

ته فسیری قورئانی به رزو به پیز

به رگی سی و یه که م
سووره ته کانی

(نوح) و (الجن) و (المزمل) و (المدثر)
(والقیامة) و (الإنسان) و (المرسلات)
(والنبا) و (النازعات)

عهلی باپیر

فَوَيْحٌ تَاكُو النَّازِعَاتِ

ته فسیری سوورپه ته کانی

نۆڤە تاکو النازعات

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زهردهشت کاوانی

چاپی یه کهم ١٤٤٥ ک - ٢٠٢٤ ز

٩٧٨ لاپه ره

٢٤ * ١٧ سم

بابهت : ئایینی

له بهرپوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - ههریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (٧) ی سالی ٢٠١٢ پیدراوه

ته فیسیری سوورہ ته کانی

نُورِ حَکِیْمُ تَاکُو النَّازِعَاتِ

نووسینی: عہ لی باپیر

پیشہ کی تہ فسیرہ به گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي فَسَّاءُ لَكُمْ يَدَهُ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینہ به ریزو خو شه ویسته کان!

هیچ گومانی تیدانیه - بو مروقی پروادار - که نهو تهمه نهی له خزمهت دوايين کتیبی خوا (قورئان) دا به سه رده بری، جا به ههر شیوهیه که له شیوهه کانی له خزمهت دابووندا بی؛ خویندنه وه، تیفکرین و رامن، فی کردن، کاری کردن ... هتد، به باشتترین جیگرتن جیگا ده گری و، خواونه کهی له دنیاو دواپوژدا لیی به هره مه نده.

(۱) نه وه پیی ده گوتری: (خطبة الحاجة) که پیغه مبه ر ﷺ هاوه لانی به ریزی فی رده کرد، پیش ههر قسه یه کی گرنگ، بیلین، وهک وتاری جومعه و داخوازی کردن (خطبة) و... هتدو، تهم وتاره، ههر کام له: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) هیئاویانه و (مسلم) یش به شیکی هیئاوه.

منیش - که وهك باسکردنی چاکه ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده یخه مه پروو- له وهقی فامم کردۆته وه، خوای به به زه یی و به خشه ر چاکه ی له گه ل کردووم و، به فهرماشتی به رزو بئ وینه ی خۆیه وه سه رگه رمی کردووم و، به ر له ته مه نی بیست سالییه وه هیدایه تی داوم، قورئانی به ریزو پیز له به ر بکه م و، سه رقالی خویندنه وه ی ته فسیره کانی قورئان و، تێوه رامانی ئایه ته پر به ره که ته کانی و، لیۆردبوونه وه یان بم.

هه ر بۆیه ش تیکرای کتیب و نامیلکه و وتارو ده رسه کانم، که م و زۆر له به ر پۆشنایی قورئان دا بوون، که دیاره هه ر ئه مه ش شتیکی سرووشتیه؛ ئاخه ر ئایا ئیسلام، بێجگه له قورئان پاشان سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ، که ئه ویش هه ر روونکردنه وه ی قورئان و چۆنیه تی جیبه جیکردن و کارپیکردنیه تی، شتیکی دیکه یه؟! بێگومان نه خێر.

ئنجا له میژ سالی ش بوو، که براو خوشکانێکی دلسۆزی نزیك و ئاشنام، داوایان لێده کردم که ده ست بکه م به دانانی ته فسیرو لیکدانه وه یه کی قورئان، هه تا له ره مه زانی سالی (١٤٢٨) دا هاته دلمه وه، که ناوی خوای لیبه ینم و ده ست به و کاره گه و ره و گرنگه بکه م، به لکو ورده ورده به پیی بواریو ده رفه ت، هه رساله هه ندیک لئ ئه نجام بده م، له گه ل سه رقالیی زۆرو جوړاو جوړیشدا، هه تا ده رفه تیکی وام بۆ ده ره خسی که بتوانم خیرایی تیدا بکه م و خۆمی بۆ یه کلایی (متفرغ) بکه مه وه و، خوا پشتیوان بئ ته واوی بکه م، ئه گه ر ته مه ن به به ریه وه مابئ.

سه رچاوه ی دانانی ئه م ته فسیرو لیکدانه وه یه شم، وێرای سه رنجدانی زۆربه ی ئه و ته فسیرانه ی که باون و، ده ستم پێیان گه یشتوه، بریتیه له وردبوونه وه و تێوه رامانی خۆم له خودی قورئان، چونکه بێگومان قورئان: هه ندیک هه ندیک روون ده کاته وه: (القرآن يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننه تی پیغه مبه ر ی خوا ﷺ، چونکه پیغه مبه ر ی خواش روونکه ره وه (مبیین) ی قورئانه، وهك خوا ﷺ فه رموویه تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل.

واتە: ھەر ھەرزەھە زەکرمان بۆ لای تۆ ناردۆتە خوار، تاکو ئەو ھە بۆ خەلکی نیراوەتە خوار، بۆیان ڕوون بکە یەو، وە بە لکو خۆشیان بێر بکە نەو.

ئومیدیشم وایە - بە یارمەتی خوای بەخشەر ﷻ - شایستەیی ئەو ھەبێ تەفسیر و لیکدانەو ھەبێ و بۆ قورئان پێشکەش بە مسوڵمانانی کوردستان بکەم، کە لە قورئان بوە شایستەو، مایە بە ھەر و سوودی خۆنەران بێ، بە تایبەتیش کە زیاتر لە سی (۳۰) سالا لە گەڵ قورئانی بەرزو مەزن و تەفسیرەکانی و کتیبەکانی سوننەتدا خەریکم و، دەیان کتیب و بەرھەمی جۆراوجۆرم لە زۆربەیی بوارەکانی زانستەکانی شەریعەتدا پێشکەش کردوون.

شایانی باسیشە کە ئەو بیست و دوو مانگ زیندانی کرانەم لە لایەن ئەمریکاوە - لە (۲۰۰۳/۷/۱۰ تا کو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دەر فەتھێکی گەورە و گرنگ بوو، بۆ زیاتر پێدا قوولبوونەو ھەبێ کتیبی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ پەیدا بوونی تێگەشتنی تایبەت لە بارەیی زۆریک لە ئایەتەکانییەو، ئەم راستییەش لە مەسووعەیی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک درەوشاوەتەو^(۱)، بەلام ھەلبەتە نالیم و ھێچکەشیش بۆی نیە بلی: کە ئەم تەفسیرەیی من تیروتەواو، چونکە وێرایی سنوورداریبوونی توانا و پرستم، لە بەرانبەر کتیبی لە ھەموو ڕوویکەو ڕەھا (مطلق) و بێسنوور (لا محدود)ی خوا، نەشموستووە کە زۆر بەملاولادا بچم و بچمە ئێوە ھەندیک وردە کارییەو، کە یان من تێیدا پسپۆر و

(۱) ئەو مەسووعەییە ئێستا چاپ کراوە، کە وۆتۆتە بەردەستی خۆنەران و، سەر جەم ھەشت بەرگ و دەوری سێ ھەزار و پینج سەد (۳۵۰۰) لاپەرەییو، ھەولمداو بە گشتی تێیدا باسی سەر جەم لایەنەکانی ئیسلام بکەم و، تاکە سەرچاوەشم قورئان بوو، وێرایی دەقەکانی سوننەت، کە لە ھۆش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسە ئەو مەسووعەییە لە چاپی دوو ھەمی دا، کراوە بە دوازدە (۱۲) کتیبی سەر بە خۆ، بە مەبەستی ئاسانتر سوود لێ بێنرانی .

شارەزا نیم، یان خوینەر پێویستی پێی نیە، لە کاتێکدا دەیهوێ لە قورئان تێگات و، بزانی خوا (تبارک وتعالی) راستەوخۆ چی پێ فەرموو؟!

ئەجا هەر لێرەشەو بە پێویستی دەزانم پێ بە دڵ سوپاسی ئەو برا گەنجە ڕووح سووک و گورج و گوڵ و دڵسۆزە بکەم (حەزی نەکرد ناوی بهێنم)، کە هەڵسا بە نووسینەو هەو هێنانە سەر کاغەزو، پاشان تاپیکردن و دوایی پێداچوونەو هەهەلگیریی، سەرچەم ئەم زنجیرە دەرسە، کە لە ئەسڵدا لە شیوەی وتار (محاضرة) دا پێشکەش کراون، هەروەها هەڵسا بە (تخریج)ی سەرچەم دەقەکانی سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پێکراوە کەنەو، زەحمەت و ماندوو بوونیکی زۆری بە سەرچەم بەرگەکانی ئەم تەفسیرەو کێشاو، خوا بە باشتەری شێوە پاداشتی بداتەو، هەر صالِح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزبێ^(۱)، لە خواي بەرزو بێهاوتاش داواکارم ئەو جوۆرە گەنج و لاوانە لە کورپان و کچان، لە نێو گەلە کەماندا، زۆر بکات .

شایانی باسیشە کە ئێمە لەم تەفسیرەماندا، باسی بەش (جزء)ەکانی قورئان و دابەشکردنەکانی دیکە ی وەك: - (حزب) - ناکەین، چونکە هەر سووڕەتێک بوخووی شتیکی سەربەخوێو، سەرچەم ئایەتەکانی وەك ئالقەکانی زنجیرێک پێکەو پەییوەستن و، ئاشکراشە کە دابەشکردنی سەرچەم قورئان بو سی (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شتیکی لەلایەن زانایانەو کراو، بو ئاسانکاری خویندنی قورئان، دیارە ئێمە لە دابەشکردنی بەرگەکانی ئەم تەفسیرەشدا، دیسان حیساب بو بەشەکان (أجزاء)ی ناکەین و، بە گوێرە سووڕەتەکان، بەرگەکانی دیاری دەکەین.

(۱) ئەو برا دڵسۆزە ئێستاش پاش تەواوکردنی زۆربە قورئان، لێپراوانە بەردەوامە و عەزمیشی جەزم کردو، کە ئەگەر تەمەن بەردەوام بێ، هەتا کۆتایی ئەم تەفسیرە سەرگەرمی کارەکی بێ .

دوا قسه شم نهو هیه که:

ئهم تهفسیره - وهک پیشتر گوتمان - له ئهسلدا بهشیوهی دهرس و وتار
پیشکش کراوه، بهلام دواتر خۆم دووجار به وردی پیدای چوومهوهو، بهپی
پیوست دهستکارییم کردوه، دیاره ههموو دهرسیکیش بهناوی خواو ستایشی
خوا وَجَلَّالَهُ دهستی پیکردوه، بهلام ئیمه له سهرهتای دهرسهکانهوه، ئهوانه مان
لابردوه، بۆ زۆر دووباره نهبوونهوهو، ئهو (خطبة الحاجة) یه له سهرهتای ئهم
پیشه که یهوه هاتوه، له جیاتی سهرهتای سهرجهم دهرسهکانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشهممه ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

ههولیر

بەرچا و روونییهکی گرنگ

له باره ی ئهم تهفسیرهوه

خوێنه ری به ریز !

هه رچه نده له (پیشه کی گشتی) ئهم تهفسیره دا باس مان کردوه که بۆ نووسینی ئهم تهفسیره، له هه موو ئهو تهفسیره باوانه ی ده ستم پێیان گه یشتوه، به هه ره مه ند بووم، هه روه ها له کۆتایی هه ر به رگێکی ئهم تهفسیره دا، سه رجه م ئهو تهفسیرانه ی که م و زۆر لێیان سوودمه ند بووم، ناوه کانیانمان به ریز نووسیون^(۱)، به لām لێره ش وه ک جه ختکردنه وه ی زیاترو به رچا و روونی باشت ر بۆ ئێوه ی به ریز ده لێم :

مادام ناوی تهفسیره کا مان نووسیوه، نه پێویست ده کات و نه ده شگونجی، بۆ هه ر تیگه یشت و بیروکەیه ک، که زۆربه ی تهفسیره کان له باره ی ئایه تیکه وه، یان رسته و بڕگه یه کی ئایه تیکه وه، ده یه ی نین، ئێمه هه موو جارێ ناوی ئهو تهفسیرانه بێنین، به لām بێگومان هه ر کات بیروکەو تیگه یشتنێکی تایبه تی یه کێک له تهفسیره کان هه بێ و بکه وێته به رچاوم، ئنجا چ په سندی بکه م، چ په فزی بکه م، هه ر کات به پێویستی بزانی، به تایبه ت ئاماژه ی پێده که م، ئه گه رنا به ئاماژه ی گشتی و به نووسینی ناوی تهفسیره کان له کۆتایی هه ر به رگێک دا، ئیکتیفا ده که م و، زۆریش له ئه مانه تی زانستی (الأمانة العلمیة) ده خه فێم و مه به ستمه په چاوی بکه م، چونکه ئه مینی و ئه مانه ت پارێزی، په وشتیکی گه وره و به رزی مسوڵمانه تییه .

---

(۱) دوا یی وا به باش زانرا ناوی تهفسیره کان لایرین و، له کۆتایی کۆی به رگه کا نی [تهفسیری قورئانی به رز و به ییز] دا ده یان نووسین.

شایانی باسیشه جاری وا ههیه بیروکهو تیگهیشتنیکی تایهتیی خوّم، ده‌بارهی
 کۆمه‌له ئایه‌تیک یان ئایه‌تیک یان پستهو برگه‌یه‌کی ئایه‌تیک، بو دروست ده‌بی،
 وه‌ک تیگه‌یشتن و بوچوونی خوّم ده‌ینووسم، که‌چی ره‌نگه‌ له‌ ته‌فسیره‌کانی
 دیکه‌ش - یه‌کیکیان یان زیاتر - دا هه‌بی، ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌یه‌ که‌ من
 ئه‌و ته‌فسیره‌م نه‌که‌وتۆته‌ به‌ر دیده، یان دیتوووه‌و له‌یادم نه‌ماوه.

پیشەکی ئەم بەرگە

الحمد لله رب العالمين وصلواته وسلامه وبركاته على سيدنا الأولين والآخرين محمد النبي الأمي المبعوث رحمة للعالمين وآله أجمعين من الصحب والأزواج والقراة والتابعين لهم إلى يوم الدين.

بەرپـزان!

ئەمە بەرگی سی و یەكەمینى قورئانى بەرز و بەپیزە و، نو له سوورەتەکانى قورئانى مەزنى گرتوونە خوێ که بریتین له:

(نوح، الجن، المزمل، المدثر، القيامة، الإنسان، المرسلات، النبأ، النازعات).

میتۆد و بەرنامەى تەفسیرکردنى ئەم نو سوورەتەى ئەم بەرگەش، هەرۆک هەى بەرگە پیشوووەکانە که بەحەوت قوئاغ مانادەکەین و شییان دەکەینەووە. لەم بەرگەشدا وێرای تەفسیرو لیکدانەووەى ئایەتەکانى ئەو نو سوورەتە، کۆمەلێک کورتەباسیش خراونەپروو، بەم جوړەى خواری:

یەكەم: لەسوورەتى (نوح) دا:

کورتەباسیك لەبارەى بت پەرستییەووە، لەچارپەرگەدا.

دووهم: لەسوورەتى (الجن) دا:

۱- کورتەباسیك دەربارەى جند، لەنو برگەدا.

۲- کورتەباسیك لەبارەى پەنھان (غیب) و سنوورى پەى پێردنیەووە،

سێیەم: لەسوورەتى (المزمل) دا:

۱- کورتەباسیك لەبارەى ئەدەبەکانى قورئانخویندن و پێناسە و حوکم و گرنگی پلەکان و چۆنییەتى قورئانخویندەووە لە دوو تەوهرەدا.

چوارەم: لە سوورەتی (المدر) دا:

کورتە باسیک: ئازادیی مروّف لە نیوان ویستی رەهای خواو ویستی جوزئی خویدا

پینجەم: لە سوورەتی (القيامة) دا:

۱- کورتە باسیک: بێنیی پرواداران بوّ خوای بەرز و بێ وێنە لە بەهەشتدا.

۲- کورتە باسیک لە بارە ی روژی دواییەو، لە شەش تەوەرەدا.

شەشەم: لە سوورەتی (الإنسان) دا:

۱- کورتە هەڵسەنگاندنیکی ئەو گێراوانە ی دەلێن: ئەو ئایەتەکانی لە بارە ی عەلی و فاطیمەو (رضی الله عنها) هاتوونە خوارێ.

۲- کورتە باسیک لە بارە ی چییەتی مروّفەو.

۳- کورتە باسیک لە بارە ی چەمک و واتای هیدایەتەو.

۴- کورتە باسیک: پەيوەندی نیوان ویستی خواو ویستی مروّف.

حەوتەم: لە سوورەتی (المرسلات) دا:

۱- چوار کورتە سەرنج.

۲- ئایا بێپروایەکان بە بەلگەکانی شەریعەت ئەرکدار (مکلف) کراون؟

هەشتەم: لە سوورەتی (النبأ) دا:

۱- کورتە باسیک: یازدە (۱۱) چاکە و نیعمەتەکانی خوا کە یازدە بەلگەشن لەسەر پەرورەدگاریتی خواو، هاتنی روژی سزا و پاداشت.

۲- کورتە باسیک: مانەوێ بێپروایان لە دۆزەخدا هەتا هەتایی و نەپراوێ.

۳- کورتە باسیک: حەوت روونکردنەو لە بارە ی ئایەتەکانی (۳۱-۳۷) هەو.

نۆیه م: لە سوورەتی (النازعات) دا:

۱- کورتە باسیک لە بارە ی سویندەکانی قورئانەو، لە پینج بڕگە دا.

۲- کورتە باسیک، سی هەلۆه سته.

۳- دوو سەرنجدانی کورت لە زەوی و چیا یە کان.

۴- بەرپە چدانەو ی قسە یە کی (ابن عثیمین)، کە گوا یە مروؤ سی نەفسی هەن!

هیواداریشم خوینەرە بەرپزەکان بە هری پتویست لەم بەرگەش وەربگرن و
خوا پشتیوان بی بو دوو بەرگی کۆتایی: (۲۳ و ۳۳) ش بەزویی بەدواییدا چاپ
دەکرین.

۱۸ / ربیع الأول / ۱۴۴۵ هـ - ۳ / ۱۰ / ۲۰۲۳ ز

تہفسیری سوورہتی

نورِ کج

له نۆڤه كۆمهلازىن بىڭكان لىكەن ئاتىن
 Stay in touch on social media
 نەن ھەكەم غىر مۇلاڧ ال ئىجتىمائىي

هەلى باپىر/ AliBapir

هەلى باپىر/ AliBapir

ئەلەڭلى
 ڧاڭكە ياندىنى مەكەتەبى مامۇستە هەلى باپىر

www.alibapir.net
 English - عربي - كوردى

ڧاڭكە ياندىنى مەكەتەبى مامۇستە هەلى باپىر

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمڕۆ کە (۱۱) ی شەووالی سـال (۱۴۴۱) کۆچییه، بەرانبەر (۲۰۲۰/۱/۳) ی زاینی، لە شاری دیرینی هەولێر، خوا پشتیوان بـێ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (نوح)، سەرەتا پێناسەو نێوەڕۆکی سوورەتی (نوح) لە هەوت بـرگەدا دەخەینەڕوو، بۆ ئەوەی بەر لەوەی بچینه نێو وردەکارییه کانی ڕوونکردنەوهی چەمک و واتای ئایەتە بە پێزەکانی ئەم سوورەتە موبارەکەوه، نەخشەو هێڵە گشتییەکانی و، چوارچێوەی واتاو مەبەستەکانیمان لەبەر چاو بـێ.

پێناسە ی سوورەتی (نوح) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا بە ناوی (سُورَةُ نُوحٍ) ناسراوه، هەرچەندە پێشەوا بوخاریی لە مەحیحەکە ی خۆی لە: (کتاب التفسیر)دا، بەناوی: (سُورَةُ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا) هیناویەتی، بەلام ناوی باوی هەر (سُورَةُ نُوحٍ)ه، مەلات و مەلامی خوا لەسەر نووح و لەسەر تیکرای پێغمەبەرائی بـرای بـێ.

دووەم: شۆینی دابەزینی:

بە یەك دەنگیی زانایان، ئەم سوورەتە لە مەككە دابەزیوهو، سوورەتێکی مەككەییە.

سێیەم: ژمارە ی ئایەتەکان:

ژمێرە رانی ئایەتەکانی قورئان، سێ ژمارەیان بۆ ئایەتەکانی ئەم سوورەتە موبارەکە داناون:

أ- ئەهلی مەککە و مەدینە گوتووینە: سێ (۳۰) ئایەتە

ب- ئەهلی بەصرای شام گوتووینە: بیست و نۆ (۲۹) ئایەتە.

ج- ئەهلی کووفەش گوتووینە: بیست و هەشت (۲۸) ئایەتە، لە موصحفەکانی لای ئیمەدا، ژمارە بیست و هەشت (۲۸) تەبەننی کراوە، بۆیەش وا دەلێم، چونکە لە هەندیک لە موصحفەکانی دی، کە لە هەندێ وڵاتانی دیکە ی ئیسلامی دا چاپ دەکرێن، پەنگە ژمارە سێ (۳۰)، یان ژمارە بیست و نۆ (۲۹) هەبێ، ئەگەر کەسێک موصحفە یکی بینی و تێیدا ئایەتەکانی سوورەتی نووح بە سێ (۳۰) ئایەت، یان بە بیست و نۆ (۲۹) ئایەت، دانرابوون، با پێی وانهبێ شتێک زیاد کراوە، بەلکو جیاوازیی لە ژمارە ی ئایەتەکاندا دەگەرێتەوه بۆ کورتیی و درێژیی پرستەکانی قورئان بە بۆچوونی زانیان، یەکیکیان پێی وایە دەبێ لێرە بوەستی، یەکیکی دیکە دەلێ: نەخێر دەبێ چەند وشە یەکی دیکە برۆی ئنجا بوەستی، بۆیە جاری وایە ئایەتێک لە لای زانیایە دەبێتە دوو ئایەت، پرستە یەکی دەبێتە دوو ئایەت، لە لای زانیایەکی دیکەش دەبێتە یەکی پرستە یەکی ئایەت.

چوارەم: ریزەبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:

ئەم سوورەتە لە موصحفەدا، ژمارە هەفتایەکی (۷۱)ە، لە دابەزیندا ژمارە هەفتای سێ (۷۳)یە.

پنجەم: نێوەڕۆکی:

ئەم سوورەتە بە هەر بیست و هەشت (۲۸) ئایەتە کە یەوه، واتە: لە ئایەتی یەکەمەوه تا کو کۆتایی، باسی بەسەرھاتی نووح عليه السلام لە گەڵ گەلە کەیدا

دەكات، ھەرچەندە بەسەرھاتى نووح عليه السلام لە زۆر سووپرەتاندا ھاتو، - بۆيەش سووپرەتەكە بەناوى (نوح) ھو، ناو نراو - چونكە لەم سووپرەتەدا، نووح عليه السلام ھەك راپۆرتى خۆ خۆيەندە ھو بەسەرھاتى خۆگىراندە ھو دەدو، وردەكارى زۆرى لە بارى بانگکردنى بۆ گەلەكەى بەرەو لای خواو ئايىن و بەرنامەى خواو، ھەلۆيىستى نەريىيانەو كەللەپرەقەنەو عىنادىيانەى گەلەكەى خستوتە روو، سەرەنجامىش چۆنەتى فەوتىندرانىان باسكراو، بە پارانەيەكى توندو گشتگىرى نووح عليه السلام كۆتايى ھىنراو.

شەشەم: تايبەتمەندىيەكانى:

تايبەتمەندىيەكانى چوار تايبەتمەندىيمان بۆ ئەم سووپرەتە ھاتوونە بەرچاو:

تايبەتمەندىيەكەم: تەنيا لەم سووپرەتەدا نووح عليه السلام بەو جوۆرە ھەوالى خۆى و گەلەكەى بەو وردەكارىيە گىراو، تەو، لە ھەموو قورئاندا تەنيا لەم سووپرەتەدا، نووح عليه السلام ئاوا بە دريژى بەسەرھاتى خۆى گىراو، تەو، خوا تعالى راستەوخۆ لە زارى نووح ھو عليه السلام بەسەرھاتى خۆى لەگەل گەلەكەيدا: چى پىگوتوون و، چەند خۆى لەگەل ماندووکردوون و، بە چەند جوۆر دواندوون و، ئەوان چەند كەللەپرەقەوون و، سەرەنجام چۆن فەوتاون؟ تەنيا لەم سووپرەتەدا بەم شۆيە ھاتو.

تايبەتمەندىيە دووھەم: تەنيا لەم سووپرەتەدا ناوى ئەو پىنج بتە ھاتو، كە گەلى نووح عليه السلام پەرستوويانن: (وَدَّ، سَوَاع، يَغُوث، يَعُوق، نَسْر) لە تايەتى: ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ (۲۳) دا.

تايبەتمەندىيە سىيەم: تووك و نزاى نووح عليه السلام لەگەلەكەى كە خوا لە بەينيان بەرى و قرەپريان بكات، تەنيا لەم سووپرەتەدا ھاتو، لە تايەتى ژمارە (۲۶) دا: ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾. واتە: نووح عليه السلام گو: پەرورەدگارم! مالنشىنيك لە بىپروايان مەھىلە، واتە: تاقيان لى بىرە، قرەپريان بكە.

تایبەتمەندیی چوارەم: چەند وشەو تەعبیریکی تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون:

۱- ﴿جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ﴾، لە ئایەتی ژمارە (۷)دا، پەنجەکانیان خستە گۆییەکانیان، کە مەبەست پێی سەرە پەنجەکانیان، (جَعَلُوا أَتَامِلَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ) (أَتَامِلَ) کۆی (أُمْلَة)یە، واتە: سەرەپەنجە، ئەگەرنا هەموو پەنجە ناچیتە نیو گۆی، بەلام لێرەدا بۆ زێدەرۆیی پێشاندانی ئەوان لە گۆی نەگرتندا، وەك بلیی هەموو پەنجەکانیان خستیتە گۆیان تاکو گۆیان لە هیچ شتێک نەبێ.

۲- ﴿وَأَسْتَفْشُوا نِيَابَهُمْ﴾، لە هەمان ئایەتی ژمارە (۷)دا، داوایان لە پۆشاکەکانیان کرد دەم و چاویانی پێداپۆشن، یانی: دەم و چاویان داپۆشی بەپۆشاکەکانیان.

۳- ﴿وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبَّارًا﴾، لە ئایەتی ژمارە (۲۲)دا، (كُبَّارًا) واتە: زۆر گەورەو زەبەلاح، (كَبِيرٌ) گەورەیه (كِبَارٌ) گەورەترە، بەلام (كُبَّارٌ) واتە: زۆر زەبەلاح، یانی: پیلانیکی زەبەلاحیان گیرا.

۱- وشە (دَيَّارًا) لە ئایەتی ژمارە (۲۶)دا، دەگوترێ: (مَا فِي الدَّارِ مِنْ دَيَّارٍ) (دَيَّارٌ) کەسیکی مالنشین، کەسیک لە شوێنیدا نیشتەجێیە.

هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە:

کۆی بیست و هەشت (۲۸) ئایەتەکە ی ئەم سوورەتە بۆ دوو دەرس دابەش دەکەین:

دەرسی یەكەم: ئایەتەکانی (۱ - ۲۰)، باسی ئێردرانی نووح عليه السلام بۆ لای گەلەکە ی و، وردەکاریی چۆنیەتی بانگکردنی بۆیان.

دەرسی دووهم: هەشت ئایەتی کۆتایی: (۲۱ - ۲۸)، باسی گەشتە بنەستی نووح عليه السلام لە گەل گەلەکیداو، سەرەنجام پارانەوهی لە خواو، تووکردنی لە گەلە یاخییەکە ی، کە قەرەپریان بکات و تاکیان لێ نەهێلێ، پاشان پارانەوهی لە خوا بۆ خۆی و باب و دایکی و برۆادارانی پیاو و ئافرەت، کە لێیان ببووری.

دەرسی یەكەم

پاڤه پانڊن مكنه بن ماموستانه علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

له نوره كومنه لايه نيمه كان له مكنه بنان
Stay in touch on social media
نن مكنه بن ماموستانه علي بابير

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

پاڤه پانڊن مكنه بن ماموستانه علي بابير

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

كه نالي

پاڤه پانڊن مكنه بن ماموستانه علي بابير

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

پیناسهی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە بیست (۲۰) ئایەتی سەرەتای سوڤه تی نووح عليه السلام، پیکهاتوه، ئایەتەکانی: (۱ - ۲۰) که تییاندا خوای زاناو شارهزا، باسی ناردنی نووح عليه السلام بۆ لای گەلەکەیی و، گەیانندی پەيامی خوا پێیان، دەکات، خوا عليه السلام ئەو دەخاتەر و و که نووح بە گەلەکەیی دەڵێ: ئەي گەلەکەم! من بۆ لای ئێوه ترسێنەر و وریاکەر و وەیهی ئاشکرام، یاخود: پروونکەر و وەم، هەموو شتیکتان بۆ پروونده کەمەوه، هاتووم پێتان رابگەیهنم که بەندایەتی بۆ خوا بکەن و پاریزی لێ بکەن و، فەرمانبەری من بکەن، بۆیهش پێویستە فەرمانبەری نووح عليه السلام بکەن، تاکو هەم بەندایەتی کردن بۆ خویان لێ حالی بکات، هەم پارێزکار بوون لە خزمەت خوادایان فێر بکات، ئنجا پێشیان رابگەیهنێ: ئەگەر ئێوه وابکەن، خوا لە گوناھەکانتان دەتانبووری، دواشتان دەخات بۆ کاتیکی دیارییکراو، واتە: بە بەلای ناگەهان! لەبەینتان نابات و، دەتانهێتەوه تاکو بەمردنی ئاسایی خۆتان دەمرن، چونکه کاتیک که خوا دایناوه بۆ فەوتانندی گەلە یاخییەکان، دواناکەوی و لە ژوانگەیی خۆیدا دێتە دی، ئەگەر ئێوه بزائن.

ئنجا نووح عليه السلام بۆ خوای پەرورەدگاری دەگێرێتەوه، هەلبەتە خوا عليه السلام بە هەموو شتی زانیە، بەلام خوا عليه السلام لێرەدا هەر لەسەر زاری نووح چۆنیەتی بانگکردنی بۆ گەلەکەیی دەگێرێتەوه، تاکو هەم بۆ پیغەمبەری خاتەم موحەممەد عليه السلام و هەم بۆ ئۆمەتەکەیی بێتە سەر مەشق و دەرس و پەند وەر بگرن، لەچۆنیەتی بانگکردنی نووح عليه السلام بۆ گەلەکەیی، ئەو هەموو سەبر و پشوو درێژی و تەحەممۆلەیی لەگەڵاندا نواندووێت، دەڵێ: پەرورەدگارم! من گەلەکەیی خۆم بەشەو و رۆژ بانگ کرد، کۆمەلگایەکەیی خۆم شەو و رۆژ بانگکرد، بەلام

(۱) ناگهان: کت و پر و لەناکاو، وشەیکە فارسییە و کوردیترەوه.

بانگکردنی من، هەر پاگردنی تیدا زیاد ده کردن، کاتیک بانگم ده کردن که تو
 لیان ببووری ئەهێ خوایه! ئەوانه په نجه کانی خویان ده خسته گوئییه کانیه وهو،
 به پۆشاکه کانیشیان دهه و چاوی خویان داده پۆشی و، هەر مکوړ بوون و
 خۆبه زلگربوون، به خۆبه زلگرییه کی تایهت، دوايي من به ئاشکرا بانگمکردن، ئنجا
 جاری واهه بوو به دهنگی بهرز بانگم ده کردن و جاری واهه بوو به چپه
 (به دهنگی کپ) بانگم ده کردن، ده مگوت: داوای لیوردن له پهروهردگارتان
 بکهن ئەو زۆر لیوردیه، ئەگەر ئیوه داوای لیوردن له پهروهردگارتان بکهن
 و بگهڕێنه وه بۆ لای، خوا ئاوی به خورزهمتان له سه ریوه به سه ردا ده بارینئ،
 (له شیوه ی باران و به فرو ته رزه دا) و مأل سامانتان بۆ زیاد ده کات، وه چهو
 پۆله کانتان بۆ زیاد ده کات و، باخانتان بۆ ده په خسیئئ و، پووبار گهل و جوگهو
 جووبارتان بۆ ده په خسیئئ، ههروه ها پیمگوتن: بۆچی مه زنیی بۆ خوا بریار نادهن
 و، بۆچی به ئومیدئ ئه وه نین خوا به مه زنیی خوئی له گه لئاندا مامه له بکات،
 له حالیکدا ئیوه ی به چه ند قۆناغاندا تپه پهراندوه؟ ئایا نابینن خوا چۆن ههوت
 ئاسمانی چین به چینی له سه رتانه وه هیناونه دی و، مانگی تیدا گیراون به پۆشنایی
 و، خۆری تیدا کردوون به چراو، خوا ئیوه ی له زه ویدا پرواندوه و پیگه یاندوه،
 دوايش ده تانگیریته وه بۆ نیو زهوی و جاریککی دیکه ش له وئ ده رتاندیئیته وه له
 پۆژی دوايیدا، ههروه ها خوا زهوی وهك فه رشیک بۆ راخستوون، تاكو له که لێن و
 بۆشایی و قه دپاله کانیدا، پئی و بانان بۆ خۆتان دروست بکهن، ئیدی بهو شیوه یه
 نووح عليه السلام له سه ر بانگکردنی گه له که ی به رده وام بووه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱﴾ قَالَ يَتَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۲﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ۖ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَوِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۳﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿۴﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿۵﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَعَهُمْ فِيءَ إِذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿۶﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿۷﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿۸﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿۹﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿۱۰﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَبْنِي وَيَجْعَلَ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلَ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿۱۱﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿۱۲﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿۱۳﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ﴿۱۴﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿۱۵﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿۱۶﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿۱۷﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ بِسَاطًا ﴿۱۸﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿۱۹﴾ ﴿۲۰﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

إبه ناوی خواى به بهزه یى به خشنده، ئیمه نوو حمان بو لای گه له که ی ناره، که گه له که ت بترسینه و وریایان بکهوه، بهر له وهی ئازاریکی به ئیشیان بوین ﴿۱﴾ (نوح علیه السلام) گوئی: ئه ی گه له که م! من بو ئیوه ترسینه رو وریاکه ره وهیه کی پروونم ﴿۲﴾ (هاتووم پیتان بلیم:) که خوا به رستن و پاریزی لیکهن و فرمانبه ریم بکهن ﴿۳﴾ (خوا) له گونا هه کانتان ده تانبووری و بو کاتیکی ناوبراو دواتان ده خات، به دنیایی کاتی دیارییکراوی خوا (بو سزادانتان) هه رکات هات، دواناخری،

ئەگەر زانیاتان (ئیمانان دەھینا) ﴿۴﴾ (نوح ﷺ) گوئی: پەرورەدگارم! من بە شەوو پوژ بانگی گەلەكەمم کرد (بۆ لای تو) ﴿۵﴾ کەچی بانگکردنم تەنیا پاکردن (و دوورکەوتنەو) ی تیدا زێدەکردن ﴿۶﴾ هەر کاتیکیش بانگم دەکردن تاكو لیاننبووری، پەنجەکانیان دەخستنه گوئیەکانیانەو و بە پۆشاکەکانیان (پرووی) خۆیان داپۆشی و (لەسەر کوفر) مکوڕ بوون و بەخۆبەزلگرتنیکى بېرەزا خۆیان بەزلگرت ﴿۷﴾ دواى من بە دەنگى بەرز بانگم کردن ﴿۸﴾ پاشان (بانگکردنەكەم) بۆ ئاشکراکردن، هەرۆهە (بانگکردنەكەم) بە پەنھانکردن بۆم پەنھان کردن ﴿۹﴾ پیمگوتن: داواى لیوردن لە پەرورەدگارتان بکەن، بېگومان ئەو هەر لیوردە بوو ﴿۱۰﴾ (ئەگەر وابکەن کە پیمگوتن) (ئاوی) ئاسمانان بە خورزەم بەسەردا دەبارینى ﴿۱۱﴾ هەرۆهە مأل و سامانەکان و کورانتان پیدەدات (و بۆ زۆر دەکات) و باخان و (جۆگەو) پروبارتان بۆ دەپەرەخسینى ﴿۱۲﴾ چیتانە ئومیدەوار (و پرواداری) مەزنی و شکۆنین بۆ خوا! ﴿۱۳﴾ لە حالیکدا جاردواى جار، (قوناغ قوناغ)، دروستیکردوون؟ ﴿۱۴﴾ ئایا (بە عەقل و دل) نەتاندیوێ چۆن خوا حەوت ئاسمانى چین چینی دروستیکردوون ﴿۱۵﴾ مانگیشی تیدا پرووناك (و تریفەدار) کردوون و، خۆریشی گێپاوه بە چرا! ﴿۱۶﴾ هەرۆهە خوا ئیوێ بەپرواندن لە سەر زەوى پرواندوێ ﴿۱۷﴾ دوايش دەتانگێریتەوێ ئیوی (و دواتریش) بەدەرەھینانەوێهەك (ی سەر سوپەھینەر) دەرتاندىنیتەوێهە ﴿۱۸﴾ هەرۆهە خوا زەوى بۆ کردوونە (پایەخ و بۆی پان راخستوون) ﴿۱۹﴾ تاكو رپیه فراوانەکانی تیدا بگرنەبەر (بۆ کارو کاسبی و گوزەران پێیاندا برۆن) ﴿۲۰﴾.

شىكردنه وهى هەندىك له وشەكان

(أَجَلٍ): (الْأَجَلُ: الْمُدَّةُ الْمَضْرُوبَةُ لِشَيْءٍ)، (أَجَل) يانى: كاتىك كه ديارىيكراره بو شتىك، (أَجَلْتُهُ: جَعَلْتُ لَهُ أَجَلًا)، (أَجَلْتُهُ) واتە: كاتىكى ديارىيكرام بو دانا، (الْأَجَلُ: الْمُدَّةُ الْمَضْرُوبَةُ لِحَيَاةِ الْإِنْسَانِ)، هەروەها (أَجَل): ئەو كاتەيە كه بو ژيانى مرووف دانراوه، دەگوترى: ئەجەلى هات، واتە: ئەو كاتەى بو كۆتايى ژيانى مرووف دانراوه، هات.

(مُسَمًّى): (الْمُقَدَّرُ: الْمُعَيَّنُّ)، (مُسَمًّى)، بە مانای نوبراو دى، بەلام لىره دا يانى: ديارىيكرام، ئەندازە گيرى كراو.

(فِرَارًا): (أَصْلُ الْفَرِّ: الْكَشْفُ عَنِ سِنِّ الدَّابَّةِ، وَالْإِفْتِرَارُ: ظُهُورُ السِّنِّ مِنَ الضُّحْكِ، وَفَرَّ مِنَ الْحَرْبِ فِرَارًا)، وشەى (فَرَّ) له ئەصدا دەرخستنى ددانى ئاژەلە، بزانی ددانى ماون، يان بە پى ددانه كانى تەمەنەكەى ديارىي بكرى، بو كەسانى شارەزا، (إِفْتِرَارُ): برىتە له دەرکەوتنى ددان له ئەنجامى پىكەنندا، ئنجا لەو وه خوازاراوه تەو بو: (فَرَّ مِنَ الْحَرْبِ فِرَارًا)، وهك چۆن ددان دەرەكەوى له كاتى پىكەنندا، كاتىك كه سىكىش له جەنگ رادەكات و شوینەكەى. خوى چۆل دەكات، شوینەكەى خوى كه تاكو ئىستا داپۆشيو، كەشفى دەكاو دەرى دەخات.

(وَأَسْتَغْشُوا ثِيَابَهُمْ): بە پۆشاکە كانیان خویان داپۆشى، كه مەبەست پى دەم و چاوه، (الْغِشَاوَةُ: مَا يُعْطَى بِهِ الشَّيْءُ)، (غِشَاوَةُ): هەر شتىكە شتىكى پى دا بپۆشرى، كەواتە: (وَأَسْتَغْشُوا ثِيَابَهُمْ)، يانى: (جَعَلُوهَا غِشَاوَةً عَلَى أَسْمَاعِهِمْ، وَذَلِكَ عِبَارَةٌ عَنِ الْإِمْتِنَاعِ مِنَ الْإِصْغَاءِ)، پۆشاکە كانیان لەسەر گوپیەكان كردنە داپۆشەر كه مەبەست پى گوپی نەگرتنە، بەلام: (وَأَسْتَغْشُوا ثِيَابَهُمْ)، زیاتر مەبەست پى دەم و چاو داپۆشینە، كه بىگومان گویش و چاویش دەهگریتەوه.

(وَاصْرُوا): (الإِصْرُ: التَّعَقُّدُ فِي الذَّنْبِ وَالتَّشَدُّدُ)، (إِصْرَار): بریتیه له وهی مروّف به توندیی و سه ختی گونا هو تاوان بگری و بهری نه دات، (والِإِصْرَار: الإِمْتِنَاعُ عَنِ الْإِقْلَاعِ عَنْهُ، وَأَصْلُهُ مِنَ الصَّرِّ وَهُوَ الشَّدَّةُ، وَالصُّرَّةُ: مَا يُجْعَلُ فِيهَا الدَّرَاهِمُ)، (إِصْرَار): بریتیه له وهی مروّف سه ختگیری بکا له گونا هو تاوانیکداو، ئاماده نه بی دهستی لی هه لبگری، وشه ی (إِصْرَار) له (صَرَّ) وهه هاتوه، یانی: (شَدَّة)، توندیی، (صُرَّة) ش پریسکه یه که دره م و دراوی تی هاویش تراوه و توند به س تراوه.

(جَهَارًا): (يُقَالُ لِيُظْهِرَ الشَّيْءَ بِإِفْرَاطٍ حَاسَّةِ الْبَصَرِ أَوْ حَاسَّةِ السَّمْعِ: جَهْرًا، وَشَهَى (جَهْرًا): به کار ده هی تر ی بو ده رکه و تنی شتیک به ههستی بینین، یان بیستن، واته: ده نگیکی بهرز، یا خود په نگیکی زه ق.

(إِسْرَارًا): (الإِسْرَارُ: خِلَافُ الإِعْلَانِ)، (إِسْرَار)، واته: ده نگی په نهان، ده نگی کپ، پیچه وانه ی (إِعْلَان) ه، واته: ئاشکرا کردن.

(مَدَرَارًا): (أَصْلُهُ مِنَ الدَّرِّ وَالْدَّرَّةِ: اللَّبَنُ وَيُسْتَعَارُ لِلْمَطَرِ)، وشه ی (مَدَرَار)، له ته صلدا له (دَر) وهو له (دِرَّة) وهه هاتوه، (دَر وِدِرَّة)، هه ردووکیان به مانای شیرین شیر که له گوانی ئاژهل دیته ده ری، به خورزه م و فیچه دیته ده ری، دوا یی خوازاوه ته وه بو باران (یانی: تهو ئاوه ی له سه ریوه داده به زی)، هه رچه نده تهو ده لی: (لِلْمَطَرِ)، به لام ئاشکرایه (مَطَر)، یه کیکه له سی جو ره کانی ئاویک که له ئاسمان دیته خوار ی، که باران و به فرو ته رزه ن، به لام له بهر ته وه ی هه ندیک له پروونکه ره وانی قور ئان، تهو شو ئانه ی لیان بوون، ته نیا بارانیان بینیه و، به فر (ثلج) یان نه بینیه، په نگه ته رزه (بَرْد) یشیان که متر بینیی، به س باسی بارانیان کردوه، ته گه رنا ته وه ی خوا له قور ئاندا باسی ده کات ده فره موی: ئاو، **(وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۝۱۸) الْمُؤْمِنُونَ**، یان لیره که ده فره موی: **(مَدَرَارًا)**، به دلنای یی هه م به فر ده گری ته وه، هه م باران و ته رزه ش ده گری ته وه.

(نُجُومُ): (الرَّجَاءُ: ظَنُّ يَفْتَضِي حُصُولَ مَا فِيهِ مَسْرَّةٌ)، (رَجَاءُ): بە کوردیی دەلێن: ئومێد، گومانیکە خوازیاری ئەوەیە شتێک کە دلخۆشیی تێدایە پەیدا بێ، (وَالرَّجَاءُ وَالْخَوْفُ يَتَلَازمان)، ئومێدو ترسیش پێکەوه پەيوەستن، بۆیە لێره دا کە دەفه رموی: ﴿مَّا لَكُمْ لَا تُجُونَ اللَّهَ وَقَارًا﴾ (۱۳)، هەندیك له زانیان (رَجَاءُ) یان بە (خَوْفُ) لێکداوه تهوهو گووتویانه: (لِمَاذَا لَا تَخَافُونَ لِلَّهِ عَظَمَةً)، بۆچی له مهزنیی خوا ناترسن، بەلام ئیمه به جوړیکى دیکه مانامان کردوه.

(وَقَارًا): (الْوَقَارُ: السُّكُونُ وَالْجِلْمُ)، (وَقَارُ): بریتیه له ئارامیی و هییدی و مهندی، ده گوتری: (هُوَ وَقُورٌ أَيْ: لَهُ وَقَارٌ وَوَقَارٌ)، (وَقُورُ): کهسیکه هییدی و مهندهو به ههله نیه، کهواته: ﴿مَّا لَكُمْ لَا تُجُونَ اللَّهَ وَقَارًا﴾ (۱۳)، بۆچی ئەو حاله تی نه گۆرانی خوای بهرز، حاله تی هییدی و مهندیی خوا، پێی ئومیدهوار نین؟ بۆچی ناترسن له مهزنیی خواو له پایه بهرزیی خوا، ئاویان لێکداوه تهوه: (مَا لَكُمْ لَا تَخَافُونَ لِلَّهِ عَظَمَةً)، بۆچی له مهزنیی خوا ناترسن و بیاکن؟

(أَطْوَارًا): (أَطْوَرًا جَمْعُ طَوْرٍ أَيْ: طَوْرًا بَعْدَ طَوْرٍ، تَارَةً بَعْدَ تَارَةٍ، يُقَالُ عَدَا طَوْرَهُ: تَجَاوَزَ حَدَّهُ)، (أَطْوَار) کۆی (طَوْر)ه، کهواته: (أَطْوَرًا: طَوْرًا بَعْدَ طَوْرٍ)، (طَوْر)یش به مانای جار دێ، جار له دواى جار، یان قوناغ دواى قوناغ، ده گوتری: (عَدَا طَوْرَهُ: تَجَاوَزَ حَدَّهُ)، له سنووری خۆی ده رچوو، سنووری خۆی به زاند.

(طَبَاقًا): (الْمُطَابَقَةُ: جَعَلَ الشَّيْءَ فَوْقَ آخَرَ بِقَدَرِهِ)، (مُطَابَقَةً): بریتیه له شتێک له سهه شتێک بى به ئەندازهی ئەو، واته: چين له سهه چين، ده گوتری: (طَابَقْتُ النُّعْلَ)، واته: نهعله کهم پێکه لپێک کرد، یانی: دوو پێلاوه کهم له سهه یه کدی دانان و جووتم کردن، کهواته: (طَبَاق)، یانی: چين له سهه چين.

(سِرَاجًا): (السَّرَاجُ: الزَّاهِرُ بِفَتِيلَةٍ وَدُهْنٍ، وَيَعْبَرُ بِهِ عَنْ كُلِّ مَضِيٍّ)، (سِرَاج): بریتیه له چرایهك که فتيله یه کى ههیهو پۆنى تیده کړی، {کاتى خۆی پۆن زهیتیان تیکردوه،

ئیسْتَا نِهوتی تیده کری، یان شتی دیکه ی تیده کری و ده سووتی، ئنجا هر شتیک
رووناکی و تیشکی هه بی، پی ده گوتری: (سراج)، لیره شدا به مانای خو ره.

(بِسَاطًا): (بَسَطَ الشَّيْءَ: نَشَرَهُ وَوَزَعَهُ)، شته که ی بلاو کرده وه و دابه شی کرد،
(البَسَطُ: النَّشْرُ وَالتَّوْزِيعُ)، (بسط) بلاو کرده وه و دابه شکرده، (البِسَاطُ وَالْمَبْسُوطُ)،
(بِسَاطُ): مه به ست پی (مَبْسُوطُ) ه، تا کو شتیک ی پانرا خراو که زه وییه.

(لِتَسْلُكُوا مِنْهَا): (السُّلُوكُ: النَّقَادُ فِي الطَّرِيقِ)، (سُلُوكُ): بریتیه له چوونه نیو ری،
به ری دا رویشتن، که واته: (لِتَسْلُكُوا مِنْهَا)، واته: بهو زه وییه دا برۆن، (سُبُل) یش
کو ی (سَبِيلُ) ه، یانی: ری.

(فِجَاجًا): (فِجَاجُ)، کو ی (فَجَّ) ه، (الفَجُّ: شَقٌّ يَكْتَنِفُهُ جَبَلَانِ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي الطَّرِيقِ
الْوَاسِعِ)، (فَجَّ): بریتیه له دابراوه ییه که ده که ویته نیوان دوو چیا یانه وه، یان دوو
گردانه وه و به رکاده هی نری بو ری فراوان، واته: رییه که ده که ویته نیوان دوو
چیا یانه وه، رییه کی فراوان پی ده گوتری: (فَجَّ) و به (فِجَاجُ) کو ده کریته وه.

مانای گشتیی ئایەتەکان

بەرێزان!

خوایێ ئێهه سوورپەتەدا باسی بەسەرھاتی نووح عليه السلام دەکات، بەسەرھاتی نووح عليه السلام لە قورئاندا لە زۆر شوێناندا ھاتووە، ئیمە درێژە بەسەرھاتی نووح عليه السلام و گەلەکەیمان لە کاتی تەفسیر کردنی سوورپەتی (ھود) دا خستەپروو، ئەگەر لێرە خوا ی پەرورەدگار لە دوو تووی بیست و ھەشت (۲۸) ئایەتدا باسی بەسەرھاتی نووح عليه السلام دەکات لەسەر زمانی خوێ، لەوێ لە دوو تووی بیست و پێنج (۲۵) ئایەتدا، کە پانتاییەکە ی گرتووینەتەو، لە ھی ئەو بیست و ھەشت ئایەتە ی ئێرە زیاترەو، لەوێ قوناغ بە قوناغ بەسەرھاتی نووح عليه السلام خراوەتە پروو، بۆیە ئیمە درێژە گیرانەو ی بەسەرھاتی نووح و گەلەکەیمان خستۆتە تەفسیری سوورپەتی (ھود) ھو.

بەلام ئەو ی لێرەدا خوا عليه السلام باسی دەکات، ئەو یە کە لەسەر زمانی خودی نووح عليه السلام، چی لە نێوان ئەو و گەلەکەیدا گوزەرێ، خوا عليه السلام دەخاتەپروو، چۆن بانگی گەلەکە ی خوێ کردو، بە ھەموو شیوازیك و ھەولێ لەگەڵ داو و، چاکەو نێعمەتەکانی خوا ی بیرخستوونەو و ویستوو یەتی لە ھەموو دەروازنەو، ئیمان و پەيامی خوا بخاتە نێو عەقل و دلیانەو، بەلام ئەوان ھەر کەللەپرەق و نەسەلمێن بوون و، لەسەر بپەرستی خۆیان بەردەوام بوون، واتە: ئەو ی لێرەدا خوا عليه السلام خستوو یەتە پروو لە بارە ی نووحەو عليه السلام، وا دیتە بەرچاو، وەك چۆن کەسێک دەنێردری بۆ ئەنجامدانی کاریك، ئەو ی ش دوا ی ئەو ی زۆر بەجیددی ئەو کارە ئەنجام دەدات، دوا ی دیتەو ئەو کەسە ی ناردوو یەتی، بەسەرھاتەکە ی بۆ دەگیرێتەو، ئەو ی بەسەری ھاتو، ئەو چی کردو، چۆنی کردو، بەرانبەرەکانی چۆنیان کردو؟ باسی دەکات.

به کورتیی و به کوردیی ده توانین بلیین:

ئه وهی ئیره وهك خویندنه وهی راپۆرتیه له لایه نی نووحه وه عليه السلام بو خوای پهروهردگار، كه ئه ی خوای زاناو شارهزا! خۆت زاناتری، ئه وه ئهركهت به من سپاردو، منیش ئاوام كردوه و ئاوام گوتوهو، بهو شیویه مامه لهم له گه له كه مدا كرد، ئهوانیش ئاویان گوت و، ئاویان كردو، سه ره نجام بهم شیویه بوو.

سه ره تا خوا عليه السلام ده فهرموئ: **يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّجْمَ الزَّجِيمَ**، به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده، واته:

ده ستیپکردنم به ناوی خوایه، كه ئه وهش مه بهستی ئه وهیه:

- ۱- ئه م كاره ته نیا بو خوا ده كه م.
- ۲- ئه م كاره به پپی شه رعی خوا ده كه م.
- ۳- ئه م كاره به تواناو یارمه تیی خوای پهروهردگار ده كه م.
- ۴- ئه م كاره بو هینانه دی په زامه ندیی خوا ئه نجام ده ده م.

خوا عليه السلام ده فهرموئ: **﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾**، بیگومان ئیمه نووحمان بو لای خه لکه که ی، بو لای گه له که ی، په وان کرد، (إِنَّا) ئه سلّی خۆی (إِنَّا) یه واته: به دنیایی ئیمه (نوح) مان په وان کرد، ئه م جه خه تکردنه وه یه ش، یان هه ر بو شیوازی گیرانه وه ی هه وāl و به سه رهاته، یاخود بو ئه وهیه هه موو که س بزانی که نووح عليه السلام له لایه ن خوای پهروهردگار وه ئی درابوو، په وانکرا بوو، وشه ی (قَوْم) ش، پیشتریش گوتوو مانه: (الَّذِينَ يَقُومُونَ مَعَ الْإِنْسَانِ) ئه وانیه له گه له مرو قدا هه لده ستی و داده نیشن، واته: کو مه لگایه که ی، خه لکه که ی، ئه وه کو مه له ی له نیواندا بووه، **﴿أَنْ أُنْذِرَ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾**، پیمان راگه یاند: خه لکه که ت وریا بکه وه، بترسینه، (إِنْذَار) هه م به مانای ئاگادارکردنه وه، هه م به مانای ترساندن دی، چونکه گوتراوه: (الْإِنْذَارُ: إِعْلَامٌ مَعَ تَخْوِيفٍ)، (إِنْذَار) بریتیه له ئاگادارکردنه وه له گه له ترساندن، واته: هۆشدارییان پییده و وریایان بکه وه.

ئىنجا ئايا لەچىيان وريا بکاتهوه؟ لهوهى ئەوان بۆ حىکمەتیک لەم سەرزهوويه داندراون و، ئەم ژيانى دنيايهيان بۆ ئەنجامدانى ئامانجیک لە ژيانياندا بۆ رەخسێنراوه، کهواته: با وريابن و وريايان بکهوه لهو حىکمەت و ئامانجەى بۆى دروستکراون، که دەبێ لەژيانياندا بيهێننهدى، ياخود: وريايان بکهوهو بيانترسێنه، لهو سەرهنجامهى چاوهرييان دهکات، ئەگەر بهوشيوهيه نه ژيان که پهسندى خواى پهروهردگاره، ﴿مَنْ قَبِلَ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ﴾ بهر لهوهى ئازاريکی به ئيشيان بۆ بێ، بىگومان مەبهست له ئازارى به ئيش، ئازارى دنيايه، سزاي خوايه له دنياى لهسەر لاملبيان له پهيام و بهرنامهى خوا، له پيڤه مبهري خوا ﷺ دهشگونجێ مەبهست پي ئازارى پۆژى دوايى بێ، واته: ئازاردانيان له پۆژى دوايى دا.

﴿قَالَ يَقَوْمُ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾، نووح ﷺ گوێ: ئەى خەلکه کهم! ئەى کۆمه له کهم! من بۆ ئيوه ئاگادارکه رهوهو ترسێنه ريکی ئاشکرام، ياخود: من بۆ ئيوه ئاگادارکه رهوهو ترسێنه ريکی پروونکه رهوهو ئاشکراکه رم، واته: ئەوهى خوا ﷻ له ئيوهى ويستهو، بۆتان پروون ده که مهوهو ئاشکراى ده کهم، چونکه (مُبِين) دهگونجێ له (أَبَان)ى (لازم)هوه بێ، که به ماناي (بَان) دێ، وهك دهگوێرێ: (بَان الْقَمَر) مانگه که ده رکهوت، دهشگونجێ له (أَبَان)ى تپهرينه (مُتَعَدِّي)هوه بێ، واته: بهرکار بخوازی، ئەو کاتهش به ماناي پروونکه رهوهو ئاشکراکه ر دێ.

﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا﴾، نووح ﷺ ئەو پهيامهى خوا پييدا ناردوه، ئەو هوشداريپييدانهى خوا ئەوى پيوه پابه ند کردوه، که به گه له کهى رابگهيه نێ، له سێ وشه دا کورت و پوختى دهکاتهوه، دهفرموێ: هاتووم پيitan رابگهيه نم که:

۱- به ندایه تیی بۆ خوا بکه ن.

۲- پارێز له خوا بکه ن.

۳- فرمانبەریی منیش بکەن.

بەندایەتیی بۆ خوا بکەن، واتە: ھەموو ھەلسوکەوت و پەفتارو ھەستان و دانیشتنتان بەو جوړە بێ، کە خوا پێی خوښە، ئەوێ ھە بەندایەتیی بۆ خوا، بەندایەتیی بۆ خوا لە شتێک و دوو شتاندا بەرجەستە نابێ، لە لایەنێک و دوو لایەناندا کورت ھەلنەھاتو، بەندایەتیی بۆ خوا (العبادة الله) واتە: ئەوپەری ملکەچی، کە دەبێ ئەوپەری خوښوێستن و، سام لێکردن و، پێزگرتن و، بە مەزنگرتن و، بە پاکگرتن و، پشت پێ بەستنی لە گەڵدا ناوێتە بێ، ئەو ھەش تەنیا شایستە ی خوا یە.

بەو شیوێ ژیانتان بگوزەریئن و بەندە ی خوا ب، بۆ ئەوێ نەبە کۆیلە ی ئەم و ئەو، بەندایەتیی خۆتان بۆ خوا ساغ بکەنەو، ﴿وَأَتَّقُوا﴾ خوشتان پاریزن لە خوا، یانی: خۆتان پاریزن لە سزای خوا، پاریزکارانە لە گەڵ خوای پەرورە دگاردان مامەلە بکەن، ﴿وَأَطِيعُوا﴾ گوێرایە لێ منیش بکەن، فرمانبەرییم بۆ بکەن، پەرەوێی من بکەن، تاکو پێتان پێشان دەم چۆن بەندایەتیی بۆ خوا دەکری، چۆن بە پاریزکاری ھەو لە گەڵ خوادا مامەلە دەکری؟

﴿يَعْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾، ئەگەر ئێو واتان کرد، (مِنْ) ئەگەر بۆ ھەندێک (بعض) بێ، واتە: لە ھەندێک لە گوناھە کانتان دە تانبووری، ئەو گوناھانە ی پەرەوێندیان بە ئێوان خۆتان و خواو ھە یە، بەلام ئەو گوناھانە ی پەرەوێندیان بە ئێوان خۆتان و خەلکەو ھە یە، دەبێ مافەکان بۆ خەلک رەتبکەنەو، یان گەردنی خۆتان یان پێ ئازاد بکەن، بۆیە فەرموویەتی: ﴿مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾، دەشگونجی (مِنْ) بۆ روونکردنەو (بیان) بێ، ئنجا ئەگەر بۆ روونکردنەو بێ واتە: خوا لە ھەموو گوناھە کانتان دە تانبووری.

﴿وَيُخْرِكُمُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، ھەر ھە دواتان دە خات بۆ کاتیکی دیارییکراو، کاتیکی ناوبراو، واتە: ئەو کاتە ی بە شیوێ ھە کی ئاسایی تەمەنە کە تان تەواو

دەبن و دەمرن، ﴿إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، ئەو کاتەى خوا دیارییکردووە (بۆ فەوتاندن و سزادانی گەل و کۆمەلگایەك که لامل و سەرپێچیی کار دەبن)، دواناخەری، ئەگەر بزەن.

لەرستەى پێشیدا وشەى (أَجَلَ) واتە: کاتی مەرگ و مردن، بەلام هەمان وشە لەرستەى دوايیدا: ﴿إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ﴾ واتە: ئەو کاتەى خوا دیاریی دەکات بۆ فەوتاندن و سزادانی گەل و کۆمەلگایەك، لەبەر ئەوەى بە دەم بانگی خواوە ناچن. واتە: لەو ئایەتە موبارەکەدا، وشەى (أَجَلَ) جاری یەكەم بە مانایەك هاتووە، لەرستەى دوايیدا بە مانایەكى دیکە هاتووە.

ئەنجا دەفەرموی: کاتی دیارییکراوى خوا^(۱)، ئەو کاتەى خوا دیاریی کردووە بۆ سزادانی ئێوه، ﴿لَا يُؤَخَّرُ﴾ دواناخەری، ﴿لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، ئەگەر ئێوه بزەن، واتە: ئەگەر زانیاریتان هەبووایە، دەتانزانی ئەو کاتەى خوا دیاریی کردووە، دواناخەری. یاخود: ئەگەر ئێوه زانیاتانەى کاتی دیارییکراوى خوا دواناخەری، پرواتان دەهێناو سەرپێچیتان لە پەيامبەرى خوا نەدەکرد.

ئەنجا نووح عليه السلام دێتە سەر باسى گێڕانەوهى بەسەرھاتی خوێ و گەلەكەى، چۆن گەلەكەى خوێ بانگ کردووە، بەشەوو بەرۆژ، بە ئاشکراو بە پەنھان و، بەهەموو شیوەکان لەگەڵیاندا خەریك بوووە کە ئیقناعیان بکات بەندایەتیی بۆ خوا بکەن، ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا﴾، نووح عليه السلام، فەرمووی: پەرورەدگارم! من کۆمەلەكەى خۆم، گەلەكەى خۆم، بەشەوو بەرۆژ بانگ کردوون، واتە: بانگم کردوون بۆ لای تۆ، بۆ بەندایەتیی کردن بۆ تۆ، بۆ شیوە ژيانتيك که شایستەى مروّفە، شیوە ژيانتيكى پێك و پێك و، پاك و خاوێن و چاك لە دونیادا، کە سەرفرازیی پۆژی دواى بەدوادا دێ.

(۱) (الأَجَلُ: المَدَّةُ الْمَضْرُوبَةُ لِلْشَيْءِ): (أَجَلَ) ئەو کاتەى دیارییکراوە بۆ ئەنجامدانی کارێك.

﴿ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴾، که چی بانگکردنی من ته نیا پاکردنی تیدا زیاد ده کردن، ته نیا دوور که و تنه وهی تیدا زیاد ده کردن.

﴿ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ ﴾، من هر کاتیک بانگم ده کردن بو ته وهی تو لیان بیووری، ﴿ جَعَلُوا أَصَبَعُهُمْ فِيْٓءَاذَانِهِمْ ﴾، په نجه کانیاں ده خسته گوئییه کانیا نه وه، (أَصَابِع) کو (أَصْبَع) ه، بیگومان په نجه هه مووی ناخریته نیو گوئیوه، واته: سهره په نجه کانیاں، به لام بویه ده فهرموئ: ﴿ أَصْبَعُهُمْ ﴾ نه ک (أَنَامِلُهُمْ)، بو پیشاندانی زیده پوئی ته وان، له نه بیستندا، که نه گهر بویان کرابایه، هه موو په نجه کانیاں ده خسته نیو گوئییه کانیا نه وه و تا کو هیچ شتیک نه بیستن، له وهی نوح علیه السلام پیان ده فهرموئ.

نجا هر به وه ندهش وازیاں نه ده هیئا که په نجه کانیاں ده خسته گوئییه کانیا نه وه، به لکو ﴿ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ ﴾، دم و چاویان به پوشاکه کانیاں داده پوشی، ﴿ وَأَصْرُوا ﴾، زوریش مکور بیوون، (إِصْرًا) له (صَرَ) وه هاتوه، واته: (شَدَّ) زور به توندی و سه ختی مکور بیوون له سهر ته وهی گرتبوویانه بهر له بته رستی و دوور له خوی، هه روه ها له هاوبهش بو خوا دانان، ﴿ وَأَسْتَكْبَرُوا ﴾ استکبارا، به خوبه زلگرتنیک زور سه رسوپهینه ریش خویان بهزل گرت.

به لام ئایا نوح علیه السلام که ته وان تهوپه ری عینادی و که لله په قی و گوینه گرتیان له خویاندا بهر جهسته کرده، به وه نده وازی لیته یان و ناو مید بووه؟ نه خیر، به لکو ده فهرموئ: ﴿ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ﴾، دوی من به دهنگی بهرز بانگم کردن.

﴿ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴾، دوی من تهو بانگه وازم بو ناشکرا کردن و، به په نهانکردنیک زور سه رسوپهینه بوم په نهان کردن، واته: هه به دهنگی بهرز بانگم ده کردن، هه به دهنگی نرم، هه به ناشکرا هه به په نهانی، به هه موو شیوه کانی دواندن، دهمدواندن، به هه موو شیوه کانی بانگ کردن، بانگم

دەکردن، دیارە بە پێی سرووشتی کاتەکان و، بە پێی دۆخی خەڵکەکەو، بە پێی قووناغەکە، وەك گوتراوە: (لِكُلِّ مَكَانٍ مَّقَالٌ)، هەندیک لە تویژەرەوان و پروونکەرەوانی قورئان گوتووینانە: بۆ خەڵکەکە بە گشتی بە دەنگی بەرز بانگی کردوون، بەلام بۆ سەرانیان، بۆ بەرپرسەکانیان بە دەنگی نزم، بۆ هەندیکیان بە ئاشکرا لە کۆڕو مەجلیسداو لە بۆنەکاندا بانگی کردوون، بەلام بۆ ئەوانی دیکە چوو بە تاییەتی و بە پەنھانی و پەننامەکی دواندوونی، چونکە بۆ ئەوان پەنگە ئاوا باشتەر وەرگیری، بەلام ینگومان یەك یەکی خەڵکەکە ناگونجی بە تاییەتی قسەیان لەگەڵدا بکات، واتە: هەموو شیوازەکانی بانگەوازی گرتوونە بەر.

ئنجە دێتە سەر باسی نێوەڕۆکی بانگەوازو پەیامەکە، کە پیشتریش بە گشتی باسیکردو فەرمووی: ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا﴾، ئێوە ئەو سێ کارە ئەنجام بدەن: بەندایەتی بۆ خوا بکەن و، پارێز لە خوا بکەن و، گوپرایەلی من بکەن، هەرەها پیشیگوتن: ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، لە گوناھەکانتان دەتانبووری و دواشتان دەخات بۆ کاتیکی دیاریکراو، واتە: دەتائزێنن، وەك لە سوورەتی (هود) دا دەفەرموی: ﴿يُمْنِعْكُمْ مِّنَّا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ ھود، واتە: بە بەھرەمەندکردنیک باش بەھرەمەندتان دەکات، تاكو کاتی دیاریکراو، تاكو کاتی مردنی ئاساییتان، کە تەمەنی سرووشتییتان تەواو دەبێ، بەلام ئەمجارە زیاتر تیشك دەخاتە سەر نێوەڕۆکی بانگەوازو پەیامەکە و دەفەرموی: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ پیمگوتن: داوای لێبوردن لە پەرورەدگارتان بکەن، ﴿إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا﴾، بە دلنایی ئەو زۆر لێبوردەیه، زۆر تاوانپۆشە.

واتە: داوای لێبوردنی لێکەن کە تاكو ئیستا هاوبەشتان بۆ داناوە و بت و سەنەمتان پەرستووە و ستەم و خراپەتان کردووە، ...هتد، ئەگەر وا بکەن، ئەو زۆر تاوانپۆش و لێبوردەیه، واتە: پێتان وانهبێ هەر گوناھیکتان هەرچەندە زۆر گەورە و بێرەزایی، خوا لێبوردە نەتوانی ببەخشێ و لیبووری، بە مەرجێک ئێوە داوای لێبوردنی لێ بکەن و بگەڕێنەووە بۆ لای.

ئنجای ویرای ئهوه چیدیکه شتان بۆ دهکات؟

پیشی ته نیا فهرمووی: ﴿وَيُخَوِّضُكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، دواتان دهخات بۆ کاتی دیاریکراوی کۆتایی پێهاتنی ژیان و ته مهنتان، به لام ئه مجاره ورده کاری زیاتر باس دهکات، لهو چاکه و نيعمه تانهی خوای به به زهیی له گه لیاندا دهکات، له ئه نجامی داوای لیبوردن کردنیان له خواو گه رانه وه یان بۆ لای و به ندایه تییان بۆی دا.

ده فهرمووی: ﴿يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾، ﴿السَّمَاءَ﴾، چ به مانای سه ره وه بی، چ به مانای ئه و ئاوه بی که له سه ره وه دێته خوار، چ به مانای هه ور بی، واته: له سه ریوه به خورزه م ئاوتان بۆ داده بارینتی، یاخود: له هه ورێک که له سه رییه به خورزه م ئاوتان بۆ داده بارینتی، یاخود: ئه و ئاوه ی له سه رییه به خورزه م بۆتان هه لده ریژی، به هه ر سێ شیوه کانی: باران و به فرو ته رزه.

ئنجای له ئه نجامی ئاوی هه لپژاوی زۆر له ئاسمانه وه - که بێگومان هه موو نيعمه ته کانی دیکه ی ژيانى دنیا په یوه ندييان به ئاوه وه هه یه، وهك گوتراوه: (ئاوو ئاوه دانیی) - کۆمه لێک چاکه و نيعمه تی دیکه دێنه ئاراوه، وهك خوا ده فهرمووی: ﴿وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَمِنْ﴾، هه ره وه ها مال و سامانتان بۆ زۆر دهکات، یان بۆتان ده ره خسینتی و کورانیشتان بۆ ده ره خسینتی، لێره دا مه به ست وه چه یه به گشتی، به لام له بهر ئه وه ی ئه وان زیاتر دلایان به کوران خوشبووه، وهك پشت و هیزو ده بنه درێژه پێده ری وه چه ی خویان، یاخود وهك زالکردنی باسی نیرینان به سه ر میناندا، ئه وه ش بنچینه یه که له زمانى عه ره ببيدا (تَغْلِبُ الذُّكُورَ عَلَى الْإِنَاثِ) بۆیه ته نیا ده فهرمووی: ﴿وَمِنْ﴾ به یه کێک له و دوو ئيعتبارانه ی باسمان کردن، واته: هه م مال و سامانتان بۆ زۆر دهکات، هه م کورانتان بۆ زۆر دهکات، یان: پۆله کانتان له کوران و کچان بۆ زۆر دهکات، ﴿وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّتٍ

وَجَعَلْ لَكُم مِّنْهَا أَنْهَارًا ﴿١٠﴾ ھەرۈھە باخەكانتان بۆ دەرەخسینى و پروبارو جوگەو
جوباريشتان بۆ دەرەخسینى.

ئىنا دوای خستنه پرووی ئەو نىعمەتانه: ھەلپژانى ئاوی زۆر لەسەرپۆھ، پاشان
زۆرکردنى مال و سامان بۆيان و، زۆرکردنى پۆلەكان كوپان و كچان، يان بەس
كوپان بۆيان، ھەرۈھە پەرخساندنې باغ و گۆل و گۆلزارو بىستان و كشتوكال و
جوگەو جوبارو پروبار بۆيان.

ئىنا دەفەرموى: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١١﴾﴾ ئەوھ چىتانه وەقارو پىگەى
بەرز بۆ خوا ئومىدەوار نىن، ياخود (تَرْجُونَ) واتە: (تَعْتَقِدُونَ) يانى: (مَا لَكُمْ لَا
تَعْتَقِدُونَ لِلَّهِ وَقَارًا)، بۆچى پرواتان نىھ بە پاىھ بەرزىي خوا، زانايان ھەندىكىيان
گوتوويانە: (تَرْجُونَ) واتە: (تَخَافُونَ)، (مَا لَكُمْ لَا تَخَافُونَ لِلَّهِ عَظَمَةً)، چىتانه!
بۆچى مەترسىيتان نىھ لە مەزنىي خوا سبھانە و تعالى؟ لەبەر ئەوھى گوتوويانە:
(الْخَوْفُ وَالرَّجَاءُ يَتَلَازِمَانِ)، ترس و ئومىد پىكەوھەن، كەواتە: ھەندى جار وشەى
(رَجَاء) بە ماناي ترسەو، جارى واىھ ترسش بە ماناي ئومىدە، واتە: ئەوھ
چىتانه، چ شتىك رىگرتانە، بۆچى مەزنىي و بەرزىي خوا پەچاو ناكەن و، ترستان
بەرانبەرى نىھو ئومىدتان بەرانبەرى نىھ و، پىي پروادار نىن؟

﴿وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٢﴾﴾ لە ھالىكدا خوا ئىوھى قۇناغ قۇناغ پىگەياندوھ، (أَطْوَار)
كۆى (طَوْر)ھ، واتە: كەپەت، قۇناغ، دەلى: (خَرَجَ مِنْ طَوْرِهِ) واتە: فلانكەس لە
قۇناغى خوۆى دەرچووھ، لە كەوۆلى خوۆى دەرچووھ، (أَطْوَار) دەگونجى مەبەست
پىي قۇناغەكان بى، كە مروۆ لە مندالدانى دايكىدا دەيانبرى، لە (نطفة) ھوھ بۆ
عەلەقە، بۆ زارجوو (مضغة)، ئىنا بۆ ئىسقان و، داپوشرانى ئىسقان بە گوشت،
دوايى پرووچ بەبەرداكران، وەك لە سەرەتاي سوورەتى (المؤمنون) دا خوا سبھانە
و تعالى بە ھەوت قۇناغ باسى كردوھ، ئىمە كاتى خوۆى كورتە باسىكىمان لە
بارەى دروستكرانى مروۆھوھ لەوۆى خستە پروو، دەشگونجى مەبەست پىي

قۇناغەکانی دیکە بئ، کۆرپەیی، مندالیی، ھەرزەکاریی، گەنجیی، کامل بوون، پیری، تاكو کۆتایی، یاخود مەبەستی پئی ھەموویان بئ، ھەم قۇناغەکانی که له نیو مندالدانی دایکدا دەبدرین، ھەم قۇناغەکانی دوایی که له ژيانی دوای له دایک بوون، دەگوزەرین.

﴿الَّذِينَ تَرَوُا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا﴾ ئایا نەتانروانیو (بە چاوی سەر سەرنجتان نەداو) چۆن خوا ھەوت چین ئاسمانی ھێناونە دی، ئنجا ئەگەر مەبەست لە دیتن، چاوی سەر بئ، ئیمە تەنیا شیناییەك لەسەر سەری خۆمانەو دەبینن، ھەوت ئاسمانەکان نابینن، بەلام خوا سبحانە و تعالی بۆیە بەو گوزارشتە باسی کردو، چونکە ئەگەر خوا بناسی، مانای وایە ھەرچی خوا دەیفەرمو، دەبئ لە بە چاوی بینینی خۆت، زیاتر باوھەرت پئی ھەبئ، چونکە چاوی تۆ شتێک دەبینی، بەھەلەدادەچئ، بەلام ئەوھێ خوا دەیفەرمو، سەدا سەد وایەو ھەلەئ تیدا نیە، چونکە خوا لە زانیاریی بئ سنوورەو ھەرمایشت دەکات، بەلام ئەگەر مەبەست بینینی عەقل بئ، واتە: ئایا بە عەقل و دڵ سەرنجتان نەداو، خوا چۆن ھەوت چین ئاسمانی لەسەر ئیوھەو دروست کردوون، کہ دیسان ئەو ھەوت چین ئاسمانەش بە چاوی عەقل و دڵ نابینرین، مەگەر لە پئی ھەوالپیدانی خواو، ئەگەرنا ئیستاشی لەگەلدا بئ، زانست نەگەشتو بەوھێ مەتەلئ ھەوت ئاسمانەکان ھەل بکات، بەلام بێگومان بە چاوی عەقل و دڵ دەرك دەکری، کہ خواي پەرورەدگار ھەوالت پیدەدا لە بارەي ئەوھەو دروستیکردو، مانای وایە ھەوالپیدانی خوات پئ وەك بینینی خۆت بئ، بەلکو دەبئ پیت لە بنینی خۆشت زیاتر بئ.

﴿وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيْهِ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا﴾ ھەرۆھەا خوا لە نیو ئەو ھەوت ئاسمانانەدا مانگی گێراو بە پرووناکیی، ﴿وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا﴾ خۆریشی گێراو بە چرا، بە زۆریی خواي زاناو توانا لە قورئاندا کہ باسی مانگ دەکات، ھەر باسی پرووناکیی (نور) دەکات لەگەلدا، لەبەر ئەوھێ پرووناکیی مانگ ھێ

خووی نیه، بەلکو هی خوۆره ئییدەداو عەکسی دەداتەو، بەلام بوو خۆر (شمس) دەفەرموو: (سراجا) و، لە سووپرەتی (النبا) دا دەفەرموو: ﴿سِرَاجًا وَهَاجًا﴾ (١٣) ﴿النبا﴾ چرایەکی زۆر تیشکدەر، لەبەرئەوێ (خۆر) تیشکەکە هی خوویەتی.

﴿وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا﴾ هەرۆهەا خوا ئیوێ لە زەویدا پرواندووە بە پرواندن، وەك چوون کشتوکالێك پێدەگا، خوا ی کاربەجیش ئیوێ ئاوا وردە وردە پێگەیانداو، ئنجا ئەمە چ مەبەست قووناغەکانی ئیو مندالدا نی دایک بێ، وەك چوون درەختێك لە نیوکیکەووە چەکەرە دەکات، دوایی وردە وردە دەبێتە نەمام و گەورە دەبێ، مرقیش بە هەمان شیوێ لە (نطفة) یەکەو قووناغ بە قووناغ، چ مەبەست دوا لە دایک بوون بێ، کە سەرەتا کۆرپەیهو تەنیا دەتوانی شیرێ دایکی بخوا، دوایی وردە وردە گەشە دەکات و دەچێتە قووناغی مندالی و هەرزەکاری و تاكو کۆتایی.

﴿ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾ دوایی خوا دەتانگێڕێتەو ئیو زەوی، یانی: دوا ی مردنتان خوا جەستەکەتان دەگێڕێتەو ئیو زەوی و، دەبێتەو بە خاکی و خۆل، ﴿وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾، جاریکی دیکەش بە دەرھێنانێکی سەر سوپرھێنەر دەرتان دەھێنێتەو، کە پۆژی قیامەت و زیندووکرانەو و هەڵسێزانەو یە.

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا﴾، خوا زەوی بوو کردوون بە پایەخ، یاخود زەوی بوو پان راخستوون، (بساط) هەر شتێکە راخرا بێ، وەك چوون پایەخێک رادەخری، ئاوا خوا ی پەرۆردگار زەوی بوو پانراخستوون. یاخود: زەوی بوو وای لێکردوون وەك چوون شتێک رادەخری، بەو شیوێ یە بۆ لێکردوون.

﴿لَتَسْلُكُنَّ مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا﴾، تاكو لە ئیو کەلێن و شیوو دۆلەکانی زەویدا رێیەکان بگرنە بەر، (سبل) کۆی (سبل) ه، (فجاج) ییش کۆی (فجاج) ه، بە مانای کەلێن و درز، واتە: رێیەکان بە کەلێنەکانی زەویدا، بە ئیو داپراواییەکانی چیاکان و گردۆلکەکاندا بگرنە بەر.

كهواته: خوايهك ئهو هه موو نازو نيعمه تانهى بو ره خساندوون، شايستهى
 ئه وهيه ته نيا ئهو به رستن و به ندايه تىي بو ئهو بكه ن، ئهو په يامه ي به نوو ح
العليه دا بو ي ناردوون لىي وه ربگرن و، گوپرايه لىي له پيغه مبه ره كه ي بكه ن،
 پيشتان ده كه وى تاكو به ندايه تىي بو خواو، پاريزكاريى له خواو شيوه ژيانك
 كه له لاي خوا په سنده، فيرتان بكات.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

پاگەیانندی خوا سبحانه و تعالی: ناردنی نوح عليه السلام بۆ لای خەلکەکە، که وریایان بکاتهوه و بیانترسینی، بەر لهوهی ئازاری به ئیشیان بۆ بی:

خوا دهفهرموی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝١﴾

شیکردنهوهی ئەم ئایەتە، له سێ برگەدا:

١- ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾، به دنیایی ئیمه نووحمان عليه السلام پهوان کرد بۆ لای خەلکەکە، وشە (إِنَّا) له ئەسڵدا (إِنَّا) یه، (نا) یه و (إِن) ی خراوه ته سەر، بۆته (إِنَّا)، بیگومان ئیمه، ئنجا ئەم جهختکردنهوهیه، چونکه (إِن): (إِنْ تَنْصِبِ الْإِسْمَ وَتَرْفَعِ الْخَبَرَ، وَتُفِيدُ التَّأَكُّدَ)، (إِنْ) له ریزمانی عه پهبیدا ناو (منسوب) دهکات و، گوزارهش (مرفوع) دهکات و، جهخت له سەر کردن دهگهیه نۆ و جهختکردنهوه کهش بۆ گرنگی دان به و ههوالهیه که دهیدا، چونکه لیره دا مهقام مهقامی نکوولیلێکردن نیه، تاکو خوا سبحانه و تعالی جهختی بکاتهوه، یه کێک له پروونکهرهوانی قورئان وا دهلی، به لکو بۆ گرنگیدا به ههواله کهیه، یانی: به دنیایی و به گرنگی پیدانهوه، پیتان پاده گهیه نین که نووحمان پهوانکرد بۆ لای خەلکەکە.

به لام من ده لیم: به لکو لیره دا مهقام مهقامی نکوولیلێکردنه، چونکه ههم گهلی نووح نکوولییان کردوه له پیغه مبه ربوونی نووح عليه السلام، ههم ئەو کۆمه لگایه قورئانی بۆ دابه زیوه، وهك کۆمه لگایه که پیغه مبه ر نووح، نکوولییان کردوه

لهوهی خوا پیغمبه‌رانی ناردبن، به‌لای ده‌ماو دهم بیستوویانه که نووح هاتوه بو لای گه‌له‌که‌ی و، مووسا بو لای به‌نی ئیسرائیل، به‌لام ته‌گه‌ر به شیوه‌یه‌کی تیورییش وه‌ک به‌سه‌ره‌هاتیک ته‌وه‌یان قبوول بووبی، به‌کرده‌وه قبوولیان نه‌بووه، چونکه ههم کومه‌لگایه‌که‌ی پیغمبه‌ری خوا، ههم کومه‌لگایه‌کانی دیکه‌ش ههمیشه نکوولیان له‌وه کرده، خوا له به‌شهران پیغمبه‌ران بنیری و گوتووایانه: ﴿أَشْرٰهُدُونَا ۝۶﴾ التغابن، یان گوتووایانه: ﴿أَبْعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُولًا ۝۹۴﴾ الإسراء، واته: ئایا به‌شهر رینماییمان ده‌که‌ن (بو لای خوا)؟ ئایا خوا پیغمبه‌ریکی مروقی ناردوه؟ که‌واته ته‌وان نکوولیان له‌وه کرده که نووح علیه‌السلام پیغمبه‌ری خوا بووبی، بویه‌ش خوا جه‌ختی کردوته‌وه که به‌دلنیایی تیمه نووحمان ناردبوو، نووح علیه‌السلام له‌خووه بانگه‌شهی پیغمبه‌رایه‌تیی نه‌کرده‌وه، له‌خووه په‌یامی به‌ناوی خواوه به‌خه‌لک رانه‌گه‌یاندوه.

(۲) ﴿أَنْ أَنْذِرَ قَوْمَكَ﴾ (پیمانگوت): که خه‌لکه‌که‌ت بترسینه، وریایان بکه‌وه، ﴿أَنْ أَنْذِرَ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ته‌مه نیوه‌پروکی په‌یامه‌که‌ی نووح علیه‌السلام بووه، په‌یامه‌که‌ی نووح علیه‌السلام که خوا پییدا ناردوه، ته‌وه بووه که خه‌لکه‌که‌ت بترسینه و وریایان بکه‌وه، ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، به‌ر له‌وه‌ی ئازاریکی به‌ئیشیان بو بی، ئنجا که ده‌فه‌رموی: ﴿أَنْ أَنْذِرَ قَوْمَكَ﴾ خه‌لکه‌که‌ت بترسینه، وریایان بکه‌وه، نه‌یفه‌رموو له‌چی؟ بو ته‌وه‌ی ههموو ته‌و شتانه بگریته‌وه که پیغمبه‌ران خه‌لکه‌که‌ی خوئیانیان لی ترساندوون و وریایان کردوونه‌وه به‌رانبه‌ریان، که ئیوه ته‌گه‌ر خوا نه‌په‌رستن له‌دنیا‌دا سزاتان ده‌دات و به‌لاتان بو ده‌نیری، له‌دواپروژیشدا تووشی سزاو مه‌ینه‌تیی ده‌بن، هه‌روه‌ها ته‌گه‌ر خوا نه‌پرستن، له‌دنیا‌دا تووشی کویلایه‌تیی و بت و سه‌نه‌م په‌رستی ده‌بن، هه‌روه‌ها ته‌گه‌ر خوا نه‌پرستن، تووشی ده‌ردو به‌لا ده‌بن، تووشی نه‌خووشی و گرفتاری ده‌بن، ههموو ته‌وانه بخه به‌رچاوی خه‌لکه‌که‌ت و ته‌وانی پی بترسینه، بویه لی‌ره‌دا خوا ته‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌ی پی ده‌ترسینری، باسی نه‌کرده‌وه، تاکو ههموو ته‌و شتانه بگریته‌وه.

(٣) ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، بەرلەوێ ئازاریکی بە ئیشیان بۆی، هەندیک گوتووینە: (مِنْ) لێرەدا: (زَائِدَةٌ لِلتَّأْكِيدِ، أَي: قَبْلُ أَنْ يَأْتِيَهُمْ)، واتە: (مِنْ) زیادکراوە بۆ جەختکردنەوە، واتە: وریایان بکەوێت کە هەر لە سەرەتاوە ئازاری بە ئیشیان بۆ نەیت، یاخود: (مِنْ) بۆ هەندیک، یاخود بۆ روونکردنەوەیە، ئنجا ئەم ئازارە بە ئیشە:

أ- دەگونجی مەبەست پێی ئەو تۆفانە بێ، کە دوایی خوا ناردی بۆ گەلی نوح عليه السلام و بەهۆیەو قەرەبری کردن.

ب- دەشگونجی مەبەست پێی سزای پۆزی دوایی بێ.

ج- دەشگونجی مەبەست پێی ئەو ئازارو مەینەتیانە بێ، کە خەڵک بەهۆی ژیاڵی دوور لە خوازییەو، لە گەلیاندا دەستەوێیە خە دەبێ.

وشە (قَوْمٌ) کە دەفەرموێ: ﴿أَنْ أَنْذِرَ قَوْمَكَ﴾، دەلێ: (وَالْقَوْمُ: الْجَمَاعَةُ مِنَ النَّاسِ الَّذِينَ يَجْمَعُهُمْ مَوْطِنٌ وَاحِدٌ، أَوْ نَسَبٌ وَاحِدٌ، بِرَجَالِهِمْ وَنِسَائِهِمْ وَأَطْفَالِهِمْ). واتە: (قَوْمٌ): کۆمەڵێک لە خەڵک، کە شوێنێک یاخود پەچەڵەکیک کۆیان دەکاتەو، پیاویان و ئافرەتیان و مندالیان هەموویان دەگرێتەو، ئنجا پێشتریش باسمان کرد کە ئێمە بەسەرھاتی نووحمان لە تەفسیری سوورەتی (ھود) دا بە درێژیی باس کردو، پێم وایە لە قەدەر قەبارەیی ئەم تەفسیرە مافی خویمان پێداو، بۆیە ئێمە لێرە ناچینە ئێو وردەکارییەکانی بەسەرھاتی نوح عليه السلام و چەند شتێکی بنەرەتی دەخەینەرۆو:

١- بە پێی فەرماشتی پێغەمبەری خوا ﷺ و پێدەچێ نوح یەکەمین پێغەمبەری خاوەن ئۆممەت بووبی، وەک لە فەرماشتی پێغەمبەردا ﷺ هاتو: ﴿أَوَّلُ رَسُولٍ أُرْسِلَ نُوحٌ وَأُرْسِلَ إِلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْأَرْضِ﴾^(١) واتە: یەکەمین نێردراوێک کە نێردرا بۆ نوح بوو، بۆ تێکپاری خەڵکی سەرزەوێ نێردراو.

٢- وا پیده چی گهلی نوح عليه السلام ته وکاته تیکرای مروقه کانی ئەو رۆژگارە بووبن، هەم بە پێی ئەو فەرمايشتهی پێغه مبهري خوا عليه السلام هەم بە پێی ئەوەش کە تۆفانه کە ی نوح عليه السلام چ هەموو سەر زهوی داگر تێ، چ تەنیا ئەو ناوچه جوگرافیهی داگر تێ کە گهلی نووحي لیبوو، گرنگ ئەو هیه له دواي ئەوانه وه که فەوتتێزان و له گهلی نووح، هێچ به شهريک له سەر زهوی نه ماوه ته وه، چونکه خوا سبحانه و تعالی ده فەرموی: ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ﴾ ٧٧ الصافات، واتە: وه چه کە ی نوو حمان کردن به ماوه کان، واتە: ئەوانه ی ما بوونه وه له مروقان، تەنیا ئەوانه بوون که له گەل نوو حدا سواری که شتییه که بوون، که واتە: تۆفانه که چ گشتگیر بووبی بۆ هەموو سەر زهوی، چ تەنیا ئەو شوینە ی گرتی تته وه که گهلی نووحي عليه السلام لیبوو، گرنگ ئەو هیه مروقه کان تەنیا ئەوانه بوون که له وێ بوون.

چونکه پێی تینا چی له شوینێکی دیکه کۆمه لێک مروق بووبن و خوا به تۆفانه کە ی نوو ح فەوتاند بنی، بێ ئەو ه ی په یامی نوو حیان پێ بگات!! بۆیه هەر ئەو ه نده مروقه بوون لهو شوینە ی نوو ح ی لیبوو وه، ئاگاداری کردوون و ترساندوونی و وریای کردوونه وه، دواي ئەو ه ی (٩٥٠) سأل له نیواندا ماوه ته وه، وه ک ده فەرموی: ﴿فَلَيْتَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ ١٤ العنكبوت، که واتە: ئەو خە لکه دیاره یه ک کۆمه لی دیارییکراو بوون و، هەر ئەو ه نده مروقه هه بوون ئەو کاته له سەر زهوی.

٣- له فەرمووده ی شه فاعه تی گه وره شدا هاتوه، که خه لک پێشی ده چن بۆ لای ئاده م تا کو تکیان بۆ بکات له لای خواي په روه ردگار، لێ پرسینه وه و سزاو پا داشت ده ست پێ بکات، ئەویش ده لێ: من له دره خته قه ده غه کراوه که م خواردو توانای ئەو داوا یه م نیه، ئنجا ده چن بۆ لای نوو ح عليه السلام و پێی ده لێن: تۆ یه که مین پێغه مبه رو په وانه کراوی خوا بووی بۆ سەر زهوی، که واتە: دیاره نوو ح عليه السلام یه که مین پێغه مبه ري خاوه ن کۆمه لگه یه کی گه وره بووه، ئەگه رنا دیاره له پێش نوو حیشدا پێغه مبه رانی دیکه بوون، خواي په روه ردگار جگه له ئاده م، باسی ئیدریسی شی کردوه له پێش نوو حدا عليه السلام و، له هه ندێ شوینە واراندا باسی (شیث) یش کراوه.

مه سه له ی دووهم:

بانگکردنی نووح بۆ گه له که ی که ترسینه ریکی پروونه بۆ لایان، تا کو خوا په رستن و پاریزی لی بکه ن و، گوپرایه لیی وی بکه ن، که له نه جامدا له گونا هه کانیان ببووری و، هه تا کاتی دیارییکراویش که به شیوه ی ئاسایی تیتیدا ده مپنه وه، دوا یان بخات:

خوا ده فه رموی: ﴿قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝٢ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ۝٣﴾
 ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝٤﴾

شیگردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له پینچ بر گه دا:

(١)- ﴿قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ نووح عليه السلام به گه له که ی خو ی فه رموو: ئە ی گه له که م! (ئە ی خه لکه که م) به دلنایای من بۆ ئیوه ترسینه رو وریا که ره وه یه کی پروونم، یا خود: ترسینه رو وریا که ره وه یه کی پروونکه ره وه م، وه ک زور جار گوتوو مانه: (مبین)، له هه ندیک سیاقاندا که دی، هه م ده گونجی به مانای ئاشکرا بی، هه م ده گونجی به مانای پروونکه ره وه بی، چونکه وشه ی (مبین)، له پرووی زمانی عه ره بییه وه ده گونجی له (أَبَان) ی (لازم) وه بی، (أَبَان الْقَاصِر)، وه ک: (أَبَان اللَّيْل)، یانی: (بَانَ اللَّيْل)، شه و گاره که ده رکه وت، یا خود: (أَبَان الْقَمَر)، یانی: (بَانَ الْقَمَر)، مانگه که ده رکه وت، واته: پیویستی به به رکار (مَفْعُول به) ناکات، ده شگونجی له (أَبَان) ی تپه ره وه بی بۆ به رکار، (أَبَانَ الْمُتَعَدِّي إِلَى الْمَفْعُول)، ئە و کاته ش، واته: پروونکه ره وه، وه ک: (أَبَانَ النَّهَارُ الْأَرْضَ)، پوژگار سه ر زه وی پو شنکر ده وه، یا خود: (أَبَانَ الْمُدْرَسُ الدَّرْسَ)، وانه بیژه که وانه که ی پروونکر ده وه، (بۆ وانه پییژ را وه که)، لیره ش دا هه ردووک واته یه که گونجاون: ئە ی خه لکه که م! من بۆ ئیوه ترسینه ریکی ئاشکرام، یان ترسینه ریکی پروونکه ره وه م، واته: پروونکه ره وه ی ئە و شتانه م که خوا پیتا ناردووم و پیویسته بیانزانن، لیره شدا دیسان: ﴿إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ﴾، وشه ی (نذیر)، که به مانای (مُنْذِر)

ه، واته: ترسینه ر یان وریاکه ره وه، به لام باسی نه کردوه که له چی ده یان ترسینتی و وریایان ده کاته وه؟ به لکو به گشتی گوتوو یه تی، تا کو هه موو شتیک بگریته وه، یانی: ده تان ترسینم له وه ی نه گهر پروو له خوا نه کهن، شهیتان زه فهرتان پی ده بات، یان نه گهر پروو له خوا نه کهن و خوا نه په رستن و به ندایه تی بو خوا نه کهن، دهر دو نه خوشی و به لاتان له نیودا بلاو ده بیته وه، زولم و سته م و خراپه تان له نیودا بلاو ده بیته وه، به دره وشتی و ناته بایی و خراپه تان له نیودا بلاو ده بیته وه، ههروه ها نه گهر به ندایه تی بو خوا نه کهن، به لاتان بو دهنیری له دنیا داو له به ینتان ده بات، یان له پروژی دواپی دا، خوا ﷺ سزاتان ده دات، هه موو نه وانه ده گریته وه و جگه له نه وانه ش ده گریته وه.

۲- ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا﴾ (بویان پروو ده کاته وه که هاتووم ناگادارتان بکه مه وه و بتان ترسینم) تا کو ئیوه به ندایه تی بو خوا بکهن و پاریزی لی بکهن و، گوپرایه لیی منیش بکهن، که واته: نه و سی موفره ده یه نیوه پروک و جهوه هری په یام و به رنامه که ی نووح ﷺ بوون: به ندایه تی بو خوا، پاریزکردن له خوا، فرمانبهری بو پیغه مبهری خوا ﷺ. لیره له م رسته ی یه که مدا که ده فهرموئ: ﴿قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾، پینج جه ختکه ره وه هه ن:

۱- (يَقَوْمِ)، نه ی گه له که م! واته: منیش یه کیکم له خوتان و ئیوه ش کو مه ل و خه لکی منن په رو شمن و به ته نگتانه وه م.

۲- (إِنِّي)، به دلنیاپی من (إِنِّي) یش، دیسان له نه سل دا (إِنِّي) یه.

۳- (لَكُمْ)، بو ئیوه.

۴- (نَذِيرٌ)، ترسینه رو وریاکه ره وه م.

۵- (مُبِينٌ)، پروو، پروونکه ره وه.

ئنجایا نه گهر ئیوه به ندایه تی بو خوا بکهن و، پاریزی لی بکهن و، گوپرایه لیی و فرمانبهری من بکهن، خوا چیتان بو ده کات؟

(۳)- ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾، له گوناوه کانتان ده تانبووری.

وشه ی (مَنْ):

۱- یان بۆ جه ختکردنه وه یه واته: له هه موو گوناوه کانتان ده تانبووری، هه ر له سه ره تای گوناهان تاكو كۆتایی.

۲- یاخود بۆ هه ندیکه، ئنجا ئه گه ر بۆ هه ندیک بێ، واته: لهو گوناوه نه ی مافی خوان له سه ر ئیوه، له نیوان خوۆتان و خوا داو زیانیان بۆ خه لک نه بووه، لهو گوناوه نه ده تانبووری، به لام ئه وانی دیکه که مافی و هه قی خه لکتان که ووتۆته لا، ده بێ مافه کان بۆ خه لک په ت بکه نه وه، یان گه ردنتان ئازاد بکه ن.

۳- ده شگونجی (مَنْ)، بۆ پروونکردنه وه بێ، واته: خوا له هه موو گوناوه کانتان ده تانبووری، ته نانه ت ئه وانه ش که مافی خه لکن، ئه گه ر ئینسان به راستی بۆ لای خوا بگه رێته وه: (الإِسْلَامُ يَجِبُ مَا قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَجِبُ مَا قَبْلَهَا)، ئیسلام پی ش خو ی ده سپرێته وه و، گه رانه وه ش بۆ لای خوا پی ش خو ی ده سپرێته وه.

(۴)- ﴿وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، دواشتان ده خات بۆ کاتیکی دیارییکراو، ﴿وَيُؤَخِّرَكُمْ﴾، (التَّأْخِيرُ: التَّأْخِيلُ وَأُطْلِقَ عَلَى التَّمْدِيدِ وَالتَّوْسِيعِ)، که ده فهرمو ی: دواتان ده خات، لێره دا مه به ست پی ته مه نتان درێژ ده کات، ته مه نتان بۆ فراوان ده کات تاكو كو ی؟ ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، تاكو ئه و کاته ی ناو براوه و دیارییکراوه، که مه به ست پی كۆتایی ژیا نه، واته: تاكو ته مه نی سرووشتیتان به شیوه یه کی ئاسایی ده گوزه رێنن، ده تانزیه نی، (وَالْأَجَلَ الْمُسَمًّى: هُوَ الْأَجَلُ الْمَعِيْنُ بِتَقْدِيرِ اللَّهِ عِنْدَ خَلْقِهِ كُلِّ أَحَدٍ مِنْهُمْ، فَالتَّوْبَةُ فِي (أَجَلٍ لِلنَّوْعِيَّةِ)، ﴿أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، واته: بۆ ئه و کاته ی به ئه ندازه گیریی خوا دانراوه، له کاتی دروستکردنی بۆ هه ر که سی کدا، که ده فهرمو ی: ﴿أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، ئه م ته نوینه بۆ جو ره، تاكو ئه و کاته دیارییکراوه ی خوا بو ی دانا ون، مانایه که ی ئاوا ی لیدیته وه: (وَيُؤَخِّرُكُمْ إِلَىٰ إِمَامِ أَعْمَارِكُمْ الْمُقَدَّرَةِ، فَلَا يَهْلِكُكُمْ بِلَاءٍ عَامٍ)، خوا دواتان ده خات تاكو ته مه نه کانتان ته واو ده کهن، ئه و ته مه نانه ی بوۆتان دیارییکراون به شیوه ی ئاسایی و، به به لایه کی گشتی ناتانفه وتین.

۵- ﴿إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، به دنیایی کاتی دیارییکراوی خوا هر کات هات، دواناخری ئه گهر بزنان، وشه ی (أَجَلَ)، له رسته ی یه کهمدا ﴿أَجَلَ مُسَمًّى﴾، مه به ست پی کاتی دیارییکراوه بو مردنی هر که سیك، به لام وشه ی (أَجَلَ)، له رسته ی دووه مدا: ﴿إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، به مانای کاتی دیارییکراوی خوا یه بو ناردنی به لّو سزا، بو هر گهل و کومه لگایه کی سه ریچییکار له خواو له پیغه مبه ره که ی، بویه هی پیشیان فهرموویه تی: ﴿وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، هی دوایان فهرموویه تی: ﴿إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ﴾، ئنجا ئه گهر که سیك به رواله ت ته ماشا بکات و وردنه بیته وه، وا ده زانی ئه و دوو رسته یه دژیه کیان له نیوان دا هه یه! بویه ش خوا ﷺ هینده داکوکی ده کات و ده فهرموئی: له قورپان وردبینه وه و تیوه ی پامینن، بابای سه رکیل واده زانی ئه م دوو رسته یه تیک ده گیرین:

پیشی ده فهرموئی: ﴿وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، دواتان ده خات بو کاتیکی دیارییکراو.

که چی دوایی ده فهرموئی: ﴿إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ﴾، ئه جهلی خوا که هات دوا ناخری! به لام ئه جهلی یه کهم که ئه وانی بو دوا ده خات، بریتیه له فهوتان و مردنیان، ئه جهلی دووه م که دواناخری، بریتیه له کاتی هاتنی به لّو فیتنه و سزا بویان، له کاتیکدا که برپا نه هینن، ئنجا که ده فهرموئی: ﴿لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، وه لامی (لَوْ)، به گشتی دوو ئه گهری هه ن و له هه ردووک حالاندا قرتیندراوه:

أ- ئه گهر ئیوه زانیاتان، (لَا يُقْنِتُمْ أَنَّهُ لَا يُؤَخَّرُ)، دنیاده بوون که ئه و کاته ی خوا دیارییکردوه بو سزادانی گهل و کومه لگایه کان دوا ناخری.

ب- یاخود وه لامه که ی ئاویه: (لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ لَأَمْنُكُمْ بِاللَّهِ وَاتَّقِيتُمُوهُ وَأَطَعْتُمُونِي)، ئه گهر زانیاتان، برپواتان به خوا دینا و به ندایه تیبتان بو خوا ده کردو، پاریزتان له خوا ده کردو، گوپرایه لی منیشتان ده کرد.

بویه ش خوا ﷺ وه لامی ئه گهر (لَوْ)، قرتاندوه، تاکو ئه م دوو واتایه، به لکو زیاتر له و دوو واتایه ش بگریته وه.

مەسەلەى سىيەم:

خستنه پرووى نوح بۆ چۆنيەتتى بانگه وازکردنى خەلکە کەى کە پىى گوتوون:
بگه پىنه وه بۆ لای خواو داواى لىبوردنى لى بکەن و لە بهرە کەتى ئە وهش دا:

۱- ئاوى بە خورزەمیان بۆ دادەبارى، ۲- سامان و مندالیان زۆر دەبن، ۳-
باخ و پرووباریان بۆ دەپەخسین، دواى سەرزنشتکردنیان لە سەر ئومیدەوار
نەبوونیان بە مەزنى خوا، نە ترسانیان لە پىگەى بەرزو بى وینەى خوا، لە
حالىکدا کە خوا ﷻ:

۱- بە چەند قۇناغ دروستیکردوون.

۲- حەوت چینه ئاسمانى هیناونه دى.

۳- مانگی تریفه دارو خۆرى پرشنگدارى لە نىو ئاسمانه کاندان داناون.

۴- لە زهويدا پرواندوونى و دوايش پاش گىرانه وهيان (جەستە کەيان) بۆ نىو
خاک، دەريان دىنیتە وه.

۵- زەمىنى بۆ پراخستوون و واى لىکردوه پى و بانانى تىدا دروست بکەن، لە
کەلین و بۆشایى نىوان چىاو گرده کاندان.

خوا دەفه رموى: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ۝٥ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ۝٦
وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَعَهُمْ فِيْءَآذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا
وَأَسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ۝٧ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ۝٨ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ
إِسْرَارًا ۝٩ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۝١٠ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝١١
وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝١٢ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝١٣
وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝١٤ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۝١٥ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ

نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ سَاطِعًا ﴿١٩﴾ لَيْسَلَكُمْ مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ ﴿٢١﴾

شیگردنهوهی ئەم ئایەتانە، لە بیست و سێ بەگەدا:

۱- ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا﴾، {نوح ﷺ} لێرەدا دەکەوێتە سەر باس و خواسی گێرانهوهی بەسەرھاتی خۆی لەگەڵ گەلەکەیی دا، فەرمووی: پەرورەدگارم! من خەڵکەکەیی خۆم بە شەو و ڕۆژ بانگکرد، بۆیە پێویستی نەکردووە (قَالَ)، (و)ی بکەوێتە پێش (وَقَالَ)، یان (ف)ی بخەریتە سەر (فَقَالَ)، چونکە ئەمە گێرانهوهی وەلامی نووحە (ﷺ) بۆ فەرماشتی خوا کە فەرموویەتی: ﴿أَنْ أَنْذِرَ قَوْمَكَ﴾، ئنجا وەك وەلامی ئەو قەسە، مامەلەیی لەگەڵدا کراوە، یانی: لە وەلامی ئەم فەرمانەیی خوادا، نووح فەرمووی: پەرورەدگارم! من خەڵکەکەیی خۆم بە شەو و ڕۆژ بانگ کرد.

۲- ﴿فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا﴾، کەچی بانگکردنەکەم تەنیا پاکردنی تێدا زیادکردن، (دُعَائِي)، خۆیندراویشەتەو: (دُعَائِي)، یانی: هەم بە زەنە (سکون)، هەم بە سەر (فتحة) کە هەر یەك واتایان هەیه، بانگکردنەکەیی من تەنیا پاکردنی تێدا زیادکردن، (وَاسْتِثْنَاءُ الْفِرَارِ مِنْ عُمُومِ الزِّيَادَاتِ، اسْتِثْنَاءُ مُنْقَطِعٍ، وَالتَّقْدِيرُ: فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي قُرْبًا مِنَ الْهُدَى، لَكِنْ زَادَهُمْ فِرَارًا وَابْتِعَادًا)، ئەم هەلاواردنەش هەلاواردنی داپراو (اسْتِثْنَاءُ مُنْقَطِعٍ) ه، چونکە جیاکردنەوهی (پاکردن) لە مانای (زیادکردن) لێك جیان، [یانی: جیاکراوە (مُستثنی) لە لێجیاکراوە (مُستثنی منه) جیاوازه، بۆیە پێی دەگوترێ: هەلاواردنی داپراو] واتە: هەتا من بانگم دەکردن بەرەو پێی راست، ئەوان هەر زیاتر رایان دەکردو دوور دەکەوتنەوه.

۳- ﴿وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ﴾، من هەر کاتێ بانگم دەکردن، تاکو لێیان ببووری، (كُلَّمَا)، لە دوو بەش پێکھاتووە: (كُلُّ) و (مَا)، (كُلُّ)، واتە: هەموو شتێك، (مَا) لێرەدا بۆ چاوە (مَصْدَرِيَّة)، واتە: ئەوانە هەلوێستیان هەر بەو شیوەیە بوو، لە هەموو

حالان دا که بانگم ده کردن، تاكو تۆ لییان ببووری، ئەوان هەر بهو شیوهیان ده کرد، که دوایی باسی ده کات:

(۴) - ﴿جَعَلُوا أَصَبَعَهُمْ فِي أَذَانِهِمْ﴾، (تاكو بانگم ده کردن، تۆ لییان ببووری، ئەوان هەر عاده تیان وابوو)، په نجه کانیان ده خستنه گوێکانیانه وه، پێشتریش گوتمان: په نجه هه مووی ناخریته نێو گوێ، به لکو مه بهست پێی سه ره په نجه کان (أَنَامِلَ ه)، که کوێ (أُمُولَ ه)، وهك چۆن (أَصَابِعَ)، کوێ (أَصْبَعِ)، یان (إِصْبَعِ ه)، به لām بوچی ده فهرموئ: په نجه کانیان ده خستنه گوێکانیانه وه؟ ئەمه بو پێشاندانی زۆر مكووربوونیانه له سه ره ئەوهی هه یچ شتێك له نووح نه بیستن، که ئەگه ر بۆیان کرابایه هه موو په نجه یان ده خسته نێو گوێیانه وه.

(۵) - ﴿وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ﴾، به پۆشاکه کهشیان خوێان داده پۆشی، واته: به رگ و پۆشاکه کانیان بکه نه پۆشه ر بۆ دەم و چاوو بۆ گوێیان، واته: دوای ئەوهی په نجه یان ده خسته گوێیانه وه بۆ ئەوهی هه یچ نه بیستن، کاریکیان ده کرد که به پۆشاکه کانیشیان دەم و چاوو کانیان بگرن، بۆ ئەوهی نووح هەر نه شبینن، نه قسه ی بیستن و نه په نگی ببینن.

(۶) - ﴿وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا أَسْتَكْبَارًا﴾، زۆریش مكووربوون (له سه ره مانه وه یان له سه ره رێبازی خوێان) و، خوێان به زلگرت به خو به زلگرتنیکی ناوازه، (الْإِصْرَارُ: تَحْقِيقُ الْعَزْمِ عَلَى فِعْلٍ، وَهُوَ مُسْتَقٌّ مِنَ الصَّرِّ وَهُوَ الشَّدُّ عَلَى شَيْءٍ، وَحَذَفَ مُتَعَلِّقُ أَصْرُوا لِيُظْهِرَ، أَيْ أَصْرُوا عَلَى مَا هُمْ عَلَيْهِ مِنَ الْكُفْرِ)، (إِصْرَارُ): بریتیه له دلی خو ساغکردنه وه له سه ره شتێك (إِصْرَارُ)، له (صَرَّ) وه هاتوه، (صَرَّ) یش، بریتیه له توندکردن، یاخود گرێدانێك، (صَرَّةً)، واته: پرێسکه یه که که پاره ی تیده هاویشتری و توند ده به ستری، ئنجا ئەوهی (أَصْرُوا) ی، پێوه په یوه سته ئایا له سه ره چی مكووربوون؟ قرتیتراوه چونکه ئاشکرایه، واته: مكوور بوون له سه ره مانه وه له سه ره کوفرو شیرك و بتپه رستی، ئەمه ش سکالای نووحه ﷺ بۆ لای په روهردگاری وهك رێخۆشکردن بۆ ئەوهی دوایی تووکیان لی بکات که خوا سزایان بدات.

ههروهه ها نووح الکلیله لهسه ر گیرانهوهی حال و بهسه رهاتی له گه ل گه له کهیدا
به ردهوام ده بی و ده لی:

۷- ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا﴾، دواپی من به دهنگی بهرز بانگم کردن، (ثُمَّ)، بۆ
ریز به ندیی گیرانهوه کهیه، (جِهَارًا: مَصْدَرٌ جَهَرَ نَائِبٌ عَنِ الْمَفْعُولِ الْمُطْلَقِ)، (جِهَارًا)، چاوگی
(جَهَرَ) یه، واته: دهنگی بهرز کردهوه، له شوینی بهرکاری په ها دانراوه، ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ
جِهَارًا﴾، که ته مه ده بیته بهرکاری په ها بۆ ﴿دَعَوْتُهُمْ﴾ و له شوینی تهو دانراوه،
یانی: بانگم کردن به بانگکردنیکی به دهنگی بهرز.

۸- ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ﴾، دواپی من بانگهوازم بۆ ناشکرا کردن.

۹- ﴿وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾، ههروهه ها بۆشم په نهانکردن به په نهانکردنیکی زۆر ناوازه،
چونکه (إِسْرَارًا)، ده بیته بهرکاری په ها (مفعول مطلق) بۆ جه ختکردنهوهی (أَسْرَرْتُ).

زانایان لهو بارهوه زۆریان قسه کردهوه، ئهوهی لهم ئایه تانه وهرده گیری،
ئهوهیه که نووح الکلیله به چوار شیواز بانگی کردوون:

۲۰۱- به دهنگی نزم و بهرز: دهنگی بهرزیش له بهرانبه ریدا دهنگی نزم ههیه، که
دهفه رموی: ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا﴾، دیاره جاری پیشی به دهنگی نزم بانگی
کردوون، پاشان به دهنگی بهرز، چونکه دهفه رموی: ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا﴾،
دواپی من به دهنگی بهرز بانگم کردن.

۲۰۳- به په نهانی و ناشکرا، وهك دهفه رموی: ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾،
دواپی به ناشکرا بانگم کردن، تنجا به په نهانییش بانگم کردن، که واته: چوار شیوازن:
به دهنگی بهرز به دهنگی کپ و، به ناشکراو به نهینی و به په نهانی، تهو شیوازه
بانگکردنانهی نووح الکلیله که به کاری هیتاون بۆ بانگهوازکردنی گه له کهی بۆیه جوړاو
جوړ بوون، چونکه خه لکه کهش جوړاو جوړ بووه، بۆ وینه: بۆ بهرپرسه کان نه گونجاوه به
دهنگی بهرز بانگیان بکات، چونکه تهو کاته زیاتر شیتگیر ده بوون، به لکو به دهنگیکی

كپ و له قەدەر ئەو كۆرۆ مەجلیسەى تێیدا بوون، بەلام بۆ خەلكەكە بە دەنگى كپ گۆيان لێنابى و له مەحفەل و كۆبوونەوهى گشتیاندا دەنگى بۆ بەرز كردوونەوه، ھەروەھا بۆ ھەندىكىان بە ئاشكرا بانگى كردوون ھەندى جارو، ھەندى جارىش بە پەنھانى پەنامەكیی، بە جوړىك ئەو كەسەى بانگ دەكرى تەماشای كردو: چ مەقامىكى ھەيە؟ تاكو بەپێى ئەو مەقامە، مەقالەكەى بۆ بگۆرى، وەك گوتراو: (لِكُلِّ مَقَامٍ مَّقَالَ، وَلِكُلِّ مَيِّدَانٍ رِجَالٌ)، بۆ ھەر شوێنە جوړە قسەيەك ھەيەو، بۆ ھەر گۆرەپانىك جوړە پیاوانىك ھەن.

(۱۰) ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا﴾، پێم گوتن: داواى لێبوردن لە پەروەردگارتان بکەن، بە دنیایی ئەو زۆر لێبوردەيە، پێشتریش نووح عليه السلام بۆ خواى پەروەردگارى گێرایەو: ﴿وَإِنِّي كُنْتُ مَدْعُوهُمْ لَتَغْفِرَ لَهُمْ﴾، ئەوێ باسکرد، ھەروەھا لەو پێشتریش كە پێى گوتن: ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾، بەلام ئەم جارە دووبارەى دەكاتەو، چونكە پێش بە گشتى پێگوتوون: ئەگەر وابكەن خوا لە گوناھەكانتان دەتانبوو، بەلام ئەمجارە بەشیوەى دواندن پێگوتوون: داواى لێبوردن لە پەروەردگارتان بکەن بە دنیایی ئەو زۆر لێبوردەيە، واتە: با ئەو نەبێتە پەرچ و كۆسپ لەبەر دەمتاندا، كە پێتان وابى گوناھو تاوان و خراپەتان زۆر كردو، لێبوردنى خوا بەشتان ناكات! لێبوردنى خوا زۆر زۆر، چونكە ئەو زۆر زۆر لێبوردەيە، لێبوردەيى خوا سنوورى نیە.

(۱۱) ﴿يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾، ئەگەر ئێو داواى لێبوردن لە خواى پەروەردگارتان بکەن، خوا ﷻ لە سەریو ئەو بە خورزەمتان بەسەردا دەبارینى، وشەى (سَمَاء):

أ- دەگونجى مەبەست پێى خودى باران و ئاوەكە بى، وەك لەم فەرمايشتەدا ھاو: {عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ رضي الله عنه، قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ صَلَاةَ الصُّبْحِ بِالْحَدِيثِيَّةِ فِي إِثْرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلِ} (أخرجه البخاري: ۸۴۶، ومسلم: ۷۱)، واتە: زەیدی كۆرى خالید رضي الله عنه دەلى: پیغمبەرى خوا ﷺ نوژی بەیانى بۆ كردین لە حودەبیبی، داواى بارانىك كە بەشەو بارى بوو.

ب- وشهٰی (سَمَاء)، به مانای سه‌ریش دى: ﴿ءَاْمَنْتُمْ مِّنْ فِى السَّمَاءِ﴾، الملك: ۱۶.

ج- هه‌روه‌ها (سَمَاء) به مانای هه‌وریش دى: ﴿اَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ﴾، البقرة: ۱۹.

(۱۲)- ﴿وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَمِنْ بَيْنَ﴾ {جگه له‌وه‌ی خوا له سه‌ریوه‌ ئاوی به خورزه‌متان به سه‌ردا هه‌لده‌پژى، ته‌گه‌ر داواى لی‌بور دنى لی بکه‌ن و بو خوا صول‌حاو بن}، سامانه‌کانیشتان بو زور ده‌کات و، کوپانیشتان بو زور ده‌کات، (إِمْدَاد)، بریتیه له بو دريژ‌کردنه‌وه، (أَمْدُهُ مُدُّهُ إِمْدَادًا)، (إِمْدَاد)، بو دريژ‌کردنه‌وه‌یه، که لی‌رده‌دا مه‌به‌ست ته‌وه‌یه بو‌تان زور ده‌کات، یاخود ته و مال و سامانه‌ی هه‌تانه بو‌تان دريژه‌ پیده‌دا، تهو کوپو مندالانه‌ی هه‌تان، بو‌تانان ده‌هیل‌تته‌وهو، بو‌تانان دريژه‌ پیده‌دا.

(۱۳)- ﴿وَيَجْعَلْ لَّكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ أَنْهَارًا﴾، باخانیشتان بو ده‌په‌خسینی و پروبارانیشتان بو ده‌په‌خسینی، له ته‌نجامی هه‌بوونی ئاوی زوردا، هه‌م باخ و دییه‌رو بیستان زور ده‌بن، هه‌م جوگه‌و پروباریش زور ده‌بن.

دواى نووح ﷺ ده‌فه‌رموى:

(۱۴)- ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾، چیتانه! ئومیدی وه‌قارتان نیه بو خوا، (وَقَار)، له ته‌صلی زمانی عه‌په‌بییدا به مانای چه‌سپان (ثَبَات) دى، وه‌ك خوا به هاوسه‌رانى به‌پژى پیغه‌مبه‌رى فه‌رمووه: ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾، الأحزاب، له ماله‌کانی خو‌تاندا نیشته‌جى بن، واته: بوچی تهو پیگه به‌رزو چه‌سپاوه‌ی خوا هه‌یه‌تى، پی ئومیده‌وار نین؟ ته‌وه واتایه‌کی، یاخود: (وَقَار)، به مانای مه‌زنییه (وَالْوَقَارُ: الْعِظَمَةُ. وَالتَّوْقِيرُ: التَّعْظِيمُ، وَقَرَهُ يُوقِرُهُ تَوْقِيرًا، يَعْنِي: عَظَمَهُ يُعَظِّمُهُ تَعْظِيمًا)، که‌واته: (وَقَار)، به مانای مه‌زنییش دى، یانى: بوچی ئومیده‌وار نین به مه‌زنیى خوا؟ هه‌روه‌ها (تَرْجُونَ)، ده‌لى: (خَوْفٌ وَرَجَاءٌ)، پیکه‌وه په‌یوه‌ستن، که‌واته: ﴿لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾، یانى: (لَا تَخَافُونَ لِلَّهِ عَظَمَةً)، بوچی له مه‌زنیى خوا ترستان نیه، یان بوچی ئومیده‌وار نین به مه‌زنیى خوا، به پایه به‌رزى خوا، که لی‌تان ببوورى و چاکه‌تان له‌گه‌لدا بکات و، میه‌ره‌بانیتان له‌گه‌لدا بنویتى؟ بوچی کاریک ناکه‌ن

شایسته‌ی ئەو بە بن، خوا بە مەزنی و پایە بەرزیی خۆی و، بە چاکەکانی خۆی مامە ئەتان لەگەڵدا بکات؟.

لە بارە‌ی ئەو بەووە کە داوای لێبوردن لە خوا کردن دەبێتە هۆی داوایی ئاوو زۆربوونی مāl و سامان و کوپان و کچان و، دەبێتە هۆی پیت و پیزو پرووبارو پەزو باخ و ... هتد، خوا ﷻ لە چەند شوێنێک لە قورئاندا ئاماژە‌ی بەو راستییە کردووە، بۆ ئەوونە: لە سوورەتی (هود) دا ئەووە هاتووە لەسەر زمانی هود ﷺ بۆ گەلە کە‌ی خۆی (عاد): ﴿وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدَّكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾ ٥٢ هود.

لێرەش ئەو دەقە دێنین: (قَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: خَرَجَ النَّاسُ يَسْتَسْقُونَ، فَقَامَ فِيهِمْ بِلَالُ بْنُ سَعْدٍ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ إِنَّا سَمِعْنَاكَ تَقُولُ: ﴿مَاعَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ٩١ التوبة، وَقَدْ أَقْرَرْنَا بِالْإِسَاءَةِ، فَهَلْ تَكُونُ مَغْفِرَتُكَ إِلَّا لِمِثْلِنَا؟! اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاسْقِنَا! فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَرَفَعُوا أَيْدِيَهُمْ، فَسُقُوا) (١)، واتە: ئەوزاعیی پەحمەتی خوای لێ بێ، دەلی: خەلک چوونەدەر بۆ داواکردنی باران، بیلالی کوپی سەعد (یەکیک بوو لە خواناسان و لە نیویاندا بوو)، ستایشی خوای کردو مەدح و سەنای خوای کرد، دوایی گوتی: ئە‌ی خوایە! ئێمە گۆبیستت بووین دەفەرمووی: ﴿مَاعَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ٩١ التوبة، واتە: چاکەکاران هیچ پێی پەخنەو گله‌ییان نایەتە سەر، ئێمەش ئەووە دا‌مان هێنا بە هە‌لهو خراپە‌ی خۆماندا، ئنجا ئایا لێبوردنی تۆ هەر بۆ وێنە‌ی ئێمە نابێ؟ (واتە: چاکەکاران ئەووە چاکن، بە‌لام ئێمە دا‌مان بە هە‌لهو کەم و کوپی خۆماندا هێناو، ئە‌گەر چاکەکاران پێوستییان بە لێبوردنی تۆ ناکات، بە‌لام ئێمە‌ی خراپە‌کار هە‌وچێی لێبوردنی تۆیش، ئایا لێبوردنی تۆ هەر بۆ خە‌لکی وە‌ک ئێمە نیە؟)، ئە‌ی خوایە! لێمان ببوووە بەزە‌ییت پێماندا بێ و، ئاومان بۆ

دابارینه، دهستی بهرز کردهوهو خه لکه کهش دهستیان بهرز کردهوهو، یه کسه ر خوای پهروه دگاریش هه وری هینایه ئاسمان و بارانی به سهردا باران دین.

زانایان و پروونکه رهوانی قورئان له بهرانبهر ئهم پرسته یه دا، زۆر قسه یان کردوه که ده فهرموئ: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾، ئنجا ئه وهی پپووست بوو له پابردوودا گوتم، به لام بو زیاتر تیشک خسته سه ری، قسه ی هه ندیک له زانایان، دینین بی ئه وهی ناویان بینین:

۱- (لَا تَرْجُونَ تَعْظِيمَ اللَّهِ إِيَّاكُمْ وَتَكْرِمَهُ لَكُمْ فِي الْآخِرَةِ؟)، بوچی به ئومیدی ئه وه نین خوا له پوژی دوا یی دا، به مه زنتان بگری و ریزتان لیبگری؟.

۲- (مَا لَكُمْ لَا تَخْشَوْنَ لِلَّهِ عِقَابًا، وَلَا تَرْجُونَ مِنْهُ ثَوَابًا)، بوچی مه ترسیی سزای خواتان نیهو، به ئومیدی پاداشتی خوا نین؟.

۳- (مَا لَكُمْ لَا تَعْتَقِدُونَ لِلَّهِ عَظَمَةً؟)، بوچی پرواتان نیه به مه زنیی خوا.

۴- (مَا لَكُمْ لَا تَخَافُونَ لِلَّهِ عَظَمَةً وَقُدْرَةَ عَلَى أَحَدِكُمْ عُقُوبَتَكُمْ؟)، بوچی مه ترسیی مه زنیی خواتان نیهو ئه وه که خوا ده توانی سزاتان بدات {هه ر کامیک له ئیهو خوا بیهوئ سزای بدات؟}.

۱۵- ﴿وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا﴾، له حالیکدا خوا ئیهو ی له چه ند قوئاغاندا دروست کردوه؟ (أَطْوَارًا)، کوئ (طَوْرًا)، (طَوْرًا بَعْدَ طَوْرٍ، أَيْ: تَارَةً بَعْدَ تَارَةٍ)، جار له دوا ی جار، ده گوترئ: (خَرَجَ عَنْ طَوْرِهِ، أَيْ: جَاوَزَ حَدَّهُ، وَالْأَطْوَارُ: الْمَرَاكِِلُ)، (طَوْرًا)، وه ک چون به مانای جار دئ، جار له دوا ی جار، به مانای قوئاغیش دئ، ئنجا ئه و قوئاغانه ش: أ- مه به ست پینان قوئاغه کانی نیو مندالدانی ئافره ت بی، مندالدانی دایک، که مروف پیشی نوتفه یه، دوا یی ده بیته عه له قه و خوینپاره، ئنجا ده بیته زارجوو (مُضْغَةً)، {پارچه گوشتیک هینده ی زارجوو}، ئنجا ده بیته ئیسقان، دوا یی ئیسقانه که به گوشت داده پوشرئ و، دوا یی له قوئاغیکی دیکه دا پرووخی به بهردا ده کری.

ب- یاخود مەبەست پیتی قۇناغەکانی دواى لە دایک بوون بى: کۆرپە، مندالى ساوا، پېرۆچکە، وردە وردە، ئنجا گەورەتر دەبى، دواى دەبیتە ھەر زەکار، دواى بالغ دەبى، دواى دەبیتە گەنج و کامل دەبى و تاكو دواى.

ھەر ھەھا لە یەك کاتدا دەگونجى مەبەست پیتی ھەموویان بى، خوا ﷻ ئیمەى ھەم لە مندالداى دایکدا بە چەند قۇناغاندا تیدەپەرینى، ھەم دواى کە لە دایکیش دەبین بە چەند قۇناغاندا تیدەپەرین، ئەگەر مروۆف ھەر تەماشای خوۆ بکات، خوا چۆنى ھیناوەتە دى، ئنجا ئەو خوۆ ناسینەى، وای لى دەکات کە خوا بناسى و ئنجا زانینى ئەو ھى خوا چۆن خوۆقانددوویەتى؟ پالئەرو ھاندەرى دەبى کە خوا بپەرستى و بەندایەتیی بۆ بکات، بۆیە دەفەرموى: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ بە ھەموو ئەو واتایانەى کە گوتمان، بۆچی ئیو بە ئومىدى بەزەى، پاداشتی خوا نین و، ترستان نیە لە سزای خوا؟ ﴿وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا﴾ لە حالیکدا خوا ئیو ھى بە چەند قۇناغاندا ھیناوەتە دى و، بە چەند قۇناغ ئیو ھى دروست کردو، بە چەند قۇناغاندا تیبپەراندوون، ھەر وەك شتیکى کورت دەلین: مروۆف لەچی دروست دەبى؟ لە ئوتفە، ئوتفە لە ئەصد لە دوو زیندەو ھى بچووک دروست دەبى، یەكەم: (حَيَمَنُ)، کە لە ئاوى پیاودایە، کە کورتکراو ھى (الحيوان المئوي) یە، کە بە (حَيَامِن)، کو دەکرینەو، واتە: زیندەو ھى تۆوى و، زانایان دەلین: لە ھەر کاتیکدا پیاو ئاو دەپێژى ئاوەکەى پینجسەد (۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ملیۆن زیندەو ھى بچووکى تیدایە کە پینان دەگوترى: (حَيَمَنُ)، ئەو ئاوەش ھەموو قەبارەکەى یەك سانتیمەتر سیجا (۱ سم) یە، کەچی پینج سەد (۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ملیۆن زیندەو ھى بچووکى تیدایەو، یەکیك لەو زیندەو ھى بچووکانە دەچى بە ھیلکوۆلە (بویضة) وە لە ئیو ئاوى ئافرەدا پەيوەست دەبى و، بە ھەردووکیان زیندەو ھى دیکە پیکدینن پیتی دەگوترى: ئوتفەو مروۆف لەو ھەو ھى دروست دەبى.

(۱۶) ﴿الْمَرْوَا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا﴾، ئایا سهرنجتان نه داوه خوا ﷺ چۆن ههوت چین ئاسمانی هیناونه دی! (طِبَاقًا، أَي: مُطَابِقَةً)، واته: له سهر یه کدی، چین له سهر چین، واته: ئایا ئهو خوایه ی ههوت چینه ئاسمانی به سهر سهری ئیوه وه دروستکردوون، شایسته ی ئه وه نیه به ندایه تی بۆ بکه ن و بیهرستن، ههروه ک چۆن ئیوه ی به چهند قوناغاندا تته پهراندوهو، بۆ ئیوه ی ئه وه هه موو نازو نیعمه تانه ی پره خساندوون؟ زانایان گوتویانه: که ده فهرموئ: ﴿الْمَرْوَا﴾، ئایا نابینن؟ بیگومان ناگونجی ئیمه به چاو ههوت چینه ئاسمانه کان ببینن؟ (الشنقیطی) خاوه نی (أضواء البیان)^(۱)، لهو باره وه هه ندی قسه ده کات و ده لئ: لیره دا ده گونجی مه به ست دوو شت بی:

۱- ﴿الْمَرْوَا﴾، مه به ست پی دیتنی چاو نیه، به لکو مه به ست پی ئه وه یه خوا هه وائیکی دلیاکه ری پیداون و، هه وائی خوای پهره و ردگاریش پابه ندکه ره بۆ هه موو لایه ک، بۆ ههر که سیک که بیستی، که واته: ﴿الْمَرْوَا﴾، واته: ئایا به چاوی عه قل نه تانبینیوه، دوا ی ئه وه ی خوا هه وائی پیداون: ههوت ئاسمانم خولقاندوون؟

۲- ﴿الْمَرْوَا﴾، له بهر ئه وه ی پیغه مبه ری خاتهم ﷺ له شه وی شه ورۆو به رز بوونه وه دا به ههوت ئاسمانه کاندایه تته پهریوهو، ده روازه ی ههوت ئاسمانه کانی بۆ کراونه وهو چۆته سه رووی ههوت ئاسمانه کان و، له گه ل خوای به رزدا گفتوگۆی کردوه، ئنجا ئه گهر ئیمه به چاوی خویشان نه مانینیوه، به چاوی پیغه مبه ری خوا ﷺ بینیمان و ئیمه ش هه رچی فهرموویه تی به راستی داده ئیین و ئه ویش فهرموویه تی: ههوت ئاسمانه کانم دیون، چاوی پیغه مبه ریش ﷺ له چاوی خویمان باشت ئه وه ی بینیه.

به لام مانای یه که میان راسته و له هه موو قورئانیش دا هه روایه.

(۱۷) ﴿وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيْهِ نُورًا﴾، ههروه ها (خوا) مانگی تیدا پروونا ک کردوون، کردوویه تی به پرووناکی له ئیو ئاسمانه کاندایه بیگومان مانگ شوینکه وتوو ی خرۆکه ی زه وییه و (۳۶۰،۰۰۰)، تاکو (۳۸۰،۰۰۰) کیلۆمه تر له زه وییه وه دووره، ته نیا که می ک لهو

بەینەدا کەم و زیاد دەکات، کە جاری وایە مانگ نزیك دەکەوێتەوێه لە زەوی و جاری وایە دوور دەکەوێتەوێه، بەلام بێگومان مانگ لە سنووری ئاسمانی یەكەمدایە، هەرۆهك خۆریش لە سنووری ئاسمانی یەكەم دایە، وەك زۆر جار باسەنکردووە کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَزَيْنًا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ﴾ فصلت، ئاسمانی نزیكترمان بە چرایان پازاندوێتەوێه، کە مەبەست پێی ئەستێرەکانن، بەلام ئاسمانەکانیش مادام چین لەسەر چینن، ئاسمانی یەكەم دەوری ئیمە ی داو، دوا یی ئاسمانی دووهم دەوری ئاسمانی یەكەمی داو، ه ی سییەم دەوری دووهمی داو، ه ی چوارەم دەوری سییەمی داو، ه ی پێنجەم دەوری چوارەمی داو، ه ی شەشەم دەوری پێنجەم و، ئاسمانی حەوتەمیش دەوری شەشەمی داو، کەواتە: سەرەنجام خۆرو مانگ دەکەونە نێو هەموو ئاسمانەکانەوێه.

(۱۸)- ﴿وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا﴾، هەرۆهە (خوا) خۆریشی کردووە بە چرا، واتە: وەك چرایە، لێرەدا ئەمە پێی دەگوترێ: (التَّشْبِيهِ الْبَلِيغ)، واتە: خۆریش وەك چرایەکی تیشکدەرە.

(۱۹)- ﴿وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا﴾، هەرۆهە خوا ﷻ ئێوێ لە زەویدا بە پواندن پواندو، بێگومان (نَبَاتًا)، لە: (أَنْبَتَ) هاتو، (عُومِلَ مُعَامَلَةً الْمَصْدَرِ فَوْقَ مَفْعُولًا مُطْلَقًا لِأَنْبَتِكُمْ)، لە ئەصلدا (نَبَاتًا)، ناوێ لە (أَنْبَتَ: يُنْبِتُ إِنْبَاتًا فَهُوَ نَبَات) هاتو، بەلام لێرەدا (نَبَاتًا)، وەك چاوگ بو (أَنْبَتَ) مامەلێ لەگەڵدا کراو، یانی: خوا ئێوێ پواندو بە پواندن لە زەوی دا.

(۲۰)- ﴿ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا﴾، دوا یی دەتانگێڕێتەوێه نێوی، واتە: جەستەکانتان دەگێڕێتەوێه نێو زەوی، بۆچی خوا و دەفەرموێ؟ چونکە ئەوانە بەس هەستیان بە جەستە ی خۆیان کردو، بۆیە خواش ﷻ بەپێی عەقڵی خۆیان دواندوونی، واتە: ئەو جەستە یە ی کە ئێوێ تەنیا هەست بەو دەکەن، دوا ی مردنتان دەگێڕێتەوێه نێو زەوی.

(۲۱)- ﴿وَنُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾، ئنجا هەر ئەو جەستە یە ش جارێکی دیکە دەردی نێتەوێه لە زەوی، بۆیە دەفەرموێ: (إِخْرَاجًا)، ﴿وَنُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾، واتە: بە دەرھێنانەوێه یەکی سەر سوپھێنەر دەرتان دی نێتەوێه.

(۲۲) ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بَسَاطًا﴾ ههروههها خوا زهوی بۆ کردوون به رایهخ، (وَالْبَسَاطُ: مَا يُفْرَشُ لِلنُّومِ عَلَيْهِ وَالْجُلُوسِ، مِنْ ثَوْبٍ أَوْ زُرِّيَّةٍ، فَإِلْخَبَارُ عَنِ الْأَرْضِ بَبَسَاطٍ تَشْبِيهٌ بَلِيغٌ)، (بَسَاطًا)، ههه شتیکه که بۆ خهوتن یان بۆ لهسهه دانیشتی پادهخری و، هههوالدانیش له زهوی بهوهی کراوه به رایهخ (فِرَاش)، دیسان له جووری ویچواندنی بهلیغه له پرووی پهوانیژییهوه، یانی: وهك فەریش بۆی راخستوون.

(۲۳) ﴿لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا﴾، تاكو له زهویدا رییان و کهلینان بگرنه بهر، واته: به کهلینهکانیدا ری و بانان بگرنه بهر، چونکه وشهی (سُبُل)، کووی (سَبِيل) ه، به مانای ری و بان دی، (فِجَاج) یش، کووی (فَجَّ) ه، به مانای رییهکی فراوان دی، به تاییهت ئهوهی دهکهوینه نیوان چیاپهکانهوه، واته: ئیوه ری و بانهکان بگرنه بهر به کهلین و بۆشایی نیوان چیاکاندا، کهواته: خوا ﷻ ئهوهه موو نازو نیعمهتانهی بۆ ئیوه پهخساندوون:

۱- خۆتانی به چه ند قۆناغ خولقاندوه.

۲- ههوت ئاسمانی بۆ دروستکردوون.

۳- زهوی بۆ کردوون به رایهخیك.

۴- مانگی بۆ کردوون به پرووناکیی بۆ شهو.

۵- خووری بۆ کردوون به چرا بۆ پۆژ.

۶- پاشان ئیوهی له زهوی دا پیگهیاندهوه، ئهوهه موو کارانهی بۆ ئیوه کردوون و ئهوهه موو چاکهه نیعمهتانهی پێداون و، دهستی چاکهی خوا ﷻ له ژیانی ئیوهدا هێندهه هیه، کهواته: بهس خووی شایستهی ئهوهیه بهندایهتی بۆ بکری و بههرستری و نهچن پروو له جگه له خوا بکهن، ئاوا نووح ﷺ ئهوهه موو نازو نیعمهت و چاکانهی خوا ﷻ و، ئهوهه موو چاکه کاریانهی خوا له ژیانی بهشهردا، خستووینه بهر چاوی گهل و کۆمهلگایهکی، بۆ ئهوهی سههرنجیان رابکیشی و دلایان بجوولینی بهرهه بهندایهتی کردن بۆ خوا ﷻ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

دەرسى دووھەم

بۆلگە ياندىنى مەكتەبى مامۇستىغا ەلى بابىر

ف

ەلى بابىر/Alibapir

ف

archive.org/details/@alibapir

PDF

ەلى بابىر/Alibapir

ي

بۆلگە ياندىنى مەكتەبى مامۇستىغا ەلى بابىر

www.alibapir.net

English - عربى - كوردى

بۆلگە ياندىنى مەكتەبى مامۇستىغا ەلى بابىر

كەندالى

بۆلگە ياندىنى مەكتەبى مامۇستىغا ەلى بابىر

بۆلگە ياندىنى مەكتەبى مامۇستىغا ەلى بابىر

بۆلگە ياندىنى مەكتەبى مامۇستىغا ەلى بابىر

پیناسهی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە هەشت (٨) ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (٢١ - ٢٨) ی کۆتایی سووپه تی (نوح)، لە دوو توپی ئەو هەشت (٨) ئایەتەدا، دوو هەلۆیستی کۆتایی نووح عليه السلام لە باره ی گەله که یه وه خراونه پروو:

هەلۆیستی یه که م: ئەو یه که نووح عليه السلام لە کۆتایی گێرانه وه ی به سه رهاتی خۆیدا، لە پهروه ردگاری ده پاریته وه وه وه وائی پێ ددات، هه لبه ته خوا عليه السلام له نووح به هه موو شتێک و به هه موو هه وائه کان ناگادارتره، به لام نووح سکالای خوی له لای خوای پهروه ردگار ده کات و ده لێ: پهروه ردگارم! گه له که م سه ره پێچیان لیکردم و، ته نیا شوین که سانی که هوتن، زله زلانی که، بریار به ده ستانی که مالم و سامانی زۆریان هه یه وه چه وه ره بالغی زۆریان به ده وه وه هه یه، به لام مالم و سامان و پۆله کانی ده ورو به ریان هه ر زیان بریان بو زیاد کردوون و، پیلانیکی زۆر گه وریان گێرا که گو تیان: ده سته ردار ی په رسته را وه کانتان مه بن و، ده سته ردار ی: (وه ددو سواع ویه غووت ویه عووق و نه سر)، ئەو پینج سه نه مه مه بن و، خه لکیکی زۆریشیان گومرا کرد، تۆش ئە ی پهروه ردگار! سته مکاران هه ر گومرایان بو زیاد بکه، دوا ییش خوا عليه السلام یه کسه ر سه ره نه جانی سامناکی دژوارو سه ختی گه لی نووح ده خاته پروو، که بریتیه له نغرو بوون و خنکانیان له توفاندا که ده فهرمو ی: ﴿مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾ (٢٥) نوح، به هو ی تا وانه کانیانه وه خنکی تران، یه کسه ریش خرا نه نیو ناگره وه (له قوناغی به رزه خدا) و، جگه له خواش پشتیوانیان چنگ نه که ووتن، ئەمه هه لۆیستی یه که می نووح.

هەلۆیستی دووهم: لە سێ ئایەتی کۆتاییدا، بریتیه له تووک و نزا کردنی نووح له گه له که ی: ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ (٢٦) نووح عليه السلام

گوئی: پەرورددگارم! تاقه‌واری بپیروایان له‌سەر زه‌وی مه‌هیڵه، خانوو نشینیان
 لئ مه‌هیڵه، ئنجا نووح **الْعَلَّامُ** به‌لگه‌و پاساو دینیته‌وه که بوچی که‌سیان لئ
 نه‌هیڵی، ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا
 ۲۷﴾، چونکه ئه‌گه‌ر تو ئیان گه‌ری و هه‌ر کامیکیان لئ بمینی، به‌نده‌کانی
 که ماون ئه‌وانیش گومرا ده‌که‌ن و، ئه‌وه‌ی ئیشیان ده‌بی، هه‌ر تاوانباری زۆر
 بپیروا، یاخود زۆر سپله‌یه‌و، له‌ کو‌تایی دا ده‌پاریته‌وه: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ
 وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا نَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا ۲۸﴾
 پەرورددگارم! لیم ببوروه له‌ باب و دایکم و له‌ هه‌ر که‌سیک که به‌ ئیمان‌ه‌وه
 دیته‌ ماله‌که‌م و، له‌ پیاوانی پروادارو ئافره‌تانی پروادارو، سته‌مکارانیش هه‌ر
 سه‌ر به‌ فه‌تاره‌ت چوون و به‌ هه‌لاک چوونیان بو زیاد بکه‌.

﴿قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مِنْ لَدُنْكَ مَا لَهُ، وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ۲۹﴾ وَمَكْرُؤًا
 مَكْرًا كُبَّرًا ۳۰﴾ وَقَالُوا لَا نَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا نَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا
 ۳۱﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا نَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۳۲﴾ مِمَّا خَطِيئَتُهُمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخَلُوا
 نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۳۳﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
 دَيَّارًا ۳۴﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ۳۵﴾ رَبِّ اغْفِرْ
 لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا نَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا ۳۶﴾

مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان

{نووح گوتی: پەروەردگارم! ئەوانە (خەڵکە کەم) سەرپێچییان لێکردم و، شوێن کەسێک کەوتن کە سامان و پۆلەکانی تەنیا زیانبارییان بۆ زێدەکردن ﴿٢١﴾ (زەلە زەلە کانی گەلە کەم) پیلانیکی بێپەزاشیان لە دژم گیرا ﴿٢٢﴾ گوتیشیان: (بە شوێنکەوتوووە کانیان) واز لە پەرستراوە کانتان مەهێنن و دەستبەرداری وەدوو سواع و یەغووس و یەعووق و نەسر مەبن ﴿٢٣﴾ بە دنیایی ئەو (بێزار بەدەست) انە (خەڵکیکی) زۆریان گومرا کردو، (ئەو خواپە!) بۆ ستەمکارانیش ھەر گومرایی زیاد بکە ﴿٢٤﴾ (سەرەنجام کۆمەڵە بێپروایە کە نووح) لە سۆنگە ی گوناھەکانیانەو (تیکراو ویکرا لە تۆفان دا) نگرۆ بوون و، یەكسەریش خزانە ئاگریك (ی تاییەت) ەو، جگە لە خواش هیچ پشتیوانانیکیان چنگ نەکەوتن ﴿٢٥﴾ نووحیش گوتی: پەروەردگارم! (یەك کەس خانوونشینێک) لە کافران لەسەر زەوی مەهێڵە (ببێرو قەلاچۆیان بکە) ﴿٢٦﴾ چونکە تۆ ئەگەر بیانھێڵی، بەندە (پروادارە) کانت سەرگەردان دەکەن و، جگە لە مندالی خراپەکاری سێڵە (و بێپروا) شیان نابێ ﴿٢٧﴾ پەروەردگارم! لێم ببوورە ھەرۆھە لە باب و دایکم و، لە ھەر کەسێک بە پرواداری ھاتۆتە مألە کەم و، لە پروادارانی پیاوو پروادارانی ئافرەت و، بۆ ستەمکارانیش تەنیا فەوتان و سەر بە فەتارەت چوون، زیاد بکە ﴿٢٨﴾}.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(عَصَوْنِي): سه ریچییان لی کردم، (عَصَى عَصِيَانًا، أَي: خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ)، (عَصَى): سه ریچی کرد کرداری رابردوو، (يَعْمِي)، سه ریچی ده کات کرداری (مُضَارِع)، (عَصِيَان) سه ریچی کردن چاوه که یه واته: له فرمانبهری ده رچوون.

(خُسَارًا): (الْخُسْرُ وَالْخُسْرَانُ: انْتِقَاضُ رَأْسِ الْمَالِ)، (خُسْر) و (خُسْرَان)، هه ردووکیان چاوگن بریتین له که مبوونی (یا خود له ده ستدانی) ده ستمایه.

(مَكْرًا): (الْمَكْرُ: صَرْفُ الْغَيْرِ عَمَّا يَقْضِيهِ بِحِيلَةٍ، وَالْمَكْرُ مِنْهُ مَحْمُودٌ، وَمِنْهُ مَذْمُومٌ)، (مَكْر): بریتیه له لادانی ئه وی دیکه له و ئامانجی ده یه وی، به فیلێک، (مَكْر): ده گونجی ستایشکراو بی (که ئه و نه خشه دانانه بو شتی باش و ئامانجی باش) بی، ده شگونجی زه مکر او بی، که بریتیه له پیلانگیان بو ئامانجی خراب.

(كُبَارًا): (الْكِبِيرُ وَالْكِبَارُ أَبْلَغُ مِنْهُ، وَالْكِبَارُ أَبْلَغُ مِنْهُ)، (کبیر)، واته: گه وره (کُبَار)، زیده پووی زیاتری تیدایه واته: گه وره تر، (كُبَار)، له هه ردووکیان زیده پووی زیاتری تیدایه واته: زۆر گه وره تر.

(خَطِئْتَنِيَهُمْ): (خَطِئَاتٍ)، کووی (خَطِئَةٌ) یه، (الْخَطِئَةُ وَالسَّيِّئَةُ يَتَقَارَبَانِ)، (خَطِئَةٌ)، به مانای تاوان (سَيِّئَةٌ)، به مانای خراپه، واتیان لیک نیزیکه، (خَطِئَاتٍ)، کووی (خَطِئَةٌ) یه، هه روه که به (خَطَايَا) ش، کو ده کرێته وه.

(دَيَّارًا): ده گوتری: (مَا بِهَا دَيَّارٌ: سَاكِنٌ، وَهُوَ فَيْعَالٌ، وَلَوْ كَانَ فَعَالًا لَقِيلَ دَوَّارًا، مِثْلُ: قَوَّالٌ وَجَوَّازٌ)، (مَا بِهَا دَيَّارٌ: سَاكِنٌ)، واته: نیشته جی، وشه ی (دَيَّار)، له سه ر کیشی (فَيْعَال) ه، به لام ئه گه ر له سه ر کیشی (فَعَال) بووایه، ده گوترا (دَوَّار)، وه که (قَوَّالٌ وَجَوَّازٌ)، (قَوَّال)، واته: که سیک که زۆر قسه ده کات و، (جَوَّاز) یش، واته:

که سیک که زۆر تیده په ری (جَازَ یَجُوزُ فَهُوَ جَائِزٌ)، واته: پیپه ری و (جَوَازٌ)، زۆر تیپه ر.

(فَاجِرًا): (الفُجُورُ: شَقُّ سِرِّ الدِّينَانَةِ، فَجَرَ فُجُورًا فَهُوَ فَاجِرٌ، وَالْجَمْعُ: فُجَّارٌ وَفَجْرَةٌ، فُجُورٌ): بریتیه له دینی په رده دی دینداری، ده گوتری: (فَجَرَ فُجُورًا)، تاوانیکرد، تاوانکردن، (فَهُوَ فَاجِرٌ)، نهو تاوانباره یان تاوانکاره و، (فَاجِرٌ)، به (فُجَّارٌ)، و به (فَجْرَةٌ) ش کو ده کریتیه وه، واته: تاوانباران یان تاوانکاران.

(كَفَّارًا): (الكَفَّارُ: أَبْلَغُ مِنَ الْكُفُورِ وَقَدْ يَجْرِي الْكُفَّارُ مَجْرَى كُفُورٍ: ﴿٢٤﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٢٤﴾ إبراهيم)، (كَفَّارٌ)، زیده پوی زیاتری تیدایه له (كُفُورٌ)، (كُفُورٌ)، به مانای سپله دی و، به مانای زۆر بیپرواش دی، (كَفَّارٌ)، یانی: زۆر سپله یان زۆر بیپروا، جاری واش هیه (كَفَّارٌ)، به مانای (كُفُورٌ)، به کارده هیتری، وه که ده فهرمو: ﴿٢٤﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٢٤﴾ إبراهيم، واته: به دنیای مروق بیپروا زۆر سته مکارو زۆر سپله یه، مه به ست له ئینسان واته: ئینسانیک که دهستی هیدایه تی خوی نه گه یشتوو تی، یاخود ئینسانیک که بیپروایه.

(نَبَارًا): (التَّبَرُّ: الْكَسْرُ وَالْإِهْلَاكُ، تَبَرَهُ وَتَبَّرَهُ، تَبَّارٌ) یش چاوگه له (تَبَرُّ) هوه، هاتوه، (التَّبَرُّ: الْكَسْرُ وَالْإِهْلَاكُ)، (تَبَرُّ) شکاندن و فهوتاندن، (تَبَرَهُ وَتَبَّرَهُ)، ههردووکیان به مانای (أَهْلَكَهُ)، فهوتاندی، یاخود شکاندی.

مانای گشتیی نایه ته کان

خوا ﷺ له کۆتایی ئەم سوورپه ته موباره که دا، له نووچه وه ده گپه یته وه، که دوو جار ان پرووی کردۆته خوی پهروه ردگارو، لێی پاراوه ته وه و سکا لای بۆ لای کردوه.

دوای ئەوهی له بیست (۲۰) نایه تی پیشوودا که پیشتر شیمان کردنه وه و باس مان کردن، نووح ﷺ هه رچی که له توانایدا هه بوو به کاری هینا، هه موو شیوازه کان و، هه رچی پێویست بوو له چاکه و نیعمه ته کانی خوا خستیه بهر چاوو بیرى گه له که ی و، به ئاسۆیه کاندای گپه رانی و به نه فسه که ی خوشایندا گپه رانی و، سه رنجی پاکیشان بۆ چاکه و نیعمه ته کانی خوا، سه ره نجام ئەوانه هه ره سه ر قسه و عینادی و که لله ره قیی خویان به رده وام بوون، بۆیه نووح ﷺ له کۆتایی گپه رانه وهی باس و خوا سیدا، که خوی پهروه ردگار له سه ر زمانى ئەو دهی گپه یته وه، له م هه شت نایه ته دا دوو جار ان پروو ده کاته خوا ﷺ یان سى جار، به لام لیره دا دوو جار ان ده فهرموى: ﴿قَالَ نُوحٌ﴾، ﴿وَقَالَ نُوحٌ﴾.

جاری یه که م ده فهرموى: ﴿قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّمْ عَصَوْنِي﴾، نووح گوتى: پهروه ردگارم! ئەوانه سه ره پێچیان له من کرد، واته: گه له که م سه ره پێچیان لیکردم، هه رچه نده هه رچی هه وڵ و ته قه للابوو له گه لمدا دان، به لام بى سوود بوو، سه ره پێچیان له من کرد که من ره وانه کراوو پێغه مبه رى خوا م، په یامى خوا م بۆ هینان، بێگومان نووح ﷺ و هه موو پێغه مبه رانی خوا له لووتکه ی عه قڵ و زانیاری و په وشته رزی و دلسۆزی و ئاکار په سندی و، هه موو شتیکی باشدا بوون، که چی سه ره پێچیان له نووح کرد، به لام ﴿وَاتَّبَعُوا مِنْ لَدُنْهُ مَالَهُمْ وَوَلَدَهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾، که وتنه شوین که سیك که سامانه که ی و پۆله کانی ته نیا زیانباریان بۆ زیاد کرد، واته: که وتنه شوین که سانیك که خاوه نی سامان بوون

و، خاوه‌نی قه‌ره‌ب‌الغی و خزم و کەسی زۆر بوون بە دەوریانه‌وه، لە حالێکدا ئەو م‌ال و سامان و ئەو قه‌ره‌ب‌الغی دەوریان و خزم و کەس و پ‌ۆل‌ه‌و وە‌چ‌ه‌ی دەوریان، هەر زیاتر سەری بە فەتارە‌ت‌دان و بوونە مایە‌ی زیان‌باریان، لە‌بەر ئە‌وه‌ی وە‌ک چاک‌ه‌و ن‌یعمە‌تی خوا تە‌ماشایان نە‌کردن، کە شوکری خ‌وایان لە‌سەر بکەن، بە‌ل‌کو پ‌ی‌یان بو‌غ‌را بوون، بە‌ م‌ال و سامانە‌کەیان و بە‌ قه‌ره‌ب‌الغی و خزم و کەس و پ‌ۆل‌ه‌کانیان بو‌غ‌را بوون و لە‌ خ‌وبایی بوون.

﴿وَمَكْرُوا مَكْرًا كَبَرًا﴾، هەر‌وه‌ها ف‌ی‌ل‌کی زۆر گە‌وره‌و ب‌ی‌رە‌زیان لە‌ د‌ژی من کرد، پ‌یلان‌یی گە‌وره‌یان گ‌یرا، پ‌یلان و ف‌ی‌ل‌ه‌کە دیار ن‌یە چ‌یه‌و، زۆر شت هە‌ل‌دە‌گ‌ری:

أ- دە‌گون‌ج‌ئ ئە‌وه‌ بووب‌ئ کە پ‌روپاگە‌ندە‌یان لە‌ د‌ژی نووح کرد‌وه‌و گ‌وت‌وویانە: ش‌ی‌ت بو‌وه‌!

ب- دە‌ش‌گون‌ج‌ئ ئە‌وه‌ بووب‌ئ کە هەر کام‌ی‌کیان ئام‌ۆ‌زگاری ک‌وپ‌رو نە‌وه‌کانی خ‌ۆی کرد‌وه: ئاگاتان ل‌ئ ب‌ئ، ئە‌گەر من‌یش م‌ردم بە‌ د‌وای نووح مە‌کە‌ون، وە‌ک لە‌ هە‌ند‌یک لە‌ تە‌فس‌یره‌کاندا هات‌وه‌! زۆر واتایان هە‌ل‌دە‌گ‌ری، گ‌رنگ ئە‌وه‌یە نووح عليه السلام د‌ه‌ل‌ئ: پ‌یلان‌یی ب‌ی‌رە‌زاو گە‌وره‌یان لە‌ د‌ژی من گ‌یرا، ﴿وَقَالُوا لَا نَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ﴾، گ‌وت‌یشیان، لە‌ ن‌یو خ‌ۆیاندا بە‌یە‌ک‌دی‌یان گ‌وت: دە‌ست‌به‌رداری پ‌ه‌رست‌راوه‌کانتان مە‌بن: ﴿وَلَا نَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾، دە‌ست‌به‌رداری وە‌د‌وو س‌و‌اع و یە‌غ‌ووث و یە‌عووق و نە‌سر، ئە‌و پ‌ی‌نج پ‌ه‌رست‌راوه‌تان مە‌بن، دە‌ست‌به‌رداری ه‌ی‌چ کام لە‌ پ‌ه‌رست‌راوه‌کانتان مە‌بن، بە‌ تاییه‌تی ئە‌م پ‌ی‌نجە، کە وای‌دە‌چ‌ئ لە‌ هە‌موویان گە‌وره‌تر بووب‌ن.

﴿وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا﴾، نووح عليه السلام هەر لە‌سەر س‌کا‌ل‌کرد‌نی خ‌ۆی لە‌ ل‌ای خوا ﷻ بە‌رده‌وام د‌ه‌ب‌ئ و د‌ه‌ل‌ئ: بە‌ د‌ل‌ئیایی ئە‌وان خە‌ل‌ک‌یی زۆریان گ‌وم‌راو سەرگە‌ردان کرد بە‌و ب‌ت پ‌ه‌رستییه، ﴿وَلَا نُرِدِّ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾، ت‌و‌ش ب‌ۆ س‌ته‌م‌کاران تە‌ن‌یا گ‌وم‌رای‌ی و سەرگە‌ردانی زیاد ب‌کە، واتە: با هەر نە‌یە‌ن‌ه‌وه سەر پ‌ئ، وە‌ک چ‌ۆن مووسا عليه السلام ت‌و‌وک و ن‌زای لە‌ ف‌یره‌وون و لە‌ دارو دە‌سته‌کە‌ی کرد‌و، ف‌ه‌رم‌و‌وی:

﴿وَأَشَدُّ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ (۸۸) یونس، خواجه! دلیان توند بکهو مه هیله برپا بینن، تا کو نازاری به ئیش ده بینن، ده گونجی لیره شدا نووح عليه السلام ئاوا تووکی توندی له گه له کافره که ی کرد بی، ده شگونجی ﴿وَلَا نَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾، یانی: خواجه! تو هر بیمرادی و، گومرای و سهرگره دانی بو سته مکاره کان زیاد بکه، که زه فهرم پی نه بن، واته: پی به ئامانج گه یه نه ر بو خویان نه دوزنه وه، که زیانی پی له من بدن و با هوله کانیان و پیلان و فیله کانیان بنه بلقی سهر ئاو، نه وهش واتایه کی دیکه یه تی، به لام واتای یه که میان زیاتر پیده چی، وه که دوایی له مه سه له گرنگه کانیشدا شی ده که یه نه وه.

له کوتایی دا خوا ده فهرموئ: ﴿مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا﴾، به هوئی گونا هو تاوانه کانیه وه نغروکران و خنکیتران، ﴿فَأَدْخِلُوا نَارًا﴾، یه که سهریش خرا نه ئیو ناگریکی بی ره زاوه، وه که پیشتریش گوتمان: ئه مه به لگه یه له سهر هه بوونی سزاو، ههروه ها به پیچه وانه شه وه: نازو نيعمه ت، له قوناغی به رزه خدا دوا ی نه وه ی مروف پرووحی له جه سته ی جیاده پیته وه، چونکه لیره به (ف) ی به دوا داهاتن (فاء التعقيب)، هاتووه: ﴿مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخِلُوا نَارًا﴾، یانی: دوا ی نه وه ی خنکیتران یه که سهر خرا نه ئیو ناگریه وه، واته: پرووحه کانیان خرا نه ئیو ناگریه وه له قوناغی به رزه خدا.

ئنجا ئایا ههر ئه و دوزه خه یه که خوا دایناوه وه له پوژی دوا ییدا بی پروایان ده یچنه تی؟ یا خود دوزه خی قوناغی به رزه خ دوزه خیکی دیکه یه؟ هه ردوو ئه که ره که ی هه ن، ﴿فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾، جگه له خوا پشتیوانانیکیان چنگ نه که وتن له فریایان بین.

ئنجا خوا سکا لاو پارانه وه ی دووه می نووح باس ده کات، ده فهرموئ: ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾، نووح گوئی: پهروه ردگارم! مالئشینیک له بی پروایه کان له سهر زه وی مه هیله، (دیار)، به مانای که سی که (ساکن) بی،

(مَنْ يَسْكُن الدَّارَ)، كەسێك نیشتهجێ خانوو بێ و، وشە ی (دیار)، یانی: لە
حالتی لابردن (نفي) دا دی.

﴿إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ﴾، بە دُنیا یی ئەگەر تۆ بیانھێلی، بەندە کانت
گومرا دەکەن، ﴿وَلَا يَلْدُوهُ إِلَّا فَجْرًا كَفَّارًا﴾، جگە لە تاوانباری سێلەو بێپرواشیان
نابی، واتە: ئەو وەچە یەش کە لێیان دەبێ، هەموویان هەر بەو شیوە یە دەبن،
بێگومان خوا ﷻ نووحی لەو ئەگادار کردۆتەو، ئەگەر نا ئەو شتێکی پەنھانە،
کە ئایا ئەوانە ی لێشیان دەبن، هەر تاوانبارو سێلەو بێپروا دەبن، یان نا؟ دیارە
خوا ﷻ ئەگاداری کردۆتەو، وەك لە سوورەتی (هود) دا، دەفەرموی: ﴿وَأَوْحَى
إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ﴾، سەوش کرا بۆ لای نووح
(ئە ی نووح!) جگە لەوانە ی بروایان هێناو لە کۆمە ئەکەت لە گە لەکەت کەسی
دیکە ئیمان ناھێنێ، کەواتە: نووح ﷺ لەلایەن خواوە زانیاری پێدراو،
ئەگەر نا ئەو نادیار و پەنھانە و تەنیا خوا دەیزانی، بەلام ئەگەر خوا یەکیك لە
پێغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە پەنھان و غەیبێکی خۆی ئەگادار بکاتەو،
ئەویش دەیزانی، ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي﴾، پەرورەدگارم! لە من ببوورەو لە
باب و دایکم، دیارە باب و دایکی برۆادار بوون، ﴿وَلَمَنْ دَخَلَ بَيْتَ مُؤْمِنًا﴾،
هەرورە ها لە هەر کەسێکیش ببوورە کە بە ئیمانەو، دێتە ماله کەمەو،
﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، هەرورە ها لە پیاوانی برۆادارو ئافرەتان ی برۆادار
ببوورە، ﴿وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا﴾، سەتەمکارانی ش تەنیا سەر بەفەتارەت چوون
و بە هێلاک چوونیان بۆ زیاد بکە.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

گەیشتنە بن بەستی نووح لە گەڵ کۆمەلگایە کەیداو، گەیانندی ئەو راستییە کە سەرپێچیان لێی کردو، شوێن زلەزلە ساماندارو دەور قەرەبالغە بوغراکان کەوتن، کە فێلیکی گەورەیان لە خەڵکە کە کردو پێیان گوتن: دەست لە بته کانتان هەلنە گرن: وەدو سواع و یەغووث و یەعووق و نەسر، سەرەنجام بەهۆی کردەووە خراپەکانیانەووە نغزو بوون و، یەكسەریش خزانە نیو ئاگرەووە لە قۆناغی بەرزەخ دا:

خوادەفەرموی: ﴿قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ۝١١ وَمَكْرُؤًا مَّكَرًا كَبِيرًا ۝١٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝١٣ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۝١٤ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝١٥﴾ مِمَّا خَطَبْتَنَّهُمْ أَغْرِقُوا فَأَدْخِلُوهَا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝١٦﴾

شیکردنەووەی ئەم ئایەتانە، لە دە برگەدا:

١- ﴿قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي﴾، نووح گوتی: پەروەردگارم! ئەوان (خەڵکە کەم، کۆمەلگایە کەم) سەرپێچیان لێکردم، (الطبري)، ئاواي ئەم ئایەتە موبارەکە لێکداووەتەووە: (رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي فَخَالَفُوا أَمْرِي، وَرَدُّوا عَلَيَّ مَا دَعَوْتُهُمْ إِلَيْهِ مِنَ الْهُدَى وَالرَّشَادِ)، واتە: پەروەردگارم! ئەوان، کۆمەلە کەم سەرپێچیان لێکردم و، فەرمانی منیان جێبەجێ نەکردو شکانديان و، ئەو بانگەوازی بۆم کردن بەرەو پێنمایی و سەرراستی بەرپەرچیان دایەووە.

بێگومان ئەمە سکاڵاکردنی نووحه عليه السلام بۆ لای خوا ﷻ و، زەمینە خوشکردنیشە کە دوايی ئەو توووک و نزایەیان لێ بکات: خوا لە بەینیان بەرێ و قەرەپریان بکات.

(۲) ﴿وَاتَّبِعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوْلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا﴾، كەوتنە شوین كەسكەوہەش كە سامانەكەى و پۆلەكانى تەنیا زیانباریان بۆ زیاد كرد، واتە: ئەو سامانەى خوا پێیدا بوون، ئەو كۆرۈ كچانەى خوا پێیدا بوون، لە جیاتى ئەوہى بیانكاتە ئامراژك بۆ خو پى لە خوا وەنیزك خستى و، سوپاسگوزارى بۆ خوا كردن، بە پێچەوانەوہ: بەھوى سامانەكەیانەوہ زیاتر بوغرا بوون و لە كەولى خوڤان دەرچوون و، بەھوى پۆلەكانیشیانەوہ زیاتر لە خوا ياخى بوون، وشەى ﴿وَوَلَدُهُ﴾، خویندراویشە تەوہ: (وَوَلَدُهُ)، (وُلْدٌ وَ وَلَدٌ)، ھەردووکیان كۆى (مَوْلُودٌ)، و بە مانای (أَوْلَادٌ) دین، واتە: پۆلەكان.

كە دەشفەرموى: ﴿إِنَّهُمْ عَصَوْنِي﴾، ئەوانە سەرپێچیان لێكردم واتە: بەردەوام بوون لەسەر سەرپێچى لێكردنم، ئەگەرنا پێشیش وەنەبى فەرمانبەرى بووبن.

(۳) ﴿وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا كَبَارًا﴾، فیلێكى بێرەزایان كرد، (كَبَارٌ)، واتە: زۆر گەورە، چونكە (كَبِيرٌ)، بە مانای گەورە دى (كَبَارٌ) یان (كَبَارٌ)، بە مانای گەورەتر دى، بەلام (كَبَارٌ)، واتە: زۆر گەورە، زیدەپۆی زیاترى تیداى، (إِبْنُ زَيْدٍ)، دەلى: (كَبَارًا أَيْ كَثِيرًا) (كَبَارٌ) واتە: زۆر، ھەندىكان گوتووینە: (كَبَارًا أَيْ عَظِيمًا)، واتە: پیلانىكى مەزن.

زانایان گوتووینە: (كَبِيرٌ وَ كَبَارٌ وَ كَبَارٌ)، وەك (عَجِبٌ وَ عَجَابٌ وَ عَجَابٌ)، وان، (عَجِبٌ)، واتە: سەیر (عَجَابٌ)، واتە: زۆر سەیر، (عَجَابٌ)، یانى: ئەو پەرى سەيرو سەرسوڕھێنەر، ھەروەھا وەك: (حَسَنٌ حُسَانٌ حُسَانٌ)، چاك، زۆر چاك، زۆر زۆر چاك.

(۴) ﴿وَقَالُوا لَا نَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ﴾، گوتیشیان: دەستبەردارى پەرستراوەكانتان مەبن، ﴿لَا نَذَرُنَّ﴾، واتە: (لَا تَتَرَكُنَّ لَا تَدَعَنَّ)، دەستبەردارى پەرستراوەكانتان مەبن بۆ قسەى نووح ﷺ كە بانگتان دەكات بۆ خوا پەرستى و بە قسەى مەكەن.

(۵) ﴿وَلَا نَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾، ھەروەھا دەستبەردارى وەدو سواع و یەغووث و یەعووق و نەسر، مەبن، ﴿وَدًّا﴾، خویندراویشە تەوہ: (وَدًّا)، (وَدًّا) تَذَرُنَّ وَدًّا، گومانى تیدا نە كە ئەو بت و صەنەمانە پێش ھەلسانى توفان پەرستاون.

ئەوھش بەلگەيە لەسەر ئەوھ کە بپەرستیی شتیکی دیرینەو، ریشەي بە قولایی میژوودا چۆتە خوار، بەلام چونکە لە کوتایی ئەم دەرسەدا کورتە باسیک لە بارەي بت پەرستییهو دەکەین: هەم مانای بپەرستی، هەم میژووی بپەرستی، هۆکارەکانی بپەرستی، هەم پەيوەندی نیوان بپەرستی و شیرک، بۆیە لیڕە لەسەری ناچین.

(۶) - ﴿وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا﴾، بیگومان ئەوان خەلکیکی زۆریان گومرا کرد، پێدە چێ لیڕەدا مەبەست لە پاناوی کۆ لە (أَضَلُّوا) دا، سەرکردەکان (رُؤَسَاءَ بَيٍّ)، دەشگونجێ مەبەست پێی صەنەمەکان بێ، بۆیەش پاناوی کۆی عاقلانی بۆ بەکارهێنان (أَضَلُّوا)، وەك مامەلەکردن لەگەڵ عەقڵی ئەوانەدا کە بته‌کانیان پەرستوون و، پێیان وابوو خاوەن عەقڵ و شعورو ئیرادەن.

(۷) - ﴿وَلَا تُزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾، (پەرورەدگارم!) ستمکاران تەنیا گومرایان بۆ زیاد بکە، (ضلال) لەم پرستیه‌دا سێ واتای هەن:

أ- دەگونجێ لیڕەدا مەبەست پێی لە بەین چوون بێ، (هَلَاكًا).

ب- دەشگونجێ مەبەست ئاوابێ: (ضَلَالًا: عَنِ الْكَيْدِ الْخَيْث)، واتە: ئەو پیلانەي دەيگێرن، خوايە! تۆ هەر گومرایان بۆ زیاد بکە، کە پیلانەکەیان سەرئەگرتی.

ج- منیش پام وایە - کە رەنگە لە هەندیک لە تەفسیرەکانیشدا هاتبێ - (ضلال) لیڕەدا بەمانای گومراییهو، ئەو وەك تووک و نزایەکەي مووسا عليه السلام وایە، لە کاتیک دا زۆر پەست و توورەو بێزار بوو بوو لە فیرەهون و دارو دەستەکەي و فەرمووی: ﴿رَبَّنَا أَطْمِسْ عَلَيَّ أَمْوَالَهُمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ (يونس، پەرورەدگارمان! مالم و سامانی فیرەهون و دارو دەستەکەي لەبەین بەرەو مەیهێلە (طَمَسَ)، {بەرتیە لە کوزانەو و سڕینەو و شتیکی}، ﴿وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾، دلێشیان ببەستەو گرتی بدە، وەك چۆن زاری توورەکەيەك دەبەستری و مەشکەيەك، کوندەيەك، دەمەکەي دەبەستری بۆ ئەو و ئەو ئاوەي تێدایە نەرژێ، ئاوا دلێان ببەستە با ئیمانی نەچێتەتی، ﴿فَلَا

يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾ با بېروا نه هیښن تاكو ئازاری به ئیش ده بینن، دیاره خواش ﷻ تووکه که ی (۱) لى قبول کردوه: ﴿قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا﴾ ﴿٨٩﴾ یونس، (خوا) فەرمووی: پارانه وه که ی هەردووکتان (تۆو هاروونی برات) قبول بوو، لیره ش که خوی پەروەردگار لە سەر زمانی نوح دەگێژیتەوه که گوتوو یه تی: ﴿وَلَا تُزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾ ﴿٩٠﴾ سته مکاران هەر گومرایان بۆ زیاد بکه، پیم وایه هەر چه نده ده گونجی به مانای: له بهینچوون و، به مانای ئەوه بێ که پیلانه که یان سەر نه گری، به لام ده شگونجی به مانای ئەوه بێ، خوايه! هەر زیاتر گومرایان بکه و باپتر به گومراییدا نغرو بى و قوول ببه وه، چونکه نوح زانیویه تی که ههتا گومرا ترين، سزای خوا لیان نيزیکتره، سزای خوا بۆشیان سه ختره، وه ک پيشتريش باس مکرد له مانا گشتیه که یدا دیاره نوح ﷻ له لایه ن خواوه هه والى پیدراوه که ئەوانه بېروا نه هیښن، بۆیه ئەو تووک و نزایه ی لیکردوون.

٨- ﴿مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا﴾، به هو ی تاوانه کانیانه وه نغرو بوون، خویندراویشه ته وه: (مِمَّا خَطَايَاهُمْ)، ههروه ها ﴿أُغْرِقُوا﴾، خویندراویشه ته وه: (عُرِقُوا)، (أُغْرِقُوا وَعُرِقُوا)، یه ک واتیان هه یه، واته: به هو ی گونا هو تاوانه کانیانه وه نغرو بوون، خنکێزان، وشه ی (ما) له: ﴿مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ﴾ دا، زیاد کراوه و ته صلی خو ی (مِنْ خَطِيئَتِهِمْ) ه، یانی: (مِنْ أَجْلِ خَطِيئَتِهِمْ)، به هو ی گونا هه کانیانه وه، به لام (مَا) یه که زیاد کراوه بۆ جه ختکردنه وه و گه ره پيشاندانی گونا هه کانیان.

٩- ﴿فَادْخُلُوا نَارًا﴾، یه کسه ر دوا به دوا ی ئەوه ی خنکێزان له ئاودا، خرانه نیو ئاگره وه ش، ئاگر یکی بپه رزا، ئنجا ئەمه ش دوو ئەگه ری هه ن:

١- ده گونجی مه به ست پي ئاگر ی دۆزه خ بى له قوناغی به رزه خدا، وه ک له فەرمایشته کانی پیغه مبه ردا ﷻ هاتوه، که له دوا ی جیابوونه وه ی پرووح له جه سته، مرو ف ده که ویته نیو نازو نیعمه ت خو شیی و ئەگه ر ئەهلی ئیمان بى ده چیته به هه شت، یاخود ده که ویته ناخو شیی و سزاو ئازاره وه، ئەگه ر بیپروا و خراپه کار بووبى.

(١) تووک: له زمانی کوردیی دا یانی: پارانه وه بۆ زیان پیگه یشتن (دعاء بالش).

۲- دەشگونجی مەبەست لەم ئاگرە، ئاگری پۆژی دواپی بی، ئەم ئەگرەش هەر هەیه، بەلام مادام ﴿فَادْخُلُوا نَارًا﴾، بە (فَاءِ التَّعْقِيبِ) هاتو، یانی: یەكسەر دوا بە دواي ئەو هی خنکێران، یەكسەر چوونە نیو ئاگرەو، ئەو شیمانەو ئەگرە بەهێزترە کە مەبەست پی سزاو ئازاری قوئاغی بەرزەخ بی.

۱۰- ﴿فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾، جگە لە خواش هیچ پشتیوانانێکیان چنگ نەکووتن، ئەمەش جوړیک لە توانج تیگرتیانە، یانی: پەرستراوەکانیان کە پێیان دەنازین و توند توند دەستیان پیو گرتبوون، هیچ سوودیان پی نەگەیاندن، نە شەفاعەتیان بو کردن، نە بەرگریان لێکردن، نە سوودیان پیگەیاندن، نە زیانیان لێ دوورخستنهوه.

مەسەلەى دووهم:

له خوا پارانه وهى نوح عليه السلام كه هيج تاكيك و خانوونشينيك له كافرەكان نه هيلى و قره بريان بكات، چونكه نه گهر بيانهيلى، بهنده كانى خوا گومرا ده كهن و، بيجگه له بيبروايانى تاوانباريشيان لى وه پاش ناكهون، پاشان له خوا پارانه وهى بو خوى و بابى و داىكى و پروادارانى پياو و ئافرهت و، ههرچى زياتر فه وتاندنى كافرەكان:

خوا ده فەرموى: ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ (٢٦) إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا ﴿٢٨﴾

شیکردنه وهى ئەم ئایەتانه، له حەوت بڕگەدا:

١- ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾، ههروهها نوح گوتى: پهروهردگارم! هيج تاكيك له سه زهوى له بيبروايان مه هيله، وپراى نه وهى نوح عليه السلام نه و قسه يه ي پيشى كرد كه له خوا پارايه وه و فەرموى: ﴿وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾، ئەم پارانه وه يه شى گوت، ئەم داوايه شى له خوا كرد: ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ﴾، ههروهها نوح گوتى: پهروهردگارم! ﴿لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾، تاكيك، مالنشينيك له بيبروايه كان له سه زهوى مه هيله، (الطبري)، گوتويه تى: (وَيَعْنِي بِالْدَيَّارِ مَنْ يَدُورُ فِي الْأَرْضِ، فَيَذْهَبُ وَيَجِيءُ فِيهَا، كَمَا قِيلَ: الدَّيَّارُ: الْحَيُّ الْقَائِمُ)، يانى: (دَيَّار)، كه سيكه له زهويدا دى و ده چى و دى و ده روا، ههنديكيش گوتويانه: (دَيَّار)، ليره دا مه بهست پى زينوويه كى راوه ستاوه، واته: پهروهردگارم! مروقى به پيوه يان لى مه هيله.

به لام ماناي ديارترى (دَيَّار)، بريته له: (مَنْ يَسْكُن الدَّارَ)، كه سيك كه له مالدا نيسته جييه.

(۲) - ﴿إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ﴾، {نوح عليه السلام به لگه و پاساو دینیته وه که بۆچی که سیان لی نه هیلی؟ ده فهرموئ:} به دنیایی (پهروهردگارم!) نه گهر تو بیانهیلی (وازیان لی بینی و نه یانفهره و تینی)، تیکرای بهنده کانت گومرا ده کهن، واته: نه وه به ندانه ت که پروایان به من هیناوه، نه وانهش گومرا ده کهن، چونکه ههر بهرده وامن، له سهر بیپروایی و مله ویری و دژایه تی.

(۳) - ﴿وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاِجْرًا كَفَّارًا﴾، ته نیا تاوانباری سپله و بیپرواشیان لی ده بن، واته: نه وهی لیشیان ده بن، زور تاوانبارو خراپه کاره، (الْفَاِجِرُ: الْمُتَصِفُ بِالْفُجُورِ، وَهُوَ الْعَمَلُ الشَّدِيدُ الْفَسَادِ)، (فَاِجِر)، که سیکه سیفه تی (فُجُورِ) ی تیدا هه یه و (فُجُورِ) یش، بریتیه له کاریکی زور تیکده رانه و خراپ، (وَالْكَفَّارُ: مُبَالِغَةٌ فِي الْكُفْرِ، أَوْ الْكُفْرَانِ)، (كُفَّار)، زیده پوویی له (کفر) یان له (کُفْرَانِ) دا، (کُفْر)، واته: بیپروایی (کُفْرَانِ) یش، واته: سپله یی و ناسوپاسی، لیرده دا نوح عليه السلام به تهنگ نه وه وه یه که نه گهر که سیان لی بمینی، بهنده کان گومرا ده کهن، ههروه ها نه گهر نه وانه نه سل و وه چه یان بهرده وام بی، ههر مروقی خراپه کارو بیپروا سپله یان لی ده بن.

لیرده دا (ابن عاشور)، قسه یه کی جوان ده کات ده لی: (وَفِي كَلَامِ نُوحٍ دَلَالَةٌ عَلَى أَنَّ الْمُصْلِحِينَ يَهْتُمُّونَ بِإِصْلَاحِ حَيْلِهِمُ الْحَاضِرِ، وَلَا يُهْمِلُونَ تَأْسِيسَ أُسُسِ إِصْلَاحِ الْأَجْيَالِ الْآتِيَةِ)، واته: نه وه قسه یه ی نوح (پارانه وه که ی نوح عليه السلام) نه وه ده گه یه نی که چاک ساز بیکاران، وپرای نه وه ی گرنگی ده ده ن به چاککردنی نه و کومه لگایه ی تیدان، نه وهش پشت گوئی ناخه ن که بناغیه ک دابنن بو چاککردنی جیل و وه چه کانی که دواتر دین.

(۴) - ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ﴾، پهروهردگارم! له خوم و له باب و دایکم خوشبه، له ته وراتدا ده لی: بابی نوح ناوی (له مه ک) بووه، دایکیشی ناوی (شه مخا کچی ئانووش) بووه، به لام نه وه جی پشت پیبه ستن نیه و، هیچ بهرژه وه ندیه کیش نه به ستراره ته وه به وه وه که ناوی باب و دایکی نوح، بزانی، نه گهر نا خوی کاربه جی باسی ده کرد،

گرنگ ئەوەیە نووح دەپارێتەووە بۆ خۆی و بۆ باب و دایکی و ئەوەش بەلگەییە لەسەر ئەوەی باب و دایکی پرۆادار بوون، ئەگەرنا بۆیان نەدەپارایەووە، چونکە دەزانێ کە خوا ﷻ پارانەووە بۆ بیروایان قبوڵ ناکات.

۵- ﴿وَلَمَن دَخَلَ بَيْتَ مُؤْمِنًا﴾، هەروەها (پەرۆەردگارم!) لە هەر کەسێکیش ببوورە کە بە پرۆاداریی دێتە مالهە کە منەو، ﴿بَيْتَ﴾، خۆیندراووەتەووەش: (بَيْتِي)، لێرە کە دەفەرموێ: ئەو کەسە بە پرۆاداریی دێتە مالهە کەم، واتە: ئەوەی زیاتر لەگەڵم تێکەڵەو، هامووشۆم دەکات، کە بە دڵنیایی پرۆادارو پارێزکاران، پیغەمبەری خاتەمیش فەرموویەتی: ﴿لَا تَصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يَأْكُلْ طَعَامُكَ إِلَّا تَقِيٌّ﴾^(۱)، واتە: هاوێلایەتی پرۆادار نەبێ مەکەو، با پارێزکار نەبێ خواردنت نەخوات.

۶- ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، هەروەها (ئەو پەرۆەردگارم!) لە پیاوانی پرۆادارو ئافرەتانێ پرۆاداریش ببوورە، چاوپۆشییان لێ بکە لە هەڵەو کەم و کورپیەکانیان.

۷- ﴿وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا﴾، ستهمکارانیش هەر سەر بە فەتارەت چوون و، تێک و پێک شکان و، دۆران و زیانبارییان بۆ زیاد بکە، (التَّبَارُ: الْهَلَاكُ، تَبَرُّهُ تَتَبَرًّا أَي: كَسَرُهُ وَأَهْلَاكُهُ ﴿مُتَبَرِّ مَا هُمْ فِيهِ﴾^(۱۳۹)، الأعراف، مُكَسَّرٌ مُهْلَكٌ، (تَبَارٌ، يَانِي: (هَلَاكٌ)، فەوتان (تَبَرُّهُ تَتَبَرًّا)، {هەروەها (تَبَرُّهُ، تَبَارًا)}، واتە: فەوتاندی بە فەوتاندن یان شکاندی، ﴿مُتَبَرِّ مَا هُمْ فِيهِ﴾^(۱۳۹)، الأعراف، واتە: (مُكَسَّرٌ أَوْ مُهْلَكٌ)، واتە: تێکشکاوەو فەوتاووە ئەوەی ئەوان تێیدان، واتە: ئەوانە یەتەن دەپەرستن، خۆیان و بپەرستییه کەیان سەریان بە فەتارەت دەچن و، تێکشکاو و بێ ئەنجام و بێ ئاکام.

(۱) أخرجه أحمد: ۱۱۳۵۵، والدارمي: ۲۰۵۷، وأبو داود: ۴۸۳۲، والترمذي: ۲۳۹۵، وقال: حسن، وأبو يعلى: ۱۳۱۵، وابن حبان: ۵۵۴، والحاكم: ۷۱۶۹، وقال: صحيح الإسناد.

کورتە باسیک له باره‌ی بته‌رستییه‌وه

به‌پێزان! ئەم کورتە باسە له چوار برگه‌دا ده‌خه‌ینه‌پروو:

برگه‌ی یه‌که‌م: پێناسه‌ی وشه‌کانی: (صَنَمَ، وَثَنُ، نَصَبَ).

ئهم سێ وشه‌یه‌ له‌ قورئاندا به‌کارهاتوون، بۆ ئه‌و په‌رستراوانه‌ی جگه‌ له‌ خوا ده‌په‌رستێن، له‌ شیوه‌ی به‌ردو په‌یکه‌رو ئه‌و شتانه‌دا که‌ دایاناون له‌ په‌رستگاگاندا، بۆیه‌ به‌ پێویستم زانی سه‌ره‌تا ئهم سێ وشه‌یه‌ له‌ پرووی زمانه‌وانییه‌وه‌ شی‌ بکه‌ینه‌وه‌:

۱- وشه‌ی (الصَّنَمَ): (المعجم الوسيط)^(۱) ده‌ڵێ: (صَنَمَ فُلَانٌ: صَنَعَ صَنَمًا، وَصَنَمَ الشَّيْءَ: مَثَّلَهُ عَلَى صُورَةِ الصَّنَمِ، الصَّنَمُ: مَثَالٌ مِنْ حَجَرٍ أَوْ خَشَبٍ أَوْ مَعْدِنٍ، كَانُوا يَزْعُمُونَ أَنَّ عِبَادَتَهُ تُقَرِّبُهُمْ إِلَى اللَّهِ، وَالْجَمْعُ الْأَصْنَامُ، وَفِي التَّنْزِيلِ: ﴿فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ﴾ (الأعراف)، واته‌: (صَنَمَ فُلَانٌ)، واته‌: فُلَانُكەس سه‌نه‌میکی دروستکرد، (صَنَمَ الشَّيْءَ)، واته‌: وێنه‌ی شته‌که‌ی کێشا له‌ سه‌ر شیوه‌ی سه‌نه‌م، (صَنَمَ): په‌یکه‌ریکه‌ له‌ به‌رد، یان له‌ دارو ته‌خته‌، یاخود له‌ کانزا، له‌ سه‌ر شیوه‌یه‌که‌ له‌ شیوه‌کان دروست ده‌کری، (نَجَا له‌ سه‌ر شیوه‌ی مروّفه‌، یان له‌ سه‌ر شیوه‌ی دروستکراویکه‌ به‌ ئه‌ندیشه‌و خه‌یاڵ، یان له‌ سه‌ر شیوه‌ی ئاژه‌لیکه‌ یان بالنده‌یه‌که‌، یان به‌ خه‌یاڵی خوێان له‌ سه‌ر شیوه‌ی شه‌یتانه‌، یان له‌ سه‌ر شیوه‌ی فریشته‌یه‌ به‌ خه‌یاڵی خوێان و، چونکه‌ که‌س شه‌یتان و فریشته‌ی نه‌بینیون)، پێیان وابوو په‌رستنی ئه‌و سه‌نه‌مه‌ له‌ خوایان نزیک ده‌خاته‌وه‌، کو‌ی (صَنَمَ)یش، (أَصْنَامَ)هو، له‌ قورئانیش دا هاته‌وه‌: ﴿فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ﴾ (الأعراف، به‌نوو ئیسرائیل به‌ لای کو‌مه‌لیکدا تپه‌رین که‌ ده‌مانه‌وه‌ له‌ سه‌ر هه‌ندی‌که‌ له‌ بته‌کانیان، واته‌: له‌ ده‌وریان ده‌مانه‌وه‌و ده‌یانپه‌رستن.

له كوردیی دا (صَنَم): وشەى صەنەمیشى بۆ بە كاردی و، بتیشى بۆ بە كاردی و، په‌یکەریشى بۆ بە كاردی.

خاوه‌نى (مفردات ألفاظ القرآن)^(۱)، ده‌لى: (الصَّئِم: جُئَةُ مُتَّخِذَةً مِنْ فِصَّةٍ، أَوْ نَحَاسٍ، أَوْ خَشَبٍ، كَانُوا يَعْبُدُونَهَا مُتَقَرَّبِينَ بِهِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى، وَجَمْعُهُ أَصْنَامٌ قَالَ تَعَالَى: ﴿أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً﴾ (۷۴) الأنعام، وَقَالَ: ﴿لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ﴾ (۵۷) الأنبياء، قَالَ بَعْضُ الْحُكَمَاءِ: كُلُّ مَا عُبِدَ مِنْ دُونِ اللَّهِ بَلْ كُلُّ مَا يُشْغَلُ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى يُقَالُ لَهُ: صَنَمٌ، وَعَلَى هَذَا الْوَجْهِ، قَالَ إِبْرَاهِيمُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ: ﴿وَأَجْنِبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ (۳۵) إبراهيم، فَمَعْلُومٌ أَنَّ إِبْرَاهِيمَ مَعَ تَحَقُّقِهِ بِمَعْرِفَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَاطِّلَاعِهِ عَلَى حِكْمَتِهِ، لَمْ يَكُنْ مِمَّنْ يَخَافُ أَنْ يَعُودَ إِلَى عِبَادَةِ تِلْكَ الْجُنُثِ الَّتِي كَانُوا يَعْبُدُونَهَا، فَكَأَنَّهُ قَالَ: اجْنِبْنِي عَنِ الْإِشْتِعَالِ بِمَا يَصْرِفُنِي عَنْكَ).

واته: (صَنَم): جه‌سته‌یه‌که له زیو، یان له مس، یان له ته‌خته دروست ده‌کری و په‌یکەری‌که، عاده‌تیان وابوو ده‌یانپه‌رست، به‌حیسابی خۆیان بۆ ئه‌وه‌ی پێی له خوای به‌رز نزیك که‌ونه‌وه، کۆی (صَنَم)، (أَصْنَام)ه، خوای به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً﴾ (۷۴) الأنعام، ئایا توو صەنەمان ده‌که‌ی به‌ په‌رستراو؟ ئه‌وه ئیبراهیم عليه السلام به‌ بابی ده‌لى، هه‌روه‌ها ﴿لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ﴾ (۵۷) الأنبياء، واته: پلانیك له دژی بته‌كانتان داده‌نیم، ئه‌ویش هه‌ر قسه‌ی ئیبراهیمه‌و، هه‌ندیك له حه‌کیمه‌كان گوتوو یانه: هه‌ر شتیك جگه له خوای په‌رستری، به‌لكو هه‌ر شتیك كه‌ مرووف له خوای به‌رز بێ ئاگا بکات، پێی ده‌گوتری: (صَنَم)، ئنجا لهم پرووه‌ویه‌ که ئیبراهیم عليه السلام له خوا پاراوه‌ته‌وه‌و فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَجْنِبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ (۳۵) إبراهيم، واته: (خوایه‌!) خۆم و پۆله‌کانم به‌ریزه له‌وه‌ی بتانپه‌رستین، چونکه شتیکی زانراوه ئیبراهیم دواى ئه‌وه‌ی خوای به‌رزى چاك ناسیوه‌و، ئاگاداری حیکمه‌تی خوا بووه، له‌وه‌ نه‌ترساوه بگه‌رێته‌وه بۆ په‌رستنی ئه‌و بتانه، ئه‌و جه‌ستانه‌ی گه‌له‌که‌ی په‌رستوو یانن، به‌لكو

وهك ئهوهی فرموویتی: دوورم بخهوهو بهاریزه لهوهی سهراقلم به ههر شتیكهوه كه له تۆم بئ ئاگام بكات.

۲- وشه‌ی (الْوُثْنُ): كه له قورئانیشدا هاتوه، خاوه‌ی (المعجم الوسيط)^(۱)، ده‌لئ: (وُثْنُ الشَّيْءِ بِالْمَكَانِ يَثْنُ وَثْنًا: أَقَامَ وَثَبَتْ فَهُوَ وَاثِنٌ، وَالْجَمْعُ وَثْنٌ، الْوُثْنُ: التَّمَالُّ يُعْبَدُ سَوَاءً كَانَ مِنْ حَشَبٍ، أَمْ حَجَرٍ، أَمْ نُحَاسٍ، أَمْ فِضَّةٍ، أَمْ غَيْرِ ذَلِكَ.. الْوُثْنِيُّ: مَنْ يَتَّخِذُ عِبَادَةَ الْوُثْنِ، يُقَالُ: رَجُلٌ وَثْنِيٌّ، وَقَوْمٌ وَثْنِيُونَ، وَأَمْرَةٌ وَثْنِيَّةٌ، وَنِسَاءٌ وَثْنِيَّاتٌ، وَالْوُثْنِيَّةُ: مَذْهَبُ عَبْدَةِ الْأَوْثَانِ).

واته: له زمانی عه‌ره‌بیی دا ده‌گوتری: (وُثْنُ الشَّيْءِ بِالْمَكَانِ يَثْنُ وَثْنًا: أَقَامَ وَثَبَتْ)، واته: شته‌كه له شوینه‌كه چه‌سپاو لئی نیشته‌جی بوو، (فَهُوَ وَاثِنٌ)، ئه‌و نیشته‌جیی، كو‌ی (وَاثِنٌ) یش (وُثْنٌ) ه‌، (وُثْنٌ) یش بریتیه له‌و په‌یکه‌ره‌ی ده‌په‌رستری، ئنجا ئایا له دارو ته‌خته‌ بئ، له به‌رد بئ، یان له مس بئ، یان له زیو بئ، یان ههر مادده‌یه‌کی دیکه‌ بئ، (وَثْنِيٌّ)، كه‌سی‌كه‌ دینه‌كه‌ی بریتیه له‌و په‌رستنی (وُثْنٌ)، (واته: په‌یکه‌رو بت)، ده‌گوتری: پیاوی‌کی بته‌پرست و كو‌مه‌لی‌کی بته‌پرست و ئافره‌تی‌کی بته‌پرست، (وَثْنِيَّةٌ)، (وَثْنِيَّةٌ)ش، پریازی بته‌پرسته‌كان و په‌یکه‌ر په‌رسته‌كانه‌.

۳- وشه‌ی (نصب): راغیبی ئه‌سفه‌هانیی له (مفردات ألفاظ القرآن) دا^(۲)، ده‌لئ: (نَصَبُ الشَّيْءِ: وَضْعُهُ وَضْعًا نَاتِيًا ; كَنَصَبِ الرُّمَحِ وَالْبِنَاءِ وَالْحَجَرِ، وَالنَّصِيبُ الْحِجَارَةُ تُنْصَبُ عَلَى الشَّيْءِ، وَجَمْعُهُ نَصَائِبٌ وَنُصْبٌ بِضَمَّتَيْنِ، وَكَانَ لِلْعَرَبِ حِجَارَةٌ تَعْبُدُهَا وَتَذْبَحُ عَلَيْهَا، قَالَ تَعَالَى: ﴿كَانَتْهُمْ إِلَى نَصْبِ يُوفُضُونَ﴾^(۳)، المعارج، وَقَالَ: ﴿وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصْبِ﴾^(۴) المائدة، وَقَدْ يُقَالُ فِي جَمْعِهِ: أَنْصَابٌ قَالَ: ﴿وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ﴾^(۵) المائدة).

واته: (نَصْبُ الشَّيْءِ)، یانی: چه‌قاندنی ئه‌و شته‌ به‌ شیوه‌یه‌ك به‌رز بیته‌وه، وه‌ك چو‌ن یم و نیزه‌و خانوو و به‌رد ده‌چه‌قنرین و به‌رزده‌کرینه‌وه، (نَصِيبٌ) یش

(۱) ص: ۱۰۱۳.

(۲) ص: ۸۰۷.

بەردىكە لەسەر شىتێك دەچەقینى و بە (نَصَابٌ)، كۆ دەكرێتەوهو بە (نُصَب) یش،
 عەرەب بەردىكيان هەبوو پەرستوو یانەو، ئاژەلیان لەلا سەر بریو بە بته کانیان،
 خواى بەرز دەفەرموو: ﴿كَانَ لَهُمُ إِلَىٰ نَصَبٍ يَوْمَئِذٍ﴾ (المعارج، بېروایەکان
 بەرەو ڕووی تۆ دین (ئەى موحەممەد ﷺ) یاخود: بېروایەکان لە ڕۆژی دواى
 دا کە بانگ دەکړن و لە گۆرەکانیان هەلەستێنێنەوه، وەك بەرەو بته کانیان
 بچن ئاوا بە خیرایى دەپۆن، هەرەها خوا فەرموو یەتێ: ﴿وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ﴾
 (المائدة، ئەوهی لەسەر بەردەکان سەر دەپرێ، ((نُصَب)، كۆى (نُصَب)
 ه، یانی: ئەو بەردەى دادەنرێ و دەپەرستێ، هەرەها بۆ كۆى (نُصَب) و پراى
 (نُصَب)، (أَنْصَاب) یش، هەر دەگوترێ، وەك خوا دەفەرموو: ﴿وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ﴾
 (المائدة، نەصەبەکان و زەلەمەکان.

(المعجم الوسيط)^(۱)، لە بارەى نەصەبەوه دەلى: (النَّصَبُ: الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ،
 وَالنَّصَبُ: عَلَامَةٌ تُنْصَبُ عِنْدَ الْحَدِّ، أَوِ الْغَايَةِ، وَالنَّصَبُ: مَا كَانَ يُنْصَبُ لِعِبَادَةٍ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ، وَالْجَمْعُ أَنْصَابٌ، وَالنَّصَبُ: الْمَنْصُوبُ، وَالنَّصَبُ: مَا يُقَامُ مِنْ بَنَاءٍ ذِكْرَى لِشَخْصٍ
 أَوْ حَادِثَةٍ، وَالنَّصَبُ: مَا نُصِبَ وَعِيدَ مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَالْجَمْعُ أَنْصَابٌ).

واتە: (نُصَب)، یان (نُصَاب)، بریتىە لە نیشانەیه کى چەقیندراو، نیشانەیه ک
 کە لە لای سنوورێك یاخود لە لای کۆتایى شتێك دادەنرێ، هەرەها (نُصَب)،
 بەوێش گوتراوە کە لە جیاتى خوا پەرستراوەو بە (أَنْصَاب)، كۆ دەكرێتەوه،
 هەرەها وەك چۆن (نُصَب)، ئاوا یە (نُصَب) یش ئەوهی پێشێیان بە بۆر بوو،
 ئەمیان بە زەنە، بە مانای (مَنْصُوب)، واتە: چەقیندراو، هەرەها بینایەك کە
 دروست دەکړى بۆ یادهوهرى کەسێك، یادهوهرى ڕووداویك، هەرەها (نُصَب)،
 دیسان بەوه دەگوترێ کە دادەنرێ و دەپەرستێ لە جیاتى خوا، کە ئەویش بە
 (أَنْصَاب)، كۆدەكرێتەوه.

ئەمە ئەو سۆزەشەیه کە خوا لە قورئاندا بەکاری هێناون، بۆ ھەموو ئەو شتانەی لە جیاقی خوا دەپەرستێن، کە ئێمە لە زمانی کوردیدا وشە: بت و پەیکەر، جاری واشە ھەر وشە یە ھەم بەکار دێنن بۆ ھەموو ئەوانە، کە وا پێدەچێت وشە یە ھەم تێیدا بە مەرج نەگیرا بێ لەسەر وێنەی شتێک بێ، ھەر شتێک دابنێت ھەمە پێ دەگوترێ، بەلام (وثن) وا پێدەچێت تێیدا بە مەرج بگیرێ کە لەسەر شیوەیەک بێ و پەیکەرێک بێ، (نُصَب) یش، دیسان مەرج نیە وێنەدار بێ و لەوانەیە بەردێک بێ شوێنێک بێ پێی دەگوترێ: (نُصَب)، جیاوازییەکیان ئەوەیە، بەلام وەك گوتم: لە زمانی کوردیخدا بە ھەموویان دەگوترێ: بت، ھەمە، پەیکەر.

برگە ی دووھەم: ھۆکار و ھاندەرەکانی بپەرستی:

ئەم برگە ی دووھەمە یە کسەر لە تەفسیرە کە ی (فخر الدین الرازی): (التفسیر الکبیر أو مفاتیح الغیب)^(۱)، دەگوازی ھەو، ئەویش لە کتێبی (الرّد علی عبدة الأصنام) ی (أبو زید البلخی) یەو، ھێناو.

(أبو زید البلخی)، لە سەرەتاو قسە یەکی جوان دەکات و دەڵێ: ئەو کە مرووف زانیاری ھەبێ بەوێ ئەو دارو تەختە یە، یان ئەو بەردە داتاشراو، لەو کاتەدا، بەدیھێنەری ئاسمانەکان و زەوی نیە، بەدیھێنەری پروو و ژیاندار نیە، شتێکی زانراو و پوون و بەلگە نەویستەو، زانراو بەلگە نەویستەکانیش نابێت پاجیایان لە نێوان عاقلاندا لەسەر ھەبێ ئەو لەلایە کەو، لە لایەکی دیکە شەو: بپەرستی ئایینیەک بوو پێش نووحیش ﷺ ھەر ھەبوو، بە بەلگە ی ئەو ئایەتە موبارە کە، کە گەلە کە ی نووح لە نێو خۆیاندا دەڵێن: ﴿وَلَا تَذَرْنِ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ (۲۳)، کەواتە: لەسەر دەمی نووحەو ھو لە پێش نووحیشەو، ئەو بت و ھەمانە ھەر بوون، چونکە نووح ھاتو

(۱) بەرگی (۳۰)، جوزئی (۲۹)، لایەرە (۱۳۱ - ۱۳۲).

بَلَى: دەست ھەل بگرن لەوان، کەواتە: پێش ھاتنی نووحیش عليه السلام دیاردەى بپەرستى ھەر بوو، ھەروەھا ئەو دیاردەى بپەرستى بەردەوام بوو تاكو ئەم پۆژگارەش، (ئەو لە کاتی خۆیدا گوتووێتى، بەلام تاكو پۆژگارى ئىستای ئىمەش ھەر بەردەوامە)، دەلى: زۆربەى دانىشتوان و خەلکى زەوى ئىستاش ھەر لەسەر بپەرستىن، ئنجا دەبى ئەو ئایىنى بپەرستى بەشیوەىك پاساو بدریتەو، کە عەقل بە ئاسانى لە خراپەكەى و ھەلەكەى تێنەگات، ئەگەرنا ئەو ھەموو ماوە درێژە نەدەمايەو، (وەك ئەو دەلى) لە لایەن زۆربەى خەلکى دنیاو.

ئنجا (أبو زيد البلخي) دیتە سەر پاساوەکانى و ھەوت پاساو و بیانوان دینى، یاخود ھەوت ھاندەران دینى بۆ ئەوانەى بت و پەیکەر و صەنەمیان پەرستون، بە یەكێك لەو ھەوت ھاندەر و پالەرانە، یاخود: بە یەكێك لەو ھەوت پاساو و بیانوو، بت و صەنەمیان پەرستون، منیش یەكسەر وەرى دەگێرمە سەر کوردی:

۱- بیانووی یەكەم: (أبو معشر جعفر محمد المنجم)، گوتووێتى: ئەو بیرۆكەى بپەرستى لەوانە داكەوتو، كە پێیان وابوو خوا ﷻ جەستەى و لە شوێنێكى دیاریكراو، ئەویش بەھۆى ئەووەو كە گوتووێت: خوا پووناکیە وەك ئەو پووناکیە ئیمە دەبینین! بەلام بێگومان كە خوا دەفەرموێ: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ النور، مەبەست پێى پووناکیەكى دیکە، بەلام گوتووێت: خوا پووناکیە وەك ئەو پووناکیە ئیمە دەبینین و، گەورەترین پووناکیە، فریشتەکانیش كە بە دەورى عەرەشەو، كە شوێنى خوا، ئەوانیش ھەر پووناکین، بەلام ئەوان پووناکی بچوون، ئنجا ئەوانەى پێیان وابوو خوا شوێنى دیاریكراوى ھەبەو جەستەى و بریتى لە پووناکی، بتيكى گەرەو مەزنیان دروستکردو لەسەر شیوەى ئەو خەيالەى خویان، كە پێیان وابوو وێنەى خواى پەروردگار، ھەروەھا ھى بچووكیشان دروستکردون، وەك پەیکەر بۆ فریشتەکان، ئیدی ھەم بته گەرەکیان پەرستو، كە بە حیساب وێنەى خواى پەروردگار، ھەم

ورده بته کانیشیان په رستوون، که به حساب ته وانیش وینهی ته و فریشتانه که به دهوری خوی په روه ردگار هوه.

۲- بیانوی دووه: کومه لیک له صابیه پیان و ابووه خوا ﷺ ته ستیره و خړوکه کانی دروستکردوون، چ گه پړوکه کان و چ چه سپاوه کان، (کاتی خوی پیان و ابووه چه سپاون و ئیستا دهرکه وتوه، نه خیر **كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ** ﴿۳۳﴾ الانبیاء)، ئنجا صابیه کان یان کومه لیکیان پیان و ابووه خوا سه رپه رشتیگردنی کاروباری خواره و هی دنیا، زهوی، عایدی ته و خړوکه و ته ستیرانهی کردوه و، ته ستیره و خړوکه کانیش بهندهی خوان و خوا ده په رستن، بویه پیوسته مروقه کان ته و خړوکه و ته ستیرانه په رستن، ئنجا له ته نجامی ته ودا که ته و خړوکه و ته ستیرانه جاریک هه له اتوون و جاریک ئاوا بوون، هه ندیک په یکریان له سهر شیوهی ته و خړوکه و ته ستیرانه، وهک نوینه ری ته وان له سهر زهوی داناون و، په رستوویانن، که له راستیدا مه به ستیان پی په رستن خړوکه و ته ستیره کان بووه، گوايه خوا کاروباری سهر زهوی عایدی ته وان کردوه و به ته وانی سپاردوه.

۳- بیانوی سییه: ته ویه که ته و بته رستانه له پوژگاری زووه و، له ته ستیره په رستان بوون، له وانه بوون که پیان و ابووه به خته وهری و، بیخیری و نه گبه تی ته م ژیا نه دنیا یه په یوه ندی هه یه به ته ستیره کانه و، ئنجا پیان و ابووه ته گهر بیت و شیوه یه کی سه رسو په ینه دروست بکری بو ته و ته ستیرانه، به شیوهی طلسم.

(طلسم) یش وهك (المعجم الوسيط)^(۱)، مانای دهکات ده لی: {(طلسم) في علم السَّخَرِ خُطُوطٌ وَأَعْدَادٌ يَزَعُمُ كَاتِبُهَا أَنَّهُ يُرَبِّطُ بِهَا رُوحَانِيَّاتِ الْكَوَاكِبِ الْعُلَوِيَّةِ بِالطَّبَائِعِ السَّفَلِيَّةِ، لَجَلْبِ مَحْبُوبٍ أَوْ دَفْعِ أَدَى، وَهُوَ لَفْظٌ يُونَانِيٌّ لِكُلِّ مَا هُوَ غَامِضٌ مُبْهَمٌ كَالْأَلْغَازِ وَالْأَحَاجِي)، واته: طیلله سم له زانیاری جادوودا بریتیه له هه ندیک هیل و ژماره که نوو سه ره که یان پی وایه به هوئی ته و هیل و ژمارانه و په روحانییه تی ته ستیره به رزه کان په یوه ست ده کاته و به سرووشتی دروستکراوه نزمه کانه و {له خواری له سهر زهوی}، بو هیثانی

شتىكى خوشەويست ياخود دوور خستنهوهى ئازارېك و، وشەكەش يۇنانىيەو بۇ ھەر شتىك كە نامۇو نەزانراو بىن بەكاردى وەك مەتەلەكان.

كەواتە: ھەندىكىيان لەو پرووہوہ بتەكانيان پەرستوون، كە ئەگەر ئەو بتانە بە شىوہى طىللەسم بانگ بكرىن، مايەى ئەوہ دەبن پىيان لە خوا نيزىك بىنەوہ، بۆيەش گوتراوہ: وەدد كە يەكېك بووہ لە صەنەمەكانى گەلى نووح، لەسەر شىوہى پياويك بووہو، سواع لەسەر شىوہى ئافرەتيك بووہو، يەغووث لەسەر شىوہى شىرىك بووہو، يەعووق لەسەر شىوہى ئەسپىك بووہو، نەسرىش لەسەر شىوہى دال بووہ.

۴- بيانوى چوارەمى بىپەرستەكان بۇ بىپەرستىي:

ئەوہيە كاتىك كەسانىكى چاكەكاريان لى مردوون، وىنەى ئەو چاكەكارانەيان كىشاوہو پەيكەريان بۇ دروستكردوون و، مەبەستيان ئەوہ بووہ ئەو چاكەكارانە ئەگەر پياون، ئەگەر ئافرەتن، بە مەزن بگرن و، خۇيانيان لى نيزىك بخەنەوہ، تاكو تكيان بۇ لەلای خواى پەرورەدگار بكەن، وەك لە قورئاندا خوا فەرموويەتى: ﴿ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ﴾ الزمر، (بىپەرستەكان دەيانگوت: ئىمە تەنيا بۇ ئەوہ دەيانپەرستىن تاكو لە خوامان نزيك بخەنەوہ.

۵- بيانوو و پاساوى پىنچەم:

ئەوہيە كە جارى وا ھەبووہ ھوكمپرانىكى مەزن، يان كەسېكى مەزن مردوہ، ئەوانىش پەيكەريكيان لەسەر شىوہى وى دروستكردوہو تەماشايان كردوہ، سەرەتا تەنيا وەك يادكردن و وەفايەك، بەلام كە ئەوانەى دواىى ھاتوون، پىان وابووہ باب و باپىرانيان ئەو پەيكەرەيان پەرستوہ! ئەوانىش وەك لاسايىكردنەوہى باب و باپىرانيان بە ھەلە ئەو پەيكەرەيان پەرستوہو، واش پىدەچى ئەو پىنچ ناوہ: وەددو سواع و يەغووث و يەعووق و نەسر، ناوى پىنچ لە كورەكانى ئادەم بن، كاتىك كە مردوون، ئىبليس بە پاشىنەكانيانى گوتوہ: ئەگەر بىت و وىنەى ئەو

پنج کورهی ئادهم بکیشن له پهرستگا کانتانداو، ههموو پوژیک ته ماشایان بکهن بو ئه وهی به هوی سهرنج دانتانه وه لییان، خوا په رستی و به ندایه تی ئه وانتان بو خوا، بکه ویته وه یاد، ئه وانیش وایان کردوه، ئنجا کاتیک ئه وانه مردوون، ئه وانهی دوایی گوتوو یانه: باب و باپیرانمان ئه وانه یان په رستوون، هه لبه ته ئه مه وه ک دوایی باسی ده کهین، عه بدوللای کورپی عه بباسیش وه ک له سه حیحی بوخاریی دا هاتوه، لیی گپدر اوه ته وه که هه مان شتی گوتوه، ههر بویه ش پیغه مبه ری خاتهم ﷺ له سه ره تادا ریگریی و، قه ده غه ی کرد سهردانی گوپرستان بکری، به لام دوایی ریگای پیدان، دواي ئه وهی دلنیا بوو تازه ئه و خه لکه له مردووه کان ناپارینه وه، ته نها خوا په رستی (توحید الله) له دلییاندا چه سپاوه، وه ک له هه رمایشتی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه: {كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، اَلَا فَرَّوْهُمَا فَاِنَّ فِي زِيَارَتِهَا تَذَكْرَةً}، (أخرجه مسلم: ۱۹۷۷، ۹۷۷).

واته: لیم قه ده غه کردبوون سهردانی گوپرستان بکهن، به لام ئیستا سهردان بکهن، چونکه له سهر دانتاندا بیرخستنه وه و پهنده وهرگرتن هه یه.

۶- بیانوی شه شه م: ئه وه یه که به شیک له بته رسته کان پییان وابوو: خوا ﷺ جهسته و مادده یه و به ره هسته، ده شتوانی بگوازیته وه و بیته و بچی و بیته نیو جهسته ی که سیکه وه، بویه به دووریان نه زانیوه خوی به رز بیته نیو جهسته ی مرو فیکه وه، یان بیته نیو په یکه ریکه وه، ئنجا ئه وه یان به دلدا هاتوه که له وانه یه خوا ﷺ له نیو ئه و په یکه ره دابی، یان له جهسته ی فلانکه سه دا بی، ههر بویه ش هه ندیک له شیع هکان له تیپه ری نه ره کان (غلاة) کاتیک عه لی کورپی ئه بی تالیب (خوا لیی رازی بی) - گوايه - ده رگای قه لای خه یه ری هه لقه لاندوه گوتوو یانه: خوا ﷺ چوته نیو جهسته یه وه، هه ندیک له شیع هکان که تیپه ری نه ره (غلاة) ن، جوړیک له ئیعتیقادی وایان هه یه به عه لی (خوا لیی رازی بی)، هه ره ها گوتوو یانه: هه وه ره تریشقه ده نگه که یه تی و، بروسکه که ش بریتیه له زه رده خه نه که ی! به لام به نده پرووداوی هه لقه ندنی ده رگای خه یه ریش که گوايه دواي به ده که سان بو یان نه جوولاه، ئه وه ش به راست نازانم و سه نه دیکی راستی نیه، هه رچه نده ئاسانه خوی به رزو مه زن وه ک

كەرامەتلىك بۇ غەلى (خو لىي پازى بى) يان بۇ ھەر كام لە پروادارانلىك كە دۆستى خوابن، شتى لەو جۆرە برەخسىنى، بەلام ئەو پروداوہ لە پرووى مېژووويەوہ سەنەدىكى پاستى نىھو زياتر ھەلبەستراوى شىعائە.

۷- پاساۋو بيانووى ھەوتەم و كۆتايى بۇ بىتپەرستىي:

وہك ئەبوو زەيدى بەلخىي لە كىتپى (الرّد على عبدة الأصنام) دا، ھىناۋىيەتى ئەوہىيە، كە پەنگە ئەو بتانەيان وەك مىجرابىيەك و پەرستگايەك سەرنجدابى و، مەبەستىشيان پەرستنى خوا بووبى، واتە: پەيكەرەكانى ئەو بتانەيان داناون، يان نەخش و نىگارو وئەنيان بۇ كىشاۋن و لە ئەصلدا مەبەستيان خواپەرستىي بووہ، بەلام ئەوانيان وەك پەرستگايەك و مىجرابىيەك و وەك نىشانەيەك داناون، بەلام ئەوانى دوايى ھەلساۋن پەرستوويانن.

برگەي سىيەم: چۆنيەتتى و مېژوووى سەرھەلدانى بىتپەرستىي:

ئايا بىتپەرستىي چۆن سەرى ھەلداوہو مېژووۋەكەي چۆنە؟ ھەلبەتە ئەوہى لە برگەي دووہمىشا: (ھۆكارو ھاندەرەكانى بىتپەرستىي) ھىنامان لە ئەبوو زەيدى بەلخىيەوہ لە كىتپەكەي: (الرّد على عبدة الأصنام) دا، كە (فخرالدين الرازي) لە تەفسىرەكەي خۇيدا لىي خواستبووہ، ئەويش تىشكى باشى بۇ خستىنە سەر مېژوو و سەرھەلدانى بىتپەرستىي و ھۆكارەكانى، بەلام لەو بارەوہ ئەم دوو دەقەش دىنين:

۱- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ : صَارَتِ الْأَوْتَانُ الَّتِي كَانَتْ فِي قَوْمِ نُوحٍ فِي الْعَرَبِ بَعْدَ: أَمَّا وَدَّ، فَكَانَتْ لِكَلْبٍ بِدَوْمَةِ الْجَنْدَلِ، وَأَمَّا سَوَاعٌ، فَكَانَتْ لِهَذِيلٍ، وَأَمَّا يَعْوُثٌ، فَكَانَتْ لِمُرَادَ ثُمَّ لِبَنِي عُطَيْفٍ بِالْجُرْفِ عِنْدَ سَبَأَ، وَأَمَّا يَعْوُثٌ، فَكَانَتْ لِهَمْدَانَ، وَأَمَّا نَسْرٌ، فَكَانَتْ لِحَمِيرٍ لِّإِلَ ذِي كَلَاعٍ، وَهِيَ أَسْمَاءُ رَجَالٍ صَالِحِينَ مِنْ قَوْمِ نُوحٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَلَمَّا هَلَكُوا أَوْحَى الشَّيْطَانُ إِلَى قَوْمِهِمْ أَنْ انْصُبُوا إِلَى مَجَالِسِهِمُ الَّتِي كَانُوا يَجْلِسُونَ فِيهَا أَنْصَابًا، وَسَمُّوْهَا بِأَسْمَائِهِمْ، فَفَعَلُوا فَلَمْ تُعْبَدْ حَتَّى إِذَا هَلَكَ أُولَئِكَ وَتَسَخَّ الْعِلْمُ، عُيِدَتْ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۳۶).

واته: عهبدوڻڻلای کوری عه‌باس ﷺ ده‌لئ: ټهو بت و په‌یکه‌رانه‌ی له‌ نیو گه‌لی نووح دا هه‌بوون، دوا‌یی په‌رینه‌وه بو نیو گه‌لی عه‌رهب، (له‌و باره‌شه‌وه هه‌ندی‌ک ده‌ق هه‌ن، که ټهو بتانه چوون په‌ریونه‌وه بو نیو گه‌لی عه‌رهب) ده‌لئ: وه‌دد له‌ نیو هوژی (کلب) دا‌بوو له‌ (دَوْمَةِ الْجَنْدَلِ)و، سواع له‌ نیو هوژی (هُذَيْل)دا، بوو، یه‌غووث له‌ نیو هوژی (مُرَاد)، دوا‌یی له‌نیو (بَنِي عُطَيْفٍ)، له‌ (سبأ)دا بوو، یه‌عووق له‌ نیو هوژی (هَمْدَان)دا، بوو، نه‌سر له‌ نیو هوژی (حَمِير لَّالِ ذِي كَلَاع)دا، بوو، ټهو ناوانه‌ش ناوی پیاو‌انیک‌ی چاک بوون له‌ گه‌لی نووح، {پایه‌کی‌ش هه‌یه که ناوی پی‌نچ له‌ کو‌ره‌کانی ئاده‌م بوو بن}، ئنجا کاتیک ټهو پیاوه چاکانه‌ مردوون، شه‌یتان وه‌سوه‌سه‌ی بو خه‌لکه‌که‌ کرد، که له‌و کو‌رو مه‌جلیسه‌نه‌ی ټهو پیاوه چاکانه‌ تیان دا دانیشتون، ټیوه په‌یکه‌ریان بو دابن‌ین، یان وینه‌یانان بک‌یشن و، به‌ ناوی ټه‌وانه‌وه ناویان بن‌ین، {به‌ پاسا‌وی ټه‌وه‌ی خواپه‌رستی ټه‌وانیان بکه‌و‌یت‌ه‌وه یاد}، ټه‌وانیش وایان کردوه و پی‌ش‌ی نه‌په‌رسترون، به‌لام دوا‌یی که ټه‌وانه‌ی کاره‌که‌یان داه‌یتاوه، مردوون و زانیاری نه‌ماوه، ټه‌وانی دیکه که دوا‌یی هاتوون، ده‌ستیان کردوه به‌ په‌رستیان و ټهو شتانه په‌رسترون.

۲- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ أُمَّ حَبِيبَةَ وَأُمَّ سَلَمَةَ ذَكَرَتَا كُنَيْسَةً رَأَيْنَهَا بِالْحَبَشَةِ، فِيهَا تَصَاوِيرُ، لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ أَوْلَئِكَ إِذَا كَانَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ فَمَاتَ، بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّورَ، أَوْلَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۱۳۹۰، وَمُسْلِمٌ: ۵۲۸۰، وَابْنُ حَبَانَ: ۳۱۸۱، وَابْنُ خُزَيْمَةَ: ۷۹۰).

واته: دایکمان عائشه (خوا ل‌ی‌ی پازی ب‌ی)، گ‌یراویه‌ته‌وه له‌ ئوممو حه‌بیبه و ئوممو سه‌له‌مه‌وه (که وه‌ک چوون عائشه هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بووه و دایکی ټیمانداران، ټه‌وانیش هه‌ردووکیان هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوون و، ئوممو حه‌بیبه کچی ټه‌بوو سوفیانه‌و له‌گه‌ل ټه‌وانه‌ی کو‌چیان کردوه بو حه‌به‌شه،

ئەویش چوۋە، ھەرۋەھا ئوممو سەلەمەش كاتى خۆى لەگەل كۆچكەرەكاندا بوۋە لە حەبەشە)، كە باسى كلىسايەكيان كىردوۋە لە حەبەشە بىنيويانە پىى گوتراو: (مارىة)، وىنەكان يان پەيكەرەكانى تىدا بوون، بۆ پىغەمبەرى خويان باسكىردوۋە، پىغەمبەرى خواش ﷺ فەرموۋى: ئەوانە ئەگەر پياۋىكى چاكيان تىدا ببوۋايەو مەردبايە، مەزگەوتىك، (پەرسىتگايەك) يان لەسەر گۆرەكەى دروست دەكىدو، ئەو وىنانەيان تىدا دەكىشان، (واتە: وىنەيان لە دەرو دىوارەكاندا دەكىشا، ياخود پەيكەريان تىدا دادەنان)، ئەوانە خراپترىن دروستكراۋانى خوان لە پۆژى قىامەتدا، (كە بە بيانوۋى پىزگرتن لە پياۋ چاكان، پياۋ چاكەكانيان پەرسىتون و، وەك بت و سەنەم مامەلەيان لەگەلدا كىردوون).

كەواتە: ئەمە رىشەى بىپەرسىتىيە، وەك پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋىيەتى و، ديارە عەبدوللەى كورپى عەبباسىش (خوا لە خۆى و بابى پازى بى) ھەر لە پىغەمبەرى خاتەمەوھە ﷺ فەربوۋەو، ئەویش ھەر واى گوتەو.

بەرگەى چوارەم: شىرك و بىپەرسىتىى دوو پروۋى دراۋىكن:

براىان و خوشكانى بەرپىز! وەك ئەبوو زەيدى بەلخى گوتوۋىيەتى كە بىگومان بۆ پۆژگارى خۆى گوتوۋىيەتى (زۆربەى ھەرە زۆرى خەلكى دىنا تىستا بىپەرسىتن)، دەلىم: تىستاش ئەگەر زۆربەى ھەرە زۆرى خەلكى دىناش بىپەرسىت نەبن، بەلام بەشىكى زۆرى خەلكى دىنا، زياتر لە يەك لەسەر چوار (۴/۱) يان بىپەرسىتن، ئىنجا ئايا بىپەرسىتىى و شىرك ھاۋبەش بۆ خوا دانان، چ پەيوەندىيەكيان پىكەوھە ھەيە؟ پىم واىە ھاۋبەش بۆ خوا دانان و بىپەرسىتىى، دوو پروۋى دراۋىكن و دوو شتى پىكەوھە تىكەلەكىش و پىكەوھە پەيوەستىن، بەلگەمان چىيە؟ با تەماشائى ئەم ئايەتە موبارەكەى سوورەتى (الزمر) بكەين، خوا دەفەرموۋى: ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ

كَفَّارٌ ﴿۲﴾ واته: ئاگاداربىن! ملكه چى ساغ و بى خلتە تەنيا شاىستەى خوايه، ئەوانەش كە لە جياتى خوا سەرپەرشتيارانىك دەگرن، (پەرستراوانىك دەگرن)، دەلین: نایانپەرستين، مەگەر بۆ ئەوێ لە خوامان نزيك بخرەنەو... كەواتە: پەرستنى جگە لە خوا لەگەڵ خوادا، بۆ لە خوا نزيك بوونەو بوو و پەرستيش هەر بەهەمان شێو، كەواتە: شيرك و بتپەرستى دوو شتى تىكهەلكيشن، يان دوو وشەن تەعبير لە يەك حەقىقەت دەكەن.

ئىنجا با لە سوورەتى (الشعراء) ش دا، تەماشای ئەو دوازدە ئايەتەى خواى پەرورەدگار بکەين، كە دەفەرموى: ﴿وَبَرَزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ﴾ ﴿۱۱﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَنِ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿۱۲﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿۱۳﴾ فَكَبَّكُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿۱۴﴾ وَخَنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿۱۵﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿۱۶﴾ تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۱۷﴾ إِذْ نُسَوِّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۸﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿۱۹﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿۲۰﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿۲۱﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۲﴾ واته: دۆزەخ بۆ بيمرادان و بۆ سەرگەردانان هيندرایە گۆرئى و، پييان گوترا: كوان ئەوانەى دەتانبەرستن (لە جياتى خوا)؟ ئايا سەرتان دەخەن، يان خويان دەتوانن (بەرگريى لە خويان بکەن و) خويان سەربخەن؟ ئىنجا هەم ئەوان (پەرستراوەكان و صەنەمەكان) و، هەم سەرگەردان و بيمراوەكانى هەموويان لەپەو پوو خراڤە نۆ دۆزەخەو، هەروەها سەربازەكانى ئيبلىس تىكرا (ئەوانيش هەمووى خراڤە دۆزەخەو)، ئىنجا لە حالێكدا كە لە دۆزەخدا پێكەو دەمەقالەيان بوو (مشت و مريان بوو) گوتيان: سویند بە خوا ئیمە لە گومپايەكى ئاشكرا دابووين، كاتىك ئیوهمان يەكسان دەكرد لەگەڵ پەرورەدگارى جیهانیان دا^(۱). تەنيا تاوانبارانىش ئیمەيان گومپا كرد، ئیستاش هېچ تەكوانىكمان نین، هەروەها هېچ دۆستىك و برادرىكى

(۱) بتپەرستەكان و هاوبەش بۆ خوا دانەرەكان، بە پەرستراوەكانیان بە بت و صەنەمەكان دەلین: سویند بە خوا ئیمە لە گومپايەكى ئاشكرا دابووين كە ئیوهمان يەكسان دەكرد لەگەڵ پەرورەدگارى جیهانیاندا.

نيزىك و دىل سۆزىشمان نيه (بەرگىرىمان لى بىكات)، ئىنجا خۆزگە (دەرفە تىكىمان بووبايە) جارىك گەرەنە و دەمان بووبايە، تاكو لە پرواداران بىن.

كەواتە: پوختەى قسان ئەوئە: بىپەرستى و ھاوبەش بۆ خوا دانان، دوو وشەن، دوو تەبىرن بۆ يەك حەقىقەت، كە بىرىتە لە بەندايەتى بۆ كردن و پەرستى جگە لە خوا، بە مەبەستى نيزىك كەوتنەو لە خوا، چونكە ھەموو ئەوانەى بىپەرستى بە مەبەستى ھاوبەش بۆ خوا دانەرن، بۆيەش بىرۆكەى ئىلحاد واتە: دان بە بوونى خوا دانەھىنان، بىرۆكەيەكى رىز پەرەو كەمترىن شوئىنكەوتووانى ھەن، ئىستاش لەگەلدابى، كە ئەم سەردەمە سەردەمى زالبوونى ماددەيە بەسەر پرووح داو، زالبوونى دنيا پەرستىيە بەسەر خوا پەرستىداو، زالبوونى لە باووش گرتى دنياو حىساب نەكردن بۆ رۆژى دوايى، بەلام ئىستاشى لەگەلدابى، زۆربەى ھەرە زۆرى خەلكى سەر زەوى خواناسن، چونكە:

۱- يەك لەسەر چوار (۴/۱)يان، يان زياتر مسولمان.

۲- يەك لەسەر چوار (۴/۱)يان، يان زياتر نەصرانىن و جوولەكەن و ئەوانى دىكەن مەجووسىين و، سابىئەن و يەزىدىين، ئەوانەش ھەمويان خواناسن، بەلام بە ھەلە خوا دەپەرستى و ھاوبەشى بۆ دادەئىن.

۳- ئىنجا ھەموو بىپەرستەكان و ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكانىش بە ھەموو شىوہەكانىانەو، چ ئەوانەى رۆژھەلاتى ئاسيا كە بووزايىن و پەيكەرەكانى بووزا دەپەرستى و، ھىندوئىيەكان كە مانگاوشك و مارو چرو جانەوہرى دىكە دەپەرستى، يان دارو درەخت دەپەرستى لە ئەفرىقىا، لە كوئى و لە كوئى كە بەلاى كەمەوہ سىيەك (۳/۱)ى خەلكى دنيا دەبن، ھەموو ئەوانەش خواناسن و، ئەو شتانەش بۆيە دەپەرستى كە لە خوايان نزيك بخەنەو، كەواتە: كەمىنەيەك دەمىننەوہ كە پىيان بگوترى: مولحيد، ئەويش جارى واىە ئەو ئىلحادە بە زەبرى ئاگرو ئاسن فەرز كراوہ، وەك كاتى خۆى ماوتسى تۆنگ لە ولاتى

چین دا فەرزى کردبوو، ھەروەھا یەكیتی سوڤیەتی پېشووی لێكھەلوەشاویش فەرزى کرد بوو، كە ئیستا بە گوێرەى زانیاریی من جگە لە كۆریای باکوور، هیچ ولایتێك نیە بە فەرمیی ئیلمحادی تەبەننێى کردبێ، کاتی خوشی بە زەبرى ئاگرو ئاسن ئیلمحادیان فەرز کردبوو لەسەر خەلک، بە ناوی مارکسیزم و لینینزم و ماویزمەو، بەلام سەرئەنجام زگمائی بەشەر و عەقلى سەلیمی بەشەر زالبوو بەسەر ئیلمحاد دا، ھەرچەندە تەواو پێی راستیشی نەدۆزیبێتەو، كە پروکردنە ئیسلامە، لەبەر ئەوەی بە ئیسلام ئاشنانین، یان لەبەر ئەوەی دوخی مسوڵمانان بەو شیوەیە بەو ھاندەری خەلک نیە بەگشتیی، بەرەو ئیسلام بێ، چونکە كە تەماشای واقعی مسوڵمانان دەکەن، وادەزانن واقعەكەیان بەرھەم و زادەى دینەكەیانە، بۆیە لە دینەكەیان دەسلەمنەو، بەلام گرنگ ئەوەیە زۆربەى ھەرە زۆرى خەلکی سەر زەوى، ئیستاشی لەگەڵدای، خواناسە، چونکە بێتەرست و ھاوبەش بوو خوا دانەرەکانیش بە خواناس لە قەلەم دەدرێن، بەلام بێگومان لە ناسین و پەرستنى خوادا بەھەلە داچوون، بۆیە ئەو شتانەى دیکە دەپەرستن، شیركیش دیارە خوا لێی خوشنابێ، بەلام خوا لە شیرکی كەسانێك خوشنابێ، كە بانگەوازی خواى بەرزو مەزنیان پێ گەیبێ و، دینی راست و دروستی خواى میھرەبانیان لێ حالی کرابێ و، رەفزیان کردبێ، ئەگەرنا كەسێك لە بنەرەت دا پەيامی خواى پێ نەگەیبێ و لە دینی راستى خوا تێنەگەیبێ، یاخود بەسەرەوبنێى و ھەلاوگێرێى پێی گەیبێ و، بەھەلەو بە شیوئراوی پێی گەیبێ، ئەو ئەگەر كەمتەرخەم نەبووبێ لە پەیداکردنى زانیاری لە بارەى دینی راستى خواى پەرورەدگارەو، بۆ پۆژى دواى، بەلگەو پاساو بیانووێكى ھەيە، ھەلبەتە تەنیا خواى پەرورەدگاریش لێپرسینەو لە نیوان بەندەکانیدا دەكات، وەك فەرموویەتی: ﴿إِنَّا إِلَٰهًا وَإِلَهُكُمْ ۚ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾ (الغاشیة، بەلام بە پێی ئەوەى دەرەكەوێ لە پڕالەتى ئایەتەکانى قورئان و فەرمايشتەکانى پێغەمبەرى خوا ﷺ، كەسانێك بە بېپروا (كافر) لە قەلەم دەدرێن، كە ئایینی خواى پەرورەدگاریان پێگەیبێ، بە راست و دروستی و، رەفزیان کردبێ، بەلام كەسێك ئایینی خواى ھەر

پېنەگەيى، يان پىي گەيى، بەلام بەشۆيىتراويى، ئەگەر بىرۋاي پى نەھىتابى، بۇ پۇژى
 دوايى، بەلگەو بيانووى بەدەستەو ھەيەو بواری بەرگريى لە خوکردنى ھەيە.
 لېرەشدا كۆتايى بەم كورتە باسەمان دىنين و، كۆتايى بە تەفسىركردنى كۆى
 سووپەتى نووحىش دىنين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له ئۆره كۆمهلايەتيههكان لهكهلتان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابير/AliBapir

علي بابير/AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net
English - عربي - كوردی

كهتانی
راكه یاندنی مهكتهبی ماموستا عهلی بابیر

راكه یاندنی مهكتهبی ماموستا عهلی بابیر

تہفسیری سوورہتی

الجر

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمڕۆ کە (۱۴) شەھووالی سالی (۱۴۴۱) کۆچیە، بەرانبەر (۲۰۲۰/۶/۶) زاینی، لە شاری دیرینی هەولێر، خوا پشتیوان بـێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الْجَنِّ) و، وەك عادهتی خۆمان پیشەکی پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارە کە دەخەینە ڕوو لە حەوت بـرگەدا:

پێناسەی سوورەتی (الجن) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ناوی هەرە باوی ئەم سوورەتە (سُورَةُ الْجِنِّ) ه، وەك (الترمذي) لە (کتاب التفسیر) ی (الجامع الصحيح) هکەیدا هیناویەتی و، (بخاري) یش لە (کتاب التفسیر) ی صەحیحە کە ی خۆیدا بە (سُورَةُ قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ) هیناویەتی، زۆرجاریش بە (قُلْ أُوحِيَ) ناوبراوە.

کەواتە: ناوی هەرە باوی ئەم سوورەتە (سورة الْجَنِّ) ه، بەلام هەندێک لە زانایان بە (سُورَةُ قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ) ناویان هیناوە، وەك سەرەتای سوورەتە کە، هەندیکیشیان بە سوورەتی (قُلْ أُوحِيَ) ناویان ناوە.

دووهم: شوینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە بە یەك دەنگی زانایان سوورەتێکی مەكکەییە، لەو بارەوێش ئەم دەقە هەیە:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْجِنِّ مَكَّةَ} (أَخْرَجَهُ الدِّرْ أَلْمُنْثُورُ ج ۸، ص ۲۹۶، للسيوطي، ونسبه لابن الضريس والنحاس وابن مردويه والبيهقي، وقال: أخرج ابن مردويه عن عبد الله ابن الزبير مثله).

واته: عەبدوللای کوری عەبباس رضی اللہ عنہ گوتووێتی: سوورەتی (الجن) لە مەککە دابەزیو، هەروەها هەمان شت لە عەبدوللای کوری زوبەیریشەو (خوا لێیان پازی بێ) گێرداوەتەو.

سێیه: ژمارە ی ئایەتەکان:

بە یە کەدەنگی ژمێرە رانی ئایەتەکانی قورئان، ژمارە ی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە بیست و هەشت (۲۸) ئایەتە، لەو بارەو راجیایان نیه.

چوارەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:

لە موصحف دا ریزبەندیی ئەم سوورەتە حەفتاو دوو (۷۲) یه، واته: لە سوورەتی (الفاتحة) هوه که دێین لە لای راستهوه، حەفتاو دوو (۷۲) هەمین سوورەتە، بەلام لە دابەزین دا، ژمارە چل (۴۰) ی بۆ دانراوه، پێش سوورەتی (یس) و دوا ی سوورەتی (الأعراف) دابەزیو، بەلام بەپێی ئەوێ که ئینو ئیسحاق لە (السيرة النبوية لابن هشام) ج ۲، ص: ۲۱۶، و، ص: ۲۱۷) دا، هێناویەتی، دوا ی سەفەری پێغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بۆ شاری (طائف) دابەزیو، که چوو بۆ لای ھۆزی (ثقیف)، بۆ داوای ھاوکاری لێکردن، ئەوانیش ناجوامیر بوون و پێشوازیان لێ نەکردو، دەریان کردو و وەلامیان نەداوەتەو، که بێگومان ئەو ش لە سالی دەیهمی پێغمبەرایەتی دا بوو، یانی: سێ سالی پێش کۆچکردنی پێغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم و ھاوێلانی بۆ (یثرب)، کهواته: نابێ ریزبەندییەکی ژمارە چل (۴۰) بێ.

ئىنا جىي سەرسۇرمانە كە زانايان، بۇ وئىنە: (إبن عاشور)، سوورەتى (الحاقة) يان لە رىزبەندىيدا، بە ژمارە ھەفتا ھوت (۷۷) داناو، گوتوشيانە لە سالى پىنجه مى پىغەمبەرايەتتى دا دابەزىو، ئەم سوورەتەشيان بە ژمارە چل (۴۰) داناو، گوتوشيانە لە سالى دەيەمدا دابەزىو، (إبن عاشور) كە زاناكە موعتەبەرەو تەفسىرەكانى دىكەش ھەر وایان گوتو!

بەلام بىگومان ئەو ھەست نى، وەك پىشتىش لە بارەى سوورەتى (الحاقة) ھەقسەمان كەرد، چونكە ئەگەر سوورەتى (الحاقة)، رىزبەندى لە دابەزىندا ژمارە ھەفتا ھوت (۷۷) بى، ئىنا بىگوترى لە سالى پىنجهمدا دابەزىو، ئەم سوورەتەش بگوترى: لە رىزبەندى دابەزىندا ژمارە چل (۴۰)، كەچى لە سالى دەيەمدا دابەزىو، ئەو پىچەوانەى لۆژىك و مۆژوويەو دەبى پىچەوانە بکرىنەو بگوترى: سوورەتى (الحاقة) لە سالى پىنجهمدا دابەزىو، سوورەتى (الجن) لە سالى دەيەمدا دابەزىو، چونكە بىگومان ھەتا ژمارەى سوورەتە دابەزىو ھەتتا زىاتر بى، دەبى سالى ھەتتا زىاتر ھەلکەش، ئەگەرنا چۆن دەبى بە پىنچ (۵) سالان، ھەفتا ھوت (۷۷) سوورەت دابەزىن، بەلام بە دە (۱۰) سالان چل (۴۰) سوورەت دابەزىن؟!

بۆيەش من لىرەو ھەمۆگارىي خۆم و ھەر براو خوشكىكى مسولمانىش دەكەم، كە ھەرچى لە كىتاباندا ھاتو ھەمۆسراو، نووسەر دانا ھەر كەسك بى، بايەكسەر پادەستى نەبىن، ئەو ھەتتا يەككە لەو زانا موعتەبەرەنە كە (محمد الطاهر بن عاشور)، لە تەفسىرەكەى خۆيدا بەو شىوئەى نووسىو، كە بىگومان ئەو پىچەوانەى ھەقل و مەنتىقە، مادام سوورەتى (الجن) لە سالى دەيەمدا دابەزىي، وەك (إبن إسحاق وإبن هشام) لە سىرەكەياندا ھىناويانە، نابى رىزبەندىيەكەى ژمارە چل (۴۰) بى، ھەر ھەم سوورەتى (الحاقة) ش مادام لە سالى پىنجهمدا دابەزىي، پى تىناچى بە پىنچ (۵) سالان ھەفتا ھوت (۷۷) سوورەت دابەزىن!.

پېنجەم: نىۋەرۈكى:

ئەم سوۋرەتە موبارەكە بە گشتىي ھەموۋى لە بارەى جندەوہیە، پېشتريش گوتوۋمە، وشەى (جَنّ) بە عەرپەيى دەگوترى و، كوردەواريى خۇمان وشەى (جینن) و (جند) یش دەلّین و، وشەى (جنّوکه) ش و، ھەندیکيان وشەى (پەريى) یش بە کاردینن، منیش جارى وایە وشەى (جینن) بە کاردینم و، جارى واشە ھەر وشەى (جند) بە کاردینم.

ئنجاً لە سەرەتای ئەم سوۋرەتەوہ تاكو ئايەتى پازدە (۱۵) و دوایی ئايەتى نۆزدە (۱۹) ش، ھەموۋى ھەر گېرپانەوہى قسەى جندە، كە خواى بەرزو مەزن بو پېغەمبەرى خاتەمى ﷺ سروش کردوہ، كەواتە: ئەم سوۋرەتە شازدە (۱۶) ئايەتى باسى جندەو، دوازدە (۱۲) ئايەتەكەى دیکەش چوار جارآن (قُلْ) يان تیدا ھاتوہ، ھەموۋى پېنمايى و ئامۆزگاريى خوايە بو پېغەمبەرى خاتەم ﷺ و خستە پرووى چەند راستيەكى مەزنە، لە بواری خواناسيى و تەنيا خواپەرستىي دا، بە تايبەت كورتھەلاتنى زانىنى پەنھان (الغيب) لە خواى پەنھانزان دا، چونكە زۆر كەس وایانزانوہ جند پەنھان و ناديار دەزانن، كە وانيە.

خو ﷺ لە سوۋرەتى (سبأ) دا لەو بارەوہ بە راشكاويى خالى خستۆتەر سەر پیت، كە باسى سولەيمان دەكات و جندى بو دەستەمۆۆ ملكەچ كراون، سۆغرەو بېگارى پېكردوون، ديارە شەيتانەكانى جند، ئنجاً خوا دەفەرموي: ﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝۱۴﴾، كاتيك مردنمان لەسەر بریارد، ھیچ شتێك ئەوہی بە جندەكان نەزاناند، (كە بزائن سولەيمان كۆچى دوایی کردوہ، بو ئەوہى چیدیکە سۆغرەو بېگار نەكەن)، مەگەر مۆرانە، گۆچانەكەى دەخوارد، (گۆچانەكەى لە نىۋەرە خوارد بوو، بۆش و پووچەلى كەردبوو، ئنجاً گۆچانەكە كە لە نىۋەرە خوارو قىپۆك بوو بوو شكا، گۆچانەكە

سولهيمان خۆی دابووه سهری به مردووی به لام جند نه يانزانیوو، ئنجا کاتیک سولهيمان گۆچانه کهی شکاو (کهوت به سهر پروودا، جند بۆیان ده رکهوت ئه گهر په نهانیان زانیایه، لهو ئازارو ئه شکه نه چه پرسیوا که ره دا نه ده مانه وه (که بریتی بوو له سۆغره و بیگار).

که ههر خوا ﷻ ده زانی چه ند ماونه وه! هه ندیک له زانیان وه که له تەفسیری سوورەتی (السبا) دا باس مان کردوه، گوتوو یانه: شه وو پوژیک سولهيمان به مردووی ماوه ته وه له سهر گۆچانه کهی، هه ندیک گوتوو یانه: هه فته یه که، هه ندیک گوتوو یانه: مانگی که، هه ندیک زیاتریشیان گوتوه، وه که له شوینی خۆیدا باس مان کردوه، به لام ری تیناچی زیاتر بووی، ده گونجی گوتبیتی: تا کو مانگی که ده چم تیعتیکاف ده کهم، با کهس به لامدا نه یه ت، به لام ده گونجی ههر له سه ره تای چوونه تیعتیکاف و خه لوه که یه وه، خوای په روهر دگار گیانی کیشابی، به لام بو ئه وهی خه لک بزانی جند په نهان نازانی، له کاتیکدا که سولهيمان وه فاتی کردوه، نه يانزانیوه تا کو مۆرانه له گۆچانه کهی داوه و گۆچانه کهی پزیوه و شکاوه و سولهيمان کهوتوه، ئنجا جند پییان زانیوه وازیان له سۆغره و بیگار هیناوه، چونکه جند ته نیا بو سولهيمان ده سته مۆو ملکه چ کراون، که کاری قورسی پیکردوون، جندی کافر که به شه یتانه کان (شیاطین) ناسراون.

هه روها له ئایه تی ژماره (۶۵) ی (النمل) یشدا، دیسان خوا ﷻ باسی ئه وه ده کات که په نهان ته نها خوا ده یزانی: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾، واته: په نهانی ئاسمانه کان و زه وی ته نیا خوا ده یزانی و، ناشزانی کهی زیندوو ده کری نه وه.

هه روها له ئایه تی (۱۸۸) ی سوورەتی (الأعراف) یشدا هه مان راستی دووباره بو ته وه، که خوا به پیغه مبه ری خاته م ﷻ ده فره مو: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْرَهْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ

السُّوءُ إِنَّا إِنَّا لَا نَذِيرُ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ واتە: بَلَىٰ مِنْ سُوودو زيانى خۆم بە دەست نیه، مەگەر ئەوێ خوا بیەوی، ئەگەر پەنھانم زانیایە هەر چاکەم بۆ خۆم پەلکیش دەکردو، زیانم تووش نەدەبوو، من تەنیا ترسینەر و موژدەدەرم بۆ کەسانیک بپروا بینن.

ئەمە نێوەرۆک و هیلە گشتیەکانی چەمک و واتای ئایەتە موبارەکەکانی ئەم سوورەتی (الجن)ە، کە وەك گوتمان لە بیست و هەشت (٢٨) ئایەت پیکھاتو.

شەشەم: تاییەتەندییەکانی:

تیمە چوار تاییەتەندییمان لەم سوورەتە موبارەکەدا، کەوتوونە بەرچاو:

١- تاییەتەندیی یەكەم و هەرە بەرچاوی ئەو سوورەتە ئەوێ، کە تاکە سوورەتیکە ژمارەیکە زۆر راستیی لە بارەى جندەو، لەسەر زمانی خۆیان خستوونەپروو، سەرجهەم لەم سوورەتەدا دەوری بیست و پینج (٢٥) زانراوە (معلومة) لەسەر زمانی جند لە بارەى خۆیانەو خراونە پروو، کە تیشکی تەواو دەخەنە سەر ئەو دروستکراوە پەنھانە نا بەرھەستەى خوا ﷻ.

٢- راست وەستاویی مروّف و جند لەسەر پڕیازی خوا، هوکاری پیزو بەرەكەت بەسەردا پڕیترانیانە، لە لایەن خۆی پەرورەدگارەو، وەك لە ئایەتی (١٦)دا هاتو: ﴿وَالْوِاسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِينَهُمْ مَاءً عَذْقًا﴾ ﴿١٦﴾

٣- مزگەوتەکان تەنھا هی خوان و نابى تێیاندا پارانەو لە جگە لە خوا بۆ هیچ کەسى دیکە بکری، ئەویش تەنیا لەم سوورەتەدا بەو شیوەیە هاتو، لەگەڵ باسی مزگەوت دا، ئەگەرنا لە قورئاندا زۆر باسی ئەو کراوە کە دەبى تەنیا پارانەو لە خوا بکری: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ ﴿١٨﴾

۴- خوا جگه له پیغه مبهراڻ ﷺ هیچ کهس له په نهانی خوئی - په نهانیك که تاییهت بئ به خوئی - ناگادار ناکات، تهویش به دانانی فریشتهی پارێزهرو ئیشکچی به دهووروبه ریا نهوه، که له دوو ئایه تهکانی: ﴿عَلِمَ الْغَيْبُ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ (۳۶) ﴿إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾ (۲۷) دا، هاتوه.

حهوتهم: دابهشکردنی ئایهتهکان بو چهند دهرسیک:

تیمه کۆی (۲۸) ئایهتهکهی ئەم سوورپهتمان بو دوو دهرس دابهشکردوون:

دهرسی یه کهم: ئایهتهکانی: (۱ - ۱۹) که باسی جندو سیفهتهکانیان له سهه زمانی خویان ده کهن، دهووری (۲۵) سیفهت و تاییهتهندیین.

دهرسی دووهه: ئایهتهکانی: (۲۰ - ۲۸)، چهند رینماییهکی گرنگی خوای بهرزو مهزن بو پیغه مبهراڻ ﷺ و پرای خستنه پرووی چهند راستیهکی دیکه، که سهه رجهم چوار رینمایین و ژمارهیهک راستییان گرتوونه خویان.

کورتە باسیک دەربارە ی جند

مەبەستمان لەم کورتە باسە ئەوەیە کە بەرلەوێی بچینە سەر تەفسیرکردنی ئایەتەکانی ئەم سوورپەتە موبارەکە، چەند زانیارییە کەمان هەبێن لە بارە ی جندەو، ئەو زانیارییانەش زۆربەیان هەر لەم سوورپەتە موبارەکە وەرده‌گیرین، هەندیکیشیان لە ئایەتەکانی سوورپەتی (الأحقاف) و، هەندیکیشیان لە هەندیک ئایەتی دیکە ی قورئان، یان لە فەرماشته‌کانی پێغەمبەری خوا ﷺ.

بۆیەش ئەم کورتە باسە دەکەینە پێشده‌ستی تەفسیرکردنی سوورپەتی (الجن)، تاكو دوا یی تەفسیرکردن و لێتێگە یشتنی ئایەتەکانی ئەو سوورپەتە موبارە کەمان زۆر بۆ ئاسان بێ، لەبەرئەوێی تەنیا ئەم سوورپەتە بە ناوی جندەوێیە لە قورئان داو، جندیش لە قورئاندا زۆر باسکراون، بە تاییەتی لە سوورپەتی (الرحمن) دا، خوا ﷻ سی و یەك (۳۱) جارێ جند لە گەڵ مروّف دەدوێنێ: ﴿فَإِيَّاءَ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ (۱۳)، ئە ی کۆمەڵی مروّف و جند! بە کام لە چاکەکانی پەروەردگارتان بێ پروان، یان نکوویی لە کام چاکەکانی پەروەردگارتان دەکەن؟ وە ک لە تەفسیری سوورپەتی (الرحمن) دا بە درێژیی باسمان کردو، ئنجا لە هەر شوێنێکی دیکە ی قورئاندا کە باسی جند کراو، دەبێ خوێنەرانی بەرێز بگەڕێنەوێ بۆ ئەم کورتە باسە ی لێرەدا دەیکەین، واش پێدەچێ هەندیک شت لەم کورتە باسەدا باس بکەین، لە کەم سەرچاوان دا لە بارە ی جندەو دەست بکەون.

ئەم کورتە باسەش کە نو (۹) بڕگە یە، پێنج بڕگە یان لە مەوسووعە ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله، الكتاب الرابع: الإيمان بملائكة الله تعالى وبالجن)، دەخوایزینەو، بە کورتیی و گوشارویی، چوار بڕگە کە ی دیکەش لە هەندیک سەرچاوە ی دیکەو دەینین:

برگەى يەكەم: ماناو حوكمى ئيمان بە جند:

أ- ئيمان بە جند: بریتیه له به راستدانانی بوونیان، وهك جیهانیکی تایبەت كه كۆمه لێك تایبەتمەندی هەن و، تەماشاکردنیان و مامەلە له گەل کردنیان، لەسەر بناغەى وه حیی پارێزراوی خوا، كه له قورئاندا هاتوه به پلهى يەكەم، پاشان له رێبازی پێغەمبەردا ﷺ تەنیا لەسەر ئەو بناغەیه لێیان پروانری و مامەلەیان له گەلدا بكری.

ب- حوكمى ئيمان هێنان به جند: بریتیه له پێویست بوون و فەرزه ئيمان به جند بهیترى، ئەوەش وهك حوكمى ئيمان به هەر شتیکی دیکه، كه وه حیی خوا ههوالی پێداوه، هەرچهنده په نهان و شیردراوهش بێ، وهك: پرووح، بهرزەخ، بههەشت، دۆزەخ، درەختی کۆتایی (سدرۃ المنتهی)، عەرشى خوا.

له راستیدا ئيمان به په نهان (الإيمان بالغيب)، بریتیه له بناغەى ئيمان و عەقیده له ئیسلامدا، وهك خوا ﷻ له سەرەتای سوورەتی (البقرة) دا بەنده پارێزکاره کانى خوێ ئاوا پێناسه دهکات: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْم ۝۱ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۝۲ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝۳ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝۴ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۵﴾، واتە: به ناوی خواى به بهزەیی به خشنده ئەلیف، لام، میم، ئەو کتیبە هیچ دوو دلیى تیدا نیه، رێنماییه بو پارێزکاران (یان به ئامانج گەیهنەرە بو پارێزکاران)، ئەوانەى پروایان به په نهان، نادیار هەیهو، نوێژ بهرپا دهکەن، لهوهى پیمان داوون ده به خشن، ئەوانەى پروایان هێناوه بهوهى بو لای تو دابه زی تراوه بهوهى له پیش تۆشدا دابه زی تراوه، دلنایشن له مه نزلگای کۆتایی رۆژی دواى، ئەوانه لهسەر رێنماییه کن له پهروهردگاریانه وهو، ئا ئەوانه ن سەرفرازان.

(غیب) یش بریتیه له هەر شتێک که بهرهبهست نهبی بۆ مرووف و، مرووف به پێنج ههستهکانی نهتوانی دهركی بکات، واته: نهبنراو بی، نهبیستراو بی، نهدهستلیدراو (ملموس) بی، نهتامکراو بی، نهبۆنکراو بی.

بهلام لیڕه دا دهبی ئهوه پروون بکهینهوه که دهلیین: حوکمی ئیمان به جند بریتیه له فهرز بوون، مه بهستمان له فهرز بوون (جوب)، ئهوه نیه که له بهرانبهر پهسند (ندب) دایه، بهلکو مه بهستمان له فهرز بوون ئهوهیه که له بهرانبهر کوفر دایه، واته: هەر کەس برۆای به (جن) نهبی، به بیروا دادهنری، چونکه بیگومان ئیمان نههینان به یهك ئایهتی خۆای پهروهردگار، یان به حوکمیکی به ئاشکرا زانراوی شهریعت، به کوفر دادهنری، وهك زانیان گوتوو یانه: (إِنكَارُ مَا عُلِمَ مِنَ الدِّينِ بِالضَّرُورَةِ كُفْرًا)، نکوولی کردن له هەر شتێک که به ئاشکرا زانرابی، به شیکه له دین، کوفره، چ له قورئاندا ههبی، چ له فرمایشتی پیغمبهردا ﷺ، مادام زۆر ئاشکراو پروون بی و، بهلگهی پروون و بی چه ندو چوونی له سهر بی، نکوولی کردنی به کوفر دادهنری، بابه تی جندی ش لهو بابه تانهیه که یه کجار پروون و ئاشکرایه، بۆیه که سی نکوولی لی بکات، به بیروا دادهنری، چونکه خوا ﷻ نهك ئایه تی، سووره تیکی بیست و ههشت ئایه تی به تایهت له باره ی جنده وه ناردوه، جگه له چوار ئایه ته که ی سووره تی (الأحقاف) که دوا یی ده یانه یین، ههروه ها جگه له وه ی که له سووره تی (الرحمن) دا، خوا ﷻ جندو مرووف ده دی نی و، سی و یهك (۳۱) جار به ههردووکیان ده فرمو ی: ﴿فَإِيَّاءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ ۱۳، ئه ی جندو مرووف! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروهردگارتان ده که ن؟ جگه له وه ی له سووره ته کانی دیکه شدا، بۆ وینه: (الأعراف والأنعام)، خوا ﷻ باسی جندی کردوه و باسی جند نه ئایه تی که وه نه دووانه وه نه بیسته وه نه سییه.

بۆیه ده بی بزانه ی، برۆا هینان به جند، فرهزه، فره زیك، که بهرانبهر که ی بریتیه له کوفرو، که سیك بل ی: برۆام به جند نیه، پیی کافر ده بی، ئه وه ش

بۆیە دەلیم، چونکە هەندیک کەس وادەزانن، لەبەرئەوێ بڕوا هێنان بە جند یەکیک نیه لە پێنج پایەکانی ئیمان، کە لە قورئاندا باسکراون، وەك لە سوورەتی (البقرة) دا خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَكِنَّ الْإِيمَانَ مِنْ أَمْنٍ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾ (۷۷)، هەروەها یەکیک نیه لە شەش پایەکانی ئیمان کە لە سوننەتدا باسکراون و، وێرای ئەو پێنجە، ئیمان بە قەدەریش لە فەرماشتی پیغمبەردا ﷺ هاتو، کە بوخاریی و موسلیم هیناویانە، هەندیک کەس پێیان وایە مادام ئیمان بە جند، یەکیک نیه لە پێنج یان شەش پایەکانی ئیمان، کەواتە: ئەگەر بپرواشت بە بوونی جند نەبێ، پێی کافر نابێ!! کە لە راستییدا ئەمە راست نیه، زاراوێ پایەکانی بڕوا (أركان الإيمان) زاراوێ کە زانیان لە نێو خۆیاندا دایانناو، ئەگەرنا نە زاراوێ کە قورئانییە و نە زاراوێ کە پێنجی پیغمبەریشە ﷺ، مەبەست لە پایەکانی ئیمان - کە تەنیا دەرپرین و زاراوێ کە زانیانە - ئەو بنەماو بنەرەتەن کە کۆی ئیمانێان لەسەر دەوێستێ، نەك ئیمان بەس ئەوەندە بێ، ئەگەرنا لە پایەکانی ئیماندا باسی بەهەشتیش بە تاییەت نەکراو، باسی دۆزەخ نەکراو، هەروەها باسی عەرش و درەختی کوئای (سدرۃ المنتهی) و ئەوانەش نەکراو، بەلام بە دنیایی ئیمان هێنان بەوانە، فەرزی کە بەرانبەرە کە ی بریتیە لە کوفرو بپروایی.

ئەنجا ئیمان بە خواش ﷻ دیسان خاویاری ئەوێ کە هەرچیەك خوا هەوایی پێداو، ئیمانمان پێی هەبێ، دیسان ئیمان بە پیغمبەری خواش ﷺ، خاویارە هەر شتێک پیغمبەری خوا هەوایی پێ بدات، ئیمانمان پێی هەبێ، دواتر ئیمان بە کتیی خواش، واتە: هەر شتێک لە کتیی خوادا هاتبێ، دەبێ ئیمانمان پێی هەبێ، ئەم سێ پایە بپروا هەر سێکیان ئەوێش دەگرە خۆیان کە دەبێ ئیمانمان بە جند هەبێ، چونکە هەم خوا هەوایی داوێ لە بارێ جندەو، هەم پیغمبەری خوا ﷺ و، هەم کتیی خواش.

ئەمەشم بۆيە گوت، چونكە ھەندىك لە زانايان پىيان وابووه، كەسێك ئيمانیشى بە جند نەبى، لەبەر ئەوەى يەكێك نيه لە شەش پايەكانى ئيمان، ئەو كەسە بە بېيروا ناژميرى، بۆ وێنە:

(محمد الطاهر ابن عاشور)^(۱) لە تەفسيرەكەيدا ئەم تەعبيرەى ھىناو، دواى چەند قسەيەك دەلى: (وَبَتَعَاذُ هَذِهِ الدَّلَائِلُ وَتَنَاصِرُهَا - وَإِنْ كَانَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهَا لَا يَعْدُو أَنَّهُ ظَنِّي الدَّلَالَةِ، وَهِيَ ظَوَاهِرُ الْقُرْآنِ، أَوْ ظَنِّيِ الْمَتْنِ وَالِدَّلَالَةِ، وَهِيَ الْأَحَادِيثُ الصَّحِيحَةُ - حَصَلَ مَا يَفْتَضِي الْإِعْتِقَادَ بِوُجُودِ مَوْجُودَاتٍ خَفِيَّةٍ تُسَمَّى الْجِنَّ، فَتَفَسَّرُ بِذَلِكَ مَعَانِي آيَاتٍ مِنَ الْقُرْآنِ وَأَخْبَارٍ مِنَ السُّنَّةِ، وَلَيْسَ ذَلِكَ مِمَّا يَدْخُلُ فِي أَصُولِ عَقِيدَةِ الْإِسْلَامِ، وَلِذَلِكَ لَمْ نَكْفُرْ مُنْكَرِي وَجُودِ مَوْجُودَاتٍ مُعَيَّنَةٍ مِنْ هَذَا النَّوعِ، إِذْ لَمْ تُثَبِّتْ حَقِيقَتُهَا بِأَدَلَّةٍ قَطْعِيَّةٍ، بِخِلَافِ حَالٍ مَنْ يَقُولُ: إِنَّ الْجِنَّ لَمْ يُذْكَرْ فِي الْقُرْآنِ بَعْدَ عِلْمِهِ بِآيَاتٍ ذِكْرِهِ).

بەراستی من سەرم سورما لەم زانا موعتەبەرە، كە تەفسیرەكەى (التحریر والتنوير) وردەکاریى باشى لە بارەى تێگەشتنى قورئانەو، گرتۆتە خوێ، پێم سەیر بوو كە ئەو قسەيەم تێیدا خوێندەو، بۆيەش ئەوئەندە جەختم لەسەر ئەو كەردەو كە ئيمان ھىنان بە جند واجبە، واجبێك كە بەرانبەرەكەى بریتىە لە كوفر، واتە: كەسێك ئيمان بە جند نەھىتى، بە بېيروا دادەنرى.

(ابن عاشور) دواى چەند قسەيەك، دەلى: ئەم بەلگانە ھەموويان پشتى يەكدى دەگرن، : [پشتى يەكدى دەگرن - ئەمە نىھاد (مبتدأ)ە، دواى گوزارە (خبر)ەكەى دى - لەسەر ئەوەى پێويستە بڕوامان بە جند بى]، ھەرچەندە ھەر كامێك لەو بەلگانەش كە ھەندىكيان ئايەتى قورئانىش و ھەندىكيشيان فەرمايشتى پێغەمبەرن ﷺ، لەو زياتر نين، كە يان مانا گەياندنەكەيان لە گومان بەولاو نيه، كە بریتين لە پوالەتى ئايەتەكانى قورئان، يان ھەر كام لە دەق

(متن) و ماناگەيانندن (دلالتە)يان لە سنووری گومان دایەو جیی دنیایی نیە، کە بریتین لە فەرمووده راستەکان، بە ھەموو ئەمانە شتیک پەیدا دەبێ، خوازیاری ئەو ھەبە پروامان بێ بە چەند دروستکراویکی پەنھان کە پێیان دەگوترێ: (جند)، مانای ئایەتەکانی قورئان و ھەوڵەکانی سوننەت بە پێی ئەو ھەبە لێکدەدرێنەو، بەلام ھەموو ئەو ناچیتە نیو بنەماو بنچینەکانی عەقیدە ی ئیسلام، ھەر بۆیە کە سێک کە نکوویی بکات لە دروستکراوانیکی دیاریکراوی لەو جۆرە، کە چیبەتە کەیان نەچەسپاوە بە بەلگە ی ھەبە کلاییکەرەو، ئیمە بە بێ پروای دانائین و لە بازنە ی ئیسلام نایبەینە دەر، بە پێچەوانە ی حالێ کە سێکەو کە بلی: (جند) لە قورئاندا باس نەکراون، لە حالیکدا کە ئاگاشی لە ئایەتەکان ھەبە، باسی جندیان کردووە. وەك گوتم، بە راستیی ئەو قسە ی، قسە یەکی زۆر بێسەر و بەرھەو ھێچ پاساوێک ھەلناگرێ، جگە لەو ھەبە لێکەو کە وەرە یە (ابن عاشور) تێیکەوتووە ھەندیک لە زانایانی دیکەش، کە ھەر لەبەر ئەو ھەبە (جند) دیار نین و پەنھانن و بە پێنج ھەستەکان ناتوانین دەرکیان بکەین، ئەگەر کە سێک نکوولیشیان لێ بکات بە بێ پروا دانانرێ!!

برگە ی دوو ھەم: ناساندنی جند لە میان ی سیفەتە کانیان و حال و بالیان دا:

سەرھەتا بیست و پێنج دەقم ھێناون لە قورئاندا، دوایی لەو دەقەنەو ھەبە بیست تاییەتەندی و سیفەت و حال و بالی جندم خستوونە پروو، کە دوای ئەو ھەبە بیست خالە لە حال و سیفەتیان، تارا ددە یەکی زۆر بۆمان دەر ددە کەوێ: جند چین و چۆن؟!

۱- جند لە ئاگر دروستکراون، وەك لە سوورەتی (الرّحمن) دا ھاتو: ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ ۚ وَاتَّخَذَ الْجَانُّ مَنَازِلَ مِنْ دُونِ النَّارِ﴾، واتە: جانیشی پێشتر لە بلیسە ی ئاگر دروستکراو، ھەروەھا لە سوورەتی (الحجر) دا کە دەفەرموێ: ﴿وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِن قَبْلُ مِن نَّارِ السَّمُومِ﴾ (۲۷)، ھەروەھا لە جگە لە وانیش دا ھاتو، بە پێویستی نازانم ھەموو جاریک ئایەتەکان بخوینمەو.

۲- جند پیش مروّف دروستکراون، یاخود با بیان ئیبلیس پیش بابی مروّفان دروستکراوه که ئادهمه، ئەمیش له سوورەتی (الحجر) له ئایەتی ژماره (۲۷) دا هاتوه: ﴿وَالْجَنَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾ (۲۷).

۳- ئیبلیس له جنده، بەلکو بابی جندانه، ههروهك چۆن ئادهمهيش بابی مروّفانه، ئەمیش له ئایەتی ژماره (۵۰) له سوورەتی (الكهف) دا هاتوه، که خوا دەفهرموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِئَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ (۵۰). واته: یادبکوهه کاتیك به فریشتانمان فهرموو: کړنووش بو ئادهم بهرن، یه کسه کړنووشیان برد جگه له ئیبلیس که له جند بوو، ئنجا له فهرمانی پهروهردگاری ده رچوو، ئنجا ئایا خووی و وه چه که ی له حیاتی من به دوست ده گرن که دوژمنیشتانن...؟
که واته: جند وه چه ی ئیبلیس.

۴- ئیبلیس بابی جنده و له گهڵ فریشتهکاندا کړنووشی پریزلیگرتنی بو ئادهم بابی مروّفان نه برد، وهك سه ریچییکردن له پهروهردگاری و شانازی به خووه کردن و خو به زلگرتن، که ئەو له ئاگر دروستکراوه، ئەمیش له سوورەتی (ص) دا هاتوه: ﴿فَسَجَدَ الْمَلَكِئَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ (۷۳) ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (۷۴) ﴿قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ﴾ (۷۵) ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ (۷۶). ههروهها به ته فصيلّ خوا ﷻ له سوورەتی (الأعراف) يش دا باسیکردوه.

۵- جند وهك مروّف چاك و خراپیان تیدایه، ئەویش له ئایەتی ژماره (۱۱) سوورەتی (الجن) دا هاتوه: ﴿وَأَنَّا مِمَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا﴾ (۱۱).

۶- جند دانیان بهوه دا هیناوه که بهنده ی خوان و، ملکه چن بو ده سه لات ی خوا، وهك له ئایەتی ژماره (۱۲) ی سوورەتی (الجن) دا هاتوه: ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نَعْجِزَهُ هَرَبًا﴾ (۱۲).

۷- بەشیک له جند پروایان هیئاوه بهو رینماییه دابه زی تراوهی بو سەر پیغهمبهری کۆتایی دابه زی تراوه، هەر له گەڵ گوپیستی بوون، پروایان پێ هیئاوه، وهك له ئایهتی ژماره (۱۳) ی سوورەتی (الجن) دا هاتوه: ﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْمَدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ ؕ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۚ فَلَا يَخَافُ بَحْسَ وَلَا رَهَقًا ۝۱۳﴾

۸- جندی ش وهك مرووف، په نهان نازان، ئه و په نهانهی ته نیا خوای بهرز ده یزان، نهك ئه وهی ریزه یی (نسبی) یه و له ههندیك كهس په نهانه و، ههندیك خهلكی دیکه ده یزان، یان ئه وهی بو وینه: به چاوی سەر نابینری، به لام به میکرو سکوب ده بینری، یان به ته لیسکو به کان ده بینری، ئه وه پێی ده گوتری: په نهانی ریزه یی (الغیب النسبی)، به لام په نهانی موتلهق و ره ها ته نیا خوا ده یزان، ئه میش له ئایهتی ژماره (۱۴) ی سوورەتی (سبا) دا هاتوه، كه پشتریش ئایه ته كه مان هیئا: ﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِن سَاتِهِ ۖ فَلَمَّا خِرَّ تَيْنَتِ الْجَنُّ أَن لَّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ ۝۱۴﴾

۹- جند ده توان خولیاو خوتخوته و دنه دانی خراپ بخه نه دلی مروفانه وه و، به ره و خراپه بیان جوولین، وهك له سوورەتی (الناس) دا هاتوه، به هەر شهش ئایه ته كه یه وه: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۱ مَلِكِ النَّاسِ ۝۲ إِلَهِ النَّاسِ ۝۳ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝۴ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝۵ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝۶﴾ ههروه ها له ئایهتی ژماره (۱۱۲) ی سوورەتی (الأنعام) دا هاتوه: ﴿وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۚ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۚ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْعَلُونَ ۝۱۱۲﴾ ديسان له ئایهتی ژماره (۱۲۱) ی (الأنعام) یش دا هاتوه: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ۚ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَٰهَٰتِ الْإِبْرَٰهِيْمَ لِيَجْذِبَ إِلَيْكُمْ لَئِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ۝۱۲۱﴾

۱۰- جنده شهیتانه کان، واته: بپیروا و خراپه کاره کانیان، ته نیا ده سه لاتیان به سەر ئه هلی کوفردا ههیه، ئه وانهی شوینیان ده که و و په پره و بیان لی ده که و و بویان ملکه چن،

هەرچەنده جنده شەیتانەکان لە بنەرەت دا دژی پیغەمبەرەکان و شوێنکەوتووایان و،

هەرسەرگەرمی خوتخوتە ی زریق و بریق و فریودەرانهن، وەك لە ئایەتی ژمارە (۱۱۲)

ی سوورەتی (الأنعام) دا هاتووە: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ (۱۱۲) ، بەلام جنده شەیتانەکان تەنیا دەسەلاتیان بەسەر پەیرەوانی

خۆیانیان دا هەیه، وەك لە سوورەتی (الأعراف) لە ئایەتی ژمارە (۲۷) دا هاتووە: ﴿يَنْبَغِي ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تَبَهُمَا إِنَّهُ يُرِيدُكُمُ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِّنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۲۷) ، هەرودەها لە ئایەتەکانی (۹۹ - ۱۰۰) سوورەتی (التحل) یش دا بەهەمان شێوە: ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ (۹۹) إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾ (۱۰۰) .

۱۱- زالبوونی وەسوەسەو خوتخوتەو دندەدانی شەیتانەکان، لە ئەهلی ئیمانەو دەوورە،

ئەو ئەهلی ئیمانە ی بەراستی پارێزکارن و پشتیان بە خوا قایمە، وەك لە ئایەتی (۹۹) سوورەتی (التحل) دا، خوا ئەوێ زۆر بە ئاشکرا ڕاگەیانندووە: ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ (۹۹) . هەرودەها لە ئایەتی ژمارە (۴۲) لە سوورەتی (الحجر) یش دا: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ (۴۲) ، دیسان لە ئایەتی ژمارە (۶۵) ی سوورەتی (الإسراء) یش دا: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾ (۶۵) ، خوا ئەوێ دووبارە کردۆتەو.

۱۲- جاری وا هەیه شەیتان زەفەر بە ئەهلی ئیمان و تەقواش دەبات، بەلام لە کاتی بـ

ئاگاییان دا، بەلام دوا ی ئەوێ خوایان دەکەوێتەو یاد، شەیتان لیان دوور دەکەوێتەو،

ئەمەش لە ئایەتەکانی: (۲۰۱ - ۲۰۲) ی سوورەتی (الأعراف) دا زۆر بە پروونی باسکراو:

﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ﴾ (۲۰۱) وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ﴾ (۲۰۲) .

۱۳- شەيتانە كان جگە لە خوتخوتەو دنەدان، هېچ ئامرازىكى دىكەيان نىيە بۆ زيانگە ياندن بە مەروۇفە كان، وەك لە ئايەتى ژمارە (۲۲) سوورەتى (ابراھىم) داھاتو: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تُلْهُمُونِي وَلَوْ مَوْأَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۲۲﴾، لە سوورەتى (الناس) يشدا ديارە بە ھەر شەش ئايەتەكە يەوہ ئەوہ پوونكراوہ تەوہ: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۱ مَلِكِ ۝۲ النَّاسِ ۝۳ إِلَهِ النَّاسِ ۝۴ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝۵ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝۶ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝﴾.

ھەر وەھا ئەم فەرمایشتەش ھەيە لەو بارەوہ: {الشَّيْطَانُ جَائِمٌ عَلَى قَلْبِ ابْنِ آدَمَ، فَإِذَا سَهَا وَعَقَلَ وَسُوسَ، وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهَ خَنَّاسَ}، (أخرجه ابن أبي شيبة: ۳۵۹۱۹ عن ابن عباس رضي الله عنه)، واتە: شەيتان چۆكى لەسەر دلى وەچەى ئادەم داکوتاوہ، ھەر کاتیک بێئاگا بوو دنەى دەدا (خوتخوتەى بۆ دەکات)، بەلام ئەگەر خواى (پەرورەدگارى) ياد کرد دەکشیتەوہ.

۱۴- جارى وا ھەيە مەروۇف وا دەکەویتە ژێر پکيف و کاریگەرى شەيتانەوہ، کە دەتوانى بچیتە نيو جەستەى، ياخود دەتوانى خوى پيشان بدات بە شيوەيەك لە شيوەکاندا، دوایيش واى لى بکات ھاوسەنگى تىکبدات، وەك لە ئايەتى (۲۷۵) ى سوورەتى (البقرة) داھاتو: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۲۷۵﴾، ھەر وەھا لە ئايەتى (۷۱) ى سوورەتى (الأنعام) يشدا: ﴿قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى انْتَظِرْنَا

قُلْ إِيَّاكَ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَى وَأَمْرًا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾ ﴿٢٠﴾ خواتمدا ئامازەى بهوه داوه.

۱۵- شەیتانەکان ھەولەدەھن لە فریشتەکان لە سەرێ نیزیك ببنەوه، بۆ گوێ ھەلخستن و دزینی زانیاری و، گەیاندى بە کاهین و فالچیەکان، بەلام فریشتەکان بۆیان لە بۆسەدان و، بە بلیسەى ئاگر تیر بارانیان دەکەن، وەك ئایەتەکانی: (۱۶ - ۱۸) لە سوورەتی (الحجر) باسیدەکەن: ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظَرِ﴾ ﴿١٦﴾ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مِنْ أَسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ، شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ ھەرۆھا چەند ئایەتێك لە سوورەتی (الصافات) و سوورەتی: (الملک) و سوورەتی (الجن) دا ھاتوون و، لەو بارەشەو لە برگەى ھەوتەم دا بە تاییەت دەدوین و پێشتریش لە تەفسیری سوورەتی (الحجر) دا کورتە باسیکمان کردوہ.

۱۶- شەیتانەکانی جند ناتوانن ھەوالی ئاسمان، (واتە: وەحیی) دەستی تێوھربدەن بە ھیچ جوړیك، چونکە پریان لیگیراوه لە گوێگرتن، دواى ھاتنى پێغەمبەرى کوٹایى، وەك ئایەتەکانی: (۲۱۰ - ۲۱۲) لە سوورەتی (الشعراء) بە ڕوونیی ئەوہ دەگەین: ﴿وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ ﴿٢١٢﴾﴾

۱۷- جندەکان ئیمە دەبینن، بەلام ئیمە ئەوان نابینن، مەگەر لە ھەندیک لە ھالەتی دەگمەن و ریزپەردا، ئەمیش لە ئایەتی (۲۷) سوورەتی (الأعراف) دا باسکراوہ: ﴿يَنْبَغِيْ أَدَمَ لَا يَفْنَىٰ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَهُمَا إِنَّهُ يَبْزُكُم هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾﴾

۱۸- ئەوانەى لەگەڵ ئیبلیس دان لە وەچەکەى، ھەموو کاریان ئەوہیە دوژمنایەتی مەرووفان بکەن و، ھەول دەدەن سەرگەردان و سەرلێشێواویان بکەن، وەك لە ئایەتەکانی: (۵ و ۶) سوورەتی (فاطر) دا ھاتوہ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيَاةُ

الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُزٌّ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾

۱۹- بە زۆریی شەیتان و دارو دەستەکە ی سەرگەرمی دژایەتی مروۆ دەبن، لە کاتیکدا ئەو مروۆه خەریکی تاعەت و ئەنجامدانی فەرمانبەرییە بۆ خوا ی بەرز، بۆیە لە سوورەتی (النحل) ئایەتی (۹۸) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: هەر کاتیک قورئانت خویند، پەنا بە خوا بگرە لە شەیتان: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ ۹۸، پیڤەمبەریش ﷺ فیری کردووین بلیین: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، کە ئەمە (عبدالرزاق) لە (المصنف) دا هیناویەتی و ئەلبانیی لە (إرواء الغلیل) دا بە صەحیحی داناو، هەرودەها پیڤەمبەری خوا ﷻ فیری کردووین بلیین: {أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ} (أخرجه الترمذي: ۲۴۲، وأحمد: ۱۱۴۹۱).

هەرودەها پیڤەمبەری خوا ﷻ فیری کردووین، ئەم زیکرە بە جوړیکی دیکەش بلیین: {أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ} (أخرجه الترمذي ۲۴۲ وغیره، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي) واتە: پەنا بە خوا دەگرم لە شەیتانی دوورخراوە لە بەزەیی خوا، لە دنەدانی و، فوو پێداکردنی و، قسە ی خراپ فیرکردنی.

۲۰- جاری وا هەیه شەیتان بەهۆی خوتخوتەو دنەدانی خراپیەو، وا دەکات کە مروۆ شتی چاکی لە بیر بجێتەو، وەک لە ئایەتی ژمارە (۶۸) ی سوورەتی (الأنعام) دا هاتوو: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِئَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ۶۸، هەرودەها لە ئایەتی (۴۲) ی سوورەتی (يوسف) دا: ﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ﴾ ۴۲، و، ئایەتی (۶۳) ی سوورەتی (الكهف): ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْكُوْتَ وَمَا أَنْسَيْنِيهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَن أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾ ۶۳،

ههركاميان به پروویی ئهوه دهگهیهنن، كه شهیتان له پێی خوتخوتهو دندهدانیهوه، وا له مرووف دهكات، خوای له بیربچیتتهوه، یادی خوای له بیر بچیتتهوه، یان کاریکی گرنه كه دهیهووی ئهنجامی بدات، فهرامووشی بکات.

برگه ی سییه م: جندیش وهك مرووف ئهركدارن، به بهندایهتی کردن بو خوا، پاداشت و سزاش چاوه پریان:

زور به لگه له کتیی بهرزو به پیزی خوای بی وینه دا لهو بارهوه هه، كه جندی دراوسیشمان له ژيانی سهر زهوی، له گهل ئیمه دا قوناغی ژيانی تافیکرانهوه دهگوزهرینن، ههروهها له ئهرك و ئامانجیشدا هاوبه شمان و، ئهوه حیکمه تهی ئیمه ی بو دروستکراوین، ئهوانیش بو هه مان حیکمهت دروستکراون، كه بریتیه له بهندایهتی کردن بو خوا، خوا ﷻ ئهوه راستیهی له زور له ئایه تهکانی قورئاندا به پروون و راشکاوی پراگه یاندوه، بو وینه:

۱- له سوورپه تی (الذاریات) له ئایه تی (۵۶) دا خوا ده فهرمووی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ ۵۶ جندو مرووف ته نیا بو ئهوه دروستکردوون مپهرستن، جندو مرووف ته نیا بو ئهوه دروستکردوون، بهندایه تیمم بو بکه، له بهر ئهوه ی له بهندایه تی کردن بو خوا، خوایان به هه ره مه ند دهن، ئه گه رنا خوا زور لهوه بهرزتره كه مرووفه کان و جنده کان به بهندایه تی کردنیان سوودی پێگهیهنن، یاخود به بی فرمانی و سه رپێچیان زیانی پی بگهیهنن.

۲- له سوورپه تی (الأنعام) له ئایه تی ژماره (۱۳۰) دا، به لگه یه کی دیکه هه یه له سه ر ئهوه ی جندیش وهك ئیمه ئه رکار کراون، چونکه یه کیکی دیکه لهو بیرۆکانه ی (ابن عاشور) گوتوو یه تی: ئهوه یه جند له سه ریان پێویست نه کراوه ئه رکه شه رعییه کان جیه جی بکه، ههروهها رای به لای ئهوه شدایه كه مه رج نیه، ئهوان بچنه به هه شته وه!! وهك له سوورپه تی (الرحمن) بشدا لهو بارهوه، قسه م له سه ر قسه کانی کرد، خوا ده فهرمووی: ﴿يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي

وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا **كَافِرِينَ** ﴿١٣٠﴾، واته: ئەى كۆمەلى جندو مروۆ! ئايا لە خۆتان پەوانە کراوانىکتان بۆ ئەهاتن، ئايەتەکانى منيان بەسەردا دەخویندەوهو، لە دیدارى ئەمروۆتان دەیانترساندن و هۆشداريان پێدەدان، (لە پۆژى دوايدا خوا ﷻ بەو شیوهیه جندو مروۆ دەدوین)، گوتیان: شاھەدییەمان لەسەر خۆماندا، (ئەجا خوا دەفەرموى): ژيانى دنیا فریوى دان و شاھەدییان لەسەر خۆیان دا کە ئەوان بێپروا بوون، واته: دۆزەخییەکانى مروۆ و جند، کەواتە: جندیش وەك مروۆتان سزايان ھەیه.

۳- لە سوورەتى (الرحمن) دا سى و يەك (۳۱) جار خوا پروو دەکاتە مروۆ و جندو دەفەرموى: ﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، نکوولێى لە کام لە چاکەکانى پەرورەدگارتان دەکەن، ئەى جندو مروۆ؟.

۴- ھەرودەھا خوا لە سوورەتى (الرحمن) دا ھەر لە میانى ئەو ئايەتانەدا، لە ئايەتى ژمارە (۳۲) دا دەفەرموى: ﴿سَنَفَعُ لَكُمْ أَيُّهُ الثَّقَلَانِ﴾، بۆتان دەست بە تال دەبین، ئەى دوو قورسەکان، واته: ئەى مروۆ و جند! کە سەر زەویتان قورس کردو، لە پۆژى دوايدا بۆتان یەکلایى دەبمەو بۆ سزاو پاداشتتان، کەواتە: سزاشیان ھەیهو پاداشتیشیان ھەیه.

ھەرودەھا دەگونجى زۆر ئايەتى دیکەش لەو بارەو بێنین، بەلام ئەوھى پێویستە لێ ئاگادار بین، دواى ئەوھى زانیمان جندیش وەك مروۆ ئەرکدار کراون، بەندایەتى بۆ خوا بکەن و، سزا چاوەپێیانە، ئەگەر بێپروا خراپەکار بن و، پاداشتیش چاوەپێیانە، ئەگەر پروادارو پارێزکارو چاکەکار بن، ئەوھى کە ئاگادار بین وردەکارییەکانى خواپەرستى و فەرمانبەرى کە لەسەر جند پێویست کراو، چۆنیەتیەکەى بۆ ئێمە زانراو نیە، ئایا ئەوانیش بە ھەمان ئەو شتانەى ئێمە پێیان ئەرکدار کراوین و لەسەرمان پێویست کراون، ئەوانیش ئەو شتانەیان بەو شیوهیه لەسەر پێویست کراون؟ لە قورئان و سوننەتدا وەلامى ئەو پرسیارەمان بە پروونى دەست ناکەوتى، بەلام دواى لە پرگەى نوێمى ئەو کورتە باسەدا، لەو بارەو ھەندىك زانیاریى دەخەمە پروو.

ئەوێی کە جی دلتیاییه ئەوێیه کە جندیش وەك مروؤف بو بەندایه تی کردن بو خوای پەرورەدگار یان، بە هەلبژاردن و ویستی خویان، دروستکراون، هەر و هەها وەك ئیمەش لەو جیهانە سەر زەوییه کورتەدا تاقییدەکرێنەو، لەگەڵ ئیمەدا دەژین و دەمرن و، لە پوژی دوایشدا وەك ئیمە زیندوو دەکرێنەو، لە هەموو ئەو پرووانەو وەك مروؤف وان.

برگە ی چوارەم: پەوانە کراوان و پیغەمبەرانی خوا (عليهم الصلاة والسلام)
لە نێو مروؤفاندا کورت هەلێنراون و، جندیش وەك مروؤف، ئەرکدار کراون
شوین پیغەمبەرانی بکەون:

بە دلتیای هیج کام لە نێردراوەکانی خواو پیغەمبەرانی خوا (الرسل والأنبياء) لە جند نەبوون، بە لکو نێردراوانی خواو پیغەمبەرانی خوا هەموویان لە نێو مروؤفاندا، بە لام جندیش پابەند کراون بە گوێ لێگرتن و شوینکەوتن و پەپەرەویی کردن لەو نێرراوو پیغەمبەرانی خوا ﷺ لە نێو مروؤفاندا ناردوونی، ئەوێی ئەم راستییەش دەگەینێ ژمارەیهك ئایەتن:

۱- لە سوورەتی (الأنعام) دا ئایەتەکانی: (۱۳۰ و ۱۳۱) دا خوا دەفرموی: ﴿يَمْعَسِرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿۱۳۰﴾ ذَلِكَ أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿۱۳۱﴾﴾ دوا ئایەتی یەكەم کە پیشتەر تەفسیرمان کرد خوا دەفرموی: ئەوێش بە هوێ ئەوێو کە پەرورەدگارت فەوتینەری هیج کام ئاوێدانییه کان نی، بە هوێ ستەمیکەو کە دەیکەن، لە حالیکدا کە بێ ئاگان، واتە: تاكو ئاگادار نەکرین و هوێشارییان پێ نەدری، خوا سزایان نادات، ئنجا لێردا بە گشتی خوا فرموویەتی، کەواتە: ئاوێدانییهکانی مروؤف و جند، دەگرێتەو، چونکە پیکەو دویژراون.

۲- ھەرۈھەھا لە سوورەتی (الأحقاف) ئایەتەکانی: (۲۹ و ۳۰) دا خوا دەفەرموی: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿۲۹﴾ قَالُوا يَفْقَهُونَ إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۳۰﴾﴾، یاد بکەو! کاتیک کۆمەڵیک لە جندمان بۆ لای تو ناردن (ئەو موحەممەد ﷺ)، گوئی بۆ قورئان ھەڵدەخەن، کاتیک ئامادە ی قورئان خویندەنە کە بوون بە خۆیانیان گوت: بێدەنگ بن، کاتیک (قورئان خویندەنە کە) تەواو بوو، گەرانبوو بۆ لای کۆمەڵەکیان ئاگادار کەرەوانەو ترسینەرانبە، (گەرانبوو کە ئەوانیش ئەو پەيامە بە قەومەکیان بگەيەنن)، گوتیان: ئەو کۆمەڵەکەمان! ئیمە گویمان لە کتیبیک بوو لە دواى مووسا دابەزیو، کتیبەکانی پیش خۆی بەراست دەزانى، خەلک بەرەو ھەق و راستە پى پىنمایى دەکات.

۳- ھەرۈھەھا لە سوورەتی (الجن) ئایەتەکانی: (۱ و ۲) دا، خوا بە پیغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرموی: ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿۱﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿۲﴾﴾، واتە: بلى سروشم بۆ لا کراو، کە کۆمەڵیک لە جند گویمان (بۆ من) ھەلخستو، گوتیان: ئیمە گویمان لە قورئانیکی سەر سوپەینەر بوو، بەرەو بە مراد گەیشتن پىنمایى دەکات، بۆیە پرومان پینھنا و هیچ کەس ناکەینە ھاوبەشى پەرورەدگارمان.

کەواتە: شتیکی پروونە کە پیغەمبەران بۆ ھەرکام لە جندو مرووف نێردراون و، ئەوێش کە تەنیا لە مرووفان بوون، شتیکی ئاشکرایە، چونکە لە هیچ ئایەتیک و لە هیچ فەرمايشتیکی پیغەمبەردا ﷺ باسی ئەو نەکراو، جند پیغەمبەریان بۆ ھاتوون، بەلکو جندەکان وەك مرووفەکان پابەند کراون گوئی لە پیغەمبەران بگرن، دیارە لە سەردەمی پیغەمبەرى خۆماندا موحەممەد ﷺ و لە دواى ھاتنى موحەممەدەوھش ﷺ، پشتریش گوئی بۆ پیغەمبەرانى دیکە بگرن، کە بۆ بەشەر نێردراون ھەر لە ئادەمەو تاکو عیسا.

برگهی پینجهم: هه ندىك حىكمهت و ئهدهبى بهرز له بواری دینداریدا،
بو براو خوشکانی جندمان:

تیمه ئهم برگهیه له دوو خالان دا دهخهینه روو:

۱- خالى یه کهم: ئایه تهکانی: (۲۹ - ۳۲)، واته: ئهو چوار ئایه ته له سوورهتی (الأحقاف)، لهوێ دا پازده (۱۵) ئهدهب و پهوشتی بهر زمان له جند کهوتوو نه بهرچاو.

۲- خالى دووهم: له سوورهتی (الجن) دا ئایه تهکانی: (۱ - ۱۵) و، ئایه تی (۱۹)، لهوێشدا بیست (۲۰) ئهدههمان وهگرتهوون، که به پێویستی نازانین ئایه تهکان بخوێنینهوه و ههر یه کسه ر ئهوه ئهدهب و پهوشته بهرزو جوانانهی جند خوێانیان پێ رازاندوونهوه دهیانیهتین:

خالى یه کهم: (الأحقاف) - ۲۹ - ۳۲ :-

۱- شهیدایی و تامه زرویی بو تیگه یشتن له ئایین و، تهزیهت بهر خودان له پیناوی ئهوه داو، لیکۆلینهوه و پشکنین و سوراغ کردن بو دۆزینهوهی ئایین و بهرنامهی خوا ﷺ، به شیوه راست و دروسته کهی، وهك لهم ئایه ته وهرده گیرئ: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾ (۲۹) ﴿الْأَحْقَافَ﴾.

۲- ئارامیی و بیدهنگیی له کاتی ئاماده بوون له کوپرو مه جلیسه، مه گهر دواي ئهوهی ئهو فیرکردن گوئ هه لهخستن به تامه زرویییهوه: ﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا﴾ (۲۹) ﴿الْأَحْقَافَ﴾، کاتیک ئامادهی بوون، گوئیان: بیدهنگ بن.

۳- په له نه کردن له وازلێهێنانی ئهو کوپرو مه جلیسه، مه گهر دواي ئهوهی ئهو فیرکردن و یادى خوا کردنهی که تیبدايه، تهواو دهبن: ﴿فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ (۲۹) ﴿الْأَحْقَافَ﴾، کاتیک تهواو بوو، ئاگادار که رهوانه گه رانهوه بو لای خه لکه که یان.

۴- دهستکردن به روونکردنهوهی ههق و گه یاندنی به خه لک خه لکی خوێان و، ههچ سستی نه کردن له بانگهواز کردنی خه لکدا، وهك ئهم پرسته قورئانییه دهیگهیهنئ:

﴿ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴾ (۲۹) الأحقاف، کاتیک تەواو بوو (گوئیان گرت و وەریان گرت)، یە کسەر گەرانهووە بۆ لای کۆمەڵەکیان، کە بیانتەرسینن و ئاگاداریان بکەنەووە.

۵- جەختکردنەووە لەسەر ئەوێ کە پێغەمبەرەکان، هەندیکیان هەندیکیان بە راست دەزانن و، کتیبەکانیشیان هەموویان یەک سەرچاوەیان هەیە، وەك ئەم پستە قورئانییە دەیکەین: ﴿ قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ﴾ (۳۰) الأحقاف.

۷و۶- ناساندنێکی وردو قوول بۆ کتیبی خوا، بەوێ کە بەرەو هەق پێنمایی دەکات، لە پرووی بووناسیی و تێروانین و پێوەرو تەرازوووەکان و ئیمانەووە و، هەروەها بەرەو راستە پێ پێنمایی دەکات، لە پرووی کردەیی و بەرنامەکانی ژياندا، وەك ئەم پستە قورئانییە دەیکەین: ﴿ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ (۳۰) الأحقاف.

۸- دەستکردن بە بانگەواز دواي پروونکردنەووەی هەق و ناساندنی، ئاراستەکردنی بانگەوازه کەش بە شیوەیەکی نەرم و نیا و سەرنجراکێش: ﴿ يَنْقُومَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ ﴾ (۳۱) الأحقاف، واتە: ئەي خەڵکە کەمان! بە دەم بانگەوازی خواوە بچن!

۱۰و۹- داواکردن لە خەڵکەکیان کە بە دەم بانگەواز کاری خواوە بچن و، پروا بە خواي بەرز بێنن: ﴿ يَنْقُومَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ ﴾ (۳۱) الأحقاف.

۱۲و۱۱- پروونکردنەووەی بەرھەم و ئەنجامی وەلامدانەووەی خواي بەرزو بانگەوازاکی پێ خواو ئیمان پێ هێنانی، کە لە لیبوردنی خواو، دەربازکردنی خوا لە سزای پۆژی دواي دا، خۆی دەنوێت، وەك ئارەزوومەندکردنی بانگراوەکان بۆ پێ خوا، وەك لەو پستە قورئانییەووە وەردهگیری: ﴿ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيَجْزِكمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴾ (۳۱) الأحقاف.

۱۳و۱۴- هەر کەسێک بە دەم بانگەوازی خواوە نه چێ، نه ده توانێ له سزای دنیا خۆی دەر باز بکات، نه هیچ کەسیشی ده ست ده کهوێ هاوکارو پشتیوانی بێ، وهك لهو پرسته قورئانییهوه وهرده گیرێ: ﴿وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ﴾ (۳۲) الأحقاف.

۱۵و کو تایی- که له م چوار ئایه تهی سوو پرتهی (الأحقاف) وهرده گیرێ: ئهوانه ی به ده م بانگهوازکاری پێ خوی به رزه وه ناچن، له گومپاییه کی ئاشکراو بێ چه ندو چوون دان: ﴿وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (۳۳) الأحقاف.

ئهمه ئه و پازده (۱۵) ئه ده ب و حیکمه ت و ره وشته جوانه ی، برا و خوشکه جنده کاغمان خۆیان یان پێ رازاندوونه وه، که له و چوار (۴) ئایه ته مو باره که ی سوو پرتهی (الأحقاف) وه رمانگرتوون.

خالی دووهم: (الجن) ۱ - ۱۵ و ۱۹:

(۱۵) ئایه تی سه ره تایی سوو پرتهی (الجن) له گه ل ئایه تی (۱۹) دا ئه وه (۱۶) ئایه ت، له م شازده (۱۶) ئایه ته شدا، خوا ﷻ بیست (۲۰) له ئه ده ب و ره وشت و حیکمه ته کانی برا و خوشکانی جن دمان بو ده خاته روو، که من به خیرایی به سه ر یاندا ده رو م، چونکه ئایه ته کان دیارن:

۱- یه که مین شتیک که جند وهك سه رنجیان له باره ی قورئانه وه ده یلێن، ئه وه یه که قورئانیان پێ سه رسو پرته یه ره: ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا﴾ (۱) الجن.

۲- دوا ی ئه وه ی قورئان ده ناسێن به وه ی زور سه رسو پرته یه ره، ئنجا له و رو وه وه ده ی ناسێن، که چ شو ئنه واریک له سه ر شو ئنکه و تو وانی به جێ ده هی لێ: ﴿يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ﴾ (۲) الجن، به ره و سه ر پاستی و به ئامانج گه یشتن خه لک پێنمایی ده کات.

۳- بابای عاقلی بە ویژدان، کاتیک هەق دەبینی، دەیگری و پێوەی پابەند دەبی، بۆیە ئەو جندە هیدایەتدراوانەش پرایدەگەینەن، کە برۆیان بەو کتیبە هیناوەو برۆیان بەخوا هیناوە: ﴿فَأَمَّا بِيَدِهِ﴾ ۲ ﴿الجن﴾.

۴- لەبەر ئەوەی خوا بە یە کگرتن و تەنیا خواپەرستن (توحید الله في العبادة) مەزنترین راستییە، کە کتیبی خوا مروۆف و جندی بۆ بانگ کردوون، بۆیە جندەکان دوا پراگەیانندی ئیمان بە قورئان، پرایدەگەینەن کە تەنیا خوا دەپەرستن و خوا بەیە کگرن و هاوبەش بۆ خوا دانانین: ﴿وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا﴾ ۲ ﴿الجن﴾.

۵- لەبەر ئەوەی دواي ئەوەی هەق پروون دەکرێتەو، نا هەق پووچەڵ دەبی و پووچەڵییەکی دەردەکەوی، جندەکان کە هەق پروون دەکەنەو، یە کسەر دەست دەکەن بە پووچاندنەوێ باتیل و پرووچاندنی، بۆیە پەرورەدگاریان بە بەرزایی و مەزنی وەسف دەکەن و هاوژین و پۆلە لای دەبەن: ﴿وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا﴾ ۲ ﴿الجن﴾، واتە: پێگەو پایە پەرورەدگارمان زۆر بەرزە، نە هاوێلی هاوژینی هەیە، (واتە: هاوسەر)، نە پۆلەشی هەیە، واتە: پێچەوانەی ئەوەی هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەیلێن، لە مروۆف و لە جند.

۶- دواي جند بابیان ئیبلیس بە نەفام و کەودەن وەسف دەکەن، چونکە ئەو کە ئەو بیروکە پووچانە رهواج پێدەدا: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا﴾ ۴ ﴿الجن﴾، هەرۆهە نەفامە کەشمان بەرانبەر بە خوا، قسە ی دوور لە هەق و راستیی کردووە.

۷- دواي جند سەرسوڕمان و پێ سەیربوونی خۆیان دەردەبرن، بەرانبەر بەوەی هەندیک لە جندو مروۆف درۆ بەناوی خواوە هەڵدەبەستن و، هاوسەر و پۆلەو هاوبەشی پالەدەنەلا: ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ ۵ ﴿الجن﴾، ئیمە پیمان وابوو مروۆف و جند درۆ بە ناوی خواوە ناکەن، درۆ بۆ خوا هەڵنابەستن، (بیلێن: هاوسەری هەیە، یان هاوبەشی هەیە).

۸- دواپی جندەکان هەلەهێ هەندیک لە مەروڤە بێپروایەکان، ڕوون دەکەنەووە لەووەدا کە لە مامەلەیان لەگەڵ جنددا پەنا بۆ جند دەبەن و، داوا یارمەتییان لێ دەکەن، لە حالیکدا جندەکان دەبنە مایە سەرلێشێوان و سەرگەردانی و زیانباریان: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ ٦ الجن، ژمارەیه کە لە پیاوانی مەروڤ پەنایان ڕدە بەر ژمارەیه کە لە پیاوانی جندو، ئەوانیش هەر زیاتر تووشی مەینەتی و ناپەڕەهەتییان کردن.

۹- دواپی جندەکان باسی خاڵیکی هاوبەشی نیوان بێپروایانی مەروڤ و جند دەکەن، کە بریتیە لە گومانی مەروڤەکان و، گومانی جندەکانیش کە خوا هیچ پێغەمبەرێک نایێتی: ﴿وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا﴾ ٧ الجن، ئەو جندەکان! بزانی مەروڤەکانیش وەک بێپروایەکانی وەک ئێوە، پێیان وابوووە خوا هیچ پێغەمبەرێک نایێتی.

۱۰ و ۱۱- دواپی جندەکان باسی ئەووە دەکەن کە گۆییان هەڵخستوو و سۆراغیان کردووە، هەوالی ئاسمان بزانی، بەلام تەماشایان کردووە حالی ئاسمانی گۆراو و وەک پێشی نەماوو، پڕکراو لە پاسەوان و پڕکراو لە بلیسە، دواپی حالی پێشیان یاد دەکەنەووە کە کاتی خۆی لە هەندێ شوێنی ئاسمانەکان دا گۆییان دەگرت، لە قسە ی فریشتەکان، بەلام ئێستا هەر کەسێک ئەووە بکات، خۆی بە هیلاک دەبات و سەری خۆی بە فەتارەت دەدات: ﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا﴾ ٨ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ فَمَن يَسْمِعْ أَلاَّ نَحْذَرُ لَّهٗ شِهَابًا رَّصَدًا ٩ الجن، ئێمە سۆراغی ئاسمانمان کرد، تەماشامان کرد پڕکراو لە پاسەوان و لە بلیسەو، ئێمە پێشتر لە ئاسمان هەندێ شوێنمان هەبوون گۆیمان تێدا هەڵدەخستن بۆ قسە ی فریشتان، بەلام ئێستا هەر کەسێک گۆی بگری، بلیسەیه کی لە بۆسەدای بۆ دانراو و تێیدەگیری و پێی لە بەین دەچێ.

۱۲- جند دان بە نەفامیی و نەزانیی خۆیان دا دێن، کە نازانی ئەووە بۆچی ڕوویداو، ئایا ئەووە ڕوویداو ئەو گۆرانکارییهی لە ئاسمان دا بوو، زانی تێدایە بۆ خەڵکی

سەر زهوی، یاخود پهروهردگاریان سەر راستی و به مراد گەشتنی بۆ ږه چاو کردوون؟ ﴿وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدُ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾ الجن، ئیمه نازانین خراپه و زیان بۆ خه لکی سەر زهوی ږه چاو کراوه (مه به ستیان پێ مرۆقه کانه)، یاخود پهروهردگاریان سەر راستی و چاکه ی بۆ ویستوون؟ وهك ده بینرێ: خراپه که پال ناده نه لای خوا، به لام سەر راستیه که پال ده ده نه لای خوا، ته وهش ته ده بیکی به رزی جنده.

۱۳- دوا یی جنده کان حالی پیشوویان باس ده کهن، که چۆن له رابردوودا چاکیان هه بووه و خراپیان هه بووه، پێچکه و ڕیازی جوړاو جوړیان گرتوون: ﴿وَأَنَا مِمَّا الصَّالِحِينَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا﴾ الجن، ئیمه چاکیشمان تیدا هه ن و، جگه له وهشمان تیدا هه ن، ئیمه پیشت ڕیازی زۆرو جوړاو جوړمان هه بوون.

۱۴- دوا یی جند باسی بۆچوونی پیشوویان ده کهن، له باره ی خوا ی به رزه وه، که پیشتیش هه ر زانیویه ناتوانن له دهستی خوا رابکه ن و، ناشتوانن نه له سەر زهوی خوا دهسته وسان بکه ن، نه له سنووری زهویش بچه دهرو رابکه ن و خوا دهسته وسان بکه ن: ﴿وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا﴾ الجن، ئیمه زانیمان ناتوانین خوا له سەر زهوی دهسته وسان بکه ی ن و، ناشتوانین له بهر دهستی ده رچین و رابکه ی ن.

۱۵ و ۱۶- دوا یی هه لویستی خویان له باره ی تهو ڕینمای و هیدایه ته وه ی خوا به پیغه مبه ری کۆتایی موحه ممه ددا ﷺ ناردوویه تی راده گه یه نن، که بر وایان پیه یتاوه له گه ل پیا ن زانیوه به و هیدایه ته، یه کسه ر بر وایان پێ هیتاوه بی دوا که و تن، دوا ییش به ره می تهو ڕی راستگرتنه، ږوون ده که نه وه، که هه ر که سیك بر وادار بی و هیدایه ت وه رگر بی، له ږۆژی دوا ییدا نه له دهست چوونی پاداشت ده تر سی، نه له دوو چار بوونی سزا: ﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْمَدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ ؕ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ؕ فَلَا يَخَافُ بَحْصَ وَلَا رَهَقًا﴾ الجن، ئیمه هه ر له گه ل گو ییستی ڕینمای خوا بووین، بر وامان پێ هیتا و، هه ر که سیك بر وایا به پهروهردگاری به یت، نه له که مکردنه وه ی پاداشت ده تر سی، نه له لی زیاد کردنی سزا.

۱۷ و ۱۸ و ۱۹- له کۆتایی دا جندهکان هه‌لۆیستی ئیستایان پروون ده‌که‌نه‌وه، وه‌ک زۆربه‌ی جند که له دوای هاتنی پی‌غه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ هه‌م مسوڵمانیان تیدان و، هه‌م بی‌پروا و سته‌مکارانی‌شان تیدا هه‌ن، دوایی سهره‌نجامی هه‌ر کام له بۆ خوا ملکه‌چان و، سته‌مکاران و لاده‌رانیش پروونده‌که‌نه‌وه، که بۆ خوا ملکه‌چان و مسوڵمانان له هه‌ق که‌پاون و دۆزیویانه‌ته‌وه له شوینی خۆی و، شوینی که‌وتوون و، سهره‌نجام سهر‌فرازو به‌مراد که‌هیشتوو بوون، به‌لام سته‌مکاره‌کان که سته‌میان له خۆیان و له هه‌ق کردوه، ئه‌وانه سهره‌نجامیان ئه‌وه‌یه که بینه سووته‌مه‌نبی ناگری دۆزه‌خ، وه‌ک ده‌لین: ﴿وَأَنَا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝۱۴﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝۱۵﴾ الجن.

۲۰- خوا ﷻ وایان وه‌سف ده‌کات زۆر سوور بوون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هیدایه‌تی خوا به‌ده‌ست به‌یئن و هه‌ق بناسن، به‌جۆریک کاتی‌ک هاتوونه‌ی لای پی‌غه‌مبه‌ری خاتهم ﷻ، له کاتی‌کدا پی‌غه‌مبه‌ر ﷻ خه‌ریکی قورئان خویندن بووه، یان خه‌ریکی بانگه‌واز بووه، یان خه‌ریکی پارانه‌وه بووه له خوا، خه‌ریک بوون که‌له‌که‌که‌ن له‌سه‌ری، واته: ئه‌وه‌نده قه‌ره‌بالغیان کردوه، خه‌ریک بووه بچنه‌سه‌ر شان و ملی، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۝۱۹﴾ الجن، کاتی‌ک به‌نده‌ی خوا هه‌لسا بانگه‌وازی کرد بۆ لای خوا، له خوا پارایه‌وه‌و قورئانی خویند، ئه‌وان خه‌ریک بوو که‌له‌که‌ی له‌سه‌ر بکه‌ن.

که‌واته: له‌م شازده‌ ئایه‌ته‌ی سووره‌تی (الجن) دا، بیست ئه‌ده‌ب و په‌وشتی جوانی به‌ر زمان له مسوڵمانانی جند وه‌رگرتن و، له چوار ئایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (الأحقاف) یش، پازده ئه‌ده‌ب ئه‌وه‌ سی و پینج (۱۵ + ۲۰ = ۳۵)، ئنجا ئه‌و سی و پینج (۳۵) ئه‌ده‌ب و په‌وشته‌گه‌ر باش سهرنجیان بده‌ین، زۆر تی‌گه‌ه‌یشتنی هه‌له‌ی مرو‌قان له باره‌ی جنده‌وه، راست ده‌که‌نه‌وه، که جند خراپه‌کانیان خراپن، وه‌ک مرو‌قان و، چاکه‌کانی‌شان چاکن وه‌ک چاکی مرو‌قان، به‌لای پی‌غه‌مبه‌ران ته‌نیا له مرو‌قاندا هاتوون، به‌لام جندی‌ش ته‌گه‌ر به‌ دوای پی‌غه‌مبه‌ران بکه‌ون و به‌

دوای ھیدایەتی خوا بکەون، ئەوانیش کەم و زۆر، لە ئیمان و چاکە و تاعەت و پازانەو بە پەوشتە بەرزەکاندا، ھەروەھا بزارکران لە سیفەتە نەزم و خراپەکاندا، پشکدار دەبن.

برگە ی شەشەم: ھەوت دەقی سوننەت لە بارە ی جەندەو، کە تیشکی زیاتریان دەخەنە سەر:

۱- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: مَا قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْجِنِّ وَمَا رَأَوْهُمْ، انْطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي طَائِفَةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ غَامِدِينَ إِلَى سُوقِ عُكَاظٍ، وَقَدْ حِيلَ بَيْنَ الشَّيَاطِينِ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ، وَأُرْسِلَتْ عَلَيْهِمُ الشُّهُبُ، فَرَجَعَتِ الشَّيَاطِينُ إِلَى قَوْمِهِمْ، فَقَالُوا: مَا لَكُمْ؟ قَالُوا: حِيلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ، وَأُرْسِلَتْ عَلَيْنَا الشُّهُبُ! قَالُوا: مَا ذَاكَ إِلَّا مِنْ شَيْءٍ حَدَثَ، فَاضْرِبُوا مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا، فَانْظُرُوا مَا هَذَا الَّذِي حَالَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ؟ فَانْطَلَقُوا يَضْرِبُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا، فَمَرَّ النَّفَرُ الَّذِينَ أَخَذُوا نَحْوَ تِهَامَةٍ (وَهُوَ بَنَخْلَةٌ) غَامِدِينَ إِلَى سُوقِ عُكَاظٍ، وَهُوَ يُصَلِّي بِأَصْحَابِهِ صَلَاةَ الْفَجْرِ، فَلَمَّا سَمِعُوا الْقُرْآنَ اسْتَمَعُوا لَهُ وَقَالُوا: هَذَا الَّذِي حَالَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ. فَرَجَعُوا إِلَى قَوْمِهِمْ فَقَالُوا: يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا. يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ ﷺ: ﴿قُلْ أَوْحَى إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ﴾ { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۲۲۱، ۷۷۳، وَمُسْلِمٌ: ۴۴۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۳۲۳، وَابْنُ حِبَّانَ: ۶۸۲۸، وَالْحَاكِمُ: ۳۸۵۷).

واتە: عەبدوللای کوری عەباس رەزە: دەلی: پیغەمبەری خوا ﷺ قورئانی بەسەر جەندا نەخویندۆتەووە نەشیدووتن، بەلکو پیغەمبەری خوا ﷺ لەگەڵ کۆمەڵیک لە ھاووەلانییدا چوون بو بازارێ عوکاز، لە حالیکدا پەردە خرابوووە نێوان شەیتانەکان و ھەوایی ئاسمان و، بلیسەیان بەسەردا نێردرابوون، شەیتانەکان چوونە لای خەلکەکە ی خۆیان گوتیان: بوچی ھاتوونەووە؟ گوتیان: ڕیی ھەوایی ئاسمانمان لێ گیراوە، بلیسەمان بەسەردا نێردراون، گوتیان: ئەووە تەنیا بەھوێ شتیکیووەیە کە ڕوویداوە، ڕوون بە ڕۆژھەلات و ڕۆژئاواییەکانی زەویداو سەرنج

بدەن، بزانی داخۆ چ شتێک وایکردووە ئێمە پێی بیستنی هەوایی ئاسمانان لێگیراوه؟ پوشتی بە پۆژەلات و پۆژئاواییەکانی زەویدا گەران، ئەو کۆمەلەی بەرەو تێهامە چوون، لە کاتی کدا پێغەمبەر ﷺ لە شوێنێک بوو بە ناوی نەخلە بەرەو بازارێ عوکار چوون، لە کاتی کدا ئەو نوێژی بەیانی بە هاوێلانی دەکرد، کاتێک گۆیان لە قورئان بوو، گۆیان بۆ هەلخست و گۆیان: ئا ئەوێهە بۆتە هۆی ئەوێ پێی گۆیستبوونی هەوایی ئاسمانان لێ بگیرێ، ئیدی گەرانەووە بۆ لای خەلکەکیان و گۆیان: ئەی خەلکەکیان! ئێمە گۆیمان لە قورئانێکی سەر سۆرەتێنەر بوو، بەرەو راستە پێی پێنمایی دەکات، بڕوامان پێنێناو، هیچ شتێک ناکەینە هاوێشە پەرەردگارمان، ئیدی خوا ﷻ ئەوێ دابەزاندە سەر پێغەمبەرەکی خۆی: ﴿قُلْ أَوْحَى إِلَيَّ أَنَّهُ أُسْمِعَ نَقْرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا﴾

۲- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ الْجِنُّ يَصْعَدُونَ إِلَى السَّمَاءِ يَسْتَمِعُونَ إِلَى الْوَحْيِ، فَإِذَا سَمِعُوا الْكَلِمَةَ زَادُوا فِيهَا تِسْعًا، فَأَمَّا الْكَلِمَةُ فَتَكُونُ حَقًّا، وَأَمَّا مَا زَادُوا فِيهَا، فَيَكُونُ بَاطِلًا. فَلَمَّا بُعِثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنَعُوا مَقَاعِدَهُمْ، فَذَكَرُوا ذَلِكَ لِإِبْلِيسَ، وَلَمْ تَكُنِ النُّجُومُ يُرْمَى بِهَا قَبْلَ ذَلِكَ، فَقَالَ لَهُمْ إِبْلِيسُ: مَا هَذَا الْأَمْرُ إِلَّا مِنْ أَمْرِ قَدْ حَدَّثَ فِي الْأَرْضِ، فَبَعَثَ جُنُودَهُ، فَوَجَدُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَائِمًا يُصَلِّي بَيْنَ جَبَلَيْنِ، (أَرَاهُ قَالَ بِمَكَّةَ)، فَأَتَوْهُ فَأَخْبَرُوهُ، فَقَالَ: هَذَا الْحَدِيثُ الَّذِي حَدَّثَ فِي الْأَرْضِ { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۳۲۴، قَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكَبَرِيِّ: ۱۱۶۳۶، أَحْمَدُ: ج ۱ ص ۲۷۴، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي التَّفْسِيرِ: م ۱۲ ص ۴۶}.

واتە: عەبدوللای کوری عەباس ﷺ دەلی: جند پێشتر بۆ ئاسمان بەرز دەبوونەووە گۆیان لە وەحیی دەگرت، (گۆیان لە قسە فریشتان دەگرت)، کاتێک وشەیهکیان دەبیست، نو وشە دیکەیان تێکەڵ دەکردن (هی درۆ)، ئەو وشەیهی بیستووایە هەق بوو، بەلام ئەو نوێی دیکە لێیان زیاد دەکرد، ناهەق بوون، بەلام کاتێک پێغەمبەرێ خوا ﷻ نێردرا، پێی ئەو شوێنانەیان لێ گیرا کە گۆیان لێ دەگرت، ئەوێان بۆ ئیبلێس باس کرد، کە پێشتر

ئەو بلیسانەیان بۆ نەدەنێردران، ئیبلیس پیتی گوتن: ئەوەی پروویداو بەهۆی ئەوەوەیە پرووداویک لە سەر زەوی پروویداو، ئیدی سەربازەکانی ناردن، پیغمبەری خویان بینی لە نیوان دوو چیاياندا، (پیم وایە گوتیان: مەککە)، نوێژی دەکرد، شەیتانەکان گەرانەو لە ئیبلیس و هەواییان پێدا، گوتی: ئا ئەوەیە کە لەسەر زەوی پروویداو، ئیمە پێی هەوایی ئاسمانان لێ گیراوە.

۳- {رَوَى عَامِرُ الشَّعْبِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ عَلْقَمَةَ هَلْ كَانَ ابْنُ مَسْعُودٍ شَهِدَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لَيْلَةَ الْجِنِّ؟ فَقَالَ عَلْقَمَةُ: أَنَا سَأَلْتُ ابْنَ مَسْعُودٍ فَقُلْتُ: هَلْ شَهِدَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لَيْلَةَ الْجِنِّ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنَّا كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ لَيْلَةٍ فَقَقَدْنَا، فَالْتَمَسْنَا فِي الْأَوْدِيَةِ وَالشَّعَابِ، فَقُلْنَا اسْتَطِيرَ أَوْ اغْتِيلَ، قَالَ: فَبِتْنَا بِشَرِّ لَيْلَةٍ بَاتَ بِهَا قَوْمٌ، فَلَمَّا أَصْبَحَ إِذَا هُوَ يَجِي مِنْ قِبَلِ حِرَاءَ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَدْنَاكَ وَطَلَبْنَاكَ فَلَمْ نَجِدْكَ، فَبِتْنَا بِشَرِّ لَيْلَةٍ بَاتَ بِهَا قَوْمٌ، فَقَالَ: أَتَانِي دَاعِي الْجِنِّ، فَذَهَبْتُ مَعَهُ فَقَرَأْتُ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ، فَأَنْطَلَقَ بِنَا فَأَرَانَا آثَارَهُمْ وَأَثَارَ نِيرَانِهِمْ، وَسَأَلُوهُ الرَّادَّ وَكَانُوا مِنْ جِنِّ الْجَزِيرَةِ، فَقَالَ: لَكُمْ كُلُّ عَظْمٍ ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ يَقَعُ فِي أَيْدِيكُمْ أَوْ فَرَّ مَا يَكُونُ لَحْمًا، وَكُلُّ بَعْرَةٍ عَلَفَ لِدَوَابِّكُمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَلَا تَسْتَنْجُوا بِهِمَا، فَإِنَّهُمَا طَعَامٌ إِنْ خَوَانَكُمْ الْجِنُّ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٤٥٠، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣٢٥٨، وَابْنُ حِبَانَ: ١٤٣٢، وَابْنُ خُزَيْمَةَ: ٨٢، وَالْبَيْهَقِيُّ: ج ١ ص ١١ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ).

واتە: عامیری شەعبیی دەلی: لە عەلقەمەم پرسى [کە یەکیکە لە زانایانی شۆینکەوتوو (التابعین)] ئایا عەبدوللای کورێ مەسعوود لەگەڵ پیغمبەری خوا ﷺ لە شەوی جنددا (کە قسەى بۆ جند کردووە و قورئانی بۆ خوێندوون)، ئامادە بوو؟ عەلقەمە گوتی: من بۆ خووم لە عەبدوللای کورێ مەسعوودم پرسى گوتم: ئایا هیچ کام لە ئیوێ لە شەوی جنددا (لە دیداری جنددا) لەگەڵ پیغمبەری خوا ﷺ [قسەى بۆ جند کردووە] ئامادە بوون؟ گوتی: نەخێر، بەلام ئیمە شەویک لە خزمەت پیغمبەردا بووین، دواى لیمان ون بوو، ئیمەش لە دۆل و شیوێکاندا بۆی گەراین وەدەستمان نەکەوت، گومان یان پەینراوە

یان کوژراوه، بۆیه ئەو شەو زۆر حالیکى ناخۆشمان هەبوو، وەك كۆمەلێك ناخۆشتین حالیان بێ، ئاوا پوژمان کردەو، کاتیك به یانی بوو، پیغەمبەرمان ﷺ له لای ئەشکەوتی حیراوه دی، دیتەو، گوتمان: ئەو پیغەمبەری خوا ﷺ! تۆمان لێ ون بوو، زۆرت بە دوا دا گەراین، تۆمان چنگ نەكەوت، ئیمە خراپترین شەو كە بەسەر كۆمەلێكدا هات، بەسەرمان دا هات، [پیغەمبەریش ﷺ] فەرمووی: بانگەوازکاری جند هات بۆ لام و لەگەڵی پویشتم قورئانم بۆ خویندن، دواى پیغەمبەری خوا ﷺ لەگەڵ خویدا بردین، شوینەوارەکانیان و شوینەواری ئاگرەکانی پیشانداين.

ئنجـا داواى خواردنیان لیکردو، ئەوانە لە جندی جەزیرە بوون، (ئەو جەزیرەى ئیستا شارێك هەیه، لە کوردستانی تورکیا پێی دەگوترى: جەزیرە، هەر بەو ناوێه)، پیغەمبەر ﷺ پێی فەرموون: خواردنى ئیوه هەر ئیسقانتیک كە ناوی خواى لەسەر هاتبی، كە دەكەوێتە دەستتان بۆ ئیوه پر بێ لە گوشت و لێى بەهرەمەند بن، هەر تەپالەكیش ئالف بێ بۆ ئازەلەكانتان، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: نە بە ئیسقان و نە بە شیاكەو تەپالە تارەت مەگرن، چونكە خواردنى برا جندەكانتان.

ئەمە دەقه كەیهو لەو بارەووش لە برگەى كۆتایی دا هەندى قسە دەكەم.

۴- {رَوِيَ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «أُمِرْتُ أَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ عَلَى آلِ جَنْ فَمَنْ يَذْهَبُ مَعِيَ؟» فَسَكَنُوا، ثُمَّ قَالَ الثَّانِيَّةُ، ثُمَّ قَالَ الثَّالِثَةُ، ثُمَّ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ: أَنَا أَذْهَبُ مَعَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَأَنْطَلَقَ حَتَّى جَاءَ الْحَجَّوْنَ عِنْدَ شَعْبِ أَبِي دُبٍّ، فَخَطَّ عَلَيَّ خَطًّا فَقَالَ: «لَا تُجَاوِزْهُ» ثُمَّ مَضَى إِلَى الْحَجَّوْنَ فَأَنْحَدَرَ عَلَيْهِ أَمْثَالُ الْحَجَلِ يَحْذَرُونَ الْحِجَارَةَ بِأَقْدَامِهِمْ، يَمْشُونَ يَقْرَعُونَ فِي دُفُوفِهِمْ كَمَا تَقْرَعُ النُّسُوءُ فِي دُفُوفِهَا، حَتَّى عَشَوْهُ فَلَا أَرَاهُ، فَقُمْتُ فَأَوْمَى إِلَيَّ يَبْدِهِ أَنْ اجْلِسْ، فَتَلَا الْقُرْآنَ فَلَمْ يَزَلْ صَوْتُهُ يَرْتَفِعُ، وَلَصِقُوا بِالْأَرْضِ حَتَّى مَا أَرَاهُمْ، فَلَمَّا انْقَلَبَ إِلَيَّ قَالَ: «أَرَدْتُ أَنْ تَأْتِيَنِي؟» قُلْتُ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: مَا كَانَ ذَلِكَ لَكَ، هَؤُلَاءِ الْجِنُّ

أَتَوْا يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ، ثُمَّ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ، فَسَأَلُونِي الزَّادَ فَرَوَدُّهُمْ الْعَظَمَ وَالْبَعْرَ، فَلَا يَسْتَطِيعُونَ أَحَدُكُمْ بِعَظْمٍ وَلَا بَعْرٍ، قَالَ عِكْرِمَةُ: وَكَانُوا اثْنَيْ عَشَرَ أَلْفًا مِنْ جَزِيرَةِ الْمُوصِلِ^(۱).

واتە: عەبدوللای کوری مەسعوود (خوا لای پازی بێ) لای گێردراوە تەو،
 کە پیڤخەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: فەرمانم پیکراوە قورئان بەسەر جندا
 بخوینمەو، کێ لەگەڵمدا دی؟ ئەوانە ی لە خزمەتیدا بوون بێدەنگ بوون، بۆ
 جاری دووهم وای فەرموو، هەر بێ دەنگ بوون، بۆ جاری سییەم وای فەرموو،
 ئنجا عەبدوللای کوری مەسعوود گوتی: من لەگەڵمدا دێم ئە ی پیڤخەمبەری خوا
 ﷺ! پۆشت هەتا گەشتە حەجیون (ناوی شوینیکی)، لە لای شیوی (آی دێ)،
 (ئەویش هەر ناوی شوینیکی)، هیلیک یان بازنیەکی بە دەوردا کیشام فەرموی:
 ئەو بازنیە لای مەچۆ دەری، دوا ی چوو بۆ لای حەجیون، جند لای کۆبوونەو،
 وە ک چۆن کەو بە ڕەو دە چن بەو شیویە بەرەو ڕووی چوون، بەرد لە ژێر
 پێیاند دەخزین، پۆشت دەفیان لیدەدا وە ک چۆن ئافرەتان دەف لێ دەدەن
 (لە بۆنە ی بووک گواستەو و ئەوانە دا)، هەتا هیندە لای کۆبوونەو دایانپۆشی،
 (واتە: پیڤخەمبەرم لێ دیارنەما)، هەڵسام، ئاماژە ی بۆ کردم، دانیشە، مەیه،
 (هەڵساو کە بچێ)، دوا ی قورئانی بەسەردا خویندن، قورئانی بۆ خویندەو،
 بەردەوام دەنگی پیڤخەمبەر ﷺ بەرز دەبوو، ئەوانیش بە زەویەو نووسان،
 (واتە: دانیشتن)، هەتا وای لێهات کە پیڤخەمبەرم نەدەبینی، ئەو نە
 کە لەکیان لەسەر کرد بوو، ئنجا ئەوانم نەبینی و بە زەویەو نووسان، کاتیک
 گەرایەو بۆ لام فەرموی: دەتویست بێ بۆ لام؟ گوتم: بەلێ، ئە ی پیڤخەمبەری
 خوا ﷺ! فەرموی: ئەو ت بۆ نەبوو، ئەوانە جند بوون هاتبوون گوێ لە قورئان
 بگرن، دوا ی پۆشتەو و گەرانەو لای کۆمەلەکیان کە ئاگاداریان بکەنەو.

لە بارە ی خۆراکەو لێیان پرسیم، منیش گوتم: هەر ئیسقانیکی و هەر
 شیاکە یە ک با خۆراکی ئیو بێ، بۆیه هیچ کام لە ئیو با تارەت نەگری و خۆی

پاك نه كاتهوه، نه به ئیسقان، نه شیاكهو ته پآله، عیكریمه گوتوو یه تی: دواژه هه زار كهس بوون له جه زیره ی موسله وه هاتبوون.

ئهمه ش په یوه سته به ئایه ته كانی سووره تی (الأحقاف) هوه، كه ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ (الأحقاف، تا كو تایی ئایه ته كان كه پیشتر ته فسرمان کردوون.

جیی سه رنجه كه لیرده دا كه پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرموئ: داوای خوراکیان لیکردم، گوتم: ههر ئیسقانیك و ههر شیاكهو ته پآله یهك خوراکتان بی، به لام له فهرماشته كه ی پیشیدا كه (مسلم) به ژماره (۴۵۰) هی نابوو، له ویدا هاتوه ههر ئیسقانیك خوراك بی بو خوتان و، ههر ته پآله و شیاكه یهك ئالف بی بو ئاژه له كانتان! واته: لیرده دا ههردووکیانی به خوراک ی خویان داناوه! دواتر قسه لهو باره وه ده كه م.

۵- {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: انْطَلَقَ بِي عَلَيْهِ السَّلَامُ حَتَّى إِذَا جِئْنَا الْمَسْجِدَ الَّذِي عِنْدَ حَائِطِ عَوْفٍ خَطَّ لِي خَطًّا، فَأَتَاهُ نَفَرٌ مِنْهُمْ، فَقَالَ: أَصْحَابُنَا، كَأَنَّهُمْ رَجَالُ الرُّطْبِ، وَكَأَنَّ وُجُوهُهُمْ الْمَكَايُ، فَقَالُوا: مَا أَنْتَ؟ قَالَ: «أَنَا نَبِيُّ اللَّهِ» قَالُوا: فَمَنْ يَشْهَدُ لَكَ عَلَىٰ ذَلِكَ؟ قَالَ: «هَذِهِ الشَّجَرَةُ» فَقَالَ: «يَا شَجَرَةُ» فَجَاءَتْ تَجْرُ عُرُوقَهَا، لَهَا قَعَاقِعٌ حَتَّى انْتَصَبَتْ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ: [عَلَىٰ مَاذَا تَشْهَدِينَ] قَالَتْ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ. فَرَجَعَتْ كَمَا جَاءَتْ تَجْرُ بِعُرُوقِهَا الْحِجَارَةَ، لَهَا قَعَاقِعٌ حَتَّى عَادَتْ كَمَا كَانَتْ} {ذكره الهيثمي في المجمع: ج ۸ ص ۲۹۳، وقال: رواه الطبراني ورجال رجال الصحيح، ورواه أبو يعلى أيضاً والبرار).

واته: عه بدو لای کوری مه سهوود ده لی: پیغه مبهری خوا ﷺ له گه ل خویدا بردم، هه تا چووینه لای ئه و مزگه وته له لای دیواری عهوف (یاخود لای باخی عهوف، شوینیك بووه له مه دینه ئه و رووداوه)، پیغه مبهری ﷺ هیلیکی بو کیشام، باز نه یهك، کومه لیک له وان هاتن، (پیغه مبهری ﷺ) فهرمووی: ئه وه

هاوہ لہ کامنان، وہک پیاوانی (زُط) بوون (کہ جوڑی خہ لکن لہ سوودان و ہیندیہ کان، رہ شپستن)، پرویان دہ تگوت ئیسکی مژاوہ^(۱)، (یانی: دہم و چاویان باریک بووہ)، بہ پیغہ مہریان گوت: تو چی؟ ئہویش فہرمووی: من پیغہ مہری خوام، گوتیان: کئی شایہ دییت بو دہ دات لہ سہر ئہوہ؟ فہرمووی: ئہم درہ ختہ، درہ ختیکی لیوو، پیغہ مہر ﷺ فہرمووی: ئہی درہ ختہ کہ وەرہ، درہ ختہ کہ ہات بہ رہگ و پووکہوہ ہات، تہقہ تہقی لی دہ ہات، ہہ تا لہ بہر دہ می پیغہ مہر دا ﷺ و ہستا، فہرمووی: لہ سہر چی شایہ دیی دہ دہی؟ گوتی: شایہ دیی دہ دہم کہ تو پیغہ مہری خوا، ئنجا گہ پایہوہ وہک چو پیشی ہاتبوو گہ پایہوہ، رہگ و ریشہ کہی بہردی لہ گہل خوئی رادہ کیشان، ہہ تا وہک پیشی لیہاتہوہ.

۶- (فِي الْمَوْطَأِ: أَنَّ رَجُلًا حَدِيثَ عَهْدٍ بَعْرَسٍ اسْتَأْذَنَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بِأَنْصَافِ النَّهَارِ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى أَهْلِهِ ... ، وَفِيهِ: فَإِذَا حَيَّةٌ عَظِيمَةٌ مُنْطَوِيَّةٌ عَلَى الْفِرَاشِ، فَأَهْوَى إِلَيْهَا بِالرُّمْحِ فَانْتَضَمَهَا. وَفِي الصَّحِيحِ أَنَّهُ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ قَالَ: «إِنَّ لِهَذِهِ النُّبُوتِ عَوَامِرَ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ مِنْهَا شَيْئًا فَحَرِّجُوا عَلَيْهَا ثَلَاثًا، فَإِنْ ذَهَبَ وَإِلَّا فَاقْتُلُوهُ فَإِنَّهُ كَافِرٌ». وَقَالَ: «أَذْهَبُوا فَأَدْفِنُوا صَاحِبَكُمْ»} (أَخْرَجَهُ مَالِكٌ فِي الْمَوْطَأِ: ٦٠٤، وَمُسْلِمٌ: ٥٩٧٧، وَأَبُو دَاوُدَ: ٥٢٥٧).

کورته کہی ئہوہیہ کہ پیاویک تازہ ژنی ہیناوہ، لہ جہنگی خہندہق دا موٰلہ تی لہ پیغہ مہری خوا ﷺ وەرگرتوہ، لہ کاتی نیوہ پرودا، بچی تہوہ لای مال و خیزانی، پیغہ مہریش ﷺ ئیزنی داوہ، بہ لام فہرمووی تہی لہ جوولہ کہ کان ئاگات لہ خوٲ بئ، کہ دہ چئ خیزانی لہ بہر دہرگا و ہستاوہ، ئہویش گومانی خراپی پی دہ بات و، رہ کہی لی راست دہ کاتہوہ پیی دابیات، یان ئہزیہ تی بدات، ئافرہ تہ کەش دہ لی: ئارام بگرہ وەرہ تہ ماشا بکہ، بوچی لہ دہریم! کہ تہ ماشا دہ کات، ماریکی زل پاپوچکہی کردوہ^(۲)، ئہویش یہ کسہر رہ کہی لی دہ داو دہیکوژی،

(۱) المکائی: المَخ المصووس: ئیسکی مژراو، میسراو.

(۲) پاپوچکہی کردوہ: خوئی خر کردو تہوہ سہریہک بہ شیوہی چہ ند باز نہی.

ئەو گەنجەش كە لە پشتیوانەكان بوو، ھەر یەكسەر وەفات دەكات، ئافەرەتەكە دوایی گیراویەتەووە گوتووێت: نەمزانی مارەكە پێش تۆی، یان ئەو پێش وەفاتی كرد، ھەردووکیان دەمرن، دوایی پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموێ: ئەم مالا ئە ھەندێك ماریان تێدان، ئەگەر یەكێكتان لەو مارانە لە مالا كەتاندان بێن، سێ جارن ئێزنی بدەن بپروا، ئەگەر پۆشت، ئەگەرنا بیکوژن ئەو بپروایە.

{(عَوَامِر) واتە: جندەكانی چوونە سەر شیوەی مار، ئنجا ئەگەر پۆشت باشە، ئەگەر نەپۆشت بیکوژن و خوینی ھەلە، دوای ئەوێ سێ جارن دەنگتان دا زیانتان پێ ناگەین، بەلام بەبێ دەنگدان دەستی لێ بوەشین، دیارە زیان دەدا}، دوایی پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: بپروا ھاوئەكەتان بە خاك بپێرن.

۷- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: بَيْنَمَا النَّبِيُّ ﷺ جَالِسٌ فِي نَقْرِ مِنْ أَصْحَابِهِ إِذْ رُمِيَ بِنَجْمٍ، فَقَالَ: مَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ فِي مِثْلِ هَذَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ؟ قَالُوا: كُنَّا نَقُولُ يَمُوتُ عَظِيمٌ أَوْ يُولَدُ عَظِيمٌ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: [إِنَّهَا لَا تَرْمِي لِمَوْتٍ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، وَلَكِنْ رَبَّنَا سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى إِذَا قَضَى أَمْرًا فِي السَّمَاءِ، سَبَّحَ حَمَلَةُ الْعَرْشِ ثُمَّ سَبَّحَ أَهْلُ كُلِّ سَمَاءٍ، حَتَّى يَنْتَهِيَ التَّسْبِيحُ إِلَى هَذِهِ السَّمَاءِ، وَيَسْتَخْبِرُ أَهْلُ السَّمَاءِ حَمَلَةُ الْعَرْشِ: مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟ فَيُخْبِرُونَهُمْ، وَيُخْبِرُ أَهْلُ كُلِّ سَمَاءٍ حَتَّى يَنْتَهِيَ الْخَبَرُ إِلَى هَذِهِ، فَتَخَطَّفُ الْجَنُّ، فَيَرْمُونَ، فَمَا جَاءُوا بِهِ فَهُوَ حَقٌّ، وَلَكِنَّهُمْ يَزِيدُونَ فِيهِ} (۱).

واتە: ھەبەرئەلای کۆری عەباس رەز، دەلی: لە کاتیکدا پێغەمبەر ﷺ لە گەل کۆمەڵێک لە ھاوئەلانی دانیشتبوو (دیارە شەو بوو)، {بیسکە یەك لە ئاسمانەو ھا}، ئەستێرە یەك ھاویشتر، (پێغەمبەر ﷺ) فەرمووی: لە سەردەمی نەفامییدا چیتان بەمە دەگوت (ئەگەر بلیسە یەك لە ئاسمان دەردەكەوت لە شەودا)؟ گوتیان: دەمانگوت: یان پیاویکی مەزن دەمری، یاخود کەسیکی مەزن لە دایک دەبی، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو بلیسانە نە بو مردنی کەس و نە بو ژیا

كەس ناھاویشترىن، بەلام پەرورەدگارمان كاتىك فەرمانىك دەر دەكات، ھەلگرانى
 عەرش خوا بە پاك دەگرن، دواىى دانىشتووانى ھەر ئاسمانىك خوا بە پاك
 دەگرن، ھەتا ئەو خوا بە پاگرتنە دىتە ئەم ئاسمانە، واتە: ئاسمانى نزيك لہ
 زەوى، {ئاسمانى يەكەم بە نىسبەت ئىمەوہ}، ئنجا ھاوہلانى، ياخود دانىشتووانى
 ئاسمان لہ ھەلگرانى عەرش دەپرسن: پەرورەدگارمان چى فەرموو؟ ئەوانىش
 ھەواليان پىدەدەن، {واتە: دانىشتووانى ئاسمان ھەوتەم --- ئەگەر ئاسمانى دنيا
 يەكەم بى - لہ ھەلگرانى عەرش دەپرسن}، دواىى ئەوانىش ھەوال دەدەنە
 ئاسمانى دواتر، ئىدى ئەو ھەوالە ئاسمان بە ئاسمان دى تاكو ئەم ئاسمانە {يانى:
 ئاسمانى يەكەم ئاسمانى نزيكتر}، ئنجا جند دەيانەوئى {ئەو ھەوالەى فرىشتەكان
 ئاسمان بە ئاسمان ھىتاوانە، ھەتا ھاوتۆتە ئاسمانى دنيا}، ئەو ھەوالە بدزن،
 ئەوانىش تىرباران دەكرىن، ئنجا ئەو ھەوالە ئەگەر بتوانن بىگەيەننە سەر زەوى
 راستە، بەلام لىي زياد دەكەن.

ئىمە لەو بارەوہ چەند فەرموودەيەكمەن ھىتاوان، ھەم لە تەفسىرى سوورەتى
 (الحجر)دا، ھەم لە تەفسىرى سوورەتى (الشعراء)دا، كە دەفەرموئى: ھەوالىكى
 راست دىنن، دواىى نەودوو نو درۆى لەگەلدا تىكەل دەكەن، خەلك بەھوئى
 راستەكەوہ بپروا بە نەوہدو نو درۆيەكەشيان دەكات.

ئەمە ئەو ھەوت دەقە بوون كە بە باشم زانى بيانھىنم، ھەرچەندە لە
 پرووى سەنەدەشەوہ ھەموويان لە يەك ئاستدا نىن، پەنگە ھەندىكيان لە بارەى
 سەنەدەكەيانەوہ مشت و مپ لە نيوان زاناياندا ھەبى، بەلام بە باشم زانى ئەو
 ھەوت دەقە بىنم بو ئەوہى بەرچاومان پۆشنتر بى.

برگەى حەوتەم: شەیتانەکان و گوێگرتنیان لە قسەى فریشتان:

پیشتریش ئاماژەم پێدا، کە لە تەفسیری سوورەتی (الحجر) دا باسیکی تا راددەیهك تێرو تەسەلم لەو بارەووە کردووە: (کورتە باسیك دەربارەى گوێگرتنى شەیتانەکان لە هەوآلى ئاسمان و، بەردباران کردنیان بە بلیسەى ئەستێران).

گوتووومە: ئەو بابەتە بەلای کەمەووە لە حەوت سوورەت لە سوورەتە موبارە کەکانی قورئاندا هاتووە، کە دوایى لە سوورەتی (الشعراء) یشدا باسم کردۆتەووە، هەر وەها لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (الصفات) یشدا چەند شتیکم لەو بارەووە باسکردووە.

تێستاش ئەوێ لێرەدا بەباشم زانی بیلیم، ئەوێهە کە راستەوخۆ لە بەرگی دوازدەهەمی تەفسیرەکەى خۆم، بیگوازمووە، {تەفسیری قورئانى بەرزو بەپێز}، کە تەفسیری سوورەتەکانی: (الرعد و إبراهيم و الحجر) ی تێدان ^(۱)، ئەنجامگیریەك، کە لە لیکۆلینەووەکەم لەو بارەووە کردووومە، لە یازدە خاڵدا هیناومەو لێرەش دا ئەو یازدە خاڵە دەخەمەرۆو:

۱- ئەوێ بە چرایان { (مصایح) کۆی (مصباح) ه، کە مەبەست ئەستێرەکانە، رازینراوەتەووەو شەیتانەکانیش دەر فەتی گوێ تێدا هەلخستنیان هەیه، ئاسمانی یەکەمە، وەك لە فەرموودەکەى پیغەمبەر ﷺ یش دا هاتووە، لە سوورەتی (الصفات) ئایەتی (۶): ﴿إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِرِزْنٍ الْكَوَاكِبِ ۖ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ۝۵﴾، سوورەتی (فصلت) ئایەتی (۱۲): ﴿فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝۱۲﴾، هاتووە، چونکە (السَّمَاء الدنیا): ئاسمانی نیزیکتر، چونکە (الدُّنْيَا) (مؤنث) ی (أَدْنَى) یه، واتە: نیزیکتر، یانی: ئەو ئاسمانەى لێتانەووە نیزیکتر، ئنجا ئەو ئاسمانەى لە ئێمەووە نیزیکتر،

ئاسمانی یەكەمەو لە سەر ووی ئەووە ئاسمانەکانی: دووهم و سێهەم و چوارەم و پێنجەم و شەشەم و حەوتەم، هەن، تاكو دەگاتە سەرێ، درەختی كووتایی (سِدْرَةُ الْمُتَهَي) و، دەگاتە عەرشى خواى پەروەردگار.

۲- مەبەست لە پاراستنى ئاسمان، ئاسمانى یەكەم، پاراستنیهتى لهوێ شەیتانەکان گویى تیدا هەلبەخن لە قسەى فریشتان، بە بەلگەى ئەوێ خوا دەفەرموى: ﴿لَا يَسْمَعُونَ إِلَى آلِمِلَ الْأَعْلَى وَيَقْدُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ (۸) الصافات، واته: ناتوان گوى بگرن بۆ كۆمەلى سەرێ (فریشتەكان) و، لە هەموو لایەكەو تیرباران دەكرين.

۳- لە نێوان فەرمايشتى خوادا كە دەفەرموى: ﴿لَا يَسْمَعُونَ إِلَى آلِمِلَ الْأَعْلَى وَيَقْدُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ (۸) الصافات و، ئایەتى ژمارە (۱۸) لە سوورەتى (الحجر) دا: ﴿إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ﴾ (۱۸) مەگەر كەسێك گوى هەلبەخا و قسەىەك بە پەنھانىی وەرەبگرى، لە نێوان ئەو دوویدا كە هى یەكەمیان دەفەرموى: گوى بۆ كۆرى بالا ناگرن و لە هەموو لایەكەو تیر باران دەكرين، ئەوى دیکەش كە دەلئ: مەگەر كەسێك قسەىەك بدزى، لە نێوان ئەو دووانەدا هېچ تىكگیرانىك نیه، چونكە ئەوێ پێشى دەفەرموى: گوى ناگرن، واته: بە كەیفى خوێان و بە شیوەیەكى ئاسایى و بە ئاسانى گوى ناگرن، ئەوى دیکەش دەلئ: گوى هەلدەخەن و بە پەنھانىی وشەىەك دەدزن، مانای وایە حالەتێكى نااساییه.

۴- پاش هاتنى پێغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ ئەو رێ لێگرتهى شەیتانەکان قورستر بوو، بە بەلگەى ئایەتى ژمارە (۹) لە سوورەتى (الجن): ﴿وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ لِّلْسَمْعِ فَمَنْ يَسْمَعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا﴾ (۹) جندەكان دەلئ: ئێمە پێشتر لە ئاسمان دادەنیشتين گویمان هەلدەخست، بەلام ئیستا هەر كەس گوى هەلبخات، بلیسەىەكى ئاگر بووى لە بۆسە دایە، ئنجا مەرج نیه، تەنیا بە هاتنى پێغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ ئەو رێیە بەستراى، بەلكو دەگونجى بە نەسبەت هەموو پێغەمبەرەو هەو هەر وابوو، بەلام لە نێوان هاتنى پێغەمبەر عیسا دا تاكو هاتنى پێغەمبەرى خاتەم موحەممەد، لەو ماوێدا كە شەشەد سالىك بوو، ئەو رێیە كراو تەو، چونكە وەحى بۆ پێغەمبەران نەهاتو تەكو رێیەكە بەستری، بۆیە ئەو پاسەوانی كردن و ئیشكەرتەى

فريشته کان و هاويشتنی بليسه ئاگره کان له ئاسمان، که شهيتانه کان نه چن گوێ نه گرن،
ئو پاريزگارييکردنه بهو شيويه نه ماوه، چونکه که وه حیی نه يه ت مه ترسیي ئه وه نيه
شهيتانه کان بيدزن و بيگه به ننه به کاهين و جادووگه ره کان.

ھەرچەندە دەشگونجی تایبەت بووبی بە پیڤەمبەر موحمەدەوھ ﷺ بەلام
 من وای تێدەگەم بۆ ھەموو پیڤەمبەران ھەر وابوو، بەلام ئەوھێ لە ماوھێ
 ئەو (٦١٠) سالدا، کە کەوتۆتە نیوان لە دایک بوونی عیسا ﷺ و نیرانی
 موحمەدەوھ ﷺ، کە عیسا ﷺ ئەگەر لە سالی یەکی زاینی لە دایک بووبی،
 موحمەد ﷺ لە سالی (٥٧١) لە دایک بوو و لە (٦١٠) زاینیدا وەحیی بۆ ھاتو،
 ئنجا لە ماوھێ لە دایک بوونی عیسا ﷺ تا کو وەحیی بۆ ھاتنی موحمەد ﷺ،
 کە (٦١٠) سال، لەو ماوھێدا ئەو پێھە تاراددەھێک ئاسایی کراو تەوھو، جندەکان
 وایان زانیو ھەر وابوو، چونکە ماوھێکی زۆر بوو و چەند سەدھێ بێجوو.

هه‌لبه‌ته ئه‌مه‌ بۆچوونی خۆمه‌و له‌ هیچ کتییك‌ دا نه‌مینیوه‌، به‌لام‌ وای
تیده‌گه‌م‌ و، ده‌شگونجی له‌ ته‌فسیرو کتییی دیکه‌دا باسکرابی و نه‌مینییی.

۵- به پئی مانای زانراو و ړواله تیی ټایه ته کان، مهبه ست له بلیسه باران، یان تیر باران کردن که چهند وشه یه که لهو باره وه هاتوون: (۱- قَذْف، ۲- رُجُوم، ۳- شَوَاطِطٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٍ، ۴- شِهَابًا رَّصَدًا، ۵- شِهَابٌ ثَاقِبٌ)، ټهو پینج وشه یه هاتوون، مهبه ست لهو حاله ته ی ټهو وشانه ی بو به کارهاتوون، هاویشترانی پارچه ورده جیا بووه وده کانه له ټه ستیره و خړوکه کان، دوا ی ټه وه ی ټهو ټه ستیره و خړوکه کانه له به ین ده چن، یا خود له کاتی سووړانیان دا پارچه یان لی دهنه وه، وه که پیشتیش له ړووی زانستییه وه باسمن کردوه، له ته فسیری سووړه تی (الحجر) دا.

۶- به پپی فەرمووده‌ی ژماره (۴۹۲۱) له سه‌حیحی بوخاریی، پپی ئاسمان له شه‌یتانه‌کان گیراوه، به‌لام ته‌نیا پپیان لی ته‌نگ و زه‌حمه‌ت کراوه، نه‌ک یه‌کجاری به‌ستراپی، چونکه ئابه‌ته‌کان که ده‌فهرموون:

أ- ﴿إِلَّا مَنْ أَسْرَفَ السَّمْعَ﴾ (۱۸) الحجر.

ب- ﴿إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شَهَابٌ ثَاقِبٌ﴾ (۱۰) الصافات، مانای وایه بواری رِفاندنی وشهیهك و، گوئی هه لَخستنیکی به په نهانی ماوه، به لَام له گهَل مه ترسیی فەوتانی ئەو شەیتانەدا که دەیهوئی ئەو زانیارییه بدزی.

۷- به پپی فەرموودهی ژماره: (۴۷۰۱) له سه حیحی بوخاری، که پیشتر دهقی فەرماشته کهم هیناوه، شەیتانەکان پیکهوه هاوکاری دهکەن له گه یاندنی ئەو ههواله دا که له فریشتانی ده دزن، چونکه (سوفیان که یه کیکه له راوییه کانی ئەو دهقه)، وای وینا کردوه که ئەویش گوپی له هی پیش خوئی و، ئەویش له هی پیش خوئی بووه، که پیغمبەر ﷺ ئەوهی بو وینا کردوون و په نه کانی دهستی راستی له سه ر یه ک راگرتوون و، فەرموویه تی ئەوه یان دهیگه یه نی بهوه، ئەوه دهیگه یه نی بهوه، ئەوه دهیگه یه نی به هی خواری بهو شیویه، مه به ست ئەوه بووه که شەیتانەکان هاوکاری یه کدی دهکەن و، مه رج نیه ئەوهی ههواله که ده دزی مینن، په نگه به ری بکهوئی، به لَام بهر له وهی بفهوتن به خوار خوئی ده گه یه نی، ئەویش به هی خوار خوئی، تاکو ده گاته سه ر زهوی.

۸- به پپی فەرموودهی ژماره: (۴۷۰۱) له سه حیحی بوخاری، ئەوه جادووگه ره کانن که شەیتانەکان ئەو جوړه ههوالانه یان بو ده بن، جادووگه ران و ئەوانه ی له گهَل شەیتاندا سه روکاریان ههیه، ئنجا ئەگه ر جادووگه ریان پئ بگوتری، یاخود فالچییان پئ بگوتری، یان کاهینیان پئ بگوتری، یان عه پرافیان پئ بگوتری، هه تا دواپی، گرنگ ئەوهیه شەیتانەکان ئەو جوړه ههوالانه بو ئەو جوړه که سانه ده بن.

۹- ههروه ها به پپی فەرمووده کانی ژماره: (۴۷۰۱ و ۶۲۱۳) له سه حیحی بوخارییدا، جادووگه ره کان درۆی زۆر ده خه نه گهَل ههواله دزراوه کان و، زۆر په نهانکارانه ههواله که ده گه یه نن به جادووگه ره کان، ئەوانه ی سه روکاریان له گهَل شەیتان دا ههیه، واته: ئەو شەیتانە ههوالیکی راست ده دزی له فریشته کانی گوئی لئ ده بن، به لَام دواپی

درۆی زۆری دەخاته گەل و دەچکێنێتە^(۱) گوێی ئەو کاهین و جادووگەرانه، ئەویش بەهۆی هەوالە راستەکەوه، خەڵک متمانەی پێ دەکات و (۹۹) درۆکەشیان بەسەردا ساغ دەکاتەوه.

۱۰- بە پێی ئایەتەکان و بەپێی فەرموودەکانیش، ئەو شەیتانانەی ئەو هەوالانە دەدەن کە هەوالی ئاسمان بدزن، بەردباران دەکریڤ و دەسووتیڤریڤ و دەردەکریڤ، چونکە خوا ئەو وشانەی بو بەکارهێنان:

أ- ﴿فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ﴾ (۱۰) الصَّافَات، بلیسەیه کی کونکەر، یاخود سووتیڤنەر شوینی کەوت و پێی کەوت.

ب- ﴿فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ﴾ (۱۸) الحجر، بلیسەیه کی پوون شوینی کەوت و وێی کەوت.

ج- ﴿وَيَقْدَفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ (۸) الصَّافَات، لە هەموو لایەکەوه تیرباران دەکریڤ، کەواتە: بەپێی ئایەتەکان ئەوانە هیچیان سەلامەت نابن.

۱۱- ئەو هەوالانە شەیتانەکان دزیویان و دەیاندرن، هیچ پەیوەندییان بە وه حییەوه نیه، بە بەلگەی فەرمايشتی خوا: ﴿وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ﴾ (۲۱۰) وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ (۲۱۱) إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ (۲۱۲) الشعراء، واتە: شەیتانەکان دایان نەبەزاندوه (واتە: قورئان)، بۆیان ناگونجی وناشتوان، ئەوانە لە گوێگرتن دەچکێنێتە.

(لە وه حیی و پەيامی خوا) کەنارگیرکراون (دوورخراونەوه).

چونکە وه حیی خوا بە جیبریل دا ناردوویەتی بو پێخەمبەرەن، هەر لە ئادەمەوه تا کو پێخەمبەری کوئایی و خاتەم، بەلام شەیتانەکان گوێ لە فەرمايشت و پێنمایی دیکە ی خوا دەگرن، کە بو فریشتەکانی دەنێری، کە ئیستاش ئەوه هەر هەیه، چونکە خوا بەردەوام فەرمانکردن و پێنمایی کردنی هەیه بو

(۱) دەچکێنێتە: بە شینەیی و وهستایی دەیخاته تێو، وهك دَلَّوْيه ئاوِيك يان قەترەيهك..

فریشتەکان، بۆیە شەیتانەکان ئیستاش ئەو هەولانە هەر دەدەن، بەلام مەرج نیە تێیاندا سەرکەوتوو بن.

برگە ی هەشتەم: هەلۆهستهیهك له بهرانبه ر قسه ی هەندیك له زانیان له بهرانبه ر جنددا:

بۆیە بە باشم زانی ئەو هەلۆهستهیه بکهین، چونکه تەفسیری: (محاسن التأویل) ی (جمال الدين القاسمي)^(۱)، هەندی قسه ی هیناون، که دوایش (د. محمد راتب النابلسي)^(۲)، هەمان قسه ی هیناون، ئنجا ئایا هەر له (جمال الدين قاسمي) هوه هیناونی، یان له سەرچاوه ئەسلییه که ی خۆیهوه: (عبدالرزاق بن أحمد القاشاني)، ئەو دوو روونکه رهوهیه ی قورئان خوا پاداشتیان بداتهوه، چەند قسه یه کیان له (عبدالرزاق بن أحمد القاشاني) هوه هیناوه، به بی ئەوه ی هیچ تەعلیقێان لەسەر بدەن، که رهنگه تەفسیری دیکه ش هەبن، هەر له قاشانییهوه ئەو عیبارە تهیان هینابی.

(قَالَ الْقَاشَانِي: قَدْ مَرَّ أَنَّ فِي الْوُجُودِ نَفُوسًا أَرْضِيَّةَ قَوِيَّةً، وَتَجَرَّدُ مُتَعَلِّقَةً بِأَجْرَامِ عُنْصَرِيَّةٍ لَطِيفَةٍ، غَلَبَتْ عَلَيْهَا الْهَوَائِيَّةُ أَوِ النَّارِيَّةُ أَوِ الدُّخَانِيَّةُ، عَلَى اخْتِلَافِ أَحْوَالِهَا، سَمَّاها بَعْضُ الْحُكَمَاءِ، الصُّورَ الْمُعَلَّقَةَ، وَلَهَا عُلُومٌ وَإِدْرَاكَاتٌ مِنْ جِنْسِ عُلُومِنَا وَإِدْرَاكَاتِنَا).

پێشتر قاشانی ئاماژە دەکات بە هەندی قسه ی خۆی و دوایی دەلی: پێشتر باسمان کرد که له بووندا هەندیك رووحی زه‌مینیی به‌هێز هەن، ئنجا ئەو رووحانە خۆیان داده‌پرن و په‌یوه‌ست دەبن به هەندیك توخمی له‌تيف و په‌نه‌انه‌وه، که حاله‌تی هه‌واییان به‌سهر‌دا زاله‌، یان حاله‌تی ئاگری، یان حاله‌تی دوو که‌لی، به‌پیی حاله‌ جیاوازه‌کانیان، که هەندی له‌ حه‌کیمه‌کان ناویان له‌وانه

(۱) به‌رگی (۹) جوزنی (۲۹)، لاپه‌ره: ۲۰۲.

(۲) به‌رگی (۱۰)، لاپه‌ره: ۱۰۷.

ناوه: وێنه هه‌ل‌واسراوه‌کان، ئه‌وانه زانیاریان هه‌یه‌و په‌ی پێردنیان هه‌یه، له شێوه‌ی زانیاری و په‌ی پێردنه‌کانی ئێمه.

هه‌ل‌وه‌سته‌که‌ی منیش ئه‌وه‌یه:

خوا ﷻ ناوی له (جِن) ناوه (جینن)، ئنجا ده‌گونجی ئێمه هه‌ر ناوه عه‌ره‌بییه‌که‌ی خوا لێناون به‌کاری نه‌هێنین، بۆ وێنه: (جن) له زمانی ئینگلیزییدا هه‌ر (Jinn) جینن و، له زمانی هیندی دا ناویکی دیکه‌و، له زمانی فه‌ره‌نسی دا ناویکی دیکه، ئه‌وه ده‌گونجی، وه‌ك چۆن له زمانی کوردی به (جِن)، هه‌م (جند) ده‌گوتری، هه‌م (جنۆکه) ده‌گوتری، هه‌ندیکیش (په‌ری) ده‌لێن، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌ قسه‌ی فه‌یله‌سووفان (حُکماء) ئه‌وه‌ی خوا فه‌رمووویه‌تی ته‌فسیری بکه‌ین و، له خۆمانه‌وه شتێک که له قورئان و سوننه‌تدا نه‌یه، بیه‌خه‌ینه سه‌ر ئه‌و فه‌رمایشانه‌ی خوا، ئه‌وه شتێکی هه‌له‌یه، ده‌رباره‌ی جند خۆی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ﴾ ۱۵ ﴿الرَّحْمَنُ، جندمان له بلیسه‌ی ئاگر دروستکردوه، ئنجا یه‌کیک هه‌ر له خۆوه بلی: ئه‌وانه سی جوړن:

أ- هه‌ندیکیان هه‌وايين، ب- هه‌ندیکیان ئاگرين، ج- هه‌ندیکیان دووکه‌لین، به‌ دنیایی ئه‌وه قسه‌یه‌که (ما أنزل الله بها من سلطان)، خوا هیچ به‌لگه‌ی له‌سه‌ر دانه‌به‌زاندوه، له باره‌ی نادیارو په‌نهانیسه‌وه، ئێمه له پێی بیستنه‌وه غه‌یب و په‌نهان ده‌زانين و، له پێی زانیارییه‌که‌وه که به‌ پێنج هه‌سته‌کان و به‌ عه‌قڵ و به‌ ئه‌زموون په‌یدای ده‌که‌ین، ئێمه غه‌یب و په‌نهان نازانين، ده‌بێ ته‌نیا له پێی بیستنه‌وه، هه‌ولێ زانیی په‌نهان (غَیْب) بده‌ین و خوا چیمان پێ ده‌فه‌رموی، وه‌حیی چیمان پێ ده‌فه‌رموی، وه‌ری بگرین و ئه‌وه‌نده‌ی وه‌حیی فه‌رمووویه‌تی، هه‌ر ئه‌وه‌نده له‌و باره‌وه قسه‌ بکه‌ین، بۆیه به‌ باشم زانیی ئاماژه‌یه‌ك به‌و مه‌سه‌له‌یه بکه‌م و له راستییدا ئه‌وه شتێکی هه‌له‌یه، هه‌ر له خۆمانه‌وه بلیین: جند هه‌ندیکیان له دووکه‌لن و، هه‌ندیکیان هه‌وايين، هه‌ندیکیان ئاگرين، له کاتی‌دا خوا به‌ روون و راشکاوی ده‌فه‌رموی: جندمان له ئاگر دروست کردوه.

برگه‌ی نۆیه‌م و کۆتایی: چەند وردە زانیارییه‌کی تایبەت لە باره‌ی جەندەوه:

هه‌موو لایه‌ك له‌سه‌رمان پێویسته، به‌پێی توانا ئه‌و شتانه‌ی خوا هه‌وایی پێداون لێیان بکۆڵینه‌وه، منیش به‌راستی زۆر له‌ باره‌ی جەندەوه‌ پشکنین و لیکۆڵینه‌وه‌م کردوه، هه‌لبه‌ته‌ له‌به‌ر رۆشنایی ئایه‌ته‌کانی قورئان و فه‌رمایشته‌کانی پێغه‌مبه‌ردا، به‌لام هه‌ر له‌ بازنه‌ی شه‌ریعه‌ت دا ده‌گونجی هه‌ندێ وردەکاریی دیکه‌ی زیاتریش بزانی.

ئەجا من له‌ سێ خالان دا، هه‌ندێ وردە زانیاریی دیکه‌ ده‌خه‌مه‌روو:

خالی یه‌که‌م: له‌ بواری به‌رزبوونه‌وه‌یان بۆ ئاسمان دا:

۱- چوونی جند بۆ ئاسمان:

به‌پێی ئه‌وه‌ی من لێم کۆڵیوه‌ته‌وه، نه‌ك راسته‌وخۆ، به‌لكو له‌ رێی خه‌لكی دیکه‌وه، كه‌ جند چۆته‌ ئێو جه‌سته‌یان و قسه‌یان بۆ من کردوه، یان به‌ شیوه‌یه‌ك له‌ شیوه‌كان پیم گه‌شتوه، كه‌ ئه‌وه ته‌نیا کاتی خۆی بووه‌و ئیستا نه‌ماوه، جەندەکانی ئیستا وا ده‌لێن، كه‌ مه‌رجیش نه‌ زانیارییه‌کانیان هه‌موویان ته‌واو بن، ده‌لێن: ئیستا كه‌سمان پێ شك نایه‌ت ئه‌و هه‌ولانه‌ بدات، چونكه‌ هه‌ر كه‌س ئه‌و هه‌ولانه‌ی داوون له‌ رابردوودا، به‌ ساغی نه‌گه‌راوه‌ته‌وه‌و هه‌موویان فه‌وتاون.

۲- ئایا ئه‌و بلیسانه‌ی پێیان تیرباران ده‌کرێن چین؟:

جەندەکانیش ده‌لێن: هه‌ر ئه‌و پارچانه‌ن كه‌ له‌ ئه‌ستیره‌و خرۆكه‌كان جیا ده‌بنه‌وه، به‌لام ده‌لێن: ده‌گونجی شتی دیکه‌ش هه‌بێ كه‌ فریشته‌كان شه‌یتانه‌کانی پێ تیرباران بکه‌ن، واته‌: مه‌رج نه‌ به‌س ئه‌و پارچه‌ ئه‌ستیره‌و خرۆكانه‌ بن، كه‌ خوا‌ی په‌نه‌انزان به‌ راشکاوی وا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ ۚ﴾ المملك، یانی: هه‌ر ئه‌و ئه‌ستیرانه‌ی کردوومانن به‌

چرا بۇ ئاسمانى نىزىك لى ئىو، كىرەشمانى بە ئامپازىك بۇ تىرباران كىرنى جىندەكان، واتە: بە پىلەى يەكەم ھەر ئىو پارچانەن، بەلام جىندەكان دەلىن: دەگونجى ھەندى شتى دىكەش فرىشتەكان جىندەكانى پى تىرباران بىكەن.

۳- ئايا فرىشتەكان چ رۆلىكىان ھەيە لەوۋەدا؟

جىندەكان دەلىن: ئىوان رۆلى سەرەكىان ھەيە، بەلام ئايا ئىو چۆنە؟ چۈنكە ئىو پارچە ئىستىرانە، كە (شەب) يان پى دەگوتىرى، كە كۆى (شەب) ھ، واتە: بلىسەو، (ئىزك) كە بە (نىازك) كۆ دەكرىتەو، كە ئەگەر تەواو نەسووتى و ھەندىكى لى مېنى و بىكەوتىتە سەر زەوى، پى دەگوتىرى نەيزەك و، ئەگەر ھەمووى بسووتى، پى دەگوتىرى: (شەب)، ئىوانە بە دلىيى كاتى خۆشى ھەر بوون، بەبى ئىوۋى لە شەيتانەكانىش بىگىرىن، بەردەوام ئىو پارچانە دىن بەرەو بەرگە ھەواى زەوى، كە بە مەزەندەى ھەندىك لە زانايان دەلىن: نىكەى مليۆتىك بەرد لە شەو و رۆژىكدا بەرەو بەرگە ھەواى زەوى دىن، ئىجا ئايا فرىشتەكان چ رۆلىكىان ھەيە؟ دەلىن: مەرج نىە رۆلى فرىشتەكان تەنبا ھاوشتى ئىو پارچە نەيزەكانەو ئىو پارچە بلىسانە بن، بەلكو دەگونجى رۆلكەيان بە شىوۋى دىكەش بى، كە ئىوۋە تاكو ئىستا بۇ من روون نەبۆتەو.

۴- ئايا مەبەستى شەيتانەكان لەو موغامپەرىيەى دەيكەن، چىيە؟!

وا دىارە مەبەستى شەيتانەكان ھەر ئىوۋىە كە يارمەتى جادوۋگەرەكان و فالچىيەكان بىدەن، بەپىى ھەدىسەكانى پىغەمبەرى خوا ﷺ، بەپىى ئىوۋەش كە من پرسىومەو سۇراغم كىردە.

۵- ئايا جىندى مسولمانىش ئىو ھەولە دەدەن؟

وەك من لىم پرسىون، دەلىن: نەخىر، چۈنكە ئىوانەى ئىو ھەولە دەدەن، يان ئىو ھەولەيان داو، يان ئەگەر ئىستاش گرىمان ھەولىكى و ھەبى، ھەر

بۆ یارمەتیدان و ھاوکاریکردنی جادووگەرەکانە، جندی مسوڵمانیش ھاوکاریی جادووگەر و فالچییان ناکەن، کە سەر لە خەڵک دەشیوینن و درۆ دەلەسەیان بۆ دەکەن.

خالی دووهم: لە بواری ھەڵسوکەوتی جند لە گەڵ مروڤدا:

۱- پرسیارم کردووە: ئایا لێ خواردنی شەیتان لە خۆراک و شلەمەنی چۆنە، چ کاریگەرییەکی نەرێنی (سەلبی) ھەیە، لە سەر خواردنەکەو خواردنێک کە لێیان خواردبێ، جیاوازی چییە لە خواردنێک کە لێیان نەخواردبێ؟ بە پێی قسەی ئەوان دەلێن: ئیمە کە لە خواردن دەخوین، شەیتانەکان تەنیا دەتوانن لە خواردنێک بخۆن، کە (بسم الله) ی لێ نەکرێ، دەلێن: بەلام ئیمە جندی مسوڵمان خواردنێک کە (بسم الله) ی لێ بکری، باشتەر بۆمان دەخوری، بەلام ھیچ زیانی پێ ناگەیەنین.

ئەدی ئایا شەیتانەکان چ زیانێک لەو خواردنە ی لێ دەخۆن دەدەن؟ دەلێن: خواردنەکە بێ پێز دەکەن، بەو واتایە: بابای کە دەیخوا تێر ناخوات، بەلام ئەگەر شەیتانەکان لە گەڵی نەخۆن، ئاسانترو زووتر تێر دەخوات، دیارە لە ڤەرمایشتی پێغەمبەریشدا ﷺ ھەیە، کە کەسێک پێش ئەوێ مسوڵمان بێ تێری نەدەخواردو ھێندە ھەوت کەسی دەخوارد، کە چی دوا ئەوێ مسوڵمان بوو، کەمی خوارد، دوا پێغەمبەر ﷺ ڤەرمووی: مسوڵمان لە رێخۆڵە کدا دەخوات، یاخود لە گەدە کدا، بەلام کافر لە ھەوت گەدەدا دەخوات^(۱)، لەبەر ئەوێ شەیتان خواردنەکە ی لێ بێ پێز دەکات و، وای لێ دەکات پێی تێر نەخوات.

۲- لە رووی جینسییەو، تا چ راددە یەک جند تێکەلێیان ھەیە و شوینەواری چییە؟

چونکە (ابن تیمیة) شەرھەمتی خوا ی لێ بێ لە (مجموع الفتاوی) کەیدا باس دەکات و، گوا ھە ئیمام مالیکی شەرھەمتی لێکراوە لەو بارەوێ دەبێ گوتبێ:

(۱) {إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ، وَإِنَّ الْكَافِرَ أَوْ الْمُتَافِقَ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ} أخرجه البخاري: ۵۰۷۹، ومسلم: ۲۰۶۱، والترمذي: ۱۸۱۸، وابن ماجه: ۳۲۵۷.

کاریگه‌ری و تیکه‌لیان هه‌یه! به‌لام ئه‌وه‌ی بۆم ده‌رکه‌وتوه‌و لێم پرسین، ئه‌وه‌یه که جند هیچ کاریگه‌رییه‌کی جینسیان نیه، له‌سه‌ر مڕۆقه‌کان و راست نیه که بگونجی به‌شداری بکه‌ن، هه‌تا لێم پرسین که له‌هه‌ندی ته‌فسیراندا ده‌لێن: له‌کاتی جیماع دا جند خۆی له‌زه‌که‌ری پیاو ده‌نالێن، ئه‌گه‌ر ناوی خوا نه‌هێن، ئایا ئه‌وه‌ راسته؟ گوتیان: به‌پێی زانیاری ئێمه ئه‌وه‌ ئه‌سل و ئه‌ساسی نیه، هه‌رچه‌نده‌ له‌هه‌ندی له‌ته‌فسیران دا هاتوه‌و له‌زانیانی تابیعینه‌وه‌ گێڕدراوه‌ته‌وه، به‌لام گریمان سه‌نه‌دی ئه‌و گێڕاوه‌یه‌ش راست بێ، ده‌گونجی ئه‌و جنده‌ی پرسیری لێکراوه، راستی وه‌لام نه‌دابێته‌وه، به‌لام به‌دنیایی به‌هیچ جوړیک ناگونجی وه‌چه‌ له‌نیوان مڕۆق و جندا په‌یدا بێ، چونکه‌ هه‌ندی له‌زانیان ئه‌وه‌شیان گوتوه! چونکه‌ ئه‌وانه‌ دوو جوړی مه‌خلووقی جیان و به‌هیچ جوړیک هیچ مه‌خلووقیک له‌کۆی ئه‌و دووانه‌ په‌یدا نابێ، جند هه‌ر وه‌چه‌ی خۆیان هه‌یه‌و مڕۆقیش وه‌چه‌ی خۆیان هه‌یه.

۳- له‌و باره‌وه‌ که ئایا جند ده‌توانن بچنه‌ نیو جه‌سته‌ی مڕۆقه‌وه؟ ئه‌وان به‌پاشکاوایی و به‌پروونی ده‌لێن: به‌لێ، هه‌لبه‌ته‌ به‌لای منیشه‌وه‌ ئه‌وه‌ شتیکی زۆر پروونه‌و خۆشم ئه‌زموونم کردوه، که‌سیک که جند چۆته‌ نیو جه‌سته‌ی، دواندوومه‌و به‌هه‌ر حال پێم وایه‌ ئه‌وه‌ له‌به‌لگه‌ نه‌ویسته‌کانه‌و پێویستیشی به‌به‌لگه‌ی نه‌قلی ناکات، شتی که ئه‌زموونی و به‌ره‌سه‌ت بێ، هه‌وجی به‌لگه‌ی نه‌قلی نیه، قه‌له‌میک شین ده‌نووسی، پێویست ناکات، بگوتری: به‌لگه‌مان چیه‌ له‌قورئان و سوننه‌ت؟ ته‌جره‌به‌ی بکه‌و دیاره، ئه‌و شتانه‌ی به‌عه‌قل و ئه‌زموون دیارن، ئێسپاتیان پێویستی به‌به‌لگه‌ی نه‌قلی ناکات.

به‌لام جندیش ده‌لێن: له‌و بواره‌ش دا فیلی زۆر هه‌یه، مه‌رج نیه‌ هه‌ر که‌سیک سه‌هری ئیش، لاقی ئیش، پشتی ئیش، کاری جند بێ، په‌نگه‌ که‌م و کوریه‌کی ئه‌ندامیی (خلل عضوي) بێ و، بێگومانیش جند ده‌توانن بچنه‌ نیو جه‌سته‌ی مڕۆقه‌وه‌و، زیانیان پێ بگه‌یه‌نن، به‌پێی ئه‌زموونی منیش له‌کاتی خالی بیهێزی مڕۆقا، ئه‌و جوړه‌ زه‌فه‌ره‌ی پێ ده‌به‌ن، وه‌ک: له‌کاتی زۆر تووڤه‌

بووندا، له کاتی زۆر خەفەت خواردندا، له کاتی زۆر ترساندا، لهو کاتانهدا شەیتان زیاتر زەفەر بە مروۆف دەبات و دەتوانی بچیتە ئێو جەستەیهوه، جەماوەری مسوڵمانانی ناسراو بە (أهل السنة) لەسەر ئەوه یەكدهنگن، كه جند دەتوانی بچیتە ئێو جەستە ی مروۆفهوه، بهلام موعتهزیه نكوولیان لهوه كردوهو گوتوویناوه: جند له دەرەوه کاریگهیری لهسەر مروۆفهكه دادهنێن، نهك بچنه ئێو جەستە ی.

۴- له باره ی فریشتانهوه زانیاری جند چۆنه، ئایا فریشتان دەبینن؟ لهو بارهوهش لیم پرسین گوتیان: نهخیر فریشتهكان نابینن، بهلام ههر شوئیتك فریشته ی لیبی، ئیمه ناتوانین لهو ی بین، به تایبهتی شەیتانهكان، دهلێن: ئیمه ههست دهكهین و یهكسەر دهزانین و شوئیتك فریشته ی لیبی، ناتوانین توخنی بكهوین.

خالی سییه م: جندو شیوه ی پێكهاته یان و ژیا نیان و په رستشیا ن:

۱- له کاتی قسه کردنی ناراسته وخۆم له گه ل جنددا لیم پرسین:

ئایا وهك چۆن ئیمه جەستەمان ههیه و پرووحیشمان ههیه، ئیوهش جەستەتان ئەوه دیاره له ئاگر دروستکراوه، بهلام ئایا پرووحیشتان ههیه؟

گوتیان: ئیمه ئەسلەن لایه نه پرووحیه كه مان زیاتر زاله بهسەر لایه نه جەستەیه كه ماندراو، بهس ههست دهكهین كه پرووحیكین، وهك چۆن فریشتهكانیش پرووحیان ههیه، بهلام جەستەشیا ن له پرووناکی (نور) دروست کراوه، وهك پیغه مبهری خوا ﷺ دهفرمو ی: فریشتهكان له پرووناکی دروستکراون (خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُّورٍ) رواه المسلم: ۲۹۹۶ مروۆف جەستەكه ی له گ ل دروستکراوهو پرووحیشی ههیه، جندیش له گه ل ئاگر دروستکراون و پرووحیشیا ن ههیه.

۲- ههروهها لیم پرسین: ئایا ژیا نی ئیوه ته نیا لهسەر زهوییه، یاخود له دەرەوه ی زهویش ههیه لهسەر خرۆكه كان؟

گوتیان: نه خیر ئیمه بهس له سه ر زهوی دهژین.

۳- دیسان لیم پرسین: خوا په رستییتان چونه؟ نوێژ و پۆژوو و هه ج و زه کات؟ گوتیان: هه موو ئه و خوا په رستییه نه ی ئیوه ئه نجامیان ده ده ن، ئیمه ش پێیان ئه رکدار کراوین، به لام ئیمه به شیوه ی خو مان ئه و خوا په رستییه نه ئه نجام ده ده یین.

۴- دیسان لیم پرسین: ئایا ئیوه ش به ته مای چوونه به هه شتن و له ئاگری دۆزه خیش ده ترسن؟

گوتیان: به لێ سه دا سه د به ته مای چوونه به هه شتین و له دۆزه خیش ده ترسیین، ئه و قسه یه ش دوو باره یه و بۆیه ش گوتیم، چونکه هه ندیک له پروونکه ره وانی قور ئان گوتوو یانه: جند نه ده چنه به هه شتن و نه ده چنه دۆزه خ، به لام وهك له ته فسیری سووره تی (الرَّحْمَن) یشدا با سم کردوه، خوا ﷻ كه (۳۱) جار مروّف و جند ده دوینێ و ده فه رموی: ﴿فَإِنِّيَ الْإِلَهِ رَبُّكُمْ أَتَكْذِبَانِ﴾ (الرَّحْمَن، كه پازده (۱۵) جاریان په یوه ندیان هه یه به نیعمه ته کانه وه و به ژیا نی دنیا وه و، شازده (۱۶) شیان په یوه ندیان هه یه به چوار باخه كه وه كه په ره ردا گار داینا ون بۆ ئیمان داران، خوا له هه ر سی و یهك (۳۱) جاره كه دا هه ردووك مه خلووقه كه ده دوینێ و، هه ردووكیان هه م به دۆزه خ ترسی ترا ون و، هه م به به هه شتن ئاره زوومه ند کرا ون، كه واته: دیا ره هه م ده چنه دۆزه خ و هه م ده چنه به هه شتیش، پێشتریش ئایه ته کا مان هینا و زۆر پروونن له و باره وه.

ئه مه چه ند ورده زانیارییهك بوون، كه راسته وخۆ بۆ زانیاری زیاتر په یدا کردن له باره ی جنده وه، هه ر له خۆیان به شیوه ی ناراسته وخۆ پرسیا رم کردوه و، هه ر له چوار چیوه ی ئایه ته کا نی قور ئان و فه رمایشته کا نی پێغه مبه ریشدان.

دەرسی یەكەم

له توره كومه لايه بيهكان له كهلتانين
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

پاڅه ياندنې مهكته بې ماموستا عهلي بابير

AliBapir/علي بابير

archive.org/details/@alibapir

علي بابير/Alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English + عربي + كوردی

پاڅه ياندنې مهكته بې ماموستا عهلي بابير

كه نالې

پاڅه ياندنې مهكته بې ماموستا عهلي بابير

پیناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە نۆژدە (۱۹) ئایەت پیک دی، که خوای پەروەردگار لەسەر زمانی جند، ژمارەیه کی زۆر زانراو (معلومة) ی خستوونە پروو، دەوری بیست و پینج (۲۵) زانراو، که تاراددهیه کی زۆر تیشکمان بوو دەخەنە سەر ئەو دروستکراو پەنھان و سەرسوڕهێنەرە ی خوا، ئەمانەش ئەو زانیاریانەن، که ئیمە بە ریز دەیانوووسین، وەك بەرچاو پروونی:

۲۰۱- گوێگرنتی کۆمەڵیک لە جند لە قوڕئان و، وەسفکردنی قوڕئان بە قوڕئانیکی سەرسوڕهێنەر.

۳و۴و۵- پیناسەکردنی قوڕئان بە: گەیهنەر بەسەر راستیی و بە مراد گەیشتن و، ئیعلانی بپروا پێ هێنانی و، راگەیانندی هاوبەش بوو خوای پەروەردگار دانەنان.

۶و۷و۸- راگەیانندی بەرزیی شکۆو پایە ی خوا، نەبوونی هاوسەر، هەرۆهە نەبوونی پۆلە بۆی.

۹و۱۰- زانینی ئەو راستییە که ئیبلیس نەفامەو، قسە ی دوور لە هەقی بەرانبەر بەخوا کردووە.

۱۱- گومان بردنیان که جندو مروّف درۆ بە خواوە هەڵنابەستن، پینش وایان زانیو، تاكو دوایی بۆیان دەرکەوتو، که جندی کافرو مروّفی کافر درۆ بە ناوی خواوە دەکەن.

۱۲- راگەیانندی ئەو راستییە که پیاوانی مروّفی پەنابەر بە پیاوانیک لە جند، هەر زیاتر تووشی زیانباریی دەبن.

۱۳- زانینی جند که لە مروّفانیش بپروا بە زیندوو کرانەو هەن، یاخود بپروا بەو هی خوا پیغەمبەرەن بنیری.

۱۵و۱۴- ڤاگەیانندی پشکین و سۆراغیان بۆ ئاسمان و، زانیی پپرانی ئاسمان له ئیشکچی و بلیسان بۆ ڤیگرتن له شهیتانهکان، که گوئی له قسهی فریشتان بگرن.

۱۷و۱۶- باسکردنی گوئیگرتنی پیشتریان و، ئیستا ڤی لی بهسترانیان، که گوئی بگرن له قسهی فریشتان.

۱۸- نه زانیی هوکارو حکمهتی ئەو گۆرانیکارییه، که ئایا زیانه یان سووده بۆ مروفانی جینشینی سهر زهوی؟

۱۹- ڤاگەیانندی ئەو راستیه که جندیش چاک و خراپیان ههن.

۲۱و۲۰- زانیی و ده رککردنی ئەوه که جند زانیویه، نه دهسته وه سانکه ری خوان له سهر زهویداو، نه توانای هه لاتنیشیان ههیه بۆ ده رچوون له ژیر ڤکیفی ده سه لاتی خوا.

۲۳و۲۲- خستنه ڤووی زوو ڤرواهینانیان، ههر دواي گوئییست بوونی هیدایه تی خواو، زانیی ئەوهش که ڤروادار نه ترسی که مکردنه وهی پاداشت، نه زیادکردنی سزاشیان ههیه له ڤوژی دوایدا.

۲۴- ڤاگەیانندی ئەو راستیه که جندیش بۆخوا ملکه چ و لادهریان ههن.

۲۵- که له که کردنیان و قه ڤه بالغی دروستکردنیان له دهوری پیغه مبه ری خوا ﷺ، له کاتی گوئی لی گرتیدا.

﴿قُلْ أُوْحِيْ اِلَيَّ اَنْهُ اَسْمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا ۝۱ يَهْدِيْ اِلَى الْرُسْدِ فَتَامَنَابِهٖۤ ۚ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا اَحَدًا ۝۲ وَاَنْتَۤ، تَعْلَمُ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا ۝۳ وَاَنْتَۤ، كَاَنْ يَقُوْلَ سَفِيْهُنَا عَلٰى اللّٰهِ شَطَطًا ۝۴ وَاَنَا ظَنَنَّا اَنْ لَّنْ نَقُوْلَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا ۝۵ وَاَنْتَۤ، كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ يَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَرَادُوْهُمۡ رَهَقًا ۝۶ وَاَنْتُمْ ظَنُّوْا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًا ۝۷ وَاَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَهَا مِلْءَتْ حَرَسًا شَدِيْدًا

وَشُهَبًا ۝۸ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ لِّلسَّمْعِ ۖ فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ يَحِذُّ لَهُ، شَهَابًا رَّصَدًا ۝۹
وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدُ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝۱۰ وَأَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ
وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا ۝۱۱ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ
هَرَبًا ۝۱۲ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ؕ ءَامَنَّا بِهِ ؕ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۖ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا
۝۱۳ وَأَنَا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِمَّا الْقَاسِطُونَ ۖ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝۱۴ وَأَمَّا
الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝۱۵ وَالْوِاسْتَقْمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ ۚ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً غَدَقًا ۝۱۶
لِنَقْنِئَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۝۱۷ وَأَن الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا
تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝۱۸ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۝۱۹ ﴿١٩﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

١) به ناوی خواى به بهزه یی به خشنده. (ئەى موحه مەهد ﷺ!) بلى: سروشم
بو لا کراوه، که کۆمه ئیک له جند، گوئیان هه لخشته (بو قورئان خویندنه کهم)
١) ئنجا گوتوو یانه: ئیمه قورئانیکی (ناوازه) سه رسوپهینه رمان بیست، پینمایى
(جندو مروؤف) ده کات به رهو سه ر راستی و به مراد گه یشتن، ئیمه ش پرومان پیی
هیناو، هه رگیزیش هیچ کهس ناکهینه هاوبه شی پهروه ردگارمان ٢) ههروه ها
بیگومان پایه ی پهروه ردگارمان هه ره به رزه، نه هاوسه ری (بو خوؤ) گرتوه و نه
پۆله ٣) بیگومانیش (ئیبلیسه) نه فامه که مان قسه ی دوورو نارهوا له باره ی
خواوه ده کات ٤) ئیمه ش پیمان وابوو مروؤف و جند درؤ له سه ر خوا ناکهن (که
ده لئین: هاوسه رو پۆله ی هه ن) ٥) به دلنیا ییش پیاوانیک له مروؤقان په نایان
برده بهر پیاوانیک له جند، که چی خراپه و زیانی پتریان خسته سه ریان ٦)
(بیپروایانی) نهوانیش پیمان وابوو وهک ئیوه گومانتان برد (ئەى کۆمه لی جند)،

که خوا هیچ کەس دواى مردن هەڵناستیتێتەو (یان هیچ کەس بە پێغەمبەر
 ٧) ٧) تێمە ئاسمانیشمان پشکنی، وامان لێ هەلکەوت، پڕکراوە لە
 تیشکچییانی بەهێزو بلیسان ٨) ٨) (لە حالیکدا) تێمە پێشتر بۆ گوێگرتن (لە
 قسەى فریشتان) لە چەند نەشینگەیهکی دا پۆ دەنیشتین، کەچی ئێستا هەر
 کەس (لەوێ) گوێ هەلبخات (دەزانێ) بلیسەکانی بۆ لە بۆسەدان ٩) ٩) تێمە
 ناشزانین ئایا (بەو گۆرانکارییه) خراپەو زیان بۆ ئەوانەى لە زەویدان و یستراوە،
 یان پەرورەدگاریان سەر راستیی و بە مراد گەیشتنی بۆیان خواستو! ١٠) ١٠) تێمە
 چاکانیشمان هەن و جیا لەو شمان هەن، پێشتر (شوێنکەوتووای) پێبازە زۆرو
 جوړاو جوړەکان بووین ١١) ١١) تێمە گومانیشمان وابوو کە هەرگیز خوا لەسەر
 زەوى دەستەوسان ناکەین و، هەرگیزیش بە هەلاتن لێ قوتار نابین (و لە ژێر
 رکێفی دەرنەچین) ١٢) ١٢) تێمە هەر کە گوێبێستی پێنمایى (کوژایى خوا) بووین
 (کە بە پێغەمبەرى کوژاییدا ناردووێت)، پڕوامان پێی هێنا، هەر کە سێکیش
 بپروا بە پەرورەدگاری بێنێ، نە لە کەمکردنەو (ی پاداشتی کردووە چاکەکانی)
 دەترسێ، نە لە زیاد کردن و خستنه سەر (ی سزای خراپەکانی) ١٣) ١٣) تێمە
 هەشمانن ملکه چن (بۆ خوا) و هەشمانن لادەرو سته مکارن، ئنجا هەر کەس
 ملکه چ بێ، ئا ئەوانە سۆراغی سەر راستیی و بە مراد گەیشتیان کردووە (لێ
 خەفتاون) ١٤) ١٤) بەلام لادەران (و سته مکاران) ئەوانە بوونە سووتەمەنی (ئاگری)
 دۆزەخ ١٥) ١٥) ئەگەر (مرووف و جند) راست وەستاویش بوونایە لەسەر پێباز (ی
 خوا) ئاوێکی زۆر و زوڵالمان پێ دەنۆشین ١٦) ١٦) تاكو بەهۆیەو تاقییان بکەینەو،
 هەر کە سێکیش پوو لە یادی پەرورەدگاری وەرگیرێ، دەیخاتە ئازاریکی قورس و
 سەختەو ١٧) ١٧) مزگەوتەکانیش هی خوان، ئنجا لەگەڵ خوادا لە کەسی دیکە
 مەپارێنەو ١٨) ١٨) کاتیکیش بەندەى خوا (موحه مەد ﷺ) هەلسا (خواى پەرست
 و) لێ پاریهوه، نيزىك بوو لەبەر زێدە قەرەباغیى (جندەکان) کە لەکەى لەسەر
 بکەن (و لە دەورى بکەونە سەریهك) ١٩) ١٩) .

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أَوْحَى إِلَيَّ): واته: سروشم بو لا کراوه، (أَصْلُ الْوَحْيِ: الْإِشَارَةُ السَّرِيعَةُ، أَمْرٌ وَحْيِي أَيْ: سَرِيعٌ، وَالْوَحْيِ: الرَّمُزُ وَالْإِشَارَةُ وَالْكِتَابُ)، وشه ی (وحي): له ریشه دا به ئاماژه ی خیرا ده گوتری، (أَمْرٌ وَحْيِي) واته: کاریکی خیرا، وشه ی وه حی به: هیماو ئاماژه و، به نووسین و، به هاندان، به وانه هه موویان ده گوتری.

(نَفَرٌ): (النَّفَرُ وَالنَّفِيرُ وَالنَّفَرَةُ: عِدَّةُ رِجَالٍ يُمْكِنُهُمُ النَّفَرُ)، وشه ی (نَفَرٌ، نَفِيرٌ، نَفَرَةٌ)، کومه له پیاویکن ده توانن برۆن و پاپه پن و بجه نغن.

(عَجَبًا): (عَجَبٌ: مَا لَمْ يُعْهَدْ مِثْلَهُ)، (عَجَبٌ) هه ر شتیکه وینه ی وی نه زانرابی، واته: شتیکی نامو، (عَجِيبٌ): بریتیه له شتیکی زۆر سهیر، واته: ریزگه ی زیده پوویه، به لام ئه وه ی مرووف پی سهیر بی و سهری له به رانه ریدا سوڕ مینن، پی ده گوتری: (عَجَبٌ).

(الرُّشْدُ): (الرُّشْدُ وَالرُّشْدُ: خِلَافُ الْغَيِّ وَيُسْتَعْمَلُ اسْتِعْمَالُ الْهَدَايَةِ) (رَشْدٌ وَرُشْدٌ) پیچه وانه ی (غَيٌّ)، به مانای بی مرادی و به ئامانج نه گه یشتن دی، که واته: (رَشْدٌ وَرُشْدٌ)، واته: به ئامانج گه یشتن، جاری واش هه یه وشه ی (رَشْدٌ وَرُشْدٌ) له جیاتن هیدایهت به کاردی، ئه وه بو چوونی (راغب الأصفهانی) ه، به لام ئه وه ی من پیگه یشتووم ئه وه یه که (رَشْدٌ وَرُشْدٌ) به رهه م، ده ره نجامی هیدایه ته، هه روه ک (غَيٌّ) ده ره نجامی (ضَلَالٌ) ه، که سیك گومرا بی، بيمراد ده بی و، که سیك ری راست بگری، به ئامانج ده گات.

(تَعَلَّى جَدُّ رَبَّنَا): واته: مه زنی پی په روه ردگارمان به رزه یان به خششی په روه ردگارمان به رزه، یاخود پیگه ی په روه ردگارمان به رزه، وه ک له فره مایشتی پیغه مه ردا ﷺ هاتوه: {لَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۸۰۸، ومسلم:

۵۹۳) خاوهن هه‌بوون، یان خاوهن پشک و به‌ش، هه‌بوون و پشک و به‌شه‌که‌ی له به‌رانبه‌ر تو‌دا سوودی پێ ناگه‌یه‌نێ، (أَي: لَا يُتَوَصَّلُ إِلَى الثَّوَابِ فِي الْآخِرَةِ بِالْجَدِّ، وَإِنَّمَا ذَلِكَ بِالْجَدِّ فِي طَاعَتِهِ) واته: به‌ه‌وێ مآل و سامان و پشک و به‌شی دنیایی، مرو‌ف ناگاته پاداشتی خوا له پو‌ژی دوا‌یدا، به‌ل‌کو به‌ه‌وێ باش کار کردن و، چاک مشو‌ر خو‌اردن له فه‌رمانبه‌ریی خو‌ادا، مرو‌ف ده‌گاته پاداشتی خواو له پاداشتی خوا به‌هره‌مند ده‌بێ.

(شَطَطًا): (الشَّطَطُ: الْإِفْرَاطُ فِي الْبُعْدِ): (الشَّطَطُ) بریتیه له زی‌ده‌پو‌یی و، تێپه‌راندن له دو‌وری‌دا، (شَطَّ) یان (شَاطء)، که‌ناری پو‌وبارو ده‌ریا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دو‌وره، ئه‌و ناوه‌ی لێ‌ناوه.

(رَهَقًا): (رَهَقَةُ الشَّرِّ: غَشِيَهُ بِقَهْرٍ، رَهَقَتْهُ أَرْهَقَتْهُ)، (رَهَقَةُ الشَّرِّ) واته: خراپه‌ که‌وته سه‌ری، واته: خراپه‌و زیانی‌ک به‌ زو‌ر که‌وته سه‌ری، ده‌گوتری: (رَهَقَتْهُ، أَرْهَقَتْهُ)، واته: خسته‌مه سه‌ری، هه‌م به‌ سیانی (ثَلَاثِي) هاتوه، هه‌م به‌ چواریی (رُبَاعِي)، (رَهَقَةُ وَأَرْهَقَةُ) هه‌ردووکیان به‌ مانای: خسته‌یه سه‌ر، دین، ئه‌و کاته‌ش (مُضَارِع) ده‌کیان (يَرْهَقُهُ وَيَرْهَقُهُ) ده‌بێ.

(لَنْ يَبْعَثَ): به‌ دوو واتایان هاتوه، (أَصْلُ الْبَعْثِ: إِثَارَةُ الشَّيْءِ وَتَوَجُّيْهِ)، (بَعَثَ) بریتیه له هه‌ڵساندنێ شتێک و ئا‌راسته‌کردنێ، (بَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا، أَي: قَيْضُهُ)، خوا ﷻ قه‌له‌ په‌شه‌یه‌کی نارد، (فَأَمَاتَهُ اللَّهُ ثُمَّ بَعَثَهُ) واته: خوا سه‌د سآل مران‌دی و دوایی هه‌ڵسانده‌وه، ﴿بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا﴾ النحل، واته: له‌ هه‌ر کۆمه‌لگایه‌کدا پێغه‌مبه‌ری‌کمان ناردوه، که‌واته: (بَعَثَ) به‌ مانای ئاماده‌کردن و، هه‌ڵستانده‌وه‌و، ناردن، دی.

بۆیه: ﴿أَنْ لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا﴾ به‌ دوو واتایان دی:

أ- که خوا ﷻ هه‌یج که‌سێک زیندوو نه‌کاته‌وه.

ب- خوا هه‌یج پێغه‌مبه‌ری‌ک نه‌نێری.

(لَمَسْنَا السَّمَاءَ): ئاسمانان سوڭاغ كرد، پشكنيمان، (اللَّمْسُ: إِذْرَاكَ بِظَاهِرِ الْبَشَرَةِ كَالْمَسِّ، وَيُعَبَّرُ بِهِ عَنِ الطَّلَبِ)، (لَمَسَ) بریتیه له زانین بهووی دیوی دهرهوهی پیست، (لَمَسَ) وهك (مَسَ) وایه، (مَسَّهُ أَوْ لَمَسَهُ) واته: دهستی لیدا، دواپی به کارده هیئری بۆ به دوا گهران و لی خهفتان، ﴿لَمَسْنَا السَّمَاءَ﴾ واته: ئاسمانان پشکنی، مهبهست ئهوه نیه دهست له ئاسمان درایی، یانی: سوڭاغمان کردو تییگه پراین.

(فَوَجَدْنَاهَا): بینیمان، (أَي: صَادَقْنَاهَا وَأَصْبَنَاهَا، وَيُعَبَّرُ بِهِ عَنِ التَّمَكُّنِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ، وَقَالَ: فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً أَي: لَمْ تَقْدِرُوا عَلَى الْمَاءِ)، وشهی (فَوَجَدْنَاهَا) (صَادَقْنَاهَا) واته: لیمان هه لکهوت، (وَأَصْبَنَاهَا) تووشی بووین، دواپی وشهی (وَجَدَ) و (وَجَدَان) به کارده هیئری بۆ (تَمَكَّنَ)، واته: ئینسان دهستی بگاته شتیك، وهك: (حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ) له ههر شوئینیك بهر پهلتان کهوتن، لیئان هه لکهوتن، ههروهها وهك: (فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً) ئاوتان لی هه لکهوت، ئاوتان و چنگ نه کهوت (لَمْ تَقْدِرُوا عَلَى الْمَاءِ)، تواناتان به سهر ئاودا نه بوو.

(حَرَسًا شَدِيدًا): (الْحَرَسُ وَالْحُرَاسُ جَمْعُ حَارِسٍ)، (حَارِسٍ) واته: پاسهوان، ئیشکچی، ههم به (حَرَسٍ) کۆده کریتهوه، وهك: (خَادِمٌ وَخَدَمٌ، حَارِسٌ وَحَرَسٌ)، ههم به (حُرَاسٍ) یش کۆ ده کریتهوه، وهك (خَادِمٌ وَخَدَامٌ)، (خَادِمٌ) واته: خزمهتکار، (خُدَام) واته: خزمهتکارهکان، (حَارِسٍ) پاسهوان، (حُرَاسٍ) یان (حَرَسٍ) یانی: پاسهوانهکان، (وَالْحَارِسُ حَافِظُ الْمَكَانِ) (حَارِسٍ): بریتیه له پارێزه ری شوئینیك.

(وَشُهْبًا): (شَهَابٌ: جَمْعُهُ شُهَبٌ، شُهْبًا) (الشَّهَابُ: الشُّعْلَةُ السَّاطِعَةُ مِنَ النَّارِ الْمُوقَدَةِ وَمِنْ الْعَارِضِ فِي الْجَوِّ)، (شَهَابٌ) که کویه کهی (شُهْبٌ) ه، واته: بلیسه یه کی تیشکدهر له ئاگریك که هه لایساوه، یاخود له ههور که بریسکه دهدا، ئهویش پیی ده گوتری: (شَهَابٌ).

(رَصَدًا): (الرَّصْدُ: الْإِسْتِعْدَادُ لِلتَّقَبُّبِ)، (رَصَدَ): بریتیه له ئاماده سازی بۆ چاودیری کردن، (رَصَدَ لَهُ، وَتَرَصَّدَ لَهُ، وَأَرَصَدْتُهُ لَهُ)، (رَصَدَ لَهُ) واته: بۆی له

بۆسه دایه، له چاوه پروانی دایه، (وَتَرَصَّدَ لَهُ) هه مان واتای ههیه، (وَأَرَصَدْتُ لَهُ) واته له بۆسه دا بۆم دانا، (الرَّصَدُ لِلوَاحِدِ وَالْجَمْعُ)، (رَصَدَ) بۆ تاک و بۆ کۆش به کارده هیتر، (رَصَدَ) به مانای (مَرصُود) یش دێ، واته: که سێک که چاودێری ده کری، که سێک جگه له خوێ، بۆی له بۆسه دایه.

(طَرِيقَ): (جَمْعُ طَرِيقَةٍ)، (طرائق) کۆی (طَرِيقَةٍ) یه، (طَرِيقَةٍ) ش به مانای رێبازه، (إِشَارَةٌ إِلَى الْإِخْتِلَافِ فِي دَرَجَاتِهِمْ)، (طَرِيقَ قَدَدًا) ئاماژهیه بۆ راجیایان له پله کانیاندا، (وَجَمْعُ طَرِيقٍ: طُرُقٌ، وَجَمْعُ طَرِيقَةٍ: طَرَائِقُ)، (طَرِيقٌ) به (طُرُق) کۆ ده کریته وه، رێبه کان، (طَرِيقَةٍ) ش به (طَرَائِقُ) کۆ ده کریته وه، ﴿وَالْوَّاسْتَقْنَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِنَهُمْ مَاءً عَذَقًا﴾ ١٦ الجن، (طَرِيقَةٍ) لێره دا دیسان به مانای رێباز دێ، به لام به (طَرَائِقُ) کۆ ده کریته وه، (طَرِيقٌ) یش به (طُرُق).

(قَدَدًا): (الْقَدُّ: قَطْعُ الشَّيْءِ طَوْلًا، كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿قَدْ مِنْ دُبُرٍ﴾ ٢٧ يوسف، (أَي: شُقٌّ مِنْ خَلْفٍ)، (وَالْقَدُّ: الْمَقْدُودُ، وَالْقَدُّ: قَامَةُ الْإِنْسَانِ، وَالْقَدُّ: الطَّرَائِقُ، وَالْقَدَّةُ الْقِطْعَةُ)، (قَدَدٌ): بریتیه له برینی شتێک به باری درێژییدا، قلیشانندی و داقلیشانندی، وهك له سووره تی (یوسف) دا خوا ده فه رموی: ﴿وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ﴾ ٢٧، ئه گهر کراسه که ی له پشته وه هه لقلیشابن هی یوسف (علیه السلام) ههروهها (قَدَدٌ) به مانای (مَقْدُود) دێ، واته: شتێک که قلیشیتراوه دادراوه، دیسان (قَدَدٌ) به مانای قیافه و دیمه ن و قامه تی مرووفیش دێ، که به پێوه ده وه ستی، (قَدَدٌ) به مانای (طَرَائِقُ) رێبه کان و، (قَدَّةٌ) به مانای (قِطْعَةٌ) دێ، واته: پارچه یه ك.

(بَخْسًا): (الْبَخْسُ: نَقْصُ الشَّيْءِ عَلَى سَبِيلِ الظُّلْمِ) (بخس): بریتیه له که مکردنه وه ی شتێک به شیوه ی سته م لێکردن.

(رَهَقًا): پێشتریش گوتمان (رَهَقَهُ الْأَمْرُ)، واته: کاریکی به سه رهات، دایبۆشی، ناره حه تی کرد، که واته: (رَهَقًا)، واته: زیان به سه رهاتنێک، خراپه به سه رهاتنێک،

که دهفه رموی: ﴿فَلَا يَخَافُ بَحْسًا وَلَا رَهَقًا﴾، نه ده ترسی پاداشتی لی کهم بکریته وه، نه ده ترسی سزای بو زیاد بکری به ناحق.

(الْقِسْطُ): (النَّصِيبُ بِالْعَدْلِ، كَالنَّصْفِ وَالنَّصْفَةِ، وَقِسْطٌ: جَارٌ، فَالْقِسْطُ: أَخَذَ قِسْطَ الْغَيْرِ، وَالْإِقْسَاطُ: إعطاء قِسْطٍ لِغَيْرٍ) (قِسْطُ): به مانای دابه شکردنیکی دادگه رانه دی، وهك (نَصَف و نَصْفَةً) نه وانیش به هه مان شیوه به مانای دابه شکردنیکی له نیوه را، له نیو قه دی را، به شیوه ی یه کسان، (قِسْطٌ) به مانای (ظَلَمَ) سته می کرد، چونکه (الْقِسْطُ: أَخَذَ قِسْطَ الْغَيْرِ) (قِسْطُ): بریتیه له وهی به شی جگه له خوت بو خوت بینی، به لام (إِقْسَاطُ) بریتیه له وهی به شی له وهی دیکه بدهی.

(تَحَرَّوْا): (حَرَّ الشَّيْءِ يَحْرِى: قَصَدَ حَرَاهُ، وَالْحَرَى: الْجَانِبُ، وَتَحَرَّاهُ كَذَلِكَ، تَحَرَّوْا) واته خه فتاون، هه ولیان بو داوه، بو تیکو شاون، چونکه (حَرَّ الشَّيْءِ يَحْرِى: قَصَدَ حَرَاهُ) واته: پرووی تیکرد، پرووی کرده ته نیشه که ی، (حَرَى) به مانای ته نیشه (جَانِب) دی، (وَتَحَرَّاهُ)، واته: لی خه فتاوه و هه ولی بو داو له پیناویدا تیکو شا.

(عَدَقًا): (أَي: غَزِيرًا، عَدَقَتْ عَيْنُهُ تَغْدِقُ)، (عَدَقُ) به مانای زور دی، (عَدَقَتْ عَيْنُهُ تَغْدِقُ)، واته: چاوی پر بوو، پر ده بی له فرمیسک.

(سَلَكُهُ): (السُّلُوكُ: النَّفَادُ فِي الطَّرِيقِ، سَلَكُهُ وَأَسْلَكَهُ أَي: أَدْخَلَهُ)، (سُلُوكُ): بریتیه له چوونه نیو ریگا، (سَلَكُهُ وَأَسْلَكَهُ) هه به سیانی (ثَلَاثِي) هاتوه، هه به چواری (رُبَاعِي)، (سَلَكُهُ) واته: خسته نیو، (أَسْلَكَهُ) به مانای خسته نیو، (سَلَكُهُ فِي الطَّرِيقِ) واته: خسته نیو ریگه وه (أَسْلَكَهُ) به هه مان شیوه، هه ردوویان به مانای خسته نیو، مه رجیش نه هه بو خسته نیو ری، به کار به یزی، جاری و ههیه ده زوویهك ده خریته نیو ده نکه کانی ته سییحیکه وه، هه وای پیده گوتری.

(صَعْدًا): دەیخاته ئیو ئازاریکی سەختەو، (الصُّعُودُ: الذَّهَابُ فِي الْمَكَانِ الْعَالِي)، (صعود) بریتیه له پویشن بەرهو شوینیکی بەرز، (صَعْدًا أَي: شَاقًّا، صُعودًا: عَقْبَةً شَاقَّةً)، (صَعْدًا) بە مانای قورس، هەروەها (صعود) یانی: کۆسپییکی قورس و زەحمەت.

(لَبَدًا): (جمع لَبْدَةٍ)، (لَبَد) کۆی (لَبْدَةٌ) یه، یانی: کەلەکە بوو سەریەک

هۆی هاتنه خوارهوی ئایه تهکان

هۆی دابەزینی هەر شەش ئایەتی سەرەتا: ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ۝١ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَمْ نُشْرِكْ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۝٢ وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۝٣ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝٤ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسَ وَالْجِنِّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝٥ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝٦﴾، هەرچەندە ئیمە لەو کورتە باسە ی لە بارە ی جندەووە خستمانەپروو، ئەم دەقەو چەند دەقیکی دیکەشمان لەو بارەووە هێنان، بەلام لێرەش وەک هۆی هاتنەخوار، ئەم دەقە دووبارە دەکەینەووە:

﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: مَا قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْجِنِّ وَمَا رَأَوْهُمْ، انْطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي طَائِفَةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ عَامِدِينَ إِلَى سُوقِ عُكَاظٍ، وَقَدْ حِيلَ بَيْنَ الشَّيَاطِينِ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ، وَأُرْسِلَتْ عَلَيْهِمُ الشُّهُبُ، فَرَجَعَتِ الشَّيَاطِينُ إِلَى قَوْمِهِمْ، فَقَالُوا: مَا لَكُمْ؟ قَالُوا: حِيلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ، وَأُرْسِلَتْ عَلَيْنَا الشُّهُبُ! قَالُوا: مَا ذَاكَ إِلَّا مِنْ شَيْءٍ حَدَثَ، فَاضْرِبُوا مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا، فَانْظُرُوا مَا هَذَا الَّذِي حَالَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ؟ فَانْطَلَقُوا يَضْرِبُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا، فَمَرَّ النَّفَرُ الَّذِينَ أَخَذُوا نَحْوَ تِهَامَةٍ وَهُوَ بَنَخْلَةٌ، عَامِدِينَ إِلَى سُوقِ عُكَاظٍ، وَهُوَ يُصَلِّي بِأَصْحَابِهِ صَلَاةَ الْفَجْرِ، فَلَمَّا سَمِعُوا الْقُرْآنَ اسْتَمَعُوا لَهُ وَقَالُوا: هَذَا الَّذِي حَالَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ. فَرَجَعُوا إِلَى

قَوْمِهِمْ فَقَالُوا: يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا. يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا. فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ ﷺ: ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ ۝١﴾ (أخرجه البخاري: ٧٧٣، ٤٢٢١، ومسلم ٤٤٩، والترمذي: ٣٣٢٣، وابن حبان: ٦٨٢٨، والحاكم: ٣٨٥٧).

واته: عەبدوللای کوپی عەبباس (خوا لیان رازی بی) دەلی: پیغەمبەری خوا ﷺ قورئانی بەسەر جنددا نەخویندۆتەووە نەشیدیون، بەلکو پیغەمبەری خوا ﷺ لەگەڵ کۆمەڵیک لە ھاوێلانێ چوون بو بازارێ عوکار، لە حالیکدا کە پەرە خرابوووە نێوان شەیتانەکان و ھەوایی ئاسمان و بلیسیەیان بەسەردا نێردرابوون، شەیتانەکان چوونە لای خەلکەکە ی خویان گوتیان: بۆچی ھاوونەو؟ گوتیان: ڕیی ھەوایی ئاسمانمان لێ گیراوە و بلیسیەمان بەسەردا نێردراون، گوتیان: ئەو تەنیا بەھۆی شتیکەووەیە ڕوویداوە، ڕۆن بە ڕۆژھەلات و ڕۆژئاواکانی زەویدا سەرنج بدەن، بزانی داخۆ چ شتیک وای کردووە ئیمە ڕیی بیستی ھەوایی ئاسمانمان لێگیراوە؟ ڕۆشتن بە ڕۆژھەلات و ڕۆژئاواکانی زەویدا گەران، ئەو کۆمەڵەی بەرەو تێھامە چوون، لە کاتیکدا پیغەمبەر ﷺ لە شوینیک بوو بە ناوی نەخلە لە بازارێ عوکار، نوێژی بە ھاوێلانێ کرد، نوێژی بەیانی پێدەکردن، کاتیک گوئیان لە قورئان بوو (واته: لە سالی دەیەمی پیغەمبەرایەتیدا)، گوئیان بۆ ھەلخست و گوتیان: ئا ئەوێ بەوتە ھۆی ئەوێ ڕیی گوئیست بوونی ھەوایی ئاسمانمان لێ بگیری، گەرانەووە بۆ لای خەلکەکیان و گوتیان: ئەو خەلکەکەمان! ئیمە گویمان لە قورئانیک سەرسوڕھینەر بوو، بەرەو راستە ڕی پێنمایی دەکات و ڕوومان پێھیناو، ھیچ شتیک ناکەینە ھاوبەشی پەرەردگارمان، ئیدی خوا ﷻ ئەوێ دابەزاندە سەر پیغەمبەرەکە ی خۆی: ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ۝١﴾

مانای گشتیی نایه تەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەر مۆی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بە ناوی خوا
بە بەزەیی بە خشنده، واتە: دەستپێکردن بە ناوی خوايه، ئەوەش یانی:

۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.

۲- ئەم کارە بە پێی شەرعی خوا دەکەم.

۳- ئەم کارە بە تواناو یارمەتی خوا دەکەم.

۴- ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندی خوا ئەنجام دەدەم.

﴿قُلْ أُوْحِيْ اِلَيَّ اَنْهُ اُسْمِعَ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾، خوا ﷻ بە پیغەمبەری خاتەم ﷺ
دەفەر مۆی: بۆی سروشم بۆ لا کراوه، نیگام بۆ لا نێردراوه کە کۆمەڵێک لە جند
گوئیان هەڵخستوه، واتە: بە گرنگی پێدانهوه گوئیان گرتوه بۆ قورئان خوێندنی
پیغەمبەری خوا ﷻ، ﴿فَقَالُوا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا﴾، یە کسەر لە دواى گوێ گرتیان
لە قورئانە کە گوتوو یانە: ئێمە گوئیستی قورئانیکی سەرسوڕهێنەر بووین، (عَجَب)
لە بنچینه دا چاوگە، وەك زێدەرۆیی بۆ وەسفی قورئان بە کارهێنراوه، ئەگەر نا
(عَجَب)، واتە: سەرسوڕمان، بەلام لێرەدا بە مانای سەرسوڕهێنەر بە کارهێنراوه.

﴿يَهْدِيْ اِلَى الْرُّشْدِ﴾، ئەو قورئانە سەرسوڕهێنەر بەرەو سەر راستی و
بەرەو بە مراد گەشتن پێنمایی دەکات، ﴿فَاَمَّا نَابِهٖ﴾ بۆیە ئێمەش پڕوامان
پێی هێنا، ﴿وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا اَحَدًا﴾، دیارە کرۆک و کاکلەى ئەوەى قورئان خەڵکی
بۆ بانگ دەکات، بریتیە لە تەنیا خواپەرستی و هاوبەش بۆ پەیدا نەکردنی،
بۆیە یە کسەر دەلێن: هەرگیز هیچ کەس ناکەینە هاوبەشی پەروەردگارمان، واتە:
نە لە بەدیھێنەراییەتی داو، نە لە پەروەردگاریتی داو، نە لە خاوەنداریتی داو،
نە لە پەرستراویتی داو، نە لە ناوو سیفەتەکانی داو.... هتد.

﴿وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَيْنَا﴾، ئەمە خویندراویشەتەو: (وَإِنَّهُ)، واتە: بە دلتیایی مەزنیی پەرورەدگارمان زۆر بەرزە، پیگە ی پەرورەدگارمان زۆر بەرزە، ﴿مَا آتَخَذَ صَحْبَهُ وَلَا وَلَدًا﴾، نە هاوەلی هەیه، هاوەلی هاوژین و هاوسەر، پۆلەشی نیە، واتە: بە پیچەوانە ی ئەووەو کە هاوبەش بو خوا دانەرەکان دەلێن و، بە پیچەوانە ی ئەووەو کە ئیبلیس رەواجی پێداو، هەم لە نێو جندو هەم لە نێو مروڤاندا، کە خوا هاوسەر و هاوژینی هەیه و پۆلە ی هەیه، کوڤو کچی هەن، پەرورەدگارمان پیگە ی زۆر بەرزە، نە رەگەزی هەیهو، نە هاوسەری هەیه، نە کەسی لێ بوووەو نە لە کەس بوووە.

﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا﴾، بە دلتیایی نەفامە کە ی ئیمە، واتە: ئیبلیسە نەفامە کە ی ئیمە، قسە ی لە هەق دووری لەسەر خوا کردوون، واتە: قسە ی دوور و نەگونجاو لە گەڵ خوای بەرزدا، کە یەکیک لە قسە دوورەکانی ئەووە بوووە گوتوو یەتی: خوا هاوبەشی هەیهو، یەکیک لە قسە دوورەکانی دیکە ی ئەووە بوووە گوتوو یەتی: خوا هاوسەری هەیهو، پۆلە ی هەیه، کوڤو کچی هەن!.

﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجَنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾، بە دلتیایی ئیمە زانیمان (ظَنَنَّا) لێرەدا بە مانای (إِسْتَيْقَنَّا) دلتیا بووین (عَلِمْنَا)، زانیمان، دەشگونجی (ظن) هەر بە مانای گومان بێ، واتە: پیمان وابوو کە نە مروڤ و نە جند درۆ بە ناوی خواوە نالێن، درۆ بە ناوی خواوە ناکەن، واتە: شتێک پال نادەنە لای خوا درۆ بێ، ئنجا ئەگەر (ظَنَنَّا) بە مانای (زانیمان) بێ، لێرەدا واتە: ئیمە لە لای خۆمان یەقینمان پەیدا کردبوو، یان زانیاریمان پەیدا کردبوو، بەلام بە دلتیایی زانیاری و یەقینە کە یان بێ بنەما بوو، ئەگەر (ظن) یش لێرەدا بە مانای گومان بێ، واتە: پیمان وابوو، گومانمان وابوو، یان بە هەڵ و امان دەزانی و دلتیاش بووین، بەبێ ئەووە ی دلتیایە کە مان بناغە یەکی راستی هەبێ، یاخود هەر گومانمان وابوو کە مروڤ و جند بە ناوی خواوە درۆ ناکەن، درۆ لەسەر خوا ناکەن.

﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ﴾، بە دُنیاوی کۆمەلەیک لە پیاوانی مەرۆف پەنایان دەبردە بەر پیاوانییک لە جندەکان، ﴿فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾، پیاوێ جندەکان ئەو پیاوێ مەرۆفانەیان زیاتر تووشی زیان و گومپایی و گرفتاری کرد، کە دوایی زیاتر تیشک دەخەینە سەر ئەو، کە عەرەبەکان عەدەتیان وابوو، ئەگەر لە بیابانییک لە دەشت و چۆلاییە، رۆشتبانیەو شەویان بەسەردا هاتبایە، دەیانگوت: پەنا دەبەینە بەر گەورەیی ئەم دەقەرە، گەورەیی ئەم شیو، پەنایان دەگرت بە گەورەیی جند، ئەو کەسەیی ریش سپیی و گەورەیی جندەکانە لەو شوێنە، بە حیساب بۆ ئەوێ بیانپاریزی لە خراپەکاری ئەو جندە خراپانەیی لەبەر دەستیدان، بەلام ئەو زیاتر دەبوو هۆی ئەوێ تووشی زیان ببن، یان دەبوو هۆی ئەوێ جندەکان بەو پەنا پێ بردنە مەرۆفەکان، زیاتر تووشی زیان و بوغپایی و لە خۆپایی بن.

﴿وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا﴾، جندەکان لە نێو خۆیاندا دەلێن: ئەو جندەکان! مەرۆفەکانیش پێیان وابوو، وەك چۆن ئێو پێتان وابوو، کە خوا ﷻ هیچ کەسێک نایێری، واتە: هیچ کەسێک نایێری وەك پێغەمبەر ﷺ، پێیان وابوو لە دوای پێغەمبەرانێ پێشوو، کۆتایی بە پێغەمبەرایەتی هاتو ئەو واتایەکی، یاخود: لێردا (يَبْعَثُ) بە مانای زیندوو کردنەوێ، واتە: ئەو جندەکان! مەرۆفەکانیش وەك ئێو پێیان وابوو خوا ﷻ هیچ کەسێک زیندوو ناکاتەو، هەلناستییتەو.

﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَهَا مِلْءًا حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا﴾، بە دُنیاوی ئێمە ئاسمانان پشکنیی و سۆراغمان کردو گەراین، ئاسمانان وای بونی و وای هەلکەوت، کە پێ کراوێ لە پاسەوان و لە بلیسان، (حَرَسَ) کۆی (حَارِس)، واتە: ئێشکچی و پاسەوان، (شُهَبَ) ییش کۆی (شُهَاب)، واتە: بلیسە، (شُهَبَ)، واتە: بلیسە ئاگرەکان.

﴿وَأَنَا كُنَّا نَقَعُدُّ مِنْهَا مَقْعِدَ اللَّسْمَعِ﴾، ھەرۈھە ئیمە پېشتەر چەند شوئیتك و نشینگە یە کمان ھەبوون لە ئاسمان، تیئاندا دادەنیشتین بۆ گوئی گرتن، واتە: گوئیگرتن لە قسە ی فریشتان، ﴿فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَحْدُ لَهُ شَهَابًا رَصْدًا﴾، بەلام ھەر کەسك ئیستا گوئی ھەلبخات (بۆ قسە ی فریشتان)، بلیسە یەك بۆ خوئی لە بۆسەدا دەبینی، بلیسە یەك چاوەرپی دەکات و بۆی لە بۆسەدا یە.

﴿وَأَنَا لَا نَذَرِي أَشْرَ أَرِيدُ يَمَنَ فِي الْأَرْضِ أَمَرَأَدَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾، ئیمە ناشزانین ئایا ئەوانە ی لە زەویدان، واتە: مەروڤەکان خراپەو زیانیان بەو گۆرانکارییە بۆرە چاوە کراوە، یاخود پەرۋەردگاریان سەر راستی و بە ئامانج گەیشتن و خێرو خویشی بۆرە چاوە کردوون، کە ئەو گۆرانکارییە بەسەر بارودۆخی ئاسمان دا ھاتووە، کە ری لە جند و شەیتانەکان گیراوە، گوئی لە قسە ی فریشتان بگرن؟ ﴿وَأَنَا مِمَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ﴾، ئیمە چاکەکانیشمان ھەن و جگە لەوانیشمان ھەن، ﴿كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا﴾، پېشتەر ئیمە کۆمەل و رېبازی جیا جیا بووین، (طرائق) کوئی (طريقة) یە بە مانای رېباز و مەزھەب و رېچکە، (قَدَد) کوئی (قَدَة) یە، بە مانای (قطعة) دی، ئیمە چەندان رېبازی جوړاوە جوړو لیکدا براو بووین.

﴿وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا﴾، ئیمە دەمانزانی و دلتیا بووین، لیرەدا (ظَن) بە مانای (علم) زانین و (يقين) دلتیایی دی، ئیمە دلتیا بووین و دەمانزانی کە نە لەسەر زەوی خوا دەستەوسان دەکەین و، نە دەشتوانین دەستەوسانی بکەین وەك ھەلاتن و لەبەر پاكردنی.

﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ﴾، ئیمە کاتیک گویمان لە رېنمایى بوو، (کوئا رېنمایى خوا بۆ مەروڤایەتی و بۆ جندیش) پرومان پېھتیا، ھەر لەگەل گوئیستی بووین، پرومان پېھتیا بەبى وەخران، ﴿فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا﴾، ھەر کەسك برۋاش بە پەرۋەردگاری بھیتی، نە لە کەمکردنەو (ی پاداشت دەترسئ لەسەر کردەو (باشەکان) و نە لە خستە سەر

(ی سزا) دەترسێ (لەسەر خراپەکانی)، واتە: نە پاداشتی کردەوه چاکەکانی لێ
کەم دەکری و، نە سزای خراپەو تاوانەکانیشی بوو زیاد دەکری.

﴿وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ﴾، ئێمە ملکه چیشمان لە نیودا هەن
و، هەمانن ملکه چن (بوو خوا) و، هەشمانن ستهمکارو لادەرن (لە پێی خوا)،
﴿فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا﴾، ئنجا هەر کەسێک ملکه چ بێ بوو خوا، ئا
ئەوانە خەفتانی سەر راستیان کردو، لە سەر راستی گەراون، واتە: هەولیان
داوە بە ئامانج بگەن و پێی راست پەیدا بکەن، ﴿وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ
حَطَبًا﴾، بەلام لادەران و ستهمکاران ئەوانە دەبنە سووتەمەنیی بوو دۆزەخ.

تاكو ئێره هه‌مووی قسه‌ی چنده.

دوایی خوا دەفەرموی: ﴿وَالْوِاسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ﴾، ئەگەر لەسەر پێیاز
پاوه‌ستاو دامەزراو بوونایە، لەسەر راستە پێی خوا، ﴿لَأَسْقِيَنَّهُمْ مَاءً غَدَقًا﴾، ئێمە
ئاوێکی زوڵالی زۆرمان پێ دەنۆشین، لە ئاسمانەوه بوومان دادەبەزاندن، واتە:
ئەگەر ئەوان پێی راست گرتوو بوونایە، خوا بەرەکەتی دەخستە ژيانانەوه و نازو
نیعمەتی زۆری بوو دەره‌خساندن، بۆچی؟ ﴿لَنَفْنِيَنَّهُمْ فِيهِ﴾، تاكو له‌و بژیه‌دا - که
سەرچاوه‌که‌ی بریتیه‌ له‌ ئاوی زۆرو زوڵال - تاقییان بکەینه‌وه، ﴿وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ
رَبِّهِ﴾، هەر کەسێکیش ڕوو وەچەرخینێ لە یادی پەروەردگاری، یاخود (ذکر)
بە مانای قورئانە، واتە: ئەو قورئانە بیرخەرەوه‌یه‌ی که له‌ پەروەردگاریه‌وه‌ بوو
دابەزیوه‌، یاخود (ذکر) بە مانای بەرنامەیه‌، له‌ بەرنامە‌ی پەروەردگاری پشت
هەلبکات و ڕوو وەچەرخینێ، ﴿يَسْلُكُهُ عَذَابًا صَعَدًا﴾، (خوا) دەیخاته‌ نێو ئازارو
سزایه‌کی قورس و زەحمەت و سەختەوه‌، وەك چۆن کەسێک کەسێک بە هەوراز
هەلدەگیرێ، زۆر ماندوو دەبێ، خواش ئەو کەسە دەخاته‌ سزاو ئازاریکی
سەختەوه‌، وەك وه‌ شاخی هەلیگیرێ.

﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ﴾، بە دنیایی مزگەوتەکانیش هی خوان، بەشی کەسیان
پێوه‌ نیه‌، ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾، کەواتە: له‌ گە‌ڵ خوادا له‌ کەسی دیکه‌
مه‌پارێنه‌وه‌، یان (مَسْجِد) که‌ کوێ (مَسْجِد)ه‌، ده‌گونجی مه‌به‌ست ئەو ئەندامانه‌

بن که مروّف کر نووشیان له سەر دە بات بوّ خوا، که بریتین له هەوت ئەندام: نێو چەوان و، هەردوو لەپە دەست و، هەردوو ئەژنو، هەردوو سنگی پێ.

﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾، بە دنیایی کاتیک بەندە ی خواش هەلسا لێی دەپاراپیهو، له خوا دەپاراپیهو، یاخود: (يَدْعُوهُ) یانی: خۆی دەپەرست، قورئانی دەخویند، پەرستشی بوّ خوا ئەنجام دەدا، ﴿كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا﴾، نیزیك بوو کە ئەکە ی له سەر بکەن، واتە: نیزیك بوو جندەکان لەبەر زۆر تامەزرۆیی بوّ گوییست بوونی ئەو قورئانە ی پێخەمبەر دەخویند، یان ئەو پارانەو یه ی دەیکرد، یان ئەو پەرستشە ی بوّ خوا ئەنجامی دەدا، ئەوەندە سوور و مکوور بوون له سەر ئەو ی هەموویان گوییان لێ بێ، خەریك بوو کە ئەکە بکەن له سەر پێخەمبەری خوا ﷺ و بچنە سەر شانی یه کدی، که دیارە بوّ پێخەمبەری خوا ﷺ، لەبەر ئەو ی ئەوان نابەرەهەستن، ئەو نەبوو سەنگی بگاتە سەر، بەلام خەریك بوو کە ئەکە ی له سەر بکەن و زۆر قەرەبالغیی له سەر بکەن، (لِبَد) کۆی (لِبْدَة) یه که هەر شتیکە کۆکرایتەو سەر یه ک، لبادی کوردیش که له خوری دروست دەبێ، له خوری پیکهوه پەستراو، هەر لهووه هاتوه، لەبەر ئەو ی مووه کانی خورییه که، هەموویان خپراوانهوه سەر یه ک و پەستیورانە نێو یه ک.

بەلام لێرەدا ئەوەندە دەلێن:

لهو دوازدە شوینەدا (أَنَّهُ) هاتوهو، ئەمە قیرائەتی (حَفْص) و هی هەندیکی دیکه یه له قورئانخوینەکان. (قُرَاء) بەلام زۆربە ی قورئانخوینەکان، به (إِنَّه) یان خویندۆتەوهو، زانیان گوتوو یانە: ئەو جوړه خویندنهو یه ش بهیتره، لهو یه دەست پێدەکات، که دەفەرموی: (وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبُّنَا)، خویندوو یانەتەوه: (وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبُّنَا)، هەر وهە (وَأَنَّهُ كَانَ)، (وَأَنَّهُ كَانَ)، (وَأَنَا ظَنَّنَا)، (وَأَنَا ظَنَّنَا)، (وَأَنَّهُ كَانَ): (وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْأُنسِ)، (وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا)، (وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا) تا کۆتایی، که دوایی له مەسەله گرنگه کان دا زیاتر تیشك دەخەینه سەر ئەو بابەتە.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یەكەم:

سروشكران بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ كە كۆمە ئيك له جند گوئیان بۆ قورئان خویندنه كه ی هه لڅستوهو پپی سه رسام بوون و، پرایانگه یاندوه كه به ره و راسته رپی به ئامانج گه یه نه ر پینمایه ده كات، بروایان پی هیناوه و ئه وانه هاوبه شیش بۆ په ره وهر دگاریان دانائین و، پاکیی له هاوژین و پۆله بۆ خوا ده رده برن و، نه فامی ئیبلیس كه به گه وچه كه مان، نه فامه كه مان ناوزه دی ده كهن، راده گه یه نن، راشیده گه یه نن ئه و پیاوانه ی له مروقان په نایان بردۆته به ر پیاوانیک له جند، ته نیا زیانیان لی زیاد کردوون، ده شلین: مروقه بیروایه کانیش وهك ئیوه ی جندی بیروا، پیان وایه خوا هیچ كه س زیندوو ناکاته وه، یاخود هیچ كه س په وان ناکات به پیغەمبەر:

خوا ده فهرموئ: ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ۝١ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۝٢ وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَحْبَةً وَلَا وَلَدًا ۝٣ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝٤ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝٥ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝٦ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۝٧﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له دوازه برگه دا:

(١) - ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ﴾ (خوا به پیغەمبەر هه که ی ﷺ ده فهرموئ): بلئ: سروشم بۆ لا کراوه، كه كۆمه ئيك له جند گوئیان هه لڅست، ئیمه وهك چۆن مانا گشتیه که ی به خیرایی به سه ریدا په تبووین، ئەم مەسەلە گرنگانه ش زۆر ناچینه نیو

ورده کاریه کان، چونکه لهو کورته باسه دا که کردمان له باره ی جنده وه، ئەم ئایه تانه و گه لێک له ئایه تهکانی دیکه ش، که له قورئاندا له باره ی جنده وه هاتوون و، زۆرێک له فه رمایشته کانی پێغه مبه ریشمان ﷺ لهو باره وه هێنان، ئەو کاته ش گوتمان، بۆ ئەوه ی لێکدانه وه و پوونکردنه وه ی چه مک و واتای ئایه تهکان ئاسان بێ.

لێره که خوا ده فه رموی: بَلِّی سِرُوشِم بۆ لا کراوه، که کۆمه لێک له جند گوئیان گرتوه، وشه ی (نَفَر)، (النَّفَر: الْجَمَاعَةُ مِنْ وَاحِدٍ إِلَى عَشْرَةٍ مِنَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ)، (نَفَر): کۆمه لێک له یه که وه تا کو ده، بۆ مرووف و بۆ جندیش، به لام له هه ندیک له پریوایه تهکاندا هاتوه که: جنده کان دوازه هه زار (۱۲،۰۰۰) که س بوون، که واته: وشه ی (نَفَر) ده گونجی له لای هه ندیک له زانایان له سێ وه تا کو ده بێ، یا خود له یه که وه تا کو ده بێ، به لام پیم وایه وپرای ئەو واتایه، ئەوه ش ده گه یه نی: کۆمه لێک، ئنجا ئەو کۆمه له زۆر بن یان که م بن، هه ر ده یگرێته وه.

ئەم ئایه ته قورئانییه ش به لگه یه له سه ر ئەوه ی پێغه مبه ر ﷺ ئەو جاره هه سته نه کردوه به ئاماده بوونی جنده کان و، گوێ گرتیان له قورئان خوێندنه که ی، بۆیه خوای پهروه ردگار ده فه رموی: بَلِّی سِرُوشِم بۆ لا کراوه، که کۆمه لێک له جند گوئیان هه له خسته وه، واته: بۆ قورئان خوێندنه که ی پێغه مبه ری خوا ﷺ، به لام بێگومان وه که له کورته باسه که دا باس مان کردو، له هه ندیک له ده قه کانی سوننه تدا هاتوه، جارانی دیکه پێغه مبه ری خوا ﷺ به مه به سته وه چووه قسه ی بۆ جند کردوه، بانگی کردوون و قورئانی بۆ خوێندوون، به لام ئەو جاره یان خوا ﷺ ئاگاداری کردۆته وه.

۲- ﴿فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾، (ئه وانه یه که سه ر که گوئیستی قورئان بوون)، گوته وویانه: ئیمه قورئانیکی سه رسوهره ینه رمان بیست، (عَجَبًا أَي: بَدِيعًا مُبَایِنًا لِكَلَامِ النَّاسِ)، واته: شتیکی سه رسوهره ینه رو جیا له قسه ی خه لک، وشه ی (عَجَب) چاوکه، (العَجَب: الْخَارِجُ مِنَ الْعَادَةِ، وَهُوَ مَصْدَرٌ وَصَفٌ بِهٍ لِلْمُبَالَاةِ)، (عَجَب) شتیکه له حاله تی ئاسایی

بە دەربى و، چاۋگە بە مانای سەرسوپمان دى، بەلام كراۋە بە ئاۋەلناو (وَصَف) لەبەر زىدەپۆيى، يانى: كە گوتوويانە قورئانكى سەرسوپھىنەر، لە ئەسلدا (عَجَب) بە مانای سەرسوپمانەو چاۋگە، بەلام بۆ زىدەپۆيى لە سەرسوپھىنەرى قورئاندا، ئەو ۋەصفە بە شىۋەى چاۋگ ھىنراۋە.

(۳)- ﴿يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ﴾، ئەم قورئانە خەلك رېنمايى و راستە رى دەكات بەرەو سەر راستى، (رُشد وَرُشد) برىتتە لە چاكەو راستى و رېنمايى، بەلام ھەر دە (۱۰) قورئان خوينەكە، لەسەر ئەو ىەكدەنگن كە لىرەدا ئەم وشەى بە (رُشد) دەخويندريئەو، نەك بە (رُشد)، ئەگەرنا (رُشد وَرُشد) ىەك مانايان ھەىە، بەلام لىرەدا بە (رُشد) خويندراۋەتەو.

(۴)- ﴿فَأَمَّا بَعْضُ﴾، ئنجا پروامان پىي ھىنا، پاناۋى سەر: (بە) بۆ قورئان دەچىتەو، ھەندىكىش گوتوويانە: پروامان پىھىنا واتە: بە موحەممەد ﷺ كە خوينەرەو ى قورئانە، بەلام مانای ىەكەميان راستەر، چونكە پاناۋ بۆ نيزىكترىن باسكراۋ دەچىتەو، مادام رىگرىك نەبى.

(۵)- ﴿وَلَنْ تَشْرَكَ بِرَبِّناَ أَحَدًا﴾، ھەرگىز تىمە ھاوبەش بۆ پەرورەدگارمان دانائىن، واتە: ھىچ كەس نە لە جندو، نە لە مروڤ و، نە لە فرىشتان ناكەىنە ھاوبەش بۆ پەرورەدگارمان، لە ھىچ شتىكى پەرورەدگارماندا، نە لە بەدىھىنەرايەتيدا، نە لە پەرورەدگاريتيدا، نە لە خاۋەنداريتيدا، نە لە پەرستراۋيتيدا، تا كوئايى.

(۶)- ﴿وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّناَ﴾، كە بە دلىيى مەزنىي پەرورەدگارمان بەرزە، وشەى (أَنَّهُ) لىرەو ە تاكو دوازە لە ئايەتەكان كە دىن، زۆربەيان بە (إِنَّه)يان خويندوونەو، بەلام ئەو موصحەفانەى لەبەردەستى تىمەدان، بەپىي خويندەو ى (حَفْص)ن، بۆيە (حَفْص)و ژمارەىەك لە زانايان پىيان وابو بە (أَنَّهُ) بخويندريئەو، ھەلبەتە نكووليشيان نەكردو كە بە (إِنَّه)ش دەخويندريئەو.

شۋىنەكانىش ئەو دوازەىەن:

- ۱- ئایەتی ژمارە (۳): (وَإِنَّهُ تَعَالَى جَدِّ رَبِّنَا).
- ۲- ھەرۆھە ئایەتی ژمارە (۴): (وَإِنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا).
- ۳- ئایەتی ژمارە (۵): (وَإِنَّا ظَنَّنَا).
- ۴- ھەرۆھە ئایەتی ژمارە (۶): (وَإِنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْس).
- ۵- ئایەتی ژمارە (۷): (وَإِنَّهُمْ ظَنُّوا).
- ۶- ئایەتی ژمارە (۸): (وَإِنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ).
- ۷- ئایەتی ژمارە (۹): (وَإِنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مَقَاعِدَ اللَّسْمِ).
- ۸- ئایەتی ژمارە (۱۰): (وَإِنَّا لَا نَذَرِي).
- ۹- ئایەتی ژمارە (۱۱): (وَإِنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ).
- ۱۰- ئایەتی ژمارە (۱۲): (وَإِنَّا ظَنَّنَا أَنَّ لَنَا نُعْجِزُ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ).
- ۱۱- ئایەتی ژمارە (۱۳): (وَإِنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى أَمَنَّا بِهِ).
- ۱۲- ئایەتی ژمارە (۱۴) شویئى دوازده یم و کوتایی که به هەردوو جوړه که خویندراونهوه: (وَإِنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ)، (وَإِنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ).

ئىنجائەگەر (أَنَّهُ) بن، دەگێردرێنەوه سەر ئەو پرستەیهی خوا تێیدا دەفەرموێ: ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ﴾، که لیڕەدا ھەر دەبێ بە (أَنَّهُ) بخوێنرێتەوه، چونکە (أَنَّهُ) استمع دەبێتە جێداری بکەر (نائب فاعل)، وەك له ئایەتی ئایەتی (۱۹) ی سوورەتی (الأنعام) دەفەرموێ: ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ﴾، قورئانخوێنان لەسەر ئەوه یەکران، ھەرۆھە لەسەر ئەوهش یەکران که (إِنَّا) سمعنا، ھەر بە ژێر (کسرة) دەخوێنرێتەوه.

شایانی باسیشە ھەر کام لە: (علقمة و یحیی و أعمش و حمزة و کسائی و ابن عامر و خَلْفَ و حَفْص و سُلَیْمی) ھەموویان بە (أَنَّ) یان خویندوونەوه: (يَنْصِبُونَ

(أَنَّ فِي جَمِيعِ السُّورَةِ فِي اثْنَيْ عَشَرَ مَوْضِعًا)، که سەرژمێرمان کردن، (القرطبي) وا دەڵێ، که وهك گوتمان: ئەگەر بە سەر (فتحة) بخوێندرێنەوه، هه‌موویان با ده‌درێنەوه سەر پسته‌ی یه‌که‌م.

به‌لام ئه‌وانی دیکه که زۆربه‌یانن به ژێر (کسر) یان خوێندوونه‌وه، به (إِنْ): (القرطبي) ده‌ڵێ: ئه‌وه‌شیان راسته (وَهُوَ الصَّوَابُ)، که به بۆچوونی من ده‌بووایه گوتبای: (وَهُوَ أَصَوَّبُ)، چونکه ئه‌وی دیکه‌ش هه‌ر راسته، ئنجا ئەگەر به (إِنَّه) بخوێندرێته‌وه، هه‌موویان ده‌گێردرێنەوه سەر فەرماشتی خوا، که له‌سەر زمانی جند ده‌فه‌رموی: (فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا)، نه‌ك (أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ)، یانی: ده‌گێردرێنەوه بۆ سەر قسه‌ی (جند) و هه‌موویان ده‌بن به‌وه‌ی راسته‌وخۆ قسه‌ی جندن، چونکه بێگومان ئه‌و قسه‌یه‌ی ه‌ی جنده، به‌لام هه‌موو قورئان خوێنه‌كان له‌سەر ئه‌وه یه‌کده‌نگن، که ئه‌و چوار شوێنه به (أَنَّهُ) ده‌خوێندرێنەوه:

۱- (أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ).

۲- (وَأَن لَّوِ اسْتَقَامُوا).

۳- (وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ).

۴- (وَأَن قَدْ أُنْزِلَتْ رِسَالَاتٌ رَبِّهِمْ).

هه‌موویان له‌سەر ئه‌وه یه‌کده‌نگن ده‌بێ (أَنَّ) له‌و چوار شوێنه‌دا به سەر (فَتْحَة) بخوێندرێنەوه، هه‌روه‌ها راجیاییشیان نیه له‌وه‌دا که هه‌موو ئه‌و وشانه‌ی له‌ دوا‌ی (قول) ده‌ههاتوون، وه‌ك: (فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا) ده‌بێ به ژێر (کسرة) بخوێندرێنەوه:

۱- (فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا)، ۲- (قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا)، ۳- (قُلْ إِن أَدْرِي)، ۴- (قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ)، قورئانخوێنان له‌سەر ئه‌وه یه‌کده‌نگن که هه‌موویان به ژێری هه‌مزه‌که ده‌خوێندرێنەوه، هه‌روه‌ها راجیاییشیان نیه، له‌سەر ئه‌وه که هه‌موو ئه‌و پرستانه‌ی له‌ دوا‌ی (فاء الجزاء) ده‌ههاتوون، وه‌ك: ۱- (فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ)، ۲- (فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ)، ئه‌وانه‌ش هه‌موویان به ژێری هه‌مزه‌که، به (إِنْ) ده‌خوێندرێنەوه.

ئەمە (القرطبي) له تهفسیره که ی خۆی^(١) هیناویەتی.

(فخرالدین الرازی) یش هەر لهو بارهوه له تهفسیره کهیدا، وهك بنچینهیهك گوتووێتهتی:

{أَجْمَعُوا عَلَى أَنْ قَوْلُهُ: (أَنَّهُ اسْتَمَعَ) بِالْفَتْحِ، وَذَلِكَ لِأَنَّهُ نَائِبٌ فَاعِلٌ.. وَأَجْمَعُوا عَلَى كُسْرِ إِنْ فِي قَوْلِهِ: (إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا)، لِأَنَّهُ مُبْتَدَأٌ مُحْكِيٌّ بَعْدَ الْقَوْلِ، ثُمَّ هَهُنَا قِرَاءَتَانِ، إِحْدَاهُمَا: أَنْ نَحْمَلَ الْبَوَاقِي عَلَى الْمَوْضِعَيْنِ اللَّذَيْنِ بَيْنَا أَنَّهُمْ أَجْمَعُوا عَلَيْهِمَا، فَمَا كَانَ مِنَ الْوَحْيِ فُتِحَ، وَمَا كَانَ مِنْ قَوْلِ الْجَنِّ كُسِرَ، وَكُلُّهَا مِنْ قَوْلِ الْجَنِّ إِلَّا الْآخِرِينَ وَهُمَا: (وَأَنْ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ)، (وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ) وَثَانِيَهُمَا: فَتَحَ الْكَلِّ، وَالتَّقْدِيرُ: فَأَمَّا بَابُهُ وَأَمَّا بِأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا...{^(٢).

واته: زانايان یه کدهنگن که: (أَنَّهُ اسْتَمَعَ) بهسەر (فتح)، ده خویندریتهوه، چونکه جیگری بکه (نائب فاعل)ه، ههروهها یه کدهنگن لهسەر به ژیر (کسر) خویندنهوهی: (إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا)، چونکه نیهادیکی گیراوهیه دواى گوتن (قول)، ئنجا لیڕه دا دوو خویندنهوه ههن:

یهکیان: که سه رجه م شوینهکانی دیکه به پێی ئەو دوو جییه دابنێن که گوتمان لهسهریان یه کدهنگن، ئنجا هه رچی لهوه حییهوه بوو بهسەر (فتح) بى و، هه رچی له قسه ی جند بوو به ژیر (کسر) بى که هه مووشیان جگه له دووه که ی کو تایی، قسه ی جندن که بریتین له: (وَأَنْ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ) و (وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ).

دووهمیان: که هه موویان بهسەر (فتح) بخوینرنهوه به بهمه زهنه کردنی: پرومان پیهیناو پرومان هینا که مه زنی پهره ر دگارمان به رزه...

(٧)- ﴿مَا آتَخَذَ صَحْبَةً وَلَا وَلَدًا﴾، نه هاوه لی هه یه (هاوه لی هاوسەر) و نه پۆله شی هه یه، هه لبه ته ئەمە به رپه رچدانه وه ی قسه ی جنده کافره کان و، مروقه هاوبه ش بو خوا دانهره و پیهروایه کانه.

(١) ج ٢٠، ص ٩٨.

(٢) التفسير الكبير أو مفاتيح الغيب، المجلد ١٥، الجزء الثلاثون، ص ١٤١.

وشەى (جَدُّ) بە مانای مەزنیى (عَظْمَة) دى، چونكە لە پێغەمبەرەوه ﷺ گێردراوەتەوه فەرموویەتی: {كَانَ الرَّجُلُ إِذَا قَرَأَ الْبَقْرَةَ وَآلَ عِمْرَانَ جَدًّا فِينَا، أَيُّ: عَظْمٍ} (أخرجه أحمد ۱۲۲۳۶، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين)، هەر پیاویك ئەگەر سوورەتی (البَقْرَة وَآلَ عِمْرَانَ)ی خوێندبان و زانیانی (لە بەری کردبان یان شارەزایان بووایە)، لە چاوماندا گەورەو مەزن دەبوو.

(۸)- ﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا﴾، هەرۆهە بە دڵنیایی نەفامەکەمان لەسەر خوا ﷻ قسەى زۆر دوور لە راستییەوه دەکات، کە دەلێن: (سَفِيهُنَا) کەودەنەکەمان دەگونجی مەبەست پێی تیکرای نەفامەکانیان بێ، لە جندە کافرەکان، دەشگونجی مەبەست پێی ئەوەیان بێ، کە لە هەموویان نەفامترە، کە ئیبلیسە.

(شَطَطٌ: أَيُّ قَوْلًا ذَا شَطَطٍ أَيْ بُعْدٍ وَجَوْرِ، شَطَطُ الدَّارِ: بُعْدَتِ)، کە دەلێن: (شَطَطًا) یانی: قسەیهکی زۆر دوور کەوتوووه لە راستیی کرد لەسەر خواو پالدايه لای خوا، کە بریتیه لە پالۆدانی هاوبەش و هاوسەر و پۆله بو لای.

(۹)- ﴿وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَالْحَجْنُ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾، واتە: ئێمە پێمان وابوو مروۆف و جند لەسەر خوا ﷻ درۆ ناکەن (درۆ بە ناوی خواوه ناکەن، درۆ پال نادەنە لای خوا یاخود درۆ بو خوا هەلناوەستن)، (تَقُولُ) خوێندراوەتەوش: (تَقُولُ)، ئەو کاتەش: (كَذِبًا، أَيُّ: قَوْلًا كَذِبًا)، (كَذِبًا) یانی: قسەیهکی درۆ، یاخود: (قَوْلًا مَكْذُوبًا فِيهِ) قسەیهك كە درۆی تێدابێ، ئەویش بریتیه لە پالۆدانی هاوسەر و پۆله بو لای خوا ﷻ، واتە: ئێمە پێشی واماڵدەزانی مروۆف و جند هەرچی بیلێن وایە، ئەماندەزانی کە بەناوی خواوه درۆ دەکەن و درۆ دەدەنە پال لای خوا.

(۱۰)- ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْحَجْنِ﴾، بە دڵنیایی پیاوانێك لە مروۆقان پەنایان دەبردە بەر پیاوانێك لە جندەکان، بوچی پەنایان پێ دەبردن؟ لە کاتی کێدا دەچوونە دەشت و ساراو چۆلاییەك، شوێنێکی چۆل و بەسام، کابرا دەگوت: پەنا دێنمە بەر گەورەکانی جند و پێش سپییەکانیان لە جندەکان چەپالەم بدەن و بپاریزن.

(۱۱)- ﴿فَرَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ (بەلام ئەو جەندانەى پەنایان پى دەبردرا)، مەرقە پەنابەرەکانیان هەر زیاتر گومرا دەکرد، یان: ناپەهەتییان زیاتر دەهێتانه سەرى، یاخود: پیاو مەرقەکان کە پەنایان دەبرده بەر پیاوانى جەند، دەبوونه هوى ئەوهى زیاتر تووشى ناپەهەتییان بکەن و پتر گومرا دەبوون و، لە خۆیانباى دەبوون و دەیانگوت: تەماشای بکەن! مەرقەکانیش پەنا دێننه بەر ئێمە!

(۱۲)- ﴿وَأَنَّهُمْ طَطَوْا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنَّ لَن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا﴾ (دیاره جەند لە نێو خۆیاندا، ئەو قەسە دەکەن و دەڵێن: ئەو جەندەکان! مەرقەکانیش پێیان وابوو، وەك چۆن ئێو پێتان وایە، کە خوا هیچ کەس زیندوو ناکاتەوه، یاخود: خوا هیچ کەس نانێرى بە پێخەمبەر ﷺ چونکە وشەى (بەعث) مانایەکەى بەپێى سیاق و مەقام دەگۆرى، لێرەشدا هەردوو واتایەکە هەڵدەگرى، واتە: کە خوا ﷻ کەس زیندوو ناکاتەوه، ئەو بیروکەى هەبوو لە نێو مەرقەکان و لە نێو جەندیشدا، کە خوا ﷻ کەس زیندوو ناکاتەوه، هەروەها ئەوێش هەر هەبوو و هەیه کە خوا ﷻ کەس نانێرى وەك پێخەمبەر، پێیان وابوو لە دواى عیساو، خوا هیچ پێخەمبەرى دیکە نانێرى.

لێرەدا ئەم دەقە دێنین لە (الطبري) هەو کە لە (قتادة) وە دەیهێنى، (قتادة) گوتووێت: (ذَكَرَ لَنَا هَذَا الْحَيِّ مِنَ الْعَرَبِ كَانُوا إِذَا نَزَلُوا بِوَادٍ قَالُوا: نَعُوذُ بِأَعَزِّ أَهْلِ هَذَا الْمَكَانِ، قَالَ اللَّهُ: ﴿فَرَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ أَي: إِثْمًا، وَازْدَادَتِ الْجِنُّ عَلَيْهِمْ جُرْئَةً) (جامع البيان: ۳۵۱۶۸)، واتە: بۆمان باسکراو کە عەرەبەکان ئەگەر دابەزیبایە شىوێک (شویئیک لە کاتى سەفەریاندا)، دەیانگوت: پەنا دەبەینە بەر بەلادەستەرىن و بەهێزترینى خەلکى ئەم شویئە، واتە: کى بەلادەستە، کى سەرۆکە لە جەندەکان، خوا دەفەرموى: ﴿فَرَادُوهُمْ رَهَقًا﴾، کە چى گوناھیان بۆ زیادکردن و جەندەکانیش زیاتر بویریان لەسەریان پەیداوو، مەرقەکان بۆیە گوناھیان بۆ زیادوو، چونکە هاوبەشیان بۆ خوا دانا، کە پەنایان بە جگە لە خوا گرت، جەندەکانیش بۆیە زیاتر تووشى زیان بوون، چونکە ئەوانیش لە خۆباى بوون و بوغرا بوونیان تێدا زیادوو.

مه سه له ی دووه م:

جند دواى سؤراغ و پشکینى ئاسمان، بۆیان دهرکه وتوه که ئاسمان پرکراوه له ئیشکچى و بلیسه، که پیشتر له چهند شوینیکى ئاسمان دانیشتون، بۆ گوینگرتن له قسه ی فریشتان، به لام ئیستا ئه و بواره یان نه ماوه و نه شیانزانیوه، ئایا ئه و گۆرانکارییه بۆ خه لکی سهر زهوی خیره یان شه ره؟

خوا ده فه رموی: ﴿وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَهَا مِلْئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَابًا ۝۸ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ۝۹ وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝۱۰﴾

شیکردنه وی ئه م ئایه تانه، له شه ش برکه دا:

۱- ﴿وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ﴾ {خویندراویشه ته وه: (وإنا)} به دنیای ئیمه ئاسمانمان پشکنی، (الطبری) ده لێ: (طَلَبْنَا السَّمَاءَ وَأَرَدْنَاَهَا) واته: ئاسمانمان خواست و بۆی گه راین، (طَلَبْنَا بُلُوغَهَا لِسَمَاعِ أَهْلِهَا)، و یستمان بیگه ینی بۆ ئه وه ی گوێ له دانیشتوو ه کانی بگرین که فریشته کانن، یا خود (لَمَسْنَا السَّمَاءَ) واته: (لَمَسْنَا خَبَرَ السَّمَاءَ، طَلَبْنَا خَبَرَهَا) هه والی ئاسمانمان و یست و سؤراغمان کرد.

۲- ﴿فَوَجَدْنَهَا مِلْئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَابًا﴾ که چی بینیمان و لیمان هه لکه وت، پرکراوه له پاسه وانی سه خت و توندو بلیسه کان، (حَرَسَ جَمْعُ حَارِسٍ، مِثْلُ خَدَمٍ وَخَادِمٍ)، واته: پاسه وانه کان، (شَدِيدٌ) یسفه تی (حَرَسَ) ه، که ئه گه ر مانایه که ی ره چاو کرابایه، ده بوو فه رموو بای: (حَرَسًا شَدِيدًا)، چونکه (حَرَسَ) ناوی کۆیه، به لام له بهر ئه وه ی کیشی (فَعِيلٌ) بۆ تاک و بۆ کۆ، دی، بۆیه به (شَدِيدٌ) هاتوه، (شُهَبٌ) یس کۆی (شُهَابٌ) ه، (شُهَابٌ) به مانای بلیسه دی، (شُهَبٌ) واته: بلیسه کان، واته: ئیمه ئاسمانمان بینى دواى ئه وه ی پشکینیمان و سؤراغمان کرد، پرکراوه له ئیشکچییان و بلیسان، ئیشکچییه کان به دنیای فریشته کانن، بلیسه کانیش ئه وه ی بۆ ئیمه زانراوه، ئه و پارچانه ن که له ئه ستیره کان

و خرۆکه کان جیا ده بنه وه، به لام رهنگه بلیسه ی دیکه ی مه عنه ویش هه بن، که ئیمه زانیاریمان لهو باره وه نیه، گرنه ئه وه یه ئهم وشه قورئانییه - که پیشتر له کورته باسه که شدا گوتمان - وهك چون پارچه کانی ئه ستیره کان و خرۆکه کان ده گریته وه، ریگر نیه که شتی دیکه ش هه بن، فریشته کان بیگرنه شه ی تانه کان، پلارو بلیسه ی مه عنه ویی که ئیمه نه زانین چۆنه؟!

به لام به دنیایی خوا ﷻ ئه وه ی بریوه ته وه، که ئه ستیره کان و پرای جوانیی بو ئاسمان، ئاسمانی نزیکتر له ئیمه، به کاریش ده هیترین بو بلیسه باران و تیرباران کردنی شه ی تانه کان، که واته: بئگومان پارچه ئه ستیره و خرۆکه کان که ده بنه بلیسه، به کار ده هیترین بو تیرباران کردنی شه ی تانه کان، به لام ئایا و پرای ئه وه شتی دیکه ش هه یه، یان نا؟ ئایه ته که پری لی ناگری شتی دیکه ش هه بن.

۳- ﴿وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ لِّلسَّمْعِ﴾، ههروه ها به دنیایی ئیمه پیشتر له ئاسمان هه ندیک نشینگه مان هه بوون بو گو یگرتن، (وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ كَانَتْ لِّلسَّمْعِ)، هه ندیک نشینگه مان بوون که بو گو یگرتن گونجاو بوون، بو ئه وه ی تیاندایا بچینه بۆسه وه، گو ی له قسه ی فریشته کان بگرین، پیشتر وابوون.

۴- ﴿فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ يَحْدُ لَهُ، شَهَابًا رَّصَدًا﴾، به لام هه ره که س ئیستا گو ی هه لئا، {بو هه والی ئاسمان و له قسه ی فریشته کان}، بلیسه یه کی له بۆسه دای چنگ ده که وی، لی هه لده که وی، (رَّصَدًا، أي: رَاصِدًا)، بۆسه گرتوو، ههروه ها (رَّصَدًا) به مانای له بۆسه نراو (مَرَّضُودًا) یش دی.

۵- ﴿وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾، ههروه ها ئیمه ناشزانین ئایا ئه وانه ی له سه ره زه وین، به و گو رانکارییه زیانیان بو ویستراوه؟

۶- ﴿أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾، یان پهروه ردگاریان سه ره راستیی و به مراد گه یشتنی بو ویستوون، به و گو رانکارییه، (رَّشَدًا، أي: خَيْرًا وَصَلَحًا، عَكْسَ الشَّرِّ وَالْفَسَادِ)، (رشد) واته: چاکه و بهرژه و هندی، پیچه وانه ی خراپه و زیان.

(القرطبي) له تەفسیرە کە ی خۆیدا^(۱) ئەم دەقە دینی: (قِيلَ لِلزُّهْرِيِّ: أَكَانَ يُرْمَى فِي الْجَاهِلِيَّةِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: أَفَرَأَيْتَ قَوْلَهُ تَعَالَى: ﴿وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ اللَّسْمَعِ فَمَنْ يَسْتَمِعُ الْآنَ يَحْدُ لَهُ، شَهَابًا رَصَدًا﴾^(۱)، قَالَ: غَلْظْتُ وَشَدَّدَ أَمْرَهَا حِينَ بُعِثَ النَّبِيُّ ﷺ)، زوهری (کە یەکیکە لە زانیانی شوێنکەوتوووان) پێی گوتراوە: ئایا لە سەردەمی نەفامییدا (پیش پەوانە کرانی پیغەمبەری کوئای)، ئەو بلیسانە هەر هاویشتراون بۆ شەیتانەکان؟ گوتوو یەتی: بەلێ، دەلێ: پیمگوت: {ئەو کەسە ی لە زوهری پرسیوە، ئەدی قسە ی خوای بەرز کە دەفەرموێ: ﴿وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ اللَّسْمَعِ فَمَنْ يَسْتَمِعُ الْآنَ يَحْدُ لَهُ، شَهَابًا رَصَدًا﴾^(۱)؟!}.

ئیمە پیشتر چەند نشینگە یە کەمان لە ئاسمان هەبوون بۆ گوێگرتن، هەر کەسێک ئیستا گوێ بگری بلیسە یەکی لە بۆسە دای بۆ دانراوە؟

زوهری گوتی: ئیستا ئەو پاراستن و پاسەوانی کردنە ی ئاسمان بە هیژتر بوو، کارە کە ی زیاتر قایم کراوە، دوا ی ئەو ی پیغەمبەری خاتەم ﷺ پەوان کراوە، وە ک پیشتریش باسمان کرد، ئەو گۆرانکاری یە بوو، هەر ئەو یە کە ئەو بلیسانە زیاتر کراون و، فریشتەکان زیاتر کراون لە دوا ی هاتنی پیغەمبەری خاتەم ﷺ پیشتریش گوتم: لە سەردەمی هەموو پیغەمبەرانیشدا هەر وابوو، بەلام ئەو ماو یە ی کەوتۆتە نیوان لە دایکبوونی عیسا ﷺ لە یە ک (۱) ی زاینی تاکو پەوانە کرانی موحمەد ﷺ لە (۶۱۰) زاینی، ئەو ماو ی (۶۱۰) سالا کە شەش سەدە بوو، جندەکان پێیان وابوو هەر وابوو، لەو فەترە یەدا کە وەحیی نەهاتو، ئەو ئیشکەرتنە لە ئاسمان کە مبووتەو، لەبەر ئەو ی وەحیی نەهاتو بۆ پیغەمبەران، تاکو مەترسی ئەو هەبێ شەیتانەکان دەستکاری بکەن و بیدزن.

واتە: بەردەوام جوړیک لە پاراستنی ئاسمان و ئیشکە لیگرتنی هەر بوو، بەلام دوا ی ئەو ی موحمەد پیغەمبەری کوئای ﷺ نێردراوە، یە کجاری

ئەو رېيە بەستراوە، كە وەك گوتم ھەرچەندە سەرنجی ئایەتەكان دەدەین، ئەو قەناعەتەمان بۆ پەیدادەبێ، كە وێپرای ئەو پارچە ئەستێرەو خرۆكانەى دەیانبینین، كە دێنە ئێو مەودای بەرگە ھەوای زەویيەو، كە كوردەواریی خوومان دەلێ: ئەستێرەو رادەخزێ، كە لە راستیدا ھەموویان پارچە ئەستێرەو پارچە خرۆكەن، وێپرای ئەو دەبێ ئەو فریشتانە جوړیكى دیکەش لە دەركردن و، رێ لێگرتنى شەیتانەكانیشیان ھەبێ، كە ئیمە نایزانین چۆنە، رېشى تێدەچێ كە بەھۆی جوولەى فریشتەكانەو، ژمارەى ئەو پارچە بلیسانە، پارچە نەیزەك و خرۆكانەى دەبنە بلیسە زیاتر بێ.

ئنجە ئەگەر ئیمە تەماعی ئەو ھەمان ھەبێ لە ھەموو نەھینیەكانى فەرمایشتى خوا تێبگەین و، لە ھەموو چەمك و واتایەكانى بە تەواویى حالىی بین، مانای وایە تەماعێكمەن ھەيە لە جگە لە جیگای خویدا، وەك عەرەب دەلێن: (طَمَعٌ فِي غَيْرِ مَطْمَعٍ)، بەس خوا ﷻ بە ھەموو نەھینیەكانى فەرمایشتى خوێ زاناى.

مەسەلەى سێهەم:

جندیش وهك مرووفان چاك و خراپیان تێدان و، كۆمەڵ و تاقمى زۆرو جوړاوجوړن:

خو ده فەرموى: ﴿وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا ۖ﴾ (١١)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە سێ برگەدا:

(١)- ﴿وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ﴾، بە دلتیایى ئێمە چاکامان لە ئێودا هەن، (صَالِح) لە (صَلَح) هوه هاتوه، (صَلَح) واتە: چاک بوو، (صَالِح) ناوی بکەر (إِسْم فاعل) ه، واتە: چاک، کە سێک کە چاکە دەکات، یانی: ئێمە چاکە کارمان تێدا هەن.

(٢)- ﴿وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ﴾، ههروهها جگه له چاکه کارانیشمان تێدا هەن، واتە: کەسانی خراپه کاریشمان هەن.

(٣)- ﴿كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا﴾، پێشتر ئێمە (خاوهن) رێبازی جوړاجوړ بووین، وشەى (طَرَائِق) کووى (طَرِيقَة)، (طَرِيقَة الرَّجُل: مَذْهَبُهُ، الْقِدْد: جَمْعُ قِدَّة، وَهِيَ دُرُوبٌ وَأَجْنَسٌ مُخْتَلِفَةٌ، وَالْقِدَّةُ الْقِطْعَةُ)، (طَرِيقَة) بە مانای رێبازو بەرنامەو رێ و شوێنیکە کە پیاو پێیدا دەروا، (قِدْد) کووى (قِدَّة) یه، بە مانای جوړ دى، یانی: رێ و شوێن و جوړه جیاوازه کان، (قِدَّة) ش بە مانای پارچهیه.

کە ده فەرموى: ﴿كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا﴾، (قِدْدًا) بۆ جەختکردنەوهی واتای (طَرَائِق) ه، واتە: ئێمە شوێنکەوتووێ رێبازە جوړاو جوړه کان، چونکە هەر رێبازێک بە پارچه (قِدَّة) یهک دانراوه، (قِد) یش بە زوێله چهرمێک دەگوترى، کە لە پێستیکى دەباغ نه کراو دەبدرى، بە کوردیى پێى دەلێن: زوێل، بە عەرەبى پێى دەلێن: (سِر)، واتە: زوێله چهرم، پارچه چهرم کە لێى دەکرێتەوه بە بارى درێژیدا، عەرەب دەلێن: (مَالُهُ قِدٌ وَلَا قِخْفٌ)، نه (قِد) ی ههیه، نه (قِخْف) ی ههیه، (قِد) ده فریکه له پێست دروست ده کرى، (قِخْف) یش ده فریکه له دار دروست ده کرى.

بە کورتیی: جندەکان ئەو راستییە پادەگەینەن، کە ئیمە هەم خەلکی چاکەکارمان هەیە، هەم خەلکی جیا لەوەشمان هەیە، یانی: خەلکی خراپەکاریشمان هەیە، ئیمە پێشتر پێیازگەلی جوړاوجۆر بووین، واتە: شوینکەوتە پێیازە جوړاوجۆرەکان بووین.

منیش بۆم دەرکەوتووە کە جند زیاتر شوینکەوتووی مرۆفان، لە هەر شوینیک بن، لە دەوری جوولەکە مرۆف، جندی جوولەکە هەن و، لە دەوری جندی نەصرانی، هی نەصرانی و، جندی مسوڵمانیش لە دەوری مسوڵمانان هەن، هەرۆهە لە ئێو مسوڵمانانیشدا وەك لایەنە سیاسییەکان و لایەنە فکرییەکان، جند زیاتر کارتیکراون بە مرۆفان، چاکیان شوین چاکیان دەکەون و، خراپیشیان شوین خراپیان دەکەون.

هەم بە پێی پۆلەتی مانای ئایەت و فەرموودەکان، ئەو زانراوە، هەم لە پێی تایبەتی خۆشمەو، کە بە شیوەی ناپراستەوخۆش پرسیارم لیکردوون، ئەوان بەرۆشنیی ئەو پادەگەینەن، کە ئیمە زیاتر لە ژێر کاریگەری مرۆفەکانداين، چاکمان لە ژێر کاریگەری چاک مرۆفان دایەو، خراپیشمان لە ژێر کاریگەری خراپی مرۆفاندايه.

مهسه له ی چواره م:

جند زانیوانه که له ژیر ږکیفی دهسه لاتی خوا دهرناچن، له ههرجیه کی سهر زهوی بن و، نه گهر ږاشبکه ن و بیانوهی له مه ودا ی ږکیفی وی بچنه دهر، دهر باز نابن و، کاتیکش گوئیستی ږینمایي خوا بوون، یه کسهر ږروایان پی هیناوه، بابای ږرواداریش نه مه ترسی که مکړنه وهی پاداشتی هه یه و، نه مه ترسی زیاده خستنه سهر گونا هه کانیشی هه یه:

خوا ده فهرموی: ﴿وَأَنَا ظَنَّنَا أَنَّ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ۝۱۲﴾ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ ۖ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۖ فَلَا يَخَافُ بَحْصًا وَلَا رَهَقًا ۝۱۳﴾

شیکردنه وهی ئه م دوو ثایه ته، له پیښ ږرگه دا:

(۱) - ﴿وَأَنَا ظَنَّنَا أَنَّ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ﴾ به دلنایي ئیمه زانیمان که له سهر زهوی خوا ﷺ دهسته وسان ناکه ی ن، لیره دا وشه ی (ظن) به مانای دلنایي (یقین) و به مانای زانیاری (علم) دی، چونکه بنچینه یه که هه یه پیشتیش باسما ن کرد، که ده لی: (ظَنُّ الْمُؤْمِنِينَ يَقِينُ، وَظَنُّ الْكُفَّارِ شَكٌّ وَتَرَدُّدٌ)، که عه بدوللای کوری عه باس (خوا لیمان ږازی بی) گوتوویه تی: وشه ی گومان ههر کاتیک بو ئه هلی ئیمان به کارهاتبی له قورئاندا، به مانای دلنایي و زانیاریه، به لام نه گهر بو بیروایان به کارهاتبی، به مانای دوو دلی و دل له دلدانه.

که جند ده لین: (وَأَنَا ظَنَّنَا أَنَّ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ)، (الإعْجَازُ: جَعَلَ الْغَيْرَ عَاجِزًا)، واته: دهسته وسانکردنی به رانه رو بی دهسه لات کردنی، یانی: ئیمه زانیمان که ناتوانین له سهر زهوی خوا بی دهسه لات و دهسته پاچه بکه ی ن، واته: له ژیر ږکیف و دهسه لاتی خوا دهر بچین له سهر زهوی.

(۲) - ﴿وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا﴾ ههروه ها زانیشمان که ههرگیز به هه لاتیش خوا دهسته وسان ناکه ی ن، واته: زانیمان و دلنایوین که نه له سهر زهوی توانامان به سهر خوا دا هه یه و، نه به ږاگردنیش لی دهر باز ده بین و له دهسه لاتی خوا قوتار ده بین.

(۳)- ﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ﴾، بە دُنْیایى ئیمە ھەر لە گەڵ گۆیىستى ریتمايى بووین، پرومان پیهینا، وشەى (هُدَى) دەگونجى مەبەست پى قورئان بى و، دەشگونجى مەبەست پى کۆى ئەو ئایین و بەرنامەى بى که خوا ﷻ بۆ پێخەمبەرى خۆى ﷺ دایەزاندو، وشەى (لَمَّا) وەك پىشتریش گوتوویمانە: کاتىکى دیاریکراو دەگەینى.

که دەلین: ﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ﴾، (أى: لَمَّا سَمِعْنَا الْقُرْآنَ الْحَاوِيَّ عَلَى الْهُدَىٰ أَمَّا بِهِ مِنْ غَيْرِ تَعْتُمٍ، وَذَلِكَ لِأَنَّ الْمُؤْمِنَ بِرَبِّهِ لَا يَخَافُ نَقْصًا فِي أَجْرِهِ وَلَا زِيَادَةً فِي وَزْرِهِ)، یانى: ھەر که گۆیمان لە قورئانى ریتمايى وەخوگر بوو، پرومان پى هینا، بەبى تەتەلەکردنى زمان، ئەویش لە سۆنگەى ئەووەو که برودار بە پەرورەدگارى، نە مەترسىی کهمکردنەوێ پاداشتەکەى و نە زیاد کردنى گوناھەکەى ھەیه.

(۴)- ﴿فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ﴾، بە دُنْیایى ھەر کهسێک برۆا بە پەرورەدگارى بهینى، (مَنْ): (مَنْ) (الشَّرْطِيَّة) ى، یاخود مانای مەرج دەگەینى، ھەر کهسێک بە مەرجێک ئیمان بهینى بە پەرورەدگارى.

(۵)- ﴿فَلَا يَخَافُ بَحْسًا وَلَا رَهَقًا﴾، (ئەم (ف) ە بۆ وەلامى مەرجەکەیه، بە دُنْیایى مەترسىی کهمکردنەوێ نیه، مەترسى زیاد کردنى نیه، یانى: مەترسىی کهمکردنەوێ پاداشتى نیه، مەترسىی زیادکردنى پاداشتى نیه.

که دەفەرموئى: ﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ﴾، ئەمە ئەووە دەگەینى که جندیش وەك مروقان ئەركدار کراون، چونکە دەلین: ھەر لە گەڵ گۆیىستى فەرمانى خوا بووین، پرومان پیهینا، دوايش دەلین: ھەر کهسێک برۆا بە پەرورەدگارى بهینى، نە مەترسىی کهمکردنەوێ پاداشتى ھەیه، نە مەترسىی زیادکردنى سزای ھەیه.

کهواته: جندیش وهك مروّقان - وهك پیشتر گوتمان و بهلگهشمان لهو بارهوه
 هینانهوه له نیو کورته باسه کهدا - ئه رکدار کراون و، ئهوانیش دوینراون به
 بهرنامه کانی خواو، پیغه مبهراان بو ئهوانیش نیردراون، کهواته: ئهوهی ههندیك
 له توێژه رهوانی قورئان گوتهو یانه له تهفسیری ئهوه ئایه ته دا که دهفه رموون:
﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْمَدَىٰءَ آمَنَّا بِهِ﴾، به دنیایی ئیمه کاتیک گوئیستی پینمایی
 بووین، برومان پیهینا، بو وینه:

(إبن عاشور) له تهفسیره کهی خوئی دا^(۱) دهلی: (وَهَذَا لَا يَقْتَضِي أَنَّ الْجِنَّ
 مُكَلَّفُونَ بِشَرَائِعِ الْإِسْلَامِ)، واته: ئه مه خوازیاری ئهوه نیه که جندیش ئه رکدار
 کراون، پابه ند کراون به بهرنامه کانی ئیسلام، ده لیین: به پیچه وان هوه: ئه مه
 بهلگه یه له سه ر ئه وهی ئهوانیش ئه رکدار کراون به پروا هینان به ئیسلام و
 پابه ندیی به ئیسلام هوه، مانای ئایه ته کهش زور پروونه و پیم وایه (إبن عاشور)
 له وه دا خراب به هه له دا چوه!

هه رچه نده پیشتریش لهو باره وه دواوین، به لام ئه مه ش چه ند بهلگه یه کی
 دیکه به کورتیی و گوشراوی:

۱- جندیش وهك مروّقان ئه رکدار کراون به خواپه رستی و له سه ریان پیوست کراوه
 به ندایه تی بو خوا بکه ن: **﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾** (۵۶) الذاریات،
 واته: جندو مروّقم ته نیا بو ئه وه هینانه دی که همه رستن.

۲- ههروه ها خوا له سووره تی (الرحمن) دا سی و یهك (۳۱) جاران جندو مروّقان
 ده دوینن، که له یه کیک له دوانده کانی دا خوا ی پهروه ردار دهفه رموی: **﴿يَمَعَشَرِ
 الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا
 بِسُلْطَانٍ﴾** (۳۲) ئه ی کومه لی جندو مروّ! ئه گه ر توانیتان ده رچن له سنووره کانی
 ئاسمان و زهوی، ده رچن، به لام ده رناچن مه گه ر به ده سه لات (ده سه لات که شتان نیه).

بېگومانیش جند و مروّف به مەبەستی پاگردن له سزای خوا هەوڵی
 دەرچوون له سنوورەکانی ئاسمان و زەوی دەدەن.

۳- هەروەها خوا دەفەرموی: ﴿سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ﴾ واتە: خۆمانتان بۆ
 یەکلایی دەکەینەو، ئەو دوو دروستکراوە قورسەکە، کە سەر زەوێتان قورس کردو،
 ئنجا مادام خوا خۆی یەکلایی بکاتەو بۆ سزاو پاداشتی جند و مروّف، کەواتە: دیارە
 هەردووکیان هەم سزاشیان هەیه و هەم پاداشتیشیان هەیه، ئەوێش زۆر پوونە، بەلام
 نازانم (ابن عاشور) پەحمەتی خۆی لێ بێ بۆچی ئەوێ گوتو، هەندێکی دیکەش له
 زانایان جوړیك لهو جوړە بیروکەو ئیعتقادانەیان هەبوو.

کە خوا دەفەرموی: ﴿فَمَنْ يُؤْمِنُ رَبِّهِ﴾ بە دنیایی هەر کەسێ بپروا بھێنێ
 بە پەرەردگاری، ﴿فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا﴾، نە ترسی کەمکردنەو (بَخْس) ی
 هەیه، نە ترسی زی دە خستەسەر (رَهَق) ی هەیه، (البَخْسُ: الغَبْنُ فِي الْأَجْرِ وَنَحْوِهِ،
 وَالْبَخْسُ: الْإِنْقَاصُ)، (بخس): بریتیه له لێ داشکان و زیان وەبەر کەوتن، له
 پاداشت و وێنە ی ئەوێ دا، هەروەها (بخس) لێ کەمکردنەوێشە.

(رَهَق: أَي ظُلْمٌ فِي الْأَعْمَالِ السَّيِّئَةِ بِالْإِضَافَةِ إِلَيْهَا)، (رَهَق) واتە: ستم و خستە
 سەری سزای زیاد، واتە: نە له پاداشتی کردووە چاکەکانی کەم دەکری و، نە
 له سزای کردووە خراپەکانیشی زیاد دەکری.

مهسه له ی پینجه م:

جندیش کهسانی بو خوا ملکه چ و هی لاده ریشیان تیدان، بیگومان ملکه چان لهسه ر پاستی و به مراد گه یشتن خه فتاون و، ده ستگیریشیان کردوه، به لام کافران و لاده ران و سته مکاران ده بنه سووته مه نیی دوزه خ:

خوا ده فره موئ: ﴿وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝۱۴﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿۱۵﴾

شیگردنه وهی ئەم دوو ئایه ته، له سی برگه دا:

(۱)- ﴿وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ﴾ ههروه ها به دنیایی ئیمه ملکه چانی شمان هه ن و لاده رانی شمان هه ن، (مُسلِم) لهسه ر کیشی (مُفَعِّل) ناوی بکه ر (اسم فاعِل) ه، واته: ملکه چ، که سیك مل و گهر دنی خوی که چ کردوه بو خوا ﷺ، (قَاسِط: اسْمُ فاعِل مِنْ قَسَطَ، قَسِطًا، وَقُسُوطًا أَي: جَارٍ، فَهُوَ كَالظُّلُمِ)، که واته: (قَاسِط)، واته: سته مکار یان لاده ر، له (قَسَطَ، قَسِطًا، وَقُسُوطًا) هوه هاتوه، واته: (ظَلَمَ أَوْ جَارٍ) سته می کرد یان لایدا، واته: ئیمه هه م ملکه چانمان هه ن بو خوا ﷺ شوینکه وتووانی ئیسلام و، هه م لاده ران و سته مکارانی شمان هه ن.

(۲)- ﴿فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا﴾ هه ر که س ملکه چ و گهر دنکه چ بووبی (بو خوا ﷺ)، {مَنْ} هه م بو تاک و هه م بو کوش به کاردی، ئا ئه وانه ی ملکه چ بوون، لهسه ر پاستی خه فتاون، له به مراد گه یشتن و پری راستگرتن خه فتاون و بو ئه وه تیکو شاون، (التَّحَرَّى: طَلَبُ الْحَرَى وَالْحَرَى جَانِبُ الشَّيْءِ)، (حَرَى) به مانای ته نیشتی شتیک دی، ئنجا که سیك به ره و ته نیشتی شتیک بچی، پرووی له و شته کردوه، ههروه ها (التَّحَرَّى: طَلَبُ الْحَرَى، وَهُوَ الشَّيْءُ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ يُفْعَلَ)، به مانای داوا کردنی (حَرَى) یه، ئه ویش بریتییه له و شته ی پئویسته بکری، وه ک له عه ره بییدا ده گوترئ: (بِالْحَرَى أَنْ تَفْعَلَ كَذَا) شایسته یه تو ئه وه بکه ی، یان ده گوترئ: (أَحْرَى أَنْ تَفْعَلَ كَذَا)، وا باشته تو فلان شته

بکهی، کهواته: ﴿تَحَرَّوْا رَشَدًا﴾ به دواى سەر راستیى دا گهراون و سؤراغیان کردوه، له بهمراد گهیشتن به ئامانج گهیشتن، خهفتاون و پېشیکهیشتون.

۳- ﴿وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾ به لام ستهمکاران و لادهران ئەوانه بوونه سووتهمه نیی دۆزهخ.

گێردراوه تهوه له (حجاج بن يوسف الثقفي) که دهیهوئى سه عیدی کورى جوبهیر بکوژئى، که یه کێک بووه له زانايانى شوینکهوتوان (تابعين)، پیاویکی زۆر گهورهو زۆر صالح و زۆریش بویر بووه، لێی دهپرسی: له باره ی منهوه چی ده لێی؟ سه عیدیش کورى جوبهیریش ده لێ: (قَاسِطٌ عَادِلٌ)، تۆ ههم (قَاسِطٌ) ههم (عَادِلٌ)، خه لکه که ی لهوین، ده لێن: (مَا أَحْسَنَ مَا قَالَ)، قسه یه کی چهند باشی له باره ی (حجاج) هوه کرد، (فَقَالَ الْحَجَّاجُ: يَا جَهْلَةُ! إِنَّهُ سَمَّاني ظَالِمًا مُشْرِكًا، وَتَلَا لَهُمْ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾ و قوله: ﴿ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ (۱) الأنعام)، هه ججاج به سه عیدی کورى جوبهیر ده لێ: چۆنم ناو ده نێی؟ تهویش ده لێ: (قَاسِطٌ عَادِلٌ)، تۆ لادهری و پێ لارکه ری، ((عَدَلَ عَنِ الطَّرِيقِ أَي: مَالَ) له پێیه که لایدا)، خه لکه که ی لهوین ده لێن قسه یه کی چهند باشی کرد!، هه ججاجیش ده لێ: ئە ی نه فامه کان! منی به ستهمکارو به هاوبهش بو خوا دانهر ناوزه د کردوه! ئنجا قسه ی خوا ی به رزی خوینده وه که ده فهرموئى: ﴿وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾ به لام لادهران ده بنه سووتهمه نیی دۆزهخ، ههروه ها قسه ی خوا ی پهروه ردگار که ده فهرموئى: ﴿ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ (۱) الأنعام، ئنجا ئەوانه ی بپروان، هاوبهش بو پهروه ردگاریان داده نین، یاخود ئەوانه ی بپروان به پهروه ردگاریان، لاده دن، (يَعْدِلُونَ أَي: يَمِيلُونَ، يَنْحَرِفُونَ).

لێره که ده فهرموئى: ﴿فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾ (وَإِقْحَامٌ فِعْلٌ «كَانُوا» لِتَحْقِيقِ مَصِيرِهِمْ إِلَى النَّارِ حَتَّى كَانَتْهُمْ كَانُوا كَذَلِكَ مِنْ زَمَنٍ مَضَى)، (كانوا): که خراوه ته

نیو ئەو پرستەییەوه بو ساغکردنەوهی سەرەنجامەکیانە که بەرەو ئاگرە، وەك لە کاتی پیشترەوهش ئەوان هەر بەو شیوەیە بووبن.

لێرەدا قسەییەکی (الرَّمَحْشَرِيّ) دینین، که (محاسن التأویل)^(۱) لێی خواستۆتەوه دەلێ:

(وَقَدْ زَعَمَ مَنْ لَا يَرَى لِلْجَنِّ ثَوَابًا أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَوْعَدَ قَاسِطِيهِمْ وَمَا وَعَدَ مُسْلِمِيهِمْ، وَكَفَى بِهِ وَعِيدًا، أَيُّ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا، فَذَكَرَ سَبَبَ الثَّوَابِ وَمُوجِبَهُ، وَاللَّهُ أَعْدَلَ مِنْ أَنْ يُعَاقِبَ الْقَاسِطَ وَلَا يُثِيبَ الرَّاشِدَ)، زەمەخشەریی لە کۆمەڵی موعتەزیلە بوو، بەلام لە پرووی رەوانبێژییەوهو لە پرووی تیگەیشتنی قورئانەوه، لە زۆر لە ئایەتەکان تیگەیشتنی زۆر وردو جوانی هەیە.

دەلێ: هەندیک پێیان وابوو، جندەکان پاداشتیان نیە، بە بەلگەیی ئەوهی خوا ی بەرز هەرەشەیی کردووە لە لادەرەکانیان، بەلام بەلێنی نەداوە بە ملکه چه کانیان، فەرموویەتی: ﴿فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا﴾، ئەوانەیی ملکه چه بوون (بو خوا) لە پێی راست و لەسەر راستیی و بە مراد گەیشتن خەفتاون، بەلام باسی پاداشتیان ناکات، ﴿وَأَمَّا الْفَاسِقُونَ فَكَانُوا أِجْهَمًا حَطَبًا﴾، بەلام لادەرەکان دەبنە سووتەمەنیی دۆزەخ، (الرَّمَحْشَرِيّ) دەلێ: ئەوەندە بەسە که بەلێن و گفتی خوا هەبێ بو چاکەکانیان و ملکه چه کانیان، که خوا فەرموویەتی: ﴿فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا﴾، ئەوانە لەسەر راستیی و بە ئامانج گەیشتن خەفتاون، هۆکارو پێویستی پاداشتەکی باسکردوون، دوایی دەلێ: خوا لەوه دادگەرترە که بابای لادەر، سزا بدات، بەلام بابای سەر راست و بە ئامانج گەیشتوو بە مراد گەیشتوو، پاداشت نەداتەوه، قسەکەشی زۆر جوان و بەجێیە، بەلام ئەگەر سوورەتی (الرَّحْمَن) بەبەلگە بهێنرێتەوه - بە بوچوونی من - بەلگە که بهیتریش دەبێ، لەسەر ئەوهی جندیش وەك مروقانی و وەك چۆن سزا چاوەرێیان دەکات، پاداشتی چاوەرێیان دەکات، چ لە دنیاو چ لە دواپۆژدا.

مەسەلەى شەشەم:

ئەگەر بىت و مروؤف و جند لەسەر راستە پىي خوا راوەستاو بن، خواى بەخشەر ئاوى زۆرو زولالمان بەسەردا دەبارىنى، تاكو بەو تاقىيان بکاتەو، هەر کەس پىکىش لە يادى خوا لادەر بى، بە سزای سەختەو و گرفتارى دەکات:

﴿وَالْوِ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِيَنَّهُمْ مَاءً غَدَقًا ۖ﴾ (۱۶) لِنَفْنِيَنَّهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿۱۷﴾

شىکردنەوئى ئەم دوو ئايەتە، لە پىنج بەرگەدا:

۱- ﴿وَالْوِ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ﴾ هەر وەها ئەگەر لەسەر پىياز راوەستاو بوونايە، لىرەدا زانايان لەسەر ئەو یە کەدەنگن، کە دەبى (أَلُو) بەسەر (فتح) بخوێرتەتەو، لىرەدا دەبى (أَنْ) فەتەحەى هەبى، کە لە ئەسڵدا (وَأَنْ لَوِ اسْتَقَامُوا) يە، نابى بگوتى: (وإن)، بە دلىيى ئەگەر راوەستاو بوونايە لەسەر پىياز، واتە: لەسەر راستە پىي خوا، كى راوەستاو بووايە؟:

أ- دەگونجى مەبەست پىي (قَاسِطُونَ) بى، يانى: لادەرەکان راوەستاو بوونايە.

ب- دەگونجى مەبەست مروؤفەکان بن.

ج- دەشگونجى مەبەست مروؤف و جند بى، ئەگەر هەموويان راوەستاو بوونايە، منىش ئەو مانايەى سىيەمم زياتر بە دلە، (وَالْإِسْتِقَامَةُ عَلَى الطَّرِيقَةِ: اسْتِقَامَةُ السَّيْرِ فِي الطَّرِيقِ، وَهِيَ السَّيْرُ بِالطَّرِيقِ دُونَ اعْوَجَاجٍ)، (إِسْتِقَامَةُ) ئەو يە لەسەر ئەو پىيە بە پىكىي بپروا بەبى لادان و خوارو خىچىي، ئەگەر وایانکردبايە:

۲- ﴿لَأَسْقِيَنَّهُمْ مَاءً غَدَقًا﴾، ئاوىكى زۆرو زولالمان پىي دەنووشين، (الماء الغدق: الماء الكثير) ئاوى زۆر.

(۳)- ﴿لِنَعْنَهُمْ فِيهِ﴾، تاكو تتياندا تاقييان بكهينهوه، (أي: لِنَخْتَرِهِمْ فِيهِ)، تاكو تاقييان بكهينهوه بهو ئاوه زۆرو زولآلهی بۆمان دابهزاندوون، چونكه گوتراوه: ئاوو ئاوه دانیی، ئاوه سهرچاوهی ههموو نيعمهتهکانی دیکهیه.

(۴)- ﴿وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ﴾، ههر كه سێكیش له یادی پهروهردگاری لابdat و پروو وه چه رخی، (ذِكْر) دهگونجی:

أ- مه بهست پێی قورئان بێ.

ب- یان به ندایه تی بو خوا بێ.

ج- یان به رنامه ی خوا بێ.

(۵)- ﴿يَسْأَلُكَ عَذَابًا صَعَدًا﴾، (خوا) دهیخاته ئازارو سزایه کی سهخت و قورسهوه، خویندراویشهوه: (نَسْأَلُكَ أَي: نُدْخِلُهُ)، دهیخهینه نیو، سزایه کی قورس و به زهحمهت، (عَذَابًا صَعَدًا أَي: شَاقًّا صَعْبًا يَعْلُو الْمُعَذَّبَ وَيَغْلِبُهُ)، سزایه کی سهخت كه به سهر بابای سزادراو و ئازادراودا زāl دهبی و دایده پۆشی.

لهو بارهوه ئهو قسهیهی خهليفه عومه ر ﷺ دهینین، كه گوتویه تی: (مَا تَصَعَّدَنِي شَيْءٌ مَا تَصَعَّدْتَنِي خُطْبَةُ النَّكَاحِ، أَي: مَا شَقَّ عَلَيَّ)، واته: ههچ شتیكم ههینه له سهر قورس نه بووه، وهك وتاری خوازیینی له سهر دَلَم قورسه و پیم زهحمهته.

دهلیم: پیم وایه پێ زهحمهتییه که ی له بهر ئهوه بووه، عومه ر (خوا لپی رازی بێ)، پیاویکی یه کجار راست و ساغ و بێ گری و گوڵ و گرفت بووه، ئنجا له خوازیینی شدا دهبی به پراستی باسی ئهو که سه بکه ی که ئافره ته که ی بو ده خوازی، ئنجا که سیفه تی خراپیشی بووبن، له سهر دَلَم قورس بووه، سیفه ته خراپهکانی باس نه کات و، ناشگونجی باس بکری، وای تیده گهم بویه پێ قورس بووه.

وشەى (صَعْدًا) چاوگە (وَصِفَ بِهِ مُبَالَغَةً أَي: مَشَقَّةً)، وهك زیدەپرویی کراوه به وهسف، واتە: قورسایى و سهختی، (صُعُود) یانى: دەروویه کی سهخت که خه لک لیى سهرده که وئ، (الطبري) به ژماره: (٣٥٢١٧) له موهاهیده وه (صَعْدًا) ی به: (مَشَقَّةٌ مِنَ الْعَذَابِ) سزایه کی سهخت، مانا کردوه، ههروهها (الطبري) به ژماره: (٣٥٢٢١) له قهتاده وه هیناویه تی که گوتووویه تی: (صَعْدًا أَي: عَذَابًا لَا رَاحَةَ فِيهِ)، سزاو ئازاریک که هیچ ئاسووده یی و ههسانه وه ی تیدا نیه.

راکه باندنی مهکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عهل بابیر/ AliBapir

عهل بابیر/ AliBapir

که نالی

راکه باندنی مهکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

راکه باندنی مهکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

مەسەلەى حەوتەم:

مژگەوتەکانیش و ئەندامەکانى کړنووش پى بردنیش ھى خوان، بۆيە شایستەى پەرستەران تەنیا خوايە ﷻ:

خوا دەفەرموى: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ (۱۸)

شیکردنەوہى ئەم ئایەتە، لە دوو برگەدا:

۱- ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ﴾ بە دنیایی مژگەوتەکان (یان: ئەندامەکانى کړنووش بردن) ھى خوان، لێرەشدا قورئانخوینەکان لەسەر ئەو یەکدەنگن، کە (أَنَّ) لێرەدا بە فەتھەى ھەمژە کە دەخوێتریتەو، بە دنیایی مژگەوتەکان ھى خوان:

أ- (مَسَاجِد) کۆى (مَسْجِد)ە، کە ئەو شوینەىە دروستکراوہ بۆ نوێژ تێدا کردن و کړنووش تێدا بردن.

ب- یاخود (مَسَاجِد) ئەو ئەندامانەن کە کړنووشیان لەسەر دەبردن، کە حەوت ئەندامن: (نیوچەوان و ھەردوو دەست و ھەردوو ئەژنۆو ھەردوو سینگی پێیەکان)، واتە: ئەو ئەندامانەى خوا بۆ مروۆى خولقاندوون و کړنووشیان لەسەر دەبات، بەس ھى خوان.

۲- ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾، کەواتە لەگەڵ خوادا لە کەسى دیکە مەپارێنەو.

بێگومان وشەى (مَسَاجِد) زیاتر بە مانای کۆى (مَسْجِد) مژگەوت ھاتو، ئیمە لە سوورەتى (النور)دا باسیکی مژگەوتمان کردو، لە تەفسیری ئایەتەکانى: (۳۶ و ۳۷ و ۳۸)دا، بۆیە لێرە ناچینە ئیو وردەکارییەکانى باسى مژگەوت و، حوکمەکانى مژگەوت و، چۆنیەتى مامەلە کردن لەگەڵ مژگەوتدا.

مەسەلەى هەشتەم و کۆتایی:

کاتیک بەندەى خوا موحەممەد ﷺ هەلسا بۆ لێپارانه‌وهى خواو بەندایەتیی بۆ کردنى، جندەکان هێندە دەوریان قەرەب‌الڤ کرد، نيزیک بوو کە لەکەى لەسەر بکەن و لەسەرى کۆبێنەوه:

خوا دەفەرموی: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۖ﴾

شیکردنەوهى ئەم ئایەتە، لە دوو بڕگەدا:

(١)- ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾، {خوێندراویشەتەوه: (وَإِنَّهُ)، (نَافِع) وای خوێندۆتەوه}، بە دنیایی کاتیک بەندەى خوا هەلسا، لێ دەپارایەوه، لە کێ؟ بێگومان لە خوا ﷻ.

(٢)- ﴿كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا﴾، نيزیک بوو کە لەکەى لەسەر بکەن، واتە: جندەکان لەسەرى کۆ بێنەوهو بکەونه سەر یەك لە دەورى پێغەمبەرى خوا ﷻ وشەى (لِبَدًا) خوێندراویشەتەوه: (لِبَدًا) یانی: جندەکان هێندە مکوور بوون و تامەزرۆ بوون، گوێیان لە پێغەمبەرى خوا ﷻ بێ، کە هەلسا بۆ لێپارانه‌وهى خواو، قورئانخوێندن و، پەرستنى خواو، لە دەورى قەرەب‌الڤ بوون و چوونه نيزیکی، خەریک بوو بکەونه سەر یەك، چونکە (لِبَدًا)، (جَمْعُ لِبْدَةٍ أَيْ: مُجْتَمِعَةٍ)، شتیکى خربۆوه سەر یەك، یان (لِبَدًا) کۆى (لِبْدَةٍ) یە (أَيْ: جَمَاعَاتٍ، تَلَبَّدَ شَيْءٌ عَلَى شَيْءٍ أَيْ اجْتَمَعَ)، واتە: شتیک خربۆوه سەر یەك.

(الطبري) ئاواى مانا لێکداوەتەوهو دەلى: (كَادُوا يَكُونُونَ عَلَى مُحَمَّدٍ جَمَاعَاتٍ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ، وَاحِدُهَا: لِبْدَةٌ، وَفِيهَا لُغَتَانِ: كَسْرُ اللَّامِ لِبْدَةٌ، وَمَنْ كَسَرَهَا جَمْعُهَا: لِبْدٌ، وَضَمُّ اللَّامِ لِبْدَةٌ، وَمَنْ ضَمَّهَا جَمْعُهَا: لِبْدٌ بِضَمِّ اللَّامِ، أَوْ لَا يَبْدُ؛ وَمَنْ جَمَعَ لَا يَبْدُ قَالَ: لِبْدًا، مِثْلُ رَاكِعٍ وَرُكْعَا)، واتە: خەریک بوو (جندەکان) کۆمەل کۆمەل لەسەر یەك کە لەکەى بن (لە لای پێغەمبەرى خوا ﷻ)، (لِبْد) کۆى (لِبْدَةٍ) یە، کە ئەویش دوو لەههجهى تیدا هەن:

(لَبَدَة) که به (لَبَد) کوّ ده کریته وهو، (لَبَدَة) که به (لَبَد) کوّ ده کریته وهو، یاخود (لَبَد) تاکه کهی بریتیه له (لَبَد) و به (لَبَد) یش کوّ ده کریته وهو، وهك (رَاكِع) و رُكْع، واته: ركووع بهرو ركووع بهرهكان.

ئنجنا ئەمه دوو واتایان بۆ لیکداونهوه:

یه کهم: جندهكان خهريك بوون لهسهه پێغه مبههري خوا ﷺ که له که بن، بۆ ئه وهی گوێ له قورئان بگرن، وهك (الضحاک) که (الطبري) به ژماره (۳۵۲۲۹) لێیه وه هیناوه ده لێ: (كَادُوا يَرْكَبُونَهُ حِرْصًا عَلَىٰ مَا سَمِعُوا مِنْهُ مِنَ الْقُرْآنِ) خهريك بوو بچنه سهه پێغه مبههري خوا ﷺ و که له که بن، له بهر ئه وهی زۆر سوور بوون گوێیان له قورئان بێ.

دووهم: هه ندیکیش گوتوو یانه و (الطبري) ئەم رایه ی زیاتر په سند کردوه، ده لێ: (وَأَوَّلَى الْأَفْقَالِ بِالصَّوَابِ فِي ذَلِكَ قَوْلُ مَنْ قَالَ: ذَلِكَ خَبَرٌ مِنَ اللَّهِ عَنْ أَنَّ رَسُولَهُ مُحَمَّدًا ﷺ لَمَّا قَامَ يَدْعُوهُ، كَادَتِ الْعَرَبُ تَكُونُ عَلَيْهِ جَمِيعًا فِي إِطْفَاءِ نُورِ اللَّهِ)، له پێشترینی قسان له راستیه وه، قسه ی که سیکه گوتوو یه تی: ئەمه هه والدا نیکه له خوا وه، که پێغه مبههري که ی موحه ممه د ﷺ کاتیک هه لسا وه له خوا پارا وه ته وه و خوا ی په رسته وه، عه ره به کان خه ريك بوون هه موویان که له که بن له سهه ره یه ک، بۆ کوژانه وه ی ئه و پرووناکیه ی خوا پێیدا ناردوه.

هه ره وه ها له (قتاده) وه هیناویه تی به ژماره: (۳۵۲۳۳) ده لێ: (لَمَّا قَامَ النَّبِيُّ ﷺ تَلَبَّدَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ وَحَرَّصُوا عَلَىٰ أَنْ يُطْفِئُوا هَذَا النُّورَ الَّذِي أَنْزَلَهُ)، کاتیک پێغه مبههري ﷺ هه لسا (بانگه وازی کرد بۆ لای خوا و خوا ی په رست)، جندو مروّف هه موویان له سهه ره یه ک که له که بوون، سوور بوون له سهه ره ئه وه ی ئه و پرووناکیه ی خوا ناردوو یه تی، خه فه ی بکه ن و بیکوژیننه وه و له به ینی به رن.

هه رچه نده (الطبري) وا ده لێ: به لام من وا ی تیده گهم ئه و رایه راسته بێ که باسی جنده، چونکه سووره ته که باسی جند ده کات، به لێ ئه وه ش ده گریته وه، بێگومان کافره کانی جندو مروّفیش گه له کومه کییان کردو خه ربوونه وه سه ره یه ک

لە دژی پیغەمبەری خوا ﷺ، بەلام لێرەدا سیاقە کە زیاتر ئەو واتایە پشتراست دەکاتەو، کە هەر باسی جندەو ئەمەش هەر دەچێتە نێو مەدح کردنی جند، چونکە ئایەتەکانی دیکەش هەموویان مەدح کردنیان، کە زۆر سووربوون لەسەر ئەوێ گۆیان لە پیغەمبەر بۆ و، پەيامی خواى لى وەر بگرن، کە خەریک بوو لەسەر یەك کە ئە کە ببن بۆ گوێ لێگرتنی پیغەمبەری خوا ﷺ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

دەرسى دووھەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە نوێیەتی کۆتایی سوورەتی (الجن) پێک دێت، تەوهری سەرەکیان چەند پێنهایه کی خوای بهرزو مەزنه، بۆ پێغه مبهري کۆتایی موحەممەد ﷺ، لە دوو تووی چوار (۴) فرمان دا، که به (قل) بلی، دەست پێ دەکەن، ههروهها چەند راستیه کی مەزنیشیان له گه لدا ئیواخن کراون، که گرنگترینان ئەمانه:

۱- هەر کەس سەرپێچی خواو پێغه مبهري کهی بکات، له دۆزه خ دا به هه میشهی ده مینێتهوه.

۲- له کاتی دیتنی سزای هه ره شه پێ لیکرانیان دا، بپروایان ده زانن که چەند بپه یزو که من.

۳- خوای په نهانزان جگه له پێغه مبه ران، هه یکه س له په نهان و نادیا ری تایبه ت به خو ی ناگادار ناکات، ئەویش دوا ی دانانی تیشکچی و پاسه وان له فریشتان.

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ (۲۰) قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا (۲۱)
قُلْ إِنِّي لَنْ يُخِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا (۲۲) إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ
وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا (۲۳) حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا
يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَاصِرًا وَقُلْ عَدَدًا (۲۴) قُلْ إِنْ أَدْرَيْتَ أَقْرَبُ مَا
تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا (۲۵) عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا (۲۶)
إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا (۲۷) لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ
أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا (۲۸) ﴿

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{(ئەى موحه مەد ﷺ) بَلَى: تەنیا لە پەرورەدگارم دەپاڕێمەو، هێچ کەس ناکەمە هاوبەشى (لە پەرستندا) ﴿٢٠﴾ بَلَى: بێگومان من نەدوورخستنهو، زىانتانم بەدەستە، نەبە مرادو بە ئامانج گەشتنتان ﴿٢١﴾ بَلَى: بێگومان هێچکەس لە سزای خوا ناپاڕێزى و، جگە لەو هێچ پەناگەيەك شك نابەم، (هێچ شتێكم لە سوودو زىانتان بەدەست نیه) ﴿٢٢﴾ مەگەر گەياندى پەيامێك لە خواو، گەياندى نامەکانى و، هەر کەسێکیش سەرپێچى لە خواو پێغەمبەرەكەى بکات، بە دڵپایى ئاگرى دۆزەخى وەك سزا بۆ هەيە، بە هەمیشەيى تێیدا دەبێ ﴿٢٣﴾ بێپروایان هەر بەردەوام دەبن، تاكو کاتێك ئەوەيان دى، کە گفتیان پى دەدرى، باش دەزانن كى پشتیوانەكەى بى هیزترۆ ژمارەكەى كەمترە! ﴿٢٤﴾ بَلَى: نازانم ئایا ئەوەى بەلێنتان پى دەدرى نيزیکە، یان پەرورەدگارم ماوێهەكى زانراوى بۆ دادەنێ؟ ﴿٢٥﴾ خوا زانای پەنھانە هێچکەس لە پەنھانى تايهەتى خۆى ئاگادار ناکات ﴿٢٦﴾ مەگەر ئەوەى پەسندى بکات لە نێردراویك، بێگومان ئەویش ئێشکچى لە پيش دوو دەستیهو، لەدوايهو دادەنێ ﴿٢٧﴾ تاكو بزانی کە نامەکانى پەرورەدگاریان بە تەواویى بە خەلك گەياندوون و، خواش دەورى ئەوەى داوێ کە (فریشتەکان) لە لایانەو، هەموو شتێكى بە ژماردن سەرژمێر کردوێ. ﴿٢٨﴾}

شیکردنه وهی هه ندیک وشه کان

(لَنْ يُجِيرَنِي): هه رگیز نامپاریزی، (لَنْ يَحْمِيَنِي)، (الْجَارُ: مَنْ يَقْرُبُ مَسْكَنَهُ مِنْكَ) (جار): ته وهیه خانووه که ی له تهنیشته وه بی، به کوردیی ده لیین: دراوسێ، (اسْتَجَرْتُهُ فَأَجَارَنِي) واته: په نام پێرد، تهویش منی په نا دا، ﴿وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ﴾ (٤٨) وهك له سووره تی (الأنفال) دا هاتوه، ئیبلیس به بیروایه کان ده لی: من په ناده ری ئیوهم، (أَجَارَهُ يُجِيرُهُ) واته: په نای دا، په نای ده دا.

(مُلْتَحِدًا): (إِلْتَحَدَ إِلَى كَذَا: مَالَ إِلَيْهِ)، واته: مه یلی به لادا کرد بو لای چوو، (مُلْتَحِدًا: مُوَضِعُ التَّجَاءِ أَوْ التَّجَاءِ)، (مُلْتَحِدًا): شوینی په ناپێردن، یاخود خودی په ناپێردن.

(أَمَدًا): (الْأَمَدُ: مُدَّةٌ لَهَا حَدٌّ مَجْهُولٌ) ماوهیه که سنووریکی نه زانراوی هه بی، (إِذَا أُطْلِقَ، وَقَدْ يَنْحَصِرُ)، ته گهر (أَمَد) به ره های بگوتری سنووریکی نه زانراوی ههیه، جاری واش ههیه مه به ست پئی کاتیکی دیاریبکراوه، (وَالْفَرْقُ بَيْنَ الزَّمَنِ وَالْأَمَدِ أَنَّ الثَّانِيَةَ بِاعْتِبَارِ الْغَايَةِ)، (زَمَنٌ وَأَمَدٌ) له زمانی عه ره بییدا به مانای کاتیک، ماوهیه ک، دین، به لام (أَمَد) به کاتیک ده گوتری سنووریکی هه بی.

(فَلَا يُظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا): (أَي: فَلَا يُطْلَعُ) واته: ههچکس له په نهانه که ی خوی ئاگادار ناکاته وه.

(يَسْلُكُ): (أَي: يُدْخِلُ، أَوْ يَجْعَلُ)، ﴿يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾، واته: ئیشکچیان له پیش دهستی و دواوهی داده نی، ده گپری.

(رَصَدًا): (الرَّصْدُ: الْإِسْتِعْدَادُ لِلتَّرَقُّبِ، وَالرَّصْدُ يُقَالُ لِلرَّاصِدِ وَالْمَجْمُوعِ، وَالْمُرْصُودِ وَاحِدًا كَانَ أَوْ جَمْعًا)، (رَصَدٌ) هه به مانای خو ئاماده کردن دی بو چاودییری، ههروه ها به بابای له بۆسه دا بوو ده گوتری، هه به بۆ تاك هه به بۆ کۆش،

ههروه‌ها (رَصَدْ) به (مَرْصُود) یش ده‌گوتری، واته: که سیک که چاودیژی ده‌کری، بۆی له بۆسه‌دان، تاك بى یان کو بى.

(وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ): واته: هه‌موو شتیکی سه‌رژمیڤ کردوه، (أَي: حَصَلَهُ وَأَحَاطَ بِهِ)، واته: ده‌وری داوهو سه‌رژمیڤ کردوه، (وَالْإِحْصَاءُ: التَّحْصِيلُ بِالْعَدَدِ)، (إِحْصَاء) ئه‌وه‌یه شتیك بیته ده‌ست به ژماره، که ژماره‌که‌ی چه‌نده.

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

خوای په‌روه‌ردگار له کو‌تایی سووپه‌تی (الجن)دا، چه‌ند پینماییه‌ك به پیغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ پاده‌گه‌یه‌نی، که سه‌ره‌جه‌میان چوار پینماییی و ئامۆزگاریین و، چه‌ند راستیه‌کیشیان نیواخن ده‌کات.

سه‌ره‌تا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي﴾، بلی: من ته‌نیا له په‌روه‌ردگارم ده‌پارپیمه‌وه، وه‌ك زۆرجار گوتراوه: (إِنَّمَا: أَذَاهُ الْحَصْرِ وَالْإِثْبَاتِ)، (إِنَّمَا) ئامپازی کورته‌له‌پینان و چه‌سپاندنه، واته: کاتیک ده‌چپته سه‌ر پسته‌یه‌ك، مانایه‌که‌ی ده‌چه‌سپیتی و، له‌و شته‌شدا که باسکراوه، کورتی هه‌لدینی، ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي﴾، بلی من ته‌نیا له په‌روه‌ردگارم ده‌پارپیمه‌وه، ﴿وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾، هیچکه‌سیش ناکه‌مه‌هاوبه‌شی، هاوبه‌شی خوا ﷻ چ له‌ زاتیدا، بلی زاتیکی دیکه هه‌یه جگه له‌ خوا، چ له‌ یه‌کیك له‌ سیفه‌ته‌کانیدا، وه‌ك: به‌دیپه‌نه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگارپیتی و خاوه‌نداریتی و، په‌رستراویتی، یاخود یه‌کیك له‌ ناوو سیفه‌ته‌کانی دیکه‌ی دا.

﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾، بلی من هیچ زیانیك و هیچ به‌مراد گه‌یاندنیکی ئیوه‌م به‌ده‌ست نیه، واته: من خاوه‌نی لی دوور خسته‌نه‌وه‌ی زیان نیم له‌ ئیوه‌و، به‌ ئامانج گه‌یاندن و به‌مراد گه‌یاندنی ئیوه‌شم به‌ده‌ست نیه، ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُخْرِجَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ﴾، ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ! بلی: به‌ دلنایی من له

بەرانبەر خوادا، یانی: لە بەرانبەر سزای خوادا، هیچکەس پەنام نادات، (لَنْ يَجِيرَنِي، لَنْ يَحْمِينِي) نامپاریزی، پەنام نادات، (مَنْ اللّٰه) لە بەرانبەر خوادا، لە بەرانبەر سزای خوادا.

﴿وَلَنْ أجد مِنْ دُونِهِ مُلتَحداً﴾، هەرگیزیش من جگە لەو، پەناپێردنێکی دیکە شک نابەم، یان پەنا پێراویکی دیکە شک نابەم، (مُلتَحَد) هەم بە مانای پەنا پێبردن دى، وهك: چاوگ، هەم بە مانای شوینی پەنا پێبردن دى واتە: پەناگە، ئەدى من چیم بە دەستە بۆ تێو؟ ﴿إِلَّا بَلَّغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً﴾، تاکە شتێک کە بۆ تێو بە دەستە، ئەوێه کە لەلایەن خواوە پەيام بگەیەنم و، نامەکان و بەرنامەکانی خواتان پێ بگەیەنم، واتە: من تەنیا گەياندم لەلایەن خواوە بە دەستە، بە تايهت نامەو بەرنامەکانی.

﴿وَمَن يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا﴾، هەر کە سێکیش سەرپێچیی بکات لە خواو پێغمبەرە کەى، ئەو بە دلنایى ئاگرى دۆزەخى بۆ هەیه، بە هەمیشەیی تێدا دەمیێتەوه، واتە: هەرگیز لێ نایەتە دەری.

هەلبەتە لێردا کە دەفەرموی: ﴿وَمَن يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، هەر کە سێک سەرپێچیی لە خواو پێغمبەرە کەى بکات، واتە: سەرپێچیی یە کجارەکی، ئەک سەرپێچییەکی بەشی (جزئى)، بەلکو سەرپێچییەکی گشتی کە بە هەموو شیوێهەك سەرپێچیی بکات لە خواو لە پێغمبەرى خوا، واتە: بپروا بى، ئەو ئاگرى دۆزەخى بۆ هەیه، واتە: ئەگەر بپتە خواوەنى شتێک، دەبپتە خواوەنى ئاگرى دۆزەخ، کە بە هەمیشەیی تێدا دەمیێتەوه.

﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ﴾، هەتا کاتێک ئەوێ گەتیان پێ دەدرى، بینیان، یاخود ئەوێ هەرەشەیان پێ لى دەکرى، دیتیان ﴿مَا يُوعَدُونَ﴾، هەم دەگونجى لە (وعد) هەو بى، هەم دەگونجى لە (وعيد) هەو بى، (وَعْدُهُ يَعْدُهُ، وَأُوْعْدُهُ يُوعْدُهُ)، بەلام هەردووکیان کردارى (مضارع) نەزانراویان (يُوعَدُ) یه، واتە:

کاتیک ئەوەی بەلێنیان پێ دەدرێ، بینیان، ئنجا بێگومان ئەوەی دەبینن، بۆ ئەوان زۆر جێ ناره‌حه‌تییه، به‌لام ئەمه وه‌ك توانج و به‌ ته‌وسه‌وه‌یه، واته: ئەگەر گه‌فت و به‌لێنیک هه‌بێ به‌وان بدرێ، له‌ پۆژی دوایدا، هه‌ر ئەوه‌یه که پێی ناره‌حه‌ت بن و، بریتیه له‌ سزاو جه‌زه‌به‌ی خوا، ئەگەر (یوعدون) له‌ (وَعِيد) یشه‌وه‌ هاتبێ، واته: کاتیک ئەوه‌یان بینێ، که هه‌ره‌شه‌یان پێی لێ ده‌کری، چیان لێ دی؟ ﴿فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَّاصِرًا وَقَلَّ عَدَدًا﴾، به‌ دلنایای ده‌زانن کێ پشتیوانه‌کی بێهێزتره‌و، کێش ژماره‌که‌ی که‌متره، له‌وێ حالی ده‌بن، ئیستا که به‌ قه‌ره‌بالغی ده‌ورو به‌ری خۆیان ده‌خوړن و، به‌ زۆری ژماره‌یان ده‌خوړن، به‌لام له‌وێ لێیان حالی ده‌بێ، کێ پشتیوانه‌که‌ی بێهێزتره‌و ژماره‌که‌شی که‌متره!

هه‌میشه‌ بێپروایه‌کان پێغه‌مبه‌ری خویان ﷺ هه‌لده‌پێچاو، ته‌نگه‌تاویان ده‌کرد، بێنه‌ ئەوه‌ی خوا هه‌ره‌شه‌ی پێ لێکردووین، بۆمان بێنه، کوا؟ چی لێهات؟ بۆیه‌ خوا ﷻ به‌ پێغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ ده‌فه‌رموێ و، بۆ جاری چواره‌م له‌و نو‌ ئایه‌ته‌ مو‌با‌ره‌که‌دا وشه‌ی بَلَى (قُل) به‌کارهاتوه: ﴿قُلْ إِنْ أَدْرَيْتَ﴾، بَلَى: نازانم، لێره‌دا (إِنْ) به‌ مانای (ما)ی لابه‌ریه، ﴿أَقْرَبُ مَا تُوْعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا﴾، ئایا ئەوه‌ی به‌لێنتان پێ ده‌درێ، نزیکه، یاخود په‌روه‌ردگارم ماوه‌یه‌کی بۆ داده‌نی، یاخود: (تُوْعَدُونَ) به‌ مانای هه‌ره‌شه‌تان پێ لێ ده‌کری، ئەوه‌ی هه‌ره‌شه‌تان پێ لێ ده‌کری، نازانم ئایا نزیکه، یاخود په‌روه‌ردگارم ماوه‌یه‌کی دیاریکراوی بۆ داده‌نی؟

﴿عَلِمُ الْغَيْبِ﴾، خوا زانای په‌نه‌انه‌ به‌ ره‌هایی، زانای نه‌هێنییه‌کانه، ﴿فَلَا يُظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾، هه‌چکەس له‌ نه‌هێنی و په‌نه‌انی خۆی ئاگادار ناکاته‌وه، (غَيْب) واته: په‌نه‌ان، یان: شتیکی نابهره‌سته، خوا هه‌چ که‌س له‌ په‌نه‌انی خۆی، په‌نه‌انی تایه‌ت به‌ خۆی، ئاگادار ناکاته‌وه، نه‌یفه‌رموووه: ﴿فَلَا يُظْهَرُ عَلَى الْغَيْبِ أَحَدًا﴾، هه‌چکەس له‌ په‌نه‌ان ئاگادار ناکاته‌وه، فه‌رموووه‌تی: له‌ په‌نه‌انی خۆی (غَيْبِهِ) چونکه‌ هه‌ندیک له‌ شته‌ په‌نه‌انه‌کانی دیکه‌ هه‌ن، خوا ﷻ توانای

داوہ بە مروّف پەییان پئی ببات، بۆ وینە: دیاردەکانی کەشناسیی، باران کە ی دەباری؟ ھەروەھا بەفرو تەرەزە؟ کەشی سأل چۆن دەبی؟ ھەروەھا خۆرگیران و مانگیران، فلان ئەستیرە ئاوا جوولە دەکات، فلان خرۆکە ئاوا، ئەوانەش بە نسبەت کاتی خۆیەو پەنھان بوون، بەلام ئیستا خوا توانایەکی داوہ بە مروّف کە ئەو پەنھانە بزانی، بەلام پەنھانیکی تایبەت بە خوا، تەنیا خوا دەیزانی، ئنجا ئەگەر ئەو پەنھانە بریتی بێ لە پۆژی دوایی، ئەو دیارە تەنانەت جیبریلیش نەیزانیو، وەک لە فەرماشتەکە ی ناسراو بە: (حدیث جبریل) دا ھاو، ھەروەھا لە سوورەتی (الأعراف) دا خوا دەفەرموی: ﴿لَا يُجَلِّبُهَا لَوْفَهَا إِلَّا هُوَ﴾ جگە لە خۆی ھیچکەس بۆ کاتەکە ی نایدەرەوشییتەو دەری ناخات، یاخود مەبەست پئی ھەموو ئەو پەنھانە بێ، کە تەنیا لەرپی وەحییەو دەزانرین، ئەو خوا ﷻ ھیچکەس لە پەنھانی تایبەتی خۆی ئاگادار ناکاتو.

﴿إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ﴾، مەگەر کەسێک پەسندی بکات لە نێردراویک، ئنجا ئەو نێردراو، چ فریشتە بێ، چ مروّف بێت و پیغەمبەر بێ، واتە: (رَسُول) لێرەدا مەرج نیە تەنیا پیغەمبەر بێ، بەلکو دەگونجی مەبەست پئی فریشتە یەکی نێردراو بێ، کە خوا کاروبارەکانیان پئی دەسپێری، بە تایبەت وەحیی ھێنان بۆ پیغەمبەران، کە ھەموویان لە رپی جیبریلەو بوون، ئەویش کۆمەلێک فریشتە ی زۆری لەگەڵدان، مەگەر نێردراویک کە خوا پەسندی دەکات، لە ھەندێک لە پەنھانی خۆی ئاگاداری بکاتو، ئەویش بە شیوہ یەکی سنووردار، ئەو ی پیویستە ئەو نێردراو لێ ئاگادار بێ، ﴿فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾، ئەویش (ئەو نێردراو) خوا ﷻ ھەم لە پیش دوو دەستەکە یەو، ھەم لە دوایەو چاودێران دادەنێ، (رَصَد) بە مانای تیشکچی و چاودێر دی، واتە: لێرەدا بەس ئەو واتایە ھەلدەگرێ، ئەگەرنا (رَصَد) بە مانای (مَرْصُود) یش دی، چ تاکی (مَرْصُود) چ کۆیەکە ی، (مَرْصُود)، واتە: بۆسە بۆدانراو چاودێریکراو، بەلام لێرە تەنیا مەبەست پئی چاودێریکارەو، کەسێکە لە بۆسەدایە بۆ شتێک،

واته: ئەو نێردراوەش که خوا پەسندی دەکات و، لە هەندیک لە پەنھانی خۆی ئاگاداری دەکاتەو، ئەویش هەم لە پێش دوو دەستیو هەم لە دوایەو - واتە: لە هەر چوار دەوری - تێشکچیان دادەنێ، پاسەوانان دادەنێ، که مەبەست پێی فریشتەکان، تاکو ئەو نەینیی و پەنھانە لەلای ئەو نێردراوەیە، دزە نەکات و شەیتانەکان نەتوانن پەیی ببن.

ئەجا ئایا بۆچی خواى بەرز بەو شیوەیە دەکات؟ ﴿لَعَلَّكُمْ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّكُمْ﴾:

أ- تاکو (خوا) بزانی (فریشتەکان) پەیامەکانی پەروەردگاری خۆیانان گەیاندوون، واتە: تاکو لەسەر ئەرزى واقع بزانی، ئەگەرنا خوا هەر دەزانی، واتە: بۆ ئەوێ زانیەکی خوا ﷻ لە دنیای واقعدا بەرجەستە بێ.

ب- یاخود: تاکو ئەو کەسە که پیغەمبەری کووتاییه ﷺ بزانی فریشتەکان بە تەواویی پەیامەکانی پەروەردگاریان پێ گەیاندوون، وەك هەموو پیغەمبەران، هەرگیز شەیتانەکان زەفەریان نەبردو، بەو پەنھانەى لە لای فریشتەکانە.

﴿وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْكُمْ﴾، بە دنیایی خوا دەوری ئەوێ داوێ که لەلایانە، واتە: لە لای فریشتەکانەو لە ژێر چاودێری خوادان و، زانیاری خوا ﷻ دەوری هەموو شتیکیانی داو، هەموو شتیکیان لە بارەو دەزانی، ﴿وَأَخَصَّ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾، ژمارەى هەموو شتیکی زانیو، واتە: هەموو شتیکی لە پروی ژمارەو سەرژمێر کردو، ئەندازەى ژمارەى هەموو شتیکی دەزانی.

ئەمانە ئایەتەکانی کووتایی سوورەتی (الجن)ن، که وەك پێشتریش گوتمان: خوا ﷻ وەك چەند پێنمایەك بە پیغەمبەری خاتەم ﷺ رادەگەیەنێ و، چەند راستیەکی زۆر گەورەو مەزنیش دەخاتەپروو، که ئێمە بە کورتیی قسەمان لێ کردن و، دواتر لە مەسەلە گرنگەکان دا وردتر شییان دەکەینەو.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

فه رمانکردنی خوا به پیغهمبه ره که ی و پینماییکردنی، که ته نیا خوا په رستنی خوئی و هاوبه ش دانه نانی و، به ده ست نه بوونی زیان دوورخستنه وه و، سود گه یاندن و، به جگه له خوا و، په نا نه بردنی خوئی و، کور تکردنه وه ی نه رکی خوئی له گه یاندنی په یامی خوادا، به خه لک رابگه یه نی:

خوا ده فهرموئی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أَشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ (۴۰) ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾ (۴۱) ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُخْرِجَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ (۴۲) ﴿إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا﴾ (۴۳) ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْأَلُونَ مَنْ أضعفُ ناصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا﴾ (۴۴).

شیکردنه وه ی ته م ثایه تانه، له ده (۱۰) بر گه دا:

(۱) - ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي﴾، بلئی: ته نیا له په روه ردگارم ده پاریمه وه، ته مه خویندر اویشه ته وه: (قَالَ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي)، (پیغهمبه ر ﷺ) فهرموئی: من ته نیا له په روه ردگارم ده پاریمه وه، ته گهر به (قُلْ) یش بخویندر یته وه، واته: خوا فه رمانی پی ده کات، ته ی موحه ممه د ﷺ! بلئی: من ته نیا له په روه ردگارم ده پاریمه وه، دیاره له سوننه تی پیغهمبه ردا ﷺ هاتوه فهرموویه تی: {الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ}، (أخرجه أحمد: ۱۸۴۱۵، وابن أبي شيبه: ۲۹۱۶۷، والبخاري في الأدب المفرد: ۷۱۴، وأبو داود: ۱۴۷۹، والترمذي: ۲۹۶۹، وقال: حسن صحيح)، واته: له خوا پارانه وه، بریتیه له خوا په رستیی.

(۲) - ﴿وَلَا أَشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾، هیچ که سیك ناکمه هاوبه شی، هیچ که سیك له دروستکراوان، نه له مروؤ و، نه له جندو، نه له فریشتان، که ده فهرموئی: هیچ که سیك ناکمه

هاوبەشی، واتە: چ لە بەدیھێنەراییەتییدا، چ لە پەرورەدگاریتی و لە خواوەنداریتییدا، چ لە پەرستراویتییدا، چ لە یەکیک لە ناوو سیفەتەکانی دا، ئەمەش دوو شتان دەگرێتە خۆی:

یەكەم: راگەیانندی پیغمبەر ﷺ بۆ ئاینەكە و پێبازەكە كە لەسەری دەپوا، كە ئەو پێبازی منە: تەنیا خوا دەپەرستم و، هیچ كەسێك ناكەمە هاوبەشی خوا.

دووهم: تاكو بپروایەكان و هاوبەش بۆ خوا دانەرەكان، ناوێم و تەما براوین، لەویدا كە نەرمكیشیان بۆ بكات، یاخود بەلایانەو بەچۆ و، لە مەسەلە و هاوبەش بۆ خوا دانەناندا خاتریان بگری، كە هیچ بوارێكی تێدا نیە.

۳- ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾، بۆ: بە دنیایی هیچ زیان و سەر راستییەكتانم بە دەست نیە، ئەمیش دیسان دەگونجی بە (قَالَ) ش بخوێندریتەو، واتە: پیغمبەر ﷺ فەرمووی: بە دنیایی من زیان و سەر راستیی و بەئامانج گەیشتنی ئێوەم بە دەست نیە، (أَي: لَا أَمْلِكُ لَكُمْ دَفْعَ ضَرِّ عَنْكُمْ دُنْيَوًّا وَأُخْرَوًّا، وَلَا أَمْلِكُ لَكُمْ رَشَدًا، الرَّشْدُ: مَصْدَرٌ، وَالرُّشْدُ: اسْمٌ، وَالرُّشْدُ مَعْرِفَةُ الصَّوَابِ، أَقُولُ: ١ بَلِ الصَّحِيحُ الرُّشْدُ نَيْلُ الْمَطْلُوبِ وَبُلُوغُ الْهَدَفِ)، واتە: من زیان دوور خستەوێ ئێوەم بە دەست نیە، نە لە دنیاو نە لە دواپۆژداو، هەرەها بە ئامانج گەیانندی ئێوەشم بە دەست نیە، چونكە (رَشْدٌ) چاوگە، بەلام (رُشْد) ناو، (رُشْد) یش بریتیه لە ناسینی راستیی و سەر راستیی، دەڵێم: بەلكو باشتەر وایە بڵیین (الرُّشْد) بریتیه لە بە ئامانج گەیشتن و بە مراد گەیشتن.

۴- ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُخِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ﴾، بۆ: من هەرگیز هیچ كەسێك لە (سزای) خوا پەنام نادات، ئەمیش دیسان دەگونجی بە (قَالَ) بخوێنیتەو، واتە: پیغمبەر ﷺ فەرمووی: هیچ كەسێك لە (سزای) خوا پەنام نادات، (أَجَارَهُ يُجِيرُهُ: حَمَاهُ وَحَفِظَهُ وَرَعَاهُ)، واتە: پاراستی و لە پەنا خۆی گرت و چاودێری كرد، (الطبري) ئاواي لێكداوێتەو دەڵێ: (قُلْ لَهُمْ يَا مُحَمَّد! إِنِّي لَنْ يَمْنَعَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِهِ، إِنْ أَرَادَ بِي أَمْرًا، وَلَا يَنْصُرَنِي مِنْهُ)

نَاصِرٌ، واتە: ئەى موحەممەد ﷺ! پېيان بلى: ھىچ كام لە دروستكراوه كانى خوا، ئەگەر خوا كارىكى بۆ من مەبەست بى، نامپاريزى لە (سزاي) خوا و لە بەرانبەر خواداو، ھىچ سەرخەريك سەرم ناخات.

۵- ﴿وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾، ھەرگىز من جگە لە خوا پەناگەيەكى دىكە، شك نابەم و دەستم ناکەوئى، (الطبري) ئاواي لىكداو تەو: ﴿وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَلْجَأً لِّجَأٍ إِلَيْهِ﴾، (أخرجه: الطبري: ۳۵۲۴۳، عن سفيان)، جگە لە خوا پەناگەيەكى دىكەم نى، پەناي پى بەرم، (ملتحد)ى بە (ملجأ ونصير)، (أخرجه: الطبري: ۳۵۲۴۴ عن قتادة) لىكداو تەو، واتە: پەناگەو پشتيوان.

۶- ﴿إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ﴾، جگە لە گەيانديك لەلايەن خواو، پرونكر دنەو، نامەكانى و پەيامەكانى.

ئەم رستەيە چوار واتاي بۆ كراون: (الطبري) ئەمەى بە دوو واتايان ھىناو:

۱- (يَقُولُ: إِلَّا أَنْ أُبْلَغَكُمْ مِنَ اللَّهِ مَا أَمَرَنِي بِتَبْلِيغِكُمْ إِيَّاهُ، وَإِلَّا رِسَالَاتِهِ الَّتِي أَرْسَلَنِي بِهَا إِلَيْكُمْ؛ فَأَمَّا الرَّشْدُ وَالْخِذْلَانُ، فَيَبْدِ اللَّهُ، هُوَ مَالِكُهُ)، واتە: من ھىچ شتيكم بۆ ئيوە بەدەست نى، مەگەر ئەو ھى خوا فەرمانى پىكر دووم، پىتان بگەيەنم و، ئەو نامەو پەيامانەى پىيدا ناردووم بۆ لای ئيوە پىتان بگەيەنم، بەلام بە ئامانج گەياندن، ياخود زەبوون كردن و پشت بەردان، تەنيا بەدەست خوايەو خواو ھىتە.

۲- (الطبري) واتايەكى دىكەشى ھىناو بۆ ئەم رستەيە: (وَقَدْ يَحْتَمِلُ ذَلِكَ مَعْنَى آخَرٍ، وَهُوَ أَنْ تَكُونَ إِلَّا حَرْفَيْنِ، وَتَكُونَ (لَا) مُنْقَطِعَةً مِنْ (إِنْ) فَيَكُونُ مَعْنَى الْكَلَامِ: قُلْ إِيَّيْ لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ، إِنْ لَمْ أُبْلَغْ رِسَالَاتِهِ؛ وَيَكُونُ نَصْبُ الْبَلَاغِ مِنْ إِضْمَارِ فِعْلٍ مِنَ الْجَزَاءِ، كَقَوْلِ الْقَائِلِ: إِنْ لَا قِيَامًا فَفَعُولًا، وَإِنْ لَا إِعْطَاءً، فَرَدًّا جَمِيلًا، مَعْنَى: إِنْ لَا تَفْعَلِ الْإِعْطَاءَ، فَرَدًّا جَمِيلًا).

واتە: ئەمە لىرەدا واتايەكى دىكەش ھەلدەگرئى، ئەويش ئەو ھى كە دەفەر موي: (إِلَّا)، (إِلَّا) لە دوو پىتان پىكەتابى: (إِنْ) و (لَا)، بەلام (إِنْ) لە گەل (لَا) دا دەغم كرابئى، ماناي فەرمايشتەكە ئاواي لى دئى، بلى: من ھىچكەس لە خوا

نامپاریزی له به رانبهر (سزای) خوادا، ئەگەر په یامه کانی خوا نه گه یه نم، ئنجا وشه ی (بلاغ) به هووی فعیلیکه وه که مانای جه زای گرتوته خووی، مه ن صوب بووه، وه که که سیک ده لی: (إِنْ لَا قِيَامًا فَقُعُودًا)، ئەگەر به پیوه نه بی، به دانیشته وه، یان یه کیک ده لی: (إِنْ لَا إِعْطَاءً، فَرَدًّا جَمِيلًا)، یان به خشین، یان وه لامدانه وه یه کی جوان، واته: ئەگەر به خشین ئەنجام ناده ی، لانی کهم وه لامیکی جوان و پوزش هینانه وه یه که ئەنجام بده.

۳- (مقاتل) یش ئەو پرسته یه ی ئاوا لیکداوه ته وه: (ذَلِكَ الَّذِي يُجِيرُنِي مِنْ عَذَابِهِ)، واته: {ئەوه که من په یام له لایه ن خواوه بگه یه نم و نامه کانی خوا بگه یه نم}، ئا ئەوه من له ئازارو سزای خوا په نا ده دات.

۴- هه ندیکی دیکه ش ئاویان لیکداوه ته وه: (لَسْتُ مُكَلَّفًا إِلَّا بِتَبْلِغِ رِسَالَتِ اللَّهِ إِلَيْكُمْ)، من ئەرکدار نه کراوم، مه گەر به گه یاندنی په یامه کانی خوا به ئیوه.

(۷-) ﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، هەر که سیکیش سه ریچی له خواو له پیغه مبه ره که ی بکات.

(۸-) ﴿فَإِنْ لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، ئەوه به دلنایی ئاگری دۆزه خی بو دانراوه، که به هه میشه یی تیتدا ده میننه وه، وشه ی: (أَبَدًا: تَأْكِيدٌ لِلخُلُودِ إِلَى النَّهَايَةِ)، (أَبَدًا) بو جه ختکردنه وه ی زور مانه وه یه تا کو کو تایی، چونکه (خُلُودٌ) یانی: زور مانه وه، ئنجا که ده فه رموی: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، واته: به بی کو تایی تیتدا ده میننه وه.

لیره دا مه به ست له سه ریچی له خواو پیغه مبه ره که ی، سه ریچییه کی به شی نیه له شتیک و دوو شتاند، بویه (الطبري) وای لیکداوه ته وه ده لی: (وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ فِيمَا أَمَرَهُ وَنَهَا، وَيُكَذِّبُ بِهِ وَرَسُولِهِ، فَجَحَدَ رِسَالَتِهِ، فَإِنْ لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا)، هەر که سی سه ریچی له خوا بکات، له وه دا که فه رمانی پیکردوه و لی قه ده غه کردوه، خوا ﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ فِيمَا أَمَرَهُ وَنَهَا، وَيُكَذِّبُ بِهِ وَرَسُولِهِ، فَجَحَدَ رِسَالَتِهِ، فَإِنْ لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ به درو دابن و، نکوولی بکات له په یامه کانی، ئا ئەوه جیگای دۆزه خه.

۹- ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ﴾ ههتا کاتیک ئەوەی گفتیان پێ دەدرا بینیان، یاخود ئەوەی هەرەشەیان پێ لێ دەکرا، بینیان، وهك (الطبري) دەلێ: (حَتَّىٰ إِذَا عَايَنُوا مَا يَعِدُهُمْ رَبُّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ وَقِيَامِ السَّاعَةِ)، ههتا کاتیک لەگەڵ ئەوەدا پروو بە پروو بوونەوه که پەرورەدگاریان گفتیان پێ دەدا، لە ئازارو هاتنی ئاخیر زەمان.

۱۰- ﴿فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا﴾ ئەو کاتە دەزانن کێ پشتیوانەکی بیھێزترەو ژمارەکەشی کەمترە، واتە: دەزانن کێ لە پرووی سەربازانەو، لە پرووی ئەوانەو کە هاوکاری دەبن، بیھێزترەو، کیش ژمارەکی کەمترە، بە دنیایی لێرەدا خواي پەرورەدگار بەپێی عەقڵی ئەوان دەیاندوینێ، ئەگەرنا بۆ سزادانی ئەوان پێویست بە قەرەبەلغیی زۆریش ناکات، بەلام خواي کاربەجێ بەپێی عەقڵی خۆیان دەیاندوینێ و، بەپێی قسەي خوشیان وەلامیان دەداتەو، کە ئەوان هەرەشەیان دەکردو دەیانگوت: ئێمە ژمارەمان زۆرەو، کەس پێمان ناویرێ و، ئێمە دەسەڵاتمان زۆرەو قەرەبەلغیمان بە دەورەو هەیه، بۆیە خوا بەپێی عەقڵی خۆیان دەیاندوینێ.

مەسەلە ی دووهم و کوۆای:

فەرمانکردنی خوا بە پیڤەمبەرە کە ی راییگە یەنێ، نازانی کات و ژوانگە ی ئەو سزایە ی گفتیان پێ دەدرێ، کە یە؟ چونکە بەس خوا پەنھانی تایبەت بە خۆی دەزانی و، جگە لە ئێردراویکی پەسندیش، هیچ کەسی لێ ئاگادار ناکاتەو، ئەویش پاسەوانانی فریشتە لە چوار دەوری دادەنێ، تاکو بزانی پەيامەکانی خویان گەیان دوون، خواش ﷺ هەموو شتیکی ئەوانی لە لا زانراو و ژمێردراو:

خوا دەفرموی: ﴿قُلْ إِنْ أَدْرَيْتَ أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۚ ﴿٢٥﴾ عِلْمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ۚ ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۚ ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۚ ﴿٢٨﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە هەشت بەرگەدا:

(١)- ﴿قُلْ إِنْ أَدْرَيْتَ أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ﴾، {خوا ﷺ بە پیڤەمبەری خاتەم ﷺ دەفرموی:} (ئە ی موخەممەد ﷺ!) بلی: من نازانم ئایا ئەوێ گفتان پێ دەدرێ، نزیکە، واتە: کاتە کە ی نزیکەو زوو دی.

(٢)- ﴿أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا﴾، یاخود پەرورەدگارم کاتیکی دیارییکراوی بو دادەنێ، ئەمە وە ک پێشتریش گوتمان، وەلامی ئەو هەموو هەلپچان و داواکردن و داکوکیکردنە ی بێروایانە، کە هەمیشە پیڤەمبەری خویان ﷺ هەلدەپچا، هەر وە ک چۆن کۆمەلگایەکانی دیکەش پیڤەمبەرانێ خویان هەلپچاون و، سەغەلت و تەنگەتاویان کردوون، کە بوچی سزایان بو نایەت؟ ئێو راست ناکەن، یان: ئەگەر راست دەکەن، با سزا بێ، ئنجا کە لە ئایەتەکانی پێشیدا خوا ﷺ بە پیڤەمبەری خاتەمی ﷺ فرموو، پێیان رابگە یەنێ کە ئەو تەنیا پەرورەدگاری دەپەرستێ و کەس ناکاتە هاوبەشی و، پێشیان رابگە یەنێ کە هیچ زیان دوورخستەوێ کە ئەوان، یاخود بە ئامانج گەشتنێکی ئەوانی بە دەست

نیە، ھەرۋەھا ئەك زیان و سوودی ئەوانی بەدەست نیە، بەلكو بۆ خوۆشی ھیچكەس لە ھەرانبەر سزای خوادا - ئەگەر سەرپێچی بکات - پەنای نادات و ناپارێژی، ئەو جگە لە خوا پەناگەییەکی دیکە، شك نابات، تەنیا شتێك كە ئەو بۆ خەلكی بەدەستە، ئەو ھەرحی خوا پێیدا ناردووە، بێگەییەتی و پەيامەکانی خویان لێ حالی بکات و ڕوون بکاتەو.

ھەرۋەھا ئەو ھەشی پێراگەیاندن: ھەر کەسێك سەرپێچی لە خواو پیغەمبەرەكە بکات، سەرپێچی یەكجارەکی و گشتیی، بە دلنایی ئاگری دۆزەخی بۆ دانراو، تەنیا خواوەندارێتی ئاگری دۆزەخ دەکات لە ڕۆژی دوایدا، کە بە ھەمیشەیی تێیدا دەمێنەو.

ئەجا ئەك ترساندنیان کە وا مەزانن ئەو بەس ھەرەشە، یەكسەر خوا ﷺ دیمەنێکی قیامەتی ھێناوە پێش و فەرمووی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ﴾، تاكو كاتێك ئەو ھەیان بینی کە بەلێنیان پێ دەدرا، یان: ھەرەشەیان پێ لێدەکرا: ﴿فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعَفَ نَاصِرًا وَأَقَلَّ عَدَدًا﴾، ئەو کاتە زۆر چاکی دەزانن کێ پشتیوانەكە بپھێزترەو ژمارەكەشی كەمترە، چونکە ئەوانە بەو دەیاننازی کە: ئیمە قەرەبالبغین و زۆرین، توانامان ھەبەو دەسەڵاتمان ھەبەو، پیغەمبەری خوا ﷺ و ھاوێلانیشی کەم بوون، بەو خویان بەسەردا ھەلدەکێشان، راستیش بوو ھاوێلان کەمیش بوون و بە زۆری ھەژارو نەدارو پەش و ڕووت بوون، بۆیە کافرەکان دەیانگوت: ئیمە ژمارەشمان زیاترەو مال و سامانیان زۆترە، ئەجا خوا ﷺ دەفەرمووی: كاتێك ئەو ھەرەشەیان پێ لێ دەکری، یاخود: بەلێنیان پێ دەدری، دەبینن، ئەو کاتە دەزانن کێ پشتیوانەكە بپھێزترەو ژمارەكەشی كەمترە!

دوای ئەو ھەشی خوا فەرمانی بە پیغەمبەرەكە ﷺ کردو، بەو ھەرەشەیان لێ بکات، ئەجا پێی دەفەرمووی: ﴿قُلْ إِنْ أَدْرِيٓ أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ﴾، بلی، دەشگونجی (قَالَ) بلی، واتە: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: (إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ

مَا تُوعَدُونَ)، نازانم ئایا زوویە ئەوەی بە ئێنتان پێ دەدری، (قَرِيب) بۆ شوین بە کار دەهێنری، بەلام مەبەست پێی زوویە، وەك چوون (بَعِيد) بۆ شوین بە کار دەهێنری، واتە: دوور، بەلام لە پرووی کاتەوه، یانی: درەنگ، واتە: ئەوەی بە ئێنتان پێ دەدری و هەرەشەتان پێی لێ دەکری، ئایا زوویە، یان درەنگە؟ من ئەوه نازانم! ﴿أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا﴾، یان پەرەردگارم کاتیکی بۆ دادەنێ، ماوێهەکی بۆ دادەنێ.

(أمد): وەك پیشتر گوتمان لە گەڵ کات (زمن) دا یەك واتیان هەیە، بەلام (زمن): ئەوەیە کە سنووریکی نەبێ، کۆتاییەکی دیاریکراوی نەبێ، بەلام (أمد) ئەوەیە کۆتاییەکی زانراوی هەبێ، ئنجا زوو بێ یان درەنگ.

وشە (رَبِّي) خوێندراویشە تەوه: (رَبِّي): ﴿أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا﴾ خوێندراویشە تەوه: (أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا).

۳- ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ زانای پەنھانە، {خَوَّا} زانای هەموو پەنھانیکی و هەرچی نەپێنێ دەیزانی، هیچکەس لە پەنھانی خۆی ناگادار ناکاتەوه، (فَلَا يُظْهِرُ أَي: فَلَا يُطْلِعُ، لَا يُطْلِعُ أَحَدًا مِنَ الْخَلْقِ عَلَى الْغَيْبِ الَّذِي يَعْلَمُهُ هُوَ)، هیچ کام لە دروستکراوەکان، لە فریشتەو لە مرووف و لە جند، لەو پەنھانەی خۆی کە تەنیا خۆی دەیزانی و تاییەتە بە خۆی، کەس ناگادار ناکاتەوه بە هیچکەسی نازانی، چونکە (ظَهَرَ) بە مانای دەرکەوت، (أَظْهَرَهُ) واتە: دەریخست، بەلام دیسان بە مانای (أَظْلَعَهُ) ش دی، وای کرد بیزانی، کە ئەگەر پەنھانەو بە کوردیی بیلێن دەبێ بلێن: پێی بزانینی، وای بکات بیزانی.

دوایی خَوَّا} کەسانیک هەلداوێری لەو حوکمە، کە خوا هیچکەس لە پەنھانی خۆی ناگادار ناکاتەوه و ئەوان جیا دەکاتەوه:

۴- ﴿إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ﴾، مەگەر نێرداوێک پەسندی بکات، نێرداوێک کە خوا پەسندی دەکات، واتە: لە لای خوا پەرەردگار قبوڵ و پەسند کراوێ.

لیره دا (رسول) دەگونجی پیغەمبەرێک بێ، پیغەمبەرێکی بەشەرو، دەشگونجی لیره دا نیراویکی فریشتە بێ، خوا ﷻ وشە (رَسُول) ی هەم بۆ جیبریل بەکارهێناوه، که په یامی بۆ پیغەمبەری خاتەم ﷺ هێناوه، که دەفه رموی: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾﴾ التکویر، بیگومان ئەمە مەبەست پێی جیبریلە، چونکە جیبریل خوا ناردووێتی و پەوانی کردو، هەر وەها موحەممەدیش ﷺ یەکیکە لە پەوانە کراوانی خوا لە مەروڤەکان: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ الفتح (۲۹).

که دەفه رموی: ﴿إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ﴾، (أي إِلَّا مَنْ اصْطَفَاهُ مِنْ رَسُولٍ لِإِطْلَاعِهِ وَإِظْهَارِهِ عَلَىٰ بَعْضِ غَيْبِهِ)، یانی: مەگەر ئەوێ خوا لە پیغەمبەرەکانی هەڵبژاردو، بۆ ئەوێ ئاگاداری بکاتەوێ هەندێک لە پەنهانی خۆی پێ بزانێتی.

۵- ﴿فَإِنَّهُ يَسْأَلُكُمُ بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾، بە دلتیایی (خوا) هەم لە پیش دوو دەستەکانیەو، هەم لە دوایەو پاسەوان و ئیشکچییان دادەنێ، [(الرازی) لە (مختار الصحاح) دا هاتوێ دەلی: (الرَّصْدُ: الْقَوْمُ يَرْصُدُونَ كَالْحَرْسِ، يَسْتَوِي فِيهِ الْوَاحِدُ وَالْجَمْعُ وَالْمَذَكَّرُ وَالْمُؤَنَّثُ وَرَجْمًا قَالُوا أَرْصَدًا، وَالرَّاصِدُ لِلشَّيْءِ الرَّاقِبُ لَهُ)، واتە: (رَصْدٌ: بریتیە لە کۆمەڵە خەلکیکە که چاودێری دەکەن، وَهَكَذَا (حَرْسٌ)، {کە کۆی (حَارِسٌ) هەو (رَصْد) یش کۆی (رَاصِد) ه، (حَرْسٌ) واتە: پاسەوانەکان ئیشکچیەکان، (رَصْد) یش واتە: ئەوانە ی لە بۆسەدان و چاودێری دەکەن}، وشە (رَصْد) تاک و کۆو مێنەو نێرینە ی تیدا یە کسانن و بۆ هەموویان بە کاردی، دەگوێری: (هُوَ رَصْدٌ، هُمَا رَصْدٌ، هُمْ رَصْدٌ، هُنَّ رَصْدٌ، هِيَ رَصْدٌ)، (رَصْدٌ) ی شتیک واتە: چاودێرکاری ئەو شتە، که چاودێری دەکات و ئاگاداری دەبێ [هەندێک جاریش گوتوو یانە: (أَرْصَاد)، (رَاصِد) یش بۆ شتیک چاودێرکاریەتی.

که دەفه رموی: ﴿فَإِنَّهُ يَسْأَلُكُمُ بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾، لە پیش دوو دەستەکانیەو لە دوایەو پاسەوانان دادەنێن، وشە (يَسْأَلُ): (سَلَكَهُ يَسْأَلُهُ أَي: أَدْخَلَهُ يَدْخُلُهُ)، واتە: خستیە نیو دەیخاتە نیو، (أي: يَجْعَلُ وَيَضَعُ عَلَى مَا

حَوْلُهُ، وَذِكْرُ الْأَمَامِ وَالْخَلْفِ، لَأَنَّهُمَا جِهَتَانِ أَكْثَرُ مَا تَبَيَّنَا، واته: پاسه وانانی له دهوره داده نئ، به لام بویه پیشه وهه دواوهی باسکردوون، چونکه نهو دوو لایه زیاتر شوینی لیوه هاتنن، نه گهرنا مهبهست نهو یه له ههر چوارده وهه یه وهه، به لکو له ههر شهش لایه که یه وهه تیشکچیان داده نئ، واته: راست و چهپ، پیش و دوا، سهرو خوار.

تَنَجَا ثَايَا دَانَانِي نَهو تيشكچي و پاسه وانانه بو چيه؟ هه لبه ته بو پاراستنيه تي، واته: پاراستني نهو په نهانه ی خوا بهو نيردراوه دا ناردوويه تي، بو نهو ی پاريزراو بئ، مه گهر که سيک نهو نيردراوه پئي رابگه يه نئ، نه گهرنا دزه ناکات بو هيچکس و شوينيکي دي.

(۶) - ﴿لِيَعْلَمَ أَنَّ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ﴾، (نهمه به سي واتيان ليکدراوه ته وه):

۱- بو نهو ی نهو په نهانه ی نيردراوه، پاريزراو و سه لامهت بئ و دهستکاري نه کري، تاكو (خوا ﷺ) بزاني که نيردراوه کان (نه گهر فريشتهن، نه گهر پيغه مبه رانن)، په يامه کاني په روه ردگاريان گهياندوون.

يه کيک بوي هه يه بلئ: به دنيايي بهر لهو ی فريشته کان په يامه کان بگه يه نن به پيغه مبه ران، يان پيغه مبه ران په يامه کان بگه يه نن به خه لک، خوا ههر ده زاني؟! ده ليين: نهو ته عبيره له زور شويني قورئان دا هاتوه، (ليعلم) واته: بو نهو ی خوا ﷺ دواي نهو ی زانيويه تي، نهو زانيه ي له سر نه رزي واقع بهرجهسته بئ و له واقيعدا بيته دي.

۲- واتايه کي دیکه ی (ليعلم) نهو یه: (ليعلم الرسول ان الرسل قبله قد بلغوا)، بو نهو ی پيغه مبه ري کوتايي بزاني (نه گهر ليعلم) راناوه که ی بو (رسول) بجيته وهه و (رسول) يش مهبهست پئي پيغه مبه ر موحه ممه د ﷺ بئ، که پيغه مبه راني پيش ويش په يامي خويان بو هاتوه و به سه لامه تي به پاريزراوي گهياندوويانه و، شهتانه کان دهستکاريان نه کرده، که واته: نه گهر گوران و لادانيک له کتيبه پيشووه کان داو له په يامي پيغه مبه راني

پیشوودا پروویداوه، ئەوێ له راستییدا مروۆقه کان دەستکاریان کردووه، ئەک شەیتانەکان دەستیان گەییستی و دەستکاریان کردبێ، خۆی پەروەردگار وەحیی و پەيام و سەروشی خۆی بۆ هەر کام له پیغه مبه‌ران ناردووه، پاسه‌وان و ئیشتکچی له فریشتان به‌ دەورەوه داناون، تاكو به‌ سه‌لامه‌تی بگات.

۳- واتایه‌کی دیکه‌ی (لِیَعْلَمَ) ئەوێهه: (لِیَعْلَمَ الْکُفَّار...) تاكو بیروایه‌کان بزانی که پیغه مبه‌ران په‌یامه‌کانی پەروەردگاریان گه‌یانده‌وه، یانی: بیروایه‌کان بزانی که ئەوێ پیغه مبه‌ری خوا ﷻ ده‌یگه‌یه‌نی، رێک په‌یامی خۆی پەروەردگارەو، گومانی ئەوێ پێ نه‌به‌ن که پەنگه‌ شەیتانەکان دەستکاریان کردبێ، وەک هه‌میشه‌ ئەو تۆمه‌ته‌ له‌ لایه‌ن بیروایه‌کانه‌وه‌ ئاراسته‌ی پیغه مبه‌ری خاتهم ﷻ ده‌کرا، ده‌یانگوت: موحه‌ممەد ﷺ (سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ)، جادووگه‌ره‌ یان شیته‌، یان ده‌یانگوت: شاعیره‌، یان ده‌یانگوت: کاهینه‌، یان ده‌یانگوت: جنده‌کان ده‌ستیانی لێ وەشاندووه‌، ئەو تۆمه‌تانه‌یان بۆ هه‌لده‌به‌ستن، بۆیه‌ خوا ﷻ ئەوێ فه‌رموو، تاكو بیروایه‌کان بزانی و دلنیا بن ئەوێ پیغه مبه‌ری خاتهم ﷻ پێیان را ده‌گه‌یه‌نی، رێک فه‌رمایشی خۆی پەروەردگارە بێ که‌م و زیاده‌.

۷- ﴿وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ﴾، ئەو (خوا ﷻ) هه‌ر چی له‌ لایانه‌، (فریشته‌کانی له‌ لایانه‌، یان پیغه مبه‌ران که‌ خوا په‌یامی خۆیان پێرا ده‌گه‌یه‌نی)، ده‌وری داو، واته‌: خوا هه‌موو شتیکیان له‌ باره‌وه‌ ده‌زانی، (أَيُّ أَحَاطَ بِمَا عِنْدَ الرَّصْدِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ أَوْ مِمَّا عِنْدَ الرُّسُلِ الْمُبَلِّغِينَ)، خوا ﷻ ده‌وری ئەوێ داوه‌ له‌ لای ئەو فریشتانه‌یه‌، که‌ خوا به‌ پاسه‌وان ناردوونی، ئاگاداری هه‌موو شتیکیانه‌، یاخود: ئاگاداره‌و ده‌وره‌ی هه‌موو ئەوێ داوه‌، له‌ لای ئەو پیغه مبه‌رانه‌یه‌، که‌ په‌یامی خۆیان پێ راگه‌یه‌نراوه‌.

۸- ﴿وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾، خوا ﷻ ژماره‌ی هه‌موو شتیکی سه‌رژمێر کردووه‌، وشه‌ی (عَدَدٌ): (وَالْعَدَدُ: بِأَلْفِكَ اسْمٌ لِمَعْدُودٍ، وَبِالْإِدْغَامِ مَصْدَرٌ عَدَّ، وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ مَعْدُودًا)، وشه‌ی (عَدَدٌ) ئەگه‌ر دوو دال (د) هه‌که‌ لێک بکړینه‌وه‌، ناوی ئەو شته‌یه‌ که‌ ده‌ژمێردرێ، ده‌گوتری: (مَا عَدَدَ الْکُتُبِ) ژماره‌ی کتێبه‌کان چه‌نده‌؟ (عَدَدٌ) ناوه‌ بۆ ژمێردراو، به‌لام (عَدَدٌ) چاوگی (عَدَّ) یه‌ (عَدَّه‌ یَعْدُه‌ عَدًّا)، ژماردی، ده‌ژمێرێ، ژماردن، که‌واته‌: (عَدَّ) واته‌: ژماردن،

به لَام (عَدَد) واته: ژماره، یاخود ژمیردراو، که ده فەرموئ: ﴿وَأَخَصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾،
واته: ژماره ی هه موو شتیک ژمیردراوه که ی چه نده، خوای په روهر دگار هه مووی سه ر ژمیر
کردوهو، هه مووی ده زانی.

شایانی باسه: لیره دا که خوا ﷻ ده فەرموئ: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى
غَيْبِهِ أَحَدًا﴾، زانای په نهانه، هه لَبه ته (عَالِمُ الْغَيْبِ) خویندراوه ته وه ش: (عَالِمُ
الْغَيْبِ)، واته: ئنجا ئه گهر (عَالِمُ الْغَيْبِ) بئ، با ده دریته وهو ده گیرد ریته وهو بؤ
سه ر (رَبِّي): ﴿أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي﴾، به لَام ئه گهر (عَالِمُ الْغَيْبِ) بئ، ئه وه رسته یه کی
دیکه ده ست پیده کات و ده سپیکه وه (إِسْتِنَافِيَّة) یه.

کورتە باسیک لە بارەی

پەنھان (غیب) و سنووری پەییبردنیەو

لێرەدا زانیان زۆر قسەیان کردووە، ئایا مەبەست لەو پەنھان (غیب)ە چییە،
 کە خوا دەفەرموێ: ﴿فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾، ئایا هیچ جوړە پەنھانیك
 نازانرێ؟

وہ لāmە کە ی ئاواہ:

پیشی خوا دەفەرموێ: ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ﴾، (خوا) زانیای ھەموو پەنھانیكە،
 (غیب) ئەلیف و لامی ناساندنی لەسەرەو جینیسی غەیب دەگرێتەو، واتە: ھەرچی
 پەنھانە خوا دەیزانی، بەلام بۆ ھی دوایە کە دەفەرموێ: ھیچ کەسیکی ئاگادار
 ناکاتەو لە پەنھانی خوێ، (غیب) ی بە (نِکَرَة) ھێناو، ﴿فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ
 أَحَدًا﴾، ھیچکەس ئاگادار ناکاتەو لە پەنھانی خوێ، نەك لە ھەرچی پەنھانە،
 بەلکو پەنھانیك کە تاییبەتە بە خوێەو، ھیچکەسی لێ ئاگادار ناکاتەو، مەگەر
 پەوانە کراوێك کە پەسندی بکات، کە مەبەست پێی فریشتەکانن کە پەيامی خوێیان
 پێدا دەنێرێ، یاخود پیغەمبەران کە خوا پەيامی خوێیان بۆ دەنێرێ.

بەلێ، خوا ﷻ نەیفەرمو: ھیچکەس لە ھیچ پەنھانیك ئاگادار ناکاتەو،
 بۆیە ئەگەر مەزھەکان توانییان ھەندیك لە پەنھان بزانی، ھەندیك لەو شتانە
 شێردراو، بزانی، پەیان پێ بەن.

أ- چ لە پێی زانستەو، زانستی ئەزموونکاریی (العلم التجري)، بۆ وێنە:

۱- بە مەزەندە دەلێن: خۆر پێنج ملیار سالی لە تەمەنی تیپەرپو، دەوری پێنج ملیار
 سالی دیکەش دەگونجی وزەمان پێ بدات، تاكو دەکوژیتەو.

۲- ھەرۈھە بە مەزەندە دەلین: زەوی چوار ملیارو ئەوھەندە سأل تەمەنیەتی، ھەرۈھە مانگ ئەوھەندە سألە تەمەنیەتی.

ھەلبەتە ئەوھەش ھەمووی بە نیزیکخراوھیی و بە مەزەندەییە.

۳- ھەرۈھە گەردوونناسان دەلین: خۆر فلان پۆژە، لە فلان سألەدا دەگیری، لە فلان شوینی سەر زەوی، یان لەسەر زەوی ھەمووی دادەگیری، یان مانگ لە فلان کاتەدا دەگیری.

۴- لە پرووی کەشناسییەوھەش دەلین: فلان کاتە باران دەبێ، یان نابێ، پلە ی گەرمیی بەرز دەبێ یان نزم دەبێ، بای دێ یان بای نایەت، ئەوانەش ھەموویان جاری نەھاتوون، بەلام لە راستییدا ئەوانە، وشە (پەنھانەکە) (غیبە) نایگریتەوھە، چونکە خوا دەفەرموێ: پەنھانی خۆی، یانی: پەنھانیک کە تاییبەتە بە خواوھو، خواش بە پەھایی نەیفەرمووھە هیچ پەنھانیک خەلک نایزانێ.

کەواتە: دەگونجی لە پرووی زانیارییەوھە مروۆف بگاتە دەرککردنی ھەندیک لە پەنھانەکان و شتە شیردراوھەکان، وەک پیشتر ئاماژەم پێدا، وێنە ی خۆرگیران و مانگ گیران و ھالەتەکانی کەشناسیی و...ھتد، چونکە خوا ﷻ ئەو توانایە ی داوھ بە مروۆف، ھەندیک شت بزانی کە پەیوھەندی بە داھاتووھە ھەییە، یان پەیوھەندی بە پابردووھە ھەییە، بۆ وێنە: زانیان گوتووین: لە چاخی کامبەرییدا یەک لیشاو دروستکراوی ژیاندار پەیدا بوون، ئەوھەندە ملیۆن سألە، لەمەو پێش، ھەرۈھە گوتووین: ژیان لەسەر زەوی میژووھەکە ی دەگەریتەوھە بۆ ئەوھەندە ملیۆن سأل لەمەوبەر، سەرەتای دروستکرانی مروۆف لەسەر زەوی دەگەریتەوھە بۆ (۱۰۰۰۰ - ۳۰۰۰۰۰) سأل لەمەوبەر، ئنجا ھەرچەندە ئەوھە مەزەندەییە، بەلام گریمان ئەگەر زانیاری پتر بەرھەو پێشچوو و توانی کاتیکی

وردیش دیاری بکات، ئایا له گه‌ڵ ئەو فەرماشتهی خوادا دژ دەوێست؟ به
دنیایی نه‌خیر!

چونکه‌ خوا ده‌فهرموێ: خوا هیچ که‌سیک له‌ په‌نهانی خوێ ئاگادار ناکات،
نه‌یفه‌رموو له‌ په‌نهان به‌ گشتی، بۆیه‌ ده‌گونجی له‌ پرووی زانسته‌وه‌، مرو‌ف
بگاته‌ زانیی هه‌ندیک له‌ په‌نهانه‌کان.

ب- هه‌روه‌ها له‌ پێی وه‌حیه‌وه‌ش - جگه‌ له‌ قورئان که‌ خوای په‌نهانزان
فهرموویه‌تی: ﴿فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۖ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ ۖ﴾ -
پێغه‌مبه‌ری خاته‌میش ﷺ هه‌ندیک شتی له‌ باره‌ی داها‌تووی ئۆمه‌ته‌که‌یه‌وه
فهرمووه‌، که‌ ئەوه‌ ده‌بی و، ئەوه‌ ده‌بی و، ئاوا پرووده‌دا، ئەوانه‌ش هه‌موویان
په‌نهان، به‌لام له‌ پێی وه‌حیه‌وه‌ خوای په‌روه‌ردگار پێغه‌مبه‌ری خاته‌می ئاگادار
کردوه‌ته‌وه‌.

ج- دیسان جگه‌ له‌ پێی وه‌حیی له‌ پێی ئیله‌امیشه‌وه‌، واته‌: خرا‌نه‌ نیو دڵ
و خورپه‌، دیسان ده‌گونجی هه‌ندیک شتی په‌نهان و شیراوه‌ بزانی، بۆ وێنه‌:
پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ فەرماشته‌یکدا ده‌فهرموێ: {إِنَّ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ مُحَدَّثِينَ وَإِنَّ مِنْهُمْ
عُمَرَاءُ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۶۸۹، مسلم: ۱۸۶۴)، واته‌: له‌م ئۆمه‌ته‌دا (ئۆمه‌ته‌ی
پێغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ)، قسه‌ بۆ کراو، {خورپه‌ بۆ کراو} هه‌ن، که‌ عومه‌ر
یه‌کی‌کانه‌.

عومه‌ری کورێ خه‌تتاب (خوا لێی پازی بی) پیاویکی زۆر دڵروشن بووه‌، له‌
هه‌موو ته‌فسیره‌کاندا باس ده‌کری، له‌ چه‌ند هه‌لوێسته‌یکدا پێشنیاری کردوه‌ ئەه‌ی
پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ! ئاوا نه‌که‌ین؟ با ئاوا بکه‌ین باشه‌! دوا‌ی ئایه‌ت به‌پێی
قسه‌که‌ی ئەو هاتوه‌ته‌ خوارێ.

۱- بۆ وێنه‌: به‌ ده‌وری که‌عه‌دا ته‌وافیان کردوه‌، به‌ر له‌وه‌ی دوو پکات نوێژه‌که‌ی لای
مه‌قامی ئیبراهیم، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دا‌یبنی، عومه‌ر (خوا لێی پازی بی) ده‌لی: گوتم:

ئەي پىڭەمبەرى خوا! (أَلَا نَتَّخِذُ مَقَامَ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى)، مەقامى ئىبراھىم و شوئىنى ئىبراھىم لىي وەستاو، دىۋارى كەعبەى لەسەر بنىات ناو، بەردىكى گەورەيە، ئايا مەقامى ئىبراھىم نەكەينە نوڭزگە، دوو پكات نوڭزى لى نەكەين؟ دوايى خوا ئايەتى ناردۆتە خوار: ﴿وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ (البقرة، ئەو شوئىنەي ئىبراھىم لىي وەستاو بىكەنە نوڭزگە، واتە: دوو پكات نوڭزى لى بىكەن.

۲- ھەرۋەھا عومەرى كۆرى خەتتاب (خوا لىي پازى بى) - وەك لە تەفسىرى سوۋرەتى (التحریم) دا ھىنمانان - لە خاتوو ھەفەسى كچى و خاتوو عائىشە خوا لىيان پازى بى توۋرە بوو، كە لە بەينى خۇيان دا رىككەوتوون و شىتىكىان كىدوھ مایەى نىگەرانىي پىڭەمبەرى خوا ﷺ بوو، گوتتويەتى: (عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ)، واتە: نىزىكە ئەگەر پىڭەمبەر تەلاقتان بدات پەرۋەردگارى ئافرەتانى دىكەى بە نىسب بىكات، دوايى خۋاي پەرۋەردگار ئايەتى ناردۆتە خوار: ﴿عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ﴾ (التحریم).

۳- ھەرۋەھا لە كاتىكدا پىڭەمبەرى خاتەم ﷺ نوڭزى لەسەر عەبدوللاي كۆرى ئوبەيى كۆرى سەلوول كىد، كە سەرۋكى موناڧىقەكانى مەدینە بوو، عومەر (خوا لىي پازى بى) چوۋە پىشى و گوتى: ئەي پىڭەمبەرى خوا ﷺ! ئەو كابرايە ئەو كەسە بوو كە ئاۋاي گوت و، ئاۋاي كىدو ئاۋاي كىد، ھەلوڭستەكانى و قسە خراپەكانى كە لە ژيانىدا كىدوونى بەرانبەر بە پىڭەمبەرى خوا ﷺ و ئىسلام و مەسۇلمانان، وەبىرى ھىننەو، پىڭەمبەرىش ﷺ زەردەخەنەى دەكرد ھەتا عومەر لى بۆۋە، فەرموۋى: عومەر! خۆت لابدە، خوا سەرپىشى كىدووم و نوڭزى لەسەر دەكەم، دوايى خوا ئايەتى ناردە خوار: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا نَفْسٌ عَلَى قَبْرِهِ﴾ (التوبة، لەمەودوا ھەر كامىك لەوانە - كە دەزانى موناڧىقە - ئەگەر مرد نوڭزى لەسەر مەكەو، لەسەر گۆرەكەشى مەوۋەستە.

ھەرۋەھا ھەندىي ھالەتى دىكەش لە عومەر (خوا لىي پازى بى) دەگىرپىنەو كە پىشنىارى كىدو، دوايى ئايەتى خۋاي زاناو شارەزا وەك پىشنىارەكەى ئەو ھاتۆتە خوار، ئەمەش ماناي وايە مروڭف دەگونجىي خوا دلپروونىيەكى پى بدات و

هەندى شتى بخاته دل که په یوه ندىيان به داهاتوووه ههیه، یان جارى وا ههیه
په یوه ندى به رابردوووه ههیه، یان په یوه ندى به شتىکه نه زانراوهوه ههیه.

کهواته: ئیلهامیش یه کی دیکه یه لهو رپیانه ی مروؤ هه ندىک له شته
په نهانه کانی پى بزانی^(۱).

به پراستى ده بى لهو پرووهوه مسولمانان زور وریا بن، مادام خوا ﷺ زور
به پروونى لیره خو ی به زانای په نهان (عالم الغیب) ناساندوه، له سووره تی
(هود) دا ده فهرمو ی: ﴿وَلِلّٰهِ غِیْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾، له سووره تی (النمل) یش
دا فهرمو یه تی: ﴿قُلْ لَا یَعْلَمُ مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغِیْبَ اِلَّا اللّٰهُ وَمَا یَشْعُرُوْنَ اَیَّٰنَ
یَبْعَثُوْنَ ﴿٦٥﴾ النمل، بل ی په نهانی ئاسمانه کان و زهوی جگه له خوا کهس
نایزانى و ههستیش ناکهن که ی زیندوو ده کرینه وه، یانی: ئه وه په نهانه ی مروؤ
دهستى نایگاتى و له رپی زانستیشه وه ههر نایزانن، ههروه ها له چهند
شوینىکی دیکه دا خوا ی پهروه ردگار له قورئان دا زانینى په نهانی تایهت کردوه
به خو یه وه.

ئنجا ئه گهر مروؤقه کان به پپی ئه و توانایه ی خوا پیداون، هه ندىک له
په نهانی ئاسمانه کان و زهویان زانى، ئه وه دژ ناوه ستى له گهل ئه وه دا که خوا
فهرمو یه تی، چونکه خوا هه موو په نهانه کانی ئاسمانه کان و زهوی ده زانى، به لام
جارى وا ههیه مروؤقه کان له رپی ئه و توانایانه وه ی خوا پیداون، چ توانای
زانستى و ئه زموونى، چ توانای ئیلهام و خورپه خرا نه نیو دل، ده گونجى
هه ندىک له په نهان بزانی په نهانىکی به شی (جزئى) بزانی.

به لام ده بى وریا بین! هه موو ئه وانیه ی لافى ئه وه لى دده دن په نهان
ده زانن، وهك: کاهین و عه پرراف و، فالچی و، ئه ستیره وان و، قاوه گره وه،

(۱) ئیمه له باره ی په نهان (غیب) وه، له کوئایى تهفسیری سووره تی (هود) دا کورته
باسیکمان کردوه.

دەست خوینەرەو، لەسەر لم نووسەر، هەموو ئەو جوړە کارانە بۆ زانیی نادیار (غیب)، لە ئەفسانەو کلاو لەسەری خەلک نان و فریودانیان بەو لاو، هیچی دیکە نین، بە تایبەت لەم پۆژگارەدا ئەستێرناسیی و بورجەکان: ئەگەر فلان ئەستێرە لە فلانە بورجە دای، فلان شتە دەبێ، هەمووی درۆو دەلەسەو ئەفسانەیه، نکوولیی لەو ناکەین، کە لەپێی زانیاری ئەزموونیەو، مەرووف هەندی شتی بۆ دەرکەوێ، بەلام ئەو کە فلان ئەستێرە ئەگەر بچیتە فلان کەلوو (برج) هەو، پەيوەندی هەیه بە فلانکەسەو وادەبێ و وا دەچێ، هیچ بنەمایەکی نیەو، مسولمانان نابێ بەدوای ئەو شتانە بکەون.

یان ئافەرەتیک کە قاو دەگریتهو، یان یەکیکی دیکە کە بە حیساب دەست دەخوینیتەو، یان یەکیکی دیکە بە هۆی مەو شت دەزانێ! ئەوانە هەموویان پێچەوانە ی ئەو ئایەتە موبارەکانەن کە خوا ﷻ دەفەرموێ: تەنیا خوا پەنھان دەزانێ، ئنجا زانیی هەندیک لە نەیتییەکانیش، بەشیوەیەکی جوژنی لە پێی ئەو ئامرازانەو کە خوا بۆ مەرووفی پەخساندوون، مادام ئامرازێ زانستی بن و جێی دنیایی بن، ئەو لەگەڵ ئایەتە کەدا تیک ناگیرێ، پێغەمبەریش ﷺ هەرەشە کردووە لە کەسانیک کە دەچن بۆ لای کەسانی فالچی و، قاو گەرەو، بۆ زانیی بەخت و شانس، وەک لەو کورتە باسەدا کە لە کۆتایی سووپەتی (هود) کردوومانە، بە تەفصیل باسما کردووە.

یەکیک لە فەرماشتهکان پێغەمبەری خواش ﷺ ئەو یە کە دەفەرموێ: {مَنْ أَتَى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ فَصَدَّقَهُ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا}، (أخرجه البخاري: ۲۲۳۰)، واتە: هەر کەسێک بچیتە لای فالچییهک و ئەو ی دەیلێ، بەراستی بزانی، نوێژی چل پۆژی لی وەرناگیرێ.

چونکە گوناھو هەلەیهکی کردووە زۆر قورسەو کردووە چاکەکانی بەهۆیەو هەلەو شێنەو.

خوا به لوتف و کەرەمی خووی له ورده کارییه کانی فهرمایشتی پر له نهیینی
بئ سنوری خووی، زیاتر ئاگادارمان بکات و، دڵڕۆشنیی زیاترمان پئی بدات، کاتیك
له فهرمایشتی خواوه پاده مینین، که دهیخوینینهوه، یان گوئی بو ده گرین،
تهو فیقمان بدات، ئهوهی بو دنیاو دواڕۆژمان پێویسته، به شیوهیهکی راست و
دروست لئی تیگهین، دواایش به پئی ئهو تیگهیشته راست و دروسته، کاری
پێکهین، چ له خودی خۆماندا، چ له چوارچیوهو دهووبهری خۆماندا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

راگه باندنی مهكتهبی ماموستا عهلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR Codes

له ئۆره كۆمهلايه نهههكان لهكهلتانين
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عهل بابیر/ AliBapir

عهل بابیر/ AliBapir

كهتای

راگه باندنی مهكتهبی ماموستا عهلی بابیر

QR Codes

تہ فسیری سوورہ تی

المزمل

دەستپیک

بەرپـزان

ئەمپرو کە (۱۸) ی شەووالی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچییه، بەرانبەر (۲۰۲۰/۶/۱۰) ی زاینی، لە شاری دیرینی هەولێر، خوا پشتیوان بـێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الْمُزَّمِّل)، وەك عادی خۆشان سەرەتا پێناسەو نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە، لە هەوت (۷) بەرگەدا دەخەینە روو:

پێناسەی سوورەتی (المزمل) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا ناوی (سورة الْمُزَّمِّل) ی لێنراوە و هەر بەو ناوە ناسراوە، (الْمُزَّمِّل) یش -وەك دوایی باسی دەکەین- سیفەتی پێغەمبەری خاتەمە ﷺ واتە: پۆشەر و پێخەف لە خۆوە پێچ، یاخود: خۆ لە نوێن و پێخەفەو پێچ، کە دیارە پێغەمبەری خاتەم ﷺ لە کاتیکدا خوا ﷻ ئەم سوورەتە موبارەکە ی بۆ دابەزاندووە، لە حالەتی خەوتن و پشوودان و نوێن لە خۆوە پێچان و خۆ لە پێخەفەو پێچان دا بوو.

دووهم: شوینی دابەزینی:

أ- ئەم سوورەتە بە پای زۆربە هەرە زۆری نیزیك بە یەك دەنگی زانایان، سوورەتێکی مەككەییە، جگە لە ئایەتی کۆتایی، ئایەتی ژمارە (۲۰): ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي

أَيْلٍ ...﴾، کە دەلێن: ئەو مەدینەییە، زۆربە هەرە زۆری زانایان وادەلێن.

ب- رایەکیش ههیه که ئایهتی ژماره (۲۰) یش ئایهتی کووتایی سووپهتی (الْمُزْمَلِ) یش، ههر له مهککه دابهزیوه، بهلام دواي سالتیک، وهک سووککردنی هوکمی شهو نوێژ لهسهر پیغمبهرو ﷺ هاوهلانی بهرپیزی، یاخود تهنیا لهسهر هاوهلانی بهرپیزی، له فهرزهوه بو بهسند (مِنَ الْوُجُوبِ إِلَى النَّدْبِ)، وهک لهم دهقانهوه دیاره:

۱- دهقی یهکهه: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: أَوَّلُ مَا نَزَلَ أَوَّلُ الْمُزْمَلِ كَانُوا يَقُومُونَ نَحْوًا مِنْ قِيَامِهِمْ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، وَكَانَ بَيْنَ أَوَّلِهَا وَآخِرِهَا قَرِيبٌ مِنْ سَنَةٍ} (جامع البيان: ۳۵۲۶۶).

واته: عهبدوولای کوپی عهباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دهلی: یهکهمین شت که دابهزی سهرهتای سووپهتی (الْمُزْمَلِ) دابهزی، هاوهلانی عادهتیان وابوو به تهندهزی شهو نوێژیک (تهراوویحیک) که له مانگی رهههزاند دهکری، شهونوێژیان دهکرد، (بهلام نهک ههر له مانگیکهدا بهلکو له ههموو سالهکهدا)، ماوهی نیوان دابهزینی سهرهتای ئهم سووپهتهو کووتاییهکهی (ئایهتی کووتایی) نیزیکهی سالتیک بوو، {یازده مانگان هاوهلانی (خوا لیان رازی بی) ههموو شهوهکان شهونوێژیان کردوه، بهلام دواي سالتیک خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا لهسهری سووککردن و ئایهتی ژماره (۲۰) ی کووتایی دابهزی، که سووککردنی ئهو هوکمه ی تیدایه}.

۲- دهقی دووهه: {عَنْ قَتَادَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ، قَالَ: قَامُوا حَوْلًا أَوْ حَوَائِنَ حَتَّى انْتَفَخَتْ سُوقُهُمْ وَأَقْدَامُهُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَخْفِيفًا بَعْدُ فِي آخِرِ السُّورَةِ} (جامع البيان: ۳۵۲۷۳).

قهتاده که یهکیکه له زانایانی شوینکهوتوو، رهزاو رهحههتی خوا له ههموو لایهکیان بی، دهلی: ماوهی سالتیک یان دوو سالان، هاوهلانی که له خزمهت پیغمبهردا بوون ﷺ شهو نوێژیان کرد، ههتا لاقیان و پییهکانیان ههلاوسان (بهو واتایه زیور ماندوو بوون)، دواي خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا سووککردنی ئهو هوکمه ی له سووپهتهکهدا دابهزانند.

۳- دهقی سییهه: {عَنِ الْحَسَنِ، قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ﴾، قَامَ الْمُسْلِمُونَ حَوْلًا، فَمِنْهُمْ مَنْ أَطَاقَهُ، وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ يُطِقْهُ، حَتَّى نَزَلَتْ الرُّحْصَةُ} (جامع البيان: ۳۵۲۷۶).

حەسەنی بەصرایش کە یەکیکە لە زانایانی شوێنکەوتوو (پەحمەتی خوا لە ھەموویان بێ) دەلی: کاتیک **يَا أَيُّهَا الزُّمَرُ**، دابەزی، مسوڵمانان ماوەی سالتیک جیبەجیان کرد (شەو نوێژیان کرد زۆر بە خەستی)، ئنجا ھەیانبوو لە توانیدا ھەبوو، ھەشیانبوو لە توانیدا نەبوو، تاكو دوايی مۆلەت دابەزی.

(مَنْ أَطَاقَهُ)، واتە: لەگەڵ خو ئەزێەتدانیشتا پێیان کراو، بەلام ھەبوو لەگەڵ خو ماندوو کردنیشتا، باش بوی ئەنجام نەدراو، بۆیە خوا **يَا أَيُّهَا الزُّمَرُ** لەسەری سووککردن.

۴- دەقی چوارەم: کە (حاکم) ھیناویەتی: {قَوْلُهُ تَعَالَى: **إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي إِلِيلٍ وَنِصْفَهُ، وَثُلُثُهُ، وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ**}. نَزَلَ بَعْدَ نَزُولِ صَدْرِ السُّورَةِ بِسَنَةِ، وَذَلِكَ حِينَ فُرِضَ قِيَامُ اللَّيْلِ فِي أَوَّلِ الْإِسْلَامِ قَبْلَ فَرَضِ الصَّلَاةِ الْخَمْسِ (جامع البيان: ۳۵۲۷۶)، واتە: قسە ی خۆی بەرز کە دەفەرموی: **إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي إِلِيلٍ وَنِصْفَهُ، وَثُلُثُهُ، وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ**، ئەمە لە دواي سەرەتای سوورەتە کە بە سالتیک دابەزی (ھەروە کە پێواوەتە کانی دیکەش دەلێن)، ئەویش دواي ئەوێ شەو نوێژ پێویست کرا لە سەرەتای ھاتنی ئیسلامدا، بەر لەوێ پێنج فەرەزەکان فەرەز بکری (دواي ئەوێ پێنج نوێژە فەرەزەکان پێویست کران، پێویستبوونی شەو نوێژ لە پێویستی ھەوێ گۆرا بو پەسندی).

ج- بۆچوونیکی دیکەش ھەبە ھەندیک گوتووایە: ئەم ئایەتە ی ژمارە (۲۰) ی کۆتایی دواي دە (۱۰) سالان دابەزیو، کە ئەوێش دیسان ھەر مانای وانیە لە مەدینەدا دابەزیو، چونکە مادام ئەم سوورەتە لە سەرەتاو دابەزیی، ھەر لە سەرەتای سالی یە کەمدا، چونکە ئەمە دووھەمین سوورەتە بە پای زۆربە ی زانایان و بە پای بەندەش کە دابەزیو، ھەشبوو گوتووێتی: (المذثر) یە کەمەین سوورەتە، بەلام وە ک دوايی باسی دەکەین، ئەم سوورەتە دووھەمین سوورەتە، دواي پێنج ئایەتە کە ی سوورەتی (العلق) دابەزیو.

ئىنجا ئەگەر دىۋاي دە سالانىش ئايەتى بىستەم دابەزىيى، ماناي وايە ھەر
لە قۇناغى مەككەدا بوو، چونكە قۇناغى مەككە سىزدە سال بوو، ئەگەر
(المزمل) لە سالى دەيەمدا دابەزىيى، ماناي وايە سى سال پيش كۆچكردى
پىغەمبەر ﷺ بۇ مەدينە، ئايەتى كۆتايى سوورەتى (الْمَزْمَل) يش دابەزىو.

سىيەم: ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە:

ژمىرەرەران سى ژمارەيان بۇ ئايەتەكانى ئەم سوورەتە موبارەكە داناون:

۱- (أهل المدينة) گوتوويانە: ھەژدە ئايەتە.

۲- (أهل البصرة) گوتوويانە: نۆزدە ئايەتە.

۳- بەلام زۆربەيان زانايانى كووفەو ئەوانى دىكەش گوتوويانە: بىست ئايەتەو زۆربەى
موصەفەكانى لەبەر دەستى ئىمەدان، ژمارەى بىستيان تەبەننىي كروە.

چوارەم: رىزبەندىي لە دابەزىن و لە موصەفەدا:

لە بارەى رىزبەندىي لە دابەزىنەو دا راجىيى ھەيە، بەلام ئەوھى بەراست
دیتە بەر چاوى بەندە، ئەوھىە كە ئەم سوورەتە دىۋاي سەرەتاي سوورەتى
(العلق) دابەزىيى، واتە: دىۋاي ئەم پىنج ئايەتە موبارەكە:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ ﴿۱﴾ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ ﴿۲﴾
﴿أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾ ﴿۳﴾ ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ ﴿۴﴾ ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ ﴿۵﴾ ﴿العلق﴾، ئەم پىنج
ئايەتە يەكەمىن ئايەتانىك بوون كە دابەزىنە سەر دلى موبارەكى پىغەمبەرى
كۆتايى ﷺ، بەلام سوورەتى (العلق) ھەمووى بە دلىيى لەو سەرەتايەو
دانەبەزىو، چونكە دىۋايى خوا پشتىوان بى كە دەيگەيەننى باسیدەكەين كە
ئەو ناگونجى چونكە، ئايەتەكانى دىۋايى كە بەمجورەن: ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى﴾ ﴿۹﴾

عَبْدًا إِذَا صَلَّى ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾ **العلق**، ئەمانە ھەموویان لە سالانی دواتردا دابەزیون، کە پێغەمبەری خوا ﷺ ئیسلامی تۆزیک بۆ کردۆتەووە و نە یارو دوژمنی بۆ پەیدا بوون، ئەو ئایەتانەش زۆربەی زانایان دەڵێن: لە بارەى ئەبوو جەھلەووە ھاتوون، ئەگەر نا لەو سەرەتایەووە نە پێغەمبەری خوا ﷺ بانگەوازە کەى بەو شیوەیە ئاشکرا کردووە تەشەنەى سەندووە، نە دوژمنان و ناحەزانیشی دژایەتییان کردووە، ئنجا دواى ئەو پێنج ئایەتە موبارکە، پێموایە سوورەتی (المزمل) دابەزیووە، کە پێغەمبەر ﷺ گەراووە تەووە مأل و فەرموویەتی: (زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي)، دامپۆشن، دامپۆشن، دواى ئەوێ لە ئەشکەوتی حیرادا جیبریلى بینووە سى جارەن بەخۆیەووە گوشیووە - وەك دواى دەقەكە دینین - جیبریل ئەم پێنج ئایەتەى بۆ خویندوونەووە پێغەمبەرىش ﷺ ترساووە و ناپەرەت بوووە، مەترسیی ھەبوووە دەستی لێوەشیترابى و، ئەو كەسەى دیتووێت شەیتانیك بى! كە گەراووە تەووە بە خەدیجەى خیزانى خوا لى پازى بى گوتووە: دامپۆشن، ئنجا دواى ئەوێ پشووێ كى داو، جارى ھەر لە ئىو نوین و پێخەفەكەیدا بوو كە خوا فەرموویەتی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ﴾، ئەى ئەو كەسەى بە نوین خۆت داپۆشیووە! پێخەفت لەخۆوەت پێچاو، خۆت لە پێخەفەووە پێچاو! ﴿قُرْآنٌ لِّأَقْلِيلٍ﴾، شەو نوێژ بكە جگە لە كەمىكى... ئەم ئایەتانە ھەموویان تاكو ئایەتى ژمارە نۆزدە، دابەزیون، ئایەتى ژمارە بیستیش سالتىك دواى ئەو، یاخود ریوایەتەكەى دیکە دەلى: دە سال دواى ئەو دابەزیووە، ھەردووکیان گونجاون، بەلام گرنگ ئەوێ ئەو سوورەتە ھەمووى لە مەككە دابەزیووە، ئەو نۆزدە ئایەتە یەكەمین ئایەتانیك بوون لە دواى پێنج ئایەتەكەى سەرەتای سوورەتى (العلق) كە بۆ پێغەمبەرى خوا ﷺ دابەزیون، ئنجا پێموایە لە دواى سوورەتى (المزمل)، ئنجا سوورەتى (المدثر) و، دواى سوورەتى (القلم): ﴿ت وَالْقَلَمِ﴾... ﴿١﴾، دابەزیووە، وەك كاتى خۆشى باسماں كرد، ئەو بە نەسبەت ریزبەندیووە لە دابەزین دا.

پریزبەندییەشی لە موصەحە فدا ژمارە حەفتا و سێ (۷۳) یە، لە سوورەتی (الفاتحة) هەوێکی دەین لە نۆرەیی حەفتا و سێدا، ئەم سوورەتە موبارەکە هەیه.

پێنجەم: نیوەڕۆکی:

ئەم سوورەتە خۆی بە بەزەیی عزوجل، بە میهرەبانانە دواندنی پیغەمبەرەکی دەستی پێدەکات: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمُلُ﴾، که ئەمە وەکە زانیان دەڵێن: بریتیه لە: (مُلاطَفَة)، واتە: میهرەبانانە دواندن، دواي ئەوێ خوا فەرمانی پێدەکات که شەو نوێژو شەو بیداریی بکات، ئەویش خوا ﷺ سێ حالەتانی بۆ دیاریی دەکات، بە سێ جۆر: أ- نیوێ زیاتری شەو شەونوێژ بکات، که دەکات دوو لەسەر سێ، وەک لە ئایەتی (۲۰) دا ئەم نیوێ زیاترە پوونکراوەتەو، چونکە لە ئایەتی یەکەمدا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمُلُ ﴿١﴾ قُرْ أَلَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾﴾، شەوگەرە که هەمووی هەلسەو، جگە لە کەمیکی، کەواتە: لە نیوێ زیاتری و تاكو دوو لەسەر سێ (۳/۲)، ئەو کاتەش ئەوێ لە دوو لەسەر سێیە کە دەمینێتەو، کەمیکی شەوگەرە، ﴿نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا﴾ ب- نیوێ شەو هەلسە، ج- یاخود کەمیکیش لە نیوێکە کەم بکەو، واتە: یەک لەسەر سێ، مانای وایە دەکات سێ حالەت: أ- یان لە نیوێ زیاتری شەو هەلسە بۆ شەو نوێژ.

ب- یاخود نیوێ.

ج- یاخود لە نیوێ کەمتری.

دواییش فەرمانی پێدەکات که قورئان بە چاکی و بە پێکی بخوینێتەو هەواییشی پێ دەدات که فەرماشتیکی گرانی دادەبەزینێتە سەر، فەرمانیشی پێدەکات بە یادی خوا کردن و، خۆ بەلای خوا دا بپەڕین و خۆ یەکلایی کردنەو بۆ یادی خواو پەرستشی خواو، پشت بە خوا بەستن و، خۆراگری جوان لە بەرانبەر قسەیی بیروایان دا، دواتر هەرەشە کردن لە بیروایان بە

سزای سەختی پوژی دوایی باسکراووە، ئاماژەیکەش بە سەرەنجامی زیانبارانەیی فیرەهون کراووە، کە خوا مووسای (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ لا ئاردووە لەگەڵ ھاپوونی برای (عَلَيْهِ السَّلَام) دا، بەلام ئەو لاملیی کردووە سەرەنجام سەری خووی و شوینکەوتووانی بە فەتارەت چوو، دواتر باسی سەختی پوژی دوایی کراوە، بە ئاخیر زەمان و قیامەتەو، ھەردوو قوئاغەکەیی و ئەوێش ھەمووی بە بیرخەرەو (تَذَكْرَة) دانراوە.

لە ئایەتی کۆتایی ژمارە (۲۰) دا، خوای میھرەبان ھوكمی فەرزی بوونی شەو بیداریی (شەونوژی) لەسەر پێغەمبەر ﷺ ھاوێلانی خوا لێیان رازی بۆ سووک کردووە، کە پێشتر لە ھالەتی ئاسایی دا فەرزی بوو، دوایی لە نیووە دوو لەسەر سۆ و سییەکی شەوگەرەو کە تێیدا شەو بیداریی بکەن، خوای میھرەبان ﷺ لەسەری سووک کردوون، ھەروەھا لە ھالەتی نااسایی دا، ھالەتی نەخۆشیی و، سەفەر و بازرگانیی، جەنگ و جیھاد، بۆ سووک کردوون، بە لابردنی یەكجاریی، مەگەر کەسێک خووی بیهوێ، واتە: کە پێش خوا ﷺ لە ھەموو ھالەتاندا شەونوژی لەسەر فەرزی کردوون، دوایی خوا ﷺ لە ھالەتی نااسایی دا فەرزی شەونوژی لەسەر لابردوون، ھالەتە نااساییەکەش سۆ شتی لێ باس کردوون:

أ- ھالەتی نەخۆشیی.

ب- ھالەتی سەفەر و بازرگانیی و مامەلە.

ج- ھالەتی دەرچوون بۆ جەنگ و جیھاد.

ئەجا دوایی خوای بە بەزەیی لە کووی ھالەتەکانی دیکەشدا، بە رای زۆربەیی زانایان لە فەرەزەو گۆریویەتی بۆ پەسندی، واتە: لە ھالەتی نااسایی دا ھەر لەسەری لابردوون، بەلام لە ھالەتی ئاسایی دا بۆ گۆریون لە فەرەزەو بۆ سوننەت، واتە: ھەر کەسێک بیهوێ، بیکات، مانای وایە ھوكمەکەیی یەكجاریی لائەچوو، تاكو وەك ھەندێک لە زانایان دەڵێن: نەسخی بەسەردا ھاتبی،

چونکه حوكمه كه هەر له جیى خۆیهتی، به لام خوا ﷺ كه پیشی هاوه لان وای لی حالی بوون، ئه گهر نه خویش بن و، له سهفه ریش بن بو بازرگانی و، له جهنگ و جیهادیشدا بن، هەر ده بى شهو نوێژ بکهن، خوای پهروهردگار بوی پروونکردنه وه كه نه خیر لهو حالته نااسایانه دا له سهرتان واجب نیه، له حالته دیکه شدا خوا ﷺ به پای زۆربهی زانیان کردوویهتی به شتیکی په سنده، هه ندیک له زانیانی ش ده لێن: شهو نوێژ ئیستاش کهم و زۆر هەر فه رزه.

شه شه م: تایبه تمه ندییه کانی:

پینج تایبه تمه ندییم له م سووره ته دا که وتوونه بهر چاو:

یه که م: فه رزکردنی شهو بیداری له سه ر پیغه مبه ره ﷺ و دیاریکردنی ئه ندازه که ی به سی جوړو، دواتر سووککردنی ئه و حوكمه له حالته ئاسایی داو، لا بردنی پیوستبوون (وجوب) ی له حالته نااساییه کاند او، گواستنه وه ی بو حالته په سنده (ندب)، که ئه مه له ئایه ته کانی (۱ و ۲ و ۳) و ئایه تی ژماره (۲۰) دا، هاتوه.

دوو ه م: ناو بردنی قورئان به: ﴿قَوْلًا ثَقِيلًا﴾، واته: فه رمایشتیکی قورس، گران، ئه میش له ئایه تی ژماره (۵) دا هاتوه.

سییه م: فه رمانکردنی خوا به پیغه مبه ره که ی ﷺ به خویندنی قورئان، به شیوه یه کی ریک و پیک و به ری و جی: ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا﴾، له ئایه تی ژماره (۴) دا، که دواپی ئیمه کورته باسیک له باره ی چۆنیه تی قورئان خویندنه وه، مامه له کردن له گه ل قورئاندا ده که ی.

چواره م: وه سفکردنی رۆژی دواپی به سه ر سپیکه ری مندالان: ﴿يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾، له ئایه تی ژماره (۱۷) دا، ئه و رۆژه ی سه ری مندالان سپی ده کات، له حه ژمه تان و له ترسان و له سامناکیان.

پېنجه م: پېكەو بەراوردکردنی بازرگانی و کاسبی کردن، له گەل جهنگ و تیکۆشان له پیناوی خوادا، تهنیا له م سوورپه ته موباره کهدا ئەو هاتهو، له ئایهتی ژماره (۲۰)دا.

حهوته م: دابه شکردنی ئایهتهکان بو چهند دهرسیک:

ئیمه کۆ بیست ئایهتهکانی ئەم سوورپه ته، ده کهینه یه ک دهرس، چونکه وه ک باسمان کرد ههر بیست ئایهته که له باره ی یه ک بابته وه ده دوین، که فەرمان پیکردنی پېغه مبه ره ﷺ به زیاتر له خوا نيزیک بوونه وه، به هۆی شه ونوێژو، یادی خواو، خو به لای خوادا دابرين و، خو راگرییه وه، له به رانه ر قسه و قالی ناحه زانیدا، هاو کات باسی هه ندیک بابته تی دیکه ش هه ن، که کراون به نیواخنی ئەو بابته سه ره کییه.

پاڤه پانډنی مه که ته بی مامۆستا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

له تۆه کۆمه ئایه ته کهان له که ئاتین

Stay in touch on social media

نحن معکم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

پاڤه پانډنی مه که ته بی مامۆستا عه لی بابیر

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

که ئاتین

پاڤه پانډنی مه که ته بی مامۆستا عه لی بابیر

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

دەرسى ئەم سوورەتە

پیناسە ی ئەم دەرسە

کاتێک سەرنجی ئەو بیست (۲۰) ئایەتە موبارەکە دەدەین، دەبینین لە ئایەتەکانی: (۱ - ۱۱) دا، خوا ﷻ دە (۱۰) فەرمانان بە پیغمبەرەکە ی ﷺ دەکات.

دووهم: لە ئایەتەکانی: (۱۱ - ۱۹) دا، خوا ﷻ چەند ھەرەشە یەک سەخت لە بیروایان دەکات و، پێنج بابەتیان لەگەڵدا تیکەلکێش و نیاوخن دەکات.

سێیەم: لە ئایەتی ژمارە (۲۰) دا، یازدە حوکم و راستی گەرم خراوێنە پوو.

ئەجا بە سەرەتا سەرنجی گشتی ئایەتەکان بدەین، بەر لەوێ ئایەتەکان بخوین و، دواتر مانای گشتی و مەسەلە گەرمەکانیان بخەینە پوو.

خوا ﷻ دواي **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، پوو دەکاتە پیغمبەری خاتەم ﷺ و بە میهرەبانانە دەیدوین: **يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ**، ئەو ئەو کەسە ی خۆت لە نوێنەر پێچاو! یان پێخەفت لە خۆتەو پێچاو! ئەجا فەرمانی پێدەکات بە شەونوێژ کردن، شەو ھەلسانەو ھەو بیداری، جگە لە کەمی، ئەجا ئەو کەمەش بە نیوێ تەفسیر دەکات، واتە: شەو کە ھەمووی بیدار بە، جگە لە کەمی، کەمە کەش بریتە: لە نیوێ، یاخود لە نیوێ کەم بکەو ھەو لە نیوێ زیاتر شەونوێژ بکە، یاخود لەو نیوێ ی پشوو تیدا دەدە، زیاد بکە، واتە: کەمتر لە نیوێ شەونوێژ بکەو، قورئان بەرپێکی بخوینە.

ئایا لەبەرچی خوا ﷻ ئاوا فەرمانی پێدەکات؟ دەفەرموێ: ئێمە لەمەودوا قسە یەک قورس و گرانت دادەبەزینن سەر، ئەجا حیکمەتی شەو نوێژی بۆ پوو دەکاتەو، کە ئەو نوێژی لە شەودا دەکری، زۆر کاریگەری زیاترەو بیژەکانیشی یانی: ئەو قسانە ی دەکری و ئەو ئایەتانە ی دەخوین، پێکترو راستر مرووف بۆی دەگوترین، چونکە دنیا کش و مات و بێ ھەست و خوست و دەنگە.

دوایی خوا ﷺ حیکمەتییکی دیکە ی شەونوێژ دەخاتە ڕوو و دەفەرموێ: تۆ لە ڕۆژیدا بواری هاتن و چوونیکی دوورو درێژت هەیە، کەواتە: شەوێکە تەرخان بکە بۆ زیاتر لە خوا نزیك بوونەوه.

دوایی فەرمانی پێدەکات بە ناوی پەروەردگاری هێنای و، خۆ بەلای خوادا داڕپینی، ئنجا خوا ﷺ خۆی وەسف دەکات بە پەروەردگاری ڕۆژەلالت و ڕۆژئاوا، کە جگە لەو هیچ پەرستراویک نیە، بۆیە دەبێ ئەو پێغەمبەری خاتەم! بەس ئەو بە پشتیوانی خۆت بگری.

ئنجا بۆ هەڵسوکەوت لەگەڵ بێپروایەکانیشدا، فەرمانی پێدەکات بە خۆراگری لەسەر ئەوێ دەیلێن، کە بەشیوەیەکی جوان دووریان لێ بکات.

ئنجا ئایا ئەوانە لە بەرانبەر کوفرو ملهوپری و خراپەکاریاندا، وەك بەرزەکی بانان بۆی دەردەچن؟ نەخێر، بۆیە خوا ﷺ دەفەرموێ: لە من و لەو بە درۆ دانەرانی بگەرێ، بە درۆ دانەرە خوشگوزەرانیان، کەمێک مۆلەتیان بدە، کەمەکش یان هەر لە دنیا، کە دوایی جەنگی بەدرو جەنگەکانی دیکە هاتنە پێش و خوا ﷺ سزای دان ئەو ملهوپرانە خەڵک و جەماوەرەکیان چەواشە کردبوو، یاخود مەبەست پێی ڕۆژی دواییە، ئنجا خوا ﷺ هەپەشە دەکات لەو بەدرودانەرە خوشگوزەرانیانە لەسەر حیسابی خەڵکی ڕەش و ڕووت، وەك عادیاتی هەمیشەیی حوکمرانیە خوشەپێن و خوشگوزەرانیان، بەو هەپەشەیان لێ دەکات، کە ئێمە لە ڕۆژی دوایی دا کۆت و پێوەندو، ئاگری بلیسەدارو، خواردنیکی گەروو گیرو، ئازاریکی بە ئێشمان لە لایە، لە ڕۆژی دوایی دا ئەو چاوەڕێیان دەکات لە دۆزەخدا، ئنجا خوا ﷺ ئاماژەیەکیشت دەکات بە ئاخیر زەمان و، ئەو ڕووداوانە لە ئاخیر زەماندا ڕوو دەدەن، ئەوانیش لە لەرزینەوێ زەویی و، هەژانی چیاوەکان و، وەك ملیکی زۆر وردی ئارد ئاسایی لێهاتنیاندا دەخاتە ڕوو.

ئنجا خوا ﷺ یەكسەر ئاوپ دەداتەوێ لە بێپروایەکان و ڕوویان تێدەکات دەفەرموێ: ئێمە پێغەمبەرێکمان ناردۆتە لاتان، شایەدو چاودیترە بەسەرتانەوێ،

هەر وهك چۆن كاتى خوْشى پىغەمبەر و پەوانە كراو يَكمان بۆ لای فیرعهون نارد، بهلام فیرعهون سەرپىچى كرد له پىغەمبەر كه، كه مووسا و هاروونى برائى بوون (عَلَيْهِمَا السَّلَام)، ئىمەش به گرتنىكى توندو به ئىش و ئازار گرتمان و سزاماندا.

ئىنجا دووبارە دەیانھێنیتەوھە لای پوژى دوایی و، سەرنجیان پادەكیشیتەوھە بۆ لای قیامەت و دەفەرموئى: ئایا ئەگەر بێپروا بن، چۆن لەو پوژەدا خۆتان دەپاریزن لە سزای خوا، كە سەرى منداڵانى گچكە سپى دەكات، مندالى شيرە خوْره لە حەژمەتان، لە ترسان سەرى سپى دەبى و، لەو پوژەدا ئاسمان شەق و پەق و بەش بەش و پارچە پارچە دەبى و، بەئىنيك كە خوا داوێهتی، ئەنجامدراو دەبى، دوایی خوا ئەمە بە بیرخەرەوھە ئاموژگارى ناو دەبات و، دەفەرموئى: هەر كەسيك بیهوئى، بەرەو پەرورەدگارى رى دەگریته بەر.

لە كۆتایى ئەم سوورەتەدا خوا ﷻ ئەو حوكمەى پىشى بۆ پىغەمبەر كەى ﷺ و ھاوێلان بەرىزى داینا، كە بریتى بوو لە پىویست بوونى شەو بیدارى، خوا ﷻ وەك مۆلەتيك و سووكکردنيك دەفەرموئى: پەرورەدگارت دەزانى كە تۆو كۆمەليك لە برواداران كە لەگەڵتدان، كەمتر لە دوو سییهكى شەو و نیوھى شەو و سییهكى شەو، هەلەدەستن شەو بیدارى دەكەن، هەر خواش ئەندازەگیرى شەو و پوژان دەكات و، زانیویەتی كە ئیوھە بۆتان سەرژمىر ناكرى، ئەو كاتیش وەك ئىستا سەعات و ئامپىرى كۆنترۆلكردنى كات نەبوون، سەعات ئەوھەندە هەلبستن، بەلكو بە مەزەندەى خویان تەماشای خوْرو مانگ و ئەستیرانیان كردوھە، جارى واش بووھەوورو باران بووھە ئاسمانیش دیار نەبووھە، هەر بە مەزەندە دایانناوھە، بۆیە دەفەرموئى: ئىستا خوا ﷻ گەرايەوھە سەرتان بە بەزەيى، ئىنجا ئەوھەندەى بۆتان ئاسان دەبى لە قورئان بىخوینن، واتە: لە شەو نوێژدا، هەرۆھەا خوا زانى كە ئیوھە خەلكتان لى نەخوْش دەبى، نەخوْشتان دەبن و، كەسانىكى دىكە بە زەویدا دین و دەچن بۆ بازرگانى و مامەلەو، كەسانىكى دىكە جەنگ لە پیناوى خوادا دەكەن، - ئەمە یەكێكە لە ھەوآلە ئىعجازیەكانى قورئان بۆ

داهاتوو - بویه ئهوهندهی بۆتان ئاسان ده بێ لێی بخوینن، له قورئان، یانی: له شهونوژداو، نوێژ بکهن و زهکات بدن و، قهرزی باش له خزمهت خوادا بکهن و، ئهوهی پیشیده خه ن بۆ خوئان، ئا ئهوه باشترو پاداشتی مه زنتره، داوای لیبوردنیش له خوا بکهن، به دنیایی خوا لیبوردهی به به زه ییه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَتْلُهَا الْمُزْمِلُ ①﴾ قُرْ أَلِيلَ إِلَّا قَلِيلًا ② نَضْفَهُ ③ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ④ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ ⑤ وَرَتِّلْ آفْقَرًا ⑥ تَرْتِيلًا ⑦ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ⑧ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ⑨ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ⑩ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ⑪ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ⑫ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ⑬ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولَى النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ⑭ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمِيمًا ⑮ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ⑯ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَيْبًا مَّهِيلًا ⑰ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ⑱ فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ⑲ فَكَيْفَ تَنْقُوتُ ⑳ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ㉑ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ㉒ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ㉓ إِنْ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ㉔ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ㉕ ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي اللَّيْلِ وَنَضْفَهُ ㉖ وَتُلْتُهُ ㉗ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ㉘ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَّنْ نُخْصِوهُ فَنَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِّنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضَىٰ ㉙ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ㉚ وَآخَرُونَ يَقْنَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ㉛ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَءُوا ㉜ وَاللَّهُ قَرِضًا حَسَنًا وَمَا نَقُذُّمُوا لَأَنْفُسِكُمْ ㉝ مِن خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا ㉞ وَاسْتَغْفِرُوا ㉟ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ㊱﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{بە ناوی خواى بە بەزەیی بە خشنده، ئەى خۆ لە پێخەفەوه پێچ! (۱)
 شەوگەر هەلسە (بۆ شەونوێژ) جگە لە کەمێکی (۲) نیوەی (شەو بخەوه)، یان
 هەندێکی لى کەم بکەوه (و کەمتر لە نیوەی شەو بخەوه) (۳) یان لى زیاد
 بکە (زیاتر لە نیوەی شەو بخەوه) و قورئانیش بە ڕێک و پێکی (و تێوە پامانەوه)
 بخوینەوه (۴) (چونکە) ئێمە لەمەودوا قسە (و ئەرك) یکی قورست دەخەینە
 سەر (شان) (۵) بە دُنیاى (خواپەرستى) پێگە یشتووی شەوگەر (لەسەر دَل)
 کاریگەرتر، بێژرانه کەى تێرو تەواوترە (۶) بێگومان (ئەى پێخەمبەر!) لە پۆژیدا
 (بوارى) هاتن و چوون (و جم و جۆلێکی زۆر) دوورو درێژت هەیه (۷) ناوی
 پەرەردگاریشت بێنەو، بە یەکلایى بوونەوه خۆتى بەلادا داڤەر (۸) پەرەردگارى
 پۆژەلەت و پۆژئاوایە، جگە لەو هیچ پەرستراویک (ی شایستەى پەرستان) نیهو،
 تەنیا ئەو بەکار پى سپێردراو بگرە (۹) لە بەرانبەر ئەوەشدا کە (بێپروایان)
 دەیلێن، خۆت رابگرەو بە واز لێهێنانى جوان وازیان لێبێنەو دووریان لێبگرە
 (۱۰) لە من و لە بە درۆ دانەرە خاوەن نازو نىعمەتە (خۆشگوزەرانه) کان گەڕى
 و، کەمێک مۆلەتیان بەدە (۱۱) بە دُنیاى ئێمە (لە پۆژى دواى دا) کۆت و
 زنجیرەکان و، کلپە (ی ئاگر) مان لە لایە (۱۲) هەرەها خۆراکێکی گەروو گرو
 ئازارێکی بە ئیش (۱۳) (ئەوێش) لە پۆژێکدا کە زەویى و چایەکان دەههژین (و
 دەلەرزەنەوه) چایەکان (هێندە وردو خاش دەبن) دەبنە ملى وردى هەلپژاو (۱۴)
 (ئەى بێپروایەکان!) ئێمە نێردراویکمان بۆ لاتان ناردووە بەسەر تانەوه چاودێرە،
 وەك چوون نێردراویکمان ناردە لای فیرعەون (۱۵) ئنجا فیرعەون سەرپێچى لە
 پێخەمبەرە کە (مووسا) کرد، ئێمەش بە گرتنێکی قورس گرتمان (سزایەکی سەختمان
 دا) (۱۶) (ئەى بێپروایەکان!) ئەگەر بێپروا بوون چوون خۆتان لە سزای پۆژێک

دەپاریژن، کە منداڵان پیرو سەر سپیی دەکات ﴿۱۷﴾ ئاسمان بەھۆیەو شەق و پەق دەبێ، بەلێنی وی (گفتی خوا) جێبەجێ کراو ﴿۱۸﴾ بەراستی ئەمە بیرخەرەو، ئنجا ھەر کەس ویستی بەرەو پەرەردگاری پێی گرتەبەر ﴿۱۹﴾ بێگومان پەرەردگارت دەزانێ کە تۆ (ئەو موحەممەد!) و کۆمەلەک لەوانە ی لەگەڵت، کەمتر لە دوو سێھەکی شەوگارو، نیوێ و، سێھەکی ھەلدەستن بۆ شەونویژ خواش ئەندازەگیری شەو پۆژ دەکات، دەزانێ کە مسۆگەر کاتە کەتان بۆ سەرژمێر ناکرێ، بۆیە بە چاوپۆشی گەرایەو سەرتان، ئنجا ئیستا ئەوئەندە ی بۆتان سێتایە لە قورئان، لە شەونویژدا بیخوینن، خوا ﷻ زانیی لە مەودوا نەخۆشتان دەبن و، کەسانی دیکە بە زەویدا دەپۆن بۆ بازرگانیی لە بەخششی خوا دەخوازن و، کەسانی دیکەش لە پێی خوادا دەجەنگن (و شەونویژتان بۆ ناکرێ)، ئنجا ئەوئەندە ی بۆتان ئاسانە لێی بخوینن (لە قورئان لە شەونویژدا) و نوێژ بەرپا بکەن و، زەکات بدەن و، بە قەرزانی باش قەرز بە خوا بدەن و، ھەرچیەکیشت لە چاکە بۆ خۆتانی پیشبەخەن، لە لای خوا بە باشتر پاداشتی مەزنتر دەبیننەو، داوای لێبوردنیش لە خوا بکەن، بێگومان خوا لێبوردە ی بە بەزەییە ﴿۲۰﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشهکان

(**الزَّمَل**): (زَمَلَهُ: أَخْفَاهُ، زَمَلَهُ بِتَوْبِهِ وَفِي تَوْبِهِ: لَفَّه، وَازْمَلْ وَتَزْمَلْ: تَلَفَّفَ وَتَغَطَّى، وَهُوَ مُزْمَلٌ أَيْ مُتَلَفِّفٌ)، (زَمَلَهُ)، واته: په نهانی کرد، (زَمَلَهُ بِتَوْبِهِ وَفِي تَوْبِهِ)، واته: له پۆشاکه که یه وه پێچا، ههروه ها (إِزْمَلْ) و (تَزْمَلْ) ههردووکیان یانی: خۆی تێوه پێچا، خۆی پێ داپۆشی، (وَهُوَ مُزْمَلٌ أَيْ مُتَلَفِّفٌ)، واته: خۆی له نوینه وه پێچاوه، یان نوینه که ی له خۆی وه رگرتوه، ده شگونجی مه به ست پۆشاک بی، به لام زیاتر بو پێخهف و نوین به کاردی.

(**رَتَلًا**): (رَتَلَ، يَرْتَلُ، رَتْلًا، أَيْ: اسْتَوَى وَانْتَضَمَ، وَحَسَنَ تَأْلِيْفُهُ، وَرَتَلَ الثَّغْرُ أَوِ الْأَسْنَانُ: انتظم، وَرَتَلَ الْكَلَامُ أَيْ: جَوَّدَ تِلَاوَتَهُ)، (رَتَلَ، يَرْتَلُ، رَتْلًا)، واته: رێک بوو، رێک و پێک بوو، پێکهاته که ی چاک بوو، ده گوتری: (رَتَلَ الثَّغْرُ أَوِ الْأَسْنَانُ)، واته: دهم و ددانه که زارو ددانه که رێک و پێک بوو، (وَرَتَّلَ الْكَلَامَ) واته: قسه که ی چاک کرد، جوانی کرد، به رهوانی و رێک و پێکی کردی.

(**نَاشِئَةَ اللَّيْلِ**): (نَاشِئَةَ اللَّيْلِ)، واته: پێگه یشتوو ی شهو، (مَا تَنَشَأُ فِي اللَّيْلِ)، ته وهی له شهودا پێده گات، (الْإِسْتِيقَاطُ مِنَ النَّوْمِ وَالْقِيَامُ لِلصَّلَاةِ)، هه لسان و بیدار بوونه وه له خه وو هه لسان بو نوێژ، به لام وهك دوا یی باسی ده که ین، هه ندیکیش (**نَاشِئَةَ اللَّيْلِ**) یان به کاته کانی شهو داناوه، هه ندیکیش بهو که سه ی که له شهودا بیدار ده بیته وهو هه لده ستی بو خوا په رستی، هه ندیکیش (**نَاشِئَةَ اللَّيْلِ**) یان ئاوا لیکدا وه ته وه: (الْقِيَامُ وَالْإِنْصَابُ لِلصَّلَاةِ)، هه لسان و راوه ستان بو نوێژ.

(**وَطَنًا**): (وَطَنَتُهُ بِرَجُلِي أَطْوَهُ، وَالْمُوَاطَّئَةُ: الْمُوَافَقَةُ وَوَطَنُهُ: دَاسَهُ)، واته: به لاقم پیم لینا، پێی لی ده نیم، شیلام، (مُوَاطَّئَةُ) به مانای (موافقة) دی، واته: له گه لدا پێکه لپێک بوون، رێکبوون، ده گوتری: (وَطَنُهُ أَيْ دَاسَهُ)، واته: پێی لینا.

(سَبْحًا): (السَّبْحُ: الْمَرُّ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ الْهَوَاءِ)، (سَبَحَ): رَوَّشْتَنی خَیْرَیْهِ لَه نِیو ئاودا، (مهلهوانیی)، یاخود له نِیو ههوادا (فرین)، وهك دوایی باس دهكهین (سَبَخًا) یش خویندراوه تهوه، (سَبَخًا: السَّبْحُ: السَّعَةُ فِي التَّصَرُّفِ)، فراوانیی له ههلس و كهوت دا.

(وَبَتَّلَ): (تَبَتَّلَ: أَيِ انْقَطَعَ فِي الْعِبَادَةِ وَالْإِخْلَاصِ انْقِطَاعًا يَخْتَصُّ بِهِ)، له خواپه رستی و له خو ساغکردنه وه بو خوادا خوَت دابره، خو دابرینیك تایهت بی بهو خو ساغکردنه وه وه، (الْبَتُّولُ: الْمُنْقَطِعَةُ عَنِ النِّكَاحِ)، (بَتُّولَ): سیفهتی ئافرهتیکه كه خو دابریوه و دور گرتوه له هاوسه رگیری.

(هَجْرًا جَمِيلًا): (الْهَجْرُ وَالْهِجْرَانُ: مُفَارَقَةُ الْإِنْسَانِ غَيْرَهُ بِالْقَلْبِ وَاللِّسَانِ)، (هَجَرُ) و (هَجْرَانِ)، ههردووکیان چاوگن، یانی: دووری گرتنی ئینسان و لیجیا بوننه وهی له جگه له خوئی به دل یاخود به زمان.

(أُولَى النِّعَمَةِ): (أُولَى: يَعْنِي أَصْحَابَ، النِّعْمَةُ، يَعْنِي: التَّنْعُمُ)، واته: خاوه نانی نازو نیعمهت، خوشگوزه رانی.

(وَمَهْلَهُمْ): (الْمَهْلُ: التَّوَدُّدُ وَالسُّكُونُ)، (مَهْلَ): بریتییه له به کاوه خوئی و ئارامیی، كهواته: (مَهْلَهُمْ) واته: مۆله تیان بده، لیان بگه ری، (مَهْلَتُهُ: قُلْتُ لَهُ مَهْلًا، أَمَهْلَتُهُ: رَفَقْتُ بِهِ)، (مَهْلَتُهُ) واته: پیمگوت (مهلاً) واته: پاره ستی، یان له سه ره خو به، (وَأَمَهْلَتُهُ) واته: له گه لیدا میهره بان و نه رم بووم.

(وَذَرَّنِي): (ذَرَنِي: أَيِ دَعَانِي وَاتْرَكْنِي)، لیمگه ری و وازم لیینه.

(أَنْكَالًا): (أَنْكَالٌ: جَمْعُ نِكَلٍ، وَهُوَ قَيْدُ الدَّابَّةِ وَحَدِيدَةُ اللِّجَامِ، لِكُونِهِمَا مَانِعَيْنِ)، (أَنْكَالٌ) کوئی (نِكل) ه، (نِكل) بریتییه له زنجیریك، یان کوئیک كه ولاخی پی ده به ستی، ههروه ها لغاویك كه له زاری ئاژه ل، (به تایهت ئه سپ و ماین) ده کری، تاكو له وه نه خوات، بویه زنجیرو کوئیک كه له پی ئاژه ل ده کری،

هەروەها لغاویك كه له زاری دەکری، پێیان گوتراوه: (نَکَل)، لەبەر ئەوەی هەردووکیان پێگرن، یەکیان پێگەر لەوەی نازەڵەکه بجوولێ، ئەوی دیکە پێگەر لەوەی لەوەر بخوات.

(ذَا غُصَّةٍ): واتە: خاوەن (غُصَّة)، (غُصَّة: الشَّجَاتُ^(۱)) الَّتِي يُغْصُ بِهَا الْحَلْقُ، (غُصَّة): بریتیه لەوەی لە قورگ دەگیرێ و ناچێتە خوار، (ذَا غُصَّةٍ): واتە: خواردنێکی گەرووگیر، که بە قورگدا پۆ ناچێ.

(تَرْجُفٌ): (الرَّجْفُ: الإِصْطِرَابُ الشَّدِيدُ)، (رَجَفَ): بریتیه لە جوولاندنەوێهەکی توند، بە کوردیی: هەژان و لەرزینی بۆ بەکارداێن.

(كَثِيبًا مَّهِيلًا): (زَمَلًا مُتْرَاكِمًا، جَمْعُهُ أَكْثَبَةٌ وَكُثْبٌ وَكُثْبَانٌ)، (كَثِيبًا مَّهِيلًا)، بە مێکی کەڵەکه بوو لەسەر یەك دەگوتری، (كَثِيبٌ) بە (أَكْثَبَةٌ) و (كُثْبٌ) و (كُثْبَانٌ) بە هەر سیکیان کۆ دەکێتەوه، واتە: کۆمەڵە لم، (مَّهِيلٌ) واتە: هەلپژاو، یانی: مێیکە ئەگەر دەستی بدەیه، هێندە وردە لە نیوان پەنجەکاندا هەڵدەپژێ.

(وَبَيْلًا): (طَعَامٌ وَبَيْلٌ، وَكَلًا وَبَيْلٌ: يُخَافُ وَبَالُهُ مِنَ الْوَيْلِ وَالْوَابِلِ، وَهُوَ الْمَطَرُ الثَّقِيلُ الْقِطَارُ)، دەگوتری: خواردنێکی (وَبَيْلٌ) و لەوەپێکی (وَبَيْلٌ)، واتە: مەترسیی لە سەرەنجامەکهی دەکری، (وَبَيْلٌ)، لە (وَبَالٌ) و (وَبَلٌ) هەهاتو، هەروەها لە (وَابِلٌ) هەه، (وَبَلٌ) و (وَبَالٌ)، هەردووکیان بە مانای بارانی دلوپە قورس، دێن.

(شَيْبًا): (شَابَ يَشِيبُ شَيْبًا وَشَيْبَةً: ابْيَضَّ شَعْرُهُ، شَابَ الرَّأْسُ وَشَابَ الشَّعْرُ، وَالشَّيْبُ بَيَاضُ الشَّعْرِ، وَالشَّيْبُ جَمْعُهُ أَشْيَبٌ): (شَابَ يَشِيبُ شَيْبًا وَشَيْبَةً) واتە: سپیی بوو، یان پیر بوو، پیر دەبێ، پیر بوون، (ابْيَضَّ شَعْرُهُ)، مووێکێ سپیی بوون، (شَابَ الرَّأْسُ وَشَابَ الشَّعْرُ)، واتە: سەری سپیی بوو، مووێکێ سپیی بوون، (الشَّيْبُ بَيَاضُ الشَّعْرِ)، (شَيْبٌ) چاوگەو بریتیه لە مووی سپیی، یان سەری

(۱) ما اعترض ونشب في الحلق من عظم ونحوه، المعجم الوسيط، ص ۴۷۴.

سپی، کۆی (شَیْب) (أَشِيبَ) ه، (شَیْب) و (شَیْبَة) هەردووکیان چاوگن، (شَیْب) کۆیه، کۆی (أَشِيبَ) ه، (أَشِيبَ) واتە: کەسێک کە سەری سپی بوو، کۆیه کە (شَیْب) ه، کەواتە: ﴿يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ (وِلْدَان) کۆیه و (شَیْب) یش کۆیه، واتە: پۆژیکە منداڵان پیر دەکات، سەریان سپی دەکات.

(مُنْفِطِرٌ بِهِ): (فَطَرَ يَفْطُرُ فَطْرًا: شَقَّ اللَّحْمَ، أَوْ شَقَّ الشَّيْءَ)، واتە: گوشتە کە ی بری، دەبیری، برین، یان شتە کە ی قلیشان، بری، (انْفَطَرَ: أَي انشَقَّ)، (انْفَطَرَ) کە (مُطَاوَع) ی (فَطَرَ) یه، (فَطَرَهُ يَفْطَرُهُ فَانْفَطَرَ)، واتە: پچران، یان قلیشان، له تی کرد، ئەویش لەت بوو.

(تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي إِلِيلٍ)، (قَامَ بِاللَّيْلِ أَي: صَلَّى بِاللَّيْلِ)، شەوی هەڵسایهوه، شەو نوێژی کرد واتە: کەمتر لە دوو سێیه کی شەو هەڵدەستی (بۆ شەو نوێژ).

(لَنْ تُحْصَوْهُ): بۆتان سەرژمێر ناکرێ، (الإحصاء: التَّحْصِيلُ بِالْعَدَدِ)، (إحصاء) ئەو یه ژمارە کە ی بزانی، سەرژمێر، (وَذَلِكَ مِنْ لَفْظِ الْحَصَى)، ئەویش لە بیژە ی (حصی) وهیه، کاتی خۆی شتیان بە دەنکە چەوان ژماردوه، بە وردە بەردان، کە (حصی) ی پێ دەلێن، وشە ی (إحصاء)، لهوهوه هاتوه، واتە: (العَدُّ بِالْحَصَى)، ژماردن بە دەنکە چەو یان وردە بەرد.

(يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ): له بهخششی خوا دهخوازن، (الْبِتْغَاء: الإِجْتِهَادُ فِي الطَّلَبِ)، (إِبْتَغَاء) له سەر کیشی (إِفْتِعَال) ه، واتە: تیکۆشان له داوا کردندا له ههولداندا بۆ بژیو، که خوا ناوی لێناوه بهخششی خوا.

(وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا): واتە: قەرزی باش به خوا بدهن، (الْقَرْض: صَرْبٌ مِنَ الْقَطْعِ)، (قَرْض): جوړیکه له برین، (مِقْرَض): بۆیه وای پیده گوتری، نینۆک بر له بهر ئەوهی نینۆکی پێ دەبدری یان شتی پێ دەبدری، (وَسُمِّيَ مَا يُدْفَعُ إِلَى الْإِنْسَانِ بِشَرْطِ رَدِّ بَدْلِهِ: قَرْضًا)، ئەو ماله ی دەرێ بە کەسێک به مهرجی ئەوهی دوا یی هاوتایه کە ی بگێردرێتهوه، پێی دهگوتری: قەرزی.

هوئی هاتنه خوارهوی نایه ته کان

له باره‌ی هاتنه خواری کوئی ئەم سووپه‌ته موباره‌که، هەر له سه‌ره‌تاوه تاكو نایه‌ته‌کانی دوایی و نایه‌تی بیستهم و کوئی، ئیمه لهو باره‌وه چەند ده‌قیك دینین:

۱- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿يَأَيُّهَا الْمَرْمِلُ (۱) قُرْ أَلَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا (۲)﴾ قَامُوا سَنَةً، حَتَّى وَرَمَتْ أَقْدَامَهُمْ، فَأُنْزِلَتْ: ﴿فَاقْرَءُوا مَا يَسَّرَ مِنْهُ﴾ (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ فِي الْمُسْتَدْرَكِ: ج ۲، ص ۵۰۴، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ وَلَمْ يَخْرُجْ، وَضَعْفُهُ الذَّهَبِيُّ، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ۳، ص ۴۲۸).

واته: دایکمان عایشه (خوا لای پازی بی)، ده‌لی: کانتیک ئەم نایه‌تانه دابه‌زین (بو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ): ﴿يَأَيُّهَا الْمَرْمِلُ (۱) قُرْ أَلَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا (۲)﴾، ماوه‌ی سالیك شهو نوژیان کرد هه‌تا پییه‌کانیان ئاوسان (زور ماندوو بوون)، دوایی نایه‌تی کوئی ئەم سووپه‌ته موباره‌که دابه‌زی، {وه‌ک پیشتریش باسمان کرد، له پیناسه‌کردنی ئەم سووپه‌ته موباره‌که‌دا}.

۲- هەر لهو باره‌وه ئەم ده‌قه‌ش دینین که تا رادده‌یه‌ک درێژه، به‌لام و پرای ئەوه‌ی تیشکمان بو ده‌خاته سه‌ر چه‌مک و واتای ئەو نایه‌ته موباره‌کانه، هه‌ندی‌ک شتی دیکه‌شی تێدان، زانیان پێویسته:

{عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ زُرَّارَةَ، أَنَّ سَعْدَ بْنَ هِشَامٍ بْنَ عَامِرٍ أَرَادَ أَنْ يَغْرَوْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَقَدِمَ الْمَدِينَةَ، فَأَرَادَ أَنْ يَبِيعَ عَقَارًا لَهُ بِهَا، فَيَجْعَلَهُ فِي السَّلَاحِ وَالْكَرَاعِ، وَيَجَاهِدَ الرُّومَ حَتَّى يَمُوتَ، فَلَمَّا قَدِمَ الْمَدِينَةَ لَقِيَ أَنَسًا مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ، فَتَهُوهُ عَنْ ذَلِكَ، وَأَخْبَرُوهُ أَنَّ رَهْطًا سَتَّةَ أَرَادُوا ذَلِكَ فِي حَيَاةِ نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ، فَتَهَاهُمْ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ، وَقَالَ: أَلَيْسَ لَكُمْ فِي أُسْوَةٍ؟ فَلَمَّا حَدَّثُوهُ بِذَلِكَ رَاجَعَ امْرَأَتَهُ، وَقَدْ كَانَ طَلَّقَهَا وَأَشْهَدَ عَلَى رَجْعَتِهَا،

فَأَتَى ابْنُ عَبَّاسٍ، فَسَأَلَهُ عَنْ وَتْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى أَعْلَمِ أَهْلِ الْأَرْضِ بَوْتِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَ: مَنْ؟ قَالَ: عَائِشَةُ، فَأَتَيْهَا، فَاسْأَلَهَا، ثُمَّ أَتَيْتَنِي فَأَخْبَرَنِي بِرَدِّهَا عَلَيْكَ، قَالَ: فَأَنْطَلَقْتُ إِلَيْهَا، فَأَتَيْتُ عَلَى حَكِيمِ بْنِ أَفْلَحٍ، فَاسْتَلَحَقْتُهُ إِلَيْهَا، فَقَالَ: مَا أَنَا بِقَارِبِهَا؛ لِأَنِّي نَهَيْتُهَا أَنْ تَقُولَ فِي هَاتَيْنِ الشَّيْعَتَيْنِ شَيْئًا، فَأَبَتْ فِيهِمَا إِلَّا مُضِيًّا، قَالَ: فَأَقْسَمْتُ عَلَيْهِ، فَجَاءَ، فَأَنْطَلَقْنَا إِلَى عَائِشَةَ، فَاسْتَأْذَنَّا عَلَيْهَا، فَأَذِنَتْ لَنَا، فَدَخَلْنَا عَلَيْهَا، فَقَالَتْ: أَحَكِيمٌ؟ فَعَرَفْتُهُ، فَقَالَ: نَعَمْ، فَقَالَتْ: مَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: سَعْدُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَتْ: مَنْ هِشَامٌ؟ قَالَ: ابْنُ عَامِرٍ، فَتَرَحَّمْتُ عَلَيْهِ، وَقَالَتْ خَيْرًا «قَالَ قَتَادَةُ: وَكَانَ أُصِيبَ يَوْمَ أُحُدٍ»، فَقُلْتُ: يَا أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ! أَنْبِئَنِي عَنْ خُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَتْ: أَلَسْتُ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَتْ: فَإِنَّ خُلُقَ نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ كَانَ الْقُرْآنَ. قَالَ: فَهَمَمْتُ أَنْ أَقُومَ وَلَا أَسْأَلَ أَحَدًا عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أَمُوتَ، ثُمَّ بَدَأَ لِي، فَقُلْتُ: أَنْبِئَنِي عَنْ قِيَامِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ: أَلَسْتُ تَقْرَأُ {يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ}؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَتْ: فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ قِيَامَ اللَّيْلِ فِي أَوَّلِ هَذِهِ السُّورَةِ، فَقَامَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ وَأَصْحَابُهُ حَوْلًا، وَأَمْسَكَ اللَّهُ خَامَتَهَا اثْنِي عَشَرَ شَهْرًا فِي السَّمَاءِ، حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ فِي آخِرِ هَذِهِ السُّورَةِ التَّخْفِيفَ، فَصَارَ قِيَامُ اللَّيْلِ تَطَوُّعًا بَعْدَ فَرِيضَةٍ، قَالَ: قُلْتُ: يَا أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنْبِئَنِي عَنْ وَتْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ: كُنَّا نَعِدُّ لَهُ سِوَاكَهَ وَطَهْوَرَهُ، فَيَبْعَثُهُ اللَّهُ مَا شَاءَ أَنْ يَبْعَثَهُ مِنَ اللَّيْلِ، فَيَتَسَوَّكُ، وَيَتَوَضَّأُ، وَيُصَلِّي تِسْعَ رَكَعَاتٍ لَا يَجْلِسُ فِيهَا إِلَّا فِي الثَّامِنَةِ، فَيَذْكُرُ اللَّهَ وَيَحْمَدُهُ وَيَدْعُوهُ، ثُمَّ يَنْهَضُ وَلَا يُسَلِّمُ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي التَّاسِعَةَ، ثُمَّ يَقْعُدُ فَيَذْكُرُ اللَّهَ وَيَحْمَدُهُ وَيَدْعُوهُ، ثُمَّ يُسَلِّمُ تَسْلِيمًا يُسْمِعُنَا، ثُمَّ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ بَعْدَ مَا يُسَلِّمُ وَهُوَ قَاعِدٌ، فِتْلِكَ إِحْدَى عَشْرَةَ رَكَعَةً يَا بُنَيَّ، فَلَمَّا أَسَنَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ، وَأَخَذَهُ اللَّحْمُ، أَوْتَرَ بِسَبْعٍ، وَصَنَعَ فِي الرِّكَعَتَيْنِ مِثْلَ صَنِيعِهِ الْأَوَّلِ، فِتْلِكَ تِسْعَ يَا بُنَيَّ، وَكَانَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ إِذَا صَلَّى صَلَاةً أَحَبَّ أَنْ يُدَاوِمَ عَلَيْهَا، وَكَانَ إِذَا غَلَبَهُ نَوْمٌ، أَوْ وَجَعَ عَنْ قِيَامِ اللَّيْلِ، صَلَّى مِنَ النَّهَارِ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكَعَةً، وَلَا أَعْلَمُ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ الْقُرْآنَ كُلَّهُ فِي لَيْلَةٍ، وَلَا صَلَّى لَيْلَةً إِلَى الصُّبْحِ، وَلَا صَامَ شَهْرًا كَامِلًا غَيْرَ رَمَضَانَ. قَالَ: فَأَنْطَلَقْتُ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ فَحَدَّثْتُهُ بِحَدِيثِهَا، فَقَالَ: صَدَقْتُ، لَوْ كُنْتُ أَقْرَبُهَا، أَوْ أَدْخُلُ

عَلَيْهَا لِأَتَيْتُهَا حَتَّى تُشَافِهَنِي بِهِ، قَالَ: قُلْتُ: لَوْ عَلِمْتُ أَنَّكَ لَا تَدْخُلُ عَلَيْهَا مَا حَدَّثْتُكَ حَدِيثَهَا، (أخرجه مسلم، ۷۴۶، وأبو داود: ۳۴۲).

ئەم دەقەم بۆيە بە تەواوی ھینا، چونکە وێرای ئەوێ باسی شەونویژی پیغەمبەری تێدايە ﷺ، ھەندیک شتی دیکە ی زۆر گرنگیشی تێدايە.

قەتادە لە زوڤارەو ھەوای گێراویە تەو ھەوای کۆری ھیشامی کۆری عامیر و یستوو یەتی بچیتە جەنگ لە پیناوی خوادا و ھاتۆتە مەدینە، زەویەکی لەوێ ھەبوو و یستوو یەتی بفرۆشی و، پارە کە ی بە چەك و بە و لاخی کە بۆ جەنگ و جیھاد بە کاری دینی، بدات و دژی رۆمەکان بچەنگی، تا کو دەمری، کاتیک ھاتۆتە مەدینە گەشتۆتە کۆمەڵیک لە خەلکی مەدینە، کە زانیویانە نیەتی ئاوی ھیناوە، لەو قەدەغەیان کردو و ھەوایشیان پێداو، کە کاتی خوێ شەش کەس لە ژیا نی پیغەمبەری خوادا ﷺ شتیکی ئاویان و یست، (و ھە کاتی خوێ لە تەفسیری سوورەتی (المائدة) دا، باسما کرد لە تەفسیری ئەو ئایەتە دا کە دەفرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحَرَّمُوا طَيِّبَاتٍ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (المائدة، ۸۷)، لەوێ لە ھوێ ھاتنە خوارەو ھە کەیدا باسما کرد، کە کۆمەڵیک بەلای مێرگ و ئاوێکدا تێپەر یون، و یستوو یانە لەوێ میننەو و واز لە ژیا نی و خیزان و مال و حال بێنن، بە لکو ھەندیکیان گوتوو یانە: با خوشمان بخە سینن، دوا ی گوتوو یانە: با بچینەو پرس بە پیغەمبەری خوا ﷺ بکە ی ئەگەر مۆلەتی دا ی، ئەو جار دینەو، کاتیک گەراونەو و ھەوایشیان پێداو، خوا ی پەرور دگار ئەو ئایەتە ی دا بە زاندا بۆ پیغەمبەرە کە ی ﷺ و ئەو ی لی قەدەغە کردن).

ئەویش لی قەدەغە کردن و فرمووی: ئایا بەس نیە من سەر مەشتان بم؟ کاتیک ئەو یان گێرا یەو بۆ سەعدی کۆری ھیشامی کۆری عامیر، گەرا یەو بۆ لای ژنە کە ی، ژنە کە ی تەلاق دا بو، (دیارە یەك تەلاق داو)، شا یە دیشی

لەسەر گرتن -کە ئەووە گیرامەو- دوایی چوو بۆ لای عەبدوڵلای کۆری عەبباس (خوا لە خۆی و بابێ پازی بێ) لە بارەى نوێژى وەترى پێغەمبەرى خواوە ﷺ پرسىارى لێکرد، عەبدوڵلای کۆرى عەبباسیش گوتى: ئایا زاناترین خەلکی سەر زەوى بە نوێژى وەترى پێغەمبەرى خوات ﷺ پێشانبدەم؟ گوتى: گوتى: عائیشە (خوا لێى پازی بێ)، بچۆ لێى بپرسەو دوایی وەرەو بۆ لام، هەوالم پێ بدە داخۆ وەلامەکەى چى بوو بۆ تۆ، (سەعدى کۆرى هیشامى کۆرى عامیر)، دەلێ: چووم بۆ لای حەکیمی کۆرى ئەفلەح، داوام لێکرد لەگەڵم بێ بۆ لای دایکمان عائیشە (خوا لێى پازی بێ)، ئەویش گوتى: من لێى نىزىک ناکەومەو، چونکە من لێم قەدەغە کرد لە بارەى ئەو دوو کۆمەلەو قسە بکات، (واتە: کۆمەلەکەى عەلى ﷺ و، کۆمەلەکەى طەلحەو زوبەیر (خوا لێیان پازی بێ)، کە دوایی شەرى جەمەلیان لە بەیندا قەوما، بە دەستى ناحەزان و خەلکی موخەننەت، کە عەلى خەلیفەى مسوڵمانان بوو، طەلحەو زوبەیریش کاتى خۆى بەیعتیان پێداوو، بەلام دوایی داوايان لێکرد کە بکۆژەکانى عوسمان ﷺ تەسلىم بکات، ئەویش نکوولێى لەووە نەدەکرد، بەلام دەیگوت: پێویستە جارێ دۆخەکە سەقامگیر بێ، ئەووەش بەسەرھاتێکی دوورو درێژ، ئنجا حەکیمی کۆرى ئەفلەح دیارە کاتى خۆى بە دایکمان عائیشەى گوتو: قسە لە بارەى ئەو دوو کۆمەلەو مەکەو مەچۆ نێو ئەو ئالۆزییەو، بەلام بە قسەى نەکردو، دیارە دایکمان عائیشەش خۆى بە بەرپرسىار زانیو، چونکە بۆ صولح و ئاشتەوايى لە مەدینەو چوون بۆ بەصر، بەلام دوایی ئەو شەرى لێ پەیدا بوو، کە دوايش دایکمان عائیشە زۆر پەشیمان بوو و زۆریش نارەحەت بوو، دوایی من سویندم لێ خواردو ئەویش هات (واتە: سەعدى کۆرى هیشامى کۆرى عامیر، سویندى خواردو لە حەکیمی کۆرى ئەفلەح کە ھەر دەبێ لەگەڵم بێ، کە دەبێ حەکیمی کۆرى ئەفلەح نىزىکایەتیی و خزمایەتییەکی تايبەتى لەگەڵ دایکمان عائیشەدا بووبێ خوا لێیان پازی بێ)، کاتیک مۆلەتمان لێ وەرگرت و

چووینه لای، دایکمان عائیشە گوئی: ئەوە حەکیمە؟ (دیاره گوئی لە دەنگی بوو) و، ناسیی، گوئی: بەلێ، گوئی: کێت لە گەڵدایە؟ گوئی: سەعدی کۆری هیشام، گوئی: هیشام کێیە؟ گوئی: هیشامی کۆری عامیر، ئەویش داوای کرد خوا لێی خوش بێ و قسە ی باشی کرد، «قەتادە دەلێ: هیشامی کۆری عامیر ئەوە بوو کە لە جەنگی ئوحووددا شەهید بوو، واتە: باپی سەعد»، منیش پێمگوت: ئە ی دایکی پرۆاداران! هەوالم پێ بدە لە بارە ی رەوشتی پیغەمبەری خواوە ﷺ ئەویش گوئی: قورئانی ناخوینی؟ گوتم: بێ، گوئی: رەوشتی پیغەمبەری خوا ﷺ قورئان بوو (قورئان چی دەفەرموێ: ئەو وای دەکرد)، ویستم هەلسم و لە بارە ی هیچ شتیکی دیکەو لە کەس نەپرسم، هەتا دەمرم، دوایی بۆم دەرکەوت و هاتە دلم گوتم: هەوالم پێ بدە لە بارە ی شەونۆژی (شەو بیداری) پیغەمبەری خواوە ﷺ دیسان گوئی: ئایا ﴿يَأَيُّهَا الزَّمَلُ﴾ ت، نەخویندو؟ گوتم: بێ، گوئی: خوا عزوجل شەو نوێژی لە سەرەتای ئەم سوورەتەو فەرز کرد، پیغەمبەری خوا ﷺ و هاوێلانی ماوە ی سالتیک شەو نوێژیان کرد، بەو شیوەیە ی خوا ﷺ دیاری کردو، (دوو لە سەر سی، یان نیو، یان سییەکی) و کۆتایی ئەم سوورەتە ی دوازدە مانگان لە ئاسمانی هیشتەو، (ئایەتی بیستەم و کۆتایی)، هەتا دوایی لە کۆتایی ئەم سوورەتەدا، خوا ﷺ سووککردنی ئەو حوکمە ی دابەزاندو، شەونۆژی لە فەرزهو بوو بە سوننەت و پەسند.

ئەجا گوتم: ئە ی دایکی پرۆاداران! هەوالم پێ بدە، دەر بارە ی سوننەتی وەتری پیغەمبەری خواوە ﷺ، ئەویش (دایکمان عائیشە) گوئی: ئیمە سیواک و ئاوی دەست نوێژمان بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ دادەنا، خوا عزوجل لە شەویدا هەلیدەستاند بیداری دەکردو، ئەو نەندە ی خوا بیهوێ، ئیدی سیواکی دەکردو دەستونۆژی دەگرت، نو رکات نوێژی دەکردن، تەنیا لە هەشتەمیاندا تەحییاتی دەخویندو دادەنیش، یادی خوا ی دەکردو، ستایشی خوا ی دەکردو لێی دەپارایەو، دوایی هەلیدەستاو سلاوی نەدەدایەو، دوایی هەلیدەستا رکاتی

نۆیه‌میشی ده‌کرد، ئنجا دووباره‌ داده‌نیشته‌وه، (واته: ته‌حییاتی ده‌خویند)، یادی
خوای ده‌کردو ستایشی ده‌کردو لئی ده‌پارایه‌وه، دوایی سلاویکی ده‌دایه‌وه که
به‌ ئیمه‌ی ده‌بیستاند، دوایی هه‌لده‌ستایه‌وه دوو پرکاتی ده‌کردن، دوای ئه‌وه‌ی
سلاوی ده‌دایه‌وه، به‌ دانیشتنه‌وه دوو پرکاتی ده‌کردن، ئه‌مه‌ یازده‌ پرکات ئه‌ی
کورپه‌ شیرینه‌که‌م! ئنجا دوای ئه‌وه‌ی پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌وته‌ ته‌مه‌نه‌وه‌و
گوشتی گرت، (واته: کیشی قورس بوو به‌ حوکمی ئه‌وه‌وه‌ی که‌وته‌ ته‌مه‌نه‌وه‌)،
وه‌تره‌که‌ی له‌ نۆوه‌ کرد به‌ هه‌وت، له‌ دوو پرکاته‌کاندا هه‌روه‌ک پیشی ده‌کرد،
ئه‌مه‌ نۆ پرکات، (واته: له‌ یازده‌وه‌ کردنی به‌ نۆ)، پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ ته‌گه‌ر
نوێژیکی ده‌کرد، هه‌زی ده‌کرد له‌سه‌ری به‌رده‌وام بێ.

ئنجا ته‌گه‌ر شه‌ویک خه‌وی به‌سه‌ردا زāl ببوایه، یاخود نه‌خۆشی و ئازاریکی
ببوایه‌و نه‌یتوانیایه‌ شه‌ونوێژ بکات، به‌ پۆژی دوازه‌ پرکاتی ده‌کردن (دوایی
دایکمان عایشه‌ خوا لئی رازی بێ ده‌لێ: نه‌مزانیه‌ پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌موو
قورئانی له‌ هه‌چ شه‌ویکدا خویند بێ و، نه‌شمزانیه‌ هه‌چ شه‌ویک تاکو به‌یانی
شه‌و نوێژی کردبێ، هه‌روه‌ها نه‌شمزانیه‌ هه‌چ مانگیک هه‌مووی به‌ پۆژوو
بووبێ (پۆژووی سوننه‌ت) جگه‌ له‌ مانگی په‌مه‌زان (که‌ فه‌رزه‌).

سه‌عدی کورپی هه‌شامی کورپی عامیر ده‌لێ: منیش پۆشتم بۆ لای کورپی
عه‌باس (خوا له‌ خۆی و باپی رازی بێ)، قسه‌کانی عایشه‌م بۆ گێرانه‌وه‌،
عه‌بدوڵلای کورپی عه‌باس گوێ: راست ده‌کات، ته‌گه‌ر لئی نیزیکی بووبامه‌وه‌و
چووبامه‌ لای، (واته: له‌وانه‌ بام که‌ به‌بێ په‌رده‌ بیهینم)، ده‌چووم بۆ لای تاکو به‌
زاره‌کیی قسه‌که‌ی لێ بیستم و چاویم له‌ ده‌می بێ که‌ قسه‌که‌م بۆ ده‌گێرێته‌وه‌،
سه‌عدی کورپی هه‌شام^(۱) ده‌لێ گوتم: ته‌گه‌ر زانیامه‌ تۆ له‌وانه‌ نی بچی بۆ لای،
قسه‌که‌یم بۆت نه‌ده‌گێرایه‌وه‌.

(۱) که‌واته: سه‌عدی کورپی هه‌شام مه‌حه‌رمی دایکی برواداران عایشه‌ بووه‌.

۳- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: أَوَّلُ مَا نَزَلَ أَوَّلُ الْمُزَّمِّلِ كَانُوا يَقُومُونَ نَحْوًا مِنْ قِيَامِهِمْ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، وَكَانَ بَيْنَ أَوَّلِهَا وَآخِرِهَا قَرِيبٌ مِنْ سَنَةٍ} (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ ۱۳۰۵، وَالحَاكِمُ: ۳۸۶۴، هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَلَمْ يَخْرُجَاهُ، تَعْلِيقُ الذَّهَبِيِّ فِي التَّلْخِصِ: صَحِيحٌ).

واته: عه بدوللای کوری عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، ده لئی کاتیک سهره تای سووره تی (الْمُزَّمِّلِ) دابه زی، هاوه لآن له خزمهت پیغه مبهردا ﷺ شه نوویژیان ده کرد، وهك چوَن له مانگی په مه زاندا به نه ندازه ی ئه وه، هه تا کو تای سووره تی (الْمُزَّمِّلِ) دابه زی و له نیوان سهره تاو کو تاییه کهیدا، ماوه ی سالیك بوو.

مانای گشتی نایه تەکان

هه رچه نده ئه م سووره ته پيشتريش له پيناسه کهيدا، تارادده يه کي باش تيشکمان خسته سهر، به لام لي ره ش دا دووباره تيشکي ده خه ينه وه سهر: خواي په روه ردگار له م سووره ته موباره کهدا، که پيشتري باس مان کردو، تايه تمه ندييه کانيمان خسته پروو، سهره تا ده فهرموئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، به ناوي خواي به به زه يي به خشنده، وهك هه ميشه گو توو مانه و دووباره ي ده که ينه وه، چونکه مادام ئه م پرسته موباره که که ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، له سهره تای (۱۱۳) له سووره ته کاندا هاتوه و، له سووره تی (النمل) يشدا، جگه له سهره تايه که ی له نيو قه ديشيدا هاتوه، له سهره تای ئه و نامه يه دا که سوله يمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بو شازني سه به ئي ده نيړي، ئنجا مادام خوا سه دو چوارده (۱۱۴) جار ئه م پرسته موباره که ی دووباره کردو ته وه، ئيمه ش هه ميشه واتايه که ی و ئه وه ی پيوس ته که له کاتي گو تني ئه و پرسته يه دا، له عه قل و دلدا ئاماده بکړي، دووباره ي ده که ينه وه، که ده ليئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (به ناوي خواي به به زه يي به خشنده، واته:

ده‌ستی‌کردنم به ناوی خواجه، که نه‌و‌هش مه‌به‌ستی نه‌و‌یه:

- ۱- ئەم كارە تەنيا بۆ خوا دەكەم.
- ۲- ئەم كارە بە پيى شەرى خوا دەكەم.
- ۳- ئەم كارە بە توانا و يارمەتیی خاى بالادەست دەكەم.
- ۴- ئەم كارە بۆ ھيئانەدى رەزامەندىي خوا ئەنجام دەدەم.

خوا ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ﴾، ئەي ئەو کەسەي خۆت له نوین و
 پێخه فهوه پێچاوه! هه ندیکیش گوتوو یانه: (الْمَرْمَلُ بَيْتَابِه)، ئەي ئەو کەسەي
 پۆشاکي خۆت له خۆته وه پێچاوه! به لام له راستیدا پۆشاک هه ر له بهر مڕۆقه وه،
 کاتی که مڕۆف ده خه وێ، عاده ت وایه شتیکی دیکه به خۆیدا ده دات، بۆیه:
 ﴿الْمَرْمَلُ﴾، گه یه نه ری ئەوه یه که شتیکی زیاده له بهرگ و پۆشاک له و کاته دا
 پێغه مبه ری خوا ﷺ به سه ر خۆیدا دابی و خۆی تیوه پێچابی، بۆیه (مُرْمَل) واته:
 پێخه ف له خۆوه پێچ، یان خۆ له پێخه ف و نوینه وه پێچ، ئەمه ش جوړیکه له
 لواندنه وه و مبه ره بانانه دواندنی خوای به ره ر دگار بو پێغه مبه ره که ی ﷺ.

﴿قَرَأْتِلْ إِلَّا قَلِيلًا﴾، شهو هه‌لسه‌وه جگه له که‌میکی، واته: جگه له که‌میکی شهو، ئه‌وی دیکه‌ی هه‌مووی بیداربه‌و تیتدا هه‌لسه، بو‌قورئانخویندن و شه‌ونوئژ کردن و به‌ندایه‌تی بو‌خوا کردن، ﴿يَضَعُهُ أَوْ أَتَقُصُّ مِنْهُ قَلِيلًا﴾، ته‌نیا نیوه‌ی هه‌لمه‌سته‌وه، یاخود له‌و نیوه‌یه‌ش که هه‌لناسته‌وه، که‌م بکه‌وه ﴿أَوْزِدْ عَلَيْهِ﴾، یاخود له نیوه‌که‌ش زیاد بکه، واته: هه‌موو شه‌و بیداربه، جگه له که‌میکی، دوایی خوا که‌مه‌که‌ش به نیوه مانا ده‌کات، واته: نیوه‌ی شه‌و شه‌ونوئژ بکه‌و، نیوه‌شی بخه‌وه، یاخود له‌و نیوه‌یه‌ی ده‌خه‌وی، که‌میکی دیکه‌شی لی که‌م بکه‌وه، واته: له نیوه‌شی زیاتردا شه‌ونوئژ بکه، ﴿أَوْزِدْ عَلَيْهِ﴾، یاخود ئه‌و نیوه‌یه‌ی له شه‌ودا ئیس‌پراحتی تیتدا ده‌که‌ی و، ده‌خه‌وی، لی‌ی زیاد بکه، واته: زیاتر له نیوه‌ی بخه‌وه، که‌واته: به‌ک له‌سه‌ر س‌پی، یاخود ئه‌و ده‌ورو به‌ره شه‌ونوئژ بکه،

﴿وَرَتَّلِ الْقُرْآنَ رَتِيلًا﴾، قورئانیش بخوینە بە شیوەیەکی رِیْک و پِیْک، چونکە (الْتَّغْرُ الْمُرْتَلِّ)، واتە: زارو ددانیکێ رِیْک و پِیْک، کەواتە: (تَرْتِیل) رِیْک و پِیْک.

﴿إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا﴾، بە دُنْیایی تِیمە لەمەودوا قسەییەکی قورس و گرانت دەخەینە سەر، یانی: فەرماشتیک کە کۆمەڵیک ئەرکی گران و قورس دەگریتە نێو خۆی، لەبەر ئەوەی لەمەودوا ئەرکیکی قورس دەخەینە سەر شانی تۆ، دەبێ باش خۆی بۆ ئامادە بکە، بەهۆی لە خوا نیزیکی و بەندایەتی بۆ خواوە، ئنجا ئایا شەونویژ، چ پۆلێک لەوەدا دەبینی؟ ﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ﴾، بە دُنْیایی ئەو عیبادەت و خواپەرستییهی لە شەودا دەکری و پێ دەگات، یاخود ئەو نەفسە لە شەودا هەڵدەستیتەو، چونکە (نَشَأُ) بە مانای هەڵسا (نَهَضَ) ش دێ، یاخود ئەو کاتانە لە شەودان (کاتەکانی شەو)، هەرسێ واتایەکی هاتوون، ﴿هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا﴾، ئەو خواپەرستییهی لە شەودا دەکری و، ئەو نەفسە بە شەو هەڵدەستیتەو، ئەو کاتانە بە شەو خواپەرستییان تیدا دەکری، ﴿هِيَ أَشَدُّ وَطْأً﴾، یانی: کاریگەری توندترە، (وَطْأً) بە مانای پێ لێنانی شتیکە، بەلام لێردا یانی: (أَشَدُّ تَأْثِيرًا)، کاریگەری زیاترە، ﴿وَأَقْوَمُ قِيلًا﴾، گوترانە کەشی رِیْکترە.

﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا﴾، بە دُنْیایی تۆ لە پۆژیدا دەرْفەتێکی دوور و درێژت بۆ هەیە، بۆ کارو کاسبی و هەڵسان و دانێشتن و جم و جۆل، بۆیە شەو کە تەرخان بکە بۆ خواپەرستی، ﴿وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبْتَئِلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا﴾، ناوی پەروەردگاریشت بێنەو، بەخۆدابرین خۆت بەلای خوادا دابەرە، واتە: خۆی بۆ یەکلایی بکەو.

﴿رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا﴾، پەروەردگاری پۆژەهلات و پۆژئاوایە، جگە لەو هیچ پەرستراویکی شایستە پەرسترا نیە، ئنجا بەس ئەو بە کار پێسپێردراو بگرە، (وکیل) لەسەر کیشی (فَعِيل)ە، بەلام بە مانای (مَفْعُول)

ه، واته: (مَوْكُول)، (مَوْكُولُ اِلَيْهِ)، كار پيسپردراو، با بهس خوا كار سپردراوت بي و پشتت هر بهو قايم بي، ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾، خوراگريش به لهسهر ئهوهي دهيلين، ياني: ئهوهي بيپروايه كان دهيلين، كه پيغهمبريان ﷺ تومهتبار ده كرد بهوهي جادووگره، يان شيته، يان شاعيره، يان كاهينه، قورئانشيان تومهتبار ده كرد بهوهي به ناوي خواوه ههلبهستراوه، يان شيعره، يان قسهي كاهينانه، يان قسهي جادووگرانه، يان قسهي شيتانه، نجا لهسهر ئهوهي دهيلين، خوراگرو پشوو دريژو به هوسهله به، ﴿وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَبِيلًا﴾، به شيويهكي جوانيش دووريان لي بگره، (هجر) برتیه: له واز لي هينان، ههلبهته مه بهست ئهوه نيه له گه لياندا بانگه واز نه كات و، به هيدايه تدانيانهوه خهريك نه بي، به لام ياني: واز لهو قسهو قالانه يان بينهو، زور خوت بهوهوه سه رقالمه كهو سه رگه رمي كاري خوت به.

﴿وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ﴾، له من و لهو به درو دانهره خاوهن نيعمه تانهش بگهري، له من و كه به درو دانهره خوشگوزه رانه كان بگهري، واته: بو منيان ليگهري ﴿وَمَهْلَهْمُ قَلِيلًا﴾، ماويه كي كه موله تيان بده:

أ- ياني: ماويه كي كه له دنيا دا موله تيان بده، ههتا دوايي جهنگ و جهاد ديه پيشي و به سزاي خويان ده گهن.

ب- ياخود: هه موو ژياني دنيا ماويه كي كه مهو موله تيان بده، له روژي دوايي دا به سزاي خويان ده گهن، ﴿إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمِيمًا﴾ ﴿١٢﴾ ﴿وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ﴾، به دلنيابي ئيمه كوت و پيوهنده كانمان له لان (انكال) كوي (نكل)ه، كه له بنه رت دا برتیه لهو كوت و پيوهند و ئاسنه و لاخي پي ده به سترتیهوه، به لام دوايي به ماناي كوت و زنجير به گشتي به كارها توه، ياني: ئيمه كوت و زنجيره كانمان له لان، ﴿وَحِمِيمًا﴾، ههروه ها ئاگري بلتسه دارمان له لايه، ﴿وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ﴾، ديسان خواردنيكي خاوهن گير، گهرووگير، خواردنيك كه له گهروو ده گيري، ﴿وَعَذَابًا أَلِيمًا﴾، ههروه ها ئازاريكي به ئيشيشمان له لايه.

﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾، ئەو پوژەى زەوى و چىايەكان دەلەرزەنەو، دەهەژىن، ﴿وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَيْبًا مَّهِيلاً﴾، چىايەكانىش دەبنە گردۆلكەى مى هەلرژا، يان: ملىكى زۆر وردو نەرم، كە ئەگەر دەستى تېهەلبەدى، بە نىوان پەنجەكانتدا بىتە خوار، ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ﴾، ئنجا خوا ﷺ، روو دەكاتەو، بىپروايەكان و دەفەرموى: بە دلىايى ئىمە نوینەرىكمەن پەوانەكراوێكمەن بو لای ئىو ناردو، بەسەرتانەو چاودێر، (كە موخەممەد ﷺ)، ﴿كَأَنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾، وەك چوون كاتى خووشى پەوانەكراوێكمەن بو لای فیرعەون نارد، ﴿فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ﴾، ئنجا فیرعەون سەرىچى لێ پىغەمبەرەكە كرد، كە مووسا بوو و، هاروونى براشى (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) وەزىرو هاوكارو پشتىوانى بوو، ﴿فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلاً﴾، ئىمەش فیرعەوئەمان بە گرتىكى توند گرت و، بە سزادانىكى توندو بە ئىش سزادا.

﴿فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ ﴿١٧﴾ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ﴾، ئەى بىپروايەكان! ئەگەر بىپروابن ئەو پوژەى مندان سەر سپى دەكات، مندان پىر دەكات، چوون خوتان دەپارێزن؟ (لە سزای ئەو پوژە)، ﴿السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ﴾، بەهوى ئەو پوژەو، يان لەو پوژەدا، ئاسمان شەق و پەق و لەت دەبى، گەردوون ئەو سىستم و رێك و پىكەى ئىستای نامىنى، ﴿كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا﴾، بەلىنى خواش جىبەجى كراو، هىچ گومانان نەبى، ئەو هەر دىتە دى، ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ﴾، ئەمە بىرخەرەو، واته: هەرچى كە باسكرا، هەمووى بىرخەرەو، ئامۆزگارى و پەندە، ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾، ئنجا هەر كەسێك وىستى بەرەو پەروەردگارى رێى گرتە بەر، هەر كەسێك وىستى رێى گرتە بەر لە رابردوودا، ياخود هەر كەسێك دەیهوى با رێى بگرتە بەر لە داهاوودا.

لە كۆتايى دا خوا ﷻ ئەو حوكمەى لە ئايەتەكانى پيشیدا هات، كە بە پلەى يەكەم رووى لە پىغەمبەرى خاتەمە ﷺ بەلام پىغەمبەرى خوا سەرمەشقى

مسوّلمانان و ھاوہلانی بەرپیزی بوو، بە پلە یە کەم، ئنجا دوایی ھەموو ئۆممەتی، بۆیە ھەرچی ئەو کردووێت، ھاوہلانی و پرودارانی و ئەنجامیان داو، دەفەر موی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي إِلِيلٍ وَخَصْفَهُ، وَثُلَاثُهُ، وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾، بێگومان پەرورەدگارت دەزانێ کە تۆو کۆمەڵیک لەوانە ی لەگەڵ تۆ دان (لە ھاوہلانت)، کەمتر لە دوو سییەکی شەوی ھەلدەستن، ھەرورەھا نیوہی و یەک لەسەر سییە ھەلدەستن، واتە: بە سێ جوور شەو نوێژ دەکەن خۆت و ھاوہلانت:

أ- یان دوو لەسەر سێ تۆزیک کەمتری.

ب- یاخود نیوہی.

ج- یاخود یەک لەسەر سێ، ﴿وَاللَّهُ يَقْدَرُ أَيْلَ وَالنَّهَارِ﴾، خواش ئەندازەگیری شەو و رۆژان دەکات، ﴿عِلْمَ أَنْ لَّنْ تَخْصُوهُ﴾، زانی کە ئیوہ ناتوان سەرژمیری بکەن، کاتەکە ی کۆنترۆل بکەن، ﴿فَنَابَ عَلَيْكُمْ﴾، بۆیە گەراپەوہ سەرتان و ئەو حوکمە ی ئیوہ ی پێوہ پابەند کردبوو، بۆ سووک کردن، ﴿فَاقْرَءُوا مَا تَسْرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾، ئیستا ئەوہندە ی بۆتان ئاسانە لە قورئان بیخوین، واتە: لە شەونوێژدا بیخوین، چونکە ئامانجی سەرەکی شەونوێژ، بریتیە لە خویندنی قورئان تێدا، خوا ﷻ زانی کە بۆتان سەرژمیری کۆنترۆل ناکرێ، یاخود لە تواناتاندا نیە بەوہ شیوہ یە لەسەری بەردەوام بن، بۆیە ئیستا چەندە ی بۆتان ئاسانە بیکەن، حوکمە کە لانە چوو، بە لکو سووککردنی ھاتۆتە سەر، کەواتە: ھۆکاریکی ئەوہ یە کە ناتوان کۆنترۆل بکەن و سەرژمیری بکەن، ھۆکاریکی دیکە ی سووککردنی ئەو حوکمە: ﴿عِلْمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ﴾، خوا زانی ئیوہ لەمەودوا نەخۆشان تێدا دەبن، ﴿وَأَخْرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾، ھەرورەھا کەسانیکی دیکە کە بە زەویدا دەرۆن، پێ بە زەویدا دەکوتن و سەفەر دەکەن، لە بەخششی خوا دەخوازن، واتە: بازگانی و کارو کاسبی دەکەن، کشتوکال دەکەن، ئاژەلداری دەکەن و بە زەویدا دەرۆن، ﴿وَأَخْرُونَ يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ھەرورەھا ھەندیکی دیکەشتان

له پێتاوی خوادا جهنگ دهكهن، يانی: كاتێك دى جهنگ و جيهاد دیتە پيش، ﴿فَاقْرَءُوا مَا يَنْسَرُ مِنْهُ﴾ {دوو باره‌ى ده‌كاته‌وه}، كه‌واته: ئه‌وه‌نده‌ى بۆتان ئاسانه‌ى لێ (له‌ قوربان) بى‌خوێن له‌ شه‌ونوێژدا، واته: ئه‌وه‌نده‌ى بۆتان ده‌گونجى شه‌ونوێژ بكه‌ن، چ له‌ گه‌ڵ ئه‌و عوزرانه‌دا، چ به‌بى ئه‌و عوزرانه، هه‌ردوو كيان ده‌گرێته‌وه، ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾، نوێژيش به‌رپا بكه‌ن، واته: پێنج نوێژه فهرزه‌كان بكه‌ن، ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾، زه‌كاتيش بده‌ن، ﴿وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، هه‌روه‌ها قه‌رزێكى باشيش به‌ خوا بده‌ن، قه‌رزى باشيش پێشتر باسمان كردوه له‌ تەفسیری سوورەتی (الحديد) داو، له‌و باره‌وه كورته باسێكمان كردوه.

﴿وَمَا نَقْدِمُوا لِنَفْسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا﴾، ئه‌وه‌ش كه‌ بۆ خۆتانى پيش ده‌خه‌ن له‌ چاكه، دواى له‌ لاى خوا ده‌بيننه‌وه‌و، ئه‌وه‌ باشتره بۆ ئێوه، پاداشته‌كه‌شى مه‌زنتره، ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾، داواى لێبوردنیش له‌ خوا بكه‌ن، له‌ كه‌م و كورپيه‌كانتان، هه‌يچ مە‌رۆفێك له‌ كه‌م و كورپى و له‌ كرچ و كالى به‌ده‌ر نابى، ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، به‌ دنیایى خوا لێبوردەى به‌ به‌زه‌يه، ئێمه‌ش ده‌لێن: (نَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ وَنَتُوبُ إِلَيْهِ).

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

فەرمانکردنی خوا ﷻ بە پیغمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ، بە شەونویژو شەوبیداری، چ نیوەی، چ زیاتری، چ کەمتری و، خویندەنەوهی قورئان بە شێنەیی و پێك و پێك و، هەواڵپێدانی لە لایەن خواى پەروەردگارەوه، کە لەمەودوا قسەیهکی گرانی دەخوێتە سەر، قورئان خویندنی شەویش لە شەونویژدا، کاریگەری لەسەر دڵ و دەروون زیاترەو، بێژرانیشی پێکترەو، لە پوژیشدا بواری جم و جۆلی زۆری هەیە، هەروەها فەرمان پێکردنی بە یادی خوا کردن و، خوێ بۆ یەكلا کردنەوهی و پشت پێ بەستنی:

خوا دەفرموی: ﴿يَأَيُّهَا الزَّمَلُ ① قُرِ الْإِلَ إِلَّا قَلِيلًا ② يَصْفَهُ ③ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ④ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ⑤ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ⑥ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ⑦ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ⑧ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ⑨ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ⑩﴾.

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە یازدە برگەدا:

خوا ﷻ پیغمبەری خاتەم ﷺ دەدوین و، دواى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ دەفرموی:

١- ﴿يَأَيُّهَا الزَّمَلُ﴾ ئەى نوێن لەخۆ پێچ! (الطبری) لە تەفسیرکەیدا دەلێ: (یا أَيُّهَا الْمُتَزَّمُ وَهُوَ الْمُتَلَفُّ بِثَابَةٍ)، ئەى (مُتَزَّم)! کە ئەویش بریتیه لە لەخۆوه پێچی پوشاکی، کە سێک پوشاکی لەخۆوه پێچای.

پیشتریش گوتم: من زیاتر وای تیده گەم که مه به ست پئی نوین و پیخه ف له خووه پیچان بی، واته: پیخه مبهری خاتەم ﷺ کاتیک گه راوه تهوه له ئەشکهوتی (حیراء) دواي ئەوهی پینج ئایهتی سهرهتای سوورەتی (العلق) ی بو دابه زین، که بریتین له: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (۱) ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ (۲) ﴿أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾ (۳) ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ (۴) ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ (۵) ﴿العلق﴾.

ئەم پینج ئایه ته یه کهمین ئایه تانیک بوون، که دابه زینه سهر دلی موباره کی پیخه مبهری کو تایی ﷺ له یه کهم دیداری له گه ل جییریلدا، که به سه رهاته که ی له سه حیحی بوخاریی و موسلیم و سپره ی ئینو هیشام و سه رچاوه کانداهاته، خوا پشتیوان بی دوايی که ده گینه سوورەتی (العلق)، لهوئی، درێژهی ئەو به سه رهاته باس ده کهین^(۱)، ئنجا دواي ئەوهی پیخه مبهری خوا ﷺ ده گه رپته وه، وه ک پیشتریش فه رمووده که مان هینا، ده فه رموئی: دامپووشن، به خه دیجه ی هاوسه ری ده لی، خوا لیی پازی بی، چونکه جوړیک له له رزو ترس و حاله تی شله ژانیك دایده گری و، له خوئی ده ترسی، تاكو ده فه رموئی: له خوّم ترسام، دایکمان خه دیجه ش (خوا لیی پازی بی) دلنای ده کاته وه، که شه یتان هه رگیز زه فه ر به تو نابات، له بهر ئەوهی تو پیاویکی چاکه کاری، ئیدی کوّمه لیک ئاکاری به رزو جوانی لی ده ژمی ری، دوايی له گه ل خوئی دا ده بیات بو لای کوره پووره که ی (وه ره قه ی کوپی نه وفه ل)، که پیاویکی به ته مه ن بووه و، بوته نه صرانیی، له سه ر ئایینی نه صرانیی بووه، پیخه مبه ریش ﷺ به سه رهاتی خوئی بو ده گیرپته وه و، ئەویش دلنای ده کاته وه که جندو شه یتان ده ستیان لی نه وه شانده و، به لکو ئومید ده کات پیخه مبه ری ئەو خه لک و کوّمه لگایه و دوا پیخه مبه ری خوا بی، که هه موو دنیا چاوه رپیان ده کرد.

(۱) له کتییی: (ژیا نامه ی پیخه مبه ری خوا) دا به درێژیی باس مان کردوه، پروانه به رگی یه کهم له چاپی چواره م.

ئىنجا ئەم: ﴿يَا أَيُّهَا الزَّمَلُ﴾ ھ، كاتىك بوو ھە پىغەمبەرى خوا ﷺ لى ئەشكەوتى
 ھىرپا راستەوخۇ گەراۋەتەۋە، بەلام: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَرُ﴾ رەنگە مەبەست پىي: بە
 پۇشاكى خۇ خۇ داپۇشەر بى، ۋەك دوايى باسى دەكەين، ھەلبەت دەشگۈنجى -
 ۋەك ھەندىك لى تۈيۈرەن و پروونكەرەۋانى قورئان گوتوۋيانە - ئەمەيان مەبەست
 پىي ئەۋەبى كە بە پۇشاكى خۇي خۇي داپۇشيوۋە، ئەۋىدىكەيان مەبەست
 پىي ئەۋەبى كە بە نوين و پىخەف داپۇشراۋە، بەلام بۈيە دەلىم: ئەمەيان
 مەبەست پىي خۇ داپۇشىنى پىغەمبەرە ﷺ بە نوين و پىخەف، چونكە كە لى
 ئەشكەوتى ھىرپا گەراۋەتەۋە، فەرموۋىيەتى: (زَمَلُونِي زَمَلُونِي)، دامپۇشن! دامپۇشن!
 ئىنجا كەسىك دادەپۇشرى كە پىخەفكى بەسەردا بدرى، بەلام ئەۋىدىكە (المدر)
 دەگونجى ئىنسان بە پۇشاكى خۇي، كراسىك شىتىكى خۇي بەسەر دەم و چاۋى
 خۇيدا، بدات و، بىھوئى پشووۋىيەك بدات.

ئەۋ ۋشەيش دوو واتاى ھەن:

أ- يەكەيان ئەۋەيە كە پىغەمبەرى خوا ﷺ لى ۋە كاتەدا خوا ئاۋا دواندوۋىيەتى و، ئەۋە
 جۇرپىكىشە لى لاۋاندەۋەۋە، بە مېھرەبانىي دواندن، بە عەرەبىي پىي دەلىن: (مُلَاطَفَةٌ)،
 كە ھەر ئەۋ ھالەتەى مەۋقى لەسەرە، بۈي بىرپىتە پىناس، ۋەك چۈن پىغەمبەرى خوا
 ﷺ ۋەك لى صەھىحى بوخارىيدا ھاتوۋە، جارىك كە عەلى كورى ئەۋو تالىب ﷺ، لەگەل
 فاتىمەى ھاسەرى دا، كە كچى پىغەمبەرە ﷺ (خو لىي پازى بى)، نىگەرانىيەكەيان
 دەبى، عەلى دەچىتە مزگەۋت، پىغەمبەرى خواش ﷺ دەچى بۈ لى فاتىمەۋ دەفەرموئى:
 كوا ئامۇزات؟ كوا عەلى ﷺ؟ دەلى: بە توورەيى چوۋە دەر، ئەۋىش دەچى و دەبىنى
 لەسەر خۇلەكەى مزگەۋت پاكشاۋەۋ خۇلى بە كەلەكەيەۋە نووساۋە، ئىدى پىي
 دەفەرموئى: (قُمْ يَا أَبَا تُرَابٍ!) ھەلسە ئەى بابى گل! ئىنجا عەرەب دەلىن: كەسىك كە لى
 ھالەتەى دايەۋ ئەۋ ھالەتەى بۈ دەكرىتە پىناس، ئەمە جۇرپىكە لى (مُلَاطَفَةٌ) مېھرەبانىي
 لەگەل نواندن و پىشاندانى ئەۋە كە خۇشىدەۋى و نازى ھەلدەگرى و لى توورە نىە.

ب- زانايان واتايەکی دیکەشیان لیگرتو، له: **﴿يَأْتِيَا الزُّمَرُ﴾**، که (طبری) ئەویشی هیناوو دەلی: (وَصَفَهُ بِأَنَّهُ مُتَزَمِّلُ النُّبُوَّةِ وَالرَّسَالَةِ)، خوا وەسف و پێناسە ی کردو بەوەی پێغەمبەراییەتی و پەوانە کراویتی هەلگرتو و لەخووە پێچاو، بەلام دوا یی رای یە کەم زال دەکات و دەلی: (أَوَّلَى الْقَوْلَيْنِ بِالصَّوَابِ الْأَوَّلِ)، لە پێشترین قسە لەراستیەو، قسە ی یە کەمە.

ئنجە کە خوا ی پەرورەدگار ئاوا پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەدوینتی، با بزانی ن چی پی دەسپێری؟

۲- **﴿فَرَأَيْتَ إِلَّا قَلِيلًا﴾**، شەو هەلسەو، جگە لە کەمی، (قُم) کرداری فەرمانەو لە (قَام) هەو هاتو، (قَام، يَقُومُ، قُم)، هەلسا، هەلدەستی، هەلسە، چاوگە کە ی (قِيَام) ه، کەواتە: **﴿فَرَأَيْتَ﴾**، شەو هەلسەو، بەلام بوچی شەو هەلسیتهو؟ ئەمە بە سیاق و سەلیقە دەزانری، هەرودە ها دوا ییش دی، مەبەست ئەو نە، بەس شەو هەلسی و هیچی دی، بەلکو شەو هەلسەو، زاراو یە کە لە قورئاندا بەکار هاتو و هەلسانەو ی شەو، هەلسانەو یە بو شەو نوێژ، شەو نوێژ کردن و شەو بیداری، **﴿فَرَأَيْتَ﴾**، شەوگار هەمووی هەلسەو، **﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾**، مەگەر کەمی.

دوا یی خوا ﷻ ئەو کە مەمان بو پوون دەکاتەو و دەفەر موی:

۳- **﴿نَضْفَهُ أَوْ أَنْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا﴾**، تەنیا کەمی هەلمەستەو، یان کەمی کیشی لی کەم بکەو، یانی: هەموو شەو کە بیدار بە، جگە لە نیو ی، نیو ی شەو بیدار بە و نیو ی شەو بخەو و پشوو بدە، **﴿أَوْ أَنْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا﴾**، یان ئەو نیو یە ش کە هەلاوێردراو لە هەلسانەو، واتە: ئەو نیو ی ش کە مۆلە تدرای پشووی تیدا بدە ی و تیتیدا بخەو ی، ئەویش کەمی لی کەم بکەو، بیخە سەر نیو ی کە ی دیکە کە تیتیدا بیدار دە ی، واتە: لە نیو ی زیاتر بیدار بە و شەو نوێژی تیدا بکە.

۴- **﴿أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَبُّ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا﴾**، یاخود ئەو نیو یە (کە هەلاوێردری لە شەو بیداری)، زیادە شەو بخە سەری و، بە رێک و پێکییش قورئان بخوینە، واتە: زیادە لە نیو ی شەویش پشوو بدەو بخەو، مانایە کە ی ئاوا ی لیدیتهو:

که پیغمبره‌ری خوا ﷺ سهرپشک کراوه له نیوان چهند حاله‌تیک داو،
 نهو حکمه‌ت و دووربینی و وردبینی و لیزانییه، بهس له خوای په‌روه‌ردگار
 ده‌وه‌شیت‌هوه، که له دوو سی پسته‌ی کورتدا خوای به‌رزو مه‌زن، ههم
 پیغمبره‌ره‌که‌ی ﷺ ده‌لاوینیت‌هوه و میهره‌بانانه ده‌یدوینتی، ههم فهرمانی پی ده‌کات
 به‌شهو بیداری، ههم بو‌ی دیاری ده‌کات شهو بیدارییه‌که‌ی چهند بی، ههم
 بو‌ی دیاری ده‌کات کاتی پشوودان و خه‌وتن و ئیسراحه‌تیشی چهند بی و، سی
 حاله‌ت و نه‌گه‌ری ده‌خاته به‌رده‌م:

حاله‌تی یه‌که‌م: نیوه‌ی شهو بیداربه و نیوه‌شی بخه‌وه.

حاله‌تی دووهم: زیاتر له نیوه‌ی شهو بیداربه، تا‌کو نیزیکی دوو له‌سه‌ر سی
 شهو، وه‌ک خوا له‌ئایه‌تی کو‌تایی دا ده‌فهرمو‌ی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي
 أَيْلٍ وَنِصْفِهِ، وَثُلَاثُهُ، وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾، که‌واته: حاله‌تی دووهم بو‌ی پیغمبره‌ری
 خوا ﷺ نه‌وه‌یه که دوو له‌سه‌ر سی شهو، یان زیاتر له نیوه‌ی شهو تا‌کو
 ده‌وری دوو له‌سه‌ر سی بیداربی و، یه‌ک له‌سه‌ر سی، یا‌خود تو‌زیک له‌یه‌ک
 له‌سه‌ر سی شه‌و‌گار زیاتر بخه‌و‌ی.

حاله‌تی سییه‌م: نه‌وه‌یه که نه‌و نیوه‌یه‌ی هه‌لی‌واردوه له‌وه‌ی تیدا بیدار بی،
 نه‌و نیوه‌یه‌ی پشووی تیدا ده‌دات و تیدا ده‌خه‌و‌ی، هه‌ندی‌کی دیکه‌شی بو‌ی زیاد
 بکات، واته: زیاتر له نیوه‌ی شهو پشوو بدات و بخه‌و‌ی.

که‌واته: پیغمبره‌ری خوا ﷺ سی بژارده‌ی خراونه به‌رده‌م بو‌ی شه‌ونو‌یژ:

یه‌که‌م: نیوه‌ی شهو.

دووهم: زیاتر له نیوه‌ی شهو، هه‌تا دوو له‌سه‌ر سی.

سییه‌م: یه‌ک له‌سه‌ر سی شه‌و‌گار. واته: یان نیوه‌ی شهو بیدار بی و شه‌ونو‌یژ بکات و
 نیوه‌شی بخه‌و‌ی، یان زیاتر له نیوه‌ی هه‌تا ده‌وری دوو له‌سه‌ر سی بیدار بی و، یه‌ک

لەسەر سیی بخەوئ، یاخود یەك لەسەر سیی شەو شەونوئ بکات و بیدار بئ و، دوو لەسەر سیی شەو شتیک کەمتر یان زیاتر بخەوئ و پشوو بدات.

﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِلاً﴾، قورئانی ش بە ریککی بخوینەوه، وشە (رَتْل) پیشتریش باسمان کرد، لە شیکردنەوهی وشەکاندا: (رَتْل، یَرَتْل، رَتْلًا، أَيْ: اسْتَوَى وَانْتَضَمَ وَحَسَنَ تَأْلِيفَهُ، وَرَتَلَ الثَّغْرُ أَوِ الْأَسْنَانُ، فَهُوَ مُرْتَلٌ، وَرَتَّلَ الْكَلَامَ أَيْ جَوَّدَ تِلَاوَتَهُ، (رَتْل، یَرَتْل، رَتْلًا)، واتە: ریک بوو، ناریکی تیدا نەبوو، ریک و پیک و چاک بوو، دەگوتری: (رَتَلَ الثَّغْرُ أَوِ الْأَسْنَانُ)، زار یاخود ددانەکان ریک و پیک بوون و پاش و پیش و بەرزیی و نزمییان نەبوو، دەگوتری: (ثَغْرٌ مُرْتَلٌ)، یان زاریکی ریک، یاخود زارو ددانیکی ریک، هەرۆهە دەگوتری: (رَتَّلَ الْكَلَامَ أَيْ جَوَّدَ تِلَاوَتَهُ)، واتە: جوانی خویند، قسەکە ی جوان کردو بە ریککی کردی، کەواتە: ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِلاً﴾، واتە: قورئان بە ریک و پیککی بخوینەوه، بابزانی زانیان چۆنیان ئەم رستە موبارە کە روون کردۆتەوه؟

۱- (الطبري) دەلێ: (بَيْنَ الْقُرْآنِ إِذَا قَرَأْتَهُ تَبِينًا، وَتَرَسَّلَ فِيهِ تَرَسُّلاً)، کاتیک قورئانت خویند بە چاکیی روونی بکەوهو، بە شینەیی و بە کاوہ خو بیخوینە، بە پەلە پرووزە نا.

۲- دیسان (الطبري) لە حەسەنی بەسراییهوه بە ژمارە (۳۵۲۷۸) لە تەفسیرەکە ی خویدا دەلێ: ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِلاً﴾، (إِقْرَأَهُ قِرَاءَةً بَيِّنَةً)، بیخوینەوه بە خویندەوهیەکی روون {کە پیت و وشەکان هەر کامیان مافی خوێ پێ بدری}.

۳- هەرۆهە (الطبري) لە موحایدەوه رەحمەتی خوا لە هەموویان بئ، بە ژمارە (۳۵۲۸۰) هیناویەتی: ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِلاً﴾، (بَيْنَ الْقُرْآنِ تَبِينًا بَعْضُهُ عَلَى أَثَرِ بَعْضٍ تُوَادَّةً)، واتە: قورئانی روون بکەوه هەندیک بە دوا ی هەندیکدا بە شینەیی و بە کاوہ خو، نە ک بە پەلە پەل.

شایانی باسە: ئیمە دوا ی کورتە باسیکی باش لە بارە ی قورئان خویندەوه دەکەین.

ئنجای خوا ﷻ حیکمەتی ئەوه کە بۆچی پیغەمبەری خوا ﷺ نیوهی، یان دوو لەسەر سیی، یاخود یەك لەسەر سیی شەو بیدار بئ و قورئان بە ریککی بخوینئ؟ رووندە کاتەوه:

(۵) - ﴿إِنَّا سُلِّقْنَا عَلَيْكَ قَوْلًا نَفِيلًا﴾، ئىمە لەمەودوا قسەیه کی قورس دەخەینە سەر تۆ، (الطبري) لە قەتادەو بە ژمارە (۳۵۲۸۸) لە ڕوونکردنەو دەى ﴿قَوْلًا نَفِيلًا﴾ قسەیه کی قورسدا، دەلى: (ثَقِيلٌ: وَاللَّهِ فَرَأَيْتُمْ وَحُدُودَهُ)، سویند بە خوا فەرزه کانی خواو سنووره کانی خوا قورسن.

هەندیکى دیکە گوتوووانە: قورسیی فەرماشتى خوا، مەبەست پى مانا ڕوالة تەكەشیەتی، وىپرای ئەو دەى لە ڕووی نىوەرۆك و مەعنەوییهو قورسە، هەر لە کاتی دابەزینیشتى دا قورس بوو، بۆ سەر پىغەمبەرى خاتەم ﷺ وەك لەو کورتە باسەدا كە لە سوورەتی یونس دا لە بارەى وەحییەو کردمان، كە ئەویش لە ئەسڵدا لە مەوسووعەى: (الإسلامُ كما يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ) لە بەرگی شەشەمى وەرمانگرتبوو و لە تەفسیری سوورەتی (یونس) دا پوختمان کردبوو، كۆمەلێك فەرماشتى پىغەمبەرى خوا ﷺ و، كۆمەلێك دەقى سوننەتمان هیان، بۆمان وینا دەكەن، كە كاتێك پىغەمبەرى خوا ﷺ وەحیی بۆ هاتو، چەندە قورس بوو لەسەرى! یەكێك لەوانە دایكمان عایشە خوا لى پازى بى دەلى: - وەك لە (صحيح البخاري و صحيح مسلم) دا هاتو - پىغەمبەرى خوا دەبینى لە ڕۆژى ساردى زستاندا، كاتێك وەحیی بۆ دادەبەزى، زەنگۆل زەنگۆل ئارەقەى بە دەم و چاودا دەهات، وەك گەوهەر و مرواریى بوون، ئەو دلۆپە ئارەقەى پىیدا دەهاتن.

هەرودەها پىغەمبەرى خوا ﷺ كە پرسىارى لىكراو چۆن وەحییت بۆ دى؟ فەرموویەتی^(۱): جارى وا هەیهە فریشتەكە بۆم دەچیتە سەر شیو دەى پیاویك و وەحیم بۆ دەنیرى، جارى واش هەیهە لە شیو دەى دەنگى زەنگۆلەدا بۆم دى، {ئەو فریشتەیه دەنگە دەنگىكى دیتە گوێی پىغەمبەرى خوا ﷺ وەك دەنگى

(۱) {أَحْيَانًا يَأْتِينِي مِثْلَ صَلَافَةِ الْجَرَسِ، وَهُوَ أَشَدُّ عَلَيَّ، فَيَقْصِمُ عَلَيَّ وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْهُ مَا قَالَ، وَأَحْيَانًا يَتَمَثَّلُ لِي الْمَلَكُ رَجُلًا فَيَكَلِّمُنِي فَأَعْيِي مَا يَقُولُ، قَالَتْ عَائِشَةُ: وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يُنْزِلُ عَلَيْهِ الْوَحْيَ فِي الْيَوْمِ الشَّدِيدِ الْبَرْدِ فَيَقْصِمُ عَنْهُ، وَإِنْ جَبِينُهُ لَيَتَفَصَّدُ عَرَقًا} (أخرجه مالك: ۴۷۵، وأحمد: ۲۵۲۹۱، والبخاري: ۳۰۴۳، ومسلم: ۲۳۳۳).

زەنگۆلە، یان دەنگی زەردەوالە، یان دەنگی ھەنگ؛ دوایی کۆتایی دی و من دەزانم چی گوتراوه، {واتە: خوای پەروەردگار لە پێی ئەوێ دەیخاتە نیو دلی}، ئەو جوړەیان قورسترنیەتی، جاری واشە فریشتەکە بۆم دەچیتە سەر شیوێ پیاویک و تێدەگەم چی دەلی، عائیشە گوتووێتی: لە پوژی زۆر سارددا بینومە وەحیی بۆ ھاتو، نیوچەوانی ئارەقە ی دەرداوه.

ھەر ھەھا لە دەقی دیکە ی سوننەتدا ھاتو، کە پێغەمبەری خوا ﷺ ئەگەر سواری حوشر بووبی جاری وابوو، حوشرە کە یە کسەر یەخ بوو، لەبەر ئەوێ پێغەمبەر ﷺ لەو ھالەتدا زۆر قورس بوو، حوشرە کە یەخ بوو و سینگێ داداوەتە سەر زەوی.

لە دەقی دیکەدا ھاتو - لە (صحيح البخاري)دا - زەید کۆری سابیت خوا لێی پازی بێ دەگیریتەو، کە جاریک پێغەمبەری خوا ﷺ وەحیی بۆ ھات و پانی لەسەر پانم بوو، گوتم ئیستا پانم ورد دەبی، ئەوێندە قورس بوو.

کە دیارە ئەمە قورسی پوالتیە کاتیک وەحییە کە دابەزیو، قورسی مەعنەویشی ئەوێ، کە پەيامە کە بۆ پێغەمبەری خاتەم ﷺ ھاتو، جیبە جیکردنی فەرزەکانی و سنوورەکانی و ئەرکەکانی، پێویستییان بە ماندوو بوون دەکات، پێویستییان بە خوین و ئارەقە دەکات، بە کۆچ و کۆچبار دەکات، بە قسە پێگوتران دەکات، بە ناپەختیی تەحەممول کردن دەکات، کەواتە: حیکمەتیی ئەو کە خوا ﷻ فەرمانی بە پێغەمبەرە کە ی کردو ھەویداربی و ھەوئوژ بکات و قورئان بە پێکی بخوین، ئەوێ کە ئامادە بێ بۆ وەرگرنتی ئەو فەرماشتە قورسە دەخوین سەر شانی و، ئەو ئەرکە قورسە ی پێی دەسپێردی، چونکە کەسیک بیهوئ کۆلیکی قورس بخاتە سەر شانی خو، دەبی باش خو بۆ ئامادە بکات و مەشق و پڕۆقە ی باش بکات، بۆ ئەوێ جەستە ی بەھیز بێ و بۆی ھەلبگیری.

ئىنجا خوا ﷺ حىكمەتى ئەنجامدانى شەونوڭز رووندىكاتهوۋ دەفەرموڭ:

۶- ﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلاً﴾، بە دۇنيانى خواپەرستىيەك كە لە شەودا ئەنجام دەدرى، كاريگەرىي زياتره (لەسەر دىل و دەروون) و بىژرانهكەي رېكتره.

وشەي ﴿نَاشِئَةَ﴾، زانايان بە سى واتا لىكيان داوۋتەوۋ:

يەكەم: ئەو خوا پەرستىيەي بە شەو ئەنجام دەدرى.

دوۋەم: كاتەكانى شەو كە خواپەرستىيان تىدا دەكرى.

سېيەم: ئەو كەسەي بە شەو ھەلدەستىتەوۋ جېگايەكەي بەجى دەھىلى.

بەلام واپىدەچى ماناي يەكەميان گونجاوتر بى، ئەگەرنا ھەر سى مانايەكە لە خودى خۇياندا راست، بەلام ئەوۋى يەكەميان زياتر لەگەل ئەوۋەدا كە دوايى دى، دەگونجى كە دەفەرموڭ: ﴿هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلاً﴾، واتە: ئەو خوا پەرستىيەي لەشەودا دەكرى، ھەم كاريگەرىي زياترەو، ھەم ئەو قسانەش كە تىيدا دەكرىن، وشەكان كە تىيدا دەگوترىن، ئايەتەكان كە دەخوئىندىنەوۋ، رېكترو راستر ديارن.

بەلام ئەوۋەش ھەر گونجاوۋ كە بگوترى: ﴿نَاشِئَةَ﴾، مەبەست پىي كاتەكانە، واتە: كاتەكانى شەو، ئەو خوا پەرستىيەي تىياندا دەكرى، كاريگەرىي زياترەو، ئەو قورئانەي تىياندا دەخوئىنرى و بىژرانهكەي رېكتره.

ھەرۋەھا ئەگەر بشگوترى: ﴿نَاشِئَةَ﴾، واتە: (النَّفْسُ الَّتِي تَنْهَضُ فِي اللَّيْلِ)، ئەو كەسەي بە شەو ھەلدەستى خوا پەرستىي دەكات، خوا پەرستىيەكەي و قورئان خوئىندەكەي، كاريگەرىي لەسەر دىل زياترەو قورئانەكەش كە دەخوئىنرى رېكتره، ھەر گونجاون.

وشەي ﴿وَطْأً﴾، خوئىندراوئىشەتەوۋ: (وَطْأً) بە ھەردوۋ جوړ خوئىندراوۋتەوۋ، ﴿وَطْأً﴾، لە (وَطْأً، يَطْأً)، واتە: پىي لەسەر دانا، پىي لەسەر دادەنئى، دوايى

(وَطْءٌ) بۆ کاریگه‌ریی دانان له‌سه‌ر هه‌ر شتێك به‌کارهاتوه، (وَطْأً أَيْ: ثِقْلًا)، وه‌ك پی‌ڤه‌مبه‌ری خوا ﷻ له‌ فه‌رمایشتیکدا ده‌فه‌رمووی: {اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلَى مُضَرٍّ}، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۷۱، ومسلم: ۶۷۵)، واته: ئه‌ی خوايه! زه‌بری خۆت له‌سه‌ر موزه‌ر (قوره‌یش) توند بکه.

به‌لام (وِطَاءٌ: يَعْنِي مُوَافَقَةً)، واته: ئه‌و قسه‌یه‌ی به‌ زار ده‌گوتری، زیاتر له‌گه‌ڵ دَلدا دیته‌وه‌و پیکه‌لپیک ده‌بن و پیکه‌وه‌ گونجاو ده‌بن له‌ شه‌ودا، که دنیا بـی هه‌ست و کش و ماته.

له‌ باره‌ی ﴿نَاشِئَةَ اللَّيْلِ﴾ ه‌وه، (الطبري) به‌ ژماره (۳۵۲۹۹) له‌ موچه‌یه‌ده‌وه هیناویه‌تی، ده‌لی: (كُلُّ شَيْءٍ بَعْدَ الْعِشَاءِ فَهُوَ نَاشِئَةٌ)، هه‌ر شتێك له‌ دوا‌ی نوێژی خه‌وتنان پێی ده‌گوتری: (نَاشِئَةٌ)، هه‌م نه‌فسی مرو‌قه‌که‌ که هه‌لده‌ستیته‌وه، هه‌م کاته‌که، هه‌م خواپه‌رستییه‌که‌ی تێیدا ئه‌نجام ده‌دری.

هه‌ر (الطبري) له‌ ئیبنو زه‌یده‌وه به‌ ژماره (۳۵۳۰۰) هیناویه‌تی، له‌ باره‌ی (نَاشِئَةٌ) ه‌وه ده‌لی: (أَيُّ سَاعَةٍ مِنَ اللَّيْلِ قَامَ، فَقَدْ نَشَأَ)، هه‌ر کاتێك له‌ شه‌ودا هه‌لستیته‌وه، پێی ده‌گوتری: (نَشَأَ).

ئنجاکه‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿أَشْدُّ وَطْأًا﴾، ئه‌گه‌ر (وَطْأًا) بـی، واته: (أَشْدُّ ثِقْلًا) قورسته‌، یان (تَأْثِيرًا) کاریگه‌رت‌ره، به‌لام ئه‌گه‌ر (وِطَاءً) بـی، یانی: (مُوَافَقَةً) یانی: گونجاوت‌ره، ئه‌و خوا په‌رستییه‌ی به‌شه‌و ده‌کری، گونجاوت‌ره بۆ نیوان پرووح و جه‌سته‌و پیکه‌وه‌ گونجاویان.

﴿وَأَقْرَبُ قِيَلًا﴾، بیژرانه‌که‌شی ریک‌ت‌ره، یه‌کیك له‌ زانایان ده‌لی: (أَثْبُتُ فِي الْقَلْبِ وَأَصَوْبُ قِرَاءَةً)، له‌ دَلدا چه‌سپاوت‌ره‌و له‌ خویندنه‌وه‌شدا پاسترو ریک‌ت‌ره، موچه‌یه‌د که (الطبري) به‌ ژماره (۳۵۳۲۱) ه‌وه، لێی هیناوه، ده‌لی: (أَجْدُرُّ أَنْ تُوَاطِيَّ سَمْعَكَ وَقَلْبَكَ)، واته: (ئه‌و شه‌ه‌ونوێژه‌ی له‌ شه‌ودا ده‌کری و، ئه‌و قورئانه‌ی له‌ شه‌ودا ده‌خوینری و، ئه‌و خواپه‌رستییه‌ی له‌ شه‌ودا ده‌کری)، شایسته‌ت‌ره به‌وه‌ی دَل و

گویت یەك بن، یانی: ئەو قسەیی دەكری هەم گویت چاك وەری بكری، هەم لە دڵشتدا باش بچەسپی.

(۷) - ﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا﴾، بە دنیایی بۆ تۆ لە پوژدا هەیه، جم و جۆلێکی درێژ، (سبح) لە ئەسڵدا بە مانای پوشتن بەنیو هەوادا، یان بەنیو ئاودا، بەنیو ئاودا پێی دەگوترێ: مەلەو، بەنیو هەوادا پێی دەگوترێ: فرین، بەلام دوايی بۆ هەر جوړه جم و جۆلێك بەكارهێناوه، بۆیه زانایان گوتویانه: ﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا﴾، (أَيَّ فَرَاغًا طَوِيلًا تَتَّقَلَّبُ فِيهِ)، بۆشایی و کاتیکی زۆر هەیه که تێیدا هەلس و کەوت بکە، وشەي ﴿سَبْحًا﴾، خوێنراویشەتەو: (سَبْحًا)، (أَي: سَعَةً لِقَضَاءِ حَوَائِجِكَ)، فراوانی بۆ جێهەستی کردنی کارەکان، کەواتە: (سَبْح) بە مانای فراوانی دی و، (سَبْح) بە مانای هاتن و چوون دی، واتە: لە پوژگادا فراوانی بۆ تۆ هەیه، ئەگەر بە (سَبْحًا) بخوێندریتەو، یانی: مەوداو دەرڤەتییکی درێژت بۆ هاتن و چوون و کردنی، کاروبارەکان و هەلسوکهوتی نیو خەلک هەیه، ئەگەر (سَبْحًا)ش بێ، واتە: لە پوژیدا بۆشاییکی زۆر هەیه، هاتن و چوونێکی باش هەیه، کە بێ و بچی و، شەوێکە تەرخان بکە بۆ خواپەرستیی.

دوايی خوا ﷻ ئەركێکی دیکە زۆر گەورەو گرنگ بە پێغه مبهري خاتەم ﷺ دەسپێری:

(۸) - ﴿وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا﴾، ناوی پەرەردگاریشت بێنە (باس بکە) و بە خۆ دابرینتی باش خۆت بۆ لای خوا دابەر، (أَي: انْقَطِعْ إِلَيْهِ انْقِطَاعًا)، خۆت دابەر بە لای خوادا بۆ خواپەرستیی و خۆی بۆ یەکلایی بکەو، بە یەکلایی کردنەوێکی باش، وەك بە دایکمان مەریەم دایکی عیسا خوا لێی پازی بێ و سەلامی خوا لەسەر عیسا بێ، گوتراوه: (مَرِيَمُ الْبَتُولُ، الْبَتُولُ: الْمُنْقَطِعَةُ إِلَى اللَّهِ)، ئافەرەتێك کە خۆی دابریوه بۆ لای خوا، وازی لە هاوسەرگیری و خۆشییهکانی ژیانی دنیا هێناوه (یانی: خۆشییه جەستەییەکان).

قەتادە وەك (الطبري) بە ژمارە (۳۵۳۴۷) لێهەو وەرگرتو، ﴿وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا﴾ ی ئاوا لێکداوێتەو: (أَخْلِصْ لَهُ الْعِبَادَةَ وَالذَّعْوَةَ)، هەم پەرستنت، هەم بانگەوازت بۆ خوا ساغ بکەو و بەشی کەسی پێوه مەهێلە.

۹- ﴿رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾، پەرۋەردگاری رۆژھەلات و رۆژئاوا، خویندراۋەتەوہش: (رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ)، واتە: پەرۋەردگاری خودی رۆژھەلات و خودی رۆژئاوا، یاخود: پەرۋەردگاری خەلکیك كە لە رۆژھەلاتی زەویین و، خەلکیك كە لە رۆژئاوای زەویین.

۱۰- ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، بێجگە لەو هیچ پەرستراویك نیە، هیچ پەرستراویك كە شایستەیی پەرستان بێ نیە، ئەگەرنا پەرستراوی پووچ و ساخە زۆرن.

۱۱- ﴿فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا﴾، كەواتە: تەنیا ئەو بەكار بێ سپێردراو بگرە، تەنیا خوا ﷻ بە کارپێسپێردراوی خۆت و سەرپەرشتیاری خۆت بگرەو، کاروباری خۆت ھەمووی بەو بسپێرەو، بەس پشت بەو ببەستە.

مەسەلەى دووهم:

فەرمانکردن بە پیغمبەر ﷺ کە لەسەر قسە و قالی بێپروایان خۆراگر بێ و، دووریان لێ بگرێ بە شیوەیەکی جوان و، بە درۆ دانەرانی خوشگوزەران بۆ خوا لێبگرێ و کەمیک مۆلەتیان بدات و، دلتیا بێ کە خوا کۆت و زنجیرو ئاگری بێنێسە دراو خواردنی گەرووگیرو ئازاری بە ئیش و ژانی لەلایەو، پوژی دوایش زەویی و چیاپەکان دەههژێن و چیاپەکان دەبنە ملی هەلژاو:

خو دەفەرموی: ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۝۱۰ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمُ قَلِيلًا ۝۱۱ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ۝۱۲ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۳ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَغِيًّا ۝۱۴﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە نۆ برگەدا:

(۱)- ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾، خوشت رابگرە لەسەر ئەوهی دەلێن، یەکیکی دیکە لەو ئەرکانەى خوا بە پیغمبەریان دەسپێرێ، ئەوهیە کە دەفەرموی: ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾، لەسەر ئەوهی دەلێن خۆراگرە، بەدلتیایی راناوی شیراوهی: ﴿يَقُولُونَ﴾، بۆ بێپروایان و ناحەزانی پیغمبەری خوا ﷺ دەچێتەوه، واتە: ئەوهی ناحەزانت دەلێن، خۆراگرە لە بەرانبەریداو پاشەکشە مەکە لە رێبازی خۆت، لە گەیانندی پەيامی خواى پەروەردگار.

(۲)- ﴿وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا﴾، بەشیوەیەکی جوانیش دووریان لێبگرە، (هجر) بریتیه لە دووری گرتن، کۆچکردن و دوور کەوتنەوه لە شتێک، کە پیشتر لێی نزیك بووه، کەواتە: ﴿وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا﴾، واتە: دووریان لێبگرە، بەدلتیایی مەبەست لە دووری گرتن لێره دا، دووری گرتنی جەستەیی نیه، چونکە پیغمبەری خوا ﷺ فەرمانی پێنەکراوه کە هەر لە سەرەتاوه لە مەکە کۆچ بکات، بەلکو مەبەست دووری گرتنی مەعنەوییه، واتە: زۆر لە گەلیان پێوه مەچۆ، هەر وه ها مەبەست لە واز لێهێنانیکی جوان

(هَجْرًا جَمِیلاً)، دیسان ئەوہ نیه که بانگیان نه کات بو لای خواو، په یامی خویان پى نه گه یه نى و، وتووێژیان له گه لدا نه کات، به لکو یانی: شەرە قسه یان له گه لدا مه ککه و، وه ک شیوازی بى نه زاکه ت و ناشیرینی ئەوان له خۆت مه وه شیته وه و، واز له ته عبیر و شه نارێکه کانیان، به پینه، که ههر شایسته ی خویان و وه ک ئەوان مه که.

لێره دا (الطبري) له قه تاده وه به ژماره (۳۵۳۵۱) ده قیک دینى، به چاکم زانی ئاماژه یه کى پى بکه م، قه تاده ره حمه قى خواى لیبى گوتوو یه قى:

(بَرَاءة نَسَخَتْ مَا هَا هُنَا وَأَمَرَ بَقْتَالِهِمْ، حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، لَا يُقْبَلُ مِنْهُمْ غَيْرُهَا)، واته: سوورەتى به رائه ئەمەى نه سخ کردۆته وه و، فه رمانى پیکراوه (له سوورەتى به رائه دا) به جهنگان له دژيان هه تا شایه تمان دینن، به وه ی جگه له خوا هیچ په رستراویک نیه و، به وه ش که موحه ممه د ره وانه کراوى خوایه، جگه له وه یان لى وه رناگیرى.

ده لیم: ئیمه له ته فسیری سوورەتى به رائه (التوبة) دا باس مان کرد، که زۆریک له زانیان بو لابه ر (ناسخ) ئاماژه ده که ن به ئایه قى ژماره پینجی سوورەتى (التوبة) له وى کورته باسیکمان له و باره وه کردوه، که به ناهه ق ناویان له و ئایه ته ناوه: ئایه قى شمشیر (آيَةُ السَّيْفِ) له کاتی کدا وشه ی (سيف) له قورئاندا هه ر نه هاتوه، وشه ی (أَسْلِحَةَ) هاتوه، به لام وشه ی (سيف) له قورئاندا نه هاتوه، ئایه قى ژماره پینجیش له وى قسه مان لیکردوه، که له راستیدا هیچ په یوه ندی نیه به نه سخ کردنه وه و لبردى ئەم ئایه ته وه هه موو ئەو ئایه تانه ی دیکه وه، که باسی چاوپۆشیی کردن و لیبوردن و واز لى هینان و مۆله ت دان، ئەوانه ده که ن! چونکه پیغه مبه رى خوا ﷺ هه ر به رده وام بووه، له مه ککه ش و له مه دینه ش له سه ر واز لیه ی نانی قسه ی نارێک و رووبه روو نه بوونه وه، له گه ل خه لکدا به شیوازی که شایسته ی پیغه مبه رى خاته م نیه ﷺ، به رده وام پیغه مبه رى خوا ﷺ له گه ل ده غه ل و مونا فقه کان و، له گه ل جووله که وه نه صرانییه کان و، له گه ل هاوبه ش

بۆ خوا دانەران و، لەگەڵ مسوڵمانانی لاریشدا، ھەر بەو شیوہیە مامەڵە ی کردووە: بەردەوام چاوپۆشی کردووە، بە سینگ فراوانیی و پەوشتەرزیی ھەلس و کەوتی کردووە، کەواتە: ماقوول نیە بگوتری: ئایەتی ژمارە پینجی سوورەتی (التوبة) ھەرچی ئایەتەکانی دیکە، کە فەرمان دەکەن بە پەوشت جوانیی و، لیبوردەیی و، سینگ فراوانیی و، پەحم و بەزەیی و، نەرم و نیانی، ھەموویانی نەسخ کردوونەو، چونکە ئەو شتیکی ریشەدارە لە پیغەمبەری خاتەمدا ﷺ و، لە ھەر مسوڵمانیکدا کە شوینی ئەو دەکەوی، کە ھەر دەبی رازاوە بی بە پەوشتی جوان و، سینگ فراوانیی و میھرەبانی و لیبوردەیی و چاوپۆشی^(۱).

۳- ﴿وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ﴾، لە منیش و لە بە درۆ دانەرە خاوەن نازو نیعمەتەکان بگەری.

۴- ﴿وَمَهْلِكُمْ قَلِيلًا﴾، کەمێک مۆلەتیان بدە، لە من و لەوان بگەری، یانی: ئەوان بۆ من لیگەری، ئەوان بۆ من واز لی بینە، ﴿وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ﴾، بە درۆ دانەرە خاوەن نازو نیعمەتەکان، (نعمة)، یانی: چاکە، بەلام (نعمة) و (تَنَعُّم) یانی: خوشگوزەرانی و خوشرابواردن، بۆیە زانیان گوتووین: ﴿أُولِيَ النَّعْمَةِ﴾، یانی: (أَهْلُ التَّنَعُّمِ)، ئەوانە ی خوش رادەبوێرن و خوشگوزەران، ھەلبەتە بە زۆری ئەوانە بە مالی ھەرام لەسەر حیسابی خەلک خوش رادەبوێرن و خوشگوزەران، ﴿وَمَهْلِكُمْ قَلِيلًا﴾، ئەمە دوو واتای ھەن:

أ- کەمێک دوایان بخە بۆ ئەو سزاو ئازارە ی بۆم ئامادە کردوون، ھەتا دەگەنە کاتی خۆی، واتە: لێیانگەری تاکو پوژی دوایی، یان تاکو مەرگیان دی و لە قوئای بەرزەخدا دەکەونە نیو سزاو مەینەتی و ئازارو ئەشکەنجەو.

(۱) لە پیشەکی گشتی ئەم تەفسیرەدا، کە لە چاپی دوھمیدا لە بەرگی یەکەم دا دەلی و، بە جیاش لە کتیی (قورئانی مەزن) و لە کتیی: [ھیچ ئایەتیکی مەنسوخی لە قورئاندا نییە] دا بەدریژی بای نەبوونی ھیچ ئایەتیکی مەنسوخ لە قورئاندا کردووە.

ب- كه مېك مۆلەتيان بده، ههتا ئەم قۆناغى مەككە بەسەر دەچى و قۆناغىكى ديكە، كه گواستنەوهو كۆچ كردنه له مەككەوه بۆ مەدينە، دىته پيشى و ئىسلام قەوارەى سياسىي پەيدادەبى و، فەرمان بە مسولمانان دەكات بەرگرىي لهو قەوارەيهى خۆيان بکەن بە هيزو چەك، ئەو کاته ئەو زلە زلانهى تۆ ئەزىهت دەدەن و ناپه‌حه‌تت دەکەن، بە سزای خۆيان دەگەن، له کاتى پرووبه‌پروو بوونه‌وهى ئەهلى ئيمان له‌گەڵ ئەهلى کوفردا، وه‌ك له‌جه‌نگى بە‌دردا پروويدا.

٥- ﴿إِنْ لَدَيْنَا أَنْكَالٌ وَحِمَاٌ﴾، بە دلىايى ئيمه‌ کو‌ت و پيو‌هنده‌کان و بلىسه‌ى ئاگرمان له‌لايه، ﴿أَنْكَالًا﴾، (آنکال) کو‌ى (نکله)، كه به مانای کو‌ت و زنجيره، ئەوه‌ى له پىي ئاژە‌ل ده‌کرى، (نکله) به‌وه ده‌گو‌ترى، ئەو زنجيرو کو‌ت و پيو‌هنده‌ى له پىي ئاژە‌ل ده‌کرى، بۆ ئەوه‌ى ته‌کان نه‌دات و نه‌جوو‌لى و نه‌پروات، (جَحِيم) واته: بلىسه‌ سه‌وزه‌که‌ى ئاگر، بلىسه‌ى ئاگرمان له‌لايه.

٦- ﴿وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ﴾، خواردنىكى خاوه‌نگير، (يَعْنِي طَعَامًا يُغْصُ بِهِ أَكْلُهُ)، خواردنىك بخۆره‌که‌ى له‌ قورگى ده‌گيرى و گه‌رووگيره، ئىبنو عه‌باس خوا له‌ خو‌ى و باي پازى بى، وه‌ك (الطبرى) به‌ ژماره (٣٥٣٦٦) لىوه‌ى هيناهه، ده‌لى: (شَوْكٌ يَأْخُذُ بِالْحَلْقِ فَلَا يَدْخُلُ وَلَا يَخْرُجُ)، دركىكه له‌ قورگ ده‌گيرى، نه‌ ده‌چىته‌ خوارو نه‌ دىته‌وه ده‌رىش، واته: ئيمه‌ کو‌ت و پيو‌هنده‌کايمان له‌ لان و، بلىسه‌ى ئاگرمان له‌لايهو، خواردنىكى گه‌رووگيرمان له‌لايه.

٧- ﴿وَعَذَابًا أَلِيمًا﴾، هه‌روه‌ها ئازارىكى به‌ ئيش و ژانىشمان له‌لايه، كه‌واته: هه‌لىانگره بۆ ئەو کات و ئەو کاته تووشى ده‌ردى خۆيان دىن.

ئنجا ئايا ئەو زارو ئازاره، ئەو کو‌ت و زنجيرو بلىسه‌ى ئاگرو خواردنى گه‌رووگيرو ئازاره به‌ ئيشه‌ كه‌نگىه؟

٨- ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾، ئەو پۆژه (واته: له‌ دواى ئەو پۆژه‌وه) دى، كه زه‌وىي و چىايه‌کان ده‌له‌رزنه‌وه، ده‌هه‌ژىن.

۹- ﴿وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَيْبًا مَّهِيلًا﴾، چیاپه کانیس ده بن به کو ملی هه لږژاو، (کثیباً: رَمَلًا سَائِلًا مُتَنَاقِرًا)، ملیکی شلی ږژاو، لم ته گهر زور ورد بئ، که چه نگی تیهه لده دهی له نیو په نجه کانت دیته خواری، یا خود ته گهر هه ندیکی لیگیری، ته وهی دیکه به دوایدا دی، (مِهیل) له وه وه هاتوه، که ته گهر هه ندیکی لیوهر بگری، ته وی دیکه به دوایدا دی، چونکه خوئی ناگری: (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (الْكُثِيبُ الْمَهِيلُ): اللَّيْنُ الَّذِي إِذَا مَسِسْتَهُ تَتَابَعَ وَيَنْهَالُ، واته: (الْكُثِيبُ الْمَهِيلُ) یانی: کومه له ملیکی نه رمی وا کاتیک تو دهستی بگه یه نیه، به دوا یه کدا دی، (یَنْهَالُ) واته: به دوا یه کدا ده پرووخی و ده رمی، چیاپه کانیس ئاویان لی دی، که ته وهش یه کیکه له دیمه نه کانی پوژی ئاخیر زه مان، واته: قوناغی یه که می پوژی دواپی، که له دوا یه فووی یه که م کردن به که په نادا دیته دی، دواپیش فووی دووه می پیدا ده کری و قیامهت دی، ئنجا ته و سزاو ئازارانه له وی هه ن، ده شگونجی مه به ست پیی ته وه بئ که پوژی دواپی ته وهی تیدا ده قهومی، به لام ته وانه هه ر له گه ل مردن، له قوناغی به رزه خ دا ته و سزاو ئازارانه یان هه ن.

کورتە باسیک لە بارەی

ئەدەبەکانی قورئانخویندن و، پێناسە و حوکم و گرنگی و
پلەکان و چۆنییەتی قورئان خویندنهوه و ئەدەبەکانی قورئان
خویندنهوه

تەوەرە یە کەم:

برگە یە کەم: نیەتی خۆ ساغکردنهوه:

یەکیک لە ئەدەبەکانی قورئانخویندن، بریتیە لە ساغکردنهوهی نیازو مەبەست
لە کاتی قورئانخویندن دا، کە مەرووف تەنیا وەك پەرستشێك بۆ خوا ئەنجامی
بدات.

بەلێ: یەكەمین و بناغە ی ئەدەب و پەروەشتە بەرزەکانی قورئانخویندن، ئەوێە
کە مەرووف دلی خووی ساغ و صاف بکاتەو، هیچ هاندەر و پالنه‌ریکی نەبێ بۆ
ئەو قورئانخویندنه، ئەو نەبێ کە خوا لێی رازی بێ، کە ئەو فەرماشتی خوا
دایە زاندو، هەر خودی خویندنهوه‌کە، خوا پەرستییهو چاوه‌ڕێی پاداشتی لە
بەرانبەر دا دەکری.

لەوبارەو ئەو فەرماشتە ی پێغەمبەری خوا ﷺ دینین: {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ
اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: دَخَلَ النَّبِيُّ ﷺ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا فِيهِ قَوْمٌ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ،
قَالَ: اقْرَأُوا الْقُرْآنَ، وَابْتَغُوا بِهِ اللَّهَ، مَنْ قَبِلَ أَنْ يَأْتِيَ قَوْمٌ يَقِيمُونَهُ إِقَامَةَ الْقِدْحِ،
يَتَعَجَّلُونَهُ، وَلَا يَتَأَجَّلُونَهُ}، (أخرجه أحمد: ۱۴۸۵۵، وأبو يعلى: ۲۱۹۷، والبيهقي في
شعب الإيمان: ۲۶۴۳، ۲۶۴۴)، واتە: جابیری کوپی عەبدوللا (خوا لە خووی و بابی
رازی بێ)، دەگێڕێتەو ئەوێە: پێغەمبەر ﷺ پۆژێک چووێ مەزگەوت، کۆمەلێک

قورئانیان دەخویند، فەرمووی: قورئان بخوینن و خوا (عَزَّ وَجَلَّ) ی پئی بخوازن، {پەزنامەندیی خواو پاداشتی خوا ی پئی بخوازن}، بەر لەوەی کۆمەڵیک یین وەك پەلیك راستی دەكەن، بەلام پەلە ی پێدەكەن و، چاوەڕپیی پاداشتەكە ی لە پۆژی دوایی دا ناکەن.

بەرگی دووهم: خویندنی بە تێوەرمان و تێگەشتنەو:

ئەدەبێکی دیکە ی قورئانخویندن، ئەوێهە کە بابای قورئانخوین بە تێگەشتنەو بە تێرمانەو بەخویننیتەو، بۆ ئەوێهە لە یەك کاتدا دوو بەهرە ی لێوەبرگری:

أ- لێتێگەشتنی قورئان، کە ئەوێهە گەورەترین ئامانج و مەبەستە لە ژیا نی دنیا داو هۆکاری کارپێکردن و جێبەجێکردنی قورئانی شە بەشیوێهە کی راست و دروست.

ب- پاداشت وەرگرتنەو لە پۆژی دوایی دا، کەواتە: مەسەلە بەس خویندنی قورئان نیە، بەلكو دەبێ بە پێکی و بە شێنە ی و بە تێوەرمان و بیرکردنەو بەخویننیتەو، بۆ ئەوێهە ئەو دوو ئامانجە بپێکی: هەم لێی تێگات و لێی بەهرەمەند بێ، کە لە راستییدا قورئان بۆ لێتێگەشتن و لێ بەهرەمەند بوون، دا بەزێراو: ﴿كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِّيَذَكِّرَ أَتِيَهُ وَلِيَذَكِّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ (ص، هەرەها بۆ ئەوێهە پاداشتەكەشی دەستبەكەوێ، چونکە بە ئەندازە ی ئەوێهە مروف لە قورئان بەهرەمەند دەبێ و، لێی تێدەگات و چاکی دەخوینن بە خسووعەو بە ئەدەبەو، پاداشتی شە دەبێ، لەو بارەوێهەش چەند دەقیك دینن:

(۱) - {جَاءَ رَجُلٌ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَقَالَ: إِنِّي لَأَقْرَأُ الْمُفَصَّلَ فِي رُكْعَةٍ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: هَذَا كَهَذَا الشَّعْرِ! إِنَّ أَقْوَامًا يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيَهُمْ، وَلَكِنْ إِذَا وَقَعَ فِي الْقَلْبِ فَرَسَخَ فِيهِ، نَفَعَ}، {قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَوْسُفَ الْجَدِيعِ: أَثَرُ صَحِيحٍ، أَخْرَجَهُ: الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۶۰۲، وَالنَّسَائِيُّ: ۱۰۰۴}.

واتە: پیاوێك هاتە لای عەبدوللای كوری مەسعوود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گوتی: من هەموو موفەسسەل لە ركاتێكدا دەخوینم (ئەو سوورەتانە ی زوو زوو نیوانیان دەكەوێتی،

که له سوورەتی (ق) هوه دەست پێدەکن، تاكو سوورەتی (الناس))، عەبدوللای کورپی مەسعوود پێی گوت: گوتنیک وەك گوتنی شیعر؟ کەسانیک قورئان دەخوینن لە گەر وویان ئەودو نابێ، {واتە: تێکەڵ بە دڵ و دەروونیان نابێ، یاخود تێکەڵ بە عەقل و ھۆشیان نابێ}، بەلام قورئان ئەگەر کەوتە نێو دڵ و چەسپی، ئنجا سوود بە خاوەنەکە (بە خوینەرەکە) دەگەینێ.

(۲) - {قَالَ أَبُو جَمْرَةَ: قُلْتُ لَأَبْنِ عَبَّاسٍ: «إِنِّي رَجُلٌ سَرِيعُ الْقِرَاءَةِ، وَرَبَّمَا قَرَأْتُ الْقُرْآنَ فِي لَيْلَةٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ»، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: «لَأَنْ أَقْرَأَ سُورَةَ وَاحِدَةٍ أَعْجَبَ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَفْعَلَ ذَلِكَ الَّذِي تَفْعَلُ، فَإِنْ كُنْتُ فَاعِلًا وَلَا بُدَّ، فَأَقْرَأُ قِرَاءَةً تُسْمِعُ أُذُنِيكَ، وَيَعْيِي قَلْبُكَ» (أثر صحيح، أخرجه البيهقي في شعب الإيمان: ۲۱۵۹).

واتە: ئەبوو جەمرە - یەکیك بوو لە زانایان - دەلی: بە عەبدوللای کورپی عەباسم گوت (خوا لە خووی و بابی پازی بێ)، من پیاویکم زۆر بە خیرایی دەخوینم، جاری واهیه هەموو قورئان لە شەویکدا دەخوینم، بەلکو جاری واهیه دوو جارانی دەخوینم! عەبدوللای کورپی عەباس خوا لە خووی و بابی پازی بێ، گوتی: ئەگەر سوورەتیک بخوینم بە شینەیی پیم باشترە لەوەی وەك تۆ بکەم، ئەگەر هەر واشدەکە بە جوړیک قورئان بخوینە کە گوێیە کانت بییستن و دلێشت تێی بگات.

(۳) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ كَانَ يَخْتِمُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «اقْرَأِ الْقُرْآنَ فِي كُلِّ شَهْرٍ، قَالَ: قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! إِنِّي أُطِيقُ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ؟ قَالَ: فَاقْرَأْهُ فِي كُلِّ عَشْرِ، قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! إِنِّي أُطِيقُ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ؟ قَالَ: فَاقْرَأْهُ فِي كُلِّ سَبْعٍ، وَلَا تَزِدْ عَلَى ذَلِكَ» (أخرجه البخاري: ۴۰۶۶، ۴۰۷۶۷، ومسلم: ۱۰۵۹).

واتە: لە عەبدوللای کورپی عەمپی عەسەو (خوا لە خووی و بابی پازی بێ) گێردراوەتەو، کە لە هەموو شەواندا قورئانی خەتم کردو، (هەموو قورئانی

خویندوه)، پیغهمبه ریش ﷺ پیی فہرموو: قورئان ھہ مووی له ماوہی مانگی کدا بخوینن، گوتی: ئہی پیغهمبه ری خوا! لهوہ باشترم له توانادا ھہیہ، فہرموو: له ھہر بیست شہوئکدا (بیست پوژ) دا ھہ موو قورئان بخوینن، (واتہ: ھہر پوژئ یان شہوئ جوزئو نیویک)، گوتم ئہی پیغهمبه ری خوا! لهوہ باشترم له توانادا ھہیہ، فہرموو: له ھہر دہ شہودا قورئان خہتم بکہ، (واتہ: ھہر شہوو پوژئ دہ (۱۰) جوزء)، گوتم: ئہی پیغهمبه ری خوا! لهوہ زیاترم له توانادا ھہیہ، فہرموو: له حہوت پوژاندا ھہ موو قورئان بخوینن و لهوہ زیاد مہ کہ.

واتہ: لهوہ زیاترم مہ خوینن کہ له ماوہی حہفتہیہ کدا تہواوی بکہی، واتہ: ھہر پوژئ چوار جوزئو شتیک.

ھہر لهو بارہوہ ئہم دہقہ ش دینن، کہ پیغهمبه ری خوا ﷺ به عہدوللای کورپی عہمپی کورپی عاصی ھہر لهو بہ سہرہاتہی پیشوودا فہرموو: (لا یفقه القرآن مَن قرأه فی أقل من ثلاث) ھہر کہ سیک له ماوہی سی شہو کہمتردا ھہ موو قورئان بخوینن، لیی تیناگات.

کہواتہ: نابئ ھہ موو قورئان له ماوہی سی شہو کہمتردا بخوینن، واتہ: شہوو پوژئ دہ (۱۰) جوزء، لهوہ زیاترم نابئ بخوینن، چونکہ پیغهمبه ر دہ فہرموو ﷺ کہ سیک له شہویک دا دہ جوزئان زیاترم بخوینن، لیی تیناگات، کہ لیی تینہ گہیشتی مانای وایہ گہورہترین ئامانجی قورئان کہ لیتیکہیشتنہ، نایہ تہ دی.

برگہی سیہم: دہبئ قورئان له شویننکی بیدہنگ بخوینن:

دہبئ شوینن قورئان تیدا خویندن، شویننیک بئ ئارام بئ و ھیمینی تیدابئ و، ئہو شوینانہی دہنگیان تیدا بہرز دہ کریتہوہو دہنگہ دہنگ و گالہ گال دی، قورئان نہ خوینن، لهو بارہ شہوہ ئہم دہقہ دینن:

إِعْن عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ اعْتَكَفَ وَخَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ: أَمَا إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا قَامَ فِي الصَّلَاةِ، فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ، فَلْيَعْلَمْ أَحَدُكُمْ مَا يُنَاجِي

رَبُّهُ، وَلَا يَجْهَرُ بِعُضْكُمْ عَلَى بَعْضٍ بِالْقِرَاءَةِ فِي الصَّلَاةِ، (حديث صحيح، أخرجه: أحمد: ۴۰۲۸، والطبراني في الكبير: ۳۵۷۲).

واته: عهبدوڭلاي كورپى عومەر (خو له خوڭى و بابى پازى بى) گپراويه ته وه كه پيغهمبەر ﷺ چۆته ئيعتيكافه وه، دوايى وتارى بو خه لك داوه و فەرموويه تى: بزائن! يه كيك له ئيوه كه هه لده ستى بو نوڭزى، پهروهردگارى ده دوڭزى، ئنجا با يه كيك له ئيوه بزائى ئه وهى پهروهردگارى پى ده دوڭزى، چيه، (واته: با هوڭ و گوڭ و دل ئاماده يى هه بى، نه ك هه ر قسان ريز بكت)، با هيچ كامىكتان به سهر ئه وهى ديكه تان له كاتى قورئان خوڭندن و، له كاتى نوڭزدا دهنگ بهرز نه كاته وه، كه واته: قورئان ده بى له كهش و هه وايه كى هيمن و ئارام و كش و ماتدا بخوڭزى، نه ك له شوڭنيكدا كه دهنگه دهنگ و قه ره بالغى لى بى، مه گه ر به ناچارى بى.

برگه ي چواره م: ده بى مروڭ بهر له وهى ده ست به قورئان خوڭندن بكت، خوڭى بو ئاماده بكت:

ئه ده بى كى ديكه ي قورئان خوڭندن، ئه وه يه كه مروڭ دلى بيداربى و عه قلى هوڭيار بى و، هيچ شتى كى نه بى كه دل بيدارى و عه قل هوڭيار بيه كه ي لى تىكبدات، وه ك سه غله تى به هوڭى ميزو پيساييه وه، يان كه خواردن داندربى و چاوه رپى بكه ن، يا خود هه ر كارى كى ديكه كه سه رقال و مه شغوول بكت، وا باشه كاره كه ي بكت و دوايى بيته سهر نوڭزه كه ي و سهر قورئان خوڭندنه كه ي، بو يه ش پيغهمبهرى خوا ﷺ فەرموويه تى: {لَا صَلَاةَ بِحَضْرَةِ الطَّعَامِ، وَلَا هُوَ يُدْفَعُ الْأَخْبَثَانِ}، (أخرجه مسلم: ۵۸۹) كه مه به ست له (الأخبثان) ميزو پيسايين، واته: نوڭز نابى بكرى له كاتيكدا كه خواردن ئاماده يه، ههروه ها له كاتيكيشدا كه دوو شته پيسه كان سه غله تى ده كه ن.

برگەى پېنجهم: پېويستە قورئانخویندنه کهى دەست پېبکات بە پەنا بە خوا گرتن، لە شەیتانی دوور خراوه لە بەزەهیی خوا:

ئەووەش خوا ﷻ بە پروون و پاشکاوێی لە سوورەتی (النحل)، لە ئایەتی ژمارە (۹۸) دا دەفەرموێ: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ **النحل**، ھەر کاتیک قورئانت خویند، پەنا بە خوا بگرە لە شەیتانی دوورخراوه لە بەزەهیی خوا.

ئنجای ئیمە لە دوو کورتە خالدا، باسی (إِسْتِعَاذَة)، دەکەین:

یەكەم: حوكمی (إِسْتِعَاذَة)، واتە گوتنی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، دووهم: چۆنیەتیی و شیوازی کهى چۆنە؟.

خالی یەكەم: حوكمی گوتنی (إِسْتِعَاذَة)، لە لای زۆربەى ھەرە زانیان شتیکی پەسەندە، كە لە كاتی ھەر قورئان خویندنیک دا، چ لە نێو نوێژدا، چ لە ھەر ھەوێ نوێژدا، (إِسْتِعَاذَة) بگوتری: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، چونكە ھەم خوای بەرز فەرمانی پێكردووە، ھەم لەبەر ئەووەش كە چەسپاو پێغەمبەرى خوا ﷺ بەر لەو ھەوێ قورئان لە نوێژیدا بخوینى (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) ی فەرموو، ئەووەش كۆمەڵێك لە ھاوھەلان لێیان گێردراو ھەو، لەوانە: (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِي وَ عَبْدِ اللَّهِ ابْنُ مَسْعُودٍ وَ جُبَيْرُ بْنُ مُطْعِمٍ وَ أَبُو أُمَامَةَ الْبَاهِلِي) و جگە لە ئەوانەش، كە (إِسْتِعَاذَة) كردن شتیکی پەسەندە.

ھەندیک لە زانیانی ش گوتووینە گوتنی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) لە سەرەتای قورئانخویندنهو، فەرزە، بەلام زۆربەى زانیان بە شتیکی پەسەندان داناو.

خالی دووهم: چۆنیەتیی و شیوازی (إِسْتِعَاذَة) چۆنە؟

دەتوانین بە دلنایی ھەو بلیین: (الْإِسْتِعَاذَةُ جَائِزَةٌ بِكُلِّ مَا تَحَقَّقَ بِهِ امْتِثَالُ الْأَمْرِ^(۱))، پەنا بە خوا گرتن لە سەرەتای قورئان خویندندا، بە ھەر شیو ھەك

(۱) ئەمە قسەى نوسەرى كتیبە كەيە.

که فرمانه که ی پی جیبه جی بکری، دروسته، به لام ئه وهی تیکرای قورئانخوینان له سهری پیککه وتوون، له پرووی ریویه ته وه، ئه وهیه که بگوتری: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، په نا به خوا ده گرم له شهیتانی دوور خراوه، زۆربه ی ههره زۆری شه رزانایش له سهر ئه وه یه کده نگن.

به لام ئایا (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) به دهنگی بهرز بگوتری، یان به دهنگی نرم؟ هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: ئه گهر قورئانخوینده که به دهنگی بهرز بی، ده بی ئه ویش به دهنگی بهرز بی، واته: ئه گهر قورئانخوینده که له نوێژدایه به دهنگی بهرز، یان له ده ره وهی نوێژ به دهنگی بهرز، ئه ویش به دهنگی بهرز بی و، ئه گهر به دهنگی په نهان بی، ئه ویش به دهنگی په نهان بی.

برگه ی شه شه م: ده بی بابای قورئانخوین له کاتی قورئان خوینده که یدا دهنگی خو ی خو ش و جوان بکات:

قورئانخوین ده بی ئه وهنده ی بتوانی، دهنگی خو ی خو ش بکات به لام به بی زۆر له خو کردن، له و باره وهش ئیمه سی ده قان دینین:

(۱) - {عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضی اللہ عنہ، قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ: زَيَّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصَوَاتِكُمْ، فَإِنَّ الصَّوْتِ الْحَسَنَ يَزِيدُ الْقُرْآنَ حُسْنًا}، (أخرجه أحمد: ج ۴، ص ۲۸۵، ۲۸۳، والبخاري في أفعال العباد: ۲۵۰، ۲۵۴، ۲۵۶، وأبو داود: ۱۴۶۶) واته: به پرائی کوری عازیب رضی اللہ عنہ ده لی: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: قورئان به دهنگه کانتان جوان بکه ن، {له بیژه یه کی دیکه دا هاتوه قورئان به دهنگه کانتان چاک بکه ن}، چونکه دهنگی چاک و خو ش، جوانی قورئان زیاد ده کات.

(۲) - {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: لَمْ يَأْذَنْ اللَّهُ لِنَبِيِّ مَا أَذِنَ لِلنَّبِيِّ أَنْ يَتَغَنَّيَ بِالْقُرْآنِ} (أخرجه البخاري: ۴۷۳۵، ۴۷۳۶، ۷۰۴۴) واته: ئه بوو هورپه ره صلی اللہ علیہ وسلم ده لی: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی خوا صلی اللہ علیہ وسلم گوپی نه گرتوه (گوپیست نه بووه) بو هیچ شتیک وه ک گوپیستی پیغه مبه ره صلی اللہ علیہ وسلم ده بی کاتیک دهنگی به قورئان ده لاریتته وه به دهنگی خو ش ده یخوینن.

(۳) - {عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْ رَأَيْتَنِي وَأَنَا أَسْتَمِعُ قِرَاءَتَكَ الْبَارِحَةَ، لَقَدْ أُوتِيتَ مِزْمَارًا مِنْ مَزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ}، (أخرجه البخاري: ۵۰۴۸، ومسلم: ۷۹۳)، واته: ئەبوو مووسا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گێڕاویەتەووە کە پێخەمبەری خوا ﷺ پێی فەرمووە: ئەگەر دەتبینیم دوینێ شەو گویم بۆ قورئانخویندەنە کەت گرتبوو، تۆ ئاوازیەک لە ئاوازه کانی داوودت پێدراوە.

پێخەمبەری خوا ﷺ دەنگی ئەبوو مووسای ئەشعەری کە قورئانی خویندووە، بە دەنگی خوێی داوودی چواندووە، کاتیک کە میزمارەکانی خویندوون، کاتیک زەبووری خویندووە.

برگە ی حەوتەم: دەبی کە سیك کە قورئان دەخوینێ، بە ملکه چانه بیخوینێ، بە لکو ئەگەر بگونجی لە گەلێشیدا بگری، بە لام بەبی زۆر لە خۆکردن و پروودەربایسی:

ئایا بە لگە لە سەر ئەو چیه؟ خوای پەرەردگار دەفەرموێ: ﴿اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانٍ نَقْشَعُرْمِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝۲۳﴾ الزمر، واته: خوا باشترین فەرماشتی دابەزاندووە، کتیبیکە ویچوویە، دووبارە کراوێ، ئەوانە ی ترس و سامی پەرەوردگاریان هەیه، پێستیان مووچرکە ی پێدادی، دوایی پێستیان و دلیان نەرم دەبی بۆ لای یادی خوا، ئەو ئەو پێنماییهی خوایه، کە هەر کەسیکی بیهوی پێی راستە ری دەکات و، هەر کەسیک خوا گومرای بکات (لەبەر ئەوێ شایستە ی گومراییه)، هیچ پێشاندەر و بە ئامانج گەیه نەریکی نابێ.

هەر وەها خوا ﷻ لە سوورەتی (الحديد) دا، دەفەرموێ: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ... ۝۱۶﴾ الحديد، واته: ئایا کاتی ئەو نەهاتووە ئەوانە ی پروادارن، دلیان بۆ یادی خوا ئەو هەقە ی دایه زاندووە نەرم بی و ترس و لەرزى تێدابی و، ﴿وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ

عَلَيْهِمُ الْأَمْدُ فَكَسَتْ قُلُوبَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٦١﴾ الحديد، وهك ئەوانه نەبن كە كەتییان پێ درابوو، ماوهیه کی درێژیان بەسەردا چوو، دلیان رەق بوو، زۆریشیان لاری بوون؟

هەرۆهەها لەو بارەووە با چەند دەقیکی سوننەتیش بێنین:

دەقی یەكەم: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ ﷺ: «اقْرَأْ عَلَيَّ، قُلْتُ: أَقْرَأْ عَلَيْكَ، وَعَلَيْكَ أَنْزَلَ؟ قَالَ: فَإِنِّي أَحِبُّ أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِي، فَقَرَأْتُ عَلَيْهِ سُورَةَ النِّسَاءِ حَتَّى بَلَغْتُ قَوْلَهُ تَعَالَى: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ ٤١ النساء، قَالَ: أَمْسِكْ، فَإِذَا عَيْنَاهُ تَذَرَفَانِ} (أخرجه البخاري: ٤٥٠٦، وغيره) عەبدوللای کوری مەسعوود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلی: پیغەمبەری خوا ﷺ پێی فەرمووم: قورئانم بەسەردا بخوینە (بۆم بخوینە)! گوتم: قورئان بەسەرە تۆدا بخوینم لە کاتیکدا بەسەر تۆدا دابەزێناوە؟ فەرمووی: حەز دەکەم لە جگە لە خۆم بییستم، منیش لە سوورەتی (النساء)م بەسەردا خویند، هەتا گەشتە ئەو شوینە دەفەرمووی: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ ٤١ النساء، چی دەبی کاتیک لە هەر کۆمەڵیک شایەدی کمان هینا و تۆشمان وهك شایەد بەسەر ئەم ئۆممەتەوه هینا! ئنجا فەرمووی: بەسە، کە تەماشام کرد چاوەکانی فرمیسکیان پێدا دەهات، لە بێزەیه کدا دەلی: سەرم بەرز کردەوه تەماشام کرد فرمیسکەکانی دەهاتنە خوار.

دەقی دووهم: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: إِنَّ أَبَا بَكْرٍ رَجُلٌ رَقِيقٌ، إِذَا قَرَأَ غَلَبَهُ الْبُكَاءُ} (أخرجه البخاري: ٦٥٠، وهو في الصحيحين بمعناه عن عائشة نفسها)، واتە: دایکمان عایشە (خوا لێی رازی بێ) گوئی: بێگومان ئەبوو بەکر پیاویکی دلنەرمە، ئەگەر قورئان بخوینێ، گریان بەسەریدا زāl دەبی، واتە: خۆی پاناگرێ دەگریهت و فرمیسکی دی.

دەقى سەيىھم: {وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ شَدَّادٍ: سَمِعْتُ نَشِيجَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه وَأَنَا فِي آخِرِ الصُّفُوفِ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ، يَقْرَأُ: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحُرْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۸۶) يوسف، (أخرجه ابن أبي شيبة: ۳۵۶۵)،
واته: عەبدوللای کوری شەدداد دەلی: گویم لە گریانی عومەری کوری خەتتاب رضي الله عنه
بوو، من لە کۆتایی پریزەکان بووم لە نوێژی بەیانییدا (سوورەتی یوسفی دەخویند،
گەشتە ئەو شوێنە یەکە دەفەرموی: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحُرْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۸۶) يوسف، گوئی: من سکالای خەم و پەژاری
خۆم تەنیا بۆ لای خوا دەبەم و، شتیکیش لە لایەن خواوە دەزانم کە تێوە نایانن.
ئەوێش قسە یەعقوبە (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کە بە کۆرەکانی خۆی فەرموو.

برگە ی هەشتەم: پێویستە مەرووف کاتیک قورئان دەخوینن، بزانی ئەوێ دەخوینن، خویشی پێی دوینراوە:

بۆ وێنە: کە خوا دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، بزانی کە خوا لە گەڵ
تۆشیەتی، چونکە تۆش یەکیکی لە برۆاداران، لەو بارەوێش با تەماشای ئەم
شەش دەقە بکەین:

دەقى یەکەم: {عَنْ حُذَيْفَةَ رضي الله عنه، قَالَ صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ ذَاتَ لَيْلَةٍ، قَالَ: فَافْتَتَحَ
الْبَقْرَةَ فَقَرَأَ حَتَّى بَلَغَ رَأْسَ الْمِائَةِ، فَقُلْتُ: يَرْكَعُ، ثُمَّ مَضَى حَتَّى بَلَغَ الْمِائَتَيْنِ، فَقُلْتُ:
يَرْكَعُ، ثُمَّ مَضَى حَتَّى خَتَمَهَا، قَالَ فَقُلْتُ يَرْكَعُ، قَالَ: ثُمَّ افْتَتَحَ سُورَةَ آلِ عِمْرَانَ حَتَّى
خَتَمَهَا، قَالَ فَقُلْتُ: يَرْكَعُ، قَالَ: ثُمَّ افْتَتَحَ سُورَةَ النِّسَاءِ فَقَرَأَهَا، قَالَ: ثُمَّ رَكَعَ، قَالَ:
فَقَالَ فِي رُكُوعِهِ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ، قَالَ: وَكَانَ رُكُوعُهُ مِمَّنْزِلَةِ قِيَامِهِ، ثُمَّ سَجَدَ، فَكَانَ
سُجُودُهُ مِثْلَ رُكُوعِهِ، وَقَالَ فِي سُجُودِهِ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى، قَالَ: وَكَانَ إِذَا مَرَّ بِآيَةِ
رَحْمَةٍ سَأَلَ، وَإِذَا مَرَّ بِآيَةِ عَذَابٍ تَعَوَّدَ، وَإِذَا مَرَّ بِآيَةٍ فِيهَا تَنْزِيهٌ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
سَبَّحَ}، (أخرجه أحمد: ۲۳۳۰۹، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط
مسلم رجاله ثقات).

واتە: حوزەیفە ی کوری یەمان رضی اللہ عنہ، دەلی: لە خزمەت پیغەمبەردا ﷺ شەویک نوێژم کرد، سوورەتی (البقرة) ی دەستپێکرد، خویندی هەتا گەشتە ئایەتی سەدەم، گۆتم: پەنگە لە کۆتایی ئایەتی سەدەمدا بچیتە پکووع، دوا یی پویشت هەتا دوو سەدی تەواو کرد، گۆتم: پەنگە ئەوجارە بچیتە پکووع، دوا یی پویشت هەتا سوورەتی (البقرة) ی تەواو کرد، (کە (۲۸۶) ئایەتە)، گۆتم: پەنگە لە کۆتایی سوورەتی (البقرة) دا بچیتە پکووع، بەلام دەستی بە سوورەتی (آل عمران) کرد (هەر لەو پکاتەدا) هەتا سوورەتی (آل عمران) یشی تەواو کرد، گۆتم: پەنگە دوا ی سوورەتی (آل عمران) بچیتە پکووع، دوا یی سوورەتی (النساء) شی دەست پیکردو، ئەویشی تەواو کرد، ئنجا چوو پکووع، لە پکووعە کەشیدا دەیفەرموو: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ) پاکیی بۆ پەروەردگاری مەزنم و، پکووعە کە بە ئەندازە ی پەرەستانە کە ی بوو، (کە ئەو سۆ سوورەتە موبارە کە ی خویندوون)، دوا یی کپنووشی برد، کپنووشە کەشی بە ئەندازە ی پکووعە کە ی بوو، لە کپنووشە کەشیدا دەیفەرموو: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى) پاکیی بۆ پەروەردگاری بەرز، (حوزەیفە) دەلی: دوا یی کە بە لای ئایەتیکدا تێدەپەری کە باسی بەزەیی خوا ی دەکرد، داوا ی بەزەیی خوا ی دەکردو، کاتیک بە لای ئایەتیکدا دەپویشی باسی سزای خوا ی دەکرد، پەنای بە خوا دەگرت و، کاتیک بە لای ئایەتیکدا دەپویشی، بە پاک گرتنی خوا ی تێدابوو، خوا ی بە پاک دەگرت، واتە: کارلیکی لەگەڵ ئایەتەکاندا دەکرد، بەس ئەو نەبوو بیانخوین.

دەقی دووهم: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ كَانَ إِذَا قَرَأَ سَبْحَ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى، قَالَ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى)، (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۰۶۶، وَأَبُو دَاوُدَ: ۸۸۳، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ۵۳۳۳)، واتە: عەبدوللای کوری عەباس خوا لە خو ی و با یی پازی بی گوتوو یەتی: پیغەمبەر ﷺ کاتیک سوورەتی (سَبْحِ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى) ی دەخویند دەیفەرموو: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى)، پاکیی بۆ پەروەردگاری هەرە بەرز.

دهقى سييه م: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، إِذَا قَرَأَ: أَحَدُكُمْ: سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى فَلْيَقُلْ: سُبْحَانَ رَبِّي الْأَعْلَى، وَإِذَا قَرَأَ: ﴿لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ [سورة القيامة: ١] فَأَتَى عَلَى آخِرِهَا: ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى﴾ [القيامة: ٤٠] يَقُولُ: سُبْحَانَكَ وَبَلَى! (أثر صحيح، أخرجه ابن الضريس في فضائل القرآن: ١٣، والبيهقي في شعب الإيمان: ٢١٠٠، قلت: إسناده صحيح).

واته: عه بدوللای کوری عه عباس (خوا له خوئی و بابی پازی بی)، ده لئ: ته گهر یه کیکتان (سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) ی خویند، با بلئ: (سُبْحَانَ رَبِّي الْأَعْلَى) و، کاتیک (لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ) ی خویندو گه یشته کو تاییه که ی: ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى﴾ [القيامة: ٤٠] با بلئ: پاکیی بو تو و با، یانی: پاکیی بو په روه ردگارم، با، ته و خوییه ی مروقی دروستکردوه ده توانی زیندووشی بکاته وه.

دهقى چواره م: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَخَّرَ عَمْرُكَرَمُ اللَّهُ وَجْهَهُ الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ، فَصَلَّيْتُ، وَدَخَلَ فَكَانَ فِي ظَهْرِي، فَقَرَأْتُ: ﴿وَالَّذَرِيَّتِ ذَرَوْا﴾ [الذاريات: ١] حَتَّى أَتَيْتُ عَلَى قَوْلِهِ: ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ﴾ [الذاريات: ٢٢] فَرَفَعَ صَوْتَهُ حَتَّى مَلَأَ الْمَسْجِدَ: «أَشْهَدُ»، (أثر حسن، أخرجه أبو عبيد في فضائل القرآن ص ١٤٩، قلت: وهذا إسناده حسن).

واته: عه بدوللای کوری سائب رضی اللہ عنہ ده لئ: عومهر خوا ریژ له پروی بگری، نویژی خه وتنانی دواخست، منیش نویژم کرد، له کاتیکدا ته و هات له پشتمه وه بوو، من سووره تی: ﴿وَالَّذَرِيَّتِ ذَرَوْا﴾ [الذاريات: ١] هم ده خویند، هه تا گه یشتمه قسه ی خوای بهرز که ده فهرموئ: ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ﴾ [الذاريات: ٢٢] له ئاسمان بژیوی ئیوه هه یه و ته وه ی به ئیتنان پیده درئ، عومهر رضی اللہ عنہ به ده نگی بهرز که مزگه وتی پر کرد، فهرمووی: (أشهد) شایه دیی ده ده م (بژیوی ئیمه له ئاسمانه و، ته وه ی به ئینیشمان پیده درئ له ئاسمانه).

دهقى پيئجه م: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّهَا قَرَأَتْ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿فَمَنْ أَلَّهَ عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُورِ﴾ (٢٧) الطور، فَقَالَتْ: أَلَلَّهْمَّ مَنْ عَلَيْنَا وَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُورِ، (أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ: ٢٩٠٢، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: ٦٠٣٥، وَإِسْنَادُهُ صَحِيحٌ).

واته: دايکمان عايشه (خوا لئی رازی بی) لئی گپدراوه ته وه کاتیک تهو
ثایه تهی ده خویند: ﴿فَمَنْ أَلَّهَ عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُورِ﴾ (٢٧) الطور، خوا
چاکه ی له گه ل کردین و له نازاری گرہ با ئیمه ی پاراست، ده یگوت: تهی خوایه!
چاکه م له گه ل بکهو، له نازاری گرہ با چه پالم بده.

دهقى شه شه م: زانایان گوتوو یانه: له کاتیکدا ده گاته: ﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ (١٨٥) الأعراف، ههروه ها سووره تی (المرسلات) ثایه تی (٥٠): ﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ (٥٠)، با بلی: (أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَكِتَابِهِ)، پروام به خواو
به کتیه که ی هیئا.

ههروه ها کاتیک که ده گاته فه رمایشتی خوا ی بهرز: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَكَمِينَ﴾ (٨) التين، بلی: (بَلَى، وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ)، با منیش له سهر
تهو له شایه دانم.

ههروه ها کاتیک ده گاته فه رمایشتی خوا: ﴿فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ (١٣) الرحمن، که (٣١) جار دووباره بوته وه، بلی: (وَلَا بِشَيْءٍ مِنْ نِعْمَةِ رَبِّنَا نُكَذِّبُ)، هیچ کام له چاکه کانی پهروه ردگارمان به درو دانائین، که لهو باره وه
(عبدالله بن يوسف الجديع) ده لی: (فِيهَا حَدِيثٌ مَرْفُوعٌ حَسَنٌ).

ههروه ها که تهو ثایه تانه ده خوینئ: ﴿أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ﴾ (٥٩) الواقعة، ههروه ها: ﴿أَأَنْتُمْ تَرْزَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ﴾ (٦٤) الواقعة، ههروه ها: ﴿أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ﴾ (٦٩) الواقعة، ههروه ها: ﴿أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ﴾ (٧٢) الواقعة، له هه موو تهوانه دا
بلی: (بَلْ أَنْتَ يَا رَبِّ)، به لکو تو تهی پهروه ردگار!

لێره‌دا (عبدالله بن يوسف الجديع) قسه‌یه‌کی گ‌رنگ ده‌کات، ده‌لێ: مه‌رجیش نیه‌ ئه‌و قسانه‌ی له‌ کاتی خوێندنی ئه‌و ئایه‌تانه‌دا ده‌کرێن، ته‌وقیفیی بن، واته‌: له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ پێمان گه‌یبن، به‌لکو ده‌گونجی م‌رو‌ف به‌ کۆشش و بیر کردنه‌وه‌ی خو‌ی، له‌ چوارچێوه‌ی سوننه‌ت و پ‌ی‌بازی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ وشه‌یه‌ک ب‌لێ، هه‌ر ئه‌وه‌ش له‌و شتانه‌ ده‌فام‌رێته‌وه‌ که‌ له‌ عومه‌ره‌وه‌ خوا لێی پ‌ازی بێ، له‌ عایشه‌وه‌و له‌ ئیبنو عه‌ب‌باسه‌وه‌ (خوا لێیان پ‌ازی بێ) گ‌ی‌پ‌دراونه‌وه‌، له‌ نوێژو له‌ جگه‌ له‌ نوێژدا، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ نابێ به‌ شیوه‌یه‌ک بێ، ب‌ی‌ته‌ جو‌ری‌ک له‌ غه‌لبه‌ غه‌لب له‌ قورئان خوێندنه‌که‌داو، به‌سه‌ر قورئان خوێندنه‌که‌دا ز‌ال ب‌ی، هه‌موو ئه‌و ته‌عبیرانه‌ش بو‌ ئه‌وه‌ن که‌ م‌رو‌ف زیاتر کارلێک له‌ گه‌ل ئایه‌ته‌کان دا بکات و، ئاگای لێیان بێ، نه‌ک هه‌ر بخوینێ و نه‌زانێ چی خویندوه‌!

برگه‌ی نۆیه‌م: خو‌پ‌اراستن له‌ هه‌ر شتێک که‌ د‌ژو نا‌کو‌که‌ له‌ گه‌ل قورئان‌خویندنه‌که‌دا، بگ‌ره‌ هه‌ر قسه‌و په‌فتاری‌ک جگه‌ له‌ قورئان‌خویندنه‌که‌:

وه‌ک قسه‌ کردن له‌ گه‌ل خه‌ل‌کی دیکه‌داو، که‌ یه‌کێک س‌لاو ده‌کات، وه‌لام‌دانه‌وه‌ی، یاخود یه‌کێک که‌ ده‌پ‌ژمی ته‌شمیتی بکات، خو‌ی ب‌لێ: (الحمد لله) ئه‌ویش ب‌لێ: (یرحمک الله)، هه‌رچه‌نده‌ هه‌ندێک له‌ زانایان ده‌لێن: ئه‌وانه‌ هه‌لاوێردراون، له‌ قسه‌ کردن له‌ گه‌ل م‌رو‌فاندا، چونکه‌ که‌ س‌لاوی لێک‌را، پ‌ی‌ویسته‌ وه‌لام‌ بداته‌وه‌، هه‌روه‌ها که‌ که‌سێک له‌ په‌نای پ‌ژمی و ستایشی خوا‌ی کرد، ده‌ب‌ی ب‌لێ: (یرحمک الله)، وه‌لام‌ی س‌لاو هه‌ندێک ده‌لێن: فه‌رزه‌و هه‌ندێک ده‌لێن: سوننه‌ته‌، هه‌لبه‌ته‌ له‌ حاله‌تی ئاسایی دا فه‌رزه‌ وه‌لام‌ی س‌لاو بدرێته‌وه‌، به‌لام له‌ حاله‌تی قورئان خویندندا، س‌لاو کردنه‌که‌ هه‌ر سوننه‌ت نیه‌، تا‌کو وه‌لامه‌که‌شی فه‌ر‌ز ب‌ی^(۱)!

(۱) ئه‌و سه‌رچاوه‌یه‌ی من لێم وه‌رگرتوه‌، ده‌لێ: به‌ فه‌رمانی شه‌رع پا‌به‌نده‌و ده‌ب‌ی وه‌لام‌ی س‌لاو بداته‌وه‌و باب‌ای پ‌ژمیو ته‌شمیت بکات، واته‌: ب‌لێ: (یرحمک الله)، ئه‌گه‌ر ئه‌و گو‌ی: (الحمد لله)؛ به‌لام من پ‌ی‌م وایه‌ س‌لاو کردنه‌که‌ له‌ باب‌ای قورئان‌خوین سوننه‌ت نیه‌، تا‌کو وه‌لامه‌که‌ی پ‌ی‌ویست ب‌ی.

با لهو بارهوه سهرنجى ئەم دوو دەقه بدهين:

یه که میان: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَوْنٍ قَالَ: كَانَ مُحَمَّدٌ بْنُ سِيرِينَ، يَكْرَهُ أَنْ يَقْرَأَ الرَّجُلُ الْقُرْآنَ إِلَّا كَمَا أُنْزِلَ، يَكْرَهُ أَنْ يَقْرَأَهُ، ثُمَّ يَتَكَلَّمَ، ثُمَّ يَعُودَ فَيَقْرَأَ)، (أثر صحيح، أخرجه أبو عبيد في فضائل القرآن ص ۱۹۰، بإسناد صحيح).

واته: عه بدوللای کوری عهون ره حمه تی خواى لیى، ده لى: ئیىنو سیرین پى ناخوش بوو پیاویک، (هه له به ته ئەم هوکمه بو پیاوو ئافرهت یه کسانه، به لام سیاقه که وا هاتوه)، قورئان بخوینى، مه گهر بهو شیویه ی دابه زینراوه، پى ناخوش بوو قورئان بخوینى، دواى قسه بکات و، دواى بگه پیته وهو قورئان بخوینى ته وه، واته: نابى قسه ی دیکه تیکه ل و نیاوخنى قورئان خویندنه که بکرى.

به لام بیگومان ئەگهر قسه یه که له میانى قورئان خویندنه که دا بکرى، که له بابته که نه چیته دەر، وهک پيشتر له ئەده ی هه شته مدا باسمان کرد، وهک به پاکگرتنى خوا ﷻ و، ستایشکردنى خوا، پارانه وه له خوا، داواکردنى به زه یى خوا، په نا به خوا بردن له توو په یى خوا، یان له سزاو ئازارى پوژى دواى، یاخود ئایه تیک به شیویه پرسیار هاتوهو پىو یستى به وه لام هه یه، وهک:

أ- ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ﴾ (۸) النین، ده گوترى: (بَلَىٰ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ).

ب- ﴿أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُمْحِيَ الْمَوْءَىٰ﴾ (۴۰) القيامة، ده گوترى: (سُبْحَانَكَ بَلَىٰ) (يَانِ) له ئەده به کانی باش قورئان خویندن، چونکه ئەوه مایه ی کارلیککردنه له گه ل قورئانداو، مانای باش لى تیکه یشتنى قورئانه.

ده قى دووهم: (عَنْ نَافِعٍ قَالَ كَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا إِذَا قَرَأَ الْقُرْآنَ، لَمْ يَتَكَلَّمْ حَتَّى يَفْرَغَ مِنْهُ، فَأَخَذْتُ عَلَيْهِ يَوْمًا، فَقَرَأَ سُورَةَ الْبَقَرَةِ حَتَّى انْتَهَى إِلَى مَكَانٍ، قَالَ تَدْرِي فِيمَا أُنْزِلْتُ؟ قُلْتُ: لَا، قَالَ: أُنْزِلْتُ فِي كَذَا وَكَذَا ثُمَّ مَضَى)، (أخرجه البخاري: ۴۲۵۳، والبيهقي في شعب الإيمان: ۲۱۳۳).

نافیع دەلی: عەبدوللای کورپی عومەر (خوا لە خووی و بابی پازی بئی)، که قورئانی دەخویند قسە ی نەدە کرد تا کو لیدەبوو و تەواوی دەکرد، پۆزیک ئەوهم لئی بەدی کرد، سوورپەتی (البقرة) ی خویند، تا کو گەیشته شوئیک، دوایی ئاوری لیدامەو و گوئی: دەزانی لە بارە ی چیه و هاتۆتە خوار ئەو ئایەتە؟ گوتم: نەخیر، گوئی: لە بارە ی فلان شت و فلان شتەو هاتە خوار، ئەو هی گوت وەک پروونکردنەو و بو من، دوایی پۆیشیت و لەسەر قورئانخویندنە که بەردەوام بوو.

ئنجنا (أَبُو عُبَيْدِ الْهَرَوِي) لە بارە ی ئەو قسە کردنە ی عەبدوللای کورپی عومەر وە خوا لە خووی و بابی پازی بئی، گوتوو یهتی: (إِنَّمَا رَخَّصَ ابْنُ عَمْرٍ فِي هَذَا؛ لِأَنَّ الَّذِي تَكَلَّمَ بِهِ، مِنْ تَأْوِيلِ الْقُرْآنِ وَسَبِّهِ، وَلَوْ كَانَ الْكَلَامُ مِنْ أَحَادِيثِ النَّاسِ وَأَخْبَارِهِمْ، كَانَ عِنْدِي مَكْرُوهًا، أَنْ تُقَطَّعَ الْقِرَاءَةُ بِهِ)^(۱)، واتە: ئەبوو عوبەیدی هەرهویی گوتوو یهتی: بۆیه عەبدوللای کورپی عومەر ئەو هی وەک مۆلەت وەرگرتو و لەو بارەو، چونکە ئەو هی پێی دواو هەر لە ماناکردنی قورئان و لە هو ی هاتنە خوار قورئانەو، ئەگەر قسە یه کی دیکە بوایە لە قسە ی خەلک و هەوالەکانی خەلک، بە لای منەو شتیکی ناپەسند بوو قورئانخویندن بۆ ئەو بپردری.

برگە ی دەیه م: کاتیک مرووف قورئان دەخوینئ، ئەگەر باویشکی هات، دەبی ئەو نەدی دەتوانئ، باویشکە کی بەرپەرچ بداتەو:

لەو بارەشەو ئەم دەقە دینین:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَّاسَ، وَيَكْرَهُ التَّثَاؤُبَ، فَإِذَا عَطَسَ، فَحَمِدَ اللَّهَ، فَحَقَّقَ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يُشَمَّتَهُ، وَأَمَّا التَّثَاؤُبُ، فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَلْيَرُدَّهُ مَا اسْتَطَاعَ، فَإِذَا قَالَ: هَا، ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۱۱۵، وَمُسْلِمٌ: ۲۲۹۴، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ)، واتە: ئەبوو هورەیره رضي الله عنه لە پیغەمبەری خواو ﷺ گێراو یه تەو که فەرموو یهتی: بێگومان خوا پزیمینی

خۆشدهووی و باویشکی دەدزی، (هەزی لە باویشک نیه)، ئنجا هەر کات یه کێک له ئیوه پژی می و ستایشی خوی کرد، پژیسته له سەر هەر مسوڵمانێک که گوئیستی ده بێ، پبی بلی: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، خوا لیت خۆش بێ، به لام باویشکدان له شهیتانه وهیه، هەر کات یه کێک له ئیوه باویشکی هاتی، با ئه وهندی ده توانی بیگریته وه، چونکه کاتی که یه کیکتان ده لی: ها، شهیتان پبی پیده که نی.

برگهی یازدهیه م: ره چا و کردنی شوینه کانی وه ستان و ده ستپکردن:

یه کی دیکه له ئه ده به کانی چاک قورئان خویندن و جوان قورئان خویندن و به ریکی خویندن، که خوا فه رمانی پیکردوه: ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾، ئه وه یه که ره چاوی شوین و حوکه کانی وه ستان و ده ستپکردن بکات، له کاتی قورئان خویندندا، واته: ده بی وریا بێ: له کوئی ده وهستی و له کویش ده ست پیده کاته وه، با چهند وینه یه ک بئینه وه له و باره وه، بو شوینی که دروست نیه تیدا بوهستی:

أ- ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ (۴) الماعون، وه ستان له وی حه رامه، چونکه خوا نه یفه رموو: سزای سه خت بو نوێژکه ران، به لکو فه رموو یه تی: سزای سه خت بو نوێژکه رانی که له نوێژه کانیان بێ ناگان، ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ (۴) الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ (۵) الماعون، بویه حه رامه له وی بوهستی، با سه ره ئایه تیش بێ.

ب- هه ره وه ها ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ ...﴾ (۴۳) النساء، حه رامه له سه ر ﴿لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ﴾، بوهستی، چونکه خوی په ره وردگار نه یو یسته به ره رموی: ئه ی پروادارینه! توخی نوێژی مه که ون، به لکو فه رموو یه تی: پروادارینه! به سه ره خۆشی توخی نوێژی مه که ون.

مه یموونی کوپی میه ران په حمه تی خوی لی بی قسه یه کی هه یه، ده قه که ی به عه ره بیی دینین: (إِنِّي لَأَفْشَعُ مِنْ قِرَاءَةِ أَقْوَامٍ يَرَى أَحَدُهُمْ حَتَمًا عَلَيْهِ أَنْ لَا يَقْضَرَ عَنِ الْعَشْرِ، إِمَّا كَانَتِ الْقُرْءَةُ تَقْرَأُ الْقَصَصَ إِنْ طَالَتْ أَوْ قَصُرَتْ، يَقْرَأُ أَحَدُهُم الْيَوْمَ:

﴿وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ قَالُوا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ ﴿البقرة: ۱۱﴾
 قَالَ وَيَقُومُ فِي الرُّكْعَةِ الثَّانِيَةِ، فَيَقْرَأُ: ﴿اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ...﴾ ﴿البقرة: ۱۲﴾
 (أخرجه: الداني، ص ۱۳۵) واته: من مچوپكم پیدادی له قورئان خویندی کومه لانیك،
 یه کیکیان پی وایه که پیویسته ده بی ده (۱۰) ئایه تان هه ر بخوینی، ئنجا که ده
 (۱۰) ئایه ته که ی ته و او کردن، ده وه ستی، ئه ویدیکه هه لده گری بۆ رکاتیکی دیکه!
 به لام قورئانخوینه کان عاده تیان وابوو (ئه وانه ی سه رمه شقی ئیمه ن)، به سه رهاتیک،
 یا خود کومه له ئایه تیکیان ده خویندن، دریژ بان یان کورت بان، هه تا ده گه یشته
 کو تایی مه به سه ته که، به لام یه کیکیان له م پۆزگارده ئه وه نده ده خوینی: ﴿وَاِذَا
 قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ قَالُوا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ ﴿البقرة: ۱۱﴾
 بگوتری: تیکدان له زه ویدا مه کهن، ده لێن: ئیمه ته نیا چاک سازیکارین، له وێ
 ده وه ستی، له بهر ئه وه ی کو تایی ئایه تی ژماره (۱۱) یه، دوایی له پکاتی دووه مدا
 ده خوینی: ﴿اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ...﴾ ﴿البقرة: ۱۲﴾
 تیکده ر، ئه مه ش شتیکی نه گونجاوه، چونکه ئه وه ته و او که ری ئایه ته که ی پیشییه.

برگه ی دوازه یه م: خو پازاندنه وه به ئه ده ب و ره وشته کانی قورئان:

ههروه ها پیویسته بابای قورئانخوین خو ی به ره وشت و ئه ده به کانی قورئان
 پرازی ئیته وه، چونکه بیگومان قورئان هه موو ئه ده ب و ره وشته به رزه کانی تیدان،
 ئه وانه ی مرو ف پینان له خوا نیزیک ده بیته وه، چ له پرووی په رست و مامه له وه
 له گه ل خوادا ﷻ، چ له پرووی مامه له وه له گه ل خه لکی خوادا، چو نیه تی
 هه ل سو که وتی له گه ل یاندا، بیگومان بابای قورئانخوین له خه لکی دیکه ی زیاتر
 لئی چاوه ری ده کری، واته: بابای شاره زای قورئان، ده بی پازا وه بی به ره وشت
 و ئه ده به به رزه کانی که قورئان فه رمانیان پیده کات، ههروه ک له م ده قه دا که
 پیشتریش هینامان، زۆر جوان و دره وشا وه یه:

عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ، أَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: يَا أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ! أَنْبِئَنِي
 عَنْ خُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَتْ: أَلَسْتُ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَتْ: فَإِنْ خُلِقَ

رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَانَ الْقُرْآنُ، (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۵۳، وَمُسْلِمٌ: ۷۴۶)، كَهَ تَيْمِهِ يَبْشُرُ بِهِ سَهْرَاهَاتِهِ كَيْشِيمَانَ بَاسْكَرْدُوهِ.

واته: سه‌عدی کوری هیشام له دایکمان عایشه‌ی (خوا لئی پازی بی) پرسویه ئه‌ی دایکی بروداران! له باره‌ی ره‌وشتی پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ هه‌والم پی بده، دایکمان عایشه‌ش (خوا لئی پازی بی) گو‌توویه‌تی: ئایا قورئان ناخوینی؟ واته: شاره‌زای قورئان نی؟ گوتم: با، گو‌تی: ره‌وشتی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قورئان بوو. به‌دنیاییش تیمه بو شاره‌زایی له ره‌وشتی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، وپرای ئه‌وه‌ی ته‌ماشای قورئان ده‌که‌ین، ده‌بی ته‌ماشای سپره‌و ژیاننامه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ بکه‌ین، که هه‌رچی قورئان فهرموویه‌تی، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کردوویه‌تی و له‌خویدا به‌رجه‌سته‌ی کردوه.

ته‌وه‌ری دووهم: پیناسه‌و حوکم و گرنگی و پله‌کان و چۆنیه‌تی قورئان‌خویندن:

۱- چاک قورئان‌خویندن (تجوید القرآن):

ئهم برگه‌یه‌ش له دوو به‌نددا ده‌خه‌ینه‌پروو:

(أ) - پیناسه‌ی ته‌جوید: (التَّجْوِيدُ: مَصْدَرٌ مِنْ جَوَّدَ تَجْوِيدًا، وَالْإِسْمُ مِنْهُ الْجَوْدَةُ ضِدُّ الرَّدَائَةِ، يُقَالُ: جَوَّدَ فُلَانٌ فِي كَذَا، إِذَا فَعَلَ ذَلِكَ جَيِّدًا، فَهُوَ عِنْدَهُمْ عِبَارَةٌ عَنِ الْإِتْيَانِ بِالْقِرَاءَةِ مُجَوَّدَةً الْأَلْفَاظِ، بَرِيَّةً مِنَ الرَّدَائَةِ فِي النُّطْقِ، وَمَعْنَاهُ انْتِهَاءُ الْغَايَةِ فِي التَّصْحِيحِ وَبُلُوغُ النِّهَايَةِ فِي التَّحْسِينِ)^(۱).

واته: ته‌جوید چاوگه له (جَوْدَةُ تَجْوِيدًا) واته: چاک کرد به چاک‌کردن، ناوی ئه‌و کرداره‌ش بریتیه له (جَوْدَةُ)، واته: باشی، دژی (رَدَائَةِ)یه به مانای خراپیی، ده‌گو‌تری: (جَوَّدَ فُلَانٌ فِي كَذَا، إِذَا فَعَلَ ذَلِكَ جَيِّدًا)، ته‌گه‌ر که سی‌ک کاریی باشی کرد، ده‌گو‌تری: (جَوَّدَ فُلَانٌ فِي كَذَا)، فلان‌که‌س له فلان بواره‌وه باشی کرد، زانیاری ته‌جویدی‌ش له لای شاره‌زایان و پسپورانی قورئان‌خویندن، بریتیه له‌وه‌ی

(۱) (النَّشْرُ فِي الْقِرَاءَاتِ الْعَشْرِ) ج ۱، ص ۲۱۰.

ئەو قورئانخویندە باش ئەنجام بدری، بېژەکانی بە چاکیی بگوترین و دوور بن لە خراپیی لە گو کردنداو، مەبەستیش لە زانیاری تەجۋید ئەوەیە کە قورئان بەوپەری راست و دروستی بخوینری، بگەیهنریتە ئەوپەری چاک قورئانخویندن. هەر (ابن الجزري) لە سەرچاوەی ئاماژە پیکراودا^(۱)، دەلی:

(وَهِيَ حَلِيَّةُ التَّلَاوَةِ وَزِينَةُ الْقِرَاءَةِ، وَهُوَ إِعْطَاءُ الْحُرُوفِ حُقُوقَهَا، وَتَرْتِيبُهَا مَرَاتِبَهَا، وَرَدُّ الْحَرْفِ إِلَى مَخْرَجِهِ وَأَصْلِهِ، وَالْحَافَةُ بِنَظِيرِهِ، وَتَصْحِيحُ لَفْظِهِ، وَتَلَطِيفُ النُّطْقِ عَلَى حَالِ صَيغَتِهِ، وَكَمَالِ هَيْئَتِهِ، مِنْ غَيْرِ إِسْرَافٍ وَلَا تَعَسُفٍ وَلَا إِفْرَاطٍ وَلَا تَكَلُّفٍ).

واتە: زانیاری تەجۋید بریتیە لە جوانیی و خشلی قورئانخویندن و، پازاوەیی قورئان خویندن، ئەویش بریتیە لەوەی پیتەکان مافی خۆیان پێ بدری و، بە شیوەی خۆیان لە پێگەی خۆیاندا ریز بکری و، هەر پیتێک کە گو دەکری، بگێردریتەو بە بنچینەکە، لە چۆنیەتیی گو کردنداو، پەیوەستکردنی بە هاوشیوەکە یەو، بێژەکە بە چاکیی راست بکری و، بە رێکیی بگوتری و، لەوپەری حالەتی تەواویدا، بەبێ تێپەراندن و زیدەرۆیی، هەروەها بەبێ لێ تێپەراندن و سنوور بەزینی، هەروەها بەبێ زۆر لە خو کردن.

واتە: پیتەکان و وشەکان چۆن، بەو شیوەیە، نە کەمتەر خەمیی لە گوتیاندا بکات و نە زیدەرۆیش بکات، بۆ وێنە: پیتێک گیرە (شَدَّة) ی هەیه، یەکیک نابێ شەدەدە کە لە بیر بکات، وەک: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿الفاتحة﴾، وشە (رَبِّ) گیرە (شَدَّة) ی هەیه، ناگونجی بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)، بەلکو دەبێ شەدەدە کە گو بکات، بەلام نابێ زیدەرۆیشی تیدا بکات و گیرە کە بکاتە دوو سێ گیرە، بۆ وێنە: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)، ئەوەش هەر هەلەیه، بێگومانیش زانیاری باش قورئانخویندن (علم التجويد) زانیانی ئیسلام زۆر گرنگیان پێداو.

(۱) إِبْنُ الْجَزَرِيِّ فِي (النَّشْرِ فِي الْقِرَاءَاتِ الْعَشْرِ) ج ۱، ص ۲۱۲.

چونکہ لە بنچینەدا زانیاری باش قورئانخویندن، دەچیتەووە نێو خویندەووەی قورئان بە ئیعرابەو، چونکہ وشە ی ئیعراب لە ئەسڵدا بە مانای ڕوونکردنەووە، ئنجا بێگومان کاتیک رستەیه ک بە گشتی و، وشەکانی کە پیکهاته کانی، هەرۆهە ئەو پیتانەش کە وشەکانیان لێ پیکدین، بە ریکی خویندراوە، هەم رستە کە بە ریکی خویندراوە، هەم وشەکانی، هەم پیتەکانی، مانای وایە ئەو رستەیه بە ئیعرابەو گوتراوە، واتە: بە ڕوونکردنەووە.

ب- جوړه کانی به ههله داچوون له قورئانخویندن دا:

بە ههله داچوون له قورئانخویندنا، بە گشتی ده گونجی بۆ سێ جوړان دابه ش بێ:

یه ک: چاک گو نه کردنی پیتەکان: بۆیه زانیاری ته جوید واتە: باش قورئانخویندن به پله یی کهم بۆ ئه وه دانراوه که پیتەکان چاک گو بکړین و، به و شیوه یی بپیژرین که له زمانی عه ره بپیدا هه ن و ریزمانی عه ره یی گوتوویه تی.

دوو: بواری دووهمی به هه له دا چوون له قورئانخویندن دا، ئه وه یی که وشەکان به هه له گو بکړین، زانایانیش زانیاری (صرف)یان - یانی: زانیاری گوړینی وشەکان له حالیکه وه بۆ حالیک - بۆ ئه وه مه به سته داناه، هه ره وه ها زانیاری (نحو)شیان داناه، بۆ زانیی پیکه ی وشە کە له رستەدا، واتە: وشە کە له زاتی خویدا، زانیاری (صرف) لێ ده کوڵیتەوه، پیکه ی وشە کەش له نێو رستەدا، زانیاری (نحو) که ریزمانیشی پێ ده لێن، له وه ده کوڵیتەوه.

سێ: بواری سێهەمی به هه له داچوون له قورئانخویندنا، ئه وه یی که رستە کە به گشتی، له کوێ بوهستی و له کوێ دهستی پێ بکه ی؟ بۆیه زانایان زانیارییه کی دیکه یان بۆ ئه وه داناه پێی ده گوتری: (عِلْمُ الْوَقْفِ وَالْإِبْتِدَاءِ)، زانیاری وهستان و دهستپیک، که جاری وا هه یی پیتەکانیش شوینی ده رچوونیان چاک ره چاو کراوه، واتە: (مخارج الحروف)، هه ره وه ها وشە کەش به باشی بپیژاوه و شوینی له رستە کەشدا چاک ره چاو کراوه، به لام له شوینی خویدا وهستان ناکری، یاخود له شوینیکدا ده وهستی، که جیگای خو ی نیه.

(۲)- حوکمی چاک قورئانخویندن:

خو ﷺ فرمائی کردہ کہ لہ قورٹان ورد بینہوہو تیوہی رامین و، لی تیگہین، ہروہا پیغہمبہری خاتم ﷺ ہانی مسولمانانی داوہ کہ قورٹان زور بخوین و، چاک تیوہی رامین، ئنجا بیگومان چاک قورٹانخویندن ہوکارہ بو لی تیگہیشتنی و، هاوکارہ بو تیوہرامانی و پھند لیوہرگرتنی، بو وینہ خوا ﷺ لہ سوورہتی (الشعراء) دا دہفرموی: ﴿وَلَنُزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۹۲ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ۝۱۹۳ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۝۱۹۴ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ۝۱۹۵﴾ الشعراء، واتہ: بہ دلیای بی ئہم قورٹانہ دابہزیراوی پەرورہدگاری جیہانیانہ، گیانی ئہمیندار دایہزاندوہ، بو سہر دلی تو، تاکو لہ ترسینہران و وریاکہرہوان بی (بو ہموو خہلکی)، بہ زمانیکی عہرہبیی روشن.

بہ دلیاییش چاک قورٹانخویندن (تجوید) ہوکاری روشن دہرخستنی بیژہکانی قورٹانہ، چونکہ خوا قورٹانی بہ زمانیکی عہرہبیی روشن دابہزاندوہو، روشن بی ئہو زمانہ عہرہبیہش لہ کاتیکدایہ کہ پیٹہکانی و وشہکانی و رستہکانی، ہروہا شوینی وہستان و دہستپیکردنی، بہو شیوہیہ بی کہ لہگہل ماناو مہبہستہکانی قورٹاندا بیتہوہو، ئہوہش ئہرکی تہجویدہو، لیرہش دوو دہق لہ زانایانہوہ دینین، لہ بارہی حوکی چاک قورٹانخویندنہوہ:

یہ کہ میان: (قَالَ الْإِمَامُ أَبُو مُحَمَّدٍ الْبَغَوِيُّ: إِنَّ النَّاسَ كَمَا أَنَّهُمْ مُتَعَبَّدُونَ بِاتِّبَاعِ أَحْكَامِ الْقُرْآنِ وَحِفْظِ حُدُودِهِ، فَهُمْ مُتَعَبَّدُونَ بِتِلَاوَتِهِ وَحِفْظِ حُرُوفِهِ، عَلَى سَنَنِ خَطِّ الْمُصْحَفِ الْإِمَامِ الَّذِي اتَّفَقَتِ الصَّحَابَةُ عَلَيْهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، وَأَنْ لَا يُجَاوِزُوا فِيْمَا وَافَقَ الْخَطَّ عَمَّا قَرَأَ بِهِ الْقُرَّاءُ الْمَعْرُوفُونَ، الَّذِينَ خَلَفُوا الصَّحَابَةَ وَالتَّابِعِينَ، وَاتَّفَقَتِ الْأُمَّةُ عَلَى اخْتِيَارِهِمْ)^(۱).

واتہ: پیٹہوا ئہبوو موحممہدی بہغہوی گوتووہتی: خہلک وہک چو پابہند (مولزہم) کراون بہ پەرستشہوہ (پہرستنی خوی پەرورہدگار)، بہہوی شوینکہوتنی حوکیہکانی قورٹانہوہو، پاراستنی سنورہکانی، بہہمان شیوہش

خواپه رست کراون به وهی بیخویننه وهو، پیته کانی بپاریزن، له سهر ئه وه ری و شویننه ی موصحه فی پیشه و، (که له سهرده می عوسماندا ﷺ)، به یه کده نگی هاوه لآن بهو شیویه له دوو توئی دوو بهرگدا کوکرایه وهو هاوه لآن له سهری یه کده نگ بوون، ههروه ها که سانی که قورئان ده خوین له سهریان پیویستکراوه، لهو شیوه نووسینه تینه په ریئن که قورئان خویننه ناسراوه کان پیان خویندوه، که جیی هاوه لآن و تابعینیان گرتوته وهو، ئوممه تی ئیسلام له سهر هه لباردنیان یه کده نگ بووه، شایانی باسه: هه ندیک له زانایان بو پیویست بوونی چاک قورئان خویندن، ئه وه فهرمایشته ی خویان به به لگه هیئاوه ته وه: ﴿وَرَبِّ الْقُرْآنِ تَرْتِلاً﴾ (۴) **المزمل**، واته: به ری که و پیکی قورئان بخویننه.

دووهم: (قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ النَّحَّاسُ: وَالْقِرَاءَةُ بِالتَّرْتِيلِ وَالْمُكْثِ وَاجِبَةٌ بِنَصِّ الْقُرْآنِ، وَالتَّرْتِيلُ: التَّبْيِينُ، قَالَ فَمِنْ التَّبْيِينِ تَفْصِيلُ الْحُرُوفِ وَالْوَقْفُ عَلَى مَا تَمَّ مَعْنَاهُ مِنْهَا، وَتَبَّتْ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ حَتَّى أَنْ يَقْرَأَ الْقُرْآنَ كَمَا أُنْزِلَ، كَمَا فِي حَدِيثٍ صَحِيحٍ فِي فَضْلِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سَمِعَهُ يَقْرَأُ فَقَالَ: مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَقْرَأَ الْقُرْآنَ غَضًّا كَمَا أُنْزِلَ، فَلْيَقْرَأْهُ عَلَى حَرْفِ ابْنِ أُمِّ عَبْدِ^(۱)).

واته: ئه بوو جه عفهری نه ححاس (که یه کی که له شاره زایان و پروونکه ره وانی قورئان) ده لی: خویندن قورئان به ری که و پیکی و به شییه ی (به بی په له کردن)، فه رزه به ده قی قورئان [ئاماژه ده کات، به ده قی قورئان که ده فهرموئ: ﴿وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا﴾ (۱۰۶) **الإسراء**، واته: قورئانی که پروومان کردوته وه تا کو به شییه ی به سهر خه لکید بخوینییه وهو په په ورده ورده دامانبه زاندوه]، (ترتیل) یش بریتیه له پروونکردنه وه، له پروونکردنه وهی قورئانیسه که پیته کان لیک بپچریزن (هه ر پیته مافی خوئی پی بدری) و، لهو شویننه ش وه ستان بکری که مانایه که ی ته و او بی، له پیغه مبه ریشه وه ﷺ چه سپاوه که

فەرمانی کردو، قورئان بەو شیۆهیهی دابەزینراوه بخوینێ، وەك لەو فەرمووده
 صەحیحەدا لە بارەى پایە بەرزىی عەبدوللای كورێ مەسعوودەو ﷺ هاتو،
 كە پێغەمبەرى خوا ﷺ گوێی لێووه قورئانی خویندووه فەرموویهتی: {مَنْ أَحَبَّ
 أَنْ يَفْرَأَ الْقُرْآنَ غَضًا كَمَا أُنْزِلَ، فَلْيَفْرَأْهُ عَلَى حَرْفِ ابْنِ أُمِّ عَبْدِ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَد: ۳۵،
 وابن ماجه ۱۳۸، قلت: وإسناده جيد، وله طرق عدة)، واتە: هەر كەسێك حەز
 دەكات قورئان بخوینێ بە تەپرو تازەیی وەك دابەزینراوه، بە بەشیۆهی خویندنی
 (ابن أُمِّ عَبْدِ) {ئەمە كونیەو نازناوی عەبدوللای كورێ مەسعوود بوو}، ببخوینێ.
 ئەمەش بەلگەیه لەسەر ئەوێ قورئانخویندن بەو شیۆهیهی دابەزینراوه،
 فەرزه، ئەو شیۆهیهش پێی دابەزینراوه، ئەوێهە كە شارەزایان و پەسپۆرانی ئەو
 بواره باسیان كردو.

۳- چۆنیەتی زەبەتکردنی چاك قورئانخویندن:

هەر لە بارەى چاك قورئانخویندن (تجوید)و پەسپۆر دەكرێ: ئایا ئەو
 چۆن زەبەت دەكرێ؟ ئەو سەرچاوهیهی ئەم كورتە باسەى لێو دینێن، چەند
 قسەیهكى لێ نەقل دەكەین، كە لەو بارەو كەردوونی:

(چاك قورئانخویندن بە پەچاو كردنی بنەمایەكانى كە لە لایەن پێشەوایانى
 قورئانخوینەو، دانراون و دەستەبەر دەبن، و پەراى پشتبەستن بە وەرگرتنى
 چۆنیەتی قورئانخویندن، لە كەسێك كە شارەزاو پەسپۆر بێ لە قورئانخوینەكانى
 كە چاك قورئان دەخوینن، بەپێى ئەو بنەمایانە كە باسکران و، دروست نیه،
 مسوڵمان كە مەترەخەمیی بكات لەوێدا كە ئەوێندەى لە توانایدا هەیه، ئەگەر
 ئەوێ بۆ نەگونجا كە لە زارى بابایەك چاك قورئانخوینەو پەستەوخۆ لێی
 وەرەگرێ، بەپێى توانا هەول بەدات گوێ بگرێ لە قورئان خوینێكى باش بگرێ،
 بەهۆى هۆكارە ئامرازەكانى كە ئیستارە خساون، «مەبەستى تۆماركەر (مُسْجَلَة)
 و ئەو ئامێرانەیه كە بەكاردەهێنێن»، یاخود بەهۆى وەرگرتنى لەو كتیب و
 نامیلكانەو كە لەو بارەو دانراون).

تېستاش با ئەم فەرمايشتهى پېغەمبەرى خوا ﷺ بېنين، كه ئەگەر مروّف نهيتوانى به تەواويش قورئانخويندن له خەلكى پسپورى خۆيهوه وەر بگرى، به پىي توانا هەر له سەرى پيوسته هەوليدات: {قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَفْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعَتُعُ فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ، لَهُ أَجْرَانِ} (أخرجه البخاري: ٤٤٥٣، ومسلم: ٧٧٩٨) واتە: باباى شارەزا له قورئان (كه چاك دەزانى بيخوينى و چاكى لى تيدەگات)، له گەل نوينه ره به ريزه چاكە كارە كانە (فريشته كان)، بەلام كه سيك قورئان دەخوينى و زمانى تيدا هەل دەنگوى (تەتەلە دەكات) و لە سەرى قورسە، دوو پاداشتى هەن (پاداشتى خويندەكهى و پاداشتى زەحمەت پيوە كيشانەكهى).

كهواتە: ئەويش هەرچون بى خواوەنى پاداشتهو، نابى كه سيك لەبەر ئەوهى نازانى چاك قورئان بخوينى، هەر نه بخوينى، چونكه ئەگەر هەر نه بخوينى، لەبەر ئەوهى هەلەى تيدا دەكات، بېگومان ئەگەر هەلەى تيدا نهكات و به هەلەوه نه بخوينى، فیری راستەكهش نابى، زانايانىش گوتوو يانە: (مَا لَا يُدْرِكُ كُلُّهُ لَا يُتْرَكُ بَعْضُهُ)، ئەوهى مروّف فريای هەمووشى ناکهوى، هەندى كيشى واز لى ناهينى، خواى پەرورەدگارىش فەرموويهتى: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾ البقرة، خوا هيچ كهس ئەركدار ناکات، مەگەر بهوهى له توانيدا هەيه.

(٤)- پله كانى چاك قورئانخويندن:

زانايان گوتوو يانە قورئان به چوار پله دەخوينى، بەلام وەك نووسەرى ئەو كتيبهش گوتوو يهتى: هەر دەبنهوه سى پله:

پله يه كه م: كه باشتري پله يهتى، پىي دەگوترى: (التَّحْقِيق) ئەويش بريته لهوهى هەر پته مافى خوى پى بدرى، له دريژ كردنهوه و درخستنى و، به جيهت يانى جوولە كانى: ژيرو بۆرو زەنه و سەرو، گرته كان (تشديدات)، هەروها

دهنگ پئی لاراندنه وه (عُنَّة) کان و، پیته کان لیک بپچرین و، بهو شیویه ی نهو زانیاریه تاییه ته دهلی ئاوا گو بکرین^(۱).

پله ی دووهم: پئی ده گوتری: (الْحَذَرُ): (وَهُوَ عِبَارَةٌ عَنْ عَن إدراجِ الْقِرَاءَةِ وَسُرْعَتِهَا وَتَخْفِيفِهَا بِالْقَصْرِ وَالتَّسْكِينِ وَالِإِخْتِلَاسِ وَالْبَدَلِ وَالِإِدْغَامِ الْكَبِيرِ وَتَخْفِيفِ الْهَمْزِ وَنَحْوِ ذَلِكَ)، (الْحَذَرُ): بریتیه له وه که قورئانه که به مه یله و خیرایی و به سووکی بخوینری، له پرووی کورترکردنه و زه نه دارکردن و تیکدا جو شکردن و سووکردنی هه مزه و وینه ی نه وه، به لام له گه ل نه وه شدا ده بی مافی خو بدری، بهس مه رج نیه مه دده کان بگه یه نرینه نه وه پریان، هه روه ها حاله ته کانی دیکه ی قورئان خویندن، به لام هه ر ده بی لای که می مافی خویان پئی بدری.

پله ی سییه م: پئی ده گوتری: (التَّوْوِيلُ): (هُوَ مَرْتَبَةُ التَّوَسُّطِ بَيْنَ التَّحْقِيقِ وَالْحَذَرِ)، نه ویش پله یه کی میانجیه له نیوان ته حقیق و هه دردا، (ابنُ الْجَزَرِيِّ)، گو توویه تی: (وَهُوَ الْمُخْتَارُ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْأَدَاءِ)، هه ر نه وه ش بژاردیه له لای زوربه ی قورئان خوینان (که میانجی بی، نه وابی مافی پیت و وشه کان بدری به زیاده وه، نه واش بی به لای که می شدابی، به لکو میانجی).

پله ی چواره م: ده لی: (التَّرْتِيلُ): وَهُوَ الْقِرَاءَةُ الْمُبَيَّنَّةُ الْمُفَسَّرَةُ الْمُسْتَوْعِبَةُ لِأَحْكَامِ التَّلَاوَةِ، وَهِيَ قِرَاءَةُ التَّدْبِيرِ الَّتِي نَزَلَ الْقُرْآنُ بِالْأَمْرِ بِهَا، (تَرْتِيلُ): بریتیه له خویندنه وه ی قورئان به شیویه کی پروونکراوه و ئاشکراکراو، که حوکه کانی قورئان خویندن هه موویان وه خو بگری، که بریتیه له قورئان خویندن به شیویه تیوه پامان، بهو شیویه ی قورئان پئی دابه زیوه و فه رمانی پئی داوه، وه ک خوا ده فه رموی: ﴿وَرَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ (المزمل، دواپی: نووسه ری کتیه که ده لی: (وَالَّذِي أَمِلَ إِلَيْهِ أَنْ التَّحْقِيقِ وَالتَّوْوِيلِ جَمِيعاً مِنْ جُمْلَةِ التَّرْتِيلِ)، واته: نه وه ی به لایدا ده چم نه وه یه که هه ر کام له ته حقیق و ته دویر هه ر بریتین له ته رتیل،

(۱) (النَّشْرُ فِي الْقِرَاءَاتِ الْعَشْرِ) ی (ابن الجزري) ج ۱، ص: ۲۰۵.

واتە: كە خوا دەفەرموی: قورئان بە تەرتیل بخوینە، چ بەشیوەی تەحقیق بێ، چ بەشیوەی تەدویر بێ، كە تەدویر حالەتێکی میانجییە لە نێوان هەدرو تەحقیقدا، هەر دەبنەو بە تەرتیل.

۵- بڕگە ی پێنجەم و كۆتایی: چۆنیەتی خویندنی پیغەمبەری خوا ﷺ بۆ قورئان:

لەو بارەووش بە هێنانەووی دوو دەقان ئیكتیفا دەكەین:

یەكەمیان: {عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ حَفْصَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ صَلَّى فِي سُبْحَتِهِ قَاعِدًا، حَتَّى كَانَ قَبْلَ وَقَاتِهِ بَعَامٍ، فَكَانَ يُصَلِّي فِي سُبْحَتِهِ قَاعِدًا، وَكَانَ يَقْرَأُ بِالسُّورَةِ فَيُرْتِّلُهَا حَتَّى تَكُونَ أَطْوَلُ مِنْ أَطْوَلِ مِنْهَا} (أَخْرَجَهُ مَالِكُ: ۳۰۳، ومسلم: ۷۳۰، والترمذي: ۳۷۳، والنسائي: ۱۶۵۸)، واتە: دایکی برواداران هەفصە كچی عومەری كۆری خەتتاب خوا لە خووی و بابی رازی بێ، گوتوویەتی: پیغەمبەری خوا ﷺ نەدیوێ نوێژی سوننەتی بە دانێشتنەوێ كردبێ، هەتا سالتێك پێش كۆچی دوایی، ئەو كاتە نوێژە سوننەتەكە ی بە دانێشتنەوێ دەكردو، سووپەتێکی كە دەخویند بە چاكی دەیخویند، بە شیوەیەك كە درێژتر دەبوو لە سووپەتێکی لە خووی درێژتر، واتە: ئەگەر كەسێك دیکە سووپەتێکی درێژتر لەو سووپەتە ی پیغەمبەری خوا ﷺ خویندبا، ئەو سووپەتە ی ئەو دەیخویند، لەبەر ئەوێ مافی خووی چاك پێدەدا، لە سووپەتە لە هێ خووی درێژترەكە، دیارتر دەبوو.

دەقی دووهم: {عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كَانَتْ تَصِفُ قِرَاءَةَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قِرَاءَةً مُفَسَّرَةً حَرْفًا حَرْفًا، وَسُئِلَ أَنَسُ: كَيْفَ كَانَتْ قِرَاءَةُ النَّبِيِّ ﷺ؟ فَقَالَ: كَانَتْ مَدًّا، ثُمَّ قَرَأَ: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»، يَمْدُ بِسْمِ اللَّهِ، وَيَمْدُ بِالرَّحْمَنِ، وَيَمْدُ بِالرَّحِيمِ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۲۲۹۸، والبخاري في أفعال العباد: ۴۷۵۸، وأبو داود: ۱۶۶۵، والنسائي: ۱۰۱۴، وابن ماجه: ۱۳۵۳)، واتە: ئوممو سەلەمە (خوا لێی رازی بێ)، كە وەسفی قورئان خویندنی پیغەمبەری ﷺ دەكرد، دەیگوت پیغەمبەری خوا ﷺ قورئانخویندەكە ی روون بوو، پیت پیت، ئەنەسی كۆری مالیكیش

پرسیاری لیکراوه دەر باره‌ی چۆنیەتی قورئانخویندنی پیڤه‌مبەر ﷺ، گوتوو یه‌تی: (پیڤه‌مبهری خوا ﷺ) که قورئانی ده‌خویند، ده‌نگی پی دريژ ده‌کرده‌وه، (مافی خۆییانی به‌ پسته‌کان ده‌دا)، دوايی ئەنەسی کوری مالیک ئەوه‌ پوون ده‌کاته‌وه‌و ده‌لئ: پیڤه‌مبهری خوا ﷺ که قورئانی ده‌خویند بۆ وینه: (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) ی خویندوه، (بِسْمِ اللّٰهِ) ی دريژ ده‌کرده‌وه، دوايی (الرَّحْمٰن) ی دريژ ده‌کرده‌وه، دوايی (الرَّحِیْم) ی دريژ ده‌کرده‌وه، واته: نەك به‌سه‌ر یه‌که‌وه‌و وشه‌کان تیک بپه‌ستی.

ئەمیش بوخاریی به‌ ژماره (۴۵۵۹) هیناویه‌تی.

ئەمه‌ کورته‌یه‌ك بوو له ئەده‌به‌کانی قورئانخویندن.

له‌ کۆتایی دا دوو سه‌رنج ده‌خه‌مه‌ روو:

سه‌رنجی یه‌که‌م: به‌ دلنایی ئەده‌ب و پیزو و یقاری بابای قورئانخوین له‌ کاتی قورئان خویندنه‌که‌یدا، ده‌گه‌رته‌وه‌ بۆ ئەندازه‌ی ئیمان‌که‌ی، بۆیه‌ هاوه‌لان خوا لیان رازی بی لیان گێردراوه‌ته‌وه‌ گوتوو یانه: ئیمه‌ ئیمان پی ده‌درا، پیش ئەوه‌ی له‌ قورئان شاره‌زا بین و قورئان بخوینن^(۱)، بۆیه‌ش لی‌ره‌وه‌ نامۆزگاریی هه‌موو براو خوشکانی مسوڵمانم ده‌که‌م، که ئەگه‌ر ده‌تانه‌وی وه‌ك پێویست پیزو هه‌یه‌ت و یقاری فه‌رمایشتی خوا، له‌ دل و ده‌رونتاندا هه‌بی و لی به‌هره‌مەند بن و، چاك لی تیگه‌ن، هه‌ولبده‌ن: ئیمان‌که‌تان مه‌حکه‌متر بی و، خوا ناسیه‌که‌تان باشت‌ر بی و، خۆشه‌ویستی‌تان بۆ خوا، پشت به‌ستنتان به‌ خوا، سام و هه‌یه‌تتان به‌رانه‌ر به‌ خوا، مل که‌چی‌تان بۆ خوا ﷺ زیاتر بی، چونکه‌ بیگومان هه‌تا ئیمان مه‌حکه‌م‌تر و پۆچووتر بی، هه‌م تیگه‌یشتنی مرو‌ف

---

(۱) {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَقْرَأُ الْقُرْآنَ، فَلَا أَجِدُ قَلْبِي يَعْقِلُ عَلَيْهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ قَلْبَكَ حَشَى الْإِيمَانِ، وَإِنَّ الْإِيمَانَ يُعْطَى الْعَبْدَ قَبْلَ الْقُرْآنِ} أخرجه أحمد: ۶۶۰۴.

بۆ فەرمايشتى خوا، ھەم ریزو ھەيەت و حورمەتى بۆ فەرمايشتى خوا، لە دڵ و عەقلىدا زیاتر دەبێ.

سەرئەجى دووھەم: زانایان وەك بىچىنەيەك دایانناو: (كُلُّ شَيْءٍ جَاوَزَ حَدَّهُ انْقَلَبَ ضِدَّهُ)، ئەم بىچىنەيەش لە زۆربەى ھالەتاندا راستە، ھەر شتێك لە سنوورى خۆى تێپەرى، بىچەوانە دەبێتەو، بۆيە پىسپۆر زانایان لە بارەى چاك قورئانخویندەوێش گوتووین: زىدەرۆيىکردن لە ھەق پێدانى پیتەكان و وشەكان و بىرگەكانى قورئانخویندە، خراپە، ھەروەك چۆن كەمەتەرخەمى خراپە.

ئىجا لێرەدا ئامۆژگارى ھەر براو خوشكىكى مسوڵمان دەكەم و دەلێم: ھەتا بۆتان دەكرى چاك قورئان بخوین، بەلام بزانی كە چاك قورئانخویند، ھەنگاوێكە لە ھەنگاوەكانى مامەلەى راست و دروستكردن لەگەڵ قورئاندا، پێش دەبێ چاكى بخوینى، بەلام چاك خویندەكەى بۆ چاك لى تىگەيشتنەتى و، چاك لى تىگەيشتنەكەشى بۆ چاك كار پێكردنەتى، ئەویش بۆ ئەوێكە پەزىمانەندى خواى پى و دەست بێن، ھەم لە دنیا دا خۆمان بەو قورئانە چاك و پاك بكەین و ھەم دەوروبەرمان و، سەرەنجامیش لە رۆژى دواى دا، پاداشتى خواى لەسەر وەرگرینەو، كەواتە: دەبێ وریابین، زىدەرۆيى نەكەین و ھەموو ژيان و تەمەمان خەرچ بكەین بۆ چاك قورئانخویند، ئەدى كەنگى لى تىدەگەى؟ كەنگى كارى پێدەكەى؟ كەنگى كۆمەلگاو دەوروبەرى خۆتى پى پاك و چاك دەكەى؟ وەك لە كىتى: (با لە خزمەت قورئاندا بىن) دا بە تەفصیل باسى ئەو ھەم كردو، كەواتە: بەشێك لە تەمەن و كات تەرخان بكەین، چاك قورئان بخوین، بەلام با نەچىن لە ھەموو تەمەماندا ھەر خەرىكى چاك قورئانخویند بىن، چونكە ئەگەر بە ھەموو تەمەنت خەرىكى چاك قورئانخویند بووى، مانای واىە بەس خەرىكى بەشێك و مافىك لە مافەكانى قورئان بووى لەسەرت، كە بریتىە لەوێ چاكى بخوینى، بەلام بىگومان چاك خویندەكەى قورئان، ئامرازە بۆ چاك لى تىگەيشتنى و، چاك لى تىگەيشتنى ھۆكارە بۆ چاك كار پى كردنى و جى بە جى كردنى.

مەسەلەى سىيەم:

دواندى خوا ﷺ بۆ خەلك، كە نىردراوئىكى بۆ ناردوون بەسەريانه وه شايەده،
 لە پۆژى دوايى دا، وهك چۆن نىردراوئىكى ناردە لای فيرعهون - كە مووسا بوو
 عَلَيْهِ السَّلَام - بەلام فيرعهون ياخيى بوو، بۆيه خواش بە توندى سزاي دا، ئنجا
 ھۆشداريى پيدانيان بە بىروايانى كۆمەلگاي پىغەمبەرى خوا ﷺ، كە ئەگەر
 بىپروا بن، چۆن خويان بۆ لە سزاي ئەو پۆژە دەپاريزرى كە لە ھەژمەت و
 بيمناكيى ئەو پۆژە، سەرى مندالان سىي دەبى، ئەو ھەش پەندو بىرخەرەو ھەيه،
 بۆ ھەر كەس كە بىھوئى بەرەو پەرورەدگارى رى بگرىتە بەر:

خو دەفەرموى: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا
 ۱۵﴾ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿۱۶﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ
 الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿۱۷﴾ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿۱۸﴾ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ
 شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿۱۹﴾

شیکردنەو ى ئەم ئایەتانه، لە نو برگەدا:

خو ﷺ پرو دەکاتە خەلکی پۆژگاری پىغەمبەرى کوئایى ﷺ و لە پشت
 ئەوانیشەو، ھەموو کۆمەلگایەکانی بەشەر و دەفەرموى:

۱- ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ﴾ بە دنیایى ئیمە نىردراوئىکمان ناردە
 لای ئیو، بەسەرتانەو ھە شاھیدە، بەسەرتانەو ھە چاودێرو بەلگەيە، پروونکەرەوانى قورئان
 ھەندیکیان گوتووینانە: لێرەدا پروی دواندن لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرانه، بەلام ھەندیکیان
 گوتووینانە: پروی دواندن لە کۆمەلگاي پىغەمبەرە ﷺ بە گشتی بە پروادارو بىپرواوە.

بەلام پىم وایە ھەرچەندە دەگونجى بلىين: لێرەدا پروی دواندن لە ھاوبەش
 بۆ خوا دانەرەکانەو، دەشگونجى بلىين: تەنیا لە کۆمەلگاي پىغەمبەرى کوئایى

ﷺ بە لام دەشگونجی بلیین: پرووی دواندن لە کووی مروڤایه تییه، چ کۆمه لگای پروژگاری پیڤه مبهری کوۆتایی ﷺ که له نیویاندا ژیاوه، چ کۆمه لگایه کانی دیکه له پروژگاری خویدا، چ کۆمه لگایه کانی دیکه، تاكو ژیانی مروڤ له سهر زهوی بهردهوام بئ، ﴿شَهِدًا عَلَيْكُمْ﴾، واته: شایه دو به لگهیه، چاودیڤره به سه رتانهوه، چاودیڤرو به لگه ی ئه وه که ههرچی خوا ویستوو یه تی به ئیوه بگات له په یامه که ی، پئی گه یاندوون.

۲- ﴿كَأَزَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾، وهك چۆن نێردراو یكمان نارده لای فیرعهون، ئه مه وینه هینانه وه یه که بو بیروایه کان، له بهر ئه وه ی به سه رهاتای مووسا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له گه ل فیرعهوندا زۆر زانراو و باو بووه، بو یه خواش ﷺ به کورتیی ئاماژه ی پئ کردوه، که کاتی خو ی ئیمه رهوانه کراو یكمان نارده لای فیرعهون و، ئه ی کۆمه لگایه که ی ئیستاش! ئه وه نێردراو رهوانه کراو یكمان - که موحه ممه ده ﷺ --- نارده لای ئیوه ش، ئنجا ئه وه ی فیرعهون کردی له گه ل نێردراوی خوا دا، که بریتی بوو له سهر پیچیی کردنی و یاخی بوونی، که سه ره نجام تووشی سزای سه ختی خوا بوو، ئیوه ئاوا مامه له مه که ن له گه ل نێردراو رهوانه کراوی خوا دا، بو یه ده فه رموی: ﴿كَأَزَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾، وهك چۆن نێردراومان نارده لای فیرعهون، دیاره (رَسُول) لیره دا به نه ناسراو (نکرة) هاتوه و (أل) ی ناساندنی له سهر نیه، ئه مه ش ئاماژه یه بو ئه وه که عیڤره ت و په نده که له ناردنی پیڤه مبهرو رهوانه کراو دایه، نهك له ناسرانی، ههر که سیك له لایه ن خوا وه رهوانه بکری، با زۆر ناسراویش نه بئ، مادام نوینه رو نێردراوی خوا یه، ده بی بهو شیوه یه مامه له ی له گه لدا بکری که شایسته یه، له گه ل نوینه رو نێردراوی خوا دا بکری، که واته: ئیوه که ده لئین: موحه ممه د ﷺ چۆن ده بی خوا ﷺ بیکاته رهوانه کراوی خو ی، له حالیکدا خه لکی دیکه ی زله و زله و ناسراو هه ن؟! ئه و قسه یه تان پووچه و، ههر که سیك خوا بیکاته نێردراوی خو ی و پیڤه مبهری خو ی، عیڤره ت به وه یه کئ نوینه ری خوا یه، نهك خوا کئی کردۆته نوینه ری خو ی، کئ نوینه ری خوا یه، کئ رهوانه کراوی خوا یه، ههر که سیك خوا به شایسته ی ئه وه ی بزانی بیکاته نوینه رو نێردراوی خو ی، ده بی بهو

شیوہیہ مامہ لہی لہ گہ لدا بکری، کہ لہ گہ ل پەوانە کراوی خوا دا دە کری، وە ک لہ سوورەتی (الأنعام) دا دە فەرموی: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ...﴾ (۱۲۴) ﴿الأنعام﴾، واتە: خوا زانترە پە یامی خووی لہ کویدا دادە نئی، ھەر کە سێک خوا پە یامی خووی پێ سپاردو، کردی بە نوێنەری خووی، بە پەوانە کراوی خووی، دیارە شایستە یە، چونکە خوا کاری نابە جێ ناکات، پاکیی بۆ خوا.

(۳) - ﴿فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ﴾، فیرعەون سەر پێچی لہ ئیراوو پێغەمبەرە کە کرد، لێرە دا ئە لێف و لامی سەر ﴿الرَّسُولَ﴾، بۆ ناساندنە، بە لام ناساندنی عە ھدی، واتە: فیرعەون سەر پێچی لہ پێغەمبەرە کە کرد، وە ک زۆر جار گوتوو مە: (أل) ی (عەد) لہ بە رانبەری (کە) ی کوردیی دایە، (پێغەمبەرە کە)، ﴿فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ﴾.

(۴) - ﴿فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا﴾، ئیمەش گرتمان بە گرتنیکی توند و سەخت.

(وَالْوَيْلُ: فَعِيلٌ صِفَةٌ مُّشَبَّهَةٌ مِنْ وَبَّلَ الْمَكَانُ، إِذَا وَخِمَ هَوَاؤُهُ أَوْ الْمَرْعَى كَلَّوْهُ، وشە ی (وَبِيل) سێفەتی چوینراو بە کردارە وەو لہ (وَبَّل) ھوہ ھاتو، (وَبَّلَ الْمَكَانُ) واتە: شوینە کە دەردە دار بوو، یان ئاوو ھەوا یە کە ی تێکچوو، یاخود (وَبَّلَ الْمَرْعَى) واتە: لہ وەرگایە کە تێکچوو، بە جوړیک کە ھەر ئازە لێک لێ بخوات، سەرەنجامی باش نابێ و پێی ناتەندروست دە بێ.

کە واتە: لہ ئە صڵدا (وَبِيل) لہ (وَبَّل) ھوہ ھاتو، ھەر وە ک (وَابِل) یش بە بارانی دلۆپە قورس دە گوتری، ئە ویش ھەر لە بەر قورسی و سەختیی، بە کورتیی خوا دە فەرموی: فیرعەون کە سەر پێچی لہ پێغەمبەرە کە کرد (پێغەمبەرە کە ش مووسا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بوو، ھاروونی براشی لہ گە لیدا بوو، وە زیرو ھاوکاری بوو)، ئیمە بە گرتنیکی توند و سەخت گرتمان و سزاماندا، کە واتە: ئێو ش پەند لہ فیرعەون وەر بگرن، سەر پێچی لہ پێغەمبەر و پەوانە کراوی خواو مە کەن، کە مو حە مە دە ﷺ.

ئىنجا دۈي ئەۋەي سەرنجى پاكىشان بۇ مېژوو بۇ بەسەرھاقى مووسا (عَلَيْهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، پەوانەكرانى بۇ لاي فیرعهون و، سەرپېچىيكردى لى مووسا،
سزادرائى فیرعهون و گەلەكەي لى لایەن خۋای دادگەرەۋە، ئەمجارە سەرنجیان
پادەكىشى بۇ پۇژى دۈيى و دەفەرەمۈي:

۵- ﴿فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾، ئايا ئېۋە ئەگەر بېپروا بوون
(ئەي خەلکینە!) چۈن لى (سزاي) پۇژىك خۇتان دەپارېزن كە مندالان پېر دەكات، سەرى
مندالان سېپى دەكات؟.

(وِلْدَان) كۆي (وَلَد) و كۆي (مَوْلود)ە، واتە: مندالان، پۇلەكان، (شېب)ىش
كۆي (أَشِيب)ە، واتە: مەۋقى سەر سېپى، يان پېر، (الشَّيْبُ: كِنَايَةٌ عَنْ هَوْلِ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ)، (شېب) واتە: پېرى، كىنايەيە بۇ سامناكىي پۇژى دۈيى دا، لېرەدا كە
دەفەرەمۈي: ﴿فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا﴾، پەرسىار كەرنەكە بۇ دەستەوسان
كەرن و سەرزەنشەكردن (للتعجيز والتوبيخ)ە، وشەي ﴿يَوْمًا﴾، دەبېتە بەركار
(مَفْعُول بِهِ) بۇ ﴿تَتَّقُونَ﴾، (كَيْفَ تَتَّقُونَ يَوْمًا)، چۈن خۇتان لى پۇژىك
دەپارېزن؟ ديارە خۇ پاراستن لى پۇژەكەش، خۇ پاراستنە لى شتەنەي لى پۇژەدا
پرو دەدەن، واتە: (كَيْفَ تَتَّقُونَ عِقَابَ وَعَذَابِ يَوْمٍ)، چۈن خۇتان لى سزاو ئازارى
پۇژىك دەپارېزن؟ كە ئەو پۇژە چۈنە؟ ﴿يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾، مندالان سەر
سېپى دەكات.

۶- ﴿السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ﴾، لى پۇژەدا (يان بە ھۈي ئەو پۇژەۋە) ئاسمان شەق و
پەق دەبى، (الْإِنْفِطَارُ: الْإِنْشِقَاقُ)، شەق و پەق بوون، لەت و پەت بوون، لېرەدا ﴿بِهِ﴾،
أ-يان بە ماناي (فِيهِ)ە، واتە: لى پۇژەدا ئاسمان، گەردوون شەق و پەق دەبى، ياخود
﴿بِهِ﴾، (ب) بۇ ھۆكارە، واتە: بە ھۈي ئەو پۇژەۋە ئاسمان شەق و پەق و لەت
و پەت دەبى، ج-ياخود (ب) بە ماناي (ل)ە، (أَيُّ مُنْفَطِرٍ لَهُ)، واتە: لى ئەنجامى ئەو
پۇژەدا، ئاسمان شەق و پەق دەبى، وشەي (سماء) ھەرچەندە مېنەي مەجازىي (المؤنث
المجازي)يە، بەلام فەرەموۋىيەتى: ﴿مُنْفَطِرٌ بِهِ﴾ و نەيفەرەموۋە: (مُنْفَطِرَةٌ بِهِ)، چۈنكە:

ا- وشہی ئاسمان مینہی مہ جازیہو، مینہی مہ جازیش جاری وا ہہیہ دہ گونجی
رہ چاو نہ کری، بہ پیچہ وانہی مینہی راستہ قینہوہ.

ب- بہ لَم ہہ ندیک لہ شارہ زایانی زمانی عہ رہیہی دہ لَین: (سماء) ہہم بہ نیرینہ (مذکر)
دی و ہہم بہ مینہ (مؤنث) ش.

ج- یاخود لہ بہر ئہوہی وشہی (سَماء) مانا کراوہ بہ سہربان (سقف) و سہقفیش
نیرینہی مہ جازیہ.

(۷) ﴿كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا﴾، بہ لَینی خواش ئہ نجام دراوہ، (وَعْدُ اللَّهِ يَمْجِي الْحِسَابِ كَانِ لَا مُحَالَةً، أَوْ وَعْدُ اللَّهِ يَنْصُرُ اللَّهُ لِلْمُسْلِمِينَ عَلَى الْكُفَّارِ، مَنَقَّدٌ)، بہ لَینی خوا بہ ہاتنی سزاو
پاداشت ہیچ بواری تیدانیہ، دی، یاخود: بہ لَینی خوا بہ سہرختنی مسولمانان بہ سہر
نامسولماناندا، شتیکی مسوگہرہ.

(۸) ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ﴾، بہ دَلیایی ئہمہ (ئہم سوورہ تہ)، کوئی ئہم ئایہ تانہ
بیرخہرہوہو ئاموژگاریہ.

(۹) ﴿فَمَنْ شَاءَ اخْذِلْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾، ئنجا کہ سیک بیہوئی بہرہو پەرہردگاری،
رپی گرته بہر، ہہر کہس رپی بگریته بہر بہرہو پەرہردگاری لہ بہر پوشنایی ئہو
ئایہ تانہ دا، ئہوہ ویست و خواستی خویتی، ہہر کہ سیک بیہوئی رپی لہ بہرہردہ میدا
ئاچووغ و تہختہو، دہ توانی رپی بہرہو پەرہردگاری بگریته بہرو، بہ ندایہ تیہ کی راست
و دروست بو خوا بکات، بو ئہوہی لہ پوژی دواپی دا سہرفراز بی.

مەسەلەى چوارەم و كۆتايى:

هەوالدانى خوا ﷻ كە ئاگادارى شەو بىدارىي پىغەمبەرەكەى ﷺ و كۆمەلىك
لە ھاوولانىەتى (خوا لىيان پازى بى)، كە: دوو لەسەر سى و، نىوہو، سىيەك
(۳/۲ و ۲/۱ و ۳/۱)ى شەو ھەلدەستەنەوہو، دەشزانى كە بە وردىي بۆيان
حىساب ناكړى، ھەروہا خوا دەشزانى كە لەمەودوا نەخۆشىي و بازرگانىي و
جەنگىش دىنە پىشى، بۆيە بۆى ئاسان و سووك كړدوون، كە ئەوہندەى بۆيان
دەكړى لە قورئان، لە شەو نويزدا بىخوينن، بەلام لە ھەموو حالاندا بە پىنج
نويزەكان و بە زەكاتدان و سامان بەخشينەوہ پابەندبن و، با دلنياش بن ئەوہى
پىشى دەخەن چاكترە بۆيان، لەلای خواو، با داواى لىيوردنیش لە خوا بكەن،
بۆ ھەلەو پەلەكانيان:

خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي إِلِيلٍ وَنِصْفَهُ، وَثُلُثَهُ، وَطَائِفَةٌ
مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ إِلِيلَ وَالنَّهَارَ عِلْمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَنَابَ عَلَيْكُمْ فَأَقْرَءُوا مَا
يَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُمْ مَّرْضَىٰ وَءَاخِرُونَ يَصْرِفُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ
مِن فَضْلِ اللَّهِ وَءَاخِرُونَ يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَقْرَءُوا مَا يَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَأَتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا نُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ نَّحْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ
خَيْرٌ وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتە لە ھەقەدە بركەدا:

(۱)- ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي إِلِيلٍ وَنِصْفَهُ، وَثُلُثَهُ﴾، بە دلنيايى پەروەردگارت
دەزانى تۆ (ئەى موحەممەد ﷺ!) كەمتر لە دوو سىيەكى شەوو، نىوہى شەو و، سىيەكى
شەو ھەلدەستىەوہ، واتە: ھەلدەستىەوہ بۆ شەونويز، ئەمە پروونكردنەوہى فەرمايشتى
خوايە كە لە سەرەتاي ئەم سوورەتەوہ فەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ ۝۱ قُرِ إِلِيلَ إِلَّا قَلِيلًا

﴿۲﴾ نَصْفَهُ أَوْ اَنْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿۲﴾ أَوْ زِدَ عَلَيْهِ ﴿۲﴾، که لەوێ به تەعبیریك هیناویەتی و، لێرەش به تەعبیریك دیکە هیناویەتی، هە ئێرە دەتوانین بڵین: پووئکردنەوێ زیاتری تێدا، خوا دەفەرموێ: پەرورەدگارت دەزانێ که تۆ کەمتر لە دوو سییه کی شەو هەڵدەستیهو، نیوێ و، یەك لەسەر سیی، واتە: جاری وایە دوو لەسەر سیی، یان کەمتری و، جاری وایە نیوێ و، جاری واش هەیه یەك لەسەر سیی، چونکە ئەو کاتە وەك ئیستا ئەو ئامرازانە نەبوون که به وردی کاتیان پێ کۆنترۆل دەکری.

﴿۲﴾- ﴿وَطَافَهُ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾، کۆمەڵیکیش لەوانە ی لەگەڵدان، یانی: هاوێلانی بە گشتی (خوا لێیان رازی بێ)، نەیانوانیو بەو شیوێ شەوئۆژ بکەن، که دوو لەسەر سیی شەو، یان کەمتر، نیوێ، یاخود سییه کی، بەلام دیارە کۆمەڵیکیان لە پیاوان و ئافەرەتان پیغەمبەری خوا ﷺ هەرچی کردو، موو بە موو لە خزمەتیدا بوون و شوینی کەوتوون.

ئەم سێ وشەیه: ﴿ثُلْثِي اللَّيْلِ وَنَصْفَهُ وَثُلْثُهُ﴾، بەو جوړەش خویندراوێه: ﴿أَدْنَى مِنْ ثُلْثِي اللَّيْلِ وَنَصْفِهِ وَثُلْثِهِ﴾ و ﴿الطَّبْرِي﴾ دەلی: ﴿قِرَاءَتَانِ مَعْرُوفَتَانِ صَحِيحَتَا الْمَعْنَى﴾، ئنجا ئەگەر ئاوا بخویندريتهو: ﴿تَقُومُ أَدْنَى مِنْ ثُلْثِي اللَّيْلِ وَنَصْفَهُ وَثُلْثُهُ﴾، واتە: لە دوو لەسەر سیی شەو کەمتر، نیوێ و، سییه کی.

بەلام ئەگەر ئاوا بخویندريتهو: ﴿أَدْنَى مِنْ ثُلْثِي اللَّيْلِ وَنَصْفِهِ وَثُلْثِهِ﴾، واتە: کەمتر لە دوو لەسەر سیی شەو و، کەمتر لە نیوێ و، کەمتر لە یەك لەسەر سیی، چونکە ئەو کاتە مانای وایە: ﴿نَصْفِهِ وَثُلْثِهِ﴾، بەدەدرینهو سەر: ﴿ثُلْثِي اللَّيْلِ﴾ و ئەو کاتە ﴿مِنْ﴾، بەسەرانیشتا دیتهو، واتە: کەمتر لە نیوێ شەو و، کەمتر لە یەك لەسەر سیی شەو.

﴿۳﴾- ﴿وَاللَّهُ يَقْدِرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾، خواش ئەندازەگیری شەو و رۆژان دەکات، واتە: ﴿يَعْلَمُ مَقَادِيرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَى حَقَائِقِهَا، وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ بِالْتَّحَرِّيِّ وَالْإِجْتِهَادِ﴾، خوا ئەندازە ی شەو و رۆژان وەك چیه تیان دەزانێ، بەلام ئیو بەهوی پشکنین و هەولدان و تیکۆشان (بەهوی نیشانەکانی ئاسمانەو ئەو دەزانن).

(۴)- ﴿عَلِمَ أَنْ لَنْ تُخْصَوْهُ﴾، خوا زانی شهو بیداریتان بۆ کۆنترۆل ناکرئ، له نیتوان ئەو سئ کاتانەدا، حەسەنی بەصرایی که (الطَّبَرِي) به ژماره (۳۵۳۹۳) لئی خواستۆتەوه، گوتووێهتی: ﴿عَلِمَ أَنْ لَنْ تُطِيقُوهُ﴾، خوا زانی له تواناتاندا نیه، که سەرژمێرو ئەندازەگیری ئەو کاتانە بکەن، که بۆ شەونوێژ تێیان دا بیدار دەبنەوهو هەڵدەستەوه.

(۵)- ﴿فَنَابَ عَلَيْكُمْ﴾، ئنجا (خوا) گەڕایەوه سەرتان، (عَادَ عَلَيْكُمْ بِالْعَفْوِ)، خوا گەڕایەوه سەرتان بە لیۆردن، خوا گەڕایەوه سەرتان له قورسکردنەوه بۆ سووککردن و، له زەحمەتەوه بۆ ئاسانی.

(۶)- ﴿فَاقْرَأْ مَا يَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾، ئیستا ئەوهی بۆتان ئاسانە له قورئان بیخوینن.

ئنجا ئایا ئەمە مەبەست پێی خودی قورئانخویندەکیه، یاخود مەبەست پێی شهو نوێژەکیه، که قورئانی تیدا دەخوینرئ؟ هەردووکیان دەگونجین.

لێره دا خوا ﷺ قورئانخویندنی بە نوێژ داناهو، له سوورەتی (الإسراء) یش نوێژی بەیانینی بە قورئانخویندن داناهو، وهك دەفهرموئ: ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾ (۷۸) (الإسراء)، که مەبەست پێی نوێژی بەیانینی، واتە: ئەو نوێژی بەیانینی قورئانی تیدا دەخوینرئ، لەبەر ئەوهی پایە هەرە گەورە نوێژ، بریتیه له قورئان تیدا خویندنی، ئەوهندی بۆتان ئاسانە له قورئان بیخوینن، واتە: له شەونوێژدا، زانایان هەندیکیان گوتووایە: (نُسَخَ التَّقْدِيرُ مِقْدَارًا، وَبَقِيَ أَصْلُ الْوُجُوبِ)، ئەوه که ئەندازەگیری بکری (بە دوو لەسەر سئ، یان بە نیوه، یان بە یەك لەسەر سئ)، لابرا، بەلام ئەصلى شەوبیدارییه که پێویستە، هەر مایهوه، ئەوهش جوړیکە له سووککردن و دەستکاریکردن نەك نەسخ بە واتا باوه کهی، بەلکو شتێک که بە مۆتله قیی باسکراوه، ئیستا بەنددار (تَقْيِيدًا) کراوه، که ئەوهش هەندیک له زانایان زاراوهی وشە نەسخیان بۆ بەکارهێناوه، بەلام له راستییدا وشە نەسخ بەپێی واتای باوی که ئیستا بەکاردههێنرئ، ئەوه ناگرێتەوه،

چونکہ حوکمه که هەر له جیی خۆیهتی، به لām له جیاتی ئه وهی سی ئه گهریان
 بخرینه بهر دهم، دوو له سه ر سی شهو، و نیوهی و، یهك له سه ر سی، ئه
 سی ئه ندازهو، ئه و سی سنوورهیان بو لابران، له بهر ئه وهی خوا زانیویهتی
 بۆیان ناکری، هه لبه ته پشتریش هەر زانیویهتی که له سه ری پپووست کردوون،
 به لām پشتر پپووست بووه زور زیاتر خۆیان ماندوو بکه ن، به لām دوایی خوا ﷻ
 له سه ری سووک کردوون، هه م له بهر ئه وهی له توانایان دا نابی، هه م له بهر
 سی پاساوی دیکه ش، که دوایی باسیان ده کات.

(۷) - ﴿عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى﴾، خوا زانی که له ئیو ئیوه دا که سانی نه خو ش ده بن.

(۸) - ﴿وَأَخْرَوْا يَصْرِفُونَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾، ههروه ها که سانیکی
 دیکه ش پێ به زه ویدا ده کوتن، (سه فهر ده که ن و دین و ده چن به زه ویدا) له به خششی
 خوا ده خوازن.

ئه وهی بینومه و سه ره نجمداوه له هه موو ته فسیره کاند ده لێن: لێره دا مه به ست
 پپی مامه له و بازرگانیه، به لām پیم وایه: له م سیاقه دا به زه ویدا پویشتن و داوا
 کردن له به خششی خوا تایبه ت نیه به بازرگانیه و مامه له وه، به لکو:

أ- ئاژه لداری ده گرێته وه، شوان و گاوان ئاژه له کانیان و، وشتره وان وشتره کانیان ده به نه
 ده شت و کتوو، پێ به زه ویدا ده کوتن و له به خششی خواش داوا ده که ن، به هو ی
 به خپو کردنی ئه و ئاژه لانه وه که خوا بژیویان پێ بدات.

ب- ههروه ها که سیک که بو کشت و کال دهرده چی له مال، کشت و کال بکات، کشت
 و کاله که ش چ ده غل و دان و دانه ویله یه، چ باخ و په زه، چ ته په کاره، هه رچی هه یه،
 هه مووی ده گرێته وه.

ج- دیسان هەر جوړه به زه ویدا پویشتنیکی دیکه ش، وهك دهره یانی کانزایه کان و، دار
 هینان و، هه ر ده رچوونیکی دیکه، هه مووی ده گرێته وه.

۹- ﴿وَأَخْرُونَ يُقْنِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (ههروههها خوا زانی که) کۆمه لئیکی دیکه شتان له پیناوی خوادا ده جهنگن.

واته: خوا زانیی له مهودوا سى حاله تتان بو دینه پیش:

یه که م: هه ندیکتان نه خوش ده بن، بابای نه خوش فهرزه کانیشی به زه حمهت بو ده کرین، چ جای شه ونوژی بو بکری.

دووهم: هه ندیک دیکه تان ده رده چن و به زه ویدا ده پۆن له به خششی خوا ده خوازن، کارو کاسبی ده کهن، ئنجا بازرگانیه، کشت و کاله، ئاژه لداریه، هه رچی هه یه.

سییه م: هه ندیک دیکه شتان له پیناوی خوادا ده جهنگن، جهنگردن له پیناوی خواشدا جاری وایه پیویست ده کات به شه وو پۆژ سه رقآل بی و، له به رانه ر دوژمندا سه نگه ر بگری و، له بۆسه دابی و، ناتپه رژیته سه ر ئه وهی فهرزه کانیش به و شیوهیه ی له حاله تی ئاسایی دا ده کرین، ئه نجام بده ی، چ جای شه و نوژ، بۆیه خوا له سه ری سووککردن، (الطَّيْرِي) ده لى: ﴿وَهَذَا تَخْفِيفٌ مِّنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَنْ عِبَادِهِ، فَرَضَهُ الَّذِي كَانَ فَرَضَ عَلَيْهِمْ﴾، واته: ئه مه سووککردنه له خواوه له سه ر به نده کانی، ئه و پیویسته ی له سه ری پیویست کردبوون، له سه ری سووک کردن.

۱۱- ﴿فَأَقْرَعُوا مَا تَسْرَرُ مِنْهُ﴾ که واته: ئه وهی ئاسانه لئی بخوین، ئه م (ف)یه: ﴿فَرَعَ عَلَى الْحَالَاتِ الثَّلَاثِ﴾، بو لى لیکردنه وهیه له سه ر سى حاله تی پیش، واته: خوا زانی: که نه خوشتان له نیودا ده بن و، که سانیك به زه ویدا ده پۆن و له به خششی خوا داوا ده کهن و، که سانیك له پیناوی خوادا ده جهنگن، بۆیه: ﴿فَأَقْرَعُوا مَا تَسْرَرُ مِنْهُ﴾، لئی بخوین ئه وهنده ی بۆتان ئاسان ده بی، که واته: نوژی شه و هه ر به رده وامه، به لام سووککراوه به پپی حال و مه قام، له حاله تی ئاسایی دا به شیوه ی ئاسایی ده کری و، له حاله تی نااسایی دا، ئه وهنده ی گونجاوو ئاسانه، با ئه نجام بدری.

(۱۲) - ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾، نوێژه (فەرزه) کەش، بەرپا بکەن، ﴿الصَّلَاةَ﴾، (آل)ی ناساندنی لەسەرە، واتە: ﴿أَقِيمُوا الصَّلَاةَ الْمَفْرُوضَةَ﴾، نوێژی پێویست ئەنجام بدەن، واتە: پێنج نوێژه فەرزه کان.

(۱۳) - ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾، هەروەها زەکاتە (زانراوە) کەش بدەن، (آل)ی ﴿الزَّكَاةَ﴾ یش، (آل)ی ناساندنەو بۆ (عەد)، واتە: زەکاتە کە، زەکاتی زانراوی شەریعی بدەن.

(۱۴) - ﴿وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، هەروەها قەرزیکی باش بە خوا بدەن، واتە: مāl و سامانی جگە لە مāl بە خشیانی فەرزی که زەکاتە، هەر بێهەش.

(۱۵) - ﴿وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمَ أَجْرًا﴾، هەر چاکەیه کیش بۆ خۆتان پێش بخەن لە لای خوا دەیبیننەو، ئەو چاکترەو پاداشتی مەزنتەر.

وشە (مِنْ خَيْرٍ)، (خَیر) لێردا بە پلە یە کەم مانای چاکەو مāl و سامان بەخشی، بەلام هەر چاکەیه کی دیکەش دەگریتهو، بەلام ئەوی دیکە: ﴿هُوَ خَيْرٌ﴾، لێردا ناوی هەلبژاردن (إِسْمٌ تَفْضِيلٌ)، وەك چۆن ﴿وَأَعْظَمَ أَجْرًا﴾، بۆ هەلبژاردن، واتە: ئەوێ پێش خۆتانی دەخەن لە دنیاو ئەنجامی دەدەن و، ئەوێ بەرپی دەکەن بۆ قیامەت لە چاکە، مāl بەخشی هەرچی هەیه ﴿تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، لەلای خوا دەیبیننەو، ﴿هُوَ خَيْرٌ﴾، ئەو باشترە لەوێ لە دنیاو بەهەری لێ وەرده گرن، ﴿وَأَعْظَمَ أَجْرًا﴾، پاداشتی مەزنتەر، لێردا مەبەست پێی بەراوردکردن نیه لەگەڵ جگە لە خۆیدا، بەلکو یانی: بە رەهایی ئەو باشترەو، پاداشتیکی مەزنی هەیه.

(۱۶) - ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾، داوا لێبوردنیش لە خوا بکەن، (بۆ کەم و کورپیه کانتان).

(۱۷) - ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، بە دنیایی خوا لێبوردە ی بە بەزەیه.

کورتە باسیک لە ھەوت سەرنج دا

بەرێزان!

کۆتایی ئەو دەرسە شمان: تەفسیر کردن و لیکدانەوێ ئەم ئایەتە موبارەکە،
بە کورتە باسیک دێین، لە ھەوت سەرنجی خێرادا:

سەرنجی یەكەم:

لێرەدا کە خوا فەرمان دەکات بە شەونویژ، فەرمانەکە ھەر لەجیی خۆی
دایەو، لانی براو و نەسخ نەبۆتەو، بەلام فەرمانەکە بۆ بە پەسند دانان
(استحباب)ە، ھەر لە سەرەتاوەش وابوو، ئەوێش رای ژمارەیک لە زانیانە
کە دەڵێن: شەونویژ لەسەر پیغەمبەری خواش ﷺ فەرز نەبوو، لەسەر
ھاوولانیشی فەرز نەبوو، بەلکو خوا وەك شتیکی پەسندو چاك فەرمانی
پێکردو، ھەندیکیش دەڵێن: پیغەمبەری خوا ﷺ لەسەری فەرز بوو، بەلام
بۆ ھاوولانی و بۆ مسوولمانانی دیکەش، شتیکی پەسندو چاکە، گرنگ ئەوێە
فەرمانەکە ھەر لەجیی خۆیەتی، بەلام وەك دوایی باس دەکەین، ئاسانکاری
و سووککاری تیدا کراوە ئەم ئایەتە کۆتایی خوا ﷻ میھرەبانیی و بەزەیی
و چاوپۆشی لەو فەرمانەدا بەکارھێناوە، وەك پێشتر لەھۆی ھاتنە خوارەویدا
باسمان کرد، ئەویش دوای سالتیک، دوای ئەوێ سالتیک پیغەمبەری خوا ﷺ و
بەشیك لە ھاوولانی کە لە خزمەتیدا بوون، بەو شیوێە خوا فەرمانی پێ
کردبوون، ئەو شەو نوێژەیان کردو، بەو شیوێە قورئانیان تیدا خویند، خوا
پەروردار لەسەری سووککردن، ھەم لەبەر ئەو سێ حالەتە نااساییە کە
بۆیان دێنە پیش، ھەم لەبەر ئەوێش کە زانی باش بۆیان کۆنترۆل ناکرێ.

سەرئەجی دووهم:

که دەفەرموئ: ﴿فَاقْرَأْ مَا تَنسَرُ مِنَ الْقُرْآنِ﴾، ئەوەی بۆتان ئاسانە لە قورئان بێخوینن، ئەمە تەعبیر کردنە لە نوێژ کردن، بە قورئان خویندن، وەك لە سوورەتی (الإسراء) یشدا هاتووە: ﴿وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُهَا...﴾ (الإسراء، دەنگت زۆر بەرز مەكەووە بە نوێژكەت و دەنگیش زۆر نزم مەكەووە، (صلاة) لەویدا بە مانای قورئان خویندنە، لێرەش كە دەفەرموئ: ﴿فَاقْرَأْ مَا تَنسَرُ مِنَ الْقُرْآنِ﴾، واتە: ئەوەندە بۆتان ئاسان دەبێ شەونوێژ بكەن، ئەو شەونوێژی قورئانی تێدا دەخوینن.

سەرئەجی سێهەم:

که دەفەرموئ: ﴿وَأَخْرُوجُنَّ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئەمە لە بەلگەو موعجیزەکانی پێغەمبەراییەتی و هەوالدانە لە نادیار (غیب)، چونکە لە مەكەدا جەنگ نەبوو، رای بەهێزتریشت ئەوەیە کە ئەم سوورەتە هەمووی مەكکەییە، ئەوەندە هەیه ئەم ئایەتی بیستەم و کوئایە سالیك، دواي نوۆدە ئایەتەكەي دیکە دابەزیو، ئەم سوورەتی (المزمل) هەش وەك باسماي کرد، سەرەتای دابەزینی قورئانە، جگە لە پینج ئایەتەكەي سەرەتای سوورەتی (العلق)، کەواتە: هەر لە سالی یەكەمدا خوا هەوالی بە مسوڵمانان داو، کاتیك دێ جەنگ و جیهادتان بۆ دێتە پێش و، پرووبە پروو بوونەووە بەرەنگارییتان لەگەڵ ئەهلی کوفردا، دەبێ، ئەوەش هەوالدانە بە نادیار، چونکە تەنیا خوا ﷻ زانیویەتی، ئەو پێغەمبەرەي ﷺ ناردوویەتی و بەردەوام لە شاری مەكەدا هاوێلانی ئەشکەنجە دراو و کوژراو، کاتیك دێ - ئەو پێغەمبەرەي ﷻ بانگەوازەكەي ئەو کاتە لە نیو شاخەکان و شیوەکانی مەكەدا قەتیس کراو - قەوارەي سیاسیشی بۆ دروست دەبێ و، جەنگ و جیهادیشیان لەسەر پێویست دەبێ، بۆیەش ئەوە بە ئیجازی مێژوویی لە قەلەم دەدری.

سەرئەنجی چوارەم:

دەرچوون لە مآل، بە مەبەستی داوین کردن و دەستەبەر کردنی بژیو، چ بەهۆی مامەلەو بازەرگانییەو بە، چ بەهۆی کشت و کالەو بە، چ بەهۆی رەزداریی و باخدارییەو بە، چ بەهۆی ئاژەلدارییەو بە، شتێکی زۆر گرنگە، چونکە خوا ﷻ لەگەڵ (جەنگ لە پیناوی خوادا) خستوونیە تەرازوویە کەو، یانی: چ بچی رزق و بژیو پەیدا بکە، چ بچی لە پیناوی خوادا فیداکاریی و جەنگ و خەبات بکە، لە ئاست و ریزیك دان و هاوکۆوفن.

سەرئەنجی پێنجەم:

ئەبوو حەنیفە رەحمەتی خوای لی بێ، ئەم پرستەییە بە بەلگە هێناوەتەو لەسەر ئەوەی خوێندنی سوورپەتی فاتیحە، مەرج نیە لە نوێژدا، بەلام زۆربەى هەرە زۆری زانایان دەلێن: خوێندنی سوورپەتی فاتیحە لە هەموو پرکاتەکانی نوێژدا فەرزەو مەرجە، ئەبوو حەنیفە دەلێ: خوا فەرموویەتی: ﴿فَاقْرَءُوا مَا تَسَرَّ مِنْ الْقُرْآنِ﴾، ﴿فَاقْرَءُوا مَا تَسَرَّ مِنْهُ﴾، بەلام زۆربەى زانایان دەلێن: لێرەدا خوا فەرمانێکی گشتیی کردووە، بەلام پێغەمبەری خوا ﷺ ئەوەی پروونکردۆتەو وەك لە صەحیحی بوخاریی و موسلیمدا هاتووە: {لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۲۳، ومسلم: ۳۹۴)، واتە: هەر کەس {فَاتِحَةَ الْكِتَابِ}، نەخوینێ، واتە: سوورپەتی فاتیحە لە هەر پرکاتیکی نوێژە کە دا، نوێژە کە بەرناکەوێ، بە دلناییش پای زۆربەى زانایان پاستەو، ئەبوو حەنیفەش نەگوتووە باش نیە فاتیحە بخوینێ، بەلکو گوتوویەتی مەرج نیە، واتە: نوێژکەر ئەگەر سوورپەتی فاتیحە نەشخوینێ، بەلکو بە ئەندازەى چەند ئایەتیک بخوینێ، ئەو پایەى نوێژە کە هاتۆتە دی، بەلام پای زۆربەى زانایان پاستە.

سەرئنجی شه شه م:

شه و نوێژ - وهك پێشتر له كاتی تهفسیرکردنی سوورپهتی سه جدهدا، كورته باسیكمان له بارهوه كرد - پلهو پایهیهکی زۆر گهورهو گرنگی ههیه له ئیسلامدا، گرنگه مرۆقی مسوڵمان، كه یان زۆر شهو بیدار بێ، ته نانهت زانیان گوتوو یانه: ته گهر دوو ركاتیش بێ، هه رچه نیدیکی بوی بگونجی، واباشه شهو بیداری هه بێ، كه من پیموایه شهو بیداریه كه مهرجیش نیه، ته نیا به نوێژ بێ، ته گهر ته نیا قورئانیش بخوینی، یان یادی خواش بکات، چونکه جاری وایه شوێنه که ی وایه، یان حاله که ی وایه، ناتوانی نوێژ بکات، ته گهر هه ر یادی خوا بکات، یان بپاریتهوه، یان سه رگه رمی زانستیش بێ، ته وه هه ر به شهو بیداری بوی له قه له م ده درێ، به لام به دلناییی شه و نوێژ کردن حاله ته ته سلایه که یه.

سەرئنجی هه وه ته م و کو تایی:

هه رچه نده زانیان راجیایان هه یه له وه دا: ئایا شه و نوێژ له سه ر پێغه مبه ری خوا ﷺ فهرز بووه، یان سوننه ت بووه؟ به لام به پێی ئایه ته که ی سوورپه تی (الإسراء) که ده فهرموێ: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدُ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ (۷۹) الإسراء، له شهویشدا هه لسه وه و واز له خه و بێنه، (یاخود: خو ت ته زیه ت بده و شه و نوێژ بکه)، ﴿نَافِلَةً لَّكَ﴾، ته مه زیاده یه که بو تۆ، هه نیدی که زانیان ده ئین: ته مه به لگه یه له سه ر ته وه ی له ته صلدا شه و نوێژ له سه ر پێغه مبه ری خوا ﷺ پێویست نه بووه، به لام خو ی پێوه پابه ند کردوه، له بهر ته وه ی پێغه مبه ری خاته م ﷺ پێگه به رزه که ی وای خواستوه، که ته و شتانه ی خه لکی دیکه وهك سوننه ت ته ماشایان ده کات، ته و وهك فهرز له سه ر خو یان پێویست بکات، هه لبه ته وشه ی: ﴿نَافِلَةً﴾، وهك چو ن ده گونجی به مانای زیاده له فهرزی، ده شگونجی به مانای زیاده بێ، بو تۆ له وه ی له سه ر خه لک فهرز کراوه، له سه ر ئۆمه ته که ت، دانراوه، تۆ ته و زیاده یه شت له سه ر

فەرز کراوه، واتە: وشە **﴿ نَافِلَةٌ ﴾**، مەرج نیه تەنیا مەبەست پێی پەسند (مندوب) بێ، کە لە بەرانبەر فەرز دایە.

بەلام بێگومان دەشگونجێ ئەو وشە یە بە بەلگە ی ئەوەش بهێتێتەو کە پێغەمبەری خاتەمیش ﷺ شەونوێژی لەسەر فەرز نەبوو، بەلام خۆی پەرورەدگار بوێ پەسند کردو، ئەویش خۆی بەو پەسندەو مۆلەزم و پابەند کردو، گەنگ ئەو یە ئەو ی لەم ئایەتە موبارە کەدا هاتو، مەسەلە ی لایەردن (نسخ) ی هەر تیدا نیه.

بەلکو مانای ئەو ئایەتە موبارە کەو کوێ حوکمی شەونوێژ کە لێی وەرەدەگیرێ چەند ئەگەرێکی هەن:

۱- خۆی کاربەجێ هەر لەسەرەتاو وە ک پەسند (مندوب) فەرمانی پێکردوون شەونوێژ بکەن، نە ک وە ک ئەرکیکی پێویست.

۲- خۆی میهرەبان هەر لە بەراییهو بۆ کاتیکی دیاریکراو، ئەو ئەرکە ی پێ سپاردوون، بە پێغەمبەری خوا ﷺ و هاوێلانی و، تەنیا لەو سەرەتایەو هەش پێویست بوو، دوا یی خوا حوکمە کە ی سووک کردو و کردوو یەتی بە پەسند، بە تاییەت لە حالەتە تاییەتە کانی وە ک: نەخۆشی و سەفەر و جەنگ و جیهاددا.

۳- هەر لەسەرەتاو هەش شەونوێژ سوننەت و پەسند بوو، دوا یی خۆی بە بەزە یی ئەو کە پەسندەشی لەسەر سووک و ئاسان کردوون، کە بە پێی توانا و بۆ لوانیان پێی هەلسن، هەم بەهۆی نەتوانینی کۆنترۆڵکردن (ضبط) ی کاتە کەو، هەم بەهۆی هاتنەپێشی: نەخۆشی و، سەفەر و داواکردنی بژیو بەخششی خوا، جەنگ و جیهادەو.

تێمە لێرەدا کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (المزمل) دێتین و لە خۆی پەرورەدگار دەپارێنەو، کە بە لوتف و کەرەمی خۆی یارمەتییان بەدات و دەلێن: خوا یە! بە ناو هەرە چاکە کانت و سێفەتە هەرە بەرزو پەسندە کانت،

لێت دەپارێنەوه که هەرچی فەرمانت پێکردوه له فەرمايشتی خۆتداو، هەرچی پێغه مبهري خاتهم ﷺ جێه جيی کردوه، له ژيانى تاکیى و خیزانیى و کۆمه لایه تیى و سیاسیی دا، ته و فiqمان بدهی ئیمهش بهو شیوهیه تییبگهین که خۆت فەرمانت پێکردوهو، بهو شیوهیهش بیکهین که پێغه مبهره کهت ﷺ کردوویهتی و نه نجامی داوه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہفسیری سوورہتی

المکثر

له تۆره كۆمهلايه ئىپتىدائىي لىكەن ئاتايىن
Stay in touch on social media
 ئىدىن ئەمگەم غىر مۇوافىق ئالمايىلار ئاجىزەتە

www.alibapir.net
 English + عربي = كوردى

له تۆره كۆمهلايه ئىپتىدائىي لىكەن ئاتايىن
Stay in touch on social media
 ئىدىن ئەمگەم غىر مۇوافىق ئالمايىلار ئاجىزەتە

راگەب باپىر / AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

راگەب باپىر / AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

راگەب باپىر / AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمپـرۆ کە (۲۱)ی شەووالی سالی (۱۴۴۱)ی کۆچیە، بەرانبەر (۲۰۲۰/۶/۱۳) ی زاینی، لە شاری دیرینی هەولێر خوا پشتیوان بـی دەست دەکەین، بە تەفسیرکردنی سوورەتی (المَدَّثَرُ)، سەرەتاش لە هەوت (۷) بـرگەدا، پێناسە ی ئەم سوورەتە موبارە کە دەکەین و نێوەرۆکە کە ی دەخەینە پـروو:

پێناسە ی سوورەتی (المَدَّثَرُ) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا بە ناوی (سُورَةُ الْمَدَّثَرُ) ناسراوە، کە بە مانای (خۆ لە پۆشاکەوه پـیچ)هوه، دێ، مەبەستیش پـی پـیغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ.

دووهم: شوینی دابەزینی:

بە یەکدەنگی زانایان ئەم سوورەتە مەککەییە و لە شاری مەککە دابەزیو، لەو بارەوهش ئەم دەقە دێنین:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْمَدَّثَرُ فِي مَكَّةَ} (أَخْرَجَهُ ابْنُ الضَّرِيْسِ وَالنَّحَّاسُ وَابْنُ مَرْدَوَيْهِ وَابْنُ أَبِي هَاشِمٍ، وَأَخْرَجَ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنْ ابْنِ الزُّبَيْرِ مِثْلَهُ، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ۳، ص ۱۷۳، وَفَتْحُ الْقَدِيرِ لِلشُّوكَانِيِّ: ج ۵، ص ۳۹۱).

واته: عه بدوللای کوری عه عباس گوتوویه تی: سوورپه تی (المُدَّثَر) له مه ککه دابه زیوه، ئنجا (ابن مردویه) هه مان قسه ی له عه بدوللای کوری زوبه یریشه وه (خوا لیان رازی بی) گپراوه ته وه، هه ر کام له (ابن عباس و ابن الزبیر و ابن عَمَر و ابن عَمْرٍو) و له پیش هه مووشیانه وه (ابن مسعود) هه ر پینجیان ناویان عه بدوللاییه وه، به عه بادیله ناسراون، هه مووشیان زور زاناو شاره زا بوون، به تاییه ت (ابن مسعود) و له دوا ی ئه و (ابن عباس)، ئنجا دوا یی (ابن الزبیر و ابن عَمَر و ابْنُ عَمْرٍو) (خوا لیان رازی بی).

سێیه م: ژماره ی ئایه ته کانی:

ژماره ی ئایه ته کانی به لای زانیانی (أهل المدينة) هوه، له ژماردنی دووه میانداو، به لای زانیانی (أهل الشام) هوه په نجاو پینج (۵۵) ه، به لām زانیانی: (أهل البصرة و أهل الكوفة و أهل المدينة) ش له ژماردنی یه که میاندا - دیاره دوو جارن ئایه ته کانیان سه ر ژمیر کردوون - به په نجاو شهش (۵۶) یان داناوه وه، ئه و موصحه فانه ی له بهر دهستی ئیمه ن، ژماره ی دووه میان ته به نینی کردوون که په نجاو شهش (۵۶) ه.

چواره م: ریزه بندی له موصحف و له دابه زیندا:

له موصحف دا ریزه بندیه که ی هه فتاو چوار (۷۴) ه، له دابه زینشدا راجیایی هه یه له باره ی ریزه بندیه که یه وه وه، ئه وه ش پپووستی به تووژینه وه یه کی ورد ده کات، که هه ولده دین له چهند خالی کدا کورت و پوختی بکهینه وه وه، له و باره وه سی را هه ن:

۱- جابیری کوری عه بدوللا (خوا لیان رازی بی) گوتوویه تی: سوورپه تی (المُدَّثَر) یه که مین سوورپه ته دابه زیبی، ته نانه ت پیش (العلق) یش و، له و باره وه ئه م ده قه هه یه:

عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا سَلَمَةَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَوَّلِ مَا نَزَلَ مِنَ الْقُرْآنِ؟ فَقَالَ: ﴿يَتَيْنَا الْمَدِينُ ۝١ قُرْآنُكَ ۝٢﴾ قُلْتُ: يَقُولُونَ: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١﴾؟ فَقَالَ أَبُو سَلَمَةَ: سَأَلْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ ذَلِكَ، وَقُلْتُ لَهُ مِثْلَ مَا قُلْتُ لِي، فَقَالَ جَابِرٌ: لَا أَحَدُّثُكَ إِلَّا مَا حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «جَاوَرْتُ بحراء، فَلَمَّا قَضَيْتُ جَوَارِي، هَبَطْتُ فَنُودِيتُ فَتَنَظَّرْتُ عَنْ يَمِينِي فَلَمْ أَرْ شَيْئًا، وَنَظَّرْتُ عَنْ شِمَالِي فَلَمْ أَرْ شَيْئًا، وَنَظَّرْتُ أَمَامِي فَلَمْ أَرْ شَيْئًا، وَنَظَّرْتُ خَلْفِي فَلَمْ أَرْ شَيْئًا، فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَرَأَيْتُ الْمَلَكَ الَّذِي جَاءَنِي بِحِرَاءٍ قَاعِدٌ عَلَى كُرْسِيِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَجَثَّتُ مِنْهُ حَتَّى هَوَيْتُ إِلَى الْأَرْضِ، فَجِئْتُ إِلَى أَهْلِي، فَقُلْتُ: زَمَلُونِي زَمَلُونِي، فَرَمَلُونِي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَتَيْنَا الْمَدِينُ ۝١ قُرْآنُكَ ۝٢﴾» (أخرجه البخاري: ٤٦٣٨، ومسلم: ١٦١، وأحمد: ١٤٣٢٦).

واته: يەحيای كورى ئەبى كەسىر دەلى: لە ئەبوو سەلەمەى كورى عەبدوررەحمانم پرسى لە بارەى يەكەمىن شتێكەوه كە لە قورئان دابەزىو؟ ئەويش گوتى: ﴿يَتَيْنَا الْمَدِينُ ۝١﴾ ه، گوتم: دەلىن: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١﴾ [واته: سەرەتای سوورەتى (العلق)، ئەو چەند ئايەتە دابەزىون يەكەمجار، ئەبوو سەلەمە گوتى: لەو بارەوه لە جابىرى كورى عەبدوللام پرسى؟ وهك تۆ ئىستا دەلى، منىش وامگوت، بەلام جابىر گوتى: بۆت باس ناكەم، جگە لەوهى پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆى باس كردووم، فەرمووى: چوومە ئىعتىكافەوه لە نىو ئەشكەوتى (حِرَاء) دا، دواى ئەوهى خەلۆه ئىعتىكافەكەم تەواو بوو، ((جَوَارٍ) لە ئەسڵدا بە مانای دراوسێيەتى كردنە، بەلام مەبەست پێى چوونە ئىعتىكاف و خەلۆه پامان و بىركردنەوهو جوړىك لە پەرستشى خواى پەرورەدگارە، دابەزىم بانگكرا تەماشای لای راستم كرد، هىچم نەدى و، تەماشای لای چەپم كرد، هىچم نەدى و، تەماشای دواوهى خۆم كرد، هىچم نەدى و، سەرم بەرز كردهو بىنم ئەو فرىشتەيهى كە لە (حِرَاء) هاتبوو، لەسەر كورسىيەك بوو لە نىوان ئاسمان و زەوى، منىش لە ترس و حەژمەتانى بە چۆكدا كەوتم، گەرامەوه بە

مالهوه م گوت: دامپۆشن دامپۆشن، دایانپۆشیم، ئنجا ﴿يَتَأْتِيَ الْمَدَّثَرُ﴾ (۱) ﴿قُرْآنُكَ﴾ (۲) دابهزی.

۲- دایکمان عایشه (خوا لپی پازی بن) گوتووێتی: یه کهمین شت که دابهزیوه، پینج ئایهتی سه رهتای سوورەتی (العلق)ن، ئنجا دوایی سوورەتی (المَدَّثَر) دابهزیوه، دیاره مه بهستیش له پینج ئایهتی سه رهتای سوورەتی (العلق)، ئهم پینج ئایهتهیه: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (۱) ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ (۲) ﴿أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾ (۳) ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ (۴) ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ (۵).

۳- سوورەتی (العلق) واته: پینج ئایهتی سه رهتای سوورەتی (العلق) دابهزیون، ئنجا (المزمل) دابهزیوه، ئنجا (المَدَّثَر) دابهزیوه، که وهك دوایی باسی ده کهین و پروونی ده کهینهوه، ئهم رایه راستهوه، دواتر چۆنیهتی پیکهوه گونجانی ئهو دهقانهی سوننهتیش پروون ده کهینهوه.

لێره دا ده پرسین:

ئایا بوچی ئهم رایه ی سییه م هه لده بژیرین و، چۆن ئهم دهقانه پیکهوه ده گونجینین؟
ده لێین:

أ- رای راست و له گه ل عه قل و واتاو سرووشتی ئایه ته کان دا گونجاو، ئه وه یه که ریزه بندیی دابه زینی سوورە ته کانی سه رهتای قورئان، به م جوړه بووبی:

۱- سوورەتی (العلق)، پینج ئایهتی سه رهتای که خویندمانه وه.

۲- سوورەتی (المزمل)، ئایه ته کانی: (۱ - ۱۹) دوای سالیکی ش ئایه تی ژماره: (۲۰).

۳- سوورەتی (المَدَّثَر)، ئایه ته کانی: (۱ - ۱۰) له سه ره تاوه، دواتر ئایه ته کانی: (۱۱ - ۵۶).

۴- سوورەتی (القلم)، ئایه ته کانی: (۱ - ۵۲).

ب- بۆ چۆنیەتیی پیکەووە گونجانی ئەم دەقەنەش، (السیوطی) لە کتیبە ناودارەکی خۆی (الإتقان فی علوم القرآن) دا، پێنج ئەگەری هێناون، پێنج ڕیی تەئویل کردن و پیکەووە گونجانندی ئەو سی ڕا جیاوازی پیکەووە هێناون:

۱- السَّوَالُ فِي حَدِيثِ جَابِرَ كَانَ عَنْ نُزُولِ سُورَةِ كَامِلَةٍ، فَبَيَّنَ أَنَّ الْمَدَّثُرَ نَزَلَتْ بِكَمَالِهَا قَبْلَ تَمَامِ سُورَةِ (إِقْرَأْ)، فَإِنَّ أَوَّلَ مَا نَزَلَ مِنْهَا صَدْرُهَا.

۲- أَنَّ مُرَادَ جَابِرٍ بِالْأَوَّلِيَّةِ، أَوَّلِيَّةٌ مَخْصُوصَةٌ بِمَا بَعْدَ فَتْرَةِ الْوَحْيِ، لَا أَوَّلِيَّةٌ مُطْلَقَةٌ.

۳- أَنَّ الْمُرَادَ أَوَّلِيَّةٌ مَخْصُوصَةٌ بِالْأَمْرِ بِالْإِنْدَارِ، وَعَبَّرَ بَعْضُهُمْ عَنْ هَذَا بِقَوْلِهِ: أَوَّلُ مَا نَزَلَ لِلنَّبِيِّ: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ ۱، وَأَوَّلُ مَا نَزَلَ لِلرَّسَالَةِ: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَّثُرُ﴾ ۲.

۴- أَنَّ الْمُرَادَ أَوَّلُ مَا نَزَلَ بِسَبَبٍ مُتَقَدِّمٍ، وَهُوَ مَا وَقَعَ مِنَ التَّدَثُّرِ النَّاشِيءِ عَنِ الرُّعْبِ، وَأَمَّا إِقْرَأَ فَتَنَزَّلَتْ ابْتِدَاءً بِغَيْرِ سَبَبٍ مُتَقَدِّمٍ.

۵- أَنَّ جَابِرَ اسْتَخْرَجَ ذَلِكَ بِاجْتِهَادِهِ، وَلَيْسَ هُوَ مِنْ رِوَايَتِهِ فَيُقَدِّمُ عَلَيْهِ مَا رَوَتْهُ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، ثُمَّ قَالَ: وَأَحْسَنُ الْأَجَوِبَةِ: الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ^(۱).

واتە: بۆ چۆنیەتیی پیکەووە گونجانندی ئەو دەقەنە، ئەو پێنج ڕییەمان لە پێشن:

۱- ئەو پرسیارە لە جابیر کراوە، وەك لێرەدا جابیر هێناویەتی، لە بارەى دابەزینی یەكەمین سوورەت بوو، بە تەواویی، جابیریش (خوا لێیان ڕازی بێ)، ڕوونی کردۆتەووە كە سوورەتی (المَدَّثُر) بە تەواویی دابەزیو، بەر لەوێ سوورەتی (العلق) بە تەواویی دابەزی، واتە: دواى ئەوێ پێنج ئایەتەكەى سەرەتای سوورەتی (العلق) دابەزیون، ئنجا سوورەتی (المَدَّثُر) دابەزیو بە تەواویی، دواتریش لە ئایەتی شەشەم هەتا كۆتایی سوورەتی (إِقْرَأْ) دابەزیو.

(۱) الإتقان فی علوم القرآن، كە (الآلوسی)، خاوەنی: (روح المعانی) بەرگی (۱۵)، جوزئی (۲۹)، لایەرە: ۱۶۶، ۱۶۵، لێی وەرگرتووە.

۲- مەبەستی جابیر لە یەكەمین شتێك كە لە قورئان دابەزیو، یەكەمین بوونیکی تاییبەتە، ئەویش بریتیه لە یەكەمین ئایەتانیك كە لە دواي پەرچان و وەستانی وەحیی، دابەزیون، ئەك یەكەمین دابەزین بەرەهایی.

۳- مەبەست لە یەكەم بوونی دابەزینی قورئان بە لای جابیرەو، یەكەم بوونیکی تاییبەتە، بە: دواي ترساندن و ئاگادار كردنەو، ئنجا هەندێکیان ئاوا تەعبیریان لەوێ كردو، گوتووین: یەكەمین شتێك كە دابەزی بۆ ناساندنی موخەممەد ﷺ پیغەمبەر و فەرمان پێكردنی، سوورەتی (اقرا) بوو، ئەو پێنج ئایەتە سەرەتای سوورەتی (العلق) بوون، بەلام یەكەمین شتێك كە دابەزی وەك پەرمانەكراو، هەروەها گەیهنەری پەيامی خوا، ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَّثَرُ ۝١﴾ بوو.

۴- جابیر كە گوتووێتی: یەكەمین شتێك كە لە قورئان دابەزیو، مەبەستی یەكەمین شتێك بوو كە لە قورئان دابەزیو، بەهۆی هۆكاریکی پێشووەو، ئەویش بریتی بوو لەوێ كە پیغەمبەری خاتەم ﷺ بە پۆشاكەكە یان خود بە نوێنەكە یان خودی داپۆشیبوو، نوێنەكە یان خودی پێچابوو، بەلام سوورەتی (اقرا) پێنج ئایەتی سەرەتای سوورەتی (العلق) بەبێ هۆكاریك رابردی، دابەزیو، بەلام ئەوێ بە هۆكاریکی پێشووەو دابەزیو، سوورەتی (المُدَّثَرُ) بوو، هۆكەرەكەش ئەو بوو كە پیغەمبەر ﷺ دواي ئەوێ ترساو، گەراوەتەو بۆ مالهو گوتووێتی: دامپۆشن، خودی لە نوێنەو یان خودی لە پۆشاكەكەو پێچاو، خواي پەرمانەكراو سوورەتی (المُدَّثَرُ) ی بۆ دابەزاندو، كە: لە نوێنی وەرە دەری! یاخود لەنیو پۆشاكەكەت كە خۆت تێ پێچاو، وەرە دەر!

۵- جابیر (خوا لێی رازی بێ) بە كۆششی خودی ئەوێ هەڵپێنجاو ئەو لە گێردانەوێ وێ نیه، بۆیه ئەوێ عایشە گێراوێتەو خوا لێی رازی بێ، پێش ئەوێ دەخەری كە جابیر بە تێگەشتنی خودی هەڵپێنجاو، (السيوطي) یان خودی گوتووێتی: باشتەین وەلام هێ یەكەم و كۆتایین.

منیش هەر کام لهو پینج وه لāmهه پێ چاکن، به لām دیسان ده شگونجی کۆشش بکری: ئایا یه که میان باشته، یاخود دووه میان، یا ن سییه میان، یا ن چواره میان، یاخود پینجه میان؟.

ئهوهی ماوه تهوه لهو بارهوه بیلیم ئهوهیه: (السیوطی) باسی ئهوهی نه کرده که له دواى سوورپهتی (العلق)، سوورپهتی (المزمل) دابه زیوه، به لām پینشتیش باسم کردو ئیستاش دووباره ی ده که مهوه، ناگونجی سوورپهتی (المَدَنُور) پیش سوورپهتی (المزمل) کهوتبێ، له بهر دوو هوکاران:

۱- له فهرماشته کاندایا زیاتر ئهوه هاتوه: (زَمْلُونِي، زَمْلُونِي)، کهواته: پیش ئهوهی سوورپهتی (المَدَنُور) دابه زی، سوورپهتی (المزمل) دابه زیوه، پینشتیش گوتمان (تَزْمَلْ) ئهوهیه که پۆشاک و پینخهف به خو دابدری، پینخه مبه ریش ﷺ فهرموویه تی: (زَمْلُونِي)، کهواته: کهسیک جگه له خو ی پۆشاکیکی پیداداره، لیفه یه که جاعمیک ئهوهی ئه و کاته هه بووه و خه لک وه ک نوین و پینخهف به کاریه پیناوه.

۲- له دواى ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ ۝۱﴾ خوا ﷺ هەر فهرمان به خودی پینخه مبه ره که ی ﷺ ده کات، که خوا په رستی بکات، شه ونوێژ بکات و شه و بیداری بکات و، فهرمانی پێ ده کات به کومه لێ شت که زیاتر په یوه ستن به خودی خو یه وهو، جارێ ئیستا فهرمانی پینکه راوه ئه و په یامه ی خوا بگه یه نێ به خه لک، به لām دوا یی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَنُورُ ۝۱﴾ قُرْآنَدَر ﴿۲﴾ مَرُوفِش بهر له وهی ده ست به چالاکی نێو خه لک بکات، ده بی خو ی قایم و مه حکم بکات، ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ ۝۱﴾ قُرْآنَلْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۲﴾ نَصْفَهُ، أَوْ أَنْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿۳﴾ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿۴﴾ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿۵﴾ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿۶﴾ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿۷﴾ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿۸﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿۹﴾ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿۱۰﴾

له حَالِيكَ دا جَارِي پِیغەمبەری خاتەم ﷺ ئەركدار نەكراوه بە گەیانندی پەيام، ئەو پەيامەى خوا پێیدا ناردووە بىگەيەنئى بە خەلك، بەلكو ئەوانە هەموويان ئامۆزگارىي و پێنمايىن بۆ پِیغەمبەرى خوا ﷺ كە پەيوەنديى لەگەڵ خواى پەروەردگاردا مەحكەمتر بكات، بە شەو نوێژو قورپانخويندن بە پێكىي و يادى خوا كردن و پشت بە خوا بەستن و خوڤاگرىي، دوايى لە قووناغىكى دىكەدا: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِّيرُ ۝١ قُرْآنِذِرْ ۝٢﴾، ئەي ئەو كەسەي پۆشاكت لە خۆتەو پێچاو، يان خۆت لە پێخەف و پۆشاكەو پێچاو! هەلسەو بترسێنەو ئاگادار بكەو، بىگومانىش خۆ پەروەردە كردن و خۆ پراهيئان و خۆ مەحكەم كردن، لە پيش كار لەسەر خەلك كردن و، دەستكردنە بە جموجۆلى نيو خەلك و كۆمەلگا.

پێنجەم: نيوەڕۆكى ئەم سوورەتە:

تێمە لە شەش خالدا باسى نيوەڕۆكى ئەم سوورەتە دەكەين:

١- لە حەوت ئايەتەكانى: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ ۝١ قُرْ أَلِيلَ إِلَّا قَلِيلًا ۝٢ نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝٣ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَبِّ الْفَرْءَانِ تَرْتِيلًا ۝٤ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۝٥ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ۝٦ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۝٧﴾ دا، حەوت ئەرك خراونە سەر شانى پِیغەمبەرى خاتەم كە بریتين لە:

١- ﴿قُرْ﴾، هەلسە،

٢- ﴿فَانْذِرْ﴾، (خەلك) بترسێنەو وريا بكەو.

٣- ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾، پەروەردگارت بە گەورە بگرە، بە مەزن بگرە،

٤- ﴿وَتَبَاكَ فَطَهِّرْ﴾، پۆشاكت پاك بكەو،

٥- ﴿وَالرَّجْزَ فَاهْجُرْ﴾، واز لە پیسی و خراپە بهێنە،

۶- ﴿وَلَا تَمَنَّ تَسْتَكْبِرُ﴾، كاتىك دە بە خەشى، مە بە خەشە كە بە خەشىنە كەت بە زۆر بزانى، يا خود كە فەرمانبەرىي بۆ خوا ئە نجام دە دەى، بە زۆرى مە زانە.

۷- ﴿وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾، خۇراگرىش بە بۆ پەرۋەردگارت.

۲- لە سى ئايەتە كانى: (۸ - ۱۰) دا، باسى پۇژى قىامت كراۋە: ﴿فَإِذَا نُفِرَ فِي النَّافُورِ﴾ ۸
فَذَلِكَ يَوْمٌ عَسِيرٌ ۙ ۱۰ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ۙ ۱۰

۳- لە بىست ئايەتە كانى: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۙ ۱۱ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ۙ ۱۲ وَبَنِينَ شُهُودًا ۙ ۱۳ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ۙ ۱۴ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۙ ۱۵ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِينِدًا ۙ ۱۶ سَاطِرُ حُقَّةٍ صَعُودًا ۙ ۱۷ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۙ ۱۸ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَرُ ۙ ۱۹ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَرُ ۙ ۲۰ ثُمَّ نَظَرَ ۙ ۲۱ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۙ ۲۲ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۙ ۲۳ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِجْرٌ يُوَفَّرُ ۙ ۲۴ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۙ ۲۵ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۙ ۲۶ وَمَا أَذْرُكَ مَا سَقَرُ ۙ ۲۷ لَا بُدَّيْ وَلَا نَذْرُ ۙ ۲۸ لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ ۙ ۲۹ عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشْرَ ۙ ۳۰﴾ دا، باسى يە كىك لە كافرە ملهوپە كان، كراۋە، كە خوا چوار جۆرە چاكەى ناوازەى پىداۋن، كە چى ئەو بىپروا بوۋە بە ئايەتە كانى خوا، پاشان خوا ﷻ نو قسەو هەلۆستى خراپى لى دە گىرېتەو، دوايى هەپرەشەى لى دەكات بە دۆزەخ، كە بە سى ۋەسەف پىناسەى دەكات.

۴- لە حەوت ئايەتە كانى كۆتايى: ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِينَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ وَيزَادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا ءِيمَنًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ۙ ۳۱ كَلَّا وَالْقَمَرِ ۙ ۳۲ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ۙ ۳۳ وَالصُّبْحِ إِذَا أَصْفَرَ ۙ ۳۴ إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ ۙ ۳۵ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۙ ۳۶ لَمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۙ ۳۷﴾ دا، چەند بابەتتىكى جۇراۋ جۆر باسكراۋن.

۵- لە يازدە ئايەتە كانى: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۙ ۳۸ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۙ ۳۹ فِي جَنَّاتٍ يَسَّاءُلُونَ ۙ ۴۰ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۙ ۴۱ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۙ ۴۲ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۙ ۴۳ وَلَمْ

نُكَ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰ
أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٧﴾ فَمَا نَفْعُهُمْ شَفْعَةُ الشَّفِيعِينَ ﴿٤٨﴾ ۞ د، باسی سەرەنجامی بێپروایانی
تاوانبار کراوه، هوکاري چوونه نيو دۆزه خيان به چوار شتان باسکراوه.

۶- له ههشت ئایهتهکانی: ﴿فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذِكْرِ مُعْرِضِينَ﴾ ﴿٤٩﴾ كَانَهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَفِرَّةٌ ﴿٥٠﴾
﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ ﴿٥١﴾ بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنشَرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا
يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا
أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ النُّعْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾ ۞ د، به سەرزه نشتکردنهوه، باسی هوکاري
دوورکهوتنهوه و سلهمینهوهی بێپروایان له قورئان و، ههندیك له پرو بیانوههکانیان کراوه.

شه شه م: تاییه تمه نندییهکانی ئهم سووره ته:

تیمه بو ئهم سووره ته پینج (۵) تاییه تمه نندییمان خستوونه پروو:

۱- ته نیا لهم سووره ته د، له دوو توپی جهوت ئایهت د، جهوت فهرمانی گهوره و گرنه
به پیغه مبهری خوا ﷻ کراون: ﴿يَأَيُّهَا الْمَدِينَةُ ﴿١﴾ قُرْ فَأَنْذِرِ ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرِ ﴿٣﴾ وَثَبَّاتِكَ
﴿٤﴾ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرِ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرِ ﴿٧﴾ ۞

۲- ته نیا لهم سووره ته د، باسی ئهوه کراوه، که نۆزده (۱۹) فریشته دۆزه خ به پرئوه
ده بن و سه ره پرشتی ده که ن: ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ ۞

۳- ته نیا لهم سووره ته د، باسی ئهوه کراوه، که دانانی ژماره ی فریشته دۆزه خه وانه کان
به نۆزده (۱۹)، جهوت جوړه کاریگه ری و ده رهاویشته ی جوړاو جوړی هه ن: ﴿وَمَا
جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ وَزَادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم
مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ
رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ ۞

۴- تەنیا لەم سوورپەتەدا، باسی دانپیداھێنانی تاوانباران، بە چوار ھۆکارەکانی چوونە دۆزەخیان کراوە، لەم ئایەتانەدا: ﴿قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۖ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ۖ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ۖ وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ۖ﴾

۵- تەنیا لەم سوورپەتەدا، بێپروایانی ڕوو وەرگێڕ لە یادی خوا ﷺ، چۆنراون بە کەرەکیویە سەلمیوەوەکان لە شێر، یان ڕاوجیان: ﴿فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ۖ كَانَهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ۖ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۖ﴾

هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکانی ئەم سوورپەتە:

تێمە کۆی پەنجا و شەش (۵۶) ئایەتەکە ی ئەم سوورپەتە بۆ دوو دەрсан دابەش دەکەین:

دەرسی یەکەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۳۷)، کە پێنج بابەتی سەرەکی دەگرە خۆیان:

۱- ھەوت فەرمانکردن بە پێغەمبەری خوا ﷺ لە دوو توپی ھەوت ئایەت دا.

۲- باسی قیامەت و دژواری ڕۆژی دوایی.

۳- باسی بابایەکی ملھوڕی خۆ بەزڵگر لە بەرانبەر خواو پەيامەکە ی دا، کە ئەو بابا ملھوڕە نۆ سیفەت و ھەلۆیستی خراپی لێ خراونە ڕوو، لە ھالیکدا خوا ﷺ ئەوی نوقمی چاکەو نەعمەتەکانی خۆی کردووە.

۴- باسی ھیکمەتی نۆزدە (۱۹) ڕوونی ژمارە ی فریشتە دۆزەخەوانەکان، کە خوا ﷺ ھەوت دەرھاویشتە ی دانانی سەرپەرشتیارەکانی دۆزەخی لە فریشتان بە نۆزدە، خستوونە ڕوو.

۵- خواردنی سی سویند لەسەر ئەو ھە ی ئاگری دۆزەخ، گەورەترین و سامناکترین شتە، یاخود تاکە شتی یە کجار بێرەزاو گەورەو ترسناکە.

دەرسی دووہم: ئایەتەکانی: (۳۸ - ۵۶)، کە چوار بابەتی سەرەکی گرتوونە خۆی:

۱- ھەر کەسە لە دۆزەخ دا بارمتە ی کردەوہ کانیەتی، جگە لە ھاوہلانی دەستە ڕاست کە لە بەھەشتەکانی خوادان، لە باخە ڕازاوہو نەپراوہ کاندان.

۲- ھۆکارەکانی چوونە نێو دۆزەخی تاوانباران، چوار ھۆکاری سەرەکی، کە بریتین لە:
 أ- نوێژ نەکردن، ب- خواردن نەدان بە ھەژارو نەدار، ج- تێرژانە نێو قسە پووچ و بە تال،
 لەگەڵ ئەھلی کوفرو شیرکدا، د- بێپروایی بە پوژی سزاو پاداشت.

۳- چوواندنی بێپروایانی پشتەلکەر لە بەرنامەی خوا، بە کەرەکیوانی سەلمیوەوە لە
 شیریان راوچییان، کە وەك گوتم: تەنیا لێرەدا بێپروایانێک کە لە یادی خوا دەسلەمنەو، لە
 بەرنامەی خوا دەسلەمنەو و لێ دوور دەکەونەو، چویندراون بەو کەرەکیوانە کاتێک
 شیر دەبینن دەسلەمنەو و پادەکەن، یاخود کاتێک راوچییان دەبینن، چونکە (قسورە) ھەم
 بە مانای شیر ھاتو، ھەم بە مانای کۆمەلێک تیر ھاویژو راوچیش ھاتو.

۴- برو بیانووی کافران لەسەر بروا نەھێنایان و، پروونکردنەوێ ھۆکاری راستەقینە
 بێپروایان، واتە: ئەوان بیانوو دەھێننەو کە ئیمە لەبەر فلان شت و فلان شت بروا
 ناهێنین، بەلام خوا ﷻ چییەت و نێو پوکی ھۆکاری بێپرواییەکیان دەخاتە پوو، تاکو
 ئەو برو بیانووانە دەیانھێننەو بە پوالت، خوای پەنھانزان لەوێدا بە دروایان بخاتەو،
 کە ھۆکاری بێپروایان ئەو نەھێنەو کە دەلێن، بەلکو ھۆکارە راستەقینە کە تان ئەوێ: ﴿بَلْ
 لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ﴾ (۵۲)، بەلکو ئەوانە بروایان بە دیداری خواو بە مەزلگای کۆتایی
 نیو، حیسابیان نەکردو، بۆ ئەو پوژە کە بە خزمەت خوای پەرورەردگار دەگەنەو بە
 دیداری دەگەن، ئەوێ وایان لێ دەکات بیر لە پەيامی خواو لە فەرماشتی خوا، نەکەنەو،
 کە بە پیغەمبەری کۆتایی خویدا ناردوویەتی، ئەگەرنا ئەگەر دلایبان و زانیایان، کاتێک
 دێ دەچنەو خزمەت خوا، ئیستا کە خوا دەفەرموێ: پیغەمبەرێکم ناردو و کۆتا پەيام و
 بەرنامە خۆم پێدا ناردو، تەماشای ئەو پەيام و بەرنامەیان دەکرد، کە ئەگەر ھەر تێوێ
 راھابان و تەماشایان کردبایە، تەماشاکردنێکی بە دل و، بە مەبەستی ئەو کە پێی ئاشنا بن
 و لێ شارەزا بن، ئەو کاتە ئەو ھەلوێستە نەڕێنێیان نەدەبوو، کە لێی بسلەمنەو، وەك
 چۆن کەرەکیو کاتێک شیر دەبینی، دەسلەمێتەو و لێ پادەکات!!

دەرسی یەكەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سی و حەوت (۳۷) ئایەت پێکدێ و، پێنج بابەتی سەرەکی دەگرێ خۆیان کە بە خێرای چاویان پێدا دەخشیێنێو:

- ۱- حەوت فەرمانکردن بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ، لە حەوت ئایەتی یەكەمدا.
- ۲- لە سی ئایەتی دوا ئهواندا، ئایەتەکانی: (۸، ۹، ۱۰) باسی قیامەت و دژوارییه‌کەی و، قورسی و زەحمەتییه‌کەی بۆ بێروایان کراوه.
- ۳- لە بیست ئایەتەکانی: (۱۱ - ۳۰)دا، باسی بابایه‌کی مله‌وپی خۆ به‌زنگر له به‌رانبه‌ر خواو په‌یامه‌که‌یدا کراوه، که زۆربه‌ی هه‌ره زۆری پوونکه‌ره‌وانی قورئان گوتووین: مه‌به‌ست پێی (ولید بن المغیره)یه و، دوايش هه‌ر به‌ بێروایی مردوه.
- ۴- باسی حیکمه‌تی نۆزده (۱۹)بوونی ژماره‌ی فریشته دۆزه‌خه‌وانه‌کان، له ئایه‌تی ژماره (۳۱)دا.

۵- له شه‌ش ئایه‌تەکانی: (۳۲ - ۳۷)دا، خواردنی سی سوێند له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئاگری دۆزه‌خ گه‌وره‌ترین و سامناکترین شته، که یه‌خه‌ی بێروایان و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران ده‌گری.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَنِيُّ ۝۱ قُمْ فَاذْكُرْ ۝۲ وَرَبِّكَ فَكْبِّرْ ۝۳ وَنَبَاكَ فَطَهِّرْ ۝۴ وَالزُّجَرَ فَاهْجُرْ ۝۵
وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ ۝۶ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝۷ فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ۝۸ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ عَسِيرٌ
۝۹ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ۝۱۰ ذُرِّي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝۱۱ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا
۝۱۲ وَبَنِينَ شُهُودًا ۝۱۳ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ۝۱۴ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۝۱۵ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا
عَيْنِدًا ۝۱۶ سَازِهْقُهُ صَعُودًا ۝۱۷ إِنَّهُ فَكَرَ وَقَدَّرَ ۝۱۸ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝۱۹ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ

۳۰ ثُمَّ نَظَرَ ۳۱ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۳۲ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۳۳ فَقَالَ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ۳۴ إِن
 هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۳۵ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۳۶ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ۳۷ لَا بُقَىٰ وَلَا نَذْرُ ۳۸ لَوْ أَنَّ
 لِلْبَشَرِ ۳۹ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ۴۰ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۴۱ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۴۲ لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا ۴۳ وَلَا يَرْنَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۴۴ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ
 وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۴۵ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ۴۶ كَلَّا وَالْقَمَرِ ۴۷ وَاللَّيْلِ
 إِذَا أَدْبَرَ ۴۸ وَالصَّحِيحِ إِذَا أَسْفَرَ ۴۹ إِنَّهَا إِلَّا حُدَىٰ الْكَبِيرِ ۵۰ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۵۱ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن
 يَتَّقَ ۵۲ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۵۳

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

۱) به ناوی خوای به به زهیی به خشنده، ئەی خو له پۆشاکهوه پیچ! ۱) هه لسه
 (خه لک) بترسینه و وریا بکهوه ۲) پهروهردگاریشت (به دل و زمان و کردهوه)
 به گهوره بگره ۳) پۆشاکیشته پاک بکهوه ۴) ههروهه له پیسی و خراپه
 دووربه ۵) منه تیش مه که پیته زۆر بی (که ده به خشی، یان فه رمان به ریی بو
 خوا ده کهی) ۶) بو پهروهردگاریشت خو رابگره ۷) هه ر کات فوو به که ره نادا
 کرا (بو جاری دووه و قیامهت هات) ۸) ئەو رۆژه رۆژیکی سه خته ۹) بو
 بیروایان ئاسان نیه ۱۰) له من و ئەو که سه بگه ری که به تا ک دروستم کردوه
 ۱۱) سامانیکی زۆرو فراوانیشم پیداه ۱۲) ههروهه کورانیکی هه میشه ئاماده (له
 لای له کوڤرو مه جلیسیدا) ۱۳) به ئاماده کردنیکی ته واییش (هه موو هوکاره کانی
 ژیان و گوزه رانم) بو ساز کردوون ۱۴) ئنجا (ویرای بیروایی) به ته مایه بۆیشی
 زیاد بکه م! ۱۵) نه خیر (با واز لهو خه یالپلاوه بهینن)، چونکه ئەو ناحهزو

سەرپىچىكارى ئايەتە كاغە ^(۱۶) لەمەودوا وەھەوراز (ى سزا) ى سەختى ھەلدەگىر ^(۱۷) چونكە ئەو بىرى كىردەو (چ تۆمەتلىك بۇ ئايەتە كانم ھەلبەستى!) و تەگىر (وقسە) ىكى سازكرد ^(۱۸) بە كوشتىچى چۆنى ساز كرد! ^(۱۹) ئنجا (دووبارە) بە كوشتىچى چۆنى ساز كرد ^(۲۰) دواى تىراما (چى بلى لە دژى قورئان؟) ^(۲۱) دواى (پرووى) خووى گرژ كردو خووى مۆنكرد ^(۲۲) ئنجا پشتى ھەلكردو خووى بە زلگرت ^(۲۳) گوتى: ئەم (قورئان) ە تەنيا جادوويە دەگىررېتەو دەگوازېتەو ^(۲۴) ئەم (قورئان) ە بەس قسەى مروققە ^(۲۵) لەمەودوا دەيخەمە سەقەر (ئاگرى دۆزەخ) ەو ^(۲۶) چ شتىك پى زانىنوى سەقەر چىيە! ^(۲۷) (ئاگرىكە ھىچ ئەندامىك) ناھىلى (نەيسووتىنى) و (ھىچكەسەش) وازلى ناھىلى (سزاي نەدات) ^(۲۸) زۆر (سووتىنەرو) پىست پەشەلگىرەرە ^(۲۹) نۆزدە (فرىشتە) ى بەسەرەو (و سەرپەرىشتىكارنى) ^(۳۰) ھاوئلانى ئاگر (دۆزەخ) ىشمان تەنيا لە فرىشتان داناون، ژمارەكەشيان تەنيا بۇ تاقىكردنەو ەئوانەى بېپروا بوون، داناو، تاكو ئەوانەى كىتپيان پىدراو دلىابن (كە قورئانىش وەك كىتپەكانيان لە خواوہىيە)، پروادارانىش پرواى زىدە بىتە سەر پرواى كەيان و، ئەوانەى كىتپيان پىدراو پروادارانىش دوو دل نەبن (بەرانبەر بە قورئان) و، تاكو ئەوانەى دلىان نەخوشى تىدايەو، بېپرواىانىش بلىن: خوا مەبەستى لەم وىنەيە چىيە؟ بەو شىوہىيە خوا ھەر كەسىكى بوى گومپراى دەكات و، ھەر كەسىكىشى بوى راستە پرى دەكات و، سەربازەكانى پەرورەدگارىشت تەنيا خووى دەيانزانى و ئەو (ژمارەى) ەش (نۆزدە) بەس بىرخەرەوہىيە بۇ بەشەر ^(۳۱) بىگومان وانىە (كە بېپرواىان دەلىن) سوئند بە مانگ ^(۳۲) ھەرۋەھا سوئند بە شەوگار كە رادەبرى ^(۳۳) ديسان سوئند بە بەرەبەيان كە پرووناك دادى ^(۳۴) ئەو (دۆزەخ) ە تاكى (شتە) گەرۋە بېرەزايەكانە ^(۳۵) ترسىنەرۋ ورياكەرەوہى بەشەرە ^(۳۶) بۇ ھەر كام لە ئىوہ كە بىھوئى پىشكەوئى، يان دوابكەوئى ^(۳۷) .

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(الْمُدَّرُّ): (أَصْلُهُ الْمُتَدَّرُّ، وَهُوَ الْمُتَدَّرُّ دَنَارُهُ، الدَّنَارُ مَا يُتَدَّرُّ بِهِ، الدَّنَارُ: مَا يُلْبَسُ فَوْقَ الشَّعَارِ، مُدَّرُّ) لە بنچینەدا (مُتَدَّرُّ) [(ت)یەکە لە (د)ەکەدا دەغم کراوە، بۆتە (مُدَّرُّ)] ئەویش کە سێکە پۆشاکە کە ی خۆی لە خووی پێچاوە، (دَنَارُ)یش ئەوێە کە خۆی پێدا دەپۆشری، (دَنَارُ) ئەوێە لە سەر ووی (شَعَار)وێە خۆی پێدا دەپۆشری، [(شَعَار) ئەوێە لە سەر پێست دەپۆشری] بەلام (دَنَار) ئەوێە لە سەر ئەو بێ، واتە: پۆشاکێ دەرەوێ.

۲- (قُرْ): هەلسە، (الْقِيَامُ لِلشَّيْءِ: الْمُرَاعَاةُ لِلشَّيْءِ وَالْحِفْظُ لَهُ، وَالْعَزْمُ عَلَى الشَّيْءِ)، کە دەفەر موی: (قُمْ) واتە: هەلسە، هەلسان بۆ شتێک بریتێە لە ڕەچاوکردنی ئەو شتەو پاراستنی ئەو شتە، هەر و هەلسان بۆ شتێک بریتێە لە دلی خوڤاگر دەرەوێ لە سەر ئەنجامدانی شتێک.

(فَانْذِرْ): (الْإِنْذَارُ: إِخْبَارٌ فِيهِ تَخْوِيفٌ)، (إِنْذَارُ): هەوآل پێدانی کە ترساندنێ تێدا بێ، (كَمَا أَنَّ التَّبَشِيرَ إِخْبَارٌ فِيهِ سُرُورٌ)، هەر و هەك وشە (تَبَشِيرٌ) هەوآل پێدانی کە مایە دڵخۆشی بێ.

(وَالرُّجْزُ): (الرُّجْزُ: الصَّنَمُ وَالذَّنْبُ وَالْخُبْثُ، وَالْعَذَابُ وَالشَّرُّ)، وشە (رُجْزُ): هەندیکیان بە (رُجْز)یان هێناوە، بە مانای بت و گوناھو پیسی و سزا و ھاوبەش بۆ خوا دانانی ش دێ.

(فَاهْجُرْ): (هَجَرَ يَهْجُرُ هَجْرًا، تَبَاعَدًا)، کەواتە: (فَاهْجُرْ) لێی دوور بکەوێ، چونکە (هَجَرَ يَهْجُرُ هَجْرًا) واتە: لێی دوور کەوتەوێ، لێی، دوور دەکەوێتەوێ، دوور کەوتەوێ.

(وَلَا تَمْنُنْ): واته: منهت مهكه، (مَنْ عَلَيْهِ يَمْنُنُ مَنَّا: أَنْعَمَ عَلَيْهِ نِعْمَةً طَيِّبَةً، وَمَنْ عَلَيْهِ مَنَّا: فَخَرَّ بِنِعْمَتِهِ حَتَّى كَدَّرَهَا)، (مَنْ عَلَيْهِ) به دوو واتيان دى، (مَنْ عَلَيْهِ يَمْنُنُ مَنَّا: أَنْعَمَ عَلَيْهِ نِعْمَةً طَيِّبَةً) واته: چاكه يه كى باشى له گه لدا كرد، شتيكى باشى پيدا، به لام وپراى ته وهش (مَنْ عَلَيْهِ) واته: شانازيى كرد بهو چاكه يه ي له گه ليدا كرد بوو، پيشينان گوتوو يانه: منه تي له سهر كرد، به چاويدا دايه وه.

(الْأَفْؤُر): (الْصُّؤُر، نَقَرَ بِفُلَانٍ: دَعَاهُ مِنْ بَيْنِ الْقَوْمِ، وَنَقَرَ بِلِسَانِهِ: صَوَّتَ)، (نَاقُؤُر) به ماناي (صور) دى، واته: بووقيى يان كه رهنه، ده گوتري: (نَقَرَ بِفُلَانٍ) واته: له نيو خه لكه كه دا بانگي كرد، هاواري ليكرد، ده گوتري: (نَقَرَ بِلِسَانِهِ: صَوَّتَ) واته: دهنگي له زمانى هينا، وهك فيكه كيشان.

(عَسِيرٌ): (صَعْبٌ وَشَدِيدٌ)، (عَسِيرٌ): به ماناي قورس و زه حمهت دى، پيچه وانه كه ي (يَسِيرٌ) ه، واته: ئاسان و سينا.

(وَحِيدًا): (الْوَحِيدُ: الْمُنْفَرِدُ)، ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝۱۱﴾ المَدِّثِر، واته: له من و لهو كه سه گه ري كه به تاك دروستم كردوه، له نيو خه لكيدا تاكه، ده گوتري: (وَحْدٌ وَ وَحِيدٌ وَ أَوْحَدٌ) بو پياويكي تاك، (وَحْدَاءً) بو ئافرهت، ته گهر گوتمان (فُلَانَةٌ وَحْدَاءً بَيْنَ النِّسَاءِ)، فلان ئافره ته له نيو ئافره تاندا تاكه، به لام بو پياوان ده گوتري: (أَوْحَدٌ) و (وَحْدٌ) و (وَحِيدٌ)، واته: تاك.

(مَمْدُودًا): (الْمَادَّةُ: الزِّيَادَةُ الْمُتَّصِلَةُ، مَدَّ اللَّهُ فِي عُمُرِهِ، أَي: أَطَالَهُ)، (مَادَّةٌ): بريتيه له زيادبوونتيكى په يوه ست، ده گوتري: (مَدَّ اللَّهُ فِي عُمُرِهِ) واته: ته مه ني زياد كرد، (الْمَمْدُودُ: الْمَبْسُوطُ) واته: فراوانكراو، دريژكراو، (الْمَدُّ: الْجَرُّ) به ماناي راكيشاني شتيك دى.

(شُؤْدًا): (حُضُورًا، شَهِدَ: حَضَرَ، شَهِدَ: حَاضِرٌ)، كه ده فهرموى: ﴿وَبَيْنَ شُؤْدًا﴾ واته: كورانيك هه ميشه له كوړو مه جليسه كهيدا ئاماده ن، (شَهِدَ) به ماناي (حَضَرَ) واته: ئاماده بوو، (شَهِدَ) به ماناي (حَاضِرٌ) واته: ئاماده.

(وَمَهَّدْتُ): (أَي: سَوَّيْتُ وَهَيَّأْتُ)، ﴿وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا﴾، به سازکردن یتکی باش هه‌ل و مهرجه‌کانم بۆ سازکردن، هۆکاره‌کانم بۆ پرەخساندن.

(عَنِيدًا): (الْعَنِيدُ: الْمُعْجَبُ بِمَا عِنْدَهُ)، (عَنِيد): که‌سیک به‌وه‌ی له‌لایه‌تی زۆر سه‌رسام بێ، (المُعَانِدُ: الْمُبَاهِي بِمَا عِنْدَهُ)، که‌سیک خو‌ی به‌و شته‌وه هه‌لکیشی که له‌لایه‌تی، ده‌سه‌لآته، سامانه، هه‌ر شتیک هه‌یه، (الْعَنُودُ: الَّذِي يُعْنَدُ عَنِ الْقَصْدِ) که‌سیک که له‌مه‌به‌ست لاده‌دا، (الْعَنِيدُ: الْعَادِلُ عَنِ الطَّرِيقِ)، (عَنِيد) که‌سیک که له‌رێ لاده‌دا، که‌واته: (الْعَنُودُ وَالْعَنِيدُ) واتایان زۆر لێک نیزیکه، (الْعَنِيدُ) که‌سیکه که له‌رێ لاده‌دا، به‌لام (الْعَنُودُ) که‌سیکه له‌ئامانج لاده‌دا.

(سَارَهُقَهُ): به‌به‌رزایی هه‌لده‌گیرم، (رَهَقَهُ الْأَمْرُ: غَشِيَهُ بِقَهْرٍ)، (رَهَقَهُ الْأَمْرُ) واته: (عَلَاهُ وَغَطَّاهُ)، له‌رووی ده‌سه‌لآت به‌سه‌ردا فه‌رز کردنه‌وه، دایپۆشی.

(صَعُودًا): (عَقَبَةً شَاقَّةً)، واته: ده‌روویه‌کی سه‌خت، که ده‌فه‌رموی: ﴿سَارَهُقَهُ، صَعُودًا﴾، واته: به‌هه‌ورازیکی سه‌خت و ده‌روویه‌کی سه‌ختی هه‌لده‌گیرم له‌دۆزه‌خدا.

(فَكَرَّ): (التَّفَكُّرُ: جَوْلَانُ الْفِكْرَةِ بِحَسَبِ نَظَرِ الْعَقْلِ)، (فَكَرَّ) واته: بیرێ کردنه‌وه، ئنجا بیرکردنه‌وه بریتیه له‌جوولنه‌ی بیر به‌هو‌ی سه‌رنجدانی عه‌قله‌وه، عه‌قل ته‌ماشای شتیک بکات و چاوی پێدا بگێڕێ و بیرێ لێبکاته‌وه و پامێنی.

(وَقَدَّرَ): (الْقَدَرُ وَالتَّقْدِيرُ: تَبْيِينُ كَمِيَّةِ الشَّيْءِ، وَقَدَرْتُهُ وَقَدَّرْتُهُ)، (قَدَّرَ) و (تَقْدِيرُ) بریتیه له‌روونکردنه‌وه‌ی ئەندازه‌ی شتیک، ده‌گوترێ: (قَدَرْتُهُ وَقَدَّرْتُهُ)، واته: هه‌م به‌گیره‌و، هه‌م به‌بێ گیره (شَدَّةً)، هه‌ردووکیان به‌مانای ئەندازه‌ی شته‌که‌م دیارییکرد، (وَالْتَّقْدِيرُ: التَّفَكُّرُ فِي الْأَمْرِ بِحَسَبِ نَظَرِ الْعَقْلِ، وَبِنَاءِ الْأَمْرِ عَلَيْهِ)، (تقدير): بریتیه له‌بیرکردنه‌وه له‌شتیک به‌هو‌ی سه‌رنجدانی عه‌قله‌وه‌و، دوا‌یش شتیک له‌سه‌ر ئەنجامی ئەو بیرکردنه‌وه‌یه بنیات بنێ.

(نَظَرُ): (النَّظَرُ: تَقْلِبُ الْبَصَرِ، وَالْبَصِيرَةُ لِإِدْرَاكِ الشَّيْءِ وَرُؤْيِيهِ)، (نَظَرُ): بریتیه له چاوپیدا گیران، یاخود دل پیدا گیران بو زانینی شتیک و بینینی شتیک.

(عَبَسَ): (العُبُوسُ: الْقُطُوبُ)، (عَبَسَ) به مانای: پووی گرژکرد، دی، (وَقَدْ يُرَادُّ بِهِ التَّأَمُّلُ وَالْفَحْصُ)، جاری واش ههیه مه بهست لهو پوو گرژکردنه، پامان و پشکنینی شتیکه، ننج (العُبُوسُ: قُطُوبُ الْوَجْهِ مِنْ ضِيقِ الصَّدْرِ)، (عُبُوسُ): بریتیه له پوو گرژکردن له نه نجامی سینهو دلتهنگ بوون دا، له حالیک دا که سیک له به رانبهر شتیکدا داماوو و وه ستاوو.

(وَبَسَّ): (البَسْرُ: الْإِسْتِعْجَالُ بِالشَّيْءِ قَبْلَ أَوَانِهِ)، (بَسْرُ): بریتیه له په له کردن له شتیک پیش ئه وهی کاتی خوئی بی.

(أَذْبَرَ): (دَبَرَ فَلَانَ الْقَوْمَ: صَارَ خَلْفَهُمْ) واته: فلانکهس که وته دواي خه لکه که، به لام (أَذْبَرَ: أَيِ أَعْرَضَ وَوَلَّى دُبْرَهُ)، واته: پشتی هه لکردو پاشی تیکرد.

(سَحَرُ): (الْخِدَاعُ، وَتَخْيِيلَاتٌ لَا حَقِيقَةَ لَهَا، وَالسَّحَرُ: إِسْتِجْلَابُ مُعَاوَنَةِ الشَّيْطَانِ)، وشه (سَحَرُ) به مانای فیل و، به مانای خه یالیک خستنه بهرچاوی که سیک، ئه و خه یال به راستیی نه بی، ههروهه (سَحَرُ) بریتیه له هه و لدان بو پیداکردنی هاوکاری شهیتانه کان، ئیمه له تهفسیری سووره تی (البقرة) دا، له لیکدانه وهی ئه و ئایه ته موباره که دا که باسی هاووت و مارووت ده کات، کورته باسیکمان له باره ی جادوووه کردوه.

(يُؤْثِرُ): (الْمَثَارُ: مَا يُرَوَى مِنْ مَكَارِمِ الْإِنْسَانِ، وَيُؤْثِرُ أَيِ: يُرَوَى)، (يُؤْثِرُ) به مانای (يُرَوَى) ده گیردیریتیه وه، (مَثَارُ): کوئی (مَأْتَرَة) یه، ئه وه یه که له رهوشته بهرزه کانی مروقیك و چاکه کانی ده گیردیریتیه وه.

(سَقَرُ): (سَقَرَتُهُ الشَّمْسُ، صَقَرَتْهُ: لَوَّحَتْهُ وَأَذَابَتْهُ، وَسَقَرُ: عَلِمَ لِحَبْنَمَ)، له زمانی عه ره بیدا ده گوتری: (سَقَرَتُهُ الشَّمْسُ وَصَقَرَتْهُ)، به (سین و صاد) (أَيِ: لَوَّحَتْهُ

وَأَذَابُهَا، واتہ: رہشی ھے لکیراؤ تواندیہوہ، وشہی (سَفَر) ناویکی ناسینہ بو
دوڑخ، یہ کیك له ناوہ کانیہ تی.

(عَذَابُهُمْ): (العَذَابُ: الشَّيْءُ الْمَعْدُودُ)، (عِدَّة): بریتیہ له شتیکی ژمیڈراو.

(فِتْنَةً): (إِخْتِبَارٌ وَعَذَابٌ)، (فِتْنَةٌ) بہ مانای تاقیکردنہوہو، بہ مانای سزاو
نازار دی، واتہ: کردووومانہ بہ مایہی سزاو نازار، یاخود کردووومانہ بہ مایہی
تاقیکردنہوہ، تاقیکردنہوہش زیاتر له گہل ٿہو سیاقہ دا دہ گونجی.

(أَسْفَرُ): (السَّفَرُ: كَشْفُ الْغِطَاءِ، أَسْفَر: أَشْرَقَ لَوْنُهُ، أَسْفَرْتُ: دَخَلْتُ فِي الصَّبَاحِ أَيِ:
أَصْبَحْتُ)، وشہی (سَفَر) بہ مانای لابردنی پوڙاک له سہر شتیك، دی، (أَسْفَر: أَشْرَقَ
لَوْنُهُ) واتہ: رہنگہ کھی پوون بوو، (أَسْفَرْتُ: دَخَلْتُ فِي الصَّبَاحِ وَأَصْبَحْتُ)، (أَسْفَرْتُ)
بہ مانای کہوتمہ کاتی پووناکیی بہرہ بہیان و، کہوتمہ بہرہ بہیان، (إِسْفَار) له
فہرمایشتی پیغہ مہردا ﷺ ہاتوہ. (أَسْفَرُوا بِالصَّلَاةِ) واتہ: نویژ بکہن له کاتی کدا
دنیا توزیک پووناك دادی، (الإِسْفَارُ بِصَلَاةِ الصُّبْحِ)، ٿہوو حہنیفہ رای وایہ: دہبی
نویژی بہیانی کاتیك بکری دنیا پووناك دہاتبی، ھندیکی دیکہ له زانیان
دہلین: واتہ: وا باشہ نویژی بہیانی کاتیك بکری، دنیا پووناك دانہ ہاتبی، واتہ:
له سہرہ تایی کاتہ کہیہوہ بکری.

(الْكُبَرَى): (جَمْعُ الْكُبَرَى، مِثْلُ أَوَّلِ جَمْعِ أُولَى)، (كُبَرَى) کووی (كُبَرَى) یہ، (كُبَرَى) واتہ
گہورہ ترینہ کان، (كُبَرَى) واتہ: گہورہ تر، بو مینہیہ، مینہی مہ جازی، وہك (أَوَّلِ)
کووی (أُولَى) یہ، (أُولَى) واتہ: باشت، (أَوَّلِ) واتہ: باشتینہ کان.

هۆی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

یه که م: ﴿يَتَأْتِيَ الْمَدْيَرُ ۱﴾ ﴿قُرْآنِذَرُ ۲﴾، که پیشتیش هیئامان، به لام لیږه شدا به بونهی هۆی هاتنه خواره وهوه، جاریکی دیکه ئه و ریوایه ته دینین:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَحَدُكُمَا حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: جَاوَرْتُ بِحِرَاءَ شَهْرًا، فَلَمَّا قَضَيْتُ جَوَارِي نَزَلْتُ فَاسْتَبَطَنْتُ بَطْنَ الْوَادِي، فَتَوَدَيْتُ فَنَظَرْتُ أَمَامِي وَخَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، فَلَمْ أَرِ أَحَدًا، ثُمَّ نُودِيْتُ فَتَنَظَرْتُ فَلَمْ أَرِ أَحَدًا، ثُمَّ نُودِيْتُ فَرَفَعْتُ رَأْسِي، فَإِذَا هُوَ عَلَى الْعَرْشِ فِي الْهَوَاءِ - يَعْنِي جَبْرِيلَ ﷺ - فَأَخَذَنِي رَجْفَةً شَدِيدَةً، فَأَتَيْتُ خَدِيجَةَ فَقُلْتُ: دَثُرُونِي، فَدَثُرُونِي فَصَبُّوا عَلَيَّ مَاءً، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يَتَأْتِيَ الْمَدْيَرُ ۱﴾ ﴿قُرْآنِذَرُ ۲﴾، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴، ۳۲۳۸، ۴۹۲۲، ۴۹۲۴، ۴۹۲۵، ۴۹۲۶، ۴۹۵۴، ۶۲۱۴، ومسلم: ۱۶۱، ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۵۸).

واته: جابیری کوری عه بدوللا (خوا لیان رازی بی) ده لئ: ته وه تان بو باس ده که م، که پیغه مبه ری خوا ﷺ بو باسکردین، فهرمووی: مانگیك له ته شکه وتی (حراء) دا بووم بو ئیعتیکاف و په رستش، (بهو شیوه یه زانیویه تی)، کاتیک مانگه که م ته واو کرد، دابه زیم، که که و تمه نیو قوولایی شیوه که بانگکرام، ته ماشای پیشه وهی خو م و، دواوهی خو م و، لای راست و لای چه پم کرد، که سم نه بینئ، دووباره بانگکرام دیسان سه رنجم دا که سم نه بینئ، دووباره بانگکرام سه رم به رز کرده وه، ته ماشام کرد له سه ر ته ختیکه له هه وادا، واته: جبریل ﷺ له رزینه وهیه کی سه خت گرمی، هاتمه وه لای خه دیجه، گوتم: دامپوشن، دایان پو شیم و ئاویان به سه ردا کردم {بو ته وهی حاله ته که م نه مینئ، دیاره دواپی چوته نیو نوینه وه} ئنجا خوا (عَزَّ وَجَلَّ) ئه و ئایه ته موباره کانه ی دابه زانندن: ﴿يَتَأْتِيَ الْمَدْيَرُ ۱﴾ ﴿قُرْآنِذَرُ ۲﴾، ئه ی ته و که سه ی خو ت له نوینه وه پیچاوه، خو ت داپوشیوه! هه سه ته خه لك بترسینه و وریا بکه وه.

دووهم: به نسبته تەو بیست ئایەتانی له باره‌ی کافرێکی مله‌پوره‌وه دابه‌زیون: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝۱۱ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ۝۱۲ وَبَنِينَ شُهُودًا ۝۱۳ وَمَهْدَتْ لَهُ تَمَهِيدًا ۝۱۴﴾ ..... عَلَيْنَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿۳۰﴾ له‌و باره‌وه چه‌ند ده‌قیك هاتوون، ئیمه چواریان لی دینین، که له‌ پرووی سه‌نه‌ده‌وه، ره‌نگه‌ تو‌زیک با‌شر بن له‌وانی دیکه:

۱- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ}، قَالَ: إِنَّ الْوَلِيدَ بْنَ الْمُغِيرَةَ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَرَأَ عَلَيْهِ الْقُرْآنَ، فَكَانَتْ رَقًى لَهُ، فَبَلَغَ ذَلِكَ أَبَا جَهْلٍ فَأَتَاهُ، فَقَالَ: يَا عَمُّ! إِنَّ قَوْمَكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَجْمَعُوا لَكَ مَالًا لِيُعْطَوْكَ، فَإِنَّكَ أَتَيْتَ مُحَمَّدًا لَتَعْرِضَ لِمَا قَبْلَهُ، قَالَ: قَدْ عَلِمْتُ قُرَيْشٌ أَنِّي مِنْ أَكْثَرِهَا مَالًا، قَالَ: فَقُلْ فِيهِ قَوْلًا يَبْلُغُ قَوْمَكَ أَنَّكَ مُنْكَرٌ لَهُ، قَالَ: وَمَاذَا أَقُولُ؟ فَوَاللَّهِ مَا فِيكُمْ رَجُلٌ أَعْلَمُ بِالشَّعْرِ مِنِّي، لَا يَرْجَرُهُ وَلَا بِقَصِيدِهِ مِنِّي، وَلَا بِأَشْعَارِ الْجَنِّ، وَاللَّهِ مَا يُشَبِّهُ هَذَا الَّذِي يَقُولُ شَيْئًا مِنْ هَذَا، وَوَاللَّهِ إِنَّ لِقَوْلِهِ الَّذِي يَقُولُ لِحَلَاوَةٍ، وَإِنَّ عَلَيْهِ لَطَلَاوَةً، وَإِنَّهُ لِمُثَمِّرٌ أَعْلَاهُ مُغْدِقٌ أَسْفَلَهُ، وَإِنَّهُ لَيَعْلُو وَمَا يَعْلَى، وَإِنَّهُ لَيَحْطُمُ مَا تَحْتَهُ، قَالَ: وَاللَّهِ مَا يَرْضَى قَوْمَكَ حَتَّى تَقُولَ فِيهِ، قَالَ: فَدَعْنِي أَفْكَرَ، فَلَمَّا فَكَّرَ، قَالَ: هَذَا سِحْرٌ يُؤْتَرُ، يَأْتُرُهُ عَنْ غَيْرِهِ، فَنَزَلَتْ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝۱۱ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ۝۱۲ وَبَنِينَ شُهُودًا ۝۱۳ وَمَهْدَتْ لَهُ تَمَهِيدًا ۝۱۴﴾ ..... عَلَيْنَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿۳۰﴾ { (أخرجه: الواحدي في أسباب النزول: ص ۲۹۵، والحاكم في المستدرک: ج ۲، ص ۵۰۶، ۵۰۷، وعنه البيهقي في شعب الإيمان: ص ۱۳۳، ودلائل النبوة: ج ۲، ص ۱۹۹، قال مؤلفا الاستيعاب في بيان الأسباب: وهذا سند ضعيف، قال: الحاكم: هذا حديث صحيح على شرط البخاري ومسلم ولم يخرجاه ووافقه الذهبي)، كه‌واته: راجیایی هه‌یه له‌ پرووی سه‌نه‌ده‌كه‌یه‌وه.

واته: له‌ عه‌بدوللای کورێ عه‌بباسه‌وه ﷺ گێردراوه‌ته‌وه، که وه‌لیدی کورێ موغیره‌هاتوه‌ بۆ لای پی‌غهمبه‌ر ﷺ و ته‌ویش قورئانی به‌سه‌ردا خویندۆته‌وه‌و ته‌ویش دلێ بۆی نه‌رم بووه، ته‌وه‌ش به‌ ته‌بوو جه‌هل گه‌یشتۆته‌وه‌و هاتوه‌ بۆ لای و گوتوویه‌تی: ئه‌ی مامه‌! خه‌لکه‌که‌ت پێیان وایه‌ پارته‌ بۆ کۆ بکه‌نه‌وه‌و بتده‌نی، چونکه‌ تو‌ چوویه‌ لای موحه‌مه‌د و ته‌ماعت له‌وه‌دایه‌ که له‌لایه‌تی، (واته: لێی به‌هره‌مه‌ند بی له‌ پرووی ماددییه‌وه)، وه‌لیدی کورێ موغیره‌ش

گوتوویه تی: قورپه ش ده زانن که من له هه موویان مال و سامانم زیاتره! ئه ویش گوتی: که واته قسه یه کی وا له باره ی موحه ممه دو قورئانه وه بکه، که بگاته وه خه لکه که ت و بزائن تو نکوولی لی ده که ی، (نکوولی که ری، وی و رقت لیته تی)، ئه ویش گوتی: سویند به خوا هیچ پیاویکتان تیدا نیه له من له شاعر شاره زاتر بی و، هیچ کامیکتان تیدا نیه له من له ره جه زو قه صید (که دوو جووری شاعرن)، شاره زاتر بی و، له من شاره زاتر بی له شاعر کانی جند، به خوا ئه وه ی ده یلی وه که هیچ کام لهوانه ناچی و، سویند به خوا ئه وه ی ده یلی، زور شیرینه و، زور پاراوه یه، وه که دره ختی که وایه که سهره که ی زور بهرداره و، خواریشی زور بهرهمداره و، ئه و قسه یه ی ئه و ده یلی بهرز ده بیته وه و سهر ده که وی و، هیچ قسه یه که به سهریدا سهرناکه وی و، ههر قسه یه که بکه ویته به رانه ری تیکی ده شکینی، ئه بوو جه هلیش ده لی: ئاخر خه لکه که ت رازی نابن، ههر ده بی قسه یه کی له دژ بکه ی، ئه ویش ده لی: لیم گهری با بیر بکه مه وه، کاتیک بیر ده کاته وه ده لی: ئه مه جادوویه و له جگه له خویه وه ده یگپریته وه، ئیدی له و باره وه ئه و ئایه ته موباره کانه دابه زین: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝۱۱ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ۝۱۲ وَبَنِينَ شُهُودًا ۝۱۳ وَمَهْدَتْ لَهُ تَمَهِيدًا .... عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ۝۳۰﴾.

۲- ههر له و باره وه ئه م ریوایه ته ش دینن: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: ثُمَّ إِنَّ الْوَلِيدَ بْنَ الْمُغِيرَةَ اجْتَمَعَ إِلَيْهِ نَفَرٌ مِنْ قُرَيْشٍ، وَكَانَ ذَا سِنٍّ فِيهِمْ، وَقَدْ حَضَرَ الْمَوْسِمَ فَقَالَ لَهُمْ: يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ، إِنَّهُ قَدْ حَضَرَ هَذَا الْمَوْسِمَ، وَإِنَّ وُفُودَ الْعَرَبِ سَتَقْدَمُ عَلَيْكُمْ فِيهِ، وَقَدْ سَمِعُوا بِأَمْرِ صَاحِبِكُمْ هَذَا، فَأَجْمِعُوا فِيهِ رَأْيًا وَاحِدًا، وَلَا تَخْتَلِفُوا فَيَكْذَبَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا، وَيَرَدَّ قَوْلَكُمْ بَعْضُهُ بَعْضًا، فَقَالُوا: يَا أَبَا عَبْدِ شَمْسٍ، فَقُلْ وَأَقِمْ لَنَا رَأْيًا نَقُولَ بِهِ، فَقَالَ: بَلْ أَنْتُمْ فَقُولُوا أَسْمَعُ، فَقَالُوا: نَقُولُ كَاهِنٌ، فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ مَا هُوَ بِكَاهِنٍ، لَقَدْ رَأَيْنَا الْكُهَّانَ فَمَا هُوَ بِزِمْرَةِ الْكَاهِنِ وَلَا سَجْعِهِ، فَقَالُوا: فَتَقُولُ: مَجْنُونٌ، قَالَ: مَا هُوَ بِمَجْنُونٍ، لَقَدْ رَأَيْنَا الْجُنُونَ وَعَرَفْنَا، فَمَا هُوَ بِخُنْفِهِ، وَلَا تَخَالَجِهِ، وَلَا وَسْوَستِهِ، فَقَالُوا: فَتَقُولُ: شَاعِرٌ، قَالَ: مَا هُوَ بِشَاعِرٍ، لَقَدْ عَرَفْنَا الشُّعْرَ كُلَّهُ رَجَزَهُ وَهَزَجَهُ وَقَرِيضَهُ وَمَقْبُوضَهُ وَمَبْسُوطَهُ، فَمَا هُوَ بِالشُّعْرِ، قَالُوا: فَتَقُولُ: سَاحِرٌ، قَالَ:

مَا هُوَ بِسَاحِرٍ، لَقَدْ رَأَيْنَا السُّحَارَ وَسِحْرَهُمْ، فَمَا هُوَ يَنْفُثُهُمْ وَلَا عَقْدِهِمْ، قَالُوا: فَمَا نَقُولُ يَا أَبَا عَبْدِ شَمْسٍ؟ قَالَ: وَاللَّهِ إِنَّ لِقَوْلِهِ لَحَلَاوَةً، وَإِنْ أَصْلُهُ لَعَدِيقٌ، وَإِنْ فَرَعُهُ لَجُنَادَةٌ (قَالَ ابْنُ هِشَامٍ: وَيُقَالُ لَعَدِيقٌ)، وَمَا أَنْتُمْ بِقَائِلِينَ مِنْ هَذَا شَيْئًا إِلَّا عَرِفَ أَنَّهُ بَاطِلٌ، وَإِنْ أَقْرَبَ الْقَوْلِ فِيهِ لَأَنْ تَقُولُوا سَاحِرٌ، جَاءَ بِقَوْلٍ هُوَ سِحْرٌ يُفَرِّقُ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَأَبِيهِ، وَبَيْنَ الْمَرْءِ وَأَخِيهِ، وَبَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجَتِهِ، وَبَيْنَ الْمَرْءِ وَعَشِيرَتِهِ، فَتَفَرَّقُوا عَنْهُ بِذَلِكَ، فَجَعَلُوا يَجْلِسُونَ بِسَبِيلِ النَّاسِ حِينَ قَدِمُوا الْمَوْسِمَ، لَا يَمُرُّ بِهِمْ أَحَدٌ إِلَّا حَذَرُوهُ إِيَّاهُ، وَذَكَرُوا لَهُمْ أَمْرَهُ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِي الْوَلِيدِ بْنِ الْمُغِيرَةِ وَفِي ذَلِكَ مِنْ قَوْلِهِ: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾، وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِي النَّفَرِ الَّذِينَ كَانُوا مَعَهُ يُصَنَّفُونَ الْقَوْلَ فِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَفِيمَا جَاءَ بِهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى: (كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ: ﴿۹۰﴾ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿۹۱﴾ فَوَرَيْكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۹۲﴾ حَجَرٌ، فَجَعَلَ أُولَئِكَ النَّفَرَ يَقُولُونَ ذَلِكَ فِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لِمَنْ لَقُوا مِنَ النَّاسِ، وَصَدَرَتْ الْعَرَبُ مِنْ ذَلِكَ الْمَوْسِمِ بِأَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَانْتَشَرَ ذِكْرُهُ فِي بِلَادِ الْعَرَبِ كُلِّهَا (قُلْنَا وَهَذَا سَنَدٌ ضَعِيفٌ شَيْخُ بْنُ إِسْحَاقَ مَجْهُولٌ وَهُوَ عِنْدَ الطَّبْرِيِّ فِي جَامِعِ الْبَيَانِ: ۲۹ ج، ص ۲۶).

واته: عه بدوللای کوری عه بباس ﷺ گپراویه ته وه که وه لیدی کوری موغیره، له گه ل کومه لیک له زله زلانی قوره ییش، که نه وه له هه موویان به ته مه نتر و خاوه ن پیگه تر بوو، دانیشت، له کاتی کدا کاتی حه ج و عومره هاتبوه پیشتی، به پیی عاده ت و نه ریستی سه رده می نه فامیی هوزی قوره ییش و عه ره به کان، وه لیدی کوری موغیره گوتی: شانده کانی عه ره ب دین بو لاتان و هه والی نه وه هاوه له شتانیان بیستوه، (واته: موحه ممه د ﷺ)، بویه له سه ر یه ک را کو ببنه وه وه، باراجیاییتان نه بی، هه ندیکتان هه ندیکتان به درو دابنن و، هه ندیکتان قسه ی هه ندیکتان هه لبوه شیئنه وه، گوتیان: نه ی بابی عه بدو شه مس تو رایه کمان پی بلی، تا کو ئیمه ش ته به ننیی بکه یین و پیی هه لسنین، نه ویش گوتی: ئیوه بیلین: منیش گوتیان بو ده گرم، داخو راتان چییه؟

گوتیان: ده لیین: کاهینه (فالچییه)، گوتی: کاهین نیه، ئیمه کاهینه کامان بینون، نه وه قسه کردن و زه مزه مه وه ده نگه ده نگه کاهینان نیه.

گوتیان: دەلّین: شیتە، گوتی: شیت نیه، شیتی مان بینووه و دەزانین، ئەو
وێك شیتان حالەتی تەنگەنەفەسی و، حالەتی وەسوەسە کردن و هاوسەنگی
تیکچووێ نیه.

گوتیان: دەلّین: شاعیرە، گوتی: شاعیریش نیه، شاعر دەزانین بە هەموو
جوۆرەکانی شاعیرەو، (رجز)ی و (هزج)ی و (قَریض)ی و (مَقْبُوض)ی و (مَبْسُوط)
ی، (ئەمانە جوۆرەکانی شاعیرن بە عەرەبی)، ئەو قسەیهی ئەو دەلّی شاعر نیه.
گوتیان: دەلّین: جادووگەرە، گوتی: جادووگەریش نیه، جادووگەرمان بینوون،
جادووگەرمان بینووه، فووکردنیان و گری لە شت دانیشیانمان بینووه.

گوتیان: ئەی ئەبوو عەبدو شەمس تۆ چی دەلّی؟

گوتی: سویند بە خوا ئەو قسەیهی دەلّی، (واتە: قورئان) زۆر شیرینه،
بنکەکە ی زۆر بەرھەمداوە، بەرو میوەکەشی نیزیکیەو، ئیوە هیچ کام لەو قسانە
لە بارەیهو ناکەن، مەگەر دەزانری کە قسەیهکی بێ بنەمایە، بەلام نیزیکیترین
قسە کە لە بارەیهو بکەن، ئەوێهە بلّین: جادووگەرە، چونکە کوپرو بابان لێک
دەکات، براو برا لێک دەکات، پیاو ژنان لێک دەکات، پیاو خزمانی لێک دەکات،
ئیدی بلاو بوون و ئەو قسەیان تەبەنئی کردو، کاتی کاتی حەج و عومرە
هات، بە لای هەر کەسێکدا تێپەریبووان، دەیانترساندو، ئەوێان بوو باسەکرد
کە ئەو جادووگەرە، ئنجا خوا ﷻ لە بارە ی وەلیدی کوپری موغیرەو، ئەو
ئایەتانی ناردنە خوار: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝۱۱﴾، لە بارە ی ئەوانەشەو
کە لەگەڵی بوون، لە بارە ی پیغمبەری خوا ﷺ و لە بارە ی قورئانەو، قسەکانی
خۆیان پۆلّین دەکردن، ئەم سێ ئایەتە ی سوورەتی (الحجر) هاتنە خوار:
﴿كَمَا أَرْسَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ۝۹۰ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ۝۹۱ فَوَرَّيْكَ
لَسَعَلْنَهُمْ أجمعِينَ ۝۹۲﴾، واتە: وێك دامانبەزاندە سەر دابەشکەران، ئەوانە ی
قورئانیان بەش بەش کرد، سویند بە پەرورەدگارت لە هەموویان دەپرسینەو،

واته: پوئلینان ده کرد: جادوویه، کاهینه، شیعره، تنجا ئه وانه هه ر کاتیک ده گه یشتنه خه لک، ئه و قسه یان ده کردو، له دوا ی ئه و مهوسیمه ی ئه و سآله وه، ناوو ناوبانگی پیغه مبه ری خوا ﷺ بلا بووه، (هه لبه ته زیاتر به لایه نی خراپه و نه رینیی دا).

۳- ریوایه تیکی دیکه ش له باره ی ئه م رسته موباره که وه: ﴿إِنَّهُ فَكَرَ وَقَدَّرَ﴾، دینین، له قه تاده وه، ده لئ:

(زَعَمُوا أَنَّهُ قَالَ: وَاللَّهِ لَقَدْ نَظَرْتُ فِيمَا قَالَ الرَّجُلُ، فَإِذَا هُوَ لَيْسَ بِشَعْرٍ، وَإِنَّ لَهُ لَحَلَاوَةً، وَإِنَّ عَلَيْهِ لَطَلَاوَةً، وَإِنَّهُ لَيَعْلُو وَمَا يُعَلَى، وَمَا أَشْكُ أَنَّهُ سِحْرٌ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ: ﴿فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾ ۲۰ ﴿ثُمَّ نَظَرَ﴾ ۲۱ ﴿ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ﴾، قَبَضَ مَا بَيْنَ عَيْنَيْهِ وَكَلَجَ) ۲۲.

قه تاده گوتوو یه تی: پێیان وابوو خه لاهه باره وه فه رموو یه تی: ﴿إِنَّهُ فَكَرَ وَقَدَّرَ﴾، که وه لیدی کور ی موغیره گوتوو یه تی: سه رنجی ئه و قسه یه م داوه که ئه و پیاوه ده یلئ، ته ماشام کرد شیعر نیه و، ته ماشام کردوه شیرینایه تی هه یه و، جوانیی و ره ونه قی هه یه و، سه رده که وئ و هه رگیز ژیر ناکه وئ، به لام دوو دلئیش نیم که جادوو یه، ئیدی له و باره وه خوا ئه وه ی نارده خوار: ﴿فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾ ۲۰ ﴿ثُمَّ نَظَرَ﴾ ۲۱ ﴿ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ﴾، واته: نیوچه وانی گرژ کرد.

۴- هه ر له و باره وه ئه و ده قه ش دینین: که خوا ده فه رموئ: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ ۲۳ ﴿لَهُ مَنْ وَهُوَ كَهَسَه بَگه رئ که به ته نیا دروستم کردوه، یاخود: به تا ک دروستم کردوه، هه ردووک واتایه که ی هه ن: (عَنْ مُجَاهِدٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: نَزَلَتْ فِي الْوَلَدِ بْنِ الْمُغِيرَةِ، وَكَذَلِكَ فِي الْخَلْقِ كُلِّهِمْ: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ ۲۳) ۲۴.

(۱) جامع البيان: ج ۲۲، ص ۹۸، قلنا: وهذا مرسل صحيح الإسناد، الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۴۹۷- ۴۹۹.

(۲) جامع البيان: ج ۲۹، ص ۹۶، قلنا: وهذا مرسل صحيح الإسناد، وذكره السيوطي في الدر المنثور: ج: ، ص: ۳۲۹، وزاد نسبه لعبد بن حميد وابن المنذر وابن أبي حاتم.

واته: موحاید گوتوویتی: ئەوێ له باره‌ی وه‌لیدی کۆری موغیره‌و له باره‌ی تیکرای خه‌لکه‌وه، هاتۆته‌ خوارێ، واته: وه‌لیدی کۆری موغیره‌و جگه‌ له ئەویش ده‌گریته‌وه، چونکه‌ خوا هه‌موویانی به‌ تاك دروستکردوون، به‌و واتایه‌ که دروستی کردوون، ته‌نیا بووه، به‌لام ئەگه‌ر مانای ئەوه‌بی: که‌ خوا دروستیکردوه له‌ نیو خه‌لکدا، تاکه‌و، کۆمه‌لیک شتی پێداوه‌ له‌نیو خه‌لکه‌که‌یدا تاك بۆته‌وه، دیاره‌ هه‌ر وه‌لید ده‌گریته‌وه‌و، هه‌روه‌ها که‌سیکی دیکه‌ی وه‌ك وه‌لیدی بێ ده‌یگریته‌وه‌.

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

سه‌ره‌تا خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)** به‌ ناوی خوای به‌ به‌زه‌یی به‌خشنده، واته: ده‌ستپێکردنم به‌ ناوی خوایه، که‌ ئەوه‌ش مه‌به‌ستی ئەوه‌یه:

- ۱- ئەم کاره‌ ته‌نیا بۆ خوا ده‌که‌م.
- ۲- ئەم کاره‌ به‌ پێی شه‌رعی خوا ده‌که‌م.
- ۳- ئەم کاره‌ به‌ تواناو یارمه‌تی خوای توانادار ده‌که‌م.
- ۴- ئەم کاره‌ بۆ هه‌ینانه‌دی په‌زامه‌ندی خوا ئەنجام ده‌ده‌م.

(يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ) خوا ﷻ بانگی پێغه‌مبه‌ری ﷺ خاتهم ده‌کات و به‌: **(يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ)** ده‌یدوینێ، له‌ سووره‌تی پێشوودا به‌ (يا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ)، دواندی، هه‌ندیك له‌ زانایان (الْمُدَّثِّرُ وَالْمُدَّثِّرُ) یان به‌یه‌ك واتا هه‌یناون، واته: که‌سیك که‌ خوێ به‌ پۆشاکه‌کی داپۆشیوه، به‌لام وه‌ك پێشتریش گوتم: وای تیده‌گه‌م، که‌ (تَزْمَلُ) خو به‌ نوین و پێخه‌ف داپۆشین بێ و، (الْمُدَّثِّرُ) یش ئەسله‌که‌ی (الْمُدَّثِّرُ) ه، واته: که‌سیك که‌ خوێ داپۆشیوه به‌ نوین و پێخه‌ف، به‌لام (تَدَّثُرُ) خو به‌ پۆشاک

خۆ داپۆشینە، واتە: پۆشاکى سەرەوهى که لەسەر جلان لەبەر دەکرى، چونکه له (دِئار) هوه هاتوه، (شِعار) یش ئهو پۆشاکهیه که لهسەر پيست لەبەر دەکرى، (ما يلى الشَّعْر)، لهسەر پيست و مووهکان، به لَام (دِئار) ئهوهیه که بهسەر دیوی دهروهوى جهستهدا دهدرى، بهسەر پۆشاکدا دهدرى.

به ههرحال خوا پيغه مبهرى خاتهم ﷺ ليرهدا ده دوینى، به پيى ئهو حالتهى لهسهرى بووه که بریتى بووه له: خۆ داپۆشینی به پۆشاکێک، یاخود: پۆشاک له خۆوه پيچانیکی، ئنجا ئهمه جورێک له لاواندنهوهو دڵخۆشکردن و میهره بانى له گهڵ نواندنى تیدا، به عه پهبی پيى ده گوترى: (مُلَاطَفَة) واته: لوتف و میهره بانى له گهڵ نواندن.

وهك گيپراوه تهوه:

پيغه مبهرى خوا ﷺ رۆژێک ده چى بۆ مالى فاتيمه ی کچی، که هاوسهره کهى عهلى کورى ئه بى تالیبی ئامۆزای بووه (خوا لیان رازی بى)، پيغه مبهرى خوا ﷺ لى ده پرسى عهلى له کوپیه؟ فاتيمه ش هه والی پیدهدا که یه کدیان تووره کردوهو زویر بووهو، چۆته مزگهوت، که ده چى ته ماشا ده کات عهلى لهسهر زهوى مزگهوته که پالکتهوتوهو پاکشاه، گۆ و خۆل به تهنیشتهوه نووساوه، پيى ده فهرموى: (قُمْ يَا أَبَا تُرَابٍ)، هه لسه هه ی بابى گۆ، واته: گۆت پيوه نووساوه، که ئهمه جورێک له (مُلَاطَفَة) و لاواندنهوهو، دڵخۆشکردن و میهره بانى له گهڵ نواندنه، ئنجا دواى ئهو جوره بانگکردنه، ليرهدا خوا ﷺ ههوت ئهرك و فهرمان ئاراسته ی پيغه مبهره کهى ده کات:

۱- ﴿قُمْ﴾، فهرمانى یه کهم: هه لسه، هه لسان ده گونجى مه بهست پيى مانا رواله تیه کهى بى، واته: هه لسهو له جیگا وه ره ده رى و رامه کشى، ده شگونجى مه بهست پيى مانا مه عنه و ییه کهى بى، واته: خۆت گورج و گۆل بکهو بریار بده، ئیراده ی خۆت بخه گه پ.

۲- ﴿فَأَنْذِرْ﴾، فەرمانی دووهم: یەكسەر دواى هه‌ڵسان و بریاردان، و خو گورج و گۆل كردنت، وریا بكهوه و بترسینه نه‌یفه‌رموو كه بترسینى، واته: خه‌لك به گشتی بترسینه، وریایان بكهوه كه سه‌ره‌نجامیك چاوه‌پریان ده‌كات، به‌پیی جووری گوزه‌راندى ژيانى دنایان، خه‌لك وریا بكهوه و بترسینه، لیان حالیی بكه، كه مروف، وه‌ك ئاژه‌ل و دروستكراوه‌كانی ديكه، ته‌نیا بو ئه‌م قوناغه‌ی ژيان دروست نه‌كراوه، به‌لكو لی‌ره دانراوه بو تاقی‌كردنه‌وه، به‌لام دوايی قوناغی ديكه چاوه‌پیی ده‌كه‌ن، كه قوناغی به‌رزه‌خه، پاشان قیامه‌ته، دوايی نیشته‌جی بوونه، ته‌گه‌ر بروادارو چاكه‌كار بووبی له به‌هه‌شت داو، ته‌گه‌ر بی‌پروا خراپه‌كار بووبی، یاخود پرواشی هه‌بووبی، به‌لام زور خراپه‌كار، له گوناوه‌كانی پاك نه‌بووبیته‌وه، له دۆزه‌خدا، تاكو پاك ده‌بیته‌وه.

۳- ﴿وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾، فەرمانی سییه‌م: په‌روه‌ردگاریشت به‌گه‌وره‌بگه‌ره، به‌گه‌وره‌گرتنى په‌روه‌ردگار واته: به‌دل خواى په‌روه‌ردگارت به‌په‌هایى به‌گه‌وره‌بزانه‌و، به‌زمان ته‌عبیر له‌وه‌بكه، كه له دل و عه‌قل و هوشتدا جیگیر بووه‌و، به‌كرده‌وه‌ش له دنای واقیعدا گه‌وره‌یی و مه‌زنیی په‌های خوا، له ژيانی خو‌تدا به‌رجه‌سته‌بكه، كه‌واته: ﴿وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾، په‌روه‌ردگارت به‌گه‌وره‌بگه‌ره، واته: به‌دل و به‌زمان و به‌كرده‌وه، هه‌لبه‌ته‌كه ده‌فه‌رموی: به‌گه‌وره‌بگه‌ره، بی‌گومان خوا هه‌ر گه‌وره‌یه، به‌لام یانی: تو ده‌ركی گه‌وره‌یی خوا بكه، هه‌م به‌عه‌قل و دل، هه‌م به‌زمان ده‌ری بپه‌ره، هه‌م به‌كرده‌وه‌ش ئه‌وه له خو‌تدا به‌رجه‌سته‌بكه.

۴- ﴿وَبِأَبْكَ فَطَهِّرْ﴾، فەرمانی چواره‌م: پۆشاكه‌كه‌شت پاك بكهوه، پۆشاك پاك‌كردنه‌وه، هه‌م مانای پو‌اله‌تی هه‌یه، كه به‌رگ و پۆشاك خاوی‌ن بى، هه‌م مانای مه‌عنه‌وییى هه‌یه، وه‌ك له هه‌موو زمانان دا هه‌یه، له كوردییدا ده‌لی: فلان‌كه‌س دامینی پاكه، په‌ریزی پاكه، فلان‌كه‌س پۆشاك پاكه، مه‌به‌ستیان پۆشاكی پو‌اله‌تی نیه، واته: كردارو په‌فتارو ئاكاری پاك و چاكه، لی‌ره‌ش هه‌ردوو واتایه‌كه ده‌گریته‌خوی، هه‌لبه‌ته‌پاك و خاوی‌نی پو‌اله‌تی، په‌یوه‌ستی‌شه به‌پاك و خاوی‌نی ده‌روونی و مه‌عنه‌ویییه‌وه، هه‌ر كه‌سێك له ناخیدا پاك بى، ناخه‌كه‌ی پالی پیوه‌ده‌نى، پو‌اله‌تی خو‌شی پاك پابگری.

وہک زانایانی دەر وونناس و کۆمەلئاس دەلێن: ئەووە راستییەکی زانستییه، ئەو کەسە ی ناخی پیس بێ، دەر بەست نیە، پۆلە تیشی پیس بێ، بەلێ جاری وا هەیه کەسێک بە پۆلەت خوێ پاک و خاوین پادەگری، بەلام ناخیشی پیسە، بەلام ئەو هەر شتێکی کاتییه، ئەگەر نا کەسێک دەتوانی بەردەوام بێ لەسەر پاک و خاوین راگرتنی پۆلەتی، کە ناخیشی پاک بێ، ناخیشی بە چی پاک دەبێ؟ بە ئیمان و تەقواو لە خوا نزیکیی، هەر وەک بە کوفرو ستم و سیفەتە خراپەکان، ناخی مرووف پیس دەبێ و، ئەو کاتە دەر بەست نابێ پۆلەتە کەشی پیس بێ.

زۆر کەس وادەزانێ کە خەلکی پۆژئاواو پۆژھەلات، ئەوانە ی ئەھلی کوفرن، زۆر پاک و خاوین، بەلام کەسێک لە گەلیان تیکەڵ بێ لە نزیکەو، ئنجا دەزانێ کە بۆنی ناخۆشیان لێ دێ و پۆلەتێکی زۆر پوو کەشی خۆیان پاک پادەگرن، بەلام زۆریان هەر بە ئاو تارەت ناگرن و لە ئەنجامی ئەویدا چاک خاوین نابنەو، هەر وەھا پیاوێکان خۆیان سوننەت ناگەن و گەلێک شتی دیکەش، بۆ وینە: خۆیان نا پارێزن لە خواردنەو و خواردنە پیسەکان: لە شەپاب و گوشتی بەرازو جوړەکانی جێر و جانەو، قایرۆسی کۆرۆنا، زۆر لە شارەزایان دەلێن: لە خواردنی گوشتی شەمشەمە کوێرە (الخفاش)، (لە هەندێ شوێن چە کچە کیلە ی پێ دەلێن)، لەو وەدا کەوتو، هەر وەھا لە خواردنی قالدۆنچە و مارو دوو پشک ئەو شتە پیسانەو، بەلام ئینسانی مسوڵمان و پروادار هەر لە رێو هەموو شتێکی پیسی لێ قەدەغەیه، خوا دەفەرموێ: ﴿وَيَحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتُ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَ﴾ (۱۵۷) الأعراف، واتە: پیغەمبەری خوا شتە پاک و چاکەکانیان بۆ حەلال دەکات و، شتە پیس و زیانبەخشەکانیان لێ قەدەغە دەکات.

۵- ﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ﴾، فەرمانی پینجەم: واز لە (رُجْز) بێنە، (الرُّجْز) -أ- بە مانای گوناھو دێ، ب- بە مانای هاوبەش بۆ خوا دانان دێ، ج- بە مانای بت و سەنەم پەرستی دێ، د- بە مانای هەموو جوړەکانی پیسیش دێ، کە دەفەرموێ: ﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ﴾، یانی: هەرچی جوړی پیسیه، یاخود گوناخ و تاوانه، یان شیرک و بتپەرستییه لێ دوور بکەو وەو.

۶- ﴿وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ﴾، فەرمانی شەشەم: منەت مەكە، چونكە ئەو شتەى بە خشیوتە بە زۆرى دەزانى، ئەو ڕێكترین و راستترین واتایە، ئەگەرنا چەند واتایەكى دیکەشى هەن، وەك دوایی لە مەسەلە گەنگەكاندا باسیان دەكەین، ﴿وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ﴾، (مَنْ عَلَيْهِ) واتە: چاكەیهك كە لەگەڵیدا كرد بووی، بەچاویدا دایەووەو باسیكرد، ﴿تَسْتَكْبِرُ﴾ (كَبِيرٌ) بە مانای زۆر، (إِسْتِكْبَارٌ) واتە: بە زۆر دانان، واتە: لەبەر ئەوێ بە شتێك هاوكاریی كەسێك كردووە، مەلیكەت پێ بەخشیووە، لە سۆنگەى ئەووەو كە بە زۆرى دەزانى، منەتى لەسەر مەكە، هەلبەتە هەندیکیش گوتووایانە: ﴿وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ﴾، واتە: ئەو چاكەو فەرمانبەرییەى بۆ خوا ئەنجامی دەدەى، پێت زۆر نەبێ، ئنجا لە دلى خۆتدا جوړێك لە منەت لە دلدایا پەیدا ببێ، بەلام من پێم وایە مانای یەكەمیان گونجاوترە.

۷- ﴿وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾، ئەمەش ئەرك و فەرمانی حەوتەمە، واتە: خۆراگر بە بۆ پەرورەدگارت، واتە: لەبەر بەدەستەینانى پەزنامەندى پەرورەدگارت خۆراگرو پشوو درێژ بە، كەم حەوصەلە مەبەو چىكلدانەت گچكە نەبێ.

ئنجا خوا ﷻ لە سى ئایەتەكانى: (۸ - ۱۰)دا، باسیكى پۆژى دوایی دەكات، دەفەرموى: ﴿فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ﴾، (النَّاقُور): بریتىە لە هەر شتێك دەنگى لى بى، (نَقَرَ) واتە: پەنجەى لە شتێكداو زىنگەى لى هات، (نَقَرَ) بریتىە لە پەنجەدان لە شتێك، یاخود شتێكى رەق لە شتێك رابكیشى، (النَّاقُور) بریتىە لەو كەپەنایەى فریشتەیهك كە خوا ﷻ بۆی تەرخان كردووە، فووى پێدا دەكات و، دەنگ و هارژنێكى زۆر گەورەى لى دى.

لە ئایەتێكى دیکەدا دەفەرموى: ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ﴾ (۱۲) الحاقة، (الصُّور) بریتىە لە كەپەنا، بە عەرەبى (بوق)ى پى دەلێن، ئنجا ئایا چ شیوەیهكى هەیه؟ هەندى گوتووایانە: بە شیوەى قوچى حەيوانە، گەنگ ئەوێە ئامیڕێكە خوا فریشتەیهكى بۆ تەرخانكردووەو دوو جارن فوو بە كەپەنادا دەكات، جارى یەكەم دواى فووى یەكەم، ئاخىر زەمان دەقەومى و، دواى جارى دووهم ئەم

گەردوونە دەپچریتەووە نامینى، یان بە جوړیکى دیکه دروست دەبیتەووە،
 وَهَكَذَا دەرەمۆی: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا
 مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ ﴿٦٨﴾ الزمر، فوو بە سووردا
 کرا، (واتە: بۆ جاری یەكەم) هەر كەس لە ئاسمانەكان و زەویدا هەیه مرد،
 جگە لەوێ خوا بیهوێ، دواى بۆ جارێكى دیکه فووێه كى دیکه ی پێدا کرا،
 هەموویان هەلسانەووە تەماشایان دەکرد.

لە دواى فووێ دووهم قیامت دەقەومى، وهك چۆن لە دواى فووێ یەكەم
 ئاخیر زەمان و کووتایى هاتنى ئەم ژيانە ئەم گەردوونە، پروودەدا.

ئنجە دەرەمۆی: هەر كاتێك فوو بە كەرەنادا کرا: ﴿فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ﴾
 ئەوێ لەو پۆژەدا یەو، پۆژێكى سەخت و زەحمەتە، ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابٌ عَسِيرٌ﴾،
 پۆژێكى سەخت و زەحمەتە لەسەر بێپروایان، ﴿عَذَابٌ عَسِيرٌ﴾ نا ئاسانە، ئەمە
 هەر جەختکردنەوێ قورسی و زەحمەتی ئەو پۆژە یە لەسەر بێپروایان.

ئنجە خوا ﷻ لە بیست ئایەتەكانى: (١١ - ٣٠) دا، باسى یەكێك لە بێپروا
 سەرکێش و كەللەپەق و نەسەلمێن و خۆبەزەنگەرەكانمان بۆ دەكات، كە زۆر بەی
 هەر زۆرى پروونكەرەوانى قورئان گوتووین: (الولید بن المغیرة) یە.

خوا ﷻ كۆمەڵێك لە چاكەكانى خۆى كە لەگەڵیدا كەردوون، باس دەكات و
 دەخاتەپروو، دواى هەلۆیستی زۆر كەللەپەقەنەو، نەسەلمێنەو خۆبەزەنگەرەكانى ئەو
 لە بەرانبەر قورئاندا دەخاتەپروو، دواى خوا ﷻ باسى سزای خۆى دەكات كە
 بۆ ئەو كافرە ملهپروو نەسەلمێن و خۆ بەزەنگەرە داناو، كە لەگەڵ ئەوێ شەدا
 زانیویەتى قورئان فرمایشتى خوا یەو دوورە لە قسەى مروڤەو، كە چى پڕواشی
 پى نەهێناو، بەلكو زۆرى بێكردۆتەووە پاماو، چ شتێك، چ تۆمەتێك پال
 بداتە لای قورئان و پیغەمبەرى خوا ﷻ، كە خەلكە سادە لەوح و فامكالەكە،
 كلاًو لەسەر بنى و، چاوپێچكیان بخاتە سەرچاوو، قەناعەتیان پى بهێنى پڕوا

بەو نەهین، کە قورئان فەرمایشتی خاوەن، پەيامێکە خۆی پەروردار بە
پێغمبەری کۆتایی خۆی موحەممەد ﷺ دا ناردووێتی بۆ تیکرای مەوقایەتی.

دەفەرموئ: ﴿ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۚ لَهْ مِنْ وَلَهْ وَكَسَهْ گەڕێ کە بە
تەنیا دروستم کردو، ئنجا ئەم بە تەنیا دروستکردنە، واتە:

أ- تەنیا خۆم دروستمکردو، هێچکەس دەستی لە هینانە دی دا نەبوو، کە ئەگەر ئەو
واتایە بێ، ئەو بۆ هەموو مەوقەکانی دیکەش هەر وایە، هەموو مەوقەکان هەر خوا
خولقاندوونی و هیناویە دی، ئەو ئەگەر (وحیداً) پەيوەست بێتەو بە بکەر (فاعل)
هەو کە خۆی پەروردار.

ب- بەلام ئەگەر (وحیداً) پەيوەست بێتەو بە بەرکار (مفعول) هەو، واتە: ئەو کەسە
دروستمکردو، بە شیوەیەکی تاک دروستم کردو، ئەو شیوەیەکی تاک هەیه لە نێو
خەڵکدا.

ئنجا شیوە تاکییەکی چی بوو؟:

۱- پیاویکی زۆر زمانزان و شارەزا بوو، وەک پێشتر لە هۆی هاتنە خوارەو کەیدا
باسمان کرد.

۲- زۆر شارەزای شیعەر بوو.

۳- زۆر ساماندار بوو.

۴- زۆر خاوەن پۆلەو وەچە بوو، هەندیک دەلێن: دوازدە کۆری بوون، هەندیک دەلێن:
یازدە بوون، هەندیک دەلێن: سێزدە بوون.

۵- پیاویکی قسە رویشتوو بوو و خەڵک چاک گوێی بۆ گرتو.

۶- پیاویکی بلیمەت بوو، بە بەلگەیی ئەو کاتیک لە قەومەکی خۆی دەپرسی؟ ئێو
چۆن تەماشای قورئان دەکەن؟ ئەوانیش دەلێن: جادووێ، دەلێ: نەخیر، بە قسە

جادووگەران ناچئ، دەلئین: کاهینه، دەلئ: نەخیر من شارەزای کاهینانم، ئەو قسەیه بە
 ھی کاهینان ناچئ، دەلئین: شیعەرە دەلئ: لە قسە ی شاعیرانیش ناچئ، دەلئین: قسە ی
 شیتانە، دەلئ: نەخیر وەك قسە ی شیتان ناچئ.

دوایی ئەوان دەلئین: ئەدی چییە؟ دەلئ هیچ کام لەوانە نیە، بەلام بو
 چەواشەکردنی خەلکی، وا باشە بلئین: جادووێ، ئەوێش مانای وایە پیاوێکی
 بلیمەت و شارەزاو سەرناس و حەقیقەتزان بوو، بەلام بەداخەوێ زانیی
 بو پاستییەکان نەبۆتە هۆی ئەوێ پێی خوا بگریتە بەر، بوچی؟ چونکە
 زانیارییەکانی تەنیا زانیارییەك بوون لە عەقڵیدا بوون و تیکەل بە دل و دەروونی
 نەبوون و، نەبوونە قەناعەتێکی نێو دلێ، بۆیەش نەبوونە هۆی ئەوێ دلەکە ی
 پادەستی خوا بئ.

ئنجە دەفەر موی: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾، لە من و لەو کەسە گەپێ کە
 بە تەنیا، بە تاک دروستمکردو، ﴿وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا﴾، مأل و سامانیکی
 دوورو درێژو فراوانم بو پەخساندو، هەندیک لە زانیان دەلئین: مەبەست
 ئەوێ زەویی و زاریکی زۆری بوو و پانتاییەکی زۆری هەبوو، هەندیکیش
 دەلئین: مەبەست ئەوێ بوو مأل و سامانیك بوو، بەردەوام بەرھەمی بو
 هاتۆتەو، ﴿وَبَيْنَ شُهُودًا﴾، هەر وەها کورانیکی ئامادە، کورانیك هەمیشە لە
 کۆرو مەجلیسەکەیدا ئامادە بوون، لەبەر ئەوێ بابیان سەر وەت و سامانی زۆر
 بوو، پێویستی بەو نەدەکرد بپۆن بو سەفەر و بازرگانی و مامەلەو کاسبیی،
 (شُهود) کۆی (شاهد)ە، بە مانای (حاضر) واتە: هەمیشە ئامادەبوون لە کۆرو
 مەجلیسەکەیدا.

﴿وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا﴾، ئامادەسازیم بو کرد، بە ئامادەسازییەکی باش،
 واتە: زەمینەم بو خوشکرد زەمینە ی سەر وەتمەندی، زەمینە ی دەوڵەتمەندی،
 زەمینە ی قسەپۆشتووی و، خاوەن پێگە ی کۆمەلایەتی و سیاسی بوون لە نێو

كۆمەلگاكەى خۆیدا، ﴿ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ﴾، دوايش تەماعى ئەوەى ھەيە، ھەر بۆى زیاد بکەم، ﴿كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَاعِنَا عَنِيدًا﴾، با واز بێنى (لەو جوړه بیرکردنەووە خەیاڵپلاوہ)، چونکە ئەو نەسەلەمێن بوو بەرانبەر بە ئایەتەکانى ئیمە، (عَنِيد) واتە: دوژمنکار، واتە: ناحەزو دوژمنکار بوو بەرانبەر بە ئایەتەکانى ئیمە.

﴿سَأَرْهَقُهُ صَعُودًا﴾، لەمەودوا بە ھەورازى ھەلەدەگیرم، (إِرْهَاق) بریتىە لەوہى کەسێک حالەتێک لەسەر کەسێک پێویست بکات و ناچارى بکات، ئەویش لە بن ئەو حالەتەدا زۆر ناپەحەت بێ، (رَهَقٌ) بە مانای (غَشِيَان) و داپۆشینى بەلایەك، گرتیتک، دى بۆ کەسێک، (إِرْهَاق) لەسەر کێشى (إِفْعَال) واتە: کەسێک ئەوہى پى بکات، (صَعُود) یش واتە: دەروویەکی سەخت، یاخود ھەورازێکی بەرز، کە ھەندێک لە زانایان و پوونکەرەوانى قورئان دەلێن: خوا لە دۆزەخدا سزایەکی بۆ داناو، بریتىە لەوہى بە شاخێکی بەرز ھەلەدەگەرێ تاکو دەگاتە سەرێ، دواى لەسەر پرا خلۆر دەبێتەووە، جارێکی دیکە دەبى تێھەلچێتەووە بەو شیوہیە بەردەوام بى.

یاخود: ﴿سَأَرْهَقُهُ صَعُودًا﴾، واتە: لەمەودوا تووشى سزاو ئازاریکی سەختى دەکەم، وێنەى بە شاخ و بە ھەورازى سەخت ھەلگەران، بۆچی؟ ﴿إِنَّهُ فَعَّرَ وَقَدَّرَ﴾، لە سۆنگەى ئەوہو ئەو بیری کردەووە ئەندازەگیرى کرد، ﴿فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾، بە کوشت بچى چۆنى ئەندازەگیرى کرد! ﴿ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾، ئنجا بەکوشت بچى چۆنى ئەندازەگیرى کرد! دیارە بیرکردنەووە ئەندازەگیرى کردنەکەى ھەموو لە بەرانبەر قورئاندا بوو، ئایا چ قسەيەك لە بارەى قورئانەووە بلى، کە خەلکە سادەو لاساییکەرەوہکەى کۆمەلگای خۆى پى ھەلخەلەتینى و چەواشەیان بکات!!.

وہك لە ھۆى ھاتنە خوارەوہکەى دا باسماں کرد، ھەندێک لە زلە زلانى قورەیش لى کۆدەبنەوہ - لە وەلیدی کورێ موغیرە - دەلێن: ئەى ئەبوو عەبدو

شەمس! تۆ لە ھەموومان بە تواناتری، چۆنی تێدەگەیی و چی بڵین؟ ئەویش دەلێ: ئیوێ چۆنی تێدەگەن؟ ئەوانیش وەك پێشتر ئاماژەم پێدا باسی شیعرو جادوو و قسەیی شیت و قسەیی کاهینان دەکەن، ئەویش ئەوانە ھەموویان رەت دەکاتەوێ دەلێ: قورئان ھیچ کام لەوانە نیە، قورئان قسەییەکی زۆر سەر سۆرھێنەرە، وەك قسەیی بەشەرانی نیە، ھیچ قسەییەك لە بەرانبەریدا خۆی ناگرێ، دەلێن: ئاخەر دەبێ شتێك ھەر بڵین لە دژی قورئان، دەلێ: ئنجا ئەگەر شتێك ھەر بگوترێ، نزیكترین شت ئەوێ بەگوترێ: جادوویە، چونكە موحمەد بەھۆی ئەو قسەییەو، براو برايان لێك دەكات، باب و كوران لێك دەكات، ژن و مێردان لێك دەكات، پیاوو عەشیرەت و خەزەمی لێك دەكات، بڵین جادوویە لە ھەموویان نزیكترە، واتە: بۆ چەواشەکردنی خەلكی ئەو قسەییە زیاتر دەچیتە عەقڵی خەلكەو، ئەگەرنا زانیویەتی جادوو نیە.

ئنجا دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ نَظَرَ﴾، دوایی سەرنجی داو راما، ﴿ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَ﴾، ئنجا پرووی خۆی گرژ کردو مۆن بوو، پەنگی خۆی ترش و تال کرد، وەك كەسێك كە دەیەوێ گرفتێك چارەسەر بكات و بۆی چارەسەر نابێ، ئەویش ھەر تەماشای قورئانی دەکەرد، ھیچ شوێنی تانە لێدانی تیدا نەبوو، بۆیە پرووی خۆی گرژو تال کردو، ھەر خەریکی بیرکردنەو بوو، ﴿ثُمَّ ادْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ﴾، دوایی پشتی کردە قورئان و ئیسلام و ئیمان، خۆی بە زلگرت، ﴿فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَهٌ سَحَرٌ يُوْثِرُ﴾، گوتی: ئەم قورئانە تەنھا جادوویەكە دەگێردریتەو، ﴿يُوْثِرُ﴾ واتە: (یوخی، یرویی)، دەگێردریتەو دەماو دەم، ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾، ئەم قورئانە تەنھا قسەیی مرۆفانە، خۆشی سەدا سەد دلتیا بوو قسەیی مرۆفان نیە، چونكە خۆی پێشتر وای بەو بریار بەدەست و قسە بەدەستانەیی قورەیش گوت، كە لە دەوری كۆبوو بوونەو.

بۆیەش خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿سَأُصْلِحَ سَقَرٌ﴾، لەمەودوا دەیخەمە نیو ﴿سَقَرٌ﴾ ھو، ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ﴾، چ شتێك بە تۆی زاناندوێ ﴿سَقَرٌ﴾ چییە؟

واتە: چ شتېك وای له تۆ کردوه بزانی ﴿سَقَرٌ﴾ چیه؟ ﴿سَقَرٌ﴾ یه کیکه له ناوهکانی دۆزهخ، تەعبیری: (سَقَرَتُهُ الشَّمْسُ، وَصَقَرْتُهٗ)، واتە: (أَحْرَقْتُهٗ) سووتاندى، (سقر) یش ئاگریکی سووتینه ره، به لام لیره دا یه کیکه له ناوهکانی دۆزهخ، که خوا ئاوا پیناسه ی دهکات و دهفه رموی: ﴿لَا بُقَى وَلَا نَذْرٌ﴾، نه هیچ شتېك دهیللی، نه هیچ شتېك واز لیدینی، واتە: هەر شتېکی بیخړته نیو، هیچ شوینیکی لی ناهیللی که نه سووتینی، ﴿وَلَا نَذْرٌ﴾، هیچ که سیکیش که دهیخړته نیو، دهستبهرداری نابی و لی ناگه ری که سزای نه داو نه سووتینی، واتە: هەر که سیکیش بخړته نیو، هه موو شوینیکی ده سووتینی و هیچ که سیکیش جەب نادات.

﴿لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ﴾ (بَشَر) واتە: پیستی پروی مروڤ یان پیستی دهره وهی، یانی: پیستی دهره وهی جهسته ی مروڤ رهش هه لده گیري، ده سووتینی و ره شیهه لده گیري له قوناغی یه که مدا، دوایی زیاتر ده سووتینی، هه ندیکیش گوتوو یانه: ﴿لَوَاحَةٌ﴾، واتە (مُحَرِّقَةٌ) ده سووتینی، پیستی پرو و دهره وهی مروڤ ده سووتینی، ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾، نۆزده ی له سهرن، واتە: نۆزده فریشته، یاخود نۆزده جوړه فریشته، یاخود نۆزده کۆمه له فریشته، هەر سی واتایه کان گونجاون، ده گونجی نۆزده فریشته به سهر هه موو دۆزه خه وه بن، سه ره رشتی بکه ن، وه ک سه ره رشتیاران، ده گونجی نۆزده جوړه فریشته بن، ده شگونجی نۆزده کۆمه له فریشته بن.

ئنجا لیره دا - وه ک دواییش باسی ده که ین - ئه بوو جههل گوتوو یه تی: موحه ممه د هه ره شه مان لیده کات ده لی: دۆزه خ نۆزده فریشته ی به سه ره وه ن، ئیوه ش خه لکیکی زۆرن، ئایا هەر به ده نه فه ران به یه کیکیان ناویرن! گوایه یه کیکیان گوتوو یه تی: ئه گهر هەر نۆزده بن، من بهو شانهم نو یان به ولادا ده خه م، بهو شانهم نو یان بهو لادا ده خه م، یه ک ده می نیت ه وه، ئایا ئیوه ش به هه مووتان به یه کیکی ناویرن؟ وایان زانیوه فریشته ش وه ک مروڤان.

گوايه يه کيکی دیکه یان گوتوو یه تی: ئە گەر هەر نۆزده بن، بۆ منیان لیگه پێن.

یه کيکی دیکه یان گوتوو یه تی: هه ژده یان بۆ من لیگه پێن و هه مووشتان به یه کيکی هه ده وێرن، بێگومان وهك گالته پێکردن ئه و قسانه یان کردوون.

بۆیه خوا ده فهرموێ: ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً﴾، ئیمه هاوه لانی ئاگرمان ته نیا به فریشته داناون، یانی: وامه زانن وهك مرۆقانی، فریشته کانی هیزو توانایه کیان هه یه، بهس خوا ده زانی چهنده! بۆ وێنه: پیغه مبه ری خوا ﷺ جییری لی بینیوه، دوو جار ان بینیویه تی، جاریك له سه ر زه وی و جاریك له ئاسمان، فه رموو یه تی: كه بینیم ئاسو ی پر کرد بوو، شه شسه د بالی هه بوو، هه روه ها له سه رچاوه میژوو یه کاند هاتوه، كه شاره کانی گه لی (لوط) خوا ی بالاده ست جییری ل یان فریشته یه ك، یان چهن د فریشته یه کی ناردن، بالیان خسته ژێر شاره كه یانه وه، بالیان له بهر را کردن، شاره كه یانیان به هه موو شتیكه وه بهرز کرده وه به ره و ئاسمان، ئنجا سه رنخوونیان کرده وه، بۆیه خوا ده فهرموێ: ﴿وَالْمُؤْنِفَكَةُ أَهْوَىٰ ۝۵۳﴾ (النجم)، (خوا) شاره هه لگێر د راوه کانی بهردا ونه وه، (المؤنفکات) واته: (المنقلبات) (أهوی) واته: (أسقط)، که واته: بهرز کرانه وه و دوایی بهردا ونه وه، هیزی فریشتان بهس خوا ده زانی سنووره که ی چهنده؟.

بۆیه خوا ده فهرموێ: ئیمه هاوه لانی ئاگرمان ته نیا له فریشتان داناون، ﴿وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ژماره كه شیاهمان ته نیا، وهك تاقی کردنه وه دناوه بۆ ئه وانه ی بی پروان، تاكو بۆیان بیته تاقی کردنه وه، ئایا برپا دیئن، یان برپا ناهین؟، یاخود: بۆ ئه وه زیاتر تووشی ئازارو سزارو مهینه تی بین، به هو ی به درۆ دانان و گالته پێکردنیانه وه به ژماره که یان، ﴿لَيَسْتَفِيقَنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾، بۆ ئه وه ی ئه وانه ی کتیبیان پێدراوه، دلنیا یان زیاتر بی، چونکه له کتیبه کانی خوشیاند هه یه، كه نۆزده فریشته سه ره پهرشتی دۆزه خ ده کهن، ﴿وَيَزِدَادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا﴾، ئه وانه ش كه برپا یان هتیا وه ئیمان یان زیاد بی، چونکه هه تا ئایه تیک بیته خوارو راستیه ك با سبکری، له و راستیانه ی په نهان و نادیارن و

ئەوانىش بىرۋاي پى بېيىن، ماناي وايە بىرۋايان بە شىكى دىكەي زياتر ھىناو، بىرۋايەكەيان پتەوتر دەبى.

﴿وَلَا يَرْأَبُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾، ھەرۋەھا تاكو ئەوانەي كىتیبان پىدراو، بىرۋادارانىش دوو دل نەبن، بزانن ھەرمایشى خوا كە كاتى خۆي بۆ مووساي ناردو، بۆ داوودى ناردو، بۆ عىساي ناردو، پىشترىش بۆ ئىبراھىم و، لە كۆتايىدا بۆ موھەممەد ھەر كاميان كاتى خۆي ھەرموويەتى: فرىشتە دۆزەخەوانەكان نۆزدە فرىشتەن، لە پەيمانى كۆندا ھاتو، لە پەيمانى نویدا ھاتو، كاتى خۆي واى ھەرمو، ئىستاش لە دوا ھەرمایشى خۆيدا كە قورئانە ھەر وا دەھەرمو، چونكە راستىيەكان گۆرانىان بەسەردا نايەت.

﴿وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾، ھەرۋەھا تاكو ئەوانەي دلىان نەخۆشى تىدايەو بىرۋايەكانىش بلىن: خوا چى ويستو، بەم ويئەيە، چى ويستو بەم ويئە ھىنانەو، كە نۆزدە فرىشتە سەرپەرشتىي دۆزەخ دەكەن؟ كەواتە: ئەو كە خوا ژمارەي دۆزەخەوانەكانى لە فرىشتان بە نۆزدە داناون، راگەياندى ئەم راستىيە ھەوت دەرھاويشتەي ھەن:

۱- ئەوانەي بىرۋان زياتر بۆيان دەبىتە مايەي تاقىكردنەو، يان مايەي سزاو ئازار.

۲- ئەوانەي كىتیبان پىدراو، دلىايان بۆ پەيدادەبى، ئەم قورئانەش ھەر لەو سەرچاويەو ھاتو، كە كىتەكانى دىكەي لىو ھاتوون، كە خواي پەرۋەردگار.

۳- ئەوانەي بىرۋايان ھىناو، بىرۋايان زىاد دەبى، كاتىك دەبىن ئەو ھەي لە كىتەي ئەواندا ھاتو، لە ھەموو كىتەكانى پىشوشدا ھاتو، پاشان بەھۆي ئەو ھەي كە راستىيەكى دىكەش دادەبەزى و، ئەوان بىرۋاي پى دىن و ناديارو پەنھانىشە، ئەو ھەي دەبىتە ھۆي زىادبوونى ئيمانان، كەواتە: ھەم بەھۆي ئەو ھەي كىتەكەيان ئەو ھەي لە كىتە پىشووكاندا ھاتو، بەراستى دادەن و، بەھۆي ئەو ھەي كە بىرۋا بە شىكى دىكەي ناديارو پەنھان دىن، لە ھەردو پەرۋە ئيمانان زىاد دەبى.

۵-۶ ئەوانەى كىتیبان پىدراو، پروادارانیش دوو دل نابن، هیچ دوو دلییه کیان نابى، که ئەم قورئانەش هەر فەرمايشتى خوايه ﷺ، كىتیبەکانى دیکەش فەرمايشتى خوا بوون، خوا ﷺ كىتیبەکانى دیکەى بۆ قوناغە جوړاو جوړەکانى به شەر ناردوون، ئەم قورئانەشى بۆ مروفايه تىي ناردو، به دريژايى و زەمان و به پانايى زەمين.

۷-۶ دەرھاویشتهى شەشەم و حەوتەم، تاكو ئەوانەى دليان نەخوښىي تىدايه، هەر وەها بىپروايەكانيش، واتە: هەم موناقيقەكان كە دليان نەخوښىي تىدايه، مەرچيش نيه موناقيقيش بن، بەلكو هەر كەسێك گومان و دوو دلیى لە دلدا هەبى، ئەويش هەر نەخوښيه، هەر وەها بىپروايەكانيش پەخەبگرن و بلین: ﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾، خوا چ مەبەستىكى بوو لە هینانەوێ ئەم وینەیه دا؟.

ئىجا خوا دەفەرموى: ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾، ئاوا بەو شىوێه خوا ﷺ هەر كەسێكى بیهوى گومراى دەكات و، هەر كەسێكى بیهوى راستە پێى دەكات، هەر كەسێكى بیهوى گومراى دەكات، واتە: دواى ئەوێ بەرنامەى خواو هیدایەتى خوا پەفز دەكات، گومرا دەبى، بەلام بۆچى خوا گومرا كردنەكەى پالداوئە لای خوێ؟ چونكە بە وىستى پەهاو گشتگیرى خوايه، پاشان ئەو گومرا بوونە بەپێى سیستم و یاسایەك كە خوا لە ژيانى بەشەردا دایناو، هاتۆتە دى.

خوا ﷺ وای داناو هەر كەسێك ئەو هیدایەتەى دايدەبەزینى و بە پیغەمبەردا ﷺ دەنێرى، هەر كەسێك قبوولى بكات، راستە پێى دەكات و هەر كەسێك پەفزى بكات، گومرا دەبى، خواش هەر كام لە راستە پێى بوونەكەو، گومرا بوونەكەى پالداوئە لای خوێ، چونكە بەپێى سیستم (نظام) یك كە خوا لە ژيانى بەشەردا دایناو، دینە دى، ئەگەرنا خوا بە زۆر ملی كەس ناگرى، بفرموى: وەرە نابى بە پێى راست دا برۆی! ئەو هەموو پیغەمبەرانی ناردوون، خەلك پێى راست بگرى، كەواتە: مەبەست لە گومرا كردنەكە ئەوێه كە بەپێى وىستى

خو دېته دی، به پیتی سیستمیک که خوا له ژيانی به شهردا دایناوه، دېته دی، به لام مروقه گومپایه کان خوین پری گومپایی ده گرن، ههروهه مروقه به مراد که یشوو و پری راست گرتوووه کان، خوین هیدایه تی خوا هه لده بژیرن، ئه وهش ده بېته هوئی ئه وهی به ئامانج بگهن و راسته پری بگرنه بهر.

﴿وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾، ئه و نوژده فریشتانهش بهس سه ره رشتی دۆزه ده کهن، به لام با پپیان وانه بی، سه ربازه کانی په روه ردگارت بهس ئه و نوژده یه، به لکو: سه ربازه کانی په روه دگارت ته نیا خوئی ژماره یان ده زانی، ﴿وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ﴾، ئه م ئاگری دۆزه خهش که باس ده کری (سَقَر)، یاخود: ئه و ژماره نوژده یه فریشته کانیش که باس ده کری، ته نیا بیرخه ره وه یه و په ندو ئاموژگاریه بو مروقه کان.

﴿كَلَّا وَالْقَمَرِ﴾، نه خیر واز بینن، یاخود: ئه وهی ده یلین، وانیه، سویند به مانگ، ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ﴾، سویند به شه وگاریش، که پشت ده کاته وه و ده پروا و کوتایی دی، ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا أَفْسَرَ﴾، سویند به به ره به یان، که پروناک دادی و روشن ده بېته وه، ﴿إِنَّمَا لِاحِدَى الْكُبَرِ﴾، ئه و ئاگری خوا ئیوهی پی ده ترسینی، گه وره ترین و بېره زاترینی شته کانه، ﴿الْكُبَرِ﴾، کوئی (کُبری) یه، واته: هه ره گه وره، به لام به باری مینه دا، ئه گه رنا به باری نیرینه دا (أكبر)، (أكبر و کُبری) له به رانه ری یه کن، ئنجا خوا که ده فهرموئی: ﴿إِنَّمَا لِاحِدَى الْكُبَرِ﴾، ئه م ﴿إِنَّمَا﴾ یه ده شگونجی بچېته وه بو ژماره ی نوژده ی فریشته کان که به سه ر دۆزه خ راده گهن، ده شگونجی بچېته وه بو ئاگری دۆزه خ، یاخود بچېته وه بو باسی قیامت و رۆژی دواپی، ﴿إِنَّمَا لِاحِدَى الْكُبَرِ﴾، واته: گه وره ترین شته گه وره کانه، یاخود تاکه شتی هه ره گه وره یه، ﴿نَذِيرًا لِلْبَشَرِ﴾، ترسینه ره و وریا که ره وه یه بو مروقه کان.

بو کئی؟ کئی له و ترساندن و ئاگادارکردنه وه یه به هره مه ند ده بی؟ ﴿لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾، بو هه ر کامیک له ئیوه بیه وئی به ره و پېشه وه بچی، یان

بەرەو دواوە بچى، بەرەو پيشهوه بچى له ئيمان و چاکەکاریدا، ياخود بەهوى
 کوفرو تاوانهوه بەرەو دواوە بگهڕێتهوه، يان هەر بە گشتى بەرەو پيشهوه
 بچى، ياخود بەرەو دوا بچى، هەندىکيش گوتوو يانە: بەرەو پيشهوه بچى له
 تاعەتداو، دوا بکهوى له گوناھو تاوان، بۆ هەر کامێک له ئیوه له تاعەت و
 چاکەدا بەرەو پيشهوه بچى، بەلام له گوناھو تاواندا بەرەو دواوە بچى، واتە:
 گوناھو تاوان نەکات، ياخود: له تاعەت و فەرمانبەريدا بەرەو پيشهوه بچى،
 يان بیهوى بەرەو دواوە بچى و فەرمانبەرى بۆ خوا نەکات، بۆ هەر کامێک
 لەوان ئەمە ترسینەر و ڕیاکەرەوێه.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

فەرمانکردنی خوا بە پیغەمبەرەكەى (موحه مەهد ﷺ)، كە هەلسى و خەلكى بترسىنى و پەرورەدگارى (بە عەقل و دل و زمان و كردهوه) بە گەورە بگرى و، پوشاكى پاك بكات و لە خراپەو پیسی دوور بى و، بەهوى بە زور دانانى بەخشین یان چاكەكەیهوه، منەت نەكات و، بو پەرورەدگارى خوراگر بى و، باسى قیامت كە لە دواى فووکردنى دووهم بە كەرەنادا دى و، لەسەر كافرانى قورس و سەخت دەبى:

خوا دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِّیَّرُ ۝۱ قُرْ فَأَنْذِرْ ۝۲ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ۝۳ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۝۴ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝۵ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ ۝۶ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝۷ فَإِذَا نُفِرَ فِي الْأَقْوَرِ ۝۸ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ۝۹ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ۝۱۰﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە دە برگەدا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِّیَّرُ﴾، ئەى ئەو كەسەى خۆت لە پوشاكەوه پىچاوه، یان بە پوشاكەكەت خۆت داپووشیوه! تەبەرى لە ئیبراھیمەوه هیناویەتى - كە یەكێكە لە راوییهكان - گوتوویەتى: (كَانَ مُتَدَكِّرًا فِي قَطِيفَةٍ)^(۱) لەو كاتەدا كە خوا ﷻ پیغەمبەرى ﷺ ئاوا دواندوه، خوى داپووشیوه بە قەتیفەیهك، قەتیفە جوړە قوماشێكە، یانى: قوماشێكى بەسەر خۆیدا داوه، وەك بەتانى و لیفەیهك، ئەمە مانای پراوەتى رسته موبارەكەیه، واتە: (يَا أَيُّهَا النَّائِمُ) ئەى ئەو كەسەى نوستووى! دیارە بە زۆرى وایە مروڤ كە نووست، خوى بە شتێك دادەپووشى.

واتایەکی دیکەشی هەیە: (يَا أَيُّهَا الْمُتَذَكِّرُ النُّبُوَّةُ وَأَنْقَالَهَا)، ئەو ئەو کەسە
پێغەمبەراییەتی و ئەركە قورسەکانی پێغەمبەراییەتی لێ ئەستۆ گرتوون، بە
فەرمانی خوا!

(۲) ﴿قُرْآنِذِرْ﴾، هەڵسەو وریا بکەو، هەڵسەو بترسێنە، (إِنْذَارٌ: إِخْبَارٌ مَعَ تَخْوِيفٍ)
هەوڵ پێدانیەکە لەگەڵ ترساندندا، هەندیکیش گوتووین: (إِعْلَامٌ مَعَ تَخْوِيفٍ) واتە:
ئاگادارکردنەوەیە لەگەڵ ترساندندا، لە قەتادەو هاتووە کە ئەم پرستەییە: ﴿قُرْآنِذِرْ﴾
ئاوای مانا کردووە: (قُمْ مِنْ نَوْمِكَ فَأَنْذِرْ عَذَابَ اللَّهِ قَوْمَكَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا بِاللَّهِ، وَعَبَدُوا غَيْرَهُ)
(۱) واتە: لە خەووەکەت هەڵسەو، خەڵکەکەت لە سزاو ئازاری خوا بترسێنە، ئەو خەڵکە
هاوبەشیان بۆ خوا داناهو و جگە لە خویان پرستو.

(۳) ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾، پروردگاریشت بە گەورە بگر، (أَي: صِفَةُ بِصَفَاتِ التَّعْظِيمِ)،
وە صفی بکە بە سیفەتەکانی بە مەزنگرتن، مەبەست لە بە گەورەگرتن و بە گەورەزانینی
خوا، کە خوا هەر خۆی گەورەیی، بە گەورەیی پەهاو بێ سنوورو، مەزنە بە مەزنی
پەهاو بێ سنوورو، بەرزە بە بەرزیی پەهاو بێ سنوورو، پاکە و چاکە بە پەهای و
بێ سنوور، بەلام مەبەست ئەوێ تۆ ئەو راستییە دەرك بکەو لە عەقڵ و دلی خۆتدا
جینگای بکەو، بۆیە زانیان گوتووین: ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾ (أَي: كَبَّرَ رَبَّكَ اعْتِقَادًا وَقَوْلًا وَعَمَلًا)
بَاطِنًا وَظَاهِرًا)، پروردگارت لەلا بەرزو گەورو مەزن بێ، بە پروا پێوون و، بە قسە
دەربڕین و، بە کردەو، بە پەنهایی و بە پوالت.

کە دەفەرموێ: ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾، لە جیاتی ئەوێ بفەرموێ: (كَبَّرَ رَبَّكَ)، لێرەدا
بەرکار (مَفْعُولٌ بِهِ) هەکە پیشخراوە، بۆچی؟ (قُدِّمَ عَلَى عَامِلِهِ لِإِفَادَةِ الْإِخْتِصَاصِ، أَي:
لَا تُكَبِّرْ غَيْرَهُ، وَهُوَ قَصْرُ إِفْرَادٍ، أَي: دُونَ الْأَصْنَافِ) واتە: تەنیا پروردگارت بە گەورە
بگر، بە عەقڵ و دل و بە کردەو، جگە لەو بە گەورە مەگر، کە مەبەست
پێی بت و صەنەمەکان و پرستراوەکانی دیکەن.

ئایا وشەى ﴿فَكَبَّرَ﴾ بۆچى پىتى (ف)ى خراوۋە تە سەر؟ (وَدَخَلَتْ الْفَاءُ عَلَى كَبَّرَ) إِذَا نَا بَشْرَطٍ مَحْذُوفٍ يَكُونُ (كَبَّرَ) جَوَابُهُ، فَالْتَّفِيدُ: مَهْمَا يَكُنْ شَيْءٌ فَكَبَّرَ رَبَّكَ، واتە: وشەى (ف) بۆيە چۆتە سەر (كَبَّرَ)، بۆ ئاگادار كوردنەوہى ئەوہ، كە ئەمە وەلامى مەرجىكى قرتىنراوہ، (كَبَّرَ) دەبىتە وەلامى ئەو مەرجە قرتىنراوہ و ئاواى لىدبىتەوہ: ھەر شتىك بىئى، تۆ ھەر تەنیا پەرورەدگارت بە گەرە بگرە.

٤- ﴿وَبَابُكَ فَطَهَّرَ﴾، پۆشاكە شت پاك بكهوه، (ئىباب) واتە: بەرگ و پۆشاك، ئەمىش دوو واتاىان دەگەيەنئى:

يەكەم: مەبەست لە پۆشاك خود (ذات)ە، واتە: خودى خۆت پاك بكهوه، ناخى خۆت پاك بكهوه، بژارى بكە لە ھەرچى سىفەتى خراپ و نەگونجاوہ.

دووہم: ياخود مەبەست لە (ئىباب) پۆشاكى روالەتییەو، مەبەست پىتى پاك و خاوين راگرتنى پۆشاكە، ئنجا ئەگەر مرووف پابەند بكرى، پۆشاكەكەى پاك و خاوين رابگرى، بىگومان جەستەى زياتر لىى داوا دەكرى پاكى رابگرى، كەسىكىش لىى داوا بكرى جەستەى پاك رابگرى، دل و دەروونى و ناخى زياتر لىى داوا دەكرى پاكى رابگرى.

پىشترىش باسەم كرد، كە پاك و خاوينى رووح و جەستە، ياخود دەروون و دەر، يان پەنھان و ئاشكرا، دوو شتى پىكەوہ پەيوەستن و، مەگەر چۆن ئەگەرنا ھەر كەسىك ناخەكەى و رووحەكەى پاك بى، ئەو ناخ پاكى و رووح پاكىيە، پالى پىوہ دەنئى، روالەتى خۆشى پاك رابگرى، ھەم جەستەى، ھەم پۆشاكى، ھەم خانووبەرەى، ھەم ژىنگەى، ھەم شوينى تىدا ژيانى، تەسكى ياخود فراوانى.

بۆيە لە راستىدا پىس و پۆخەلى و پشتگوڤخستنى پاك و خاوينى، چ پاك و خاوينى جەستە، چ بەرگ و پۆشاك، چ بەرو پىش دەرگا و مال، پىچەوانەى پاكى و خاوينى ناخ و دل و دەروونى مرووفە، لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتوہ: {إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ} (أُخْرِجَهُ مُسْلِمًا: ١٤٧)، واتە: خوا جوانەو جوانى خۆش دەوئى.

(۵)- ﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ﴾، واتە: واز لە پیسیی بهێنە، وشە (الرُّجْز)، هەروەها (الرُّجْز) که لە لای زۆربەى زانایان بە هەردووکیان خوێندراوەتەو: (الرُّجْز) و (الرُّجْز) مانایەکیان یەکه، هەندیکیش گوتووین: (الرُّجْز) بە ژێر (کسرة)، (العَذَابُ وَالنَّجَاسَةُ وَالْمَعْصِيَةُ) یانی: ئازارو پیسیی و سەرپیچی، بەلام (رُجْز) بریتیه له بت و صەنەم، هەندیکیش گوتووین: بەلکو (الرُّجْز) و (الرُّجْز) هەردووکیان بە مانای ئازار و پیسیی و سەرپیچی و بت و صەنەمیش دین.

که دەفەرموی: ﴿فَاهْجُرْ﴾ (وَالهَجْرُ: تَرْكُ الْمُخَالَطَةِ وَعَدَمُ الْإِقْتِرَابِ مِنَ الشَّيْءِ. وَالْهَجْرُ هُنَا كِنَايَةٌ عَنْ تَرْكِ التَّلَبُّسِ بِالْأَحْوَالِ الْخَاصَّةِ بِأَنْوَاعِ الرُّجْزِ)، (هَجْر): بریتیه له وازهێنانی تیکەلیی و نیزیکی نەبوونەو له شتیک، لێرەش مەبەست پێی وازهێنانە له تیکەلیی و نیزیکیی لهو حالەتە تاییەتانەى، دەلالەت لەسەر پیسیی و گوناھو تاوان و ناپێکی دەکەن.

(۶)- ﴿وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ﴾، ئەم پرستەیه به سێ جوړ مانا کراوه:

أ- منەتیش مەکه، ئەوێ دەبێخشی به زۆری بزانی.

ب- منەت مەکه، ئەوێ ئەنجامی دەدەى بۆ خواى پەرورەدگار پێت زۆربى.

ج- چاکە لەگەڵ خەڵکدا مەکه، شتیکیان پێدەى، بۆ ئەوێ چاکتر له شتەکەى پێت داو، وەرى بگرى، که به دنیایی ئەو پەوشتیکی ناپێکه، هەرگیز له پێغمەبەرى خوا ﷺ ناوەشیتهو، مەگەر ئەو بۆیه بهو گوترابى، واتە: ئەى خەڵکی دیکە! وا مەکەن، ئەگەرنا پێغمەبەرى خوا ﷺ که خوا دەفەرموی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ ۱، القلم، واتە: تۆ لەسەر پەوشتیکی مەزنى، ئەوێش که تۆ شتیک بەدەى به کەسێک، بەلام بۆیه بیدەیه شتیکى چاکترت له بەرانبەردا بداتى، ئەو هەلسوکەوتیکە هەرگیز له پێغمەبەرى خوا ﷺ نەوێشاوەتەو، که ئەگەرى ئەو دابترى، پێغمەبەر ﷺ شتیکى واى کردبى و، خواى کاربەجێش پێى بفرموی: وامەکه.

ههروهها ئهوانی دیکهش ههروا: خوا فهزمانی پیکردوه، ههلسی و خهڵک وریا بکاتهوهو بترسینی و، ته نیا پهروهردگاری به گهوره بگری، به دل و به زمان و به کردهوهو، بهرگ و پوشاکی خوی پاک و خاوین رابگری و، واز له پیسی و سه ریچی و بت و صه نههم و بیئی، مه رج نیه ئهوانه ی بووین به لکو واته: خۆتیا ن لئ دوور بگره، ئهوی دیکهش: ﴿وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ﴾، واته: که چاکهت له گهڵ کهسیکدا کرد، بههوی به زور دانانی ئهو چاکهیهوه، ئنجا چاکه که مادیدی بوو و شتیکت پی به خشیبوو، یان مهعنهوی بوو و هاوکاریهکت کرد بوو، بههوی ئهوهوهی ئهو چاکهیهت کردوه له گهڵ جگه له خۆتداو به زوری دهزانی، منهت مهکه.

ئایا منهت بریتیه له چی؟ (الْمَنْ: تَذَكِيرُ الْمُنْعِمِ الْمُنْعَمَ عَلَيْهِ بِإِنْعَامِهِ)، منهت بریتیه له بیرخستهوهی بابای چاکه کار بو چاکه له گهڵدا کراو به چاکه کهی. ئهوهش شتیکی خراپه، بویه عه ره ب گوتوو یانه: (الْمِنَّةُ تَهْدِمُ الصَّنِيعَةَ)، منهتکردن چاکه هه لدهوه شیئتهوه، کهواته: که چاکهت له گهڵ کهسیکدا کرد باسی مه کهو، به چاوی دا دامه دهوه، بگره له ملاو له ولاش باسی مه که، چونکه ئه گهر پیی بگاتهوه، پیی ناخۆش ده بی، ئهوهش وه که ئهوه وایه ههر چاکهت له گهڵدا نه کرد بی، به لکو رهنگه ئهوه که سه ی چاکهت له گهڵدا کردوه، سه د خۆزگه بخوازی، ئهوه چاکهیهت ههر له گهڵ نه کردبایه.

که ده فه رموی: ﴿تَسْتَكْثِرُ﴾: (الْإِسْتِكْثَارُ: عَدُّ الشَّيْءِ كَثِيرًا)، (إِسْتِكْثَارًا): بریتیه لهوهی تۆ شتی که به زور بزانی و پیت زور بی. بو ئهم پرستهیهش سی واتا دانراون:

أ- واتایه کیان ئهوهیه: تۆ منهت له سه ر خه لک مه که، بههوی ئهوهوه که ئهوه هیدایه ته ی خوا یان پی ده گه یه نی، پیت زور بی، بیگومان هیدایه ته که زوره، به لام گه یاند نه که ی خۆت بو ئهوان و زه حمه تی و نا ره حه تییه که ی خۆت بو ئهوان، پی زور نه بی و، بههوی ئهوهوه منه تیا ن له سه ر بکه ی!.

ب- واتایه کی دیکه شی ئه وه یه که به هووی ئه وه پیغه مبه رایه تییه وه ی خوا به تووی به خشیوه، منهت له سه ر خه لکی مه که، پاداشتیان لیوه ر بگری.

ج- هه ندیکیش له زانایان ئاویان لیكد او ه ته وه: (لَا تَعُدُّ مَا أَعْطَيْتَهُ كَثِيرًا، فَتُمْسِكَ عَنِ الْإِزْدِيَادِ فِيهِ) ئه وه ی به خشیوته پیت زۆر نه بی، تاكو دوایی واز له به خشین بیی و بلیی زۆرم به خشیوه، با چیدیکه نه به خشم.

ئه وه واتایانه هه موویان هه ن، به لام وه ك گوتم ئه وه ی زیاتر دیته زهینه وه، ئه وه یه: به هووی ئه وه وه، به زۆری ده زانی منهت مه که، ئنجا ئه وه شته ی به خشیوته، چ به خشینی ماددی بی، چ به خشینی مه عنه وی بی.

(۷)- ﴿وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾، ته نیاش بو پهروه ردگارت خورپاگر به، واته: که خوت پاده گری، با خورپاگرته که ت ته نیا له بهر پهروه ردگارت بی و، چاوه ربی پاداشتی ئه وه به.

(۸)- ﴿فَإِذَا نُفِرَ فِي النَّاقُورِ﴾، ئنجا هه ر کات فوو به (ناقور) دا کرا، (النَّاقُورُ: مَا يُنْقَرُ فِيهِ) ناقور شتی که فوو ی پیدا ده کری و ده نگ و زرینگی لی دی، له شوینی دیکه ش دا خوا فهرموویه تی: (صور) که ره نا.

(۹)- ﴿فَإِنَّكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ﴾، ئه وه له و رۆژه دایه که رۆژیکی سه خته.

(۱۰)- ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابٌ عَسِيرٌ﴾، له سه ر بیپروایه کان ئاسان نیه، ﴿عَذَابٌ عَسِيرٌ﴾، واته: ئاسان نیه، ئه وه ش هه ر جه خت کردنه وه ی مانای (عَسِیر) ه، واته: سه خت و قورسه و ئاسان نیه، ئه مه ش وه ك فه رمایشتی خوایه که ده فه رموی: ﴿فَدَّ ضَلُّوْا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ (۱۰) الأنعام، گومرا بوون و ربی راستگرتوو نه بوون، که ئه وه ی دوایه جه خت کردنه وه ی مانای ئه وه ی پیشه وه یه.

بو زیاتر تیشك خستنه سه ر چه مک و واتای ئه م ده ئایه ته موباره که، ده قیکی سونهت دینین، که پیشتریش هیئامان:

{عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَهُوَ يُحَدِّثُ عَنْ قِثْرَةِ الْوَحْيِ، بَيْنَا أَنَا أَمْشِي سَمِعْتُ صَوْتًا مِنَ السَّمَاءِ، فَرَفَعْتُ رَأْسِي، فَإِذَا الْمَلَكُ الَّذِي جَاءَنِي بِحِرَاءٍ جَالِسٌ عَلَى كُرْسِيِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَجَنُثْتُ مِنْهُ فَرْقًا، حَتَّى هَوَيْتُ إِلَى الْأَرْضِ، فَجَنُثْتُ أَهْلِي فَقُلْتُ لَهُمْ: زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِيرُ ۝۱ قُمْ فَأَنْذِرْ ۝۲ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ۝۳ وَبِابِكَ فَطَهِّرْ ۝۴ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝۵﴾، قَالَ: ثُمَّ تَتَابَعُ الْوَحْيُ { (أخرجه البخاري: ٤، ومسلم: ١٦١، والطبري: ٣٥٤٠٨).

واته: جابیر (خوای پازی بئ) ده‌لئ: پیغمبهری خوا ﷺ که باسی ماویدیە ک پچرانی وه حیی بو کرانی ده‌کرد، فەرمووی: له کاتی کدا ده‌رویشتم گویم له ده‌نگیک بوو له سه‌ریوه، سه‌رم به‌رز کردوه، ئه‌و فریشته‌یه‌ی له ئه‌شکه‌وتی (حِراء) دا هاتبوو بو لام ئه‌و بوو، له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانیشتبوو له نیوان ئاسمان و زه‌وی دا، [پیغمبهری خوا ﷺ فەرمووی] به‌ه‌وی ترسان له‌وه‌وه دانیشتم و، هاته‌وه بو لای خیزانم، گوتم دامپوشن دامپوشن، ئیدی دایانپوشیم، خواش ئه‌وه‌ی دابه‌زاند: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِيرُ ۝۱ قُمْ فَأَنْذِرْ ۝۲﴾، واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی خۆت له پۆشاکه‌وه پێچاوه! هه‌لسه‌و (خه‌لک) وریا بکه‌وه، تا‌کو ده‌گاته ئه‌و شوینه: ﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝۵﴾، دوا‌ییش وه‌حیی به‌رده‌وام بوو.

ده‌باره‌ی ئه‌و پرسته‌ موباره‌که، که خوا ده‌فەرمووی: ﴿وَبِابِكَ فَطَهِّرْ ۝۴﴾، پێش‌تریش باس‌مان کرد، که جاری وا هه‌یه‌ پاکیی پۆشاک، وه‌ک ته‌عبیریکی په‌مزی به‌کارده‌هێنری بو پاکیی ئه‌و که‌سه، ده‌گو‌تری: (قُلَانٌ نَقِي الثِّيَابِ)، فلان‌که‌س پۆشاک‌ی پاکه، (طَاهِرُ الذِّيلِ) ئه‌نگوچکی (دامینی) پاکه، که مه‌به‌ست پاکیی و چاکیی خودی خۆیه‌تی، ئه‌م ئایه‌ته‌ موباره‌که: ﴿وَبِابِكَ فَطَهِّرْ ۝۴﴾، به‌پێی مانا رواله‌تیه‌که‌ی بئ: پۆشاک‌ی خۆت پاک بکه‌وه، تا‌که ئایه‌تیکه له هه‌موو قورئاندا له باره‌ی پاکیی به‌رگ و پۆشاکه‌وه، خوا‌ی په‌روه‌ردگار زۆر باسی پاک‌ی کردوه، به‌لام پاکیی به‌رگ و پۆشاک، ته‌نیا له‌م ئایه‌ته‌ موباره‌که‌دا هاته‌وه.

ههروهها له بارهی نهو ثایهته موبارهکهوه که دهفهرموی: ﴿فَإِذَا نَقَرَ فِي النَّاقُورِ﴾، نههم فهرموودهیه هاتوه:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَيْفَ أَنْعَمَ وَصَاحِبُ الْقُرْنِ قَدِ التَّقَمَ الْقُرْنُ وَحَتَّى جَبَهَتَهُ، يَنْتَظِرُ مَتَى يُؤْمَرُ فَيَنْفُخُ؟» فَقَالَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: فَمَا تَأْمُرُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «قُولُوا: حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا» (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۶۳۹ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ سُنَنِ التِّرْمِذِيِّ، وَرَوَاهُ الطَّبْرِيُّ: ۳۵۴۷۶).

واته: عهبدوئلای کوری عهعباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، دهلی: پیغهمبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فهرمووی: چوَن چیژ وهربگرم، له حالیکدا خاوهنی کهرپهنا، کهرپهنایهکهی بهدهمهوه گرتوه، (نهو کهرپهنایهی دووجاران فووی پیدا دهکری) و، نیوچهوانیشی بهسهردا نوشتاندوتهوه، گوئی ههلهخستوه کهی فهرمانی پیدهکری، فووی پیدا بکات! هاوهلانی پیغهمبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا خوا لییان رازی بی گوئیان: فهرمانمان به چی پیدهکهی؟ فهرمووی بلین: (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ)، خوامان بهسهو باشتین کاریسپیدراو نهوه، (عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا) پشتمان تهنیا به خوا بهستوه.

مه سه لای دووهم:

باسى كافرىكىى ملهوپر كه خوا چاكهى زۆرى له گه لدا كردهو، له سامان و كوپانى زۆرى پىداوه، كه چى له حالىك دا دژايه تى ئايه ته كانى خواى كردهو، به هياش بووه خوا هه ر بۆى زياد بكات!، هه روه ها زۆرى بير كرده ووهو راماهو خۆى گرژو مۆن و مرچ كردهو، كه شتىك له بارهى قورئانه وه بلى، بۆ چه واشه كارىي خه لك و سه ره نجام گوتوو يه تى: قورئان جادوو يه و قسه ي به شه ره، خواش هه ره شه ي لى كردهو به هاويش تنه دۆزه خه وه، كه ئه و په رى به هيزو سووتبنه رهو، نۆزده فرىشته ي به سه ره وهن وهك سه ريه رشتيار:

خَوَاهُ رَمُوزُهُ: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ ١١ ﴿وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَا مَمْدُودًا﴾ ١٢
وَبَيْنَ شُهُودًا ١٣ ﴿وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا﴾ ١٤ ﴿ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ﴾ ١٥ ﴿كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِينِدًا﴾
١٦ ﴿سَارَهُقَّهُ، صَعُودًا﴾ ١٧ ﴿إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ﴾ ١٨ ﴿فَقُنِلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾ ١٩ ﴿ثُمَّ قُنِلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾ ٢٠
﴿ثُمَّ نَظَرَ﴾ ٢١ ﴿ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ﴾ ٢٢ ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ﴾ ٢٣ ﴿فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ﴾ ٢٤ ﴿إِنْ هَذَا
إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ ٢٥ ﴿سَأُصْلِيهِ سَقَرَ﴾ ٢٦ ﴿وَمَا أَذْرِيكَ مَا سَقَرُ﴾ ٢٧ ﴿لَا بَقِيَّ وَلَا نَذَرُ﴾ ٢٨ ﴿لَوْ أَنَّ لِلْبَشَرِ﴾
٢٩ ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ ٣٠ ﴿

شیکردنه‌وی ئەم ئایەتانه، لە بیست برگەدا:

(۱) ﴿ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴾، له من و لهو كهسه بگه‌رین كه به تاك دروستم
 كردوه، ﴿ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ ﴾، واته: (دَعْنِي وَإِيَّاهُ)، له من و لهو گه‌رین.
 وشه‌ی (وَحِيدًا):

أ- ده گونجی بگه پریته وه بۆ خوای پهروهردگار، واته: ته نیا خۆم دروستمکردوه، نه و کاته ش بۆ وه لیدی کوپی موغیره، که ئه م ئایه تانه ی له باره هاتوونه خواری، بۆ جگه له ئه ویش وه ک به کن، هه موو که س ته نیا خوا دروستیکردوه.

ب- دەشگونجی (وَحِيداً) بگەریتەووە بۆ بابای دروستکراو، (أَي: الْوَحِيدُ الْمُنْفَرِدُ عَنْ غَيْرِهِ فِي مَكَانٍ أَوْ حَالٍ أَوْ شَهْرَةٍ أَوْ قِصَّةٍ)، لە حالیکدا تاك بوووەوێه، تاکە لە پرووی کاتەو، لە پرووی شوێنەو، لە پرووی حالەو، لە پرووی ناوبانگەو، لە پرووی بەسەرھاتەو.

یان: دەگونجی (وَحِيداً) پەيوەست بئ بە بکەر (فاعل)هوەو، دەشگونجی پەيوەست بئ بە بەرکار (مفعول)هوە.

۲- ﴿وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا﴾، مَال و سامانیکی فراوانم پێداو، (الْمَمْدُودُ: اسْم مَفْعُولٍ مِنْ مَدَّ الَّذِي مَعْنَى: أَطَالَ، أَوْ زَادَ)، (ممدود) ناوی بەرکاره له: (مَدَّ) به مانای درێژی کردەو، یان زیادی کرد.

(مَمْدُود):

أ- هەندیک گوتووێه: (مَبْسُوط) مَال و سامانیکی فراوان.

ب- هەندیکیش گوتووێه: مەبەست پانتایی ئەو زەوی و زارانەیه که هەبوون، زەوی و زاری زۆری هەبوون، لە مەککەو تا کو دەگاتەو تائیف.

ج- هەندیکیش گوتووێه: (مَمْدُودٌ) یانی: مَال و سامانیک که بەردەوام دێتە سەری، واتە: وەبەرھێنانی هەبوو و بەردەوام بەرھەمی بۆ ھاتۆتەو.

۳- ﴿وَبَيْنَ شُهُودًا﴾، کورانیکیشم بۆ پەخساندوون ئامادەن، (شُهُود جَمْعُ شَاهِدٍ أَي: حَاضِرٍ، أَي: لَا يُفَارِقُونَهُ)، واتە: کورانیکی ئامادە که هەمیشە ئامادەن لە کۆرو مەجلیسیدا، لێ جیا نانبەو، هەندیک گوتووێه: دە کوری هەبوون، هەندیکیش گوتووێه: سێزدە کوری هەبوون.

ئەم ئایەتانه که دوایی تەواویان دەکەین، وەك لە ھۆی ھاتنە خوارەو کەشدا باسماں کرد، زۆربەیی ھەرە زۆری پوونکەرەوان لەسەر ئەو یەکدەنگن که لە بارەیی وەلیدی کوری موغیرەو ھاتوونە خوار.

لەو بارەو (الطبري) لە عەبدوللای کۆری عەبباسەو (خوا لییان پازی بێ) هیناویەتی (قَالَ: أَنْزَلَ اللَّهُ فِي الْوَلِيدِ بْنِ الْمُغِيرَةِ، قَوْلَهُ: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾)، (جامع البيان: ۳۵۴۹۱)، گوتووێتی: خوا لە بارەو وەلیدی کۆری موغیرەو ئەو فەرماشتە ی خۆی دابەزانەدو.

(الطبري) لە تەفسیری ئەو ئایەتە موبارە کەدا: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾، گوتووێتی: (كُلِّ يَا مُحَمَّدُ أَمْرَ الَّذِي خَلَقْتَهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ وَحِيدًا، لَا شَيْءَ لَهُ مِنْ مَالٍ وَلَا وَلَدٍ إِلَيَّ. وَذَكَرَ أَنَّهُ غَنِيَ بِذَلِكَ: الْوَلِيدُ بْنُ الْمُغِيرَةِ الْمَخْزُومِيُّ)، (الطبري: ۳۵۴۹۱) واتە: ئەو موحمەد ﷺ ئەو کەسە لە زگی دایکیدا بە تەنیا دروستمکردو، هیچ شتێکی نەبوو لە مāl و سامان و پۆلە، کارەکە بە من بسپێرە، باسکراو ئەو کەسە مەبەست پێی وەلیدی کۆری موغیرەو ئەملەخزوومیە.

٤- ﴿وَمَهَّدْتُ لَهُ، تَمْهِيدًا﴾، ژيان و گوزەرانم بۆ فراوانکردو و هەموو ئامادەسازیەکم بۆی کردو، (أَي: بَسَطْتُ لَهُ فِي الْعَيْشِ بَسْطًا، وَالتَّمْهِيدُ: هُنَا مُسْتَعَارٌ لِتَيْسِيرِ أُمُورِهِ وَنَفَازِ كَلِمَتِهِ فِي قَوْمِهِ، بِحَيْثُ لَا يَعْسُرُ عَلَيْهِ مَطْلَبٌ)، واتە: ژيان و گوزەرانم بۆ فراوانکردو، هەموو ئامادەسازیەکم بۆ کردو، (تمهيد)یش خوازراوەتەو بۆ کاروبار ئاسان بوونی و قسە پۆشتووێی لە نێو خەڵکە کەیدا، بەشیوەیە کە هیچ شتێکی پێ زەحمەت نەبوو ئەنجامی بدات، هەم سەرۆت و سامانی هەبوو، هەم خەڵکە کە پێزی گرتو، بە قسەیان کردو، کورانی زۆریش بوون و، پشت و قووەتی چاکیشی بوو.

٥- ﴿ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ﴾، دوايش بە تەمابوو بۆی زیاد بکەم! (ثُمَّ: لِلتَّزْيِيبِ الرَّتْبِيِّ)، (ثم) بۆ ریزبەندی پلەپلەییە، واتە: دواي هەموو ئەو شتانەش، ئنجا تەماحی وایە بۆی زیاد بکەم، (الطَّمَعُ: طَلَبُ الشَّيْءِ الْعَظِيمِ)، (طَمَعُ): بریتییە لە داواکردنی شتێکی مەزن، کە (الطبري) ئاواي مانا لیکداوەتەو: (ثُمَّ يَرْجُو أَنْ أَزِيدَهُ مِنَ الْمَالِ وَالْوَلَدِ عَلَى مَا أُعْطِيَتْهُ) دواي بە هیوایە و ئومێدەوارە، لە مāl و سامانی کە پێداوە و لە پۆلانی کە پێمداون، وێرای ئەو هە دیکەشی بەدەمی و بۆی زیاد بکەم.

(۶) - ﴿كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَا عِنْدًا﴾، نه خێر، چونکه ئه و بۆ ئایه ته کامان دژو سه ریچییکار بووه، (کَلَّا)، (کَلِمَةُ رَدْعٍ وَزَجْرٍ)، (کَلَّا) وشهیه که بۆ بهریه رچدانه وهو تیخوهرین به کاردی، ههروهها جاری واش ههیه بۆ هه لوه شانه وه (إِبْطَال) به کاردی، لیره دا (الطبري) ده لی: (كَلَّا يَقُولُ: لَيْسَ ذَلِكَ كَمَا يَأْمُلُ وَيَرْجُو مِنْ أَنْ أَزِيدَهُ مَالًا وَوَلَدًا، وَمَهْدًا فِي الدُّنْيَا)، ئه وه راست نیه که به هیوایه و ئومیده وه بۆ زیاد بکه م له مال و سامان له پۆلان و، له زه مینه بۆ خوشکردن له ژیا نی دنیا دا (ئه وه خه یالپلا وه).

﴿إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَا عِنْدًا﴾، (إِنْ): هه رچه نده بۆ جه ختکردنه وه یه، به لام لیره دا بۆ هوکار دۆزی (تعلیل) ه، واته: بۆیه با به ته ما ی ئه وه نه بی، چونکه ئه وه له به رانه ر ئایه ته کا نی ئیمه دا که لله ره ق (عَنِيد) بووه، (العَنِيدُ: الشَّدِيدُ الْعِنَادُ، وَالْعِنَادُ مُخَالَفَةُ لِلصَّوَابِ)، (عَنِيد) یا نی: خا وه نی که لله ره ق ی سه خت، عینادیش واته: زۆر سه ریچییکاره بۆ شتی که که راسته، دژی راستی و حه قه، هه ندیکیش گو تو ویا نه: (عَنِيدًا: مُعَانِدًا لِلْحَقِّ مُجَانِبًا لَهُ، كَالْبَعِيرِ الْعَنُودِ)، (جامع البيان: ۳۵۵۱۱)، واته: (عَنِيدًا) یا نی: ناحه زی هه ق و دوور له هه ق، وه ك حوشتی عه نوود، که به حوشتیك ده گو تر ی: عه نوود، جه نه بگری و مل نه دا بۆ بارو سواری.

(۷) - ﴿سَأَرْهُقُهُ صَعُودًا﴾، له مه و دوا به هه و رازی هه لده گیرم، یا خود: تووشی کار یکی زه حمه تی ده که م، یا خود: تووشی سزایه کی ماندوو که رو سه ختی ده که م، (سَأَكْلِفُهُ مَشَقَّةً مِنَ الْعَذَابِ، لَا رَاحَةَ لَهُ مِنْهَا)، واته: زه حمه تییه ك له سزادانی ده خه مه سه ری، لی ئاسوو ده ناب ی. (الإِرْهَاقُ: الإِثْعَابُ وَتَحْمِيلُ مَا لَا يُطَاقُ)، (إِرْهَاق) به مانای ماندوو کردنه و شتی که بخه یه سه ر شانی که سیك نه توان ی.

(الصَّعُودُ: جَبَلٌ مِنْ نَارٍ يُصْعَدُ فِيهِ سَبْعِينَ خَرِيفًا، ثُمَّ يَهْوِي كَذَلِكَ مِنْهُ أَبَدًا)، (صَعُود) چیا یه که له ئاگر، ئه و که سه حه فتا پایز (واته: حه فتا سأل)، خه ریکی سه رکه و تن ده بی، ئنجا دوا ی سه رکه و تنه سه ری، له سه ری پرا به رده بیته وه و دووباره تییه لده چیتته وه، به و شیوه یه هه ر خه ریکی پیهه لگه ران و که و تنه خواره وه ده بی.

(۸) - ﴿إِنَّهُ فَعَّرَ وَقَدَّرَ﴾، بە دُنْیایی ئەو بیری کردەووەو ئەندازەگیری کرد، (فَعَّرَ: أَعْمَلَ فِكْرَهُ وَكَرَّرَ نَظَرَ رَأْيِهِ، لِيَبْتَكِرَ عُدْرًا يُمَوِّهُهُ وَيُرَوِّجُهُ عَلَى الدَّهْمَاءِ فِي وَصْفِ الْقُرْآنِ، يَوْصِفُ كَلَامَ النَّاسِ، لِيُزِيلَ مِنْهُمْ اعْتِقَادَ أَنَّهُ وَحْيٌ أَوْحِيَ بِهِ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ)، واتە: عەقڵی خۆی بە کارهێنای و تێفکری، تاکو لە لای خۆیەووە پۆزیشک بەییتەووەو، خەلکی سادە ی پێ چەواشە بکات و کلایان لەسەر بنێ، چاوپێچکیان بخاتە سەرچاو، بە جوړیک قورئان وەسف بکات، گوايه: قسە ی خەلکە، تاکو ئەووە کە برۆیان وابێ وەحیی خوايه بو پێخەمبەرەکە ی ﷺ لە دنیادا لایەری.

(۹) - ﴿فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾، بە کوشت بچێ چۆنی ئەندازەگیری کرد! چۆن ئاوا تێو پامو ئەندازەگیری کرد، (قَدَّرَ: أَي جَعَلَ قَدْرًا لَمَا يَخْطُرُ) ئەندازە ی دانا بو ئەو ی بە میشکی دادی.

(۱۰) - ﴿ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾، جارێکی دیکەش دووبارە بە کوشت بچێ، چۆن ئەندازەگیری کرد، (قِيلَ: دُعَاءٌ عَلَيْهِ بِأَنْ يَقْتُلَهُ قَاتِلٌ)، (قُتِلَ) نزاکردنە لە دژی کە بکوژێک بیکوژێ، کە مەبەست پێ ئەو یە زوو لە بەین بچێ و بمری، (وَهَذَا الدُّعَاءُ مُسْتَعْمَلٌ فِي التَّعْجِيبِ)، ئەم نزایە وەك چۆن بە مانای بە کوشت بچێ، زوو بە هیلاک بچێ، دی، بە مانای ئەو هەش دی: کەسێک شتێکی کردبێ، جێی سەرسوڕمان بێ، واتە: سەرتان لێ سوڕ بمێنی، چۆن بیری کردەووە ئاوا پام، قسە یەك ساز بکات لە دژی قورئان، کە خەلکی بەییتە عەقڵیەووە.

(۱۱) - ﴿ثُمَّ نَظَرَ﴾، دوایی جارێکی دیکە سەرنجیدا، ئەمە لێرەدا وا پێدەچێ مەبەست پێ سەرنجدانی چاو (نَظَرَ الْعَيْنَ) بێ، تاکو ئەووە زیاده بێ لەسەر ئەو ی رابرد، پێشی هەمووی باسی بیرکردنەووەو عەقڵی خو بە کارهێنان و ئەندازەگیری کردن و پامان بوو، بەلام ئەمەیان سەرنجدانی چاوو تێفکرینە، هەندیکیش گوتووینانە: (نَظَرَ) واتە: دووبارە سەرنجی دایەووە بە عەقڵ.

(۱۲) - ﴿ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ﴾، دوایی پرووی خۆی گرژ کردو خۆی مۆن و ترش و تال کرد، (عَبَسَ: قَطَبَ وَجْهَهُ لَمَّا اسْتَعْصَى عَلَيْهِ مَا يَصِفُ بِهِ الْقُرْآنُ)، پرووی خۆی گرژ کرد لەبەر

ئەوھى بۆى زەحمەت بوو، نەيزانى قورئان بە چى وەسف بکات، خەلکى پى ئیقناع بکات، کە قورئان وەحىي خوا نیه.

(بَسَرَ: مَعْنَاهُ كَلَحَ وَجْهُهُ وَتَغَيَّرَ لَوْنُهُ، خَوْفًا وَكَمَدًا، حِينَ لَمْ يَجِدْ مَا يَشْفِي عَلَيْهِ مِنْ مَطْعَنِ فِي الْقُرْآنِ)، واتە: پرووى گرزو تال و موڭ بوو، پەنگى گوڭا لە ترسان و لە خەفەتان کاتیک شتیکی نەبینی، ئاوی دلای بدات، لەوھدا کە تانەیکە لە قورئان دا، بدۆزیتەوھ.

(۱۳) - ﴿ثُمَّ أَذْبَرَ وَأَسْتَكْبَرَ﴾، دوایی پشتی هەلکردو خۆی بە زلگرت، ﴿أَذْبَرَ وَأَسْتَكْبَرَ﴾، (أَذْبَرَ عَنْ إِجَادِ مَطْعَنِ فِي الْقُرْآنِ إِلَى الْعِنَادِ وَالْإِسْتِكْبَارِ)، واتە: وازی لەوھ هینا کە شوئیکى تانەدان لە قورئاندا بدۆزیتەوھ، وازی لەوھ هینا و گواستیهوھ بۆ کەللەپەقی و خۆ بەزلگری، پێشی و یستووئیه تی تانەیکە لە قورئاندا بدۆزیتەوھ، عەیب و پەخنەیکە کە خەلکى پى ئیقناع بکات، ئنجا کە ئەوھى نەدۆزیوھتەوھ، داوئیه تە ملهوپى و خۆ بەزلگری.

کە دەفەرموئ: ﴿ثُمَّ أَذْبَرَ وَأَسْتَكْبَرَ﴾، خوازاوھتەوھ بۆ ویناکردنى ئەو کەسە، لە زیاتر پشتەلکردنى لە برۆا پى هینان و بەراست دانانى پێغەمبەرى خوادا ﷺ، وەك لە شوئى دیکەدا خوا دەفەرموئ: ﴿ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَى﴾ (۲۲) ﴿النازعات﴾، دوایی پشتی هەلکردو هەولای دا، کە لە بارەى فیرعەونەوھیه لە دژی مووسا ﷺ موعجیزەکانى.

(۱۴) - ﴿فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ﴾، گوئى: ئەمە بەس جادووئیه کە دەگێردیتەوھ، واتە: (سِحْرٌ يُزَوَّى وَيُحَكَّى) هەر جادووئیه کە دەماو دەم نەقل بوو، جادووئیه کى گێردراوئیهو لە پێشینانەوھ نەقل کراوھ، ئەم جادووھ خەلک فیری بوو، کە دەفەرموئ: ﴿فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ﴾، ئەم (ف) ئەوھ دەگەئیه نى کە ئەو قسەئیهى بە دلدا هاتوھ، یەكسەر کردووئیه تی، بەبى ئەوھى زمانى لای گیر بکات و، زمانى لای هەلبنگوئى.

(۱۵) - ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾، ئەمە تەنیا قسەى مرؤفە، ديارە ئەمە جەختکردنەوھو داكوکيیکردنە لەسەر قسەکەى پێشى، بۆئیه پپوئستى بە بادانەوھو گێرانهوھ نەکردوھ بە (و) بادانەوھ (عطف).

(۱۶) - ﴿سَاصِلِهِ سَقَرٌ﴾، (خوایندگاران ده فەرموئ): لە مەودوا دە یخەمە (سَقَر) هوه، (سَقَر: عِلْمٌ لِّجَهَنَّمَ إِذْ لَمْ يَنْصَرِفْ)، (سَقَر)، ناوی ناسرانه بۆ دۆزهخ، بۆیه به نه گۆراو (غیر منصرف) هاتوه، چونکه ههم ناوی (عِلْم) ه، ههم به میننه ی مه جازیی ش له قه له م ده درئ.

(۱۷) - ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ﴾، چی به تۆی زاناندوه (سَقَر) چیه؟ ئەوهش پێشاندنی مه زنیی ئەو دۆزه خه یه که نازناوی (سَقَر) ه، (تَهْوِيلٌ لِشَأْنِهَا بِأَنَّهَا لَا يُحِيطُ بِهَا وَصْفٌ)، زۆر زه به لاه و بیره زایه و، هه یچ وه سفیک ناتوانئ ده وری بدات.

(۱۸) - ﴿لَا بُقْي وَلَا نَذْرٌ﴾، ناهیلئ و لیش ناگه رئ، (لَا تُبْقِي أَحَدًا مِنْهُمْ إِلَّا أَحْرَقْتَهُ، وَلَا تَتْرَكْ مِنْ أَحَدٍ مَكَانًا إِلَّا نَالَتْهُ)، هه یچ کامیان ناهیلئ نه یسووتینئ و، شوینی هه یچ یه کیکیشیان ناهیلئ، مه گهر ده یگاتئ، که واته: هه مووان ده سووتینئ و، هه موو ئەندامه کانی جه سته شیان ده سووتینئ.

(۱۹) - ﴿لَوَاغَةٌ لِلْبَشَرِ﴾، سووتینه ری پێسته، ره شه له گیره ری روو و پێستیانه، (مُعِيرَةٌ لِلْجُلُودِ حَتَّى تُسَوِّدَهَا)، پێسته کان ده گۆرئ هه تا ره شه لده گه رین، یاخود: سووتینه ره بۆ پێستیان، ده گوترئ: (لَوَحَّتْهُ الشَّمْسُ وَلَا حَقَّتْهُ أَيُّ غَيْرَتِهِ وَأَحْرَقَتْهُ)، خۆره که گۆرئ و سووتاندئ.

(۲۰) - ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾، نۆزده ی به سه ره وه ن، یانی: نۆزده فریشته ی به سه ره وه ن، سه ره په رشتیی ده که ن، یاخود: نۆزده کۆمه ل له فریشته، یاخود: نۆزده جوړ له فریشته کان.

کۆتایی ئەم مه سه له ش به ده قه ده هینین، که (الطبري) هیناویه تی و پێشتریش هینامان:

(عَنْ عِكْرِمَةَ أَنَّ الْوَلِيدَ بْنَ الْمَغِيرَةَ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَرَأَ عَلَيْهِ الْقُرْآنَ، فَكَانَتْهُ رَقٌّ لَهُ، فَبَلَغَ ذَلِكَ أَبَا جَهْلٍ، فَأَتَاهُ فَقَالَ: يَا عَمُّ إِنَّ قَوْمَكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَجْمَعُوا لَكَ مَالًا لِيُعْطَوْكَ، فَإِنَّكَ أَتَيْتَ مُحَمَّدًا لَتَعْرِضَ لِمَا قَبْلَهُ، قَالَ: قَدْ عَلِمْتُ قُرَيْشٌ أَنِّي مِنْ أَكْثَرِهَا مَالًا، قَالَ: فَقُلْ فِيهِ قَوْلًا يَبْلُغُ قَوْمَكَ أَنَّكَ مُنْكَرٌ لَهُ، وَأَنَّكَ كَارِهِ لَهُ، قَالَ: وَمَاذَا أَقُولُ؟ فَوَاللَّهِ مَا فِيكُمْ رَجُلٌ أَعْلَمَ بِالشَّعْرِ مِنِّي، لَا يَرْجِزُهُ، وَلَا يَقْصِيدُهُ، وَلَا بِأَشْعَارِ

الْجِنِّ، وَاللَّهِ مَا يُشَبِّهُ هَذَا الَّذِي يَقُولُ شَيْئًا مِنْ هَذَا، وَاللَّهِ إِنَّ لِقَوْلِهِ الَّذِي يَقُولُ لِحَلَاوَةٍ، وَإِنْ عَلَيْهِ لَطَلَاوَةٌ، وَإِنَّهُ لَمُتَمِرٌ أَعْلَاهُ، مُغْدِقٌ أَسْفَلُهُ، وَإِنَّهُ لَيَعْلُو وَمَا يُعْلَى، وَإِنَّهُ لَيَحْطِمُ مَا تَحْتَهُ قَالَ: وَاللَّهِ لَا يَرْضَى قَوْمَكَ حَتَّى تَقُولَ فِيهِ، قَالَ: فَدَعْنِي حَتَّى أَفْكَرَ، فَلَمَّا فَكَّرَ قَالَ: هَذَا سِحْرٌ يُؤْثِرُ، يَأْثُرُهُ عَنْ غَيْرِهِ، فَتَزَلَّتْ: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَجِيدًا﴾^(۱).

واته: عیکریمه ده‌لی: وه‌لیدی کوری موغیره چوو بو لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ، نه‌ویش قورئانی به‌سهردا خوینده‌وه، وه‌ك دلی نه‌رم بوو بی، نه‌وه به‌ نه‌بوو جه‌هل گه‌یشته‌وهو هات بو لای وه‌لیدی کوری موغیره گوتی: مامه! خه‌لکه‌که‌ت ده‌یان‌ه‌وئ مال و سامانت بو کو بکه‌نه‌وهو بت‌ده‌نی، گوتی: بوچی؟ گوتی: چونکه تو بو‌یه ده‌چی بو لای موحه‌ممه‌د ﷺ ته‌ماعت له‌و مال و سامانه‌ی دایه‌ که هه‌یه‌تی، نه‌ویش گوتی: قوره‌یش ده‌زانن که من له‌ هه‌موویان ده‌وله‌مه‌ندترم، گوتی: قسه‌یه‌ك بکه‌ له‌ دژی قورئان خه‌لکه‌که‌ت بزائن تو نکوولی له‌وه ده‌که‌ی که موحه‌ممه‌د گوتوویه‌تی و رقت لییه‌تی، نه‌ویش گوتی: ئنجا چی بلیم؟ سویند به‌ خوا هیچ پیاوکتان نیه‌ له‌ من زانائر بی له‌ شیعر، له‌ جووری ره‌جه‌زی شیعر له‌ جووری قه‌صیدی، هه‌روه‌ها له‌ شیعر جند، به‌ خوا نه‌وه‌ی ده‌یلی: وه‌ك هیچ کام له‌وه‌ ناچی، به‌ خوا نه‌وه‌ قسه‌یه‌ی ده‌یلی شیرینایه‌تی و تام و چیژی هه‌یه‌و ره‌ونه‌قی هه‌یه، سه‌ره‌وه‌ی به‌رداره‌و خواره‌وه‌ی به‌ره‌مداره، هه‌ر شتیک له‌گه‌لی رووبه‌روو بیت‌ه‌وه، ده‌یخاته ژیر خووی و ده‌یشکیتی و، هه‌میشه به‌رز ده‌بی و، هیچ شتیک به‌سهریدا سه‌رناکه‌وئ، نه‌بوو جه‌هل گوتی: خه‌لکه‌که‌ت رازی نابن، هه‌تا قسه‌یه‌کی له‌ دژ نه‌که‌ی (له‌ دژی نه‌وه‌ی موحه‌ممه‌د ده‌یلی)، نه‌ویش گوتی: لیم‌گه‌رئ با بیرری لیکه‌مه‌وه، کاتئ بیرری کرده‌وه، گوتی: جادوویه له‌ جگه له‌ خو‌یه‌وه فی‌ری بووه، ئیدی له‌و باره‌وه خوا ﷺ نه‌و ئایه‌تانه‌ی ناردنه‌ خوار.

(۱) جامع البیان: ۳۵۵۲۱، وقال المحقق: إسناد مرسل.

مەسەلەى سىيەم:

بە نۆزدە (۱۹) دانانى ژمارەى فرىشته دۆزەخەوانەكان، چەندان حىكمەت و ئامانجى تىدان: تاقىكرنەوہى بىپروايان، دلىاكرنى خاوەن كىتبان و، زىادكرنى ئىمانى پرواداران و، دوو دل نەبوونى كىتب پىدراوان و پرواداران و، گوتنى دلنەخوش و بىپروايان: خوا مەبەستى لەو وىنەىە چى بوو؟ پروونكرنەوہى ئەو راستىيەش كە گومراكردن و راستە پى كرىن تەنبا بە دەست خوايەو، جگە لە خویشى هىچكەس ژمارەى سەربازەكانى نازانى و، ئاگرى دۆزەخىش گەورەترىن بىرخەرەوہىە بو بەشەر:

خوا دەفەرموى: ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيزدادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ﴾ (۳۱)

شىكرنەوہى ئەم ئايەتانە، لە دە (۱۰) برگەدا:

۱- ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً﴾، ئىمە هاوہلانى ئاگرى دۆزەخمان تەنبا فرىشتهكان داناون، ئەمە راستىيەكە خوا پايدەگەيەنى و، ئەوانەى سەرپەرشتىي دۆزەخ دەكەن، كە خوا بە هاوہلانى ئاگر (أَصْحَابُ النَّارِ) ناويان دەبات، واتە: هاوہلانى ئاگر بەو واتايەى سەرپەرشتىي ئاگرى دۆزەخ دەكەن، مشوورى سزادراوان لە دۆزەخ دا دەخون و كاروباريان هەلدەسوورپنن، تەنبا فرىشتهن و هىچ جوړە دروستكراوئىكى دىكەى خوا نىن، ئەمە هەم راستىيەكە پادەگەيەنرى و، وپراى ئەوہش وەلام و بەرپەرچدانەوہى قسەى هەندىك لە بىپروايەكانە، بو وىنە: طەبەرىي لە قەتادەوہ پەحمەتى خواى لى بى كە يەكئىكە لە زانايانى شوئىنكەوتووان هينايەتى، كە گوتووہىتى:

(ذِكْرَ لَنَا أَنَّ أَبَا جَهْلٍ حِينَ أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ قَالَ: يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ! مَا يَسْتَطِيعُ كُلُّ عَشْرَةٍ مِنْكُمْ أَنْ يَغْلِبُوا وَاحِدًا مِنْ خَزَنَةِ النَّارِ وَأَنْتُمْ الدَّهْمُ؟ فَصَاحِبُكُمْ يُخْبِرُكُمْ أَنَّ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ). (جامع البيان: ۳۵۵۴۳، إسناده مرسل).

واته بۆمان باسکراوه که ئه بوو جههل کاتیک ئهم ئایه ته موباره که دابه زیوه، گوتوو یه تی: ئه ی کوومه لی قوره یش! ئایا ههر ده (۱۰) کهستان به سهر یه کیك له دۆزه خه وانه کان دا زال نابن، {ههر ده (۱۰) کهستان به یه کیك له فریشته دۆزه خه وانه کان ناویرن}، له حالیکدا ئیوه ژماره یه کی زۆرن؟ چونکه هاوه له کهتان {مه بهستی پیغه مبه ره ﷺ}، هه والتان پیده دا که (دۆزه خ) نۆزده فریشته ی به سهره وهن.

واته: ههر ده (۱۰) کهستان بو یه کیك له فریشته کان بچن، ئیوه ژماره یه کی زۆرن، هه موو ئه و نۆزده فریشته، ئه گهر ههر به ده نه فه ران به یه کیکی بویرن، نه وه د (۹۰) کهستان ده وی و زۆریشان ده میننه وه! بۆیه خوا ده فه رموی: ئیمه سه ره پره شتیارانی ناگری دۆزه خمان ته نیا فریشته داناون، هیزی فریشتانیش له گه ل هیزی جگه له خویان دا به راورد ناگری.

(۲) - ﴿وَمَا جَعَلْنَا عَدَتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ژماره که شیامان - که نۆزده یه - ته نیا وه ک تاقیکردنه وه داناو، بو ئه وانه ی بیروان، واته: باسکردنی ژماره ی فریشته دۆزه خه وانه کاغان وه ک تاقیکردنه وه، یان وه ک مایه ی سزا به و جوړه داناو، چونکه (فِتْنَة) به مانای جهرباندن و ئیمتیحان دی و، به مانای ئازارو سزاش دی، به لکو له هه ندی سیاقی دیکه دا مانای دیکه ش ده گه یه نی، به لام لیږه دا ئه و دوو واتایه هه لده گری.

یانی: ئیمه ئهم ژماره یه مان که باسکردوه، بو ئه وه بووه بیروایه کانی پی تاقی بکه یه وه، یاخود: بیروایه کانی پی تووشی سزاو ئازار بکه ین، چونکه ئه وان نکوولی لی ده کهن، یان گالته ی پی ده کهن و سه ره نجام شایسته ی سزاداران ده بن، ئنجا یه کیك له حیکمه ته کانی ئه و ژماره ی نۆزده یه، بریتیه له تاقیکرانه وه ی ئه وانه ی پی بیروان،

۳- ﴿لَيْسَتَيْنِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾، تاكو ئەوانەى كىتیبیان پیدراوه، مسۆگەرو دَلْیابن، (وَالْإِسْتِيقَانُ مِنْ شَأْنِهِ أَنْ يَعْقِبَهُ الْإِيمَانُ إِذَا صَادَفَ قَلْبًا بَرِيئًا) دَلْیابوون له شتیک له بارانی دا ههیه، ئیمان په لکیش بکات و ئیمانی به دواوا بئ، ئەگەر ئەو دَلْیابوونە له دَل و دەروونیکى پاك و بێگەرددا بئ.

قسه کهى جوانه ئەگەرنا جارى وا ههیه، کهسێک له شتیکیش دَلْیایه، به لَام نکوولیی لیدەکات، وهك خوا ﷻ له سوورەتى (النمل) دا له بارەى (آل فرعون) هوه، ده فەرموی: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾، نکوولییان له موعجیزه کانی موسا ﷺ کرد {فیرعهون و شوینکه وتووانی}، هه رچه نده له دَلی خوشیاندا مسۆگهریان کردبوو و لیبیان دَلْیا بوون (که له لایه ن خواوه ن)، به لَام به هۆى سته م و خۆسه پاندن و خۆ به رزکردنه وه وه به سه ر خه لکدا به ناهه ق، ئاماده نه بوون مل بده ن بۆ په یامه کهى موسا، ئەگەرنا ده یانزانى موعجیزه و به لگه کانی هه ق و راستن.

کهواته: مه رچ نه هه ر کاتیک دَلْیایی (یقین) په یدا بوو، ئیمان په یدا بئ، ئەگەر دَل و دەروونیکى پاك یه قینی به جیئى، له بارەى شتیکه وه، ئیمانی ش به دواى خۆیدا دئى، به لَام ئەگەر دَل و دەروونه که موخه نته ت و پیس بئ، هه یه خۆر به ئیوه راستى ئاسمانه وه ده بینى، به لَام نکوولیی لیدەکات، له به ر ئەوه ی دله کهى موخه نته ت و پیسه.

کهواته: حیکمه تی دووه مى باسکرانى ژماره ی نوژده ی ئەو فریشتانه ی سه ر په رشتی دۆزه ده که ن، ئەوه یه که ئەوانه ی کتیبیان پیدراوه، دَلْیا بن، دَلْیاییه که ش به هۆى ئەوه یه ته ماشا ده که ن، له کتیبه کانی خوشیاندا هه ر ئەو راستیه باسکراوه: (أَي: لَيْسَتَيْنِ قَتَا صِدَقَ الرَّسُولِ فِيمَا يَقُولُ عَنِ اللَّهِ لِمَوْافَقَتِهِ لِكُتُبِهِمْ)، تاكو ئەوانه ی کتیبیان پیدراوه دَلْیابن، دَلْیایی له دَلْیابن پیدابئ، له باره ی ئەوه وه ی پیغه مبه رى خاته م (موحه ممه د ﷺ)، له لایه ن خواوه و به ناوی ویه وه رایده گه یه نئ، چونکه له گه ل ئەوه ی له کتیبه کانیان دا هه یه، ریک دئته وه،

وشە یانی: دُنْیایی، بە لَام (إِسْتِيقَان) که (س و ت) ی لَی زیاد کراون، (يَقِنَ) واتە: دُنْیابوو، (يَقِنَ) لە سەر کیشی (فَرَح)، بە لَام (إِسْتِيقَان) که (سین و تاء) چوونە سەر (يَقِنَ)، بۆ بەهیزکردنی واتاکە یەتی و زیدەپروییکردنە تێیدا، بنچینه یەکی ریزمانییە (زِيَادَةُ الْمُبْنَى تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى)، (إِسْتِيقَان) واتە: دُنْیایی داواکرد بۆی بێ، که مەبەست پێی هیزی دُنْیاییە.

ئنجایا خوا حیکمەت و دەرھاویشتە ی سێھەمی راگەیانندی ئەو راستییە، که فریشتە دۆزەخەوانەکان نۆز دەن، دەخاتەروو:

٤- ﴿وَزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا﴾، ھەر ھەھا ئەوانەش که ئیمانیاں ھێناو، ئیمانی دیکە بخەنە گەڵ ئیمانەکیان، ئەمە واتایەکی ئاواپە: ئەوانە ی ئیمانیاں ھێناو بە خوا ی پەرھەردگار، پاشان بە پیغەمبەری خاتەم ﷺ و بە قورئان و، بە ھەرچی که پیغەمبەری خوا ﷺ و قورئان لە لایەن خوا ی پەرھەردگار ھو دەھێنن، ئەو ئەسلی ئیمانەکیان ھەبە، ھەر شتێکی دیکەش که دێ و، قورئان ھەوآلی پێدەداو، پیغەمبەری خوا ﷺ رایدەگەیی، ئیمانی پێ دێن، کەواتە: ئەسلی ئیمانەکیان ھەبە، دوا یی که ئیمان بە شتێکی دیکەش دێن، دەبێتە ھۆی زیادبوونی ئیمانیاں، بە تاییبەتی ئیمان بۆ شتی پەنھان بەکار دەھێنرێ، ئەگەر نا کەس نالێ: ئیمانم بە بوونی پوژێ ھەبە، یان ئیمانم بەو گۆپ و بلاجکتۆرە ھەبە، ئیمان بە بوونی شتێکە که نادیارە، ئیمان یانی: دانپێداھێنانی بوونی شتێک که نادیارو پەنھان، ئنجایا خوا پەنھانە، فریشتەکان پەنھان، جند پەنھان، پوژێ دوا یی پەنھانە، بەھەشت پەنھانە، دۆزەخ پەنھانە، ھەر ھەک پیغەمبەرایەتی موحەممەدیش ﷺ ھەرچەندە لە قورئانداو لە سیرە کەیدا بەرجەستە بوو، بە لَام چۆنیەتی دابەزینی جیبریل بۆ سەر موحەممەد ﷺ و ھەحیی بۆ ھێنانی، ئەویش پەنھانە.

ئنجایا حیکمەتی چوارەم و پێنجەم دەخاتەروو:

٥- ﴿وَلَا يَرْأَبُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾، ھەر ھەھا بۆ ئەو ھە ئیمانیاں کتیبیان پێدراو ھو بروادارانیش دوو دڵ نەبن، (إِرْتِيَاب) دژی ئیمان و دُنْیاییە، واتە: دوو دلی و

دَلْ لَه دَلْدَان، كهواته: حيكمه تی چواره م و پینجه می راگه یاندنی ئەو راستییە، ئەوه یه كه ئەوانه ی كتیبیان پیدراوه، ههروه ها بروادارانیش واته: مسوڵمانان، تووشی دوو دلیی نه بن، خاوه ن كتیبه كان له بهر ئەوه ی ئەو راستییە له كتیبه كانیان دا هاتوه، بروادارانیش له بهر ئەوه ی ئەو مه سه له یه له كتیبه پیشوووه كاندا باسكراوه، به لām ئەگەر خوا ﷻ ژماره یه کی دیکه ی باسکردبایه، ده بووایه یان بلین: ئەوه ی له كتیبه پیشوووه كاندا هاتوه، راست نیه، یان له وه ی خویان ده كه وتنه دوو دلیی، به لām ئیستا كه ئەوه ی له كتیبه پیشوووه كاندا به یان كراوه، هه ر ئەوه ش له قورئاندا به یان كراوه، نه ك ته نیا ئەوه، به لکو زۆر راستیی دیکه ش هه ن به و شیوه یه ن، به تایبه تی له باره ی به سه ره اتی هه ندیك له پیغه مبه رانه وه علیهم السلام ئەو كاته ئەوه ده بیته هۆی لاچوونی دوو دلیی و دَلْ لَه دَلْدَان.

ئنجا دوو حیکمه تی دیکه ی شه شه م و هه ونه میش ده خاته روو:

(٦) - ﴿وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ﴾، ههروه ها تاكو ئەوانه ی دلیان نه خووشیی تیدایه و بیروایانیش بلین، ئەوانه ی پیشی جگه له یه كه میان، سه رجه م ده رهاویشه ی باش بوون، كه بریتی بوون له: زیاتر گه یشته دنیایی ئەوانه ی كتیبیان پیدراوه و، زیادکردنی ئیمانی ئیمانداران و، دوو دَلْ نه بوونی كتیبه پیدراوان و، برواداران، به لām وپرای ئەو پینجه، دوو ده رهاویشه ی دیکه شی هه ن، به باری نه ریئی دا، كه بریتیه له وه ی دلنه خووش و بیروایان بلین:

(٧) - ﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾، خوا مه به ستی چی بووه له و وینه یه؟ پیتی (ل) له وشه ی: ﴿وَلَيَقُولَ﴾ دا (لَام الْعِلَّة) یه، لامی هۆکاره، به لām مانای سه ره نجام ده گه یه نی، ههروه ك له سووره تی (القصص) دا له باره ی هه لگرتنه وه ی مووسا ﷺ له صندوقه كه دا، وه ك مه لو تكه یه ك له لایه ن مآلی فیرعه ونه وه، خوا ده فه رموی: ﴿فَالنَّقْطَةُ عَالٍ فِرْعَوْنَ﴾ لیکون لهم عدوا وحزنا ﴿٨﴾ القصص، واته: شوینكه وتووای فیرعه ون، دارو دهسته ی فیرعه ون هه لیا نگرته وه، بو ئەوه ی سه ره نجام بو یان ببی به دوژمن و به مایه ی

دلتەنگی، ھەلبەتە ئەوان بۆ ئەوھیان ھەلنەگرتەو وای، ھیچکەس شتێک ناکات، زیانی بۆ وی بێ، بەلام لەبەر ئەوھێ سەرەنجامەکی وایوو، وایفەرموو، واتە: (ل)ی (لیقول) لە شیوھێ (ل)ی ھۆکار دایە، بەلام مانای سەرەنجام دەگەیت.

وشە (ماذا) لە ﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ﴾ دا، لە دوو پیت پیکھاتو: (ما) و (ذا)، واتە: (مَا الْأَمْرُ الَّذِي أَرَادَهُ اللَّهُ بِهَذَا الْكَلَامِ، فِي حَالٍ أَنَّهُ مَثَلٌ)؟: ﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾، خوا ﷻ چی ویستو بەم قسە یە لە حالیکدا وینە یە کە ھێنراو تەو؟ (مَثَل) یش بە مانای وینە ھێنناو دێ، بە مانای وەسفیش دێ، واتە: (مَا الَّذِي أَقَادَهُ هَذَا الْمَثَلُ الَّذِي هُوَ عِبَارَةٌ عَنْ عِدَّةٍ تِسْعَةِ عَشْرٍ)، ئەو وینە یە کە بریت یە لە ژمارە ی نوژدە، چی گە یاند، چ سوودی کی گە یاندو خوا چ مە بە ستێکی ھە یە لە پشت یەو؟ واتە: ئەوانە ی دلیان نەخۆشی تێدایەو، بێ پروایان لە ھەموو شتێکی خوا لە گومان دان، ئەگەر نا ئەوھێ خوا ﷻ دەیفەرمو، ئەگەر مروۆف پێشتر خوا ی ناسی، ئەو کاتە دەزانن خوا ﷻ خاوەنی ئەو پەری زانیاری و ھیکمەت و میھرەبانی و پەنھانزانییەو، ھەرچی بیفەرمو، لە سەدا سەد (۱۰۰/۱۰۰) وایە.

بەلام ئەوان چونکە خویان نەناسیو، لە پشت پەردەو تەماشای خوا ی پەرورەدگاریان کردو، بۆیە گوتوویانە: ئەگەر راست بێ، خوا فەرموویتی، ئایا مە بەستی پێ چییە؟! ھەلبەتە ئەوان مە بە ستیان ئەو بوو، ئەو قسە یە قسە یە کی نا لۆژیکییەو قسە یە کی سەیرە، بۆیە ناگونجی خوا فەرموویتی، یانی: مە بە ستیان بە ھەلە دانانی قسە کەو، لە پشتیشیەو بە درۆ دانانی پێغەمبەری خوا ﷻ بوو، بە موخەننە تی قسە یان کردو، بەلام بە ھسابی خویان، بە پێی عەقڵی مسوڵمانان دواو، واتە: گریمان خواش ئەوھێ فەرمووی، بەلام وەرن بزانن مە بەستی ئەو وینە یە چییەو خوا ﷻ چی مە بە ست بوو؟ یانی: ھێچ ھیکمەتێکی تێدا نیە، ھێچ سوودو ئامانجێک ناھێنیتە دی، خواش ناگونجی قسە ی بێ ھیکمەت کە ئامانجێک نەھێنیتە دی، بکات، کەواتە: ئەو قسەو فەرماشتی خوا نیە، مە بە ستیان ئەو بوو.

بۆیە خوا ﷻ پیشی حیکمەتەکانی خستنه‌روو، پینج حیکمەتی خستنه‌روو، دوایی دەفهرموئ: هه‌روه‌ها ئیمه‌ هاوه‌لانی ئاگری دۆزه‌خمان له‌ فریشتان داناون، تاكو ئه‌و دهره‌اویشته‌یه‌شی هه‌بئ، كه‌ دلنه‌خۆش و بیروایان بلین: ئه‌و وینیه‌ هیچ سوودو حیکمەتێکی نیه‌! ئه‌وانه‌ی دلان نه‌خۆشیی تیدایه‌، مه‌رج نیه‌ ته‌نیا مونا‌فیقه‌كان بن، هه‌ر كه‌سیك گومان و دوو دلییه‌کی له‌ دلدا هه‌یه‌، نه‌خۆشیی ئاره‌زوو و گومانانی له‌ دلدا هه‌یه‌و، دل و دهره‌ونه‌كه‌ی، سیفه‌ته‌ خراپه‌كان پریان کردوه‌، كه‌سانی ئاواش عه‌ودال و شه‌یدای هه‌ق نین، چونكه‌ ئه‌و هه‌قه‌ ئه‌گه‌ر بێت و بچه‌سپئ، ئه‌وان ئه‌و راوه‌یان لئ تیکده‌چئ، [پاوچی خراپ له‌ ئاوی لی‌دا راو ده‌کات] و، ئه‌وان دزن و بازاره‌که‌یان به‌ ئالۆزی ده‌وئ، بازارێك هێمن و ئازام بئ، ناتوانن دزیی تیدا بکه‌ن، [دز بازاری ئالۆزی ده‌وئ]، بۆیه‌ دژی ئه‌و حه‌قه‌ن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نیه‌تیان خراپه‌و دلان نه‌خۆشیی تیدایه‌، ئه‌وانه‌ی دلان نه‌خۆشیی تیدایه‌و بیروایان، هه‌رچه‌ند ته‌ماشای فره‌مایشتی خوا بکه‌ن، هیچ حیکمەت و واتیه‌کی چاکی تیدا نابینن، له‌ پشت په‌رده‌ی په‌شه‌وه‌ ته‌ماشای هه‌ر شتێك بکه‌ی، به‌ په‌شی ده‌بینی.

۸- ﴿كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنِ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنِ يَشَاءُ﴾، وه‌ك ئه‌و گومراکردنه‌و راسته‌ پێکردنه‌ سه‌رسوپه‌ینه‌رانه‌یه‌، گومراکردن و راسته‌ پێ کردنی خوا ئاوايه‌، خوا هه‌ر كه‌سیکی بیه‌وئ گومرای ده‌کات و، هه‌ر كه‌سیکی بیه‌وئ راسته‌ پێی ده‌کات.

گومرا کردنی خواش بۆ خه‌لك، ئه‌وه‌ نیه‌ خوا ﷻ خه‌لك ناچار بکات، پێی هه‌له‌ بگرن، چونكه‌ خوا ﷻ ئه‌و هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه‌ی ناردوون و، ئه‌و کتیبانه‌ی دابه‌زاندوون و، هێنده‌ هه‌ره‌شه‌ی کردوه‌ له‌ خه‌لك كه‌ پێی هه‌له‌ مه‌گرن و، هێنده‌ دلخۆشی کردوون به‌ به‌هه‌شت و ترساندوونی به‌ دۆزه‌خ، مانای وایه‌ خوا زۆری مه‌به‌سته‌ خه‌لك پێی راست بگرئ، گومان له‌وه‌دا نیه‌، ئه‌دی یانی چی: ئاوا خوا هه‌ر كه‌سیکی بیه‌وئ گومرای ده‌کات و، هه‌ر كه‌سیکی بیه‌وئ راسته‌ پێی ده‌کات؟ واته‌: به‌پێی سیستم (نظام)ێك كه‌ خوا له‌ ژيانێ به‌شه‌ردا دایناوه‌،

کاتی خوا ھیدایەت دەنێری، ھەر کەسێ ھیدایەتە کە ی خوا ڕەفز بکات، مانای وایە گومرا دەبێ، بۆیەش گومرا بوونە کە ی پالداوە تە لای خوێ، لەبەر ئەوەی بە پێی سیستمی خواوە بە پێی ویستی خواوە، چونکە لە ژیا نی بە شەردا ویست و سیستمی خوا ی پەرەردگار گشتگیرە بۆ ھەموو شتێک، بەلام کە سیستم و ویستی خوا گشتگیرە بۆ ھەموو شتێک، خوا ویستیکی جوژییشی بە مرقەکان داوە، بایە ئەوەندە ی کردەوێ چاک ی پێ بکەن، تا کو پاداشتیان ھەبێ و، کردەوێ خراپی پێ بکەن و لەسەری سزا بدرێن.

ئەجا کە دەفەرموێ: خوا ھەر کەسێکی بیەوێ گومرا ی دەکات، واتە: بە پێی یاسای خوا، ھەر کەسێک ھیدایەت قبوول نەکات، خوا گومرا ی دەکات، وەك چون کەسێک ژەھر بخواتەو، لە ئەنجامی ژەھر خواردنە کە دا دەمرێ، ئەجا تو بۆت ھە یە بلێ: ئاوا ژەھر خەلکی دەمرێ! کە ژەھرە کە نە یمراندو، مرقە کە ژەھرە کە ی خواردو تەو، دەرھاویش تە کە ی ئەو بوو کە پێی مردو، بە ھەمان شیوێش کە بابا ی بپروا ھیدایەتی خوا ی بۆ دی و، ڕەفزی دەکات، سەرەنجام گومرا دەبێ، وەك خوا لە سوورەتی (فُصِّلَتْ) دا دەفەرموێ: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾. گەلی (ثمود) مان پێنمایی کردبوو، لێرەدا ﴿فَهَدَيْنَهُمْ﴾ واتە: پێنماییان کردبوو، پێی راستمان پێشان دا بوو، ﴿فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾، کە چی کوێریان بە سەر بەرچا و روونی دا ھەڵبژارد.

﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾، ئایا ھیدایەت دەدات، لێرەدا یانی چی؟ یانی: راستە پێ دەکات، نەك بە مانای پێنمایی دەکات و پێیان پێ نیشان دەدا، چونکە خوا پێی پێشانی کافران و مسوڵمانان داو، پێی پێشانی ئەوانە داو کە راستە پێ بوون و، ئەوانەش کە گومرا بوون، پێشاندانە کە بۆ ھەمووانە، بەلام لێرەدا: ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾، واتە: دەخاتە سەر راستە پێ و، بە ئامانج دەگە یەنێ و، راستە پێ دەکات، خوا کێ راستە پێ دەکات؟ کەسێک کە ھیدایەتی خوا قبوول بکات، پە یام و

بەرنامە ی خوا قبوول بکات، خوا لە پاداشتی ئەوەدا راستە پێی دەکات، کەسێک کە پێی دەگوترێ: ئەوە پێی راستەو، پێیە راستەکە ی گرت، بەرھەمی دەست دەکەوێ و پێی دەگاتە ئامانج، بەلام کەسێک پێی بگوترێ: ئەوە پێی راستە، کەچی بچێ پێی لار بگرێ، تووشی زیان دەبێ، لەبەر ئەوەی پێیە راستەکە ی پیشان دراوەو، وەری نەگرتووەو پەپرەویی لێ نەکردووە.

کەواتە: وهك جاری دیکەش باسمان کردووە، پالێدانی ھەر کام لە: گومرایی و راستە پێی کردن، بۆ لای خوا ﷻ، مەبەست پێی ئەوەیە، لە پێی لادانی مروۆفەکان و راستە پێی بوونیان، بە ویستی گشتیی خوای پەروەدگەر، بە پێی سیستم (نظام) یەک کە خوا لە ژیاڵی بەشەردا دایناوە، کە بریتییە لەوەی ھەر کەسێک ھیدایەتی خوا وەر بگرێ، راستە پێی دەبێ و، ھەر کەسێ ھیدایەتی خوا پەفز بکات، گومرا دەبێ.

٩- ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾، سەربازەکانی پەروەدگاریشت تەنیا خۆی دەیانزانێ، لێرەدا ئەو فەرماشتە ی پیغەمبەری خوا ﷺ دینێن کە دەفەرموێ: {أَطَّتِ السَّمَاءُ وَحَقُّ لَهَا أَنْ تَنْطَفِئَ، مَا فِيهَا مَوْضِعُ أَرْبَعِ أَصَابِعَ، إِلَّا عَلَيْهِ مَلَكٌ سَاجِدٌ} (أخرجه أحمد: ٢١٥١٦، تعليق شعيب الأرناؤوط: حسن لغیره، والترمذي ٢٣١٠٢، وحسنه الألباني)، واتە: ئاسمان جیڕەو، نەقە ی لێھات و شایستەشیەتی نەقەو جیڕە ی لێبێ، چونکە شوێن چوار پەنجە ی لێ نیە، مەگەر فریشتە یە ک کړنووشی تێدا بردووە، یانی: ئاسمان پرە لە فریشتەکانی خوا، وە ک فەرماشتی پیغەمبەری خوا ﷺ دە یگە یەنێ.

١٠- ﴿وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ﴾، ئەمە تەنیا بیرخەرەو یە بۆ مروۆف.

بۆ (ھی) پروونکەرەوانی قورئانشەش واتیان بۆ لێکداوێتەو:

أ- بەلام وا پێدەچێ لە ھەموویان نزیکتر ئەوە بێ کە (ھی)، راناویک بێ بگەرێتەو بۆ (سَقَر)، (أي: وَمَا سَقَرٌ وَصَفْتُهَا إِلَّا تَذَكُّرًا لِلنَّاسِ)، یانی: (سَقَر) و وەسفی (سَقَر) کە خوا باسی کرد، تەنیا بیرخەرەو ی پەندو ئامۆژگارییە بۆ خەلک.

ب- ھەندیکیش گوتوویانە: (ھِی) دەچیتەو ھە بۆ (عِدَّتْھُمْ) واتە: ژمارە ی فریشتەکانی دۆزەخەوان کە نۆزدە یە، تەنیا بیرخەرەو ھە یە بۆ مروۆف.

ج- ھەندیکیش گوتوویانە: (ھِی) دەچیتەو ھە بۆ سەربازەکانی خوا، واتە: سەربازەکانی خوا کە بەس خۆی ژمارەیان دەزانن، تەنیا بیرخەرەو ھە یە بۆ مروۆف، خوا باسی دەکات.

د- ھەندیکیش گوتوویانە: (ھِی) دەچیتەو ھە بۆ ئاگری دنیا، ھەندیک لە زانیان وایانگوتو، واتە: ئاگری دنیا تەنیا بیرخەرەو ھە یە بۆ مروۆف، تاکو بزانی کە ئاگری دۆزەخ لەو ھەش بەھیزتر و بەتینتر و تەحەممولی ناکەن، کەواتە: با بەھۆی ئیمان و تەقواو ھە خۆیان ی لئ بپاریزن.

ھ- ھەندیکیش گوتوویانە: (ھِی) دەگەریتەو ھە بۆ کۆی قسە ی رابردوو، بە تەئویلی بەسەرھات (قصة) یاخود سیفەت، واتە: ئەو ھە ی رابرد، ئەو بەسەرھاتە، یان کۆی ئەو قسە یە بیرخەرەو ھە یە بۆ مروۆف.

و- ھەندیکیش گوتوویانە: (وَمَا هِیَ إِلَّا ذَکْرُی لِلْبَشَرِ) واتە: ئەو ئایەتە قورئانیانە تەنیا بیرخەرەو ھە ی بۆ خەلک.

بەلام ئەو ھە ی زیاتر گونجاو ھە لەگەڵ رەوت (سیاق) ھە کە دا، ئەو ھە یە کە: ئەو ھە ی باسکرا لە بارە ی (سَقَر) ھە - کە یەکیکە لە ناو ھەکانی دۆزەخ - ھەرو ھە سیفەتە کە ی تەنیا بیرخەرەو ھە ی ئامۆژگارییە بۆ مروۆفەکان، تاکو خۆیان ی لئ بپاریزن.

مەسەلە ی چوارەم و کۆتایی:

بەرپەرچدانەوهی خوا بۆیان و، سویند خواردنی بە مانگ و شەوگاری
 رویشتوو و سپیدە ی روون، کە ئەو گەورەترین شتەو ترسینەری بەشەرە، بۆ
 هەر کەسیکیان حەز بکات پیشبکەوێ، یان دوابکەوێ:

خوا دەفەرموێ: ﴿كَلَّا وَالْقَمَرَ ٣٢ وَاللَّيْلَ إِذَا أَدْبَرَ ٣٣ وَالصُّبْحَ إِذَا أَصْفَرَ ٣٤ إِنَّهَا
 لَإِحْدَى الْكُبَرِ ٣٥ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ٣٦ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ٣٧﴾.

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە شەش برگەدا:

(١)- ﴿كَلَّا وَالْقَمَرَ﴾، نەخیر، سویند بە مانگ، زۆرجار گوتوو مانە: (كَلَّا: حَرْفٌ رَدٌّ وَإِبْطَالٌ
 لِكَلَامٍ سَابِقٍ أَوْ لِكَلَامٍ لَاحِقٍ)، (كَلَّا): پیتی کە بە کاردی بۆ بەرپەرچدانەوهی هەلۆه شاندنەوهی
 قسە یەکی پیشتر، یان قسە یەکی کە دی، لێرەدا (كَلَّا) واتە: ئەو ی ئیو نکوولی لئ دە کەن،
 لە پیغەمبەرایی موحەممەد ﷺ، یاخود راستیەتی قورئان، یاخود هاتنی پۆژی دوا یی
 و سزاو پاداشت، یاخود سزادانی ئیو بە ئاگری دۆزەخ (سَقَر) - کە ئەوانەش و جگە لە
 ئەوانەش دەگریتهوه - وانیە وە ک ئیو دەلێن، یاخود (كَلَّا) بە مانای وازی پێن لەوهی تا کو
 ئیستا کردووانە، (وَالْقَمَر) سویند بە مانگ.

(٢)- ﴿وَاللَّيْلَ إِذَا أَدْبَرَ﴾، سویندیش بە شەوگار کاتیک دەرواو پشت دەکاتەوه،
 خویندراویشتهوه: (وَاللَّيْلَ إِذَا دَبَرَ)، هەردووکیان بە مانای پشتی هەلکردو کۆتایی هات.

(٣)- ﴿وَالصُّبْحَ إِذَا أَصْفَرَ﴾، سویندیش بە بەرەبەیان کاتیک روونا کە کاتەوه، یان روونا
 دەبێتەوه.

(٤)- ﴿إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ﴾، بە دنیایی ئەو هەرە گەورەترینە، خویندراویشتهوه:
 (لَإِحْدَى الْكُبَرِ)، هەردوو خویندەوه کە هاتوون، (مَعْنَى إِحْدَى أَنَّهَا الْمُتَوَحَّدَةُ الْمُتَمَيِّزَةُ مِنْ
 بَيْنِ الْكُبَرِ فِي الْعِظَمِ، لَا نَظِيرَ لَهَا، كَمَا يُقَالُ: هُوَ أَحَدُ الرِّجَالِ، لَا يُرَادُّ: أَنَّهُ وَاحِدٌ مِنْهُمْ، بَلْ يُرَادُّ:
 أَنَّهُ مُتَوَحَّدٌ فِيهِمْ بَارِزٌ ظَاهِرٌ).

که ده فەرموێ: ﴿إِنَّمَا لِأَحَدِي الْكُبَرِ﴾، که دوایی باسی دەکەین پاناوێ که ی
 بۆ چی دە چێتەو؟ واتە: ئەو شتە لە ئێو شتە گەورەکاندا، تاکە (إِنَّمَا الْمُتَوَحَّدَةُ
 الْمُتَمَيِّزَةُ مِنْ بَنِي الْكُبَرِ)، (کُبَرِ) کۆی (کُبَرِ) یە، (کُبَرِ) واتە: گەورەترین، بەلام بە
 باری مێنەدا، ﴿لِأَحَدِي الْكُبَرِ﴾، واتە: تاک بوووەوێهێک و جیا بوووەوێهێکە لە ئێو
 گەورەکاندا لە مەزنییدا و وێنە ی نیه، هەر وێهێک دەگوێری: (هُوَ أَحَدُ الرِّجَالِ) ئەو
 تاکی پیاوانە، مەبەست ئەو نیه یه کێکە لە پیاوان، بەلکو مەبەست ئەوێهێ لە
 ئێواندا تاکەو ئاشکرایەو وێنە ی نیه، پێشینانی خوێشان دەلێن: فلانکەس تاکە
 یان تاکی نیه، واتە: کەسیکی دیکە هاوکۆف و وێنە ی نیه.

۵- ﴿نَذِيرًا لِلْبَشَرِ﴾، ترسیێنەرو وریاکەرەوێهێ بۆ مروۆفان.

۶- ﴿لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾، بۆ هەر کامێک لە ئێوێ کە بیهوێ بەرەو پێشەو
 بچێ، یان بەرەو دواوێ بگەرێتەو.

لێرەدا خوا ﷻ سوێندی خواردوێ بە سێ شتان:

۱- سوێندی خواردوێ بە مانگ.

۲- سوێندی خواردوێ بە شەوگار، کاتیکی پشت هەلێهێکات و دەروا.

۳- سوێندی خواردوێ بە بەرەبەیان، کاتیکی رووناک دەبێتەو، (إِسْفَار: إِضَاءَةٌ)
 روونکردنەو، (إِذَا أَسْفَرَ) کاتیکی روون دەبێتەو شەبەق دەدا.

سوێندی بەو سێ شتانە خواردوێ، بێگومان خوا، یهێک سوێندی بخوا
 لەسەر شتیکی، هەر گەورەیه، چ جای سێ سوێندان بخوا، ئنجا لێرەدا سێ
 سوێندی خواردوون، دوایی دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا لِأَحَدِي الْكُبَرِ﴾، ئا ئەوێ باسکرا،
 لە ئێو شتە گەورەکاندا گەورەترینە، یان تاکەو وێنە ی نیه، ترسیێنەرە بۆ
 مروۆفەکان، بۆ هەر کامێک لە ئێوێ بیهوێ بەرەو پێشەو بێ، یاخود بەرەو
 دواوێ بگەرێتەو.

تَنْجَا نَايَا ئَهْو (إِخْدَى الْكَبْر) ه، چیهو (إِنَّهَا) راناوه که ی بۆچی ده چیتهوه؟
زانایان زۆر قسه یان لیکردوه:

أ- به لام وا پیده چی ئه ویش ههر بچیتهوه بۆ (سَقَر) ئه و ئاگری دۆزه خه ی ناوی (سَقَر) ی لێندراوه (سَقَرَتَه الشَّمْسُ: أَحْرَقَتْه وَسَوَّدَتْه) یانی: خۆره که سووتاندی و په شی کرد، یانی: ئه و ئاگری دۆزه خه، له ئیو شته گه و ره کاندایا که و له هه موویان گه و ره تره.

ب- ئه گه ری دووهم ئه وه یه که راناوی (إِنَّهَا) بچیتهوه بۆ ژماره ی نۆزه، که خوا ﷻ بۆ دۆزه خه وانه کانی داناوه، خوا ﷻ نۆزه فریشته ی به سه ر دۆزه خه وه داناون.

ج- یاخود ده چیتهوه بۆ سه ربازه کانی خوا.

د- یاخود ده چیتهوه بۆ ئاگری دنیا.

ه- یاخود ده چیتهوه بۆ ئایه ته کان.

و- یان ده چیتهوه بۆ به لگه و بورهانه کان، که خوا ﷻ ده یانه ییتهوه.

به لام ئه وه ی له هه موویان زیاتر پیده چی، ئه وه یه که راناوه که بچیتهوه بۆ (سَقَر)، واته: ئه و ئاگری دۆزه خ و (سَقَر) ه، که خوا به شه ری پێ دهرسینی و ده ی کاته په ندیک، گه و ره ترینی ئیو شته گه و ره کانه، که تاکی نیه و وینه ی نیه، واته: مانایه که ی ئاوی لیدیتهوه: (إِنَّهَا لَعُظْمَى الْعَظَائِمِ فِي حَالِ إِنْذَارِهَا لِلْبَشَرِ)، ئه و شته مه زنترینی مه زنه کانه، گه و ره ترینی گه و ره کانه، بیره زاترینی شته گه و ره کانه، له حالیکه شدا که ترسینه رو وریا که ره وه یه بۆ مرۆفان.

که ده فه رموی: ﴿لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾، بۆ ههر کامیک له ئیوه بیهوی به ره و پێشه وه بچی، یان به ره و دواوه بگه ریته وه، زانایان چه ند واتایه کیان بۆ لیکدا و نه وه:

۱- بۆ ههر که سیك له ئیوه بیهوی به ره و ئاگری دۆزه خ بچی، به هووی ئه و کرده وه خراپانه وه ی ئه نجامیان ده دا، ئه و کرده وه خراپانه ی به ره و دۆزه خه ده بن، یاخود له

دۆزەخ دوور بکەوێتەو بەھووی خو دوورگرتیەو لەو کردەوانە، لە دۆزەخی دوور دەخەنەو، وەك پێغەمبەری خوا ﷺ لە فەرماشتیکدا فرموویەتی: {حُقَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَّارِ، وَحُقَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ} (أخرجه مسلم: ۲۸۲۲، وابن حبان: ۷۱۶)، واتە: بەهەشت بە ناپەهەتییان، دەورە دراو و ئاگر (ی دۆزەخ) یش بە ئارەزووان ئابلۆقە دراو کەسێک بیهوێ بەرەو بەهەشتی بچێ، دەبێ ناپەهەتییان تەحەممول بکات، بەلام کەسێک بە دوا ئارەزووان بکەوێ، دیارە بەرەو دۆزەخ دەچێ.

هەر وەها پێغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: {اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ قَمَرَةٍ} (أخرجه البخاري: ۱۳۵۱، ومسلم: ۱۰۱۶)، واتە: خۆتان لە ئاگری دۆزەخ بپاریزن، ئەگەر بە لەتکە خورمایەکیش بێ، کەواتە: بەخشین کەم و زۆری دەبێتە هوێ دوور خستەوێ مرووف لە ئاگری دۆزەخ، هەر وەها پێغەمبەری خوا ﷺ دەفرموێ: {مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَعَدَ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا} 'واتە: کەسێک پۆژێک لەبەر خوا بە پۆژوو بێ، خوا حەفتا سالی دەم و چاوی لە ئاگر دوور دەخاتەو، کەواتە: بە پۆژوو بوون، هەر وەها هەموو تاعەت و پەرستشەکان، مایە لە خوا نزیکبوونەوێ مرووف، کەسێکیش لە خوا نزیک بێ بێگومان لە بەهەشتی خوا نزیک دەبێ و، شایستەیی چوونە بەهەشت دەبێ، لە دۆزەخ و توورەیی خوا دوور دەبێ.

۲- بۆ هەر کەسێک لە ئێوە کە بیهوێ لە فرمانبەرییدا پێش بکەوێتەو، یاخود بیهوێ دوا بکەوێ، (جامع البيان: ۳۵۵۷۳، عن ابن عباس ر.ه.ا.س.).

۳- (الطبري) رایەکی دیکە سێهەمی هێناو: (التَّقْدُّمُ فِي الطَّاعَةِ وَالتَّأَخُّرُ عَنِ الْمَعْصِيَةِ)، واتە: چوونە پێش لە فرمانبەرییدا، هاتنەدوا لە گوناھو سەرپێچیدا، واتە: بۆ هەر کەسێک لە ئێوە کە بیهوێ لە تاعەت و فرمانبەرییدا بەرەو پێشەو بچێ و، خوێ لە گوناھان دوابخات و دووربگرێ.

٤- دەشگونجی بلیین: خوا ﷻ لێرەدا بە گشتیی دەفەرموێ: بۆ هەر کەسێک لە ئێوە بیهوێ بەرەو پیشەوە بچێ، ئەوە پێی لە بەردەمدا ئاچوووغەو، ئەو ئاگری دۆزەخە پەندو ئامۆژگارییەو بیرخەرەووەو ترسێنەرە بۆی و، هاندەرە بۆ بەرەو چاکە چوون و بەرەو تاعەت چوونی، هەرۆهەها هەر کەسێکیش بیهوێ بەرەو دواوە بچێ، بەرەو دواوە بگەرێتەووە لە خوا دووربکەوێتەووە، ئەویش خوا ی پەرۆردگار ئازادی کردووە، بەلێ ترساندوووشیەتی بە دۆزەخ، بەلام دیسان ناچاری نەکردووە کە بەبێ ویستی ئازادانە ی خۆی، لە خوا پەرستی و چاکەکاری دوا بکەوێ.

ئەگەرنا ئەو کاتە ئازایەتی نەدەبوو، ئەگەر خوا ﷻ مرۆفی بەبێ ویستی ئازادانە ی خۆی و بە ناچاری بەرەو بەهەشت هێنابا، لە دۆزەخی دوورخستبایەووە، هەرۆهەها بە پێچەوانەشەووە: خەتابارو گوناھبار نەدەبوو ئەگەر خوا پێی پیشکەوتن بەرەو بەهەشتی لێگرتبایەو، ناچاری کردبایە لە کردەوہ ی باش و بەرەو بەهەشت هاتن دواکەوتبایە.

دەرسی دووەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە نۆزدە ئايەتى كۆتايى سوورەتى (المُدَّثِر) پيک دى، ئايەتەکانى:
(۳۸ - ۵۶)، كە چوار بابەتى سەرەکیان گرتوونە خۆيان:

۱- بارمتهى كردهوهى خۆبوونى هەر مروؤفیک له دۆزەخ داو، دەر بازبوونى هاوہلانى دەستە راست.

۲- خستە پرووى چوار ھۆكارى سەرەکیى بۆ چوونە دۆزەخ، لە لایەن تاوانبارانەوہ:
أ- نوێژنە کردن.

ب- خواردن نەدان بە نەدار.

ج- پژانە نیو قسەى پووچ و بۆش.

د- بې پروايى بە پۆژى دواى.

۳- پاكردنى بې پروايان لە قورئان، وەك سلەمىنەوہى كەرەكوييان لە شىرو پاوچى و،
داواكردنى نامەى تايبەت بۆ ھاتن لە خواوہ، تاكو پروا بېن!

۴- پېناسەكردنى قورئان بە بىرخەرەوہو ئامۆزگارى.

﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ۖ (۳۸) إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِيْنِ ۖ (۳۹) فِي جَنَّتِ يَسَاءَلُوْنَ ۖ (۴۰) عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ (۴۱) مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۖ (۴۲) قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّيْنَ ۖ (۴۳) وَلَمْ نَكُ نُطْعِمِ الْمَسْكِيْنَ ۖ (۴۴) وَكُنَّا مُخَوِّضُ مَعَ الْخَائِيْضِيْنَ ۖ (۴۵) وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّيْنِ ۖ (۴۶) حَقَّ أَتْنَا الْيَقِيْنَ ۖ (۴۷) فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِيْنَ ۖ (۴۸) فَمَا هُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِيْنَ ۖ (۴۹) كَانَهُمْ حُمُرٌ مَّسْتَنْفِرَةٌ ۖ (۵۰) فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۖ (۵۱) بَلْ يُرِيْدُ كُلُّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُوَفَّىٰ صُحُفًا مُّنْشَرَةً ۖ (۵۲) كَلَّا بَلْ لَا

يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝٥٣ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ۝٥٤ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۝٥٥ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ النَّفْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ۝٥٦ ﴿٥٦﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{هه موو کهس (له دۆزه خ دا) بارمته ی ئه وه یه که کردوو یه تی ۝٣٨ جگه له هاوه لانی راسته ۝٣٩ له باخانیك ی ناوازه) دان له ئیو خۆیاندا ده پرسن ۝٤٠ له باره ی تاوانبارانه وه (پیان ده لێن: ۝٤١ چی ئیوه ی خسته سه قهره وه؟ ۝٤٢ (تاوانباره کان) گوتیان: ئیمه له نوێژکه ران نه بووین ۝٤٣ خواردنیشمان نه ده دا به نه دار ۝٤٤ له گه ل تیرژاوان (یش له قسه ی خراب و پووچ) دا تیده پرژاین (و به شداریان ده بووین) ۝٤٥ پۆژی سزاو پاداشتی شمان به درۆ داده نا ۝٤٦ هه تا مردن (ی جیی دنیایی) مان بو هات ۝٤٧ ئنجا تکی تکاران سوودیان پی ناگه یه نی ۝٤٨ ئایا (بیرپروایان) چیانه روو وه رگێرن له (قورئانی) بیرخه ره وه؟ ۝٤٩ وه ك که ره کتوییانی سه له میوه وهن ۝٥٠ که له شیر پایکردوه ۝٥١ به لکو هه ر که سیك له وان، ده یه وی لاپه ره کراوه کانی پی بدرین ۝٥٢ نه خیر (راست ناکه ن) به لکو له مه نزلگای کو تایی ناترسن ۝٥٣ نه خیر (راست ناکه ن) به دنیایی ئه و (قورئان) ه بیرخه ره وه یه ۝٥٤ ئنجا هه ر کهس ویستی بیرى ده که ویته وه ۝٥٥ مه گه ر خواش به وه ی ئه گه رنا بیریان ناکه ویته وه، به س ئه و شایسته ی پارێزلیکرانه و شایسته ی لیپوردنه ۝٥٦}.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(رَهْيَنَةُ): (الرَّهْنُ: مَا يُوَضَّعُ وَثِيقَةً لِلدَّيْنِ، وَالرَّهَانُ مِثْلُهُ لَكِنْ يَخْتَصُّ بِمَا يُوَضَّعُ فِي الْخِطَارِ، وَجَمْعُ الرَّهْنِ: رُهْنٌ، وَرُهُونٌ، وَرِهَانٌ)، (رَهْيَنَةٌ) واتە: بارمته که لە وشە (رَهْن) هەو هاتو، (رَهْن) بریتیه لە شتیک که لە بهران بهر قهرزیکدا داده نری، خانوویه، زهوییه، هەر شتیکه، (رِهَان) یش هەر هه مان واتای ههیه، به لام (رِهَان): بۆ شتیک داده نری که گرهوی له سهر کرابی، یاخود پیشبرکی له سهر کرابی، وشه (رَهْن) به (رُهْن و رُهُون و رِهَان) کۆ ده کریتهوه.

(يَسْأَلُونَ): (السُّؤَالُ: اسْتِدْعَاءُ مَعْرِفَةٍ، أَوْ مَا يُؤَدِّي إِلَى الْمَعْرِفَةِ)، (سؤال): بریتیه له خواستنی زانست، یاخود شتیک که بپیته هوێ پهیدا بوونی زانست، (السُّؤَالُ: طَلَبُ الْمَالِ)، ههروهها (سؤال) به داواکردنی مال و سامانی ش ده گوتری، بویه کورده واری خومان هەر (سائل) ی عه پهبیه، به: سوالکەر، سوئالکەر، داواکەر، داوای هاوکاری له خه لککەر، مانایان کردوه.

(خَوْضٌ): (الْخَوْضُ: الشَّرُوعُ فِي الْمَاءِ وَالْمُرُورُ فِيهِ، وَيُسْتَعَارُ فِي الْأُمُورِ وَأَكْثَرُ مَا وَرَدَ فِي الْقُرْآنِ، فِيمَا يُدْمُ الشَّرُوعُ فِيهِ)، (خَوْضٌ): له بنچینه دا بریتیه له ده ستپیکردنی چوونه نیو ئاوو، به نیو ئاوو باتلاغ دا پویشن، دوا یی خوازاوه تهوه بۆ چوونه نیو کاروبار، به لام به زۆری له قورئاندا وشه (خَوْضٌ) به کارهینراوه، بۆ ئه و شتانه ی خراپه مروف بچیته نیویان.

(الْيَقِينُ): (الْيَقِينُ: مِنْ صِفَةِ الْعِلْمِ فَوْقَ الْمَعْرِفَةِ وَالذَّرَايَةِ، وَالْيَقِينُ: سُكُونُ الْفَهْمِ مَعَ ثَبَاتِ الْحُكْمِ، وَاسْتَعِيرَ هُنَا لِلْمَوْتِ)، (يَقِينٌ): له سیفه تی زانیارییه، له سهرووی زانست و زانینه وهیه، یه قین بریتیه له چه سپانی تیگه یشتن له گه ل چه سپاوی بریاردا که ده دری، به لام لی ره خوازاوه تهوه بۆ مردن، له بهر ئه وه ی مردن

شتیكى مسۆگەرەو جىيى دىنبايىهەو كەس تىيدا دوو دل نيه، كە ھەر دەمرى، بەس كاتەكەي نازانى.

(الشَّفْعَيْنِ): (الشَّفْعُ: ضَمُّ الشَّيْءِ إِلَى مِثْلِهِ، وَالشَّفَاعَةُ: الْإِنْضِمَامُ إِلَى آخِرِ نَاصِرٍ لَهُ وَسَائِلًا عَنْهُ)، وشەي (شَفْع): برىتە لەوەى شتێك لەگەڵ ھاوونەى خۆیدا جووت بکرى، (شَفْع) واتە: دووان، ﴿وَالشَّفَعِ وَالْوَرِّ﴾ الفجر، واتە: سویند بە جووت و بە تاك، (شَفَاعَةُ): برىتە لەوەى كەسێك بچیتە پال كەسێك سەرى بخات و داواو تكای بۆ بكات.

(حُمُرٌ): (جَمْعُ حِمَارٍ، وَيُجْمَعُ بِ(حَمِيرٍ وَأَحْمِرَةٍ)، وَالْمَقْصُودُ هُنَا الْحُمُرُ الْوَحْشِيَّةُ)، (حُمُر) كۆى (حِمَار) ە واتە: كەر، بە كەرى كیویى و بە كەرى مالىی دەگوترى، (الْحُمُرُ الْوَحْشِيَّةُ وَالْحُمُرُ الْأَهْلِيَّةُ)، كەرە كیوییهەكان و كەرە مالىیهەكان، ئنجا وەك چۆن (حِمَار) بە (حُمُر) كۆ دەكریتەو، بە (حَمِير) یش كۆ دەكریتەو، ﴿إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ لقمان، ھەر وەھا بە (أَحْمِرَة) ش كۆ دەكریتەو، بەلام لە قورئان دا (أَحْمِرَة) نەھاتووەو تەنیا (حُمُرٌ وَحَمِيرٌ) ھاتوون، لیرەدا مەبەست لە (حُمُر) كەرە كیوییهەكانن، ئەوانەى بەلەكن و خەت خەتن.

شایانی باسە: خواردنى گوشتى كەرە كیویى پەوايە، كە ھەر گژوگیا دەخوات لە دەشت و كیو، بەلام گوشتى كەرى مالىی كە جگە لە گژوگیا، شتى دیکەش دەخوات و سرووشتى جیايە، خواردنى گوشتى كەرى مالىی خراپە، بۆیە شەریعت قەدەدەغەى كردو، لەبەر ئەوەى زیانى ھەيە، بێگومان شەریعت ھیچ شتێك قەدەدەغە ناكات، ئەگەر زیانى نەبى و، ھیچ شتێك پەوا ناكات كە سوودی نەبى و باش نەبى.

(مُسْتَنْفِرَةٌ): (جَمْعُ نَافِرٍ: نَافَرٌ وَاسْتَنْفَرَ وَنَفَرَ مِثْلَ عَجَبٍ وَاسْتَعْجَبَ، وَبِالْفَتْحِ مُسْتَنْفِرَةٌ أَيْ: مُنْفَرَةٌ مَذْعُورَةٌ)، (نَافَرٌ وَاسْتَنْفَرَ وَنَفَرَ) واتە: سەلمیەو، وەك (عَجَبٌ وَاسْتَعْجَبَ) سەرى سورما، ھەردووکیان بە مانای (سەرى سورما)ن، بەلام

(مُسْتَنْفِرَة) یانی: سَلَمیوه وهو ئە گەر فەرموو باشی: (نَافِرَة) یانی: سَلَمیوه وهو دوورکەوتوو وهو پاكردوو، هەر دەگونجا، بەلام (مُسْتَنْفِرَة) واتە: زۆر بە توندی دەسلەمنه وهو پادە کەن و هەلدین، بۆیەش بە کو هیناویەتی، لەبەر ئەوهی ئەوی دیکەش کۆیە (کَانَهُمْ)، (حُمِر)، وهك که رانی سَلَمیوه وهو پاكردوو وان، ههروهها (مُسْتَنْفِرَة) ش خویندراوه تهوه، واتە: سَلَمیواوه وهو دەرکراو ترسیندراوو، ناچارکراو بە پاكردن.

(قَسُورَة): بە مانای شیر (الأسد) دی، ههروهها به مانای تیرهاوێژانیش دی، ئەو کاتەش: (قَسُورَة: جَمْعُ قَسُور: الرّامي)، تیرهاوێژ، (قَسُورَة) کۆیە کە یانە، وهك دوایی باسی دهکەین، بەلام لێره دا (قَسُورَة) یان زیاتر بە شیر لێکداوه تهوه.

(صُحُفًا مِّنْشَرَّةً): (صُحُف: جَمْعُ صَحِيفَة)، واتە: لاپەرە، پەر، (مُنْشَرَّةً) واتە: مَفْتُوحَة أَوْ مَقْرُوءَة) کراوه، یان خویندراوه، هەر کامێکیان داوا دهکات که نامهیه کی کراوهی بۆ بێ، ئنجا هی ههموویان، دهبنه نامه کان، نامه کراوه کانیش که کو دهبنه وه، دهبنه (مُنْشَرَّةً) نامه کراوه کان.

(ذِكْرُهُ): (أَي ذَكَرَ اللَّه)، راناوی (ه) بۆ خوا دهچێته وه، واتە: یادی خوا دهکاته وه، یاخود: (ذَكَرَ الْقُرْآن) قورئان دینێته وه یادی خوێ و پهندی لێوه رده گری.

(أَهْلُ النُّقُوى): (أَهْلُ الشَّيْءِ مُسْتَحِقُّهُ)، ئەهلی شتێک بریتیه له هەر که سێک پێی شایسته بێ بهو شته، (وَأَصْلُهُ أَنَّهُ مُلَازِمُ الشَّيْءِ وَخَاصَّتُهُ وَقَرَابَتُهُ)، له بنچینه دا ئەهل بریتیه له شتێک که بهردهوام له گەڵ شتێکدا بێ و، تایبەت بێ پێیه وهو لێی نزیک بێ، که دهفه رموی: (أَهْلُ النُّقُوى) واتە: (حَقِيقٌ بِأَن يَتَّقِيَ، وَأَهْلُ الْمَغْفِرَة: حَقِيقٌ بِأَن يَغْفِرَ)، خوا شایستهیه بهوهی پارێزی لێ بکری و، شایسته شه بهوهی ببووری و چاوپۆشی بکات له بهنده کانی.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

له کو‌تایی ئه‌م سووره‌ته‌دا، خوای به‌رز چوار بابه‌تی گه‌وره‌و گرنگ ده‌خاته‌پوو، که یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه:

﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ﴾ هه‌موو که‌سیک به‌ هوئی ئه‌وه‌وه‌ی کردوویه‌تی، بارمه‌یه، چه‌پسه‌و هیشتراوه‌یه، له‌ کوئی؟ باسی نه‌کردوه به‌لام بیگومان له‌ دۆزه‌خدا هیشتراوه‌یه، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی دوایی ده‌فه‌رموئی: ﴿إِلَّا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ ﴿فِي جَنَّتٍ﴾ جگه‌ له‌ هاوه‌لانی راسته، له‌ نیو باخه‌کان دان، ئنجا مادام هاوه‌لانی راسته له‌ نیو باخه‌کاندان و جیاکراونه‌وه، له‌و په‌هن کرانه، به‌هوئی کرده‌وه خراپه‌کانیانه‌وه، که‌واته: ئه‌وان (هاوه‌لانی چه‌په) بارمه‌وه په‌هنی کرده‌وه خراپه‌کانی خو‌یانن له‌ دۆزه‌خدا، بۆیه‌ش خوا ﴿تَعَالَى﴾ نه‌یفه‌رمووه: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ مِنَ الْأَعْمَالِ السَّيِّئَةِ رَهِينَةٌ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾، هه‌ر که‌سه به‌ هوئی کرده‌وه خراپه‌کانی که‌ وه‌ده‌ستی هیناون، له‌ ئاگری دۆزه‌خ دا بارمه‌یه، چونکه‌ دواییه‌که‌ی ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی، بارمه‌یه (رهینه)، واته: بارمه‌یه له‌ دۆزه‌خدا.

ئه‌وه‌ش که‌ کردوویه‌تی، (گسبت) هه‌م بۆ چاکیش به‌کاردی، هه‌م بۆ خراپیش، به‌لام به‌پیی سیاق ده‌زانین که‌ لیره‌دا مه‌به‌ست پیی وه‌ده‌سته‌پێانی کرده‌وه‌ی خراپه.

﴿إِلَّا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ جگه‌ له‌ هاوه‌لانی راسته، ئه‌وانه‌ی به‌ ده‌ستی راستیان لیستی کرده‌وه‌کانیان ده‌دریته‌وه، یاخود ئه‌وانه‌ی ده‌خرینه‌ لای راست.

﴿فِي جَنَّتٍ يَسْأَلُونَ﴾ ﴿عَنِ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئه‌وان له‌ چه‌ند باخیکی ناوازه‌دان، (یتسألون) وشه‌ی (تسائل) له‌سه‌ر کیشی (تفاعُل) یانی: له‌ یه‌کدی ده‌پرسن، پێشی له‌ یه‌کدی ده‌پرسن، ئنجا پرووی پرسیار له‌ تاوانباران ده‌که‌ن، یاخود: له‌

بارەى تاوانبارانەو ە لە یە کدى دە پرسن، لە بەینى خویندا لە یە کدى دە پرسن، لە بارەى تاوانبارانەو، ئنجا روو لە تاوانباران دە کەن و دە لێن:

﴿ مَا سَأَلَكُمْ فِي سَفَرٍ ﴾، چ شتێک ئێوەی خستە ئێو ئاگرى دۆزەخەو؟ ھەندێک لە زانیان گوتوو یانە: (يَتَسَاءَلُونَ)، ھەرچەندە لە سەر کیشى (تَفَاعَلَهُو) بۆ ھاوبەشیی و بە شدارییە، بە لام ھەر مەبەست پێى پرسیار کردنە، واتە: (يَسْتَلُونَ عَنِ الْمُجْرِمِينَ)، لە تاوانبارەکان دە پرسن: ﴿ مَا سَأَلَكُمْ فِي سَفَرٍ ﴾، چ شتێک ئێوەی خستە ئێو سەقەرەو؟.

ئنجا دیتە سەر بابەتی دوو ەم:

﴿ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴾ ٤٣ ﴿ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ﴾ ٤٤ ﴿ وَكُنَّا نَحْوُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴾ ٤٥ ﴿ وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ﴾، تاوانباران چوار کردەو ەى خراپى سەرەکیى خوین باس دە کەن و دە لێن: بە ھۆى ئەو چوار کردەو ەو خراپە دۆزەخەو ە:

﴿ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴾، گوتیان: ئێمە لە نوێژکەران نەبووین، واتە: ھۆکارى یە کەمى چوونە ئێو دۆزەخمان ئەو ە، ئێمە بە ندایە تییمان بۆ خوا ئە نجام نە دە دا، کە دە فەرموێ: ﴿ لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴾، بە دلنایى دیندارى و مسوڵمانە تى لە نوێژەو دە ست پێناکات، بە لکو لە بووناسیەو ە لە تێروانىنى راست و دروست و، دوایى لە ئیمان و عەقیدەو ە، دە ست پێدە کات ئیمان بە خوا ﷻ، ئیمان بە پیغەمبەرى خوا مو حەممە د ﷺ، و، ئیمان بە پیغەمبەرەو ە، بە فریشتەکانى خوا، بە کتیبەکانى و، بە پۆژى دوایى، ئنجا دوایى نۆرە دیتە سەر پەرستشەکان، کە لە ھەموویان گە رگە تر نوێژە، بە لام بۆچى ئەوان دە لێن: ﴿ لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴾، ئێمە لە نوێژکەرەو ە نەبووین؟ چونکە نوێژکەرەو ەکان تێروانىن و بووناسیەکی راستیان ھە، ئیمان و عەقیدەیان ھە، پەرستشەکانیان ھەن و بە ندایە تییان بۆ خوا ھە، ھەموو ئەو شتانەیان ھەن.

﴿وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ﴾، هەر وهه ها ئیمه له وانه نه بووین خواردن بدهین به نه دار.

﴿وَكُنَّا نَحُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ﴾، دواى ئه وهى وازلێهێنانى دوو كرده وهى ههره چاك ده خه نه پروو، كه بریتین له: نوێژكردن و خواردن دان به نه دار، واته: فهوتاندنى مافى خواو مافى خه لك، واته: نه بوونى خواپه رستى و خه لك دۆستى، ئنجا دوو خراپه ی دیکه ش باس ده كهن، كه ئه گهر دووه كانى پێشى چواندنى دوو ئهركى گه وهرو گرنگ بوون، ئه و دووانه ی دیکه ش، ئه نجامدانى دوو خراپه ی زۆر پيس و بێرهزان:

یه كه میان: ﴿وَكُنَّا نَحُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ﴾، ئیمه عاده مان وابوو له گه ل تێرزاواندا تیده پرژاین، واته: ههر كوړو مه جلیسك قسه ی خراپى تیدا كرابایه، وهك گالته پێكردن و تانه دان له قورئان و له پێغه مبهرو له ئیسلام و ههر قسه یه كى دیکه ی خراپ كرابایه، ئیمه له گه ل تێرزاواندا تیده پرژاین، پێشتریش گوتمان: (خَوْض) له ئه سلدا بریتیه له چوونه نیو ئاو، یان چوونه نیو باتلاغ و شتیكى شل، به لام دواى خوازراوه ته وه بو چوونه نیو قسه ی خراپ، واته: له گه ل ئه وانه دا كه تیده پرژانه نیو قسه ی خراپ، ئیمه ش تیده پرژاین و سه رمان بو ده له قاندن.

دووه میان له كرده وهى خراپ كه ئه نجاممان ده دا: ﴿وَكُنَّا نَكُذِّبُ يَوْمَ الدِّينِ﴾، ئیمه به پۆژى سزاو پاداشت بێپروا بووین و به درۆمان داده نا، كه واته: ئه وه چوار گونا هه كه:

۱- نوێژ نه كردن.

۲- خواردن نه دان به نه دار.

۳- قسه ی خراپ كردن له گه ل قسه ی خراپ كه رانداو، بێپروایى له گه ل بێپروایانداو دژایه تى كردنى ئیسلام له گه ل دژایه تى كه راندا.

۴- پروایى نه بوون و به درۆ دانانى سزاو پاداشت.

﴿حَقَّ أَتْنَا الْيَقِينَ﴾ (یقین) یانی: دَلیلی، بەلام لیږەدا بە مانای مردن (موت) ه، چونکه مردن هەموو کەسێک لێی دَلیایه، بۆیه ئەو وشەیهی بۆ بەکارهاتوه، وهك له سوورپهتی (الحجر) یشدا دةفەرموئ: ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَقَّ يَأْنِكَ الْيَقِينُ﴾ واته: پەرورەدگاری خۆت بپەرستە تاكو یەقینت بۆ دئی، ئنجا ئەگەر یەقین بە مانای مردن بێت، مردن بۆ مرووف دئی، بەلام دەشگونجی بە مانای دَلیایی بئی، واته تاكو دَلیاییت بۆ دئی، بەو واتایە دَلیا دەبی کە بەرەو مەرگ دەچی، لیږەش ﴿حَقَّ أَتْنَا الْيَقِينَ﴾ تاكو تێمە دَلیا بووین و دَلیاییمان بۆ هات کە تازە ژیانی دنیا بەجی دێلین، هەتا ئەو کاتە، تێمە هەر لەسەر ئەو چوار کردەوه خراپە بەردەوام بووین.

﴿فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّفِيعِينَ﴾ ئەم (ف) یە دەگونجی (فاء التفریع) بئی، واته: بێنا لەسەر ئەوهی رابرد، تکای تەکااران سوودیان پێناگەین، یاخود لیږەدا (ما) بۆ لابردن (نفي) نیه، بەلکو (ما الإستفهامية) یه: ﴿فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّفِيعِينَ﴾ ئایا تکای تەکااران چ سوودیکیان پئی دەگەین؟ واته: هیچ سوودیکیان پئی ناگەین، بۆیه ش تەکااران تەکیان بۆ ناکەن، چونکه دەزانن تەکااردن سوودیان پێناگەین و بئی سووده، ئەوانەش کە تەکا دەکەن: فریشتەکان و پیغەمبەرانی و شەهیدان و زانیانن، قسە ی بئی جی ناکەن، یانی: قسەیهك ناکەن جی نەگری و تەکیهك ناکەن وەرناگیری.

ئنجا بابەتی سییەم خراوەتە روو.

کە بریتیه لە هەلۆیستی خراپ و نەڕێنێانە ی بێپروایەکان لە بەرانبەر قورئانداو دەفەرموئ: ﴿فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذِكْرِ مُعْرِضِينَ﴾ ئەوه چیانە پشت هەلکردوون، روو وەچەرخی ن لە بیرخەرەوه، واته: روو وەچەرخی ن لە قورئانی بیرخەرەوه.

﴿كَانَهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ۖ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ وهك کە رانی سلەمیوه وەن کە لە شیر رادەکەن، یاخود لە راوچییان رادەکەن، یانی: بێپروایان وهك کەرە کتوییانی

سَلَّهْمِيووهن كه شَيْرِيك ده بينن، راده كهن، يا خود: راو چيان ده بينن، لِييان راده كهن، تاكو راويان نه كهن، بِييروا يانيش له قورئان دوورده كه ونه وه، قورئانيك كه راستيه كانيان ده خاته وه بِيرو، په ندو ئاموژگارييه بِييان، كه چي ئاوا لِيي راده كهن!

﴿بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ اَنْ يُؤْفَىٰ صُحُفًا مِّنْشَرَةٍ﴾، به لكو - زياد له وهش - هه ر مَرُوقِيك له وان، ده يه وِي لاپه ره كراوه كاني بُو بِيِن، لاپه ره كراوه كاني پِي بدرِيِن، واته: ده يانه وِي نامه ي كراوه يان بُو بِي، وهك دوايي باس ده كه ين، ده يانگوت: ده بِي نامه يه كمان بُو بِي: له خواي په روه ردگار وه، بُو فلانكه سي كورِي فلانكه س! موحه ممه د ﷺ پِيغه مبهري منهو برواي پِي بِينه!

﴿كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ﴾، خوا ده فه رموِي: با واز بِيِن، يا خود: ئه و داوايه ي ده يكه ن داوايه كي بِي جِييه و پووچه، ﴿بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ﴾، به لكو هَوِي بروا نه هِيئان يان به قورئان، به پِيغه مبهري، به ئيسلام، ئه وه يه كه ترسي روژي دوايان نيه، ترسي مه نزلگاي كوئايان نيه.

ئنجابابه تي چواره م باس ده كات.

له سِي ئايه تي كوئاييدا و ده فه رموِي: ﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ﴾، جاريكي ديكهش با واز بِيِن، له و قسانه، يان واز بِيِن له كوفرو بِيروايي، ﴿إِنَّهُ تَذَكَّرٌ﴾، به دلنيايي ئه و (قورئان) ه بِيرخه ره وه يه، ئاموژگاريي و په نده.

﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾، ئنجابه ر كه سِيك بيه وِي ده كه وِيته وه يادي، چي ده كه وِيته وه ياد؟ خواي ده كه وِيته وه ياد، يا خود: ﴿ذَكَرْهُ﴾، هه ر كه سِيك بيه وِي قورئاني ده كه وِيته وه ياد.

﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ﴾، ناشكه وِيته وه ياديان، خوا ﷻ يان قورئان، مه گه ر خوا بيه وِي، ﴿هُوَ اَهْلُ النَّفْوٰى وَاَهْلُ الْغَفْرِ﴾، ئه و (خوا) شايسته ي پاريز ليكرانه و شايسته ي ليپوردن يشه.

لیره‌دا که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، ناکه‌وئته‌وه یادیان و بیریان ناکه‌وئته‌وه، یاخود په‌ندی لیوه‌رناگرن، مه‌گهر خوا‌بیه‌وئ، بو‌ئه‌وه‌یه که مرو‌قه‌کان بزائن هیچ شتیک له ویستی ره‌های خوای په‌روه‌ردگار به‌ده‌ر نیه‌و، مرو‌قه‌کان ناتوانن هیچ هه‌نگاوئیک بنین، له ژیر چه‌تری ویستی ره‌های خوای په‌روه‌ردگاردانه‌بئ، به‌لام خوا به ویستی ره‌های خوئ، ویستیکی به‌شیی (جزئی) یشی به مرو‌قه‌کان داوه، بایی ئه‌وه‌نده‌ی چاکه‌ی پیبکه‌ن، یان خراپه‌ی پیبکه‌ن و، شایسته‌ی سزاو یاداشت بن.

له نۆڤه كۆمەلایەتییهكان لێكەڵاتن
 Stay in touch on social media
 نەن هەمە ئێر مۆواف القوالم الاجتماعی

هەلی بابیر/ AliBapir

هەلی بابیر/ AliBapir

کەتانی
 ڤاکەیانانی مەکتەبی مامۆستا هەلی بابیر

www.alibapir.net
 English - عربي - کوردی

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

PDF

Alibapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

QR codes for Telegram, WhatsApp, and Instagram

Alibapir

Alibapir

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

جگه له هاوه لانی راسته، هه موو که س بارمته ی کرده وه خراپه کانیه تی (له دۆزه خدا)، به لام ئه وان له باخاند له یه گدی ده پرسن له باره ی تاوانبارانه وه: (پییان ده لێن:) چی ئیوه ی خسته دۆزه خه وه؟ ئه وانیش چوار هوکاران ده خه نه پروو: نوێژنه کردن و، هاوکاری نه کردنی نه دار له خواردن پێداندو، قسه ی خراپ کردن له گه ل قسه ی خراپکه راندو، به درو دانانی پوژی سزاو پاداشت، هه تا مردنیان بو هاتوه و، سه ره نجام له فریانه هاتنی تکای تکاکاران بویان:

خو ده فه رموی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينٌ ۖ ﴿٣٨﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْإِيمَانِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّاتٍ يَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۖ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَحُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٧﴾ فَمَا نَفْعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له نو برگه دا:

(١)- ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينٌ﴾ هه موو که سی که به وه ی کردو یه تی بارمته یه، (الرهن: الوفاق والحبس، ومنه الرهن في الدين، وهذا من العام المراد به الخصوص، القرينة والباء للمصاحبة لا للسببية)، (رهن): به مانای به ستنه وه و چه پس کردن دی، له ویشه وه یه بارمته ی قهرز، که سی که قهرزی له سه ر که سی که، بابای قهرزدار ده لێ: با ئه م و لاخه م له لای تو بێ، یان ئه و فه رشه م له لای تو بێ، یان ئه و زه و ییه م به ده ست تو وه بێ، تا کو قهرزه که ت ده ده مه وه.

ئىنجا لىرەدا: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ﴾، بە گشتى ھاتو، بە لام مەبەست پىي تايىبەتە، بە ھۆى بەلگەو نىشانەيەكەوھە كە ناچارمان دەكات، واتە: ھەرچەندە دەفەر موئ: ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾، ھەموو كەسك بارمەتەي كەدەوھەكانى خۆيەتەي، كە مەبەست پىي نىو دۆزەخە، بە لام بە دلىيەي ھەموو مەوھەكان ناچە دۆزەخ و، بەلگەو نىشانەمان ھەيەو بەلگەكەش ئەوھەي، كە دوایى خوا (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) جيا دەكاتەوھە لەو حوكمە.

كە دەشفەر موئ: ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾، (ب) لىرەدا بو ھۆكاريى نىە، بەلكو بو ھاوھلىتەي و لەگەلدا بوونە.

واتە: ھەموو كەسك لە جوغزى حوكمى كەدەوھەكەي خۆيدا بارمەتەيە، (الطبري) ئاواي مانا لىكداوھەتەوھە دەلى: (كُلُّ نَفْسٍ مَّامُورَةٌ مِّنْهُنَّ، مِمَّا عَمِلَ مِنْ مَّعْصِيَةِ اللَّهِ فِي الدُّنْيَا، رَهِيْنَةٌ فِي جَهَنَّمَ)، ھەموو كەسك كە فەرمان پىكراوھە قەدەغە لى كراوھە، بەھۆى ئەوھەوھەي لە دنيادا سەرپىچى لە خوا كەدەوھە، لە دۆزەخدا بارمەتەيەو ھەپس كراوھە.

(الطبري) لە ئىبنو عەباسەوھە (خوا لىيان پازى بى) بە ژمارە (٣٥٥٧٥) ھىناوھەتەي، لە تەفسىرى: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ﴾، دەلى: (مَّاخُوذَةٌ بِعَمَلِهَا)، ھەموو كەسك بە كەدەوھەكەي خۆي گىراوھە، واتە: سزا دەدرى و لە دۆزەخدا دەھىلدەرىتەوھە.

دەشگونجى بگوتەرى: ھەموو كەسك بارمەتەي كەدەوھەكانى خۆيەتەي، ئەگەر چاكن، ئەگەر خراپ، ھەموو كەسك لە گرەوى كەدەوھەكانى خۆيداھەو، چارەنووسى بەستراوھەتەوھە بە كەدەوھەكانىھەو، ئەگەر كەدەوھەكانى چاك بن دەيەنە بەھەشت و، ئەگەر خراپ بن دەيەنە دۆزەخ، دەشگونجى ئەو مانايەشى لى بدرى و لە پرووى پىزمانىيەوھە ئەو مانايەش دەگەيەنەي، بەلام پەوت (سياق)ەكە ئەو مانايە زياتر ساغ دەكاتەوھە، كە مەبەست پىي ھەموو كەسك تاونبارە، كە بارمەتەو

حەپسە بەهۆی کردەووە خراپەکانیەو، لە دۆزەخدا، بە نیشانەو بەلگە ی ئه‌وه‌ی دوا‌یی خوا هاو‌ه‌لانی راسته‌ جیا ده‌کاته‌وه‌ له‌وان.

شیکردنه‌وه‌یه‌کی وشه‌ی (رَهِيْنَةٌ):

(رَهِيْنَةٌ: مَصْدَرٌ بِوَزْنِ فَعِيلَةٍ كَالشَّيْمَةِ، فَهُوَ مِنَ الْمَصَادِرِ الْمُقْتَرَنَةِ بِهَاءٍ كَهَاءِ التَّائِيثِ، مِثْلَ الْفُعُولَةِ وَالْفَعَالَةِ، وَلَيْسَ هُوَ مِنْ بَابِ فَعِيلٍ الَّذِي هُوَ وَصْفٌ مَعْنَى الْمَفْعُولِ، مِثْلَ قَتِيلَةٍ، إِذْ لَوْ قَصَدَ الْوَصْفُ، لَقِيلَ رَهِيْنٌ، لِأَنَّ فَعِيلًا مَعْنَى مَفْعُولٍ، يَسْتَوِي فِيهِ الْمَذْكُورُ وَالْمُؤَنَّثُ، إِذَا جَرَى عَلَى مَوْصُوفِهِ)، واته‌: وشه‌ی (رَهِيْنَةٌ) چاوگه‌ له‌سه‌ر کیشی (فَعِيلَةٍ)، وه‌ك (شَيْمَةٍ)، [به‌ مانای جنیو (شتم)]، ئنجا وشه‌ی (رَهِيْنَةٌ) له‌و چاوگانیه‌، كه‌ (هَاء) یکی له‌گه‌ڵدایه‌ وه‌ك (هَاء) ی مبینه‌، وه‌ك (فَعُولَة) وفعالة) ئه‌وانیش به‌هه‌مان شیوه‌ هه‌ر چاوگن، لی‌ره‌دا (رَهِيْنَةٌ) له‌ جو‌ری (فَعِيل) یك‌ نیه‌ كه‌ وه‌سف بـی به‌ مانای (مَفْعُول)، وه‌ك (قَتِيلَة)، چونكه‌ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست وه‌سف بووایه‌، ده‌گوترا: (رَهِيْنٌ): (كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ رَهِيْنٌ)، چونكه‌ (فَعِيل) كه‌ به‌ مانای (مفعول) بـی، ئیرینه‌و مبینه‌ی تیدا یه‌كسان، كاتـی ده‌بیته‌ وه‌سف بـو وه‌سفكراوه‌كه‌ی.

واته‌: كه‌ ده‌فه‌رمو‌ی: (كُلُّ نَفْسٍ) هه‌رچه‌نده‌ (نفس) مبینه‌ی مه‌جازیه‌، به‌لام بۆیه‌ نه‌گوتراوه‌: (رَهِيْنَةٌ)، چونكه‌ وشه‌ی (رَهِيْنٌ) له‌سه‌ر کیشی (فَعِيل) ئه‌گه‌ر به‌ مانای به‌ركار (مفعول) بـی، بـو مبینه‌و ئیرینه‌ وه‌ك یه‌كه‌: (إِمْرَأَةٌ رَهِيْنٌ، وَرَجُلٌ رَهِيْنٌ)، به‌لام لی‌ره‌دا (رهینه‌) به‌ مانای چاوگه‌، واته‌: (كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ رَهْنٌ)، هه‌موو كه‌سیك‌ به‌وه‌ی کردوو‌یه‌تی، بارمته‌یه‌ یان بارمته‌كراوه‌.

٢- ﴿إِلَّا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾، جگه‌ له‌ هاو‌ه‌لانی راسته‌، هاو‌ه‌لانی راسته‌ش ئه‌وانه‌ن، به‌ ده‌ستی راستیان نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان ده‌دریته‌وه‌، ئه‌و واتایه‌ له‌ قورئان دا هاتوه‌: ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾ (الحاقة، هه‌ندی‌کیش گوتوو‌یانه‌: (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) ئه‌وانه‌ن له‌ لای راست پاده‌گیرین، به‌لام مادام خوا له‌ قورئاندا پوونی کردوته‌وه‌، كه‌واته‌:

نامەدرانەووە بە دەستی راست، نیشانەی چوونە بەهەشتەو، بە دەستی چەپ، نیشانەی چوونە دۆزەخە.

تَنْجَا (الطبري) له تەفسیرەکەی خۆیدا لە عەلی کوڕی ئەبی تالیبەووە (خوا لای پازی بێ) بە ژمارە (٣٥٥٨١) هیناویەتی، گوێوویەتی: (أَصْحَابُ الْيَمِينِ هُمُ الْوِلْدَانُ أَوْلَادُ الْمُسْلِمِينَ) هاوێلانی راستە بریتین لە منداڵەکان، منداڵانی مسوڵمانان، ئەوانە لە بەلغەن لە کوڕو کچ، هەر (الطبري) لە ئێبنو عەبباسەووە (خوا لایان پازی بێ) بە ژمارە (٣٥٥٨٥) هیناویەتی، گوێوویەتی: (أَصْحَابُ الْيَمِينِ هُمُ الْمَلَائِكَةُ)، هاوێلانی راستە، بریتین لە فریشتەکان، بۆیەش (الطبري) ئەو دوو رایانە دێتی، دەلی: (لَأَنَّهُمْ لَمْ يَقْتَرِفُوا ذُنُوبًا، وَلَمْ يَعْرِفُوا، وَلَوْ عَرَفُوهَا لَمْ يَكُونُوا لِيَسْأَلُوهُمْ)، واتە: هاوێلانی راستە (چ منداڵەکان بن، منداڵی نەبەلغی مسوڵمانان، چ فریشتەکان بن)، لەبەر ئەوەی گوناھیان نەکردوون، بۆیە نازانن گوناخ چییە؟ ئەگەر زانیایان، لە تاوانبارانیان نەدەپرسی (بۆچی چوونە دۆزەخ؟)، چونکە دەیانزانی گوناھیان کردوون و، شارەزای گوناھان دەبوون و پێویستی نەدەکرد پێرسن.

بەلام پێم وایە (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) هەر ئەوانەن، کە بە دەستی راستیان نامەی کردەووەکانیان دراوەتەووە، لە قورئاندا خوا ﷻ (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) هەر بەو واتایە بەکارهێناوە، بەلی ئەو دوو واتایەش، کە (الطبري) هیناونی لە عەلی کوڕی ئەبی تالیب (خوا لای پازی بێ) و، لە ئێبنو عەبباسەووە (خوا لایان پازی بێ)، پێیان تێدەچێ، بەلام مادام خوا ﷻ لە قورئاندا (أَصْحَابُ الْيَمِينِ)ی لە چەند شوێنان پێناسە کردوون، کە ئەو بروادارانەن بە دەستی راستیان نامەی کردەووەکانیان دەدرێتەووە، هەر بەو تەفسیر بکری باشە.

٣- ﴿فِي جَنَّةٍ يَسْأَلُونَ عَنِ الْمُجْرِمِينَ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ﴾، ئەوانە لە چەند باخێکدان، لە تاوانباران دەپرسن، چ شتێک خستنیە ئێو سەقەرەو؟ ﴿يَسْأَلُونَ﴾ لەسەر کیشی (تَقَاعِل) ه، واتە: لە یەکدی دەپرسن، ﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ﴾، چ شتێک ئێوێ خستە

ئېو سەقەرەو (أَي: مَا أَدَخَلَكُم فِي سَفَرٍ؟) چ شتېك ئېوھى ئاخىيە ئېو ئاگرى دۆزەخەو، بۆيە ھەندېك لە زاناين گوتوويانە: ﴿يَسْأَلُونَ﴾ لېرەدا ھەر بە مانای پرسیار دەكەن ﴿يَسْتَلُونَ﴾، ھەندېكېش گوتوويانە: ﴿يَسْأَلُونَ﴾ واتە: لە ئېو خۇياندا دەپرسن و مشت و مېر دەكەن لە بارەى تاوانبارەكانەوھو دوايى پرويان تېدەكەن: ﴿مَا سَأَلَكُمْ فِي سَفَرٍ﴾ چ شتېك ئېوھى خستە ئېو سەقەرەوھ؟ ھەردوو واتايەكە ھاتوون:

يەكەم: ھاوھلانى دەستە راست ھەندېكيان لە ھەندېكيان دەپرسن، لە بارەى تاوانبارەكانەوھ.

دووەم: ئەوھيە لېرەدا رېژگەى (تَفَاعُل) كە بۆ ھاوبەشييە، بەكارھېتراوھ بۆ مانای دووبارەكردنەوھى كرداريك، واتە: زۆر لە يەكدى دەپرسن، ھەر كامپيكيان زۆر لەوى ديكە دەپرسى، ئنجا ھەر كرداريك زۆر دووبارە بېتتەوھ، دەيخەنە سەر كېشى (تَفَاعُل).

كاتىك ئەوان لىيان دەپرسن: چ شتېك ئېوھى خستە ئېو سەقەرەوھ؟

ئەوانىش ئاوا وەلام دەدەنەوھو چوار ھۆكاران دەخەنەپوو:

ھۆكارى يەكەم:

(۴) - ﴿قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلِينَ﴾، گوتيان: ئېمە لە نوێژكەران نەبووين.

ھۆكارى دووەم:

(۵) - ﴿وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ﴾، ئېمە عادەتھان وانەبوو خواردن بەدەين بە نەدار.

ھۆكارى سێھەم:

(۶) - ﴿وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْفَاضِينَ﴾، ئېمە لەگەڵ تېرزاواندا تېدەپژاين، واتە: ھەر كەسك قسەى خراپى كردبايە، ئېمەش بەشدارييمان دەكرد، بە تاييەت دژايەتیی ئىسلام و گالتهكردن بە قورپان، توانج و پلار گرتن لە پېغەمبەرى خوا ﷺ.

هۆکاری چواره م:

(٧)- ﴿وَكَاذِبٌ يَوْمَ الدِّينِ﴾، تيمه عاده تمان وابوو رۆژی سزاو پاداشتمان به درۆ داده نا.

(٨)- ﴿حَتَّىٰ أَتَنَّا الْيَقِينَ﴾، تاكو يه قينمان بۆ هات، (الْيَقِينُ: اسْمٌ مَصْدَرٍ يَقْنُ كَفَرِحَ، إِذَا عَلِمَ عِلْمًا لَا شَكَّ مَعَهُ وَلَا تَرَدُّدًا)، (يَقِينُ) ناوی چاوگه له سه ر كيشی (فَرِحَ)، ته گهر زانياريه كي زاني هيچ دوو دلي تيدا نه بئ، كهواته: ﴿حَتَّىٰ أَتَنَّا الْيَقِينَ﴾، هه تا زانياريه كي جبي دلياييمان بۆ هات، كه تازه تهوه ژياني دنيا به جي ديئين، ئنجا ده سته رداري تهو كرده وه خراپانه بووين، تهو يش به ناچاري و بويان نه ده كرا، يا خود وشه ي (يَقِينُ) به ماناي دلياييه، به لام خوازراوه تهوه بۆ مردن، چونكه هه موو كهس له مردن دليايه، هه موو كهس ده زاني ده مري، بويه وشه ي (يَقِينُ) بۆ مردن به كارهي تراوه.

(٩)- ﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ﴾، ئنجا تكاي تكاكاران هيچ سووديان پيناگيه ني، تكاكاران يش پيغه مبه ران و فريشته كانن و زانايان و شه هيدانن، ده شگونجي لي ره دا (ما) بۆ پرسيار كردن (مَا الْإِسْتِفْهَامِيَّة) بي، واته: (فَأَيُّ نَفْعٍ تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ!)، تايا چ سووديكيان پي ده گيه ني، تكاي تكاكاران؟ كهواته: تكاكاران تكيان بۆ ناكهن، چونكه ته گهر پيغه مبه رانن، ته گهر فريشته كانن، ته گهر شه هيدانن، ته گهر زانايانن، پيشوه خت ده زانن تايا خوا ﷻ موله تي له سه ر كيه تكاي بۆ بكري؟ بويه قسه يه ك ناكهن جي نه گري و، له وي قسه ي بي جي ناكهن.

(الزمخشري) له ته فسير كردني تهو پرسته ي ده، كه له سه ره تاي سووره تي (النساء) دا هاتوه: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ﴾، ده لي: (هُوَ كَقَوْلِ (تَدَاعَيْنَا) إِذَا كَانَ الْمُتَكَلِّمُ مُفْرَدًا يُقَالُ دَعَاوْتُ وَإِذَا كَانَ مُتَعَدًّا يُقَالُ تَدَاعَيْنَا، وَنَظِيرُهُ: رَمَيْتُهُ وَتَرَامَيْتَا، وَرَأَيْتُ الْهَلَالَ وَتَرَأَيْتَاهُ، وَلَا يَكُونُ هَذَا التَّفَاعُلُ مِنَ الْجَانِبَيْنِ، أَيِ هُوَ فَعَلَ وَاحِدٌ مِنْ جَانِبٍ وَاحِدٍ فِي الْعَدَدِ الْكَثِيرِ، وَعَلَى هَذَا يَكُونُ مَفْعُولٌ يَتَسَاءَلُونَ مَحْذُوفًا، يَدُلُّ عَلَيْهِ قَوْلُهُ: (عَنِ الْمُجْرِمِينَ)، وَالتَّقْدِيرُ: يَتَسَاءَلُونَ الْمُجْرِمِينَ عَنْهُمْ، أَيِ عَنِ سَبَبِ حُضُولِهِمْ فِي سَقَرِ).

(الزُّمَخْشَرِي) زانایەکی زۆر زەبر دەست بوو، لە پرووی پێژمانی عەپەیی و پرووی پەوانبێژییەو، خوا پاداشتی بداتەو و پەحمەتی خۆی لێ بێ، هەندیک لە زانیان هەستیارییەکی زێدە لە پێویستیان هەیه بەرانبەری، بەهۆی ئەووەو کە لە پەپەرەوانی قوتابخانەیی موعتەزێلە بوو، بەلام وەك لە کتیی سێمی مەوسوووەی: (بیرکردنەوی ئیسلامی لە نیوان وەحیی و واقعدا)، لە باسی موعتەزێلەدا، باسمان کردو، لە راستیدا هەموو ئەوانەیی پێیان گوتراو: (أَهْلُ الْحَدِيثِ وَأَشَاعِرَةُ وَمَاتَرِيدِيَّةٌ وَمُعْتَزَلَةٌ وَجَبَرِيَّةٌ وَقَدَرِيَّةٌ وَشَيْعَةٌ)، ئەوانە هەموویان هەندێ بیرو بۆچوونیان هەبوون جیاواز بوون و، مەرج نیە هیچ کامیان تەواو لەسەر هەق بووبێ.

بەلێ زۆرینەیی مسوڵمانان ئەوانەبوون کە لەسەر پێیازی پێغەمبەری خوا ﷺ و چوار جێنشینه سەر راستەکانی (أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ وَعَلِيٌّ) و، هاوێلانی بە گشتیی (خوا لێیان پازی بێ) و خزمان و بنەمالەیی بە گشتیی (خوا لێیان پازی بێ) پۆشتوون، بەلام هەر کەسێ گوترا: موعتەزێلە بوو، هیچ خیری پێو نەبێ و، هەر کەسێ گوترا: ئەهلی حەدیس بوو، هەموو شتێکی خیر بێ، وانیە، دەبێ هەر کەسە وەك خۆی تەماشای بکری، لە نیو ئەهلی حەدیسدا ئەوانەیی بانگەشەیی ئەوێان کردو، زۆر بە دوا پێیازی پێغەمبەری خوا دەکەون، کەسانی بە کەلک نەهاتووش هەن و، کەسانی زۆر چاکیش هەن، وەك ئەحمەدی کوپی حەنبەل و زانیانی دیکەیی بەرجەستە، بەلام کەسانی دیکەش هەبوون کە پەشایی بوون و بە گەل کەوتوون.

هەر وەها لە نیو موعتەزێلەش دا کەسانیک هەبوون، وەك (الزُّمَخْشَرِي) کە قورئانی بۆ تەفسیر کردوین و (الْكَشَاف) تەفسیریکی زۆر نایابەو، شتی زۆر باشی خستۆتەپرو، لە پرووی پەوانبێژییەو، بەلام دیارە هەلەو پەلەش هەبوو لە هەموو لایەکەو، قوتابخانەیی موعتەزێلەش بە گشتیی تێپەراندنی هەبوو لە پشت بەستن بە عەقڵدا، لەسەر حیسابی وەحیی و نەقل، خالە بێیەزە

گەرەكەيان ئەوئەيە، بەو ھۆيەشەوئەيە كە ھەندىك ھەلەى دىكەشيان بوون، بەلام وئپراى ئەو، ھەندىك چاكەشيان بوون، لە بەرانبەر ھەندىك ھەلەو پەلەى ئەوانەدا، كە خۆيان بە شوئىكەوتەى رېياز و ھەدىس زانىو.

(الزَمْخَشَرِي) لە تەفسىرى ئەو ئايەتەى سوورەتى (النِّسَاء) دا دەلئ: ئەمە وەك ئەوئەيە بلئى: (تَدَاعَيْنَا) بانگمان كرد، ئەگەر باباى قسەكەر، يەك بئ دەلئ: (دَعَوْتُ) بانگم كرد، بەلام ئەگەر زۆر بن، دەلئ: (تَدَاعَيْنَا) مانايەكەى ئەوئەيە: يەكدييمان بانگكرد، بەلكو يانى: ھەموومان بانگمان كرد، ھەروەھا (رَمِئْتُ) واتە: ھاويشتم، بەلام (تَرَامَيْنَا) واتە: ھەموومان ھاويشتمان (نەك بەيەكدييمانەو نا)، ھەروەھا (رَأَيْتُ الْهَالَ) مانگى يەك شەوھم بينى، (وَتَرَأَيْنَا) واتە: ھەموومان بينيمان، ئەمەش مەبەست پئى ئەوئەيە (تَفَاعُل) بئ لە دوو لايەنەو، بەلكو كردارىكە لەيەك لاو، بەلام ژمارەيەكى زۆر ئەو كردەوئەيە ئەنجام دەدەن، بۆيە بەركارى (يَتَسَاءَلُونَ) ليرەدا قرتيندراو، چى دەيگەيەنئ؟ وشەى (عَنِ الْمُجْرِمِينَ): (يَتَسَاءَلُونَ عَنِ الْمُجْرِمِينَ)، واتە: ھەموويان دەپرسن، نەك لە يەكدى دەپرسن، بەلكو ھەموويان دەپرسن لە تاوانباران، دەپرسن لە تاوانباران لە بارەى خۆيانەو، (أَي: عَنْ سَبَبِ حُضُولِهِمْ فِي سَقَرٍ)، لە بارەى ھۆكارى ئامادەبوونيانەو لە سەقەردا.

لە كۆتايى ئەم دەرسەدا ئەم فەرمايشتەى پيغەمبەر ﷺ دئين، كە دەفەرموئ: {يَمُوتُ الْمَرْءُ عَلَى مَا عَاشَ عَلَيْهِ، وَيُبْعَثُ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۸۳)، واتە: ھەر مروؤفك لەسەر ئەو دەمرئ كە لەسەرى ژياو، لەسەر ئەوئەش زيندوو دەكرئتەو كە لەسەرى مردو، كەواتە: مروؤف لەسەر چى بژى لەسەر ئەوئەش دەمرئ و، لەسەر چيش ھمئ، ھەر لەسەر ئەوئەش زيندوو دەكرئتەو، بۆيە مروؤف دەبئ وريا بئ، كردەوكانى دەبنە پيئاسەى و دەبنە ھۆكارى ئەوئەى بۆ كوئ بچئ؟.

لە راستییدا مرووف ئەگەر شەیتان فیللی لی نە کات و کلاوی لەسەر نەنی، نابێ
 بیجگە لە ئیمان و کردەووی چاکی خووی، پشت بە هیچ شتیکی دیکە ببەستی،
 وەك: ئەگەر خوا بووی نووسییم دەچمە بەهەشتی، هەر دەچم! چونکە پەنگە
 خوا بووی نووسیی دەچیە بەهەشت، بەلام بەهۆی ئیمان و کردەووی باشی
 خۆتەو، ئەگەر ئیمانێ هەبێ و کردەووی باشت هەبێ، خوا بەهەشتی بۆ
 نووسیوی و، کەسێک بێ ئیمان و کردەووی خراپ بێ، خوا دۆزەخی بۆ نووسیوی،
 کەواتە: ئیمان و کردەووی باشمان، ئاوێنەیکە، سەرەنجام و چارەنووسی خۆمان
 لەویدا دەبینین، چونکە قەدەری خوا پەنھانە، بەلام ئیمان و کردەووی خۆمان،
 دیارەو ئاشکرایە.

مەسەلە ی دووهم:

سەرسوڕمان لە ھۆکاری ڕوو وەرگێرانی بێروایان لە قورئانی بێرخەرەو، کە وەك کەرەکیویانی سەلمیوە، کە لە ترسی شیر ڕادەگەن، ھەڵدین و، ھەر کامیکیان داوای نامە یەکی کراوە دەگات! لە خوا ی بێ وینەو ە بۆی بێ، ئنجا بڕوا دین، بەلام ھۆکار نەترسانیانە لە ڕۆژی دوا ی، نەك نەبوونی بەلگە ی ئیقناعەر:

خوا دەفەر موی: ﴿فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ﴾ ٤٩ ﴿كَانَهُمْ حُمْرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ﴾ ٥٠ ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ ٥١ ﴿بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُّنَشَّرَةٌ﴾ ٥٢ ﴿كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ﴾ ٥٣ ﴿الْآخِرَةَ﴾

شیکردنەو ی ئەم ئایەتانە، لە پێنج بڕگەدا:

(١)- ﴿فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ﴾، ئەو ە چییانە ڕوو وەرگێرن لە بێرخەرەو، پیتی (ف) لێرەدا: (الْفَاءُ لِتَرْتِيبِ انْكَارِ اِعْرَاضِهِمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ عَلَى مَا قَبْلَهُ، مِنْ مُّوجِبَاتِ الْاِقْبَالِ عَلَيْهِا)، (ف) بۆ بنیاتنانی نكوولییکردنە لە پشت ھەڵکردنای لە قورئانی بێرخەرەو، لەسەر ئەو ی ڕابردو، لە داخوایی و ھاندەرەکانی ڕوو تێکردنی، واتە: لە حالێکدا کۆمەڵێك ھاندەر و پالەنر ھەن، بۆ ئەو ی ڕوو لە قورئانی بێرخەرەو بکەن و بڕوای پێ بینن، لە باو ەشی بگرن و پیشوایی لێ بکەن، ئایا ئەوان چییانە کە ڕووی لێو ەردەگێرن و پشتی تێدەکەن؟!.

واتایە کە ی ئاوی لێدیتەو ە: (أَيُّ شَيْءٍ حَصَلَ لَهُمْ حَالٌ كَوْنِهِمْ مُّعْرِضِينَ عَنِ الْقُرْآنِ الَّذِي هُوَ مُّشْتَمِلٌ عَلَى التَّذْكَرَةِ الْكُبْرَى)، چ شتێك بۆیان پەیدا بوو ە لە حالێکدا ئەوان ڕوو وەرگێرن، لەو قورئانە ی بێرخستنەو ی ھەر ە مەزن و گەورە ی گرتۆتە خو ی؟

ئنجاً خوا ﷺ حاله تی ږوو وه رگړپان و ږوو وه چه رانديان له قورټان، وينا ده کات له ديمه نيکدا، که نه وان له ژيانی ناسايی خویندا زوریان بينيوه، ئیستاش ئیمه که سيک له دارستان و جهنگه له کانشدا نه ژي و نهو ديمه نه نه بينی، به لام له فیلم و ته له فزیوندا زور ده بينی، نهویش بریتیه له ږاکردن و سلهمينه وهی که ره کیویان له شیر که په لاماریان ده دا.

(۲) - ﴿كَانَهُمْ حُمْرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ﴾، ده لی که ره کیویه کانی سلهمينه وهن، (حُمْر) کوی (حِمار) ه، (مُسْتَنْفِرَةٌ) ش سیفه تی (حُمْر) ه، (مُسْتَنْفِرَةٌ) که خویندراویش ته وه: (مُسْتَنْفِرَةٌ)، (مُسْتَنْفِرَةٌ) ناوی بکه ر (إِسْم فاعل) ه، واته: سلهمينه وهو ږاکردو، (نافِرَةٌ، مَنْجَفَلَةٌ) سلهمينه ته وهو ږایکړدو، (مُسْتَنْفِرَةٌ) ش ناوی به رکار (إِسْم مفعول) ه، واته: (مُنْفَرَةٌ مذعورة)، سلهمیندراوه ته وهو تر سیندراوه و دوور خراوه ته وه.

(۳) - ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾، له شیر ږایان کړدوه و هه لاتوون، ئنجا مادام دوايی ده فهرمو: له شیر ږایان کړدوه نهو که ره کیویان، که واته: خویندنه وهی: (مُسْتَنْفِرَةٌ) راستره و له گهل رسته ی دوايی دا باشر دیتته وه، چونکه که ره کان خوین سلهمينه وهو ږایان کړدوه له شیر. خاوه نی ته فسیری (الْكَشَاف) ده لی: (الْمُسْتَنْفِرَةُ: الشَّيْذَةُ النَّفَارِ، كَأَنَّهَا تَطْلُبُ النَّفَارَ مِنْ نَفْسِهَا فِي جَمْعِهَا لَهُ، وَحَمْلُهَا عَلَيْهِ)، واته: زور دوور که و تووه و زور سلهمينه وه، وهك سلهمينه وه له خوین داوا بکه ن، له خو بو کو کړدنه وهی خو بو تاودانی دا، واته: زور له خوین ده که ن بسلهمينه وه، نه گهر (مُسْتَنْفِرَةٌ) ش بی، واته: سلهمیندراوه و تر سیندراو.

وشه ی (قَسْوَرَةٍ) ش به دو و اتایان هاتوه:

أ- به مانای شیر هاتوه، (لَأَنَّ الْأَسَدَ يَقْسِرُ الْحَيَوَانَاتِ)، چونکه شیر تازه له کانی دیکه ناچار ده کات و به سهریان دا زال ده بی و ږاویان ده کات.

ب- هه روه ها (قَسْوَرَةٍ) ده شگونجی کوی (قَسُور) بی، به مانای (الرَّامِي) تیرهاویر، ږاوچی، واته: کومه لیکی تیر نه نداز له ږاوچیان، (الطَّيْرِي) به ژماره (۳۵۶۱۰) له نه بی

حه مزه وه هیناویه تی، که گوتووویه تی: (سَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ عَنِ الْقِسْوَرَةِ؟ فَقَالَ: مَا أَعْلَمُهُ بِلُغَةٍ أَحَدٍ مِنَ الْعَرَبِ: الْأَسَدُ، هِيَ عَصَبُ الرَّجَالِ)، واته: پرسیارم کرد له عه بدوللای کوری عه عباس (خوا لیان رازی بی) له باره ی (قِسْوَرَةِ) هوه، ئه ویش گوتی: نه مزانیوه له زمانی هیچ کام له عه ره باند (قِسْوَرَةِ) به مانای شیر هاتبی، به لکو مه به ست کو مه لیکه له پیوان، واته: له تیرنه ندازو راوچییان.

به لام ههر (الطبري) به ژماره (٣٥٦١١) دیسان هیناویه تی: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ قَوْلِهِ: ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾، قَالَ: «هُوَ بِالْعَرَبِيَّةِ: الْأَسَدُ، وَبِالْفَارِسِيَّةِ: شَارٌ، وَبِالنَّبَطِيَّةِ: أَرِيَا، وَبِالْحَبَشِيَّةِ: قَسْوَرَةٌ»، له عه بدوللای کوری عه عباس رارساوه له باره ی: ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ واته: ئه وه که ره کیویانه ی له (قِسْوَرَةِ) رایانکردوه؟ ئه ویش گوتووویه تی: (قِسْوَرَةِ) به عه ره بی پی ده گوتری: (الْأَسَدُ) و، به فارسی پی ده گوتری: شار، (شار ههر مه به ست شیر به کوردی و به فارسی، به لام له به ره وه ی پیتی (ی) له عه ره بییدا نیه، واته: (يَاءُ الْإِمَالَةِ)، ده گونجی بلی: شارو ده گونجی بلی: شیر، به زمانی (نَبَطِي) یش شیر ناریای پیده لێن و، به حه به شه یش قه سه وه ی پیده لێن.

کورتی واتای ئه م ئایه ته موباره کانه ش ئه وه یه، که خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا بیروایه کان ده چوینی به که ره کیویانه وه، کاتی که شیر ده بینن و، شیر په لاماریان ده دات و راده کهن، یان کاتی که ره کیوی راوچییان ده بینن، کاتی خو ی به تیروکه وانه وه بویان دانیشتوون و ئیستاش به تفه نگه وه، راده کهن و ده سلّه منه وه، واته: ئه وانیش ئاوا له قورئان ده سلّه منه وه دوورده که ونه وه، وه ک چوَن که ره کیوی له ترسی شیر راده کهن، له حالیکدا که شیر ده یه وئ که ره کیویان راو بکات و بیانخواست، به لام ئه م قورئانه ده یه وئ هیدایه تیان بدات!!

ئنجا خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا له و وچواندنه، پێه لاتر ده چئ و ده فه رموی:

۴- ﴿بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنشَرَةً﴾، واتە: {کافرەکان ئەک ھەر وەک کەرەکیویان کە لە شیر پادەکەن، لە قورئان دەسلەمنەوہ}، بەلکو ھەر مروؤفیک لەوان دەیەوێ نامە کراوەکانی پێ بدرێن، خوێندراویشەتەوہ: (صُحُفًا)، (مُنشَرَةً)ش خوێندراوہتەوہ: (مُنشَرَةً)، لێرەدا (صُحُف) یان (صُحُف) بە بۆر (ضَمَّة) یان بە زەنە (سکون): (جَمْعُ صَحِيفَةٍ، وَالصَّحِيفَةُ: الْكِتَاب) ھەردووکیان کۆی (صَحِيفَةً)ن و ئەویش بە مانای نووسراو دی، واتە: لاپەرەپەیک، یان پەرەپەیک کە نووسرابێ.

۵- ﴿كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ﴾، نەخیر، بەلکو لە دوامەنزلگا ناترسن، (کَلَّا): (كَلِمَةُ الرَّدْعِ وَالْإِبْطَالِ)، (کَلَّا) وشە بەرپەرچدانەوہو پووچەلکردنەوہی داواکارییەکیانە، واتە: ئەوہی دەیلێن، با وازی لێ بێنن، چونکە ئەوہ داوایەکی بێ جێیە، کە ھەر کامیکیان نامەپەیک لە خوای بەرزەوہ بۆ بێ، ئەوانە دیارە لە کەولی خویان دەرچوون و، ئەگەر لە ئیمان ھێنان بگەرێن، پەکیان لەسەر ئەوہ نەکەوتوہ خوا نامەیان بۆ بنێرێ، خوا نامەپەیک گشتی بۆ ھەموو مروؤفایەتی ناردوہ، کە قورئانەو، نێردراوێکی گشتیشی ناردوہ بۆ ھەموو مروؤفایەتی، کە موخەممەد ﷺ و کۆتا نێردراو پێغەمبەری خواپە، وەک چۆن قورئانیش کۆتا فەرماشت و کتیبی خواپە، ئەگەر لە ئیمان بگەرێن، ئەوہ ھەم نوێنەری خوا، ھەم فەرماشتی خوا، ھەن، ئەگەر لە بەھانەش بگەرێن، وەلامی ئەو بەھانەشیان بدریتەوہ، بەھانەپەیک دیکە دەگرن.

بۆیە خوا دەفەرموێ: (کَلَّا) یانی: با وازیان، ﴿بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ﴾، بەلکو لە مەنزلگای کۆتایی ناترسێن، (الْآخِرَةُ صِفَةٌ مَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ: الدَّارُ الْآخِرَةُ، أَوِ الْمَنْزِلَةُ الْآخِرَةُ)، (الْآخِرَةُ) سیفەتی وەسفکراوێکی قرتینراوہ: مەنزلگای کۆتایی و پێگە کۆتایی، یانی: لە پۆژی دواپی ناترسێن و، ئەوہیە وای لێکردوون و جورئەتی پێداون، بپروا بە پەيامی خوا نەکەن و، بپروا بە پێغەمبەری خوا نەھینن.

لە بارەئ ئەوہو کە داویان کردوہ نامەیان بۆ بێ، (الطبري) لە تەفسیرەکەئ خویدا بە ژمارە: (۳۵۶۲۲) لە قەتادەوہ ئەم دەقەئ ھیناوە: (قَالَ: قَدْ قَالَ قَائِلُونَ

مِنَ النَّاسِ: يَا مُحَمَّدٌ ﷺ! إِنَّ سَرَّكَ أَنْ نَتَّبِعَكَ، فَأَتَيْنَا بِكِتَابٍ خَاصٍّ، إِلَى فُلَانٍ وَفُلَانٍ، نُوَمِّرُ فِيهِ بِاتِّبَاعِكَ، قَالَ قَتَادَةُ: يُرِيدُونَ أَنْ يُؤْتُوا بَرَاءَةً بِغَيْرِ عَمَلٍ، قەتادە پەحمەتی خەوای لی بئ گێراویەتەو: بێژەرانیەک لە خەڵک گوتیان: ئەو موحمەد ﷺ! ئەگەر دڵخۆش دەبی بەوێ شۆینت بکەوین، نووسراویکمان بە تاییەت بۆ بێنە، بۆ فلانکەس و فلانکەس {واتە: لە خەوای پەرەردگارەو بۆ فلانکەس} فەرمانان پێ بکری لەو نووسراوەدا بە شۆینکەوتنی تو، قەتادە گوتویەتی: ویستوویانە ئەستۆپاکیان لە سزا بۆ دەربەردری، بئ ئەوێ کردەوێ باش بکەن، بئ ئەوێ ئیمان بێنن و پابەند بن!!

لە سوورەتی (الإسراء) یەشدا هاتووە کە یەکیەک لە بیانووەکانیان ئەوێ بوو، گوتوویانە: ﴿وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقَيْكَ حَتَّى تُنْزَلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ﴾ ١٣، ئەگەر بەرزیش بیهووە لەبەرچاوی ئێمە بۆ ئاسمان، هەرگیز بپروات پێ ناهێنین، هەتا نووسراویکمان بۆ نەهێنی بیخوینەو.

لەویدا پوونکەرەوانی قورئان گوتوویانە: کافرەکان گوتوویانە: دەبی نامە یەکمان بۆ بئ: (مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ إِلَى فُلَانٍ بَنِ فُلَانٍ إِنَّ مُحَمَّدًا رَسُولِي فَأَمِنْ بِهِ)، لە پەرەردگاری جیهانیانەو بۆ فلانکەسی کوری فلانکەس! موحمەد پەرەوانە کراوی منە، بپروای پێ بێنە! بۆیە خوا ﷻ دەفەرموێ: با واز بێنن لەو داوایەو لەو قسانە، بەلکو هۆکاری بپروا نەهێنایان ئەوێ، کە ترسی پوژی دوایان نیە، ترسی مەنزڵگای کۆتاییان نیە.

هەر (الطبري) بە ژمارە (٣٥٦٢٤) لە قەتادەو ئەمەشی هێناو: (إِنَّمَا أَفْسَدَهُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا لَا يُصَدِّقُونَ بِالْآخِرَةِ، وَلَا يَخَافُونَهَا، هُوَ الَّذِي أَفْسَدَهُمْ)، واتە: ئەوێ ئەو بێپروایانە تێکدا بوو، ئەوێ بوو کە مەنزڵگای کۆتاییان بەراست نەدەزانی و، ترسیان لێ نەبوو، ئەوێ بوو تێکیدابوون و جورئەتی پێدابوون بە دەم بانگەوازی خواوە نەچن.

مەسەلەى سىيەم و كۆتايى:

بە دۇنيايى قورئان بىرخەرەو و ئامۇزگار يىيەو، ھەر كەس بىيەوئى يادى دەكات و پەندى لىوئەردەگرئى و، پەندىشى لىوئەرناگرن ئەى مەوؤقەكان! مەگەر خوا بىيەوئى، ھەر ئەوئىش شايستەى پارىزلىكران و لىبوردنە:

خوا دەفەرموئى: ﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ ۝۵۴ فَمَنْ شَاءَ ذَكِّرْهُ ۝۵۵ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ الْقُوَى وَأَهْلُ الْغَفِرَةِ ۝۵۶﴾

شىكردنەوئى ئەم ئايەتانە، لە پىنچ بىرگەدا:

۱- ﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ﴾، نەخىر (با وازپىنن) بە دۇنيايى ئەو (قورئان)ە، بىرخەرەو و ئامۇزگار يىيە، (رَدْعُ ثَانٍ لِّأَفْتَرَا حَيْهَمُ نُزُولِ كِتَابِ سَمَاوِيٍّ لِّكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ ، وَالْمَعْنَى: لَا نُنْزِلُ كِتَابًا، ذَلِكَ أَنَّ الْقُرْآنَ تَذَكُّرَةٌ وَمَوْعِظَةٌ نَعِظُهُمْ بِهِ)، ئەمە بەرپەرچدانەو و ھەلۆەشانەوئى دووئەمەو، پەيوەستە بە پىشنىاركردنيان بە دابەزىنى نووسراوئىكى ئاسمانىي بۆ ھەر كامىك، واتە: ئىمە ھىچ نووسراوئىك دانابەزىنن، چونكە قورئان بىرخەرەو و ئامۇزگار يىيە ئامۇزگار يىي ئەوانى پى دەكەين.

يانى: ئەگەر بە دواى ھەق و راستىدا بگەرپىن، ئەو قورئان وەلاميانەو، ئەگەر لە بيانووش بگەرپىن، پىي بيانو و گرتن ناگىرئى، وەك گوتراوئە: (ئەگەر دز دز بئى، تارىكە شەو زۆرە)، ھەرەوئە گوتراوئە: (كەسىك بە تۆبىي بئىرى بۆ مازوو چىنن، لە دارئى ھەر ھەلئاروانئى)، واتە: تەماشاي درەختەكان ناكات، داخۆ مازوو يان پىوئەن، يان نا؟ كەسىك لە بيانو و گرتن بگەرپى، پىي بيانو و گرتن ناگىرئى.

كەواتە: وشەى (كَلَّا) وەك گوتراوئە: (رَدْعُ وَزَجْرٌ وَإِبْطَالٌ لِّكَلَامٍ سَابِقٍ)، بەرپەرچدانەو و تىخوپىن و ھەلۆەشانەوئى قسەيەكى پىشووئە، كە ئەو بوو پىشنىاريان كرد بوو: نامەى تايەتبيان لە خواوئە بۆ بئى.

﴿إِنَّهُ تَذَكُّرٌ﴾، راناوی سەر (إِنَّهُ)، بە دُنْیایی ھەر دەگەریتەوہ بۆ قورئان،
واتە: نەخیر با وازیین، بە دُنْیایی ئەو، (قورئان) بیرخەرەوہیە.

۲- ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾، ھەر کەسێک بیهوێ بیری دیتەوہو دیتەوہ یادی، یاخود
ھەر کەسێک بیهوێ پەندی لیوہردەگری، چی بیر دەکەوێتەوہ؟ خوا ی بیر دەکەوێتەوہو
راستیەکانی بیردەکەونەوہ بە گشتی.

۳- ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، بیریشیان ناکەوێتەوہ مەگەر خوا بیهوێ.

ئەگەر یەکیەک بلی: خوا فەرموویەتی: ﴿كَلاَّ إِنَّهُ تَذَكُّرٌ﴾، بەلام دواپی
دەفەرمووی: ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾، ﴿تَذَكُّرٌ﴾ ش مینە ی مەجازیە، ئەدی بوچی
خوا فەرموویەتی: ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾؟ بە راناوی ئیرینە ھیناویەتی؟ زانیان
دەلین: راناوہ کە ی دەچیتەوہ بۆ قورئان، (فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَ الْقُرْآنَ)، ھەر کەس
بیهوێ پەند لە قورئان وەردەگری، یاخود: ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾، راناوہ کە ی
دەچیتەوہ بۆ خوا ﷻ، واتە: قورئان بیرخەرەوہیە بۆ مۆقفەکان کە خویان لەیاد
بی، ئنجا ھەر کەسێک بیهوێ خوا ی دەکەوێتەوہ یاد.

﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، یادی خواش ناکەنەوہ، خویان ناکەوێتەوہ
بیر، یاخود پەند وەرناگرن لە قورئان مەگەر خوا بیهوێ.

دواپی ئەمە زیاتر تیشکی دەخەینە سەر.

۴- ﴿هُوَ أَهْلُ الْقُوَى﴾، بەس ئەو (خوا) شایستە ی پارێزلیکرانە، (هُوَ أَهْلٌ أَنْ يَتَّقَى)
ئەو شایستە ی ئەوہیە پارێزی لی بکری.

۵- ﴿وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾، بەس ئەویش شایستە ی لیبوردنە، (وَهُوَ أَهْلٌ لَّأَنْ يَغْفَرَ لِمَنْ
اتَّقَى)، ھەر ئەویش شایستە ی ئەوہیە لە کەسێک ببووری کە پارێزی لی بکات.

کورتە باسیکئازادیی مرووف له نیوان ویستی رەهای خواو ویستی جوزئی خویدا

لێره دا که خوا دهفه رموی: ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ نایه تهوه یادیان، یاخود: په ندی لێوه رناگرن مه گهر خوا بیهوئ، دواي تهوه ی فهرموویه تی: ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾ ههر که سیك بیهوئ خوای ده که ویته وه یاد، یاخود: په ند له قورئان وه رده گری، یان: راستیه کانی قورئانی دیته وه یاد، دواي دهفه رموی: ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ یادیشی ناکه نه وه و نایه ته وه بیران، یان: په ندی لێوه رناگرن مه گهر خوا بیهوئ، به روالهت جوړیک له تیکگیرانیان له نیوان دا ههیه!

ئجنا زانایان زوړیان قسه لهو باره وه کردوه، که ئایا ویستی خوا ﷻ، په یوه نندی له گه ل ویستی مروفا چونه؟ ئایا ههر کات مروف ویستی کاریک بکات، ده بئ لهو کاته دا خوا بیهوئ تهو کاره بکات، ئجنا بوئ ده کری، یاخود ته مه چ واتایه کی دیکه ی ههیه؟ چونکه ته گهر وابئ و کات مروف بیهوئ کاری بکات، لهو کاته دا خوا بیهوئ و، ته گهر لهو کاته دا خوا نه یه وئ، کاره که ی بو نه کری، له راستیدا به وه حاله تی جه بر رووده دا، چونکه له به رانبهر ویستی خوا دا، ویستی مروف ههچ نه!! ده لئین: نه خیر، به لکو مه به ست ته وه یه ئیوه نایه ته وه یادتان و په ند وه رناگرن، مه گهر خوا بیهوئ، واته: خوا بیهوئ که ئیوه بتوانن بیته وه یادتان و، بشتوانن نه یه ته وه یادتان، یان بتانه وئ په ند وه رناگرن، په ندی لی وه رناگرن و، نه تانه وئ په ند وه رناگرن، په ند وه رناگرن، واته: خوا ﷻ به ویستی رەهای خوئ، تهو ویسته ی به ئیوه داوه، که بتوانن چاکه و خراپه ی پی هه لبرژرن.

لهو بارهوه به باشم زانی ئەم عیبارەتە (محمد حسین طباطبائی) له تهفسیره که ی خۆیدا^(۱)، بینم، دەلی: (هَذَا دَفْعٌ لِّمَا يُمَكِّنُ أَنْ يَتَوَهَّمُوهُ مِنْ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ﴾ أَنْ الْأَمْرَ إِلَيْهِمْ، وَأَنْهُمْ مُسْتَقِلُّونَ فِي إِرَادَتِهِمْ وَمَا يَتَرَتَّبُ عَلَيْهَا مِنْ أَفْعَالِهِمْ، فَإِنْ لَمْ يَشَاءُوا الذِّكْرَ، وَلَمْ يَذْكُرُوا، غَلَبُوهُ تَعَالَى فِيمَا أَرَادَ، وَأَعْجَزُوهُ فِيمَا شَاءَ مِنْ ذِكْرِهِمْ.

وَالْمَحْصَلُ مِنَ الدَّفْعِ أَنَّ حُكْمَ الْقَدَرِ جَاءَ فِي أَفْعَالِهِمْ كَغَيْرِهَا مِنَ الْحَوَادِثِ، وَتَذَكُّرُهُمْ إِنْ تَذَكَّرُوا، وَإِنْ كَانَ فِعْلاً اخْتِيَارِيّاً صَادِراً عَنْهُمْ بِاخْتِيَارِهِمْ مِنْ غَيْرِ إِكْرَاهٍ، فَالْمَشِيئَةُ الْإِلَهِيَّةُ مُتَعَلِّقَةٌ بِهِ مِمَّا هُوَ اخْتِيَارِيٌّ، مَعْنَى أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُرِيدُ بِإِرَادَةٍ تَكْوِينِيَّةٍ أَنْ يَفْعَلَ الْإِنْسَانَ الْفِعْلَ الْفُلَانِيَّ بِإِرَادَتِهِ وَاخْتِيَارِهِ، فَالْفِعْلُ الْإِخْتِيَارِيُّ مُمَكِّنٌ بِالنِّسْبَةِ إِلَى الْإِنْسَانِ، وَهُوَ بَعَيْنُهُ مُتَعَلِّقٌ بِالإِرَادَةِ الْإِلَهِيَّةِ، ضَرُورِيٌّ التَّحَقُّقِ بِالنِّسْبَةِ إِلَيْهَا، وَلَوْلَاهَا لَمْ يَتَحَقَّقْ).

واته: که خوا دهفه رموی: ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، {له شوینی دیکه دا دهفه رموی: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ﴾ (۳۰) {الإنسان}، ئەمه بو پالپوه نان و دوور خستنه وهی ئەوهیه، که پهنگه به خه یالیاں دا بی کاتی خوا دهفه رموی: ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ﴾، هەر که سی بیهوی پەند وەر ده گری (له قورئان، یان خوی ده که ویته وه یاد)، بو ئەوهی وا نه چیته خه یالیانه وه کاره که تهنا به دهست ئەوانه، ئەوان سهر به خوون له ویستیانداو، له وه دا که له سهر ویستنه که یان بنیات ده نری، هەر کات ویستیان خویان ده که ویته وه یاد، یان پەند له قورئان وەر ده گرن و، به سهر ویستی خوی به زدا زال دەبن، له وه دا که ویستوویه تی و خوا دهسته وستان ده کەن، {یانی: ئەگەر نه یانیوست، یاد ناکه نه وه پەند وەر ناگرن و به سهر خوادا زال دەبن، که ویستوویه تی یاد بکه نه وه، به پیچه وانه شه وه: ئەگەر خوا ﷻ نه شیویستی یاد بکه نه وه، ئەوان ئەگەر بیان وهی، هەر یاد بکه نه وه، یان هەر پەند وەر بگرن}.

پوختهی ئەوەش که لەو بەرپەرچدانەوێهێ دەتە دەست، ئەوێهێ که قەدەری خوا ﷻ لە کردەوێکانیاندا، وەك قەدەری خواپە لە هەموو پرۆداوێکانی دیکەدا، بۆیە پەند وەرگرتیان، ئەگەر پەند وەرگیرن، هەرچەندە کاریکی ئازادانە ی خۆیانە ئەنجامی دەدەن و، بە ویستی ئازادانە ی خۆیانە بەبێ ناچارکران، بەلام ویستی خوا ﷻ پەیوەستە بەو کردەوانەوێ مروۆف بە ویستی ئازادانە ی خۆی ئەنجامیان دەدا، واتە: خۆای بەرز بە ویستی تەکوینی خۆی، ویستووێهێتی: مروۆف فلان کارە بە ویستی خۆی و بە هەلبژاردنی خۆی بکات.

کەواتە: کارە هەلبژێردراوێکە که مروۆف ئەنجامی داو، بە نەسبەت مروۆفەو، کاریکی گونجاو (ممکن) هەو دەگونجا بێ و، دەگونجا نەبێ، بەلام هەر ئەوێهێ که ویستی خۆای پەرورەدگاریش پێوێ پەیوەستە، ئنجا ئەگەر ویستی خۆای عزوجل نەبووایە، که لە ئەزەلدا ویستووێهێتی مروۆف بە هەلبژاردنی خۆی کارەکان بکات، ئەو کاتە ئەو کارە ی مروۆف نەدەبوو. (چ چاک بێ، چ خراپ بێ).

دەلیم بە کورتیی: خوا ﷻ لە ئەزەلدا ویستووێهێتی مروۆفەکان بە ویستی ئازادانە ی خۆیان بپروا بێنن، یان بپروا نەهێنن، ئنجا که بپروایان هێنا، چاکە بکەن بەپێی پرواوەکیان، یاخود گوناح بکەن، که بپرواشیان نەهێنا، بەهەمان شێو، بپروا نەهێنان هەر خراپەکاریی پەلکێش دەکات، ئنجا ئەو ویستنه ی خۆای پەرورەدگار که لە ئەزەلدا ویستووێهێتی مروۆف ئازاد بێ، که دەفەرموێ: ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، واتە ئێو ناتوانن پەند وەرگیرن و یادێ خوا بکەن، مەگەر خوا بپهوی، بەلام خوا لە ئەزەلدا ویستووێهێتی که مروۆفەکان بتوانن بە ویستی ئازادانە ی خۆیان، یادێ خوا بکەن، یان یادێ نەکەن.

کەواتە: ئەگەر یادێ خواتان کرد، ئەو بە ویستیکی بەشی (جزئي) ئەو یادێ خواپەتان کردو، یاخود ئەو پەندو عیپەرەتەتان لە قورئان وەرگرتو، خواش ئەو ویستە جووتییە ی بۆ پەخساندوون، بە ویستی گشتیی خۆی، ئەگەر

یادی خواشتان نه کرد، به ویستی نازادانه ی خوٚتان، یان په ندتان له قورٚان وهرنه گرت، بهو ویسته جوزئییه ی خوا پیی داو و، بهو هه لٚباردنه جوزئییه ی خوا پییداو و ٚو تاقیکردنه وه تان، ٚیوه ٚهو په ندنه تان وهرنه گرتوه و ٚهو یادی خوایه تان نه کردوه.

کهواته: له هه ردوو حالاندا ویستی گشتی و په های خوا له نازادایه، به لام ویستی خوا، نهك ٚو تاك تاکی کرده وه کان، لهو کاته دا که مروٚف ٚه نجامیان ده دا، به لکو خوا ﷺ مروٚفی وا خوٚلقانده و ویستیکی پیداوه، بهو ویسته ده توانی چاکه بکات و خراپه بکات.

ٚم وٚینه یه ته نیا ٚو نیزی که خسته وه یه له عه قل:

ماموٚستایهك قوتا بییه کی خو ی فیتری زانیاری بکات، هه موو جوړه کانی زانیاری و، بینیری ٚو شوٚینیک که هه موو ٚهو پرسیارانیه لی ده کرین، بتوانی وه لامیان بداته وه، وه لامه کانیانی فیتر بکات، ٚنجا بینیری، کهواته: له کاتیکدا هه ر پرسیاریکی لی ده کری، ٚهو وه لام ده داته وه، به پیی ٚهو زانیارییه ی ماموٚستایه که ی فیتری کردوه، وه لام ده داته وه، به لام ماموٚستایه که ی لهو ی نیه، بهرده وام پیی بلئ: ٚاوا بلئ، به لکو یه کجار فیتری کردوه و ٚه ویش وه لام ده داته وه، خواش ﷺ له ٚه زه لدا که مروٚفی خوٚلقانده و، ویستیکی پیداوه، بتوانی بهو ویسته و، بهو هه لٚباردنه ی خو ی چاکه بکات، یان خراپه بکات، ٚویه هه ر چاکه یهك و، هه ر خراپه یهك بکات، به پیی ٚهو ویسته یه که خوا پییداوه، کهواته: ویسته جوزئییه که ی مروٚف، له ژیر رکینی ویسته گشتیه که ی خوای پهروه ردگار دایه، هه رچه نده کاراو سه ربه خوٚو نازادیشه!.

دیاره مه سه له ی قه دهر یه کجار وردو ٚالوژه و پیم وایه به یهك وشه ٚهو مه ته له هل ده بی، ٚه ویش ٚه وه یه که بگوتری: خوا له ٚه زه لدا ده زانی که مروٚف چی ده کات و، به ویستی خوا ده یکات، به لام مروٚف هه رچی ده یکات یان

نایکات، بە ویستی ئازادانەى خۆیەتى و خواى پەرورەدگار ویستیکی جوزئیى بە مرووف داووە، بەو ویستە جوزئییه دەتوانی چاک بکات و خراپە بکات، دەتوانی راست بپروا و چەوت بپروا.

لە کوئایى ئەم دەرسەدا ئەم دەقە دینین: **إِعَنِ أَنْسِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، «أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿هُوَ أَهْلُ النَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ ٥٦، فَقَالَ: قَدْ قَالَ رَبُّكُمْ أَنَا أَهْلٌ أَنْ أَتَّقَى فَلَا يُجْعَلُ مَعِيَ إِلَهًا، فَمَنْ اتَّقَانِي فَلَمْ يُجْعَلْ مَعِيَ إِلَهًا، فَأَنَا أَهْلٌ أَنْ أَغْفِرَ لَهُ»** (أخرجه الترمذي ٣٣٢٨، والنسائي ٦٥٠، وابن ماجه ٤٢٩٩، وأبو يعلى ٣٣١٧، وصححه الحاكم، وسكت عنه الذهبي، وقال الترمذي: حسن غريب، وقال مُخَرَّجُ أَحَادِيث تَفْسِيرِ فَتْحِ الْقَدِيرِ لِلشُّوكَانِيِّ ج ٥ ص ٤٠٤: ضعيف).

واتە: ئەنەسى کوپی مالیک (خوا لێی پازى بى) دەلى: پيغەمبەرى خوا ﷺ ئەم ئايەتەى خویندەو: **﴿هُوَ أَهْلُ النَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ ٥٦،** دواى فەرموى: پەرورەدگارتان فەرموویەتى: من شایستەى ئەوهم پارێزم لى بکرى، هێچ پەرستراویک لەگەڵ مندا دانەنرى، ئنجا هەر کەسێک پارێزی لە من کردو هێچ پەرستراوى لەگەڵ مندا دانەنان، من شایستەى ئەوهم لى ببوورم.

هەلبەتە خوا ﷻ یەکیک لە سیفەتەکانى ئەوێە کە کاربەجییه و کارزانە، هەر کەسە بەپێى خۆى مامەلەى لەگەڵدا دەکات، بەلى خوا ﷻ هەموو سیفەتەکانى بى سنوورن، لیبوردنى خوا سنوورى نیە، بەزەیی خوا سنوورى نیە، هەرودەها هەموو سیفەتەکانى دیکەشى پەرەهاو بى سنوورن، بەلام خوا ﷻ هەر کەسە بەپێى خۆى مامەلەى لەگەڵدا دەکات، وەک دەفەرموى: **﴿إِنْ رَحِمْتَ اللَّهُ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ٥٦، الأعراف،** واتە: بە دلیایى بەزەیی خوا لە چاکەکارانەوە نزیکە، واتە: کەسێک بیهوى بەزەیی خواى لى نزیک بى، دەبى چاکەکار بى، بەلام کەسێک خراپەکار بى، خوا وەک چۆن پەرەمتەى هەیه، توورەیی و غەزەبیشى هەیه، وەک چۆن پاداشتی هەیه، سزاشی هەیه، هەر بۆیه هەموو

ئەوانەى دلى خويان بەووە خوۆشەدەکن که خوا بەزەيى زۆرە، لیبوردنى زۆرە، چاوپۆشى زۆرە، مېهرەبانى زۆرە، که بە دلىايى وايە، بەلام هەموو ئەوانەى بەووە خويان هەلخەلەتاندووە، که مادام خوا بەزەيى زۆرە، با ئيمەش شايستەى بەزەيى خوا نەبين، خوا بەزەيى هەر پيمان دادى!! لە راستيدا شەيتان کلاوى لەسەرناون، چونکە بېگومان خوا کارى نابەجى ناکات، وەك پيرەميردى شاعير دەلى:

کاکە خوا کارى نابەجى ناکا   تا کىو نەبينى بەفرى تى ناکا

دەبى شايستەى بەزەيى خوا بى، ئنجا خوا بەزەيى پيتدا دى، بەلام ئەگەر کارىک بکەى شايستەى توورەيى و جەزەبەو سزاي خوا بى و پيشت وابى: خوا چاکەت لەگەلدا دەکات، بەهەلەداچووى، چونکە پيچەوانەى حیکمەتى خوايە، بەو جوۆرە مامەلە بکات.

بە نەسبەت مەسەلەى قەدەریشەووە که شتيکمان لى باسکرد، دووبارەى دەکەمەووە: مەسەلەى قەدەر، وەك لە عەقیدەى (الطحاوي)يش دا هاتووە، نهيىى خوايە لە دروستکراووەکانيدا، تواناکانى مرووف سنووردان و عەقلى مرووف ناتوانى سيفەتە بى سنوورەکانى خوا لە خویدا جى بکاتەووە وەخويان بگرى، قەدەريش لە لايەکەووە پەيوەستە بە زانيارى ئەزەلى و بى سنوورو بى کووتايى خواو، هەروەها پەيوەستە بە حیکمەتى بى سنوورى خوا، بە ويستى بى سنوورو پەهای خوا، دەسەلاتى بى سنوورو پەهای خواى پەروەردگارەو، بەلام ئەووەى ئيمە لە ئايەتەکانى قورئان و فەرمايشتەکانى پيغەمبەرى خوا ﷺ دا بۆمان دەردەکەوى، وەك لە کتیبى پينجى مەوسووعەى (ئيمان و عەقیدەى ئيسلامى)دا باسم کردووە، ئيمان بە قەدەر، پوختەکەى ئەووەیە که تو دلىابى و، لە سەدا سەد (۱۰۰/۱۰۰) بزانى که: خوا هيچ شتيک نەبوووە نەيزانى و، ويستى خوا ﷺ دەورى هەموو شتيكى داووە، خوا هەموو شتيک دەتوانى، بەلام وىپراى ئەووەش خوا خاوەنى ئەوپەرى حیکمەت و ليزانيەو، خوا ﷺ که

ویستەکە ی رەهایە و هیچ شتێک بەبێ ویستی خوا نابێ، ئەو ویستە رەهایە ی خوا، ویستووێتە مەرۆقێک بخولقێنێ، ھەر و ھا جندیش، کە خوا ھەنی ویستێک بن، بەو ویستەیان بتوانن چاکە بکەن و خراپە بکەن: ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ (۲۹) الکھف، وەک چۆن خوا ویستێکی رەھای ھەیە، مەرۆقیش ویستێکی جوزئی ھەیە، بای ھوێ شایستە ی پاداشت و سزا بێ.

ئەجاکە خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ﴾ (۳۰) الإنسان، یان لێرەدا دەفەرموێ: ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، ناتانەوێ تاکو خوا نەبەوێ، بێرتان ناکەوێتەو تاکو خوا نەبەوێ، مەبەست پێی ئەو ھەیکە خوا لە ئەزەلدا وایدانەوێ تۆ بتوانی بتەوێ چاکە بکە ی و، بتوانی بێتەوێ یادت و پەند وەر بگری، یان بە پێچەوانەوێ: بتوانی نەتەوێ چاکە ی بکە ی و بتەوێ خراپە بکە ی.

ئەجاکە دەگوێری: ئایا خوا لە ئەزەلدا نەیزانیو، کە فلانکەس بێروا دەبێ و خراپە دەکات و دەچێتە دۆزەخ، ئەجاکە ئایا ئەو مەرۆقە چی بۆ دەمێنێتەو؟ لە وەلامدا دەڵێن: خوا لە ئەزەلدا زانیوێتە مەرۆق بە ویستی ئازادانە ی خوێ، ئەو ویستە ی خوا پێی داو و ئازادەو، هیچ کۆت و بەندیکی لەسەر نیە، دەتوانی بەو ویستە ی ئیمان بێنێ، دەشتوانی کوفر بکات: ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ (۲۹) الکھف، کەواتە: ئەو ویست و خواستە جوزئیە ی بە مەرۆق دراو، گونجاوێ بۆ ھەردوو ک بارەکان، چ بۆ باری ئیمان پێھێنان، چ بۆ باری کوفر کردن، ھەر و ھا بۆ باری راست پوێشتن یان چەوت پوێشتن، کەواتە: کە خوا دەفەرموێ: ناتانەوێ تاکو خوا نەبەوێ، بە دڵنیایی خوا لە ئەزەلدا ویستووێتە، کە ئیمە بتوانین ھمانەوێ چاکە بکەین، یان ھمانەوێ خراپە بکەین.

لێرەدا دێنە کۆتایی ئەم دەرسەمان و کۆتایی تەفسیرکردنی ئەم سوورەتەش و، سوپاسی بێ پایان و ستایشی شایستە ی خوا ی بەرز ی مەزن دەکەین، کە تەو فێکی داین تاکو ئێستا لەسەر پوونکردنەو و چەمک و واتای ئایەتە بەرزو بە پێزەکانی

سوورەتە موبارە کە کانی کۆتا فەرماشتی خۆی بەردەواممان بکات و، لێشی داوا دەکەین کە هەتا کۆتایی تهفسیرکردنی قورئان، لەو بەخشش و لوتف و بەزەییە بێسنوورە خۆی پێمان بێخشێ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

له تۆرە کۆمهڵایهتییهکان لهکەلتانین
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

YouTube icon

کەتانی

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

QR codes for social media and website

تەفسیری سوورەتی

الْقِيَامَةِ

دەستپیک

بەرپۆزان!

ئەمپۆ کە پۆژی (۲۴)ی شەووالی (۱۴۴۱)ی کۆچیە، بەرانبەر: (۲۰۲۰/۶/۱۶) ی زایینی، لە شاری هەولێر، خوا ﷺ پشتیوان بۆ دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی سوورەتی (الْقِيَامَةِ)، وەك عادی خۆمان سەرەتا دینە سەر پێناسە و خستنه‌رووی نیوهرۆکی سوورەتی (الْقِيَامَةِ) و، لە هەوت (۷) برگەدا پێناسە ی ئەم سوورەتە موبارە کە دەکەین:

پێناسە ی سوورەتی (الْقِيَامَةِ) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا بە ناوی سوورەتی (الْقِيَامَةِ) ناسراوە، لەبەر ئەوەی لە سەرەتاکە یه‌وه، وشە ی (الْقِيَامَةِ) هاتووە.

دووەم: شوینی دابەزینی:

بە یەكده‌نگی زانیان ئەم سوورەتە مەكکه‌ییەو، واش پێده‌چێ لە سوورەتەکانی سەرەتای قورئان بۆ، بە بەلگە ی ئەوه کە خوا لە نیو ئەم سوورەتەدا، بە پیغه‌مبەری خاتەم ﷺ دەفەرموی: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ (۱۶) **إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ** (۱۷) **فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَانْبِعْ قُرْآنَهُ** (۱۸) **ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ** (۱۹) **﴾** ئەم ئایەتە موبارە کانه‌ش، لیان دەفامرێتەوه، کە لە سەرەتای سرووش بۆ کرانیه‌وه

پېغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ خوا بەو شیۆه پېنمایى کردوه و، ئامۆزگارىی کردوه، چۆن مامەلە بکات لەگەڵ دابەزێترانى وەحییدا، ھەروەھا ریزبەندیی دابەزینیشى ئەو دەگەینى.

بەلام ئەو ژمارەى دانراوہ بو ریزبەندییەكەى، وا پێدەچى زۆتر بى و، پیم وایە ئەم سوورەتە زووتر دابەزیوہ.

سێیەم: ژمارەى ئایەتەکانى:

زۆربەى ژمیرەرانى ئایەتەکان قورئان، ژمارەى ئایەتەکانى بەسى و نو (۳۹) دادەنێن، بەلام ھەندیکیش کە ئەھلى کوفیان لە ئیودان بە چل (۴۰)یان داناوہ و، زیاتریش ژمارە چل (۴۰) تەبەئینى کراوہ، لەو موصحەفانەدا کە لەبەر دەستى ئیمەدان.

چوارەم: ریزبەندیی لە دابەزین و لە موصحەف دا:

لە دابەزین دا ژمارەى سى و یەك (۳۱)یان بو داناوہ، واتە: پيش سوورەتى (الھۇمزة) و، دواى سوورەتى (القارعة)، لە موصحەفیشدا ژمارە پەنجاو ھەوت (۷۵)، ھەلبەتە ریزبەندیی سوورەتەکان لە دابەزین داو بەو شیۆه پیزکردیان، شتىكى ئیجتیھادییە، واتە: تەوفاقییە تەوفاقییە نیە، بۆیە دەگونجى قسەى تیدا بکرى و زانایان زۆریان قسە، لەو بارەوہ کردوہ، منیش پام وایە ریزبەندیی دابەزینی ئەم سوورەتە، دەبى لە سى و یەك (۳۱) کەمتر بى و پیم وایە ئەم سوورەتە لە سوورەتە سەرەتایەکانە کە دابەزیندراون.

چونکە ھەر لە سەرەتاوہ خوا ﷻ پېغەمبەرەكەى خوى ﷺ فیر کردوہ، چۆن مامەلە بکات لەگەڵ دابەزێترانى وەحییدا، چۆن ئارام بگرى،

تاكو جىيرىل ئايەتەكانى بۇ دەخوئىتتەو، پەلە نەكات لە دەم و زار پى جوولاندنيان و، مەترسى ئەوھى نەبىت نەتوانىت چاك وشەكان، كۆنترپۆل بكات و، لەبەريان بكات، دوايى لە بىرى بچنەو، خوا ﷺ لەم ئايەتەدا ئەم دۇنيايە پىداو، وەك و دوايى باسى دەكەين، بۆيە من پىم وايە كە دەگونجى، رىزبەنديەكەى زۆر لەوھ كەمتر بىت، بۇ وىنە: لە ھەشت نو دە سوورەتەكەى سەرەتا بىت.

پىنچەم: نىوەرۆكى:

ئەم سوورەتە ناو نىوەرۆكى زۆر پىكەوھ جووتن، تەوھرى سەرەكى ئەم سوورەتە، برىتە لە باسى پۆژى دوايى، بە ھەردو قۇناغى ئاخىر زەمان و قىامەتەو، ئامازەيەكىش بە ھالەتى مردن و سەرەمەرگى مردنى باباي بىپروا كراو، كە ئەويش قۇناغىكە بەرەو ژيانى بەرزەخ و پۆژى دوايى.

شايانى باسە لە ميانى ئەو باس و خواسەدا، ئامۆزگارى پىغەمبەرى خوا ﷺ كراو بۇ گوئگرتن لە وەحىي و، وەرگرتى لە جىيرىل، لە كاتىكدا بەسەرىدا دەخوئىتتەو، لە كۆتايىشدا خواي پەرورەدگار، بە سەرزەنشتكردەو پەخنەى لە باباي كافر گرتەو، كە چۆن پىيوايە پشتگوئ دەخرى و سزاو پاداشتى نابى، لە ھالىكدا لە تۆويلكەيەكەو ھاتو، بۆتە خوئىن پارە، پاشان نىرو مى، ئايا خوايەك ﷺ، پەرورەدگار كە بەو ھەموو قۇناغانەدا ھىناويەتى، ناتوانى زىندووى بكاتەو؟ بىژيەنئەو؟ بىگومان، با.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

تیمە شەش (۶) تاییەتمەندیی ئەم سوورەتەمان کەوتووێ بەرچاوی:

۱- سویند خواردن بە (النَّفْسُ اللّوَامَةُ): ﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۚ﴾ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللّوَامَةِ ﴿۱﴾ واتە: خودیکی سەرکۆنەکەر و ڕەخنەگر، کە لە هەموو قورئان دا تەنها لێرەدا هاتوێ.

۲- باسی ڕیکخستنهوهی سەرەپەنجەکان: ﴿بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ﴾ هەرچەندە هەندیکیشیان گوتووین: (بَنَان) کۆی (بَنَانَة)یە، بە مانای پەنجە هەمووی دێ، بەلام زۆرەیان دەلێن: بە مانای (أنامل) دێ، واتە: سەرەپەنجەکان (رؤوس الأصابع).

۳- باسی کۆکرانهوهی خوێ مانگ لە ئاخیر زەماندا: ﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾

۴- هۆشداریدان بە پیڤه‌مبەری خوا ﷺ، کە لە کاتی وەرگرتنی قورئاندا پەلە نه‌کات: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ هەلبەتە لە سوورەتی (طه) شدا خوا دەفه‌رموێ: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ﴾ پەلە مه‌که‌ لە قورئان، بەرله‌وهی سرووشه‌که‌ی بۆ لای تۆ ته‌واو بێ، بەلام لێرەدا ورده‌کاری زیاتری له‌و باره‌وه‌ گوتوێ، له‌وێ به‌شیکێ له‌ ئایه‌تیک بۆ ته‌رخانه‌کراوه‌، له‌ سوورەتی (طه)دا، بەلام لێرەدا له‌ دوو توێ چوار ئایه‌تدا، خوا ﷺ ته‌وه‌ی باسکردوێ، وا پێده‌چێ ته‌وه‌ی سوورەتی (طه)، دوا‌یی هەر جه‌ختکردنه‌وه‌ی ته‌وه‌ بێ، کە له‌م سوورەته‌ موباره‌که‌دا هاتوێ، وه‌ک بیرخستنه‌وه‌ی پیڤه‌مبەری خاته‌م بێ، بۆ ته‌وه‌ی پەلە نه‌کات.

۵- باسی ته‌ماشاکردنی برواداران بۆ خوا، له‌ ڕۆژی قیامه‌تدا، واتە: بینیان بۆ خوا ﷺ به‌و شیوه‌یه‌ی بۆ خوا شایسته‌یه‌، به‌و شیوه‌یه‌ نا که‌ ئیستا بۆ تیمە زانراوه‌، به‌و توانا سنووردارانە‌ی تیمە نا، به‌و توانا جه‌سته‌یه‌ خاکیانه‌، ته‌ویش له‌ ئایه‌تی: ﴿وَجُوهٌ يُّومَرُ نَاضِرَةٌ﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿۲۳﴾ له‌و ڕۆژه‌دا چه‌ند ڕوویه‌ک دره‌وشاوه‌و ڕه‌شنگدارن، ته‌ماشای په‌روه‌ردگاری خوێان ده‌که‌ن.

٦- چەند وتەعبیریکی ناوازه، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون، بەپێی ئەوەی ئیستا لە یادمه: یازده دانەن:

١- ﴿بَرْقَ الْبَصْرِ﴾، بە (بَرْق) ش خۆتێراوە تەو: (بَرْقَ الْبَصْرِ)، (بَرْق) واتە: سەرسام بوو، یان چاو ئەبلەق بوو، بەلام (بَرْق) بە مانای تیشکی دا، بریقە ی دا.

٢- ﴿وَحَسَفَ الْقَمَرُ﴾، مانگ خەفە بوو، شەوقی نەما.

٣- ﴿كَلَّا لَا وَزَرَ﴾، نە خێر هیچ پەنایەك نیه، هیچ شوینێك و پەناگەیهك نیه مەرووف خۆی تێدا پەنا بدات.

٤- ﴿وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِرُهُ﴾، هەرچەندە بیانووێکە خۆشی بەهۆی، فری بدات.

٥- ﴿نَاصِرَةٌ﴾. درەوشاو.

٦- ﴿بَاسِرَةٌ﴾. گرژو مۆن.

٧- ﴿فَافِرَةٌ﴾، بەلایەکی بێ پەزا، پشت شکین، کەمەر شکین.

٨- ﴿الترقي﴾، کۆی (ترقوة)یه، هەموو مەرووفێک دوو (ترقوة)ی هەن، بە کوردیی چۆلەمە ی پێدەلێن، ئەو دوو ئیسقانهی لە دەوری قورگن.

٩- ﴿مَنْ رَاقٍ﴾، کێ چارەسەری دەکات، کێ دوای بۆ دەکات، یاخود کێ بەرزێ دەکاتەو پووحەکە.

١٠- ﴿وَالنَّفَّاتِ الْسَاقُ بِالْسَاقِ﴾، لاق لە لاق ئال، ئەو کاتە کە مەرووف دەکەوێتە حالەتی گیانەلا، لاقەکانی تێک دەئالقیین.

١١- ﴿يَنْطَوِي﴾، (یتبخر) ئەوێهە کە بە فیزو کەشخووە و بە خۆ پراوشاندنەو پڕوا، وشە (مطی) بە مانای پشت دی، پشتی خۆی باده داو فیزو کەشخووە دەکات.

١٢- ﴿سُدًى﴾، (مُهْمَل) پشتگوێ خراو، وێلکراو.

حەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان:

ئیمە کوۆ چل ئایەتەکە دەکەین بە یەك دەرس، چونکە هەمووی یەك بابەتی پیکەو پەیوەستە و باسی پۆژی دواپە، بە هەردوو قۆناغی کۆتایی هاتنی ژیانی دنیاو، هەلسیترانەو زیندووکرانەو هەردوووانەو، واتە: ئاخیر زەمان و قیامەت، هەروەها بە پیشەکییەکی شیانەو کە بریتیه، لە کەوتنە حالەتی گیانەلاو سەرەمەرگی مرووف.

دەرسى ئەم سوورەتە

پێناسەی ئەم دەرسە

وەك پێشتر گوتمان: كۆی چل (٤٠) ئایەتەكە ی ئەم سوورەتە دەكەینە یەك دەرس، كە دوازدە (١٢) بابەتی یەك لە دوا یەك دەگرە خۆیان:

- ١- باسی مسۆگەر بوونی زیندووكرانهوه لە ئایەتەكانی: (١ - ٤) دا.
- ٢- ھۆكاری نكوولییكردنی بێپروایان لە قیامت بریتیه لە تاوانباری گوناھباریان، لە ئایەتەكانی: (٥ و ٦) دا ئەم پاستییە خراوتە ڕوو.
- ٣- ھەندیك لە ڕووداوەكانی ئاخیر زەمان و، بێ دەرتانی مڕۆقی بێپروا، لە ئایەتەكانی: (٧ - ١٢) دا.
- ٤- ھەوالپێدرانی مڕۆقی كافر بە كردهوهكانی و، بێ سوود بوونی پۆزش و بیانوووەكانی، لە ئایەتەكانی: (١٣ - ١٥) دا.
- ٥- پێنمایی كردنی پێغەمبەری خوا ﷺ، كە لە وەرگرتنی وەحیی دا پەلە نەكات و، زار بە وشەكان نەجوولێت، لە ترسی ئەوێ چاك فەرمايشتەكە ی خوا وەرەنگرێ و، دڵنایی پێدانی لەو كە خوا قورئان لەعەقل و دڵیدا كۆدەكاتەو و بۆشی ڕووندەكاتەو، لە ئایەتەكانی: (١٦ - ١٩) دا.
- ٦- ھەزكردن و پێخۆشبوونی مڕۆفان لە دنیاو، پشتگوێ خستنی قیامت، ئەمیش لە ئایەتەكانی: (٢٠ و ٢١) دا.
- ٧- ڕووكەش بوونی ڕوواداران و تەماشاكردنیان بۆ خوای پەرەردگاریان، لە ڕۆژی دواپیداو لە بەھەشتدا، لە ئایەتەكانی: (٢٢ و ٢٣) دا.
- ٨- ناوێد بوونی بێپروایان و، دڵ ڕێ بوونیان لە سام و ھەژمەت و ترس و لەرز، لە ئایەتەكانی: (٢٤ و ٢٥) دا.

۹- باسی سهره مهرگی بابای بیپروا، له نایه ته کانی: (۲۶ - ۳۰) و نه وهی لپی پرووده دا له حاله تی سهره مهرگ و گیانه لادا.

۱۰- خستنه پرووی خراپترین کرده وه کانی بابای بیپروا، که چوار کرده وهی سهره کین، له نایه ته کانی: (۳۱ - ۳۳) دا.

۱۱- نکوولیکردن له بیپروایی کافران، به زیندووکردنه وهو سزاو پاداشت، واته: ره خنه گرتن و نکوولیکردن له بیپروایی کافره کان، به رانه به به زیندووکرانه وهو هه بوونی سزاو پاداشت، له نایه تی ژماره (۳۶) دا.

۱۲- به لگه هیئانه وه له سهر زیندوو کرانه وه له نایه ته کانی: (۳۷ - ۴۰) دا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۝۱ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝۲﴾ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ، ۳ ﴿بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ ۝۴﴾ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۝۵ ﴿يَسْتَلْ أَكْبَانُ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۝۶﴾ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ۝۷ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۝۸ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝۹ ﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ ۝۱۰﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ۝۱۱ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۝۱۲ ﴿يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ۝۱۳﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بِصِيرَةٌ ۝۱۴ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ۝۱۵ ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۝۱۶﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۝۱۷ فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَالْبَيْعُ قُرْآنُهُ ۝۱۸ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۝۱۹ ﴿كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۝۲۰﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۝۲۱ ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ۝۲۲﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ۝۲۳ ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ۝۲۴﴾ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ۝۲۵ ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ۝۲۶﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ۝۲۷ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ۝۲۸ وَالنَّفْيَ السَّاقِ بِالسَّاقِ ۝۲۹﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ۝۳۰ ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ ۝۳۱﴾ وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝۳۲ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ بِتَمَطُّعٍ ۝۳۳﴾ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۝۳۴﴾ ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۝۳۵﴾ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۝۳۶﴾ أَلَمْ

بِكَ نُطْفَعُ مِنْ مَنِيِّ يَمَنِ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى ﴿٣٨﴾ فَعَمَلَ مِنْهُ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ
ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَى أَنْ يَحْيِيَ الْمَوْتَى ﴿٤٠﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، نهخیر (ئەوهی بیپروایان دەلێن،
که زیندوو ناکرێنەوه راست نیه)، سویند دەخۆم بە پۆژی هەڵسانەوه ﴿١﴾
هەرۆهەا وانیە (کە دەلێن) سویند دەخۆم بە نهفسی زۆر سەرکۆنەکار (زیندوو
دەکرێنەوه) ﴿٢﴾ ئایا مەرۆف (ی بیپروا) پێی وایە ئیسکەکانی کۆناکەینەوه! ﴿٣﴾
با، بە تواناین سەرە پەنجەکانیشی ریکبەخەینەوه ﴿٤﴾ بەلکو مەرۆف (ی بیپروا)
دەیهوێ، لەو (تەمەن) هەدا کە لە پیشیەتی، تاوانباری بکات (و لەسەر خراپەکاری
بەردەوام بێ) ﴿٥﴾ (بۆیه بە نکوولییکردنەوه) دەپرسی: پۆژی هەڵسانەوه کەیه؟
﴿٦﴾ هەر کات چاو ئەبەلق بوو ﴿٧﴾ مانگیش خەفەو بێ شوق بوو ﴿٨﴾ خۆرو
مانگیش کۆبوونەوه (ئەو پۆژە مەزنە دی) ﴿٩﴾ (لەو پۆژەدا) مەرۆف (ی بیپروا)
دەلێ: کوا هەلاتن؟ ﴿١٠﴾ با وازیین (پێی هەلاتن نیه و) هیچ پەنایە ک نیه ﴿١١﴾
لەو پۆژەدا سەقامگیربوون (و گیرسانەوه)، تەنیا بەرەو لای پەرۆردگارتە ﴿١٢﴾ لەو
پۆژەدا مەرۆف (ی بیپروا) هەوالی پێدەدری، بەوهی پیشیخستوه و دواي خستوه
﴿١٣﴾ بەلکو مەرۆف (ی بیپروا) بەسەرخۆیهوه چاودێرو شایەدە ﴿١٤﴾ هەرچەندە
پۆژش و بیانوووەکانیشی باوی (و بخاتەرۆو) ﴿١٥﴾ (ئەو موحەممەد ﷺ) لە کاتی
سروش بۆ کرانت دا، زمانتی پێ مەجوولێنە، تاکو پەلەو لێ بکەي ﴿١٦﴾ بە
دنیایی کۆکردنەوهی (قورئان لە عەقل و دلت دا) و خویندەوهی لەسەر ئیمەیه
﴿١٧﴾ ئنجا هەر کات خویندمانەوه، شوین خویندەوه کەي بکەوه ﴿١٨﴾ دوايش بە
دنیایی پروونکردنەوه کەي لەسەر ئیمەیه ﴿١٩﴾ وازیین (ئەو بیپروایەکان!، بەلکو

(ھۆی بېپروایتان ئەوھ یە کە) ژیانى پەلەو زوو تېپەر (ی دنیا) تان خوشدەوئ
 ۴۰ (ژیانى) مەزلگای کۆتایش واز لى دینن ۴۱ لەو پۆژەدا پروانیک گەش و
 درەوشاوەن ۴۲ تەماشاکەری پەرورەدگار یانن ۴۳ پروانیکیش ھەن گرژو مۆنن
 ۴۴ (خاوەنەکانیان) پێیان وایە (بەلایەکی) کەمەر شکێنیان بەسەر دى ۴۵ با
 واز بێنن ھەر کات (یەکیان) پرووحیی گەشتە چۆلەمە (ئیسقانە) کانى (سەر و
 سینە) ۴۶ گوتراش: کى نوشتەى (چارەسەرى) بو دەکات؟ ۴۷ ئەویش پى وابوو
 ئەو (حالتى) جیاپوونەوھ یە ۴۸ ھەر وەھا لاقیش لە لاق ئالا ۴۹ لەو پۆژەدا
 بردن و ئامادەکردن تەنیا بو لای پەرورەدگار تە ۵۰ ئنجا ئەو کەسە (بېپروایە)
 نە (پروای بە پیغمبەر ھیناوەو) بە راستی داناووە نە نوێژى کردو ۵۱
 بەلکو (پیغمبەر و پەيامە کەى) بە درۆ داناووە پشتى ھەلکردو ۵۲ دوايش
 بە فیزو خۆبادانەو چۆتە لای خیزان و کەس و کارى ۵۳ سزای سەخت و ھاوار
 بو تو، سزای سەخت و ھاوار ۵۴ ئنجا سزای سەخت و ھاوار بو تو، سزای
 سەخت و ھاوار ۵۵ ئایا مرووف (ی بېپروا) پى وایە، بە پشتگوئى خراووى وازى
 لى دەھێنئ؟ ۵۶ ئایا (سەرەتای دروستبوونى) توویلکە یە ک نەبوو لە توویک
 کە دەپێژئ؟ ۵۷ دواى خۆتپارە یە ک بوو (خوا) دروستیکردو پیکىخست! ۵۸
 ئنجا دوو جووتى نىرو مى لى پەیدا کردن ۵۹ ئنجا ئایا ئەو (بەدھێنەرە
 مەزن)ە، بە توانا نە کە مردووان بژيەتتەو؟ (ئیمەش دەلێن: با، لەسەر ئەو
 لە شاھەدانین) ۶۰.

شیکردنه وهی هه ندیك له وشهكان

(اللَّوَامَةُ): ریژگهی زێده پۆییه، له (لَائِم) هوه هاتوه، (لَائِم): لۆمه کهر، په خنه گر، سه رکۆنه کهر، (اللَّوْمُ: عَذْلُ الْإِنْسَانِ بِنِسْبَتِهِ إِلَى مَا فِيهِ لَوْمٌ، يُقَالُ لُمْتُهْ فَهُوَ مَلُومٌ، وَأَلَامَ فَهُوَ مُلِيمٌ، أَيِ اسْتَحَقَّ اللَّوْمَ، وَاللَّوَامَةُ صِيغَةُ الْمُبَالَغَةِ مِنْ لَائِمٍ)، (لَوْمٌ): بریتیه له په خنه گرتن له مرووف، به هوێ پالدانی بو شتیک، که جێی په خنه و گله ییه، (لُمْتُهْ فَهُوَ مَلُومٌ) به کوردیش تێمه ههر به کاری دینین، ده لێین: لۆمه م کرد، واته: گله ییه م لئ کرد، ئهو گله یی لیکراوه، به لام که ده گوترێ: (أَلَامَ فَهُوَ مُلِيمٌ)، واته: کاریکی کرد که په خنه ی لئ بگیری، لۆمه بکری، شایسته ی گله یی و لۆمه لیکردن بئ، وشه ی (اللَّوَامَةُ) وهك گوتمان: ریژگهی زێده پۆییه له (لَائِم) واته: په خنه گر، سه رکۆنه کهر، (لَوَامَةُ) زۆر په خنه گر.

(بَنَانُهُ): (بَنَانٌ: جَمْعُ: بَنَانَةٍ، بَنَانَةُ أَيِ: أَطْرَافُ الْأَصَابِعِ)، سه ری په نجه کان، سه ره په نجه کان پێیان ده گوترێ: (بَنَانَةُ)، به یه کیکیان (بَنَانَةُ) ده گوترێ و به کو (بَنَان).

(لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ): بوئه وهی تاوان بکات له وهی له پیشیه وهیه تی، (ظَرَفٌ مَعْنَى قُدَّامٌ، وَيُسْتَعْمَلُ اسْمُ فِعْلٍ مَعْنَى إِحْذَرْ وَتَبَصَّرْ: أَمَامَكَ، وَفَجَرَ يَفْجُرُ فُجُورًا، انْبَعَثَ فِي الْمَعَاصِي غَيْرَ مُكْتَرِثٍ، وَفَجَرَ أَمْرُ الْقَوْمِ أَيِ: فَسَدَ، وَفَجَرَ فِي يَمِينِهِ أَيِ: كَذَبَ)، وشه ی (أَمَامَ) زه رفه به مانای پیشه وه دی، وهك (قُدَّامَ)، به کاریش ده هینری، وهك ناوی کردار، ئه گهر بگوترێ: (أَمَامَكَ) واته: وریا به، ئاگات له خوێ بئ، وشه ی (فُجُورَ)، (فَجَرَ يَفْجُرُ فُجُورًا)، چوووه نیو گونا هانانه وه، به بئ ئه وهی گوێی پئ بدات، ده گوترێ: (فَجَرَ أَمْرُ الْقَوْمِ أَيِ: فَسَدَ)، کاری خه لکه که تیکچوو، (وَفَجَرَ فِي يَمِينِهِ أَيِ: كَذَبَ)، واته: له سوینده کهیدا دروێ کرد.

(أَيَّانَ): (عِبَارَةٌ عَنْ وَقْتِ الشَّيْءِ وَيُقَارَبُ مَعْنَى: مَتَى، أَصْلُهُ: أَيُّ أَوَانٍ أَيِ: أَيِ وَقْتٍ، أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ)، پوژی هه لسانه وه که نگێیه، ده لئ: (أَيَّانَ): بریتیه له کاتی

شتیک، مانایە کە ی لە (مَتَى) وە نزیکە، ئە صلی (أَيَّانَ): (أَيَّ أَوَانٍ، أَوَانِ أَي: الْوَقْتُ)،
چ کاتیک، کە ی، کە نگی.

(بَرْقَ الْبَصَرِ): (الْبَرْقُ: لَمَعَانُ السَّحَابِ)، (بَرْقَ): بریتیە لە برووسکە ی هەور، کە لە
نیو هەور دێتە دەر، (يُقَالُ بَرْقٌ وَأَبْرَقَ)، هەم (بَرْقَ) ی بۆ بە کاردی، واتە: هەم بە
(ثَلَاثِي)، هەم بە (رُبَاعِي)، (أَبْرَقَ)، واتە: برووسکە ی دا، ئەمە ئە گەر (بَرْقَ) بی، بە لام
(بَرْقَ أَي: لَمَعَ)، واتە: بریسکایە وە، ئە وە ی دیکە واتە: تیشکی دایە وە، (بَرْقَ الْبَصَرِ)
(أَي: اضْطَرَبَتِ الْعَيْنُ)، چاوە کە ئە بلاق بوو، یاخود سووړا، بە لام (بَرْقَ الْبَصَرِ)، واتە:
چاوە کە ئە وە ندە زەق بوو، بریسکە ی دا.

(وَحَسَفَ الْقَمَرُ): مانگە کە خەفە بوو، بی شوق بوو، (الْخُسُوفُ لِلْقَمَرِ، وَالْكَسُوفُ
لِلشَّمْسِ)، هە ندیک گوتوو یانە: وشە ی (خُسُوفَ) بۆ مانگە، بە لام (كُسُوفَ) بۆ
خۆرە، هە ندیکیش گوتوو یانە: (كُسُوفَ) بۆ هە ردووکیانە، هە ندیکیش گوتوو یانە:
(كُسُوفَ) بۆ هە ردووکیانە، ئە گەر شوقیان نە ما، بە لام (خُسُوفَ) بۆ کاتیکە، کە
کە میك لە تیشکە کە یان نە میئێ و خەفە بن.

(الْمَفَرُ): (مَوْضِعُ الْفِرَارِ، وَالْفِرَارُ نَفْسُهُ وَوَقْتُهُ)، ﴿أَيْنَ الْمَفَرُ﴾، (لِلثَلَاثَةِ)، (مَفَرٌ) هەم
بە شوینی پا کردن دە گوێری، هەم بە خودی پا کردن، هەم بە کاتی پا کردن،
کە واتە: ﴿أَيْنَ الْمَفَرُ﴾، واتە: پا کردن لە کوێیە؟ یاخود شوینی پا کردن، یاخود کاتی
پا کردن نیە، نە کاتی هە یە، پا کردن لە و پۆژە دا، نە شوینی هە یە، نە خویشی
هە یە.

(لَا وَزَرَ): (الْوَزَرُ: الْمَلْجَأُ الَّذِي يُلْتَجَأُ إِلَيْهِ مِنَ الْجَبَلِ)، (وَزَرَ): ئە و پە ناگە یە کە لە
چیا پە نا ی پی دە بردی، ئە شکە و ت و پە نا و بنهۆ لیک، (الْوَزَرُ: الثَّقْلُ، تَشْبِيهَاً بِوَزْرِ
الْجَبَلِ)، (وَزَرَ) بە مانای قورسییە، چوێ نرا وە بە قورسای چیا وە.

(الْمُسْتَقَرُّ): (الْقَرَارُ وَالْثُبُوتُ، لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرٍّ أَيْ: غَايَةُ وَنَهَايَةِ، وَالْمَقَرُّ جَمْعُ: الْمَقَارِ، مَكَانُ الْإِسْتِقْرَارِ)، (مُسْتَقَرٌّ): بە مانای چهسپان، واتە: لێره دا چاوگە، بە مانای چهسپاویی و سهقامگیر بوون، وهك خوا دهفهرموێ: ﴿لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرٍّ﴾ الْأَنْعَامُ، بۆ ههر ههوالێك وهستانێك ههیه، نشینگهیهك ههیه، مه بهست پێی ئاماژه كهیه و شوێنه كهیه كه دهیگاتی، (مَقَرَّ) یش كه به (مَقَار) كو دهكرێتهوه، شوینی تیدا نیشته جی بوونه، (مَقَرَّ) له گهڵ (مُسْتَقَرَّ) مانا کهیان یه که، به لām (مَقَرَّ) پێتهکانی که مترن له (مُسْتَقَرَّ)، یاخود (مُسْتَقَرَّ) به مانای خودی سهقامگیر بوون و لی وهستان، به لām (مَقَرَّ) به مانای شوینی تیدا سهقامگیر بوون و تیدا وهستان.

(بَصِيرَةٌ): (الْبَصِيرَةُ: قُوَّةُ الْإِدْرَاكِ وَالْفِطْنَةِ، وَالْعِلْمُ وَالْخُبْرَةُ، وَالْحُجَّةُ، وَالرَّقِيبُ، وَالْعِبْرَةُ) (بصيرة): ههم به مانای هیزی زانین و پهی پێبردن دی، ههم به مانای زانیاری و شارەزایی دی، ههم به مانای به لگه دی، به مانای چاودێر دی، ههروهها به مانای په ند و عیبه تیش دی.

(مَعَاذِيرُهُ): (عَذَرَ فَلَانًا فِيمَا فَعَلَهُ عَذْرًا وَمَعْذِرَةً: رَفَعَ عَنْهُ اللَّوْمَ فِيهِ)، دهگوتری: (عَذَرَ فَلَانًا فِيمَا فَعَلَهُ عَذْرًا وَمَعْذِرَةً) واتە: په خنه ی لی نه گرت و گله یی له سه ر لابر، (مَعَاذِيرُ: اسْمُ جَمْعِ مَعْذِرَةٍ) (مَعَاذِيرُ) ناوی کو ی (مَعْذِرَةٍ) یه، (وَجَمْعُ مَعْذِرَةٍ: مَعَاذِيرُ)، به لām کو ی (مَعْذِرَةٍ) (مَعَاذِرَةُ) به بی (یاء)، به لām (مَعَاذِيرُ) ناوی کو ی (مَعْذِرَةٍ) یه، که به مانای پۆزش و پاساو هیئانه وهیه.

(قُرْءَانُهُ): (قِرَاءَتُهُ)، خویندنه وه که ی (قُرْآن: كِتَابُ اللَّهِ الْمُنَزَّلُ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ)، قفه رمایشتی دابه زیندراوی خوایه بۆ سه ر موحه ممه د، به لām که دهفهرموێ: ﴿فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَغَ قُرْءَانُهُ﴾، (أَيِ قِرَاءَتُهُ)، هه ركات خویندمانه وه شوین خویندنه وه که ی بکه وه.

(نَاصِرُهُ): (النَّصْرَةُ: الْحُسْنُ كَالنَّصَارَةِ، وَنَصْرَةُ النَّعِيمِ: رَوْقَتُهُ، وَنَصَرَ اللَّهُ وَجْهَهُ أَيْ: حَسَنَهُ، وَأَخْضِرُ نَاصِرٌ أَيْ: غَضَّ حَسَنٌ) (نَاصِرَةٌ) (يَانِي: جوانیی و چاکیی وهك (نَاصِرَةٌ)،

(نَضْرَةُ النَّعِيمِ) پەنەق و درەوشاوەیی، نازو نەعمەت، (نَضَّرَ اللّٰهُ وَجْهَهُ) واتە: خوا پرووی پەش بکات، دەگوتری: (أَخْضَرَ نَاضِرٌ) سەوزیکی دڵخۆشکەر، یان جوان و بە پەنەق.

(بَاسِرَةٌ): (البَسْرُ: اسْتِعْجَالَ بِالشَّيْءِ قَبْلَ أَوَانِهِ)، (بَسْرٌ): بریتیە لە پەلەکردن لە شتێک پێش کاتی خۆی، هەروەها (بَاسِرَةٌ) بە مانای (كَالِحَةٌ)، پروو گرژو مۆنەکان دی ﴿وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ﴾ (بَسَرٌ يَبْسُرُ بَسْرًا وَبُسُورًا، أَظْهَرَ الْعُبُوسَ)، واتە: گرژی و مۆنی دەرخست.

(فَاقِرَةٌ): (الْجَمْعُ: فَوَاقِر، الدَّاهِيَةُ، الْفَقَارَةُ: وَاحِدَةٌ مِنْ عِظَامِ السَّلْسِلَةِ الْعَظْمِيَّةِ الظَّهْرِيَّةِ الْمُتَمَدِّدَةِ مِنَ الرَّأْسِ إِلَى الْعُضْغُصِ، وَمَجْمُوعُهَا ثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ فَاقِرَةً)، (فَاقِرَةٌ) بە (فَوَاقِر) کۆدەکرێتەو، واتە: بەلا، بەلایەکی بێرەزا، لە چییەو هاتو؟ (فَقَارَةٌ) کە (فَقْرَةٌ) شی بو بە کاردێنن، یەکیکە لە ئالقهکانی زنجیرە ئێسکی پشت، کە لە سەرەو هەتا کو کلێنجە درێژ دەبێتەو، سی و سێ برگەیه، کو (فَقَارَةٌ) (ش فقرات) ه، دواتریش زیاتر باسی دەکەین.

(الترافى): (جَمْعُ التَّرْقُوةِ، مُقَدِّمُ الْحَلْقِ فِي أَعْلَى الصَّدْرِ)، بە کوردیی چۆلەمە ی پێ دەلێن، ئێسکی چۆلەمە، ئەو دوو ئێسقانە ی لەملاو لەولای قورگن، هەموو مرووفیک دوو (تَرْقُوة) ی هەن، دوو چۆلەمە ی هەن، بەلام بۆیە کو کراوەتەو، چونکە دوانە (مُتْنَى) کە ی قورسە بلێی: (تَرْقُوتَان)، بۆیە بە کو هاتو، وەك لە سوورەتی (التحریم) هاتو، ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾ چونکە (مُتْنَى) یە کە ی قورسە بلێی: (فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبَاكُمَا).

(رَاقٍ): (رَقِيتُ فِي الدَّرَجِ وَالسَّلَمِ، أَرَقَى رَقِيًّا وَارْتَقَيْتُ أَي: صَعَدْتُ)، کە بە پەیزە یان قاندرمە کە سێک سەرکەو، دەگوتری: (رَقِيتُ فِي الدَّرَجِ)، بە قاندرمە کەدا، (وَالسَّلَمِ) بە پەیزە کەدا، (أَرَقَى رُقِيًّا وَارْتَقَيْتُ)، واتە: سەرکەوتن، بەلام (رَقِيتُ مِنْ الرُّقِيَّةِ)، (رَقِيتُ) یانی: دوو عام بو کرد، (يُقَالُ كَيْفَ رَقِيتُكَ وَرُقِيَّتُكَ، فَالْأَوَّلُ مَصْدَرٌ،

وَالثَّانِي اسْمٌ)، هی یه که میان (رَقِیْک) چاوغه، ئه وهی دووه میان ناوه.

(وَالْفَتْ): (لَفَتَ الشَّيْءُ، يَلْفِتُ لَفْتًا: لَوَّاهُ عَلَى غَيْرِ وَجْهِهِ)، (لَفَتَ الشَّيْءُ، يَلْفِتُ لَفْتًا) شته که ی بادا، تیکی ئالاند، له سهر جگه له پرووی خووی سوورانیدی، (وَالْفَتْ السَّاقُ بِالسَّاقِ) لاقه کان تیکه وه پیچران، تیک با هه لدران، لاق له لاق ئالا.

(السَّاقُ): (مَصْدَرٌ مِمَّا، أَي: السَّوْقُ، أَنْ تَسِيرُ مَا شِئِ أَمَامَ مُسِيرِهِ إِلَى حَيْثُ يُرِيدُ مُسِيرُهُ)، (مَسَاقُ): چاوگیکی میمییه، به مانای لیخوهرین، یان بردن، (سَوْقُ): بریتیه له وهی بابایه کی پیرو، پروا له پیش که سیکه وه که لیی ده خوهری، یاخود پیش خووی داوه، به ره وه شوینه ی بابای پیشخوهر دهیه وی.

(بَتَمَطَّى): (يَمْدُ مَطَاهُ أَي: ظَهَرَهُ)، (مَطَى) به مانای پشت دی، (يَتَمَطَّى)، واته: پشتی خووی دریز ده کاته وه، (الْمَطِيَّةُ: مَا يُرْكَبُ مَطَاهُ مِنَ الْبَعِيرِ، وَامْتَطَيْتُهُ: رَكَبْتُ مَطَاهُ، وَالْمَطْوُ: الصَّاحِبُ الْمُعْتَمِدُ عَلَيْهِ)، (مَطِيَّةُ): ههر شتیکه که مرووف سواری پشتی بی، له حوشترو جگه له حوشتیش، (إِمْتَطَيْتُهُ) واته: سواری پشتی بوو، (مَطْوُ)، ئه وه هاوه له یه پشتی پی ده به ستری و نهینی لا داده نری.

(أَوَّلَى لَكَ): (الْوَيْلُ: الْقُبْحُ، وَقَدْ يُسْتَعْمَلُ فِي التَّحَسُّرِ) (وَيْلُ): یانی: خراپی و ناخویشی، به کاریش ده هی نری بو خه فته و دلناره هته ی و په شیمانی، (الأوْلَى: أَفْعَلُ تَفْضِيلٍ أَي: الْأَحَقُّ وَالْأَجْدَرُّ وَالْأَقْرَبُ)، (أَوْلَى) کرداری هه لباردنه، واته: شایسته تر، لیوه شاوه ترو، نزیکتر، واته: سزا له تو نزیکتر بی.

(سُدَى): (أَسَدَى الشَّيْءَ أَهْمَلَهُ، السُّدَى: الْمُهْمَلُ لِلوَاحِدِ وَالْجَمْعِ)، (أَسَدَى الشَّيْءَ) شته که ی پشتگووی خست و ویل کرد، (سُدَى) پشتگووی خراو، ههم بو تاک و ههم بو کووش به کار ده هی نری.

(نُطْفَةٌ): (المَاءُ الصَّافِي، وَالْجَمْعُ: نِطَاف، وَالنُّطْفَةُ: الْقَطْرَةُ، وَالنُّطْفَةُ الْمَنِيُّ، وَالْجَمْعُ: نُطَفٌ)، به ئاوێکی صاف دەگووترێ، ئەو کاتە بە (نِطَاف) کۆدەکرێتەوه، واتە: ئاوه سافەکان، هەروەها بە دَلْوَیە ئاویش دەگووترێ، بە تَوویش دەگووترێ، ئەو کاتە ئەگەر بە تَوو بگووترێ، بە (نُطَف) کۆ دەکرێتەوه.

(يُمْنِي): (أَمْنِي الْحَاجُّ: أَتَى مَنِي، وَأَمْنِي: أَي أَنْزَلَ الْمَنِيَّ وَالنُّطْفَةَ)، (أَمْنِي الْحَاجُّ) واتە: حاجیه‌کان چوون بو مینا، که شوینیکه له نزيك مه‌ککه، هەروەها (أَمْنِي) واتە: تَووی پرشت، به‌و واتایه‌ش دی.

(عَلَقَةٌ): (الْجَمْعُ: عَلَقٌ، طَوْرٌ مِنْ أَطْوَارِ الْجَنَيْنِ، وَهِيَ قِطْعَةُ الدَّمِ الَّتِي يَتَكَوَّنُ مِنْهَا)، (عَلَقَةٌ) به (عَلَق) کۆدەکرێتەوه، قَوْنَاغِيکە له قَوْنَاغەکانی پێگە‌یشتنی کۆرپه‌له، که بریتیه له پارچه خوينیکی وشک، یان پارچه خوينیك که پیکه‌وه‌یه، دوا‌یی ده‌بیته (مُضْغَةً)، دوا‌یی قَوْنَاغەکانی دیکه ده‌بێ، تا‌کو ده‌بیته کۆرپه‌له‌و له دایک ده‌بێ.

(فَخَلَقَ): (أَي: قَدَّرَ، أَوْ أَوْجَدَ وَأَبْدَعَ)، (خَلَقَ): هه‌م به مانای ئەندازه‌گیری کرد، هه‌م به مانای په‌یدای کردو دایه‌ینا.

(فَسَوَّاهُ): (سَوَّى الشَّيْءَ: قَوَّمَهُ وَعَدَّلَهُ وَجَعَلَهُ سَوِيًّا)، (سَوَّى الشَّيْءَ) واتە: ئەو شته‌ی رێک‌خست و، چاکی کردو، رێک و پێکی کرد.

هووی هاتنه خوارهوهی ئایه تهکان

١- له باره‌ی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌ موباره‌كانه‌وه: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ (١٦) إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾، ئه‌م ده‌قه‌ دینین:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ (١٦)، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا نَزَلَ جَبْرِيلُ بِالْوَحْيِ وَكَانَ مِمَّا يُحَرِّكُ بِهِ لِسَانَهُ وَشَفَتَيْهِ فَيَسْتَدُّ عَلَيْهِ، وَكَانَ ذَلِكَ يُعْرِفُ مِنْهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ (١٦)، أَخَذَهُ، ﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ﴾ (١٧)، قَالَ: عَلَيْنَا أَنْ نَجْمَعَهُ فِي صَدْرِكَ، وَقُرْآنَهُ، ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَانْبِعْ قُرْآنَهُ﴾، فَإِذَا أَنْزَلْنَاهُ فَاسْتَمِعْ لَهُ، ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾، عَلَيْنَا أَنْ نُبَيِّنَهُ بِلِسَانِكَ، قَالَ: فَكَانَ إِذَا آتَاهُ جَبْرِيلُ أَطْرَقَ، فَإِذَا ذَهَبَ، قَرَأَهُ كَمَا وَعَدَهُ اللَّهُ، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٩٢٧، ٤٩٢٨، ٤٩٢٩، ٥٠٤٤، ٧٥٢٤، مُسْلِمٌ: ٤٤٨).

واته: ئیبنو عبباس (خوا لیان رازی بی)، ده‌لئ: ئه‌و ئایه‌ته‌ موباره‌که، له‌و باره‌وه‌ هاته‌ خوار، که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاتی جبریل وه‌حیی بو ده‌هینا، [له‌کاتیکیدا ئه‌و قورئانه‌که‌ی پی ده‌فه‌رموو]، زمان و لیوه‌کانی خو‌ی پی ده‌جوولاندن و، ئه‌وه‌ش له‌سه‌ری قورس ده‌بوو، واته: گوپی ده‌کرد، ئنجا ئه‌وه‌ی لی ده‌زانرا، بویه (تلفظ) ی خوا‌ی به‌رز ئه‌وه‌ی نارده‌ خوار، فه‌رمووی: زمانتی پی مه‌جوولینه، تا‌کو په‌له‌ی لی بکه‌ی، (له‌ وه‌رگرتنه‌وه‌ی) به‌ دلنیا‌ی کو‌ی کردنه‌وه‌ی و، خو‌یندنه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئیمه‌یه، دلنیا‌به‌ ئیمه‌ له‌ سینه‌ی تو‌دا کو‌ی ده‌که‌ینه‌وه‌و، خو‌یندنه‌وه‌که‌شی ئنجا کاتی خو‌یندمانه‌وه‌ توش شو‌ین خو‌یندنه‌وه‌ی بکه‌وه، کاتی‌ک داما‌نبه‌زاند گو‌یی بو‌ بگه‌، له‌سه‌رمانه‌ به‌ زمان‌ی خو‌ت پروونی بکه‌ینه‌وه، گو‌تی: له‌وه‌ودوا کاتی جبریل ده‌هات، (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) گو‌یی ده‌گرت، کاتی جبریل ده‌پو‌یشت، وه‌ک خوا به‌لینی پیدابوو، ئاوا ده‌یخو‌ینده‌وه، (نه‌ک له‌و کاته‌دا ده‌می پی بجوولینی).

۲- له بارہی هاتنه خواره وهی ئەم دووه ئایه تهوه: ﴿أَوَلَيْكَ فَأُولَىٰ﴾ ثُمَّ أَوَلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ﴿۳۵﴾ ئەم دهقه دینین:

{عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: ﴿أَوَلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ﴾ هَلْ قَالَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَنْزَلَهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ؟ قَالَ: قَالَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ أَنْزَلَهُ اللَّهُ} (أخرجه النسائي في تفسيره: ٦٥٨، والطبراني في الكبير: ١٢٢٩٨، والحاكم في المستدرک: ج ٢ ص ٥١٠، الواحدي في الوسيط: ج ٤ ص ٣٩٤، قال الحاكم هذا حديث صحيح الإسناد، ووافقه الذهبي)^(١).

واته: سه عیدی کوری جوبهیر ده لئ: له عه بدوللای کوری عه بباسم (خوا لییان رازی بن)، پرسى، که خوا ده فهرموئ: ﴿أَوَلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ﴾، ئایا پیغه مبهری خوا ئەوهی فهرموو، دواى خوا دایه زاند؟ گوتى: به لئ پیغه مبهری خوا فهرموو، دوايش خوا ئەوهی دابه زاند.

واته: پیغه مبهری خوا ئەوهی بهو بیروایه فهرمووه، که زۆریان گوتوویانه: ئەبوو جههله، وه کو دواى باسى ده کهین، دوايش خواى پهروه ردگار، ئەوهی پیغه مبهره کهى ﷺ پئی فهرمووه، کردوویه تی به ئایه ت و دایه زاندۆته سه رئ و، له زمانى پیغه مبهره وه ﷺ گپراویه تهوه.

(١) الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣ ص ٤٨٢ - ٤٨٤.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوا پشتیوان بێ، لە کۆتایی تەفسیری ئەم سوورپەتە موبارە کەدا، کورتە باسیکی تا پادەیهك تیرو تەسەل، لە بارە ی پۆژی دوایهوه دەکەین، واتە: پۆژی دوایی بە گشتی، هەم پێشەکی پۆژی دوایی، هەم قۆناغی یەکەمی پۆژی دوایی، کە تیکچوونی ئەم گەردوونە یە ئاخیر زەمان، هەم قۆناغی دوووەمی پۆژی دوایی، کە زیندوو بوونەوه یەو، هاتە پێشی سزاو پاداشتە، ئنجا سەرەنجام قۆناغی سییەمی پۆژی دوایی، کە نیشتهجێ بوونی هەر کام لە بروادارانێ چاکەکارو، بێ پروایانی خراپەکارە، یەکەمیان لە بەهەشتدا، دووهمیشان لە دۆزەخدا.

بۆیە ئێمە ئیستا بە خێرای بە تەفسیرو پوونکردنەوه ی ئەم ئایەتە موبارەکانەدا دەپۆین، بای ئهوهنده ی چه مەك و واتای گشتیی ئایەتە موبارەکان پۆشن بێتەوه، بەلام لەبەر دەم پۆژی دواییدا، کە ئەم سوورپەتە وهکو پێشتر گوتمان، هەمووی لەو بارهوه یهوه بە گشتی، زۆر هەلۆهسته ناکەین و، حەوالە ی ئەو کورتە باسە ی دەکەین.

خوا ﷻ دەفرموێ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنده، واتە:

دەسپێکردنم بە ناوی خۆی، ئەو هەش مەبەستی ئەوه یه:

١ - ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.

٢ - ئەمکارە بە پێی شەری خوا دەکەم. ٣ - بە توانا یارمەتی خۆی پەرودرگار دەیکەم.

٣ - ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خۆی زانا و توانا دەکەم

۴ - ئم کاره بۆ هینانه دی ره زامه ندیی خوا ئه نجام ده دەم.

خوا ﷻ ده فەرموی: ﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۝۱ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝۲﴾ له باره ی (لا) که لیره دا هەم له پێش: ﴿أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ دا، هاتوه، هەم له پێش: ﴿أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ دا هاتوه، وهك دوايش له مه سه له گرنگه كاندا، زیاتر ده چینه ئیو ورده کارییه که یه وه، زانایان راجیایان هه یه، به لام زۆربه یان رایان وایه، ئهم (لا) یه بۆ لابرندی سویند نیه، هه رچه ند به رواله ت وا دیته به رچاو، به لام هیچ زانایه کی موخته به ر نه یگوتوه ئهم (لا) یه بۆ لابرندی سوینده، (لَا: لَيْسَتْ لِنَفْسِي الْقَسَمُ)، ئیمه له وه باره وه له سووپه تی (الواقعة)، له وه شوینه ی ده فەرموی: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ۝۷۵ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۝۷۶﴾ إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ ﴿۷۷﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿۷۸﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿۷۹﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۸۰﴾، له کاتی تهفسیرکردنی ئهو ئایه ته موباره کانه دا، له وه باره وه کورته باسیکمان کرد، له باره ی هه موو ئهو (لَا) یانه وه، که له پێش ئهو سویندانه دا هاتوون و، گوتمان: هیچ کام له وانه مه به ست پیتی لابرندی سوینده که نیه، به تایبه ت، به به لگه ی ئایه ته که ی سووپه تی (الواقعة)، که له وه ی زۆر پروونه خوا ده فەرموی: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ۝۷۵ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۝۷۶﴾، که واته: سوینده و خوا خواردوو یه تی، ده فەرموی: سویندیکی مه زنی شه، که واته: (لَا) مه به ست پیتی شتیکی دیکه یه و، زانایان له وه باره وه راجیایان هه یه:

۱- هه ندیکیان گوتوو یانه: (لَا) بۆ لابرندی قسه یه کی دیکه یه بگوتری: بلیی به نسه ت ئه وه، که له سووپه ته کانی پێشتردا باسکراوه، هه لبه ته ده بی بگوتری: ئهو قسه یه، خوا ﷻ به رپه چی ده داته وه و لای ده بات، قسه یه کی هه له ی بیرواو هاوبه ش بۆ خوا دانهره کانه به پیتی سیاق لیره دا، یانی: وانیه وهك ئیوه ده لێن: ئه ی بیروایه کان که زیندوو نابنه وه و، ژیا نی دنیا تا که ده رفه تیکی ژیا نه و، دوا یی لپیرسینه وه و سزا و پا داشت نیه، وانیه وهك ئیوه ده لێن: ﴿أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، سویند ده خۆم به رۆژی قیامه ت، جاریکی دیکه ش

دووبارە ی دەکەمەو، وانیە کە ئێوە دەلیین: ﴿وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ سویند دەخۆم بە نەفسی، یان خودی زۆر پەخنەگر، یان زۆر گلهییکەر، واتە: گلهییکەر لە خۆی.

ب- هەندیکیش گوتوو یانە: (لَا) لێرەدا هەر لامی سویندە، بەلام فەتەحەکە ی تیر (إشباع) کراوە، لە بنچینەدا (لَأَقْسِمُ) بوە، (لَأَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ)، فەتەحەکە شیوە ی ئەلیف (ا) ی وەرگرتووە.

ج- هەندیکیش گوتوو یانە: ئەمە بۆ لابردنی سویندەکە یە، بەلام بەو واتایە ی ئەو بابەتە هەندە پروو، یاخود پۆژی قیامەت هیندە گەورە یە، پێویست ناکات سویندی پێ بخۆم. بەلام وەك گوتم ئەو رایە رایەکی بێهێزە، دواییش لەو بارەو زياتر وردەکاریی باس دەکەین.

خوا دەفەرموی: وانیە وەك ئێوە دەلیین، سویند دەخۆم بە پۆژی هەلسانەو، (الْقِيَامَةِ) واتە: هەلسانەو، (قَامَ يَقُومُ قِيَامًا)، ئنجا (قِيَامَةِ) ناو، و، (قِيَام) چاوگە، ئەم قیامەتە ناو، بۆ ئەو پۆژە، کە خەلک تێیدا هەلەستەو، وەك دەفەرموی: ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ٦ المطففين، ئەو پۆژی خەلک بۆ پەرورەدگاری جیهانیان هەلەستێنێ، راست دەبنەو.

﴿وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾، وانیە وەك ئێوە دەلیین، سویند دەخۆم بە خودی، زۆر گلهییکەر، زۆر پەخنەگر، واتە: زۆر پەخنە لە خۆی دەگری، زۆر لۆمە ی خۆی دەکات، گلهیی لە خۆی دەکات، ئەوێش دوایی قسە ی پروونکەرەوانی قوڕنانی لە بارەو دینین، کە ئایا مەبەست پێی نەفسێکی تاییبەتە، کە گلهیی لە خۆی دەکات، لەبەر ئەوە ی کەمتەرخەمی کردو، لە فەرمانبەری بۆ خوا، یاخود مەبەست پێی هەموو جوړە نەفسەکانە، کەسێک کە چاکەکاریش بوو، گلهیی لە خۆی دەکات بۆچی چاکە ی زیاتری نەکرد؟ ئەوە ی خراپەکاریش بوو، گلهیی لە خۆی دەکات، بۆچی خراپەشی کرد، ئەوە ی چاکەو خراپە ی تێکەڵ کردوون، گلهیی لە خۆی دەکات، بۆچی خراپە ی تێکەڵ بە چاکە کردو؟ گرنگ ئەوە یە

خوایند ﷺ سویند دەخوات بە نەفسیکی پەخنەگر و، گلەییە کەر واتە: لە خوێ،
وێلامی سویندە کە (مُقْسِمٌ عَلَيْهِ) سویند لەسەر خوراوە کەش دیار نیە، بەلام
ئایەتەکانی دوایی دەیکەینەن.

﴿أَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ﴾، ئایا مروۆف پێی وایە ئێسکەکانی کۆناکەینەو،
کەواتە: سویند لەسەر خوراوە کە بریتیه لە زیندووتان دەکەینەو، واتە: ﴿لَا
أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ ۱ ﴿وَلَا أَقِيمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَامَةِ﴾ ۲ ﴿لَتَبْعَنَّ﴾ بە دڵنیایی زیندو
دەکرینەو، هەڵدەستینزینەو، ﴿أَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ﴾، ئایا مروۆف پێی
وایە ئێسکەکانی کۆناکەینەو؟

شایانی باسە لەم سوورەتە موبارە کەدا، شەش جار (الإنسان) دووبارە
بۆتەو، و، لە هەر شەش سیاقە کەدا وشە (الإنسان) ناگونجی مەبەست پێی
ئینسانی برودار بێ، بەلکو مەبەست پێی ئینسانی بێروایە، چونکە ئینسانی
بێروایە وایە، خوایند ئێسکەکانی کۆناکاتەو، و، زیندووی ناکاتەو، بەلام
ئینسانی برودار ئەو لە لای روونە وەک ئەلیف و بییە، کە خوايەك بتوانی ئەو
هەموو کەون و کائیناتە بخولقین، مروۆفیک کە خوێ دروستی کردو، دەشتوانی
دروستی بکاتەو.

(سُبْحَانَ اللَّهِ) کە مروۆف دایە نەفامی، هیچ مەخلووقیک لە مروۆف نەفامتر
نابێت، هەر وەک چۆن ئەگەر پرووی لە چاکە کرد، هیچ مەخلووقیک لە مروۆف
چاکتر نابێت، فریشتەکانیش پێزی دەگرن و سلاوی لێ دەکەن، بە پێچەوانەشەو
کە دایە وە لە نەفامی و کەودەنی، هیچ شتیک پێش مروۆف ناکەوێتە نەفامی
و کەودەنی نەزانیدا، ئەگەر نا خوايەك توانیبتی ئەو هەموو کەون و کائیناتە
دروست بکات، هەر وەها خودی مروۆفیش دروست بکات، ئایا دروستکردن
بە زەحمەتتر، یاخود دروستکردنەو؟ وەک جاری دیکە باسما کردو، بابای
سەنعەتکار کە شتیک دروست دەکات، بۆ وێنە: گۆزە کەرێک، گۆزە دروست

دەکات، یان کەسێک کە ئامیڤێک دروست دەکات، کۆمپیوتەرێک دروست دەکات، هەر شتێک لەو شتەنە هەن، تەلەفزیۆنێک دروست دەکات، کورسی و میزێک دروست دەکات، ئایا دواى ئەوەی ئەو ئامیڤەر ئەو کەلۆپەلە تێکدەچێ، یاخود کۆن دەبێ، ناتوانی چاکتر لە خۆی دروستی بکاتەو؟ بێگومان با.

بۆیە خوا دەفەرموێ: ﴿أَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ تَجْمَعَ عِظَامَهُ﴾، ئایا ئینسان، واتە: ئینسانی بپروا، ئەلیف و لامە کە بۆ ناساندنە، بەلام بۆ ناساندنی عەھدی، ئایا مەژۆنە کە واتە: مەژۆنە بپروایە کە، کە مەبەست پێی کۆی مەژۆنی بپروایە، پێی وایە کە ئیسکەکانی کۆناکەینەو، بۆچی باسی ئیسکان دەکات؟ چونکە پەیکەرێ ئیسکان، قەلبی جەستەى مەژۆنە، ئیسکەکان پتەوترن، ئەگەر ئیسکەکان دواى ئەوەی دەرزن، پرتوکاو دەبن، خوا بتوانی زیندووێان بکاتەو، گوشت و دەمارو ئەوانی دیکە، ئاسانترن و لە پێشترن بۆ ئەو کە خوا بتوانی دروستیان بکاتەو.

بۆیە دەفەرموێ: ﴿بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ﴾، (بەلى) بە مانای (با) دێ لە زمانى کوردییەدا، ئەک بە مانای بەلێ، با (بەلى) شەریتیه لە چەسپاندنی شتێکی لابراو لە رابردوودا، کە بریتیه لە: ﴿أَلَنْ تَجْمَعَ عِظَامَهُ﴾ کە ئیسکەکانی کۆدەکەینەو، (بەلى) با کۆیان دەکەینەو، ﴿قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ﴾، ئیمە توانادارین سەرە پەنجەکانیشی رێک بخەینەو، ئنجا (بَنَانُهُ) کۆی (بَنَانُهُ) یە، واتە: تاکەکەى (بَنَان) یە، یانی: سەرە پەنجە، هەندیکیان بە پەنجە (أَصْبُع) یان لیکداوێتەو، بەلام لە ئەسڵدا بە مانای سەری پەنجە دێ، ﴿بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ﴾، با ئیسکەکانی کۆدەکەینەو، توانادارین سەرە پەنجەکانیشی رێک بخەینەو، بۆ سەرە پەنجەکان فەرمووێتێ رێکیان بخەینەو، چونکە وردەکارییهکی زۆر لەسەرە پەنجەکانی مەژۆندا هەیە، کە ئیستا دواى ئەوەی زانیاریی بەرەو پێشەو چوو پێگەیشتو، پێشتر وایان دەزانی تەنها (إِبْهَام) پەنجە گەورە، واتە: بەلام ئیستا بۆیان دەرکەوتوو، هەموو پەنجەکان، ئەک هەر هە دەست، پەنجەکانی پێش،

ہمموو سہرہ پہنجهیہک، کہ پیی دهگوتری: (بَصْمَة)، مؤرِیک و خه تمِیکی ههیه، که هیچکس له هی هیچکس ناچی، وهك دواپی لهو بارهوه زیاتر قسه دهکین.

ئهوه ئیعجازیکی عیلمیه، بوچی خوا نه یفه رمووه: با ده توانین چاو دروست بکهینهوه، که چاو ورده کاری زیاتری تیدایه به پوآلهت، یان نه یفه رموو: گوئی، یان دل، یان گورچیل، یان میشک؟ له بهر ئه وهی به سهره په نجه کانهوه خه لك ده ناسریتتهوه، واته: ده توانین سهره په نجه کانیشیان ریك بخهینهوه، که به سهره په نجه کانیان ده یانناسینهوه.

﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ﴾، به لکو مروؤف واته: مروؤفی بیپروا، دهیهوئی تاوانباریی بکات له پیشیهوه، (أَمَامَ: ظَرْفٌ لِّزَمَنِ الْمُسْتَقْبَلِ)، (أَمَامَ) زهرفه بو کاتی داهاتوو، واته: دهیهوئی ههر به گوناح و تاوان بیداته بهر، وهك چوئن له رابردوودا خراپه ی کردوه، له داهاتووشدا ههر خراپه بکات.

﴿يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، بویه ده پرسئی پوژی هه لسانهوه که نگیه؟ (أَيَّانَ: أَيُّ آنٍ)، له وه وه هاتوه مانایه که ی له (مَتَى) وه نیزیکه، چ کاتیک پوژی هه لسانهوه دی؟ چونکه دهیهوئی به خراپه و تاوان بیداته بهر، بویه نکوولی دهکات له پوژی دواپی، هه لته لیره دا: ﴿يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، ئهم پرسیارکردنه پرسیارکردنی نکوولی لیکردنه (الِاسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِي)، یه کیک به یه کیک ده لیت: که ی تو زانای؟ واته: تو زانا نی، یان یه کیک له یه کیک تووره ده بی، ده لی که ی تو به شهر ی؟ واته: تو به شهر نی لهو سیفه ته تدا، لیره ئه و پرسیاره پرسیارکردنی نکوولی لیکردنه، واته: پوژی هه ستانهوه نایهت.

تجنا خوا وه لام ده داتهوه: ﴿فَإِذَا بَرِقَ الْبَصُرُ ۖ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۗ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۚ﴾ (۷) ﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ﴾، خوا ﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ﴾ (۹) نافه رموی: فلان پوژه دی پوژی دواپی، له هیچ شوینیکی قوربان خوا وای نه فهرمووه، چونکه ته نیا خوئی ده زانیت که نگئی

دئی، به لّام هه نديك له نيشانه كانی باس ده كات ده فهرموئى: ﴿فَإِذَا بَرِقَ الْبَصْرُ﴾ ههر كاتيک چاو ئه بّله ق بوو، (بَرِقَ) له (بَرَقَ) هوه هاتوه، واته: برووسكهى ههور، به لّام (بَرِقَ) واته: (إِنْذَهَشَ وَتَحَيَّرَ)، ئه بّله ق و سه راسيمه بوو، ئه وه خوینده وه يه كه، خویندر او يشه ته وه: (فَإِذَا بَرِقَ الْبَصْرُ)، (بَرِقَ) واته: (لَمَعَ)، تيشكى دا، ئه گهر مروّ ق چاو زور بکاته وه، چاوى بريسكهى دئى.

﴿وَحَسَفَ الْقَمَرُ﴾، كاتيک مانگ خه فه بوو، شوّ قى كه م بوو، زانايان گوتوو يانه: (حُسُوف) بۆ مانگ به كاردئى، (كُسُوف) بۆ خوور، هه نديكىش گوتوو يانه: (كُسُوف) بۆ مانگ و خوور به كاردئى، ئه گهر شوّ قه كه يان يه كجاريى نه ما، به لّام (حُسُوف) بۆ حاله تيكه شوّ قيان كه م بيته وه.

﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾، ههر كاتيک خوور و مانگ كۆبوونه وه پيکه وه، ئه مه له نيشانه كانی هاتنى ئاخير زه مانه، كه قوئاغى يه كه مى رۆژى دواييه.

﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ إِنَّ الْغَمْرُ﴾، له و رۆژه دا ديسان مروّ ق، مروّ قى بيپروا، مروّ قه بيپروايه كه ده لئى: ﴿إِنَّ الْغَمْرُ﴾، هه لاتن له كوئيه؟ ليرهدا يه كسه ر خوا ﷻ له ئاخير زه مانه وه، له قوئاغى يه كه مى رۆژى دواييه وه، ده ييات بۆ قوئاغى دووهم واته: قيامه ت و هه لسانه وه، چونكه له وئى مروّ ق ده لئى: بۆ كوئى بچم، هه لاتن و شوئى بۆ لاهه لاتن؟ ﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ إِنَّ الْغَمْرُ﴾، ﴿الْغَمْرُ﴾، هه م به ماناي (فِرَار) هاتوه، كه چاوگه، واته: هه لاتن له كوئيه؟ هه م به ماناي شوئى بۆ هه لاتن (مَكَانُ الْفِرَار) و، هه م به ماناي كاتى تيدا هه لاتن (وَقْتُ الْفِرَار)، كه له راستييدا له و رۆژه ش دا نه هه لاتن هه يه، نه شوئى بۆ هه لاتن هه يه، نه كاتى تيدا هه لاتن هه يه، بۆيه خوا ده فهرموئى: ﴿كَلَّا لَا وَزَرَ﴾، واته: نه خير، (كَلَّا: كَلِمَةٌ رَدْعٌ وَزَجْرٌ، وَإِبْطَالٌ)، وشه يه كه بۆ تبه خوړين و به رپه رچدانه وه وه لوه شانده وه، واته: نه خير به هيچ جوړيک ﴿لَا وَزَرَ﴾، واته: (لَا مَلْجَأَ)، (وَزَرَ)، به ماناي په ناگه دئى، هيچ په ناگه يه ك نيه، هيچ شوئىكى خو تيگرتن نيه.

﴿إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَفَرُّ﴾، نیشینگەو نیشتەجی بوون لەو پۆژەدا بو لای پەرورەدگار تە، واتە: تەنیا لەو شوێنەو، بە بریاری پەرورەدگار سەقامگیری هەیهو، خەلک لەو شوێنە کو دەبێتەو نیشتەجی دەبێت، دەگیرسێتەو کە پەرورەدگار ویستی لەسەر بێ.

﴿يَبْنِئُ الْإِنْسَنُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ﴾، لەو پۆژەدا مروۆف (مروۆفی بێروا، ئەمە جاری پێنجەمە باسی مروۆف بکری، لەم سوورەتە موبارە کەدا)، هەوالی پێدەدری، ﴿بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ﴾، بەوێ پێشی خستو و ئەوێ دوای خستو، بەوێ پێشخستو لە چاکە، یاخود دوای خستو لە چاکە نەیکردو، یاخود بەوێ پێشخستو لە چاکە، لە سەردەمی ژیانی خۆیدا ئەنجامی داو و، بەوێ کە دوایخستو لە شوێنەواری چاکە و کە کاریکی باشی کردو لە دوای بەجی دەمیئێ وەك شوێنەوار، یاخود: ﴿بِمَا قَدَّمَ﴾، لەوێ پێشی خستو لە چاکەو لە خراپەو، ﴿وَأَخَّرَ﴾، لەوێ دوایخستو لە چاکەو لە خراپە، جاری و مروۆف چاکەیهك دەکات، یان جاری وایە لە چاکەیه کدا کەمتەرخەمی دەکات، جاری وایە گوناھێک دەکات، یان جاری وایە لە گوناھێک دەپرینگێتەو، مروۆف هەوالی پێدەدری بە هەموو هەلسوکهوت و جموجۆله کانی.

﴿بَلِ الْإِنْسَنُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾، بەلکو مروۆف چاودێرەو، بەلگەو شایەدە بەسەر خۆیهو.

﴿وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِرُهُ﴾، هەرچەندە بیانوو کانی پاساو کانی، فرییداو بیانخاتە گوێی، بەلام سەرەنجام بو خۆی شایەدی لەسەر خۆی دەدات.

ئەجا خوا ﷻ لەم چوار ئایەتەدا، ئایەتەکانی: (۱۶ - ۱۹) باسیک نیاوخی ئەم باسە دەکات، دیارە لەو کاتەدا کە پێغەمبەری خوا ﷺ خوا ئەمە ی بو سروس کردو، دەبی ئەو پەلە ی کرد بی و، زمانی پێ جوولاند بی، وشەکان کە جییریل بوی وەحیی کردوون، ئەویش، گوێ پیکردوون بو ئەوێ کە بزانی

ئایا بە پەوانیی وەری گرتوون، یان نا؟ بۆیە خوا ﷻ پێنمایی پیغەمبەرە کە ی دەکات و دەفەرموێ:

﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْبَلَ بِهِ﴾، زمانتی پێ مەجووڵێنە بەو قورئانە ی بۆت دی، تا کۆ پەلە ی لێ بکە ی، ﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ﴾، بە دلنایی کۆکردنە وە ی قورئان لە عەقل و دلتداو، خویندنه وە کە شی لە سەر ئیمە یە، ﴿فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَعْ قُرْآنَهُ﴾، ئنجا ئە گەر خویندمانە وە تۆش شوین خویندنه وە کە ی بکە وە.

﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾، دواییش پوونکردنه وە کە ی لە عەقل و دلتداو، لێ تیگە یشتنت بۆ ی، لە سەر ئیمە یە.

هەلبەتە هە ندیک لە زانایان وایان لیکدا وە تە وە، کە ئە مە هەر مە بە ست پێ بابای بیپروایە، کە لە پوژی دواییدا خوا پێی دە فەرموێ: دانپێدانانی هە ل و کە م و کۆرییە کانت، یان قسە کردن لە بارە ی گوناھو تاوانە کانتە وە، زمانتی پێ مە جووڵێنە و پەلە ی لێ مە کە، لە سەر ئیمە یە کۆکردنە وە ی کردە وە کانت، و بە سەردا خویندنه وە ی کردە وە کانت، ئنجا هەر کاتیک ئیمە بۆمان خویندیە وە، تۆش شوین خویندنه وە کە ی بکە وە، دواییش پوونکردنه وە ی گوناھو تاوانە کانت لە سەر ئیمە یە، ئە م مانایە شیان لیکدا وە تە وە، بە حیساب بۆ ئە وە ی ئە م چوار ئایە تە موبارە کە، لە گە ل ئە و سیاقە دا کە تییدا هاتوون، نە بنە ئیواخنیکی نە گونجاو، بە لām لە راستییدا ئە و مانا لیکدانە وە یە راست نیە، وە ک دوای ی بآسی دە کە ی ن، چونکە لە سوورە تی (طه) شدا دە فەرموێ: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ. وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾، پە لە مە کە لە کاتیکدا، کە قورئانت بۆ دە خویندریتە وە پێش ئە وە ی بۆت سرووش بکری و، بلی پە روە ردگارم زانیاریم بۆ زیاد بکە، بە لām وا پێدە چی لە سەرە تآی دابە زینی وە حییه وە بووبی، بۆیە پیم وایە کە ئە م سوورە تە، وە ک پێشتر باسم کرد لە هە شت، نو، دە، سوورە تی یە کە مە و، هەر لە سەرە تاوە خوا ﷻ پێنمایی پیغەمبەرە ی کردو و، ئامۆژگاری

کردوہ چۆن لەگەڵ بۆ دابەزێترانی وەحیییدا مامەلە بکات، نەك وەك ھەندیک لە زانیان گوتووینە: ئەم سوورەتە لە ریزبەندیی سی و ئەوەندەمین بێ.

﴿كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾ واز بێنن ئەى مەرقە بێروایەکان، بەلكو ئێوە ژيانى زوو تێپەری دنیاتان خۆش دەوئ.

﴿وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾ مەنزلگای کۆتایی وازدێنن و وێڵ دەکەن، لێرەدا مەبەست ئەوەیە، کە ئەگەر مەرقە ژيانى دنیای خۆشبوئ، لە بەرانبەریدا دواپۆژ وێڵ بکات، ئەوە خراپە، ئەگەرنا دنیاشت بە ئەندازەى ئەوەى دەیهێنئ خۆشت بوئ، گرنگی و بایەخى پئ بدەى، بەلام لەسەر حیسابى پۆژى دواى نەبئ، وەك دواى باسى دەکەین، ئەوە خراپ نیە، چونکە خوا ﷻ مەدحى ھەندیک لە بەندەکانى خۆى کردوہ، کە دەلێن: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (۲۱) ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ (۲۲) البقرة، ھەندیک لە بەندەکانى خوا ھەن، دەلێن: پەرورەدگارمان! لە دنیادا چاکەمان پئ ببەخشەو، لە دواپۆژیشدا چاکەمان پئ ببەخشەو، لە سزای ئاگر ھەمانپارێزە، ئەوانە پشك و بەشیان ھەیە لەوہدا، کە بە دەستیان ھێناوہ.

ئنجە خوا ﷻ باسى پۆژى دواى دەکات و دەفەرموئ: ﴿وَجُوهٌ يُّومِرُ نَازِرَةً﴾، پروانیک ھەن گەش و درەوشاوہن، واتە: کەسانیک ھەن پرووکانیان گەش و درەوشاوہن.

﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾، واتە: تەماشاکەرن بەرەو پەرورەدگاریان، واتە: تەماشای پەرورەدگاریان دەکەن، بۆ پەرورەدگاریان دەپروانن، کە ئەمەش یەکیکە لەو بەلگانەى، زۆرینەى زانیانى ئیسلام بە بەلگەیان دێننەوہ، لەسەر ئەوە کە لە پۆژى دوایدا ئەھلى ئیمان، لە بەھەشت دا خوای پەرورەدگار دەبینن، بەلام بەو شیوەو چۆنیەتیە خوا دەزانئ، نەك پیکھاتەى جەستەى ئیمە وەك ھى

ئىستا وابى، وهك دوايى باسى دهكهين، ئنجا بهو قهیده، ئهو كاته ئهوهی كه موخته زيله گوتوويانه و شيعهش شوينيان كهوتوون، ههروهها ههنديكى ديكه له زانايانى هاوچهرخى ديكه دهئين: كه مروڤ ناتوانى خوا بيئى، بهلى مروڤ بهم پىكهاتهی ئىستاي ناتوانى خوا بيئى، بهلام له پوژى دوايدا پىكهاتهی جهستهی مروڤ دهگوڤى.

﴿وَوُجُوهُ يُؤْمِنُ بِأَسْرَةٍ﴾، پروانيك ههن لهو پوژدها گرژو تالان، موڤو رهش و برشن، ﴿تَنْظُرُ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقَرَةً﴾، پييان وايه بهلاي كهمه رشكيئيان لهگه لدا ئه نجام بدرى، بهلاي پشت شكين، ﴿فَاقَرَةً﴾، به (فَوَاقِر) كوڤه كريتهوه، واته: بهلايهك زور بيپهزا بى و، مروڤ بكهوئى و پشتى بشكيئى.

﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الرَّاقِي﴾، ئنجا خوا ﷻ يهكسه دهيانگوازپتهوه بو قوناغى سه ره مهرك، سه ره مهركى ههر كهسيك و، دهفهرموى: (كَلَّا) با واز بيئن، يان واز بيئن، يان ئتوه راست ناكهن كه زيندوونابنهوه، ﴿إِذَا بَلَغَتِ الرَّاقِي﴾، ههر كاتيگ كهيشته چۆلهمهكان، (بَلَغَتْ) ئهم راناوى ميئيه، ئهو (تَاءُ التَّائِيثِ) دهچپتهوه بو دروستكراويكى ميئيه به مهجاسي، كه بريته له نهفس يان پرووح كهيشته چۆلهمهكان (الرَّاقِي)، كوڤى (تَرْقُوة) يه، به كوردى دهئين: چۆلهمه، ئهو دوو ئيسكهى بهرانبهر يهكدين و، دهورى قورقوراگه يان گرتهوه، ههموو مروڤيك دوو تهرقوهى ههن، بهلام لهبهر ئهوهى ئهگهر تهرقوه به (مُئْنَى) بگوترى قورسه (إِذَا بَلَغَتِ التَّرْقُوتَانِ)، ئهگهر پرووح كهيشته دوو چۆلهمهكان، لهبهر ئهوهى قورسه، بويه به كو هينراوه، ههروهك له سووپهتى (التَّحْرِيمِ) يشدا خواى كارزان به دوو هاوسه رهكهى پيغهمبهرهكهى ﷺ، حهفصه و عائيشه دهفهرموى: ﴿إِنْ نُسَبَّ إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، ئهگهر بگهريتهوه بو لاي خوا، بيگومان دلّهكانتان لايانداه، ئهگه رنا له بنچينهدا (قَلْبَاكُمَا) يه، بهلام لهبهر ئهوهى (مُئْنَى) قورسه، بويه عهزهب ئهو وشانهى قورسن لهسه زمان، به (مُئْنَى) نايانهينن بهلكو كويان دهكه نهوه.

﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾، گوتراش: كى چاره سەر ده كات، كى هه يه دوعا بخوینى چاره سەر بكات، ده واو ده رمانىكى پیه؟ ئه وه واتیه كى، ياخود: ﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾ (مَنْ يَرْفَعُ هَذِهِ النَّفْسَ؟)، كى ئه م نه فسه ده كاته وه و ده بیات به ره و شوینى خوئى؟

﴿وَلَمَّا أَتَاهُ فَلَمَّ﴾، پى وابوو كه ئه وه ترازان و جیابوونه وه یه، (ظَنَ) ده گونجى به مانای: پى وابوون و گومان بى، ده شگونجى به مانای زانیاری و جى دلیایی بى، واته: دلیا بوو تازه جیاده بیته وه له كهس و كارى، له م ژيانه دنیایه جیاده بیته وه، ياخود: زانى روو حى له جه سته ی جیا ده بیته وه.

ته گهر (ظَنَ) هه به مانای گومان بى، مروف له بهر ئه وه ی كه تاكو ده مرى ته مایه كى به ژيان هه ره هیه.

﴿وَالْفَتَى السَّاقُ بِالسَّاقِ﴾، لاق له لاق ئالا، له سه ره مه رگدا مروف لاقه كانى پیکه وه ده ژهنى، ياخود: دواى ئه وه ی كه ده مرى، لاقه كانى له كفندا پیکه وه ده پچرىن.

﴿إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ﴾، له و پۆژه دا بردران به ره و پهروه ردگارتانه، (مَسَاق) چاوگیكى میمییه، به مانای (سوق)، لیخوردان، بهر پكران، بردران، له و پۆژه دا به ره و پهروه ردگارتان، ياخود (مَسَاق) ده گونجى به مانای ناوى شوین بى، ئه و شوینه ی خه لكى بو (سوق) ده كرى و بهر پى ده كرى و بو ده بردرى لای پهروه ردگارتانه، یانى: ئه و شوینه یه پهروه ردگارت دیارى كردوه.

ئىجا خوا ﷻ دیته سه ره هوئى سه ره نجم خراپى بابای بیروا، كه چوار گوناهاى له سه ره تۆمار ده كات و ده فه رموى: ﴿فَلَا صَدَقَ﴾، ئه و كه سه ئه و بیروایه به راستى نه زانى، لیره دا بهر كاره كه ی قرتیزاوه، بوچى؟ ته گهر فه رمووبای: (فَلَا صَدَقَ الرَّسُولُ)، ته نیا ئه وه ی ده گرته وه، واته: پیغه مبهرى به راست نه زانى، ته گهر فه رمووبای: (فَلَا صَدَقَ الْقُرْآنُ) ته نیا قورئانى ده گرته وه، قورئانى به راست

نەزانی، ئەگەر فەرمووبای: (فَلَا صَدَقَ الْقِيَامَةُ)، پوژی هەڵسانەوهی بەراست نەزانی، بەلام لێرە: ﴿فَلَا صَدَقَ﴾ واتە: بەراستی نەزانی، هەم خواى بەراست نەزانی، هەم پیغمبەرى خوا ﷺ، هەم کتییى، خوا، هەم دیدارى خوا، هیچ کام لەوانەى کە پێویست بوو بەراستیان بزانی، ئیمانى پێیان هەبى، هیچیانى بەراست نەزانی و، ئیمانى پێیان نەبوو.

﴿وَلَا صَلَّى﴾، نوێژیى نەکرد، هەمیشە نوێژ کردنى مرووف و، بەندایەتى مرووف بو خوا، زادهو بەرهەمى برۆایەتى بە خوا، بۆیە کەسێک کە نوێژ ناکات، دەبى پێش سەرئەجى بپروایە کەى بەدەى، دیارە بەراست نەزانینی هەیه، بۆیە نوێژی نیه، لە دل و دەروونیدا بپروایى هەیه، بۆیە ناپابەندى هەیه لە پوالت و جەستەیدا.

﴿وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّى﴾، بەلکو بپروا بوو بە درۆى داناو، پشتیشى هەلکرد، واتە: لە جیاتى ئەوهى تەصدىقى هەبى و بەراست بزانی، (تَكْذِيب) بە درۆ دانانى هەبوو، لە بەرانبەر نوێژ کردن دا، لە جیاتى نوێژ کردن و بەندایەتى بو خوا هەبى، پشت هەلکردن و پوو وەرچەرخاندنى هەبوو.

﴿ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ بِتَمْطٍ﴾، دواییش چۆوه بو لای خیزان و کەس و کارى، بە فیزو کەشخهوه و بە پشت بادانهوه، (مَطَى) بە مانای (ظَهَرَ)، (يَتَمَطَّى) واتە: (يَمْدُ ظَهْرَهُ)، پشتى درێژ دەکردهوهو خوێ پادەوه شاند بە فیزو کەشخهوه، ئەمە دەگونجى بە سیفەتى خراپى پێنجەمى و، بە تاوانى پێنجەمى دابنرى، دەشگونجى بگوترى: ئەوه هەر عادهتى بوو، پێش ئەوهى پیغمبەرى خوا ﷺ، پهيامى خواى بو بێنى، پێش ئەوهش کە خوا لە میانى کۆتا فەرمايشتى خویدا بیدوینى، ئەو سیفەتە خراپەو، سیفەتە خراپەکانى دیکەش، هەر عادهتى بوون، بۆیە لە ریزی تاوانەکانى دا دانانرى، ئەو تاوانانەى، لە دواى دوێترانى لەلایەن پیغمبەرەوه ﷺ، لەسەرى تۆمار کراون.

بۆیەش وا دەلیین: چونکە خوا ﷻ دوایی چوار جارن وشە [سزای سەخت بۆ تۆ بێ] دووبارە دەکاتەو، لە بەرانبەر ئەو چوار تاوانەیدا و، دەفەرموێ: ﴿أَوَلَيْكَ فَأُولَىٰ ۖ ثُمَّ أَوَلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ﴾، (أَوَلَىٰ) صیغەى هەلبژاردن (تَفْضِيل) ه لە (وَيْل)، واتە: سزای سەختتر بۆ تۆ سزای سەختتر، دوایی سزای سەختتر بۆ تۆ، سزای سەختتر، دەشگونجێ (أَوَلَىٰ) لە (وَيْل) هەو نەهاتبێ و، صیغەى (تَفْضِيل) ی (وَيْل) نەبێ، بەلکو (أَوَلَىٰ) بە مانای (أَقْرَب)، واتە: (أَقْرَبُ لَكَ فَأَقْرَبُ، ثُمَّ أَقْرَبُ لَكَ فَأَقْرَبُ)، چى لى نى زىكتى بى، ديارە سزای خواى دادگەر، واتە: سزاو جەزەبەى خوا لە تۆ نى زىكتى بى، جارىكى دىكەش سزاو جەزەبەى خوا لە تۆ نى زىكتى بى، ئنجا سزاو جەزەبەى خوا لە تۆ نى زىكتى بى، جارىكى دىكەش سزاو جەزەبەى خوا لە تۆ نى زىكتى، ئەو چوارن، لە بەرانبەر ئەو چوار تاوانەیدا، خوا ﷻ چوار جار هەرهشەى سزای سەختتر، ياخود لى نى زىكتى بوونى سزای سەختى خواى لى دەكات.

﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾، ئەمە جارى شەشەمە كە وشەى مرووف لێرە دى: ئایا مرووف پى وایە بە ویلکراویى وازی لى بهیترى؟ ﴿سُدًى﴾، واتە: (مُهْمَل)، تاك و بۆ کو نیرنەو مینە و، بۆ دووان، بۆ هەمووی بەکاردهیترى، دەگوترى: (رَجُلٌ سُدًى، إِمْرَأَةٌ سُدًى، نَاقَةٌ سُدًى، بَعِيرٌ سُدًى، إِبِلٌ سُدًى)، ئایا مرووف پى وایە بە ویلکراویى وازی لى بهیترى و کەس نەلێ لە کوێ بووی و چیت کرد و چونت کرد و چۆن ژیاى؟

﴿أَلَمْ يَكُ نُطْفَةٍ مِنْ مَنِيٍّ يُمْنًى﴾، ئایا تۆویلکەیهك نەبوو لە تۆویك كە دەپژێترى، ﴿ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوًى﴾، دوایی بوو بە خوینپارەیهك، خوا دروستى کردو پێكى خست، قوناغ قوناغ.

﴿جَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾، هەر لەو تۆوێ دەپژێندریته نۆ مندالدا نهوه، لهگهڵ هیلکۆلهی ئافرهتدا یهکدهگرن، لهوه جووتى نۆرو ميانى لى دروست کرد،

(نُطْفَةٍ) مەبەست پێی ئاوی پیاو بێ، واتە: (حَيْمَن) زیندەوهری تۆوی، چونکە وەك دواوی باس دەکەین، پێشتریش باسمان کردووە، هۆی نێربوون و مێوونی، کۆرپە لە ئاوی پیاو، کە وەك زانایانی شارەزا دەلێن: ئاوی پیاو (حَيْمَن) هەکانی دوو جوۆرن، کە بە (XY) یان (XX) پەرمزەکەیانە، بەلام هی ئافرەت هەمووی هەر (XX) ه، ئنجا ئەگەر هی پیاو (XY) بێ، لەگەڵ (XX) ی ئافرەتدا دەبێتە نێر، بەلام ئەگەر هی پیاو (XX) بێ، لەگەڵ (XX) ی ئافرەتدا مێنە دروست دەبێ، بۆیە دەفەرموی: ﴿فَعَمَلُ مِنْهُ﴾، واتە: لەو مەنیهیە لە تۆوی پیاو، جووتی دروست کرد، ﴿الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى﴾، نێرو مێ.

﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى﴾، ئایا ئەو [واتە: خوايەك ﷻ] کە ئەو هەل و سیفەتیهتی، توانادار نیه کە مردووان بژینیتەوه؟ دوايش باسی دەکەین، و باشە لێرەدا بگوتری: (سُبْحَانَكَ بَلَى) پاکیی بۆ تۆ با، یان: (سُبْحَانَكَ بَلَى وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكَ مَعَ الشَّاهِدِينَ)، پاکیی بۆ تۆ، با، من لەسەر ئەو هەل شایەدانم، شایەدیی دەدەم کە خوا ﷻ مڕۆفی بە هەموو ئەو قۆناغانەدا هیناییت، دواي ئەو هی دەشمڕی، ئەو مردووانە ی بەو شیۆهیه دروستیکردوون، زیندوو یان بکاتەوه و جارێکی دیکە ژانیان پێ ببەخشیتەوه.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

سویند خواردنی خوا ﷻ بە پوژی قیامت و بە نەفسی سەرکۆنەکار (کە پوژی دوایی دێ) و، هەلۆه‌شاندنەوێ گومانی مروۆفی بێپروا، کە خوا پێی زیندوو ناکرێتەو، ئێسکەکانی پێ کۆناکریتهو! لە حالیک دا خوا توانایە سەرە پەنجەکانیشی پێک بخاتەو، بەلام بابای بێپروا چونکە هەر چاوی لە تاوانبارییە، بۆیە نکوویی لە پوژی قیامت و سزاو پاداشت و لێپرسرانەو دەکات:

خوا دەفه‌رموێ: ﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۖ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۚ﴾ (۲) ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ﴾ (۳) ﴿بَلَىٰ قَدَرِينٌ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ﴾ (۴) ﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجَرَهُ أُمَامَهُ﴾ (۵) ﴿يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَمَةِ﴾ (۶).

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانه، لە شەش بەرگە:

(۱) - ﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ وەك پێشتر باسمان کرد، زانایان لە بارە ی (لَا) کە لە پێش: ﴿أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ و لە پێش: ﴿أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ دا هاتو، لێرەدا هەروەها لە شوێنەکانی دیکەش لە قورئان دا، مشتومریان زۆر کردو: أ- هەندیکیان گوتویانە: (لَا) بۆ لابردنی سویندە، سویند ناخۆم بە پوژی قیامت و، سویند ناخۆم بە نەفسی سەرکۆنەکار، بەلام پێشتر گوتمان: ئەو رایە راست نییە و، لە کاتی تەفسیرکردنی ئایەتەکانی سووپەتی (الواقعة) دا، کە ئەو ئایەتە موبارەکانەمان بەو جۆرە تەفسیر کردی: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ﴾ (۷۵) ﴿وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾ (۷۶)، وانیە وەك ئێوە دەڵێن، سویند دەخۆم بە پێ و شوینی ئەستێرەکان و، ئەگەر بزانی ئەو سویندیکێ مەزنە، کەواتە: خوا سویندەکە ی خواردووە براوەتەو، بۆیە ئەو رایە هەلەیه، کە دەڵێ ئەم (لَا) یە بۆ لابردنی سویندەکە ی.

ئىنجا كە وایان گوتو، گوتوویانە: لەبەر ئەوەی ئەو شتە ئەوەندە پوونە، بۆیە خوا سویندی لەسەر ناخوات، یاخود سویند پیخوراوە کە هیندە گەورەیه، بۆیە خوا لەو گەورەتری دەزانێ، بەلام ئەو دوو پاساوە راست نین و، لە راستیدا ئەمە سویندەو خوراوە، ئەو (لَا) یە کە مەبەست پێی چییە؟

ب- بەشێک گوتوویانە: (لَا زَائِدَةٌ لِلتَّكْثِيرِ مِثْلُ لَيْلًا يَعْلَمُ)، وەك پێشتر باسمان کرد لە کۆتایی سوورەتی (الحديد) دا واته: (لَيَعْلَمُ)، واته: (لَا) یە کە زیاد کراوە بۆ جەختکردنەوە، یەکیك لە عادیەتەکان لە زمانی عەرەبییدا، ئەوەیە جاری وایە (لَا) زیاد دەکەن، بۆ جەختکردنەوە لەسەر ئەو شتە، کە واته: ﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ یانی: زۆر بە جەختکردنەوە وە سویند دەخۆم بە پوژی قیامت.

ج- رایەکی دیکە لە بارە (لَا) وە، دەلی: (رَدُّ لِكَلَامٍ سَابِقٍ)، ئەمە بەرپەرچدانەوێ قسەیه کی پێشتر، کە لە راستیدا من ئەو رایەم، نەك هەر لێرەدا بەلكو لە ئایەتەكهی سوورەتی (الواقعة) داو، لە هەموو شوینەکانی دیکەشدا کە دێت، بۆ ئموونە: ﴿لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ ١) البلد، لە هەموو شوینەکاندا (لَا) مەبەست پێی بەرپەرچدانەوێ قسەیه کی پێشتر، کە کراوە یاخود بە سیاق و سەلیقە دەزانێ و، گونجاوە لەگەڵ ئەو سیاقەدا، بۆ وینە لێرە: ﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، وانیە وەك ئیوە دەیلێن کە زیندوو ناکرێنەو، سویند دەخۆم بە پوژی هەلسانەو، وانیە وەك ئیوە دەیلێن، سویند دەخۆم بە نەفسی سەرکۆنەکار، کە پەخنە لە خۆی دەگری.

د- رایەکی دیکەش هەیه کە (لَا أَقْسِمُ)، ئەلیف (ا) ە کە هەر فەتەحیه، بەلام تێر کراوە، واته: (لَأُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ)، سویند دەخۆم بە پوژی قیامت، گرنگ ئەوەیە من تەنها ئەو رایە پێم هەلەیه، کە دەلی: (لَا) بۆ لابردنی سویندەکەیه، وەك گۆتم پووترین بەلگەش لەو بارەو، ئایەتەكهی سوورەتی (الواقعة) یە، کە لەوێ خوا ﷻ دواى ئەوێ دەفەرموێ: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَوْقِعِ الْجُحْرِ﴾ ٧٥) وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ٧٦) نه خێر سویند دەخۆم بە پێ و شوینی ئەستێرەکان و، ئەگەر بشزانن ئەمە

سویندیکى مهزىنه، ئىنجا سویندى مهزن خوا ﷻ دهیخوات، ههروهها سویند خواردن به پوژی دوايى، پوژی دوايى ئهوه دینى سویندى پى بخوی، له شوینی دیکهشدا خوا سویندى پى خواردوه، ههروهها نهفسىك كه رهخه له خوی، له خاوهنهكهى دهگرى شایستهى ئهوهیه سویندى پى بخورى.

(۲) - ﴿وَلَا أَقِمْ بِالنَّفْسِ اللَّوَمَةَ﴾، وانیه (وهك ئیوه دهلین)، سویند دهخوم به نهفسىك كه زور رهخه گره، زور لومهكاره، زور گلهییکه ره، له كى؟ ههلبهته له خوی، لیرهدا زانایان پرسویانه: ئایا سویند لهسهر خوراوه كه چییه؟ سویند پى خوراوه كه دیاره، پوژی قیامهته، دووهمیش نهفسى گلهییکارو رهخه گره، بهلام ئایا سویند لهسهر خوراوه كه (مُقَسَّمٌ عَلَيْهِ) چییه؟ ئهوهى سویندى لهسهر خوراوه، یان سویندى بو خوراوه، زانایان گوتوویانه: ئهوشتهى به سیاق دهزانرى، وهك: (لَتُبْعَنَّ أَوْ لَنَجْمَعَنَّ عِظَامَ الْإِنْسَانِ) به دلنایى زیندوو دهكرینهوه، یاخود ئیسكهكانى مروڤ كۆدهكهینهوه، چونكه دوايى دهفهرموى:

(۳) - ﴿أَحْصِبُ الْإِنْسَانُ أَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ﴾، ئایا مروڤ، (مروڤى بیپروا) پى وایه ئیسكهكانى كۆ نهكهینهوه؟ بیگومان له ئهسلدا ئاوايه: (أَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ)، بهلام نوون (ن) ه له لام (ل) هكه دا دهكرى، (لَن) یش بو جهختكردنهوهى لابردنه، ههلبهته به پى بیرو بروایى مروڤى كافر، ئایا ئه به دلنایى پى وایه ئیمه ئیسكهكانى كۆناكهینهوه؟! واته: بابای بیپروا پى وایه به تهكید خوا ئیسكهكانى كۆ ناكاتهوه، یانى: (لَن) به پى ئیعتقادو بو چوونى باى بیپروایه، ئىنجا ئایا لیرهدا مهبهست پى له (الْإِنْسَانِ) چییه؟ (أل) ی ناساندنى لهسهره، ئایا ئه و (أل) ه بو رهگهز (جنس) ه، واته: كۆ مروڤان پىیان وایه، یاخود (أل) ی ناساندنه و بو (عهد) ه، واته: مروڤه بیپروایه كان پىیان وایه.

ههلبهته ئهگهر بشگوترى: مهبهست كۆ مروڤانه لهو پوژگارهدا، یاخود لهو كۆمهلگایهدا، ek خهلكه كه زۆرینهى ههره زۆرى رایان وابوو، تۆزى رى تیدهچى، بهلام رای راستر ئهوهیه (أل) ه كه بو ناساندنه و، ناساندنى عهدهیه واته: مروڤه

بېرپروایه که، مروقە بېرپروایه کان پێیان وایه ئیسکه کانیاں کۆ ناکهینهوه، چونکه تهنانهت له کۆمه لگای پێغه مبه ریش دا، که سانیك هه بوون پروایان به زیندوو بوونهوه و به سزا و پاداشت هه بووه، له سه رتاسه ری دنیا شداو، لهو رۆژگاره شدا هه میشه خاوهن کتیبه کان و، که سانیك که خواناس بوون و پروایان به رۆژی دوا یی هه بووه، هه ر هه بوون.

(٤) - ﴿بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ﴾، با ئیمه توانادارین سه ره په نجه کانیشی رێک بخه ینهوه.

زانایان باسیان کردوه، که بۆچی خوا ﷻ باسی ئیسکه کان ده کات، (عِظَام) کۆی (عَظْم) ه، واته: ئیسک، بۆچی باسی ئه ندامه کانی دیکه ناکات؟ له بهر ئه وه ی په یکه ری ئیسکی قالبی مروقە و، پته وترین شت له مروقیشدا ئیسکه کان، ئنجا ئیسکه کان دوا ی ئه وه ی ده رزن و ده پرتوو کین، خوا بتوانی کۆیان بکاتهوه، مانای وایه ئه ندامه کانی دیکه: گوشت و ره گ و ده مارو چه وری و ئه وانه، ئاسانه جارێکی دیکه په یدا ده کرینهوه.

وشه ی (بلی) ش: (حَرْفٌ يُبْطَلُ لِلنَّفِيِّ الَّذِي دَلَّ عَلَيْهِ، لَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ)، ئه وان گوتوو یانه: خوا ئیسکه کا ئمان کۆناکاتهوه ئه وه ش لابر دنی (نفي) ه، ئنجا (بلی) پیتیکه بۆ پووچه لکردنه وه ی لابر دنه، هه روه ک بۆ پێناسه ی (بلی) گوتراوه: (حَرْفٌ يُثْبِتُ فِي جَوَابِ النَّفِيِّ)، پیتیکه بۆ چه سپاندن له وه لامی لابر دندا، ئه وان پێیان وابوو ئیسکه کانیاں کۆناکرێنه وه، خواش ده فهرمو ی: با، به لکو زیاد له وه ش توانادارین، که سه ره په نجه کانیشیان رێک بخه ینهوه.

وشه ی (بَنَان) کۆیه تاکه که ی (بَنَانَة) یه، واته: یه ک سه ره په نجه، (بَنَان) سه ره په نجه کان، ئایا بۆچی خوا ﷻ وشه ی (تَسْوِيَة) ی به کاره ی ناوه. ﴿بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ﴾؟ چونکه: (التَّسْوِيَة: تَقْوِيمُ الشَّيْءِ وَاتِّقَانُ الْخَلْقِ)، (تَسْوِيَة): بریتیه له رێک و راستکردنی شتیک و ورد دروستکردنی، ئنجا (بَنَان) که ناوی کۆی (بَنَانَة) یه، ئایا به مانای په نجه دی، یان به مانای سه ره په نجه (أَمْثَلَة) به د ئنیایی مانای دووه میان راسته.

که دهفه رموی: ﴿بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَن تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ﴾، با تئمه توانادارین سهره
 په نجه کانی رڼک بخهینه وه، هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: (أَن نَّجْعَلَ أَصَابِعَهُمْ
 مُلْتَحِمَةً مُنْذِمَةً بَعْضُهَا بِبَعْضٍ مِّثْلَ الْخَافِرِ)، واته: ده توانین په نجه کانیان پیکه وه
 بلکهین و، هه ندیکیان له گه ل هه ندیکیاندا ده مچ بکهین و، پیکیان ه وه جو شده ین،
 وه ک سمی ولاخ! به لام له راستییدا بیگومان (تُسَوَّىٰ بَنَانَةً)، یانی: سهره په نجه کانی
 دروست بکهینه وه، دواي توهی له بهین جوو بوون.

یه کیک بۆی ههیه، بپرسی: بۆچی خوا ﷻ لهو ههموو ئەندامه
سهرسورپهینه رانهی جهستهی مروڤدا، باسی سه ره په نجه کانی کردوه؟ وا پێده چێ
یه کیک له حیکمه ته کانی باسی پێکخستنه وهی سه ره په نجه کان، ئەوه بێ که
ئێستا زانست ده ریخستوه، سه ره په نجهی هیچ که سیڤ که به عه ره بی پێی
ده گوتری: (بَصْمَة) به کوردیی: په نجه مۆر، که هی هیچ که سیڤ له په نجه مۆری
که سیڤکی دیکه ناچێ.

لهو بارهوه (د. محمد راتب النابلسي) له ته فسيري (النابلسي)^(١) دا، ده لئ: (البَنَانُ هِيَ الْأَصَابِعُ الْإِبْهَامُ لَهُ شَكْلٌ وَلَهُ خُطُوطٌ فِيهَا دَوَائِرُ وَمُلْحَنِيَّاتٌ وَجُزُرٌ وَتُتَوَاتٌ وَفَرُوعٌ، وَلَيْسَ فِي الْأَرْضِ إِنْسَانٌ يُشَبِّهُ إِبْهَامَهُ إِبْهَامَ إِنْسَانٍ آخَرَ، صَوَّرُوا الْإِبْهَامَ وَكَبَّرُوهُ بِحَجْمِ مِثْرٍ مُرَبَّعٍ، وَعَرَضُوا عَلَيْهِ مِليُونَ صُورَةً، فَمَا اتَّفَقَتْ صُورَةٌ مَعَ الصُّورَةِ الْأُولَى، حَتَّى إِنْ بَعْضُ الْمُجْرِمِينَ فِي أَمْرِيكَا قَطَعَ أَجْزَاءَ مِنْ أَجْزَائِهِمُ الْآخَرَى، وَجَعَلُوهَا عَلَى إِبْهَامِهِمْ، لَكِنْ بَعْدَ أَرْبَعَةِ أَشْهُرَ ظَهَرَتْ الْخُطُوطُ نَفْسُهَا عَلَى الْأَجْزَاءِ الْجَدِيدَةِ).

واته: (بَنان) بریتین له په نجه کان، [له راستیدا بریتین له سهری په نجه کان، چونکه (أَصَابِع) په نجه کانه]، دوایی ده لئى: (إِبْهَام) واته: سهری په نجه، وینه یه کی هیه، هه ندیک هیلى تیدان و، هه ندیک بازنه ی تیدان و هه ندیک قوړت و پیچی تیدان و، هه ندیک دوورگه ی تیدان و، هه نا لک، هه نه زمر، هه نه لک اقه

پۆپی تیدان، له هه‌موو سهر زه‌وی مروّقیك نیه، سهره په‌نجه‌كه‌ی له‌هی مروّقیكى دیکه‌ بچى.

زانایان وینه‌ی سهره په‌نجه‌یه‌کیان گرت و، به‌ئەندازەى مه‌تر چوار گۆشه‌یه‌ك (م) گه‌وره‌یان كرد، دواى یه‌ك ملیۆن وینه‌ی سهره په‌نجه‌ی خه‌لكى دیکه‌یان هینا، له‌گه‌ڵیان دا به‌راورد كرد، له‌و یه‌ك ملیۆنه‌ هه‌یچیان له‌وه‌ی یه‌كه‌م نه‌چوون، [هه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه‌ به‌س بۆ ئه‌زموون بووه، ئه‌گه‌رنا ئیستا ده‌ركه‌وتوه‌ له‌ هه‌موو سهر زه‌ویدا، سهره په‌نجه‌ی هه‌یچكه‌س وه‌ك ه‌ی یه‌ك دیکه‌ ناچى، نه‌ك ههر له‌ ملیۆنىك به‌لكو له‌و هه‌وت هه‌شت ملیاره‌ی كه‌ له‌سهر زه‌وین] هه‌تا هه‌ندىك له‌ تاوانباران ئه‌وانه‌ی كه‌تن و تاوان ده‌كه‌ن له‌ ئه‌مريكا، هه‌ندىك به‌شیان له‌ ئه‌ندامه‌كانى دیکه‌ی خۆیانان برین و، له‌سهر سهره په‌نجه‌كانیانان دانان، پێانه‌وه‌ لكاندن، به‌لام دواى چوار مانگان هه‌ی و هه‌مان شیوه‌ی كه‌ له‌سهر په‌نجه‌كان خوا دروستى كردوون، له‌و واره‌چه‌ ئازادانه‌شدا كه‌ پێانه‌وه‌ لكاندوون، ده‌ركه‌وتنه‌وه‌.

كه‌واته: حه‌كمه‌ته‌كه‌ ئه‌وه‌یه، یان حه‌كمه‌تێكى ئه‌وه‌یه‌ كه‌ ئه‌و ورده‌كارییه‌ی له‌و سهره په‌نجانه‌دا هه‌یه‌ و زانست تازه‌ ده‌ریخستوه‌ و ئه‌عجازێكى عه‌لمیه‌، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر یه‌كێك پێمان بلى: ئه‌و گوشت و ئه‌سقاخانه‌ هه‌موویان تێكه‌ڵ ده‌بن و، هه‌یه‌ ههر هه‌مووی ده‌بێت‌وه‌ خاك و خۆل، ئایا خواى زانا و شاره‌زا یه‌ك به‌یه‌ك ده‌یانناسیت‌وه‌ و له‌یه‌کیان جیا‌ده‌كاته‌وه‌؟ ده‌گوترى: دنیا‌دا به‌هۆى سهره په‌نجه‌كانیان‌وه‌ لێك ده‌كرێنه‌وه‌، له‌وێشدا به‌ هه‌مان شیوه‌.

(۵) ﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَنُ لِيَفْجَرَّ أُمَّامَهُ﴾، به‌لكو مروّف (مروّقى بېروا)، ده‌یه‌وى: له‌ پوژگارى پێشه‌وه‌یدا ههر تاوانكاریى بكات. ﴿لِيَفْجَرَّ أُمَّامَهُ﴾، به‌ دوو شیوه‌ مانایان كردوه‌.

۱- (أَي: يُكَذِّبُ مَا هُوَ قَدَامَ هُ مِنَ الْيَوْمِ الْآخِرِ)، وشه‌ی (لِيَفْجَرَّ) یان به‌ (يُكَذِّبُ) لێك‌داوه‌ته‌وه‌، ئه‌وه‌ی له‌ پێشه‌وه‌یه‌تى (له‌ پوژى دواى) به‌ درۆى دابنى.

۲- (يُرِيدُ أَنْ يَفْجَرَ فِي الْمُسْتَقْبَلِ مِنَ الزَّمَنِ)، كه ئەمە [ئەم مانایە زیاتر دەچیتە عەقڵ و دلەوه]، بەلکو مروۆفی بێپروا دەیهوێت لە پۆژگاری داها توویدا، وهکو رابردووی هەر بەردهوام بێ لەسەر گوناح، (لیفجر أَمَامَهُ) واتە: ئەو پۆژگارە لە پێشیهوهیەتی هەر بە گوناح بیداته بەر.

۶- ﴿يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، بۆیه دەپرسی پۆژی هەڵسانهوه که نگییه؟

لێره دا با تۆزیک تیشکی بخهینه سەر ئەو سێ وشەیه:

أ- (الْفُجُورُ):

(فَعَلَ السُّوءَ الشَّدِيدَ وَيُطْلَقُ عَلَى الْكَذِبِ، لِذَا وَصِفَتِ الْيَمِينُ الْكَاذِبَةُ بِالْفَاجِرَةِ، وَكَذَبَ: فَجَرَ)، (فجور): بریتیه له کردهوهیهکی زۆر خراپ و بۆ درۆش به کاردههێنری، هەر بۆیه سویندی درۆ به (الْيَمِينُ الْفَاجِرَةُ) سویندی فاجیر وهصف کراوه، (وَكَذَبَ أَي: فَجَرَ)، درۆی کرد یانی: فجووری کرد.

ب- (أَمَامَ):

(أَمَامَ: أَصْلُهُ اسْمٌ قُبَالَةٍ مَنْ أُضِيفَ إِلَيْهِ) (أَمَامَ): ریشهکهی بریتیه له ناو، ناوه بۆ پیش ئەو کهسهی پالداراوه ته لای، (أَمَامَ قُلَانٍ) واتە: ئەوهی له پیش ویهوهیه، (وَهُوَ ضِدُّ الْخَلْفِ وَيُطْلَقُ عَلَى الزَّمَانِ الْمُسْتَقْبَلِ مَجَازًا)، (أَمَامَ) پێشهوه پێچهوانهی (خَلْفَ)ه، دوا یی وشه ی (أَمَامَ) به کاردههێنری بۆ کاتی که دادی، ههروهک چۆن (خَلْفَ) به کاردههێنری به مه جاز بۆ کاتی تپه پری بۆ رابردوو، له بهرتهوهی مرووف که به شوینیکدا دهروات، ئەو شوینهی لێی تیده په ری، دهکه ویته پستی، به لام ئەو شوینهی بۆی دهچێ دهکه ویته پێشی، ئنجا ئەو دووه له ئەسلدا ناوی شوینن، (أَمَامَ) شوینیکه له پێشهوهیه و، (خَلْفَ) شوینیکه له پشتهوهیه، به لام دوا یی (أَمَامَ وَخَلْفَ) به کارهێنران، [(أَمَامَ) و (قُدَامَ)، (خَلْفَ) و (وَرَاءَ)]، له ناوی شوینهوه خوازانوهوه بۆ ناوی کات، (أَمَامَ) بۆ کاتیکه له پێشتهوهیه و پێی

نەگەشتووی و، (وَرَاء) یاخود (خَلْف) یش بۆ کاتیکە لێی تێپەریوی و بەجێتەشتووە. کە دەفەرموێ: (أَمَامَهُ) راناوەکە دەچێتە بۆ مروۆف، واتە: ئەوێ لە داهاووێ ئەو مروۆفە دایە، ئەوێ ماوە لە تەمەنی، (فَيَمْضِي قُدَمًا رَاكِبًا رَأْسَهُ لَا يُقْلِعُ عَمَّا هُوَ فِيهِ)، ملی لێناوە بابای تاوانبار، سواری سەری خوێ بوووە، واز تاوانە ناهێنێ، کە لە پێشێوەیەتی، کەواتە: کە دەفەرموێ: ﴿لَيَفْجُرَ أَمَامَهُ﴾، واتە: بۆ ئەوێ تاوان بکات لەو کاتەدا کە لە پێشێوەیەتی و ماوە و لە داهاوویدا بەردەوام بێت، یاخود: مەبەست پێی بەدرۆ دانانە، واتە: ئەوێ لە داهاووێ بە درۆی دابنێ کە پۆژی دواییە.

ج- (أَيَّان):

وَهَكَذَا يَشْتَرِ كُتُوبُ مَن دَهَلَى: (أَيَّان: اسْمُ اسْتِفْهَامٍ عَنِ الزَّمَانِ الْبَعِيدِ، أَيَّنَ أَنْ كَذَا، أَوْ أَيُّ أَنْ، وَهُوَ لَطِيبٌ تَعْيِينِ أَجَلِ خُلُولِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ)، (أَيَّان) ناوی پرسیارکردنە لە کات کاتی دوور، (أَيَّان) لە چیهو هاتو؟ (أَيَّنَ أَنْ كَذَا) کاتی فلانە شتە کەنگی؟ یاخود (أَيُّ أَنْ) چ وەختیک؟ لە ئەسڵدا بۆ داواکردنی دیاریکردنی کاتی هاتنی پۆژی دواییە، ﴿أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، واتە: پۆژی هەڵسانەووە کاتەکە کەنگی، ئنجا خوا دەفەرموێ: بابای بیروا دەیهوێ بە گوناح و تاوان بیداته بەر لە داهاوویدا، بۆیە دەپرسی: کاتی هاتنی پۆژی هەڵسانەووە کەنگی نکوولی لێ دەکات، بۆ ئەوێ هەر لەسەر گوناح و تاوان بچێ و بەردەوام بێ.

مەسەلەى دووھەم:

كاتىك دوايى دى، چاۋ ئەبلەق دەبى و، مانگ خەفە دەبى و، خۆرو مانگ يىكەو ھە كۆ دەكرىنەو، ئىجا لەو كاتەدا مروڧى بىپروا دەلى: كوا راكردن؟ يان شويى بۆ لاكردن؟ واتە: دەرەفەت نى، پىي دەگوترى: ھىچ پەناگەيەك نىو سەقامگىر بوون ھەر لە لاي پەروەردگارتەو، مروڧىش ھەوالى چاكەو خراپەى پىدەدرى و، ھەرچەندە پۆزىش و بيانوو بەيىتەو، بەلام خۆى بەسەر خۆيەو چاودىرە:

خو دەفەرموى: ﴿فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ۖ ۷ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۖ ۸ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۖ ۹﴾ يَقُولُ الْإِنْسَنُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُ ۚ ۱۰ كَلَّا لَا وَزَرَ ۚ ۱۱ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۚ ۱۲ يُنبِئُ الْإِنْسَنُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ۚ ۱۳ بَلِ الْإِنْسَنُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۚ ۱۴ وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِرَهُ ۚ ۱۵ ﴿

شىكردەوھى ئەم ئايەتانە، لە نۆ برگەدا:

(۱) - ﴿فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ﴾، وەلام دەداتەو: كە لە ئايەتى پىشووذا باباى بىپروا دەپرسى: رىژى ھەلسانەو كەيە؟ لىرەدا خوا ھەر كاتىك چاۋ ئەبلەق بوو، (بَرِقَ أَي: دَهِشَ وَتَحَيَّرَ)، واتە: سەرسام بوو، ئەبلەق بوو، وشەى (بَرِقَ) خويندراویشەتەو (بَرِقَ)، (بَرِقَ أَي: لَمَعَ، لَمَعَ مِنْ شِدَّةِ شُخْوصِهِ)، چاۋ لە ئەنجامى زۆر كرانەوھى و ئەبلەق بووندا، بريسكەى دى، كاتىك چاۋ سەرسام و، ئەبلەق بوو، ياخود بريسكەى ھات، وشەى (الْبَصَرُ) يش (أل)ى ناساندنى لەسەرەو بۆ جىنسە، واتە: ھەموو چاۋەكان، چاۋى ھەر كەسيك لەو پۆژەدا ئەبلەق دەبى، ياخود سەرسام دەبى، يان ھىندە دەكرىتەو، بريسكەى دى.

(۲) - ﴿وَخَسَفَ الْقَمَرُ﴾، مانگىش پرووناكيەكەى خەفە بوو، كەم بوو و كوژايەو، وەك پىشتەر گوتمان: (الْخُسُوفُ لِلْقَمَرِ وَالْكَسُوفُ لِلشَّمْسِ أَوِ الْكَسُوفُ لِكُلَيْهِمَا)، (الْخُسُوفُ) واتە: پرووناكيى كەم بوون، يان پرووناكيى نەمان، بۆ مانگە، بەلام (الْكَسُوفُ) بۆ خۆرە، خۆرەكە پرووناكيى نەماو، ھەروەھا ھەندىك گوتووينا: بۆ ھەردووکیانە.

(۳) - ﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ كاتیک مانگ و خۆر پیکهوه کۆ کرانهوه، له ئایا چیدا پیکهوه کۆ کرانهوه و چۆن؟ هه ندیک گوتووین: له نه مانی شهوق و پروناکیان دا پیکهوه کۆ کرانهوه، یانی: مانگ پروناکییه که ی نه ماو، خۆریش تیشکه که ی نه ما، نه وه، ب- ﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾، خۆرو مانگ پیکهوه کۆ کرانهوه، له کاتیکدا خوا ﷻ بیهوئ کۆتایی به م ژیا نه دنیا یه بێتی، به م گه ردوونه بێتی، له نه سلدا کۆمه له ی خۆر له خۆر جیا بوونه وه، بۆیه به ده وریدا ده خولیتنه وه، مانگ له زهوی جیا بوته وه، بۆیه به ده وریدا ده خولیتنه وه، ئنجا له رۆژی دوایدا خوا ﷻ - وهك ئایه ته که ی سوورته تی (الانبیاء) ئاماژه ی پیده کات- وا پیده چی ئه م گه ردوونه بچیتنه وه نێو یه ك به جوریک له جوره کان، وهك ده فهرموئ: ﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطِي السَّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (۱۰۴) ئه و رۆژه ی ئاسمانه کان، وهك چۆن تووماری نووسراوه کان ده پیچریتنه وه ئاوا ده پیچریتنه وه، وه كو چۆن یه كه مچار دروستمان کردوون ده یگێرینه وه، ئه مه به ئینیکه له سه ر ئیمه، به دنیای ئیمه نه نجامده رینی.

ئنجا ئایا یه كه م جار گه ردوونه چۆن دروست بوو؟ له کتیه کانی خۆمدا، له مه وسووعه [ئیمان و عه قیده ی ئیسلامی داو، وه له کتیی: [خواناسی ئاین، ئیمان] داو، دوا جار زۆر به پروونی، له مه وسوعه ی: (دره وشاوه یی ئیمان و پووچه لی ئیلحاد، له بهر تیشکی رۆشنای زگماک و عه قل و زانست و وه حی دا) باس مان کردوه، نوێترین بیرو دزه له و باره وه ئه وه یه كه ئه م گه ردوونه، له یه كه یه کی بچووکی یه کجار بچووکه وه، یه کجار گهرم، كه سینگۆلارتی (singularity) ی پی ده لێن، واته: تاکی گه ردوونی، یان هیلکه ی گه ردوونی، یان تووی گه ردوونی، ئه و سینگۆلاریتییه ته قیه ته وه و، له نه نجامدا ئه و گه ردوونه به م شیوه یه دروست بووه، واته: گه ردوون له نه بوونه وه هاتوه، چونکه ئه م سینگۆلاریتییه كه ده لێن هینده بچووک، بووه نهك له گه ردیله بچووکتر، به لکو له ئلیکترۆن بچووکتر، كه تا ئیستا خه لک نهك هه ر ئلیکترۆنی نه بینیه، گه ردیله شی نه بینیه، به لکو

گەرد (molecule) یشی نەدیوہ کہ لە ملیۆنان گەردیلە پیک دێ، کہ چی ئەو سینگولاریتە لە ئەلیکترونیس بچوکتەر بووہ.

خوایە (ﷻ) ئاماژە بەوہش دەکات، لە سوورەتی (الأنبياء) دا دەفەرموێ: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتْ رَتْقًا فَفَنَّهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۳۰). ئایا ئەوانە ی بێپروان نابینن و نازانن، کہ ئاسمانەکان و زەوی جوێشدراو بوون، لیکمان جیا کردنەوہو، هەموو ژيانداریکیشمان لە ئاو دروست کرد، ئایا هەر بپروا ناھینن؟ کہ لە یەك ئایەتدا خوایە (ﷻ) باسی سەرەتای دروستبوونی گەردوون و، سەرەتای دروستبوونی ژیان دەکات، ئنجای دەگونجی دواوی خوێ و کۆمەلەکە ی خوێ هەموویان، جاریکی دیکە بچنەوہ نیو خوێ، ئەو کاتەش زەوی و مانگ کۆدەبنەوہو، خوێ کۆمەلەکە ی خوێ بە خۆیەوہ دەلکینێ، بە پێی ئەو ئایەتە موبارەکە.

۴- ﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُ﴾، مەروێ لەو پۆژەدا دەلێ: پەناگە ی پارکردن لە کوێیە؟ لە هەموو ئەم سوورەتەدا، وشە ی (الإنسان) وەك پێشتر گۆتمان مەبەستی ئینسانی بپروایە، چونکە بە سیاقەکان دا ئەوہ دیار و پرووہ: سەرەتا کہ دەفەرموێ: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْعَ عَظَامَهُ﴾، هەر دیارە ئینسانی بپروا پێی وایە، خوایە تیسکەکانی کۆ ناکاتەوہ، ﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجَرُ أَمَامَهُ﴾، بەلکو ئینسان دەیهوێ لە پیشیەوہ، هەر بەرەو لە گوناح و تاوان مل بنێ.

ج- هەروہا لێرەش کہ دەفەرموێ: ﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُ﴾، بەدلنایێ ئەوہ ئینسانی بپروایە، کہ دەلێ: پارکردن لە کوێیە، ئەگەرنا ئینسانی بپروادار لەو پۆژەدا، بە ئاواتی خوێ دەگات و، شادەمان و، دلخۆشە، وەك دەفەرموێ: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفَرَةٌ﴾ (۳۸) ضاحکە مستبشرة (۳۹) عەبس، واتە: لەو پۆژەدا پرووانیکی پروو و گەشاوہ هەن، دەم بە پیکەنین و دلخۆشن، بەلام ئەوہ ئینسانی بپروایە کہ دەلێ: ﴿أَيْنَ الْمَفْرُ﴾، پارکردن لە کوێیە؟ وشە ی (مَفْرٍ) یش چاوگە بە مانای پارکردن (فِرار)، (أَيْنَ الْفِرار) پارکردن لە کوێیە؟

حەسەنى بەصرایی خویندویەتەو: (أَيْنَ الْمَقَرِّ، الْمَقَرِّ: اسْمُ مَكَانٍ وَمَصْدَرٌ)، ناوی شوینەو چاوگیشە، بەلام زۆربەیان بە (مَقَرِّ)یان خویندۆتەو.

۵- ﴿كَلَّا لَا وَزَرَ﴾، نەخیر [وازیینە لە گەڕان بە دواى پاكردندا]، هیچ پەناگەیهك نییه، (لَا وَزَرَ، الْوَزَرَ: الْمَكَانَ الَّذِي يُلْجَأُ إِلَيْهِ لِلتَّوَقِّي مِنْ إِصَابَةِ مَكْرُوهِه مِثْلُ الْجِبَالِ وَالْحُصُونِ)، (وزرة) ئەو شوینەیه كە پەناى پێ دەبردێ بۆ خوڤاراستن، لە شتیكى خراب و ناخۆش، وەك چیاىەكان و قەلایەكان، واتە: هیچ پەناىەك نیه، وەزیریش بۆیه پێى دەگوترى: وەزیر، چونكە حوكمران بەهیز دەكات، حوكمران پەناى پێدەبات بۆ راویژكردن و بەهره وەرگرتن لە عەقڵ و راوبۆ چوونى، واتە: نەخیر هیچ شوینی پاكردن و پەنا پێردن و خۆ تیگرتن نیه، لێرەدا پێویستە بزانی كە هەردوو قۆناغى ئاخیر زەمان و قیامەت پێكەو هەمى كراون، چونكە ئەو پرووداوانەى روو دەدەن: چا و ئەبڵەق دەبن، مانگ خەفە دەبن، خۆرو مانگ پێكەو كۆدەبنەو، هەموویان لە پوژی دوایدا دەبن، هەلبەتە چا و ئەبڵەق بوونەكە، دەشگونجى لە قیامەتیشدا بێ، بەلام بێگومان مانگ خەفە بوون و، شۆق نەمانى و، پێكەو كۆبوونەوێ خۆرو مانگ، لە ئاخیر زەماندا، لە قۆناغى یەكەمى پوژی دوایدا، بەلام كە مرووف دواى دەلى: ﴿أَيْنَ الْمَقَرِّ﴾، پاكردن لە كوێیە؟ ئەو لە قۆناغى قیامەت و هەلسانەویدا، یانى: لێرەدا وەك و لە هەندىك شوینی دیکەش دا ئەو هەر هەیه، خواى مۆتەعال هەردوو قۆناغەكەى ئاخیر زەمان و قیامەت پێكەو بەس دەكات، پێكەو پەنا ئاوێتە دەكات، چونكە ئەوانەى دیکە كە دین، هەموویان مەبەست پێیان، ئەو پرووداوانەن كە لە قیامەتدا دەقەومن.

۶- ﴿إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ﴾، لەو پوژەدا نشینگە و سەقامگیر بوون و، گیرسانەو بۆ لای پەرورەدگارتە، ئەمە پێمان لێدەگرى بلیین: ﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَقَرُّ﴾، مرووف دەلى: پاكردن لە كوێیە، كە لەگەڵ ئاخیر زەمانیشدا دەگونجى، هەرۆهە: ﴿كَلَّا لَا وَزَرَ﴾، نەخیر هیچ پەناگەیهك نییه، كە ئەمەش لەگەڵ ئاخیر زەماندا هەر دەگونجى، بەلام كە دواى دەرۆمۆ: ﴿إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ﴾، نیشتهجى بوون و گیرسانەو تەنیا بۆ لای پەرورەدگارتە، هەرۆهە دواى كە دەرۆمۆ: ﴿يَبْتَئُونَ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ يَمَّا قَدَّمَ وَآخَرَ﴾،

لهو رۆژه دا ئینسان هه والی پیده درێ، بهوهی که پیشیخستوه و دوايخستوه، دواي ده فهرمووی: ﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾، به لکو مروڤ به سه رخویه وه چاودیره و شایه ده، هه رچه نده بیانوه کانی بخاته روو، ئەمانه هه موویان به دلنیاي به ته ئکید له قوناغی رۆژی قیامه تدا دینه دی.

(المُسْتَقَرُّ: مَصْدَرٌ مِمِّيٍّ مِنْ اسْتَقَرَّ إِذَا قَرَّ فِي الْمَكَانِ وَلَمْ يَنْتَقِلْ)، (مُسْتَقَرُّ) چاوغی میمییه و له (استقر) هه هاتوه، (اسْتَقَرَّ أَي: قَرَّ)، له شوینه که چه سپا و لانه چوو، که واته: ﴿إِلَىٰ رَيْكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ﴾، واته: گیرسانه وه و نیشته جی بوون لهو رۆژه دا بو لای پهروه ردگارتیه، (مَوْضِعٌ قَرَارِهِمْ مِنْ جَنَّةٍ أَوْ نَارٍ مَّقْصُودٌ إِلَىٰ مَشِيَّةِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ)، نیشته جی بوونیان له لای پهروه ردگاریانه، یاخود: شوینی نیشته جی بوونیان، له به هه شتدا، یاخود له ئاگردا، عایدی ویستی خوای پاک و به رزه.

(۷) - ﴿يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ﴾، مروڤ هه والی پیده درێ، بهوهی پیشیخستوه و بهوهی دوايخستوه:

هه لبه ته لیڤه ده گونجی مه به ست پئی مروڤ بی به گشتی، چونکه مروڤه کان هه موویان به چاک و خراپه وه هه والیان پیده درێ و، له راستیدا چاک و خراپه کانیان ده خرینه وه به رچاویان، به لām به پئی سیاق ده لێن، لیڤه ده مه به ست پئی ئینسانی بیروایه، واته: ئینسانه بیروایه کان، لهو رۆژه دا هه والیان پیده درێ بهوهی پیشیخستوه له خراپان، له تاوان و سه ریچییه کان و، دوايان خستوه له فه رمانبه ری و چاکه کان، ته گه ر مه به ست پئی ئینسانی بیروا بی، ده بی ئاوا ته فسیر بکری، ته وهی که پیشیخستوه له گوناھو تاوان، ته وهی دواي خستوه له فه رمانبه ری و له گویریایه لی بو خوا ﷻ و بو پیغه مبه ری خوا ﷻ.

(۸) - ﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾، به لک و مروڤ به سه ر خویه وه چاودیره، ته مه گواسته نه وه یه که بو به رز بوونه وه له نیهو پۆکی ته وهی که فهرمووی: ﴿يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ﴾، لهو رۆژه دا مروڤ، (مروڤی بیروا) هه والی پیده درێ بهوهی که پیشی

خستوهو دوايخستوه، به لكو زياتر له وهش، ﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾، هه والی پیده درى هيچ، به لكو زياد له وهش.

أ- مروّف خوۍ به سهر خوۍهوه چاوديره، (بَصِيرَةٌ) يانی: (بَصِيرٌ بِنَفْسِهِ) به خوۍ بو خوۍ شاره زاو ئاگاداره، بوچی فهرموويه تی: (عَلَىٰ نَفْسِهِ)، به (عَلَىٰ) بهرکاری خواستوه؟ (لِتَضْمِينَ مَعْنَى الْمُرَاقَبَةِ، مِثْلُ: ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ ۱۴) الإسراء، (أي: شَاهِدٌ بِمَا صَدَرَ عَنْهُ مِنَ الْأَعْمَالِ السَّيِّئَةِ وَالنَّاءِ لِلْمَبَالِغَةِ مِثْلُ الْعَلَامَةِ)، واته: لهو پوژدها مروّف چاوديره به سهر خوۍهوه و بوۍه به (عَلَىٰ) بهرکاری خواستوه، تاكو مانای چاوديريکردنی بخريته نيو، واته: چاوديره به سهر خوۍهوه، به لگه به سهر خوۍ و چاوديريشه، وهك: ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ ۱۴) الإسراء، واته: ته مپو تو به سی لپرسينهوه له گه ل خوځدا بکهی، واته: لهو پوژدها مروّف شايدی به سهر خوۍ ده دات، له کردهوه خراپه کانی، (بَصِيرَةٌ) ش (تاء) ی خراوه ته سهر، بو زیده پوييه، وهك (عَلَامَةُ) زور زانا.

ب- واتايه کی دیکه ی: مروّف لهو پوژدها به لگه به سهر خوۍ، (بَصِيرَةٌ) به مانای (حُجَّة) دی، وهك خوا فهرموويه تی: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ ۱۰۴) الأنعام، له پهره دگارتانهوه به لگه پوژنه کانتان بو هاتونوز

ج- رایه کی دیکه ش هیه: (هُنَاكَ مَنْ هُوَ عَلَيْهِ بَصِيرَةٌ وَهُمْ الْمَلَائِكَةُ)، که سانیک ههن به لگهن به سهریهوه، که مه به ست پي فرشته کانن، ئنجا که ده فهرمو ی: ﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾، ته مه دوو واتای ههن:

۱- خواړسکيک که خوا مروّف له سهر خولقاندوه، له زاتی خویدا تهوه ده زانی، که له خوا ی نزيك ده خاتهوهو، ههروه ها ته وهش که له خوا ی دوور ده خاتهوه.

۲- مەبەست لە مروۆف ئەندامەکانی کە شایەدیی لێدەدەن، وەك لە سوورەتی (فصلت) دا خوای پەرورەدگار باسی کردووە، ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ٦٥ یس.

۹- ﴿وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرُهُ﴾، هەرچەندە (مروۆف) پاساوەکانی و بیانوووەکانیشی فرییدات، وشە (مَعَاذِيرُهُ) کۆیەو بەهۆی پالدرانە لاوە کراوە بە ناسراو، (يَعْنِي جَمْعٌ مُّعَرَّفٌ بِالْإِضَافَةِ)، ئەمە مانای گشتیی دەگەیەنێ، واتە: هەرچەندە مروۆف تێکرای بیانوو و پاساوەکانی خوێ فرییدات، بەلام دواجار خوێ بەسەر خوێەو شایەدە، ئەمە لێرەدا هەمووی دەبێتە حال، بۆ راناویک کە لە نێو (بَصِيرَةً) دا شیردراوەتەو، یاخود لە (يُبَيِّنُ) دا شیردراوەتەو، لە حالیکدا کە بەلگەکانی فری دەدا، بیانوووەکانی دینیتەو ئەو مروۆف، بەلام بۆ خوێ بەسەر خوێەو شایەدە.

وشە (مَعَاذِير) دەلێ: (اسْمٌ جَمْعٌ لِلْمَعْذِرَةِ، كَالْمَنَافِرِ اسْمٌ جَمْعٌ لِلْمُنْكَرِ، لَا جَمْعٌ، لَأَنَّ الْجَمْعَ مَعَاذِرٍ، وَقِيلَ مَعَاذِيرُ جَمْعٌ مَعْذَارٍ، وَهُوَ سَتْرٌ أَيْ: وَلَوْ أَرَخَى سِتُورَهُ)، (مَعَاذِير) یان ناوی کۆی (مَعْذِرُهُ)، واتە: پۆزشەکان، وەك چۆن (مَنَافِر) ناوی کۆی (منکر) واتە: خراپەکان، نەك کۆ بێ بەلکو ناوی کۆی، چونکە کۆی (مَعْذِر) (مَعَاذِر) ه، بە ژیر (کسر)، هەندیکیش گوتووین: (مَعَاذِير) کۆی (مَعْذَار) ه، (مَعْذَار) یش بە مانای پەردە دی، واتە: هەرچەندە مروۆف پەردەکانی دابەتەو لە کاتی گوناھو تاواندا، بەلام خوێ بەسەر خوێەو شایەدە.

دەشگونجی: ﴿وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرُهُ﴾، حال نەبێت لە (بَصِيرَةً) لە (يُبَيِّنُ)، بەلکو رستەیهکی دەست پێکردن بێ، (أَيْ: وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرُهُ مَا قُبِلَتْ مِنْهُ)، هەرچەندە پۆزشەکانی خوێ فرییدات و بیانخاتەپوو، بەلام لێی وەرناگیرین، چونکە ئەندامەکانی خوێ بەسەریەو بەلگەو شایەدن.

شایانی باسە شەش جاران وشە (الإنسان) لەم سوورەتە موبارەکەدا هاتو، لە ئایەتەکانی (۳، ۱۰، ۱۳، ۱۴، ۳۶) دا و لە هەموویاندا یان مەبەست پێی مروۆفی

بېرۋايە، يان بابايەكە دەستی ھېدايەتی خۋای پى ئەگەشتۈە، يان لەبەر ئەۋەى ئەو كاتە مەۋقەكان ھەموويان لەو جۆرە بوون، ئەم سى ئەگەرە ھەن، بەلام ئەگەرى يەكەميان لە ھەموويان بەھىزترە، كە مەبەست پى مەۋقى بېرۋايە.

(إبن العربي) لەم دوو ئايەتە موبارەكە: ﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۚ وَلَوْ أَنَّهُ لَمُعَاذِيرَةٌ ۖ﴾، چەند ھۆكمىكى ۋەرگرتوون، من چۈاريانم ھىنان^(۱):

۱- دەلى: ئەم ئايەتە موبارەكە بەلگەى تېدايە، لەسەر ئەۋەى كەسىك، بۆ خۆى دانپېدا بىنى، لەسەرى بە بەلگە ھىسابە، چونكە دانپېداھىنانى مەۋق ۋەك گوتراۋە: (الإقرار سيد الأدلة)، دانپېداھىنان گەۋرەى ھەموو بەلگەكانە ۋ، ئەۋە شاھەدىى دانە لەسەر خۆ.

۲- ھەروەھا لەم ئايەتە موبارەكە ۋەردەگىرى، كە دانپېداھىنان تەنبا ھى كەسىك كە ئەركدار (مكلف) كرابى، واتە: عاقل و بالغ بى ۋەردەگىرى، ۋەك بەلگە، ئەۋىش بە مەرچىك رېلىگرتن (حجر) نەخراپىتە سەر، واتە: تەسەرۋوف كەردن و ھەلسوكەوت كەردنى لى قەدەغە نەكرابى.

۳- ھەروەھا بەلگەى تېدايە، لەسەر ئەۋەى مەۋق ئەگەر دانىشى بە شتىكدا ھىنابى، بە تايبەت لەو سەۋرۋ سزايانەدا، كە پەيوەندىيان بە ئىۋان خۆى و خواۋە ھەيە، دەتۋانى لى پاشگەز بىتەۋە، ھەروەك و لەو فەرمايشتەدا، كە سەھىحى بوخارىى و موسلىم دا ھاتۋە، كە پىغەمبەرى خوا ﷺ ماعىز كە دىت و دان بە زىنادا دىنى، چۈار جاران رەتى دەكاتەۋە، دۋاى ئەۋەى چۈار جار دان پېدا دىنى، دەپرسى: ئايا شىتى؟ دەلى: نەخىر، دەفەرەموۋى: ئايا ھاسەردارى؟ دەلى: بەلى، دۋايش كە لەژىر سزادرانەكەدا پادەكات، ۋەك لە (سنن أبى داود) دا ھاتۋە، ھەۋەلان شوئى دەكەون، لە كاتى بەرد باران كەردنەكەدا پادەكات، كەردنەكەدا، يەككىيان شەۋىلاگەى ھوشترىكى پېدادەداۋ دەيخات، دۋاى تەۋاۋى دەكەن، پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرەموۋى: {هَلَّا تَرَكَتُمُوهُ لَعَلَّهٗ أَنْ يَتُوبَ فَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَيْهِ} واتە: بۆ چى ۋازتان لىنەدەھىنا، بەلكو دەگەرايەۋە (بۆ لای خۋاى

بەبەزەیی) و، خواش تۆبە ی لێوەردەگرت، کەواتە: ئەگەر مەرووف لە دانپیداھێنانی خووی پەشیمان بێتەو، سزای لەسەر لادەچێ، ئەمە رای زۆربە ی زانیانە.

۴- لە پۆژی قیامەتدا پۆزش ھێنانەو ھوودی نیە، وەك لە سوورەتی (الروم) ئایەتی (۵۷)دا، خوا زۆر بە پروونی دەفەرموی: ﴿فَيَوْمَذِلَّا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْدِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾، واته: لەو پۆژەدا پۆزش ھێنانەو ھوودی سوود ناگەيەنێ بە ستەمکاران، ئەوانە ی ستەمیان لە خوێان کردو، ھەروەھا داواشیان لێ ناكرێ، گلەیی خوا لەسەر خوێان لا بەرن.

راگەیانندی مەكتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

لە نۆڤە کۆمەڵایەتیەکان لەگەڵتان
Stay in touch on social media
نەن مەكەم عیر موانع التواصل الاجتماعی

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتالی

راگەیانندی مەكتەبی مامۆستا عەلی بابیر

PDF

راگەیانندی مەكتەبی مامۆستا عەلی بابیر

مەسەلەى سىيەم:

فەرمانکردنى خوا ﷻ بە پىڭخەمبەرەكەى ﷺ، كە پەلە نەكات و زمان نەجوولپىنى لە كاتى وەرگرنتى قورئان لە جىبرىل دا، بەلكو پاش خوڤىندنەوھى جىبرىل بۆ قورئان، ئەویش شوپىنى بكەوئى بە دوایداو، دلپاش بى خوا لە عەقڵ و سىنەى دا كۆى دەكاتەوھو پروونىشى دەكاتەوھ:

خوا دەفەرموئى: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۚ (۱۶) إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۚ (۱۷) فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَلْغِ قُرْآنَهُ ۚ (۱۸) ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۚ (۱۹)﴾

شىكردنەوھى ئەم ئایەتانه، لە چوار بڕگەدا:

(۱)- ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۚ﴾ زمانتى پى مەجوولپىنە، تاكو پەلەى لى بكەى، ئەم چوار ئایەتە موبارەكە، باسى بابەتتەك دەكەن كە جىايە، لە باسى سەرەكى ئەم سوورەتە موبارەكە، كە باسى پۆزى دواى و قىامەتە، خوا ﷻ ئەم مەسەلەى نىخواخنى ئەم بابەتە كردو، ديارە لەو كاتەدا، كە جىبرىل ئەم ئایەتە موبارەكانەى بۆ پىڭخەمبەرى خوا ﷻ خوڤىندوونەوھ، پىڭخەمبەر ﷺ لەبەر سوور بوونى و، زىادە گرنگى و بايە خدانى بەوھى پىك وەك و جىبرىل ئایەتەكان بلىتەوھ، لەگەلیدا گوئى كردون، بىژتوونى، خوا ﷻ پىنماى كردو، كە زمانى پى نەجوولپىنى، ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ ۚ﴾ پاناوھەكە بۆ قورئان دەچىتەوھ، بەلئى پىشتەر باسى قورئان نەكراو، بەلام ھەر ديارە، ئەوھى بەسەرىدا خوڤىندراوھتەوھ، ھەر قورئان بوو و ئەوھش لە قورئاندا زۆرە، جارى واىە خوا ﷻ باسى شىتكى نەكردو، يەكسەر پاناوئىكى بۆ لا دەگىرپتەوھ، لەبەرئەوھى بە سىاق و سەلىقە دەزانرى.

يەكەك لە زانايان ئاواى مانا لىكداوھتەوھ: (لَا تُحَرِّكْ بِالْقُرْآنِ لِسَانَكَ، عِنْدَ الْقَاءِ الْوَحْيِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ، لِتَأْخُذَهُ عَلَى عَجَلَةٍ مَخَافَةَ أَنْ يَنْقُلَتْ مِنْكَ، أَوْ

لَمْ يَزِدْ حُبَّكَ وَحِرْصَكَ عَلَىٰ أَدَاءِ الرُّسَالَةِ)، واتە: زامانت بە قورئان مەجوولئینە، لە کاتیکدا وەحییەت بۆ دەنێردری، بەر لەوێ سەروو شکرانە کە تەواو بێ، زامانتی پێ مەجوولئینە، تا کو بەپەلە وەریبگری، لە ترسی ئەوێ وشە یەکت لە دەست بچێ، یان لەبەر زێدە سوور بوونت و، گرنگیی و بایە خدانت بەوێ، پەیا می خوا ﷻ وەریبگری و دوایی بیگە یەنی.

۲- ﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ﴾، بە دنیایی کو کردنەوێ و خویندنەوێ لەسەر ئیمە یە، واتە: کو کردنەوێ لە دڵ و سینە ی تۆداو، لە عەقڵ و دلی تۆدا، هەروەها خویندنەوێ بە زامانی تۆ لەسەر ئیمە یە.

۳- ﴿فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَحُ قُرْآنَهُ﴾، ئنجا کە خویندمانەوێ، تۆش شوین خویندنەوێ کە ی بکەوێ.

۴- ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾، ینجا بە دنیاییەوێ روونکردنەوێ لەسەر ئیمە یە ئەمە دوو واتای هەن:

۱- واتە: روونکردنەوێ واتایە کانی بۆ تۆ لەسەر ئیمە یە، خوا دەفەر موی: ئەوێ کاری منە، کە مانایە کانی بۆ تۆ روون بکەمەوێ و تێبگە یەنم.

۲- واتە: گە یاندن و روونکردنەوێ بۆ خە لک بە زامانی تۆ، لەسەر زامانی تۆ، بە خە لکی بگە یەنین، ئەوێش لەسەر ئیمە یە.

مانای لیکدانەوێ کە ی دیکە و هە لۆشانەوێ

لێرەدا هە ندیک لە زانیان، بە جوړیککی دیکە ئەم ئایە تانە یان مانا کردوون، وە ک لە مانا گشتییە کە شیدا هەر باس مان کرد، گو تویانە: لێرەدا رووی دواندن لە مرو فی گونا هکارە، ئنجا ئە گەر رووی دواندن لە مرو فی گونا هکار بێ و، دواندنە کە ی لە قیامەت دا بێ، ئەو کاتە ئەم چوار ئایە تە نابنە شتیککی نامۆ

و، نابە مەسەلەیه کی دیکە ی جیا، لە بابەتە سەرەکیە کە ی ئەم سوورەتەو، لەگەڵی دا نیاوخن و ئاوێتە کرابن، ئاویان لیکدەدەنەو: ئە ی مروۆفی تاوانبار! کە لێرسینەووت لەگەڵدا دەکرێ، زمانتی پێ مەجوولێنە، بە خوێندنەو ی لیستی کردەو کانت، تاکو پەلە بکە ی، چونکە لەسەر ئیمە یە لیستی کردەو کانت، کە گوناھە کانتی تیدا کوکراونەو، کوکردنەو ی گوناھە کان لەسەر ئیمە بوو لەو لیستە داو، خوێندەو ەشیان بەسەرتدا لەسەر ئیمە یە، ئنجا ھەر کاتیک ئیمە بەسەرماندا خوێندەو، تۆش شوین خوێندنەو کە ی بکەو، دوایش لەسەر ئیمە یە بۆت پروون بکەینەو، چیت کردو و چیت نە کردو!

ھەلبەتە نالیم: ئەم مانا لیکدانەو ەش لە پرووی پێزمانی و پوالتی ئایەتە کەو، بەلام بە پێی سەرنجدانی نیوەرۆکی ئایەتە کان و سیاقی ئایەتە کان، ھەروەھا ھاتنە خواریشی، کە پیشتر باسما کردو، دوایش ئەو ئایەتە ی دیکە ی سوورەتی (طە)، کە خوا دەفەر موێ: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ، وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ (۱۱۴)، کاتیک قورئانت بو دادە بە زیئری، پەلە ی ئیمە کە، پیش ئەو ی سروشکرانە کە ی تەواو بی، تۆ بلی پەروردارم زانیاریم بو زیاد بکە.

ئەوانە ھەموویان پێگرن لەو ی ئەو مانایە لیک بدیتەو و، ھیچ پێویستیش بەو جوړە مانا لیکدانەو یە ناکات، ئەو زیاتر لە کاردانەو ی تۆمەتی و گومانە دەستکاری کرانی قورئاندا گوتراو، وەك (الأوسي) لە تەفسیرە کە ی خویدا^(۱) ھیناویەتی، دەلی: (وَقَدْ اِنْدَفَعَ بِهٖ اَعْتِرَاضُ بَعْضِ الزَّادِقَةِ وَشُرْمَةٌ مِنْ قُدْمَاءِ الرَّافِضَةِ وَالطَّعْنِ فِي الْقُرْآنِ)، واتە: بەو شیو مانا لیکدانەو یە، پەخنە گرتنی ھەندیك لە زەندانقە کان و، کو مە لیک کەم لە پێشینە کانی رافیزە [واتە: شیعی] و تانە دانیان لە قورئان بەو جوړە مانا لیکدانەو یە، بەرپەرچ دەدریتەو.

(۱) (روح المعاني): ج ۱۵، ص ۲۰۳.

که گوتوو یانه: (أَنَّهُ لَا وَجْهَ لِقُفُوعٍ: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾، فِي أَثْنَاءِ أُمُورِ الْآخِرَةِ، وَلَا رِبْطَ فِي ذَلِكَ بِوَجْهِ مِنَ الْوُجُوهِ، وَجَعَلُوا ذَلِكَ دَلِيلًا لِمَا زَعَمُوهُ مَن أَنَّ الْقُرْآنَ قَدْ غُيِّرَ وَبُدِّلَ وَزِيدَ فِيهِ وَنُقِصَ مِنْهُ)، واتە: هیچ پروویەکی لوژیکی نیە، که ئەم ئایەتە موبارەکانە: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ تاکو کو تایی، بخزێنرێنە نێو بابەتیک که باسی پوژی دوا یی دەکات و، هیچ پیکەوێ پە یوستیەکیان نیەو، ئەو هیان کردۆتە بە لگە لە سەر ئەوێ گومانیان بردو، که قورئان گۆراوێ دەستکاری کرێو، لێ زیاد و کەم کرێو.

دەلێن: بە لکو ئەمە قسە یە که خوا نێواخنی کردو، لە سەر شیوێ ئاوردانەو، میهرە بانێ نواندن لە گەل پێغەمبەرە کەیدا ﷺ.

هەر ئەو مەسە لە یە (فخر الدین الرازی) ش لە تەفسیرە کە ی خۆیدا^(۱)، ئاماژە ی پێداو و دەلێ: (زَعَمَ قَوْمٌ مِنْ قُدَمَاءِ الرُّوَافِضِ أَنَّ هَذَا الْقُرْآنَ قَدْ غُيِّرَ وَبُدِّلَ وَزِيدَ فِيهِ وَنُقِصَ عَنْهُ، وَاحْتَجُّوا عَلَيْهِ بِأَنَّهُ لَا مُنَاسَبَةَ بَيْنَ هَذِهِ الْآيَةِ وَبَيْنَ مَا قَبْلَهَا، وَلَوْ كَانَ هَذَا التَّرْتِيبُ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى، لَمَا كَانَ الْأَمْرُ كَذَلِكَ).

واتە: کۆمە لێک لە پافیزەکانی پێشوو، پێیان وا بوو قورئان گۆردراوێ دەستکاری کرێو، لێ زیاد و کەم کرێو، ئەو شیان بە بە لگە هێناوێ تەو، که ئەم ئایەتە لە گەل ئایەتەکانی پێشوو ی دا، هیچ پیکەوێ گونجاو نین و، ئە گەر ئەو ریزبەندی ئایەتانەو، ئەو فەرماشتە لە لایەن خوای بەرزەو بووایە، بەو شیوێ نە دەبوو، [بە لām دیارە ئایەتەکان دەستکاری کرێو و پاش و پێش کرێو، یاخود گۆردراو].

دوا یی (الرازی) شەش بە لگان دێنێتەو لە سەر پیکەوێ گونجاو یی ئایەتەکان، که بە پێویستم نەزانی ئاماژەیان پێ بدەم، گرنگ ئەوێ یە - ئەو قسە یە که

ریزبەندی ئایەتەکان بەجوۆرەک هەن، بەلگە ی دەستکاتیکرانی قورئانە- قسەیه کی پووچە و، لە راستیدا خوا ﷻ جاری وا هەیه، لە نیو چەقی بابەتیکدا ئاماژە بە بابەتیککی دیکە دەکات، یاخود بابەتیککی دیکە ی لەگەڵ نیواخن دەکات، ئەوەش ئەک هەر ناکرێتە بیانوو بەلگەو دەستچیلە ی لە قورئان کەوتنە گومان، بەلکو ئەوە زیاتر دەرخەری ئەوەیه کە خوا ﷻ بەو شیۆهیه ی پیڤەمبەری خوا ﷻ، لە واقعیی ژیا نی خویدا ژیاو، بەو شیۆهیه دواندوو یه تی، لەو کاتەدا پیڤەمبەری خوا ﷻ کە جییریل قورئانەکە ی بو دابەزاندو، پەلە ی کردو، و یستوو یه تی یە کسەر بەپەلە بیلێتەو، ئیدی خواش ﷻ هۆشدار یی پێداو و رێنمای ی کردو، چۆن لەگەڵ دابەزیندرانی قورئاندا مامەلە بکات!

سەرنجی ئەو سۆ تەفسیرانەشم دا، کە هی شیعان و لە لا من:

۱- تەفسیری (المیزان): هی (محمد حسین الطباطبائی)

۲- تەفسیری (کاشف): هی (محمد جواد مغنیه)

۳- تەفسیری (نمونه): هی (ناصر مکارم شیرازی) و چەند زانیەکی دیکە.

بە باشم زانی ئەو دوو سۆ دێرە، لە تەفسیری (نمونه)^(۱) بگوازمەو دەلی: (إن آیات درضمن بیانگر اصالت قرآن وحفظ آن ازهر كونه تحریف و دگرگونی است، چرا که خداوند وعده جمع تلاوت و بیان آن را داده است)، واتە: ئەم ئایەتانه ئەو دەگەیهنن و، پوونکەرەو ی، پەسەنایەتی قورئانن و پاراستنی قورئان، لە هەر جوۆرە گوۆران و دەستکاری کردنیك، چونکە خوا، گفتی خویندنهو و کوۆکردنهو ی قورئانی بە پیڤەمبەر ﷻ داو، کەواتە: ئەم کوۆکردنهو ی لە دل و سینەیدا، هەم خویندنهو ی و، هەم پوونکردنهو ی و هەم پاراستنی قورئان دەگەیهنی.

له پیشه کی گشتی ئەم تهفسیره شدا کورته باسیکی چپو پرمان له باره ی
 قورئانه وه کردوه: مانای قورئان و، کوکرانه وه ی قورئان، پارێزرانی قورئان و،
 کۆمه لێک مه سه له ی دیکه ی په یوه ست به قورئا^(۱)

له چاپی دووهمی ئەم تهفسیره دا ئەو بابته که وتۆته بهرگی یه که مه وه، به جیاش به
 ناوێشانی: [قورئانی مه زن له نۆزده ته وهردا] چاپ و بلاو کراوه ته وه

مەسەلە ی چوارەم:

سەر زەر نشتکردنی بێ پروایان، کە تەنیا ژیانی زوو تێپەری دنیا یان خۆش دەوێ و دوا پۆژ و یل دەکەن، لەو پۆژەش دا خەڵک دەبنە دوو بەش: کەسانیکی شادمان و پرووگەش و تەماشاکەری خوا ﷻ، و کەسانیکی پەنگ و پروو تلخ و مەینە تبارو، چاوە پێی بە لای کە مەرشکینکەر:

خوا دەفەر موی: ﴿كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾ (۲۰) ﴿وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾ (۲۱) ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ﴾ (۲۲) ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ (۲۳) ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ﴾ (۲۴) ﴿تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ﴾ (۲۵).

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە شەش بڕگەدا:

(۱) - ﴿كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾، نە خێر بە لکو ژیانی زوو تێپەری دنیا تان خۆش دەوێ. (کَلَّا) وەك زۆر جار گوتوو مانە: (كَلِمَةٌ رَدْعٍ وَزَجْرٍ وَإِبْطَالٍ)، وشە یە کە بۆ تێوە خورپین و بەرپەرچدانەو، و هەلۆه شانندنەوێ قسە یە ک، کە لەو پەوتە دەفامریتەو، بە کار دەهێنێ، (کَلَّا) واتە: وانیە وەك ئێوە گومان دەبن و خەیاڵ دەکەن، یاخود وازی بین لەوێ ئێوە خەریکنی کە باوەشتان بە دنیا دا کردو، ﴿بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾، بە لکو ئێوە ژیانی زوو تێپەری دنیا تان خۆش دەوێ.

کە ئەو لێرە دا وا پێدەچێ ئاماژە بۆ بەوێ ئەو قورئانە وانیە وەك ئێوە گومانی پێ دەبن، بەلام ئێوە ژیانی زوو تێپەری دنیا تان خۆش دەوێ و، ئەوێش کە چەشمەند سازی لێل کردوون. ئان وانیە کە قبیله لە ئارادا نەبێ، بەلام ئێوە بۆیە نکوولی لێ دەکەن، چونکە تەنیا ژیانی دنیا تان خۆش دەوێ و، باوەشکردنتان بە دنیا دا، وای لێکردوون نکوولی لە پۆژی دوا ی بکەن، بۆ ئەوێ ئەو چیژ وەرگرتە ی بە حەرامی لە دنیا دا بۆتان پەخساو، دەستبەرداری نەبن.

کہ دہ فہرموی: ﴿کَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾، خویندراویشہ تہوہ: (کَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ)،
 تہ گہر (تُحِبُّونَ) بئی، واتہ: پرووی دواندن لہ بیپروایانہ بہ شیوہی دوینراو، بہ لام
 تہ گہر (تُحِبُّونَ) بئی، مہ بہ ست ہەر بیپروایانن و بہ شیوہی نادیار قسہ یان لہ بارہ
 کراوہ. (العاجلة) ش سیفہ تی و ہ سفرکراویکی قرتینراوہ: واتہ: (الحياة العاجلة)، ﴿کَلَّا
 بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾، واتہ: ژیانی زوو تپہ ری دنیاو بہ پہ لہ تان خو شدہ وی.

۲- ﴿وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾، مہ نزلگای کوتاییش ویل دہ کەن، خویندراویشہ تہوہ (يَذَرُونَ)،
 (تَذَرُونَ) واتہ: ژیانی مہ نزلگای کوتاییش ویل دہ کەن، تہ گہر (يَذَرُونَ) بئی واتہ: تہ وان،
 مہ نزلگای کوتاییش ویل دہ کەن و پشتگوئی دہ خەن، (الآخرة) ش دیسان سیفہ تی
 و ہ سفرکراویکی قرتینراوہ، واتہ: (الحياة الآخرة) یان (المرحلة الآخرة، المنزل الآخرة)، قوناغی
 دواپی، پیگہی کوتاییش ویل دہ کەن.

شایانی باسہ: لیرہ دا وەك زانایان گوتوو یانہ: تہوہی سہرزہ نشتکردنہ کە ی
 پیوہ پە یوہ ستہ، بریتہ لہ خو شو یستنی دنیاو، ویلکردنی پوژی دواپی، تہ گہر نا
 کوکردنہ و ہ ی ہردووکیان، بہ شیوہی کە ہاوسەنگ، نەك ہەر سہرزہ نشتکراو
 نیہو، مروقی لہ سەر سہرزہ نشت ناکری و پە خنہ ی لیناگیری، بہ لکو شتیکی
 ویستراو پیو یستیشہ، وەك خوا ﷻ لہ سوورہ تی (البقرة) دا، مەدحی کو مە لیک لہ
 بہ ندہ چاکە کانی خو ی دہ کات و دہ فہرموی: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي
 الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ﴿۲۰۱﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا
 كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۲۰۲﴾، ہەر وہا لہ مروقہ کان ہەن، کە سانیک دہ لین:
 پەر وەر دگارمان! لہ دنیا دا چاکە مان پی بدہو، لہ پوژی دوا ییشدا چاکە مان پی
 بدہ و، لہ ئازاری ناگر ہمانپاریزہ، [دواپی دہ فہرموی:] ئا تہ وانہ پشک و بہ شیان
 ہہیہ، لہوہ دا کە بہ دہ ستیان ہینا و ہو، خواش لپرسینہ و ہ ی خیرایہ.

ہەر وہا لہ سوورہ تی (القصص) دا، کە (بنو إسرائيل) ئاموژگاری قاروون
 دہ کەن، قاروونیش ہەر لہ گەلی مووسا علیہ السلام بوو و، لینان گە لگہ راوہ تہوہ

و سته می لیکردون: ﴿إِنَّ قُرُونًا كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ﴾ (۷۶)، لیان
 هه لگه پاره توه به هوی سهرهت و سامانی هه پاره وه، که وه سهریه کی ناوه له
 په نای حوکم پانیتی، خو سه پینانه ی فیرعه ون دا، وه که هه موو ته وه وه له مه ندانه ی
 به دریزی میژوو و، ئیستاش له واقعی ئیستاماندا، وه که گنه وه قرونوو،
 زینده وه ره مشه خو ره کان له سهر خوینی خه لکی دیکه ده ژین و، له په نای
 ده سه لاتدارانی خو سه پین و ده سه لات و هه موو شت بو خو قورخه ردا، له گه لیان
 ده بنه شهریکه دزو سهرهت و سامانی هه پاره وه سهریه که ده نین، قاروونیش
 یه کی که بووه له وانه، نه گه رنا له نه سلدا قاروون له گه لی مووسا (علیه السلام) بووه
 و، له وه چه ی ئیسرا ئیل بووه، به لام لیان هه لگه پاره توه وه: ﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا
 تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ (۷۶) وَأَتَّبِعْ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنسَ
 نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ (۷۷) البقرة، کاتیک خه لکه که ی پینان گوت: زور دلخوش مه به،
 تیمه په رینه له دلخوشیدا (به ژانی دنیا)، چونکه خوا زور دلخوشانی به ژانی
 دنیاو، خوشناوین و، له وه شدا که خوا پیدای مه نزلگای کو تایی داوا بکه، واته:
 سهرهت و سامانه که ت بکه به نامرازی که و هوکاری که بو وه ده سه تهنانی ژانی هه تا
 هه تایی له رژی دوا پیدا، تهویش به هوی ته وه وه که سهرهت و سامانه که ت له
 پیناوی خوا دا، به خه لکی موسته حق و شایسته به خشی، خزمه تی خه لکی پی
 بکه ی، دوا ی پی ده لین: ﴿وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ﴾ (۷۷) البقرة، به هوی مال
 و سامانه که توه خراپه و تیکدان له زه ویدا داوا مه که، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾
 (۷۷) البقرة، بیگومان خوا تیکده رانی خوشناوین.

که واته: پشت له دنیا کردن شتیکی په سند نیه، به لام لیره دا که خوا
 ده فهرموی: ﴿كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾ (۲۰) وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾ (۲۱)، ته وه نه گه ر هه ردوویان
 بن: خوشویستی دنیا و ویلکردنی رژی دوا یی ته گه رنا ئینسان ته گه ر ژانی
 دنا ی خوشبو ی، به لام له سهر حیسابی رژی دوا یی نه بی، خراپ نیه، به لکو

خوای پەرورددگار مەدحی ئەو بەندانه دەکات، داوا لە خوا دەکەن، چاکەى دنیاشیان پێ ببەخشێ و، هێ پۆژی دوایش، چاکەى دنیا بێگومان هەموو شتیکی چاک و سوود بەخش لە دنیا دا دەگریتهوه؛ لە سەرۆت و سامانی هەلەل، مەل و مندالی باش، جێگە و پێگەى چاک، بەرگ و پۆشاک، لە خواردن و خواردنەوهی بە سوود، هەموو ئەو نێعمەتانهی ژيانى دنیاى مەرۆف پێویستی پێیانە، هەرۆک شتە مەعنەوییه کانیشت دەگریتهوه؛ ئیمان و تەقوا و تاعەت و چاکەو پەروشتی بەرزو جوان و... هتد.

۳- ﴿وَجُوهٌ يُّؤْمِنُ نَاصِرَةٌ﴾، لەو پۆژەدا پروانێک هەن، واتە: کەسانێک هەن پڕووه کانیان گەش و خوشن.

دەلى: (تَنْكِيرُ وَجُوهُ لِلتَّنْوِيعِ وَالتَّقْسِيمِ) لێره دا کە (وَجُوه) بە (نَكِرَة) هاتوه، واتە: نەناسراو و نەزانراو، ئەمە بۆ جوړاو جوړکردن و دوایی دابه‌ش کردنه، چونکە دەفەرموێ: ﴿وَجُوهٌ يُّؤْمِنُ بِأَسْرَةٍ﴾، هەرۆه‌ها پروانێک لەو پۆژەدا گرژ و مۆن و تلخن.

۴- ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾، سەرنجی پەرورددگاریان دەدەن، (النَّظَرُ: حُسْنُ الْوَجْهِ مِنْ أَثَرِ النُّعْمَةِ، وَفِعْلُهُ كَكَرَّمَ وَفَرِحَ وَنَصَرَ، وَكُنِيَ بِفِرَةِ الْوَجْهِ عَنْ فَرَحٍ أَصْحَابِهَا وَنَعِيمِهِمْ)، (نَصْرَة): بریتیه لە پرووی گەش و جوان، لە ئەنجامی نازو نێعمەتدا، کرداری رابردووی (نَصْرَة) بە سێ جوړ هاتوه:

۱- (نَصْر: كَظَمَ)

۲- (نَصْر: فَرِحَ)

۳- (نَصْر: نَصَرَ)

مەبەست لە (نَصْرَة الْوَجْهِ) پرووی گەش و جوان، دڵخۆشیی خاوه‌نی ئەو پرووانه‌یه، مەرۆف کە دلی خوش بوو، پڕووشی گەش و جوان و درەوشاوه دەبێ، کە دەفەرموێ: ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾، واتە: ئەو پڕوانە تەماشای پەرورددگاریان دەکەن ئەو پڕوانە، کە ئەمە دوایی زیاتر قسەى لەسەر دەکەین.

(۵)- ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ﴾، هه‌روه‌ها پرووانیک هه‌ن له‌و پۆژهدا، گرژو مۆن و تاریک و تلخن، بۆچی؟

(۶)- ﴿تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ﴾، دلنیا که (به‌لایه‌کی) که‌مه‌ر شکینیا له‌گه‌لدا بکری. (تَظُنُّ) لی‌ره‌دا به‌ مانای (تَسْتَيْقِنُ، تَعْلَمُ) دلنیا، ئه‌و پروانه دلنیا و ده‌زانن، ﴿أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ﴾، که به‌لایه‌کی که‌مه‌رشکین و پشت شکینیا به‌سه‌ر بی و، ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی پشت شکین بدرین، (فاقرة) که به (فواقِر) کو‌ده‌کریت‌ه‌وه، یانی: پشت‌شکین، برگه شکین.

که ده‌فه‌رموی: (تَظُنُّ) زۆربه‌ی هه‌ر زۆری زانایان، (تَظُنُّ) یان لی‌ره‌دا به‌ مانای (تَسْتَيْقِنُ، تَعْلَمُ) دلنیا ده‌زانن، لی‌کداوه‌ته‌وه، یانی: دلنیا شتیکیان له‌گه‌لدا ده‌کری پشت شکینه، که مه‌به‌ست پی‌ی ئازاردان و ئه‌شکه‌نجه‌درانه له‌ دۆزه‌خدا.

(المعجم الوسيط)^(۱) ئاوا باسی (فاقرة) ده‌کات: (الْفَاقِرَةُ: الدَّاهِيَةُ وَالْجَمْعُ فَوَاقِرُ، وَالْفَقَارَةُ وَاحِدَةٌ مِنْ عِظَامِ السِّلْسِلَةِ الْعَظْمِيَّةِ الظُّهْرِيَّةِ مُتَمَدَّةٌ مِنَ الرَّأْسِ إِلَى الْعُصْعُصِ، وَعِدَّتُهَا فِي الْإِنْسَانِ ثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ فَقَارَةً: سَبْعٌ فِي الْعُنُقِ، وَاثْنَتَا عَشْرَةَ فِي الظُّهْرِ بَيْنَ الْأَضْلَاعِ، وَخَمْسٌ فِي الْبَطْنِ، وَخَمْسٌ فِي الْعَجْزِ، وَأَرْبَعٌ فِي الْعُصْعُصِ، وَالْجَمْعُ: ثَلَاثٌ وَ ثَلَاثُونَ فَقَارَةً)، ده‌لی: (فاقرة) به‌لایه‌که، به‌لایه‌کی مه‌زن، به (فواقِر) کو ده‌کریت‌ه‌وه، واته: به‌لایه‌کان، ئازاره که‌مه‌ر شکینه‌کان، واته: ده‌ترسی به‌لایه‌کی که‌مه‌رشکینی به‌سه‌ر بی، (فاقرة) له (فقارة) هوه هاتوه، که یه‌کیکه له ئیسکه‌کانی زنجیره ئیسکی پشت، که له سه‌ره‌وه تا‌کو کلینجه دریژ ده‌بیته‌وه، له مرو‌قدا ژماره‌ی ئه‌و ئیسکه‌نه، (به کوردیی برپه‌یان پی ده‌لیین)، سی و سی، دانه‌ن: هه‌وتیان له گه‌ردندا، (ملی ئینسان، ئنجا ئه‌و که‌سه‌ چ ملی دریژ بی و، چ کورت بی، هه‌مووی هه‌وت برگه‌ی تیدایه)، دوازه‌یان له پشتدان له نیوان په‌راسوه‌وه‌کان دا، پینج برگه‌شیان ده‌که‌ونه ئاقاری سک، [له‌ خوار په‌راسوه‌وه‌کانه‌وه، ناوچه‌ی سک] پینجیشیان ده‌که‌ونه لای، کلۆمت (له‌گه‌ن)، چواریشیان ده‌که‌ونه کلینجه، سه‌رجه‌میان ده‌که‌نه سی و سی.

کورتە باسیک:

بینینی برواداران بو خوی بهرز و بی وینه له بهههشت دا

خوای عز وجل فەرموو یەتی: ﴿وَجُوهٌ يُّوْمِئِذٍ نَّاضِرَةٌ ۖ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٢﴾﴾، [واتە: کە ساتیک لەو پۆژەدا پرویان گەش و خوشە] تەماشای پەرورەدگاریان دەکەن، دەروانە پەرورەدگاریان، شایانی باسە ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (الأنعام)، لە کاتی تەفسیرکردنی ئایەتی ژمارە (۳): ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ ۖ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾﴾، کورتە باسیکمان لە بارەى بینینی خواوە، لە دنیاو دواپۆژدا کردووە، کە دواتر کراوە بە نامیلکەیه کیش، لەویدا ئەوێ بە پێویستمان زانیوە لەو بارەووە باسمان کردووە، هەر وەها لە تەفسیری سوورەتی (یونس) ییش لە کاتی تەفسیرکردنی ئایەتی ژمارە (۲۶) دا: ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٦٦﴾﴾، لەویش دیسان لە بارەى بینینی خوای بهرزو بی وینهووە، کورتە باسیکمان کردووە، قسەى کۆتایی خۆمان لەو بارەووە کردووە، بۆیه لێرە بە پێویستی نازانین جارێکی دیکە لەو بارەووە بدوینەووە.

بەلام ئەوێ نە دەلێن: کە هەندیک لە زانیان، کە زیاتر سەر بە قوتابخانەى موعتەزىلەن، رایان وایە کە خوا ﷻ لە پۆژى دوایشدا نابینى، بروادارانیش لە بهههشتدا نابینن و، ئەم ئایەتەو ئایەتەکانى دیکەو فەرمايشتهکانى پێخەمبەرى خوا ﷻ، بە جوړىک تەئویل و مانا دەکەن، کە ئەوێ نەگەیهنن ئەهلى ئيمان لە بهههشتيشدا خوای بهرزى مەزن بە چاوى سەر دەبینن.

شیعەش کە لە راستییدا لە زۆر پرووی فیکریههه، لە ژێر کاریگەری موعتەزىلە دان، ئەوانیش هەر رایان وایە، بۆیه لە تەفسیره شیعیهههکاندا، بە توانج و پلارەووە باسى زۆرىنهى مسوڵمانان دەکەن، کە بە ئەهلى سوننهو جهماعەت ناوژەد

کراون، که ئەوێش ناویکی میژوییه، ئەگەرنا لە قورئان و سوننەت و زۆرینە ی مسوڵمانان ھەر بە مسوڵمانان ناوزەد کراون و ناسیئاون وەك لە بەرگی دووھمی مەسووعە ی: (بیرکردنەوێ ئیسلامی لە نێوان وەحیی و واقع دا)، بە تەفصیل لەو بارەوێ قسەم کردو، شیعەش پێیان وایە خوا ﷻ لە بەھەشتیشدا نابینرێ، بەلام ئیمە دەلیین: یەکەم: ئایەتەکان لەو بارەوێ زۆر پوون،

بۆ وینە: ئەو ئایەتە ی دەفەرموی: ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرٌ ۚ﴾ (۲۲) ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ (۲۳) لەو پوژەدا پووانێك ھەن گەش و خوژن، سەرنجی پەرورەدگاریان دەدەن، بۆ پەرورەدگاریان دەپوانن. ئەمەش دەقیکی پوون و پاشکاوە لەو بارەوێ ھیچ مشت و مێر ھەلناگری.

دووەم: فەرمايشتەکانی پێغەمبەریش ﷺ، کە ئیمە دوایی ئاماژە بە ھەندیکیان دەکەین، لەو بارەوێ کەم نین و زۆر بە پوونی ئەوێ دەگەینەن و، لەو دوو کورتە باسەدا کە لە سوورەتی (الأنعام) و سوورەتی (یونس) دا ھیناومن، لەو بارەوێ فەرمايشتەکانیشم ھیناون، دوایش بۆ زیاتر جەختکردنەو، سەرنجی چوار لەو فەرمايشتە دووبارە دەدەینەو، بەلام پێویستە لێرەدا لە شتێك وریا بین، کە من پێم وایە ئەوێ دەبێتە کلیلی کردنەوێ ئەو ئیشکالە ی نێوان ئەوانە ی نکوولی دەکەن لەوێ خوا لە بەھەشتیشدا ببینرێ، وەك چۆن لە دنیا دا نابینرێ و ئەوانە ی دەلیین: خوا لە بەھەشتدا دەبینرێ، ئەویش ئەوێ: کە ھیچ گومانێ تێدانێ ئەگەر ئیمە ی مرووف، ئیستا چۆنین، لە قیامەت و پوژی دوایشدا ھەر واین، بە دلنایی وەك چۆن لێرە تەھەممولی بینینی خوی پەرورەدگار ناکەین، وەك مووسا علیہ السلام خوی پانەگرت بۆ دەرکەوتنی خوا، کە لە سوورەتی (الأعراف) دا ھاتو: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَنِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَنِي فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ بُتْ

إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٣﴾، که ئیمە لەو کورتە باسانەدا که ئاماژەمان پێدان، بە تایبەتی لە کورتە باسی سوورەتی (الأنعام)دا، بە تەفصیل قسەمان لەسەر ئەو ئایەتە موبارەکە کردووە، لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (الأعراف) یشتا دووبارە قسەمان لێکردۆتەووە، که دەقی واتایەکی ئاویە:

کاتێک موسا عليه السلام هات بۆ ژوانگەی ئیمە و پەرورەدگاری دواندیی، گوتی پەرورەدگارم خۆتم پێشان بەدە با تەماشای بکەم، فەرمووی هەرگیز ناتوانی بمبینی، بەلام تەماشای چیاوە بکە، ئنجا ئەگەر خۆی راگرت تۆش دەتوانی بمبینی، کاتێک پەرورەدگاری بۆ چیاوە دەركەوت، سووتاندی وردو خاشی کرد، مووساش بپهۆش کەوت، کاتێک هاتەووە هۆش خۆی گوتی: پەرورەدگارم! بۆ لای تۆ گەپامەووە من یەكەمینی پروادارانم، (واتە: یەكەمینی پروادارانم که تۆ بە چاوی سەر لە دنیا دا نابینرێ).

ئنجا ئەگەر مەرۆف ئیستا چۆنە لە پۆژی دوايشدا هەر وای، هەر بەو پێکھاتە جەستییەووە بێ، که ئیستا ئیمە ئەك هەر تەحەممولی بینینی خوای پەرورەدگار ناکەین، وەك موسا عليه السلام نەیکردووە، بەلکو تەحەممولی بینینی هەندێك لە جوۆرەکانی تیشك ناکەین، هەندێك جوۆرە تیشك هەیە، ئەگەر مەرۆف تەماشای بکات کوێری دەکات، هەرورەها هیچکەس ناتوانی خولەکیك یان چەند خولەکیك لە خۆرەووە پامینێ، لە کاتیکدا که خۆر پەردە ی لەبەر نیە و تەم و مژ نیە، کەواتە: هەندێك لە دروستکراوەکانیش ئیمە بەم پێکھاتە جەستەییە ئیستامان ناتوانین چاک بیانبینین و، خۆمان پابگرین بۆ تیشك و رەونەق و شەبەقیان، چ جایی خوا جل جلاله، هەلبەتە خوا (لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ) هیچ شتێك وەك خوا نیە، بەلام ئیمە لە پۆژی دوايدا بە جوۆرێکی دیکە دروست دەکرێنەووە، وەك خوای کاربەجی لە سوورەتی (الواقعة)دا که پێشتر قسەمان لێکرد، فەرموویەتی: ﴿وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ﴿٦١﴾، بە جوۆرێك دروستتان دەکەینەووە که نایزانن.

کهواته: ئیمه به جوړیکې دیکه دروست ده کرینه وه و، ئهم جوړه دروستکرانه وه یه دیکه ته حه ممولی ئه وه ده کات، که خوی بی وینه بینئ، ئنجا ئه وانه ی گوتوویانه: خوی پهره ردگار مروؤ ناتوانئ بینئ به چای سهر، ئه گهر ههر وه ک ئیستا بین راسته، ئه وانه ش که گوتوویانه: مروؤ ده توانئ خوا بینئ، ده بی بگوترئ: له حالیکدا خوا ﷺ مروؤ به جوړیکې دیکه دروست ده کاته وه که خوی فهرموویه تی، له گهل ژيانی به رده وام و بی کوتایی به هه شتدا بگونجئ، له و کاته دا مروؤ به و پیکهاته جهسته یی و پروو حیه و تازه یه وه، که خوی پهره ردگار له به هه شتداو بو ژيانیکې هه میشه یی ده یخولقینئ، ده توانئ ته حه ممولی بینئ خوا ﷺ بکات.

تیساش با چوار فهرمایشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ له باره ی بینئ خوی پهره ردگار وه، له لایه ن پرواداران وه له به هه شتدا بخه مه پروو:

فهرمووده ی یه که م: {عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: جَنَّتَانِ مِنْ فَضَّةٍ أُنِيتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا، وَجَنَّتَانِ مِنْ ذَهَبٍ أُنِيتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا، وَمَا بَيْنَ الْقَوْمِ وَبَيْنَ أَنْ يَنْظُرُوا إِلَى رَبِّهِمْ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا رِذَاءُ الْكِبْرِيَاءِ عَلَى وَجْهِهِ فِي جَنَّةٍ عَذْنٍ} (أخرجه البخاري: ٤٨٧٨، في كتاب التفسير باب ومن دونهما جنتان، مسلم: ١٨٠، في كتاب الإيمان باب إثبات الرؤية في الآخرة ربهم، والنسائي في الكبرى: ٧٧٦٥ و ابن ماجه: ١٨٦ في المقدمة باب في ما أنكره الجهمية، وأحمد: ج ٤، ص: ٤٢٢ في مسند، ابن حبان: ٧٣٨٦ و أبو يعلى: ٧٣٣١، والطيالسي: ٥٢٩)، واته: پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: دوو باخ له زیون قاپ و قاچاغه که یان و ههرچی تیاندا هه یه و، دوو باخ قاپ و قاچاغ و ههرچی تیاندا هه یه له زیړن و، له نیوان خه لکه که، [واته: ئه وانه ی له و باخانه دا] و، ئه وه که ته ماشای پهره ردگاریان (جل وعز) بکه ن، ته نیا پوښاکي مه زنايه تی خوی پهره ردگار له سهر پرووی له به هه شتی عه دن دا.

فهرمووده ی دووهم: {عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جُلُوسًا، فَتَنَظَّرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ فَقَالَ: إِنَّكُمْ سَتَرُونَ

رَبِّكُمْ عَيَانًا، كَمَا تَرَوْنَ هَذَا الْقَمَرَ، لَا تَصَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ إِلَّا تَغَلَّبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ ﴿۳۹﴾ ق { (أخرجه البخاري: ۵۵۴، مسلم: ۶۳۳، أبو داود: ۴۷۲۹، والترمذي: ۲۵۵۱، والنسائي في الكبرى: ۷۷۶۱، ابن ماجه: ۱۷۷ و ابن حبان: ۷۴۴۲ و ۷۴۴۳ و ۷۴۴۴، والحميدي: ۷۹۹)، واته: جهریری کوری عه بدوللا (خوا لئی پازی بن)، ده لئی له خزمهت پیغهمبه ری خوا ﷺ دانیشتبووین، له شهوی به دردا [شهوی چوارده و پازدهده] ته ماشای مانگی کرد فهرمووی: ئیوه پهروه ردگارتان به ناشکرا ده بینن، وهك چوون ئهم مانگه ده بینن، تووشی زیان نابن، به هووی بینینه وه، [یاخود تووشی نوقسانی نابن]، ئنجا ئه گهر توانیتان پیش خوهره لاتن و پیش خوړناوا بوون نویژ بکهن، بیکهن. [واته: ئه وه ده بیته زهمینه خو شکره بو ئه وهی بچنه به هه شت]، دواپی ئه و ئایه ته ی خوینده وه: ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ ﴿۳۹﴾ ق، به ستایشکردنه وه پهروه ردگارت به پاک بگره، پیش خوهره لاتن و پیش خوړناوا بوون.

فهرمووده ی سییه م: {عَنْ أَبِي رَزِينٍ الْعَقِيلِيِّ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَكُنَّا يَرَى رَبَّهُ؟ قَالَ ابْنُ مُعَاذٍ: مُخْلِيًا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ: نَعَمْ يَا أَبَا رَزِينٍ، قَالَ: وَمَا آيَةُ ذَلِكَ فِي خَلْقِهِ؟ قَالَ: يَا أَبَا رَزِينٍ أَلَيْسَ كُنْكُمْ يَرَى الْقَمَرَ، قَالَ ابْنُ مُعَاذٍ: لَيْلَةَ الْبَدْرِ مُخْلِيًا بِهِ. قُلْنَا: بَلَى. قَالَ: فَاللَّهُ أَعْظَمُ، قَالَ ابْنُ مُعَاذٍ قَالَ: فَإِنَّمَا هُوَ خَلْقٌ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ يَعْني الْقَمَرَ، فَاللَّهُ أَجَلٌ وَأَعْظَمُ}، (أخرجه أحمد: ۱۶۲۳۱، وأبو داود: ۴۷۳۱، وابن ماجه: ۱۸۰، والحاكم: ۸۶۸۲، وقال: صحيح الإسناد، والطيالسي: ۱۰۹۴، وعبد الله بن أحمد في السنة: ۴۵۱).

ئهبوو په زینی عوقه یلی ده لئی: گوتم ئه ی پیغهمبه ری خوا ﷺ ئایا ههر کامیکمان پهروه ردگاری ده بینن، {(ابن مُعَاذٍ) که یه کیکه له راوییه کان، ئه وه نده شی لی زیاد کردوه گو توو یه تی: له پوژی قیامه تدا به ته نیا خوا ده بینن به تایبه ت، پیغهمبه ری خوا ﷺ فهرمووی: به لئی ئه ی ئه با په زین، ئهبوو په زین

گوتی: ئنجانیسانە ئهوه چیه له دروستکراوه کانی خوادا، [به لگه چیه که ئیمه ده توانین خوا ببینن]، پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ئه ی ئه با ره زین ئایا ههمووتان مانگ نابینن؟ { (ابْنُ مُعَاذٍ) که یه کیکه له راوییه کان ئه وه نده شی بو زیاد کردوه گوتوو یه تی: له شهوی چواردوه پازده دا به تایهت ههر کامیکتان به تایهت مانگ نابینن؟ } گومان: با، فهرمووی: خوا مه زنتره له وه، (ابْنُ مُعَاذٍ) ده لئ: فهرمووی: مانگ دروستکراویکه له دروستکراوه کانی خوا، خوا مه زنترو به رزنتره.

فهرمووده ی چواره م: { عَنْ صُهَيْبٍ قَالَ: فَيُكْشَفُ الْحِجَابُ فَيَنْظُرُونَ إِلَيْهِ، قَوْلًا لَهُ مَا أَعْطَاهُمُ اللَّهُ شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ، وَلَا أَقَرَّ لِعَيْنِهِمْ }، (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۱۸۱، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۵۵۲، ۳۱۰۵، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكَبَرِيِّ: ۷۷۶۶، وَابْنُ مَاجَه: ۱۸۷، وَابْنُ حَبَانَ: ۷۴۴۱)، واته: صوهه بی پومی (خوا لئی پازی بی) له دریزه ی فهرما یشتیکدا ده لئ: پیغمبهر ﷺ فهرمووی: په رده لا ده درئ پرواداران ته ماشای ده کهن، ته ماشای خوای په روه ردگار ده کهن، سویند به خوا، خوا هیچ شتیکی پی نه داون له لایان خو شه ویستر بی و، بو ئه وان زیاتر جیی شادمانیی و دلخو شیی بی له ته ماشاکردن و بینینی خوا ﷺ.

ئهمه ئهم چوار فهرمووده یه ههر کامیکیان چ جای ههر چواریان پیکه وه، که فهرمووده ی دیکه ش له و باره وه ههن و، پیشت هریناومانن ههموویان به لگهن له سه ر ئه وه که پرواداران له به هه شتدا خوا ﷺ ده بینن، به لام به و شیوه یه ی بو خوا شایسته یه، نه ک به و شیوه یه ی ئیستا، که ههموو ئه وانیه ی نکوولییان کردوه له وه ی خوا له به هه شتدا بیترئ، پیان وابوو وه ک چو ئیستا ئیمه له دنیا دا، به و ههسته وه رانه مان شت ده بینن، له ویش به و شیوه یه و له و کات و شوینه دا که له سه ر زهوی بو مان په خسی تراوه، هه روا ده بی، به لام نه خیر له به هه شتدا ههموو شته کان جیا ده بن؛ کات جیا ده بی، شوین جیا ده بی و پیکهاته ی ئیمه ش جیا ده بی.

مەسەلە ی پىنجەم:

باسى كەۋتتە حالەتى گىانەلای بابای بېيروا، ھەۋلەدان بۆ چارەسەرى بى
ھوودەو دۇنيابوونى لە مائناۋايى لە ژيانى دىنا، لاق لىك ئالانى و بەرەو لای
پەرورەدگارى بەرپىكرانى:

خو دەفەرموى: ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالنَّفْيُ
السَّاقُ بِالْسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾﴾

شىكرەنەھى ئەم ئايەتەنە، لە چوار بەرگەدا:

۱- ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ﴾ نەخىر ھەركات (رووح) گەيشتە چۆلەمەكان (كَلَّا) وشەيەكە
بۆ بەرپەرچدانەھە، ھەلەھەشەھە، واتە: ۋازىيىن ياخود: ۋانىيە ۋەك ئىۋە دەلەين، ﴿إِذَا
بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ﴾ كاتىك گەيشتە چۆلەمەكان (التَّرْقُوة) دوو ئىسكن لەملاولای سىنە و
قورقوراكە بەنىۋاندا دەروا، ھەموو مروؤفك دوو تەرقوھى ھەن، پىشتىش گۆمەن
بۆيە لىرە خوا ﷻ بە كۆ ھىناۋنى، چونكە ھىنايان بە شىۋە (مُتْنَى) قورسە، ﴿كَلَّا إِذَا
بَلَغَتِ التَّرْقُوتَانِ﴾، ھەر كاتىك رووح گەيشتە ھەردوو چەلەمەكان، لىرەدا ديارە پاناۋى (ت)
ى (بَلَغَتِ) بۆ شىكى مەينەى مەجازىيە، پىشتىر باس نەكراۋە پىشتىر، بەلام بە سىاق و بە
سەلىقە دەزانىن كە مەبەست پى رووحە، چونكە بابەتەكە باسى گىانەلەو رووح كىشانە،
كەواتە: پاناۋەكە بۆ رووح دەچىتەھە، ھەروەك لە سوورەتى (الواقعة) شدا خوا ﷻ بى
ئەھى پىشتىر باسى نەفس يان رووح بكات، پاناۋەكە بۆ لا گىراۋەتەھە كە دەفەرموى:
﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٢﴾﴾ دەبوۋايە كاتىك گەيشتە قورقوراكە، لىرە دەفەرموى:
﴿بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ﴾، لەھى دەفەرموى: ﴿الْحُلُقُومَ﴾ ديارە ئەو ئىسكەى چەلەمەش دەورى
قورگ (حُلُقُوم) دەدەن.

۲- ﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾، گوترا كى چارەسەر دەكات؟ واتە: (مَنْ مُعَالِجٌ لَهُ)، كى چارەسەرى
دەكات؟ ئىمە پىشنى تەفسىر كەندە خىرايەكە تەۋاۋ دەكەين، دوايى دىنە سەرورە كارىيەكان.

(۳) - ﴿وَلَنْ أَهْ الْفِرَاقُ﴾، گومانیشی برد که جیابوونەوہیە، واتە: جیابوونەوہی پرووحی لە جەستەیی و بەجێهێشتنی ئەوہ بۆ دنیا، یاخود یەقینی وا بوو، (ظَنُّ) لێرەدا بە مانای گومان دەگونجی تەفسیر بکری، دەشگونجی بە مانای دَلْیابوون و زانیاریش تەفسیر بکری، ھەردوو واتاکە دەگونجی، ئەگەر بگوتری: مەبەست لە (ظَنُّ) لێرەدا یەقینە، واتە: لەو کاتەدا مەوۆف کە دەکەوێتە حاڵی خوێ، لەوہ دَلْیا دەبێ کە تازە کۆتاییەتی، بەلام ئەگەر مەبەست لە (ظن) گومان بێ، ئەوہ پێش ئەوہیە دَلْیابی کە دەمری، چونکە حاڵەتی گیانکێشان و کەوتنە گیانەلا یە ک شت نیە بە یە ک چرکە، بەلکو هی و ھەبە چەند پۆژیک بە پرووح کێشانەوہ دەبێ و، هی و ھەبە چەند سەعاتیک پێوہی دەبێ، ئنجا لە سەعاتەکانی یە کەمدا لە کاتەکانی یە کەمدا گومانی ھەبە، بەلام دواپی وردە وردە ئەم گومانە دەبێتە زانیاری، دواپی دەبێتە یەقین و دَلْیایی.

کە دەفەرموی: ﴿أَنَّهُ الْفِرَاقُ﴾، پاناوی (أَنَّهُ) پاناوی حاڵە (صَمِيرُ الشَّانِ أَي: الْأَمْرُ الْعَظِيمُ: فِرَاقُ الْحَيَاة)، واتە: کارە مەزنەکە و پرووداوەکە ی لیتی دەفەرموی بریتیە لە جیابوونەوہ لە ژیاپی دنیا، بەجێهێشتنی دنیا.

(۴) - ﴿وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ﴾، لاقیش لە لاق ئالا، لاق ھەمووی (رِجْل) ی پێ دەلێن، لە ئەژنۆ بەرەو لای خوار پێی دەگوتری: لوولاق (ساق)، لە ئەژنۆ بەرەو سەر پێی دەگوتری: پان (فَخِذ)، بە ھەمووشی دەگوتری: (رِجْل)، بە خواریشی دەگوتری: (قَدَم) واتە: پێ، کەواتە: ئنجا لێرەدا مەبەست پێی لە ئەژنۆ بەرەو ژێر، کە بە کوردیی پێی دەلێن: لاق یان لوولاک، کاتیک لوولاک لە لوولاک ئالقا، (الزمخشری) ئاوی مانا لیک داوەتەوہ دەلی: (وَالْتَفَّتْ سَاقُهُ بِسَاقِهِ وَالتَوْتُ عَلَيْهَا عِنْدَ الْمَوْتِ) واتە: لاقی لە لاقی ئالقاوہ، وە پیکەوہ تیک باھەلدران، لە کاتی ھەل لەرزینی مردندا، (عَلَزَ الرُّعْدَةُ تَأْخُذُ الْمَرِيضَ)، ئەو لەرزینەبە کە تووشی بابای نەخۆش دی، دەلەرزێ و دەھەژێ و دەکەوێتە حاڵەتی گیاندان.

(۵) - ﴿إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ﴾، لێخوردان، یاخود بردان، یاخود بەرپێکران لەو پۆژەدا بەرەو پەرەردگارتە، (المَسَاقُ: السُّوق)، (المَسَاق) لێرەدا چاوگی میمیە، واتە: بردان

یاخود به پیکران، یان لیخوردران، لهو پوژدهدا به رهو لای پهروهردگارتاته، (أل) ی سهر (المساق) بو ناساندنه و جینسه، واته: لیخوردان و به پیکرانی هه موو مروقه کان بو لای پهروهردگاره، هیچ کهس به هیچ لایه کی دیکه دا ناچی.

له باره ی ﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾، واته: کی چاره سهر ده کات، کی نوشته ده کات، کی دوعا ده کات؟ (الطبري) له (أبو قلابه) هوه به ژماره: (۳۵۷۸۲) هیناویه تی: ﴿مَنْ رَاقٍ﴾، قَالَ هَلْ مِنْ طَبِيبٍ شَافٍ) ئایا هیچ پزیشکیکی چاره سهر که رهیه.

ههروه ها له (ابن زید) هوه به ژماره (۳۵۷۸۰)، هیناویه تی ده لی: (وَقَالَ أَهْلُهُ: مَنْ ذَا يَرْقِيهِ لِيَشْفِيَهُ مِمَّا قَدْ نَزَلَ بِهِ، وَطَلَبُوا لَهُ الْأَطْبَاءَ وَالْمَدَاوِينَ، فَلَمْ يُغْنُوا عَنْهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ الَّذِي قَدْ نَزَلَ بِهِ شَيْئًا)، واته: کی دوعای بو ده کات تا کو چاره سهری بکات له وهی دابه زیوته سهری، پزیشکان و چاره سهر که رانیان بو خواستن، به لام، له به رانبهر کاری خوادا که دابه زیوته سهری هیچ سوودیان پی نه گه یاند.

ئه مه واتیه کی: ﴿مَنْ رَاقٍ﴾، واته: (مَنْ يَرْقِيهِ) کی دووعای بو ده کات، (مَنْ يُعَالِجُهُ) کی چاره سهری ده کات؟ (راق) له (رقية) هوه هاتوه، که دوعایان خویندوه بو که سیك له رووی مه عنه وییه وه، ئنجا دواپی بو هه موو جو ره چاره سهریك نهو وشه یه به کارهاتوه.

هه ندیکی دیکه ش گوتوو یانه: ﴿مَنْ رَاقٍ﴾، واته: (مَنْ يَصْعَدُ بِرُوحِهِ)، کی رووحه که ی بهرز ده کاته وه؟ ههر (الطبري) به ژماره (۳۵۷۸۹) هیناویه تی ده لی: (قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ مَنْ يَصْعَدُ بِهَا مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ أَوْ مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ؟)، کی رووحه که ی بهرز ده کاته وه، فریشته کانی به زه یی یان فریشته کانی سزاو ئازار؟

به نسبت وشه ی (الترقي) یه وه: (الترقي: جَمْعُ تَرْقُوةٍ وَهِيَ ثَغْرَةُ النَّحْرِ، وَلِكُلِّ إِنْسَانٍ تَرْقُوتَانِ عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ، والجمع لِقَصْدٍ تَخْفِيفِ اللَّفْظِ مِثْلُ: ﴿فَقَدْ صَعَتْ قُلُوبُكُمَا﴾ التحريم، وَاللَّامُ فِي التَّرَاقِي مِثْلُ اللَّامِ فِي الْمَسَاقِ فَيُقَالُ: هِيَ عَوْضٌ عَنِ الْإِضَافَةِ).

(تَرَاقِي) كۆی (تَرْقُوة) يە كە بریتیە لە ئیسقانی سینگ، هەموو مرۆڤێك دوو ئیسقانی سینگی هەن، بە کوردیی پێیان دەگووترێ: چۆلەمە، لە لای راست و لای چەپی، بۆیەش گوتراوە: (تَرَاقِي) بۆ ئەوەی، بێژە کە لە سەر زمان سووک بێ، وەك چۆن خوا ﷻ لە سوورەتی (التحریم) دا دەفەرموێ: ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، لە جیاتی (قَلْبَاكُمَا)، دوو دڵە کانتان، دەفەرموێ: (قُلُوبُكُمَا) دڵە کانتان، چونکە ئەوە لە سەر زمان سووکترە، (أَل) ی سەر (تَرَاقِي) ییش وەك (أَل) ی سەر (المساق) ئەمە (عِوَضٌ عَنِ الْإِصَافَةِ)، بۆ ناساندنەو، قەرەبووی پالۆیدان دەکاتەو، لە جیاتی بفەرموێ: (إِذَا بَلَغْتَ تَرَاقِيَهُمْ)، فەرمووێت: ﴿إِذَا بَلَغْتَ التَّرَاقِي﴾، (أَل) هەكە بۆ ناساندنەو قەرەبووی پالۆیدراو (مُضَاف إِلَيْهِ) دەکاتەو.

راگەیاندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

له ئۆرە کۆمەڵایەتیەکان لەگەڵتان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلی بابێر/ AliBapir

عەلی بابێر/ AliBapir

کەنالی

راگەیاندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

QR codes for YouTube, Telegram, WhatsApp, and Phone

مەسەلە ی شەشەم:

ھۆکارەکانی مەینەتباریی بابای کافر: بەراست دانەنانی پیغەمبەر ﷺ و نوێژ نەکردن و بەدرۆ دانان و، پشت ھەڵکردن و، بە فیزو خۆبادانەو، بەرەو لای خیزان و کەس و کاری، بوون، سزای سەختیش شایستەییەتی:

خو دەفەرموێ: ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى﴾ (٣١) وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّى ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمُطِّحُ ﴿٣٣﴾ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ﴿٣٥﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە پێنج بەرگەدا:

(١)- ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى﴾، ئنجا بەراستی دانان و نەنوێژی کرد. دوا ی ئەوێ کە خوا ﷻ باسی ھالەتی دژوارو سەختی گیانەلای بابای بیروای کرد، ئنجا یەکیەک لەو بیروایانە بە ھەوونە وەرەگری، کە بوچی تووشی ئەو سزایە بوو و، بوچی تووشی ئەو ھالەتە دەبێ، لەکاتی ڕووح کێشان و دوایش تووشی ئازاری سەخت دەبێ ھۆکارەکان دەخاتەرۆو دەفەرموێ: ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى﴾، ئەم (ف) ە: (تَفْرِيعٌ عَلَى: ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَافُ﴾، أَي: فَارَقَ الْحَيَاةَ وَسَبَقَ إِلَىٰ لِقَاءِ اللَّهِ خَالِيًا مِنَ الْعُدَّةِ لِذَلِكَ اللَّقَاءِ) واتە: ژبانی دنیای بەجێ ھێشت و بەڕێکرا بەرەو دیداری خوا، لە ھالێکدا ھیچ شتێکی پێ نیە لە خۆ ئامادەکردن بو ئەو دیدارە، ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى﴾، ھالی وا بوو کە دنیای بەجێھێشتو، نە بەراستی زانیو چ بەراستی نە زانیو؟ خوا بەرکارەکی قرتاندو، نەیفەرمو: (فَلَا صَدَقَ الْقُرْآنُ) یان (فَلَا صَدَقَ الرَّسُولُ) یان (فَلَا صَدَقَ الْقِيَامَةُ)، قرتاندوویەتی بو ئەوێ ھەموویان و زیاتریش بگریژتو، چونکە ئەو کەسە نە پیغەمبەری بەراست زانیو، نە قورئانی بەراست زانیو کە فەرماشتی خوا، نە دیداری خوا بەراست زانیو کە دەچێتو ھەزەمەت خوا، ئنجا ئەگەر دیاری کردبایە ھەر یەکیکیان دەبوو، بەلام ئیستا کە بەرکارەکی قرتێناو، ھەموو ئەوانە دەگریژتو ھەو جگە لە ئەوانەش دەگریژتو.

﴿وَلَا صَلَّی﴾، نوژیژی، لیره دا گرنگی و پیگهی نوژیژمان بو دهرده کهوئی، که له دواي ئه وه که خوا ﷺ ده فهرموئی: هوکاری ئه وهی ئه و مروقه تووشی ئه و حاله ته بووه، ئه وه یه که ئه هلی ته صدیق نه بووه، ئه هلی به راست زانین نه بووه، نه بو خوا، نه بو پیغه مبه ری خوا، نه بو کتییی خوا، نه بو پوژی دوايی، یه کسه ر ده فهرموئی: ﴿وَلَا صَلَّی﴾، نوژیژی نه کردوه.

۲- ﴿وَلٰیکنْ کَذَبَ وَتَوٰی﴾، به لکو [له بری به راست زانینو نوژیژکردن] به درو دانان و پشت هه لکرن هه بووه بو خوا، بو پیغه مبه ری خوا ﷺ، بو فهرمایشتی خوا، بو دیداری خوا، ﴿وَتَوٰی﴾، ههروه ها له جیاتی نوژیژ کردنیش پشت هه لکردن و روو وه چه راندن و روو وه رگیڕانی هه بووه، (کَذَبَ: اَيْ کَذَّبَ بِکُلِّ مَا یَجِبُ التَّصَدِیْقُ بِهِ)، هه رچی که پیویست بوه به راستی بزانی، ئه و به دروئی زانیوه به دروئی داناهه، (تَوٰی: التَّوٰی الْإِعْرَاضُ) پشت هه لکردن و روو وه رگیڕان و پشتکردنه وه یه.

۳- ﴿ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰی اَهْلِهٖۤ یَتَمَطَّی﴾، دوايیش چۆته لای کهس و کاری به خو بادان و فیزو خو که شخه کردنه وه، واته: که له کوړو مه جلیسی قهومه که ی هه لساوه و چۆته وه لای مال و خیان و خزمی، به فیزو که شخه وه پوویه، وه ک شتیکی زور گرنگی کرد بی، که له و کوړو مه جلیسه ی خو یاندا کوفر و، بی پروای کردوه، ناحه زایه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ و فهرمایشتی خواو ئاین و به نامه ی خوا کردوه و، به فیزو که شخه وه، پوویه، وه ک پو لکی گرنگی گیڕابی و، کاریکی گه وری ئه نجام دابی.

(وَيَتَمَطَّی: یَمْشِي الْمُطِیْطَاءَ وَهِيَ التَّبَخُّرُ، وَأَصْلُ يَتَمَطَّی: يَتَمَطَّطُ، اَيْ يَتَمَدَّدُ لِأَنَّ الْمُتَبَخَّرَ يَمْدُ خَطَاهُ)، وشه ی (مَطَّی) به مانای (ظَهَر) پشت، دی، که واته: (یَمْشِي الْمُطِیْطَاءَ) به پشت راکیشان هه ده روا که بریتیه له فیزو که شخه، وشه ی (يَتَمَطَّی) له ئه سلدا (يَتَمَطَّطُ) ه، (مَطَّط) پشتی خو ی درێژ کردو راکیشا، چونکه بابای فیزو که شخه کردن، که هه نگاهه کانی به رین ده کات و به فیزو که شخه وه خو با ده دات.

که واته: ئەو کەسە چوار گوناھی هەبوون:

یە کەم: نەبوونی بەراست دانان.

دووهم: نەبوونی نوێژ.

سێیەم: بە درۆ دانان.

چوارەم: پشت هەڵکردن و ڕوو وەرگیران.

خواش ﷺ چوار جارێ باری سزای سەختی بۆ دەکات، لە بەرانبەر ئەو چوار کردەوه خراپەیدا، کە دوواییان بریتین لە وازھێنانی ئەرکەکان و، دوواییان بریتین لە شکاندنی قەدەغەکان، واتە: ئەو کەسە بە هەردوو باری چواندنی ئەرکەکان و شکاندنی قەدەغەکان دا هەر تاوانبار بوو، هەروەها بە هەردوو باری لە ڕووی تیۆرییەوه و لە ڕووی کردەییەوه، لە ڕووی فکری تیۆرییەوه و بە راست زانیی نەبوو، بە لکو بە پێچەوانەوه بە درۆ دانانی هەبوو، لە ڕووی کردەییەوهش نوێژی نەبوو، بە لکو بە پێچەوانەوه پشت هەڵکردنی هەبوو، بۆیە خواش ﷺ چوار جارێ وشە (أُولَى) بۆ بەکاردا، واتە: سزای هەر سەخت.

(۴) ﴿أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۖ ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ﴾ (۳۵)، سزای هەر سەخت بۆتۆ، ئنجا سزای هەر سەخت بۆتۆ سزای هەر سەخت. لەبارەی ﴿أُولَىٰ﴾ وە زانیان جەند واتایەکیان داناون: یە کەم: (وَهِيَ كَلِمَةٌ تَوَعَّدُ تَجْرِي مَجْرَى الْمَثَلِ اسْمُ تَفْضِيلٍ مِنْ وَلِيٍّ، وَقَاعِلُهُ ضَمِيرٌ مَحْذُوفٌ عَائِدٌ عَلَى مُقَدَّرٍ مَعْلُومٍ فِي الْعُرْفِ، فَيَقْدَرُهُ كُلُّ سَامِعٍ مِمَّا يَدُلُّ عَلَى الْمَكْرُوهِ، مِثْلُ: قَارَبَكَ مَا تَكْرَهُ)، ﴿أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ﴾، واتە: ئەمە وشە هەرەشەیه وە کە پەند (مَثَل) وایە و لە ئەسڵدا ناوی هەڵبژاردنە لە (وَلِيٍّ) هەواتو، (وَلِيٍّ) واتە: (قَرَبَ)، نزیک کەوتووم، بکەرە کە بریتیه لە ڕاناویکی قرتینراو، دەگەرێتەوه بۆ شتیکی ئەندازەگیری کراوی زانراو، بەپێی عورف و باو، هەر بێسەرێک بۆ خۆی ئەندازەگیری دەکات و دایدەنێ، بەخۆرێک ناخۆشی و ناپەڕەتی بگەیەنێ، وە کە (قَارَبَكَ مَا تَكْرَهُ) ئەوهی پێت ناخۆشە

لَيْتَ نَزِيكَ بَيٍّ، دۈۈم: ھەندىكى دىكە ئاۋايان لىكداۋەتەۋە: (أَوَّلَى لَكَ: أَي وَلِيكَ الْوَيْلُ)،
 ۋەيل و سزى سەخت لە تۆ نزيك بى، سىيەم: ھەندىكى دىكە ئاۋايان لىكداۋەتەۋە،
 (أُولَاكَ اللّٰه مَا تَكْرَهُ)، خوا لىتەۋە نيزىك بخت، ئەۋەى ئەتۆ پىت ناخۆشە.

چۈرەم: ئەۋو ەلى فارسى گوتۈۋىيەتى: (إِنَّ أَوَّلَى عِلْمٍ لِّمَعْنَى (الْوَيْلُ لَكَ) وَهُوَ الْهَلَاكُ، فَأَصْلُ تَضْرِيْفِهِ أَوَيْلُ لَكَ، أَي أَشَدُّ هَلَاكًا لَكَ فَوَقَعَ فِيهِ الْقَلْبُ (لِطَلَبِ التَّخْفِيفِ) وَالْكَافُ خِطَابٌ لِلْإِنْسَانِ الْمُصْرَحِ بِهِ غَيْرَ مَرَّةٍ فِي الْآيَاتِ السَّابِقَةِ)، واتە:
 (أَوَّلَى) كراۋەتە بە ناو بۆ ماناى (وَيْل) واتە: [سزى سەخت بۆتۆ]، (أَوَّلَى) لە
 ئەسلىدا (أَوَيْل) يە، واتە: ۋەيلتر و سزى سەختتر و، خراپترىن فەوتاندن بۆ تۆ،
 بەلام دوايى (أَوَيْل) قەلب و گىرانهۋەى تىدا ۋوويىداۋە، بۆ ئەۋەى سووك بى،
 كراۋەتە (أَوَّلَى)، ئنجا (أَوَيْل) كە كراۋەتە بە (أَوَّلَى)، (ك) ەكەش بۆ دواندى مروڤە،
 ئەو مروڤەى لە ئايەتە پىشۋوۋەكاندا باسكراۋە.

كە دەفەرمۆي: ﴿أَوَّلَى لَكَ فَأَوَّلَى﴾، ئەم (ف) ە جەخت كەردنەۋەيە بۆ (أَوَّلَى) يە
 يەكەم، واتە: سزى ھەرە سەخت بۆ تۆ سزى ھەرە سەخت، بۆيەش بە (ف)
 ھاتو (ف) ي بەدوا داھاتن، تاكو ئەۋە بگەيەنئى كە ئەۋەى دوعاى لئى دەكرئى،
 خراپە لە دواى خراپە بەسەريدا بى، چۈر جارىش دووبارە كراۋەتەۋە.
 زانايان لە بارەى ھىكمەتى ئەۋە كە بۆچى چۈر جاران وشەى (أَوَّلَى) دووبارە
 كراۋەتەۋە، دوو جاريان بە (ف):

أ- ھەندىكيان گوتۈۋىيەنە: (الْوَيْلُ لَكَ فِي الْحَيَاةِ وَفِي الْمَمَاتِ، وَعِنْدَ الْبَعْثِ، وَعِنْدَ دُخُولِ النَّارِ)،
 سزى سەخت بۆ تۆ، يان سزى سەختتر بۆ تۆ لە ژيانى دنيادا و، لە كاتى مردنتدا، لە
 كاتى ھەلسىترانەۋەو زىندوۋ كرانەۋەدا، لە كاتى چوونە نيو ئاگرتدا.

ب- ھەندىكىش گوتۈۋىيەنە: ھىكمەتى ئەۋ كەرە ئەۋەيە، ئەۋ كەسە بە چۈر خەسلەتى
 زۆر خراپ پىناسە كراۋە: ﴿فَلَا صَدَقَ﴾، ﴿وَلَا صَلَّى﴾، ﴿وَلَكِنْ كَذَبَ﴾، ﴿وَنَوَى﴾،
 ئنجا ھەرەشەكەشى چۈر جاران ھاتو، ھەر ھەرەشەيەك و، ھەر سزايەكى سەخت

له بهرانبهەر خەسلەت و کردەوهیهکی خراپیدا، بۆیەش به فیز پۆیشتنهکهی حساب نهکراوه، چونکه پێش ئەوهی پێغه مبهری خواش ﷺ بانگی بکات بۆ لای خوا، هەر عادهتی دا بووه، واته: دواي ئەوهی پێغه مبهری خوا- ﷺ بانگی کردوه بۆ لای خوا، ئەو سیفەتهی تێدا زیاد نهبووه ئەو کردەوه خراپه، تاکو ئەویش سزایهکی له بهرانبهردا دا بنێت، به لکو ئەو سیفەتهی هەر هه بووه.

{عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ عَنْ قَوْلِهِ: ﴿أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ﴾ (۳۴) أَشْيَاءَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَيِّ جَهْلٍ مِنْ قَبْلِ نَفْسِهِ، أَمْ أَمَرَهُ اللَّهُ بِهِ؟ قَالَ: بَلْ قَالَهُ مِنْ قَبْلِ نَفْسِهِ، ثُمَّ أَنْزَلَهُ اللَّهُ}، (أخرجه النسائي في التفسير: ۶۵۸، والحاكم في المستدرک: ج ۵، ص: ۵۱۰، والطبراني في الكبير: ۱۲۹۹۸، وإسناده صحيح على شرط البخاري ومسلم)، سه عیدی کۆری جوبهیر خوا لێی پازی بێ، که زانایهکی گه وره ی جیلی شوینکه وتووانه، ده لێ: له کۆری عه بباسم پرسى (خوا لێیان پازی بێ)، له باره ی فه رمایشتی خوا وه که ده فه رموئ: ﴿أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ﴾ (۳۴) ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ (۳۵)، ئایا ئەمه شتیکه پێغه مبهری خوا به ئەبوو جه هلی گوتوه، له لایه ن خۆیه وه، یان خوا ﷺ فه رمانی پێ کردوه بیلێ؟ ئەویش گوتی: به لکو بۆ خۆی گوتوو یه تی، دوا یش خوا ﷺ دایه زاندوه.

که واته: ئەم ئایه تانه، له باره ی ئەبوو جه هله وه هاتوونه خوار و پرووی دواندن له وه، به لام دیاره له پشت ئەویشه وه، هه موو ئەو که سانه ده گرێته وه که وه ک دین.

لهو باره وه ئەم دوو ده قه ش دێنین:

۱- {عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا مَشَتْ أُمَّتِي الْمُطِيطَاءُ، وَخَدَمَتْهُمْ فَارِسٌ وَالرُّومُ، كَانَ بِأَسْهُمُ بَيْنَهُمْ} (أخرجه الترمذي: ۲۰۱۶۱، وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي)، واته: عه بدوللای کۆری عومه ر (خوا لێیان پازی بێ)، له پێغه مبه ره وه ﷺ گێراو یه ته وه که فه رموو یه تی: هەر کاتیک ئۆممه تی من به خۆبادانه وه پۆیشت و،

فارس و پۆم خزمەتیان، ئەو شەپرو کیشەو دووبەرەکی دەکەوێتە نێوان خۆیان، واتە: هەر کاتیک وایان لێهات بە فیزو کەشخە بە زەویدا پڕۆن، کەسیک بە فیزو کەشخەو خۆبادانەو بە زەویدا دەپوا، کە سەر بەرز نەکاتەو بە پۆ لای خوا، ئەگەر مەرووف خوا ببینی خۆی دەناسی، هەرکەسیش خوا بناسی، خۆی دەناسی و، فیزو کەشخەو خۆ راوەشاندن لە خۆی ناوەشینیتهو.

هەر وەها ئەم دەقە ئاماژەشە بەو کاتیک دێ، دەوڵەتی موسڵمانان فراوان دەبی و، موسڵمانان دەسەلاتیان دەبی و، فارس و پۆم کە ئەو کاتە دوو دەوڵەتی هەرە ناودار بوون، دوو دەوڵەتی زەهیزی ئەو پۆزگارەیان بوون، پیغەمبەر ﷺ هەوالیداو و موژدە دواو، کاتیک دێ ئەوانە خزمەتیان دەکەن، بەلام دواي موسڵمانان وایان لێ دێ، بوغرا دەبن و لە کەوڵی خۆیان دەردەچن، ئنجا کیشەو شەپ دەکەوێتە نێوان خۆیان، پیک ئەوێ پیغەمبەر ﷺ فەرمووێتی و هاتۆتە دێ.

۲- {قَالَ قَتَادَةُ: فَأَخَذَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِهِ فَقَالَ: ﴿أَوَّلُ لَكَ فَأَوَّلُ ۚ﴾ ثُمَّ أَوَّلُ لَكَ فَأَوَّلُ ۚ﴾، فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ مَا تَسْتَطِيعُ أَنْتَ وَلَا رَبُّكَ لِي شَيْئًا، إِنِّي لَأَعَزُّ مَنْ بَيْنَ جَبَلَيْهَا. فَلَمَّا كَانَ يَوْمٌ بَدَأَ أَشْرَفَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ: لَا يُعْبَدُ اللَّهُ بَعْدَ هَذَا الْيَوْمِ أَبَدًا. فَضَرَبَ اللَّهُ عُنُقَهُ، وَقَتَلَهُ شَرٌّ قَتَلَهُ} (أخرجه الطبري ۳۵۸۳۹، وإسناده مرسل ورواه عبدالرزاق في تفسيره ۳۶۱۹ عن قتادة مرسلًا).

قەتادە یەکیکە لە زانیانی شوینکەوتوو، بۆیەش ئەوێ کە هیناویەتی بە (مُرسِل) لە قەلەم دەدری، (مُرسِل) ئەوێ پال نەدراییتەلای یەکیک لە هاوێلان، دەلی: پیغەمبەری خوا ﷺ دەستی ئەبو جەهلی گرت، (پۆژیک دياره لە مەککە دەستی گرتو)، پێی فەرموو: سزای هەرە سەخت بۆتۆ، دواي سزای هەرە سەخت بۆتۆ، سزای هەرە سەخت بۆتۆ، پاشان سزای هەرە سەخت بۆتۆ، ئەویش گوتی: ئەی موحەممەد! نەتۆ و نەپەرەردگارت لە بارەي منەو هیچتان پێ ناکری، من بەلادەستتین کەسم کە لە نێوان دوو چیايەکان دا دەپروات، [واتە: لە مەککە،] کاتیک پۆژی بەدر جەنگی بەدر هات، ئەبوو جەهل پوووی کردە

خەلکە کە (ئەوانە ی ھێنا بوونی بۆ شەر لە دژی ئیسلام)، گوتی: لەمڕۆ بەدواوہ خوا ھەرگیز ناپەرستێ، [ئەو خەیاڵ پلاوہی کرد] بۆیەش خوا لە گەردەنی دا [واتە: بەھۆی ھاوہلانیوہ]، بە خراپترین جووری کوشتن لە بەینی برد.

مەسەلە ی ھەوتەم و کوٹایی:

پرسیارکردنی نکوولیییکەرانە لە مڕۆفی بیروا، کە پێی وایە ویڵ دەکری و لێی ناپرسیتەوہ، لە حالیک دا خوا لە تۆویلکە یەکی ئێو تۆو دروستی کردوہ، کە دەپژێندریتە ئێو منداڵدانەوہ، کە کردوویەتی بە خوینپارەو پیکێخستوہ، دوو جووتی نیرو می لئ ھیناونە دی، بیگومان خوای بەدیھینەری بەو جوړە وەسف کراویش، مردووانی پێ دەژییترینەوہ:

خوا دەفەرموی: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۚ﴾ (٣٦) أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِنْ مَنِيِّ امْرَأَةٍ ۖ ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ۚ (٣٨) فَعَمَلٌ مِنْهُ الذَّكَرُ وَالْأُنثَىٰ ۚ (٣٩) أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

شیکردنەوہ ی ئەم ئایەتانە، لە پینچ برگەدا:

١- ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۚ﴾، ئایا مڕۆف پێی وایە ویڵ بکری و بە ویڵکراوی وازی لئ بەیترێ؟ پرسیارکردنە کە پرسیارکردنی نکوولیییکەرانە یە، (تَرَكَ) بریتیە لە وازیبەیتانی شتیک بە ویستی خو، بە ویستی بابای وازیبەیتەر، بەلام دوایی بەکارداوە ھێترێ بۆ پشتگوێخستن و ویڵکردن و گرنگی پێ نەدان، وشە ی (سُدًى: اسْمٌ مَعْنَى الْمُهْمَلِ) ناوہ بە مانای ویڵکراو، (وَيُقَالُ سُدًى وَسَدًى وَالضَّمُّ أَكْثَرُ، وَهُوَ اسْمٌ يَسْتَوِي فِيهِ الْمَفْرَدُ وَالْجَمْعُ يُقَالُ: إِبِلٌ سُدًى، وَجَمَلٌ سُدًى وَيُسْتَقَى مِنْهُ فِعْلٌ فَيُقَالُ: أَسَدَيْتُ إِبِلِي)، وشە ی (سُدًى) ناوہ بە مانای (الْمُهْمَلِ)، ویڵکراو پشتگوێخراو، بە بۆر (ضَم) ھاتوہ، (سُدًى) ھەم بەسەر (فەتھ) یش (سُدًى)، بەلام زیاتر بە بۆر (سُدًى) بەکاردا، ئەویش ناویکە تاک و کوو، نیرو می

تیییدا یە کسانن، بۆ هەموویان هەر وشە (سُدی) بەکار دەهێنێ، دەگوترێ: (إِبْلُ سُدَى، وَجَمَلُ سُدَى)، حوشرانیك كه ویلکراون و حوشرتیك كه ویلکراوه، وشە (أَسْدِيْتُ) واتە: (أَهْمَلْتُ) لەو وەرگیراوه، (أَسْدِيْتُ إِبْلِي) وشرەکانم ویلکردن.

کەواتە: لێره دا وشە (الإنسان) وەك هەر پێنج جاره كە ی رابردوو و، ئەمجارەش كە جاری شەشەمە كۆتاییە لەم سوورەتەدا هاتو، واتە: مرۆفی بیپروا، مرۆفی دوور لە خوا، ئایا مرۆفی بیپروا پێی وایە بە ویلکراوی و وازی لێ بهێنێ و، پشتگوێ بخری، كەس پێی نەلێ چیت كردو چونت كرد، سزاو پاداشت پروی تینه كات؟ ئەمە وەك ئەو ئایەتە موبارەكە ی سوورەتی (المؤمنون) ه كە دەفەرموێ: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (۱۱۵) ئایا پێتان وایە ئێوەمان بە هەوێتە هێناوەتە دی و، بۆ لای تێمە ناگێردی ئێوە؟

(۲)- ﴿أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةٌ مِّن مَّنِي بَيْنِي﴾ ئایا ئەو مرۆفە تۆویلکە یەك نەبوو لە تۆویك كە دەپرژێنێ، دەپرژێندریته نێو منداڵانەوه؟ (نُطْفَةٌ) بە ئاوی كەم دەگوترێ و بەوه دەگوترێ كە لە ئەنجامی یەكگرتنی (حَيْمَن) ی پیاو و هیلکۆلە ی ئافرهتدا پێك دی، زیندەوهرێك پێك دی كە (نُطْفَةٌ) یە، دوا یی ئەو زیندەوهرە دەچێتە نێو منداڵانی ئافرهتەوه، بۆیە دەفەرموێ: (يُمْنِي) واتە: (يُقْذَف) هەروەها بە (مُنِي) ش خوێندراوەتەوه واتە: (تُقْذَف)، فری دەدریته نێو منداڵانەوه.

(۳)- ﴿ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى﴾ دوا یی خوێنپارە یەك بوو، خوا هێنایە دی و رێکیخست، یاخود: (خَلَقَ) واتە: (قَدَّرَ) ئەندازەگیری كرد، (فَسَوَّى) رێکیخست، هەلبەتە بەرکاری هەر كام لە (خَلَقَ وَسَوَّى) قرتیندراون، واتە: (فَخَلَقَهُ فَسَوَّاهُ) ئەوهی ئەندازەگیری كرد و رێکیخست.

(۴)- ﴿فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾ ئنجا لەو (لەو نوتفە یە) جووتی نیرو میی هێنانه دی.

(۵) - ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ﴾، ٴایا ٴهوه، توانادار نبیه که مردووان بژیئیتتهوه؟ ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ الَّذِي أَنْشَأَ خَلْقَ الْبَدِيعِ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ؟﴾، ٴایا ٴهو زاتهی ٴهو دروستکراوه سهرسورپهینهرهی هیئاوه ته دی، ناتوانی مردووان بژیئیتتهوه؟

که ده فهرموئ: ﴿أَحْسَبُ الْإِنْسَانَ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾، (الطبري) له موجهیدهوه به ژماره: (۴۵۸۴۴) هیئاویه تی: (قَالَ: لَا يُؤْمَرُ وَلَا يُنْهَى) واته: نه فهرمانی پی بکری و نه شتی لی قه دهغه بکری، پی وایه واه بئی، (عَلَقَةً) به کوردیی ده لیین: خوینپاره، (الْقِطْعَةُ الصَّغِيرَةُ مِنَ الدَّمِ الْمُتَعَقَّدُ)، پارچه یه کی گچکه یه له خوینیکی په یوه ست، که یه کیکه له قوناغه کانی دروست بوونی کوړپه له.

که ده فهرموئ: (فَسَوَّى: التَّسْوِيَةَ جَعَلَ الشَّيْءَ سَوَاءً أَي: مُعَدَّلًا مُقَوِّمًا)، بریتیه له شتیک ریځبخه یی و هاوسه نگی بکه ی.

که ده فهرموئ: ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ﴾، (الطبري) به ژماره: (۳۵۸۴۶) هیئاویه تی له قه تادهوه، له وه لامی ٴهوه دا که ده فهرموئ: ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ﴾، گوتویه تی: {ذَكَرْنَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا قَرَأَهَا قَالَ: سُبْحَانَكَ وَبَلَىٰ، (إِسْنَادُهُ مَرْسَلٌ وَذَكَرَهُ الْأَلْبَانِي فِي صِفَةِ صَلَاةِ النَّبِيِّ ﷺ وَعَزَاهُ لِأَبِي دَاوُدَ ۸۸۸۴. وَقَالَ سَنَدُهُ صَحِيحٌ)، واته: بومان گیردراوه تهوه و باسکراوه، که پیغه مبهری خوا ﷺ کاتیک ٴهوه ی ده خویند، ده یفه رموو: پاکیی بو تو و با.

ٴهو زاتهی ٴهوه ی هیئاوه ته دی، ده شتوانی مردووان بژیئیتتهوه، واته: سوونه ته کاتیک مروؤف ٴهو سورپه ته ده خوینیتتهوه و ده گاته ٴهم ٴایه ته موباره که: ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ﴾، بلی (سُبْحَانَكَ وَبَلَا)، پاکیی بو تو و با، یاخود بلی: (سُبْحَانَكَ وَبَلَىٰ، وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ)، واته: پاکیی بو تو و با، منیش له سهر ٴهوه سایه دمانم. زانایان گوتوو یانه: مهرج نیه ههر ٴهو ده قه بگوتری، چونکه پیغه مبهر ﷺ ده قی دیکه شی فهرموون، به پی گونجاوی له گهل ٴایه ته کاندا، گرنگ ٴهوه یه له وه لامی ٴهوه دا که خوا ده پرسئ، ده بئ وه لامیک بده یه وه له گهل پرسیاره که دا پر به پیست و گونجاو بئ.

كورتە باسیك له باره‌ی پۆژی دواپییه‌وه^(۱)

خوا پشتیوان بێت ئەو كورتە باسە لە شەش تەوهردا دەخەینە پوو:

تەوهری یەكەم: مانای پرواهێنان بە پۆژی دواپی.

تەوهری دووهم: گرنگی و پێگهی پرواهێنان بە پۆژی دواپی.

تەوهری سێهەم: بەلگه‌كانی راستی هاتنی پۆژی دواپی، كه‌ كهوت بەلگه‌ دینییه‌وه.

تەوهری چوارەم: پێشه‌کی و قۆناغه‌كانی پۆژی دواپی، له‌ سێ پرگه‌دا.

۱- مردن و به‌رزەخ وەك پێشه‌کی.

۲- قۆناغی یەكەم دوا‌ی فووی یەكەم، دیاره‌ ئه‌ویش له‌ دوو خاڵدا:

أ- ناوه‌كانی قۆناغی یەكەم ئاخیرزه‌مان (الساعة).

ب- پرووداوه‌كانی قۆناغی یەكەم ئاخیرزه‌مان.

۳- قۆناغی دووهم دوا‌ی فووی دووهم كه‌ قیامه‌ته‌، ئه‌ویش له‌ دوو خاڵدا:

أ- ناوه‌كانی قیامه‌ت.

ب- پرووداوه‌كانی قیامه‌ت.

تەوهری پێنجەم: كهوت مه‌سه‌له‌ی گرنگی په‌یوه‌ست به‌ قیامه‌ته‌وه‌.

تەوهری شەشەم و كۆتایی: قۆناغی سێهەمی پۆژی دواپی، كه‌ به‌پێكرانی هەر

كام له‌ ئیماندارانی چاكه‌كاره‌ بۆ به‌هه‌شت و، بێپروایانی خراپه‌كاره‌ بۆ دۆزه‌خ.

---

(۱) ئەو كورتە باسە، راسته‌وخۆ، به‌لام به‌ كورتكراوه‌یی و گوشراوی له‌ مه‌وسووعه‌ی (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) هیناومه‌، كه‌ كاتی خۆی له‌ زیندانی ئەمریکایه‌كاندا نووسیومه‌، له‌ کتیی هه‌شته‌م (الكتاب الثامن): (الإيمان بالله و اليوم الآخر والحث مختصر حول القدر) (الطبعة الثانية، دار الحكمة، لندن، ۲۰۱۸ز).

تەوہری یەكەم: مانای پرواھینان بە پۆژی دوايی:

دەگونجی لەو بارەوہ زۆر شت بگوتری، بەلام پوختەو گوشراوہ کە ی ئەوہیہ: پرواھینان بە پۆژی دوايی، بریتیہ لە بەراست زانین و، قەناعەت ھەبوون لە دڵەوہو، بەراست زانینی بە زار، بەوہ کە پۆژیک دێ، ئەم ژیانە دنیایە ی ئیستامان تێیداین، کۆتایی پێ دێ و لاپەرە ی ژیان ی دنیا دەپچریتەوہ و، لاپەرە ی ژیانکی دیکە کە ژیان ی مەزلگای کۆتاییہ دەکریتەوہ، کە مروۆ ھەرەوہا جندیش لەویدا بە سزا و، یان پاداشتی کردەوہکانی خو ی دەگات، ئنجا کردەوہکان ئەگەر خراپ بووبن سزا، ئەگەر چاک بووبن پاداشت، بەلام دەبێ بەراست زانییک و قەناعەت پێ ھینانییک بێ، خواوہنە کە ی وا لی بکات، کارلیک بکات لەگەڵ ئەو پۆژە مەزنەداو، ئەو پرووداوانە ی تێیدا پروودەدەن، بە شیوہیە ک ھەموو جموجۆلیکی خو ی ئاگا لی بێ، لەبەر پۆشنايی ئەو ئیمان ھەبوونە بە پۆژی دوايی و بە دیداری خوادا، جموجۆل و ھەلسوکەوتەکانی بکات، ئنجا جموجۆل و ھەلسوکەوت و کردەوہکانی چ ئەو بیرو خولیايانە ی لە میشکیدا دین و دەچن، چ ئەو نیازو مەبەستانە ی بە دلیدا دین، چ ئەو وشانە ی بەسەر زمانیدا دین، یاخود بە پەنجە ی دەیاننووسێ، یاخود بە ھەر شیوہیە ک لە شیوہکانی نووسین، چ تیکرای کردەوہو ھەلسوکەوتەکانی کە بە ئەندامەکانی و، وە جەستە ی ئەنجامیان دەدات، ھەرەوہا پرواھینانییک و بەراست زانییک، کە مروۆ حیساییکی زۆر ورد بکات بۆ ھەموو کاتەکانی تەمەنی، بەلکو ھەموو تاوہکانی تەمەنی، کە تاکە دەستمایەینی لەم ژیانە دنیایە کورتە، بەلام زۆر گەرەو گرنگەدا.

ھەلبەتە وشە ی پۆژ (یوم)، لە زمانی عەرەبییدا -وہک زۆرجار باسمان کردوہ- واتە: ماوہیە ک لە کات، ئنجا چ درێژ بێ و، چ کورت بێ، ھەموو فەرھەنگەکانی زمان وا دەلین، (یوم) جاری وا ھەیە لە بەرانبەریدا شەو ھەیە، ئەو کاتە

(يَوْم) به مانای (النَّهَار) دى، شهویش (اللَّيْل)، جارى واش ههيه وشهه (يَوْم) بۆ ههردوو دیوی شهوو پۆژ به کاردى، که دیاره بۆ ئیمهه خه لکی سهر زهوی شهوو پۆژ ماوه که یان (۲۴) سهعاته، دوازه به دوازه به شیوهه هاوکوی دابهش دهبن، کورت و درێژیشیان دهبن، به لām له ئەسلی زمانی عه پهبیدا (يَوْم) واته: ماوهیه که له کات، ههر بۆیه له قورئاندا خوای پهروهردگار پۆژى خوای به ههزار سأل (ألف سنة) داناوه وهک له سوورپهتی (الحج) دا هاتووه: ﴿وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلَفَ اللَّهُ وَعْدَهُ. وَلَئِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ (۴۷) ههروهها له سوورپهتی (السجدة) شدا: ﴿يَذِیْرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ (۵) واته: پۆژیک له لای پهروهردگار به ئەندازهه ههزار سأل، لهوهه ئیوه دهیژمیرن، ههروهها له سوورپهتی (السجدة) شدا ههر ئهوه دووباره بۆتهوه، به لکو له سوورپهتی (المعارج) له ئایهتی ژماره (۴) خوای زانا و دانا پۆژیکى لای خوای، یان پۆژیک که فریشتهکان و جیبریل تییدا بهرزدهبنهوه، به پهنا ههزار سالی وهک ئیمهه داناوه: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ (۴). کهواته: (يَوْم) واته: ماوهیه که له کات، (اليَوْم الآخر) پۆژى دواى، واته: ئهوه کاتهه ئهوه پرووداوانهه تییدا دیته دى، که دابهش دهبن بۆ دوو قوناغ: قوناغی ئاخیر زهمان (السَّاعَة) و، قوناغی ههلسانهوه و سزاو پاداشت و لپرسرانهوه (الْقِيَامَة).

تەوهری دووهم: گرنگی و پیگهی پرواهینان به رۆژی دواپی:

پرواهینان به رۆژی دواپی یه کجار گرنگی و بایه خیکی گه وره ی پیدراوه، به لکو له قورئاندا هه میشه پرواهینان به خوا یه کهم هاتوه، دوا ی ئه و پرواهینان به رۆژی دواپی (يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ)، (أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ)، ئه مه له قورئاندا زۆر دووباره بۆته وه، ده توانین بلیین: گرنگی و پیگهی رۆژی دواپی له چه ند شتیکدا به رجه سته ده پی:

۱- خوا ﷻ زۆر باسی رۆژی دواپی کردوه و، باسی ئه و پرووداوانه ی تیدا پرووده ده ن و، ئه و کاره ساتانه ی ده قهومن، وه ک دواپی ئاماژه یان پی ده که ی، هه ر شتیکیش خوا ﷻ له کتبی خۆیدا زۆر باسی کرد پی، مانای وایه به ئه ندازه ی زۆر باسکرانی، پیگه و گرنگی و بایه خی هه یه.

۲- هه میشه خوا ﷻ ئیمان به رۆژی دواپی له گه ل ئیمان به خوا دا پیکه وه باس ده کات، پیتیش ئاماژه م پید، هه میشه له دوا ی پروا به خوا هینان، باسی پروا به رۆژی دواپی، (يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ)، که ئه مه له قورئاندا زۆر دووباره بۆته وه.

۳- رۆژی دواپی ناوی زۆر بۆ به کارهاتوون، زیاتر له بیست (۲۰) ناو، وه ک دواپی باسیان ده که ی، هه لبه ته هه ردوو قوناغه که (السَّاعَةِ وَالْقِيَامَةِ) ناوه کانیان زیاتریشن، به لام وشه ی (اليوم الآخر) بۆ هه ردوو قوناغه که به کاردی، زیاتر له بیست (۲۰) ناوی بۆ به کارهاتوون.

۴- خوا ﷻ ئه وه نه ده باسی رۆژی دواپی کردوه، که هاوه لان (خوا لیان پازی پی)، ژماره یه که له و سیفه ت و ناوانه ی خوا بۆ ئه و رۆژه به کاریه پیناون، کردوویان به ناو سنیشان بۆ هه ندیک له سووپه ته کان، وه ک (الرُّمْرِ، الجاثية، الواقعة، التغابن، الحاقة، القيامة، النبأ، التکویر، الإنفطار، الإنشقاق، الغاشية، الزلزلة، القارعة)، هه لبه ته گرنگی و بایه خی پرواهینان به رۆژی دواپی له ژیاپی مروڤدا، له دوا ی پرواهینانه به خوا و،

برواھیتان بە پوژی دوایی لە ھەموو پایەکانی دیکە ی ئیمان، بەشەکانی دیکە ی ئیمان کاریگەری زیاتر لە ژيانی مەوۆدا، چونکە برواھیتان بە خوا، بناغەو سەرچاوەی ئیمانە، ئنجا ئەگەر بروا بە خوا ھیتان سەرەتایەو دەستپێکە، بروا بە پوژی دوایی ھینانیش مەصیرو سەرەنجامە، بگرە بروا بە روژی دوایی ھینانیش ھەر بروا بە خوا ھینانە، خوا دەفەرموی: ئیوہم بو تاقیکردنەوہ لیرە داناو، دواییش دەفەرموی: پوژیک دی بە دیداری من دەگەنەوہو، لەگەڵ سزاو پاداشتی کردەوہکانی خۆتاندا رووبەروو دەبنەوہ.

هەر بۆيەش خوا ﷻ له قورئاندا زۆر گرنگی داوه به پۆژی دوايی و په یوه ست بوونی به ژيانی مروّقه وه، بۆ وینه: زۆر باسی ئه و پووداوه سامناکانه ی کردوه، که له پۆژی دوايدا دهقه و من، به جورّیک که موچرکه به پّیستی مروّقا دین، ههروه ها خوا زۆر هوّشداریی داوه به مروّقه کان که زۆر ئاگیان له و پۆژه بّی، خوایانی بۆ ساز بکه ن، دیسان خوا هوّشداریی داوه به مروّقه کان، که ئه و پۆژه یان له بیر نه چیت و ویلّی نه که ن و نه خافلّین، دیسان خوا ﷻ زۆر باسی سه ره نجامی مروّقه کانی کردوه له و پۆژهدا، که ئه گه ر چاکه کار بن له به هه شتدا نیشته جّی ده بن و، خراپه کار بن تووشی دۆزه خ ده بن، له زورّیک له ئایه ته کانی قورئاندا، خوا ی پهروه ردگار ئه و راستییانه ی خستوونه روو، بۆ وینه:

﴿ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴾ (١٧)
يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا
الْحَقُّ ۚ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ الشورى.

هه رو هه له سووړه تی (الشوری) نایه تی (۴۷): ﴿اَسْتَجِیْبُوْا لِرَبِّکُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ یَّأْتِیَ یَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنْ اِلٰهِ مَا لَکُمْ مِّنْ مَّذْهَبٍ یَّوْمَیْذٍ وَمَا لَکُمْ مِّنْ نَّکِیْرٍ﴾

ههروهاله سوورپه تی (الدُّخان) دا نایه ته کانی (۴۰ - ۴۲): ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ
مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۴۰﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۴۱﴾ إِلَّا مَنْ
رَّحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۴۲﴾﴾

دیسان له گەلێك له سوورەتەکانی دیکەدا، خوای مۆتەعال باسی پۆژی دوایی و گەورەیی و گرنگیی و کاریگەریی پۆژی دوایی کردووە.

تەوهری سییهه: به لگهکانی برواهینان به پۆژی دوایی:

له قورئاندا خوای بالادەست و مەزن زۆر بە لگەیی هیناونەو، که ئیمە حەوتیاغان لئ گۆلێژێر کردوون و، به کورتیی بەسەریاندا دەپۆین:

۱- خوا ﷻ ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ دەکەوێتە نێوانیانەو، به هەق و حیکمەت دروستیکردوون و، ئەمەش خوازیاری ئەوێه پۆژی دوایی هەبێ، تاکو ئەو هەق و حیکمەتەیی خوا ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ نێوانیان بۆ دروست کردووە، که بریتییه لەوێ ئەو مۆقەیی تیاندا کراوە به جێنشینی خوا، به سزاو پاداشتی خۆی بگات، خوا دەفەرموێ: ﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذِرُوا مُعْرِضُونَ ۝۳﴾ الأحقاف، ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ نێوانیاغان به حەق و بۆ کاتیکی دیاریکراو نەبێ نەهیناونە دی، ئەوانەش که بێپروان لەوێ پێی ترسیتراون و وریاکراونەو پشت هەلکردوون.

له گەلێك ئایەتی دیکەدا خوای میهرەبان ئەم راستییەیی بەیان کردووە، که دروستکرانی ئاسمانەکان و زەوی به حەق و به حیکمەت، خوازیاری ئەوێه دەبێ پۆژی دوایی هەبێ.

۲- هاتنه دی دادگهیری خوای بهرز و، نهبوونی زوڵم له خوای پاکی بێ وینەدا، خوازیاری ئەوێه که دەبێ پۆژی دوایی بێت، واتە: بەبێ هاتنی پۆژی دوایی دادگەریی خوا ناچەسپێ و، ئەو زوڵمەشی که له خوای دادگەردا نیه، خوا هەمیشە داکوکیی لەسەر ئەوێ دەکات، که خوا ستم له بەندەکانی ناکات، ئنجا به هۆی هاتنه دی پۆژی دواییه، ئەو ستمەش نایەتە بەرچاو، ئەگەرنا ئەگەر بێت و پۆژی دوایی نەبێ، ئەوانەیی چاکەیان کردو، نەك هەر له دنیا دا پاداشتی خۆیان وەرناگرنەو، بە لکو تووشی ئازارو سزاو ئەشکەنجەو

جەزەربەش دین، ھەرۋەھا ئەوانەش كە خراپەو ستم و تاوانیان كردو، نەك ھەركەس سزایان نادات، بەلكو زۆرجار خەلات و شاباشیش دەكرین، ئەوێش زولمە، و لایەقی خواى كاربەجى نیه، بۆیە دەبى پۆژىك ھەبى دادگەرى خواى تیدا بچەسپى و، زولمیشى تیدا لایجى، بۆیەش خوا ﷻ لە سوورەتى (ص) دا ئایەتى (۲۸) دا دەفەرموى: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ (۲۸) یان ئایا ئەوانەى پروایان ھێناو كردهوێ باشەكانیان ئەنجام دان، وەك تێكدەران لە زەوى دا تەماشای دەكەین، یان ئایا پارێزكاران وەك تاوانباران تەماشای دەكەین؟

ھەرۋەھا لە سوورەتى (القلم) دا دەفەرموى: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ الْعِیمَ﴾ (۲۹) ﴿أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾ (۳۰) ﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ (۳۱) واتە: بەدلىیای پارێزكاران لە لای پەرورەدگاریان باخە پر نازو نىعمەتەكانیان ھەن، ئایا بۆ خوا ملكەچان وەك تاوانباران تەماشای دەكەین، چیتانە چۆن بریار دەدەن؟

ھەرۋەھا لە سوورەتى (الجاثية) خوا دەفەرموى: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَجْرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمُ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً نَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ (۳۱) ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (۳۲) واتە: یان ئایا ئەوانەى خراپەكانیان ئەنجام داو، پێیان وایە وەك ئەوانەیان دادەنێن، كە پروایان ھێناوێ كردهوێ باشەكانیان ئەنجام داو، ژيان و مردنیان وەك یەك دەبى! ئەوێ خراپترین شتە كە ئەوان بریار دەدەن، خوا ئاسمانەكان و زەوى بە حەق ھێناوێ دى، بۆ ئەوێش كە ھەر كەسە بەپێى ئەوێ كردوویەتى سزاو پاداشت بدەیتەوێ.

۳- ھاتنە دى بەلێنى خواى بەرز، خوازیارى ئەوێە كە پۆژى دواى بى، خوا ﷻ فرمانى بە ئیمەى مرووف كرده پابەند بین بە بەلێنەكامانەوێ، كە گفتمان دا بپھێنێنە دى، بۆ وێنە: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَتْ مَسْئُولًا﴾ (۳۳) ﴿الْإِسْرَاءِ﴾ ھەرۋەھا لە سوورەتى (النحل): ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ اللَّهَ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾ (۳۴)

ئىنجا خوا ﷺ بىگومان ھەموو سىفەتە بەرزو باشەکانى ھەن و، دوورە لە ھەرچى كەم و كۆپى و لەكەو ھەلەو پەلەيە، يەككە لە سىفەتە باشەكانىش برىتيە لە ھىنانە دى بەلێن و پەيمان، كە خوا فەرمانى بە بەندەكانى كردو و ابن، جا بۆ خۆى چۆن وا نابى؟ وەك و خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿وَمَنْ أَوْفَ بِعَهْدِهِ مِنْ اللَّهِ﴾ (۳۱) التوبة، واتە: كى لە خوا وەفادارترە بە بەلێن و پەيمانى خۆى!

ھەرودەھا لە سوورەتى (الزمر) دا دەفەرموى: ﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفَ اللَّهُ أَلْعِمَادَ﴾ (۴۰)، ئەو بەلێنى خوايە، خوا بەلێنى خۆى دواناخات.

لە سوورەتى (الزمر) یش دا ھاوو بەھەشتىەكان كە دەچنە بەھەشت دەلێن: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ﴾ (۷۶)، ستایش بۆ ئەو خوايە بەلێنەكەى خۆى لەگەڵدا راست بردینە سەر، سەرزەمىنى بەھەشتى پێداين، لە ھەر شوێنێك بەمانەوئى نىشتەجى دەبين، باشترین پاداشت پاداشتى ئەوانەيە كە كردەوئى چاكيان كردوون، كەواتە: ناگونجى بەلێنى خوا راست دەرنەچى و، خواش بەلێنى داو، مەزكەكان زىندوو بكاتەو، سزاو پاداشتيان ھەبى، بۆيە بۆ ئەوئى ئەو بەلێنەى خوا ﷺ بێتە دى، دەبى پۆژى دوايى ھەبى.

۴- لە لایەك جياكردنەوئى ئەھلى ھەق و ئەھلى باتىل، ئەوانەى ھەقەرەو بوون، ئەوانەى كەچەوتەرەو بوون و، پوونكردنەوئى ئەو شتانەى تتياندا كەوتوونە كىشەو مشتومپرەو، ھالى بوونى بېروايان كە درۆيان دەكرد، كاتىك نكووليان دەكرد لە پۆژى دوايى، ھەموو ئەوانە، خوازيارى ھەبوونى پۆژى دواين، وەك خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدَّا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۳۸) لُبَيْنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ﴾ (۳۹) النحل، بېروايەكان زۆر بە سەختى و بە خەستى

سوئندیان خوارد به خوا، که هەر که سۆ ڤمړی خوا زیندووی ناکاتهوه، [خوا ده فهرموئ:]
 با به لینه له سهری و ههقهو چه سپاوه، به لام زۆربهی خه لکی نازانن، تاكو ئهوهی تییذا
 كهوتوونه راجیایی بۆیان ږوون بکاتهوه، بۆ ئهوهی بیروایه کانیش بزنانن که درۆیان
 ده کرد، [که ده یانگوت: سزاو پاداشت و لپرسینهوه نیه].

له سوورپه تی (الزمر) یشدا ده فهرموئ: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِمَ
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (۴۶)، واته: بللی
 ئه ی خوایه په یدا که ری ئاسمانه کان و زهوی، زانای په نهان و ئاشکرا، تو له نیوان
 بهنده کانت دا دادوهری ده که ی، له وه دا که تییذا کهوتوونه راجیایی و کیشهو
 مشت و مړهوه.

هه روه ها خوا ﷻ ئه و ږوژه ی ناوناوه به (يَوْمُ الْقَصَلِ) ږوژی لیک جیا کردنه وه،
 وه ک ده فهرموئ: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۴۰)، الذخان، واته: ږوژی
 لیک هه لاواردن، ژوانگه ی هه موویان تیکرایانه.

۵- تاقیکردنه وه ی خوا بۆ مروؤف و بۆ جند، له و ژیا نه دنیا یی ده دا، خوازیاری هه بوونی
 ږوژی دوا یی، تاكو به سزاو پاداشتی ږر به پیستی کرده وه کانیا ن بگه نه وه، ئه وه ش که
 خوا ئیمه ی لیږه داناه و بۆ تاقیکردنه وه ئه وه دیا ره، وه ک خوا له سوورپه تی (الکھف) و-۷-
 له سوورپه تی (هود)، هه م له سوورپه تی (الملک) -۲- دا ئه و حه قیقه ته ی به یان کردوه.

بۆ وینه له سوورپه تی (الملک) دا ده فهرموئ: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ
 أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (۲)، واته: (خوا) ئه و زاته یه مردن و ژیا نی ږه خساندوون، تاكو
 تاقیتان بکاته وه، کامه تان کرده وه ی با شتره.

ئجا مادام ئیمه بۆ تاقیکردنه وه لیږه داندراین، ده بی شوینیک هه بی
 نه نجامی ئه و تاقیکردنه وه یه ی تیدا وه ربگرینه وه.

۶- عه ودالی و تینویتی مروؤف له قوولایی زگماکیه وه، بۆ دیداری خوا ﷻ و بۆ ژیا نیکی
 نه ږاوه ی هه می شه ی، ئه و دووانه ش هه ردووکیا ن خوازیاری ئه وه ن که ده بی ږوژی

دوایی ھەبیت، واتە: مەرۆف ھەم لە دەروونیەو ھە تینوویە بو دیداری خوا ﷻ، ئەمە لە زگمەک و خۆپرسکی دا چەسپێنراو، ھەم تینوویە بو ژیانکی ھەمیشەیی و نەبراو، ئەمەشیان کە لە دنیا دا دەستی ناکەوێ، دەبن شوینیکی دیکە ھەبێ، کە ئەویش کە دیارە پۆژی دواییە، ھەروەھا مەرۆف عەودال و تینوویە بو ئەو مۆلکیکی فراوانی ھەبێ، ژیانکی پر نازو نەعمەت و خۆشی و، دوور لە گەشتی ھەبێ، ئەو ھەشی لە دنیا دا دەست ناکەوێ و لە پۆژی دواییە.

بە نەسبەت ئەو ھەو ھە کە مەرۆف بو دیداری خۆی پەرەردگار عەودالەو تینوویە، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (۵) العنکبوت، واتە: ھەر کەسێک بە ئومیدی دیداری خوا، کاتێک خوا دیاری کردو ھە دیداری خۆی دی و، خوا بیسەری زانیە.

ھەروەھا خۆی بەرز دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ﴾ (۷) أُولَٰئِكَ مَأْوَهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۸) یونس، ئەوانەیی بە ئومیدی دیداری ئیمە نین و ژیانە دنیایان پەسند کردو ھە دلیان پێو بەستراو ھە پێ ئارام گرتو ھە، ئەوانە لە نیشانەکانی ئیمە بێ ئاگان، ئەوانە جیگەو رێگەیان ئاگر (ی دۆزەخ) ھە نەھوێ ئەو ھەو ھە کە دەیانکرد.

بە نەسبەت ئەو ھەو ھە کە مەرۆف پێی خۆشە بە دیداری خۆی بەرز و مەزن بگات، بە دیدار گەشتی خواش بریتێ لە دیتنی خۆی بەرز و مەزن، ھەو شیوہیەیی بو خوا شایستەییە، ھەر بۆیە ھە مووسا علیہ السلام کاتێک گەشتو گۆ لە گەل خۆی تاک و پاکدا دەکات، داوا دەکات ببینی، بەلام خوا پێی دەفەرموێ: (لَنْ تَرَانِي)، واتە: لەم ژیانە دنیاییە دا بە پیکھاتە جەستەییە خاکیەو ھە ناتوانی ببینی، بەلام بێگومان ئەو ئاواتەیی مووسا علیہ السلام و ھەموو بەندە بو خوا صولحاو ھە کان لە بەھەشتا دیتە دی، ھەر بۆیە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ﴾ (۲۲) إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ (۲۳) القیامە، لەو پۆژە دا پووانیک ھەن، گەش و درەوشاو ھەن، بو

پەروەردگاریان دەروانن، ئەو بە نەسبەت ئیماندارانەو لە بەهەشتدا، بەلام بە نەسبەت بێپروایانەو دەفەرموی: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ﴾ (۱۵) ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿۱۶﴾ المطففین، با واز بێنن ئەوان لەو پۆژەدا پەردەپۆش دەکړن لە پەروەردگاریان، بێبەش دەکړن لە دیداری پەروەردگاریان، ئنجا ئەوان دەخرنە نۆ دۆزەخەو، واتە: بێبەش کرانیان لە دیداری پەروەردگار نازارەکی زیاترە، لە خزانە نۆ دۆزەخەو.

ئەو هەس کە مەرووف حەز لە ژيانى هەتا هەتایی دەکات، دیسان زۆر ئاشکرایە هەر کەسێک لە خووی ورد بێتەو، ئیبلیس هەر لەو پێیەو زەفەری بە ئادەم و حەووا برد، کە پێیگوتن: ﴿مَا نَهَكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ﴾ (۲۰) الأعراف، پەروەردگارتان لێی قەدەغە نەکردوون، لەم درەختە بخوون، مەگەر نەبادا بێنە دوو فریشتە، یاخود بێنە هەر ماو، واتە: ژيانى هەمیشەبیتان دەست بکەوێ، کە رێک ئەوێ ئیبلیس پێی گوتن بە پێچەوانەو بوو و، ئەگەر لێیان نەخواردبایە وەك فریشتە دەژیان و، ژيانى هەمیشەبیان دەبوو، خوا ﷻ ئەمەش لە دنیادا دەست ناکەوێ و دنیا شوینی تاقیکردنەوێ، بەلام لە بەهەشت دا خوا دەفەرموی: (خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا)، دەفەرموی: ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (۷۱) الزخرف، ئەو هەش تەنیا لەوێ دەست دەکەوێ و، مسۆگەر ئەوانەش هەموویان خوازیاری ئەو هەن دەبێ، پۆژی دواى هەبێ.

۷- کەواتە بەلگە لەسەر هەبوونی پۆژی دواى، ئەو هەموو هاندەر و خوازیارو پالنه رانەن، ئنجا هیچ پەرچیکیش نیە لەبەردەم هاتنی پۆژی دوایدا، وەك خوا دەفەرموی: ﴿سَأَلْ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ﴾ (۱) ﴿لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ﴾ (۲) ﴿مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ﴾ (۳) المعارج، داواکەرێک داواى نازاریکی داکەوتووی کرد، بۆ بێپروایەکان بەرپەرچەدرەوێکی نیە، (هیچ رێگریکی لەبەردەمدا نیە)، لەلایەن خوای خاوەن پایە بەرزەکانەوێ، هەروەها لە سوورەتی (الطور) دا دەفەرموی: ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ﴾ (۷) ﴿مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ﴾ (۸) ،

به دنیایی نازارو سزای پهروهردگارت داکهوتوتوه دی، هیچ بهرپه رچ دهره وهیه کی نیه، ههروه ها فهرموویه تی: ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝۱ لَيْسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ ۝۲﴾ الواقعة، ههر کاتیک پرووداوه که پروویدا، هیچ که سیک نابی لهو کاته دا پروا به پروودانه که ی نه کات، یاخود به دروی دابنی، یاخود درو بکات ک بلی پروونادات.

تهوه ری چواره م: قوناغه کان ی رۆژی دوا یی و پیشه کییه که ی:

- هه لبه ته ئیمه وهك پیشتر ئاماژه م پید، مردن و قوناغی به رزه خ وهك و پیشه کی رۆژی دوا یی وایه، ئنجا قوناغه کان ی دیکه شی سی قوناغن:
- ۱- قوناغی یه که م له دوا ی فووی یه که م دیته دی، که ئاخیر زهمان پروو ده دات.
  - ۲- قوناغی دووهم له دوا ی فووی دووهم دیته دی، که قیامت و هه لسانه وه پروو ده دات.
  - ۳- قوناغی سییه میش دوا ی سزاو پاداشت و لیپسرانه وه پروو ده دات، که بریتیه له نیشته جی بوونی پرواداران له به هه شتداو، بیپروایان و خراپه کاران له دۆزه خ دا.
- که واته: ئیمه ئهم تهوه ره ی چواره مه، له سی برگه دا به گشتی پیشکه ش ده که ین:

یه که م: پیشه کی رۆژی دوا یی:

پیشه کی رۆژی دوا یی سه ره تا بریتیه له مردن، (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)، واته: که سیک مرد قیامت ته هه هاتوه، پاشان بریتیه له ژیا نی به رزه خ، دوا ی مردن قوناغی به رزه خ ده ست پیده کات، خوا ی پهروهردگار ته وه دووه ی، واته: هه م مردن، هه م قوناغی به رزه خ له سووره تی (الْمُؤْمِنُونَ) دا به یان کردوون ده فهرمو ی: ﴿حَقٌّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۝۱۱ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝۱۰﴾ هه تا کاتی یه کیکیان مردنی بو هات، گو تی: پهروهردگارم مگپرنه وه، به لکو کرده وه ی باش

بکەم، لەوەدا کە بەجیمهێشتو، واتە: لەو ژيانە دنیایەدا کە بەجیمهێشتو،
 ەمگێرئەو ەبۆ ئەوێ بۆ ئەوێ باش ەم، بەلام وەلامی دەدرێتەو (گڵا) وازیئە
 لەو قسەیه، لەو داواکارییه، ئەو قسەیه کە خۆی بیژەرێتی، واتە: کەس گۆی
 لی ناگری، قسەیهکی بەلاشە دەیکات ص، لە پشتیانەو ەپردەیهک ەهیه، تاکو
 ئەو پۆژە ی تێیدا زیندو دەکێتەو.

تیمە لە سوورەتی (المؤمنون) دا کورتە باسیکمان لە بارە ی بەرزەخ و ژيانی
 بەرزەخەو کردو، وشە ی بەرزەخ (الحائل والحاجز بین شیئین)، بریتیه لە نێوان
 و ەپردەیهک لە نێوان دوو شتاند، ژيانی بەرزەخیش بۆیه پێی گوتراو: بەرزەخ،
 چونکە دەکەوێتە نێوان ژيانی دنیاو ژيانی پۆژی دوايهو بەلگەش لەسەر ئەو
 کە مردن و ژيانی بەرزەخ، پێشەکی و پێخۆشکەرە بۆ پۆژی دواي، ئەوێه کە
 خوا ﷻ یە کسەر لە دواي مردن و ژيانی بەرزەخ، باسی پۆژی دواي دەکات، بۆ
 وێنە:

هەر لەو ئایەتانه ی سوورەتی (المؤمنون) دا، کە دەفەرموی: ﴿حَقَّ إِذَا جَاءَ
 أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۝۱۱ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ
 قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝۱۲ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ
 يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ۝۱۳﴾، یە کسەر باسی فوو تێکرانی کەرەنا دەکات، کە
 دوو جار فوو بە کەرەنادا دەکری، جاریکیان ئاخیر زەمان، واتە: تێکچوونی
 گەردوون بەدوايیدا دی، جاری دووهمیش قیامەت و ەلسانەو ەو زیندو
 کرانەو، دەفەرموی: ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ
 ۝۱۱﴾ المؤمنون، ەهەرا تێک فوو بە کەرەنادا کرا، لەو پۆژەدا نە ەرچەلەکیان لە
 نێواندا ەهیه، نە کەس لە کەس دەپرسی، کەس داواکاریی لە کەس ناکات،
 چونکە دەلی سوودی نیە، ﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۱۲ وَمَنْ
 خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝۱۳﴾ المؤمنون،

ئىنجا ھەر كەس كىردەۋەكانى قورس بن، يان كىشراۋەكانى تاى تەرازۋەكانى قورس بن، ئەوانە سەرفرازن و، ھەر كەسك كىشراۋەكانى يان تاى تەرازۋەكانى سووك بن، ئەوانە كەسانىكىن خويان لە دەستداۋەو لە دۆزەخدا دەمىننەۋە.

دوۋەم: قۇناغى يەكەمى پۇژى دوايى:

فوۋى يەكەم بە كەپەناداۋ، پىچرانەۋەي لاپەرەي ژيانى دىنا، پۇژى دوايى بە گىشتى دەپتە ئەو دوو قۇناغە: (السَّاعَةُ) و (الْقِيَامَةُ)، (السَّاعَةُ) واتە: ئاخىر زەمان، كۆتايى پىكھاتنى ئەم گەردوون و ژيانە دىنايە، ئەمە لە دواي فوۋى يەكەم دىتە دى، قۇناغى دوۋەم واتە: ھەلسانەۋەو زىندوۋكرانەۋەو لىپىرانەۋەو (الْقِيَامَةُ) دواي فوۋى دوۋەم دىتە دى، خوا ﷻ لە سوورەتى (الزُّمَر) دا زۆر بە پرونى باسى ئەو دوو فوۋە دەكات: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ فِي يَوْمٍ يُنظَرُونَ﴾ (۶۸) واتە: فوۋ بە كەپەنادا كرا ھەر كەس لە ئاسمانەكان و ھەر كەس لە زەۋىدا ھەيە، مەگەر ئەۋەي خوا بىھوئى ئەگەرنا ھەمويان مردن، ئەمەي يەكەميان ئاخىر زەمانە (السَّاعَةُ)، دوايى فوۋىەكى دىكەي پىداكرا، واتە: بە كەپەنادا، ئەمە فوۋى دوۋەمە: ﴿فَإِذَا هُمْ فِي يَوْمٍ يُنظَرُونَ﴾، يەكسەر ھەمويان ھەلسابوونە پى دىيانروانى، كەواتە: ئەۋە قىامەتە ھەلسانەۋە، لە سوورەتى (النَّازِعَات) يشدا دەفەرموئى: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ﴾ (۶) تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ (۷) ئەۋ پۇژەي ئەۋ لەرزىنەۋە تايبەتە دەقەومى، واتە: ئەم زەۋىيە دەلەرزىتەۋەو ھەرچى مەخلوقاتى لەسەرى دەژى دەفەوتى، ۋەك دەفەرموئى: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ (۸) وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ (۹) الرحمن، ئىنجا فوۋى دوۋەم: ﴿تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ﴾ (۷) النَّازِعَات، شوئىكەوتوۋشى بەدوادا دى، كە مەبەست پى فوۋى دوۋەمە.

ئىنجا قۇناغى يەكەمى پۇژى دوايى، خوا ﷻ ناۋى زۆرى بۇ بەكارھىتاۋن، كە من سىزدەم كەوتوۋنە بەرچاۋ:

- ۱- الواقعة.
- ۲- الخافضة الرافعة.
- ۳- القارعة.
- ۴- الحاقة.
- ۵- الطامة الكبرى.
- ۶- الصاخة.
- ۷- الزلزلة.
- ۸- يوم الألفة.
- ۹- الساعة.
- ۱۰- النبأ العظيم.
- ۱۱- الوعد الحق.
- ۱۲- يوم الوعيد.
- ۱۳- الفرع الأكبر.

هه موو ئەوانه له ئايه ته كانى قورئاندا هاتوون.

شتىكى دىكه كه پيويسته باسى بكهين، برىتييه له ئەو پرووداوانه ي له قوناغى يه كه مى پوژى دواييدا پروو ده دەن و، پرووداوى زور گه وره ي تيدا پروو ده دەن، كه ده توانين له حه قده خالدا سهر ژميريان بكهين به خيراىي:

- ۱- فوو كردن به كه په نادا، بو جارى يه كه م كه پيشتر باسما ن كرد.
- ۲- شەق و پەق بوونى ئاسمان و ليكبوونه وهى و، راوه ستانى فريشته كان له لا ته نيشته كانى، وهك له سوورپه تى (الحاقة) دا هاتوه.
- ۳- پيچرانه وهى ئاسمان وهك چوون توماريك كه شتى تيدا نووسراوه ده پيچريته وه، وهك له سوورپه تى (الانباء) دا هاتوه.

۴- پېچرانی پست و دەزووی نیوان ئەستێرەکان و خرۆکەکان، نەمانی شەوق و تیشکیان،
کە لە سوورەتی (التکویر والإنفطار) دا هاتووە.

۵- کوژانەووی خۆرو نەمانی تیشکەکە و، پېچرانەووی وەك چۆن مێزەرێك دەپېچرێتەو،
وەك لە سوورەتی (التکویر) دا هاتووە.

۶- خەفە بوونی مانگ و پەلکێشکرانی بەرەو خۆر، کۆبوونەووی لەگەڵ خۆردا، وەك لە
سوورەتی (القیامە) دا هاتووە.

۷- لەرزینەووی زەوی بە شیوەیەك کە زۆر سەرسوورپەنەرەو، دەرھاویشترانی هەرچی
تییدایە، وەك لە سوورەتی (الزلزال) دا هاتووە.

۸- بەرزکرانەووی ئاسمان و زەوی و چیاپەکان و پێکدادانیان، وردو خاش بوونیان، وەك
لە سوورەتی (الحاقة) دا هاتووە.

۹- پان پاخرانی زەوی و هەڵخرانی چیاپەکان و، تەخت بوونیان لەگەڵ زەوی و بوونە
تۆزو غوباریان، وەك لە سوورەتەکانی (الإنشقاق و التکویر و الوقعة ...) دا هاتووە.

۱۰- تەقینەووی دەریایەکان و گرگرتیان، وەك لە سوورەتی (الإنفطار) دا هاتووە.

۱۱- مردنی هەر کەسێك کە لە ئاسمان و زەویدا هەبێت، جگە لەووی خوا هەلیواردوون،
وەك لە سوورەتی (الزمر) ئایەتی (۶۸) دا هاتووە.

۱۲- کۆبوونەووی ژياندارانی کێوی هەموویان پێکەو، دیارە لە سام و دەهشەتی ئەو
پۆژە، وەك لە سوورەتی (التکویر) دا هاتووە.

۱۳- وێڵکردنی خەلک بۆ بەنرخترین جووری مāl و سامانیان، وەك لە سوورەتی (التکویر)
دا هاتووە.

۱۴- دانانی هەر مێینەبەك بۆ حەملەکە و وەك مرووف و جند و ئازەل، وەك لە سوورەتی
(الحج) دا هاتووە، لە سوورەتی (المزمل) یشتا ئاماژەی پێکراوە.

۱۵- بَلَاوونەوہی خەلک وەک پەپوولە ی پەرش و بلاو، وەک لە سوورەتی (القارعة) دا هاتوہ.

۱۶- چاو ئەبلەق بوونی بپیروایان و دانەپنایان بە هەلەو کەم و کورپی خویندا، کە ئاگیان لەو پۆژە نەبوو، وەک لە ئایەتی ژمارە: (۹۷) سوورەتی (الانبیاء) و ئایەتی ژمارە: (۷) لە سوورەتی (القیامە) دا هاتوہ.

۱۷- هەلگیرانی عەرش و بارەگای خوا لەو پۆژەدا، لەلایەنی هەشت لە فریشتەکان یان هەشت لە جوړە فریشتەکانەوہ، وەک لە سوورەتی (الحاقة) دا هاتوہ.

دەتوانین بلیین: ئەمانە پرووداوہ سەرەکییەکانی قۆناغی یەکەمی پۆژی دواین، کە بریتێە لە قۆناغی ئاخیر زەمان.

سێیەم: قۆناغی دووہمی پۆژی دوایی:

بریتێە لە فوو پێداکردنی دووہم بە کەرەناداو، هەلسیترانەوہو و بلاوکرانەوہو کۆکرانەوہو لپیترانەوہو، لە مروۆف و، پیشتر ئاماژەمان پێدا کە خوا ﷻ لە سوورەتی (الزمر) ئایەتی (۶۸) دا، باسی هەردوو قۆناغە کە دەکات و دەفەرموێ: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (۶۸)..... ئیجا بو جاریکی دیکە فوو پێداکرا، یەکسەر هەموویان هەلسابوون، تەماشایان دەکرد، لە سوورەتی (القیامە) دا خوا دەفەرموێ: ﴿لَا أُقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (۱)، نەخێر وانیە سوێند دەخۆم بە پۆژی قیامەت، واتە: پۆژی هەلساندنەوہ، پۆژی سزاو پاداشت چەسپێزان بەسەر مروۆف و جند دا، خوای پەروەردگار زۆر باسی ئەو قۆناغە دووہمی پۆژی دوایی کردوہ، کە بریتێە لە قیامەت و سزاو پاداشت، سەپێزان سزا بەسەر تاوانباران و خراپەکارانداو، درانەوہی پاداشت بە چاکەکاران، ئەو ناوانەش کە خوا ﷻ لە قورئان دا بەکاریهێنان، بو ئەو قۆناغە دووہمی پۆژی دوایی، واتە: قۆناغی قیامەت، بیست و چوار (۲۴) ناوم لی هەلژاردوون، کە ئەمانەن:

- ١- يوم القيامة.
- ٢- يوم عظيم.
- ٣- يوم يقوم الناس لرب العالمين.
- ٤- الساعة.
- ٥- يوم البعث.
- ٦- يوم التلاق.
- ٧- يوم تبلى السرائر.
- ٨- الغاشية.
- ٩- يوم التناد.
- ١٠- يوم الجمع.
- ١١- يوم التغابن.
- ١٢- يوم النشور.
- ١٣- يوم الوعيد.
- ١٤- يوم الخلود.
- ١٥- الوعد الحق.
- ١٦- يوم الخروج.
- ١٧- يوم الحشر.
- ١٨- يوم الدين.
- ١٩- يوم الفصل.
- ٢٠- يوم الكبير.
- ٢١- يوم الفتح.
- ٢٢- الفرع الأكبر.
- ٢٣- يوم الحساب.
- ٢٤- يوم الحسرة.

هەندیک لە ناوەکانیش، خوا ﷻ بۆ هەردوو قۆناغە کە بە کاریهێنان، ئەمە چونکە وەسفە کە هەردوو قۆناغە کە دەگرێتەو.

ئەو پروداوانە لە قۆناغی دووەمی پۆژی دوایدا پرو دەدەن، واتە: قۆناغی قیامت و هەڵسێترانەو سزاو پاداشت، دەتوانین لە پازدە خاڵدا بیانخەینە پرو، کە هەروەک و سەرژمێر سەرژمێریان دەکەم و بەسەریاندا دەپۆم:

۱- فوو کردن کە پەنادا بۆ جاری دووەم لە لایەن ئیسرافیلەو، وەك و لە ئایەتی (۶۸) ی (الزمر) دا هاتو: ﴿ثُمَّ نَفْخُ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ هەروەها لە ئایەتی (۴۹) لە سوورەتی (یس) و، ئایەتی (۱۹) لە سوورەتی (الصافات) و، ئایەتی (۱۳) لە سوورەتی (النازعات)، یش دا هاتو ئەم فووی دووەمە لە هەر کام لە سوورەتەکانی: (الصافات و النازعات) دا (زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ) هاتو، یەك تێخوڕین و، لە سوورەتی (یس) دا بە (صِحَّةٌ وَاحِدَةٌ) ئەك هارژن هاتو و، هەر کامیان ناو بۆ ئەو دەنگ و هارژنە بێرەزایە، بەهۆی فووپییداکردنی کە پەنادا لە لایەن ئیسرافیلەو دێتە دی.

۲- گۆرانی ئاسمانەکان و زەوی و دووبارە دروست بوونەوێان بە شیوەیەکی دیکە، وەکو لە سوورەتی (إبراهيم) دا ئاماژە ی پێکراو: ﴿يَوْمَ تَبْدَلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ کە کاتی خوێ لە تەفسیری سوورەتی (إبراهيم) بە تەفصیل قسەمان لێکردو.

۳- زیندوو کردنەوێ خوا بۆ جندو مڕۆف تیکرایان و هەڵسێترانەوێان، سەرسوورمانی بێپروایانێك کە ئەگەریان دانەناو پۆژی دوا ی ب، وەك لە ئایەتەکانی: (۱۹- ۲۲) لە سوورەتی (الصافات) و ئایەتی (۶۹) لە سوورەتی (الزمر) دا، وە جگە لە ئەوانیش دا هاتو.

۴- هاتنەدەر لە گۆرەکان و بە خێرای کۆبوونەو لە شوێنی دیاریکراو دا، بۆ خرکردنەوێ خەلک و لێپرسرانەوێان و، ئامادەبوونی هەر کامێکیان لە کورتترین ماوەدا، وەك لە ئایەتەکانی: (۴۱ - ۴۴) لە سوورەتی (ق) و، ئایەتی (۴۳) لە سوورەتی (المعارج) دا هاتو.

۵- سویند خواردنی بێپروا تاوانبارەکان کە لە دنیا دا تەنیا سەعاتیک ماونەو، ماوەیەکی کەم و، راستکردنەوێ ئەوانە زانیاری و ئیمانێان هەیه، بۆیان کە ئەو بۆچوونەتان هەلەیه،

بەلکو مانەووەتان لە دنیاداو لە قوئاغی بەرزەخ دا، هەتا پێش قیامەت بوو (إِلَى يَوْمِ الْبَعْث) وەك لە ئایەتەکانی (۵۵ و ۵۶) سوورەتی (الروم) دا هاتووە.

۶- دەركەوتنی نەینییەكان و شتە پەنھانەكان ھەموویان و ڕوونبوونەوێ پاستییەكان بۆ خەلک، وەك و خوێان كە ھەن، واتە: بۆ مروۆف و بۆ جند، وەك لە ئایەتی (۹) لە سوورەتی (الطارق) و ئایەتی (۱۶) لە سوورەتی (غافر) و، ئایەتی (۱۸) لە سوورەتی (الحاقة) دا هاتووە.

۷- ڕۆشن بوونەوێ سەر زەمینێ لێرسرانەوێ تێدا كۆكرانەوێ خەلک، بە ڕووناکی خوا كە ھیچ شتێك وەك خوا (تبارك وتعالی) نییە، وەك و لە ئایەتی (۶۹) ی (الزمر) دا هاتووە، ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءُ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (۶۹).

۸- دانرانی تۆماری كردهووەكانی مروۆف و جند، ھێترانی پێغەمبەران و شەھیدان، یاخود شایەدەكان بۆ شایەدییدان، وەك و لە ئایەتی (۶۹) ی سوورەتی (الزمر) و، ئایەتی (۴۹) ی سوورەتی (الكهف) دا هاتووە.

۹- لێرسرانەوێ مروۆف و جند تێكرايان، ھەروەھا ئەو پێغەمبەرانە ی بۆیان ڕەوانە كراون، كە لە ئایەتەکانی: (۶ و ۷) ی سوورەتی (الأعراف) دا هاتووە.

۱۰- كێشرانی كردهووەی مروۆفەكان بە تەرازووھ دادگەرەكانی خوا، كە تەنانت دەنكە خەرتەلەش حیساب دەكات، بەلکو ھەر شتێك بە ئەندازە ی گەردێك قورس بووی لە چاك و خراپ، حیسابی دەكات، وەك لە ئایەتی (۴۷) ی سوورەتی (الأنبياء) و، ئایەتەکانی: (۶ - ۸) ی سوورەتی (الزلزلة) دا هاتووە.

۱۱- دیاریكردنی سەرەنجامی بەندەكان، ئەرێنیی بێ یان نەرێنیی، بەپێی قورسای، یاخود سووكی تەرازووھەكانیان، وەك و لە دوو ئایەتی (۸ و ۹) سوورەتی (الأعراف) و، ئایەتەکانی: (۶ - ۹) ی سوورەتی (القارعة) دا هاتووە.

۱۲- دادوهری کردن و حوکمدان به سەر بهنده کاندای به شیوهیه کی دادگه رانه له لایهن خوا ی پەروەردگارەو، به پێی کردەو تۆمارکراوەکانیان و شایەدیی لەسەر درانیان، وەك له ئایەتی (۱۷) ی سوورەتی (غافر) و، ئایەتی (۵۴) ی (یس) و، ئایەتی (۴۷) ی (الانبیاء) و ئایەتی (۶۹) ی سوورەتی (الزمر) دا هاتووە.

۱۳- دابەشکرانی نامە ی کردەوکان و تۆمارەکان، که کردەوکانیان تیدا تۆمارکراون، بۆ هەر کەسەو تۆمارو نووسراویکی تاییەت بەخۆی، وەك و له ئایەتی (۱۰) ی سوورەتی (التکویر) و دوو ئایەتی (۱۴ و ۱۳) ی سوورەتی (الاسراء) دا هاتووە.

۱۴- پێدرانی ئەهلی ئیمان، یە دەستی راستیان نامە ی کردەوکانیان و، وێدرانی تاوانباران و بێپروایان نامە ی کردەوکانیان بە دەستی چەپیان، یاخود لەلای پشتەوویان را، وەك له ئایەتەکانی: (۱۹ - ۲۵) له سوورەتی (الحاقة) داو، ئایەتەکانی: (۶ - ۱۵) له سوورەتی (الانشقاق) دا هاتووە.

۱۵- پۆشنوونی پرووی برواداران ی سەرکەوتوو و، پێکەنینیان و دلخۆش بوونیان و گەرانهویان بۆ لای کەس و کاریان، که چاوەرپێیان دەکەن بە دلخۆشییهو، به پێچهوانەو، پەش و تلخ هەلگەپانی پرووی بێپروایانی زیانبارو، باری تەمی خەم لێ نیشن لەسەر دەم و چاویان، بههۆی زانییان که چ سەرەنجامیکی دژوارو سەختیان هەیهو، چۆن ژیا نی دنیا یان به شیوهیهك گوزەراندو، که ئیستا جگە له پەشیمانی و بەدبەختی هیچی دیکە نه چننهو.

تەوهری پێنجەم: حەوت مەسەله ی گرنگی په یوهست به قیامەتەو:

۱- تاوانباران لهو پۆژەدا زۆر ترس و دلەراوکییان تووش دەبی، کاتیک لیست و نامە ی کردەوکان و تەرازووکان دادەنرێن، زۆر سەریان سوور دەمێتی که چۆن تەرازوو ی دادگەری خوا، تەنانەت شتی وردیش دەخوینێتەو، وەك له سوورەتی (الکھف) ئایەتی (۴۹) دا دەفەرمو ی: ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوَلِّنَا

مَالٍ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا
وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾

واتە: كۆتەب داندر، (لیستی كردهوان داندرا)، تاوانباران دەبینی زۆر ترس و لەرزیا ن هەیه لەوەی تێیدا، دەلێن: ئەو هاوار بۆ ئێمە ئەو نووسراوە چییە، هیچ گۆچکەیهك و گەورەیهك بەجێ ناهێڵێ مەگەر سەر ژمیری كردهو، ئەوەی كردهویان بە ئامادەكراوی و بە ئامادەیی بینان و پەروەردگاریشت ستم لە كەس ناكات.

پێشتریش باسمان كرده، كە مەسەلەي ئامادەكرانی كردهوكان لەلایان، ئێستا دواي ئەوەی زانیاری تەكنۆلۆجیا بەرهو پێشچوو، زیاتر لێی تێدەگەین، لە چەمك و واتای ئەو كە هەر خودی كردهو كە بە دەنگ و وێنەو ئامادە دەكړی، كە هەم لێرە ئاماژەي پێ دەكات و، هەم لە سوورەتی (الجاثية) دا: ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ هەروەها لە سوورەتی (الزلزلة) دا كە دەفەرموی: ﴿لِيُرَوْا أَعْمَالُهُمْ﴾ ٦، تاكو كردهوكانیان پێشان بدرێن، خودی كردهوكان.

٢- بەرجەسته بوونی كردهوكان و ئامادەكرانیان، كە پێشتریش ئاماژەمان پێدا ژمارەیهك لە ئایەتەكانی قورئان ئەمە دەگەین، أ- ئەم ئایەتەي سوورەتی (الكهف): ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾ ٤٩، ئەوەی كە كردهویان بە ئامادەكراوی بینان. ب- بە ئامادەیی بینان، لە سوورەتی (الجاثية) دەفەرموی: ﴿هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ٢٩، ئەمە نووسراوەكەي ئێمە بە هەق و راستیی قسەتان لەسەر دەكات، ئێمە ئەوەی دەتانكرد نوسخەمان لەبەر دەگرتەو، كۆییمان دەكرد. ج- هەروەها لە سوورەتی (الزلزلة) شدا دەفەرموی: ﴿يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالُهُمْ﴾ ٦ ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ٧ ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ ٨، لەو پۆژەدا خەلك دەردەچن بە پڕۆ و بلاویی تاكو كردهوكانیان پێشان بدرێن، هەر كەسێك بە قورسایي گەردیلەیهك چاكەي كردبێ، دەبینیتەو، (خودی كردهو كە دەبینیتەو) و، هەر كەسێك بە قورسایي گەردیلەیهك خراپەي كرد بێ، خودی كردهو كە دەبینیتەو.

۳- لَیْپَرسینه‌وه‌ی خوا ﷺ بۆ به‌نده‌کانی زۆر خیرایه، زۆریک له ئایه‌ته‌کان ئه‌و پاستیه‌یان روونکردۆته‌وه، بۆ وینه: أ- له سووره‌تی (الأنعام) دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَهُمُ الْحَقُّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحُسَيْنِ﴾ ۱۲، واته: دوا‌یی گێ‌د‌رانه‌وه بۆ لای خوا، سه‌ره‌په‌رشتیاری هه‌قیان، ئاگادار بن حوکم و ب‌ریار هه‌ر ه‌ی ئه‌وه و، ئه‌ویش له هه‌موو لَی‌پ‌سه‌ره‌وان خیراتره، ب- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (غافر) دا ده‌فه‌رموی: ﴿الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ ۱۷، واته: ئه‌م‌پ‌رۆ هه‌ر که‌سه به‌پ‌پ‌ی ئه‌وه‌ی کردوویه‌تی سزاو پاداشت ده‌دریته‌وه، ئه‌م‌پ‌رۆ سته‌م نیه، به‌ د‌ن‌یایی خوا زۆر لَی‌پ‌رسینه‌وه‌ی خیرایه.

که‌مه‌تر بینومه له تەفسیره‌کاندا باسی حیکمه‌تی ئه‌وه کراب‌ی، بۆچی خوا ه‌ین‌ده باسی خ‌یرایی لَی‌پ‌رسینه‌وه‌ی خو‌ی ده‌کات، به‌لام ئیمه‌ ئیستا په‌نگه‌ باش‌تر ده‌رکی ئه‌و حیکمه‌ته‌ بکه‌ین، که ژماره‌ی به‌شه‌ر ه‌ین‌ده زۆر بووه، ئیستا^(۱) نزیکه‌ی هه‌شت ملیار مرۆف له‌سه‌ر زه‌ویه، هه‌ر خوا ده‌زان‌ی چه‌ند ملیار به‌شه‌ر به‌پ‌یک‌راون، چه‌ند ملیاری دیکه‌ش د‌ین، تا خوا ژیا‌نی د‌ن‌یای مرۆف ده‌پ‌یچ‌یه‌وه، ئه‌و هه‌موو ملیار ملیارانه، ب‌ی‌گومان ئه‌گه‌ر خوا زۆر به‌ خ‌یرایی لَی‌پ‌رسینه‌وه‌یان له‌گه‌ل‌دا نه‌کات، ده‌ب‌ی چه‌ند در‌یژ ب‌ی‌ پ‌رۆژی سزاو پاداشت و لَی‌پ‌رسینه‌وه.

۴- شایه‌د‌یی دانی جه‌سته‌ی مرۆفی ب‌ی‌پ‌روا، یاخود تاوانبار و له‌سه‌ری و، مۆرک‌رانی زاری، ئه‌ویش له چه‌ند ئایه‌تی‌ک له‌ قورئاندا به‌یان کراوه، که خوا ﷺ له پ‌رۆژی دوا‌یدا جه‌سته‌ی مرۆف و ئه‌ندامه‌کانی له‌سه‌ر مرۆف ده‌کاته‌ شایه‌د، به‌ تاییه‌ت مرۆفی ب‌ی‌پ‌روا، یاخود مرۆفی تاوانبارو خه‌تابار، با پ‌رواداریش ب‌ی و، مۆریش به‌سه‌ر زاریه‌وه ده‌ن‌ری و، زمانی ده‌گیری، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ۱۵، ئه‌م‌پ‌رۆ مۆر به‌سه‌ر زاریانه‌وه ده‌ن‌ین و، ده‌سته‌کانیان ده‌ماندو‌ین و، پ‌ی‌یه‌کانیان شایه‌د‌یی ده‌ده‌ن به‌وه‌ی وه به‌ده‌ستیان ده‌ه‌ینا.

له سووره‌تی (فصلت) دا پ‌وون‌تر ئه‌مه باس ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ ۱۹ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ

يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لَجُلُودُهُمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ ئەو پۆژەى دوژمنانى خوا بەرەو ئاگر كۆدەكرێنەوه، هى پېشيان رادەگيرى، تاكو هى دوايان، پېيان دەگەنەوه [خپ دەكرێنەوه سەر يەك]، هەتا كاتىك گەيشتنە لای، واتە: [لای ئاگرى دۆزەخ]، بېستنيان و چاوه كانيان و پېستەكانيان شايدەديان لەسەر دان بەوهى كە دەيانكردو، بە پېستەكانيان گوت: بۆچى شايدەديمان لەسەر دەدەن؟ گوتيان: ئەو خوايه ئيمەى هيناوته گۆ، كە هەموو شتێك دىنيتە گۆ، هەر ئه ویش يەكەمجار دروستى كردن و، بۆ لای ویش دەگيردینەوه.

۵- بەرگريکردنى هەر كەسێك لە خوێ و، مشت و مپ كردنى و، پەنا پيەردنى بپيروايان و دەغەلەكان بە سویندى بە درۆو نكوولپيەكردن، ئەميش لە زۆر لە ئايەتەكانى قورئاندا خوا ﷻ خستوبەتیه پروو، بۆ وینە لە سوورەتى (النحل) دا دەفەرموى: ﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجَدِلٍ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ﴿١٣١﴾ واتە: ئەو پۆژە كە هەر كەسێك دى، بەرگري لە خوێ دەكات، شەپە قسە لەسەر خوێ دەكات، هەر كەسە بەپي ئه وه كە كرديويتى پر بە پيەست، سزاو پاداشت دەدریتەوهو ستميان لى ناكري.

ب- لە سوورەتى (الأنعام) يش دا دەفەرموى: ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَاكُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنْهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ ﴿٢٤﴾ ئەو پۆژەى تىكپريان خپ دەكەينهوه، دوايى بهوانهى هاوبه شيان داناو دەلپين، كوا ئەو هاوبه شانه تان كە پيتان وابوو هاوبه شن؟ دوايى به لايەكەيان هەر ئەوه بوو گوتيان: سویند بە خوا پەروەردگارمان! ئيمە هاوبهش دانەر نەبووين، (خوا دەفەرموى): سەرنج بدە، چۆن درۆ لەسەر خويان دەكەن. ج- ئەوهى هەليان دەبەست لپيان ون بوو، كە بریتی بوو لە ئەوانە كە بە هاوبه شيان دانابوو، هەروەها لە سوورەتى (المجادلة) دا دەفەرموى: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُطْفَوْنَ لَهُمْ كَمَا يُطْفَوْنَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ إِلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ﴾ ﴿١٨﴾ واتە: خوا تىكپريان كۆدەكاتهوه، ئنجا سویندى بۆ دەخۆن، وهك و چویند سویند بۆ ئيوه دەخۆن (سویندى بە درۆ) و، پېيان وایە لەسەر شتێكن، ئاگاداربە ئەوانى درۆزنى راستەقینە.

لپره دا قسە لەسەر موناقيقەكانە.

۶- پاکردنی مروّف لهو پوژدهدا له برا ئه وپوژدهی و له دایکیی و له بابی، له هاوسه ری و له پوّه کانی، وه ک و له سووپه تی (عبس) دا ده فهرموئ: ﴿يَوْمَ يَقْرَأُ الْمُرَّةُ مِنْ أَخِيهِ﴾ (۳۴) وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ (۳۵) وَصَحْبِهِ وَبَنِيهِ (۳۶) لِكُلِّ أُمَرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ (۳۷) لهو پوژدهدا مروّف له دهست برای پاده کات، [نه وه ک داوای شتیکی لی بکات، یان ته گهر داوای لی بکات، لی پاده کات] و له دهست دایکی پاده کات و، له دهست بابی پاده کات و، له هاوسه ره که ی پاده کات و له پوّه کانی پاده کات، [به کوپو کچه وه،] بوهر کامیک له وان حالیک هه یه، بی ناگا و، سه رقالی ده کات له وه ی بپه رژته سه ر جگه له خوئی.

۷- بابای تاوانبار لهو پړوژه دا خوژگه ده خوازی که نيزيکترين که سانی خوۍ بکاته به لاگيری خوۍ، پړوله کانی، هاوسه ره کهی، براهه کهی، خزم و عه شیرته کهی، که پال ده دريټه لای و، هر که سيک که له زه ويدا هه یه و، ټيکرای خه لکی سهر زهوی، وه که له سووړه تی (المعارج) دا ده فهرموۍ: ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَلِّ ۝۸ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝۹ وَلَا يَسْتَلُ حِمِيمٌ حِمِيمًا ۝۱۰ يَبْصُرُونَهُمْ يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِهِمْ بِنَبِيهِ ۝۱۱ وَصَحْبَتِهِ وَأَخِيهِ ۝۱۲ وَفَصَّلَتْهُ أَلَّتِي تَتَوْبِهِ ۝۱۳ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۝۱۴﴾ کلا، واته: ټه پړوژه که ناسمان، وه که کانزای تواوهی لی دی و، چيايه کان وه که خوری شکر او هیان لی دی و، هيچ نيزيکک و دلسوزيک له هيچ نيزيکک و دلسوزيکی دیکه ی هيچ شتيک داوا ناکات، [چونکه داواکايه کی بی سووده،] پيشانيان ده درين [وه نه بی نايانينن،] تاوانبار لهو پړوژه دا خوژگه ده خوازی که له سزاو نازاری ټه پړوژه کوړه کانی بکاته به لاگير، [هه لبه ته ټه گهر کوړه کان بکاتی کهه کان زیاتر ده کاتی، به پپی عورف و بيرکردنه وهی هه موو کوومه لگا بيپروايه کان، که فهرق ده کهن له نيوان کوړو کچ دا،] هه روه ها هاوسه ره کهی و براهه کهشی بکاته به لاگيرو، ټه و عه شیرته و هوژهی گرتوويه ته خوۍ کاتی خوۍ، [ټه وانيش هه موويان بکاته به لاگيری خوۍ،] هه موو ټه وانه ی له زه ويدا هه ن، بيانکاته به لاگيری خوۍ، دوايش ټه وه ده ربازی بکات، نه خير، [لهو پړوژه دا کهس ناکريټه به لاگيری کهس، قهره بوو فديه له کهس وه رناگيری].

تهوهری شه شهه و کوتایلی: قوناعی سییه می رۆژی دواپی:

لیخوردان و بهر یکرانی بیروایان به رهو دۆزه خ و، به حورمه تهوه بهر یکرانی پارێزکاران به رهو بهههشت و، نیشته جیپوونی ههر کام له بیروایانی خراپه کار له دۆزه خدا، له شوینی خویاندا، پرواداران پارێزکاریش ههر کهسه و له مهقام و پیگه و شوینی خویدا، له زۆر شوینی قورئاندا خوی پهرهردگار ئهم راستییانهی بهیان کردوون و، ئیمه ئیکتیفا دهکهین بهو ئایه تانهی له سوورپهتی (الزمر) دا هاتوون، تهویش ههر دهیانخوینینهوه چونکه کاتی خۆی به تهفصیل قسه مان له سههر کردوون، که خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَءَ بِالنَّبِيِّنَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (٦١) وَوُضِعَ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتِحَتْ أَبْوُوبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُم وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَوْىٰى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوُوبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدُهُ وَأَوْثَقَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِئِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

ئیمه ههروا به کورتیی راسته مانایه که یان دهکهین:

[دواى کۆکرانه وهى خه لک،] سههر زهوى رۆشن بووه به پرووناکیی پهرهردگارت و، کتیب داندرا، (لیستهکانی کردهوان داندرا) و، پیغه مبهرا و شاهیدهکان هیئران و، به حق دادوهرییژان له نیوان داگرا، بئ تهوهی ستهمیان لئ بکری

و، ھەر کەسەو بە پێی ئەوێ کردووێتی، پێبە پێستی کردووەکانی خۆی سزا یان پاداشتی درایەو، خواش زانائە بەوێ دەیانکرد. ئەوانە ی بێپروان بەرەو دۆزەخ کۆمەڵ کۆمەڵ بەرێکران، ھەتا کاتێک گەشتە لای دۆزەخ دەرگاکانی کتوپر کرانەو، دۆزەخەوانەکان لێیان پرسین: ئایا پێغەمبەرانی ئەو خۆتان نەھاتنە لاتان، ئایەتەکانی پەرورەدگار تان بەسەردا دەخویندەو، لە دیداری ئەمپوتان وریان دەکردنەو دەیانترساندن؟ گوتیان: بێ، بەلام وشە ی سزا، [پریاری سزا] لەسەر بێپروایان پێویست بوو، گوترا: بچنە ئێو دەروازەکانی دۆزەخەو، بە ھەمیشەیی تێیدا دەمیننەو، خراپترین جێگەو شوینی تێدا مانەوێ خۆ بەزەلگرانە.

ھەر ھەو ئەوانە ی پارێزیان لە پەرورەدگاریان کردبوو، بەرەو بەھەشت کۆمەڵ کۆمەڵ بەرێکران، ھەتا کاتێک گەشتە لای بەھەشت، پێش گەشتیان دەروازەکانی بەھەشتیان بۆ کرابوونەو، بەھەشتەوانەکان (سەرپەرشتیارانی بەھەشت) گوتیان: سەلامتان لێ بێ ئێو پاک و چاکن، بە ھەمیشەیی بچنە ئێو بەھەشتەکانەو، ئەوانیش گوتیان: ستایش بۆ ئەو خواوە ی بەلێنی لەگەڵ راست بردینە سەر، سەر زەمین بەھەشتی پێداین، لە ھەر شوێنێک کە بمانەوێ تێیدا نیشتەجێ دەبین، وە باشترین پاداشت پاداشتی کارکردنە بۆ خواو، تۆ فریشتەکان دەبینی دەوری عەرشێ خوایان داو، بە ستایشکردنەو پەرورەدگاریان بە پاک دەگرن و، بە ھەق دادویریان لە ئێواندا کراو، گوترا: ستایش بۆ خوا ی پەرورەدگاری جیھانیان.

ھەلبەتە لێرەدا خوا ی پەرورەدگار بۆ ھەردووکیان وشە ی (سیق)ی بەکارھێناو وائە: بەرێکران، بەلام لە سوورەتی (مریم)دا بۆمان دەردەکەوێ، بەرێکرانی تاوانکاران بۆ دۆزەخ جیا، لە بەرێکرانی پارێزکاران بۆ بەھەشت، دەفەرموێ: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۝٨٥ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرْدًا ۝٨٦﴾ ئەو پۆزە ی پارێزکاران، بەرەو (خوا) خاوەن بەزەیی وەك و شاند بەرێ دەکەین بە پێزو حورمەتەو، تاوانبارانیش بەرەو دۆزەخ لێدەخوین بە تینووێت ی،

کهواته: ئەوێ له سوورەتی (الزمر)دا بە گشتی هاتو، له سوورەتی (مریم)دا
 پروونکراوەتەو که ئەو دوو بەرپرکارانە له یەك جیان.

ئەجا پرووداوەکانی قوئای سییەم، واتە: بەرپرکاری پارێزکاران بو بەهەشت
 و، تاوانکاران بو دۆزەخ، کۆمەڵێک پروودای تیدا دەبن، که من هەروا بە خیرایی
 له چوارده خالدا ئاماژەیان پێدەکەم:

۱- کۆتایی پێهاتی لێسرانەووە دابەشکرانی لیستی کردەووەکان، ئەوێش سەرەتای
 بەرپرکارانە بەرەو بەهەشت و دۆزەخ، وەك له سوورەتی (الزمر)دا دەفەرموێ:
 ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَتْ بِالنَّبِيِّنَ وَالشُّهَدَاءِ وَفُضِيَ بَيْنَهُمْ
 بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (٦٩)

۲- بەرپرکاری هەر کام له مرووفەکان بەرەو بەهەشت و دۆزەخ بە گشتی، که دیارە هەر
 کامیان کۆمەڵ کۆمەڵ بەرپر دەکرێن، وەك و له ئایەتەکانی سوورەتی (الزمر)دا هاتو،
 که پیشتر خۆبندماننەو، ئایەتەکانی: (٧١ - ٧٣)، ئەویش دیارە بەهۆی ئەووەوێه که
 مرووفەکان له دنیا دا شوێن کۆتێ کەوتن، چ بەرنامەیهك، چ سەرکردەیهك و، چ کەسێک
 بکەنە پیشڕەوی چاوساگی خۆیان، له قیامەتدا له گەڵ ئەو دەبن، وەك پێغەمبەر ﷺ
 فەرمووێهتی: {الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ} (أخرجه البخاري: ٥٨١٩، ومسلم: ٦٨٨٨)، واتە: مرووف
 له گەڵ ئەو کەسەدایه که خۆشیدەوێ، واتە: له دنیا دا، هەورەها پێغەمبەری خوا ﷺ
 فەرمووێهتی: {الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ} (أخرجه أحمد: ٨٣٩٨،
 وحسنه الألباني)، واتە: مرووف بە پێی دینی دوست و خۆشەویستهکە ی خۆی دەبێ، [له
 پوژی دوا یی دا] هەر کامێکتان با باش سەرنج بدات له گەڵ کۆ دا دەبێ!

۳- چۆنیەتی بەرپرکاری بێپروا خۆ پێ گەورەکان بەرەو دۆزەخ، جیا یه له چۆنیەتی
 بەرپرکاری پارێزکاران بەرەو بەهەشت، که پیشتریش ئاماژەمان پێدا: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ
 الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾ (٨٥) ﴿وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا﴾ (٨٦) ﴿مریم، وشە ی
 (وَفْد) کۆی (وَافِد) ه و به (وَفُود)یش کۆدەکرێتەو، ناو ه بو کەسانیک که سواری و لاخ

بوون، به ره و لای حوکمران و پادشایه ک ده چن به پریزو حورمه ته وه، به لام (ورد) ناوه بو کومه لیکی تینوو که ده برینه سه ر ئاو، زیاتر بو ئازده لیش به کارده هیتری.

۴- ته هلی ئیمانی پاریزکار له لایهن فریشته کانه وه پیشوازیان لی ده کری، به لام بیروایانی تاوانبار سه رزه نشت ده کری و پرووی ره خنه و گله بیان تیده کری، که له ئایه ته کانی سووره تی (الزمر) دا خوی په روه ردگار به نسبت بیروایانه وه فهرمووی: ﴿قِيلَ ادْخُلُوا ابْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَاَنْتُمْ مَوْنَى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ (۷۲) به لام به نسبت پاریزکارانه وه: ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ (۷۲) الزمر.

۵- دۆزه خ له بیروایه کان زور تووره ده بی و خه ریکه بیچری له داخ و خه فه تان، به لام به هه شت بو پاریزکاران نیزیک ده خریته وه، ده رازیندریته وه تا ک له دووره وه پی دلخوش بن، وه ک خوی کاربه جی ده فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيُسَّ السَّامِصِيرُ﴾ (۶) إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿۷﴾ تَكَادُ تَمَيِّرُ مِنَ الْغَيْظِ كَلِمًا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿۸﴾ الملک.

به نسبت برودادارانیسه وه: ﴿وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ﴾ (۳۱) ق، ﴿وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ﴾ (۱۳) التکویر، (أُزْلِفَتْ) یانی: نیزیک خرایه وه، هه ندیکیش گوتوو یانه: رازینرایه وه.

۶- خوا ﷻ سلاو ده کات له به هه شتییه کان و پیروزباییان لی ده کات، به لام ته هلی ناگری دۆزه خ، خوا نه ته ماشاین ده کات و، نه ده یاندوینی، به لکو تووره یی و غه زه بی خوا له سه ریان داده به زی، وه ک و خوا ﷻ له باره ی ئیماندارانه وه ده فهرمووی: ﴿يَحْتَتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا﴾ (۴۴) الأحزاب، هه روه ها له سووره تی (یس) دا ده فهرمووی: ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ (۵۸).

به لام به نسبت بیروایانه وه: ﴿وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ﴾ (۵۹) أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىءَ آدَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۶۰﴾ وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۶۱﴾ یس.

۷- بېيرويانى جند، واتە: (شەیتانەكان) و، كافرهكانى مروّف هەموویان پێکەوه بەرەو دۆزەخ بەرپى دەکړن، وهکو دەفهرموئ: ﴿فَورِيكَ لَنَحْشُرَنَّهُم وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًا﴾ ﴿۶۸﴾ مريم، سویند به پهروهردگارت بېيروایهكان و شەیتانەكان پێکەوه بەرپى دەکەین، دواى لهسەر چۆکان له دەورى دۆزەخ ئامادهیان دەکەین، له سوورپهتى (الشعراء) یشدا خواى پهروهردگار دیسان باسى هەردووکیان دەکات: ﴿فَكَبَّكُوا فِيهَا هُم وَالْغَاوُونَ﴾ ﴿۶۹﴾ واتە: هەموویان لهپهورو دەخرینه نیو دۆزەخهوه.

۸- بېيروایان به پى ریزبهندی خراپى کردەوهکانیان و، سهختى کوفرو بېيرواییهکەیان، دیاره دەخرینه دۆزەخهوه، وهک له سوورپهتى (مريم) دا دەفهرموئ: ﴿ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عَيْنًا﴾ ﴿۶۹﴾ ﴿ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًا﴾ ﴿۷۰﴾ ئیمه له هەر کۆمهلیک کامهیان پتر له (خوای) بهبهزەیی یاخی بووئ، دەرى دەکیشین، دواى ئیمه زانترین بهکەسانیک که دەبئ پشتر بخرینه نیو ئاگرى دۆزەخهوه، کهواتە: هەر کامیکیان بهپى کردەوهى خوئ زووتر دەخریته دۆزەخ، [یاخود سزایهکەى قورستر دەبئ].

۹- مروّف و جند دەچنه سوئى دۆزەخ، بهلام دواى خوا پارێزکاران دهرباز دەکات، بېيروایانى ستهمکار لهویدا بهجیدئلی: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾ ﴿۷۱﴾ ﴿ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًا﴾ ﴿۷۲﴾ مريم، واتە: هیچ کامیک له ئیوه نیه، مهگەر دهچینه سوئى دۆزەخ، ئهوه بریارى پهروهردگارتەو براوهتهوه، دواى ئهوانهى پارێزگاریان کردوه دهربازى دهکەین و ستهمکارانیش لهسەر چۆکان به لهپهو پرو کهوتووئى لهویدا بهجیدئلین.

۱۰- بېيروایان هەر که دهچنه نیو ئاگر، دهست دهکەن به نهفرین له یهکدى کردن و، حاشا له یهکدى کردن، ئهمیش له زۆر شوئنى قورئاندا هاتوه، بۆ وینه: خوا دەفهرموئ: ﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ آخَهَا﴾ ﴿۷۳﴾ الأعراف، واتە: .... هەر کاتیک کۆمهلیک دهچن نهفرین له کۆمهلهکەى پشیان دهکەن، ههروهها له سوورپهتى (البقرة) دا دەفهرموئ: ﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا

مَنْ الذِّبْتُ أَتَّبِعُوا وَرَأُوا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿٣٨﴾ واته: کاتیک
تهوانه‌ی په‌پړه‌ویان لیکرابوو، دووریان کرد له‌وانه‌ی که شوینیان که‌وتوون و، نازارو
سزای خوږان بینی، په‌یوه‌ندیه‌کانیان له نټوان دا پچران.

۱۱- داواکردنی بیهیزه هه لڤه له تینراوه کان و به کریگیراوه کان، له سه رکرده و گه وره کانیاں که سوو دیکیان پێ بگه یه نن، ئه گهر که میش بێ، وهك و ئه وهی سزایان له سه ر سووک بکهن، به لام وه لامد رانه وه یان به وه لامیکی ساردو سپ، ئه میش له زۆر شوینی قورئاندا هاتوه، بو وینه: له سووره تی (ابراهیم) دا ده فه رموی: ﴿وَبِرِّزُوا لِلّٰهِ جَمِیْعًا فَقَالَ الضُّعَفَاۗءُ لِلَّذِیۡنَ اُسْتُكْبِرُوۡا اِنَّا کُنَّا لَکُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوۡنَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ قَالُوۡا لَوْ هَدٰۤنَا اللّٰهُ لَهٰدٰیۤنَکُمْ سَوَآءٌ عَلٰیۤنَا اَجْرُ عَنَّا اَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِیۡصٍ ۝۱۱﴾ واته: هه موویان تیکرا که وتنه گوڤی بو خوا ﷻ، بیهیزه کان به وانه ی خوڤان به زلگرت بوو گو تیان: ئیمه له دنیا دا شوینکه وتوو ی ئیوه بووین، ئایا هیچ له سزای خوا مان له کوڵ ده که نه وه؟ گو تیان: ئه گهر خوا ئیمه ی راسته ری کردبایه، ئیمه ش ئیوه مان راسته ری ده کرد، به کسانه ناره حه تی ده رب رین، یان خو مان را بگرین، هیچ ری ده رباز بوو مان نیه.

۱۲- دووری کردنی ئیبلیس له شوینکه وتوووه کانی و، راگه یاندنی بۆ چه‌ند راستیه‌کی زۆر تال و سه‌ره‌زنه‌شکردنی بۆیان، وه‌ك له سووپه‌تی (ابراهیم) دا هاتوه، ئیبلیس ده‌لێ: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُمْ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

۱۳- ئەھلى ئيمان و تەقوا ستايشى خوا بەرز دەكەن، كەمپراستە پڻى كرددوون، خواش دَل و دەروونيان پاك دەكاتەو، لہ كینەو بوغز بەرانبەر يەكديى و، برايتەكەيان بەردەوام دەبى و خوشەويستيشيان بەردەوام دەبى، وەك خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَزَعْنَا مَا فِي صُؤْرِهِمْ مِنْ غَلِي تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا

وَمَا كُنَّا لِنَهْدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَيْنَا اللَّهَ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولٌ رَيْنَا بِالْحَقِّ وَتُودُوا أَنْ تُلْكُمُ الْجَنَّةَ أَوْرِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ الأعراف، ههروهها له سوورهدی (الزخرف) دا خوا دهفهرموی: ﴿الْأَخْلَاءَ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ ﴿٦٧﴾، لهو پوژدها تهوانهی له دنیادا پیکهوه دوست و نیزیکی یه کدی بوون، ههموو لیک دهبنه دوژمن جگه له پاریزکاران.

۱۴- هاتنی خوا ﴿و﴾ فریشتهکانی، بهرهو تهو شوینهی که پاک و پیسانی لی دهبی و، خهفت خواردنی بابای بیپروا لهسه رهوه که له دهستی چوهو، موژده دانی خوا ﴿و﴾ به تههلی ئیمان، بهوه که لیان رازیو دهیانخاته بههشتهکهی خویهوه، وهک خوا دهفهرموی: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ ﴿٢٢﴾ وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْذِكُرُ الْإِنْسَانَ وَاتَى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدِمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَتَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادْخُلِي فِي عِذِّي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخِلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾ الفجر، واته: تهوه پهروهردگارت هات و فریشتهکانیش ریز ریز، تهو پوژده دوزهخ دههینری، ئینسان (واته: ئینسانی بیپروا)، بیر دیتهوه پهند وهردهگری، بهلام پهند وهرگرتن و وهبیرهاتنهوه هیچ سوودیکی نیه، دهلی: خوژگه شتیکی باشم بو تهم زیانهی ئیستا پیش خستبایه، لهو پوژدها هیچ کهسیک تهو سزا نادات، وهک که خوا سزای تهویدا، هیچ کهسیک سزا نادات، هیچ کهسیک وهک تهو کهلهپچه دهکری ئاوا کهلهپچه ناکات، بهلام تهی نهفسی ئارامگرتوو بگهپیوه بو لای پهروهردگارت، توش رازی تهویش له تو رازی، بچو نیو بندهکان، بچو نیو باخ و گول و گولزارو بههشتهکهمهوه که بوم ناماده کردووی.

تهمه کورتهیهک بوو له باسی پوژی دواپی، وهک گوتم لهبه رپوشنای تهو کتیهدا، که کتیبی ههشتهمی مهوسووعهی (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، ههلبته من زور به خولاصهیی به گوشراوی هیناومه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہفسیری سوورہتی

الْإِنشِائِ

راځه يانډنې مه ځه ټې ماموښتا عهلي باپير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

له نوره ځمعه لايه نيوپېښگان نه ځه ټېښتېښ
Stay in touch on social media
نځي معكم غير مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - گوردي

راځه يانډنې مه ځه ټې ماموښتا عهلي باپير

عهلي باپير/ AliBapir

AliBapir/ عهلي باپير

که ټاڼي
راځه يانډنې مه ځه ټې ماموښتا عهلي باپير

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

دهستیک

به پړزان!

نهم پړو که (۲۸) ی شه ووالی سالی (۱۴۴۱) ی کوچییه، به رانبهر (۲۰۲۰/۶/۲۰) ی زایینی، له شاری هه ولیر، خوا پشتیوان بی دهست ده که یین به ته فسیری سوورپه تی (الإنسان)، سهره تاش وهک عاده تی خو مان، پیناسه و نیوه پړوکی نهم سوورپه تی موباره که له هه وت برکه دا ده خه یینه پروو:

پیناسه ی سوورپه تی (الإنسان) و بابه ته کانی

یه که م: ناوی نهم سوورپه ته:

نهم سوورپه ته چند ناویکی ههن، وهک هه ندیک له سوورپه ته کانی دیکه ی قورئان، ناوی هه ره باویان بریتیه له: (سورة الإنسان)، به لام چند ناویکی دیکه شی بو به کار هیئراون: ۱- (سورة هل آتی علی الإنسان)، ۲- (سورة الدهر)، ۳- (سورة الأمشاج)، ۴- (سورة الأبرار)، هه موویان ده بنه پینج ناو، به لام ناوی زانراوتری (سورة الإنسان) ه، لهو باره وهش دوو دهق دینین:

دهقی یه که میان: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ: ﴿الْم ۱﴾ تَزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۲﴾ السَّجْدَةِ فِي الرُّكْعَةِ الْأُولَى، وَفِي الثَّانِيَةِ: ﴿هَلْ آتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ ۱﴾ (الإنسان) (أخرجه البخاري: ۸۹۱، ۱۰۶۸، ومسلم: ۲۰۳۲، والنسائي: ۹۵۴).

واته: نه بوو هورپه رپه ﷺ گپراو یه ته وه که پیغمبر ﷺ له نویژی به یانیانی پړوژی جومعه له رکاتی یه که م دا (له دوا ی فاتحه) سوورپتی: ﴿الْم ۱﴾ تَزِيلُ

اَلْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ ى خويندوهو، له پركاتی دووه مدا
(دواى سووره تی فاتیحه) سووره تی: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ...﴾ ﴿١﴾ ى
خويندوه.

ده قى دووه م: {عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ
مِّنَ الدَّهْرِ...﴾ ﴿١﴾ الْإِنْسَان، حَتَّى خَتَمَهَا، ثُمَّ قَالَ: إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ، وَأَسْمَعُ مَا
لَا تَسْمَعُونَ، أَطَّتِ السَّمَاءُ وَحُقَّ لَهَا أَنْ تَنْطُ، مَا فِيهَا مَوْضِعُ أَرْبَعِ أَصَابِعٍ إِلَّا وَمَلَكٌ
وَاضِعٌ جَبْهَتَهُ سَاجِدًا لِلَّهِ، وَاللَّهِ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ، لَصَحَبْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا،
وَمَا تَلَذَّذْتُمْ بِالنِّسَاءِ عَلَى الْفُرْشِ، وَلَخَرَجْتُمْ إِلَى الصَّعِدَاتِ تَجَارُونَ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ج ٥، ص ١٧٣، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٢٣١٢، وَابْنُ مَاجَهَ: ٤١٩٠، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي
صَحِيحِ سَنَنِ ابْنِ مَاجَهَ: ٣٣٧٨).

واته: ئه بوو زه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گيرپته وه كه پيغهمبه رى خوا ﷺ ئه م سووره ته ى
خويندوته وه: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ...﴾ ﴿١﴾ الْإِنْسَان، تاكو ته واوى
كردوه، دواى فهرموويه تی: ئه وهى من دهيينم ئيوه نايينن و، ئه وهى من
دهيبيستم ئيوه نايبيستن، ئاسمان جيپه ى هات (يان نقه ى هات)، شايسته ى
ئه وه شه جيپه ى بى، چونكه هيچ شوينى چوار په نجه يه ك نيه له ئاسمان دا،
مه گهر فريشته يه ك نيو چاوانى بو خوا خستوته سهر زهوى و كړنووشى بردوه،
سویند به خوا ئه گهر ئه وهى من دهيزانم ئيوه زانباتان، زور به كه مى
پيده كنين و زوريش ده گريان و، له گهل ئافره تاندا له سهر جيگا نه ده خه وتن و
چيژتان لى وه رنه ده گرتن و، وه ده شت و كيوان ده كه وتن (ده چوونه به رزايان) و
له خوا (عزَّ وَجَلَّ) ده پارانه وهو له به رى ده كوپرووزانه وه.

كه ده فهرموى: (أَطَّتِ السَّمَاءُ، أَطَّ يَنْطُ أَطًا وَأَطِيطًا: صَوْتٌ، قَالُوا: شَجَانِي أَطِيطُ
الرُّكَّابِ، وَأَطَّ الظَّهْرُ: صَوْتٌ مِّنْ ثِقَلِ الْحِمْلِ)، وشه ى (أَطَّ يَنْطُ)، نجا (أَطًا وَأَطِيطًا)،
هه ردووكيان چاوگن، واته: (صَوْتٌ)، دهنگى ليتهات، عه رهب گوتوويانه: (شَجَانِي

أَطِيط الرِّكَاب)، واتە: غۆربەتیی بۆ ھینام، سۆزی جوولاندم جیڤە ی بارەکان (نقە ی بارەکان)، (وَأَطَّ الظُّهْرُ: صَوْتُ مَنْ ثَقُلَ الْحِمْلُ)، پشتی و لاخە کە جیڤە ی ھات، ئەگەر باریکی قورسی بخڕیتە سەر، نقە ی دی، جیڤە ی دی و پێی دەگوتری: (أَطِيط).

دووھەم: شوینی دابەزینی:

لەبارە ی شوینی دابەزینی ئەم سوورپەتە موبارە کەو، مشتومری زۆر لە نێو زانایاندا بوو، مشتومرە زۆرە کەش لە ھەندیك گێردراوانەو سەری ھەلداو، ئەگەرنا بە بۆچوونی بەندە، ھەر کەسێک سەیری نێو پڕۆکی سوورپەتە کە بکات، دڵیا دەبێ ئەم سوورپەتەش سوورپەتێکی مەککەییە، چونکە ھەم شیوازە کە ی ھەم نێو پڕۆکە کە ی، پێکەلپێکە لە گەل شیواز (شیوازی دەرپرین) و، نێو پڕۆکی واتاو مەبەستەکانی قورئانی مەککە ی.

ئنجای جی سەرنج ئەو ھە یە کە ھەر کام لە لایەنگرانی دوو پایەکان واتە: ئەوانە ی گوتوو یانە: مەککەییەو، ئەوانەش کە گوتوو یانە: مەدینەییە، گوتوو یانە: ئەو پایە پای زۆرینە یە، بەلام زۆر بەیان پریان وایە کە ئەم سوورپەتە مەککەییە.

زۆریش پێم سەیر بوو کە (القرطبي) لە تەفسیرە کە ی خۆیدا دەلی: ئەم سوورپەتە مەدینەییە بە پای زۆرینە، کە وەك دوا یی باسی دەکەم شیعە ئەو ھە یان کردۆتە بیانوو و دەستە چیلە ی بە مەدینە یی لە قەلەم دانێ ئەو سوورپەتە، ھەلبەتە لەبەر مەبەستێک کە دوا یی پووێ دەکەمەو، بەلام شیوازو نێو پڕۆکی ئەم سوورپەتە بە ئاشکرا پێمان دەلین: ئەم سوورپەتە مەککەییە، ئنجای وەك (محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسیرە کە ی خۆی دا گوتوو یە تی: پەنگە ھاندەری بە مەدینە یی دانانی ئەم سوورپەتە، ئەو گێردراوانە بن کە دەلین: ﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾ (۸) إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿۱﴾ ﴿۱﴾

لەبارەى خواردن پێدانی عەلى و فەتیمەو (خوایى پازى بێ) بە نەدارو هەتیوو دىل، هاتۆتە خواری، بەلام زانیانی فەرموودەناس، تێکپرای ئەو پریوایەتەیان بە درۆو هەلبەستراو داناون.

کورتە هەلسەنگەندىكى ئەو گێررەنەوێ دەلێن: ئەو ئایەتەنە لە بارەى عەلى و فەتیمەو (رضي الله عنهما) هاتوونە خواری:

سەرەتا سەرنج ڕادەكێشم بۆ قسەیهى (الشوكاني) لە (فتح القدیر) دا كە ئەویش ئەو پریوایەتەنە دى، بەلام لە دواى دەرھێنەر (مُخْرَج) ى دەقەكانى تەفسیری (فتح القدیر)^(۱) گوتووێت: (أُخْرِجَهُ ابْنُ الْجَوْزِيِّ فِي الْمَوْضُوعَاتِ: ج ۱، ص ۲۹۰)، واتە: ئەم دەقە (ابن الجوزي) لە (الموضوعات) دا هێناوێت.^(۲)

هەرۆهە لە پەراوێزى تەفسیری (الكشاف) یشدا، بە تەخریجى (الحافظ ابن حجر العسقلاني)^(۳)، بەژمارە: ۱۲۵۸ بەهەمان شیۆ هاتووە.

دیسان لە پەراوێزى (تفسير القرطبي) یش دا ئاماژە بەو کراوە كە ئەم دەقە هەلبەستراوە.

لێرەدا دەمەوێ تۆزێك وردەکاریی ئەو بەس بەكم كە بۆچى هەندێك لە زانیان گوتووینە: ئەم سوورەتە مەدینەییە، كە لەپراستییدا هێچى وەك قورئانى مەدینەیی ناچى، نە نێوەرۆكى، نە شیوازەكەى، ئنجا ئەو دەبێ عیپەت و پەندىكى گەورەى لى وەربگیرى و، هەر لە خووە هەرچى لە كتیبان دا هات، یەكسەر وەرنەگیرى بەبێ ڕامان و لیۆردبوونەو، چونكە ئەو گێرراوێ تەفسیری (الكشاف) هێناوێت و ئاشكراشە، زەمەخشەرى فەرموودەناس (محدث) نەبوو، بۆیە بۆ سەنەدى فەرموودەكان پشتى پى نەبەسترتى و هەندێك، گێرراوێ

(۱) لە بەرگى (۵) تەفسیرەكەیدا لاپەرە (۴۲۳)، لە دەقى ژمارە: (۲۸۰۶) دا.

(۲) (الموضوعات) ناوی كێتییكە (ابن الجوزي) نووسیویەتی لە بارەى ئەو دەقەنەوێ بەزارى پێغەمبەرەو ﷺ هەلبەستراون.

(۳) ج ۴، ص ۶۷۰.

دیکه ش دیني که پیه وانه ی عه قل و مه نطقن و، پیچه وانه ی پروو حی قورئان و سوننه تن، ویرای ته ووه ی له پرووی سهندیشه وه هیچ پشت راستکراوه نین، به لام جیی سه رسورمان ته ووه یه که (القرطبي) له ته فسیره که ی خو ی (الجامع لأحكام القرآن) دا^(۱) ته و گپرا ووه یه به دوورو دریزیی هیئا ووه، دوا ییش له سه ر زمان ی (الترمذی الحکیم أبو عبد الله) له کتیی (نوادر الأصول) دا، په خنه ی ته و ده قه ده کات، به لام مادام په خنه ی ده کات، بوچی هه مووی به دوورو دریزیی هیئا ووه؟!

(القرطبي) ده لی: (وَقَدْ ذَكَرَ النَّقَّاشُ وَالثَّعْلَبِيُّ وَالْقُشَيْرِيُّ وَعَيْرٌ وَاحِدٌ مِنَ الْمُفْسِّرِينَ فِي قِصَّةِ عَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَجَارِيَتِهِمَا، حَدِيثًا لَا يَصِحُّ وَلَا يَثْبُتُ، رَوَاهُ لَيْثٌ عَنْ مُجَاهِدٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ)^(۲) واته: هه ر کام له (نقاش) و (ثعلبي) و (قشيري) و ژماره یه که له پروونکه ره وانی دیکه ش له به سه ره اته که ی (علي وفاطمة) و که نيزه که که یان دا، قسه یه کیان هیئا ووه که راست و چه سپاو نیه، (لیث) له (مجاهد) له (ابن عباس) وه هیئا ووه تی.

ئجا ته وه جیی ده ستخو شیه که له سه ره تا وه گوتوو یه تی: راست و چه سپاو نیه، به لام بوچی له ته فسیره که یدا سی لاپه رو نیوی پی گرتوون؟! به سه ره اته که ش به گشتی به مجوره یه گوا یه: ته دوو ئایه ته موباره که: ﴿يُؤْفُونَ بِالْأَنْذَرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾^(۷) وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حَيْثُ مَسْكِنًا وَيَتِمَّ وَأَسِيرًا^(۸)، به و بوئه وه هاتوونه خوار:

که رۆژێك حه سه ن و حوسه ی (خوا لیان پازی بی) نه خو ش ده که ون، پیغه مبه ری خواش ﷺ سه ردانیان ده کات و، خه لکی عه ره ب به گشتی سه ردانیان ده که ن، عه لی با ی حه سه ن و حوسه ین خوا له هه موویان پازی بی ده دوین، (جابر الجعفي) له (قنبر) خزمه تکاری عه لی (خوا لیان پازی بی)، پریوا یه ته که ئاوا دیني، ده لی: حه سه ن و حوسه ین نه خو ش بوون تا کو ها ووه لانی پیغه مبه ر

(۱) ج ۱۹، ص ۹۹-۱۰۲.

(۲) الجامع لأحكام القرآن: برقم: ۶۲۰۸.

سەردانی ھەسەن و ھوسەینیان کرد، ئەبوو بەکر (خوای پەزى بى) گوتى: ئەى بابى ھەسەن! ئەگەر شتێکت لەخۆت گرتبایە (نەزىکت کردبایە) ھەر لەخۆ گرتتێک کە جیبەجى نەکرى ھىچ نى، شتێک لەخۆت بگرە بۆ ئەوھى ھەسەن و ھوسەین چاک بئەو، عەلییش عليه السلام دەلى: ئەگەر ئەم دوو کوپەم چاک بوونەو، لەخۆمى دەگرم: سى پۆژان وەك سوپاسگوزارى بۆ خوا بەپۆژوو بىم، کەنیزەکیى نەوبیشتیان دەبى (واتە: ھى لای ھەبەشە) ئەویش دەلى: ئەگەر ئەو دوو گەورەم چاکبوونەو، منیش سى پۆژان وەك سوپاسکردن بۆ خوا بەپۆژوو دەبىم، فاتىمەش (خوای پەزى بى) ئەویش بەھەمان شىو دەلى: ئەگەر ئەم دوو کوپەم چاک بوونەو، سى پۆژان بەپۆژوو دەبىم، دواى ئەوھى چاک دەبنەو، لەمالى عەلىیدا عليه السلام ھىچ شتێکیان نابى، عەلى دەچى بۆ لای شەمعوونى کوپى حارىەى خەبەرەى (کە جوولەکەيەك بوو) سى پە جوى لى قەرەز دەکات و، دەیانھێنیتەو لەلایەكى مالىيان دادەنى.

فاتىمەش ھەلدەستى يەکیک لەو سى پەيە دەھارپى و دەیکاتە نان، ئنجا عەلى نوێژ لەگەڵ پىغەمبەردا عليه السلام دەکات و دیتەو مالى، خواردنەکەى لەپیش دادەنێن، (لەگىراوھەيەكى دیکەدا ھاتو کە کەنیزەکە ئەو پە جویەى کردۆتە پىنج نان، پىنج خوولکە) و لەپیشیان دادەنرێن (بەھىساب دوویان بۆ عەلى و فاتىمە، دووشیان بۆ ھەسەن و ھوسەین، يەکیشتیان بۆ کەنیزەکەيان، ئەو پىنج) بەلام نەدارىک دى دەلى: ئەى بنەمالەى پىغەمبەرى خوا عليه السلام! ھىچ شتێکمان نىو، من يەکیکم لە نەدارەکانى ئۆممەتى موھەممەد عليه السلام زۆرىشم برسىيە، خواردنم بدەنى خوا خواردنتان پى بدات لەسفرەکانى بەھەشت، ئنجا عەلى عليه السلام شىعەرىکى ھەشت نوو دەبەيتى، دەلى و بانگى فاتىمە دەکات و مەدحى دەکات و دەلى: ئەو خواردنە پىنە، فاتىمەش بەھەمان شىو و خواردنەکە دەدەن بەوو، ئەو شەوو پۆژە ھىچیان نابى بىخۆن.

پوڙی دووه میس ربهی دووه می جویه که ده که نه پینج کولیره و دایانده نین و،
دوای نهوهی علی علیه السلام له مزگهوت ده گه پیته وه که به پوڙووش بوون، هه تیویک
دی داوای خوارد ده کات، دیسان علی چهند شیعیک ده لی و، فاتیمه ش له
وه لامیدا چهند شیعیک ده لی و، نهو جاره ش کولیره کان ده دن به هه تیوه که.

پوڙی سییه میس دیلیک دی، که نهوه پوڙی سییه مه و به پوڙوون و هیچیشیان
نه خواردوه و، بو به ربانگ دایانناوه و ربهی سییه می جویه که یان کردوته کولیره و
دیله که داوای خواردنیان لی ده کات، علی علیه السلام چهند شیعیک ده لی، وه هاندانی
فاتیمه و فاتیمه ش (خوا لی رازی بی) له وه لامیدا چهند شیعیک ده لی، ئیدی
سی شهو و سی پوڙان به برسیه تی ده میننه وه و به پوڙووش بوون، دوایی
پیغه مبهری خوا علیه السلام که ده چن ته ماشا ده کات هه سهن و حوسهین که تازه ش
له نه خوشی چاک بوونه وه و سکیان به پشتیان وه نووساوه، علی و فاطیمه ش
به هه مان شیوه سکیان به پشتیان وه نووساوه و زور زور برسیین، نهویش علیه السلام
بویان ده گریاو زور نارعهت ده بی و ده فهرموئ: **بَنَی مَالِیْ یَغْهَمِبْهْرِی خَوَا علیه السلام**
له برسان ده مرن! **تَجَا جِیْرِیْل دَادَه بَه زَی و سوو پرتی: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِیْنٌ**
مِّنَ الدَّهْرِ ﴿۱﴾ ده خوینیته وه و، ده لی: نهی موحه ممه د! پیروزبایت لی بی نه م
سوو پرته بگره، نهوه به بونهی نهو هه لو یستهی علی و فاتیمه ی هاوسه ری
(خوا لیان رازی بی)، هه ردوو کوره که یان هه سهن و حوسهین و که نیه که که یانه وه
دابه زیوه!

شایانی باسیشه: من سی ته فسیری شیعه کانم له لان: ۱- (تفسیر المیزان) و ۲-
(تفسیر الکاشف) و ۳- ته فسیری (مونه).

۱- ته فسیری (المیزان) که هی موحه ممه د حوسین ته باته بائییه ^(۱)، نهو ریوایه ته دینتی، بی
نهوهی قسه ی له سه ر بکات به لکو ده لی: نهوه له سه رچاوه کانی نهه لی سونه تدا هاتوه.

۲- تەفسیری (نمونه)^(۱)ش، بەهەمان شێوە ئەو ریوایەتە دینیی و سنی چوار لاپەرەشی لەسەر دەرواو، قسەیی لەبارەووە دەکات، دوایی دەلی: (راستی عجیب است هرجای آیه و ریوایتی منتهی به فضائل علی و أهل بیت میشود، گروهی دادو فریاد بلند میکنند حساسیت فوق العاده نشان میدهند: گوئی اسلام به خطر افتاده است!).

واتە: بەراستی جیئ سەر سوڕمانە! لەهەر شوێنێک ئایەتێک، یاخود گێردراوێکە بێتە مایەیی باسکردنی سیفەتە باشەکانی عەلیی و ئەهلی بەیت، (واتە: خزمانی پیغمبەر ﷺ) هەندیک هاواریان لێ بەرز دەبێتەووە هەستیاریی زیاد لە پێویست پێشان دەدەن، وەك بلیی ئیسلام کەوتبێتە مەترسییەووە!

ئەو قسەیی تەفسیری نموونەییە.

۳- تەفسیری (کاشف)یش^(۲) کە هی موخەممەد جەواد موغنییە، دەلی: (وَفِي كَثِيرٍ مِنَ التَّفَاسِيرِ أَنَّ هَذِهِ الْآيَاتِ نَزَلَتْ فِي حَقِّ الْإِمَامِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَنُتِبَتْ عِبَارَةُ الرَّازِيِّ بِنَصِّهَا)، واتە: لەزۆر لە تەفسیرەکاندا هاتووە کە ئەم ئایەتانە لە بارەیی ئیمام عەلی کورپی ئەبی تالیبەووە ﷺ دابەزیون و، ئیمە عیبارەتە کە هی فەخرەددینی رازی دەقە کە هی دینین، (دوایی دەقە کە هی دینیی کە ئەو لەو بارەووە هانۆتە خوار).

لێرەدا من پێشێ چەند قسەییەکی (الترمذي الحكيم) دینم، نەك (إمام الترمذي) خاوەن (سنن الترمذي).

(الترمذي الحكيم) کتیبیکی هەیه بەناوی: (نوادِر الْأَصُول)، سنی تیبینی لەسەر ئەو دەقە دەخاتە روو، سەرەتاش دەلی:

دەلی: (فَهَذَا حَدِيثٌ مُرَوَّقٌ مُزَيَّفٌ، قَدْ تَطَرَّفَ فِيهِ صَاحِبُهُ حَتَّى تَشَبَّهَ عَلَى الْمُسْتَمِيعِينَ، فَالْجَاهِلُ بِهَذَا الْحَدِيثِ يَعْضُ شَفَتَيْهِ تَلَهُّفًا أَلَّا يَكُونَ بِهَذِهِ الصِّفَةِ، وَلَا يَعْلَمُ

(۱) ج ۵ ص ۳۲۸ - ۳۳۰.

(۲) ج ۷، ص ۲۸۳.

أَنَّ صَاحِبَ هَذَا الْفِعْلِ مَذْمُومٌ، واتە: ئەمە قسەیه کی پارێزراوهی پووچە، خاوەنە کەهی کە هەلیبەستوێ زۆر زیڤەرۆیی تیدا کردو، بە جوړیك ئەوانەیی بییستنی کە سیك نەشارەزا بئ، پەنگە لیوی خووی بگەزئ و بلی: بریا منیش خاوەنی ئەو سیفەتانه بوومیە، نازانی کە سیك وابکات (ئەوێ لەو گێردراوێدا هاتو) سەرزه نشتکراو. ئنجا لەوبارەوێ سئ بەلگان دینئ، منیش جگە لە دەقەکان کە بەبەلگەیان دینیتەوێ یە کسەر تەرجومەیی کوردیی دەکەم:

۱- خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿...وَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ...﴾ البقرة، لیت دەپرسن: چی ببەخشن؟ بلی: ئەوێ زیادەو ئاسان بەدەستتانهوێ دی، دەلی: (وَهُوَ الْفَضْلُ الَّذِي يُفْضَلُ عَنْ نَفْسِكَ وَعِيَالِكَ)، ئەویش ئەوێ کە لە خووت و لە مأل و خیزانت زیادە (ئەوێ ببخشە). بەلام ئەوێ خووت پیویستیی پێیەتی، ببەخشی و خیزان و مندالت برسی و ئاتاج بکە، ئەوێ شتیکی چاکت نەکردو، لەوبارەوێش لە پیغەمبەری خواو ﷺ هاتو کە فەرموویەتی: {خَيْرُ الصَّدَقَةِ مَا كَانَ عَنْ ظَهْرِ غِنَى} (أخرجه البخاري: ۱۳۶۰، وأبو داود: ۱۶۷۶، والنسائي: ۲۵۴۴)، باشتەین خیر کردن ئەوێ کە لە حالەتی هەبووندا بیت، یانی: هەتبیئت و بە دەستتەوێ بئ و لە خووت و خیزانت زیاد بئ. هەر لەوبارەوێ هەدیسیکی دیکەیی پیغەمبەریش ﷺ هاتو دەفەرموئ: {ابْدَأْ بِنَفْسِكَ فَتَصَدَّقْ عَلَيْهَا، فَإِنْ فَضَلَ شَيْءٌ فَلَا هِلَكَ، فَإِنْ فَضَلَ عَنْ أَهْلِكَ شَيْءٌ فَلِذِي قَرَابَتِكَ، فَإِنْ فَضَلَ عَنْ ذِي قَرَابَتِكَ شَيْءٌ فَهَكَذَا وَهَكَذَا} (الحديث فيه قصة ذكرها البخاري دون المتن: ۲۰۳۴، ومسلم: ۹۹۷، وابن حبان: ۳۳۳۹)، یانی: ئەگەر مأل و سامانیکت هەبوو خەرچی بکە، پێشئ بو مەسەرەفی خووتی بەکاربینە، ئنجا ئەگەر شتیکی زیاد بوو با بو خیزانت بئ کە ژياندن و، بەرپۆوەبردنی لەسەر توێ، مندال و خیزانت بئ، ئنجا ئەگەر لە خیزانت شتیکی زیڤەر بوو بابو خزمانت بئ، ئنجا ئەگەر لە خزمانیش شتیکی زیڤەر بوو، بەولاولادا ببەخشە.

خوای پەروەردگاریش لەسەر هاوسەرەکان و میڤدەکانی فەرز کردو نەفەقەیی خیزان و مندالەکانیان بکێشن، وەك پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: {كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُضَيِّعَ مَنْ

يَقُوتُ} (أخرجه أحمد: ٦٤٩٥، وأبو داود: ١٦٩٢، والحاكم: ١٥١٥، والبزار: ٢٤١٥، وابن حبان: ٤٢٤٠، والنسائي في الكبرى: ٩١٧٧)، واته: مرؤف ئهوهنده گوناچهی بهسه، که ئهوهی دهبی بیژیهنی و نهفهقهی بکیشی، زایهی بکات و پشتگوئی بخا.

کهواته: به پپی ئایهتهکان و بهپپی فهرمایشتهکانی پیغهمبهری خوا ﷺ ئهوه شتیکی پهسند و ستایشکراو نیه تاکو مهدهح بی بو عهلی و فاطیمه خوا لییان رازی بی.

٢- ئایا هیچ عاقلێک پپی وایه عهلی ﷺ هیندهی نهزانیی بچی دوو کوری پینج شهش سآلهی خو، سی شهوو رۆژان برسیی بکات که تازه له نهخووشی ههلساونهوه، ههتا سکیان به پشتیانوهه بنووسیتهوهو چاویان قوول بن و، پیغهمبهری خوا ﷺ بویان بگری؟! ئنجا باشه ئهوه عهلی ﷺ ئهو کارهی کرد و خهلکی بهسهه خویدا ههلبژارد: رۆژێک نهدارێک و، رۆژێک ههتیوێک و، رۆژێک دیلیک، بهلام ئایا بوی ههیه خیزانیشی ئهرکدار بکات بهوه؟ ئنجا ئهوه خیزانیشی لهگهڵیدا هاوکار بوو که فاطیمهیه ﷺ، ئایا بویان ههیه دوو مندالی نهبالقیی پینج شهش سآله، سی شهوو سی رۆژان برسیی بکه، ئهوه چیه، خیر دهکه؟ بهراستی گێردراوهی وا ههر خهلکی کهودهن و نهزان پهواجی لهلای ههیهو عهلی و فاطیمه (خوا لییان رازی بی) لییان ناوهشیتهوهو، گومانی وایان پی نابهن که کاری وایان پآل بدریته لا.

٣- ئایا کی ئهوه ههموو شیعرانهی لهبههه کردن؟ که نزیکههی سی چل بهیته شیعره، کی لهوی بوو ئهوه ههموو شیعرانه لهبههه بکات؟ هی عهلی ﷺ که فهلمان به فاطیمه دهکاو مهدهحی دهکاو هانی دهدهات، که ئهوه رۆژه ئهوه خیره بکه، فاطیمهش ههر بهشیعر وهلامی دهدهاتهوهو ههرسی رۆژهکان، ههم عهلی شیعر دهلی و، ههم فاطیمه شیعر دهلی، بهو حالهتی برسییهتییهش.

منیش پهخنهکانیم زۆر پی بهجین و ئهوه قسهیهشیم پی بهجیه، که دهلی: ئهم جوهره ریوايه تانه واییدهچی کهسانیک که سجن کراون و سآلانی زۆر له سجنی زآلمهکاندا

ماونەووەو هیچ ئیشیان نەبوو، دانیشتوون ئەو حیکایەتەنەیان هەڵبەستوون و، پالێاندانە لای پێغەمبەری خوا ﷺ.

لە کۆتایی دا دەلێم:

تەفسیری (القرطبي) هەر باشە کە بەسەرھاتەکە ی هیناوە باسی سەنەدەکە ی کردووە، کە هیچ نیە و راست نیە، بەلام تەفسیری (الکشاف) هیناویەتی بـ ئەوێ قسە لە سەر سەنەدەکە ی بکات، هەر وەھا فەخرەددینی رازی هیناویەتی و گەلێک لە تەفسیرەکانی دیکەش هیناویانە، ئنجا شیعەکانیش هینانی لە تەفسیرەکانی زانایانی دیکە ی ئیسلام دا جگە لە شیعە^(۱)، ئەو دەکەنە بیانوو و دەستەچیلە ی ئەوێ ئەو گێرراوانە راستن، چونکە ئەھا نەیارەکانی خوشمان هیناویان!

ئنجا بەراستی ئەو قسە یە تەفسیری (نمونه) کە لە زۆر جێی دیکەش دا ئەو جوۆرە قسانە دەکات، بە دلڕەشییەک و گومانی خراپ پـی بردنێکی زۆرەو، بە لە پشت پەردە یەکی رەش تەماشاکردنێکی زۆرەو، باسی زۆرە ی زانایانی ئیسلام و زۆرە ی مسوڵمانان دەکات، ئەگەر نا کە ی وایە، هەرکاتێک مەدحی عەلی کرابـی و مەدحی فاتیمە کرابـی (خوا لێیان رازی بـی) زانایانی دیکە ی ئیسلام

(۱) من ئەگەر ناچار نەبم وشە ی ئەهلی سوننە بەکارناھێنم، چونکە شیعە ئەو شیعە یە، شیعە و خەواریج و مورجیئە و موعتەزلیە و قەدەرییە، بەلام زۆرینە ی مسوڵمانان پـیوست ناکات وەک کۆمەلێک و تائیفە یەک لە بەرانبەر تائیفە و کۆمەلەکانی دیکە دا باس بکریـن، بەلکو دەبـی بـلێـن: مسوڵمانان بە گشتی، وەک من لە مەسووعە ی: (بیرکردنەوێ ئیسلامی لە نـیوان وەحیی و واقعیدا) لە بەرگی دووھەدا، باسم کردو، کە لە راستییدا زۆرینە ی مسوڵمانان ستەمیان لـی دەکری، ئەگەر ناویکیان بۆ هەلبدری وەک (أهل السنة) یان (أهل السنة والجماعة)، چونکە ئەو ناویکی مـیژووویە و نابـی زۆرینە ی مسوڵمانانی تـیدا قەتـیس بکریـن و، مەرجیش نیە هەرکەس ئەو ناو مـیژووویە ی هەلگرتو، لەگەلیدا گونجاوو پـر بە پـست بـی، بۆیە سەلامەتر وایە هەر ئەو ناو بەکاربـینین کە خوا بۆ مسوڵمانانی بەکارهیناوە: ﴿...هُوَ سَمَنُكُمُ الْمُسْلِمِينَ...﴾ (۷۸) الحج.

بە ھەسادەت و ھەستیاری و ھەریانگرتوھ؟ ئەو ھەر دوو دە لە سەھەکی زۆر گەورە، چەندان فەرموودە ھەن لە ھەردوو ھەحی بوخاری و موسلیما لە دایکمان عائیشە رضی اللہ عنہا لە ئەبوو ھورەیرە رضی اللہ عنہ کە شیعە زۆریان رقی لێ، بە لکو لە ئەبوو بەکرەو لە عومەرەو خوا لێیان رازی بێ، چەندان فەرموودە ھەن کە مەدحی عەلی و فاتیمە و خەزەمان و بنەمالە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەکەن، بۆیە ئەو ھەمووی لە ھەمبەنە خۆدا گۆیز ژماردەن و گومانی خراپ پێ بردنە. بەرێزان!

ویستم ئەو ڕوونکردنەوانە ب دەم لە بارە پێگە دوو ھەمی پێناسە و نێو پێگە ئەم سوورپەتەو، کە شوینی دابەزینی ئەم سوورپەتە، کە بەدلیایی ئەم سوورپەتە سوورپەتێکی مەککەییەو، بە مەدینەیی لە قەلەمدانی ھەر بەھۆی ئەو ڕیوایەتەو یە کە باسمان کردو، ئەو ڕیوایەتەش ئەسل و ئەساسی نیەو، لە گەڵ پێگە و پلە عەلی رضی اللہ عنہ و تێگەشتنی لە دین، ھەر ھەم پێگە فاتیمە کچی پێغەمبەردا (خوا لێی رازی بێ)، ناگونجی و، لە جیاتی ئەو ھەمی مەدح بێ بۆ عەلی و فاتیمە خوا لێیان رازی بێ، زەم و کەم و کورپیەکی گەورە، کە سێک دوو مندالی نەبالیغی خۆی کە تازە لە نەخۆشی چاک بوونەو، سێ شەو سێ ڕۆژان برسی بکات و ھێچیان نەدات، ئنجا ئایا ئەو کۆمەلگایە کە سێ تیدا نەبوو بەزەیی بەو مندالانەدا بێ کە لە برسان نەمرن؟! کەواتە: جگە لەو ھەمی ئەو گێردراو یە ھێچ سەنەدێکی نیە، لە گەڵ عەقل و زگمە و لۆژیک و، لە گەڵ ئایەتەکانی قورئان و فەرماشتەکانی پێغەمبەریش صلی اللہ علیہ وسلم دا ناگونجی.

سێھەم: ژمارە ئایەتەکانی:

ژمێرە رانی ئایەتەکانی قورئان، لە سەر ئەو یە کە دەنگن کە ژمارە ئایەتەکانی ئەم سوورپەتە، سی و یەك (۳۱) ھو، ھێچ مشتومریان لەو بارەو نیە.

چوارەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:

ئەم سوورپەتە لە موصحفدا ریزبەندییەکی هەفتا و شەش (۷۶) ه، لە سوورپەتی فاتیحەووە کە دیی، ئەم سوورپەتە هەفتا و شەش (۷۶) مینە، لە دابەزینیشدا وای پێدەچێ ژمارەکی سی (۳۰) یان سی و یەک (۳۱) بێ، کەواتە: جابیری کوپی زەید کە دەلێ: ژمارەکی نەو و هەشت (۹۸) ه، راست نیە، بۆیە ئەو ژمارەیی داناو، چونکە بە مەدینەیی ئەژماری کردووە، کە واش نیە وەک باسمان کرد، شایانی باسیشە: (ابن مسعود رضی اللہ عنہ) لە ریزبەندیی موصحفە کەیدا، لە سوورپەتە مەککەییە لە پیشەکانی ئەژمار کردووە و، پەنگە ژمارەیی ریزبەندییەکی لە سی (۳۰) یش کەمتر بێ.

پنجەم: نیوەڕۆکی ئەم سوورپەتە:

ئەم سوورپەتە سی تەوهری گرتوونە خۆی:

تەوهری یەكەم: خستنه پرووی ئەو راستییە کە مەرۆف لە دواي نەبوون هێتروەتە دی، بەمەبەستی تاقیکرانهووە لە نوتفەیهکی تیکەل خوا دروستیکردووە، بیسەرو بینەری کردووە، پێی راستیشی پیشان داوە، چ سوپاسگوزار بێ، چ ناسوپاس، لە ئایەتەکانی: ۱ و ۲ و ۳ دا.

تەوهری دووهم: بە کورتیی باسکردنی سزای بێپروایان و، بە درێژیی باسکردنی پاداشتی پرواداران و بەشیك لە کردەووە باشەکانیان، ئەمە زۆربەیی سوورپەتەکی گرتۆتەووە، لە ئایەتەکانی: ۴ - ۲۲ دا.

تەوهری سییەم: چەند پێنماییهك بۆ پێغەمبەری خوا ﷺ کە سەرجهەم پێنج پێنماین و، پروونکردنەووەی چەند راستییەکی شەهید لە نو ئایەتەکانی کۆتایی: ۲۳ - ۳۱ دا هاتووە.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە دوو تاییەتمەندیی سەرەکیی هەن:

۱- بەرچاوترین تاییەتمەندیی ئەم سوورەتە، بریتیە لە باسکردنی نازو نێعمەتەکانی بەهەشت، بەشیوازی تیکهه‌لکیش، بە شیوازی لیککێشانەوه (إِطْنَاب) که سەرجه‌م بیست و یەك (۲۱) جوړه نازو نێعمەتی بەهەشت بو چاکه‌کاران باسکراون، وه‌ك دوايي سەرژمێریان دەکەین.

۲- دووهمین تاییەتمەندیی ئەوه‌یه که چەند وشەیه‌ك لەم سوورەتەدا هاتوون، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون:

۱/ ﴿تُطْفِئُ أَمْشَاجَ﴾، لە ئایەتی (۲)دا.

۲/ ﴿كَافُورًا﴾، لە ئایەتی (۵)دا.

۳/ ﴿مُسْتَطِيرًا﴾، لە ئایەتی (۷)دا.

۴/ ﴿فَطَرِيرًا﴾، لە ئایەتی (۱۰)دا.

۵/ ﴿زَمْهَرِيرًا﴾، لە ئایەتی (۱۳)دا.

۶/ ﴿قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ﴾، لە ئایەتی (۱۶)دا.

۷/ ﴿زَبْجِيلًا﴾، لە ئایەتی (۱۷)دا.

۸/ ﴿سَلْسِيلًا﴾، لە ئایەتی (۱۸)دا.

۹/ ﴿وَمَلَكًا كَبِيرًا﴾، لە ئایەتی (۲۰)دا.

۱۰/ ﴿شَرَابًا طَهُورًا﴾، لە ئایەتی (۲۱)دا.

۱۱/ ﴿وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ﴾، لە ئایەتی (۲۸)دا.

حەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکانی بۆ دوو دەرس:

ئیمە کوۆ سی و یەك (۳۱) ئایەتەکانی ئەم سوورەتە موبارەكە، بۆ دوو دەرسان دابەش دەکەین:

دەرسی یەكەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۲۲)، کە هەردوو بابەتی یەكەم و دووهم دەگرە خۆیان و، کە پیشتر باسمان کردن.

دەرسی دووهم: لە نو (۹) ئایەت پێك دێ، ئایەتەکانی: (۲۳ - ۳۱)، کە بابەتی سییەم دەگرێتە خۆی، کە بریتیه لە پروونکردنەوهی چەند راستییەکی مەزن بۆ پیغمبەری خوا ﷺ، و پێنج پێنمایی و ئامۆژگاریی، و پێرای سەرەنجامی کۆتایی بۆ هەركام لە برواداران و بیبروایان، ئەمە پوختە ی پێناسەو نیوەپروۆکی ئەم سوورەتە بوو.

دەرسی یەكەم

له نۆره كۆمهلايه ئىپىكان له كەلتانين
 Stay in touch on social media
 نەن مەكەم غەر موافق التوائىم الاجتماعى

www.alibapir.net
 گۆردى - عربي - English

كه نالى
 راكه ياندىنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

راكه ياندىنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Available on the Google Play Store

Available on the App Store

PDF

عهلى بابىر/Alibapir

عهلى بابىر/Alibapir

كه نالى
 راكه ياندىنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

Telegram WhatsApp Messenger

پیناسہی تہم دہرسہ

ئەم دەرسەمان دوو بابەتی گەورە و گرنگی گرتوونە خوێ، لە دووتوێی بیست و دوو ئابەتدا.

بابه تی یه که میان: که له سێ ئایهتی یه کهم دایه، خوا ﷻ باسی ئهوه دهکات که ماوهیهک تیپه ریوه به سهر مروّڤدا، باسکراو نه بووه، واته: له دونیای واقیعدا بوونی نه بووه، دوایی خوا ﷻ له نوتفه یه کی تیکه‌ڵ دروستی کردوه، به مه بهستی تاقیکردنه وه، بۆیه توانای بیستن و بینیی پێداوه، دوایی راسته پێی کردوه ههم له پرووی زگماکییه وه، ههم له پرووی عه قله وه، ههم له پرووی وه حیی بۆ ناردنیشه وه، به هوێ پێغه مبه رانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که سه ره نجام مروّڤ یان سوپاسگوزار ده بێ، یان سیله و بێ ئه مه گ.

بابه تی دووهم: که ئەم دەرسەمان گرتووێتە خۆی، لە نۆژدە ئایەتی دواوی ئایەتەکانی: (۴ - ۲۲)، پێکدێ، خوا ﷻ لەو نۆژدە ئایەتەدا بە کورتیی باسی سزای بێپروایان دەکات، که زنجیرو کوۆت و پێوەندو ئاگری بە کڵپە ی بۆ داناون. دواوی خوا ﷻ بە درێژی دێتە سەر باسی پاداشتی چاکەکاران، که کهمتر وایە لە قورئاندا هێندە باسی نازو نێعمەتەکان کرابێ بۆ چاکەکاران، که وەك پێشتر گوتمان: خوا سەرجهەم بیست و یەك (۲۱) نازو نێعمەتی لەو نۆژدە ئایەتەدا خستوونەپروو، وەك پاداشت بۆ چاکەکاران لە بەهەشتدا، سەرەتا باسی ئەو خواردنەوانە ی دەیانخۆنەو، پاشان وەك نیاوخیك بۆ ئەو نازو نێعمەتانە، خوا باسی سی لە کردەووە باشەکانیان دەکات:

۱- شتیکیان که له سهر خوځان ییوېست کړدو و له خوځانیان گرتو، یی و ه فاداریوون.

۲- خواردن و خۆراکێک که حەزێان لێکردووە، یان پێویستییان پێی بوو، بەخشیویانە بە نەدارو هەتیوو دیل و، لە دلی خۆشیاندا گوتووین: ئەمە تەنیا لەبەر پەزنامەندیی خواو لەبەر دیداری خوا پێتان دەدەین و، هیچ چاوەڕوانییەکیان لێتان نیە.

۳- باسی ترسی خۆیان کردووە لە پۆژێکی گەڕو ناهەموار و سەخت و دژوار، خواش ﷻ لە بەرانەبەر ئەوەدا لە خراپەیی ئەو پۆژە چەپالەیی داوێ و پاراستوونی و، وای لێکردوون تووشی ڕوو گەشی و دلخۆشی ببێ.

ئەجە دووبارە دیتەووە سەر باسی ئەو نازو نەعمەتانەیی پێیان دەدات لە بەهەشتدا، کە هەم باخیان پێدەدات، هەم پۆشاکێ ئاوریشم و، پالەدەنەووە لەسەر تەختەکان، کە لەویدا نە خۆر دەبینن، نە سەرما دەبینن، لق و پۆپی درەختەکان بەسەریاندا شوێر بوونەووە سێبەرەکیان نزیکەو، میوەکەیان بە ئاسانی دەچنێ و، لاوانێکی تازە پێگەیشتو بەسەریانەووە دەگەرێن، بە قاپی زیوین و بە پەرداخی بلوورینەووە، ئەو خواردنەووەیە تێیانداوە ئەندازەگیری کراوە بەپێی ئارەزوویان، لەویدا لە شەپاکی دەخۆنەووە زەنجەبیلی لەگەڵ تێکەڵکراوە، کە لە سەرچاوەیەکی ئەو سەرچاوەیە پێی دەگوترێ: سەلسەبیل، لاوانێکی هەمیشە لاو بەسەر سەریانەووە دەگەرێن، ئەگەر تۆ بیانیینی وا دەزانی گەوهەر و مروارین پڕو بۆ کراوەووە، ئەگەر تۆ ئەوێ، بیانی مۆلک و قەلەمپەوێکی زۆر فراوان دەبینی، پۆشاکێ کە لەسەرەووە لەبەریان کردووە، هەم ئاوریشمی تەنکە، هەم ئاوریشمی ئەستووری سەوزەو، بە بازەیی زێر رازێزانەووە، پەروەردگاریشیان خواردنەووەیەکی پاک و پاککەرەووەیان پێدەدات، پیشیان دەگوترێ: ئەمە پاداشتی کە دراوتانەتەووە، هەول و کۆششی ئێوە نەرخێراو و سوپاسکراوە، ئەمە ئێوە پۆکی دەرسی یەکەمە کە لە بیست و دوو ئایەتەکانی: (۱ - ۲۲) پێکدێ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ۝۱﴾ إِنَّا خَلَقْنَا
 الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝۲ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ
 إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۝۳ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَلََّا وَسْعِيرًا ۝۴ إِنَّ
 الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۝۵ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ
 يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۝۶ يُوفُونَ بِالْأَنْذَرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۝۷ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَى
 حَيْثُ مَسَكِينَا وَيَتِيمَا وَأَسِيرًا ۝۸ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ۝۹ إِنَّا
 نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَتَطِيرًا ۝۱۰ فَوَقَّعْنَاهُم لَأَنَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّعْنَاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ۝۱۱
 وَجَزَّعْنَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝۱۲ مُتَّكِلِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا
 ۝۱۳ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ۝۱۴ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِبَاقِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ
 قَوَارِيرًا ۝۱۵ قَوَارِيرًا مِّن فِضَّةٍ قَدَرُوهَا نَقِيرًا ۝۱۶ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝۱۷ عَيْنَا
 فِيهَا شَمْنَى سَلَاسِيلًا ۝۱۸ ﴿ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثورًا ۝۱۹ وَإِذَا
 رَأَيْتَ ثُمَّ رَأَيْتَ نِعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ۝۲۰ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوْا أَسَاوِرَ مِّن فِضَّةٍ
 وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ۝۲۱﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُم جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ۝۲۲﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تہکان

{به ناوی خواوی به بهزهیی به خشنده. نایا ماویهک له کات به سهر مروّقدای
 تپهر بووه که شتیکی باسکراو نه بوو؟ ۱} تیمه مروّقدایمان له توویلکه یه کی
 ناویته دروستکرد، تاقیده که یه وه (بویه) به بیسه رو بینهرمان گیرا ۲} تیمه ری
 (ی راست) مان پیشان داوه، تنجا یان سوپاسگوزار ده بی یان سپله و ناسوپاس؟

۲) ئیمە لە پۆژی دوایی دا بۆ (سزادانی) بێپروایان زنجیرو کوۆت و پێوهندهکان
 و بلیسه (ی ئاگر) مان ساز کردوه ۴) بە دلنایی چاکه کارانیش (لە بهههشتدا)
 لە پیکیک (ی مهی) دهخۆنهوه کافووری ئاویتیه ۵) کانیه که بهندهکانی خوا
 لیی دهخۆنهوه، پیی تیراو دهبن، به ههلقولاندنیک سهرسوهرینههه له ههر
 جیه کیان بوی، ههئیدهقولینن ۶) (هوانه له دنیا دا عاده تیان وابوو) له
 خوگیرایان جیه جی دهکردو، له پۆژیک دهترسان که زیان (و مهترسی) دهکهی
 بهربلاوو گشتگیر بوو (بۆ سزاباران) ۷) خواردنیکیش که خوشیان دهویست
 دهرخواردی نه دارو ههتیوو دیلیان دهدا ۸) (له بهر خوشیانهوه دهیانگوت):
 ته نیا له بهر دیداری پرووی خوا (و پهزامه ندییه کهی) دهرخواردتان دهدهین
 (بۆیه) هیچ پاداشت و سوپاسکردنیکمان لیتان ناوی ۹) ئیمە له لایه
 پهروهردگارمانهوه مهترسی پۆژیک گرژ (و ترش و تال) ی سهخت و بپهزامان
 ههیه ۱۰) ئنجا (بههوی ئهوهوه) خوا له خراپه و زیانی ئهوه پۆژه پاراستنی و
 گهشی و شادمانی پیدان ۱۱) له سۆنگهی خۆراگریشیانهوه باخیک (ی ناوازه)
 و (پۆشاک) ئاوریشمی پیدان ۱۲) (دهیانینی) له سههه تهختان پالیانداوه تهوه،
 لهویدا (تیشکی) خۆرو سههماو زوقم نابینن ۱۳) سیبه رهکانی (لق و پۆپهکانی ئیو
 باخه که) لیانهوه نزیکن (و به سهریاندا شۆر بوونهوه) و میوه کانیشی به دهسته مۆ
 کران، ئاسانکراون (بۆ لیکردنهوه) ۱۴) دهفره زیوینه (په خۆراکه خوش و به
 تامهکان) و پهرداخه بلوورییه (په شهرا بهکان) یان به سهرهوه دهگیردرین ۱۵)
 پهرداخه بلوورییه زیوهکان خواردنهوه که یان به پیکیک تیدا ئه ندازه گیریی کراوه
 (ههه که سه به ئه ندازهی ئارهزووی) ۱۶) ههروهها پیکیک (ی مهی) یان پی
 ده نوشری، زه نه بیلای ئاویتیه کراوه ۱۷) کانیه کی تیدایه پیی دهگوتری: سه له سه بیل
 ۱۸) لوانیک به لاوی هیشتراره (بۆ خزمه تکردن) به سهریانهوه دهگه پین، کاتیک
 دهیانینی به گهوهه ری پرژاویان تیده گه ی ۱۹) ته گهر ئه ویش بینی، مۆلک
 و قه له مپه ویک گه وهه (و فراوان) دهبینی ۲۰) پۆشاک ئاوریشمی سههوزی

تەنك و ئەستووریان پۆشیو، بە بازە زیوینەکان پازیتراوونەو، پەروەردگاریان خواردنەو یەکی پاك و پاككەرەو، داونی ﴿۲۱﴾ بیگومان (ئەی پرودارینە!) ئەمە پاداشتی ئیو یەو، هەول و کۆشتان (لە ژیانی دنیا) سوپاسکراو و نرخینراو ﴿۲۲﴾.

شیکردنەو ی هەندیک لە وشەکان

(حِینُ): (هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ)، (الْحِینُ: وَقْتُ بُلُوغِ الشَّيْءِ وَحُصُولِهِ، وَهُوَ مَبْهُمُ الْمَعْنَى وَيَتَخَصَّصُ بِالْمُضَافِ إِلَيْهِ)، (الْحِینُ: الزَّمَانُ الْمُطْلَقُ)، وشە (حِین) کاتی پیکە یشتنی شتیکە، (حِین) مانایە کە ی نەزانراو، بەلام تایبەت دەکرێ بەو وە کە پال دەدرێتە لای، هەروەها وشە (حِین) بە مانای کاتی پەهاش بە کارهاتو. (الدَّهْرُ): (إِسْمٌ لِمُدَّةِ الْعَالَمِ مِنْ مَبْدَءِ وجودٍ إِلَى انْقِضَائِهِ)، وشە (دَهر): ناو، بۆ کاتی تەمەنی دنیا لە سەرەتایەو تا کو کۆتایی دی، (ثُمَّ يُعَبَّرُ بِهِ عَنْ كُلِّ مُدَّةٍ كَثِيرَةٍ)، دوایی (دَهر)، بە کار دەهینری بۆ هەر ماو یەکی زۆر.

(أَمْشَاجُ): (أَخْلَاطٌ مِنَ الدَّمِ)، (أَمْشَاجُ)، چەند شتیکی تیکەل لە خوین، (أَمْشَاجُ) کۆی (مَشِج) ه، وەك چۆن (أَخْلَاطُ)، کۆی (خَلِيط) ه، واتە: چەند شتیکی تیکەل و پیکەو، ئاوێتە کراو، لێرەدا دەلی: چەند تیکەل یەك لە خوین، ئەو وەش یەکیکە لە واتایەکان، ئەگەر نا دەگونجی مەبەست لە (أَمْشَاجُ)، تیکەل بوونی ئاوی پیاو ئافرەت بێ، کە بە هەردووکیان نوتفە پیک دیڤن و مرووف لەو وە دروست دەبێ، لە نیو مندالدانی ئافرەتدا گەشە دەکات و بە چەند قوناغیکدا تیدەپەرێ، دەگوترێ: (مَشَجٌ، يَمْشُجٌ، مَشَجًا، أَي: خَلَطُهُ، وَمَشَجَ بَيْنَهُمَا: خَلَطَ)، (مَشَجٌ، يَمْشُجٌ، مَشَجًا، أَي: خَلَطَ، يَخْلُطُ خَلْطًا)، تیکەل یکرد، تیکەل دەکات، تیکەل کردن، (وَمَشَجَ بَيْنَهُمَا أَي: خَلَطَ)، واتە: دوو شتی پیکەو تیکەل کردن.

(أَعْتَدْنَا): (أَعْدَدْتُ هَذَا لَكَ أَي: جَعَلْتُهُ بِحَيْثُ تَعُدُّهُ وَتَتَنَاوَلُهُ بِحَسَبِ حَاجَتِكَ إِلَيْهِ، وَأَعْتَدْنَا أَي: هَيَّئْنَا)، (أَعْتَدْنَا)، ده گوتری: (أَعْدَدْتُ هَذَا لَكَ) نهو شتهم داناه بیژمی و به پی پیویستی خوت دهستی بگه یه نهو لی به هر مه ند بی، بویه (أَعْتَدْنَا) له گه ل (أَعْدَدْنَا) یه ک و اتایان هه یه، به مانای (هَيَّئْنَا) واته: ناماده مان کرد، سازمان کردوه.

(مَزْجُهَا): (المِزْجُ: مَا يُزْجُ بِهِ، مَزَجَ الشَّرَابَ، أَي: خَلَطَهُ) (مِزَاج)، شتی که له گه لی تیکه ل ده کری، که ده فهرمو: ﴿مَزْجُهَا كَافُورًا﴾، واته: نهو هی له گه لی تیکه ل کراوه (کافووره)، شه رابه که هه یه، به لام نه دازه یه ک کافووری له گه لدا تیده کری، دوا یی له شوینی دیکه ده فهرمو: ﴿كَانَ مَزْجُهَا زَنْجِيلاً﴾، یانی: جاریک کافوور تیکه ل به شه رابه که یان ده کری، جاریک زه نجه بیلی تیکه ل ده کری، که دوا یی باسی هه رکام له کافوورو زه نجه بیل ده که یان و پیناسه یان ده که یان ده گوتری: (مَزَجَ الشَّرَابَ أَي خَلَطَهُ)، واته: تیکه لی خواردنه وه که ی کرد.

(كَافُورًا): (الكَافُورُ: أَكْمَامُ الثَّمَرَةِ أَي: الَّتِي تُكْفِرُهُ، هَمَزُ الْكَافُورِ الَّذِي هُوَ مِنْ طَيْبٍ)، (کافور): له پروی زمانه وانیه وه به دوو و اتایان هاتوه:

أ- بهو گوله ده گوتری که له دره خت، په یدا ده بی و دوا یی ده بیته میوه، که گول ده کات، گوله که پی ده گوتری: (کافور).

ب- جوړیکه له بوئی خوش.

(يُفَجِّرُونَهَا): (ثَاوَهَ كَه رَادَه كِشَن، (الْفَجْرُ: شَقُّ الشَّيْءِ شَقًّا وَاسِعًا، كَفَجَّرِ الْإِنْسَانَ السُّكْرَ، وَهُوَ مَا يُسَدُّ بِهِ النَّهْرُ)، (فَجَّرَ): نهو یه شتی که لهت بکری به له تکریدن و لیک جیا کردنه وه یه کی فراوان، وه که نهو هی مروف نهو شته ی بهری ئاوی پی ده گری، بیته قینی و شه قی بکات بو نهو هی ئاوه که بی، (سکر) (ما یسد به النهْرُ)، (سکر) نهو یه بهری جوگه له ی پی ده گری، نهوانه ی خاوهن باخ و خاوهن کشتوکالن و ئاودی ری ده که ن ده زانن، جاری وایه نهو ئاوه ی له جوگه له یه که وه

دى، لە بناوانى دەبى شتىكى تىباوئى بۆ ئەوھى بەرى بگرى و ئاوەكە نەيەت، ئەگەر پىوئىستىت پى نەبى، ئنجا كە ويستت ئاوەكە بەردەيەوھ ئەو پەرچە لادەبەي، ياخود شەقى دەكەي، ئەوھ پى دەگوترى: (سَكِر)، ئەو پەرچەي ئاوەكەي پى دەبەستري، (فَجَر) يش ئەوھيە كە ئەوھى ئاوەكەي پى بەستراوھو بەرى پى گيراوھ، لايبەرى، يان شەقى بكەي.

(يُؤْتُونَ بِالْأَنْذَرِ): واتە: ئەوھى لەخۆيان گرتوھ، جى بەجى دەكەن، (الْوَافِي: الَّذِي بَلَغَ الثَّمَامَ)، (وَافِي): ئەوھيە گەيشتبيتە حالەتى تەواو بوون، دوايى ئيمە پىناسەي (نَذَر) دەكەين لە پرووى زاراوھى شەرعىيەوھ، ھەر لە پرووى زمانەوانىيەوھش: (الْأَنْذَرُ: أَنْ تُوجِبَ عَلَى نَفْسِكَ مَا لَيْسَ بِوَاجِبٍ لِحُدُوثِ أَمْرٍ)، (ئەمە يەككە لە پىناسەكان) (نَذَر) ئەوھيە شتىك لەسەر خۆت پىويست بكەي لە ئەصلدا پىويست نيە، بەھوى پروودانى كاريكەوھ، تۆ شتىك لەسەر خۆت پىويست دەكەي تاكو خوا ﷻ بەلایەكت لەكۆل بكاتەوھ، ياخود نىعمەتتكت بۆ بىنيتە پيش.

(مُسْتَطِيرًا): (يُقَالُ فَجَرَ مُسْتَطِيرَ أَي: فَاشٍ، وَغَبَارٌ يُسْتَطَارُ أَي: يَنْتَشِرُ)، (مُسْتَطِير) واتە: بۆلووھوھ، پەرە گرتوو، تەشەنە سەندوو، دەگوترى: (فَجَرَ مُسْتَطِير) واتە: سىپدەيەك شەبەق و پرووناكيەكەي بۆلووتەوھ (فَاشٍ)، (فَاشٍ، يَفْشُو، فَهُوَ فَاشٍ)، واتە: بۆلو بۆوھ (وَغَبَارٌ يُسْتَطَارُ) تۆزو خۆلىك يان تۆزو گەردىك كە بۆلادەكرىتەوھ.

(عَبُوسًا): (الْعَبُوسُ: قُطُوبُ الْوَجْهِ مِنْ ضِيقِ الصَّدْرِ)، (عَبُوس) پرووتال، پرووگرژ، (عَبُوس) برىتيە لە پروو گرژ بوون لە ئەنجامى سىنە تەنگ بووندا، مرووف كە پرووى گرژ دەبى، لەبەر ئەوھيە خەفەتتەك و نەرەحتىيەكى ھەيە.

(قَمَطَرِيرًا): (الْقَمَطَرِيرُ: الشَّدِيدُ)، (قَمَطَرِير) و (قَمَاطِير)، بە مانای توندو سەخت دى و، بە مانای ئەو پەرى پروو گرژيى دى.

(وَلَقَهُمْ): (لَقِيتُ بِهِ كَذَا اسْتَقْبَلْتُهُ بِهِ، لَقَّاهُمْ: أَيَّ أَعْطَاهُمْ، أَوْ جَعَلَهُمْ يَلْقَوْنَ)، (لَقِيتُ بِهِ كَذَا)، پيشوازييم لى كرد بهو شته، (لَقَّاهُمْ: أَيَّ أَعْطَاهُمْ)، پييدان (لَقَّاهُمْ: أَيَّ جَعَلَهُمْ يَلْقَوْنَ)، واى ليكردن تووشى ئهوه ببن، يان ئهوه شته وهدهست ببنن، كهواته: ﴿وَلَقَهُمْ نَصْرَةٌ وَسُرُورًا﴾، يانى: خوا واى ليكردن پروو گهشوى و دلخوشييان بو بره خسى.

(نَصْرَةٌ وَسُرُورًا): (النَّصْرَةُ: الْحُسْنُ كَالنَّصَارَةِ)، جوانى و به رهنهقى، (وَنَصْرَةُ النَّعِيمِ: رَوْفُهُ، وَنَصْرَ وَجْهَهُ نَصْرَةً، فَهُوَ نَاضِرٌ)، (نَصْرَةُ النَّعِيمِ) واته: جوانى و بهدهوى كه بههوى نازو نيعمهتهوه له مروڤدا رهنهگ دهدهاتهوه، دهگوترى: (نَصْرَ وَجْهَهُ نَصْرَةً فَهُوَ نَاضِرٌ)، پرووى دروهشايهوهو گهشايهوه، ئهوه پروو گهش و پروو خووشه، (السُّرُورُ: مَا يَنْكَبُ مِنَ الْفَرَحِ)، (سُرُور): برىته لهو شادمانىيهى شيڤردراويه له دهروونى مروڤدا.

(مُنْكَيْنِ): (الْمُنْكَاءُ: الْمَكَانُ الَّذِي يَتَّكَأُ عَلَيْهِ)، (مُنْكَاءُ): ئهوه شوينهيه شانى لهسه ر دادهدرى، لهسه رى پالدهدرىتهوه، (إِتْكَاءُ: جَلْسَةٌ بَيْنَ الْجُلُوسِ وَالْإِضْطِجَاعِ يَسْتَنِدُ فِيهِ الْجَالِسُ عَلَى مِرْفَقِهِ وَجَنْبِهِ وَيَمُدُّ رِجْلَيْهِ)، (إِتْكَاءُ): دانىشتنيكه له نيوان دانىشتن و پالكهوتن (پاكشان)دا، باباى دانىشتوو سهنگ دهدهاته سه ر ئانىشكى و سه ر تهنىشتى و لاقه كانىشى راده كىشى، به كوردى دهليين: شان دادان، ياخود پالدهانهوه، بهلام ئهگه ر پاكىشى، دياره لهسه ر تهنىشت يان لهسه ر پشت پاكشاوه.

(عَلَى الْأَرْبَابِ): (أَرَابِكُ) كوى (أَرَبِكَة)يه، (أَرَبِكَة) پيشترىش له تهفسىرى سوورپه قى (الواقعة)دا وردتر پيناسه مان كرده، (سَرِيرٌ عَلَيْهِ وَسَادَةٌ عَلَيْهَا سِتْرٌ وَهُوَ حَجَلَتُهُ)، (أَرَبِكَة) برىته له تهختيك كه بالنجيكى لهسه ر بى و، په ردهيه كى بهسه رهوه بى كه پيى دهگوترى: (حَجَلَة).

(زَمْهَرِيرًا): (الزَّمْهَرِيرُ: الْبَرْدُ الْقَوِيُّ وَشِدَّةُ الْبَرْدِ)، (زمهرير) به سه رماى زورو، به به زوقم دهگوترى، سه رمايه كى سهخت، به كوردى دهگوترى: سه رماو زوقم.

(وَدَانِيَةً): (أَي: قَرِيْبَةً)، نيزيكن، (ظَلَالُهَا) سَيِّبەرەكان، كە سَيِّبەرەكانى لق و پۆپەكانن، كەواتە: لق و پۆپەكان نيزيكن و شوپوبونەو بەسەر ياندا.

(وَذَلَّلَتْ): (ذَلَّلَتْ: أَي: سَهَّلَتْ)، ئاسانكراون و دەستەمۆ كراون ميوەكانيان بەسەيناي دەچنرەن.

(قُطُوفُهَا): (قُطُوف) كۆي (قُطِف)ە، ئەويش ئەوہيە كە دەچنرە، (قُطِف) بریتيە لە پروسەي چننەكە، بەلام (القِطَف: المَقْطُوف) ئەوہي دەچنرە و ليدەكریتەوہ لە ميوە، (قُطُوف: جَمْعُ قِطَف، مَا يُجَنَى مِنَ الشَّجَرَةِ)، (قُطُوف) ئەوہيە كە لە درەختەكە دەچنرە و ليدەكریتەوہ لە ميوەكەي.

(ثَانِيَةً): (آيَة: جَمْعُ إِنَاء، مَا يُوَضَعُ فِيهِ الشَّيْءُ، وَجَمْعُ أَوَانِي)، (آيَة) كۆي (إِنَاء)ە، (إِنَاء) بە كوردی دەلێن: قاپ، جام، دەفر، ھەر شتیکە شتیکی تیبکری، بەزۆری بۆ قاپ بەکار دەھێنرە، كە شتیکی خەست و توندی تیبکری وەك ميوە، يان خواردنی دیکە، بەلام کووپ و پەرداخ ئەوانەن شتی شلەمەنيان تیبکری، شەرابە ئاوە ھەرچی ھەيە، (إِنَاء) تاکە، واتە: قاپ، دەفر، جام، بە (آيَة) كۆدەكریتەوہ، بەلام (أَوَانِي) كۆي كۆ: (جَمْعُ الْجَمْع)ە.

(وَكَوَابٍ): (أَكْوَاب: جَمْعُ الْكُوب قَدْحٌ لَا عُرْوَةَ لَهُ)، (أَكْوَاب) كۆي (كُوب)ە، كە بریتيە لە جامێك، يان پەرداخێك ھەنگلی نەبێ، دەستەگیرەي نەبێ، دەستی بگيری.

(قَوَارِيرًا): (قَوَارِير: جَمْعُ قَارُورَة)، (قَوَارِير) كۆي (قَارُورَة)یە، (قَارُورَة) بە شووشە دەگوتری، بە شتی ڕوون و بلووری دەگوتری، (القَارُورَة: وَعَاءٌ مِنْ زُجَاجٍ تُحْفَظُ فِيهِ السَّوَائِلُ وَوِعَاءُ الطَّيِّبِ)، (قَارُورَة) كۆيەكەي (قَوَارِير)ە، دەفریکە لە شووشە، شتی شلەمەني تیدا دەپاریزری، ھەر وہا ئەوہي بۆنی خوشتی تیدا دەپاریزری: شووشەي گولۆ، شووشەي ميسك.

(كَأْسًا): (الْكَأْسُ: الْقَدْحُ مَا دَامَ فِيهِ الْخَمْرُ)، (كَأْس) پەرداخیکە مەى تێدابى و مێینەى مەجازییە، ھەرودەھا (كَأْس) بە خودى مەى و شەرابەكەش دەگوترى.

(زَنْجَبِيلًا): (الزَّجْبِيلُ: نَبَاتٌ مِنَ الْفَصِيلَةِ الزَّنْجَبَارِيَّةِ لَهُ عُرُوقٌ غِلَظٌ تَضْرِبُ فِي الْأَرْضِ حَرِيقَةً الطَّعْمِ)، (زَنْجَبِيل) پووەكێكە لە جوړى پووەكە زەنجبارییەكان (لە ولای زەنجبار ھەن) پەگى گەورەى ھەن بە زەویدا دەچنە خوار، تامەكەى تێژە، (شیوہى بێبەر).

(سَلْسَبِيلًا): (السَّلْسَبِيلُ: الشَّرَابُ السَّهْلُ الْمُرُورُ فِي الْحَلْقِ لِعُدْوَبَتِهِ، وَالسَّلْسَبِيلُ: الْخَمْرُ، وَسَلْسَبِيلٌ: إِسْمٌ عَيْنٍ فِي الْجَنَّةِ، أَوْ وَصَفٌ لِكُلِّ عَيْنٍ عَذْبَةٍ سَرِيعَةِ الْجَرَى)، وشەى (سەلسەبیل): زانیان بەچەند واتایەکیان لێکداوەتەو،

یەكەم: خواردنەوہیەكە بە ئاسانی لە گەرود دەچێتە خوار، بەھۆى شیرینی و زۆلاییەو، ئەمە مانا ئەسلییەكەیتى، لە (سەلس) ە ھاتو.

دووہم: سەلسەبیل جوړیکە لە مەى (شەراب).

سێیەم: سەرچاوہیەكە لە بەھەشت.

چوارەم: ناوہ بۆ ئاوى ھەر كانیاویك كە بە خێرای دەروات و شیرن و زۆلألە.

(وَلَدَانٌ): (وَلَدَانٌ) كووى (ولید)ە، بە خزمەتکاری گەنج ولاد دەگوترى كە تازە دەگاتى، لەبەر ئەوہى تەمەنەكەى لە لە دایك بوونەوہ نیزیكە، نەك تازە لە دایك بووبى، كە بەكەلێ خزمەتکردن نایەت، بەلكو مەبەست لاوى تازە پێگەیشتووہ.

(مُخَلَّدُونَ): (مُخَلَّدٌ) ھێلدراوہ، ئاشكراشە ھەموو ئەوانەى لە بەھەشت دان، دەھێلدرێنەوہ، بەلام مەبەست ئەوہیە بە گەنجی و لاوی دەھێلدرێنەوہ و ناکەونە تەمەنەوہ.

(**لُؤْلُؤًا مَّنْشُورًا**): (الْلُّؤْلُؤُ: الدُّرُّ، وَهُوَ يَتَكَوَّنُ فِي الْأَصْدَافِ مِنْ رَوَاسِبٍ أَوْ جَوَامِدٍ صَلَبَةٍ لِّمَاعَةٍ مُسْتَدِيرَةٍ فِي بَعْضِ الْحَيَوَانَاتِ الدُّنْيَا مِنَ الرَّخَوِيَّاتِ، وَالْلُّؤْلُؤُ: جَمْعٌ وَالْمُفْرَدُ: لُؤْلُؤَةٌ، وَتَجْمَعُ اللَّؤْلُؤَةُ بِاَلْغَالِيَةِ)، له قورئاندا وشەى (لُؤْلُؤُ) هاتو، (**لُؤْلُؤًا مَّنْشُورًا**)، (لُؤْلُؤُ) بەمانای گەوھەر دى، له نىو قوژاخان دا له ماددە نىشتوو و پەقەکان کە برىقەدارن دروست دەبى، شىوہىە کى خپ وەردەگرى، له هەندىک له ژياندارە نەرمەکان دا کە له دەریاکاندا هەن، پىشتريش باسماں کردوہ له ئەنجامى ئەوہدا کە ئەو ژياندارە مەترسییە کى بۆ دى، جوړە ماددەىە ک دەرىژى لىکىک بۆ خو پاراستن و له ئەنجامدا، ئەو لىکە بە دەورى ئەو تەنە نامۆیەى هاتۆتە نىو جەستەىەو، قەتماغە دەبەستى و دەبىتە ئەو گەوھەر، کە دوایى دەبیینىن بە نرخترین شتە لەو شتانەى تاكو ئیستا له دەستى مروڤدا هەن، وشەى (لُؤْلُؤُ) کۆیەو تاکەکەى (لُؤْلُؤَةٌ)یەو، بە (لغاليه)یش کۆ دەکریتەو.

(**عَلَيْهِمْ**): (عَلَى فِي الْإِرْتِفَاعِ فِي الْأَمْكِنَةِ وَالْأَجْسَامِ، عَلَيْهِمْ أَي: فَوْقَهُمْ)، هەم بە (**عَالِيَهُمْ**) هەم (**عَالِيَهُم**) خوێنراوہ تەو، وشەى (على) بە مانای بەرزبوو، بۆ شوینەکان و بۆ جەستەکان بەکار دەھینى، کەواتە: (**عَلَيْهِمْ يَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ**) واتە: لەدیوى دەرەوہیان لەسەر پۆشاکیان پۆشاکى ئاوریشمى تەنک و ئەستوورى سەوز هەيە.

(**سُنْدُسٌ وَإِسْتَبْرَقٌ**): ئاوریشمى تەنک و ئەستوور، تەنکە کە (سندس)ى پى دەگوترى و ئەستوورە کە (إِسْتَبْرَقٌ)ى پى دەگوترى، کە له (ستبرک)ى فارسییەو هاتوہو بە کوردیش دەلین: ئەستوور.

(**وَحُلُوا**): (جَعَلَ لَهُمْ حُلِيًّا)، واتە: بۆیان کرا بە خشل، (**وَحُلُوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ**) واتە: رازیندرانەو، بۆیان کرا بە خشل، بازنە زیوینەکان.

(أَسَاوِرَ): کۆی (أَسَوْرَة) یه، ئه ویش کۆی (سَوَار) ه، به مانای بازن، کهواته:

(أَسَاوِرَ): کۆی کۆیه، خوا ﷻ لیره دا بۆ پیاوان و ئافرهتان ئهم تهعبیره به کاردێنی که به بازنێ زیویین ده پازێترینهوه، له هه ندیک شوینی دیکه دا فهرموویه تی: بازنێ زیڕ، یان به گه وه هر ده پازێترینهوه، هه ندیک له زانایان وه ک پێشتریش باسی ئه وه مان کردوه، گو تویانه: واته: هاوسه ره کانیا ن (ژنه کانیا ن) ده پازینه وه به بازنێ زیڕو زیوو به گه وه هر، وایان زانیوه که وه ک چۆن زیڕو زیو له پیاوانی ئۆممه تی پێغه مبه ر ﷺ له دنیا دا قه ده غه یه، به هه شتیش وه ک دنیا یه! به لام له به هه شتدا هه رچی له دنیا دا قه ده غه بووه له نازو نيعمه ته کان، هه مووی ره وایه، یه کیك له وانه شه راب، که له دنیا دا قه ده غه یه له به ر ئه وه ی مرۆف سه رخۆش ده کات و سه ر ئیشه و ده رها ویشه ی خراپی هه یه، به لام شه رابی به هه شت خوای په ره رده گار ده فهرمو ی: ﴿لَا يَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ﴾ (۱۱)

الواقعة، نه سه ر ئیشه ی پی ده گرن، نه عه قلیشی پی له ده ست ده دن، کهواته: لیره که باسی بازنێ زیو ده کات و، له شوینی دیکه باسی بازنێ زیڕ ده کات، بۆ پیاوان و ئافره تانیشه.

مانای گشتیی نایه تہ کان

خوَا ۞ تہم سوورہ تہ موبارہ کەش وەك تیکرایی سوورہ تہ کانی دیکە ی قورئان،
بەو پرستە موبارہ کە دەست پیدە کات: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، جگە لە سوورەتی
(التوبة) (البراءة) کە ئەو پرستە موبارە کە ی لە پێشەوہ نیہ:

خوَا ۞ دەفەر موئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خوای بە
بەزەیی بەخشنە، واتە: دەست پیکردنم بە ناوی خوا یە، مەبەستیش ئەو یە:

- ۱ - ئەم کارە تەنیا بە ناوی خوَا دەکەم.
- ۲ - ئەم کارە بە پێی شەری خوَا دەکەم.
- ۳ - ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خوای پەروەردگار دەکەم.
- ۴ - ئەم کارە بۆ ھێنانە دی پرەزامەندیی خوَا ئەنجام دەدەم

ئنجَا خوَا ۞ دەفەر موئ: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾، پوألەتی واتایە کە ی ئاویە: ئایا بە سەر مڕۆڤدا ھاتوہ ماوہ یەك لە کات
کە شتیکی باسکراو نەبووبی؟ بە لām زانا یان لە سەر ئەوہ یە کدەنگن کە ﴿هَلْ﴾،
ھەرچەندە ئامراز ی پرس یار کردنە (أَدَاةُ الْإِسْتِفْهَام)، بە لām لیرە دا مەبەست پێی
پرس یار کردنیك نیہ کە لە بەرانبەریدا چاوہ پوانیی وە لām بکری، بە لکو پرس یار
کردنیكە کە لایەنە بەرانبەرە کە دانی پێدا بێنی. (إِسْتِفْهَامٌ تَقْرِيرِي)، واتە: لایەنی
بەرانبەر ناچارە دانی پێدا بێنی، (إِقْرَار) واتە: دان پێدا ھێنان، بە لām (تَقْرِير)
یانی: بەرامبەرە کەت وا لیبکە ی دانی پێدا بێنی. (دانپێدا ھێنان)، ھیچ کە سیش
نکوولی لەوہ ناکات کە کاتیك بووہ مڕۆڤ نەبووہ، چ وەك تاك تاکی مڕۆڤان،
چ وەك تیکرایی مڕۆڤان، ھەلبەتە بەر لەوہ ی زانست بەرەو پێشەوہ بچی کاتی
خوی لە پۆزگاران ی زوودا، ئەوانە ی پێیان گوتراوہ: (الدھریون) یان (زنادقة)، کە

ئىستا پىيان دەگوتىرى: (الملحدون)، ئەوانە پىيان وابووه كە مروڤ لەسەر زەوى ھەر بووھە بى سەرەتايە، بەلام زانستى ئىستا گالتەي بەو قسەيە دى، بەلكو گالتەي بەوھەش دى كە بلىيى زەويش ھەر بوو (أزلي) بوو، زەويش تەمەنىكيان بو ديارىكردوھە دەلین: زەوى دەورى چوار مليارو ھەشتسەد مليون سالى ھەوھە پيش لەخۆر جيا بوتهو، بەلكو خوريش بەھەمان شيوھە دەلین: دەورى پينج مليار (۵۰۰۰۰۰۰۰) سالى لەمەو پيش پەيدا بوو، بەلكو گەردوونيش و دەلین: سيزدە مليارو ھەوتسەد ھەشتسەد مليون سالى لەمەو پيش، لە شتيكى زور بچووكەوھە بەناوى: تاكى گەردوونى، ھىلكەي گەردوونى، تووى گەردوونى، بە ئىنگليزى پى دەلین: (سینگولارىتى sungolarity)، تەقيوھەوھە گەردوونى لى دروست بوو، ئەوھەش پى دەگوتىرى: بيردۆزەي تەقینەوھەي مەزن، (نظريۃ الانفجار العظيم) (bing bang) كە نويترين و پشت پى بەستراوترين بيردۆزەيە بو دروستبوونى گەردوون و سەرەتاي گەردوون، كەواتە: ئەم گەردوونە كاتيك بووھە ھىچى ھەر نەبوو، نەك تەنيا خۆر و كۆمەلەي و خروكەي زەوى، چ جاي مروڤ، ئەوانە ھەموويان نەبوون (عدم) پيش بوونيان كەوتوھە.

بۆيە ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: ﴿هَلْ﴾ بەماناي (قَد)، يانى: قَدْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ، بە دلىيى كاتيك بەسەر مروڤدا تپەريوھە ﴿لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾، شتيكى باسكراو نەبوو، وەك كوردەواريى خومان دەلین: (ناوى لە كوولەكەي تەردا نەبوو)، يانى: بوونى نەبوو، شتيك كە بوونى نەبوو، ناويشى نابى و باسيش ناكرى.

﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ﴾، ئيمە مروڤمان لە نوتفەيەكي تيكەل (ئاويته) دروستكردو، تاقيدەكەينەوھە، ﴿فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾، بۆيە گپراومانە بە بيسەر و بينەر، مروڤ لە نوتفەوھە ھاتوھە (نطفة) ش بە: (ماء

(۱) پيشتيش باسما كرد، پاسترين ڤاو بيردۆزيش لەبارەي پەيدا بوونى مروڤەوھە لەسەر زەوى، ئەوھەيە كە ميژووھەكەي دەگەريتهوھە بو (۱۰۰ ۰۰۰-۳۰۰ ۰۰۰) سالى پيش ئىستا.

قَلِيلٍ)، ئاویکی کهم (تَنَوَّكَه تَاوِيْكَ)، ماناکراوه، که ئیستا زانست ده ریخستوه مروّف له هه موو تنوکه ئاوه کهش دروست نابیت، هه وهك پیغه مبه ریش ﷺ هه رموویه تی: {مَا مِنْ كَلِّ الْمَاءِ يَكُونُ الْوَلَدُ، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ خَلْقَ شَيْءٍ لَمْ يَمْنَعْهُ شَيْءٌ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۳۶۲۷)، له هه موو ئاوه که مروّف دروست نابیت، هه رکاتیکیش خوا شتیکی ویست هیچ شتیکی پری لئ ناگری. به لکو له به شیکی زور کهمی، دروست ده بی زینده وه ریکی تووی (حَيَوَانٌ مَّوِي) و هیلکو له نیو ئاوی ئافرهت (بُيُوضَةُ)، ئه و دووانه یه کده گرن و نوتفه یان لئ پیک دی، ئه و نوتفه یه ش ده چیته نیو مندالدانه وه و له ویدا قوناغه کانی: (نُطْفَةُ) و (عَلَقَةُ) و (مُضْغَةُ) و ... هتد، ئه و قوناغانه هه موویان ده بری و دواپی ده بیته کورپه له (جنین) و له دایک ده بی، وهك له سه ره تایی ته فسیری سووره تی (المؤمنون) دا، باسیکی تا رادده یه ک تیرو ته سه لمان له باره ی چۆنیه تی دروستبوونی مروّقه وه کردوه، هه م ئاده م و هه ووا و هه م وه چه که یان.

﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ﴾، ئیمه رییه که مان پیشان دا، واته: پری راستمان پیشان داوه ﴿إِنَّمَا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾، ﴿إِنَّمَا﴾، بو دریژه دان به قسه و پروونکردنه وه ی قسه به کارده هیتری، ﴿إِنَّمَا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾، یان سوپاسگوزار ده بی، یان سپله و ناسپاس ده بی، ئه گه ر ئه و راسته رییه ی خوا پیشانی داوه، بیگریته به رو هیدایه تی خوا قبوولکا، ئه وه سوپاسگوزار ده بی و، ئه گه ر هیدایه ته کهش ره فز بکات، ئه وه سپله و ناسپاس و سه رگه ردان و بی مراد ده بی.

ئنجا خوا ﷻ دیته سه ر باسی سه ره نجامی هه ر کام له وانه ی سپاسگوزار ده بن، یان سپله و ناسپاس ده بن، به لام سپله و ناسپاس و بی پروایان پیش ده خات و به یه ک ئایه تیش ده بیرینیته وه ده فهرموئ: ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَكِينًا وَاعْلَلْنَا وَسَعِيرًا﴾، ئیمه بو بی پروایان زنجیره کان و کووت و پیوه نده کان و کلپه ی ئاگرمان ئاماده کردوه، خوا ﷻ زور به کورتیی باسی ئه و سزاو جه زره به یه ده کات، که چاوه ری بی پروایان ده کات، بی پروایانی که سپله و ناسپاس ده بن و هیدایه تی خوا ره فز ده که ن

و، راستە پۈی خوا ناگرە بەر، سەرەنجام لە تاقیکردنەوهیەك دا كە خوا ئەوانی تیخستوه، دەكەون و دەرنەچن و، لەسەر بوونەكەى خۆیان قەرزدار دەبنەوه.

ئەجا خوا ﷻ دێتە سەر باسی پاداشتی سوپاسگوزاران كە بە (أَبْرَار) (چاكەكاران) ناویان دەبات و، لە ئایەتی (۴) هەتا كۆتایی ئایەتی (۲۲)، چەند شتیکی دیکەشی نێواخن کراون، ئەگەرنا ئەو (۱۸) ئایەتە هەمووی باسی پاداشتی چاکەکارانە.

﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَتْ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾ بە دنیایی چاکەکاران لە پێکیك دەخۆنەوه ئاوێتەکانی کافوورە، وشەى ﴿كَأْسٍ﴾ هەم بەو دەفرە دەگوێرێ كە شلەمەنییەكى پێ دەخوێتەوه، بەتایبەتى مەى (خمر) هەم بە خودی خواردنەوهو شەپابەكەش دەگوێرێ، (مِزَاج)یش یانی: (مَا يُمَزَجُ بِشَيْءٍ)، ئەوهی لەگەڵ شتیکدا تێكەڵ دەکری، واتە: ئەو شەپابەى دەیخۆنەوه، کافووری لەگەڵ تێكەڵ کراوه، کافووریش وهك دواى باسی دەكەین ماددەیهكى سپییە، لە جوړە درەختیك پەیدادەبێ یەکیان سپییهو زۆریش بۆنخۆشه، بێگومان هەموو ئەو شتانەش كە خوا باسیان دەكات، لە بەهەشتدا، جیان لەوهی دنیا، چونكە هەندێك لە زانیان گوتوویانە: کافوور تەمەكەى تالە، بەلام هەرچییهك خوا لەبەهەشتدا باسی دەكات، تەنیا لەناودا لەگەڵ ئەوانەى دنیا یەك دەگرەوه، وهك عەبدوللای كورێ عەباسیش (خوا لە خوێ و باپی رازی بێ) گوتوویهتی.

خوا ﷻ باسی ئەو شەپابە دەكات كە ئەوان ئەو پێكەى لێى دەخۆنەوهو کافووری لەگەڵ تێكەڵ کراوه، دەفرموی: ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ﴾، سەرچاوهیهكە بەندەکانی خوا لێى دەخۆنەوه، بۆچی دەفرموی: ﴿يَشْرَبُ بِهَا﴾؟

أ- هەندێك گوتوویانە: ﴿بِهَا﴾ یانی (منها)، ئەم (ب) هە بە مانای (من)ە، چونكە پیتەكان جار جار شوینی یەكدی دەگرەوه، (ب) لەجیاتی (من) بەكار دێ و (من) جاری وایە لەجیاتی پیتێکی دیکە بەكار دێ، هەندێك لە زانیان وایان لێكداووتەوه.

ب- به لّام هه نديکيان گوتوو يانه: ﴿يَشْرَبُ بِهَا﴾، ﴿يَشْرَبُ﴾، خوئی به (من) به رکار ده خوازی، به لّام لیږده دا بویه به (ب) به رکاری خواستوه، تاكو وپرای مانایه که ی خوئی که بریتیه له خواردنه وه، مانایه کی دیکه شی بخړیته نیوو وه خوئی بگری، که بریتیه له: تیر ئاو بوون (ارتواء)، یانی: (يَشْرَبُ وَيَرْتَوِي بِهَا عَبْدُ اللَّهِ)، ئهو سه رچاوه یه ی لیی ده خونه وه و پپی تیر ئاو ده بن، به نده کانی خوا، ﴿يَفْجَرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾، خویان شه قی ده که ن و ئاوه که ده بن، (تَفْجِير) له (فَجَر) هوه هاتوه، واته: شه قکردن و له تکردن، واته: ئاوه که ده گوزنه وه و جیگورکی پی ده که ن به جیگور پیکردنکی سه رسورپه نهر، بو ههر شوینکی بیان هوئی، ده یه ن.

نجا خوا ﷺ باسی چهند کرده وه یه کی باشیان ده کات و، چهند کرده وه یه کی باش نیواخن ده کات له گه ل نازو نيعمه ته کانی به هه شتدا، تاكو بزانی خوا له گوتره ئه وانه ئاوا پاداشت ناداته وه و، هه روه ها له گوتره ش بیپروایه کان سزا نادات، چونکه کاره کانی خوا هه موویان له جپی خویاندان، ده فهرموئی: ﴿يُؤْفُونَ بِالْأَنْذَرِ﴾، ئه وانه له خوگرتيان جیبه جی ده که ن، (نذر) ههر شتيکه ئینسان له خوئی ده گری، (الْأَنْذَرُ: أَنْ يُوجِبَ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ مَا لَيْسَ بِوَاجِبٍ، تَقَرُّبًا إِلَى اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى)، نه زر ئه وه یه ئینسان شتيك له سه ر خوئی پیویست بکات، که له ته سلدا له سه ری پیویست نیه، تاكو خوئی پی له خوا نیزیک بکاته وه، به کوردی ده گوتری: له خوگرتن، ئه وه ی له خویانیان گرتوه جیبه جی ده که ن، ﴿وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَتْ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾، له رۆژیکش ده ترسین زهره رو زیانه که ی زور به ربلاوه، ته شه نه سه ندوویه.

﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حَيْثُ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾، خواردنیک له گه ل خوشویستنیشیدا، (له گه ل ئه وه شدا که ئهو خواردنه یان خوشده وئی) ده رخوازی نه دارو هه تیوو دیلی ده دهن، نه یفه رموه: (يُؤْتُونَ الطَّعَامَ)، له قورئاندا به زوړی وشه ی: (يُطْعَمُونَ) به کارهاتوه، واته: ئهو که سه داده نیی و خواردنه که ی ده رخوازی ده دهن، یانی: ته نیا ئه وه نیه خواردنه که ی پی بده ن، به لکو دایده نیی

بەرپرزو حورمەتەو و خواردنەکە ی دیننە پێشی، چونکە ئەگەر تەنیا خواردنەکیان وێدەن، تەنیا جەستەو گەدەیانیا تێر کردوون، بەلام ئەگەر بەرپرزو حورمەتەو دایانبێن و دوو قسە ی خوشیشیان لەگەڵ بکەن و خواردنەکیان پێ بدەن، پرووحیشیان تێر کردوون، کە نەمینیووە لە تەفسیرەکاندا ئاماژە بەو بەکرێ: بۆچی خوا ﷻ بەزۆری وشە ی (إطعام) بەکاردێنێ، دەرخواردان؟ چونکە لە نەزیکەووە دایاندەتێن لە شوێنی خۆیان و خواردنەکیان بۆ دادەتێن، لەبەر ئەوەی مەرووف بەر لەوەی جەستە بێ، پرووحە، پرووحەکەشی پێویستی بە تێر کردن هەیەو، بە پێز لێگرتن پرووحەکە تێر دەبێ، ئنجا خواردنەکیان دەدەن بۆ جەستەیان.

ئنجا کە ئەو خواردنەکیان پێدەدەن لەبەر خۆیانەو دەتێن: ﴿إِنَّمَا نَطْعُمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ﴾ ئەم قسە یە زۆر بەی هەرە زۆری تەفسیرەکان دەتێن: لە دلی خۆیاندا وایان گوتووە، بەلام خوا دەر یخستووە، چونکە کەسێک کە هاوکاری دەکە ی، ئەگەر بلی: لەبەر خوا هاوکارییت دەکەم، رەنگە لەسەر دلی قورس بێ، هەرچەندە لەبەر خوا یە، بەلام نابێ وا بگوێری، بۆیە دەبێ بلی: لەبەر خۆیانەو وایانگوتووە، یان لە دلی خۆیاندا وایانگوتووە، بەلام خوا ﷻ ئاشکرای کردووە.

هەندێک لە زانایانیش گوتوویانە: بۆیە وادەتێن تاکو بیکەنە پاساوو بەلگە ی ئەوەی پێیان وانبێ هیچ چاوەروانییەکیان لێیان هەیە، ﴿إِنَّمَا نَطْعُمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ﴾، تەنیا لەبەر پرووی خوا، لەبەر پەزنامەندیی خوا، یاخود بە مەبەستی بە دیدار گەشتنی خوا لە بەهەشتدا، ئێمە ئەو خواردنەتان پێ دەدەین ﴿لَا تُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾، نە پاداشتمان لێتان دەوێ نە سوپاسکردن، واتە: نە چاکە دانەوێ ماددی، نە چاکە دانەوێ مەعنەوی، هیچ کامیانمان لێتان ناوێ.

ئنجا هەرچەندە ئەگەر وەك بەلگە هێنانەوێ ئەو گوترا بێ، کە هیچ چاوەروانییەکیان لێیان نیە، ئەوێش پێی تێدەچێ، بەلام زیاتر ئەو مانایە راستە کە لە دلی خۆیاندا وایان گوتبێ، یان لەبەر خۆیانەو وایانگوتبێ.

﴿إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطًا﴾، ٲیمه ترسی پوژٲکی گرژى سه ختمان ههیه له لایه ن پهروه ردگارمانه وه، واته: ٲهو پوژه پروو گرژو سه خت و پٲره زیاه ی پهروه ردگارمان ده یه ٲنٲته پٲش، ٲیمه ترسی ٲهو پوژه مان ههیه، بوٲه هه رچی پٲمان وابٲ له مه ترسی ٲهو پوژه مان دوور ده خاته وه، له سزاو جه زره به ی خوا ده مانپاریژٲ، ٲه نجامی ده ده ین و، یه کٲک له و کارانه ش بریتیه له خٲرو چاکه و هاوکاریی کردنی خه ٲک.

﴿فَوَقَّهْمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ﴾، له ته نجامی ته وهش دا، خوا له خراپه ی تهو پړوژه
چه پاله ی دان و پاراستنی ﴿وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً وَرُؤْرًا﴾، ﴿لَقَّاهُمْ: أَي جَعَلَهُمْ يَلْقَوْنَ﴾، وای
لیکړدن بگه نه پوو گه شی و دلخو شی، ﴿نَصْرَةً﴾، واته: دره وشاوه یی دهم و چاو،
گه شی دهم و چاو، ﴿وَسُرُّوْرًا﴾، (سرور) ﴿فَرَحٌ مُنْكَتِمٌ فِي الْقَلْبِ﴾، دلخو شییه که
له دلدا شیردراوه بی، هه می شهش مروځ که دلی خو ش بوو، پروشی گهش
ده بی، که سیکی ش دلی پر خه فته و مهینه تی بوو، دهم و چاوی شی تاریک ده بی
و رهش داده گه ری و، ته می خه می لی ده نی شی.

ئىنجا خوا **﴿قَدْ﴾** دېتەو ھەسەر باسى پاداشتى ئەو چاگە کارانەو دەفەر موئى:
﴿وَجَزَّيْنَهُمَا صَبْرًا جَنَّةً وَحَرِيرًا﴾ بە ھوئى خورپاگريانەو ھەش باخ و ئاورىشمى بە
پاداشت دانەو، **﴿جَنَّةً﴾**، واتە: باخىكى زور ناوازە، چونكە بە نەزانراو (نكرە)
ھاتو، واتە: باخىك كە لە ھەسەف نايەت، ھەميشە خواى بەرز كە ھەندىك
شت بە نەناسراو دىئى، بۆ ئەو ھەسەر نەنجان بۆ ئەو رابكىشى كە ئەو شتە
و ھەسەف ناكرى، يانى: باخىكى زور ناوازە **﴿وَحَرِيرًا﴾**، ھەروەھا ئاورىشمىكى
ناوازەش، ئەو ئاورىشمەش بۆ بەرگ و پۆشاكيان، بۆ نوئىن و پىخەفيان، بۆ ھەموو
ئەو كەل و پەلانەى بەكاريان دىئىن و قوماشيان پىويستە، ئەوانە سەرتاپايان
و سەرلەبەرى شتەكانيان ئاورىشمە، **﴿مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ﴾**، لەويىدا پاليان
داو ھەتەو ھەشانيان داداو ھەسەر تەختان، (أَرَائِكِ) كۆي (أَرِيكَة) يە، واتە: تەختىك
كە داندراو ھەسەر پالدا ھەتەو ھەشانيان لەسەر دادان، **﴿مُتَّكِئِينَ﴾**، كۆي (مُتَّكِي)

ه، ئەویش کەسێکە شانی داداوه، بە کوردیی دەلێن: شان دادان، یان پالداڤهوه، کە بریتیه له حالهتیک له نیوان دانیشتن و ڕاکشاندا، ئەویش ئەوهیه: مەرۆف سەنگ دەداتە سەر ئانیشکی و سەر تەنیشتی و هەردوو ک لاقەکانی ڕادەکیشت، واتە: وانیه کە دابنیشی چوار مەشقی، هەروەها واش نیه کە ڕابکشی لەسەر پشت، یان لەسەر تەنیشت، بەلکو نیوهی یەکه می جهستهی بهرز ده بێ و نیوهی دووه میشتی ڕادەکیشت، ﴿مُتَّكِئِينَ فِيهَا﴾، لهو بهههشتهدا ﴿عَلَى الْأَرْزَاقِ﴾، لهسەر تهختان ﴿لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمَهْرِيرًا﴾، لهویدا (بهههشتدا) نابینن ڕاناوه کە بۆ بهههشت دهچیتهوه، بۆ باخه کە ﴿شَمْسًا﴾، خۆر نابینن ﴿وَلَا زَمَهْرِيرًا﴾، هەروەها سەرماو زوقمیش نابینن، کەش و هەوای بهههشت وه ک له فهرماشتی پیغه مبهردا ﷺ هاتوهو له ئایه تهکانیشدا دهرده کهوێ، نه سهرمایه، مەرۆف پیوستی بهوه بێ خوێ لێ بپاریزی و، نه گهرماشه پیوستی به خو فینک کردنهوه بێت، له شوینه واریکدا هاتوه، عهبدوللای کوری مهسعود ﷺ گوتویهتی: {الْجَنَّةُ سَجْسَجٌ لَا قَرَّ فِيهَا، وَلَا حَرٌّ} (أخرجه ابن أبي شيبة: ٣٥١٠٣)، کەش و هەوای بهههشت وه ک ئەو کاتهیه کە له کەشیک خۆشی سالد، لای بهره بهیان یان لای تیواره، شهمال و شنهیه کی بای فینک دی، نه وایه سهрма بێ و، نه واشه گهرما بێ.

﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا﴾، سیبه رهکانی (ئهو باخه) لیان نیزیکن، ههله ته سیبه رهکان هی لق و پۆیه کانن، کهواته: لق و پۆیه کان شوڤ بوونهوه به سهریانداو سیبهریان به سهردا کردوون، ئەگەرنا بهههشت گهرمای لێ نیه، تاكو خه لك پیوستی به بهر سیبه ر بێ، کهواته: لێرهدا ﴿ظِلُّهَا﴾، مهبهست پیی لق و پۆیه کان داری دره خته کانه، وه ک له سوورهتی (الرحمن) دا ده فهرموێ: ﴿ذَوَاتَا أَفْنَانٍ﴾ ﴿٤٨﴾ الرحمن، هەردوو ک باخه کان خاوهن لق و پۆپ و چلی نه رم و ناسکن. ﴿وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَذِيلًا﴾، (قُطُوف) کوێ (قُطِف) ه، یانی: چنراو ئەوهی ده چنری، یانی: (جَنَى)، چنراو میوهی لێکراوهی ئەو دره ختانه، (ذُلَّتْ) واته: (سُهِلَّتْ) ئاسانکراون، شوڤ بوونهوه به شوڤ کردنهوهیه کی نایاب.

﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ﴾، قاپانیکی له زێریان به سەر هوه ده گێردرێن، (آیة) کۆی (إناء) ه، قاپ، ده فر، (أواني) یش کۆی کۆیه، (إناء) بریتیه له ده فریک خواردنی تیدا بێ، ئنجا میوهی تیدایه گوشتی تیدایه، به ده فرانی زیویین به سهریانهوه ده گێردرێ، بێگومان ده فره کانیشت خالیی نین و شتیان تیدایه، بۆیه به سهریانهوه ده گه رێن.

﴿وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾، (أكواب) کۆی (کوب) ه، واته: گۆزه و سوپراحی تهوهی شله مه نییه که شه رابیکی تیدایه و لیهوه ده کرێته نیو کاسه کانهوه (په رداخه کانهوه)، هه ندیکیش گوتوو یانه: (أكواب) هه ر خودی په رداخه کانن ﴿وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾، کووپه کانیشت له شووشه ن، یاخود له ماده ده یه کی بلوورین ﴿قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ﴾، شووشانیکی له زیو، بۆیه عه بدوللای کورێ عه بباس (خوا له خۆی و بابی رازی بێ) گوتوو یه تی: ئه و شتانه ی خوا باسی کردوون له به هه شتدا، ئه گه ر هه موویان وێنه یان هه بێ له دنیا دا، به لام ﴿قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ﴾، وێنه ی نیه، چونکه ئیمه شووشه ی زیوینمان نه بینیه، ئه گه ر شووشه بێ شووشه یه، ئه گه ر زیو بێ زیوه، ئنجا هه ندیک له زانیان گوتوو یانه: شووشه یه، به لام وه ک زیو سپیه، چونکه (قَوَارِير) کۆی (قَارُورَة) یه، ئه و یش بریتیه له شووشه یه که به بۆنی خوشتی تی ده کری، یاخود شله مه نییه کی که م و گرانه های تیدا هه لده گیرێ، ﴿فَذَرُوها نَقْدِرًا﴾، ئه وانه ئه و شته ی تییان کردوه، ئه و شه رابه، ئه و خواردنه وه یه، ئه ندازه گیرییان کردوه به ئه ندازه گیریه کی ریک، واته: هه ر که سه چه نده ی پێ ده خورێته وه، چه نده ی ئاره زوو یه، ئه و نه نده ی بۆ تیکراوه، نه ک زیاد بێ و پێی ئاره حه ت بێ و ناچار بێ بیخواته وه، یاخود که م بێ و هی دیکه ی پێویست بێ و بلی: دووباره بۆم تییکه نه وه.

﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا﴾، هه روه ها پێکیکیان شه راب ده درێتی، که زه نجه بیلی له گه ل تیکه ل کراوه، ﴿عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا﴾ (ئه و پێکه شه رابه خواردنه وه یه ده یاندرێتی) له سه رچاوه یه که له ویدا (له باخه که دا، له

بەهەشتدا) پێی دەگوترێ: سەلسەبیل، ئەمیش وەك دواتریش باسی دەكەین واته: شلەمەنبیەك كە بە ئاسانی لە گەرۆو بچێتە خوارو، زۆریش خۆش و بە تام و زوڵال بێ.

﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ لاوانێکی هێڵراوه (بە گەنجیی و بە لاوی هێڵراوه) بەسەریانەوه دەگەڕێن، (وِلْدَان) کۆی (وَلِيد) ه، ئەمیش هەرچەنده (فَعِيل) ی بە مانای (مفعول) ه، یانی: لە دایک بوو، بەلام مەبەست پێی ئەوهیه کە تەمەنیان هەلنەکشیوهو لاوو گەنجن و تازە دەگەن، ﴿مُخَلَّدُونَ﴾ کۆی (مُخَلَّد) ه، ئەمیش هەرچەنده هەندێکیان گوتووین: یانی: بازەیان لە دەست کراوهو، هەندێکیان گوتووین: گواهیان لە گوێ دایه، بەلام (مُخَلَّد) واته: هێڵراوه، یانی: (مُبَقَّوَن)، هێڵراونەوه، واته: هەر بە گەنجیی دەهێڵرێنەوهو تەمەنیان بەسەردا ڕەت نابێ، هەلبەتە بەهەشتییەکان هەموویان هەر وان، بەلام ئەوانە ی خزمەت دەکەن، ئینسان وای لە قالب خوشترە کەسێک کە خزمەتی دەکات، تەمەنی کەم بێ، بۆ ئەوهی پێی سەغڵەت نەبێ، فەرمانی پێ بکات: ئەوهم بۆ بکەو ئەوهم بۆ مەکە! ﴿إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا﴾ ئەگەر تۆ ئەو لاوانە ی خزمەتیان دەکەن، بیانیی پێت وایه گەوهەری پڕژێندراون، گەوهەری پڕژو بلاون، گەوهەرو مرواریی کە لە سپیی و سافیان دەدرەوشێتەوه، ئەو گەنج و لاوه خزمەت چییانە، وەك گەوهەری پڕژێنراو و بلاوکراوه دێنە بەر چاو، ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ﴾ ئەگەر تۆ ئەو بێنی، ﴿ثَمَّ﴾ یانی: (هَناكَ) و زەرفی شوێن (ظرف مکان) ه، یانی: (إِذَا رَأَيْتَ هَناكَ)، ئەگەر ئەو بێنی ﴿رَأَيْتَ نِعْمًا وَمَلَأَ كِبْرًا﴾ نازو نێعمەتیکی زۆرو مۆلک و دەستڕۆشتووێه کی زۆر، دەبێنی، لێره دا (ملك) بەمانای دەستڕۆشتووێتییه، واته: وەك چۆن حوكمراوێك، پادشایەك قەلەمڕەوییەکی زۆر لەبەر دەستی دا هەیه، تۆش بابای بەهەشتیی بەوجۆره دەبێنی، هەلبەتە ئەو هەش بۆ نێزیکخستەوهیه لە عەقڵی ئێمە، ئەگەر نا بەهەشت لە گەڵ دنیا دا بەراورد ناکرێ.

﴿عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ﴾، ﴿عَلَيْهِمْ﴾، یانی: (فَوْقَهُمْ)، لەسەر وویانەوه، پۆشاکێ ئاوریشمی تەنکی سەوز، ھەروەھا ئاوریشمی ئەستووری سەوز ھەیە، واتە: پۆشاکەکیان کە لەسەرەویانەو بەخۆیان دادەدەن، ئاوریشمە، چ تەنک، چ ئەستوور، بەلام بە پەنگی سەوز ﴿وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ﴾، پازێزانەوێش بە بازە زیویەکان ﴿وَسَقَنَهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا﴾، پەرەردگاریشیان خواردنەوێهێکی زۆر پاک و پاککەرەوێ پێدان.

﴿إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً﴾، پێیان دەگوێرێ: ئەو پاداشتی ئێوە بوو، لەسەر کردەوێکانی پابردووتان ﴿وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا﴾، ھەوڵدان و تێکۆشانەکەشتان سوپاسکراو بوو، نرخێندراو بوو، بە ھەند گیراو بوو.

لە ئۆرە کۆمەڵانەییەکان لەکەلتانین
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

AliBapir

عەل باپیر

کەتانی

رێگەیانەندی مەکتەبی مامۆستا عەل باپیر

Google Play

App Store

رێگەیانەندی مەکتەبی مامۆستا عەل باپیر

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە ی یە کەم:

کاتیکی زۆر پێش دروستکردنی مرووف تێپەریوه، شتیکی باسکراو نەبووه، دوایی خوا پاش دروستکردنی (ئادەم لە خاک و) وەچەگە ی لە تۆویلکە یەکی ئاوێتە بە مەبەستی تاقیکردنەوه، دروستیکردو بە بیسەرو بینەری گیراو، راستەپێی پێشاندا، چ سوپاسگوزار بێ، چ سێلە و ناسپاس:

خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ۚ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۝﴾

شیکیردنەوه ی ئەم ئایەتانە، لە شەش بەرگەدا:

(١) ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ﴾، ئایا ماوێهە کات بەسەر مرووفدا تێپەریوه؟ ئەم پرسیار کردنە پرسیار کردنی پێیلتیان، پێی چەسپاندن (إِسْتِفْهَامٌ تَقْرِيرِي) ەو، ئاراستە ی کەسیکی نادیارییکراو کراوه، مەبەستیش پێی چەسپاندنە، واتە: بە دلتیایی ماوێهە کە لە روژگار بەسەر مرووفدا تێپەریوه.

(٢) ﴿لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾، کە شتیکی باسکراو نەبوو، (أَيُّ: كَانَ مَعْدُومًا فِي زَمَنِ سَبَقَ، وَالْمَعْدُومُ لَا يُذَكَّرُ)، واتە: نەبوو بووه لە ماوێ پابردوودا پێش ئەو ی دروست بێ، شتی نەبووش باس ناکردی و ناوی ناهێندری، ﴿لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾، (شێنا) شتیکی (مذکوراً) یانی: (الْمَعْيُورُ الَّذِي هُوَ بِحَيْثُ يُذَكَّرُ)، شتیکی دیارییکراو کە باس بکری، کەواتە: ماوێهە کە زۆر کە بەس خوا دەیزانی، بەسەر تاک تاک مرووفان و تیکرای مرووفاندا تێپەریوه و لەپێش واندای ماوێهە کە زۆر تێپەریوه، بگرە ماوێهە کە بیکوتایی، چونکە خوا

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ بوونەکە ی بێ سەرەتایە، کەواتە بێ سەرەتا کات (وقت) تێپەریوە، کە مەرۆف شتێک نەبوووە بوونی بێ، باس بکری و ناوی بهێنری، واتە: ئەو مەرۆف! بەبێ کووتایی و سنوور کات تێپەریوە، تۆ نەبووی، ئیستاش لە ماوێهەکی دیاریکراودا دەبی و بوونیکت پێ دەدری، دوایی دووبارە لەپرووی جەستەییەووە نەبوون (عدم) ت بەسەردا دیتەووە!

ئنجای ئەو مەرۆف! خاویەك ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ بەبێ سەرەتا کاتی بەسەر تۆدا گوزەراندبێ، دوایی تۆی دروست کردبێ، لە ماوێهەکی کەمی کاتدا دەبی، کە تەمەنە دنیاییەکەتە، ئنجا ئەو تەمەنەت کە دەپوات و ئەو قوناغە دنیات بەسەر دەچێ، ئایا دەگونجێ پێت وابێ زەحمەتە جاریکی دیکە خوا لە قوناغێکی دیکەدا، بە شیوەیەکی دیکە بوونت پێ بداتەووە؟ بەدنیایی نەخێر، بۆیە زانیان لێرەدا گوتووین: (هَلْ فِي الْاِسْتِفْهَامِ مَثَلٌ (قَدْ) فِي الْخَبَرِ)، ﴿هَلْ﴾، لە پرسیار کردندا وەك (قَدْ) وایە، لە هەوالدان دا، وەك: (قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن رَّبِّكُمْ)، (قَدْ) بۆ ساغکردنەووەیە دەلێن: ﴿هَلْ﴾، لە پرسیار کردندا، هەمان مانای (قَدْ) دەگەینێ لە هەوالداندا، کەواتە: بە دنیایی کاتیکی زۆر بەسەر مەرۆفدا تێپەریوە شتێکی باسکراو نەبوو.

زانایان دەلێن: (وَالْمَعْنَى: هَلْ يَقْرَأُ كُلُّ إِنْسَانٍ مَوْجُودٍ، أَنَّهُ كَانَ مَعْدُومًا زَمَانًا طَوِيلًا، فَلَمْ يَكُنْ شَيْئًا يُذَكِّرُ؟)، ئایا هەر مەرۆفێک دان دان بەووەدا دینێ (یانی: پیویستە دانی پێدا بێنێ) کە شتێکی نەبوو بوووە لە ماوێهەکی زۆردا، شایانی باس نەبوووە و باسکراو نەبوو؟

(الدَّهْرُ: الزَّمَنُ الطَّوِيلُ أَوِ الزَّمَنُ الْمُقَارِنُ لَوْجُودِ الْعَالَمِ الدُّنْيَوِيِّ)، (دَهر) بریتیه لە ماوێهەکی درێژ، یاخود ئەو کاتە جوت و بەراورد دەبێتەووە لەگەڵ بوونی ئەم گەردوون و ژیاڵە دنیاییەدا.

(وَالْحِينُ: مِقْدَارٌ مُّجَمَّلٌ مِّنَ الزَّمَانِ يُطْلَقُ عَلَى سَاعَةٍ وَعَلَى أَكْثَرٍ)، (حِين)، ﴿حِينَ﴾ مِّنَ الدَّهْرِ، ماوێهەکی نەزانراوە لە کات، بۆ ماوێهەکی کەم بەکار دەهێندرێ و، بۆ ماوێهەکی زۆریش.

ئىنجا خوا ﷻ دېتە سەر باسى چۆنیه دىتى روستکردنى مروؤف:

۳- ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ﴾، ئىمه مروؤفمان له نوتفەيه كى تىكهَل دروستكرده، ﴿أَمْشَاجٍ﴾:

أ- يان كۆى (مِشْج)ه، (مِثْلُ عِدَل، أَي مَمْشُوج)، (عِدَل)، واتە: لابار، (مِشْج)يش به مانای (مَمْشُوج) دى، يانی: تىكهَل.

ب- ياخود ﴿أَمْشَاجٍ﴾، كۆى (مِشْج)ه، وهك (سَبَب) يانی: هوکار، كه به (أَسْبَاب) كۆده كرىتهوه.

ج- يان كۆى (مِشْج)ه، وهك (كَتِف) يانی: شان كه به (أَكْتاف) كۆده كرىتهوه، كه ده فەرموئى: ﴿نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ﴾، تۆويلكه يه كى تىكهَل، ئەمه ئەو واتايش هەلده گرى، كه له توخمه كانى زهوى تىكهَله، به لام باشتەر وايه ئاوا لىك بدرىتهوه: تىكهَله يه كه له ژياندارى تۆوى و هيلكو له نيو ئاوى ئافرهت، ئەو دووانه تىكهَل ده بن، ئەوانيش هەر كامپىكان له كۆمه لىكى زۆر له خانه و گەردو گەرديله كان، پىكدن.

۴- ﴿تَبَتَّلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾، تاقیده كه ينه وه ئىنجا گىراومانە به بيسهري بينەر، ﴿تَبَتَّلِيهِ﴾، له شوينى حالدا دانىشتوه، يانی: له حالىكدا ئىمه تاقیده كه ينه وه ﴿فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾، ئىنجا گىراومان به بيسهري بينەر، واتە: توانای بىستىمان پىداو توانای بينىشمان پىدا، چونكه ئەگەر ئەو توانايانهى نه بن، شت بىستى و بزائى و شت بىنى، توانای تاقىكرانه وهى نابى.

ئىنجا خوا نه فەرموه: (فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا مُبْصِرًا)، به لكو به صيغه ي زىده پۆيى هيناويهتى، فەرموويهتى: ﴿سَمِيعًا﴾، زۆر بيسەر ﴿بَصِيرًا﴾، زۆر بينەر، چونكه هەر كام له هيزى بىستن و ديتن له مروؤفا، زياتر له ئەركىكان هيه، ئەوه نيه بهس بىستن و بينن بهو دوو هيزه يان، به لكو مروؤف ده توانى چەندان جوړه شت بىستى، چەندان جوړه دەنگ بىستى، هەم وه حىي پەيامى خوا بىستى،

هەم پێکەوه قسە یە کدی بیست، دەتوانی چەندان جوۆرە دەنگ بیستی و لیان تییگات، هەروەها مرۆف دەتوانی چەندان جوۆرە ڕەنگ و قەبارەو شیوەو دیمەن بین.

٥- ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ﴾، ئیمە ڕیی راستمان پیشاندا، لێرەدا هیدایەت بە مانای پیشاندانە، واتە: ئیمە ڕیی راستمان پیشاندا ﴿السَّبِيلَ﴾، (أل)ی ناساندنی لەسەرە، واتە: ئیمە ڕییه کەمان پیشاندا، راستە ڕییه کە، کە راستە ڕیی خوایه، لێرەدا ناگونجی (أل) بو تیکرا (جنس) بێ، واتە: هەموو ڕییه کاھان پیشاندان، نا، بە لکو یانی: ڕیی راستمان پیشاندا، ڕییه کەمان پیشاندا، بەرنامەو ڕیباژە کە ی خویمان.

٦- ﴿إِنَّمَا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾، ئنجا یان سوپایگوزار دەبی، یاخود سپڵەو ناسپاس، یانی: (أَرشَدْنَاهُ إِلَى الطَّرِيقِ السَّوِيِّ الْمَوْصِلِ إِلَى الْهَدَفِ، إِنْ أَرَادَ سَالِكُهُ الْوُصُولَ)، ئیمە ڕیی راستی بە ئامانج گە یە نەرمان پیشان داوه، ئە گەر بابای پێدا ڕویشتووی بیهوێ پێی بگاتە ئامانج و شوینی مەبەست.

وشە ی ﴿إِمَّا﴾، لە ﴿إِنَّمَا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ دا (إِمَّا: حَرْفُ تَفْصِيلٍ، بَسِيطٌ، أَوْ مُرَكَّبٌ مِنْ: إِنْ وَمَا، (إِنْ) الشَّرْطِيَّةُ وَ(مَا) النَّافِيَةُ الْمُتَجَرَّدَتَيْنِ مِنَ الْعَمَلِ)، ﴿إِمَّا﴾، یان پیتیکی سادە یە هەر خۆیەتی، یاخود پیتیکی لیکدراوه، لە (إِنْ) ی شەرتییە لە گەڵ (ما) ی لایەرە، بە لام لێرەدا نە (إِنْ) کە مانای مەرج دەگە یە نی، و، نە (ما) یە کە مانای لابردن دەگە یە نی، بە لکو بە هەردووکیان مانای تەفصیل پێدان و ڕوونکردنەو ی شتێک دەگە یە نن، کە واتە: واتایە کە ی ئاوی لیدی تەو: (إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ فِي حَالٍ أَنَّهُ مُتَرَدِّدٌ أَمْرُهُ بَيْنَ أَحَدِ هَذَيْنِ الْوَصْفَيْنِ: شَاكِرٍ أَوْ كَفُورٍ)، ئیمە ڕیی راستمان پیشان داوه لە حالێکدا ئەو کارە کە ی لە نیو ئەو دووانەدا دی و دە چێ، لە نیو ئەو دوو وەسفەدا: یان سوپاسگوزار دەبی، یاخود نا سوپاس، بە دلنیا یی کە سێک هیدایەت و ڕێنمایی خوا بگری تە بەر، ڕیی راستگرتو و دەبی و سوپاسگوزارە، کە سێکیش هیدایەت و ڕێنمایی خوا ڕە فز بکات، گومار یە و سپڵە یە.

کورته باسیک له باره ی چیه تی مروځوه

ثایا جهوههرو چیه تی مروځ له چیدا شیردراوه ته وه؟ ټیمه له سی برگه دا زور به گوشراویی ټه و باسه ده که ین:

(۱) - به پیی ټایه تی: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ، سَاجِدِينَ﴾ (۲۹) هجر، ههروهه ها سوږه تی (ص) یش ټایه تی (۷۲)، ټه و رسته موباره که له هه رگام له و دوو سوږه ته دا هاتوه، واته: هه رکاتیک ریځمخست و له ږووحی ځوم فووم به به ردا کرد، بوی به کړنووشدا بکه ون.

﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ﴾، ټنجا هه ر کاتیک جهسته که یم ریځمخست و سازو ټاماده کرد ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾، له ږووحی ځوشم، (له و ږووحه ی به س ځوم ده زانم چیه؟ ین: دروستکراوی ټایه تی ځومه) فووم به به ردا کرد، ټیوه بوی به کړنووشدا بکه ون، ږووی دواندن له فریشته کانه، که واته: فریشته کان فهرانیان پیکراوه بو ټاده م به کړنووشدا بکه ون، کړنووشی ږیز لی گرتن، دوا ی ټه وه ی خوا ﷻ پاش ریځمخستنی جهسته که ی ټاده م، ږووحیشی به به ردا ده کات.

ههروهه ها له سوږه تی سه جده شدا خوا ده فهرمو ی: ﴿ثُمَّ سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي...﴾ (۹) السجدة، واته: ټنجا ریځمخست و له ږووحی ځوی فووی به به ردا کرد...

بیگومان ټایه ته کانی: (۲۹) ی (الاجر) و (۷۲) ی (ص) له باره ی بابی مروځایه تی ټاده مه وه (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده دوی ن و، ټایه تی (۹) ی سوږه تی (السجدة) ش له باره ی وه چه ی ټاده مه وه ده دوی که ده فهرمو ی: ﴿ثُمَّ سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي...﴾ (۹) السجدة، دوا ی خوا جهسته که ی ریځمخست و له ږووحی ځوی (که ټایه ته به ځویه وه، ین دروستکراوی کی ټایه تی ځویه تی) فووی به به ردا کرد.

تَنجَا تَيْمَهُ لَمْ ثَايَةً مَوْبَارَهْ كَانَه - وَيْنَهِي دِيكَه شِيَان هَهَن - تَهو تَهَنجَا مَغِيرِيَه
 دَه كَه يَن كَه وَهَك چَوْن هَهوِير بَرِيْتِيَه لَه: (تَارْد + تَاو = هَهوِير)، بَه هَه مَان
 شِيَوَه مَرَوَقِيش لَه: جَه سَتَه يَه كِي خَاكِي وَ رَوو حِيَكِي خَوَايِي پِيكَهَاتَوَه، هَه لَبَه تَه
 خَاكَه كَه ش وَ رَوو حَه كَه ش هَه رِ دَوو كِيَان دَرَوَسْتَكِرَاوِي خَوَان، كَه دَه زَانِيَن خَاكَه كَه
 چِيِيَهو چَوْنَه، بَه لَام نَا زَانِيَن رَوو حَه كَه چِيِيَهو چَوْنَه؟ بُوِيَه ش خَوَا لَه سَوَوْرَه قِي
 (الإسراء) دَا دَه فَه رَمَوِي: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي ...﴾
 الإسراء، لَه بَارَهِي رَوو حَهوَه پَرَسِيَارْت لِي دَه كَهَن؟ بَلِي: رَوو ح لَه كَارِي پَه رَوَه رَدْگَارْمَه،
 وَاتَه: تَه نِيَا خَوِي دَه زَانِي جَهو هَه رَوو چِيِيَه تَه كَه ي چَوْنَه، كَاتِيَك رَوو ح وَ جَه سَتَه
 پِيكَهوَه دَه بَن، مَرَوَقِي خَاوَه نِي ثِيَان وَ زِيْنْدَوو هَه يَه، بَه لَام بَه جِيَا بَوَوْنَهوَه يَان
 وَ بَه پِيكَهوَه كَوْنَه بَوَوْنَهوَه يَان وَ لَه يَه ك دَا بَرَانِيَان، حَالَه قِي مَرْدَن رَوو دَه دَات وَ، نَه
 رَوو حَه كَه بَه تَه نِيَا مَرَوَقَهوَه نَه جَه سَتَه كَه ش، بَه لَكُو مَرَوَق بَرِيْتِيَه لَه كَوِي رَوو ح وَ
 جَه سَتَه، تَهوَه ي بُو تَيْمَه زَانْدِرَاوَه لَمْ ثِيَانَه دُونِيَا يِيَه دَا.

۲- بَه پِي تَايَه قِي: ﴿قُلْ يَتُوفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾
 السجدة، خَوَا بَه پِيغَه مَبَه رَه كَه ي دَه فَه رَمَوِي: بَلِي: فَرِيَشْتَه ي مَه رَغ كَه
 پِيْتَان سِيْپَرْدِرَاوَه وَهَفَاتْتَان پِي دَه كَات (وَه رَتَان دَه غَرِي) دَوَايِي بُو لَاي پَه رَوَه رَدْگَارْتَان
 دَه كِيْپَرْدَرِيْتَهوَه.

لِيْرَه دَا تَاوَا دَه فَه رَمَوِي وَ، لَه تَايَه تَه كَه ي سَوَوْرَه قِي (الزمر) يَش دَا دَه فَه رَمَوِي: ﴿اللَّهُ
 يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا
 الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾
 الزمر، خَوَا نَه فَسَه كَان وَهَرْدَه غَرِي لَه كَاتِي مَرْدِنِيَانْدَاو، تَهوَه ي نَه مَرْدَبِي لَه كَاتِي
 خَهوْتَنِيَانْدَا، تَنجَا تَهوَانَه ي مَرْدَنِي بُو بَرِيَارْدَاوَن دَه يَانْغَرِيْتَهوَه، (تَهوَانَه ي لَه خَهوَدَا
 رَوو حَه كَانِيَان وَهَرْدَه غَرِي، تَه كَه ر مَرْدَنِي بُو بَرِيَارْدَابَن، رَوو حَه كَان لَه لَاي خَوِي كَل
 دَه دَاتَهوَه) تَهوَانَه ي دِيكَه ش دَه نِيْرِيْتَهوَه تَاكو كَاتِيَكِي دِيَارِيِيَكِرَاو، بِيْگُوْمَان لَهوَه دَا نِيْشَانَه
 هَهَن بُو كَوْمَه لِيْكَ بِيْر بَكَه نَهوَه.

دیسان ئەو ئایەتەش کە خوێندمانەو: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾، ئایا بەسەر مەرۆڤدا کاتیک لە پۆزگار تێپەریوە (یان بە دنیایی کاتیک زۆر لە پیش مەرۆڤ دا تێپەریوە) شتیک باسکراو نەبوو.

ئەمانە هەموویان لیان وەردەگیرێ کە جەوھەر و چییەتی مەرۆڤ و کاکل و نیوەپۆکی مەرۆڤ، لە رووحە کەیدا شێردراوەتەو و جەستەکە ی زیاتر دەوری توێکڵ و دیکۆر و پالەت دەبینی.

۳- ئایەتەکانی: (۱۲ و ۱۳ و ۱۴) ی سوورەتی (المؤمنون) کە ئێمە لە تەفسیری سوورەتی (المؤمنون) دا کورتە باسیکمان کرد، لەبەر پۆشنایی واند، لەبارە ی دروستبوونی مەرۆڤەو، هەم ئادەم و حەووا سەلامی خوایان لەسەر بێ و، هەم وەجەکەیان، ئەمەش دەقی ئایەتەکانە: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ۝۱۲ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ۝۱۳ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا فَكَسَوْنَا الْعِظَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۝۱۴﴾ المؤمنون، واتە: بە دنیایی ئێمە مەرۆڤمان لە خوڵاسە و پوختەیه کی قورێ دروست کردو، دوا ی گێراومانە بە نوتفە (نطفة)، لە نشینگەیه کی مەحکەم و قایم دا (مەبەست پێی مندالدانی دایکە) دوا ی نوتفە کەمان دروست کرد بە خوێنپارە، ئنجا خوێنپارە کەمان گێرا بە پارچە گوشتیک زارجوو ئاسا، ئنجا پارچە گوشتەکی زارجوو ئاسمان گێرا بە ئیسقانه کان، ئنجا ئیسقانه کاهان بە گوشت داپۆشین، دوا ی ئەوێش بە دروستکراویکی دیکە دروستمان کرد. کە بە پای زۆربە ی زانایان مەبەست پێی رووح بەبەردا کردنیەتی، واتە: پێش هەر ژیا ی هەبوو، هەر لە قوئاغی (نطفة) هەو، بە لکو پیش (نطفة) ش هەر لەوکاتەوێ زیندەوێ تووی بوو لە ئیو مەنی بابدا، هەر وەها هیلکۆلە بوو لە ئیو مەنی دایکدا، هەر لەوکاتەوێ ژیا ندار بوو، ئنجا زیندەوێ تووی (حیمن)، ئەو زیندەوێ دەیتە مەرۆڤ، یەکیکە لە: پێنج سەد ملیۆن (۵۰۰۰۰۰۰۰) دانە، کە لە هەر ئاو هاتیک پیاودا هەن و، قەبارەکی بە ئەندازە ی سانتیمەتر سیجایە کە (۱ سم)، یەکیک لەوانە لەگەڵ هیلکۆلە ی ئیو ئاوی ئافرەتدا، یەکی دەگری و بە هەردووکیان

(نطفة) پێك دێنن، دوایی ئەو نوتفە (نطفة) یە دەبێتە عەلەقەو، عەلەقە دەبێتە موضغەو، موضغە دەبێتە ئیسقان و، ئیسقان بە گوشت دادەپۆشری، ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَهُ خَلْقًا آخَرَ﴾، ئنجا کردمان بە دروستکراویکی دیکە، بۆچی دەفەرموی: دروستکراوی دیکە؟ چونکە تاكو ئەو کاتە هەر ژياندار بوو، بەلام ئەو جار دەبێتە گیانلەبەر، بۆیەش زۆر جار لە کتیب و نووسراوەکانی خۆمدا گوتوومە: هەلەیه - مەگەر وشە ی پرووچ بەمانای ژیان (حیاء) بەکار بێ - ئەگەرنا هەلەیه بۆ جگە لە مڕۆف بگوتری: پرووچ لەبەر، چونکە گیانلەبەر تەنیا مڕۆفەو، ئەوانە ی دیکە ژياندارو ژيانلەبەرن، ئەو ی پرووچار و پرووچ لەبەر بێ، تەنیا مڕۆفە، خوا وشە ی پرووچی تەنیا بۆ مڕۆف بەکار هێناو، ئەوانە ی دیکە هەموویان بەس ژيانیان هەیه، هەروەها مڕۆفیش بەر لەو ی پرووچی بەبەردا بکری، کاتی: نوتفەیه، عەلەقەیه، موضغەیه، لە هەموویان دا ژياندارە، بەلام دوایی لە قۆناغیکی دیکە دا پرووچی بەبەردا دەکری.

دوایی کە دەفەرموی: ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾، بەرزیی و بەپیزی و بەرەکەتداریی بۆ خوای باشتەری بەدیھێنەران، ئەمەش دیسان ئەو دەگەیهنی: کە مڕۆف دوای ئەو ی خوا بەو قۆناغانە دا تێدەپەرێنی، ئنجا جەوھەر و چیه تێکی پەیدا دەبێ کە لە پرووچە کەیدا پەنھانەو شیردراوێه.

کەواتە: مڕۆف لەم ژيانە دنیا یە دا لە دوو بەش پێك هاتو: جەستە یە کی خاکی و، پرووچی خوایی پەنھانی چیه ت نەزانراو، کە بە هەردووکیان مڕۆف مڕۆفەو، بە جیا بوونەو ی پرووچ لە جەستە، جەستە کە دەبێتەو بە خاک، خەلک خوا خوا یە تی زوو لە کۆل خۆی بکەنەو و لەبەر چاویان ون بێ، پرووچە کەش دەچێتە ئەو شوێنە ی خوای پەروەردگار بۆ دیاری کردو، چ چاکە کار چ خراپە کار بوو بێ، بەلام ئەو وەش مانای ئەو ی نیه کە ئەو مڕۆفە کۆتایی پێ هاتو، چونکە ئەو پرووچە لە قۆناغی بەرزە خدا بەپێی ئایەتەکان و حەدیسەکانیش، جەستە یە کی دیکە دەپۆشی، پاشان لە قیامەتیش جەستە یە کی دیکە دەپۆشی، بەلێ خوای بالادەست باسی زیندوو کرانەو ی جەستەکان دەکات، بەلام بەدنیایی ئەو

ماددەيەى جەستەى مرۆفانى لى پىك دى لى قىامەتدا، چ ھى برودارانى چاكەكار،
 چ ھى بىپروايانى خراپەكار، واتە: چ بەھەشتىيەكان چ دۆزەخىيەكان، جەستەكە
 لە ماددەيەكى دىكە پىك دى، جگە لەو ماددەيەى ئىستا ئىمە دەيىنين، وەك
 ئايەتەكەى سوورەتى (الواقعة) ئاماژەى پى دەكات و، كاتى خوۋى كورتە باسىمان لەو
 بارەو كەرد، دەفەرموى: ﴿...وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ۶۱۴ الواقعة، بەجۆرىك
 دروستتان دەكەينەو، كە ئىو نايانن، واتە: ئىستا نازانن ئەو چۆنە، ئەو
 جەستەيەو، پەيوەندىي ئىوان جەستەو رووح و، ئەو ماددەيەى جەستەتانى لى
 دروست دەكرى، بۆ ژيانىكى نەبراوہى ھەتا ھەتايى، ژيانىك كە تىيداكات
 تەمەنت بەسەردا ناروات، چ لە بەھەشت داو چ دۆزەخ دا.

کورته باسیک له باره‌ی چه‌مک و واتای هیدایه‌ته‌وه

چه‌ند جارێکی دیکه‌ش هه‌ر باس‌مان کردوه، به‌لام لێره‌ش به‌ کورتیی ده‌لێین: وشه‌ی (هدایه‌) له‌ قورئاندا به‌لای که‌مه‌وه^١ به‌ سێ واتایان به‌کار هاتوه‌و، ده‌بێ زۆر وریا بین، ئه‌و سێ واتایه‌ ته‌گه‌ر بێت و تیکه‌لیان بکه‌ین، که‌ به‌ مانای گشتیی و، به‌ مانای تایبه‌ت و، به‌مانای تایبه‌تی تایبه‌ت (مَعْنَى: عام، مَعْنَى: خاص، مَعْنَى: أَخْص)، ته‌گه‌ر بێت چه‌مک و واتایه‌کانیان تیکه‌ل بکه‌ین، ده‌گه‌ینه هه‌ندیک ته‌نجامگیری و هه‌ندیک تیگه‌یشتن له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان، که‌ هه‌له‌یه‌و مانایه‌که‌ هه‌له‌ ده‌رده‌چی.

تێستاش سه‌رووتیشک ده‌خه‌ینه‌سه‌ر ئه‌و سێ مانایه‌ی هیدایه‌ت:

١- مانای یه‌که‌می هیدایه‌ت: یه‌که‌مین مانایه‌ک که‌ وشه‌ی هیدایه‌تی بۆ به‌کارهاتوه‌، مانایه‌کی گشتیه‌ که‌ بریتیه‌ له‌ پێنمایی کردنی خوا ﷻ، راسته‌پێ کردنی خوا بۆ هه‌موو دروستکراوه‌کان، وه‌ک له‌ سووره‌تی (طه‌) دا هاتوه‌: ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ، ثُمَّ هَدَى﴾، واته‌: (موسا) گوێ: په‌روه‌ردگارمان ئه‌و زاته‌یه‌ که‌ بوونی به‌ هه‌موو شتیکی داوه‌و دواییش پێنمایی کردوه، لێره‌دا ﴿هُدَى﴾، به‌مانای: (راسته‌پێ کرد) واته‌: پابه‌ندی کردوه به‌و راسته‌پێیه‌وه‌ی بۆی داناوه‌، ئه‌وه‌ به‌ نسه‌ت هه‌موو شته‌کانه‌وه‌، هه‌ر له‌ گه‌ردیله‌وه‌ تا‌کو که‌هکه‌شان، خوا سیستمیکی داناوه‌و، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بوونی به‌ هه‌ر شتیکی داوه‌، خستویه‌ته‌ سه‌ر سیستمیکیش، سه‌ر پێیه‌ک و پابه‌ندیش کراوه‌ به‌و پێیه‌وه‌،

(١) بۆیه‌ ده‌لێم: به‌لی که‌مه‌وه‌، چونکه‌ ته‌گه‌ر وردتر سه‌رنج ده‌ین، وێرایی ئه‌و سێ واتایه‌ له‌ قورئاندا وشه‌ی (هدی، هدایه‌) به‌دوو واتای دیکه‌ش به‌کارهاتوه‌و: ١- هیدایه‌تی غه‌ریزه‌یی، بۆ وێنه‌ خوا فەرموویه‌تی:

٥- هیدایه‌تی به‌هه‌شتیان به‌ره‌و جیگا‌و پێگا‌کانی خۆیان له‌ به‌هه‌شتدا، وه‌ک خوا فەرموویه‌تی:

هەر له ^(١) گەردیلە وە بگرە هەتا دەگاتە کە هکە شانە کان و گە لە کە هکە شانە کان، یانی: لە بچووکتین شتەو بگرە تا کو گەورەترین شت، هەمووی خوا سیستمیکی بۆ داناهو، پابەندیشی کردووە بەو سیستمەو.

له سووږه ټي (الأعلى) دا خوا ده فهرموئ: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ۱) الَّذِي خَلَقَ
فَسَوَّيْ ۲) وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۳) وَالَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَنُورٍ كَبِيرٍ ۴) وَهُوَ
پاك بگره، ټهو زاته‌ی ههموو شتيكي هيټاوه‌ته دي، ټنجا ريكيخستوه، ټهوكه‌سه
(ههموو شتيكي) ټه‌ندازه‌گيري كړدوه و راسته‌ريي كړدوه.

هیچ شتیک نیه خوا نه یهینا بیته دی، هەر شتیکشی هینا وه ته دی، ریکیکه خستوه و هه موو شتیکشی ئەندازه گیریی کردوه، ئنجا خستوو شیه ته سەر سیستم (نظام) یک که پیه وه پابه ند کراوه، بهو مانا گشتیه بو هیدایهت، جهسته ی ئیمهش هەر وایه، هه موو خانه کانی جهسته مان که بهمه زنده جهسته ی مروؤف له (۱۰۰) تریلیۆن (۱۰^{۱۰}) خانه زیاتر پیکهاتوه، هەر کامیک لهو خانانهش له: (۱۰۰) تریلیۆن گهر دیله زیاتر پیکهاتوه، ئنجا هه موو گهر دیله کان که خانه کان پیکدینن و، هه موو خانه کان که شانەکان پیکدینن و، هه موو شانەکان که ئەندامه کان پیکدینن و، هه موو ئەندامه کان که کوئەندامه کان پیکدینن و، هه موو کوئەندامه کان که جهسته پیکدینن، هه موو ئەوانه خوا عزوجل بی ئەوهی هه لېژاردنی خوُمانی تیدابی، ویستی خوُمانی تیدابی، ریکیکه خستوو و ئەندازه گیریی کردوون، ئەو هه موو جوړه خانانهش له جهسته ی مروؤفا هه ن، خرۆکه سپیه کان و خرۆکه سووره کان، ئنجا کارگه ی دروستکردنی خرۆکه سووره کان، له نیو مؤخدا، له نیو ئیسقاندا، ئەم هه موو کوئەندامانه ی خوا بو مروؤفی خولقاندوون، که هیچ

(۱) ټيکړای توخمه کان (عناصر) که ژماره یان سه دونؤ (۱۰۹) زیاتره و، له گه ردیله کان پیکن دین و، پیکه پنه ری سه رجه م شته کانیشن، مانای وایه گه ردیله (ذرة - atom) یه که مین خشتی ماده و سه رجه م دیارده کانیه تی. پړوانه: الموسوعة العلمية الشاملة، ص ۲۴ - ۳۲، رئیس التحرير: أحمد شفيق الخطيب.

کامیان به پتی ویستی مروّف کار ناکات: لیدانی دلمان، کار کردنی گورچیله کامان، کارکردنی گهدهو ریخو له کان، کوتهندامی هه ناسه و، هه موو کوتهندامه کانی دیکه و هه موو نه و پیکهاتانه ی دیکه جهسته ی مروّف، هه روه ها هی هه موو ژيانداران به تیکرا، به لکو بی ژيانانیش هه موویان خوا ﷺ هیانویه دی، دوایش ریکیخستوون و، بهو شیویه ریك و، پیکی کردوون، هه رشتیک له ته ووترین حاله تی خویدایه، پاشان نه ندازه گیری کردوون، دوایی رینماییشی کردوون و، پابه ندیشی کردوون بهو رییه وهی بو داناون، نه وه مانای یه که می هیدایه ت.

۲- **مانای دووه می هیدایه ت:** بریتیه له مانایه کی تایهت به نه رکدار کراوان (خاص بالمکلفین)، نه وانیش مروّف و جندن، وه له سووره تی (البقرة) دا خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ﴾ (١٥٩) البقرة، واته: به دلنایی نه وانیه به لگه رۆشنه کان و رینماییشی ئیمه دواي نه وهی پروومان کردوته وه له کتیبدا، ده یشارنه وه و په نهانی ده کهن، ئانه وانیه خوا و نه فرینکه ران نه فرینیان لیده کهن.

هه روه ها هه ر له سووره تی (البقرة) دا خوا فهرموویه تی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ...﴾ (١٨٥) واته: مانگی رهمه زان که قورئانی تیدا دابه زیتره و رینماییه بو خه لک، که واته: مانای دووه می هیدایه ت بریتیه له ری پیشانندی خوا بو مروّف و جند، که چوون بژین و ماوه ی ژیانی دونیایان چوون بگوزهرینن؟ که به شیویه ک بی له تاقیکردنه وی خوا دهرچن و، به شیویه ک بی سه ربه رزانه ئهم ماوه کورته ی ژیانی دنیا تپیه رینن و، شایسته ی نه وه بن خوا لییان خو شبی و لییان رازی بی و، بیانخاته به هه شته کانی خو یه وه.

۳- **مانای سییه می هیدایه ت:** مانایه کی تایهت ترو و نه ویش په یوه سته به پرواداران و پاریزکارانه وه، بو وینه: خوا ﷺ له سووره تی (البقرة) دا ده فهرموئ:

﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (البقرة، واتە: ئەو كىتەپە ھىچ دوو دلى تەدانىە، رەنمايە بۆ پارىزكاران، واتە: راستەرى كەرو بە ئامانچ گەيەنەرە بۆ پارىزكاران، لىرەدا وشەي: ﴿هُدًى﴾، بە ماناي بە ئامانچ گەياندن و راستەرى كردن ھاتو، ھەروەھا لە سوورەتى (موحەممەد) دا خوا دەفەر موئى: ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ وَقَوْهُمْ﴾ (۱۷) محمد، واتە: ئەوانەى ھىدايەتى خوايان وەرگرتو و راستەرى بوون، خوا رەنمايان بۆ زياد دەكات بەرچا و روونيان بۆ زياد دەكات و پارىزكارىشان پى دەبە خشى، ھەروەھا بەو واتاي سىيەم و تايبەتەرەيە كە ئىمە لە سوورەتى فاتىحەدا خوا فەرى کردووين لىي بپارەينەو و بلىين: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾، ﴿أَهْدِنَا﴾، يانى: بەردەوامان بکە لەسەر رىي راست، نەك: رىي راستمان پىشان بەدە، خوا رىي راستى پىشان داوين، ﴿أَهْدِنَا﴾، واتە: بمانخە سەر رىي راست، ئنجا توئى پروادار لەسەر رىي راستى، بەلام بۆ لەسەر رىي راست بوون، لە ھەموو تاووەکانى تەمەنداو، لە ھەموو ھەلوئىستەکانداو، لە ھەموو ھەلس و کەوتەکاندا، ھەوچىمان بەو ھەيە كە لەسەر رىي راست بين، ئەو پارانەو ھەيەمان بەو مەبەستەيە.

مه سه له ی دووهم:

خوای دادگەر زنجیرو کۆت و بلیسهی ئاگری بۆ بیروایان ساز کردوون و،
 پروادارانێ چاکه کاریش پێکی مهی کافوور تیکراو ده خۆنه وه، که له کانییه کی
 نیو به ههشت دهردی و، به ویستی خۆیان ئاوه کهی راده کیشن و، بۆ ئه ولای
 ده بن، ئه ویش له سۆنگه ی ئه وه وه که پابه ندن به وه وه ی له خۆیان گرتوه و،
 ترسی سزای پۆژی دوا یان هه بووه و، خواردنیکی خۆشویستراویان به: نه دارو
 هه تیوو دیل داوه و له بهر خۆشیانه وه گوتوو یانه: ته نیا له بهر خوا ده ر خواردتان
 ده ده یین و، هه یچ چاوه پروانییه کمان لیتان نیه و، ئیمه ترسی پۆژیکی گرژو دژوارو
 بیره زامان هه یه:

خوای فەرموویه تی: ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ۖ إِنَّ
 الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۖ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ
 يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۖ يُؤْفُونَ بِالَّذِينَ يَخَافُونَ يَوْمًا كَانَتْ شُرُهُ مُسْتَطِيرًا ۖ وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى
 حُبِّهِ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ۖ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ۖ إِنَّا
 نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطِيرًا ۖ﴾

شیکردنه وه ی ئهم ئایه تانه، له ده برگه دا:

له ئایه ته کانی پیشیدا خوای باسی کرد که ماوه یه کی زۆر تپه پریوه و مروۆ
 شتیکی باسکراو نه بووه، دوا یی خوا له نوتفه یه کی تیکه ل مروۆی هیناوه ته دی،
 به مه به ستی تاقیکردنه وه و، گیراویه تی به بیسه رو بینه ر، ئنجا ری پاستیشی
 پیشانداوه، راسته رییه که ی خۆی، چ سوپاسگوزار بی، چ سپله و ناسپاس، ئنجا
 خوا ﷻ باسی سه ره نجامی هه ردووکیان ده کات، به لام ناسپاس و بیروایه کانی
 پیشخستوون و ده فەرمو ی:

۱- ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا﴾، بە دُنیاوی تێمە بۆ بێپروایەکان زنجیرەکان و کۆت و پێوەندەکان و بلیسە ی ناگرمان ئامادە کردووە.

(أَعْتَدْنَا) و (أَعْدَدْنَا)، هەردووکیان یانی: (هَيَّئْنَا) سازمان کردووە، ئامادەمان کردووە.

(سَلَاسِل) کۆی (سِلْسِلَة) یە، واتە: زنجیر، (السَّلَاسِلُ: الْقَيْدُ الْمَصْنُوعَةُ مِنْ حَلْقِ الْحَدِيدِ)، (سَلَاسِل): ئەو کۆتانەن کە لە ئالقه کانی ئاسن، دروستکراون، هەرچەندە وشە (قَيْد) زیاتر بۆ کۆتیک کە لە دەست و لە گەردن دەکری، بەکار دی.

(الْأَغْلَالُ: جَمْعُ غُلٍّ بِضَمِّ الْغَيْنِ، وَهُوَ حَلْقَةٌ كَبِيرَةٌ مِنْ حَدِيدٍ تُوَضَّعُ فِيهِ رَقَبَةُ الْمُقَيَّدِ)، (أَغْلَال) کۆی (غُل) ه، کە بازنیەکی ئاسنی گەورە یە (جاری واش هەیه لە چەرم دروست دەکری) گەردنی بابای گیراو، یان کۆتکراوی تێدەخری، لە گەردنی دەتالی و سەریشی بەرز دەکاتەو.

لە بارە ی سزای بێپروایانەو، خوا ﷻ هەر بە کورتیی پڕاندوو یەتەو، کە ئەوانە خوا زنجیرەکان و کۆت و پێوەندی بۆ ئامادە کردوون و، کلپە ی ناگریشی بۆ ساز کردوون.

(السَّعِيرُ: النَّارُ الْمُسَعَّرَةُ، أَيِ الَّتِي سَعَّرَهَا الْمُوقِدُونَ بِزِيَادَةِ الْوَقُودِ، فَهُوَ فِي الْأَصْلِ وَصْفٌ مِمَّا مَعْنَى اسْمِ الْمَفْعُولِ جُعِلَ عَلَمًا عَلَى جَهَنَّمَ)، (سَعِير) واتە: ناگریکی خۆشکراو، ئەوانە ی دایانگیرساندووە بەهۆی ئەووە کە سووتەمەنیان بۆ زیاد کردووە، خۆشیان کردووە، وشە ی (سَعِير) لە ئەصلدا وەسفەو بە مانای ناوی بەرکار هاتووە، یانی: (مُسَعَّرَةٌ) خۆشکراو و بلیسەدار کراو، کراو بە ناویکی ناسینەو بۆ دۆزەخ.

ئنجایە کسەر خوا ﷻ دێتە سەر باسی پاداشتی چاکەکاران و دەفەرموی:

۲- ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَاتٍ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾، بە دُنیاوی چاکەکاران لە پێکیک دەخۆنەو کافووری لە گەل تیکەل کراو، وشە ی: ﴿كَاتٍ﴾، کە دەفەرموی: ﴿كَاتٍ مِزَاجُهَا﴾، ئاماژە یە بۆ ئەو کە هەمیشە ئەو کافووری لە گەل

تیکه له ده کړی و لپی جیانابیتته وه، چونکه عاده تی خه لک و ابووه که له دونیادا (له ژیا نی دنیا یاندا) له بهر نه وهی کافور گران بووه، یان جاری وایه ده ست نه که وتوه، مه رج نیه هه موو جاری کافور یان تیکردبی، به لام خوا ده فهرمو: **﴿كَانَ مِزَاجُهَا﴾**، یانی: بزانی نه وهی به هه شتی هه می شه کافوری تیده کړی، وه ک دنیا نیه ده ستنه که وی، یان نرخه که ی زور گران بی، ته نیا جار جار تپی بکه ن، یان که می تیبکه ن.

(الکَّاسُ: الْإِنَاءُ الَّذِي فِيهِ الشَّرَابُ وَ إِن لَّمْ يَكُنْ فِيهِ شَرَابٌ، لَا يُسَمَّى كَاسًا) ته مه رای یه کی که له زانایانه، (کاس): بریته له و ده فره ی شه راب (مه ی) ی تیدابی، نه گهر مه ی تیدا نه بی، پی ناگوتری (کاس).

هه ندیکش له زانایان ده لین: چ شه رابی تیدابی چ تیدانه بی، هه ردو وکی شیان به جیا جیا، هه ر پیان ده گوتری: (کاس)، واته: خودی شه رابه که که ده خوریتته وه، خودی ده فره که ش که شه رابه که ی تیدایه.

زانایان له سه ر کافور زور قسه یان کردوه، بو وینه له: (المعجم الوسيط) دا هاتوه: (الكافور: شَجَرٌ مِنَ الْفَصِيلَةِ الْغَارِيَةِ يَتَّخَذُ مِنْهُ مَادَّةٌ شَفَافَةٌ بَلُورِيَّةٌ الشَّكْلِ يَمِيلُ لَوْنُهَا إِلَى الْبَيَاضِ رَائِحَتُهُ عَطْرِيَّةٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ، وَهُوَ أَصْنَافٌ كَثِيرَةٌ، وَالْجَمْعُ كَوَافِرٍ) ^(۱)، واته: کافور دره ختی که له جوړی غاریه ^(۲)، که مادده یه کی پرونی بلووری لیوهر ده گیري، ره نگه که ی به لای سپیه تی دایه، بو نی کی خو شی هه یه و، تامه که ی تاله، نه ویش زور جوړی هه ن و، وشه ی کافور به (کوافیر) کو ده کړیته وه.

(إِبْنُ عَاشُورٍ) یش له ته فسیره که ی خویدا ^(۳) ده لی: (الكافور: زَيْتٌ يُسْتَخْرَجُ مِنْ شَجَرَةٍ تُشَبِّهُ الدِّفْلَى تَنْبُتُ فِي بِلَادِ الصِّينِ وَجَاوَةَ، يَتَكَوَّنُ فِيهَا إِذَا طَالَتْ مُدَّتُهَا

(۱) المعجم الوسيط: ص ۷۹۲.

(۲) (الغار: جَمْعُ غِرَان، شَجَرٌ يَنْبُتُ بَرِّيًّا مِنْ سَوَاحِلِ الشَّامِ وَالْغُورِ وَالْجِبَالِ السَّاحِلِيَّةِ دَائِمُ الْخَضَرَةِ) واته: (غار) به (غیران) کو ده کړیته وه، له ناوچه ی غور، له چایه کانی که نار، هه می شه سه وزه. یانی: که ناری شام و سووړیه، مه به ستیش که ناری ده ریای سپی تیوهر استه.

(۳) التحرير والتنوير: ج ۱۲، ص ۳۸۰.

نَحْوًا مِنْ مَائَتِي سَنَةٍ، فَيَعْلَى حَظَّهَا وَيُسْتَخْرَجُ مِنْهُ زَيْتٌ يُسَمَّى الْكَافُورُ، وَالْكَافُورُ أَيْضُ اللَّوْنِ ذِي الرَّائِحَةِ مُنْعَشٍ، واتە: كافوور پوئیکە دەردەهیئری لە درەختیک شیوهی دیفلا دەکات (ئەویش جوړە درەختیکە)، کە لە ولاتی چین و جاوهدا هەیه، کاتیئک ئەو زەیتەش لەو درەختە پەیدادەبێ کە دووسەد (۲۰۰) سأل بەسەر تەمەنیدا تێپەرێ، ئنجا داری ئەو درەختە دەکوڵێری و ئەو پوئە پێی دەگوترێ: كافوور لێی دەردەهیئری، كافوور پەنگەکە ی سپیەو پوئیکی خوشی هەیهو بووژێنەرەو هیه.

کە خوا ﷻ دەفەرموێ: كافووری لەگەڵ تیکەڵ دەکرێ، هەندیک لە زانایان گوتووینە: كافوور تەمەکە ی تالە! بەلام بیگومان هیچ شتیکی بەهەشت وەک هی دنیا نیەو، ئەو شتانە ی خوا بۆمان باس دەکات لە بەهەشتدا، سیفەت و لایەنە چاکەکانی کە لە دنیا دا هەیان، تێدان و، لایەنە خراپەکانیشی تێدان.

دوایی خوا ﷻ پێناسە ی ئەو کانی و سەرچاوەیەمان بۆ دەکات، کە ئەوان پێکی مە ی لئ دەخۆنەو دەفەرموێ:

۳- ﴿عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ﴾، سەرچاوەیەکە بەندەکانی خوا لێی دەخۆنەو. لەبارە ی (ب) ی سەر (بها) هە، زانایان چوار رایان هێناون:

أ- هەندیک لە زانایان لە بارە ی (ب) ی ﴿يَشْرَبُ بِهَا﴾، وە گوتووینە: زیاد کراوە بۆ جەختکردنەو هە یانی: (يَشْرَبُ).

ب- هەندیک دیکە گوتووینە: لێرەدا (ب) بە مانای (من) هە، یانی (يَشْرَبُ مِنْهَا) واتە: لەو کانی و سەرچاوەیە دەخۆنەو.

ج- زۆریشیان گوتووینە: (يَشْرَبُ: ضَمَّنْ مَعْنَى يَلْتَذُّ) أَوْ (يَرْتَوِي) لِذَا عُدِيَ لِلْبَاءِ، (يَشْرَبُ) واتە: دەخۆنەو، مانای: (چێژی لێوەردەگرن)، یاخود (پێی تێر ئاو دەبن) ی خراوەتە نێو، بۆیە بە (ب) بەرکاری خواستوە، کەواتە: ﴿يَشْرَبُ بِهَا﴾، واتە: (يَشْرَبُونَ أَي: يُجْرُونَهَا حَيْثُ شَاءُوا فَيَشْفَوْنَهَا شَقًّا مِنْهَا، وَيَلْتَذُّونَ بِهَا وَيَرْتَوُونَ بِهَا).

د- هەندیکیش گوتوویانە: ﴿يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ﴾، (ب) هەکه پاناوێهەکی دەچیتەوه بۆ پەرداخ (کاس) هەکه، یانی: بەندەکانی خوا بەو پەرداخە لەو کانییە دەخۆنەوه.

۴- ﴿يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾، دەیتەقیننەوه بە تەقاندنەوه، بەلام لێرەدا مەبەست پێی تەقاندنەوه نیە، واتە: بۆ هەر شوێنێکیان بوێ (ئەو کانیی و سەرچاوەیە) ئاوەهەکی دەبەن، واتە: بەردەوام لەبەر دەستیان دایە، ئەک هەمیشە پێویست بکات بچن لە کانییە کە ئاوی بێنن، بەلکو بۆ هەر شوێنێکیان بوێ ئاوەهەکی دەگوازنەوه.

ئنجای خوا ﷻ دیتە سەر باسی ئەوهی بۆچی ئەوانە ئەوه پاداشتیانەو، باسی هەندیک لە کردەوه کانیان دەکات و، ئیواخی دەکات لەگەڵ پاداشتەکیانداو دەفەرموێ:

۵- ﴿يُوفُونَ بِالنَّذْرِ﴾، ئەوانە عەدەتیان وابوو نەزریان جێهەچێ دەکرد، وشە (نذر) بە مانای پێویست کردنە، بۆیە هەندیک لە زانیان گوتوویانە: ﴿يُوفُونَ بِالنَّذْرِ﴾، واتە: هەرچی خوا لەسەری پێویست کردوون، جێهەچێ دەکەن، وەک لە قەتادەوه (الطبري) بە ژمارە (۳۵۸۸۲) هیناویەتی دەلی: (يُوفُونَ بِطَاعَةِ اللَّهِ وَبِالصَّلَاةِ وَبِالْحَجِّ وَبِالْعُمْرَةِ)، واتە: فەرمانبەری بۆ خواو نوێژو حەج و عومرە جێهەچێ دەکەن.

بەلام زۆربە زانیان دەلێن: (نذر) مانایەکی تایبەتەو هێندە گشتیی نیە هەموو شتێک بگرتەوه، (القرطبي) ئاوا پێناسە (نذر) دەکات لە تەفسیرەکی خۆی دا^(۱)، دەلی: (النَّذْرُ: هُوَ إِجَابُ الْمُكَلَّفِ عَلَى نَفْسِهِ مِنَ الطَّاعَاتِ مَا لَوْ لَمْ يُوجِبْهُ لَمْ يَلْزَمُهُ)، (نذر): بریتیه لەوهی بابای ئەرکدار هەندیک لە فەرمانبەرییەکان لەسەر خۆی پێویست بکات، کە ئەگەر لەسەر خۆی پێویست نەکردبان، لەسەری پێویست نەدەبوون، بۆ وێنە کەسیک دەلی: خوایه! فلان شتەم بۆ ببێ، یان فلان بەلایەم لێ دوور بکەویتەوه، یان فلان خێرەم بەقسەت بێ، یان فلان کەسەم لەو نەخۆشییە چاک بێتەوه، پۆژوو گرتنی سێ پۆژانم لەسەر

نەزر بۆ، یان ئەوەندە پارەیه دەکەمە خێر، یان حەیانێک سەر دەبێم، ئەو
پێی دەگوتری: نەزر، واتە: لەسەر خو پێویست کردن.

(الطبري) ش ئاوا پێناسە (نذر) دەکات، دەلی: (النذر: هُوَ كُلُّ مَا أَوْجَبَهُ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ فَعَلٍ)، نەزر بریتیه لە هەر کردەوێک کە ئێنسان لەسەر خو پێویستی بکات، گەنگ ئەوێک ئەوانە: ﴿يُوفُونَ بِالْأَنْزْرِ﴾، ئەوێک لەخوێان گرتووە و لەسەر خوێان پێویست کردووە، پێی وەفادار دەبن، واتە: جێبەجێی دەکەن، چونکە (یوفون) بەمانای جێبەجێی دەکەن بە تەواویی.

(٦) - ﴿وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾، هەروەها لە رۆژێک دەترسێن خراپە و زیانەکی بەربلاو، (مُسْتَطِير)، (الطبري) لە قەتادەو بە ژمارە (٣٥٨٨٤) هێناوێتی دەلی: (اِسْتَطَارَ وَاللَّهِ شَرُّ ذَلِكَ الْيَوْمِ حَتَّى مَلَأَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ) واتە: سوێند بە خوا زیان و خراپە ئەو رۆژە (بەلاو گرفتاری ئەو رۆژە) و بڵاو بۆتووە ئاسمانەکان و زەوی گرتوونەو، دەگوتری: (اِسْتَطَارَ الصَّدْعُ فِي الْقَارُورَةِ وَالزُّجَاجَةِ وَاسْتَطَالَ: إِذَا امْتَدَّ، كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا أَيُّ: عَالِيًا دَاهِيًا فَاشِيًا) ئەگەر گۆزەیهک شووشەیهک بشکێ و درزێکی تێبێ و درزەکی بڵاو بێتووە، دەگوتری: (اِسْتَطَارَ الصَّدْعُ)، واتە: شکاوێکە پەرهی گرت و تەشەنە کرد لە شووشەکەدا، یاخود لەو دەرەدا کە شکاو، واتە: درز بۆو، (مُسْتَطِيرًا) واتە: بەرزەو بڵاوو درز بۆووەیه.

(٧) - ﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾، هەروەها خواردنێک و پێی خوشوێستی دەرخواردی نەدارو هەتیوو دیل دەدەن، (الطبري) ئاوی لێکداو تەو: (كَانَ هَؤُلَاءِ الْأَبْرَارُ يُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِمْ إِيَّاهُ وَشَهْوَتِهِمْ لَهُ الْمُسْكِينُ وَالْيَتِيمُ وَالْأَسِيرُ)، واتە: ئا ئەو چاکەکارانە خواردنێک کە خوشیان دەویست و بۆشی ئارەزوومەند بوون، دەرخواردی ئەو سێ جۆرە کەسانەیان دەدا: نەدارو، هەتیوو، دیل.

(للطبري) بە ژمارە (٣٥٨٨٥) لە موچاھیدەوێ هێناو کە گوتوویەتی: ﴿عَلَى حُبِّهِ﴾، واتە: (وَهُمْ يَشْتَهُونَهُ)، لە حالیکە ئارەزوویان دەکرد، هەندیکیش ﴿عَلَى

﴿حَبَّهٖ﴾، یان ئاوا لیکداوه تەو: وێرای خوێستنیان بۆ خوا، واتە: بە هاندەری خوێستنی خواوە ئەو خواردنەیان دەبەخشی، بەلام مانای یەكەمیان زیاتر بە عەقلەو دەنووسێ.

(الطبري) دەلێ: (المسكين: ذَوِي الْحَاجَةِ الَّذِينَ أَذَلَّتْهُمْ الْحَاجَةُ، وَالْيَتِيمُ هُوَ الْطِفْلُ الَّذِي قَدْ مَاتَ أَبُوهُ وَلَا شَيْءَ لَهُ)، (مَسْكِين): كەسانێكی خواوەن پێداوێستین كە پێداوێستیە كەیان زەبوونی كردوون، (یتیم) ئەو مندالە یە بابی مردووەو هیچ شتێكیشی نیە.

(أسير) یەش قەتادە (الطبري) بە ژمارە (٣٥٨٨٨) لێیەو هێناو: (كَانَ أَسْرَاهُمْ يَوْمَئِذٍ الْمُشْرِكُونَ، وَأَخَوَكَ الْمُسْلِمَ أَحَقُّ أَنْ تُطْعِمَهُ) ئەو كاتە دیلەكانیان خەلكی موشریک بوون، بەلام بۆی مسوڵمانت شایستەترە خواردنی پێ بدە.

هەرۆهەما (الطبري) بە ژمارە (٣٥٨٩١) لە موچاھیدەو هێناوێتی: (الْأَسِيرُ: الْمَسْجُونُ)، دیل یانی: حەسكراو، بەندی.

بەلام (الطبري) دەلێ: (الصَّوَابُ أَنَّهُ عَامٌّ لِلْفَرِيقَيْنِ)، بۆ راست ئەو یە كە گشتگیرە بۆ هەردوو كۆمەلەكە، هەم دیل دەگرێتەو هەم بابای گیراو بەند كراویش دەگرێتەو.

واتە: ئەو كەسانە ی لە كۆمەلگادا پێوێستیان بە هاوكاریی هەیە، خوا ﷻ لێرەدا بۆی نەدار (مَسْكِين) كردووە، لە شوێنی دیکە بۆی هەژار (فَقِير) دەكات و، بۆی رێبوار (إِبْنُ السَّبِيلِ) دەكات، بەلام لێرەدا ئەو سێیە هێناو، چونكە ئەو كەسانە ی ئەوكاتە لەو قوناغەدا لە كۆمەلگەدا پێوێستیان بە هاوكاریی و دەستگرتووی هەبوو، ئەو سێ جۆرە كەسە بوون.

٨- ﴿إِنَّمَا نَطْعُمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ﴾، (لە دلی خوێاندا دەلێن، یان لەبەر خوێانەو دەلێن): ئێمە تەنیا لەبەر پرۆوی خوا خواردنەتان دەرخوارد دەدەین، (الطبري) گوتووێتی: ﴿لَوَجْهِ

اللَّهُ ﴿١﴾ (يَعْنُونَ طَلَبَ رِضَا اللَّهِ، وَالْقُرْبَةَ إِلَيْهِ)، (لوجه الله) مەبەستیان پێی وەدەست هێنای
پەزنامەندیی خواو لە خوا نزیك كەوتنەوێه.

(الطبري) له موحاهیدەوێ به ژماره (٣٥٨٩٥) هێناوێهتی: (قَالَ: أَمَّا إِنَّهُمْ مَا
تَكَلَّمُوا بِهِ، وَلَكِنْ عَلِمَهُ اللَّهُ مِنْ قُلُوبِهِمْ، فَأَنْتَى بِهِ عَلَيْهِمْ، لِيَرْغَبَ فِي ذَلِكَ رَاغِبٌ)،
گوتووێهتی: ئاگاداربـ! كە دەفەرموـ: ﴿إِنَّمَا نَطْعُمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا
شُكْرًا﴾، ئەو قسەیان نەکردو، بەلكو لە دڵیاندا بوو و خواش كە لە دڵیاندا
بوو دەریخستو و کردووێهتی بە ستایش بۆیان، تاكو بەهۆی ئەوێه كەسێك كە
ئارەزوومەندە بۆ چاكە، چاكە بكات.

هەر وەها (الطبري) لە سەعیدی كۆری جوبەیریش بە ژماره (٣٥٨٩٦)، هەمان
قسەى هێناو، كە ئەو قسەیهیان لە دلى خۆیاندا كردو.

دەلیم: دەگونجی لەبەر خۆیانەوێش كەردیان، بەدەنگی پەنهان و كەپ.

هەندیکیش لە زانیان گوتووێانە: ئەو قسەیان گوتو و تاكو حالیان بکەن
كە هیچ چاوەروانییەکیان لێیان نیە، ئنجا ئەگەر بەو پاساوێ، پێی تێدەچێ،
بەلام كە لە دلى خۆیاندا وایانگوتبێ، یان لەبەر خۆیانەو و وایانگوتبێ، بـ
ئەوێ ئەوان گوییست بن، ئەو مانایە باشتەر.

﴿إِنَّمَا نَطْعُمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ﴾، تێمە تەنیا لەبەر پرووی خوا، لەبەر پەزنامەندیی
خواو پاداشتی خوا، یاخود بۆ ئەوێ بە دیداری خوا بگهین، بۆیە خواردنتان
دەرخوارد دەدەین.

٩- ﴿لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾، نە پاداشتمان لێتان دەوێ، نە سوپاسکردن، پاداشت
(جزاء) هەكە ئەوێ بە شیوێ ماددی بـ، سوپاسکردن (شكور) یش ئەوێ بە شیوێ
مەعنەوی بـ، یان: پاداشت ئەوێ ئەوانیش چاوەروانیان هەبـ، پۆزێك هاوکارییەکی
ئاویان بکەن، (شكور) یش ئەوێ خۆیان بە منەتباریان بزانن و سوپاس و ستایشیان

بکهن، بویه ده گیرنه وه ده لّین: دایکمان عائیشه (خوا لّی پازی بّی) که خیریکې ده کرد، خواردنیکې بّو که سیّک ده نارد، هاوکارییه کی ده کرد، بهو که سهی پیددا ده نارد ده یگوت: گوئی لیگره داخو زامان بّو ده کات، قسه یه ک ده کات؟ ئنجا ئه گهر هاتبایه وه و گوتبای: ئا وای گوت، دایکمان عائیشه ش هه مان نزای بّو ده کرده وه و بّوی ده پارایه وه ده یگوت: با له پاداشته که م که م نه بیته وه، چونکه ئه گهر سوپاسم بکات، ده بّی منیش سوپاسه که ی بکه مه وه، ئه گهر دوام بّو بکات، هه مان دوعای بّو ده که مه وه، بّو ئه وه ی پاداشته که م له جیّی خوئی بّی و که م نه کات.

(١٠) - ﴿إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطًا﴾ (ده لّین: به دلنایی ټیمه له په روه ردگارمان ده ترسین پوژیکې پروگرژی سهخت و بیړه زار. ئنجا ئایا مه به ست ئه وه یه: پوژه که گرژو سهخت و بیړه زایه؟ یان مروّف تیددا پرو گرژ ده بّی؟

عه بدوللای کوری عه عباس (خوا له خوئی و بابی پازی بّی) (الطبري) به ژماره (٣٥٨٩٧) لّیه وه هیناوه ده لّی: (يَعْبُسُ الْكَافِرُ يَوْمَئِذٍ حَتَّىٰ يَسِيلَ مِنَ بَيْنِ عَيْنَيْهِ عَرَقٌ مِّثْلُ الْقَطْرِ)، لهو پوژه دا بابای بیپروا پروی گرژ ده بّی، هه تا له نیو هه ردوو چاوانی (له نیو چهوانی) ئاره قیکې وه ک قه ترانی رهش دّته خوار (له ئه نجامی په سستی و تووره یی دا).

وشه ی ﴿قَطَرًا﴾ (الطبري) له (ابن عباس) هوه به ژماره: (٣٥٩٠٠) هیناویه تی: (يُقْبَضُ مَا بَيْنَ الْعَيْنَيْنِ)، واته: نیوان دوو چاوان گرژ ده کات.

به لّام (ابن زيد) (الطبري) به ژماره (٣٥٩٩١) لّیه وه هیناوه: (الْقَمَطَرُ: هُوَ الشَّدِيدُ)، (قمطیر) واته: سهخت، هه روه ها له (ابن عباس) هوه هاتوه: (الْقَمَطَرُ: الطَّوِيلُ)، (قمطیر) پوژیکې درّژ، که واته: ده توانین بلّین: ﴿قَطَرًا﴾ یانی: سهخت و بیړه زو توندو به هیزو، خوا ئه و پوژه ده چوینّی به که سیّکوه که پروی گرژ کرده، ده شگونجی بلّین: بابای کافر تیددا پرو گرژو نارحمت و مهینه تبار ده بّی.

پیشتریش ئاماژەم پێدا لێرەدا کە خوا ﷻ وشە ی (إطعام) ی بە کارهێناوە:
﴿ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ ﴾، ﴿ وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ ﴾، خواردنیان دەرخوارد دەدەن، لە
بەر ئەوەیە کە خواردن پێدان (إعطاء الطَّعام) ئەوەیە بە کەسێک دا بۆی بنێری،
یان پارەییە کە بدەیت خواردنی پێ بکێڕ، بەلام خواردن دەرخوارد دان (إطعام)
ئەوەیە ئەو کەسە دا بنێی و خواردنە کە ی پێ بدەیت، بەدنیایی ئەو کاتە بەر
لە جەستە کە ی، پرووچە کە ی تێر و پەر دە کە ی بە هۆی ریز لێگرتنەو، بۆیەش خوا
ﷻ ئەم تەعبیرە ی بە کارهێناوە لێرەو لە زۆر شوێنی دیکە ی قورئاندا، تا کو
ئەو بە گە یە نێ کە بابای برسیی و ئاتاج، تەنیا ئەو نە ی خواردنە کە ی و ییدە ی
و گە دەو جەستە ی تێر بکە ی، بە لکو دە بێ ریزو حورمە تیشی لێ بنێی و دلێشی
بدە یە وەو لە پەنای خوۆی دا بنێی، ئەو کاتەش پرووچیشی تێر دە بێ، وە ک چۆن
جەستە ی تێر دە بێ.

مه سه له ی سیه م و کو تایی:

پاراستنی خوا ﷺ بۆ چاکه کاران له خراپه و دژواری پوژی قیامهت و، په خساندنێ گهشی و شادمانی بۆیان و، پاداشته و دهیان به باخ و ئاوریشم و، پالدا نه و دهیان تیدا (له نیو به هه شتدا) له سه ر ته ختان له جه و یکی نه سارد و نه گه رمداو، بۆلا شوڤ بوونه وهی سی به ری لق و پۆ په کانی دره خته کانی ئه و باخه و، ئاسانکرانی چینی میوه کان و، قاپی زیوینی پر له خوړاك به سه ره وه گێردران و، په رداخی بلوورینی پر شه رابی ئه ندازه گیریی کراو و، پی نوشرانی پیکی زه نجه بیل تیکراو، له سه رچاوه ی سه له بیل و، لاوانی به لاوی هیل دراوه به سه ره وه گه رانیان بۆ خزمهت کردن، که وهك گه وه ره و مرواری پرژاو ده یانی نی و، هاته نه به ر نیگای نیعمهت و مولکیکی فراوان و، پۆشینی به رگی ئاوریشمی سه وزی ته نك و ئه ستوورو، رازینه رانه و دهیان به بازنه زیوینه کان و، پی نوشین په ره و ردگاریان، خواردنه و دهیه کی پاکه ره وه و، گو ترانی: ئه مه پاداشته تانه و هه ول و تیکو شانتان سوپاسکراو و نرخی نراوه:

خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿فَوَقَّهْمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً وَسُرُورًا ۝۱۱﴾ وَجَزَّهْمُ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝۱۲ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝۱۳ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَذِيلًا ۝۱۴ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِثَانِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ۝۱۵ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝۱۶ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝۱۷ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ۝۱۸ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا ۝۱۹ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا ۝۲۰ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُوسٌ خُضِرُ لِحْيَتِهِمْ وَطُحْلُوا أَسَاوِرَ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ۝۲۱ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُم جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ۝۲۲﴾

شیگردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە بیست برگەدا:

بەرێزان!

خوایێ **ﷻ** لە ئایەتەکانی پیشیدا، باسی هەندێک لەو نازو نێعمەتانەی کرد بە
 برۆادارانیاں دەبەخشێ، کە بە: **﴿الْأَنْبَرَارِ﴾** چاکەکاران پێناسەی کردن، وشەی
 (أَنْبَرَار) یش کە خۆی پەرورەدگار کردوویەتی بە ناوونیشانی سەرەکی ئەو بەنده
 چاکانەو دەفەرموێ: **﴿إِنَّ الْأَنْبَرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَتْ مِرْجَاهَا كَأُفُورًا﴾**،
 (أَنْبَرَار) کۆی (بَرِّ) هە، (بَارِّ) بە (بَرَّة) کۆدەکرێتەوه، هەرکام لە (بَرِّ) هە، (بَارِّ)
 یش یانی: چاکەکار، خوایێ ئەم ئایەتەکانی پیشیدا باسی هێندێک لە پاداشتیانی کرد،
 هێ ئەو چاکەکارانە، دوایی هاتە سەر خستنه‌رووی هەندێک لە کردەوهو
 خەسلەتە باشەکانیان، کە هۆکاریک بوون بەو پاداشت و بەو نازو نێعمەتە
 بگەن، ئنجا دووبارە خوایێ **ﷻ** بە بۆنەی ئەوهوهی ئەوان گوتیان: **﴿إِنَّمَا نَطْعُمُكُمْ**
لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ **﴿١﴾** **إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَتَطِيرًا﴾** **﴿١٠﴾**، ئێمە
 تەنیا لەبەر پرووی خوایێ خواردنتان دەرخوارد دەدەین و، هێچ پاداشتی و هێچ
 سوپاسکردنیکمان لێتان ناوی، ئێمە مەترسیی پۆژیکی گرژو ناخۆش و ناهەموار و
 سەخت و دژوارمان هەیە، لە لایەن پەرورەدگارمانەوه کە مەبەست پێی پۆژی
 دواییە، بەو بۆنەوه، خوایێ فەرمووی:

١- **﴿فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ﴾**، ئنجا (بێنا لەسەر ئەوهی رابرد) خوایێ خراپەو
 زیانی ئەو پۆژە چەپالەیی دان، پاراستنی. یانی: کە ئەوان گوتیان: مەترسیی پۆژیکی
 دژوارمان هەیە لە لایەن پەرورەدگارمانەوه بۆمان بێتە پیش و، پۆژی سزاو جەزەبەیی
 خراپەکارانە، پێشی باسی ئەوهیان کرد کە پالنه‌رو هاندەری ئێمە داوا کردنی پەزنامەندی
 خواو دیداری خوا، دوایی باسی ئەوهیان کرد ئێمە مەترسیی پۆژیکی دژوارمان هەیە،
 کەواتە: ئێمە بە دوو هاندەران ئه‌وکارە دەکەین: أ- رازیکردنی خواو وه‌ده‌ست هێنانی
 پاداشتی خواو، نیزیک کەوتنه‌وه لە خواو، ئەنجامدانی بەندایەتی بۆ خوا. ب- هاندەری

دووھمیش ئەوھیه که خوا ﷻ ھەرەشە ی کردوھ لە خراپەکاران و یەکیەک لە خراپەکانیش نەبەخشینی مآل و سامانە بۆ کهسانیک که بۆی ئاتاجن و پێیوستیان پێیەتی، ئنجا خوا دەفەرموێ: ﴿فَوَقَّهْمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ﴾، لە ئەنجامی ئەوھدا، خوا لە خراپە ی زیان و ناپەرھەتیی و ناھەموارییەکانی ئەو پۆژە، چەپالە ی دان و پاراستنی.

٢- ﴿وَلَقَّهْمُ نَصْرَہٗ وَسُرُورًا﴾، پرووگەشی و شادمانیی پێبەخشین، (لَقَّاهُمْ) پروونکەرەوانی قورئان بە (أَعْطَاهُمْ) و (ءَاتَاهُمْ) لێکیان داوھتەوھ، واتە: پێیدان، پێی بەخشین، پرووگەشی و شادمانیی پێ بەخشین، بەلام ئەوھ راست نیھو (وَلَقَّاهُمْ مَعْنَاہُ: جَعَلَهُمْ يَلْقَوْنَ نَصْرَہٗ وَسُرُورًا)، واتە: وایلیکردن تووش بین و وەدەست بین، پرووگەشی و دلخۆشی، پرووگەشی و دلخۆشییش دوو شتی پێکەوھ پەیوھستن، وەک چۆن خەم و ناپەرھەتیی و پروو گرژی، یان: خەمباریی و تەمی پەژارە لە دەم و چاو نیشتنیش، دوو شتی پێکەوھ پەیوھستن، ئینسان کہ دلی خۆش بوو، پرووشی گەش دەبی و، ئەگەر خەم و ناپەرھەتیی لە دل و دەرووندا ھەبوو، دەم و چاویشی تاریک و لیل دەبی، بۆیە دەفەرموێ: ﴿وَلَقَّهْمُ نَصْرَہٗ وَسُرُورًا﴾، وای لێکردن ھەم پرووگەشی و، ھەم شادمانیی و دلخۆشییان بۆ دەستەبەر بی و پێیان بگەن.

٣- ﴿وَجَزَّهْمُ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا﴾، بەھۆی ئەوھوھش کہ خۆیان راگرت (لەسەر جادە ی شەریعەت و، خۆیان راگرت بۆ ئەنجامدانی ئەرکە شەرعییەکانیان) پاداشتی دانەوھ بە باخ و ئاوریشم.

بێگومان نازو نێعمەتەکانی کہ خوا بۆ چاکەکارانی داناون لە بەھەشتدا، لە قەدەر بەخشی بی سنووری خوا، بەزەیی بی سنووری خوا، کەرەمی بی سنووری خوان، بۆیە بەزۆر جوۆر شیوازی دەربڕین، تەعبیر دەکات لەو نازو نێعمەتە، لێرەدا دەفەرموێ: پاداشتی دانەوھ بەھۆی زۆری خۆپارگرییەکیانەوھ، بەھۆی ئەوھوھ ی خۆیان راگرت، کہ بەدلنیایی خۆپارگرتنەکیان لەسەر فەرمانبەریی بۆ خواو پابەندیی بە شەریعەتەوھ بووھو، لەسەر پۆشتن لەسەر

جادەى شەرع و گوپرایەلى بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ بوو، خوا پاداشتى دانەو بە باخ و ئاورىشم، باخەكە ديارە جىگاۋ رىگايەكەيەو، ئاورىشمىش بۆ بەرگ و پۇشاكەكەيانە، بەلام ھەر ئەوئەندەش نيەو، واپىدەچى ئاورىشم پىكھاتەى سەرەكى كەل و پەلەكانيان بى، بە كوردى دەلىن: ئاورىشم و، بە فارسى دەلىن: (أبريسم) و لە يەكدييەو ھاتوون، (الْحَرِيرُ: اسْمٌ لِحَيْوٍطٍ مِنْ مُفْرَزَاتِ دَوْدَةَ الْقُرْ)، (حرير) ناوہ بۆ ئەو دەزووانەى كرمى ئاورىشم وەك ليك دەريان دەكات، دوایى وەك قۇزاخەيەك بە دەورى خۇيدا دەچىنى و، سەرەنجام بەخۇى تىيدا دەخنى، بەلام ئەو ليكەى بە دەورى خۇيدا كرديويتە قۇزاخە، ئەو دەزوو دەپتە دەزوويەك كە باشتىن جۆرى پۇشاكى لى دەچىرى.

۴- ﴿مُتَكِينٍ فِيهَا عَلَى الْأَرْيَاكِ﴾، لەویدا [راناوہكە بۆ بەھەشت دەچىتەو، يان بۆ باخەكە]، پالىنداوہتەو، لەسەر تەختان.

﴿مُتَكِينٍ﴾، كۆى (مُتَكِيٌّ)، ئەويش ناوى بەر (اسم فاعل)، لە (إِتْكَاءٌ، يَتَكِي، إِتْكَاءً، فَهُوَ مُتَكِيٌّ)، بە كوردى ئەم وشەيە بە پالدانەو، شاندادان، ماناى دەكەين، پىشتىش گوتوومانە: (وَالْإِتْكَاءُ: جَلْسَةٌ بَيْنَ الْجُلُوسِ وَالْإِضْطِجَاعِ، يَسْتَنِدُ فِيهَا الْجَالِسُ عَلَى مِرْقَافِهِ وَجَنْبِهِ، وَيَمْدُ رِجْلَيْهِ، وَهِيَ جَلْسَةُ ارْتِيَاكِ)، (إِتْكَاءٌ) برىتيە لە جۆرە دانىشتىك كە لە نيوان دانىشتى ئاسايى و پاكشاندايە، باباي پالدانەو، سەنگ دەخاتە سەر ئانىشكى و سەر تەنىشتى و لاقەكانىشى پادەكىشى، ئەمەش دانىشتى پشودان و ئاسوودەيە.

﴿الْأَرْيَاكِ﴾، يش كۆى (أَرْيَاكِي)، ئەويش بە قەنەفەو تەخت دەلىن، كە خەلك لەسەرى دادەنىشى، ئەوہى ئىستا بۆ ئىمە ديارە، كورسىي و قەنەفەيە، بەلام كاتى خۇى تەخت ھەبوو كە رەنگە ئىستا كەمتر بەكاربەيىرى، تەخت مروڤ توانيويتە لەسەرى پاكشى، لەسەرى پالدانەو جىي نەفەرىك يان زياترىشى لەسەر دەپتەو، يەكەك لە روونكەرەوانى قورئان ئاوا پىناسەى ﴿الْأَرْيَاكِ﴾، دەكات:

(الْأَرَاكِ: جَمْعُ أَرِيكَةٍ بَوَازِنٍ سَفِينَةٍ، الْأَرِيكَةُ: سَرِيرٌ عَلَيْهِ وَسَادَةٌ مَعَهَا سِتْرٌ وَهُوَ حَجَلَتُهُ، وَهِيَ كِلَّةٌ تُنْصَبُ فَوْقَ السَّرِيرِ لِتَقْيِي الْحَرِّ وَالشَّمْسِ، وَلَا يُسَمَّى السَّرِيرُ أَرِيكَةً، إِلَّا إِذَا كَانَ مَعَهُ حَجَلَةٌ).

واته: ﴿الْأَرَاكِ﴾ كوی (أَرِيكَةٍ) یه، له سهر کیشی (سَفِينَةٍ)، بریتیه له ته ختیک که بالنجیک یان سهرینیکی له سهره، په رده یه کی به سهر دا دراوه، که پی د گوتری: (حَجَلَةٌ)، ته ویش به کوردی پی د گوتری: (په رده کولله) ^(۱)، که پوښاکیکه به سهر نه و ته خته دا د دری، بو ته وهی له گه رماو له تیشکی خور بیاریزی.

(المعجم الوسيط) ^(۲) ناوا پیناسه ی مانای (کِلَّة) ده کات: (الكِلَّةُ: سِتْرٌ رَقِيقٌ مُنْقَبٌّ يُتَوَقَّى بِهِ مِنَ الْبَعُوضِ وَغَيْرِهِ وَالْجَمْعُ كِلَلٌ)، (کِلَّة): پوښاکیکي ته نکی کونکونه (به لام کونه کانی زور وردن) خو ی پی د پاریزی له میښووله و جگه له میښووله ش، (کِلَّة) ش به (کِلَل) کوډه کریته وه.

۵- ﴿لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمَهْرِيرًا﴾، له و باخه دا (یان له و به هه شته دا) نه خوری تیدا ده بینن، نه سهرماو زوقم.

تیمه له دنیا دا پیو سی تیمان به خوره، خوی په روه ردگار پوژی بو داگیرساندوین، هم تیشکمان ده داتی هم پروناکی، له شه ویشدا خوا ﷻ له بهر نه وهی شهو کاتی پشوودان و ئی سراهه ته، هم مانگی بو داگیرساندوین، بو پروناک کردوینه وه، هم ته ستیره کانیش، مروقیش به لاساری کردنه وهی دروستکراوی خوا، له کاتیکدا بیهوی شهو پروناک بی، لامپاو لوکسیک، گلویک هه لده کات (لامپاو لوکس کاتی خو ی هه بوون) به لام له کاتی خه وتندا شتیکی که م شوق پیده کات، مومیک، گلویکی سفر، به لام له به هه شته دا به دلنایي نه پیو سیتی به خور هه یه به پوژی، نه به شهو پیو سیتی به مانگ و ته ستیران هه یه، خوا

(۱) کِلَّة: پوښاکي سهر ته خت و شوینی خه وتن و پشوودان.

(۲) ص: ۷۹۶.

ﷻ به جوړېكي ديكه جهوى بههشت پرووناك ده كاته وهو، بههشتيه كانيش خهويان نيه، تاكو پيوستيان به كاتيك بى، دنيا تاريك و كش و مات بى و تيدا بخهون، چونكه پرسيار كراوه له پيغهمبهري خوا ﷻ ده باره ي خهو (خهوتن) له بههشتدا فهرموويه تي: بههشت خهوى تيدا نيه، چونكه: {«النُّومُ أَخُو الْمَوْتِ»} (أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ: ٤٧٤٥، والديلمي: ٦٩٠٧)، واته: نوستن برآي مردنه، مروقه كان له دنيا دا بويه پيوستيان به خهوهيه، تاكو ماندوو بوون و شه كه تى جهسته يان ده رچى و خانه كانيان تازه بڼه وه، به لام له بههشتدا نهو ماندوويه تى و شه كه تى و نارده تيه ي لى نيه، تاكو مروقه پيوستى به سهر خهوو پشوودان هه بىت بو ده كردنى ماندوويه تى جهسته ي.

﴿وَلَا زَمَهْرًا﴾ ههروه ها سه رماشى تيدا نابينن، وشه ي (زَمَهْرِير) هه نديكيان به (الْبَرْدُ الْقَارِس) واته: سارديه كي زور، يان سه رماو زوقم و، هه نديكيان به: (الْبَرْدُ الشَّدِيد)، سه رمايه كي توند، مانايان كردوه.

٦- ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا﴾ سي به ره كانى وى (سي به رى دره خته كانى نهو بههشته) به سه ريانه وه نيزيكن، يه كيك له پروونكه ره وانى قوربان ته عبيره كه شيم پى جوانه، ده لى: (كِنَايَةً عَنْ تَدَلِّي الْأَدْوَاغِ الَّتِي مِنْ شَأْنِهَا أَنْ تُظِلَّ الْجَنَّاتُ فِي مُعْتَادِ الدُّنْيَا، وَلَكِنَّ الْجَنَّةَ لَا شَمْسَ فِيهَا فَيَسْتَضِلُّ مِنْ حَرِّهَا، وَالْمَقْصُودُ تَدَلِّي أَفْنَانِ الْجَنَّةِ).

واته: كه ده فهرموى: ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا﴾ له حالى كدا كه سي به ره كانى نهو باخانه لى يان نيزيكن، مه به ست پى شوږ بوونه وهى لق و پوپه كانه، لق و پوپه كان كاتيك شوږ ده بڼه وه، سي به ره له وهى له ژيريان دايه ده كهن، له دونيادا وايه، به لام له بههشته دا له بهر نه وهى خوږى تيدانيه، خه لك خوى له گه رمايه كه ي پاريزى و بچيته نيسى و سي به ران، بويه مه به ست له نيزيكي سي به ره كانى، شوږ بوونه وهو نيزيكي لق و پوپ و چله كانى دارو دره خته كانى بههشته.

ده شگونجی لق و پۆیه کان سیبه ریشیان هه بی، به لام به و واتایه نا له بهر
 گه رما، به لکو له بهر ئه وهی دیمه نیکی جوانه، بیگومان ئیمه هه رگیز ناتوانین
 ئه و نازو نیعمه ته ی له به هه شتدا هه یه، ئیستا وینای بکه یین و بیهینینه بهر
 چاوی خو مان، چونکه سیستمی به هه شت و رۆژی دوا یی به گشتی هه مووی
 جیا یه له هی ئیره، هه ر بۆیه ش خوا ﷺ له سووره تی (السجدة) دا به یه
 پسته ی کورت بو که سیك بیر بکاته وه، ئیمه ی له و راستیه حال یی کرد وه،
 که ده فهرمو ی: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾
 (السجدة، ۱۷) واته: هه چکه س نازانی ئه وهی بو ی په نهان کرا وه، له وهی
 مایه ی شادمانی و دلخو شیهی، مایه ی ئه وهیه چاوی فرمی سکی شادی پیدایه،
 هه چکه س چیه تی ئه وه نازانی، هه روه ها پیغه مبه ریش ﷺ هه ر له بهر رۆشنا یی
 ئه و فهرما یشته ی خوا دا، جوانی بو روونکردو وینه وه که ده فهرمو ی: ﴿إِنَّ فِي الْجَنَّةِ
 مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ﴾ (أخرجه أحمد: ۸۱۲۸،
 والبخاري: ۳۰۷۲، ومسلم: ۲۸۲۴، والترمذي: ۳۱۹۷) واته: ئه وهی له به هه شتدا هه یه،
 نه هه چ چاویك دیتوویه تی، نه هه چ گو ییك بیستوویه تی، نه به سه ر دل و بیرو
 خه یالی هه چ که سیشدا هاته وه.

چونکه هه ر شتیك هه بی:

۱- یان مرو ف خوی راسته وخو ده یی نی.

۲- یان ئه گه ر نه یی نی، ده ییستی، وهك ده لێن: جار یك کابرایه ك گوتوویه تی: فلان شته
 زور خو شه، گوتوویانه: خو اردووته؟ گوتوویه تی: نه خیر به لام کاکم له شار خو اردوویه تی،
 که واته: کاکای بو ی گپرا وه ته وه!

۳- یان ئه گه ر بو شی نه گپرنه وه، به بیرو خه یالیدا بی.

تنجا ئه وهی له به هه شتدا هه یه، نه چا و دیتوویه تی، نه گو ی بیستوویه تی، نه
 به خه یالی هه چ که سیشدا هاته وه!

ئەو ھەشم بۆيە گوت، تاكو وانەزانين كە بەھەشت تەنیا ئەو شتانەى تێدان خوا
 بۆى خستووینە ئەو قالدە تەعبیریانەو، كە عەقلى ئیمە ھەر لەوانە تێدەگات،
 ئەگەرنا خوا ﷻ چۆن ئیمە حالیی بكات؟ ئەو ھى بۆ ئیمە خوڤە: سێبەرە،
 ئاوى سازگارەو، تافگەيە، باخ و باخاتە، جۆگەو جۆبارە، كۆشكى زێر و زیو،
 یانی: ئەو ھى بۆ ئیمە زانراو و لێى حالیی دەبین ئەو شتانەن، بۆيە خوا ﷻ كە
 نازو نيعمەتەكانى بەھەشت باس دەكات و وەسف دەكات، ھەر دەیانخاتە قالد
 و چوار چۆو ھى ئەو وشەو دەرپرینانەى كە ئیمە بەكارىان دینین، بەلام وێپرای
 ئەو بە ئامازەش پیمان دەفەرموى: ئەو ھى لەوئ ھەيە، ھیچكەس نایزانئ،
 واتە: وامەزانن نازو نيعمەتى بەھەشت بەس ئەو ھەندەيە، كە خواى پەرورەدگار
 بەو وشانە تەعبیری لێ دەكات، وامەزانن نازو نيعمەتەكانى ئەو بەھەشتەى
 خواى بەخشەر و مېھرەبان، دایناو بۆ دۆستانى خوئ، بۆ بەندە چاكەكارەكان،
 ھەر وەك ئەوانەى دونیان^(١)! عەبدوللای كورپى عەباس (خوا لە خوئ و بابى پازى
 بئ)، تەعبیریكى جوان بەكاردیئ، كاتى خوئ لە تەفسیری سوورەتى (البقرة) شدا
 باسمان كرد^(٢)، لە تەفسیری ئەو ئایەتەدا كە دەفەرموى: ﴿... وَأَتُوا بِهِم مَّتَشَبَهًا...﴾
 نيعمەتەكانى بەھەشتئ، یان خواردن و خواردنەو ھەشتیان بۆ
 ھێنران، وێكچوون، یان وەك ھى دونیایە دەچوون، عەبدوللای كورپى عەباس

(١) شەوئك بئ ئەو ھى بەدالغەو خەيالئ ئەو ھى بخەوم، خەونم بە دوو لە مامۆستایانى
 دۆست و ناسراو ھەو كۆچكردوو ھە بىنى، لیم پرسین: ئەرتئ مامۆستایان! بەھەشت جگە
 لەو ھى خوا لە قورئان و پێغەمبەرەكەى لە سوننەتى باسیان كردو، ھیچى دیکەى تێدایە؟!
 یەکیان گوتئ: ھەر ئەو ھەيە كە باسكراو، بەلام ئەو ھى دیکەیان گوتئ: بەلئ شتى دیکەشى
 تێدایەو بۆ تۆش باسى زۆر شت دەكرئ.

مامۆستایەكى تەعبیر زان (مُعَبِّر) یش گوتئ: ھى یەكەمیان زۆر ئاگادارى حال و بالئ بەھەشت
 نیە، بەلام ھى دوو ھەمیان حالئ باشە.

(٢) ھەر ھەو ھەو تەفسیری چەند سوورەتێكى دیکەش دا ئەو مەسەلەيەمان باسكردو،
 بەتایبەت سوورەتى (السجدة) و سوورەتى (الواقعة).

دهلئ: ٺهوهي خوا باسي دهکات له نازو نيعمه ته کاني بهه شت، له گهل ٺهوهي دنيادا، ته نيا له ناودا يه ک ده گرنه وه، ته نيا ناوه که يان وه ک يه که، بو وي نه: خوا باسي ټاو دهکات، به لام ټاوي بهه شت له گهل ټاوي ټيره، بهس ناوه که يان ټاوه له ناودا يه ک ده گرنه وه، يان که باسي شه راب دهکات، يان باسي ميوه دهکات، يان باسي گوشت دهکات، يان باسي کوښک و ته لار دهکات، يان باسي دارو درخت دهکات، ته نيا له ناوه که دا له گهل ټهوانه ي دنيا يه دا يه ک ده گرنه وه، به لام له نټوه روکدا جياوازيان ټاسمان و رټسمانه.

(۷) - ﴿وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَذِيلًا﴾، میوه کانیسی به دسته مو کران مل پی که چکراون، (قُطُوف) کووی (قِطَف) ه، واته: چنراو، ئه و میوه یه ی ده چنری، به لام (قُطَف) چنینه، کرداره که یه (قُطَفَ، يَقِطِفُ، قُطْفًا، فَهُوَ قِطَفٌ)، واته: چنی، ده یچنی، چنین، ئه و چنراوه، ده فهرمووی: چنراوه کان، میوه کان، مل پی که چکراون، به مل پی که چکر دنیکی نایاب، یه کی که له زانایان ده لی: (سَهِّلَتْ لَهُمْ قُطُوفِ تِلْكَ الْأَدْوَابِ)، چنینی میوه کانی لقه کانی ئه و دره ختانه بان بو ئاسانکراون.

(۸) - ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِّن فِصَّةٍ﴾ ههروهه ها قاپه زیوینه کانیاں به سهروهه ده گپدرین، (آنیه) کوئی (إناء) هو (أواني) یش کوئی (آنیه) یه، واته: کوئی کوئی، چونکه وشه ی (یطاف علیهم) به سهریانه وه ده گپدرین، له (طواف) هوه هاتوه (الطواف: مَشْيٌ مُّكْرَرٌ عَلَى شَيْءٍ أَوْ بَيْنَ أَشْيَاءَ)، (طواف): له پویشتنیکی دووباره کراوه یه به دهوری شتیکدا یاخود له نیوان چه ند شتیکدا، (آنیه) ش وه ک گوتمان: (جَمْعُ إِنَاءٍ، مِثْلُ أَكْسِيَةِ جَمْعِ كَسَاءٍ، وَهُوَ اسْمٌ لِكُلِّ وَعَاءٍ يُنْتَفَعُ بِهِ)، (آنیه) که کوئی (إناء) ه، [به کوردیی ده لئین: ده فر، قاپ، به پیی جیاوازی له هجه کانی زمانی کوردیی ئه و وشانه به کار ده هیندرین، به لام به عه ره بیی ده گوتری: (إناء)] وه ک چوَن (أَكْسِيَةِ) کوئی (کساء) ه، (آنیه) ش کوئی (إناء) ه، که بریتیه له هه ر ده فریک سوودی لی بیئرئ، شتی تیبکری، بیگومان ئه و قاپ و ده فرانسه ش که به سهریانه وه ده گپدرین، قاپ و ده فری خالی نین، ئنجا یان میوه یان تیدان، یان گوشتیان تیدابه، یان ئه و خواردنانه یان تیدان که به س خوا ده زانی ﴿يُطَافُ﴾.

لیره دا ده فرموی: ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِبَنَاتٍ مِّن فَضَّةٍ﴾، به لام له سووردهتی (الزخرف)
 دا به جوړیکی دیکه ته عبیر له وه ده کات و ده فرموی: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ
 مِّن ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا نَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾
 واته: به سهریانه وه ده گپر درین به قاپانی زیړینه وه و به گوزانه وه له ویدا
 هه یه هه رچی نه فسه کان بیخوازن و، چاوه کان چیژی لیوه ربگرن و، ټیوه
 به هه میشه یی تیدا ده میننه وه.

کهواته: له سوورډه (الزخرف) دا باسی قاپ و ده فري زيړين ده کات، (اَکْوَاب) یش که ډیر ډیرته وه بوسه (صِحاب) و دياره نه وانییش به هه مان شیوه هر له زیړن.

(۹) - ﴿وَ اَکْوَابٍ کَانَتْ قَوَارِیرًا﴾، هه روه ها به گوزانه وه که پوون و بلوورین، (اَکْوَاب) کوی (گوب) ه، (الْاَکْوَابُ تُحْمَلُ فِيهَا الْخَمْرُ لِإِعَادَةِ مَلِئِ الْکُوْوسِ)، کووبه کان نه وانه که شهرايان تیدا هه لده گیری، بوسه پر کردنه وهی په رداخه کان، کهواته: کووب یانی: سوپاچی، گوزه، شهر بهی گچکه، نه و وشانه به کارده هیترین بوسه نه و ده فرانیه خوار دنه وهیه کیان تیدایه، نجا به نسبت نیمه ی خه لکی دنیاوه، ناوه، ماستاوه، دویه، شهر به ته، گرنگ نه وهیه شله مه نیه کی خوار دنه وه یان تیدایه و، په رداخه کان یان لی پر ده کریته وه، کهواته: (گوب) که به (اَکْوَاب) کووده کریته وه، گه وره تره له (گاس) که په رداخه و لی پر ده کری و پپی ده خوریته وه، نجا نایا نه و کووبانه له چ مادده یه کن؟ ﴿وَ اَکْوَابٍ کَانَتْ قَوَارِیرًا﴾، ﴿قَوَارِیرًا﴾، به (تالیف) خویندراوته وه: (قَوَارِیرا) هه روه ها به ته نوینیش خویندراونه وه: (کانت قَوَارِیرًا)، هه روه ها له هی دوایش دا: (قَوَارِیرًا مِّنْ فِصَّةٍ) یان (قَوَارِیرًا مِّنْ فِصَّةٍ) به ته نوین و به بی ته نوینیش خویندراونه وه، (قَوَارِیر) یش کوی (قَارُورَة) یه، (قَارُورَة) ش بریتیه له ده فريک له شووشه دروست کرابی، یاخود ده فريکی پوونی بلوورین، گرنگ نه وهیه مادده که ی زور روون و دره وشاوه بی.

(۱۰) - ﴿قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَرُهَا نَقْدِيرٌ﴾، ئەو دەفرە بلوورییە شووشە ئاسایانەش لە زیون، بە ئەندازە گیرییەکی ورد ئەندازە گیریی کران. عەبدوللای کۆری عەبباس خوا لە خۆی و بای رازی بێ لێی گێردراوەتەووە گوتووێتی: ئەوێ خوا لە بەهەشتدا بای کردووە،

هەمووی وێنەکە ی لە دنیا دا دەزانین، جگە لە: ﴿قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ﴾ نازانین، چون دەفرێك شووشەش بێ و زیویش بێ! ئەو بەس لەوێ هەیه، دەشگونجی مەبەست ئەو بێ زیو هەیکە ی هێندە پوونە، وەك شووشە وایە، چون شووشە شتی تێرا دیارە، چونکە زیو شتی لەو دیوو ئەو دیو دیار نیو پوون (شفاف) نیو، بەلام سپیی و درەوشاویە، ﴿قَدَرُوهَا نَقِيرًا﴾ واتە: ئەو ئەو خواردنەوێ تێاندایە، ئەندازە گیریان کردو بە ئەندازە گیریی کردن، یانی: خزمەتکارە بەسەرەو گەراوەکان، ئەو خواردنەو و مەیهی لە گۆزەو دەفرەکاندا هەیه، ئەندازە گیریان کردو، پێکەڵپێک لەگەڵ ئارەزووی ئەوانەدا کە بەسەریانەو دەگەرێن و پێیان دەدەن، واتە: پێک بە ئەندازە ی خوێ، چەندە ی پێخۆشە، ئەو ئەو ئەو، نەك لێ زیاد بێ و بە تۆبزی بیخواتەو، یان تێدا بیهلێتەو، یان کەم بێ و پێویست بەو بکات دووبارە داوا بکات.

(۱۱)- ﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا﴾ هەروەها پێیان دەنۆشێری پەرداخێک لەویدا کە بەردەوام تێکەڵکراوەکە ی زەنجەبیلە، واتە: شەپا بەکیان لەگەڵ زەنجەبیلدا ئاوێتە دەکری، پێشتریش باسی زەنجەبیلمان کرد، کە یەکیەک لە زانایان ئاوی پێناسە دەکات: (المعجم الوسيط)^(۱) دەڵێ: (الزَّجْبِيلُ: نَبَاتٌ مِنَ الْفَصِيلَةِ الزَّجْبَارِيَّةِ، لَهُ عُرُوقٌ غَلَاظٌ تَضْرِبُ فِي الْأَرْضِ، حَرِيفَةُ الطَّعْمِ)، زەنجەبیل پووەکیەکە لە جوړی پووە کە زەنجەباریەکان، رەگی ئەستووری هەن بە زەویدا دەچنە خواری، تامەکە ی تیژە (شیوێ بیبەر دەکات). ئەو زەنجەبیلە ی تێمە لە دنیا دا دەیخوین، سوودی زۆر و لە سەرچاو پزیشکییەکاندا باسکراون^(۲).

(۱) ص ۴۰۲.

(۲) بۆ وێنە: (موسوعة: الإعجاز العلمي في القرآن الكريم والسنة المطهرة) له لاپەرە: (۸۷۳) دا ژمارە یەکی زۆری لە سوودەکانی زەنجەبیل باسکردوون، وەك:
 ۱- گوشاروی ئاو هەیکە ی دەرماتیکی باشە بۆ نەخۆشییەکانی چاو.
 ۲- هاوکارە بۆ فراوانکردنی رەگ و دەمارەکانی خوین.
 ۳- ماددە یەکی ئارەقە پێکەرو جەستە گەرمکەرە.
 ۴- بۆ بووژاندنەوێ دڵ و چالاککردنی هەناسەدان بەکاردی.

﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا﴾، لەو بەهەشتەدا پەرداخیکیان دەدریت، پەرداخە مەییکیان پێ دەنۆشیت، ﴿كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا﴾، بەردەوام زەنجەبیلی لەگەڵ تێکەڵکراوە، کرداری (کان)ش بۆ ئەوێ، کە هەمیشە وایە بەردەوام زەنجەبیل ئاوێتەیی خواردنەوێکیان دەکری، ئەک وەک هێ دنیا لە بەرکەمیی بەس جاروبار بێ!

(١٢)- ﴿عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسِيلًا﴾، ئەو پەرداخەش لە شەپایی سەرچاوەیەکە لەویدا (لە بەهەشتدا) پێ دەگوتری: سەلسەیل.

(سەلسەیل)یش: (شَرَابٌ سَهْلٌ الْمُرُورُ فِي الْحَلْقِ لِعَذُوبَتِهِ)، خواردنەوێکە لەبەر سازگاری و شیرینی شەپاوەکە، بە ئاسانی لە گەرۆ دەچێتە خوار، لەبەر خۆشی و بە تەمییان.

یاخود وشە (سەلسەیل)، ناوی سەرچاوەیەکە لە بەهەشتدا.

کە فەرمووی: ﴿قَدَرُوهَا نَقِيرًا﴾، (إِبْنُ زَيْدٍ) وەک (الطَّبْرِي) بە ژمارە: (٣٥٩٤٣) لێهەوێناوە، دەلی: (قَدَرُوهَا: لِرِيْهِمْ عَلَى قَدَرِ شَرِيْهِمْ أَهْلَ الْجَنَّةِ)، واتە: ئەو شەلمەنبیەتیانکردووە (ئاو، شەپاوە، هەرچی هەیه) ئەندازەگیریان کردووە بە ئەندازەی تێراو بوونی ئەهلی بەهەشت، ئە لێیان کەمەو ئە لێیان زیاد دەبێ، رێک بە ئەندازەی تێراو بوون و تەسەل بوونیانە.

٥- بایەکان لە جەستە دەردەکات.

٦- دژی ئیش و ژانی سکهو ئازاری ریحۆلە هێمن دەکاتەو.

٧- کولێزئاوێکە بۆ دەردەکانی سەرماو کۆکە باشە.

٨- مۆرەبایەکە بۆ ئەو خۆشییەکانی سینە بەسوودە.

٩- دەگونجی لەگەڵ چای و هەنگوین دا بخوری و بەگشتی بەهێزکەرە.

١٠- ئارەزوو پەیداکەر (مُشْهِي) و چالاککەر بۆ گەدەو هەرس.

١١- بۆ خراپ هەرسکردن (سوء الهضم) بەسوودە.

١٢- گەرمیی جەستە هێمن دەکاتەو و تینویتی کەم دەکاتەو.

١٣- کاریگەری ژەهر لە سەر جەستە کەم دەکاتەو.

(١٣) - ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾، لاوانیکی بە لاوی هیلراوێش بەسەریانەوێ دەگەرێن، (ولدان) کۆی (ولید)ە، ئەویش (فَعِيلٌ مَعْنَى الْمَفْعُولِ وَيُطْلَقُ عَلَى الصَّبِيِّ)، وەك (المعجم الوسيط)^(١) هیناویەتی.

(ولدان) کۆی (ولید)ە لەسەر کیشی (فَعِيل)و، بەمانای مەفعوولە، واتە: (مَوْلُود) لە دایک بوو، مەبەست پێی کۆری گەنجی تازە پێگەشتووێ (لاو)، کە دەفەرموێ: ﴿مُخَلَّدُونَ﴾، واتە: هیلدراوێ، یانی: بە گەنجی و بە لاوی هیلدراوێ، ئەمەش بۆ ئەوێە خەیاڵ نەکرێ دواوی دەکەوێ تەمەنەوێ تەمەنیان هەڵدەچێ، بەلکو هەر لەو تەمەنەدا دەمێنەوێ.

زانایان بۆ (مُخَلَّدُونَ) سێ واتایان داناوێ:

١- (الطبري) دەڵێ: (مُخَلَّدُونَ: دَائِمٌ سَبَابُهُمْ لَا يَتَغَيَّرُونَ عَنْ تِلْكَ السَّنِّ، وَذِكْرٍ عَنِ الْعَرَبِ أَنَّهَا تَقُولُ لِلرَّجُلِ إِذَا كَبُرَ وَثَبَتْ سَوَادُ شَعْرِهِ: إِنَّهُ لَمُخَلَّدٌ؛ أَي ثَابِتُ الْحَالِ)، (مُخَلَّدُونَ) واتە: لاویتییه کەیان بەردەوامەو لەو تەمەنە ناگۆڕێن، عەرەب عادیان وایە پیاویک کە دەکەوێتە تەمەنەوێ، بەلام مووێ کانی هەر پەشن، دەڵێن: (إِنَّهُ لَمُخَلَّدٌ)، واتە: حالی چەسپاوێ و ناگۆڕێ.

٢- واتایە کە دیکە (مُخَلَّدُونَ) بریتییه لە: (مُسَوَّرُونَ)، واتە: بازنیان لە قۆل و دەست کراوێ.

٣- واتایە کە دیکە بریتییه لە: (مُقَرَّطُونَ)، یانی: (مُحَلَّلُونَ الْخَلْدَةَ وَهِيَ جَمْعُ خِلْدَةٍ، وَهُوَ الْقِرْطُ وَجَمْعُ الْقِرْطِ: أَقْرَاطٌ)، واتە: بەگواران رازیئراوێ، (خِلْدَةُ) کۆی (خِلْدَةُ) یە یانی: گوارە. حالی بەهەشتیش جیا یە لەهی دنیاو ئەوانە خزمەتی بەهەشتییەکان دەکەن، خوای کاربەجێ بەرگ و پۆشاک و خشی جوان و سەرنج پاکیشیان پێ دەپۆشی.

(۱۴) - ﴿إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْثُورًا﴾، ئەگەر تۆ بیانیینی وادەزانی گەوهەری پرژوبلاون. ئەو لاوانەى بەسەر بەهەشتییەکانەو دەگەرین، هەم بە دەفرو قاپی زیوینەووە کە پرن لە خۆراک و، هەم بە گۆزەى پر لە شەپابەووە بە پەرداخە وە، ئەوانەى شەپابەکیان تێدەکەن یان ئەو شەلمەنیانەیان تێدەکەن، ئەگەر تۆ بیانیینی: ﴿حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْثُورًا﴾، بە گەوهەری پرژ و بلاویان تێدەگەى، (لُؤْلُؤ) کۆى (لُؤْلُؤَة) یە، (مَّنْثُورًا، أَي: مُبْعَثَرًا)، واتە: تۆ وادەزانی گەوهەرن پرژیندراون و بلاوکراونەووە، هیندە جوانن.

(۱۵) - ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا﴾، ئەگەر ئەویش بیینی نازو نیعمەت و دەستپوێشتووویەکی زۆر گەورە دەبیینی. ﴿رَأَيْتَ ثَمَّ﴾، ئەگەر تەماشای ئەوێ بکەى و، چاو بەویدا بگێرێ. (ثَمَّ، هُنَاكَ) ئەوێ، ﴿رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا﴾، نازو نیعمەت و مولک و قەلەمپەوو دەستپوێشتووویەکی فراوان و گەورە دەبیینی، کرداری ﴿رَأَيْتَ﴾، لێرەدا بە (لازم) هاتووە ئەک بە بەرکارخواز (مُتَعَدِّي) یانی: ئەگەر تەماشای بکەى و سەرنج بەدەى بۆ ئەوێ، لەوێ نازو نیعمەت و مولک و قەلەمپەوێکی فراوان دەبیینی، (مِثْلَ أَحْوَالِ الْمُلْكِ الْكَبِيرِ الْمُتَنَعِّمِ صَاحِبُهُ)، لەوێ وەك حالى مولك و قەلەمپەوێکی گەورە کە خاوەنەکەى پر نازو نیعمەتە (ئاواى دەبیینی).

(۱۶) - ﴿عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ﴾، لە سەریانەووە (دیوی دەرییان) پۆشاکى ئاوریشمی تەنک و ئەستووری سەوزە. ﴿عَلَيْهِمْ﴾، خویندراویشەتەووە: (عَالِيهِمْ)، واتە: (فَوْقَهُمْ)، لەسەر وویانەووە لە دیوی دەرەوویانەووە ﴿خُضْرٌ﴾، بە (خُضْرٍ) ییش خویندراووەتەووە، ئەوکاتەش دەچیتەووە بۆ (سندس)، و دەبییتە سێفەتی (سندس) واتە: پۆشاکەکە لە ئاوریشمی تەنکی سەوزە.

(السُّنْدُسُ: مَا رَقَّ مِنَ الدِّيَاجِ، وَالْإِسْتَبْرَقُ: مَا غَلِظَ مِنَ الدِّيَاجِ)، (سندس) پۆشاکێکە لە ئاوریشم بەلام بە تەنکی (ئەگەر دەزوووەکانى باریک بن پۆشاکەکە تەنک دەبێ) (إِسْتَبْرَق) ییش ئاوریشمی ئەستوورەو قوماش ئەگەر دەزوووەکانى ئەستوور بن، بێگومان پۆشاکەکەش ئەستوور دەبێ، ئەوانیش لە هەردوو شێووەکیان پۆشیووە، ئنجا ئەگەر بە: ﴿عَلَيْهِمْ﴾، بخوینریتەووە، یانی: (حَالٌ كَوْنِهِمْ

يَعْلُوهُمْ ثِيَابٌ)، لە حالیکدا کە لەسەرەوهیان پۆشاک هەیە، پۆشاک ئاوریشمی تەنک و ئاوریشمی ئەستووری سەوز، بەلام ئەگەر بە: (عَالِيَهُمْ) بخوێنرێتەوه، ئەوکاتە (عَالِيَهُمْ) دەبێتە گوزارەیهکی پیشکەوتوو ﴿ثِيَابٌ﴾ یش دەبێتە نیهادیکی دواکەوتوو، واتە: پۆشاک ئاوریشمی تەنک و ئەستووری سەوز، لەسەریانەوهیە.

(١٧) - ﴿وَحُلُواْ اَسَاوِرَ مِّنْ فِضَّةٍ﴾، پازیندراونەوهش بە بازنی زیویین، (أَسَاوِر) کۆی (أَسْوَرَة) یەو کۆی (سوارە)، یانی: بازن، کە لە (دوستواری) فارسییەوه هاتو، (وَهُوَ حُلِيٌّ أَسْطَوَانِي الشَّكْلَ فَارِعُ الْوَسْطِ)، بازن خشیکی شیوه خڕو بازنییەو نیو قەدەکە ی بۆشە، لە دەست و قۆل دەکری.

لێرەدا خوا ﷻ بۆ هەمووانی فەرموووە بۆ پیاوان و ئافەرەتانی بەهەشت، بەلکو لەم سیاقەدا تەنیا باسی پیاوان کراوە، هەندێک لە توێژەرەوان و لیکۆلەرەوانی قورئانیش گوتووین: مەبەست پێی ئەوەیە ژنان و هاوسەرانیان وان! وایانزانیوە بەهەشتیش وەک دنیا وایە، کە پێغەمبەری خوا ﷺ: رَوَّيْكَ زَيْرُ ئاوریشمی لە تەنیش خۆی دانان و فەرمووی: ئەم دووانە بۆ مێنەکانی تۆمەتم حەلأل و بۆ نێرینەکانی حەرامن^(١)، وایانزانیوە بەهەشتیش وەک دنیا وایە و لەویش زێر ئاوریشم لە پیاوان قەدەغەن، نا، تەنیا لە دنیا دا لێیان قەدەغەن و لە بەهەشت دا، ئەو شتانە هەموویان بۆ هەموو لایەک رەوان.

(١٨) - ﴿وَسَقَمَهُمْ رُحْمٌ شَرَابًا طَهُورًا﴾، پەرورەدگاریان خواردنەوهیەکی پاک و پاککەرەوهی پێنۆشین.

ئایا ئەو شەرابە چۆنە؟ بەس خوا دەزانێ و باسی نەکردووە چۆنەو چییە، بەلام گرنگ ئەوەیە (طَهُور): (الطَّاهِرُ فِي نَفْسِهِ وَالْمَطْهُرُ لغيره)، لە خودی خۆیدا پاکەو پاککەرەوهشە بۆ جگەلە خۆی.

(١) {عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِحْلِلْ لِنَاثِ أُمَّتِي الْحَرِيرَ وَالذَّهَبَ وَحَرَّمَ عَلَى ذُكُورِهِمَا} أخرجه أحمد: ١٩٥٢٥، تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح بشواهد.

(۱۹) - ﴿إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً﴾، (پێیان دەگوتری: ئا ئەمە پاداشتی ئێوە بوو.

(۲۰) - ﴿وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا﴾، هەوڵ و کۆششی ئێوەش سوپاسکراو و نرخیندراو بوو، یاخود ﴿مَشْكُورًا﴾، یانی: (کُنتُمْ مَشْكُورِينَ عَلَيْهِ)، ئێوە سوپاسکراو بوون لەسەری، خودی کۆششەکه بۆ خۆی دەنرخینری و سوپاس دەکری و خاوەن و بکەرەکهشی، هەردوو واتایەکهش راستن: هەم خودی کۆششەکه بۆ خۆی نرخینراوە و پێی زانراوە و سوپاس دەکری، هەم خاوەنەکهشی سوپاس و تەقدیر دەکری.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی دووەم

له نۆږه كۆمهتايه تېپهكان لهكشانيان
Stay in touch on social media
 نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

راځاپانډنى مهكنه يې ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

علي بابير/AliBapir

علي بابير/AliBapir

YouTube icon

راځاپانډنى مهكنه يې ماموستا علي بابير

Telegram, WhatsApp, and Phone icons

QR codes for Telegram, WhatsApp, and Phone

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە نو (٩) ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الإنسان) پێکھاتووە، ئایەتەکانی: (٢٣ - ٣١) کە تێیاندا راستییەکی یە کجار مەزن بە پێغەمبەری خاتەم موحمەد ﷺ راگەیەنراوە، پێنج ئەرکی گرنگیشی لەو ئایەتانەدا پێ سپێردراون، لە چوار ئایەتەکانی: (٢٣ و ٢٤ و ٢٥ و ٢٦)دا.

دوایی لە س ئایەتەکانی: (٢٧ و ٢٨ و ٢٩)دا، پێنج راستیی لەبارەی بێپروایانەوێ خراونە پوو و، ئامۆزگارییەکی گەورەو گرنگیشیان کراوە.

لەهەردوو ئایەتی: (٣٠ و ٣١)ی کۆتاییشدا، دوو هەوالی یە کجار مەزن بە هەموو لایەك بە مەوقایەتی و بە جندیش راگەیەنراون:

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۚ (٢٣) فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا (٢٤) وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا (٢٥) وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا (٢٦) إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا (٢٧) نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا (٢٨) إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اخْذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا (٢٩) وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا (٣٠) يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (٣١) ۝ ﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{بیگومان (ئەو موحەممەد!) ئیمە پلەپلە بە دابەزاندن (ئێکی سەرسوپهینەر) قورئانمان دابەزاندۆتە سەرت (٢٣) دەجا بۆ حوکم و بپاری پەرورەدگارت خۆراگرەو، بە قسەى هیچ گوناھاریک، یان سەپلەیهکیان مەکە (٢٤) لە بەیانیی و ئیوارەشدا ناوی پەرورەدگارت بێنە (٢٥) لە شەویشدا کپنووشی بۆ ببە (نویژ بۆ خوا بکە)و، بە شەوگاریکی درێژ بەپاکی بگرە (٢٦) بە دنیایی ئەو (بپیروای)انە، (ژیانی دنیای) زوو تێپەریان خۆش دەوێ و پۆژیکی سەخت و قورس لە دوايانەو (کە چاوەڕێانە) ویڵ دەکەن (٢٧) ئیمە دروستمان کردوون و ئەندامەکانیانمان مەحکەم پیکەو بەستوون و، ئەگەر بزمانەوێ بە هاووینەکانی خۆیان دەیانگۆڕین (٢٨) بیگومان ئەمە بیرخەرەوێ، ئنجا هەر کەس ویستی بەرەو پەرورەدگاری پێی (پراستی) گرتە بەر (٢٩) ناتانەویش مەگەر خوا بیهوێ، بیگومان خوا زانای کاربەجێیە (٣٠) هەر کەسێکی بیهوێ دەیخاتە ئێو بەزەییەکیەو، ستمکارانیش سزاو ئازاریکی بە ئیشی بۆ داناون (٣١).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(نَزَّلْنَا): (أَنْزَلْنَاهُ مُتَدَرِّجًا مُجْمَعًا، وَالنُّزُولُ هُوَ انْحِطَاطٌ مِنْ عُلُوٍّ، وَالتَّنْزِيلُ: يَخْتَصُّ بِالْمَوْضِعِ الَّذِي يُشِيرُ إِلَيْهِ أَنْزَالُهُ مُفْرَقًا، وَمَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى، وَالْإِنْزَالُ عَامٌّ)، وشەى (نَزَّلْنَا) واتە: پلە پلە بەش بەش دامانبەزاندو، (نُزُول): ئەوێ شتێک لە شوێنێکی بەرزەوێ بچێ بۆ شوێنێکی نزم، بەلام (تَنْزِيل) تاییبەتە بەو شتەى ئاماژەى بۆ دەکری، کە دابەزاندنەکە جیا جیاو جار لە دواى جار بێ، بەلام (إِنْزَال) دابەزاندنی بە گشتییە (چ پلە پلە دابەزێ، چ بە یەکجار دابەزێ).

(لِحُكْمِ رَبِّكَ): (الحُكْمُ بِشَيْءٍ، أَنْ تَقْضِيَ بِأَنَّهُ كَذَا، أَوْ لَيْسَ بِكَذَا)، حوکم بە شتێک ئەوەیە بڕیار بەدەى ئەو شتە وایە، یان بڕیار بەدەى وانیە، ئەو پێى دەگوترێ حوکم، هەروەها (حُكْمُ رَبِّكَ: أَي شَرْعُهُ) بەرنامەى خوا، کەواتە: (حکم) هەم بە مانای بڕیار دى، هەم بە مانای بەرنامەش.

(ثَقِيلًا): (الثَّقْلُ وَالْخِفَةُ مُتَقَابِلَانِ)، قورسی و سووکی دوو شتی دژی یەکن، (ثَقِيلًا) واتە: قورس و گران، کە لە ئەصدا بو شتە بەرھەستەکانە، بەلام دواى دەخوارزیتەووە بو واتایەکی مەعنەویش، لێرەدا کە دەفەرموێ: ﴿وَيَذُرُونَ وراءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا﴾ واتە: پوژیکی سەخت و دژوار لە دواى خویان وێڵ دەکەن و پشتگوێی دەخەن.

(وَسَدَدْنَا أَسْرَهُمْ): (الشَّدُّ: التَّوْثِيقُ)، (شَدَّ) بریتىە لە گرێدانى شتێک، ئنجا (الْأَسْرُ) أَسْرَ الشَّدَّ بِالْقِدِّ، (أَسْرَ): بریتىە لە توندکردنى شتێک بە چەرم، (وَسَدَدْنَا أَسْرَهُمْ)، (إِشَارَةٌ إِلَى حِكْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى فِي تَرَكَيبِ الْإِنْسَانِ)، (وَسَدَدْنَا أَسْرَهُمْ) ئاماژەى بە حیکمەتى خواى بەرز، لە پێکھاتەکانى جەستەى مروڤدا، کە بە ژێهەکان و ماسوولکەکان و جومگەکان، ئەندامەکانى جەستە پێکەووە بەستراون.

(بَدَلًا): (الْإِبْدَالُ وَالتَّبْدِيلُ وَالتَّبَدُّلُ وَالْإِسْتِبْدَالُ: جَعَلَ شَيْءَ مَكَانَ آخَرَ)، ئەم چوار وشەى: (إِبْدَال) و (تَبْدِيل) و (تَبَدُّل) و (إِسْتِبْدَال) هەر چواریان واتایان ئەوەیە شتێک لە شوێنى شتێکی دیکە دابنرێ.

(أَمْثَلَهُمْ): (جَمْعُ مِثْلٍ وَهُوَ الشُّبُهَةُ وَالنَّظِيرُ، وَالْمِثْلُ: الْمِثْلُ)، (أَمْثَلَهُمْ) واتە: وێنەکانیان، ئەوان لایەرىن و هاووینەى ئەوان بێنینه شوێنى ئەوان، یاخود ئەوان لایەرىن و بەجۆریکی دیکە لەوینەى خویان دروستیان بکەینەووە، کە مەبەست پێى پوژی دواى، (مَثَلٌ) یان: (مِثْلٌ) واتە: وێنە، وەك.

(تَذَكُّرٌ): (التَّذَكُّيرُ، التَّذَكُّرُ مَا تُسْتَذَكَّرُ بِهِ الْحَاجَةُ وَالتَّذَكُّرُ: مَا يَدْعُوا إِلَى الذِّكْرِ وَالْعِبَرَةِ).

(تذكرة) سى مانای هەن:

١- بیرخستنهوه.

٢- ئەوهیه بههۆیهوه پێویستییهك بیریتتهوه.

٣- ئەوهیه بپیتته هۆی بیرهاتنهوهو په‌ندوه‌رگرتن.

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

خوا ﷻ له کۆتایی سوورەتی (الإنسان) دا، ڕوو دەکاتە پێغه‌مبەری خاتەم ﷺ دەیدوینى و دەفەرموی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا﴾، بە دُنیاى ئیمە وردە وردە قورئانمان بە شیوه‌یه‌کی سەر‌سو‌په‌ینەر، بە دابه‌زاندنێکی سەر‌سو‌په‌ینەر دابه‌زاندۆته سەرت.

(إِنَّا) له ئە‌صلدا (إِنَّا)یە، بە دُنیاى ئیمە، (نَحْنُ) واتە: ئیمە، بە دُنیاى ئیمە قورئانمان پله‌ پله‌ دابه‌زاندۆته سەرت، (نَزَّلْنَا) (تَنْزِيلًا): بریتیه له دابه‌زینی شتێک، وردە وردەو، پله‌ پله‌، ﴿تَنْزِيلًا﴾، واتە: بە دابه‌زاندنێکی سەر‌سو‌په‌ینەر، دابه‌زاندنێک که شایسته‌ی خوايه ﷻ ئاوا دابه‌زینى، به‌گویره‌ی بۆنه‌و به‌پێی کات و شوێنه‌کان و ڕووداوه‌کان.

تَنْجَا ئە‌مه:

١- ڕاستیه‌که خوا ﷻ ده‌یخاته ڕوو بۆ پێغه‌مبەری خاتەم ﷺ که له ماوه‌ی بیست و سێ س‌ا‌لدا قورئانی دابه‌زاندۆته سە‌ر د‌ل و سینه‌ی موباره‌کی: ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ (١١٣) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١١٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١١٥﴾ الشعراء.

٢- له هه‌مان کاتدا به‌رپه‌رچدانه‌وه‌شه بۆ پێ‌روایه‌کان که ده‌یانگوت: شه‌یتانه‌کان یان که‌سانی دیکه، قورئان فێری مو‌حه‌مه‌د ﷺ ده‌که‌ن.

٣- ههروهها بهرچاو پروونی و دنیاییشه بو پرواداران، که بزنان سهرچاوهی لیوه هاتنی قورئان، خوی بهرزی بن وینهیه.

﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾، کهواته: تو بو حوکمی پهروهردگارت خوارگره، ئهوهی پهروهردگارت پریاری ده دات ئاوا بن، یان ئاوا نه بن، چونکه: (الْحُكْمُ: أَنْ تَقْضِيَ عَلَى الشَّيْءِ بِأَنَّهُ كَذَا أَوْ لَيْسَ بِكَذَا)، حوکم - ئهوه یه کئی له واتا باوه کانیه تی - که پریار بدهی و دادوهیری بکهی ئه و شته وایه، یان وانیه.

یاخود (حکم) یانی: بهرنامهی خوا، شهریعه تی خوا، ئه ویش ههر بریاره کانی خوی پهروهردگاری تیدان، ئه و شته حه لاله و ئه و شته حه پامه، ئه و شته چاکه و ئه و شته خراپه، یانی: بو پریارو بهرنامهی پهروهردگارت خوارگره، ﴿وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا﴾، گوئیاریه لئی هیچ گوناهاریک یان سپله یه که لهوان مه که له بیرواییه کان، دوایی پروونی ده که یه وه بوچی خوا ﷺ بیرواییه کانی به دوو وشه هیتان و پیتاسه ی کردوون؟ ﴿ءَاثِمًا﴾، واته: گوناهار، ﴿كَفُورًا﴾، واته: سپله، یاخود بیروا، (کفور) ههردوو واتیه که ی ههن.

﴿وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾، ناوی پهروهردگاریشت بینه (ناوی پهروهردگارت باس بکه) بهیانان و ئیواران، ئنجا ئایا ته نیا مه به ست پیتان بهیانان و ئیوارانه؟ که هه ندیک گوتوو یانه: مه به ست پیتان نوئیژی بهیانن و نوئیژی ئیوارهیه، یاخود مه به ست ئه وهیه له بهیانن تا کو ئیواره و، له ئیواره تا کو بهیانن، له یادی پهروهردگارت بن ئاگا مه به!

ئهوی دیکه ش که ده فهرموئ: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾، ههروهها له شهوگاریشدا کړنووش به بو پهروهردگارت و، به درێژایی شهو به پاکي بگره.

هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: ئه وه ئاماژه یه به کاتی پینج نوێژه کان:

١- ﴿بُكَرَةٌ﴾، واته: نوڙی به یانی.

٣٥٢- ﴿وَأَصِيلًا﴾، واته: نوڙه کانی نیوه پوڻو عه سر.

٥٤- ﴿وَمِنَ الْأَيْلِ﴾، واته: نوڙه کانی شیوان و خه وتنان.

﴿وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾، ته مهش ئاماژه به شه ونوڙ.

به لام من وای تیده گهم مه به ست ته وه یه: به یانیان و یتواران که دوو کاتی زور سهره نچراکیش و دل بزوینن، زیاتر ناوی په روه ردگارت بیتو و یادی بکه، هه روه ها له شه ویشدا کړنووشی بو ببهو، خواپه رستی شه ویش ته نجام بده، چ نوڙی فهرز که نوڙه کانی شیوان و خه وتنان بگریته وه، چ شه ونوڙ، نجا ته ویش چ بو پیغه مبهری خوا ﷺ پیویست بوو بئ، وهک رایه کی زانیان هه یه، یاخود په سند و سوننت، که پیشتر له تهفسیری سووړه تی (المزمّل) دا قسه مان له باره وه کرد.

﴿وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾، به دریژی شه ویش، له شه ویکي دریژدا په روه ردگارت به پاک بگره، ثایا بوچی ته وه بکات؟ تاکو بتوانی خوږاگر بئ، چونکه ته وهی وزه و تواناو برست ددهات به مروقی مسولمان، له به رامبه ر دژایه تی کرانی دا له لایه ن ناحه زانیه وه، دوژمنانی خواو پیغه مبهری خوا ﷺ، تهو هیزه مه عنه ویی و پروو حییه یه، که به هووی خواپه رستی شه وو پوژو، به هووی یادی خوا کردن و، په یوه ندیی توندو توّل و گهرم و گور له گهّل خواوا، وه ددهستی دینئ.

که واته: خواي په روه ردگار له م چوار ثایه ته موباره که دا، راستیه کی زور مه زنی بو پیغه مبهری خاتم ﷺ خسته پروو، که بریتیه له وهی: ته وه خوایه که قورثانی بهش بهش و به پله پله دابه زاندو ته سهری.

هه روه ها پینج ته رکیشی پی سپاردن:

یه که م خوږاگرتن بو حوکمی په روه ردگاری.

دووهم: گوڤرايه ئی نه کردنی بۆ هەر گوناھبارو سڤله و ناسپاسیك، یان بیپروایه ك له هاوبهش بۆ خوا دانه ره کان.

سییه م: یادی پهروهردگار کردنی و ناوی پهروهردگاری هینانی له بهیانیان و ئیواران دا.

چواره م: به شهوگار کړنووش بۆ بردنی، که مه بهست پڤی شهو نوڤژه.

پینجه م: به شهوگاریکی دريژ به پاکگرتن و ستایش کردنی خوا ﷻ.

ئنجای باسی بیپروایه کان ده کات و، ئەوانیش پینج راستییان له باره وه ده خاته روو، ئاموژگارییه کیشیان ده کات، هی پینجه مبهری خوا ﷻ: راستیه کی بۆ خسته روو، راستیه کی یه کجار مه زن و، پینج ئەرکیشی خسته سه ر شان، به لام هی بیپروایه کان: پینج راستییان له باره وه ده خاته روو و، ئاموژگارییه کیشیان ده کات:

راستی یه که م: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾، به دنیایی ئەوانه ژیا نی زوو تپه ری دنیا یان هه زلییه، ئەو بیپروایانه ی رۆژگاری تو، ئەه ی موحه ممه د و رۆژگاره کانی دیکه ش، ئەوه خالی هاوبه شی نیوان هه موو بیپروا هاوبه ش بۆ خوا دانه ران و پشت له خویانه ﴿هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾، (عاجله) سیفه قی وه سفکراویکی قرتیندراوه (يُحِبُّونَ الْحَيَاةَ الْعَاجِلَةَ، أَوِ النُّعْمَةَ الْعَاجِلَةَ)، ژیا نی به په له و زوو تپه ری دنیا یان خو شده وی و هه زیان لییه، یان نازو نیعمه قی زوو تپه ر.

راستی دووهم: ﴿وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا﴾، له پشتیانه وه ش رۆژیکی قورس، رۆژیکی دژوارو سهخت و به زهحمهت، ویل ده که ن و پشتگووی ده خه ن.

راستی سییه م: ﴿ثُمَّ خَلَقْنَاهُمْ﴾، ئیمه ئەوانان هیناوه ته دی، له نه بوونه وه.

راستی چواره م: ﴿وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ﴾، (أَي: وَثَقْنَا رَبُّطَهُمْ)، ئیمه ئەندامه کانیانان پیکه وه به ستوون، مروف ئەگه ر سه رنجی جهسته ی خو ی بدات سه ری سو رده مینی: پیکه وه به سترانی ئەو هه موو ئەندامانه ی، جهسته ی مروف له و

هەموو کوژەندام و ئەندامانە پێکدێ: کوژەندامەکانی: مێشک و دەمارەکان، دڵ و خوێن، هەناسەدان، هەرس، بەرگری، پێست، ئێسکەکان، بینین، بیستن، قسکردن.... هتد، هەروەها ئەندامەکانی: سەرو پشت و سڤ و چوار پەل، هەرکام لەوانەش لە چەندان بەش پێک دێ، هەر دەستێک، هەر لاقێک لە چەندان بەش پێک دێ، هەروەها سەر لە چەندان ئەندام پێک دێ، پاشان سڤ و هەناو پشت، کە برگەکانی پشت سی و سێ (٣٣) برگەن، حەوتیان لە گەردنداو، دوازدهیان لە پشتداو، پێنجیان لە ئاستی سڤ داو، پێنجی دیکەیان لە خوارترو، چواریان لە کلێنجەدا، هەموویان سی و سێ برگەن: (٧+١٢+٥+٥+٤=٣٣) هەروەها ئەو هەموو ئێسقانانە دیکە، ئنجا ئەو هەموو ژێ و بەستەر ماسوولکانە، ئنجا ئەو هەموو جومگانە، خوا ﷻ جەستە مەرۆقی پێکەوه بەستو، بە هۆی جومگەکانەوهو، بە هۆی دەمارەکانەوهو، بە هۆی ماسوولکەکانەوهو، بە هۆی بەستەر ژێهەکانەوه.

خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ﴾، (ئێ: قوینا رېطهم، ئێ: رَبط أعضائهم) واتە: بە توندیی بەیەکمانەوه بەستوون، یانی: پەيوەستیی ئەندامەکانیانمان توندو تۆل کردو، ئەگەرنا مەرۆف ئەگەر ئاوا مەحکەم نەبووایە هەروا رۆشتبایە ئەندامی لێ کەوتبایە خواری، پەنجەیهکی لەولا لێ کەتبا، قوڵی لێ لەولا لێ کەوتبایە، بەکەلک نەدەهات، بەلام مەرۆف زەبری زۆر گەورەشی پێدەکەوێ، زۆر بە زەحمەت ئەو ئەندامانە لێک هەلدەوهشین، خوا ﷻ هێندە بە قایمیی و مەحکەمیی پێکەوه بەستوون، ئەگەر زەبری کیشی پێ بکەوێ، خوا جەستە مەرۆقی وا خوێڵاندو، دوايی خوێ چاک دەکاتەوه و دووبارە پێکەوه پەيوەست دەپێتەوه.

راستی پێنجەم: لە بارە ی بېرواکانەوه، دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمَلَهُمْ بَدِيلًا﴾، هەر کاتێ ویستمان بە هاووێنەکانی خوێان دەیانگۆڕین، ئەمەش دوو واتای هەن:

۱- ٺهوان ده بهین و وینهی ٺهوانیان دینینه جی، ٺهو لابردهش دیسان دوو حاله تی هه:

۱- به مردنی ٺاسای دهمرن، ٺهو جيله ده پروات جیلکی دیکه یان دینینه جی.

۲- یاخود به به لایه کی کت و پرو ناگهان له بهینان ده بهین و کومه لگایه کی دیکه دینینه شوینان.

ب- یان مه بهست پیی دواړوژه واته: ٺهگر همانه وی لایان ده بهین له دنیا دا، دواپی له قوناغی به رزه خ و پاشان له قیامه تدا به هاووینهی خو یان دروستیان ده کهینه وه، بیگومان له ماده دهیه کی دیکه و به شیوهیه کی دیکه، به لام هه ره له و شیوهی خو یاندا، به لام به پیکهاته دهیه کی دیکه و له ماده دهیه کی دیکه ی گونجاو له گه ل ژیا نی به رزه خ و پاشان قیامه تی نه پراوه دا.

ٺنجا خوا ٺاموژگاریه کیشیان ده کات و ده فهرمو ی: ﴿إِنْ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ﴾، به دلنیاپی ٺهمه بیرخه ره وهیه، ٺاموژگاریه، په نده، ﴿فَمَنْ شَاءَ اخْتِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾، ٺنجا هه ره که سیکی ویستی به ره و په ره وردگاری ری پاستی گرته بهر، به هو ی وهرگرنتی ٺهو ٺاموژگاریی و بیرخه ره وهیه وه، که له دوو توپی کوتا فهرما یشتی خوا دا به رجه ستهیه.

ٺنجا خوا ی بهرز، دوو راستی مه زن به هه موو لایه ک راده گه یه نی له کوتایي ٺهم سووړه ته موباره که دا:

یه که م: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، ناشتانه وی ری به ره و خوا بگرته بهر، مه گر خوا بیه وی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾، به دلنیاپی خوا زانای کارزانه، که واته: کاتیک که ری به ره و خوا ده گریه بهر، بزانه که به ویستی خوا یه و، کاتیک پشت له خوا ده که ی، بزانه هه ره به ویستی خوا یه، به لام ده بی وریا بین! هه میسه په زامه ندی خوا ﷻ له گه ل بهرنامه که ی دایه، واته: ٺهگر به پیی بهرنامه ی خوا برو ی، خوا لیت پازییه، به لام ٺهگر پشت له بهرنامه ی خوا بکه ی، به ویستی خوا یه، به لام خوا لیت تووړیه،

وہ کہ دہ فہ رموی: ﴿...وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ...﴾ ﴿٧﴾ الزمر،
 خوا بۆ بەندەکانی بیپروایی (یان سپڵەیی) پەسند ناکات، بەلام ئەگەر سوپاسگوزاری
 بکەن، بۆتان پەسند دەکات، دەبێ وریا بین! ھەموو شتێک بە ویستی خوا، بەلام
 ھەمیشە پەزنامەندی خوا لەگەڵ ویستی خوادا نیە، ویستی خوا وەک ئاسمان وایە،
 ھەرچی بیکە، بە ویستی خوا و لەژێر سیبەری ویستی خوادا، بەلام بۆ ئەو
 بزانی ئایا خوا لەو شتە پازییە یان پازی نیە؟ دەبێ تەماشای بکە شەریعەتی خوا چی
 دەڵێ، بەھۆی شەریعەتی خواوە، لە ئاوێنەی شەریعەتی خوادا، ئیمە پەزنامەندی خوا
 دەبینین، ئەمەش بۆ ئەوێ: ھەموو کەس بزانی کە ھەرچی دەیکا، بە ویستی خوا،
 بیپروایەکان پێیان وانەبێ کاتێک پێ بەرەو خوا ناگرە بەر، خویان دەستەوسان و
 دەستەپاچە کردووە، شتێکیان کردووە خویان بێ دەسەلات کردووە، نا، کەسێک کافریش
 دەبێ، ھەر بە ویستی خوا کافر دەبێ، بەلام خوا پێ ناخۆشە، ئەگەر ئیمانیش بێت،
 ھەر بە ویستی خوا ئیمان دێت و خواش پێ ناخۆشە ﷻ.

دووھەم: ﴿يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ ﷻ، ھەر کەسێک (خوا) بێھۆی دەیخاتە بەزەیی نیو
 خۆیەو، خوا کێی دەوێ بیخاتە نیو بەزەیی خۆیەو؟ کەسێک بە دوا پێغەمبەرە کە
 بکەوێ، کە (رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) ھو، کەسێک بە دوا پەندو ئامۆزگارییە کە بکەوێ، کە
 (ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ) ھ، بۆیە دہ فہ رموی: ﴿وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ ﷻ، ستەمکارانی
 سزاو ئازاریکی بە ئیشی بۆ داناون. (ظَالِمِينَ) کوێ (ظَالِم) ھو ناوی بکەر (اسْمُ فَاعِل) ھ،
 واتە: ئەوانە ستەمیان کردووە، ئەوانە خوا ئازار و سزایەکی بە ئیشی بۆ داناون، کەواتە:
 خوا کەسانێک دەخاتە نیو بەزەیی خۆیەو، شایستە بن و، ئەوانەش شایستەن کە شوێن
 بەرنامە کە دەکەون و، پەپرەویی لە پێغەمبەرە کە ﷺ دەکەن و بەرەو خوا دەپۆن،
 ئەوانە شایستە ئەوێن خوا بیانخاتە نیو بەزەیی خۆیەو، بەلام ئەوانە ستەم دەکەن:
 ستەم لە خۆشیان دەکەن و، لە بەرنامەیی خواش دەکەن و، لە پێغەمبەری خواش دەکەن،
 ئەوانە خوا ئازاریکی بە ئیشی بۆ داناون، چونکە خوا ﷻ کاربەجێی ھەر کەسە بە پێی
 خۆی و پێ بە پێستی خۆی، مامەلەیی لەگەڵدا دەکات.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

جه ختکردنه وهی خوا ﷺ له سه ره وه که قورئانی پله پله دابه زاندوته سه ره پیغه مبهری کوتایی موحه ممه د ﷺ و، فه رمان پیکردنی به خورآگریی بو بریارو به رنامه ی خواو گویرایه لیلی و فه رمان به ریی نه کردنی هیچ گونا هکارو سپله و بیروایه ک و، یادی خوا کردنی به به یانیان و ئیواران و، له شه وگاردانویژکردن و کرنووش بو خوا بردنی، به دریزایی شه وو به پاک گرتنی خوا:

وهک خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۚ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ إِنَّمَا أَوْفُرًا ۚ وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۚ وَمِنَ الْإِيلِ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۚ﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له شهش برگه دا:

١- ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا﴾، به دلنایی ئیمه خو مان قورئانمان به دابه زاندنیک (پله پله و پچر پچر) دابه زاندوته سه رت.

(إنزال) بریتیه له دابه زاندن، که ده گونجی ورده ورده بی، یا خود به یه کجاره کی بی، به لام (تنزیل) (نَزَلَ يُنْزَلُ تَنْزِيلًا)، له سه ر کیشی (تَفْعِيل) ته وه یه شتیک ورده ورده، یان بهش بهش دابه زینری له سه ری بو خوارئ، ئنجا ئایا مه بهست له م ته عبیره چییه؟ له وه لام دا ده لئین:

١- پروونکردنه وهی ئەو راستیییه بو پتر دلنیا کردنه وهی پیغه مبهری خوا ﷺ چونکه پیغه مبهری خوا ههر دلنیا بووه، به لام زیاتر دلنیا کردنی وهک چو ئیبرا هیم (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) فه رمووی: ﴿... وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمُ...﴾ البقرة، به لام بو ته وهی

دَلَم تَوَقَّرْهُ بَغْرَى.. چونکه کاتیک مروّف له گهّل پروپاگه‌ندهو قسهو قسه‌لۆکی ناحه‌زанда پروبه‌پروو ده‌بیتهوه، عه‌جایب نیه شه‌یتان جوړیک له خوتخوتهو خه‌یالی خراپی به دَلدا بێنن، بۆیه خوا ﷻ لێرده‌دا ئاوا ده‌فه‌رموی و، له سوورپه‌تی (یونس) یش دا ده‌فه‌رموی:

﴿ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴾ (٩٦) وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِعَايَةِ اللَّهِ فَتَكُونُ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾ يونس، ﴿ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ ۖ وَهەك کاتی خووی له تەفسیر کردنی سوورپه‌تی (یونس) دا باسما‌ن کرد: یانی: ئەگەر له دوو دلیلی دای له باره‌ی ئەوه‌وه‌ی دامانبه‌زاندۆته سه‌رت، له‌وانه‌ به‌رسه‌ که له پێش تۆدا کتیبیان ده‌خوینده‌وه، پێغه‌مبه‌ری خواش ﷻ فه‌رموویه‌تی: { لَا أَشْكُ وَلَا أَسْأَلُ } (١)، نه‌ له دوو دلیلی دام و نه‌ ده‌شپرسم، به‌لام بۆچی خوا وایفه‌رمووه؟ یان بۆ زیده‌ دَلنیایی کردنی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی ﷻ، یان له‌ پشت پێغه‌مبه‌ری خواوه‌ش، مه‌به‌ست پێی پڕواداران و شوینکه‌وتووانیه‌تی، واته‌: له‌ دوو دَلییدا مه‌بن له‌وه‌دا که داده‌به‌زێته سه‌ر پێغه‌مبه‌ره‌که‌تان موحه‌مه‌د ﷺ.

دوایی ده‌فه‌رموی: ﴿ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۖ ۖ به‌ دَلنیایی له‌ په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه‌ هه‌قت بۆ هاتوه‌، ئنجا له‌ دوو دَلان مه‌به‌، ﴿ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِعَايَةِ اللَّهِ فَتَكُونُ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۖ ۖ هه‌روه‌ها له‌وانه‌ش مه‌به‌ که‌ ئایه‌ته‌کانی خوایان به‌ درۆ دانان، (بێگومان پێغه‌مبه‌ری خوا ﷻ له‌وانه‌ نه‌بووه‌، به‌لام واته‌: وه‌ك ئەو هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌رانه‌ مه‌به‌، که‌ ئایه‌ته‌کانی خوا به‌ درۆ داده‌نێن) ئەگه‌رنا له‌ زیانباران ده‌بی (وه‌ك ئەوان) ئەمه‌ له‌به‌رپا هاویشتن (تعریف) ه‌ بۆ ئەوان و له‌ په‌نا‌را قسه‌ گوتنه‌ به‌وان.

دوایی دەفەرموو: ﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝٩٧﴾، ئەمەش دیسان بۆ زیاتر ئۆخژن و دنیایی خستنه دلی پیڤه‌مبەری خوا ﷺ و پروادارانە، کە ئایا ئەوانە بوچی پروا بە قورئان ناھێنن، هەرچەندە هەق و راستە؟ دەفەرموو: بە دنیایی ئەوانە و شەه‌ی پەرەردگارتیان لەسەر پیوێست بوو، (کە دەبی سزا بدرین، لە ئەنجامی ئەوەدا کە هیدایەتی خویان پەرز کردوو و پیریاری خویان لەسەر جییه‌جی بوو) ئەوانە: ﴿لَا يُؤْمِنُونَ ۝٩٧﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ، پروا ناھێنن هەر چەندە هەرچی نیشانەیه‌و موعجیزەیه‌ بۆیان بی ﴿حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾، هەتا ئازاری بە ئیش و ژان نەبینن کەواتە: تۆ بەهۆی پروا نەھێنایی وانەو، مەکەوێ دوو دلییه‌و، چ مەبەست پیی پیڤه‌مبەری خاتەم ﷺ بی، چ مەبەست شوێنکەوتووایی بی.

بە تایبەتی لەم پۆژگارە ئیستای ئیمەدا^(١) ئەو ئیشکال و دوو دلییه‌ زۆر، چونکە کەسێک تەماشای بارودۆخی مسوڵمانان دەکات، دەبینی: لە هەموو پرووێکەوێ دواکەوتوون:

- ١- لە پرووی سیاسییەو، پڕژو بڵاون و بی سەر و بەرن، بی سەرن، بی سیبەرن.
- ٢- لە پرووی کۆمەڵایەتییه‌و، دەبینی هەزارا یەك ناوو نیشان و لێك دابرا و لێك ترازانیان هەن.
- ٣- لە پرووی فیکرییه‌و، تەماشایان بکات، دواکەوتوون و لاساییکردنەوێ کوێرانە زۆر لە نیویاندا.

---

(١) ئیستا ئەمڕۆ ئیمە لە (٢٢) ی مانگی (٦) واتە: حوزەیرانی سالی (٢٠٢٠) ی زاینی داین، بەرانبەر (١) ی مانگی (ذی القعدة) ی سالی (١٤٤١) ی کۆچی. ئەو کاتی گوتنەوێ تۆمارکردنی دەرسەکان بوو و، ئیستاش: / ربیع الأول. ١٤٤٥ ک - بەرانبەر: ٢٠٢٣/٩/٥ ز، یه.

۴- لە ڕووی ئابوورییەوه، تەماشایان بکات، هەژاری و نەداری، ئەگەر هەبێ بەزۆری
لە ولاتی مسوڵماننشین دا هەیە.

۵- لە ڕووی هیژو توانای سەربازییەوه، تەماشایان، بکات هەموو ولاتیان داگیر کراوە بە
بنکە سەربازییەکانی زلهیژان.

۶- لە ڕووی تەکنۆلۆجیاو پیشەسازییەوه تەماشایان بکات، بۆ هەموو شتێک ئاتاج و
موحتاجی جگە لە خۆیان.

۷- لە ڕووی زانستییەوه، تەماشایان بکات، هەر زۆر کۆلەوار و نەشارەزاو دواکەوتوون
و ... هتد.

ئەنجا کەسێک بڕوایەکی دامەزراوی نەبێ بە قورئان و بە پیغمبەری خوا ﷺ و
بە ئیسلام، ئەگەر لە واقعی مسوڵمانانەوه تەماشای ئیسلام بکات دەلێ: دیارە
ئیسلام ئایینیکی هەلەیه، بۆیه واقعی مسوڵمانان ئاوا دواکەوتوو شل و شیواوەو
هیئەندە بەجێمان، هەروەها کەسێک زۆر لە قورئان و سووننەت شارەزا نەبێ و،
ئیمانێکی مەحکەمی نەبێ بە ئیسلام، شارەزاییەکی قوول و وردیشی نەبێ بە ژبانی
پۆژ ئاواپەکان زۆر پێیان سەرسام (معجب) دەبێ، وەک بەداخەوه هەندێ کەس
بە سەفەر دەچن بۆ ئەوێ و دواپی کە دێتەوه، دەست و پێی خۆی ناسیتەوه،
وا دەزانن ئەوان لە هەموو شتێکدا تیرو تەوان! نازانن، کە ئەوان هەرچەندە
لە ڕووی شارستانییتی ماددییهوه بەرەو پیش چوون، لە ڕووی ژبانی دنیاوه بەرەو
پیش چوون و، ژبانی ماددی خۆیان باش پێکخستوه، لە ڕووی سیاسی و،
ئیداری و، ئابووری و، کۆمەلایەتی و، تەکنۆلۆجییەوه، بەلام ئەوه مانای وانیە
لە هەموو ڕوویە کەوه پێشکەوتوون، ئەوان لە ڕووی پەيوەندیان لەگەڵ خوادا ﷻ
و، ئەو حیکمەتە مرۆفی بۆ لەسەر زەوی دانراوەو، لەو ژبانە کاتییەدا دانراوە،
داخۆ چی دەکات و چۆن دەژی و پەيوەندی لەگەڵ خواو خەلک دا چۆن دەبێ؟
لە ڕووی دواکەوتوون، هەروەها لە ڕووی ئینسانییهوه، کە بە ڕەوشتی بەرز

و سیفه ته بهرزه کان له نێو خۆداو، له گه‌ڵ گه‌لان و کۆمه‌لگاکانی دیکه‌دا، مامه‌له بکری، زۆر به‌جی‌مان، دیسان له‌پرووی مه‌عنه‌ویییه‌وه که ئاوڕبده‌نه‌وه له ناخی خۆیان و، بزانه‌ن که مرو‌ف ته‌نیا جه‌سته‌که‌ی نیه‌و ژیان به‌س تێکردنی گه‌ده‌و داوین و گیرفان نیه، به‌لکو پرووح و عه‌قل و هه‌ست و ناخیشه، له‌و پروانه‌وه زۆر به‌جی‌مان.

ئنجا ئه‌گه‌ر که‌سیک به‌ قوولی شاره‌زای دنیا نه‌بی و ئیمانیک مه‌حکه‌میشی نه‌بی، هه‌رکات واقعی شل و شی‌واوی مسو‌لمانان بیه‌ی، ئیشکال و گری و گۆتالی ده‌روونی بۆ دروست ده‌بی، بۆیه خوا ﷻ لێره‌و له‌ سووره‌تی (یونس) و له‌ چهند شوینی دیکه‌دا، ئه‌م دُنیا‌ییه ده‌داته ئه‌هلی ئیمان، که ئه‌م قورئانه خوا دایه‌زاندوه، لێره‌ش ئه‌مه:

أ- دُنیا‌کردنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ، که دابه‌زێنه‌ری قورئان بۆ سه‌ری، خوا‌ی په‌روه‌ردگاره، نه‌ک وه‌ک بێپروایه‌کان درۆو ده‌له‌سه ده‌که‌ن، گوايه جگه‌له‌ خوا قورئانی بۆ موحه‌ممه‌د ناردوه.

ب- هه‌روه‌ها بۆ دَل به‌هیز کردنی پیغه‌مبه‌ریشه ﷺ، بۆ به‌ره‌نگاری ئه‌وه‌ی له‌ داها‌توودا دێته‌ پێی، که تۆ بزانه ئه‌وه فه‌رمایشتی خوايه‌و به‌رنامه‌ی خوايه‌ بۆی لای تۆ دابه‌زیوه. بۆیه ده‌فه‌رموی:

(۲)- ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾، ده‌جا خۆراگه‌به‌ بۆ بپاری په‌روه‌ردگارت، وشه‌ی (حکم) دوو واتای هه‌ن:

۱- (حکم) ئه‌وه‌یه: بپاری بده‌ی ئه‌و شته ئاوايه، یان بپاری بده‌ی ئه‌و شته وانیه، ئه‌وه‌ حوکمی پێ ده‌لێن و به‌ کوردی پێ ده‌گوترێ: بپاردان.

۲- هه‌روه‌ها (حکم) به‌مانای به‌رنامه‌ش ها‌توه، یانی: بۆ بپاری په‌روه‌ردگارت خۆراگه‌به‌و، بۆ به‌رنامه‌ی په‌روه‌ردگارت خۆراگه‌به‌و ده‌ستی لێ شل مه‌که، (إِبْنِ عَاشُور) وای

لێکداوه تهوه ده‌ئێ: (أَيُّ فَاصِرٍ فِي كُلِّ مَا حَكَمَ بِهِ رَبُّكَ، سَوَاءٌ كَانَ ذَلِكَ تَكْلِيفًا خَاصًّا بِكَ مِنَ الْعِبَادَاتِ وَالطَّاعَاتِ، أَوْ مُتَعَلِّقًا بِالْغَيْرِ، وَهُوَ التَّبْلِغُ وَأَدَاءُ الرِّسَالَةِ وَتَحْمُلُ الْمَشَاقِّ النَّاشِئَةِ مِنْ ذَلِكَ)، واتە: خۆراگر به‌ بۆ هەر شتێک که په‌روه‌ردگارت پڕیاری له‌سه‌ر داوه (یاخود پڕیاری له‌سه‌ر ده‌دات) چ ئه‌ركدار کردنیك بۆ بۆ خۆت، له‌ په‌رستشه‌كان و فه‌رمانبه‌رییه‌كان، یاخود ئه‌ركدار کردنیك بۆ په‌یوه‌ست بۆ به‌ جگه‌ له‌ خۆته‌وه، که بریتیه له‌ گه‌یاندن و روونکردنه‌وه‌ی په‌یامی خواو، خۆراگرتن بۆ ئه‌و نا‌ه‌حه‌تیانه‌ی له‌وه‌وه‌ په‌یدا ده‌بن.

(الطبري)یش ئاوی لێکده‌داته‌وه: (يَقُولُ: اضْرِبْ لِمَا أَمَحَّكَ بِهِ رَبُّكَ مِنْ فَرَائِضِهِ، وَتَبْلِغْ رِسَالَاتِهِ، وَالْقِيَامَ مِمَّا أَلَزَمَكَ الْقِيَامَ بِهِ، فِي تَنْزِيلِهِ الَّذِي أَوْحَاهُ إِلَيْكَ)، واتە: خۆراگر به‌ به‌وه‌ی په‌روه‌ردگارت تۆی پێ تاقیکردووته‌وه له‌ ئه‌ركه‌كان که خستووێه سه‌ر شانت، له‌ گه‌یاندنی په‌یامه‌کانی و، هه‌لسان به‌وه‌ی په‌روه‌ردگارت تۆی پێوه‌ پابه‌ند کردوه، پێی هه‌لسی، له‌و دابه‌زی‌ناوه‌دا که بۆ لای تۆی سروش کردوه.

٣- ﴿وَلَا تُطِيعُوا مِنْهُمْ أَشْيَاءَ أَوْ كَفُورًا﴾ له‌وان (ئه‌و بی‌پروایانه‌ی دژی تۆن) به‌ قسه‌ی هه‌یچ گوناهاکاریك یان هه‌یچ سه‌پله‌یه‌کیان مه‌که.

(الطاعة: امْتِثَالُ الطَّلَبِ بِفِعْلِ الْمَطْلُوبِ، وَبِالْكَفِّ عَنِ الْمَنْهِيِّ، إِذْ كَانَ الْكُفَّارُ يَطْلُبُونَ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ فِعْلَ مَا يَرْغَبُونَ، وَالْكَفُّ عَمَّا لَا يُرِيدُونَ)، واتە: (طاعة): بریتیه له‌ جێیه‌ جێکردنی داواکردنی کاریك که داواکراوه‌و، ده‌سته‌به‌ردار بوونی شتێک که پێگه‌یی لێکراوه‌، چونکه‌ بی‌پروایه‌كان ئه‌وه‌ی ئاره‌زوویان بوو له‌ پێغه‌مبه‌ریان ﷺ داوا ده‌کرد، ده‌یانگوت: وابکه‌، ئه‌وه‌ش که هه‌زیان لێ نه‌بوو و پێیان ناخۆش بوو ده‌یانگوت مه‌یکه‌.

ئه‌وه‌ی پێیان خۆشبوو، بته‌رستی بوو، زوڵم و سته‌م و خراپه‌کاریی بوو، ئه‌وه‌ش که پێشیان ناخۆشبوو، خوا به‌یه‌کگرتن و به‌ندایه‌تی کردن بۆ خواو، پابه‌ندی به‌ شه‌ریعه‌تی خواوه‌ بوو، ئنجا خوا ﷻ فه‌رمای پێده‌کات که به‌ قسه‌ی هه‌یچ گوناهاکاریکیان یاخود هه‌یچ بی‌پروایه‌کیان مه‌که، لێره‌دا یه‌کێ له‌

روونکەرەوانی قورئان دەلی: (لِلْإِشَارَةِ بِالْوَصْفَيْنِ إِلَى أَنَّ طَاعَتَهُمْ تُفْضِي إِلَى ارْتِكَابِ إِثْمٍ أَوْ كُفْرٍ، لِأَنَّهُمْ بِذَلِكَ يَأْمُرُونَهُ وَيَنْهَوْنَهُ غَالِبًا، فَهُمْ لَا يَأْمُرُونَ إِلَّا بِمَا يَلَايْمُ صِفَاتِهِمْ)، واتە: ئەو تەعبیرە ئەو دەگەیهنی که فەرمانبەری و گوێڕایەڵی کردنی پێغەمبەری خوا ﷺ بۆ ئەوان، سەر دەکێشێ بۆ گوناھکردن، یاخود سەڵەبی و بێپروا بوون، چونکە ئەو شتانەی ئەوان فەرمانیان پێ دەکردن و، ئەو شتانەی لێیان قەدەغە دەکرد، بەپێی سێفەتەکانی خۆیان بوون.

ئەوێ خۆیان پێیان خۆشبوو فەرمانیان پێدەکردو، ئەوێش که خۆیان حەزبان لێ نەدەکرد، پێیان لێ دەگرت.

بۆیەش دەفەرموی: ﴿إِنَّمَا أَوْ كُفْرًا﴾، هیچ گوناھکاریکیان یاخود هیچ بێپروایەکیان، چونکە بێپروایەکان لە نێوان ئەو دوو حالەدا بوون: یان گوناھکار بوون، یاخود سەڵەو بێپروا بوون، واتە: بە قسەی هیچ کامیان مەکە، بێپروایەکان هەیانبوو زۆر خەریکی گوناھکردن بوو، هەشیان بوو پەنگە توژی خۆی لە گوناھان پاراستن، بەلام سەڵەو ناسپاس بوو.

هەندیک لە زانایانیش گوتووینە: ئەمە مەبەست پێ دوو کەسی تایبەت بوون لە بێپروایەکان، کە بریتی بوون لە: أ- (عُتْبَةُ بْنُ رَبِيعَةَ)، ب- ئەوی دیکەشیان (الْوَلِيدُ ابْنُ الْمُغِيرَةِ)، گوتراو: (عُتْبَةُ ابْنُ رَبِيعَةَ) پێشنیاری بۆ پێغەمبەری خوا ﷺ کردو کچیکی هەبوو جواترین ئافرەتانی عەرەب بوو، گوتووینە: خۆم دەیکەمە هاوسەرت و مارەیشم لێت ناوی، هەر پێشکەشت دەکەم.

وەلیدی کۆری موغیرەش کەسیکی زۆر ساماندار بوو و گوتووینە: ئەو موخەممەد! هەرچی لە مال و سامانی من دەتەوی، بۆخۆی بێ، بەلام هەردووکیان بەو مەرجە پێغەمبەری خوا دەست هەلبگرێ لەو پەیام و بەرنامەی خۆی!

کەواتە: دەگونجی لە ئەسڵ دا مەبەست پێی ئەو دوو کەسە بێ، بەلام ئەگەر مەبەستیش ئەو دوو کەسە بێ و، هۆی هاتە خواری هەلوێستی ئەو

دووانه بئ، به لام گرنګ ته وه یه هه ر که سیکی دیکه ش وهك خاوه نی تهو دوو سیفه تانه بئ، هه ر ده یگریته وه.

(الطبري) له (قتادة) وه به ژماره: (٣٥٩٧٤) هیناویه تی، ده لئ: ته م ئایه ته که ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَطْعَمْنَهُمْ أَثِمًا أَوْ كَفُورًا﴾، (نَزَلَ فِي عَدُوِّ اللَّهِ أَبِي جَهْلٍ)، له باره ی دوژمنی خوا ته بوو جهله وه هاتوته خوار، هه روه ها (الطبري) هه ر له قه تاده وه به ژماره: (٣٥٩٧٥) هیناویه تی ده لئ: (أَنَّهُ بَلَغَهُ قَالَ أَبُو جَهْلٍ: لَيْتَ رَأَيْتُ مُحَمَّدًا يُصَلِّي لَأَطَأَنَّ عَلَى عُنُقِهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَلَا تَطْعَمْنَهُمْ أَثِمًا أَوْ كَفُورًا﴾) واته: قه تاده پئی که یشته وه که ته بوو جههل گوتوویه تی: ته گهر موحه ممه د ببینم نو یژی ده کات، پئ له سه ر ملی داده نیم، خواش ﷺ تهو ئایه ته موباره که ی ناره خوار، که به قسه ی هه ر گونا هکاریك، یاخود هه ر سپله و ناسپاسیك و بیروایه کیان مه که.

(الطبري) یش له ته فسیره که ی خو ی دا^(١) ده لئ: (يَقُولُ: وَلَا تَطْعَمُ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ مِنْ مُشْرِكِي قَوْمِكَ، أَثِمًا يُرِيدُ بِرُكُوبِهِ مَعَاصِيَهُ، أَوْ كَفُورًا: يَعْني جَحُودًا لِنِعْمِهِ عِنْدَهُ، وَالْأَنَّهُ قَبْلَهُ، فَهُوَ يَكْفُرُ بِهِ، وَيَعْبُدُ غَيْرَهُ)، واته: ته ی موحه ممه د ﷺ! له سه ر پیچی کردنی خوادا، گو یرایه لئ هیچ گونا هکاریك له هاوبه ش بو خوا دانه رانی خه لکه که ت مه که، که ده یه وئ له سه ر گونا هو تاوان و سه ر پیچی خوا به رده وام بئ، یاخود سپله و ناسپاسیك که چاکه کانی خوا نادیده ده گری و، تهو چاکانه و نیعمه تانه ی خوا پییدا ون، له به رانه ریاندا سپله یه، خوا چاکه ی له گه ل کردوه، که چی تهو جگه له خوا ده په رستی.

(٤)- ﴿وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾، ناوی په روه ردگار یشته بیته به یانیان و ئیواران.

(٥)- ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ﴾، هه روه ها له شه وگار یشته کرنووشی بو ببه، واته: له شه ویدا شهو نو یژ بکه.

٦- ﴿وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾، ھەروەھا شەوگاریکی درێژیش پەرەردگارت بە پاک بگرە، واتە: زیاتر خەریکی کاری خۆت بەو، بەیانیان و ئیواران خوا بە پاک بگرە، ھەروەھا لە شەوگادا کپنووشی بۆ ببەو، شەوێکی درێژیش خوا بە پاک بگرە، زانایان گوتووینە: (أَذْكُرُ اللَّهَ بِأَنْوَاعِ الذِّكْرِ فِي كُلِّ أَوْقَاتٍ طَرْفِهَا الصَّبَاحِ وَالْمَسَاءِ، أَوِ الْمَقْصُودُ بِهِ الصَّلَاةُ)، ناوی خوا بێنە بە جوۆرەکانی یادکردن، لە ئەمسەر و ئەو سەری بەیانیان و ئیوارانی ھەمووکاتەکان دا، یاخود مەبەست پێ نوێژ کردنە.

ھەندیکیش گوتووینە:

أ- (بُكْرَةً) مەبەست پێ نوێژی بەیانییە.

ب- (أَصِيل) یش مەبەست پێ نوێژی نیوەرۆ و ئیوارە.

ج- ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ﴾، مەبەست پێ ھەردوو نوێژی شیوان و خەوتنانە.

د- ﴿وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾، ئەمیش مەبەست پێ شەو نوێژە، ئەو پرایەکی زانایانە، کە ئەو وشانە ئاماژەن بەو نوێژانە، بەلام من پێموایە: مەبەست بەگشتی یادی خوا بەرزە، بە دڵ و بە زمان و بە کردەوێش، یادکردنی خوا و خوا لەبەر بوونەو، بەپاکگرتنی خوا و ستایشکردنی خوا و، ملکە چییە بۆ خوا ﷻ.

وەک دەبینین لەم چوار ئایەتە موبارەکەدا، خوا راستییەک بۆ پێغەمبەری خاتەم ﷺ پوون دەکاتەو، کە ئەو زاتە قورئانی پلە پلە دابەزاندووە سەرت و بۆت دادەبەزێنێ، خوا پەرەردگارتە، دوایی پێنج ئەرکی پێ دەسپێری:

١- خۆ ڕاگرتن بۆ ڕیارو بەرنامە ی خوا پەرەردگار.

٢- گوێپرایەلی نەکردنی بۆ ھەر گوناھکارو، ھەر سێلەو ناسپاسیکی بێپروایەکان.

٣- باسی ناوی پەرەردگار کردنی، بەیانیان و ئیواران.

٤- لە شەویدا کپنووش بردنی بۆ خوا.

۵- له شهویکی درێژدا به پاکگرتنی خوا ﷺ.

کهواته: ئه‌ی موحهممه‌د! بۆ ئه‌وه‌ی له قه‌ده‌ر ئه‌و راستیه‌یه‌ مه‌زنه‌ بی که پێمان راگه‌یاندی، که دابه‌زاندنی پله‌ پله‌یی قورئانه‌ بۆ سه‌رت، ده‌بی ئه‌و ئه‌رکانه‌ جیبه‌جی بکه‌ی و، ئه‌و ئه‌رکانه‌ش زۆربه‌یان ده‌چنه‌وه‌ نیو ئه‌وه‌ی مرو‌ف زیاتر خۆی ئاماده‌و به‌هێز بکات، له‌ پرووی په‌یوه‌ندییه‌وه‌ له‌ گه‌ڵ خواداو، له‌ پرووی ئیمانی و پرووچی و مه‌عنه‌ویییه‌وه‌، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه‌ بۆ پێغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ و بۆ شوێنکه‌وتووانی‌ی هه‌ر وایه‌و، ئیمه‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ که له‌ گه‌ڵ خوادا په‌یوه‌ندی توندو تو‌ڵ و گه‌رم و گو‌رمان ده‌بی و، به‌نده‌ی ساغ و پاک و چاک ده‌بین، خو‌راگه‌ریش ده‌بین له‌ به‌رامبه‌ر ناحه‌زاند، له‌ به‌رانبه‌ر مه‌ینه‌تی و ئازاره‌کاندا که ناحه‌زانی پ‌ی‌ی خوا، بو‌مان دیننه‌ پ‌یش، خوا له‌و که‌سانه‌مان بگ‌یر‌ی به‌ لوتف و که‌ره‌می خۆی.

مەسەلە ی دووهم:

بیبڕوایان پڕ بە دڵ حەز بە ژیاڵی بە پەلەو زوو تێپەری دنیاڵان دەکەن و، مەنزڵگای دوایی، وێڵ و فەرماوۆش دەکەن، خواش ﷻ خۆی هێناونیه دیی و، ئەندامەکانی پێکەوه پەییوەست کردوون، هەرکاتیکیش بیهوێ بە هاووێناڵی خۆیان دەیانگۆڕی، ئا ئەوەش بیرخەرەوهو ئامۆژگارییهکی مەزنە، بۆ هەر کەسێک گەرەکی بێ بەرەو پەرورەدگاری پێی راست بگرێتە بەر:

خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذُرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۝٢٧ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمَلَهُمْ تَبْدِيلًا ۝٢٨ إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ ۝ فَمَنْ شَاءَ أَخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝٢٩﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە حەوت بڕگەدا:

خوا ﷻ لە ئایەتەکانی پێشەوهدا - وەک پێشتریش باسمان کرد - راستییەکی گەورەو گرنگی بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ راگەیاندا، دوایی پێنج ئەرکیشی خستنه سەر شانی، لەم سێ ئایەتە موبارەکەشدا، خوا ﷻ پێنج راستیی گەورەو گرنگ لەبارە ی بیبروایانەوه پادەگەیهنێ، ئامۆژگارییهکیشیان دەکات، یەکەمی ئەو راستییانەش ئەوێه کە دەفەرموێ:

١- ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾، بە دڵیاڵی ئەوانە (بیبروایانی پۆژگاری پێغەمبەری خوا ﷻ و هەر کەسێکی دیکە ی وەک ئەوان بێ) (ژیاڵی) زوو تێپەریان خۆشەوهی، (ژیاڵی) بە پەلەیان خۆشەوهی.

(عَاجِلَةَ) سیفەتی وەسفکراوێکی قرتیندراوه، یاڵی: (يُحِبُّونَ الْحَيَاةَ الْعَاجِلَةَ)، یاڵ (يُحِبُّونَ الدَّارَ الْعَاجِلَةَ)، ژیاڵی زوو تێپەریان خۆشەوهی، یاخود مەنزڵگای زوو تێپەرو پەلەیان خۆشەوهی، کە مەبەست ژیاڵی دنیاڵیه، ئەمەش پروونکردنەوهی

ئەو ھەيە کە بۆچی خواي کارزان بە پىغەمبەرى خاتەمى فەرموو ﷺ: ﴿وَلَا تَطْعَمْنَهُمْ إِنَّمَا أَكْثَرُهُمْ أَكْفُورٌ﴾، گوپرايە ئىي ھىچ گوناھکارىک و ھىچ سېلەو ناسپاسىيکيان مەکە.

کە دەفەرموئى: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ﴾ يانى: ئەوانەى ئامادەن، لە عەقل و دلى باباي دوئىراودا، کە پىغەمبەرى خاتەمە ﷺ و پروادارانىيکن کە لە خزمەتى دابوون کاتى خوئى، دواي وانىش ھەر کەسک کە بەرپى پىغەمبەرى خاتەمدا ﷺ بىروات و، لەگەل کەسانىکدا پرووبە پروو بىتەو ھە باوھش بە دنيا دەکەن و، تەنيا حىسابى ژيانى زوو تىپەرى دنيا دەکەن و، ھىچ گرنگى و بايە خىک بە مەنزلگاي کوئايى پوژى دوايى نادەن.

يەکىک لە پروونکەرەوانى قورئان دەلئى: ﴿يُحِبُّونَ﴾، خوئىياندەوئى، پەيوەستە بە شتىكى قرتىراو ھە وەك: ﴿يُحِبُّونَ نِعِمَّ الْعَاجِلَةَ﴾، يان (مَنَافِعَ الْعَاجِلَةِ)، يان (شَهَوَاتِ الْعَاجِلَةِ)، نازو نىعمەتى ژيانى زوو تىپەرى دنيا، يان سوودو کەلکەکانى ژيانى زوو تىپەرى دنيا، يان خوئىيەکانى ژيانى زوو تىپەرى دنيايان خوئىشدەوئى، چونکە خوئىويستن پەيوەست نايئەو ھە بە خودى ژيانى دنياو، بەلکو پەيوەست دەبئ بەو شتانەو ھە لە ژيانى دنيا دا دەبن، لە نازو نىعمەت و، خوئىي و لەززەت و، ئەو بەرژەو ھەندىيە ماددىيانەى دەھيترىنە دى، لەسەر حىسابى پوژى دوايى، چونکە پىشتريش باسما ن کرد کە ئەو ھەى خراپە، ئەو ھەى: خوئىويستن ژيانى دنياو گرنگى و بايەخ پىدانى: يەکەم: زياد لە پىويست بئى، دوو ھەم: لەسەر حىسابى مەنزلگاي کوئايى بئى، چونکە دوايى خوا وەك خستە پرووى راستىي دوو ھەم دەفەرموئى: ﴿وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا نَقِيلًا﴾، لە پشتيانەو ھەش پوژىي گران و قورس و ئىل دەکەن (گرانىي و قورسىي خوازراو ھەو ھە بۆ سەختى و دژوارىي، يانى: پوژىي سەخت و دژوار) لە پشت خوئانەو ھە و ئىل دەکەن و پشتگوئى دەخەن (کە مەبەست پىي پوژى دوايە) بە تايەتى قيامەت و زىندوو کرانەو ھەو لىپىرانەو ھە، ئنجا لە جياتى ئەو ھەى خوا ﷻ بفەرموئى: ﴿يُحِبُّونَ الدُّنْيَا﴾، فەرموويەتى: ﴿يُحِبُّونَ﴾

الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠٩﴾ که ئاماژە یە بو ئه وهی ئه و بیروایانه نه زان و نه فامن، چونکه ههر له بهر ئه وهی ژیا نی دنیا و رابواردنه کانی و خوشییه کانی هه لیده بژێرن، که به په له یه و زوویه، واته: ئه وهی وایکردوه دنیا په رسته کان، ژیا نی دنیا هه لبژێرن، ئه وه یه که ئیستا له بهر ده ستیانه و به په له یه، به لام بابای عاقل شتێک با له دوا ییش بی؛ مادام چاکتر بی، هه لیده بژێری به سه ر شتێکدا با ئیستاش بی، به لام ئه و گرنگی و بایه خه ی نه بی.

دووباره شی ده که یه نه وه: ئه وهی لی ره دا شوینی په خه لیگرته، ئه وه یه که ئه و ژیا نه دنیا ییه زو و تپیه ره، خوشبو یستری و با وه شی پیدا بکری و گرنگی و بایه خه ی پی بدری، له سه ر حیسابی پوژی دوا یی، ته گه رنا به ئەندازه ی خو ی گرنگی دان به ژیا نی دنیا و بایه خ پیدا نی، وه ک شوینی تیدا تاقیکرانه وه، خوا ﷻ له چه ندان ئایه تدا، هه روه ها پیغه مبه ری خاته م ﷻ له چه ندان فه رمایشتا، نه ک هه ر ریان پیدا وه، به لکو فه رمانی شیان پیکردوه، بو وینه:

١- خوا ی به رزی مه زن ده فه رموی: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آئِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ﴿٢٠٩﴾ **أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا** ... ﴿٢٠٩﴾ البقرة، واته: (له مرو فقه کان) هه یانه ده لی: په روه ر دگار مان! له دنیا دا چاکه مان پی ببه خشه و له دوا پو ژیشدا چاکه مان پی ببه خشه و له ئازاری ئاگر چه پاله مان بده، ته وانه له وهی وه ده ستیان هینا وه پشک و به شیان هه یه...

٢- له سوور په تی (القصص) دا ها تو ه که خه لکه که ی قاروون به قاروون ده لین: ﴿وَأَسْبَغَ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ ... ﴿٧٧﴾ القصص، له وه دا که خوا (له دنیا دا) پیدا وای (له نازو نیعمه تی دنیا)، مه نزلگای دوا پو ژی پی دا واکه و، به شی خوشت له دنیا فه رامو ش مه که.

٣- هه روه ها له فه رمایشته کانی پیغه مبه ریشدا ﷻ ها تو ه که مسو لمان پیویسته گرنگی به ژیا نی دنیا شی بدات، به ئەندازه ی ئه وهی ده یه ینی، بو وینه: (نعم المال الصالح للمرء

الصالح) سامانی باش باشتیرنه بۆ مروۆفی چاك، بهلام ئەوهی هه‌له‌یه له مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ ژیا‌نی دنیا‌دا، ئەوه‌یه که مروۆف ته‌نیا دنیا‌ی بی‌نی و دوا‌روژ پش‌تگو‌ی بخات، یاخود زیاد له پ‌یویست و زیاد له قه‌باره‌و نرخ‌ی خو‌ی، گر‌نگ‌یی به‌ ژیا‌نی دنیا‌ بدات، که بی‌گومان زیاد له ئەندازه‌ی خو‌ی، له‌سه‌ر ح‌یسا‌بی رو‌ژی دوا‌ییه‌.

که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَيَذُرُونَ وَّرَاءَهُمْ﴾ (يَذُرُونَ) واته‌: (يَدْعُونَ، يَتْرُكُونَ) واز د‌ی‌نن، و‌ی‌ل ده‌که‌ن له پش‌تیانه‌وه ﴿يَوْمًا ثَقِيلًا﴾، رو‌ژیکی قورس، وشه‌ی (ثَقِيل) پ‌یچه‌وانه‌ی (خَفِيف) ه‌و (ثَقِيل) واته‌: قورس و گر‌ان له ک‌ی‌ش‌دا، به‌لام ل‌یره‌دا خوا‌زاراوه‌ته‌وه بۆ سه‌خت‌یی و د‌ژوا‌ری و نا‌ره‌حه‌تی، ئنجا ئە‌گه‌ر ب‌گو‌تری: (يَوْمًا خَفِيف) رو‌ژیکی سووک، مه‌به‌ست ئە‌وه ن‌یه که ک‌ی‌شی که‌م ب‌ی، چون‌که کات (زمن) نا‌ک‌ی‌ش‌ری، به‌ل‌کو وشه‌ی سووک (خَفِيف) خوا‌زاراوه‌ته‌وه بۆ وا‌ت‌یه‌کی د‌یکه‌ی گون‌جاو له‌گه‌ڵ ره‌وت (س‌یا‌ق) ه‌که‌دا، وه‌ک: ئاسان.

ئنجا که خوا‌ی زاناو کارزان ده‌فه‌رمو‌ی: له پش‌تیانه‌وه (و‌راء‌هم) ه‌ه‌ر چه‌نده مروۆف که ده‌روا به‌ره‌و داها‌توو ده‌روا‌ت و داها‌توو له پ‌یش‌یه‌وه‌یه‌تی، به‌لام وشه‌کا‌نی: (و‌راء) و (أمام) جا‌ری وایه ج‌ی‌گو‌رکه‌یا‌ن پ‌ی ده‌ک‌ری، ئایا ل‌یره‌دا بو‌چی وشه‌ی پ‌شت، دوا‌وه (و‌راء) به‌کارها‌توه؟ له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ئە‌وانه‌ ژیا‌نی دوا‌روژیا‌ن نه‌ویستوه، ئ‌ینسان ئە‌گه‌ر ش‌تیکی نه‌ویست، نا‌دیده‌ی ده‌گر‌ی و پش‌تگو‌ی ده‌خات، یا‌نی: ده‌یخاته پ‌شته‌وه‌و، ش‌ت‌یک‌یش که له پ‌ش‌تیه‌وه‌ ب‌ی، نا‌ی‌بی‌نی، به‌و وا‌ت‌یه‌ی وه‌ک چو‌ن ش‌ت‌یک که فر‌ی ده‌در‌ی‌ته پ‌شته‌وه‌، مروۆف نا‌ی‌بی‌نی، ئە‌وان‌یش ئا‌وا ژیا‌نی رو‌ژی دوا‌یا‌ن فه‌رام‌و‌ش کردوه‌و پش‌تگو‌ی خ‌س‌توو‌وه و‌ی‌ل کردوه‌.

ئنجا خوا با‌سی را‌ستی سی‌یه‌م ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌ی:

٣- ﴿نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ﴾، ئ‌یمه ئە‌وان‌مان ه‌ی‌ناوه‌ته دی، ئ‌یمه په‌یدا‌مان کردوون، وشه‌ی (خَلَق):

أ- هه‌م به‌ مانا‌ی په‌یدا کردن له نه‌بوونه‌وه دی (الْإِيجَادُ مِنَ الْعَدَم).

ب- ههم به مانای ئەندازه‌گیری کردن دی، واتە: ئیمه له نه‌بوون په‌یدامان کردوون و ئەندازه‌گیریمان کردوون، چ ئەو کاته‌ی له مندال‌دانی دایکیاندا بوون، چ دوا‌یی به ههموو شیوه‌کانی ئەندازه‌گیری ئەندازه‌گیریمان کردوون.

ئنجای راستی چوارهم خراوه‌ته‌روو:

(٤)- ﴿وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ﴾، ئیمه په‌یوه‌ستی و توکمه‌ییانمان قایم و پته‌و کردوه. (الأسر: الرِّبْطُ، وَأُطْلِقَ هُنَا عَلَى الْإِحْكَامِ وَالْإِتْقَانِ) (أسر) به مانای گری‌دان و قایم کردن (رَبَطَ)، (ما يُشَدُّ بِالسَّيْرِ)، (أسر) هه‌رشتیکه که به (سیر) به‌ستری و قایم بکری، (سیر) یش بریتیه له زیلووی چه‌رم، که شتیان پێ به‌ستوه‌و قایم بووه، له جیاتی په‌ت و به‌ن، (أسر) یش به‌مانای قایم‌کردن (رَبَطَ)، که‌واته: ﴿وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ﴾، یانی: (قَوَيْنَا رِبْطَهُمْ)، په‌یوه‌ستبوونیانمان به هیز کردوه‌و به توندی پیکمانه‌وه به‌ستوون، (شَدَّ) بریتیه له گری‌دان، (شَدَّ يَعْنِي: عَقَدَهُ) گری‌دا، به‌ستی، قایمی کرد، ئەمه‌ش راستیه‌کی زۆر گه‌وره‌و گرنگی لایه‌نی کارئه‌ندامزانی (فَسَلْجِي) تیدایه!

مرو‌ف ئە‌گه‌ر ته‌ماشای خو‌ی بکات، ده‌زانی چو‌ن خوا ﷻ جه‌سته‌ی له‌ خانه‌کان دروست‌کردوه، زانیان تو‌یکاری (تشریع) به‌مه‌زنه‌ده‌لێن: جه‌سته‌ی هه‌ر مرو‌فێک له‌ زیاتر له‌ سه‌د تریلیو‌ن خانه‌ پیکهاتوه (تریلیو‌نێک هه‌زار ملیاره) واته: سه‌د هه‌زار ملیار (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰) (۱۰) خانه‌ پیکهاتوه، هه‌ر خانه‌یه‌کیش له‌ زیاتر له‌ سه‌د تریلیو‌ن گه‌ردیله‌ پیکهاتوه، ئنجای وه‌ک چو‌ن گه‌ردیله‌کان و گه‌رده‌کان، (مولکۆله‌کان (molcols)) خانه‌کان پیک دێن، دوا‌یی خانه‌کانیش شانه‌کان (أنسجة) پیک دێن، ئنجای شانه‌کانیش ئە‌ندام (عضو) پیک‌دێن و، ئە‌ندامه‌کانیش کو‌ئه‌ندام (جهاز) پیک دێن، بو‌وێته: کو‌ئه‌ندامی چاو، کو‌ئه‌ندامی هه‌رس، کو‌ئه‌ندامی دڵ و سوو‌ری خو‌ین و، کو‌ئه‌ندامی هه‌ناسه‌دان و، هه‌تا کو‌تایی، ئنجای به‌ ههموو کو‌ئه‌ندامه‌کانیش جه‌سته‌ی مرو‌ف پیک‌دێن، ئە‌گه‌ر ئینسان سه‌رنج بدات ده‌زانی: ههم‌ خانه‌کان باش پیکه‌وه په‌یوه‌ستن

و ھەر لَیْک جیاناکرینەو، ھەر و ھەر گەردەکان (جُزْئَات) و گەردیلەکانیش و خانەکانیش (الخلايا) کە شانەکان پیکدینن، ئنجا ئەوانیش ئەندام و دوایی ئەندامەکانیش کۆئەندامەکان و، بە ھەمووشیان جەستە پیکدینن، ھەر کام لەوانە چاک پیکەو ھە یو ھەستەراون و، مەرووف کە تەماشای خۆی دەکات، وا ھەست ناکات چەند گەردیلە کە لَیْک بەستراون، چجای گەردەکان و خانەکان و ئەندام و کۆئەندامەکان، بە لکو وا ھەست دەکات ھەمووی یەک پارچە یە، چونکە خوا ﷻ ئاوا پیکەو ھە یو ھەست کردو، پاشان ئەندام و کۆئەندامەکان، ھەموویان ھاوکاری یە کدی دەکەن و ئاگیان لە یە کدی ھە یە، بە ھۆی سیستەم (نظام) پیکەو کە خوا ی پەر و ەردگار لە جەستە ی مەرووفدا دایناو.

ئنجا راستی پینجەم و کۆتایی لیرەدا خوا ی پەر و ەردگار لەبارە ی بێ پروایانەو ە باسی دەکات و دەفەر موی:

٥- ﴿وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمَثَلَهُمْ تَبْدِيلًا﴾، ھە رکاتیک ویستیشمان ھاو وینەکانیان دەگوین، واتە: بە ھاو وینەکانیان دەیانگۆڕین، ئەوان لادەبەین و ھاو وینەکانیان دینینە شوینی ئەوان.

لیرەدا کە دەفەر موی: ﴿وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمَثَلَهُمْ تَبْدِيلًا﴾، (إِذَا: فَإِنَّهُ يُسْتَعْمَلُ فِيمَا كَانَ مَعْلُومَ الْوُقُوعِ، تَقُولُ: آتِيكَ إِذَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ، فَهَذَا لَمَّا كَانَ اللَّهُ تَعَالَى عَالِمًا بِأَنَّهُ سَيَجِيءُ وَقْتُ يُبَدِّلُ اللَّهُ فِيهِ أَوْلِيكَ الْكُفْرَةَ بِأَمْثَالِهِمْ فِي الْخَلْقَةِ وَأَضْدَادِهِمْ فِي الطَّاعَةِ، قَالَ إِذَا شِئْنَا، وَ(إِنْ) يُسْتَعْمَلُ فِيمَا لَا يَكُونُ مَعْلُومَ الْوُقُوعِ عَلَى: ﴿...إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ...﴾ (١٣٢) الْأَنْعَامِ، وَقَوْلِهِ: ﴿...وَلِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾ (٣٨) مُحَمَّد).

ئەمە نوکتە یەکی زمانەوانی و پەروانپێزی گرنگە:

وشە ی (إِذَا)، بۆ ئەو شتانە بە کاردی کە دنیای پوو دەدەن، وە ک یە کیک دەدوینی و دەلیی: ھە رکات خۆر ھە لات دیم بۆ لات، (دەزانی کە خۆر ھە لدی

و تۆش عەزمت جەزم کردو، ئەو کاتە بچی بو لای) بۆیە لێرەش خوا دەفەرموی: ﴿وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا﴾، چونکە خوا ﷻ زانیاری تەواوی لەلایەو، دەزانێ کاتێک دێ خوا ئەوانە لادەبات، بۆیە وشە (إِذَا) بە کارهێناو، زانیویەتی ئەو بێ پروایانە لادەبات و بە کەسانێکی دیکە کە هاووێنەیان لە دروستکراندا، پێچەوانەیان لە مامەتە لەگەڵ خوادا، (دەیانگۆڕێ ئەوانە دژو بێ پروان و سەرپێچییکارن لە خواو، ئەوانەش کە دەیانھێنێ پرودا و گوێپرایەل و فەرمانبەرن بو خواو بو پێغەمبەری خوا ﷺ) بۆیە وشە (إِذَا) بە کارهێناو، بەلام (إِنْ) بو شتێک بە کاردێ کە پرودانە کە زانراو مسۆگەر نەبێ، بو وێنە: لە سوورەتی (الأنعام) دا خوا دەفەرموی: ﴿...إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ...﴾ (۱۳۳) واتە: ئەگەر بیهوێ لاتان دەبات... هەر وەها لە سوورەتی (إبراهيم) دا دەفەرموی: ﴿...إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ (۱۹) واتە: ئەگەر (خوا) بیهوێ ئێوە لادەباو دروستکراوانێکی تازه دێت.

بێگومان خوا پەرورەدگار زانیاری تەواوی لەلایە، بەلام وای نەهێناو کە لابردنیان و جێ پر کردنەوێیان بە دروستکراوانێکی تازه، شتێکی مسۆگەر بێ، بۆیە بە: ﴿إِنْ﴾، هێناویەتی، یان کە دەفەرموی: ﴿...وَأَنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِّلَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾ (۳۸) محمد، ئەگەر ئێوە پشت هەلبەکن (خوا) ئێوە لادەبات و کۆمەلێکی دیکە دێت بو شوینی ئێوەو، ئەوانیش وەك ئێوە نابن، ئەوەش دیارە مسۆگەر نەبوو، ئەگەر پرووی دواندن لە هاوێلان بێ خوا لێیان پازی بێ، خوا بریاری نەداو کە بە مسۆگەری ئەوان لاببات و کەسانێکی دیکە بێتێتە شوینیان، بۆیە بە ﴿إِنْ﴾، هێناویەتی.

کە دەفەرموی: ﴿وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ﴾، وشە (أَمْثَال) کوێ (مِثْل) ه، (وَالْمِثْلُ: هُوَ الْمِثْلُ فِي ذَاتِ أَوْ صِفَةٍ)، (أَمْثَال) کوێ (مِثْل) ه، (مِثْل) یش بریتیه لە وێنەو هاوتای شتێک لە خود دا یاخود لە سێفەتێک دا، کەواتە: لێرەدا کە

دەفەر مۆی: ﴿بَدَلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا﴾، بە گۆرینیکی سەر سوپەینەر بە هاووینەکانیان دەیانگۆڕین، ئەمەش دوو واتایان هەڵدەگرێ:

یەكەم: (أَمْثَلَهُمْ فِي أَشْكَالِ أَجْسَادِهِمْ وَهُوَ التَّبْدِيلُ الَّذِي سَيَكُونُ فِي الْمَعَادِ)، دەیانگۆڕین بەشیوەکانی جەستەکانی خۆیان، ئەوەش گۆرینیکیە لە پۆژی دوایی دا دەبێ.

واتە: هەر کاتێک هەمانەوی، ئێوە دەگۆڕین لە پرووی جەستەو بە هاووینە جەستەکانتان، بەلام هەمان ئەو جەستەنە نابن، چونکە جەستەیهك بۆ ژیاڵیکی زوو تێپەری دنیا، هەفتا، هەشتا، نەو دە ساڵێک دروست بکری، جیاپە لە جەستەیهك کە بۆ ژیاڵیکی بێ کۆتایی و بێ پرانەو دروست دەکری.

دووهم: واتە: ئەو کۆمەلگای پۆژگاری پیڤەمبەری خوا ﷺ! ئێوە لادەبەین و کۆمەلانی دیکە دینینە شوێنی ئێوە.

هەر وەك خوا ﷻ پیشتر هەندێک لە کۆمەلگا نەفامەکان و یاخییەکانی فەوتاندوون بۆ وێنە: کۆمەلگای نووح علیە السلام، هەر وەها گەلی لووط و، گەلی (عاد) کە پیڤەمبەرەکیان هوود بوو و، گەلی سەموود کە پیڤەمبەرەکیان صالح بوو و، گەلی مەدیەن کە پیڤەمبەرەکیان شوعەیب بوو، صەلات و سەلامی خوا لەسەر هەموو پیڤەمبەران بێ. ئەمانە ئەو پێنج راستییە بوون، کە خوا ﷻ لە بارەى ئەو بیپروایانەو خستنیە روو.

ئنجای لە کۆتایی دا ئامۆژگارییەکی زۆر یەكجار گەورەو گرنگیان ئاراستە دەکات و دەفەر مۆی:

(٦)- ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ﴾، بە دنیایی ئا ئەمە بیرخەرەوویە، ئەمە (هذه) ئاماژە بەم ئایەتانە، یان بەم سووپەر تەمبەرە، یان بەو راستییانە لەم سووپەر تەمبەرە، (تَذْكِرَةٌ: مَصْدَرُ ذِكْرٍ مِثْلُ التَّزْكِيَةِ إِذَا زَكَّاهُ)، (تَذْكِرَةٌ) چاوی (ذِكْرٌ) یە، یانی: هاتەو یادی، یاخود باسی کرد، وهك (تزكية) پاك و چاککردن، (تَذْكِرَةٌ) ش یانی: بیرخستنەو، بە مانای پەندو ئامۆژگاریش هاتو.

(٧)- ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾، ئنجا هەر کەسێک ویستی بەرەو پەرەردگاری
 پێی راستی گرتە بەر، (إِتَّخَذُ السَّبِيلَ أَيْ سَلُوكُ السَّبِيلِ)، واتە: گرتنە بەری پێیە کە، (إِتَّخَذَ:
 إِفْتِعَالُ الْأَخَذِ)، (أَخَذَ) یانی گرتی، (إِتَّخَذَ) یش (إِفْتِعَال) ە، لە (أَخَذَ) واتە: بە توندیی گرتی،
 یان: بە ئارەزووەوە گرتی، یاخود: بە هەلبژاردنەوە گرتی، واتە: هەر کەسێک بیهوێ بو
 لای پەرەردگاری پێی دەگریته بەر، بەلام بە پابردوو هیناویەتی، واتە: هەر کەسێک
 ویستی لە پابردوودا، پێی گرتە بەر بەرەو لای پەرەردگاری و، ئیوەش هەروا بکەن و
 بتانەوێ پێی بگرەن بەر بەرەو لای پەرەردگارتان.

مەسەلە ی سێهەم و کۆتایی:

مرۆڤه‌كان نایانه‌وێ کارێك بکەن مەگەر خوا بیه‌وێ، خواش زانای کارزانەو
هەر کەسێك بیه‌وێ دەیخاتە ئێو بەزەیی خۆیه‌وه، سته‌مکارانیش سزاو ئازاریکی
بە ئیش و ژانی بۆ ئاماده‌ کردوون:

وه‌ك خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
﴿٣٠﴾ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾﴾

خوا له‌ ئایه‌تی رابردوودا فه‌رمووی: ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾
کەسێك ویستی به‌ره‌و پهره‌ردگاری پێی گرتە به‌ر، واته‌: پێی راستی گرتە
به‌ر، پێی راستی به‌ره‌و لای خوا چوون واته‌: شوێنکه‌وتنی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و
لێتێگه‌یشتنی قورئان و ده‌ست پێوه‌گرتنی کۆتا فه‌رمایشتی خوا ﷻ، سه‌ره‌نجام
به‌ندایه‌تی کردنیکی ساغ و راست و بێ خه‌له‌، بۆ خوا، ئنجا خوا ده‌فه‌رموێ:
مرۆڤه‌كان نایانه‌وێ کارێك بکەن، مەگەر خوا بیه‌وێ، خواش زانای کارزانەو هەر
کەسێك بیه‌وێ دەیخاتە ئێو بەزەیی خۆیه‌وه، سته‌مکارانیش خوا سزاو ئازاریکی
بە ئیش و ژانی بۆ ئاماده‌ کردوون، ئنجا بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و وه‌هم و خه‌یاله‌ نه‌چێته
میشتی هه‌یچ کەسێکه‌وه: پێی وابێ خوا بیه‌وێ و نه‌یه‌وێ، ده‌توانی پێ به‌ره‌و
لای خوا بگرێته به‌ر، یان خوا بیه‌وێ و نه‌یه‌وێ ده‌توانی پستی تێیکات، به‌لکو
هه‌رچی بیکەن به‌ ویستی خوایه‌.

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م دوو ئایه‌ته‌، له‌ چوار بڕگه‌دا:

١- ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، ناشتانه‌وێ مەگەر خوا بیه‌وێ، چ ویستنه‌که‌تان
به‌ره‌و به‌ندایه‌تییکردن بۆ خواو پێی گرتنه‌به‌ر به‌ره‌و خوا بێ، چ بریتی بێ له‌ به‌رده‌وام
بوون له‌سه‌ر بێپروایی و پشت له‌ خوا کردن، له‌ هه‌ردوو حاڵندا هەر به‌ ویستی خوایه‌،
ئەگەر ئیمان بێتن به‌ ویستی خوا ئیمان دێتن و، بێپرواش بن به‌ ویستی خوا بێپروا

دەبن، فەرمانبەریی بو خوا بکەن بە ویستی خوایهو، سەرپێچیش لە خوا بکەن، هەر بە ویستی خوایه، دوا یی زیاتر ئەو پوون دەکەینهوه.

(٢) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾، بە دنیایی خوا زانای کارزانە.

ئەمەش رێخۆشکەرە بو ئەو هی لە ئایەتی دوا یی دا دی:

(٣) ﴿يَدْخُلُ مِنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ﴾، (خوا) هەر کەسێک بیهوێ دەیخاتە نێو بەزەیی خۆیهوه، لێرەدا زانایان دەلێن: (مَفْعُولٌ يَشَاءُ مَحْذُوفٌ: مَنْ يَشَاءُ دُخُولُهُ فِي رَحْمَتِهِ)، بەرکاری (یشاء) بیهوێ، قرتێزاوه، یانی: هەر کەسێک خوا بیهوێ بیخاتە نێو بەزەیی خۆی، دەیخاتە نێو بەزەیی خۆیهوه.

(٤) ﴿وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، ستهمکارانیش (خوا) ئازاریکی بە ئیش و ژانی بو ئاماده کردوون.

(الظَّالِمِينَ)، یانی: (الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ بِاسْتِعْمَالِ مَشِيئَتِهِمْ فِي الْإِتِّجَاهِ الْخَطَأِ)، ئەوانە ی ستهمیان لە خۆیان کردووه بەهۆی بەکارهێنانی ویستەکەیانەوه، بە رێهەکی هەڵەداو بو ئامانجیکی هەڵە.

دەلێم: بەداخهوه کاتێک مرووف ته ماشای ته فسیره کان دهکات ده بینێ زانایان په حمه تی خویان لێی، زۆر جار که وتوونه ژیر کاریگه ری قوتاخانه فیکریه کان و رپره وو ته وژمه فیکری و سیاسیه کان و، ئایه ته موباره که کانی قورئانیان و هرسووراندوون و مل پی که چ کردوون، بو ئەو چه مک و واتایانه ی قوتاخانه یه کی فیکری و ته وژمیکی عه قیده یی یان سیاسی دیاریکراو ته به ننی کردوون، لێرەدا له سه ر ئەو ئایه ته موباره که و له سه ر وینه ی ئەو ئایه تانه، کیشه و مشت و مرو بینه و به رده یه کی زۆر له نیوان: مو عته زیله و جه بریه و قه ده ریبه و، ماتو ری دییه و ئە شاعیره دا بووه و، هەر کامیکیان ویستوویه تی ئایه ته کان له گه ل بیرو که کانی خۆیدا بگو نجینێ، له جیا تی ئەو هی ته ماشای ئایه ته کان بکەن و،

له كاتيكدا عهقل و دلى خويان خالىي كردۆتهوه، له ههموو ئهو چه مك و واتايانهى قوتابخانهيه كى ديارىيكراو مهزهه بىكى ديارىيكراو، تهوژمىكى فيكرى و سىاسى ديارىيكراو، تهبه نىنى كردوون، ته ماشاى ئايه ته كان بكهن چى ده گهيه نن، قبوولى بكهن، ده بى خوت به دهم ئايه ته كانه وه بدهى و بو كوئيان بردى، بو ئهوئى بچى، نهك ئايه ته كان مل پى بسوورپى به ره وه ئهو چه مك و واتايانهى پىشتر له عهقل و دلى خوتدا داتناون و ته به نىيت كردوون، ئايه ته كان بهو شىوهيه ته ئويل بكهى و مل پى بسوورپى به ره وه ئهو لايه ده ته هو!!

له راستيدا ئه وه پىچه وانهى به نديا هتتبه بو خوا، پىچه وانهى راست و دروست تىگه يشته له فه رمايشتى خوا، پىچه وانهى ئه ده ب و رىزى ته واو گر تىشه له فه رمايشتى خوا، لى ره دا خوا ده فه رموى: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾. واته: ناشتانه وى مه گهر خوا بيه وى، واته: (لَمْ تَكُونُوا لِتَشَاءُوا فَعَلْ شَيْءٌ لَوْ لَمْ يَشَأِ اللَّهُ إعطاءكم المشيئة). واته: ئيوه نه تانده توانى بتانه وى هىچ كرده وه كه ئه نجام بدهن، ئه گهر خوا ﷻ نه يو يستبايه، ئه وه ويستنه تان (ئهو تواناى ويستنه تان) پى بدات. ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾. به دلىيى خوا زاناى كارزانه، واته: كاره كانى خوا به وپه رى ورده كارى ئه نجام ده درىن، له سه ر بناغه ي زانياريه كى ئه وه په رى روون و بى چهند و چوون بنيا تزاون، كه هه ر شا يسته ي خوايه، كاره كانى خوا ئه وپه رى حيكمه ت و لى زانى و كارامه ييان تىدايه، ئنجا يه كى كه له و شتانه ي زانيارى بى سنوو رو حيكمه ت و كارزانى بى سنوو رى خوا ده يخوا زن، ئه وه يه هه ر كه سىكى بيه وى ده يخاته ئيو به زه يى خويه وه، سته مكارانى ش ئازارىكى به ئىش و ژانى بو داناون، ئنجا ئايا خوا ده يه وى كى بخاته ئيو به زه يى خويه وه؟ خوا روونى كردۆته وه له شوئى ديكه: ﴿...إِنْ رَحِمَتِ اللَّهُ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (٥٦) الأعراف، واته: به دلىيى به زه يى خوا له چاكه كارانه وه نزىكه، كه واته: ئه وانهى چاكه كار بن، چاك به نديا هتتبه بو خوا بكهن، چاك په ريه وى له به رنامه ي خوا بكهن، ئه وان ه شا يسته ي ئه وه ده بن خوا له دنيا و

دواڕۆژدا بیانخاتە ژێر سایە ی بەزەیی خۆیەو، بەلام ئەوانە ی سەمیان لە خۆیان کردبێ، بەهۆی ئەووەو کە ئەو ویستە بەشییە ی خوا پێیداو، بە مەبەستی پێی تاقیکرانەو، ئەگەر ئەو ویست و خواستە ی خۆیان بەرەو ئامانجیکی هەلە ئاراستە بکەن، ئەو کاتە دیارە سەمیان لە خۆیان کردو، و شایستە ی ئەووە دەبن خوا ئازاریکی بە ئێشیان بو دابنێ.

لە تۆرە کۆمەڵایەتیەکان لەگەڵمان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

ڤاگەیاندنێ مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Available on the Google Play

Available on the App Store

www.alibapir.net

English + عربي + کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

AliBapir

کەتەلی

ڤاگەیاندنێ مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

Telegram, WhatsApp, Phone icons

ڤاگەیاندنێ مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

کورتە باسیک: پەيوەندی نیوان ویستی خواو ویستی مروّف

لێره دا به باشی ده زانم قسه يه كه له (محمد حسين الطباطبائي) خاوه ئی تهفسیری (الميزان)^(۱) بێنم، ده لێ:

(الْإِسْتِثْنَاءُ مِنَ النَّفْيِ يُقِيدُ أَنَّ مَشِيئَةَ الْعَبْدِ مُتَوَقِّفَةٌ فِي وُجُودِهَا عَلَى مَشِيئَتِهِ تَعَالَى، فَلِمَشِيئَةِ اللَّهِ تَعَالَى تَأْثِيرٌ فِي فِعْلِ الْعَبْدِ مِنْ طَرِيقِ تَعَلُّقِهَا بِمَشِيئَةِ الْعَبْدِ، وَلَيْسَتْ مُتَعَلِّقَةً بِفِعْلِ الْعَبْدِ مُسْتَقْلَالًا وَبَلَا وَاسِطَةٍ، حَتَّى تَسْتَلْزِمَ بُطْلَانَ تَأْثِيرِ إِرَادَةِ الْعَبْدِ وَكَوْنِ الْفِعْلِ جَرِيًّا، وَلَا أَنَّ الْعَبْدَ مُسْتَقِلٌّ فِي إِرَادَتِهِ، يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ شَاءَ اللَّهُ أَوْ لَمْ يَشَأْ، فَالْفِعْلُ اخْتِيَارِيٌّ لَاسْتِنَادِهِ إِلَى اخْتِيَارِ الْعَبْدِ، وَأَمَّا اخْتِيَارُ الْعَبْدِ، فَلَيْسَ مُسْتَنَدًا إِلَى اخْتِيَارِ آخَرٍ).

ئەمە بە بۆچوونی من تیگەیشتنیکی زۆر قوول و وردە، لە مەسەلەی ویستی خواو، پەيوەندیی لە گەڵ ویستی مروّفدا، چونکە خوا ﷻ و یرای خۆی بۆ مروّفەکانیش وشە: ویست (مشیئە) ی بە کارهێناو: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، کەواتە مروّفەکانیش ویستیان هەیه و خواستن (إرادة) شیان هەیه، چونکە خوای پەرورەدگار (إرادة) شی بۆ مروّفەکان بە کار هێناو، وەك چۆن بۆخۆشی بە کاری هێناو، کەواتە: هەم خوا ویستن و خواستنی هەیه، هەم خواستن و ویستنی هەیه بە مروّفەکان داو.

(الطباطبائي) ده لێ:

هەڵاواردنەكە لە لا بردن ئەو دەگەیهێنێ، كە ویستی بەندە لە بوونیدا لەسەر ویستی خوای بەرز، وەستاو، واتە: خوا ویستووێتی مروّف ئەو ویستن و توانایە هەبێ، كە شتی بوێ، بۆیە ویستنی خوای بەرز کاریگەری

(۱) ج ۲۰، ص (۱۴۲، ۱۴۳).

له کردهوه کانی بهنده دا هیه له پری په یوه ست بوونی به ویستی بهنده وه، به لام ویستی خوا ﷺ په یوه ست نیه به کردهوه کانی بهنده وه، به شیوه یه کی سهر به خو و به بی هوکار، چونکه نه گهر ویستی خوا راسته وخو په یوه ست بووایه به کردهوه کانی مروقه وه، نه و کاته خوازیاری نه وه بوو، کاریگری ویستی بهنده هه لېوه شپته وه و کردهوه کانی ده بوون به ناچاری، (نه وه له لایه که وه) دیسان بهنده ش له ویستنه که یدا سهر به خو نیه که هه رچی بیه وی بیکات، خوا بیه وی یان نه یه وی، به لکو کردهوه ی مروق نازادانه یه، له بهر نه وه ی پالده داته لای ویستی کی نازادانه که به مروق دراوه، به لام جاری کی دیکه هه لېژاردنی مروق، پالنداری ته لای ویستی کی دیکه (که ویستی ره های خوی په روه ردگار ه).

تیستا بائو بیروکه یه پرونتر بکهینه وه:

خوا ﷺ له نه زلدا وه ک چون فریشته کانی خولقاندوون، که ویسته که یان راسته وخو په یوه ست به ویستی خوی په روه ردگار وه، به و واتایه ی هه رچی ده یکن، خوی په روه ردگار راسته وخو پیان ده کات و، ناتوانن شتیک بکه ن په زامه ندی خوی له سهر نه بی: ﴿... لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (التحریم، ویستوو یه تی مروقیش بخولقی نی، هه لېه ته جندی پی شی خولقاندوون: ﴿وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾ (الحجر، به لام ویستوو یه تی مروقیش بخولقی نی، که هه ر کام له جندو مروق خاوه نی ویستی کی نازادن، خوا ﷺ ویستی کی نازادی به مروق داوه، هه روه ها به جندی ش، که به و ویسته ده توانن کرده وان نه نجام بدن، چ هی چاک، چ هی خراپ، که واته: که خوا ده فهرمو ی: ناتانه وی مه گهر خوا بیه وی، واته: خوا ویستوو یه تی تو بتوانی به وی و، ویستنه که ی خوا ﷺ نه وه یه که ویستوو یه تی مروق ده سترکراوه و نازاد بی و، بتوانی. کردهوه کانی خو ی بو خو ی هه لېژیری و بی نیته دی، خوا نه و ویسته ی به مروق داوه، نجا لی گه راوه، نه و ویسته له چاکه دا به کار دینی، تا کو پاداشتی هه بی، یان له خراپه دا به کاری دینی، تا کو سزای هه بی، نه ک به و

شیوہی: ھەر کاتیک مەرۆف کردەوہیەکی ئەنجام دا، خواش بیهوئێ ئەوجار ئەنجامی بدا، نا، چونکە خوا توانای داوہ بە مەرۆف، توانا جەستەییەکانی پێداون و توانا مەعنەوییەکانیشی پێداون، یانی: کاتیک ئێمە شتیک دەبینین، یان شتیک دەبیستین ئەو بینینە ئێمەو، ئەو بیستنە ئێمە، یان ئەو قسە کردنە ئێمە، پەکی لەسەر ئەو نەکەوتەو خوا بیهوئێ، ئەوجار ئەنجامی بدەین، وەک ئەشعەرێیەکان ھەموویان یان بەشیکیان گوتووینانە چونکە خوا پەرورەدگار ھەر لە سەرەتاوە ئەو توانایانە بە مەرۆف داون و، مەرۆفی ئازاد کردووە دەستی کردۆتەو، لە چاکەدا ئەو توانا جەستەیی و مەعنەوییانە خۆی بەکارداوە، یاخود لە خراپەدا، کەواتە: کە خوا دەفەرموئێ: ناتانەوئێ تاکو خوا نەیهوئێ، واتە: خوا ویستووێتی ئێوہ بتوانن بتانەوئێ، بۆیە دەتوانن بتانەوئێ. ئەمە چۆنیەتی پەیوەستبوونەوہی ویستی مەرۆف، بە ویستی پەرہاو بێ سنووری خوا پەرورەدگارەوہ.

لە کۆتایی ئەم بابەتەشدا دەلێم:

سوپاس و ستایش بۆ خوا، یەکیەک لەو دەرەنجامانە من لە زیندانی ئەمریکایەکاندا پێیان گەیشتم، لە ئەنجامی تێوہ پامانی قورئاندا، کە ماوہیەکی باشم لە خزمەت قورئاندا بردە سەر، وەک لە شوێنی دیکەدا باسم کردووە، زیاتر لە سەدو چل (۱۴۰) جار ھەموو قورئانم خویندەوہ لە نوێژەکاندا لە جگە لەو نوێژەکانیش دا، یەکیەک لەو دەرەنجامانە پێی گەیشتم، بریتییە لە چارەسەری کێشە جەبرو قەدەر، کە ئەو چارەسەرەشم لە کتیی دووہمی مەوسووعە: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا باس کردووە، کە باسی ئیمان، ھەرودھا لە پروونکردنەوہی عەقیدە (طحاوي) یشدا باسم کردووە لە: (مەوسووعە ئیمان و ئیلحاد) یشدا، باسم کردووە، لە مەوسووعە: (بیرکردنەوہ ئیسلامی لە نیوان وەحیی و واقع دا) ش دا، باسم کردووە، ئەویش پوختەو گوشراوہکە ئاویە:

موعتەزیلە و قەدەرێیە گوتووینانە: مەرۆف بەدیھینەری کردەوہکانی خۆیەتی،

(الإنسان خالق أفعاله).

جەبریەش گوتووێانە: خوا بەدیھێنەری کردەوێکانی مەرۆقە.

ئەشاعیرەش گوتووێانە: خوا بەدیھێنەری کردەوێکانی مەرۆقە، بەلام مەرۆقیش کردەوێکانی وەدەست دێت و کەسب دەکات.

ئنجە گەشتووێە ئەو راستییە، کە هیچ کام لەوانە نەیانپێکاوه! هەلبەتە ئەوێ دەعوایەکی گەورەشە، بەلام پێم وایە توانیوێمە بیسەملینم:

یە کەم: موعتەزێلە نەیانپێکاوه، لەبەر ئەوێ مەرۆق توانای پەیداکردن و بەدیھێنانی نیە، خوا دەفەرموێ: ﴿... اَللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ...﴾ (١٦) الرعد، واتە: هەر خوا بەدیھێنەرە، یانی: هەر شتێک بەدیھێنراو بێ، خوا بەدیھێناوه.

هەر وەها خوای بەدیھێنەر لە قورئاندا دەفەرموێ: ﴿... لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ...﴾ (٣) الفرقان، ئەوان هیچ شتێک بەدی ناهێنن و خوشیان بەدی دەهێنن، کەواتە: ئەوێ شتێکە لێی بووێنەو، کە مەرۆق ناتوانی شت وەدی بهێنێ و پەیدا بکات لە نەبوونەو، ئەوێ تەنیا هی خوای بەدیھێنەرە.

دوووەم: بەلام ئایا جەبریەکان راست دەکەن، هەر وەها ئەشعەریەکانیش کە دەلێن: خوا وەدیھێنەری کردەوێکانی مەرۆقە، ئنجە جەبریە دەلێن: مەرۆق هیچ کارەیه، بەلام ئەشاعیرە و ماتوڕیدیە دەلێن: مەرۆق کردەوێکانی خوێ وەدەست دێت؟

دەلێن: جەبریەش راست ناکەن، هەر وەها ئەشعەری و ماتوڕیدیەکانیش چونکە ئەگەر خوا کردەوێکانی مەرۆق وەدیھێنێ راستەوخۆ، هیچ بۆ مەرۆق نامێنێتەو، ئەو کاتەش وەدەستەپێنان (کسب) هیچ مانایەکی نیە، ئەگەر خوا بۆی دروست بکات، تازە دروستی کردوێ براوەتەو!

سێیەم: بۆیە من گەشتووێە ئەو قەناعەتە کە راستییە، ئاوا:

کردەوێکانی مەرۆق وەدیھێنراو نین، تاكو پێوستیان بە بەدیھێنەر بێ، ئنجە چ خوای مۆتەعال بێ، وە کە جەبریە دەلێن، چ مەرۆق بێ، وە کە موعتەزێلە دەلێن،

بەلکو کردەووەکانی مروۆف شتی (جَعَلَ) یین و (كَسَبَ) یین، خوای پەروەردگار ئەو وشانەی بۆ کردەووەکانی مروۆف بەکارهێناون: (فعل)، (عمل)، (كسب)، (اقترب) (اجترح) کە هێچیان ئەو نەگەیەنن مروۆف شتێک لە نەبوون پەیدا بکات و وەدی بهێنێ تاکو بگوترێ: مروۆف بەدیھێنەری کردەووەکانی خۆیەتی، هەرۆهەا کردەووەکانی مروۆف شتێک نین وەدیھێنرا بن لە نەبوونەو، تاکو هەوجی بەدیھێنەر بن، بۆ وێنە: کەسێک نوێژ دەکات، ئایا نوێژ کردن بریتیه لەوێ شتێک لە نەبوونەو وەدیھاتبێ؟ نەخێر، هەر ئەو ئەندامانەی خوا بە ئیمە داو، ئەندامە پەنھان و پۆلەتەکان، لە نوێژ کردەنە کەمان دا هەر ئەوان بەکار دێنن: بەعقل و دڵ ئایەتەکان تێدەگەین، بە زمان دەیانخوین، بە ئەندامەکانیشمان هەندێک جوولەو هەلس و کەوت دەکەین، کەواتە: هێچ شتێکی پەیدا نەبوو، پەیدا نەکراو، بەلکو هەموویان (جعل)ن، واتە: مروۆف هەر ئەندامەکانی خۆی دەجوولێن و هەندێک چالاکی ئەنجام دەدات و هەندێک کار دەکات، بۆ وێنە: کە قسە یەک دەکات، قسە کردنە کە بریتیه لە جوولاندنی زمان و زارو قورقوراکەو سندووقی دەنگ و، دواتر دەرچواندنی پیتەکان و وشەکان، شتێک پەیدا نابێ کە نەبووبێ، بەلکو بەس گوێڕینی شتێکە لە حالیکەو بۆ حالیک، هەرۆهەا کەسێک کە قەتڵ دەکات شتێکی نەبوو، پەیدا نەبوو، بەو توانایە کە خوا بە مروۆفی داو، بەو ئەندامانەی پێیداو، بەو ئامرازانەی بۆی پەخساو، دەچی کردەووە یەک ئەنجام دەدات کە بریتیه لە لەبەین بردنی کەسێک، هەرۆهەا چ چاکەو چ خراپە، چ شتی پەنھان و مەعنەویی، وەک ئیمان و کوفر و، چ شتی جەستەیی، وەک جوولانی ئەندامەکان، ئەوانە هێچیان پێناسە (خَلَق) واتە: پەیدا کران لە نەبوونەو یان بەسەردا ناچەسپێ، تاکو ناچار بین بلیین: یان خوا بەدیھێنەری کردەووەکانەو، ئەو کاتەش مروۆف هێچی بۆ نامێنیتەو، یان مروۆف بەدیھێنەری کردەووەکانیەتی، ئەو کاتەش لەگەڵ هەموو ئەو ئایەتانەدا تێکدەگیرێ کە خوا دەفەرموێ: خوا بەدیھێنەری هەموو شتێکە، بەلێ هەر شتێک بەدیھێنراو

(مخلوق) بی، خوا به دیهینه ر (خالق) یه تی، به لام شتیک به ده ست هینراو (مکسوب) بی، نه نجام دراو (مفعول) بی، کراو (معمول) بی، مروف بکهر و نه نجامده رو ره خسینه ره که یه تی، به و شیوه یه ش تيمه له و ئیشکاله ی کیشهو مش و مریکی له میژینه ی میژووی له سهر بووه، له نیوانی قوتاخانه جوراوجوره فیکریه کانی مسولماناندا، دهر بازمان ده بی، لیره شدا کوتایی بهم دهر سه مان دینین و، کوتایی به ته فسیر کردنی کوو سووره تی (الإنسان) دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہفسیری سوورہتی

المسلاک

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (٢) ی (ذی الحجة) ی سالی (١٤٤٢) ی کۆچییه، بەرانبەر (٢٣) ی حوزەیرانی سالی (٢٠٢٠) ی زاینی لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بـی دەست دەکەین، بە تەفسیرکردنی سوورەتی (المُرْسَلَات)، سەرەتا وەک عادی خۆمان، پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە هەوت بڕگەدا دەخەینەڕوو:

پێناسەی سوورەتی (المُرْسَلَات) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە لە پۆژگاری هاوێلانەو (خوا لییان پازی بـی) بە سوورەتی: ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ ناسراوە، وەک لەم دوو دەقەوێ دياره:

(أ) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي غَارٍ مِنْى، إِذْ نَزَلَ عَلَيْهِ: ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ وَإِنَّهُ لَيَتْلُوهَا، وَإِنِّي لَأَتْلُفُهَا مِنْ فِيهِ، وَإِنَّ فَاهُ لَرَطَبٌ بِهَا، إِذْ وَثَبْتُ عَلَيْنَا حَيَّةٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: اقْتُلُوهَا فَابْتَدَرْنَاهَا فَذَهَبَتْ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: وَقَيْتُ شَرَّكُمْ كَمَا وَقَيْتُمْ شَرَّهَا}، (أخرجه البخاري: ٤٩٣٤، ومسلم: ٢٢٣٤، والنسائي في التفسير: ٦٦٢).

واته: عەبدوللای کوری مەسعوود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلی: لە کاتی کدا ئێمه لە خزمەت پیغمبەردا ﷺ بووین، لە ئەشکەوتی کدا لە مینا - کە شوێنیکە لە نیزیك مەكکەو - سوورەتی ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ ی بەسەردا دا بەزی، پیغمبەری خوا ﷺ دەخویندەو، من لە زاری موبارەکی وەرم دەگرت، زاری پێی تەپو پاراو بوو،

(واتە: لە گەرمە ی خویندنی دابوو)، کە ماریک لیمان دەریەری، پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی: بیکوژن، ئیمەش پەلامارماندا، بەلام مارەکە پۆی، پیڤەمبەریش ﷺ فەرمووی: ئەویش لە زیانی ئیوە پارێزراو بوو، وەك چۆن ئیوە لە زیانی وی پارێزراو بوون.

(ب-) {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّهُ قَالَ: إِنَّ أُمَّ الْفَضْلِ سَمِعَتْهُ وَهُوَ يَقْرَأُ: ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ فَقَالَتْ: يَا بَنِي! وَاللَّهِ لَقَدْ ذَكَّرْتَنِي بِقِرَاءَتِكَ هَذِهِ السُّورَةَ، إِنَّهَا لَأَخِرُ مَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ بِهَا فِي الْمَغْرِبِ} (أخرجه البخاري: ٤٤٢٩ وغيره).

واتە: عەبدوللای کوری عەباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دەلی: ئومولفەز (واتە: دایکی عەبدوللای کوری عەباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، گوئی لیوو لە کاتیکدا سوورەتی: ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ دەخویند، {عەبدوللای کوری دەخویندو دایکیشی ئومو فەز گوئی لیوو، گوئی: پۆلە گیان! بە خویندەوێ ئەم سوورەتە، ئەوەت بە بیرھێنامەو، کە ئەو دوا سوورەت بوو لە پیڤەمبەری خوام ﷺ بیست لە نوێژی شیواندا دەخویند.

کەواتە: ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ ناویکی لە میژنیە بە پۆلەو سوورەتەو، تاکە ناویکەو لە سەردەمی هاوێلانەو، بەم ناوە ناسراو.

دووهم: شوینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە موبارەکە مەککەییە بە یەکەدەنگی زانیان، وەك لەم دەقەدا دیارە:
{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ مَكَّةَ} (ذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ٨، ص ٣٨٠، ونسبه لأبن الضريس والنحاس وابن مردويه والبيهقي).
واتە: عەبدوللای کوری عەباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا گوئویەتی: سوورەتی (المُرْسَلَاتِ) لە مەککە دابەزیو.

سێیهەم: ژمارە ی ئایە تەکانی:

بە یە کدەنگی ژمیرە رانی ئایە تەکانی قورئان، ژمارە ی ئایە تەکانی سوورەتی (المُرْسَلَات) پەنجە (٥٠) یە، نە کەس کە متری گوتووە، نە زیاتر.

چوارەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:

لە موصحفە فدا ژمارە کە ی هەفتاو هەوت (٧٧) ه، (جزء عم) ه، بە تەنیا سی و هەوت (٣٧) سوورەتی کۆتایی قورئان دەگرێتە خۆی، ئەم بیست و نۆ (٢٩) جوژنە بە هەموویان هەفتاو هەوت (٧٧) سوورەت دەگرێتە خۆیان: (٣٧) + (٧٧) دەکاتە سەد و چوار دە (١١٤).

لە دابەزینیشدا بە پێی پای (جابر بن زید) ژمارە سی و سێ (٣٣) یە، هەلبەتە دەبێ وریا بین، هەمیشە لە ریزبەندیی دابەزیندا، کە بە زۆری جابیری کوری زەید پشتی پێ بەستراوە، ئەویش بە بوچوون و کۆششی خۆی، ریزبەندیی دابەزینی سوورەتەکانی داناوە، مەرج نیە هەمیشە لە سەدا سەد پێکایێتی.

پێنجەم: نیوەڕۆکی ئەم سوورەتە:

تەوهری سەرەکی ئەم سوورەتە باسی پۆژی دواییە، بە هەردوو قۆناغی ئاخیر زەمان و قیامەتەو، بە تاییەت قیامەت و پۆژی زیندووکرانەو و هەلسێرانەو، سزاو پاداشتدانەو و مروڤەکان و جندەکان، هەر بەو بۆنەیهشەو کۆمەڵێک بابەتی دیکەش باسکراون، وەك بەلگە لەسەر هەبوون و بگرە پێویست بوونی قیامەت:

١- وەك فەوتاندنی گەلە پێشووە لارو لادەرەکان.

٢- لە تنۆکە ئاوێکی قێزەون دروستکرانی مروڤ.

۳- زهوی گیران به شوینی تیدا چه وئیرانه وهی زیندوووان و مردوووان.

۴- دروستکرانی چیا به رزه کان و ئاوی سازگار.

دواتریش باسیکی کورتی چەند دیمەنێکی دۆزەخ و قیامەتی بێپروایان، پاشان سەرەنجامی خێری پارێزکاران و، لە کۆتاییدا ھەرەشەکردن لە تاوانباران، ئەو باس و خواسانە کراون.

شہ شہم: تاییہ تمہندیہ کانی ئەم سورەتہ:

تیمہ سی تابہ تمہندی ئہم سوورہ تہمان کہوتونہ بہرچاو، کہ جیای
دہکہ نہوہ لہ سوورہ تہکانی دیکہ:

۱- دووباره بوونه‌وه‌ی رسته‌ی: ﴿وَلِیُّوْمِذِ لِلْمُكَذِّبِیْنَ﴾ ده (۱۰) جاران، به‌لّام ههر جاره دوا‌ی باسکرانی راستیه‌ك، یان چهند راستیه‌كی مه‌زن، كه به روالّه‌ت دووباره بوونه‌وه‌یه، نه‌گه‌رنا ههر جاریك ئه‌و رسته موباره‌كه هاتوه، پڕ به پیستی ئه‌و شوینه‌یه كه تیتیدا هاتوه‌و، ده‌بووایه ئه‌و رسته‌یه بّی، هه‌روه‌ك سی و یه‌ك (۳۱) جار دووباره‌بوونه‌وه‌ی: ﴿فَبَآئِیْ اِلَآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ (الرحمن، له سوورپه‌تی (الرحمن) داو، له سوورپه‌تی (القمر) دا، چوار جاران هاتنی: ﴿وَلَقَدْ یَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ﴾ (۱۷) هه‌روه‌ها رسته‌یه‌كی دیکه‌ش ههر له سوورپه‌تی (القمر) دا، چوار جاران دووباره‌بوته‌وه، كه بریتیه له: ﴿فَكِیْفَ كَانَ عَذَابِیْ وَنُذْرِ﴾ (۲۱) كه بیگومان ئه‌و دووباره بوونه‌وانه، هه‌موویان خوا‌ی کاربه‌جّی و شاه‌زا، بّی حیکمه‌ت هیچ شتیکی له قورئاندا دووباره نه‌کردۆته‌وه.

۲- زۆر به خیرایی و به توندیی، به دوای یه کدا هاتنی بابەت و مەسەلە زۆرو جوړاو جوړه‌کان، وهك چۆن كه سټك به چه كوشيك داده‌گزیته ^(۱) شتیک به بی پشوودان، لپی

(۱) داڭزايە شتېك: بە خېرايى و بە توندىي يە لامارى داو لىيدا.

دهدات، ئەم سوورپەتە موبارەكە ئایەتەکانی زۆر بە خێراییی و زۆر بە توندیی بە دواى یەكدا دین و ئاواز (نعمة)ی بێژەکانیشی هەر تونده، وهك (سید قطب) پەحمەتی خواى لى بى له تەفسیرەكەى خوێ (في ظلال القرآن) دا ئاماژەى پێکردووە، ئەوەش شتێكى ئاشکرایە، بەلام (سید قطب) پەحمەتی خواى لیبى بە دارشتنە ئەدەبییە جوان و پەونەقدارەكەى خوێ، زۆر باش ئەو حالەتەى لەم سوورپەتە موبارەكەدا بەرجەستە کردووە.

٣- چەند وشەى یەك تەنیا لەم سوورپەتەدا هاتوون:

(١) - (وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا).

(٢) - (فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا).

(٣) - (فَالْفُرْقَتِ فَرْقًا).

(٤) - (فَالْمُلْقِيَتِ ذِكْرًا).

(٥) - (عُذْرًا أَوْ نُذْرًا).

(٦) - (وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ).

(٧) - (وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِنَّت).

(٨) - (لَأَيِّ يَوْمٍ أُخِلَّت).

(٩) - (أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا).

(١٠) - (أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثُلُثِ شُعْبٍ).

(١١) - (إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ).

(١٢) - (كَأَنَّهُ جِمَلَتٌ صُفْرٌ).

ئەم وشەو تەعبیرانە، تەنیا لەم سوورپەتە موبارەكەدا هاتوون.

هه ئه به ته هه نديك له پيکهاتهی ئه و تهعبیرانه له شوینی دیکه دا هاتوون،
 بۆ وینه: (رسل) هاتوهو، (وَقْتُ) هاتوهو، (جَعَلَ) هاتوهو، (أَرْضُ) هاتوهو، به لام
 به و تهعبیرانهی ئایه ته کان که هینامن - به پپی ئه وهی من له یادمه - ته نیا له
 سووره ته موباره که دا هاتوون.

حه وته م: دابه شکردنی ئایه ته کان:

کووی په نجا ئایه ته که ی ئه م سووره ته موباره که، بۆ دوو ده رسان دابه ش
 ده که ی:

ده رسی یه که م: ئایه ته کان: (١ - ٢٨) ده گرێته خووی، که دوا ی سویند خواردن
 به پینج شتان، له سه ر راستی به لینی خوا به هاتنی پوژی دوا یی، باسی چوار
 بابه تان کراوه و، له دوا ی هه ر بابه تیکیش هه ره شه ی توند له به درۆ دانه رانی
 په یامی خوا، یان دیداری خوا، یا خود پیغه مبه ری خوا ﷺ، کراوه: ﴿وَلَّيْلٌ يَوْمَئِذٍ
 لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾

ده رسی دووه م: که بیست و دوو ئایه تی کووتایی سووره ته که ده گرێته خووی،
 ئایه ته کان: (٢٩ - ٥٠)، ئه و بیست و دوو ئایه ته ش باسی پوژی دوا یین، به تایه ت
 باسی سزای سه ختی دۆزه خ بۆ بیپروایان و، نازو نیعمه تی به هه شت بۆ پرواداران
 پارێزکارو، چه ند راستیه کی دیکه ش، ئیوا خنی ئه و دوو بابه ت و مه به سه ته گه وه و
 گرنگه کراون.

دەرسى يەكەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە بیست و هەشت (٢٨) ئایەتی نیوەی یەكەمی ئەم سوورەتە موبارەكە پێك دێ، ئایەتەکانی: (١ - ٢٨) و، لەو (٢٨) ئایەتەدا ئەم بابەتە باسکراون:

١- لە ھەوت ئایەتەکانی: (١ - ٧) دا، باسی سویند خواردن بە پینج شتان، لەسەر راستیی ھاتنی بە ئینی خوا، بە ھاتنی پوژی دواپی.

٢- لە ھەشت ئایەتەکانی: (٨ - ١٥) دا، چەند پرووداویکی (ساعة) و (قیامة) واتە: ئاخیر زەمان و زیندووکرانەووە ھەڵسێرانەووە، خراونەپروو.

٣- لە چوار ئایەتەکانی: (١٦ - ١٩) دا، باسی فەوتیتانی گەلە یاخییە پێشووەکان کراوە.

٤- لە پینج ئایەتەکانی: (٢٠ - ٢٤) دا، باسی دروستکرانی مرووف و، دانرانی لە نشینگەیی مەحکەم و پارێزراودا، ئەندازەگیرییکرانی بە شیوەییەکی زۆر سەر سۆرھینەر کە ھەر شایستەیی خواپە، کراوە.

٥- لە چوار ئایەتەکانی: (٢٥ - ٢٨) دا، باسی پەخسیتانی زەوی بە: پاکیشەری مرووفەکان بو لای خووی، بە مردوو و زیندوووەو، دانانی چیا بڵندو سەرکەشەکان و، ھەلقولاندنی ئاوی زولال و سازگار، کراوە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝١﴾ فَالْعَصْفَاتِ عَصْفًا ۝٢﴾ وَالنَّشْرِتِ نَشْرًا ۝٣﴾ فَالْفَرْقَتِ فَرْقًا ۝٤﴾
 فَالْمُلْقِيَتِ ذِكْرًا ۝٥﴾ عَذْرًا أَوْ نَذْرًا ۝٦﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعَ ۝٧﴾ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۝٨﴾ وَإِذَا
 السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝٩﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ ۝١٠﴾ وَإِذَا الرُّسُلُ أُنْفَتَتْ ۝١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ أُخِّلَتْ ۝١٢﴾ لِيَوْمِ
 الْفَصْلِ ۝١٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ۝١٤﴾ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝١٥﴾ أَلَمْ تُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ

﴿١٦﴾ ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخَرِينَ ﴿١٧﴾ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَذِ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾ أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِيرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَذِ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾ أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَوْمَذِ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خواوی به بهزهیی به خشنده، سویند به (بایه) به دواي یه کدا نیردراوه کان ﴿١﴾ ئنجا سویند به (بایه) توند هه لکردوه کان به هه لکردن (یکی سه رسوپهینه ر) ﴿٢﴾ هه روه ها سویند به (فریشته)، (بال) بلاوکه روه وه کان به بلاوکردنه وه (یه کی ناوازه) ﴿٣﴾ ئنجا سویند به (فریشته) له یه ک جیاکه روه وه کان به لیک جیاکردنه وه (یه کی سه رسوپهینه ر) ﴿٤﴾ ئنجا سویند به (فریشته) بیرخه روه هاویژه کان (بو پیغه مبه ران) ﴿٥﴾ بو بیانوو برین و ترساندن (و وریاکردنه وهی خه لک) ﴿٦﴾ (سویند به وانه) به دلنایی ئه و به لینه ی دهری هاتوو دیه ﴿٧﴾ ئنجا هه ر کات ئه ستیره کان کوژیترانه وه (تاریک داهینران) ﴿٨﴾ هه روه ها هه ر کات ئاسمان لیککرایه وه (شەق و پەق کرا) ﴿٩﴾ دیسان هه ر کات چیا به کان هه لکه نران و وردو خاش کران ﴿١٠﴾ هه روه ها هه ر کات پیغه مبه ران ژوانگه یان بو دانرا ﴿١١﴾ ئایا بو چ پوژی لک دواخراون؟ ﴿١٢﴾ بو پوژی لیک هه لاواردن ﴿١٣﴾ ئایا چی پی زانییوی پوژی لیک جیاکردنه وه چیه؟ ﴿١٤﴾ له و پوژدها سزای سهخت بو به درودانه ران (ی هاتنی پوژی دوايی) ﴿١٥﴾ ئایا تیمه (کۆمه لگا) پیشوووه کا همان نه فه وتانندن! ﴿١٦﴾ دوايی ئه وانی دیکه شمان وه دواخستن (و له به ینمان بردن به هوئی تاوان و لادانیانه وه) ﴿١٧﴾ به و شیوه (فه وتاننده ی باسکرا) له تاوانباران ده که یین (و سزایان ده ده یین) ﴿١٨﴾ له و پوژدها سزای سهخت بو به

درۆدانه‌ران (ی په‌یامه‌کانی خوا) ﴿١٩﴾ (ئە‌ی خە‌ڵکینە!) ئایا له‌ (تۆ‌که) ئاوێ‌کی بیهێ‌ز دروستمان نه‌کردوون؟ ﴿٢٠﴾ ئنجا له‌ نشینگه‌یه‌کی مه‌حکه‌ممان دا دانا ﴿٢١﴾ هه‌تا ئه‌ندازه‌یه‌ک (کات)ی زانراو ﴿٢٢﴾ ئنجا ئه‌ندازه‌گیری (هه‌موو شتی‌کی)مان کرد (تیمه‌ش) چاکترین توانابووین (له‌سه‌ر ئه‌ندازه‌گیری کردن) ﴿٢٣﴾ له‌و پۆ‌ژه‌دا سزای بیه‌رزا بۆ به‌ درۆدانه‌ران (ی پی‌غه‌مبه‌ران) ﴿٢٤﴾ ئایا زه‌ویمان نه‌گیراوه به‌ راکیشهر (و به‌ خۆوه‌ نوسی‌نه‌ری مرو‌شان)؟ ﴿٢٥﴾ (بۆ) زیندوو‌ان و مردوو‌ان؟ ﴿٢٦﴾ هه‌روه‌ها (چایه) چه‌سپاوه‌ سه‌رکه‌شه‌کا‌مان تێدان دانا‌ون و، ئاوێ‌کی شیرین و سازگارمان پێ‌تان نو‌شکردوه‌ ﴿٢٧﴾ سزای سه‌خت و دژوار بۆ به‌ درۆ دانه‌ران (ی دیداری خوا) ﴿٢٨﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ وشه‌کان

(عُرْفًا): (عُرْفُ الْفَرَسِ وَالذِّئْبِ مَعْرُوفٌ، جَاءَ الْقَطَا عُرْفًا: مُتَّابِعَةً)، (عُرْفُ الْفَرَسِ وَالذِّئْبِ مَعْرُوفٌ) مووه‌کانی سه‌ر پشته‌ ملی ئه‌سپ و مایین و ولاخه به‌رزه و پۆ‌په‌ی که‌له‌باب زانرا‌ون، (عرف) بۆ مووه‌کانی گێ‌زه‌ی ئه‌سپ و پۆ‌په‌ی که‌له‌شیر به‌کار‌دی، (پشته ملی ئازهل پێ‌ی ده‌گوتری: گێ‌زه‌که)، ئنجا به‌ کوردیی (یال) به‌کار‌ده‌هێ‌نری بۆ ئه‌و مووانه‌ی سه‌ر پشتی ملی ولاخه به‌رزه، هه‌روه‌ها (بژ)یش به‌کار‌ده‌هێ‌نری، هی که‌له‌شیریش به‌ کوردیی پێ‌ی ده‌گوتری: پۆ‌په‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌ویش چه‌ند پارچه‌ گوشتی‌کی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌کن، به‌رزیی و نزمییان تێدا‌یه‌و، به‌ دوا‌ی یه‌ک‌دا دین، له‌ زمانێ‌ عه‌ره‌بییدا گوتراوه‌: (جَاءَ الْقَطَا عُرْفًا: مُتَّابِعَةً)، ((قَطَا) جو‌ره‌ بالنده‌یه‌که، پۆ‌ر یا‌ن شی‌وه‌ی پۆ‌ره، واته‌: پۆ‌ره‌کان به‌ دوا‌ی یه‌ک‌دا هاتن کاتی‌ک به‌ دوا‌ی یه‌ک‌ ده‌که‌ون.

(عَصْفًا): (الْعَصْفُ وَالْعَصِيفَةُ: الَّذِي يُعَصَفُ مِنَ الزَّرْعِ، وَيُقَالُ الْحُطَامُ: النَّبْتُ الْمَتَكْسِرُ)، (عَصْفٌ وَعَصِيفَةٌ): بریتی‌ه له‌و ڕووه‌که‌ی ده‌بیته‌ پووش، پێ‌شی ده‌گوتری:

(حُطَام) پووشی تیکشکیتراو، واتە: پوووەکیەک کە وشک بوووە دوایی تیکشکاوه، هەلبەتە (عَصَف)، بە پووش و پەلاش و بە (کاش) دەگووتری، (رِيحٌ عَاصِفٌ وَعَاصِفَةٌ مُعَصِفَةٌ: تَكْسِرُ الشَّيْءَ فَتَجْعَلُهُ كَعَصْفٍ، وَعَصَفَتْ بِهِمُ الرِّيحُ)، دەگووتری: (رِيحٌ عَاصِفٌ وَعَاصِفَةٌ مُعَصِفَةٌ) هەر سیکیان یانی: (با) یەك کە شت تیک دەشکێنی و، دەیکاتە پووش و پەلاش، یاخود دەیکاتە گیای تیکشکاو، دەگووتری: (عَصَفَتْ بِهِمُ الرِّيحُ) بایە کە تیکشکاندن، یاخود: رایمالین.

(نَشْرًا): (النَّشْرُ: نَشْرُ الثُّوبِ: بَسْطُهَا، وَالنُّشْرُ: الرِّيحُ الَّتِي تَنْشُرُ السَّحَابَ)، دەگووتری: (نَشْرُ الثُّوبِ) بلاوکردنەوهی پۆشاک، پان پاخرانی، دەگووتری: (النُّشْرُ: الرِّيحُ الَّتِي تَنْشُرُ السَّحَابَ)، (نُشْرٌ) بایەکان کە هەورەکان بلاودەکەنەوهو پەرژو بلاویان دەکەن.

(فَرَقًا): (الْفَرَقُ: يُقَارِبُ الْفَلَقَ) وشەي (فَرَقٌ) مانایەکە ی لە (فَلَقٌ) هەو نیزیکی، {بەلام (فَلَقٌ) بۆ شتیکە لەت ببی و دەنگیکی لیبی و، (فَرَقٌ) مەرج نیە دەنگی لیبی}، (فَرَقْتُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ: فَصَلْتُ بَيْنَهُمَا)، دوو شت کە لێک جیا دەکریتهوه دەگونجی بلیی: (فَرَقْتُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ)، دەشگونجی بلیی: (فَصَلْتُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ).

(عُذْرًا): (الْعُذْرُ: تَحَرِّيَ الْإِنْسَانُ مَا يَمْحُو بِهِ ذَنْبَهُ)، (عُذْرٌ): بە کوردیی دەلیین: پۆزش، یان داوای لیبوردن کردن، بریتیه لە خەفتانی مرووف لە شتیک کە گوناھەکە ی خۆی پی پاساو بداتەوهو بسپرتەوه، دەگووتری: (أَعَذَّرَ مَنْ أَنْذَرَ: أَتَى مَا صَارَ بِهِ مَعْذُورًا)، (أَعَذَّرَ مَنْ أَنْذَرَ) هەر کەسیک بەرانبەرەکە ی بترسینی و وریای بکاتەوه، پۆزشی هیناوہتەوه، (أَتَى مَا صَارَ بِهِ مَعْذُورًا) واتە: شتیک کردوہ دوایی پۆزشی هەب و بلی: تۆم سزادا بەلام پیشتەر ئاگادارم کردی، یاخود (أَعَذَّرَ) بە مانای پۆزشی بە بەرانبەرەکە ی نەهیشتوہ، (أَذْهَبَ بِعُذْرِهِ) هەردوو واتایەکە ی هەن: (أَتَى بِالْعُذْرِ) و (أَذْهَبَ عُذْرٌ مُقَابِلَهُ)، (أَعَذَّرَ) واتە: پۆزشی هیناوہتەوه، (مَنْ أَنْذَرَ) کەسیک بەرانبەرەکە ی ترساندوہ و وریای کردۆتەوه، وەک بگووتری: وانەکە ی

ئەگەرنا تووشى سزا دەي! ياخود: (أَعْذَر) يانى: پۈزىش و بيانووى بە دەست بەرامبەرەكەيەو نەھيشتو (أَذْهَبَ بِعُذْرِهِ).

(أَوْ نَذَرًا): (أَي: إِنْذَارًا، الإِنْذَارُ: إِخْبَارٌ مَعَ تَخْوِيفٍ)، (إِنْذَارُ): برىتيە لە ھەوال پىدان لەگەل ترساندندا.

(طُمِسَتْ): (الطَّمْسُ: إِزَالَةُ الْأَثَرِ بِالْمَحْوِ)، (طَمَسَ): برىتيە لە لابردنى شوينەوار بە سړينەو، (طُمِسَتْ: أزيلت صورُها وُضُوهُها)، ويئەكەيان و تيشكەكەيان نەھيلاو، كە مەبەست پى ئەستىرەكانە.

(فُرِجَتْ): (الْفَرْجُ وَالْفُرْجَةُ: الشَّقُّ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ كَفَرْجَةِ الْحَاظِ)، وشەي (فَرْجُ وَفَرْجَةُ) ھەردووکیان بە كەلین و درزى نيوان دوو شتان دەگوترى، ھەك درزو تيكي ديوار، دەگوترى: (فُرِجَتْ أَيْ: انشَقَّتْ)، شەق بوو، لەت بوو.

(نُسِفَتْ): (نَسَفَتِ الرِّيحُ الشَّيْءَ: افْتَلَعَتْهَ وَأَزَالَتْهُ)، بايەكە شتەكەي نەسف كرد، واتە: ھەليقەندو، لايرد، (النُّسْفَةُ: حِجَارَةٌ يُنْسَفُ بِهَا الْوَسْخُ عَنِ الْقَدَمِ)، (نِسْفَةٌ): بەردىكە چلكى پىيانى پى دەكړينى، (نُسْفَ): ويپراي ئەو، بە مانای وردو خاشكردن و ھارپينش دى.

(أُقِنْتُ): (وَقَّتٌ وَقْتُ كَذَا: جَعَلْتُ لَهُ وَقْتًا)، دەگوترى: (وَقْتُ كَذَا) كاتم ديارىكرد بو فلان شتە، (الْمِيقَاتُ: الْوَقْتُ الْمَضْرُوبُ لِلشَّيْءِ)، (مِيقَات) برىتيە لە كاتىكى دانراو بو شتىك بە كوردى دەگوترى: ژوانگە.

(أَجَلْتُ): (أَجَلْتُه: جَعَلْتُ لَهُ أَجَلًا)، كاتم بو دانا، (الْأَجَلُ: الْمُدَّةُ الْمَضْرُوبَةُ لِلشَّيْءِ) (أَحَلَّ) ماوہيەكى دانراو بو شتىك، پى دەگوترى: (أَجَلْ)، ھەروەھا (أَجَلْتُه) بە مانای (أَخَّرْتُه) ش دى واتە: كاتەكەيم دواخست، (وَأَسْتَيْفَاءُ الْأَجَلِ: مُدَّةُ الْحَيَاةِ)، (إِسْتَيْفَاءُ الْأَجَلِ) تەواوبوونى ماوہى ژيانەكەي يانى: ئەو كاتە ھاتو كە دەبى كۆتايى بە ژيانى بى.

(الفصل): (إِبَانَةُ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْآخِرِ، حَتَّى يَكُونَ بَيْنَهُمَا فُرْجَةٌ)، (فَصْل): بریتیه له لیک جیاکردنه وهی دوو شتان به جوړیک نیوانیکیان هه بی، (یَوْمُ الْفَصْلِ) پوژی لیک جیاکردنه وهو لیکهه لاواردن، (لیک هه لاواردنی پروادارو بیروایان، چاکه کارو خراپه کاران).

(مَهِين): (مَهْن: ضَعْف، وَأَمْهَنُهُ: أَضْعَفُهُ وَاسْتَخْدَمَهُ، وَأَمْتَهَن: اتَّخَذَ مِهْنَةً، وَأَمْتَهَنَ الشَّيْءَ: ابْتَدَلَهُ)، (مَهْن) به مانای (ضَعْف) بی هیژ بوو، (وَأَمْهَنُهُ: أَضْعَفُهُ) بی هیژی کرد، ههروهه ها به مانای (اسْتَخْدَمَهُ) به کاریهینا، (وَأَمْتَهَن: اتَّخَذَ مِهْنَةً)، پیشه و کارو که سبکی ره چاو کرد، ههروهه ها (وَأَمْتَهَنَ الشَّيْءَ: ابْتَدَلَهُ) واته: شته که ی بی نمود کردو، سووکی کرد، لیره دا (مَهِين) له (مَهْن) هوه هاتوه، نه که له (هَان) وه، تا کو (مَهِين) به مانای سووکی و بی بایه خی و قیزه ونی بی، که وه که هندی که له تویره ره وان وایان لیکداوه ته وه، نه وه یان له (هَان) هوه دی، (هَان، يَهِين، هَوْنًا، فَهُوَ مُهَانٌ) واته: بی ریزه، بی بایه خه، به لام خوا لیره دا وای نه فهرمووه، ده فهرموئ: (مَاءٍ مَّهِينٍ) ناویکی بی هیژ، چونکه (مَهْن) ه واته: (ضَعْف)، (أَمْهَنُهُ) واته: (أَضْعَفُهُ). بیهیژی کرد.

(قَرَارٍ مَكِينٍ): (الْقَرَارُ: الْمَكَانُ الْمُنْخَفِضُ يَجْتَمِعُ فِيهِ الْمَاءُ)، (قَرَار): به شوینیکی نرم ده گوتری ناوی تیدا کو ده بیته وه، واته: (يَقَرُّ فِيهِ الْمَاءُ)، ناو له ویدا ده چه سپی، (مَكْنٌ فَلَانَ عِنْدَ النَّاسِ يَمَكْنُ مَكَانَةً أَيْ: عَظُمَ عِنْدَهُمْ) فلانکهس له نیو خه لک دا ریزو پیگه ی پیدابوو، یانی: له لایان مه زن بووه (فَهُوَ مَكِينٌ) نهو خاوهن پیگه یه (وَالْجَمْعُ مُكْنَاءٌ) کو (مَكِينٌ) (مُكْنَاءٌ) هه لبه ته لیره که ده فهرموئ: (قَرَارٍ مَكِينٍ) یانی: نشینگه یه کی خاوهن پیگه، یاخود: مه حکم و قاییم، که مه به ست پی مندالدانی دایکه، (قَرَارٍ مَكِينٍ) واته: نشینگه یه کی مه حکم و چه سپاو توندو توّل و قاییم، که مروّف ته گهر ته ماشای مندالدانی ثافرت بکات، ریک له نیوه پراستی جهسته ی دایه و، له سهروویه وه سینگ و قه فزی سینگه و له پشتیه وه پرپراگه ی

پشت و، لەو لاو لایەووە ئیسقانەکانن و، لە خوارپووە ئیسقانی ھەوزەو، شوینیکی زۆر مەحکەم و قاییمە.

(قَدَرٍ): (قَدَرٌ یَقْدِرُ قَدَارَةً: تَمَكَّنَ مِنْهُ، وَقَدَرَ الشَّيْءَ قَدَرًا: بَيَّنَّ مِقْدَارَهُ، وَقَدَرَ فَلَانًا: عَظَّمَهُ)، (قَدَرٌ یَقْدِرُ قَدَارَةً: تَمَكَّنَ مِنْهُ)، واتە: لەویدا دەستپوێشتوو و، بالا دەست بوو، (وَقَدَرَ الشَّيْءَ قَدَرًا: بَيَّنَّ مِقْدَارَهُ) ئەندازەکی دیارییکرد، (وَقَدَرَ فَلَانًا)، ھەروەھا بە (قَدَر)ش ھەر ھاتووە، واتە: (عَظَّمَهُ) بە مەزن و گەورەیی گرت.

(كِفَانًا): (كَفَتَ الشَّيْءَ يَكْفِتُ كَفْتًا: تَقَلَّبَ ظَهْرًا لِبَطْنٍ وَبَطْنًا لِظَهْرِ)، (كَفَتَ الشَّيْءَ يَكْفِتُ كَفْتًا) ئەوێھە لای پشتی بێتە لای سکی و لای سکی بێتە لای پشتی، واتە: ھەلگیرۆ و ھەرگیر بکری، سەر و بن بکری و ھەلگیردریتەو، (وَكَفَتَ إِلَيْهِ الشَّيْءُ: صَمَةً إِلَى نَفْسِهِ) واتە: بە خۆیەو چەسپاندو بە خۆیەو نووساند، (وَكَفَتَ الْمَتَاعُ: جَمَعَهُ وَصَمَّ بَعْضُهُ إِلَى بَعْضٍ) کەل و پەلەکی کوکردەو، ھەندیکی خستەو سەر ھەندیکی، (الْكِفَاتُ: جَامِعَةٌ لِلْأَحْيَاءِ وَالْأَمْوَاتِ، مَوْضِعُ كِفَاتٍ: يُضْمُ فِيهِ الشَّيْءُ وَيُجْمَعُ)، (كِفَاتٍ) کوکەرەو، یان بە خووە چەسپێنەر بو زیندوو و بو مردوو، (مَوْضِعُ كِفَاتٍ)، شوینی کوکرانەو ھەو خرانەو سەرێک.

(رَوَاسِي شَمَخٍ): (رَوَاسِي) کووی (رَاسِي) ھ، (رَسَى الشَّيْءُ: ثَبَتَ، وَالرَّاسِي جَمْعُهُ رَوَاسِي)، (رَاسِي) چەسپاو، (رَوَاسِي) کوێکەیی، چەسپاو، ھەلبەتە (رَوَاسِي) واتە: (جِبَالاً رَوَاسِي) چیا ھەسپاو، واتە: (رَوَاسِي) سیفەتی وەسفراویکی قرتیندراو، (شَامَخَات) واتە: (عَالِيَات، مُرْتَفَعَات)، بەرزو بلندەکان، (شَمَخٌ: ارْتَفَعَ: شَوَامِخٌ وَشَمَخٌ)، (شَامَخَات) کووی (شَامِخَةٌ) یە، (شَمَخٌ) ھ واتە: (ارْتَفَعَ) ھ: بەرز بوو، ئنجا وەك چوون چیا ھەکان بە (شَامَخَات) کو دەکرێنەو، بە (شَوَامِخ) یش کو دەکرێنەو، بە (شَمَخ) یش کو دەکرێنەو.

(فُرَاتًا): (فَرَّتِ الْمَاءُ: اسْتَدَّتْ عَذُوبَتُهُ فَهُوَ فُرَاتٌ)، (فُرَات) دەگوترێ: (فَرَّتِ الْمَاءُ) ئاوەکە زۆر شیرین و زوڵال و خووشە، (فُرَات) بە ئاویک دەگوترێ ھێندە شیرین

و زولال بئ، به ئاسانی له قورگ و گهروو بچیتە خوار، به پێچهوانەی ئاوێکەوه
گرفتیی هەبئ، تفت بئ و له قورگ بگیری و و به ئاسانی له قورگ نهچیتە
خوار.

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا خوا ﷻ ده‌فرموئ: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)** به ناوی خوای
به به‌زه‌یی به‌خشنده، واته: ده‌ستپێکردنم به ناوی خواجه، ته‌ویش مه‌به‌ستی
ته‌وه‌یه:

۱ - ئەم کاره ته‌نیا بۆ خوا ده‌که‌م.

۲ - ئەم کاره به پێی شەری خوای زانا ده‌که‌م.

۳ - ئەم کاره به تواناو یارمه‌تی خوای بالاده‌ست ده‌که‌م.

۴ - ئەم کاره بۆ هێنانه‌دی په‌زامه‌ندی خوای میهره‌بان ته‌نجام ده‌ده‌م. خوا ﷻ
لێرده‌دا پێنج سوێندان ده‌خوات، که دوا‌یی دێینه سهر نێوه‌پۆکی سوێند پێخوراوه‌کان،
سەرەتا ده‌فرموئ: **(وَأَلْمَسْتَ عُرْفًا)**، (مُرْسَلَات) به مانای نێردراوه‌کانه، سوێند به
نێردراوه‌کان به دوا‌ی یه‌کدا (عُرْفًا) واته: ته‌وانه‌ی به دوا‌ی یه‌ک ده‌که‌ون (عرف) هه‌م
پۆپه‌ی که‌له‌شێر، که‌له‌بابه، پۆپه‌که‌ی چه‌ند قیتکه‌و به‌رزاییه‌کی هه‌ن، به دوا‌ی یه‌ک دا
دێن، به زنجیره، هه‌روه‌ها (عرف) به‌و مووانه‌ی سهر گێزه‌که‌ی^(۱) و‌لا‌خه به‌رزه ده‌گوتری،
که (بژ) و (یال)یشی پێ ده‌لێن، ته‌و مووانه‌ی ده‌که‌ونه سهر پشتی مل و گێزه‌که‌ی و‌لا‌خه
به‌رزه، ته‌سه‌په، مایینه، ئێستره، یانی: سوێند به نێردراوه‌کان به دوا‌ی یه‌کدا.

(فَالْعَصْفَ عَصْفًا) سوێند به هه‌ل‌کردووه‌کان، به هه‌ل‌کردنێکی به‌هێز.

(۱) گێزه‌که: پشتی مل، پشته مل.

﴿وَالنَّشْرِتَ نَشْرًا﴾، سویند به بلاوکه ره وه کان، به بلاوکردنه وه یه کی سه رسورپه یته ره.

﴿فَالْفَرْقَتَ فَرْقًا﴾، سویند به جیاکه ره وه کان، به جیاکردنه وه یه کی نایاب، یان به جیاکردنه وه یه که پیناسه ی جیاکردنه وه ی به ته وایی به سه ردا ده چه سپی.

﴿فَالْمُلْقِیَتَ ذِکْرًا﴾، سویند به فریده ره کانی، یان هاویشته ره کانی بیرخه ره وه.

﴿عُذْرًا أَوْ نُدْرًا﴾، بو ئه وه ی خه لک بیانوی نه میئی و، بو ئه وه هو شیار بکریه وه و بترسییزین، یاخود بو نه هیشتنی بیانوو و پاساو، له لایه ن مروقه کانه وه و، بو ترساندن و وریاکردنه وه یان.

هه لبه ته دوایی له کاتی خستنه پرووی مه سه له گرنگه کاند، زیاتر ده چینه نیو ورده کاریی ئه و پینج شته وه، که خوا ﷻ لی ره دا سویندی پی خواردوون و بریتین له: ﴿وَالْمُرْسَلَتَ فَاَلْعَصْفَتَ فَاَلْفَرْقَتَ وَالنَّشْرِتَ فَاَلْمُلْقِیَتَ﴾، به لام وه ک شتیکی سه ره تای و بناغهی ده لئین: زانیان سی رایان هه ن له باره ی ئه و پینج شتانه وه به گشتی و، زوریان قسه له سه ر کردوون، به لام قسه کانیان هه موویان ده بنه وه به سی را:

رای یه که م: ئه مانیش دوو بوچوونن:

أ- ده لئین: ئه و پینج شتانه هه ر پینجیان یه ک شتن، به لام سیفه ته کانیان جیان، ئنجا هه ندیکیان ده لئین:

۱- لی ره دا (المرسلات) مه به ست پی: بایه کانه، ئه و بایانه ی ده نیردرین به دوای یه کدا.

۲- ﴿فَاَلْعَصْفَتَ عَصْفًا﴾، ئه و بایانه ی به توندی هه لده که ن به هه لکردن.

۳- ﴿وَالنَّشْرِتَ نَشْرًا﴾، ئه و بایانه ی بلاو ده که نه وه، به بلاوکردنه وه، واته: هه وه ره کان بلاو ده که نه وه، گل و خوئل بلاو ده که نه وه، تووی گیاو گوله کان بلاو ده که نه وه.

۴- ﴿فَالْفَرَقَتْ فَرَقًا﴾، ئەو بايانەى لَيْك جىادەكەنەو بە لَيْك جىاكردنەو، ھەورەكان دابەش دەكەن، ياخود تۆوہكان دابەش دەكەن، يان تۆزو خۆلەكان دابەش دەكەن.

۵- ﴿فَالْمُلْقِيَتِ ذِكْرًا﴾، ئەوانەى بىرخەرەوہ دەھاوین، واتە: ئەو بايانە كاتىك ئەو كارانە ئەنجام دەدەن، ئەوہ وەك فېردانى بىرخستەوہو پەندو ئاموژگار يىيە بۆ خەلك.

ب- دەلین: ئەوانە ھەموويان مەبەست پېيان فريشتهكان، واتە: ۱- (والمرسلات) سویند بەو فريشتهكانى دەنیردرین بە دوای يەكدا.

۲- ﴿فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا﴾، بە خیرایى دەرۆن وەك بايەكى بەھیز.

۳- ﴿وَالنَّشْرَتِ نَشْرًا﴾، ئەو فريشتهكانى بلاق دەكەنەو، بە بلاقوردنەو، چى بلاق دەكەنەو؟ بالەكانيان بلاقودەكەنەو، ياخود ھەورەكان بلاقودەكەنەو، يان بژیوہكان بلاقودەكەنەو.

۴- ﴿فَالْفَرَقَتْ فَرَقًا﴾، جىاكەرەوہكان بە لىكجىاكردنەو، ھەورەكان لَيْك جىادەكەنەو، بژیوہكان لَيْك جىادەكەنەو، ياخود پرواداران و يېپروايان لىكجىادەكەنەو، ھەر كامىكيان پرووہكانيان دەكیشن و بۆ شوینی خويانيان بە رى دەكەن.

۵- ﴿فَالْمُلْقِيَتِ ذِكْرًا﴾، ئەو فريشتهكانى بىرخەرەوہ دەھاوین، بىرخەرەوہ دەنیرن بۆ پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، كە مەبەست پىي وەحىي خواي پەرورەدگارو بەرنامەكانى خوايە.

پای دووہم:

ئەوہيە كە دووانى يەكەميان: ﴿وَالْمُرْسَلَتِ عُرْفًا﴾، يەك شتن، كە بايەكان، بە بەلگەى ئەوى (و) بۆ سویند خواردن (واو القسم) واتە: سویند بە نیردراوہكان بە دوای يەكدا، ﴿فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا﴾، ئەم (ف) يە ھى بە دوای يەكدا هاتن (فاء التعقيب)ە، دوای ئەوہى دەنیردرین، زۆر بە خیرایى دەرۆن.

ههروه‌ها سییه‌که‌ی دیکه‌ش مهبه‌ست پِیان یه‌ک شته، چونکه هه‌ر یه‌که‌میان به (و)ی سویند ده‌ست پیده‌کات: ﴿وَالنَّشْرَتِ نَشْرًا﴾، سویند به بلاوکه‌ره‌وه‌کان به بلاوکردنه‌وه، ﴿فَالْفَرَقَتِ فَرَقًا﴾، ته‌ویش دیسان به (ف) به دوا‌ی دادی، که له ته‌نجامی بلاوکردنه‌وه‌دا، ته‌مجاره جیاده‌که‌نه‌وه به جیاکردنه‌وه، ﴿فَالْمُلْقَتِ ذِكْرًا﴾، ئنجا ته‌وانه‌ی بیرخه‌ره‌وه ده‌هاوین و فریده‌ده‌ن و ده‌هینن بو پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ده‌لین: ته‌و سییه‌ش مهبه‌ست پِیان: فریشه‌کانن، ته‌وه‌ش رای دووهم که پینج شته‌که دابه‌ش ده‌بن بو دوو به سی: ا- دوو‌ه‌کان مهبه‌ست پِیان بایه‌کانه‌و، ب- سییه‌کان مهبه‌ست پِیان فریشه‌کانه.

رای سییه‌م:

ده‌لی: ته‌وانه هه‌موویان دابه‌ش ده‌بن، نه‌ک ته‌نیا بو دوو جوو، به‌لکو بو سی جوو:

۱- ﴿وَالْمُرْسَلَتِ عُرْفًا﴾، مهبه‌ست پیی بایه‌کانه، ﴿فَالْعَصَفَتِ عَصْفًا﴾، ته‌ویش به هه‌مان شیوه.

۲- به‌لام: ﴿وَالنَّشْرَتِ نَشْرًا﴾، ته‌و فریشه‌تانه‌ی بلاو ده‌که‌نه‌وه، ﴿فَالْفَرَقَتِ فَرَقًا﴾، که جیاده‌که‌نه‌وه به جیاکردنه‌وه.

۳- ئنجا: ﴿فَالْمُلْقَتِ ذِكْرًا﴾، مهبه‌ست پیی پیغه‌مبه‌رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به هه‌ر حال ته‌و رایانه هه‌ن و، دواتریش زیاتر تیشکیان ده‌خه‌ینه سه‌ر.

﴿عُذْرًا أَوْ نَذْرًا﴾، واته: (لِلْإِعْذَارِ وَالْإِنْذَارِ)، (إِعْذَارِ): بریتیه له نه‌هیشتنی بیانوو به ده‌ست لایه‌نی به‌رانبه‌ره‌وه، (أَعْذَر: قَدْ أَعْذَرَ مَنْ أَنْذَرَ)، واته: که‌سیک خه‌لکی ترساندوه، بیانوو بری کردوون، بیانوویان نه‌ماوه، چونکه پیشت هوشداری پیداون، (إِعْذَارِ) واته: (إِعْذَامُ الْعُذْرِ) نه‌هیشتنی پاساو به ده‌ست لایه‌نی به‌رانبه‌ره‌وه، (إِنْذَارِ) یش، (إِنْذَار: إِخْبَارٌ مَعَ التَّخْوِيفِ)، هه‌وال پیدانه له‌گه‌ل

ترساندندا، که به دنیای نهمیان زیاتر واپیدهچی بگه پیتتهوه بو: ﴿فَالْمَلِكِیَّتِ ذِكْرًا﴾، فریشتهکان که ئه و بیرخه ره وه یه، داوین، هه لیده ده ن، ده یه یتن بو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به مه به ستی ئه وه ی خه لک بیانوو ی نه می نی و، وریا بکری ته وه و بترسی نی و هو شیار بی ته وه.

پای خو م وایه - وه ک دواییش با سی ده که م - که یه که م و دوو هم مه به ست پیان بایه کانن و، سییه م و چواره م و پینجه م مه به ست پیان فریشته کانن، ئنجا سویند به و پینجانه.

﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَفْعٍ﴾، به دنیای نهمیان به لیتنان پی ده در ی، داکه وتوه، هاتوه، (إِنَّمَا) لیره دا (أَدَاةُ الْحَصْرِ وَالْإِثْبَاتِ) نیه، هه رچه نده له پینوو سی قورپان (مصحف) دا پیکه وه لکاوه، به لام له ئه سلدا دوو وشه ن: (إِنَّ) و (مَا)، (إِنَّ) ئامرازی جه ختکردنه وه (تأکید) یه و (مَا) ش (مَا الْمُؤَصُولَةُ) یه، یانی: بیگومان ئه وه ی به لیتنان پی ده در ی، داکه وتوه و هاتوه.

﴿فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ﴾، ئنجا هه ر کات ئه ستیره کان کوژانه وه، شو قیان نه ما، تاریک داهاتن و سرانه وه.

﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ﴾، هه روه ها هه ر کات ئاسمان شه ق بوو، له ت بوو، کرایه وه. ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ﴾، هه روه ها هه ر کات چیا یه کان هه لکه ندران، هاپردان، کرانه تو زو خو ل.

﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أُنْفَتَتْ﴾، هه روه ها هه ر کات پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کاتیان بو دیاری بکرا، ژوانگه یان بو دانرا، (أُنْفَتَتْ) خویندرا ویشه ته وه: (وَقَّتَتْ)، (تَوَقَّتَتْ) دانانی کات و ژوانگه یه بو شتیک.

﴿لَأَيَّ يَوْمٍ أَحَلَّتْ﴾، ئه و پرودا وه بو چ کاتیک دواخرا وه؟

﴿لَيَوْمٍ الْفَصْلِ﴾، بو پروژی لیک جیا کردنه وه.

ئىنجا ئايا ئەوھى دواخراوھ چىيە؟!

۱- دەگونجى مەبەست پىي ھىترانى پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) شاھەدەيدانىان بى، واتە: شاھەدەيدانى پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دواخراوھ، بۇ چ پۇژىك؟ ﴿يَوْمَ الْفَصْلِ﴾، بۇ پۇژى لىك جىاكردەوھ.

۲- ياخود: ﴿لَا يَوْمَ أُحْلَتْ﴾، (ت) ھەيەكە راناوھكەي بۇ مەينەھەك دەچىتەوھ كە شتىك لە سىياقەكە دەفامرىتەوھ، مەرج نىھ يەكسەر بگەرپتەوھ بۇ نىزىكتىن باسكراو، كە دانانى ژوانگەيە بۇ پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ھەرچەندە ئەو رايە بەھىزترە، بەلام دەشگونجى بگەرپتەوھ بۇ كۆي ئەوھى لەو ئايەتەن دەفامرىتەوھ، كە برىتيە لە: چەسپىترانى سزا بەسەر بىپرويان و بە درۆدانەرانى پەيامەكانى خوادا، ئا ئەوھ بۇ پۇژى لىكجىاكردەوھ، دواخراوھ، ئەو تەسفىھى حىساب و لىك جىاكردەوھەي.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ﴾، چى بە تۆي زاناندە، چى واىكردە تۆ بزانى، پۇژى لىك جىاكردەوھ چىيە؟! (وَمَا أَعْلَمُكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ) چ شتىك واىكردە تۆ بزانى پۇژى لىك جىاكردەوھ چىيە!

﴿وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾، لەو پۇژەدا سزاي سەخت بۇ بەدرۆدانەرانە.

﴿الْمُنْهَكِ الْأَوَّلِينَ﴾، ئايا پىشووھە كانمان نەفەوتاندوون! يانى: ئايا دواي ئەوھى لادان و تاوانيان كەرد، كۆمەلگا پىشووھە سەرپىچىكارە كانمان نەفەوتاندوون؟

﴿ثُمَّ نُنْعِمُهُمُ الْآخِرِينَ﴾، ئىنجا ئەوانەي دىكەشمان وەدواخستوون، بە دواي واندا ئەوانىشمان فەوتاندوون، (أَوَّلِينَ) كۆمەلگا پىشووھە كان وەك كۆمەلگاي نووح و، كۆمەلگاي ھوود، كە گەلى عاد بوون و، كۆمەلگاي صالح كە گەلى سەموود بوون و، كۆمەلگاي مەديەن، كە گەلى شوعەيب بوون، ھەرۋەھا كۆمەلگاي لووط، ﴿ثُمَّ نُنْعِمُهُمُ الْآخِرِينَ﴾، دواي ئەوانەي دىكەشمان بە دواي واندا فەوتاندن، ئەوانەي بە دوايان دا ھاتن، وەك گەلى فەرەھون و گەلەكانى دىكە.

﴿كَذَلِكَ نَفْعِلُ بِالْمُجْرِمِينَ﴾ هەر بهو شیوهیه به تاوانباران ده کهین، ئاوا سزایان ده دهین، واته: ئیوهش ئه ی تاوانبارو لاده ره کانی پۆژگاری پیغه مبه ری خاته م و، دوا ی ئه ویش، بزانی که ئه مه یاساو سیستمی گشتی خوایه: هه موو ئه وانه ی پیشه یان به درۆ دانان و لادان و تاوان بووه، سزاو جه زه به ی خوا بۆیان له بۆسه دایه، ﴿وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ لهو پۆژه دا سزای سه خت و هاوار بۆ به درۆدانه رانه.

ئنجا دوا ی سه رنجرا کیشانیان بۆ میژوو، سه رنجیان پاده کیشی بۆ خودی خۆیان و ده فهرمو ی: ﴿أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ﴾، هه رچه نده نووسراوه: ﴿أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ﴾ به لام ده خویندریته وه: (أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ)، (ق) له (ك) دا ده غم ده کری، یانی: ئایا له ئاو یکی بیه یز ئیوه مان نه هیئا وه ته دی؟ (مَهِينٌ) واته: بیه یز (ضَعِيفٌ)، (مَهْنٌ) واته: (ضَعْفٌ)، (أَمْهَنَةٌ: أَضْعَفُهُ) ئه مه له (هَانَ يَهُونَ) وه نه هاتوه، به لکو له (مَهْنٌ) وه هاتوه، واته: بیه یز بوو، ئایا له ئاو یکی بیه یزی که م، ئیوه مان نه هیئا وه ته دی؟

﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ﴾، ئنجا له نشینگه یه کی قاییم و مه حکه ممان دا داماننا، واته: ئه و تۆویله و، نوتفه یه ی له ئه نجامی پیگه یشتنی زینده وه ری تۆوی (الحيوان المنوي) که له ئیو ئاوی پیاودایه، له گه ل هیلکو له (بویضة) که له ئیو ئاوی ئافره ت دایه، له ئه نجامی پیگه یشتنی ئه و دوو زینده وه ره بچوو که دا، زینده وه ریکی دیکه پیکدی پیی ده گو تر ی: نوتفه و، ده چیه ئیو مندالدانی ئافره ته وه، خواش ناوی له مندالدانی ئافره ت ناوه و وه سفی کردوه به: (قَرَارٍ مَكِينٍ)، واته: نشینگه ی قاییم، شوینی تیدا نیشته جی بوونی قایم و مه حکه م، (مَكِينٌ) له بنچینه دا به مانای خاوه ن پیگه و هیزو ده سترو یشتووییه، به لام دوا یی خوازا وه ته وه بۆ هه ر شوینیکی پته وو مه حکه م، ﴿إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾، هه تا ئه ندازه یه کی زاندراو، ﴿فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ﴾، ئیمه توانامان به سه ر ئه وه دا شکاو باشتی تان تواناداریش بووین، یاخود (قَدَرْنَا) وه ک چۆن به مانای: (توانیمان) دی، به مانای: (ئه ندازه گیریمان کرد) یش دی، که خویندر او ی شه ته وه: (فَقَدَرْنَا)

واتە: ئەندازە گیریمان کرد، یاخود توانامان بەسەردا شکا، ئەو نوتفەیه، بەو قوناغانەدا تێپەرین لە نیو ئەو نشینگە مەحکەمەدا، کە منداڵانی ئافرەتە، ﴿فَنِعْمَ الْقَدِرُونَ﴾، باشتین ئەندازە گیریکار، یان باشتین توانادار، ئیمە بووین، ﴿وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ الْمَكْذِبِينَ﴾، لەو ڕۆژەدا سزای سەخت بۆ بەدرۆدانەران، کە بەو جوړە دروست بوون، کەچی ڕواشیان بە دیداری خوا نیەو، بە سزاو پاداشت و زیندووکرانەووەو لێپرسرانەووە نیە!!

ئنجای خوا سەرنجیان ڕادەکیشتی بۆ زەوی: ﴿أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا﴾، ئایا زەویمان نەکردووە بە بەخۆو نووسینەر، (كَفَتٌ، يَكْفُتُ: صَمٌّ، يَضُمُّ)، ئایا زەویمان نەکردووە بە بەخۆو گوشەر، ﴿أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا﴾، زیندوووان و مردوووان، واتە: زەوی زیندوووان و مردوووان بەخۆیەو دەنووسینی، ئەمەش ئاماژەیه بە هیزی ڕاکیشان (جاذبیه)ی زەوی، ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوْاسٍ شِمَخَاتٍ﴾، هەروەها لە نیو ئەو زەویەدا، شاخە بەرزو سەرکەشە کاهان داناون، وشە (رَوَاسِي) کۆی (رَاسِي)ە، بە مانای چەسپاو، (رَوَاسِي)یش سیفەتی وەسفکراویکی قرتینراوە، واتە: (جِبَالًا رَوَاسِي) چیاپە چەسپاوکان، یانی: چیاپە چەسپاو کاهان لە زەویدا دانان، ﴿شِمَخَاتٍ﴾، واتە: (مُرْتَفَعَاتٍ أَوْ عَالِيَّاتٍ) بەرزو هەلچووکان، لە زمانی عەرەبییدا دەگوتری: (فُلَانٌ شَمَخَ بِأَنْفِهِ) فلانکەس لووتی بەرز کرد، یاخود: سەری بەرز کردووە، ﴿وَأَسْقَيْنَكُم مَّاءً فُرَاتًا﴾، هەروەها ئاویکی شیرین و زوڵالمان بە ئیوە ئۆشاندووە، باسی ئاویکی شیرین و زەلال دەکات لەگەڵ باسی چیاپەکانداو، لە زۆر شوێنی قورئاندا، ئەو دوو پێکەووە هاتوون، لەبەر ئەوەی سەرچاوەی هەرە گەرم و سەرەکی ئاوی شیرین چیاپەکانن، چونکە زۆرترین ڕێژەی بەفرو تەرزو باران لە چیاپەکان دەباری و، لەویدا کۆ دەکرێتەووەو عەمبار دەکری، دوازی بەشیوەی کانی و سەرچاوە دێتەدەر، دەبێتە جۆگە لەو دوازی جۆگە لەکان، ڕووبار پێک دێن و ئاوی شیرین پێک دێ، هەموو ئەو ڕووبارانە لە دنیا دا هەن، سەرچاوەکانیان دەگەرێتەووە بۆ چیاپەکان، ڕووباری ئەمازۆنە، نیلە، دیجلەیه، فوراتە، سەیحوونە،

جەیحوونە... ھەموو ئەو پووبارە گەورانە، ﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾، لەو پۆژەدا سزای سەخت بۆ بەدرۆدانەران، واتە: خوايەك كە ئەو ھەموو نەعمەتانەى بۆ پەخساندوون، كەچى ئەوان دیدارى ئەو خوايە بە درۆ دادەنن، یاخود: پێغەمبەرى ئەو خوايە بە درۆ دادەنن، یاخود: بە پەيامى خواى پەروەردگار بێپروا دەبن و بە درۆى دادەنن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

سویند خواردنی خوا به بایه به دواى یه کدا نیردراوه کان، وهک بژو یالّی و لاخه به رزه، که به توندیی هه لده کهن، هه روه ها به فریشته بالّ بلاوکه ره وه کان، که هه ق و ناهه ق له یه که هه لداویرن، ئنجا بیرخه ره وه بۆ پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده هاوین، بۆ بیانوو برکردن و ترساندن خه لک، که ئه وه ی خوا به لینی پیداون - له هاتنی پوژی دواى - راسته و دیته دى:

خوا ده فه رموئ: ﴿وَالْمُرْسَلَتِ عُرْفًا ۝۱﴾ فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا ﴿۲﴾ وَالنَّشْرِتِ نَشْرًا ﴿۳﴾ فَالْفَرْقَتِ فَرْقًا ﴿۴﴾ فَالْمُلْقَتِ ذِكْرًا ﴿۵﴾ عَذْرًا أَوْ نَذْرًا ﴿۶﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَفْعٍ ﴿۷﴾ ﴿۸﴾

به ره له وه ی بچینه سه ره شیکردنه وه ی برگه کانی ئهم سهوت ئایه ته موباره که، چاوکی گشتیان پیدا ده گیرین، هه رچه نده له مانای گشتیه کهش دا ئه وه ی پیویست بوو، به کورتیی و پوختیی گوتمان، زانایان ده لّین: ئه و پینج شته سویند پی خوراوانه: ﴿وَالْمُرْسَلَتِ فَالْعَصْفَتِ وَالنَّشْرِتِ فَالْفَرْقَتِ فَالْمُلْقَتِ﴾ سئ ئه گه ریان هه ن:

ئه گه ری یه کهم: ئه وه یه که هه ر پینجیان یه که شت بن، ئه ویش ده بیته وه به دوو لق:

لقى یه کهم: مه به ست به و پینج شته بایه کانن، ئه و کاته ش مانایه که یان ئاواى لی دیته وه: سویند به بایه نیردراوه کان به دواى یه کدا، که به توندیی هه لده کهن و، سویند به بلاوکه ره وه کان، که بلاوده که نه وه، (بایه کان هه وره کان بلاوده که نه وه، تووه کان بلاوده که نه وه، گل و خوّل بلاوده که نه وه)، و سویند به جیا که ره وه کان، که جیا ده که نه وه، (بایه کان هه وره کان لی که جیا ده که نه وه، هه ری که یان بۆ لایه که ده بن و، تووی گوّل و گیایه کان جیا ده که نه وه، توو

خوّل و ئەو شتانەى هەڵبەستە گەرن، جیاىان دەكەنەوه)، ﴿فَالْمَلَكُوتِ ذِكْرًا﴾،
 فەردەرانى بىرخەرەوه (ئەو بايانە لە ئەنجامى ئەوهەدا كە خوا ئەو هەموو
 كارانەيان پێدەكات، بىرخەرەوهو پەندو ئامۆزگارىى بۆ خەلك فەردەدەن).

لقى دووهم: ئەوهيه كە مەبەست پێيان فریشتەكانن، ئەو كاتەش ئاوا مانایان
 لێكەدرێتەوه: سوێند بە فریشتە بە دواى یەكدا نێردراوه كان و، سوێند بە
 فریشتەكان كە بە خێراى دەروژ، وەك باى توندو، سوێند بە فریشتەكان كە
 بالەكانیان بڵاودەكەنەوهو، سوێند بە فریشتەكان كە لێك جیادەكەنەوه، (خەلكى
 بەهەشت و دۆزەخ لێك جیادەكەنەوه، كاتێك پروحيان دەكێشن)و، سوێند بە
 فریشتەكان كە بىرخەرەوه فەردەدەن و دەنێرن بۆ پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
 وَالسَّلَامُ)، ﴿عُذْرًا أَوْ نَذْرًا﴾، بۆ نەهێشتنى بیانوو و بۆ وریاكردنهوهو ترساندن،
 ئنجا وهلامى سوێندەكە: ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ﴾، بە دڵپاى ئەوهى بەلێتتان
 پێدەدری، داكەوتووێه، دى و پروودەدات.

ئەگەرى دووهم: ئەوهيه كە ئەو پێنج سوێند پێخوراوه مەبەست پێيان دوو
 جوړە شتن:

یەكەم و دووهم: بایهكانن، سێیەم و چوارەم و پێنجەم: فریشتەكانن، بە
 بەلگەى ئەوه دواى ئەوهى خوا دەفەرموی: ﴿وَالْمُرْسَلَتِ عَرَفَا﴾، یەكسەر
 دەفەرموی: ﴿فَالْعَصَفَتِ عَصَفَا﴾، سوێند بە بایه نێردراوهكان بە دواى یەكدا،
 ئنجا: ﴿فَالْعَصَفَتِ عَصَفَا﴾، ئەو بايانەى بە توندی هەڵدەكەن، بە هەلكردن،
 ئنجا مادام بە (ف) بادراوهتەوهو گیردراوهتەوه سەر ئەوهى پێشى، كەواتە: ئەو
 دووانە یەك شتن.

سێیەكەى دیکەش: ﴿وَالنَّشْرَتِ نَشْرًا﴾، سوێند بە فریشتەكان كە بڵاودەكەنەوه،
 بالەكانیان بڵاو دەكەنەوه، یاخود هەورهكان بڵاودەكەنەوه، ﴿فَالْفَرَقَتِ فَرَقًا﴾، ئنجا
 فریشتە جیاكەرەوهكان بە جیاكردنهوه، هەورهكان لێك جیادەكەنەوه، یاخود

رووحی چاکه کاران و خراپه کاران لیک جیا ده که نه وه و هەر کامیکیان بۆ شوینی
خۆی به ڕێده کهن، ﴿فَالْمَلِیْقَتِ ذِکْرًا﴾، ئنجا سویند به فریشته کان که بیرخه ره وه
فریده ده ن و ده هاوین، بۆ پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ﴿عُذْرًا أَوْ نَذْرًا﴾،
هه م بۆ بیانوو نه هیشتن و، بیانوو بر او کردن، هه م بۆ ئاگادار کردن و ترساندن،
﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَفِّعْ﴾، به دنیایی ئه وه ی به لیتان پێ ده درێ، راسته و دیته دی.

ئه گه ری سییه م: ئه وه یه که سویند پیخو راوه کان سێ شت بن: یه که م و
دووهم: بایه کان بن، سییه م و چواره م: فریشته کان بن، پینجه می ش: مه به ست پێی
پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بن.

ئه وه ی منیش به راستری ده زانم ئه وه یه:

که یه که م و دووهم: مه به ست پێیان بایه کانن، سییه م و چواره م و پینجه می ش:
مه به ست پێیان فریشته کانن، هه ندیک له توێژه ره وانی قورئانی ش ئه و رایه یان
هه لبژاردوه، وه ک: (الشیخ حسن محمد مخلوف) له کتیی (صفوة البیان لمعانی
القرآن)^(۱)، هه روه ها (ابن عاشور) ی ش هه ر ئه و رایه ی هه لبژاردوه و، به لگه شیان
به وه هیئاوه ته وه:

که دووهم بادراوه ته وه سه ر یه که م به (ف) ی یه که سه ر به دوا ی یه که ها تن
(فاء التعقیب)، هه روه ها چواره م و پینجه می ش گێردراونه وه و بادراونه وه بۆ سه ر
سییه م، ئه وانی ش هه ر به (فاء التعقیب)، به لام بیگومان رایه کانی دیکه ش که م و
زۆر ده گونجی به لگه یان بۆ به یئزیته وه.

شیگردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە ھەوت بڕگەدا:

(۱) - ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾، سویند بە نێردراو بە دواى یە کدا ھاتوو ھەکان، (مُرْسَلَات) کۆى (مُرْسَلَة) یە، واتە: نێردراو، ڕەوانە کراو، (عُرْف) واتە: بەرپز، بە دواى یە کدا ھاتوو، (العُرْف: أَيْ الشَّعْرَ الَّذِي عَلَى رَقَبَةِ الْفَرَسِ وَنَصْبُهُ عَلَى الْحَالِ، أَيْ كَالْعُرْفِ فِي تَتَابُعِ الْبَعْضِ لِبَعْضٍ، أَوْ عُرْفًا مَصْدَرٌ مِمَّا مَعْنَى الْمَفْعُولِ، أَيْ مَعْرُوفٌ «ضِدَّ الْمُنْكَرِ»، وَأَنَّ نَصْبَهُ عَلَى الْمَفْعُولِ لِأَجْلِهِ، أَيْ لِأَجْلِ الْإِرْشَادِ وَالصَّلَاحِ)، (مُرْسَلَات) واتە: نێردراو ھەکان، (عُرْف) یش بەو مووانە دەگوترێ کە لەسەر گێزە ھەوێ و لاخە بەرزەن: ئەسپ و مایین و تێستەر، کە پێشیان دەگوترێ: بژ، یال، ئنجا ئەمە لە ڕووی پێژمانییەو ھەوێنێ لە ئیعراب دا ھالە واتە: لە ھالێکدا ئەو نێردراوانە ھەوێ یال و بژی و لاخە بەرزە، بە دواى یە ک دا ڕیز بوون، یاخود: ھەوێ پۆپەری کە لە شیر بە دواى یە ک دا ڕیز بوون، ئەو قیتکانە (۱) پۆپەری کە لە شیر پێک دێنن، یاخود (عُرْفًا) لێرەدا چاوە، بەلام بە مانای بەرکار (مفعول بە) ھەو، جوڑە کەشی بەرکاری پێناو (الْمَفْعُولِ لِأَجْلِهِ) یە، واتە: ئەو نێردراوانە بە مەبەستی پێنماییکردن و چاککردن دەنێردرێن، ئنجا ئەگەر فریشتەکان بن، ئەو ديارەو، ئەگەر بایەکانیش بن واتە: بە مەبەستی چاککردن و بۆ چاکەو پەسندی دەنێردرێن و بەرژەو ھەندی خەلک دابین دەکەن.

لێرەدا (الشیخ حسن محمد مخلوف) ڕەحمەتی خوای لێی لە تەفسیرە ھەوێ خۆیدا (صفوة البيان لمعاني القرآن) دەلێ: (يُقَالُ وَطَارَ الْقَطَا عُرْفًا عُرْفًا: بَعْضُهَا خَلْفَ بَعْضٍ وَالْمَعْنَى عَلَى التَّشْبِيهِ أَيْ: حَالٌ كَوْنُهَا فِي تَتَابُعِهَا وَتَلَاخُفِهَا كَعُرْفِ الْفَرَسِ وَنَحْوِهَا وَهُوَ مَبْنُوتٌ الشَّعْرِ مِنَ الْعُنُقِ) (۲)، واتە: لە ھەوێ بێدا دەگوترێ: (قَطَا) {یان پۆرە یان بالندە ھەوێ ھەوێ پۆر، بە دواى یە ک دا فرین، ئەگەر ھەندیکیان بە دواى ھەندیکیان کەوتن، (قازو مراوی و قەلیش بە دواى یە ک دەکەون)،

(۱) قیتکان: کۆى (قیتکە) یە بەو پارچە گوشتە بە دواى یە کدا ڕیزبوو ھەوێ پۆپەری کە لە شیر، کە لە باب، دەگوترێ.

لیره دا مەبەست پیتی ویچواندنه، واتە: لە حالیکدا ئەو نێردراوانە، لە بە دوای یەکدا هاتن و بەیەکەوێ پەییوەست بوونیان، وەك یال و بژی و لاخە بەرزەو وینە ی ئەوێ، {یان پۆپەرە ی کە لە شیر} مەبەست لە (عُرف) یش ئەو شوینە یە لە مل کە مووێ کانی لی دەروین، (بە کوردیی دەگووتری: گێزە کە، یان پشته مل).

(۲)- ﴿فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا﴾، لە حالیک دا زۆر بە توندیی هەڵدە کەن، مادام بە پیتی (ف) بادراوێ تەو، سەر (مُرْسَلَاتٍ) کەواتە: (عاصفات) یش پەییوەندی بەوێ هەیه، یاخود سیفەتی (مُرْسَلَاتٍ) ه، ئەو نێردراوانە ی بە دوای یە ک دا دەنێدرین ﴿فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا﴾، لە حالیکدا بە توندیی هەڵدە کەن، کە بایە کانی، ﴿فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا﴾ (تَفْرِيعٌ عَلَى «المُرْسَلَاتِ» أی: تُرْسَلُ فَتَعَصِفُ)، لق لیکردنەوێ لە (مرسلات)، یانی: ئەو بایانە دەنێدرین ، ئنجا بە توندیی هەڵدە کەن، (عَصَف) بە مانای: کاو پوش و پەلاش دی، ئنجا با کە بە قووەت هەلبکات، پووش و پەلاش و کا لە گەڵ خۆی رادەدات.

(۳)- ﴿وَالنَّشْرَتِ نَشْرًا﴾، سویند بە بلاو کەرەوێ کانی بە بلاوکردنەو، بە پیتی ئەو رایە ی ئیمە هەلمانبێژارد، دووێ کە ی پێشی بایە کانی بوون، سییە کە ی دوایش مەبەست پێیان فریشتە کانی، یانی: هەر وەها سویند بە فریشتە کانی کە بلاو دەرەو، بە بلاوکردنەو، چی بلاو دەرەو؟ (وَالنَّاشِرَاتِ أَجْنَحَتُهُنَّ نَشْرًا)، بالە کانیان بلاو دەرەو لە کاتی فرین دا، یاخود ﴿وَالنَّشْرَتِ نَشْرًا﴾، واتە: هەر وە کانی بلاو دەرەو، یان تۆوێ کانی بلاو دەرەو هەیه، هی گیاو گول و پرووێ کانی، یان تۆزو خۆلە کانی بلاو دەرەو، (نَشْرًا) بە بلاوکردنەو.

(۴)- ﴿فَالْفَرْقَتِ فَرْقًا﴾، ئنجا لە حالیکدا کە بلاو دەرەو، جیاش دەرەو بە جیاکردنەو، (ف) ی ﴿فَالْفَرْقَتِ فَرْقًا﴾، دیسان پەییوەست دەبیتەو بە: ﴿وَالنَّشْرَتِ نَشْرًا﴾ ه، جیاش دەرەو بە جیاکردنەو، واتە: ئەهلی بەهەشت و ئەهلی دۆزەخ لیک جیادە کەرەو، یان ئەوانە ی سەلامەت دەبن، سزا نادرین و، ئەوانە ی سزا دەدرین، لیکیان جیا دەرەو، کاتی پرووێ کانیان دەرکێشن و بەرەو قوونای بەرزەخ بەریدە کرین، یاخود: ﴿فَالْفَرْقَتِ فَرْقًا﴾، ئەو فریشتانە ی هەر وە کانی، یاخود بژیوێ کانی بلاو دەرەو بە شوینە کانی دا لە سەر زەوی.

(۵) - ﴿فَالْمَلِئْتِ ذِكْرًا﴾، ههروهها فرێدهره کانی بیرخهرهوه، ئهو فریشتانهی بیرخهرهوه
فرێدهدن، وشهی (فرێدان)یش له بهرئهوهیه که له سه ریۆه له خوای پهروهردگارهوه
وه حیی دینن بو پیغه مبه ران، (الإلقاء مُسْتَعَارٌ لِتَبْلِيغِ الذِّكْرِ مِنَ الْعَالَمِ الْعُلَوِيِّ إِلَى أَهْلِ
الْأَرْضِ، أَوْ الرِّيَّاحِ مِنْ خِلَالَ انْزَالِ الْمَاءِ مِنَ السَّمَاءِ تُلْقَى الذِّكْرَ وَالذِّكْرُ فِي قُلُوبِ النَّاسِ
وَعُقُولِهِمْ)، (إلقاء): لیڤه دا خوازاواه ته وه بو گه یاندنی بیرخهره وه له جیهانی سه ریۆه
(جیهانی فریشته کانه وه) بو خهلکی سهر زه وی، (ته گهر فریشته کان مه به ست بن، له سهر
ئهو رایه ش که ده لئ: مه به ست بایه کانه)، یان ئهو بایانه ی له کاتی کدا ناو له سه ریۆه
داده به زیتن، له و میانه دا بیرخهره وه و پهنه فرێده ده نه نپو عه قل و دلّی خه لك.

يانی: خوا ٿو ٻاڻانهي ناردوون، ٿو هه موو ٿو ڪ و ڪاره گه ورو گرنگانهي
ڙياني به شهر و ٿاڙو و ڀووه ڪ هه مووي به وانهو پهيوه سته، ٿو هه موو ڪاره
گرنگانه ٿه نجام دهه ن، ٿه گهر ٻاڻه ڪان نه بن، ٿو هه ٿمهي له سر زه ريو
ٿو ڦيانووسه ڪان به رز ده ٻيٽه وه، ڪه به تيشڪي خوڙ پهيدا ده ٻي، به چي ده گاته
وشڪاني و به تايه ت شوينه به رزه ڪان، ڪه دوايي ده ٻيٽه هه وري متور به ڪراو
دواتریش باران و به فرو ته رزه داده به ڙيٽه خوار، دوايي ٿاوي شيرين به زه ويدا
ٻلاو ٻيٽه وه، ڪه هه موو ڙيانداران و ڀووه ڪ و له نيويان دا مروڦيش ڙياني پهيوه سته
بهو ٿاو شيرين و زو لا ٿه وه؟!

(٦) - ﴿عُذْرًا أَوْ نَذْرًا﴾، بۆ لابرَدنی بیانوو و بۆ ترساندنیش، (عُذْرًا) خویندراویشته وهه: (عُذْرًا)، ههروهها (نُذْرًا) یش خویندراوه ته وهه: (نُذْرًا)، ههردووک شیوه خویندنه وهه کان هاتوون، (عُذْرًا: لِلْإِعْذَارِ مَعْنَى إِزَالَةِ أَعْذَارِ الْخَلْقِ، عَلَى حَدِّ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿لَيْتَلَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ النساء، (وَنُذْرًا: لِلإِنذَارِ وَالتَّخْوِيفِ مِنَ الْعِقَابِ عِنْدَ الْعِصْيَانِ)، (عُذْرًا) بۆ (إِعْذَارِ)، یانی: لابرَدنی بیانوو هه کان ی خه لک، وهه که فهرمایشتی خوی بهرز [که له ئایه تی (١٦٥) سوور هتی (النساء) دا، دوی ئه وهی ناوی دوازه له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دینتی، ده فه رموی:] ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لَيْتَلَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَكِيمًا﴾ النساء،

واتە: پېغەمبەرانیکی دَلخۆشکەر و ترسینەرن، تاكو له دواى پېغەمبەرەن خەلك بەلگەى نەبى له سەر خوا، لێرەش (عذرًا) واتە: بۆ ئەوەى خەلك بیانوو نەبى، بۆیە فریشتەكان وەحیی دینن و فرێدەدەن بۆ پېغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) پەيامى خوا دینن بۆ ئەوەى خەلك بیانوو بپراو بکەن و، بەلگەو پاساویان نەمیتى، دواى بلین: ئەى خواىە! نەمانزانی چۆنت بپەرستین، چۆن بەندایەتیی بۆ تۆ بکەین و، ژيانى دنیا بە شیوەیەك بگوزەڕێنین شایستەى مرووف بى و، جیگای پەسەندى و پەزەمەندى تۆ بى!

(نُذْرًا) واتە: بۆ ترساندن و وریاکردنەو له سزاو تۆلەى خوا، له کاتى سەرپېچى و لادان و تاوان دا.

(الطبري) ئاوا ئەو دوو وشەیهى دواى، مانا دەکات: (فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا إِلَى الرَّسُلِ عِذَارًا مِنَ اللَّهِ إِلَى خَلْقِهِ وَإِنذَارًا مِنْهُ لَهُمْ)، واتە: فرێدەرانى بیرخەرەو بۆ لای پېغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، (که فریشتەکانن) بۆ ئەوەى له لایەن خواوە، خەلك بیانوو بپراو بکړى و، له لایەن ئەووەو بترسێنن و هۆشیار بکړینهو، ئەو ئەمانجى فرێدان و ناردنى بیرخەرەو (ذکر) یه له لایەن فریشتەکانهوه، که خوا به فریشتەکاندا ناردوویەتی بۆ پېغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەمانجەکه ئەو یه: خەلك بیانوو بپراو بکړى و بترسێنن و وریا بکړینهو، لهو سەرەنجامهى چاوەڕێیان دەکات.

ئنجایا وەلامى سویندەکه واتە: سویند له سەر خوراوه که (مُقَسَّم عَلَيْهِ) بریتیه له چى؟

(۷) - ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَفْعٍ﴾، به دنیایى ئەو یه به لێنتان پى دەدرى هاتوو دى و راسته، (إِنَّمَا) هەرچەندە له رېنووسى (مصحف) دا به یه کهو لکیندراوهو، ئەگەر که سیک شارەزا نەبى، وادهزانى (إِنَّمَا) لێرەدا ئامرازى کورتیه لێنان و چه سپاندن (أَدَاةُ الْحَصْرِ وَالْإِثْبَاتِ) ه، وهك: (إِنَّمَا الرَّجُلُ مُحَمَّدٌ) ته نیا موحه ممه د پیاوه، به لام لێرەدا ئەم (إِنَّمَا) یه دوو پیتە: (إِنَّ ه، له گەل (ه)، (إِنَّ ه پیتی جه ختکردنەو یه، (ه) ش (مَا الموصولة) یه واتە: (إِنَّ الَّذِي

تَوَعَدُونَ) بە دُنیاوی ئەوێ بەلێنتان پێ دەدرێ، (لَوَاقِع)، (وَقَع) واتە: (سَقَطَ وَحَدَث) روویدا، کەوت، (لَوَاقِع) واتە: دێتە دی، هاتووەدییه، ئەمە وەلامی سویندەکەیه.

نَجَا (الطبري) دەلێ: (إِنَّ الَّذِي تَوَعَدُونَ أَيُّهَا النَّاسُ! مِنَ الْأُمُورِ لَوَاقِعٌ، وَهُوَ كَائِنٌ لَا مَحَالَةَ، يَعْنِي بِذَلِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَا ذَكَرَ اللَّهُ أَنَّهُ أَعَدَّ لِخَلْقِهِ يَوْمَئِذٍ مِنَ الثَّوَابِ وَالْعَذَابِ)، واتە: ئەو خەلکینە! ئەوێ بەلێنتان پێدەدرێ، لە کارەکان، دێتەدی، هیچ بواری (نەهاتنە دی) تێدانیه، پۆژی قیامت دێتە دی، ئەوێ خوا باسی کردووە کە بۆ خەلکی ئامادە کردووە لەو پۆژەدا، لە پاداشت و لە سزا. (دُنیا بن دێتە دی، سویند بەو شتانە).

خوا پشتیوان بێ لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (النازعات) دا کە پێی دەگەین، باسیک لە بارە ی سویندەکانی کە لە قورئاندا هاتوون، دەکەین، باسیکی تیرو تەسەل، ئەو سویندەنە ی خوا ﷻ لە قورئان دا خواردوونی، لێرەدا خوا سویندی بە پێنج شتان خواردووە، یان بە دوو جوورە شتان کە پێنج سیفەتیان هەن، سویند خواردنیش بۆ دُنیاکردنەوێ لایەنی بەرانبەرە، چونکە کە سویند لەسەر شتیک دەخوری واتە: ئەو لایەنی بەرانبەر! دُنیا بە ئەو شتە ئاوايه، لێرەش دا سویند لەسەر خوراوه کە بریتیه لەو: خەلکینە! ئەوێ بەلێنتان پێ دەدرێ و گفتان پێ دەدرێ، هاتۆتەدی، دێتە دی و چەسپاوه.

مه سه له ی دووهم:

چهند پرووداویک که له پوژي دواييدا دهقه وميښ: کوژانه وهی نه ستیران و، شه قبوونی ئاسمان و، هه لکه ندران و هاپدرانی چيايه کان و، کات دياربيکران بو، تاماده بوونی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) که بو پوژي ليک جياگردنه وه دواخراون، له و پوژه شدا هاوارو سزای سهخت بو به درودانه رانی دیداری خوا:

خوا دهفه رموی: ﴿فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۝۸ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝۹ وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ۝۱۰ وَإِذَا الرَّسُلُ أَقْنَتَ ۝۱۱ لَأَيَّ يَوْمٍ أُحِلَّت ۝۱۲ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝۱۳ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝۱۴ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝۱۵﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه له ههشت برگه دا:

(۱)- ﴿فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ﴾ هه ر کاتیک ته ستیره کان سپرانه وه، (طمس) به مانای سپرینه وه و لابردنی شتی که دی، وه ک خوا ﷺ له سووره تی (النساء) دا دهفه رموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝۴۷﴾ واته: ئەهی ته وانه ی کتیبیان پیدراوه! پروا بینن به وهی دامانبه زاندوه (بو سه ر پیغه مبه ره که مان) به راستدانه ری کتیبه کانی گه ل ئیوه شه، به رله وهی دهم و چاوانیک بسپرینه وه، ئنجا هه لیانگێرینه وه بو پشته وه، (له جیاتی پروویان له پیشه وه بی، پروویان له دواوه ده بی)، (الطمس: الإزالة)، ﴿فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ﴾ (طمس) واته: لابردن، (الطبري) ده لی: (أي: ذَهَبَ ضِيَاؤُهَا فَلَمْ يَكُنْ لَهَا نُورٌ وَلَا ضَوْءٌ) واته: روشناییه که ی نه ما، نه پرووناکیی ماو، نه تیشکی.

(۲)- ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ﴾ هه روه ها کاتیک ئاسمان کرایه وه، ئاسمان له ت و پهت بوو، (الفرجة: الفتحة في الجدار ونحوه)، (فرجة) به درزی که لیتیک ده گوتری، که له دیوارو جگه له دیواریش دا ده بی.

(الطبري) ی (فُرِجَتْ) ی ئاوا لیکداوہ تہوہ: (شُقِّقَتْ، صُدِعَتْ)، لہت و پەت بوو، قلیشا.

۳- ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ﴾، ھەر وھە کاتیک چیاھە کان ھە لکە ندران، (الطبري) گوتوو یە تی: (نُسِفَتْ مِنْ أَصْلِهَا فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا)، لە سەر بناغە کە یان ھە لقە ندران، بوونە تۆزو گەرد، (وَالنَّسْفُ: قَلْعُ أَجْزَاءِ الشَّيْءِ بَعْضُهَا عَنْ بَعْضٍ وَتَفْرِيقُهَا وَنَسْفُ الْجِبَالِ: دَكُّهَا)، (نَسْفُ): بریتیە لەوہی بە شەکانی شتیک لیک جیا بکریئەوہ و ھە لبقە ندریئ و بلاو بکریئەوہ، (وَنَسْفُ الْجِبَالِ: دَكُّهَا)، مە بەست لە: (نَسْفُ الْجِبَالِ) وردوخا شکرانیانە.

۴- ﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أَقْنَتْ﴾، ھەر وھە کاتیک پیغە مەبران کاتیان بو دیاریبکرا، (أَقْنَتْ) بە دوو جووری دیکەش خویندراوہ تەوہ: (وَقَّتَتْ) و (وَقَّتَتْ)، (الزمخشری) ئاوی لیکداوہ تەوہ: (أَي بَلَغَتْ مِيقَاتَهَا)، واتە: پیغە مەبران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) گە یشتە ژوانگە ی خویان، ئەو کاتە ی بویان دیاریبکراوہ، ھە ندیکیش (أَقْنَتْ) یان ئاوا لیکداوہ تەوہ: (وَقَّتَتْ وَعَيْنَ لَهُمُ الْوَقْتُ الَّذِي يَحْضُرُونَ لِلشَّهَادَةِ عَلَى أُمَمِهِمْ)، واتە: ژوانگە یان بو داندراو ئەو کاتە یان بو دیاریبکرا، کە ئامادە دەبن بو شایە دیدان لە سەر کۆمە لەکانی خویان.

۵- ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَوْمَ الْحُلَّةِ﴾، بو چ پۆژیک پیغە مەبران دواخراون؟ (أُجِّلَتْ: أُخِّرَتْ) دواخراون، (وَقَّتَتْ) ژوانگە یان بو داندراوہ، (أُجِّلَتْ) واتە: (أُخِّرَتْ فِي الْوَقْتِ الْمَعِينِ) لە کاتی دیاریبکراو دا ئامادە کران، (أُجِّلَتْ) واتە: (جُمِعَتْ لَوَقْتِهَا) کۆکرانەوہ لە کاتی دیاریبکراو دا، کە دەشفە رموی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَوْمَ الْحُلَّةِ﴾، ئەمە بو سەر سوپماندن و زەبەلاح و ترسناک و دژوار پیشاندانی ئەو پۆژە یە، ئنجا کە دەشفە رموی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَوْمَ الْحُلَّةِ﴾، ئەمە بەرواڵەت پرسیار کردنە، بەلام مە بەست پیی سەر سوپماندن و سامناک پیشاندانە.

۶- ﴿لِيَوْمِ الْفَصْلِ﴾، بو پۆژی لیک ھە لاواردن (ئەو پیغە مەبرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دواخراون و ژوانگە یان بو داندراوہ، (أُجِّلَتْ) سی مانای ھەن: أ- دواخستن، ب- ژوانگە بو دانران. ج- مۆلەت دران. وشە ی (أُجِّلَتْ) لە (أَجَلَ) ھوہ ھاتوہ، (الْأَجَلُ: الْمُدَّةُ الْمَضْرُوبَةُ لِلشَّيْءِ)، (أَجَلَ) کاتیکی دانراوہ بو شتیک.

۷- ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ﴾ چ شتیک به توئی زاناندوه پوژی لیکجیاکردنوهه چیه!

یان: چ شتیک وایکردوه بزانی پوژی جیاکردنوهه چیه؟

۸- ﴿وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ لهو پوژدهدا سزای سهخت (یان هاوار) بو بهدروډانه رانه،

واته: بهدروډانه رانی پوژی دواپی و، پیغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و فهرمایشتی خوا.

ته گهر ته ماشای کوئی نهو پرووداوانه بکهین:

۱- کوژاندنوهی ته ستیره کان و خهفه بوون و ون بوون و تاریک داهاتیان.

۲- کرانه وهی ئاسمان و لهت و پەت بوونی.

۳- ههلقه ندرانی چیا به کان و هاردران و وردو خاش بوونیان.

۴- ژوانگه داندراډان بو پیغه مبه ران، (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و کات بو دیاری بکرانیان، ته چوار پرووداوه، دابهش دهبن به سهر کوئی پوژی دواپییدا، به ههر دووک قوناغی (ساعة) و (قیامة) وه، (ساعة) واته: ئاخیر زه مان، تهو پوژهی ته م گهر دوونهی تیدا ده پیچریتته وهو کوٹایی دی و، ژیاډی دنیا ته واو ده بی، (قیامة) واته: تهو پوژهی ژیاډی دیکه و قوناغی دیکه ژیاډ ده ست پی ده کات، که بریتیه له ههلقه ندرانه وهی مردووان و، زیندوو کرانه وهیان و ئاماده کرانیان بو سزاو پاداشت، چونکه:

أ- کوژیتیرانه وهی ته ستیره کان و شوق نه مانیان و تاریک داهاتیان.

ب- ههروه ها کرانه وهی ئاسمان و لهت و پەت بوونی و، ههلقه ندرانی چیا به کان، ته وانه هه موویان له قوناغی یه کهم دان که بریتیه له (ساعة).

به لام دووه کهی دیکه: أ- ژوانگه دانان بو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، ب- ئاماده کرانیان بو پوژی لیکه له وارندن، ده که ونه (قیامة) واته: قوناغی دووه می پوژی دواپییه وه، که ده فهرموئی: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ﴾ (الطبري) ئاواي لیکداوه ته وه:

(وَأَيُّ شَيْءٍ أَذْرَاكَ يَا مُحَمَّدٌ ﷺ! مَا يَوْمُ الْفَضْلِ، مُعْظَمًا بِذَلِكَ أَمْرُهُ، وَشِدَّةَ هَوْلِهِ، ئەي موحەممەد ﷺ! چ شتێك بە تۆی زاناندووە تۆ بزانی پۆژی لێكجیاكردنەوێ چیه؟! (خوا وایفەرموووە ئەم پرسیاری کردووە) بۆ بە مەزنگرتنی حالی ئەو پۆژەو، سەخت پێشاندانی ترسناکییەكە ی.

﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾، لەو پۆژەدا سزای سەخت بۆ بە درۆدانەران، واتایەكە ئاواي لیدیتهو: (إِذَا حَصَلَ غَدَا وَغَدَا، حَلَّ الْوَيْلُ لِلْمُكَذِّبِينَ)، ئەگەر فلان شتەو فلان شتە پوویدا، لەو پۆژەدا، سزای سەخت دیتە سەر بە درۆدانەران.

(قتادة) ش دەلی: پرسیارکردنەكە لێرەدا كە دەفەرموی: ﴿وَمَا أَذْرَبَكَ مَا يَوْمُ الْفَضْلِ﴾، چ شتێك بە تۆی زاناندووە، پۆژی لێكجیاكردنەوێ چیه؟ وهك (الطبري) بە ژمارە (۳۶۰۴۹) لێوێ هیناو: (تَعْظِيمًا لِذَلِكَ الْيَوْمِ) بۆ بە مەزنگرتن و بە مەزن پێشاندانی ئەو پۆژەیه (ئەو پرسیارکردنە)، یان: بۆ سەرسوپماندنە لە ترسناکی و مەزنی ئەو پۆژە.

دیاری و شە (وَيْلٌ) كە لەم سووپەتە موبارەكەدا دە جارێ دووبارە بۆتەو، لەو رستە موبارەكەدا كە دەفەرموی: ﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾، كە دە (۱۰) جارێ لەم سووپەتە موبارەكەدا دووبارە بۆتەو، (وَالْوَيْلُ: أَشَدُّ السُّوءِ وَالشَّرِّ)، (ویل) یانی: خراپترین زیان و، خراپترین شتی ناخۆش، هەروەها (وَيْلٌ) بە مانای (الهِلاك) فەوتان و لە بەین چوون، دی.

(الطبري) دەلی: (وَالْوَيْلُ: الْوَادِي الَّذِي يَسِيلُ فِي جَهَنَّمَ مِنْ صَدِيدِ أَهْلِهَا، لِلْمُكَذِّبِينَ يَوْمَ الْفَضْلِ، يَوْمُ الْفَضْلِ)، واتە: (وَيْلٌ): دۆلێكە شیوێكە زووخواوی خەلێ دۆزەخی پێدا دیتە خوار، ئنجا ئەو سزایە بۆ بە درۆدانەران پۆژی لێك جیاكردنەوێ، لە پۆژی لێك جیاكردنەوێدا.

حیکمەتی دووبارەبوونەوێ رستە: ﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾:

زانایان لهو بارهوه که ئایا حیکمهتی چیه، خوا ﷺ لهم سوورته موباره که دا ده جارن ئهو پرستهیهی دووباره کردۆتهوه: ﴿وَبِئْتَمِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ لهو رۆژهدا (وَيْلٌ) بۆ به درۆدانه ران؟ (وَيْلٌ) چ به مانای سهختترین سزا بێ، چ به مانای فهوتان بێ، چ به مانای دۆل و شیوێک بێ له دۆزه خدا که جهراحت و کیم و زووخواوی جهستهی دۆزه خبییه کانی پێدادی، چ به مانای هاوار بێ، هاوار بۆ فلانکەس، واته: دهردیکی به سهر بێ هاوار بکات، زانایان زۆر قسهیان لهو بارهوه کردوه، ئایا حیکمهتی چیه ئهو رستهیه ده (۱۰) جارن دووباره بۆتهوه؟

(۱) - هه‌ندیکیان گوتووویانه: ته‌نیا بۆ جه‌ختکردنه‌وه‌یه، واته: خوا ﷺ ئه‌و پرسته‌یه‌ی ده‌جاران دووباره‌کردۆته‌وه‌ بۆ جه‌ختکردنه‌وه‌ی ئه‌وه، که له‌و پۆژه‌دا ئه‌وانه‌ی په‌یامه‌کانی خوا، دیداری خوا، ییغهمبه‌رانی خوا، به‌درۆ داده‌نن، سزای سه‌ختیان بۆ هه‌یه.

هه‌لبه‌ته دووباره کردنه وه‌ش بۆ دا‌کوکیی‌کردن و تۆخ‌کردنه‌وه، عاده‌تیکی نه‌ك
هه‌ر زمانێ عه‌ره‌یییه، به‌لكو هه‌موو زمانه‌كانه، وه‌ك پێش‌تریش له‌ سووپه‌تی
(الْقِيَامَةِ) دا هه‌یئامان: ﴿أَوَلَيْكَ فَأُولَىٰ ۖ سُبْحَانَكَ فَأُولَىٰ ۖ سُبْحَانَكَ فَأُولَىٰ ۖ سُبْحَانَكَ﴾ ۚ القيامة.

(ب)۔ تھم پستھیه که دووباره بوّتهو: ﴿وَبِیُّمَیْذٍ لِّلْمُکَذِّبِیْنَ﴾، مه به ست پیی سزای تازه یه له سهر ههر کام له تاوانی به دروّدانانی راستیه کان، چونکه تھو ده (۱۰) جاره که هاتوه، ههر ده جاره کان له دوا ی خستنه رووی راستیه که:

جاری یه کهم: خوا ﷺ ده فهرموئ: کاتیك پوژئی دوایی هات به ههردوو قوئاغی ئاخیر زه مان و قیامه ته وه، لهو پوژه دا سزای سهخت بو به درو دانه رانه، به درو دانه رانی ئه و روژه.

جاری دووهم: باسی فهوتاندنی گه له پېشووه کانه، ئنجا به دواخستنی گه له دواینه کانه، که له نهجامی یا خبیوون و سه ریچی کړدنیا نډا له خوا، سزای دان و فهوتاندوونی.

جاری سییه: له دواى ئەوهیه که خوا سەرنجى مرۆف پادەکیشتی: چۆنی دروستکردوون؟ ئنجا مادام خوا ﷺ ئاواى دروست کردوون، سزای سەخت بۆ ئەوانەى دیدارى خوا بە درۆ دادەنێن، خوايەك بەو هەموو قۆناغانەدا تۆی تێپەراندبى، دەشتوانى زیندووت بکاتەوه.

جاری چوارەم: له دواى سەرنج پاكیشتانى مرۆفەكانە بۆ زەوى، که چۆن خوا وایلیکردوه بەخۆیانەوه بگووشتى بە زیندوویى و بە مردوویى، پاشان چیا سەرکەشەکان و، دواىى ئاوى شیرین و زولال.

ئنجا دەفەرموی: ﴿وَبَلَّغْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾، واتە: سزای سەخت بۆ ئەو بەدرۆدانەرانەى لەگەڵ ئەوەش دا خوا ﷺ ئەو هەموو نەعمەت و چاکانەى پێداون، که چى دیدارى خواو بەلێنى خوا بە درۆ دادەنێن.

هەر وههها شەش (٦) جارەکهى دیکەش بە هەمان شیوه، وهك دواىى پێیان دەگەین.

منیش ئەو پرایهى دووهەم زیاتر بە دلەوه دەنووسى، چونکه هەر جارێك خوا ﷺ ئەو وشەیهى دووبارە کردۆتەوه، شتیکی تازه باسکراوه، ئەوەش دەخوایى که هەر کەس دیدارى خوا، یان پەيامى خوا، یان پێغەمبەرانى خوا، یان پۆزى دواىى، بەدرۆ دابنێ، شایستهى سزای سەخت بێ.

(الشوكاني) له تەفسیرهكهى خۆیدا^(١) دەلێ: (وَكَّرَّرَ هَذِهِ الْآيَةَ فِي هَذِهِ السُّورَةِ لِأَنَّهُ قَسَمَ الْوَيْلَ بَيْنَهُمْ عَلَى قَدَرِ تَكْذِيبِهِمْ، فَإِنَّ لِكُلِّ مُكَذِّبٍ شَيْءٍ عَذَابًا سَوَى تَكْذِيبِهِ شَيْءٍ آخَرَ، وَرَبُّ شَيْءٍ كَذَبَ بِهِ هُوَ أَعْظَمُ جُرْمًا مِنَ التَّكْذِيبِ بغيره، فَيُقَسَّمُ لَهُ مِنَ الْوَيْلِ عَلَى قَدَرِ ذَلِكَ التَّكْذِيبِ)، واتە: بۆیه لەم سوورەتە موبارەكەدا ئەم ئایەتە موبارەكە دووبارەبۆتەوه (دە جارەن) چونکه خوا سزای سەختى بە

ئەندازەى بە درۆدانانیان بۆ راستییەکان بەسەردا دا بەش کردوون، چونکە ھەر کەسێک شتێک بە درۆ دا بنی، لەوانەى خوا ھەواییان پى دەدات، بەشێک لە سزای بۆ ھەییە، جیا لەو بەشە سزاییەى لە بەرانبەر بە درۆ دانانی شتێکی دیکەدا بۆی دانراوەو، جارى وا ھەییە کەسێک شتێک بە درۆ دادەنێ، ئەو بەدرۆ دانانەى تەوانەکەى مەزنتەرە لە بەدرۆ دانانی شتێکی دیکە، بۆیە بۆ ھەر کام لە بەدرۆ دانانەکانی بەشێک لە سزای بۆ دادەنرێ، بە ئەندازەى خۆی.

شایانی باسە: سى سوورەت لە قورئاندا بە تايبەت ئەو دووبارە بوونەوھیان تێدایە:

یەكەم: سوورەتی (الرحمن) کە سى و یەك (۳۱) جار پستەى: ﴿فَإِيَّاءِ لَّآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، تێیدا دووبارە بۆتەو، واتە: ئەى جندو مروؤف! بە کام لە چاکەکانی پەرورەدگارتان بێ پروان؟ یاخود: کام لە چاکەکانی پەرورەدگارتان بە درۆ دادەنێن!.

دووهم: لە سوورەتی (القمر)دا کە ھەر کام لە پستەى: ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ﴾ القمر، ھەرورەھا پستەى: ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ﴾ القمر، یەکی چوار جاران ھاتوون.

سێیەم: سوورەتی (المرسلات)یش کە دە جاران ئەو پستە موبارەکەى تێدا دووبارەبۆتەو: ﴿وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ (۱۹) المرسلات.

مەسەلەى سىيەم:

لە بەينىردنى خوا بۆ كۆمەلگا پيشووه تاوانبارەكان و، شوينخستنى ئەوانى دىكەيان، واتە: سزادانى كۆمەلگايەكانى دىكەى دواى وانىش، ياسايەكى بەردەوامى خواى دادگەرە لە سزادانى تاوانبارو بەدرۆدانەرانى پەيام و دىدارى خوادا:

خوا دەفەرموى: ﴿أَلَمْ نُهِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُنْعِمُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيْلَ يَوْمٍ ذِئْلَمُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾﴾

شىكردنەوهى ئەم ئايەتانە، لە چوار بىرگەدا:

١- ﴿أَلَمْ نُهِكِ الْأَوَّلِينَ﴾، ئايا پيشووهكانمان نەفەوتاندوون؟ ليرەدا پرسىار كردن بۆ پىچەسپاندن (الإِسْتِفْهَامُ التَّقْرِيرِي) ه، واتە: پرسىاركردنەكە بۆ ئەو نە چاوەرێى وەلام بکرى و، پرسىار كردنى نكووليليكەرانەش نە، هەرچەندە دەشگونجى پرسىاركردنى نكووليليكەرانەش بى، بەلام بۆيە دەليين (تَقْرِيرِي) ه، واتە: پىچەسپاندن، كە بەرانبەرەكەى والى بکات دانى پيدا بىنى، چونكە دان پىداهيئان بەوهدا كە گەلە پيشووهكان فەوتاون، هىچ كەس نكووليلى لى ناكات، (الأَوَّلِينَ) يش (أل)ى چۆتە سەرو بۆ ناساندن، بەلام بۆ ناساندنى عەهدە، واتە: ئايا ميللەت و كۆمەلگا پيشووهكانمان نەفەوتاندوون، كە مەبەست پىي تىكراى ئەو كۆمەلگايانەيە ئەهلى شىرك و كوفر بوون و خوا لە بەينى بردوون، وشەى (نُهِكِ) لە ﴿أَلَمْ نُهِكِ الْأَوَّلِينَ﴾ دا، (الإِهْلَاكُ: الإِعْدَامُ وَالْإِمَاتَةُ) برىتيە لە فەوتاندن و لە بەينىردن و مراندن.

٢- ﴿ثُمَّ نُنْعِمُهُمُ الْآخِرِينَ﴾، دواى پاشىنەكانىشمان شوينخستن، (ثُمَّ): (الْتَرْتِيبُ وَالْتَرَاخِي الرُّتْبِي) (ثم) بۆ رىزبەنديە، رىزبەنديەكە كە بە كاوەخۆ بى و لە دواى وى بى، واتە: لە دواى كۆمەلگا پيشووهكان كە فەوتاندمان، ئنجا ئەوانەى دواى وانىشمان، وەدواخستن و لە فەوتاندن و لە بەينىردن دا، بە دواى ئەوانى دىكەمان خستن.

(۳) - ﴿كَذَلِكَ نَفْعُ الْمَجْرِمِينَ﴾، بەو شېۋەيە لە تاوانباران دەكەين، (أَي: مِثْلَ ذَلِكَ الْفِعْلِ نَفْعُ) ۋەك ئەو كەردەۋەي كەردمان بەوان، چیمان بەوان كەرد، ئاۋاش لە تاوانباران دەكەين، ۋەشەي (مُجْرِمِينَ) لە نازناۋەكان و ناوونیشانەكانى بېپروايان و ھاوبەش بۆ خوادانەرەنە لە قورئاندا، ئەمە ھۆشدارييدانە بە تاوانبارەكان و بە بېپروايەكانى پوژگارى پىغەمبەرىش ﷺ و دواى وىش، كە ئەگەر ئىۋەش لەسەر تاۋان و خراپە و لادان بەردەوام بن، ئەو ياسايەى خوا بۆ ئىۋەش لە بۆسەدايەو، دەبى چاۋەرپى بكەن، ئەو سزايە بەسەر ئىۋەش دا بچەسپى.

(۴) - ﴿وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾، لەو پوژەشدا سزاي سەخت بۆ بەدروڭدانەرەن، واتە: بۆ ئەو بەدروڭ دانەرەنەى پىيان وايە: خوا ﷻ تاوانباران سزا نادات، يان ئەو بەدروڭدانەرەنەى پىيان وايە دنيا تاكە دەرفەتى ژيانەو، شارى بى خواھەنەو، خوا ﷻ خەلك زىندوو ناكاتەوە بۆ سزاو پاداشت و ئىپپرسىنەو.

ئىرەدا كە دەفەرموى: ﴿أَلَمْ نُهِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نَبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾﴾ بىگومان ئەو فەوتاندەى خوا بۆ كۆمەلگا پىشۋووەكان و بۆ ئەوانەى دواى وانىش، كە كۆمەلگا پىشۋووەكان زۆربەى زانايان دەلەين: پىش ھەموويان گەلى نووحە، كۆمەلگايەكەى نووحە (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، كە لە ھەموو ئايەتەكانى قورئاندا خواى پەرۋەردگار نووح و گەلەكەى لە پىشۋووە باس دەكات، دواى ئەو گەلى عادە، كە پىغەمبەرەكەيان ھوود بوو، دواى ئەو گەلى سەموودە كە پىغەمبەرەكەيان صالح بوو، دواى ئەوان گەلى مەدىنە، كە پىغەمبەرەكەيان شوعەيب بوو، ئنجا دوايى گەلى لووتە، كە پىغەمبەرەكەيان لوط بوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئەوانە لە گەلە پىشۋووەكان، ئەوانى دواى وانىش كۆمەلگايەكانن دىكەن، ۋەك: گەلىك كە مووسا بۆيان پەرۋانەكرا، كە فەرەھون و دارو دەستەكەى و گەلەكەى بوون لە مىسر، ھەرۋەھا ئەوانى دىكەش.

ئىنجا ئەو فەوتاندەش دوو حالەتى ھەن:

۱- حالەتتىكى ئاسايىيەت بە مردنى خۇيان مردېن، ئەویش ئەوھىيەت كە خوا سىستىمى خۇي بۇ ژيانى مەوۇف واداناو، دواي تىپەپىنى ماوھىيەت كە تەمەن، ئەو جىلە بېرىتەوھو ئەو سەدەپە كۆتايىي بى و، بە مردنى ئاسايىي خۇيان مەن.

۲- حالەتتىكى ئاسايىيەت كە بىرىتەپە لەوھىيەت خوا سىزايەت كى بىنپەكەريان بۇ بىنپەرى، واش پىدە چى كە دەفەرموى: ﴿أَلَمْ نُحْيِكَ الْأَوَّلِينَ﴾، مەبەست پىي ماناي دووھەم بى، واتە: مردنىكى نا ئاسايىي، چونكە:

۱- گەلى نووھ بە مردنى ئاسايىي خۇيان نەمردوون، بەلكو بە توفان، لە توفان دا نغرو بوون.

۲- ھەروھە گەلى عاد بە بايەت كى بەھىز.

۳- گەلى سەموود بە بلىسەپەت كى گەورە.

۴- گەلى مەدەپەن بە دەنگىت كى گەورە بە لەرزىنەوھى زەويى.

۵- ھەروھە گەلى لووت بە بەرد بارانكران و ژىرو ژووركران.

۶- گەلى فەرعەون كە خوا لە دەرياي سووردا نغروى كردن.

۷- گەلەكەنى دىكەش ھەر كامپىكىيان توند سزا دراون و بەلەي ناگەھان گرتوونى.

مەسەلەى چوارەم:

سەرنجراکىشانى مرووف بو ئەوھى كە لە ئاویكى بېھیزو كەم دروستكراو، خراوھ تە نشینگەيەكى مەحكەمەو، تاكو كاتىكى ديارىيكراو، خوا زور باش ئەندازەگىرىى كردوھو توانای بەسەرىدا شكاو، بۆيە بەدرۆ دانەرانی پوژى دوايى و پەيامى خوا، شايستەى سزای سەختن:

خوا دەفەرموى: ﴿أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيَلَّيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانە، لە پىنچ برگەدا:

١- ﴿أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ ئايا لە ئاویكى بېھیز دروستمان نەكردوون؟ پىشتريش گوتمان: نووسراو: (أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ)، بەلام لە پرووى زانستى باشخويندەنەوھ (علم التجويد) ھوھ پىتى (ق) لە (ك) دا دەغم دەكرى و دەبىتە: (أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ) ئاوا لەسەر زمان خوشترە، زانستى باش خويندەنەوھى قورئانىش ھەر بو ئەوھىە ئاسانت پىت و دەنگەكان و وشەكان بىيژرین و، جوانى و رەونەقىيەكى زياتريش بە خويندەنەكە دەدەن، لەبەر ئەوھى دەرچەى (ق) و (ك) لىك نزيكن، بۆيە ئەگەر پىكەوھ دەغم بكرىن، خوشتر دى ئايا ئىوھەمان دروست نەكردوھ لە ئاویكى بېھیز، (مَهِينٌ) لە (مَهِينٌ)وھ ھاتوھ، (مَهِينٌ أَيْ: ضَعْفٌ)، (وَأَمْهَنَةُ أَيْ: أَضْعَفُهُ)، ئەمە پىويستە باش لەبەرچاومان بى، چونكە زورىك لە روونكەرەوانى مانايەكانى قورئان، پىيان وابووھ (مَهِينٌ) لە (هَآن) ھوھ ھاتوھ، (هَآنٌ، يَهُونٌ، فَهُوَ مُهَانٌ)، (مُهَانٌ) واتە: قىزەون، كەم بايەخ، بە سووك تەماشاكراو، بەلام بىگومان (مَهِينٌ) لە (مَهِينٌ) ھوھ ھاتوھ، (مَهِينٌ: ضَعْفٌ، أَمْهَنُهُ: أَضْعَفُهُ، امْتَنَهُ: ابْتَدَلَهُ، امْتَنَهُ فُلَانٌ: اكْتَسَبَ مِهْنَةً) پىشەيەكى رەچاو كرد، كەواتە: (مَهِينٌ): (ضَعْفٌ)، (مَهِينٌ) يانى: (ضَعِيفٌ) بېھيز، ئاویكى بېھيز، كەم.

بەلام (مُهان) بێرێز، کەم بایەخ، لە: (هان یهون فهو مهان) هاتو، لێره دا
 پرسیارکردنە کە دیسان پرسیارکردنی دان پێیداھێنانە، واتە: بەرانبەرە کەت و
 لێکە ی دانی پێداپێنی و بێسەلمێنی، چونکە هیچ چاری نیە، نە ک پرسیارکردنی
 نکوولییکردن بێ، ھەر ھە پرسیارکردنی ئاسایش ھەر نیە، چاوەڕێی وەلام
 بێ، بۆیەش پرسیارکردنی نکوولییکردن نیە، چونکە کەس نکوولی لەو ناکات
 کە لە ئاوێکی کەم و بێھێز دروست بوو، بۆیە ئەمە پرسیارکردنی پێیلێنانە،
 یان دانپێداھێنانە، واتە: بەرانبەرە کەت والێکردو دانی پێداپێنی، بەلام ئەو
 جوورە پرسیارکردنە سەردە کێشی بۆ سەرزەنشکردنیان لەسەر نکوولییکردنیان
 لە زیندوو بوونەو ھەلسێنرانەو، دواي ئەوێ خوا مروۆی بەو شیوہیە
 خولقاندو، لەو ئاوہ بێھێزەو دواي بۆتە ئەو مروۆ، ئەگەر نکوولی لەوہ
 بکە ئەو خوايە تۆی لەو شتە بێھێزەو ھێناو تە سەر، ئەو حالەتە ی
 ئیستات، نکوولییکردنەت، جێگای سەرزەنشکردن و گلەییە.

کە دەفەرموی: ﴿مَنْ مَاءٍ مَّهِينٍ﴾، ئاوێکی بێھێز، ھەندیک لە زانیان بۆ وێنە:
 (إبن عاشور) و (القرطبي) پەحمەتی خوايان لێ بێ، گوتوو یانە: مەبەست لێرە دا
 ئاو ی پیاو، بەلام لە راستییدا نەیانپێکاو، چونکە مروۆ لە ئاو ی ژن و مێرد
 ھەردووکیان پێک دێ، وە ک پێشتەر لە تەفسیری سوورەتی (النجم) دا گوتمان، خوا
 ﷻ زۆر بە روونی ئەو دەخاتە روو، کە مروۆ لە ئاو ی ھەر کام لە پیاو و
 ئافەرەت پێک دێ، کە دەفەرموی: ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ﴾ (١٥) **مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا**
تُمْنَىٰ ۚ﴾ (النجم، واتە: خوا ھەردوو ک جوو قی ئیرو می لە نوتفە یە ک دروست
کردوون، کاتیک دەخوێتە ئیو مندالدانەو^(١)، ھەندیک لەو زانیانە وایانزانیو کە
دەفەرموی: (تُمْنَى) دەھاوێژری، ئەو ھەر ئاو ی پیاو دەخێتە ئیو مندالدانەو،
نەیانزانیو - وە ک ئیستا زانستی کۆرپە لە ناسی دەریخستو - دواي ئەو ی
ژن و مێرد پێکەو جووت دەبن، ئاو ی پیاو یە کسەر ناچێتە ئیو مندالدانەو،

(١) تُمْنَى: تَرْمَى، تَقْذَف: فری دەدرێتە، دەھاوێژرێتە.

بەلکو دواى ئەوەى یەکیك لە زیندەوهره بچووکەکانی نێو ئاوی پیاو، کە پێیان دەگوتری: زیندەوهرانی تۆوی (الْحَيَوَانَاتِ الْمَتَوَيَّة) و تاکەکەى ژياندارى تۆوی (الْحَيَوَانَاتِ الْمَتَوَيَّة) هەو بە (حَيَمَن) کورت دەکرێتەو، یەکیك لەو زیندەوهره گچکانه له گەڵ هێلکۆله (بویضة) ی نێو ئاوی ئافرهتدا یەکده گرن، ئنجا بە هەردووکیان نوتفه پێک دێنن، ئەو نوتفەیه دادەبەزێتە نێو منداڵدانهو، ئەو هی دادەبەزێتە نێو منداڵدان، ئەو نوتفەیهو دواى دەبێتە کۆرپەلە، وەک پێشتریش لە تەفسیری سەرەتای تەفسیری سوورەتی (المؤمنون) دا، لە بارەى دروستکردنی مروڤهه، باسیکی - لەقههەر ئەم تەفسیره- تیرو تەسەلمان کردو.

ئنجا کە خوا دەفەرموی: ﴿مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾، فەرماشتیکی پێغه مبهری خواش ﷺ دەفەرموی: (ما من كل الماء يكون الولد)^(۱)، واتە: (لە هەموو ئاوه که منداڵ دروست نابێ)، ئایا پێغه مبهری خوا ﷺ چۆن خەلک تێگەیهنی کە مروڤ چۆن دروست دەبێ؟ فەرموویەتی: لە هەموو ئاوه که منداڵه که دروست نابێ، تاكو وانه زانری کە ئەو چەند دلۆپه مه نییهی پیاو، له گەڵ ئاوی ئافرهت دا، لە هەموویان کۆرپەلە که دروست دەبێ!.

ئێستا زانست - زانیاری کۆرپەلە ناسیی - دەریخستوه، کاتیك پیاو له گەڵ ئافرهت دا جووت دەبێ، قه باره ی ئاوه که ی نیزیکه ی سانتیمه تر سیجایه ک (اسم) دەبێ و، پینجسه د ملیۆن (۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰) زیندەوهری گچکه ی تێدایه و، هەر ئاوه که خۆی بریتیه لهو زیندەوهره گچکانه که پێیان دەگوتری: (الْحَيَوَانَاتِ الْمَتَوَيَّة)، زیندەوهره تۆوییه کان، به مه زهنده ژماره یان ئەوهنده که متریان زیاتر ده بێ، ئنجا یه کیك لهو زیندەوهره گچکانه، یه کیك لهو (حیمن) انه له گەڵ زیندەوهریکدا که له نێو ئاوی ئافرهت دایه و، پێی ده گوتری: هێلکۆله (بویضة) یه کده گری و، ئەوهیه

(۱) {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْعَزْلِ، فَقَالَ: «مَا مِنْ كُلِّ الْمَاءِ يَكُونُ الْوَلَدُ، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ خَلْقَ شَيْءٍ لَمْ يَمْتَعْهُ شَيْءٌ»} أخرجه الطيالسي: ۲۱۷۵، وأحمد: ۱۱۹۰۲، ومسلم: ۱۴۳۸، وأبو يعلى: ۱۱۵۳.

که دوايي دەبیتە نوتفەو سەرەتای دروستبوونی کۆرپەلە، دوايي ئەو نوتفە (نُطْقَة) یە دەگۆرێ بۆ (عَلَقَة) خوێنپارەو، ئەویش دەگۆرێ بۆ زارجوو (مُضْغَة)، ئەویش دەگۆرێ بۆ ئیسقان و، ئیسقانه کانی بە گوشت دادەپۆشێن، دوايي خوا پاش چوار مانگ و دە شەو، رووحی بە بەردا دەکات، وەك دەفەرموی: ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ (۱۶) المؤمنون، واتە: دوايي کردمان بە دروستکراویکی دیکە، که مەبەست پێی رووح بە بەردا کردنیەتی، پێشی هەر ژیان (حیاة) ی لە بەردایە، که نوتفە یە ژیا نی لە بەردایە، بە لکو هەر ژیا ننداری تۆوییە کە ی پیاو و هیلکۆلە کە ی ئا فرەت، هەردووکیان دوو زیندەو هری زیندوون، ژیا نیان هە یە، دوايي بە هەردووکیان ژیا ننداریکی دیکە پیکدی ن، کە واتە: هەر لە سەرەتاو ه ژیا نی هە یە، بە لām رووحی تیدانیە، تا کو ئەو کاتە ی دەبیتە کۆرپەلە یە ک و هەموو ئەندامە کانی بۆ دروست دە بن، بە لām بە گچکە یی، ئنجا دوا ی ئەو ی دەبیتە مروّف و شیو ی مروّف وەر دە گری، خوا رووحی بە بەردا دە کات.

۲- ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾، ئنجا ئیمە ئەو (ئاو بە یهیزه) ه مان نیشتە جی کردو، گێراومانە لە نشینگە یە کی مە حکەمدا، (قَرَار): (مَحَلُّ الْقُرُورِ وَالْمَكْنُ)، شوینی نیشتە جی بوون و مانەو، (مَكْنٍ): الْحَالُّ وَالْمُسْتَقَرُّ فِيهِ هُوَ الْمَتَمَكِّنُ)، (مَكْنٍ) لە ئەسلدا بە مانای خاوەن پێگە یە، دیارە ئەو ئاوی لەویدا لەو نشینگە یە دا نیشتە جی دە بی، ئەو خاوەن پێگە کە یە، بە لām لیڕە دا خوا ﷻ (مَكْنٍ) ی کردو بە سیفەت بۆ نشینگە کە، نشینگە یە کی مە حکەم و خاوەن پێگە.

۳- ﴿إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾، تا کو ئەندازە یە کی زانراو، ئەمە مەبەست پێی کاتی کوتایی هاتنی تۆلداری (حەمل) ی ئا فرەتە.

۴- ﴿فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ﴾، ئنجا ئەندازە گیریمان کرد، ئیمەش باشتین ئەندازە گیریی کارین، (فَقَدَرْنَا) خویندراویشە تەو ه: (فَقَدَرْنَا) هەردووکیان بە مانای ئەندازە گیریمان کرد، ﴿فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ﴾، باشتین ئەندازە گیریی کە رین، (الْقَادِرُونَ: إِسْمٌ فَاعِلٍ مِنْ قَدَرٍ اللازمِ إِذَا كَانَ ذَا قُدْرَةٍ)، واتە: (قَادِرُونَ) ناوی بکەرە لە (قَدَرٍ) ی لازیمەو ه

هاتوه، [قَدَّرَ] واته: توانای به سهردا شكا [إِذَا كَانَ ذَا قُدْرَةٍ] ته گهر خاوهن توانا بئ، قَدَّرَ فَهُوَ قَادِرٌ توانای به سهردا شكا، ئه و تواناداره، به لَام ته گهر به (قَدَّرَ) بخوئترتته وه كه واش خوئندراوه ته وه: (فَقَدَّرْنَا) واته: ته ندازه گيريمان كرد، ئه و كاته ناوی بكه ر (إِسْم فاعل) ه كه ی ده بئته (مُقَدَّرٌ) واته: (جَعَلَ الشَّيْءَ ذَا مِقْدَارٍ مَنَاسِبٍ لِّمَا جَعَلَهُ)، واته: شته كه ی کرده خاوهن ته ندازه یه کی گونجاو له گه لّ ئه و ئامانجه دا كه بؤی دروستكراوه، (أَيَّ قَدَرْنَا الْخَلْقَ إِذِ الْقَدْرُ: الْمِقْدَارُ الْمُعَيَّنُّ الْمُضْبُوطُ)، (قَدَّرَ) بریتیه له ته ندازه یه کی دیارییکراوی کوئترؤلکراو، ئنجا كه ده فهرموئ: ﴿فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ﴾، ته گهر (قَدَّرْنَا) به مانای (توانیمان) بئ، یان به مانای (ته ندازه گيريمان كرد) بئ، به لَام: ﴿فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ﴾، له هه ردوو حالته دا، هه ر به مانای ته وه یه: ئیمه باشتین توانادارین، چونكه لیږده دا (قَادِرُونَ) ناوی بكه ره له (قَدَّرَ) ی (لازم) وه هاتوه، ته گهرنا (قَدَّرَ) حالته ی تیپه پكه ریشی هه یه: (قَدَّرَ الشَّيْءَ) واته: شته كه ی ته ندازه گیری کرد، به لَام ته گهر (قَدَّرَ) ی تیپه پكه ر (مُتَعَدِّي) بووایه، تیپه پ بؤ بهرکار، ئه و كاته ده یفه رموو: ﴿فَنِعْمَ الْمُقَدَّرُونَ﴾، به لَام (قَادِر) به مانای توانادارو خاوهن توانایه.

۵- ﴿وَلَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾، له و پوژده سزای سهخت بؤ به درؤدانه رانه، واته: به درؤدانه رانی دیداری خوا، به درؤدانه رانی توانای خوا له سهر زیندوو کردنه وه، ته وه له گه لّ ئه م سیاقه دا گونجاوه، سزای سهخت له و پوژده بؤ به درؤدانه رانی ته وه ی خوا ﴿فَلَنُظِرَّ﴾ بتوانئ زیندوو یان بکاته وه، ته وانه ی ته وه به درؤ دانه ئین، سزای سهخت بؤ یان هه یه، خواپه ك مروؤی به و هه موو قوئاغانه دا تیپه پاندبئ، چوئن ناتوانئ زیندوو ی بکاته وه؟ ته و راستیه ش كه خوا ئیمه ی چوئن خوئقاندوه؟ له زوړ شوئنی قورئان دا هاتوه، به لَام له سهره تای سووره تی (المؤمنون) دا له هه مووی به ته فسیلتر هاتوه، هه وت قوئاغانه کان هاتوون، هه روه ها له سووره تی (الحج) دا هاتوه، لیږه ش دا هاتوه، له سووره تی (الطارق) یش دا هاتوه: ﴿فَلَنُظِرَّ الْإِنْسَانَ مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝﴾ (الطارق)، هه روه ها له سووره تی (الذاریات) دا: ﴿وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصَرُونَ ۝﴾ (الذاریات)، چونكه به راستی دروستبوونی مروؤ به و قوئاغانه دا، یه كجار شتیکی مه زن و سه رسوپه ئنه ره و، نه ك هه ر موعجیزه یه، به لكو چه ندان موعجیزه ی تیدان.

مه سه له ی پینجه م و کوتایی:

خوا زهوی کردوه به به خووه نووسینه ری مروقان، به زیندوویی و به مردوویی، ههروه ها چیا سه رکه شه کانی تیدا داناون و، ئاوکی زولایشی پی نوشکردوون، بویه به درودانه رانی په یام و دیداری خوا، شایسته ی سزای سهخت و دژوارن:

خوا ده فهرموئ: ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۚ﴾ (۲۵) أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿۲۶﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوْسِيَ شِمِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿۲۷﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿۲۸﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له پینج برگه دا:

(۱) - ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا﴾، ئایا زهویمان نه کردوه به به خووه نووسینه ر؟ واته: (أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ ضَامَّةً)، یانی: ئایا زهویمان وا ئی نه کردوه به خویتانه وه بنووسینتی و، به لای خویدا کیشتان بکات؟.

(۲) - ﴿أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا﴾، زیندووان و مردووان، یانی: ههم زیندووانتان به خووهی ده نووسینتی و، به خویتانه وه شه ته ک ده دا، وه ک له باوه شتان بگری، پاتان ده کیشی بو لای خوئی، (وَأَمْوَاتًا) ههروه ها مردووه کانی ش که ده خرینه نیوی، (الطبري) ده لی: (أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتٍ أَحْيَاءِكُمْ وَأَمْوَاتِكُمْ، تَكْفِتُ أَحْيَاءِكُمْ فِي الْمَسَاكِينِ وَالْمَنَازِلِ، فَتَضْمَعُهُمْ فِيهَا وَتَجْمَعُهُمْ، وَأَمْوَاتِكُمْ فِي بُطُونِهَا فِي الْقُبُورِ، فَيُذْفَنُونَ فِيهَا).

به راستی جوانی مانا کردوه!

واته: ئایا زهویمان نه کردوه به به خووه نووسینه ری زیندووه کان و مردووه کانتان، زیندووه کانتان له خانووه ره ره کان و جیگاو ریگه یه کانی خویان دا، راده کیشی و به خوینانه وه ده نووسینتی و کویان ده کاته وه، مردووه کانی شتان له سکی و نیو هه ناوی دا، هه لده گری و، له گوهره کاندای که تییاندا ده شاردرینه وه.

(٣)- ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوْسِيَ شَمِخَتٍ﴾، ههروهها له زهویدا چهسپاوه سههرکهشهکامان داناون، (رَوَاسِي) وهك پِشتیش گوترا: سیفهتی وهسفرکراویکی قرتیندراوه، واته: (جَبَالًا رَوَاسِي) چیایه چهسپاوهکان، چونکه (رَوَاسِي) کۆی (رَاسِي)یه، واته: چهسپاو (ثَابِت)، که سیفهتی وهسفرکراویکی قرتیندراوه، که دهزانرێ، چهسپیندراوهکان له زهوی دا، که بهرز ههلهچوون، ههموو کهس دهزانێ مهبهست پێی چیایهکانن، (شَامِخَات: مُشْرِفَات أَوْ بَارِزَاتٍ أَوْ شَاهِقَاتٍ) واته: ئهوه چیاپانهی بهسهردا دهپوانن، یان ئهوه چیاپانهی بهرز ههلهچوون، یان سههرکهشن.

(٤)- ﴿وَأَسْقَيْنَكُم مَّاءً فُرَاتًا﴾، ههروهها ئاویکی شیرین و زولآلمان پیتان نوۆشکردوه، عهبدوللای کوری عههباس خوا له خۆی و بابی پازی بێ به ژماره: (٣٦٠٦٦)، (الطبري) لیهوه هیناوه گوتووویهتی: (فُرَاتًا: عَذْبًا)، ئاویکی زولآل، شیرین، که له گهروو گیرنابی.

(٥)- ﴿وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾، لهو پۆژهدا سزای سهخت بو بهدرۆدانهران، (الطبري) دهلی: (وَيَلِّ لِلْمُكَذِّبِينَ بِهَذِهِ النِّعَمِ الَّتِي أَنْعَمْتُهَا عَلَيْكُمْ، مِنْ خَلْقِي الْكَافِرِينَ بِهَا)، واته: سزای سهخت بو بهدرۆدانهرانی ئهوه چاكانهی من له گهل ئیوهم دا کردوون، له دروستکراوهکانم، ئهوانه ی پێیان سپلهن، پێیان بپروان.

له تۆره کۆمهڵایهتییهکان لهکەلتان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

عەل باپیر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

GET IT ON Google Play

Download on the App Store

عەل باپیر/ AliBapir

کەتالی

پاڤه‌پاندهی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

پاڤه‌پاندهی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

چوار کورتە سەرئە

سەرئە یە کەم: (كَفَّتْ يَكْفُتْ كَفْتًا: ضَمَّ يَضُمُّ ضَمًّا، وَجَذَبَ يَجْذِبُ جَذْبًا، وَجَمَعَ يَجْمَعُ جَمْعًا)، کە دەفەر موی: ﴿أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا﴾ (کِفَات) یانی: بە خۆیەوه نووساند، بە خۆیەوه دەنووسی، بە خۆوه نووساندن، دیسان: راکیشا، رایدەکیشی، راکیشان، هەر وهها: کۆیکردەوه، کۆیدەکاتەوه، کۆکردنەوه، هەر سی واتایەکی هەن، کەواتە: ئەمە ئاماژەیەکی زۆر ئاشکرایە بۆ هیزی راکیشان (قوة الجاذبية) ی کە لە زهوی دا هەیهو، ئەندازە ی راکیشانی زهوی، بریتیه لە یەك کیلوگرام بۆ هەر سانتیمەتر دووجایەك، واتە: پانتایی یەك سانتیمەتر دووجا، قورسای یەك کیلوگرامی لەسەرە، بۆ وینە: مانگ هیزی راکیشانی بریتیه لە هی یەك لەسەر پینچ (۵/۱) ی زهوی واتە: شتیک لەسەر زهوی پینچ کیلو بۆ لەسەر مانگ یەك کیلویە، یان کەمتریشە، بۆیش ئەو ئەندازە راکیشانی زهوی بۆ شتەکانی کە لەسەرن، ئیمە هەستی پی ناکەین، بەلام کە شتیک هەلەدەدی یەكسەر دەکەوێتەوه خوارو دیارە زهوی رایدەکیشی، (ئیسحاق نیوتن) یش کاتی خۆی سیوکی بینی لە درەختیک کەوتۆتە خوار و کەوتۆتە نیو کانیه کە، لەوهوه پرسیری بۆ دروست بوو: ئەم سیو بۆچی ناچیتە سەر و دێتە خوار؟ لەوهوه پە ی بە هیزی راکیشان برد، دوايش دەرکەوت: هیزی راکیشان نەك هەر لە زهوی دا هەیه، بەلكو هەموو گەردوونی بەیەكەوه بەستۆتەوهو، سوورانهوه ی مانگ بە دەوری زهویداو، زهوی بە دەوری خۆرداو، خۆر بە دەوری شتیکی دیکەدا، هەمووی بە هۆی هیزی راکیشانهوهیه، ئنجا راکیشانه کەش ئەگەر بەس راکیشان بووایە، هەموویانی پیکەوه دەنووساند، بەلام لەگەڵ راکیشاند، پالپۆهەنان (دَفْع) یش هەیه، بۆ وینە: کە زهوی مانگ رادەکیشی، مانگیش زهوی پال پۆهەن، ئنجا لە ئەنجامی راکیشانی زهوی بۆ مانگ و، پالپۆهەنانی مانگدا

بۆ زەوی، خولانەووی مانگ بە دەوری زەویدا پەیدا دەبێ، ھەرۆھە زەوی و خۆریش بە ھەمان شیوە، خۆرو ئەوانە دیکەش بە ھەمان شیوە.

ئەمەش ئیجازیکی عیلمییە، خوا ﷻ ئاماژە پیکردووە کە ئیوەی مرووف، چ لە ژیان دابن چ مردووبن، زەوی بە خۆیتانەووە دەگووشی و بەلای خۆیتان دا رادەکیشی.

سەرئنجی دووھم: چیاھ بەرزەکان خوا ناوی لێناون: (رَوَاسِي) واتە: چەسپاوھەکان، چونکە زانیانی زەویناسیی بۆیان دەرکەوتووە، بە مەزەندە - مەزەندەکانیش جیاگیان - لە ھەندێ سەرچاوان دا دەلی: ھەر چیاھە کە چەندە بە دەرەوھییە، چەند ھێندە لە زەوی دایە، سێ چوار ھێندە لە زەوی دایە، بەلام لە ھەندێ سەرچاوە دیکەدا بینیومە کە: دە تا کو پازدە (۱۰ - ۱۵) ھێندە لە زەوی دایە، بۆ وینە: بەرزترین چیا لە دنیا، چیا ھیمالایاھ و بەرزترین لووتکە ئو چیاھەش لووتکە ئیقریستە، کە ھەشت ھەزارو ھەشتەدو شەست و چوار (۸۸۶۴) مەتر بەرزە، واتە: دەوری نو کیلۆمەتر لە ئاستی دەریاوە، ئنجا ئەگەر نو کیلۆمەتر بەرز بێ، نو جارانی دە، یان جارانی پازدە بکە (۹۰ × ۱۰ = ۹۰ کلم) یان: (۹ × ۱۵ = ۱۳۵ کلم)، ھێندەشی لە زەوی دایە، بۆیە خوا ناوی لە چیاھەکان ناو: (رَوَاسِي) چەسپاوھەکان.

سەرئنجی سییەم: کانی و سەرچاوە و روبارەکانی ئاوی شیرین، یەکسەر پەیوەستق بە چیاھەکانەو، ھەمیشە لە قورئاندا خوا کە باسی چیاھەکانی کردبێ، باسی ئاوی شیرین و زولال و جوگەو و جوبارو کانی و سەرچاوەکانیشی کردو، لێرەش دوا ئو ھەو دەفەرمووی: ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَّاسِي شِمَخَتٍ﴾، یەکسەر دەفەرمووی: ﴿وَأَسْقَيْنَكُم مَّاءً فُرَاتًا﴾، ئاوی شیرین و زولالیشمان پێتان نو شکردو، چونکە پێشتر باسمان کرد ئاوی شیرینمان چۆن دەست دەکەوێ؟ لە ئەسڵدا ئاو ھەمووی سویرە، ئاوی زەریاھەکان ھەمووی سویرە و ئەندازەیی کەم ئاوی

شیرین ھەيە، ئەو ئاوە شیرینەش لە ئەنجامی ئەوەدا پەیدادەبێ کە تیشکی خۆر لە ئاوی ئوقیانووس و زەریایەکان دەدات و ھەلم پەیدادەبێ، ھەلمەکش با دەیھێنێ بۆ شوینە ساردەکان و ھەور دروست دەبن، ئینجا ئەگەر ھەورە کانتنجا ئەگەر متوربە بوون، بەشیوەی بەفرو باران و تەرزە ئەو ئاوە دیتەخوارو، ماددە سوپرو تفت و تالەکە لە دەریاو زەریاکەدا بەجێھێشتو، ئەوێ کراوہ بە ھەلم، ئاوە شیرین و زولالەکیەو، ئیمە ئاوی شیرینمان لە ئەنجامی ئەوەدا دەست دەکەوێ، سەرچاوەی ئاوی شیرینیش چیاہ بەرزو سەرکەشەکانن، تاکو بەرزتر بن، شوینی ساردترین ھەيەو، بەفرو باران و تەرزەیان زیاتر لێ دەبارێ، ئەو بەفرو باران و تەرزەیش کۆدەبێتوہ لە عەمبارەکانی ئەو چیاہانەداو، دوایی بەشیوەی کانی و سەرچاوە، یاخود بیرو کاریز سەر دەردیئیتوہ، کەواتە: ئاوی شیرین لەگەڵ چیاہ کاند، ھەمیشە پێکەوہ پەيوەستن.

سەرنجی چوارەم:

تیرە (قطری زەوی^۱ (۱۲،۷۴۲) کیلۆ مەترەو نیوہ تیرەکە: (۶۷۲۲) کیلۆمەترەو، بەرزترین لووتکە چیا کە (ئیفریست) ە لە چیا (ھیمالایا) بلیندییەکە: (۸۸۶۴) مەترە، واتە: نزیکیە نو (۹) کیلۆمەترەو قوولترین ئوقیانووسیش دەوری یازدە کیلۆمەتر (۱۱،۰۰۰) مەتر قوولەو، بەرزیی ئیفریست و قوولی ئوقیانووسە کە دەکاتە: دەوری بیست (۲۰) کیلۆمەتر، ئنجا ئەو بیست کیلۆمەترەش دەکاتە: (۰،۳٪) کۆی تیرە زەوی کەواتە:

ئەستووری توێکلی زەویی بە قوولایی ئوقیانووس و بەرزیی چیاہ کەنەوہ بریتیە لە: ۱۰۰۰/۳ ی کۆی تیرە زەوی و توێکڵە کە ھەمووی بیست (۲۰) کیلۆمەترەو تیرە زەویش جگە لەو بیست کیلۆمەترە، بریتیە لە: ۱۲۷۴۲ کلم - ۲۰ کلم = ۱۲۷۲۲ کلم!

(۱) پروانہ: (الأرض في القرآن الكريم) الدكتور زغلول راغب محمد النجار، ص ۲۲۵ - ۲۲۶، ط الثانية:

كەواتە: قەبارەى زەوى يەكجار گەورەيە بە بەراورد لە گەڵ قوولترین ئوقیانوس
و بەرزترین چياش!

كىشى زەوييش بە: ۶,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ (۶^{۱۸}) تەن مەزەننە كراوە.

دەرسى دووھەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە (۲۲) ئايەتى كۆتايى سوۋەتى (المرسلات) پىك دى، كە ھەموويان باسى پوژى دوايى بە گشتى و، سزاي بەدرو دانەراني پوژى دوايى و، پەرۋەردگاريتى و، تەنیا پەرستراويتى خواو، پىغەمبەرايەتى پىغەمبەران (عليهم السلام) و، پاداشتى چاكەكاراني پروادار لەلايەكى دىكەو، سزاو جەزرەبەى بەدرو دانەراني و خراپەكاران، دەكەن، لە چەند ديمەنيكى دلبزوین دا، تيشكيكى باش خراۋەتە سەر ھەر كاميان، ھەم سزاو جەزرەبەى بېپروا بەدرو دانەراني و، ھەم پاداشتى چاكەكاران و پاريزكاران و پرواداران.

لە كۆتايىشدا سەرزەنشتيكى باشى تاوانباران كراۋە، لەسەر ملكەچ نەبوونيان بو خواو، پروا نەھينانيان بە كۆتا فەرمايشتى خوا كە قورئانە.

﴿أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ (۲۹) أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ (۳۰) لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهِ (۳۱) إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ (۳۲) كَأَنَّهُ جِمَلَتٌ صُفْرٌ (۳۳) وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ (۳۴) هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ (۳۵) وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْذِرُونَ (۳۶) وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ (۳۷) هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ (۳۸) فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِدُونِ (۳۹) وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ (۴۰) إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ (۴۱) وَفَوْكِهِ مِمَّا يَشْتَهُونَ (۴۲) كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۴۳) إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۴۴) وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ (۴۵) كُلُوا وَتَمَنَعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ (۴۶) وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ (۴۷) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ (۴۸) وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ (۴۹) فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ (۵۰) ﴿

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{(لهو پۆژەدا بە بیپرواوا تاوانبارەکان دەگوتری): دەرپەرن بەخیرایی
 بچن بەرەو لای ئەو (سزای)ە ی بە درۆتان دادەنا ﴿۲۹﴾ بەرەو لای سیپەرێکی
 (دووکەلی) خاوەن سی لا، دەرپەرن ﴿۳۰﴾ نە سیپەراییه و نە (مروۆف) لە
 گرو کڵپە (ی ئاگر) دەپاریزی ﴿۳۱﴾ ئەو (ئاگری دۆزەخ)ە، بلیسە (ئاگر)ان فری
 دەدات هیندە ی کۆشکانن ﴿۳۲﴾ (بلیسەکان) وەك پەووە حوشتی زەردن ﴿۳۳﴾ سزای
 سەخت و دژوار لەو پۆژەدا بۆ بەدرۆدانەران (ی سزای خوا) ﴿۳۴﴾ ئەو پۆژیکە
 (بیپروایان) تێیدا نادوین ﴿۳۵﴾ مۆلەتیشیان نادری پۆزش بهیئەنەو ﴿۳۶﴾ لەو
 پۆژەدا سزای بیپەرزا بۆ بەدرۆدانەران (ی پۆژی قیامت) ﴿۳۷﴾ ئەمە پۆژی لێک
 ھەلاواردنە (ئە ی بیپرواینە!) تێوھو (کۆمەلگا بیپروا) پیشووە کاھان کۆکردوونەو
 ﴿۳۸﴾ ئنجا ئەگەر پیلانیکتان ھەیە (و شتیکتان لە دژم لە دەست دی) پیلانم لە
 دژ بگێرن ﴿۳۹﴾ سزای سەخت لەو پۆژەدا بۆ بەدرۆدانەران (ی سزاو پاداشتی
 خوا) ﴿۴۰﴾ بیگومان پارێزکاران لە نیو سیپەرەران و کانیی و سەرچاوان دان ﴿۴۱﴾
 ھەرۆھە میوہ (جۆراو جۆرە) کان لەوھە ئارەزووی دەکەن ﴿۴۲﴾ (پیان دەگوتری):
 بخۆن و بخۆنەو بە ئاسوودەیی و بی گرفت، بەھۆی ئەوھەو کە (لە ژیا نی
 دنیا) دەتانکرد (لە کردەوھە باش) ﴿۴۳﴾ ئیمە بەو جۆرە پاداشتی چاکەکاران
 دەدەینەوھە ﴿۴۴﴾ لەو پۆژەدا سزای سەخت و بیپەرزا بۆ بەدرۆدانەران (ی سزای
 خوا) ﴿۴۵﴾ (ئە ی بیپرواینە!) بخۆن و رابوین بەراستی تێو تاوانبارن (و سزاو
 جەزەبەتان چاوەرێیە) ﴿۴۶﴾ لەو پۆژەدا سزای دژوارو گران بۆ بەدرۆدانەران (ی
 سزاو تۆلە ی خوا) ﴿۴۷﴾ ئەگەر پیشیان بگوتری: پکووع ببەن (بۆ خوا ملکہ چ
 بن) پکووع نابەن (گەردنکە چ نابن) ﴿۴۸﴾ لەو پۆژەدا سزای سەخت و بیپەرزا بۆ
 بەدرۆدانەران (ی پەيامی خوا) ﴿۴۹﴾ ئنجا ئایا (ئەگەر برۆا بەم قورئانە نەھینن)
 دوا ی وی برۆا بە چ فەرماشتیک دین؟! ﴿۵۰﴾.

شیکردنهوهی هه‌ندیک له وشه‌کان

(أَنْطَلَقُوا): به‌خێرای بیچن، (إِنْطَلَقَ: انْحَلَّ، ذَهَبَ، مَرَّ سَرِيعًا لَا يَلْوِي عَلَى شَيْءٍ، (إِنْطَلَقَ) واته: ئازادبوو، به‌رهه‌لدابوو، ڕۆیشت، به‌خێرای ڕۆیی، به‌جۆرێک ڕۆیی ئاوڕ له‌ هیچ شتێک نه‌داوه‌ته‌وه، بۆیه (إِنْطَلَقُوا) که‌ فه‌رمانه‌ له‌ (إِنْطَلَقَ) هوه‌ هاته‌وه، به‌ (ده‌رپه‌رن) مانام لێکداوه‌ته‌وه، چونکه‌ (إِنْطَلَقَ) ئه‌وه‌یه‌ شتێک چه‌پس کرابی و پاگیرابی، دوا‌یی ڕۆی درابی و به‌خێرای بپروا، که‌ له‌ کوردیدا ئه‌وه‌ ده‌رپه‌رینی پێ ده‌لێن، یانی: به‌ شێوه‌یه‌ک که‌ ڕێک له‌ شوێنی خۆیه‌وه‌ به‌ خێرای بپروا.

(شُعَبٍ): (إِسْمٌ جَمْعُ شُعْبَةٍ: الْفَرِيقُ مِنَ الشَّيْءِ وَالطَّائِفَةُ مِنْهُ، ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ: ذِي ثَلَاثِ طَوَائِفٍ)، (شُعَبٍ): ناوی کۆی (شُعْبَة) یه، (شُعْبَة) یانی: به‌شێک له‌ شتێک، کۆمه‌لێک له‌ شتێک، که‌واته‌ که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿ظَلَّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ﴾ واته: سی‌به‌ریکی خاوه‌ن سی‌ به‌ش و، سی‌ لقی لێ‌بوونه‌وه.

(ظَلِيلٍ): (الْقَوِيُّ فِي ظِلَالِهِ، اشْتَقَّ لَهُ وَصْفٌ مِنْ اسْمِهِ، لِفَادَةِ كَمَالِهِ فِيمَا يُرَادُ مِنْهُ، مِثْلُ: لَيْلٌ أَلِيلٌ، وَشَعْرٌ شَاعِرٌ)، (ظَلِيلٍ) ئه‌وه‌یه‌ سی‌به‌ره‌که‌ی زۆر به‌هێز بی، وه‌سفێکی له‌ ناوه‌که‌ی خۆی بۆ داتا‌شراوه، تا‌کو مانای ته‌واوی ئه‌وه‌ی لێ‌ی وێستراوه، بێگه‌یه‌نی، وه‌ک ده‌گوتری: (لَيْلٌ أَلِيلٌ)، شه‌ویکی شه‌و، (وَشَعْرٌ شَاعِرٌ) شعرێکی شیعر، له‌ زمانێ کوردیش دا ئه‌وه‌ هه‌ر هه‌یه، ده‌گوتری: سارد به‌لام سارد، یان گه‌رمه‌ به‌لام گه‌رم، یان پیاویکی پیاو.

(وَلَا يُعْنِي مِنَ اللَّهِبِ): بلیسه‌ دوورنا‌خاته‌وه، یان له‌ بلیسه‌ سوودیان پێ ناگه‌یه‌نی، (الإغناء: جَعَلَ الْغَيْرَ غَنِيًّا أَي: غَيْرَ مُحْتَاجٍ فِي ذَلِكَ الْغَرَضِ)، (إِغْنَاء): ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وی دیکه‌ بێ نیاز بکری، واته: وای لێ‌که‌ی له‌و مه‌به‌سته‌دا ئاتاج نه‌بی،

(اللَّهَبُ: مَا يَرْتَفِعُ مِنَ النَّارِ كَأَنَّهُ لِسَانٌ) ئەوێ لە ئاگر بەرز دەبێتەو، بە کوردیی دەلێن: زمانێ ئاگر، بلیسە، (النَّارُ الْمُتَوَهَّجَةُ) ئاگریکی کلپە سەندوو، کە لێرەدا دەفەرموێ: (وَلَا يَغْنَى مِنَ اللَّهِ) واتە: ئەو سێبەرە لەو ئاگرە کلپە سەندووییە، سوودیان پێناگەین، چونکە سێبەرەکە هی دوو کەلە.

(شَرَرٌ): (الشَّرَرُ: اسْمٌ جَمْعٍ شَرَرَةٍ: الْقِطْعَةُ الْمُشْتَعِلَةُ يَذْفَعُهَا لَهَبُ النَّارِ فِي الْهَوَاءِ)، (شَرَرٌ): ناوی کۆی (شَرَرَةٍ)یە، (شَرَرَةٍ) پارچە ئاگریکی داگیرساو، بلیسە ئاگر فری دەدات بە هەوادا، ئاگر ئەگەر زۆر بێرەزاو گەورە بێ، بلیسە ئاگر فری دەدات، هەر لە ئەنجامی ئەوێش دا، ئاگر لە شوینیکیەو بۆ شوینیکی دیکە دەگوازیێتەو، چونکە ئاگرە کە کە زۆر بەهێزە و پارچە فری دەدات، سەرەنجام بلیسە ئاگر لە شوینیکیەو دەپوا بۆ شوینیکی دیکەو، ئاگرە کە بەو شیوەیە تەشەنە دەکات و دەتەنێتەو.

(كَالْقَصْرِ): (الْقَصْرُ: الْبِنَاءُ الْعَالِي، وَالْقَصْرُ: الْقُصُورُ)، (قَصْرٌ): بە کۆشک و خانووی بەرز دەگوترێ، ئنجا مادام (أَل)ی ناساندنی لەسەرە، مەبەست پێی جینسە واتە: کۆشکەکان.

(جَمَلَتْ صُفْرٌ): بە (جِمَالَات)یش خوێندراوەتەو، (جِمَالَات: جَمْعُ جِمَالَةٍ، وَهِيَ اسْمٌ جَمْعٍ طَائِفَةٍ مِنَ الْجِمَالِ)، (جِمَالَاتٌ صُفْرٌ) کۆی (جِمَالَةٍ)یەو، ئەویش ناوی کۆیە بۆ کۆمەڵێک لە حوشتیان، (جَمَل) واتە: حوشترو (جِمَال) کۆیە کە یەتی، (جِمَالَةٍ)ش کۆی کۆیە، (جِمَالَات)یش دەبێتە کۆی کۆی کۆ.

بێگومان: (جَمَلَتْ صُفْرٌ) دەبێتە سێفەت بۆ ئەو ئاگرە، وەك پەوێ حوشتریکی زەرد، یان پەوێ حوشتریکی پەش، کە دەپۆن ئەو ئاگرە ئاوا بلیسە دەستێتی، (صُفْرٌ) یش کۆی (أَصْفَر)ە واتە: زەرد، مادام (جِمَال) کۆیە دەبێ سێفەتە کەشی کۆ بێ (جَمَلَتْ صُفْرٌ) واتە: حوشترازی زەرد.

(هَيْنَأُ): (هَنَأَ الطَّعَامُ الرَّجْلَ: سَاغَ وَلَذَّ لَهُ، وَهَنَأَ لَهُ الطَّعَامُ: سَاغَ وَلَذَّ لَهُ)، (هَنَأَ الطَّعَامُ الرَّجْلَ) پیاوہ کہ خواردنہ کہی، وہ گیانی کہوت، یان له ززهقی لیکرد، پیی خوشبوو، به ئاسانی له گهرووی چۆته خوار، (وَهْنَأَ لَهُ الطَّعَامُ) دیسان هه مان مانای هه یه واته: خواردنہ کهی پیخوش بوو، به ئاسانی له گهرووی چووہ خوار، له کوردهواری دا ده لێن: نووشی گیانت بی، (هَيْنَأُ لَكَ) واته: ئه و خواردنہ به ئاسانی له گهرووت بچیته خوارو، دواییش ده رهاویشتهی خراپی نه بی، که پیی نه خوش و نه ساغ بی.

(وَتَمَنَعُوا): (الْمَتَاعُ: كُلُّ مَا يُنْتَفَعُ بِهِ، مَتَّعَ بِكَذَا: دَامَ لَهُ مَا يَسْتَمِدُّهُ مِنْهُ)، (مَتَاع): هه ر شتیکه به هره ی لی وه ربگیری، (مَتَّعَ بِكَذَا) واته: به هره وه رگرتنی له و شته ی بو به ردهوام بوو، که واته: (مَتَّعُوا) واته: به هره وه ربگرن، رابوین، چیژ وه ربگرن.

(أَرْكَعُوا): (بِجَنَةِ رُكُوعٍ، رَكَعَ: انْحَنَى، سَوَاءٌ مَسَّتْ رُكْبَتَاهُ الْأَرْضَ أَمْ لَا)، (رَكَعَ): یانی: چه مایه وه، ئنجا چ ئه ژنویه کانی بگه نه زهوی، چ نه گه نه زهوی، ئه گه ر بگه نه زهوی پیی ده گوتری: (سُجُودَ): کړنووش، ئه گه ر نه شگه نه زهوی، هه ر چه مانه وه ی پی ده لێن، که واته: (رُكُوعَ) به مانای (سَجْدَة) ش دی، (رُكُوعَ) واته: چه مانه وه بی ئه وه ی ئه ژنویه کانی بگه نه زهوی، ئه گه ر ئه ژنویه کانیش بگه نه زهوی هه ر وشه ی (رُكُوعَ) ی بو به کارده هیئری، به لām (سُجُودَ) له زاراوه ی شه رعییدا ته نیا حاله تیکه مروؤف نیو چاوان و هه ردوو له پی ده ست و هه ردوو ئه ژنوی هه ردوو پییه کانی واته: هه ر حه وت ئه ندامه که ی له سه ر زهوی بن، ئه گه رنا (سُجُودَ) یش له رووی زمانه وانیه وه به مانای چه مینه وه نوشتانه وه، به مانای سلّو لیکردنیش دی، (أَرْكَعُوا) وه ک چۆن ئه و مانا رواله تییه ی هه یه، مانای مه عنه ویشی هه یه، واته: ملکه چ بوو، خو ی به که م گرت، هه روه ک (رُكُوعَ) به مانای رکووعی نیو نوژیژیش به کاردی.

مانای گشتیی نایه تکان

به ریـزان!

خوا په روه ردگار له کوټایی ټهم سووپه ته موباره کهدا، پرو ده کاته بیپروا به درودانه رکان، ټایا چپیان به درو داناوه؟ پروژی دوايي به تایبته، چونکه ټهم سووپه ته به زوړی باسی پروژی دوايیه، به هه ردوو قوناغی ناخیر زه مان و، زیندوو کرانه ووهو سزاو پاداشت دانه ووهو.

هه روه ها پیغه مبهري خویان به درو داناوهو، فهرمایشتی خویان به درو

داناوهو، په یامی خویان به گشتیی به درو داناوه، ده فهرموئ: ﴿أُطْلِقُوا إِلَى مَا كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ ده رپه پڼ پرؤن به رهو ټه وهی به درو ټان داده نا، ﴿أُطْلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ﴾، ده رپه پڼ به خیرایی پرؤن به رهو سیبه ریکی خاوه ن سئ لا، (شُعَب) کوئ (شُعْبَة) یهو، به به شیک له شتیک، یان لقیك له شتیک، یان کومه لیک له شتیک، ده گوټری، واته: ټهو سیبه ره هینده گه وره یه، بوته سئ به ش، که سیبه ره که ش هی دووکه له، وهک له سووپه تی (الواقعة) دا ده فهرموئ: ﴿وَضَلَّ مِنْ يَحْمُومٍ ٤٣﴾، واته: سیبه ریك له دووکه ل، ټنجا هر دووکه لیکش نا، به لکو دووکه لیکي ره ش، دووکه ل هه یه په نگه مه یلهو بوړ بی، به لام ټهو دووکه له ی له سووپه تی (الواقعة) دا ده فهرموئ: ﴿وَضَلَّ مِنْ يَحْمُومٍ ٤٣﴾، واته: (مِنْ دُخَانٍ أَسْوَدَ) له دووکه لیکي ره ش.

ټنجا خوا ده فهرموئ: به خیرایی بچن، ده رپه پڼ به رهو سیبه ریکی خاوه ن سئ به ش، سئ لا، ﴿لَا ظِلِّ وَلَا يَنْفَعُ مِنَ النَّارِ﴾، ټهو سیبه ره نه فیټکایه تی تی دایه، نه سوود ده گه یه نئ له بلیسه ی ناگر، واته: ټهو نه فیټکایه تی تی دای و مروق له ژیریدا بتوانی پشوو بدات، یاخود گهرمایي بلیسه ی ناگر له مروق دور بخته ووه.

﴿إِنَّمَا تَرْمِي بِشَكْرِ كَالْقَصْرِ﴾، ئەو ئاگرەي دۆزەخ، پارچە ئاگران، بلیسان فری دەدات، (كَالْقَصْرِ) وەك كۆشكان وان، وەك خانووی بەرز وان، ﴿كَأَنَّهُ جَمَلٌ صَفَرٌ﴾، ئەو پارچانەي فریيان دەدات، بە دواي یەك دا دین و وەك پەوە حوشتی زەرد وان، هەندیکیش گوتووایانە: (صَفَرٌ) هەرچەندە کۆی (أَصْفَر) هەو بە پروالەت یانی: حوشتە زەردەکان، کۆمەلیك حوشتی زەرد، بەلام عەرەب وشەي (صَفَر) یان بەکارهیناوە بە مانای (سود) کە (صَفَر) کۆی (أَصْفَر) و (سود) یش کۆی (أَسود) ه، واتە: حوشتە پەشەکان.

وشەي (جَمَالَة) خویندراویشەتەو: (جَمَالَات)، (جَمَالَات) کۆی (جَمَالَة) یەو، ئەویش کۆی (جَمَال) ه، واتە: حوشتەکان، کە کۆی (جَمَل) ه، (جَمَالَة) واتە: کۆمەلیك حوشت، ئەگەر (جَمَالَات) یش بێ، دەبێتە کۆی کۆی کۆ.

﴿وَلَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾، لەو پۆژەدا سزای سەخت بۆ درۆدانەران، واتە: بەدرۆدانەران سزاو پاداشتیك کە خوا دایناون بۆ بیپروایانی خراپەکارو، پرواداران چاکەکار.

﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ﴾، ئەمپۆ پۆژیكە تێیدا نادوین، قسە ناکەن، ﴿وَلَا يُؤْدِنُ لَهُمْ فِعْلٌ نَدْرُونَ﴾، مۆلەتیشیان نادری، پۆزش بێننەو، ئنجا لیڕەدا دەفەرموی: ﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ﴾، ئەمپۆ پۆژیكە گۆ ناکەن، قسە ناکەن، نابێژن، نادوین، ئەدی چۆن خوا ﷻ لە شوینی دیکە قسەکردنیاں لی دەگێڕیتەو لە بیپروایەکان؟ دوايی باسی دەکەین کە پۆژی دوايی، قۆناغ قۆناغە، لە قۆناغیکدا نادوین و لە قۆناغیکدا دەدوین، لە قۆناغیکدا پرسیار ناکەن و، لە قۆناغیکدا پرسیار دەکەن، خوا ﷻ کە بە تەعبیری جوړاو جوړ باسی ئەو پۆژە دەکات، لەبەر ئەوەیە کە دیمەنی جوړاو جوړو حالەت و قۆناغی جوړاو جوړی تێدان و، یەك شت نیە، تاكو بە یەك وەسف، پێناسە بکری، بەلکو پۆژیكە پروادای زۆری تێدان و، قۆناغی زۆری تێدان، وەك عەبدوللای کوری عەبباس (خوا لە خووی و بابی رازی بێ) کاتیك لەو بارەو پرسیاری لێکراوە، ئاوی گوتەو.

هەر وهه ها که ده فەرموی: ﴿وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْزِدُونَ﴾، مۆلەتیشیان نادری پۆزش بێننه وه، ئەمیش دیسان له هەندێک مه قامدا خواى پەروەردگار لییان ده گیرێته وه: ﴿فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ۱۱ غافر، واته: دا ئمان نا به گوناحه کانی خۆمان دا، ئایا هیچ ری ههیه بو ده رچوون؟ له وی دان به هه له ی خۆیاندا دین و، ئەوهش جوړیکه له پۆزش هینانه وه، به لام وه ک دوایی باسی ده کهین، ئەوان له دۆزه خ دا، دان به هه له ی خۆیاندا دین!

لیرهش خوا ده فەرموی: مۆلەت نادرین له کاتی سزاو پاداشت دانه وه دا، پۆزش بێننه وه، یاخود: مۆلەت نادرین پۆزشیک بهیننه وه، که بێته هوی ده رباز بوونیان، ئەوهش پۆزشیکه دواى ئەوهی چوونه نیو دۆزه خه وه، پۆزش دیننه وه وه ده پارێننه وه وه داوا ده کهن، ئەوهش بایى فلسیکه وه، پۆزشیک نیه به هره ی لیوه ربگرن و، دادیکیان بداو سوودیکیان پی بگهیه نی.

﴿وَبَلَّغْ يَوْمَئِذٍ الْمَكْذِبِينَ﴾، له و رۆژدا سزای سهخت و بیرهزا بو به درۆدانه ران، واته: به درۆدانه رانی رۆژی دواى، به درۆدانه رانی په یامی خوا، پیغه مبه ری خوا ﷻ.

﴿هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْتُمْ وَالْأَوَّلِينَ﴾، ئەمڕۆ رۆژی لیکه له لواردن و لیک جیا کردنه وه یه، ئیوه و پێشووه کامان هه مووتان پیکه وه کۆکردوونه وه، لیره دا پرووی دواندن له بێ پروایه کانی ئۆممه تی پیغه مبه ره ﷻ واته: ئەوانه ی له سه ر پیغه مبه ری خاتهم ﷻ حیسابن! به لام بێ پروان، چونکه مرۆفایه تی دواى هاتنی پیغه مبه ری خاتهم ﷻ هه مووی له سه ر میلایکی ویه، واته: هه موو مرۆفایه تی به ئۆممه تی موحه ممه د ﷻ داده نری، و ئەویش دوو جوړه:

أ- ئۆممه تی وه لامد ره وه، که بروادارانن و وه لامی پیغه مبه ریان ﷻ داوه ته وه وه به دهم بانگه وازه که یه وه هاتوون و بروایان پیهیناوه.

ب- ئۆممه تی وه لام نه د ره وه، که بریتین له هه موو ئەوانه ی په یامی پیغه مبه ری خاتهمیان ﷻ پێگه یشتوه، به لام وه لامیان نه داوه ته وه وه بروایان پیه هیناوه، ئنجا لیره

که ده فەرموی: ﴿ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ ﴾، راناوی ئیوه (گم) ده چیتەوه بو تیکرای مروڤه دوینراوه کان به هەردووک جوړه که یانهوه، هەموو ئەوانه ی که وتوونه دواي هاتنی پیغه مبهری خاتەم ﷺ، ﴿ وَالْأَوَّلِينَ ﴾، پیشووه کانیش، یانی: بیپروایانی ئۆممەتانی پیشوومان، هەمووتان پیکهوه کو کردوونهوه، ﴿ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِدُون ﴾، ئنجا ئەگەر پیلانیك و فیلیکتان هەیه، تەگبیریکتان له دەست دی، پیلانم له دژ بگێرن، نەخشەیهك له دژی من دا بنین، ئایا هیچتان له دەست دی؟ ﴿ وَبَلْ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴾، لەو پۆژەدا سزای سەخت و بێرەزا بو بە درۆدانەران (ی پەيامی خواو، پیغه مبهرای خواو، دیداری خوا)، ئەمە باسی سزای بیپروایان بوو، ئەو ئازارو سزایە ی چاوه پریان دەکات، لەو پۆژەدا که پۆژی دوايیه، تووشی چ نەهامەتی و مەینەتییهك دین!!.

ئنجا دیتە سەر باسی پاداشتی پارێزکاران، ده فەرموی: ﴿ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴾، بە دلنایای پارێزکاران، ئەوانه ی له دنیا دا خویان پاراستوه له شیرك و کوفرو نیفاق، هەروەها خویان پاراستوه له گوناھه گەورەکان، خو پارێزەران (متقین) هەمووی دەگریتهوه.

و هەك دوايی باسی دەكەم که هەندیک له زانایانی ئەشعەری مەشرەب و، زانایانی دیکه ی ئیعتیزال مەشرەب، لەو بارهوه کێشه و مشت و مریان بووه: (مُعْتَزِلَة) گوتوو یانه: (المتقین) واتە: ئەوانه ی خویان له هەموو جوړه گوناھیک دەپاریزن، واتە: هەر کەسێك خو ی له هەموو گوناھان نەپاریزی، ناچیتە بەهەشت، مەبەستیان ئەوه بووه.

(أشاعرة)ش گوتوو یانه: مەبەست له (متقین) لێره دا خو پارێزەران له شیرك و کوفرو نیفاقه، واتە: دەگونجی مروڤ گوناھ ی گەورەشی هەبن و بچیتە بەهەشت، دوايی ئیمە لەو بارهوه قسە ی خو مان دەکەین و، له راستییدا ئەم دوو رایه هەردوویکیان هەلەن و، یهکیان تێپەراندن (إِخْرَاط) ی تێدایه، که رای (مُعْتَزِلَة) یه و دەلین: دەبی مروڤ خو ی له هەموو گوناھیک بپاریزی، ئنجا دەچیتە بەهەشت، بەلام ئەوه مەرج نیه.

هەرۋەھا (أشاعرة) ش كە دەلّین: هەر كەسّى خۆى لە كوفرو شيرك و نىفاق بپاريزى، بە پاريزكار لە قەلەم دەدرى و دەچىتە بەهەشت، ئەمەش كەمتەرخەمىي (تغريط) و كەم و كورتىيە، يانى: دوو رايەكان يەكيان تىپەپاندن و، يەكيان بە زايەدانى هەيە، دوايى لەو بارەو وەردتر قسە دەكەين، گەنگ ئەو هەيە خوا دەفەرموى: خۆپاريزەران، يانى: ئەوانەى لە دنيا دا خۆيان پاراستو، خۆيان پاراستو لە هەر شتێك كە خوا پىي ناخۆشە، ئنجا خوا وەك چۆن كوفرو شيرك و نىفاق و ئىلحادى پىي ناخۆشە، بە هەمان شىو: پىشى ناخۆشە ئەركەكانىشى بچوئىزىن و قەدەغەكانىشى بشكۆئىزىن، كەواتە: دەبىي خۆيان لەوانىش پاراستى، بەلام ئايا وايە: هەر كەسّى يەك گوناخى كرد، ئيمانى هەلبەشەيتتەو، پىناسەى كوفرى بەسەردابى و، سەرەنجام شايستەى چوونە دۆزەخ بى، وەك (معتزلة و قدرية) گوتوويانە؟، بە دلّيايى نەخىر، بەلام ئايا واشە كە گوناخ و تاوان و لادان و خراپە، زيان بە ئيمان نەگەيەنن، وەك (مرجئة) گوتوويانەو، هەندىك لە ئەشعەرىيەكانىش بەلای بىروكەى (إرجاء) دا شكاونەو، بە دلّيايى ئەويش وانى، گوناخ زيان بە ئيمان دەگەيەنئى، بەلام ئيمان بە هەموو گوناخىك هەلناوەشيتتەو، بەلام گوناخىك كە لە زاتى خۆى دا كوفرو شيرك و نىفاق بى، ئيمانى پىي هەلدەوەشيتتەو، كەواتە: ئەو بىروكەيەى ئىستا دەلّيم لەو هەو سەرچاوەى گرتو، لە چۆنيەتیی پىناسەو سەرنجدانى گوناھان، ئايا گوناھو تاوان چيەو، دەرھاويشتەكەى چيە؟ لەويوش ئەو بىروكەيە سەرچاوە دەگرئى، كە ئايا پاريزكاران كىن؟

ئنجا خوا دەفەرموى: بە دلّيايى پاريزكاران ئەوانەى خۆيان پاراستو لە دنيا دا لە هەر شتێك خوا پىي ناخۆشە، ﴿فِي ظِلِّلٍ وَعُيُونٍ﴾، لە سىبەرەكان دان و لە سەرچاوەكاندان، واتە: لە شوپىك دان و لەو باخانەدان كە هەمووى سىبەرەو، هەموويشى كانىي و سەرچاوەو جوگەو جوبارە، ﴿وَفَوْكِهِ مِمَّا يَشْتَهُونَ﴾، هەرۋەھا لە ئىو ميوەجاتىك دان لەو هەي ئارەزووى دەكەن، (فَوَاكِهِ) كۆى (فَاكِهِة)

یە، ئەویش واتە: میوه، (فَوَاكِه) ییش میوه کان، هەموو جوړه کانی میوه، بەلام
 لەوهی خۆیان ئاره زووی دەکەن، هەر میوه یەك ئاره زووی بکەن، لایهتی، وهك
 له سوورەتی (الزخرف) دا خوا دەفەرموی: ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ
 الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (۷۱) واتە: لەو بەهەشەدا هەیه، هەر
 شتێك نەفسەکان ئاره زووی بکەن و، چاوه کان چێژی لێوه ربگرن و، ئێوهش بە
 هەمیشەیی تێیدا دەمێننەوه.

﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (پێیان دەگوێری: بخۆن و بخۆنەوه بە
 ئاسوودەیی و بەبێ گرفت، بەهۆی ئەوهوه که دەتانکرد.

(هَنِيئًا):

أ- دەگونجی مەبەست پێی ئەوهبێ که خواردنەکه بە ئاسایی بخوری و چێژی
 لێوه ربگیری، بە سێنایی لە گەروو بچێتە خوار.

ب- واتایەکی دیکە ئهوهیه له: ئەو خواردن و خواردنەوهیهی بەهرە لێوه رده گرن،
 دوايی هیچ شۆینەواری خراپی نابێ، خواردنێك نابێ دوايی دەرھاویشتهی خراپی بێ.

ج- مەبەست پێی نەبوونی ناره‌حه‌تی دانانی میزو پاشەرۆکه، ئەو واتایەشی هەر
 لێوه رده گیری، که‌واته: پێیان دەگوێری: بخۆن و بخۆنەوه نوۆشی گیانتان بێ، بەهۆی
 ئەوهوه که دەتانکرد.

﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾، تێمه بهو شیوهیه پاداشتی چاکه کاران دەدەینەوه،
 واتە: بهو شیوه پاداشتدانه‌وه‌یهی باسمانکرد، ئاوا پاداشتی چاکه کاران دەدەینەوه،
 چاکه کاریش که‌سێکه:

۱- لەزاتی خۆی دا چاک بێ.

۲- پاشان په‌یوه‌ندییه‌کی باشی له‌گه‌ڵ خوادا هه‌بێ.

۳- دوايي مامه له يه کي باشي له گه ل خه لک دا هه بئ، به لئ چاکه کار (مُحْسِن) که به (مُحْسِنِينَ) کوډه کړي ته وه، ته وه يه له زاتي خوئ دا چاک بئ، ته گهر له خودي خوئدا چاک نه بئ، په يوه ندييه کي باشي له گه ل خوادا نابئ و، به نديايه تيبه کي باش بو خوا ناکات: (الْإِحْسَانُ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ)، (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۵۰، ومسلم: ۹)، ده بئ مروؤف له زاتي خوئدا خاوه ني تيروانين و بوونناسييه کي راست بئ، خاوه ني ئيمان و عه قيده يه کي ساغ، ئنجا ده توانئ که له گه ل خوادا مامه له يه کي راست و دروستي بئ، به نديايه تيبه کي باش بو خوا بکات، دواي ته وه ش که به نديايه تيبه کي باش بو خوا ده کات، ئنجا ده توانئ مامه له يه کي چاک له گه ل به نده کاني خوا و له گه ل ده وروبه ري دا بکات، که واته: ټيمه ناوا پاداشتي چاکه کاران ده ده ينه وه، ياني: ته وانه ي له خودي خوئاندا چاکن و په يوه ندييان له گه ل خوادا باشه و، به نديايه تيبه کي باش و چاک و ساغ بو خوا ده کهن، له گه ل خه لکيشدا مامه له يه کي راست و دروست و شه رعيانه ده کهن، ﴿وَبَلِّغْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ له و روژه دا سزاي سه خت و بپره زا بو به دروډانه ران، ئنجا ته گهر مروؤف به راورد بکات له نيوان سزاي کافره کان دا، که هه مووي ناگرو دووکه له و بليسه يه و، پاداشتي پروادارندا که هه مووي سايه و سيپه رو کاني و کانياو ميوه و خو شيه، جياوازيه کي زور گه وړه ده بينئ.

﴿كُلُوا وَتَمَنَعُوا فَلْيَا إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ﴾ له کوټاييدا خوا ﷺ رو له بيروايه کان و تاوانباره کان ده کات و ده فهرموئ: که ميک بخوئ و رابويړن به دلنيايي ټيوه تاوانبارن، واته: له و ژيانه کورته دنيايه دا، خواردنه که تان و رابواردن و چيژ و هرگرته که تان، ماوه يه کي که مه و، خوا ﷺ بو تافیکردنه وه بواري پيداون، ﴿إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ﴾ به دلنيايي ټيوه تاوانبارن، که واته: دلنيابن! وه ک به رزه کي بانان بوئ ده رنچن و، سزاي ته و تاوانبارييه تان و هرده گرته وه، به لام ټيستا خوا ده رفعت و مه وداي داون، به که يفي خوټان چي ده خوئ، بخوئ، پاک و پيس، هه لال و هه رام، ﴿وَتَمَنَعُوا﴾ هه روه ها رابويړن، چوئ راده بوړن به هه لالي يان به هه پامي، چوئ چيژ و هرده گرن، به لام گرنه گره يه هه مووي که مه، هه م خواردنه که و هه م رابواردنه که ش که مه و، له ماوه يه کي که م دايه.

﴿وَلِیُّ یَوْمَیْذٍ لِّلْمُكْذِبِیْنَ﴾، لهو پۆژهدا سزای سهخت و بیرهزا بۆ به درۆدانه ران
(ی سزای خوا، پاداشتی خوا، دیداری خوا، پۆژی دوایی).

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَزْكَوْا لَا یَرْکُوعُونَ﴾، هەر کاتیش پێیان بگوتری: رکوع بهن،
رکوع نابهن، وشه ی (رکوع) هەرچهنده ئیمه که له زمانی کوردیی دا به کاری
دینین، هەر ئهو رکوعه یه که له نوێژدایه، به لām له ئەسلی زمانی عەرهبیی
دا، وشه ی (رُکُوع) چه مینه وه یه کیک له واتایه کانیه تی، چه مانه وه (إنحاء) یش له
نوێژدا یه کیکه له پایه کانی نوێژو، هیچ نوێژی ک به بی رکوع وه به رناکه وی، وه ک
چۆن به بی کرنووش (سُجُود) به به رناکه وی و، به بی راوه ستان و خویندنی قورئان
به پیوه، وه به رناکه وی و، به بی خویندنی ته حیات وه به رناکه وی، ئه وانه هه موویان
پایه ی نوێژن، (رُکُوع) له زمانی کوردیی دا واته: چه مینه وه (إنحاء) ئه ویش ئه وه یه
که مروّف له نیوه راستی دا بچه میته وه، به لām ئیوچاوانی و دهستی و ئه ژنوی
نه گه نه زه وی، ئه گه رنا پیی ده گوتری: کرنووش (سُجُود)، به لām له زمانی عەرهبیی
دا، وه ک چۆن ئهو پایه یه ی نوێژ ده گرێته وه، که بریتیه له چه مینه وه، به هه مان
شیوه مانای سه جد ه د ده گرێته وه، هه روه ها مانای ملکه چییش ده گرێته وه،
هه رچهنده له کوردیی دا وشه ی (چه مینه وه) به مانای ملکه چییش به کاردی،
ده گوتری: فلانک ه س ناچه میته وه، واته: مل نه وی ناکات، ته سلیم نابی، زه بوونی
ده رنا بری، به لām وشه ی (رُکُوع) ئه گه ر هه ر بیژه عه رهبیه که ی به کار به ی نری،
خه لک به و واتایه لی تیده گات که پایه یه که له پایه کانی نوێژ، به لām وشه ی
(رُکُوع) له زمانی عه رهبیه دا گرنگه ئیمه بزاین: وی پرای واتا رواله تییه که ی، واتایه ی
مه عنه ویشی هه یه، به لکو جار ی وایه واتا مه عنه ویه که ی به هیژتره له واتا
رواله تییه که ی، لی ره ش دا به دلنایای مانا مه عنه ویه که ی مه به سته، واته: ئه گه ر
پێیان بگوتری: ملکه چ بن بۆ خوا، بچه میته وه بۆ خوا، له به رده م خوا دا خۆتان
به که م بگرن، خۆیان به که م ناگرن و ملکه چ نابن بۆ خوا، به پله ی یه که م
مه به ست پیی ئه وه یه، ئنجا له نیو مانای ملکه چ بوون و چه مینه وه دا بۆ خوا،

رکوعیش ههیهو، یه کیك له پایه کانی نوژییش بریتیه له رکوع بردن، یانی: رکوع بردن، به شیكه له واتای گشتی وشه ی (رکوع) که لیڤه دا به کارهاتوه.

﴿وَيْلٌ يَوْمَذِ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ لهو پۆژه دا سزای سهخت بۆ به درۆدانه ران، به درۆدانه رانی سزاو پاداشتی خوا، به درۆدانه رانی پۆژی دوا یی، به درۆدانه رانی په یامی خوا، هه مووی ده گرێته وه.

له کو تاییدا ده فهرمو ی: ﴿فَإِنِّي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُ﴾ له دوا ی وی (له دوا ی قورئان، مسوگر پاناوه که بۆ قورئان ده چیته وه هه چهنده باسی نه کراوه)، بپروا به چ فهرماشتیک دین؟ واته: ته گهر بپروا به قورئان نه هینن، که تاکه موعجیزه ی پیغه مبه ری خاته مه ﷺ بۆ ئیسپاتی پیغه مبه رایه تییه که ی، وه ک پشتر باس مان کردوه و ئه و دوو ئایه ته ی سووره تی (العنکبوت) زۆر به ئاشکرا ده یگه یه نن، که خوا ده فهرمو ی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِيَّاكَ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةٍ وَذِكْرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾﴾ واته: گو تیان: ده بووایه نیشانه کانی له پهروه ردگاریه وه بۆ دابه زن (واته: موعجیزه کانی وه ک هی پیغه مبه رانی پیشوو، خوا ده فهرمو ی: ئه ی موحه ممه د ﷺ)، بل ی: نیشانه و موعجیزه کان ته نیا له لایه ن خوا وه ن و، من ته نیا ترسی نه ری کی پروو و ئاشکرام، ئایا بۆ ئه وان به س نیه که ئیمه کتیی کمان دابه زاندو ته سه رت به سه ریان دا ده خویندری ته وه، به دلنای یی له وه دا (له و کتیه دا که به سه ریان دا ده خویندری ته وه) به زه یی (خوا) و بیرخه ره وه هه یه، بۆ کو مه ئیک بروا بینن.

کو مه ئیک بیان ه و ی بروا بینن، قورئان به سه به لگه و موعجیزه ی راستی موحه ممه د ﷺ ب ی و، که سانیکیش له ئیمان هینان نه خه فتین و نه یانه و ی ئیمان بینن، ته گهر دنیا پر ب ی له به لگه و موعجیزه، هه ر ئیمان نا هینن، بۆیه خوا ده فهرمو ی: ﴿فَإِنِّي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُ﴾ له دوا ی قورئان به چ فهرماشتیک

بروا دینن؟ واته: ئەم قورئانه بهرزو مهزنه، دوا دواندن و فهرمایشتی خوایه بو
 مروّقایه‌تی، ئەم قورئانه پره له نهینیه‌کانی که له گهردوون دا هه‌ن و، مروّ
 پێویستی پێیان هه‌یه بیانزانن، وه‌ك ده‌فهرموو: ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (۶) الفرقان، واته: بلی ئەو که‌سه
 دایه‌زاندوه که نهینیی نێو ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌زانن، بێگومان ئەو لێ‌بوردی
 به‌به‌زه‌یه، ئەم قورئانه پره له نوورو خێرو به‌ره‌که‌ت، ئە‌گەر برّوا به‌م قورئان
 و به‌م فه‌رمایشته نه‌هینن، له‌ دوا‌ی وی، له‌سه‌ر بناغه‌ی چ فه‌رمایشتیک برّوادینن؟
 خوا له‌ دوا‌ی قورئان، هیچ فه‌رمایشتی دیکه له‌گه‌ڵ مروّقایه‌تی ناکات، قورئان
 دوا فه‌رمایشتی خوا بووه له‌گه‌ڵ مروّقایه‌تی دا کردوو‌یه‌تی، که‌واته: ئە‌گەر له‌سه‌ر
 بناغه‌ی ئەم قورئانه برّوانه‌هینن، مانای وایه هه‌ر نایانه‌وی برّوابینن و، له‌ برّوا
 هینان ناخه‌فتین و مه‌به‌ستیان نیه.

خوا به‌ لوتف و که‌رهمی خو‌ی، ئیمه له‌و که‌سانه بگێڕی که له‌سه‌ر بناغه‌ی
 ئەم فه‌رمایشته‌ی خوا، ئەم کو‌تا فه‌رمایشته‌ی خوا، باشت‌ترین و قوول‌ترین و پاست‌ترین
 و چاک‌ترین ئیمان بێنن، تا‌کو هه‌م له‌ دنیا‌دا سه‌ر به‌رزو سه‌رفراز بین و، هه‌م
 له‌ دوا‌رۆژیش دا به‌خته‌وه‌ربین و به‌ دیداری خوا‌ی په‌روه‌ردگار شاد بین.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یەكەم:

لە قیامەتدا بە بێپروایان دەگووترێ: بە خێرای بەرهو ئەو سزایە بچن، دەرپەرن، کە بە درۆتان دادەنا، دووکه ئێک کە سیبەرێکی سێ لقی هەیە، نە فینکایی تێدایەو نە گرو گڵپە ی ئاگر دەگیرێتەو، پارچە بلیسە ی وەك کۆشکان فرێ دەدا، کە شیوە ی پەو حوشتی زەرد دەکەن، بۆیە سزای سەخت و دژوار بۆ بەدرۆدانە رانی قیامەت:

خو دەفه رموی: ﴿أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ (٢٩) ﴿أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي تِلْثِ شَعْبٍ﴾ (٣٠) ﴿لَا ظِلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِّ﴾ (٣١) ﴿إِنَّمَا تَرَىٰ بِشَكْرِ كَالْقَصْرِ﴾ (٣٢) ﴿كَأَنَّهُ جُمُلَتِ صَفْرٌ﴾ (٣٣) ﴿وَلَّيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ (٣٤).

شیکردنەو ی ئەم ئایەتانە، لە شەش برگەدا:

(١)- ﴿أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾، پاكەن و دەرپەرن بەرهو لای ئەو ی بە درۆتان دادەنا، (طَلَقٌ طَلَقٌ)، بە مانای بەرهە ئاکردن و بەر بەست لە بەر دەمدا لابردنە، وشە ی (طَلَقٌ) واتە: بەرهە ئاکردن، لە ئەسڵدا بۆ بەرهە ئاکردنی ئاژەل بە کاریان هێناو.

(انْطَلِقُوا) لەسەر کیشی (انفعال) ه، لە (انْطَلَقَ) هوه دی، کە لە (طلق) هوه هاتو، (انْطَلِقُوا) واتە: بە خێرای بچن، ئەگەر یمانەو ی بە کوردییەکی پەتیی بیلێن: پاكەن، دەرپەرن، ﴿إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾، بەرهو لای ئەو ی بە درۆتان دادەنا، لێرەدا: ﴿إِلَىٰ مَا﴾ (موصولة) یە، یانی: (إِلَى الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ)، دەرپەرن بە خێرای بچن بەرهو لای ئەو ی تێو بەدرۆتان دادەنا، کە بریتیه

له دۆزهخ، لهو سزايه ی چاوه پړی بیروایان ده کات، واته: به رهو لای دۆزه خیک که به درۆتان داده ناو، پیتان وابوو راست نیهو ئەفسانهیه، برۆن به خیرایی!.

۲- ﴿أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ﴾، برۆن به خیرایی، ده ره پرن به رهو لای سیبه ریك که خاوه نی سى لقه، سى به شه، ئەگەر به: (أَنْطَلِقُوا) بخوینریتتهوه، پسپورانی زمان و رهوانیژی گوتوو یانه: دووباره کردنه وه که بو سهرزه نشتکردن، یاخود بو به کهم دانان و بو پالپویه نان و به پیکردنه، به لام خویندراویشته وه: (أَنْطَلِقُوا) ده رچوون، یانی: دواى ئەوه ی پیتان گوترا: (إِنْطَلِقُوا) ده ره پرن، یه کسەر ده ره پرن و رویشتن به رهو سیبه ریك خاوه ن سى لق، سى به ش، وشه ی (شُعَب) کو ی (شُعْبَة) یه، (الشُّعْبَةُ: الْفَرِيقُ وَالطَّائِفَةُ وَالْقِطْعَةُ مِنَ الشَّيْءِ)، (شُعْبَة) به شیک و کومه لیک و پارچه یه که له شتیک.

(الطبري) له (مجاهد) هوه به ژماره (۳۶۰۷۰) هیئاویه تی ده لی: ﴿ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ﴾، (ظِلٌّ وَدُخَانٌ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ) واته: سیبه ریك و دووکه لیک که خاوه نی سى به شه.

ههروه ها (مجاهد) گوتوو یه تی: (دُخَانٌ جَهَنَّمَ) مه به ست پپی دووکه لی دۆزه خه.

۳- ﴿لَا ظِلِّيلَ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْلَّهَبِ﴾، نه سیبه ریكی خهستی ههیهو، نه سوودیشی ههیه بو بلیسه، (ظِلِّل: الْقَوِيُّ فِي ظِلَالِهِ، مَثَل: لَيْلٌ أَلِيلٌ، وَشَعْرٌ شَاعِرٌ)، (ظِلِّل) واته: به هیز له سیبه ره کهیدا، سیبه ری خهست، وهك: شهویکی شهو، شیعریکی شاعیر، خوا ده فهرمو ی: ﴿لَا ظِلِّلَ﴾، سیبه رو فینکایه تییه کی خهستی نیه، ﴿وَلَا يُغْنِي مِنَ الْلَّهَبِ﴾، نهك هه ره سیبه ریکی خهستی نیه، که مروف له سایه ی دا پشوو بدات، بگره بو بلیسه کهش بی سووده، نایگی ریتته وهو لی نایپاریزی، چونکه سیبه ری خهست که تیشکه ی نه بی، که لی تی نه بی، تیشکی خوری پیدابی، مروف ده توانی له په ناو سایه ی ئەو سیبه ره دا، پشوو بدات، به لام ئەگەر تیشکه ی تیدابن، جاری وایه که سیک پشوو له بن ساباتیك ده دات، به لام سه ره که ی باش نه گیراوه و چلو ییه که ی و ئەو گیایه ی ده خریتته سه ری،

(۱) پارچه ی تیشکی خور (تیشکه) ی پین ده گوتی، که له بوشایی و که لی نی درهخت یان که پرو ساباته وه دی.

زۆر نیهو، تیشکەى خۆرى لێوه دین، مرووفیش ئەگەر بیهوئى ڕاکشئى، یاخود دابنیشئى و تیشکە لیبەدن، بېزار دەبئى، ئنجا ئەو سببەرەش وانیه، سببەرێكى خەستى وابئى، پشووئى لە بن بەدن، ﴿وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهِ﴾، ئەك هەر ئەوهەندە، بەلكو هیچ سوودێکیان پئى ناگەیهنئى لەو بلیسەى ئاگرى دۆزەخە، (لەب) بلیسە، ئەوهیه كە لە ئاگر بەرز دەبێتەوه، بە كوردی پئى دەلێن: بلیسە، كڵە، زمانەى ئاگر.

(الطبري) ئاواى مانای لێکداوەتەوه دەلئى: (لَا هُوَ يُظْلَهُمْ مِنْ حَرِّهَا، وَلَا يَكْتُمُهُمْ مِنْ لَهْمِهَا)، ئەو سببەرە نە ئەوهیه لە گەرمايه كەى سببەریان لئى بکات و، نە ئەوهیه لە بلیسەكەشى پەنایان بدات و بیانپاریزئى.

﴿وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهِ﴾، (الإغناء: جَعَلَ الْغَيْرَ غَنِيًّا)، (إغناء) واتە: جگە لە خۆئى بئى نیازو دەولەمەند بکات، لێردا مەبەست ئەوهیه: زیانیان لئى دوور ناخاتەوهو سوودیشیان پئى ناگەیهنئى، لێردا (يُغْنِي) لە: ﴿وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهِ﴾ دا، (ضُمْنَ لَا يُغْنِي) مَعْنَى (لَا يُبْعَدُ) لِيَا عَدِيَّ ب «مِنْ»، وشەى (يُغْنِي) زیاتر بە (عَنْ) بەرکار دەخوازئى، (أَعْنَاهُ عَنْهُ) واتە: لەوى بئى نیاز کرد، بەلام لێردا بە (مِنْ) بەرکاری خواستوهو تێپەرى کردوه بۆ بەرکار (مفعول به) تاكو مانای دوور دەخاتەوه (يُبْعَدُ) بخریتە ئێو، كهواتە: ﴿وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهِ﴾، واتە: (لَا يَدْفَعُ عَنْهُ اللَّهُ وَلَا يُبْعَدُ عَنْهُ اللَّهُ)، نە بلیسەى ئاگرى لئى بەرپەرچ داتەوهو نە لێشى دوور دەخاتەوه، یان: نە سوودى پئى دەگەیهنئى لە بەرانبەر بلیسەى ئاگر داو، نە بلیسەى ئاگریشى لئى دوور دەخاتەوه، چونكە كەركارێك كە بە پیتێك بەرکار دەخوازئى، یان بەبئى پیت بەرکار دەخوازئى، ئەگەر ئەو پیتە گۆردرا بە پیتێكى دیکە، كە عادت نەبئى بەرکاری پئى بخوازئى، یاخود پیتێك زیاد كرا بۆ خواستنى بەرکار، كە ئەو كەردارە لە ئەسڵدا پتویستى بەو پیتە نەبوو، ئەو كاتە وێرای مانا ئەسلییەكەى خۆئى، مانایەكى دیکەشى دەخريتە ئێو، ئەوهش لە زمانى عەرەبى دا پئى دەگوترئى: (تَضْمِينٌ) واتە: خستنه ئێو، واتە: وێرای ئەوهى مانای ئەسلى خۆئى هەیه، مانایەكى دیکەشى بۆ زیاد دەبئى.

(۴) - ﴿إِنهَا تَرْمِي بِشَرِّ كَالْقَصْرِ﴾، ئەو ئاگرە بلیسان فری دەدات، وەك كۆشكان، (إِنهَا) راناوۋەكەى بۇ ئاگرى دۆزەخ دەچىتەو، واتە: ئەو ئاگرە، (تَرْمِي): (تَقْذِف) فری دەدا، دەھاوی، (بَشَر)، (شَر) كۆى (شَرَّة) يە، (وَهِيَ الْقِطْعَةُ الْمُشْتَعِلَةُ يَدْفَعُهَا لَهَبُ النَّارِ وَالْقَصْرُ: الْبِنَاءُ الْعَالِي، وَالتَّعْرِيفُ فِيهِ لِلْجَنَسِ، أَي كَالْقُصُور)، واتە: (شَر) كۆى (شَرَّة) يە كە برىتە لە پارچەى گرگرتووی بلیسە، ئاگر دەیھاوی، (قَصْر) یش خانووی بەرزەو ناساندن (تعريف) ەكەى بۇ تىكرا (جنس) يە، يانی: وەك كۆشكان، واتە: ئەو ئاگرە بلیسان فری دەدات، وەك كۆشكان، چونكە وشەى (قَصْر) واتە: بىناى بەرز، خانووی بەرز، كۆشك، (أَل) ى ناساندنى لەسەرە و، مەبەست پى جىنسە، واتە: ھەر يەك كۆشك نا، بەلكو كۆى كۆشكان، وەك كۆشكان وان، بۇيەش ئیمە وامن مانا كردو، ئنجا خوا ﷻ ويچواندىكى دىكەشى تىدا دەكات، دواى ئەوۋى ئەو بلیسەو كلىانەى ئاگرى دۆزەخ فرىيان دەدا، بە ھەوادا، چواندى بە كۆشكە بەرزەكانەو، ئنجا دەيانشوبېيىنى بە رەوۋە حوشترى زەردىشەوۋە دەفەرموى:

(۵) - ﴿كَأَنَّهُ جَمَلٌ صُفَرٌ﴾، ئەو (پارچە ئاگرە بلیسانەى دۆزەخ فرىيان دەدات)، وەك رەوۋە حوشترى زەرد وان.

(جَمَالَة) كۆى (جَمَال) ەو، ئەويش كۆى (جَمَل) ە، ماناى وايە (جَمَالَة) دەبىتە كۆى كۆ، واتە: وەك چەند رەوۋە حوشترىكان وان، خویندراويشەتەو: (جَمَالَات) ئەو كاتەش (جَمَالَات) دەبىتە كۆى (جَمَالَة) و، ئەويش كۆى (جَمَال) ە، كە كۆى (جَمَل) ە، مانا وايە (جَمَالَات) دەبىتە كۆى كۆى كۆ (جَمْعُ جَمْعِ الْجَمْع).

يىگومان خوا ﷻ كە ئەو ويچواندنانە دىنيتەو، تەنيا بۇ گەلى كوردى نەبوو، بەس بۇ غەپرەبى نەبوو، بۇ توركى نەبوو، بۇ فارسى نەبوو، بۇ پۇژئاواى نەبوو، بۇ پۇژھەلاى نەبوو، بەلكو بۇ ھەموو مروڧايەتییە، ھەموو مروڧايەتییەش كۆشكان دەبىنن، ئەگەر شارنشین بن، كۆشكى بەرز، ئنجا با بزنان ئەو بلیسانەى ئاگرى دۆزەخ فرىيان دەدا، ھىندەى كۆشكانن، ھەروەھا ئەگەر بىابانشین و گوندنشین بن، رەوۋە حوشتران دەبىنن، حوشترى زەرد، ئنجا با بزنان

ئەو بلیسە ئاگرانە، وەك رەوۋە حوشتران وان، وەك كۆمەلە حوشترەك، كە پیکەوۋە دەپۋن، ئنجا (صُفْر) یش كۆی (أَصْفَر) ە و، چ مەبەست مانا ئەسلییەكەى خۆی بى واتە: رەوۋە حوشترى زەرد، چ وەك ھەندىك لە زانايان گوتوویانە: مەبەست رەوۋە حوشترى رەش بى، وەك (الطبري) دەلى: (وَيُقَصَّدُ بِالْجَمَالَاتِ الصُّفْرِ: الْإِبِلُ السُّودُ، لِأَنَّ ذَلِكَ هُوَ الْمَعْرُوفُ مِنْ كَلَامِ الْعَرَبِ، وَصُفْرٌ جَمْعُ أَصْفَرٍ، وَسُودُ جَمْعُ أَسْوَدٍ)، واتە: مەبەست لە (الْجَمَالَاتِ الصُّفْرِ)، حوشترە رەشەكانە، رەوۋە حوشترى رەش، چونكە ئەو زاندرارە لە قسەى عەرەبان كە وشەى (صُفْر) يان بۆ (سُود) بەكارھێناو، (صُفْر) یش كۆی (أَصْفَر) ە و (سُود) یش كۆی (أَسْوَد) ە.

بەلام ئەگەر مەبەست پى حوشترە زەردەكانیش بى، چونكە حوشترى زەردیش ھەن و، حوشترى رەشیش ھەن، لە ھەردوو ك حالاندا وپچواندن (تشبیه) ەكە پى بە پىستى حالەتەكەى.

٦- ﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾، لەو پۆژەدا سزای سەخت بۆ بەدرۆدانەران، واتە: بەدرۆدانەرانى سزايەك كە خوا دایناو بۆ بپروایانى خراپەكار.

ئنجا وشەى (قَصْر) وپرای ئەوۋەى دەگونجى مەبەست پى جینسى كۆشك (قَصْر) بى، واتە: كۆشكەكان، چونكە (أل) ى ناساندنى لەسەرەو ئەویش بۆ جینسە، واتە: كۆى كۆشكان، ھەندىك لە زانايانیش وەك (قِتَادَة) كە (الطبري) بە ژمارە (٣٦٠٨١) لیوۋەى ھیناوە دەلى: (الْقَصْرُ: أَصُولُ الشَّجَرِ وَأَصُولُ النَّخْلِ)، (قصر) قەدو بنكى درەخت و قەدو بنكى دار خورمايە (كە ئەویش زۆر گەورەى).

ھەرۋەھا (إبن عباس) یش كە (الطبري) بە ژمارە: (٣٦٠٨٤) لىیەوۋە ھیناوە، گوتوویەتى: وەك چۆن بە: (جَمَالَات) خویندرارەتەوۋە، بە: (جَمَالَات) یش خویندرارەتەوۋە، (جَمَالَات) یش كۆى (جَمَالَة) یە، ئەویش بریتىە لە پەتیکى گەورە كەشتى پى قاییم دەكرى، پىشى دەگوترى: (الْقُلُس)، واتە: ئەو بلیسە ئاگرانەى دۆزەخ فریيان دەدا، وەك گووش و پەتى گەورە وان كە كەشتیان پى قاییم دەكرى.

بە لām (الطبري) دەلّی: (أَوَّلَى الْقِرَاءَتَيْنِ عِنْدَنَا مَا عَلَيْهِ قِرَاءَةُ الْأُمَّارِ وَهُوَ سَكُونُ الصَّادِ، وَأَوَّلَى التَّأْوِيلَاتِ بِهِ أَنَّهُ الْقَصْرُ مِنَ الْقُصُورِ)، واتە: باشتەین خۆیندەوێ لە لای ئێمە ئەوێهە کە خەڵکی شارەکان پێیان خۆیندۆتەوێ، ئەویش ئەوێهە پێتی (صاد) زەنەدار بێ: (كَالْقَصْرِ)، باشتەین ماناش بوو وشە (قَصْر) ئەوێهە کە یەکیکە لە (قُصُور).

واتە: (أَل) هەکی سەر (القَصْر) بوو جینسی (قَصْر) هەو بە مانای کۆشکە، کەواتە: (الطبري) ئەو مانایە پەت دەکاتەوێ کە (قَتَادَة) هێنای، کە مەبەست لە (قصر) بنکە دارخورما یان بنکە درەخت بێ و، دەلّی: مەبەست پێی کۆشکە.

مەسەلەى دووهم:

لە قیامەتدا بېپروایان بى قسە دەبن و، مۆلەتیان نادری پۆزشیش بھیننەو، تەنیا سزای سەختیش شایستەى ئەو بەدرۆدانەرانیە، خواش پێیان دەفەرموی: ئەمپرو پۆژی لیک هەلاواردنە، ئیو و تیکپرای کۆمەلگا پێشووە بېپروایە کاغان خەر کردوونەو، ئنجا ئەگەر پیلانیکتان هەیه لە دژم، کەمتەرخەمیی مەکن و، سزای سەخت بۆ بەدرۆدانەرانى پۆژی لیک هەلاواردنى پاك و پیسان:

خوا دەفەرموی: ﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ﴾ (۳۵) وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿۳۶﴾ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿۳۷﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْتُمْ وَالْأَوَّلِينَ ﴿۳۸﴾ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فِكِيدُونِ ﴿۳۹﴾ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿۴۰﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە شەش برگەدا:

(۱)- ﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ﴾، ئەمە پۆژیکە تێیدا نادوین، لێردا (یوم) پالداووە تە لای: ﴿لَا يَنْطِقُونَ﴾، (إِضَافَةٌ «يَوْمٌ» إِلَى «لَا يَنْطِقُونَ» تَعْرِيفٌ لِلْيَوْمِ بِأَنَّهُ هُوَ يَوْمٌ يُعْرَفُ بِمَدْلُولِ هَذِهِ الْجُمْلَةِ). یانی: پالداى (یوم) بۆ لای (لَا يَنْطِقُونَ) ناساندنى پۆژەکیە بەوێ ئەو پۆژە، بەهۆى نیوهرۆکی ئەو پرستەیهو دەزانری.

﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ﴾، یانی: ئەمپرو پۆژی ئەوێە بېپروایان قسەى تێدا ناکەن، تێیدا نادوین، هەر وەها خویندراویشەتەو: (هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ)، یانی: ئەمە پۆژی تێدا نە دوانیانە، وشەى (یوم) بەهۆى زەرف (ظرف) بوونەو، حالەتى (نصب)ی وەرگرتو.

(۲)- ﴿وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ﴾، مۆلەتیشیان نادری پۆزش بېننەو، داواى لیبوردن بکەن، خویندراویشەتەو: (وَلَا يَأْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ)، (خوا) مۆلەتیان نادات، پۆزش بېننەو داواى لیبوردن بکەن.

ئىنجا بۆچى فەرموويەتى: (فَيَعْتَذِرُونَ) و نەيفەرمووه: (فَيَعْتَذِرُوا؟) وەلام: ئەم رستەيە رستەيەكى دەستپىكىيە (جملة إستئناف)، پسپۆرىك گوتوويەتى: (إِسْتِنَافٌ تَقْدِيرُهُ: فَهُمْ يَعْتَذِرُونَ)، ئەمە دەستپىكە مەزەننەكەى: مۆلەتيان نادى، ئىنجا ئەوان پۆزىش بەيننەوه.

لېرەدا (فخرالدين الرازي) پرسىارىك دەورووژىنى دەلى: چۆن خوا ﷻ مۆلەتى بېيروايان نادات داواى لېيوردنى لېيكەن و پۆزىش بەيننەوه، كە پۆزىش ھىنانەوه سىفەتتىكى بەرزە وەك گوتراوه: (الْعُذْرُ عِنْدَ كِرَامِ النَّاسِ مَقْبُولٌ) واتە: پۆزىش ھىنانەوه لە لاى خەلكى بەرپز وەردەگىرى، (الرازي) دوو وەلامان دەداتەوه:

۱- مەبەست پى پۆزىش ھىنانەوهى بى كەلكە، كە بلىن: داواى لېيوردەمان ھەيە، نەمانزانی، ئايا پىخەمبەرانتان بۆ نەھاتن؟ با، يان: ھمانگىرەوه بۆ دنيا، ئەوانەش ھەموويان پۆزىش ھىنانەوهى بى كەلك و بى سوودن و، بواری ئەو جۆرە پۆزىش ھىنانەوانەيان نادى.

۲- قىامەت شوینی كاری چاك و فەرمانبەرى بۆ خوا نى، چونكە پىخەمبەرەن (عليهم السلام) لە دنياىدا ھاتوون، بۆ ئەوھى بيانوو و پۆزىش بە دەست خەلكەوه نەھىلن، ھاتوون وريايان بكەنەوهو بيانترسىنن، كەواتە: پۆزى دوایى شوینی ئەوھى نى، بۆيە مۆلەتى ئەوھىيان نادى و كە پۆزىش دىننەوه، پۆزىشەكەيان لى وەرنەگىرى، ﴿وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ﴾ واتە: مۆلەتيان نادى پۆزىش بەيننەوه، پۆزىشك سوودى ھەبى، ئەگەرنا بېيروايان لەویدا زۆر ھاوار دەكەن و داواى لېيوردن دەكەن، بەلام بى سوودە.

بۆيە زانايان دەلىن: ھىچ دژيەكى (تناقض) و تىكگىرائىك لە تىوان ئەو ئايەتە بە پىزەو ئايەتاتىكى دىكەدا نى، كە خوا تىيان دا باسى دان بەھەلەى خۆدا ھىنان و داواى لېيوردن كردنى بېيروايان دەكات، بۆ وىنە:

يەكەم: خوا ﷻ لە سوورەتى (الغافر) دا دەفرموى: ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتَيْنَا وَأَحْيَيْتَنَا أَتَيْنَا فَأَعْرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ۱۱ غافر، (بېيروايەكان

هاواریان کرد) گوتیان: پەرورەدگارمان! دوو جارەن مراندتین و، دوو جارەنیش ژیاندتین، ئنجا داھمان بە گوناھەکانی خۆماندا هینا، ئایا هیچ ڕێیەکی دەرچوون هەیه؟ کە وەك کاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (غافر) دا گوتوو مانە: دوو جارەن مراندتین؟ مردنی یەكەم ئەو هەیه کە ژیانیان نەبوو، خوا ژیان بە بەردا کردوون.

ب- مردنی دوو هەمیش ئەو کاتە هەیه کە ژیان یەكەمی دنیا بە جێدێڵن، هەر وەها کە دەلێن: دوو جارەن ژیاندتین: أ- ژیان یەكەم ئەو هەیه کە ژیانیان نەبوو، خوا ژیان پێداون.

ب- ژیان دوو هەمیش ئەو هەیه کە لە پۆژی دوا یی دا زیندوو یان دەکاتەو، ئنجا ئایا ئەو هەیه لە سوورەتی (غافر) دا هاتو کە داوای لێبوردن دەکەن و پۆزش دێننەو، لە گەڵ ئەو هەیه لێرە دا خوا دەفەر موی: ﴿وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْبُدُونَ﴾، مۆلەتیا نادرێ پۆزش بەیننەو، ئایا تێك ناگیرێ؟!.

دوو هەم: هەر وەها کە لە سوورەتی (فاطر) دا خۆی پەنھانزان لێیان دەگێڕێتەو دەفەر موی: ﴿وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا تَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ﴾ (۲۷) فاطر، واتە: لەویدا هاوار دەکەن پەرورەدگارمان! دەرمان بێنە کردەو هەیه چاک دەکەین، جگە لەو هەیه دەمانکرد، (یان): بمانبەو بۆ دنیا، یان جاریکی دیکە تاقیمان بکەو...)

سێ هەم: هەر وەها کە لە سوورەتی (الصافات) دا خوا دەفەر موی: ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ (۲۷) الصافات، هەندێکیان پرویان لە هەندێکیان کرد، (لە نێوان خۆیان دا) پرسیاریان لە یەكدی دەکرد، کەواتە: لە قیامەت دا قسە دەکەن و پێکەو دەدوین! ئنجا ئایا ئەوانە تێکناگیرێن لە گەڵ ئەو هەیه تێر؟

و ئەلامە کە ی ئەو هەیه نەخێر تێك ناگیرێن، چونکە:

أ- ئەو پۆزش هینانەو هەیه ی خوا لای دەبات و دەفەر موی: پۆزش ناھیننەو، واتە: پۆزش هینانەو هەیه کە سوودیان پێ بگەیه نێ.

ب- وه لاميكي ديكه ئه وه يه: پۆژی دوايى قۇناغ قۇناغه، له قۇناغيكدا بوار نادری كهس قسه بكات، ياخود هەر بۆ خويان نايانپه پڕژيته سهر پۆزش هيئانه وهو داواي لیبوردن كردن و قسه كردن، به لام له قۇناغی ديكه دا بواريان ده دري قسه بکهن و، ده يانپه پڕژيته سهر ئه وه ی داواي لیبوردن بکهن.

ج- ياخود مۆله تيان نادری قسه بکهن له کاتيکدا له قيامهت دان، واته: له کاتيکدا خهريکی سزاو پاداشت درانه وهن، به لام دوايى که ده چنه نيو دۆزه خه وه، له ويڊا ئه وانهى خواي پهروه ردگار باسيان ده کات، که دان به گوناخى خويان دا دین و هاوار ده کهن و پیکه وه قسه ده کهن، ئه وه هه مووی له دۆزه خ دايه، به لام له کاتيکدا له گهرمه ی کوکرانه وهو سزاو پاداشت دان، ئه وه ی خوا ﷻ لایده بات هي ئه و کات و قۇناغه يه.

(۳- ﴿وَيْلٌ يَوْمَذِئِكَ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾، له و پۆژه دا سزای سهخت بۆ به درۆدانه ران، واته: به درۆدانه رانی ئه و پۆژه که تييدا بى دهنگ ده کړي، ياخود تييدا قسه يه کيان نابى بيکهن.

(۴- ﴿هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ﴾، ئه مه پۆژی لیک هه لاواردنه ئیوه و پيشووه کايمان هه مووتان کو کردوونه وه.

سه رجه م کومه لگا و خه لکه بپروا پيشووه کايمان له گه ل ئیوه دا، ئه ی بپروايانی که له سه ر پيغه مبه ری خاته م حساب ده کړي! هه مووناخمان پیکه وه خر کردوونه وه.

(۵- ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِدُون﴾، ئنجا ئه گهر پيلانيکتان هه يه، فيليکتان هه يه، نه خشه يه کتان هه يه، له دژی من به کاری بينن، (الْأَمْرُ: لِلتَّعْجِيزِ وَالشَّرْطُ لِلتَّوْبِيخِ وَالتَّذْكِيرِ بِسُوءِ صُنْعِهِمْ)، ليره دا که ده فهرموي: ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِدُون﴾، فه رمانکردنه که بۆ ده سه وسانکردنه، (واته: هيچتان له ده ست نايهت)، وه ک که سيک به که سيک که له به رانبه ريدا بى ده سه لات، ده لي: چيت پى ده کړى بيکه! ده زانى هيچى پى نا کړى، مه رجه کهش که ده فهرموي: ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ﴾، (إِنْ) مه رجييه (شَرْطِيَّة) يه بۆ

سەرزه نشتکردنەو، بۆ بیرخستنهوهی کردەوه خراپەکانیانە، واتە: وهك چۆن له دنیادا پیلان و فیلێكتان له دەست دەهات، ئیستاش ئەگەر پیلان و فیلێكتان له دەست دێ، له دژی من، بیکەن، وهك چۆن کاتی خووی له دژی ئایین و بەرنامەیی من و پێغەمبەری من، پیلان و فیلێکتان دەگیرا، بەلام ئایا ئیستا هیچتان له دەست دێ؟! بە دلنیاوی نهخێر، کهواتە: ئەوه ئەو پۆژەیه که چاوه‌ڕێتان دەکات.

(٦)- ﴿وَبَلِّغْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾، لەو پۆژەشدا سزای سەخت و بێرەزا بۆ بەدرۆدانەران (ی دیداری خواو، سزاو پاداشتی خوا).

لێره‌دا پێم چاکە قسەیه‌کی (الطبري) بێنمه‌وه که تیشکی زیاترمان بۆ ده‌خاته سەر ئەوه‌ی (فخرالدین الرازي) ورووژانندی: لێره‌دا خوا ده‌فرموێ: ﴿وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْنِدُونَ﴾، هه‌روه‌ها ده‌فرموێ: ﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ﴾، بەلام له‌ ئایه‌تی دیکه‌دا هاتوه، که پۆرش دێننه‌وه‌و داوای لێبوردن ده‌کەن و قسە ده‌کەن، ئنجا ئایا ئەوانه‌ چۆن پێکه‌وه‌ تێکناگیرێن؟ پێشتریش باسمان کرد، بەلام پێم خو‌شه‌ ئەم قسەیه‌ی (الطبري) بێنم، له‌ ته‌فسیره‌که‌یه‌وه‌ و یه‌کسه‌ر ده‌قه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی دێنم^(١):

ده‌لێ: ﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ﴾، (يُخْبِرُ عَنْهُمْ أَنَّهُمْ لَا يَنْطِقُونَ فِي بَعْضِ أَحْوَالِ ذَلِكَ الْيَوْمِ، لَا أَنَّهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ذَلِكَ الْيَوْمَ كُلَّهُ. فَإِنْ قَالَ: فَهَلْ مِنْ بُرْهَانٍ يُعْلَمُ بِهِ حَقِيقَةُ ذَلِكَ؟ قِيلَ: نَعَمْ، وَذَلِكَ إِصَافَةُ يَوْمٍ إِلَى قَوْلِهِ: ﴿لَا يَنْطِقُونَ﴾ النمل: ٨٥، وَالْعَرَبُ لَا تُضِيفُ الْيَوْمَ إِلَى (فَعَلَ) وَ (يَفْعَلُ)، إِلَّا إِذَا أَرَادَتِ السَّاعَةَ مِنَ الْيَوْمِ وَالْوَقْتِ مِنْهُ، وَذَلِكَ كَقَوْلِهِمْ: آتَيْكَ يَوْمَ يَفْدَمُ فُلَانٌ، وَآتَيْتُكَ يَوْمَ زَارَكَ أَخُوكَ، فَمَعْلُومٌ أَنَّ مَعْنَى ذَلِكَ: آتَيْتُكَ سَاعَةَ زَارَكَ، أَوْ آتَيْكَ سَاعَةَ يَفْدَمُ، وَأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ إِثْبَاتُهُ إِيَّاهُ الْيَوْمَ كُلَّهُ، لِأَنَّ ذَلِكَ لَوْ كَانَ أَخَذَ الْيَوْمَ كُلَّهُ، لَمْ يُضَفِ الْيَوْمُ إِلَى (فَعَلَ) وَ (يَفْعَلُ)، وَلَكِنْ فَعَلَ ذَلِكَ، إِذَا كَانَ الْيَوْمُ مَعْنَى: إِذَا وَإِذَا اللَّتَيْنِ يَطْلُبَانِ الْأَفْعَالَ دُونَ الْأَسْمَاءِ).

به راستی ئەم عیبارەتە (الطیری) رەحمەتی خوای لێ بێ، زۆر وردە بۆ
شیکردنەوهی واتاو چەمکی ئەو ئایەتە موبارەکانە!

دەلێ: که خوا دەفەرموێ: ﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ﴾، هەواییان لە بارەوه دەدا
که لە هەندیک حالەکانی ئەو پۆژەدا، که پۆژی دواییە، قسە ناکەن، نەك لە
هەموو پۆژەکەدا قسە ناکەن، بەلگەي ئەوەش ئەوەیە که (يَوْم) پالداوەتە
لای (لَا يَنْطِقُونَ)، گەلی عەرەبیش لە قسەکردنیاندا، عادەتیان وایە وشەي (يَوْم)
پالناوەنە لای کردەوێهە که دەکرێ، مەگەر مەبەستیان کاتیک بێ لەو پۆژەو،
ماوەیەک بێ لەو پۆژەدا، که کارەکەي تیدا دەکرێ، بۆ وێنە: که دەلێن: (آتیک
يَوْمَ يَقْدَمُ فَلَانٌ) ئەو پۆژی دیم بۆ لات که فلانکەس دیتەوه، (وَأَتَيْتُكَ يَوْمَ زَارَكَ
أَخُوكَ) ئەو پۆژە هاتمە لات که بڕایەکەت سەردانی کردی، مانایەکە ئەوەیە: لەو
کاتەدا که بڕایەکەت سەردانی کردی، لەو کاتی ئەو پۆژەدا، یاخود لەو سەعاتەدا
که ئەو کەسە دیتەوه، من لەو سەعاتەي ئەو پۆژەدا دیم بۆ لات، نەك لە
هەموو پۆژەکەدا چوو بێ بۆ لای، چونکە ئەگەر لە هەموو پۆژەکەدا چووبایە
بۆ لای و هەموو پۆژەکەي گرتبایە، ئەو کاتە وشەي پۆژ (يَوْم) پالناوەدایە لای
کرداریک که بکرێ، بەلکو ئەو کاتیک دەکرێ که ئەو پۆژە بە مانای (إِذْ) بێ
یان بە مانای (إِذَا) بێ که کردارەکان دەخوازن نەك ناوەکان.

واتە: کرداریک که لەو پۆژەدا دەکرێ ئەگەر بێ: ئەو کردەوێهەي لەو
پۆژەدایەو پۆژەکە پالبدێتە لای کردەوێهە واتە: کاتیک دياربیکراو ئەو
کردەوێهەي لەو پۆژەدا، تیدا کراوه، نەك پۆژەکە بە گشتی، هەروەك دوو
وێنەي بۆ هێناونەوه:

یەكەم: ئەو پۆژە دیم بۆ لات که فلانکەس دیتەوه، واتە: لەو کاتەدا که فلانکەس دیتەوه
دیم بۆ لات.

دووهم: ئەو پۆژەي برايه كەت سەردانی كردی هاتم بۆ لات، واتە: لەو كاتی ئەو پۆژەدا كە برايه كەت سەردانی كردی، نەك لە هەموو پۆژەكەدا، بەلكو پێك لەو كاتە دیاریكراوەدا كە برايه كەت تێیدا سەردانی كردی، منیش هاتم بۆ لات.

كەواتە: لێره كە دەفەرموئ: ﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ﴾، یانی: ئەمە كاتیكى دیاریكراوی ئەو پۆژەيه كە قسەي تێدا ناكەن، نەك هەموو پۆژەكە، هەروەها كە دەفەرموئ: پۆزش ناهێننەوه، یانی:

أ- پۆزش هێنانەوهيه كە سوودیان پێ بگهیهنن.

ب- یاخود لە هەندئ حالەدا دەرفەتی پۆزش هێنانەوهیان نادری و، لە هەندئ حالەدا دەرفەتیان دەدرئ.

ج- یاخود مەبەست ئەوهيه لەو كاتەدا كە حەشرو حیساب دەكرئ و، سزاو پاداشت دیاریی دەكرئن، دەرفەتی قسەکردنیا نیه، بەلام دوايی كە لە دۆزەخدا بۆ خۆیان قسە دەكەن و، هاوار دەكەن و داواي لیبوردن دەكەن، لەگەڵ ئەوەدا كە خوا دەفەرموئ: لە كاتی قیامەتدا داواي لیبوردن ناكەن و قسە ناكەن، تێك ناگیرئن، چونكە: لە دۆزەخدا قسەکردن جیايه لە قسەکردن لە كاتێك دا، كە خەلك كۆكراوەتەوهو سزاو پاداشتیان بۆ دیاریی دەكرئن.

مەسەلەى سىيەم:

باسى پاداشتى پارىزكاران كە لە سىيەرو سەرچاوان و نىو ميوەى جوراو جورى ئارەزوومەندياندا دەبن و، پىيان دەگوترى: بخون و بخونەوہ بى گرفت و بەلا دەبن و نوشى گيانتان بى و، ئاوا خوا پاداشتى چاكەكاران دەداتەوہو، بىپرواينىش سزى سەختيان ھەيە، لەسەر بەدرودانانى پوژى دوايى:

خو دەفەرموى: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ۝٤١ وَفَوْكَهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝٤٢ كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝٤٣ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝٤٤ وَيَلْزَمُهُمُ لَلْمُكْذِبِينَ ۝٤٥﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە پىنج برگەدا:

١- ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ﴾، بە دۇنيايى و مسوگەريى پارىزكاران لە سىيەران و لە نىو كانى و سەرچاوان دان، وشەى (ظلال) خويندراوہ تەوہش: (ظلل)، (ظلل) كۆى (ظلة) يە، واتە: شتىك كە سىيەر دەكات، (ظلال) يش كۆى (ظلل)ە، واتە: سىيەر.

پىشتريش باسم كرد، زانايانى مەشەرب ئەشەريى، وەك: ھەر كام لە (الرازي) و (الشوكاني) گوتوويناہ: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ: لِلشُّرْكِ وَالْكَفْرِ﴾ ئەوانەى خويان پاراستوہ لە كوفرو شىرك، ئەوانە: ﴿فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ﴾ لە بن سىيەران و لە نىو كانى و سەرچاوان دان، بەلام پىشتريش گوتم و ئىستاش دووبارەى دەكەمەوہ: ئىمە نابى ئايەتەكانى قورئان بەپىي ئەو بىروكانەى قوتابخانە ئىسلامىيەكان، كە كۆمەلە مسولمانەكانى شۆنكەوتووانى تەوژمە فيكرى و سياسىيەكان تەبەننىيان كردوون، ئايەتەكان مانا لى بەدەينەوہ، لىرەدا خوا دەفەرموى: بىگومان پارىزكاران لە سىيەران و لە نىو كانى و سەرچاوان دان، ئايا پارىزكاران كىن؟ بىگومان ئەوانەن كە خويان دەپارىزن لە ھەر شتىك كە خوا پىي ناخوشە، ئنجا ئايا خوا تەنيا كوفرو شىركى پى ناخوشە؟ ئايا خوا درۆى پى ناخوش نىە؟ ئايا ستەمى پى

ناخۆش نیه، ئایا خوا ﷺ زینا و قەتڵ و پیرگری و تیکدانی ئاساییشی خەڵک و بوختان و ئەوانەى ھەموویان پێ ناخۆش نین؟ بە دلنایى، با، کەواتە: نابێ، لە کاردانەوہى (معتزلة) دا و لەبەرئەوہى ئەوان گوتووین: ھەر کەسێک یەك گوناح بکات، مانای وایە خۆى لە سزای خوا نەپاراستوہو ناچیتە بەھەشت! لە کاردانەوہى ئەوہدا ئیمەش بلیین: نەخیر خۆپاریزەران و پارێزکاران ئەوانەن کە تەنیا خۆیان لە کوفرو شیرك دەپاریزن، کە لە راستییدا ئەگەر (معتزلة) تێیان پەراندوہ، (أشاعة) ش کورتیان ھیناوہو، راستییەکەى ئەوہیە کە لێرەدا خوا دەفەرموێ: ئەوانەى خۆپاریزن، پارێزکارن، سەرفرازن، ئنجا ئایا خۆیان لە چى دەپاریزن؟ بێگومان لە ھەر شتێک کە خوا پێى ناخۆشە، ئاشکراشە: خوا شیرك و کوفرو ئیلحادو نیفاقی پێ ناخۆشە بە پلەى یەكەم و، لەوانە ھەر خۆش نابێ، مەگەر خواوەنەکیان لێیان بگەریتەوہو تۆبە بکات، بەلام وێرای ئەوانە خوا گوناحە گەورەکانیشى پێ ناخۆشن و، گوناهە گچکەکانیشى پێ ناخۆشن، بەلام ھەر کامیان بەپێى خۆى، ئنجا ئەگەر کەسێک خواوەنى ئیمان بێ، دەگونجێ خوا لێخۆش بێ، بەبێ تەوبەش، ھەلبەتە بە تەوبەوہ خوا لە ھەموو کەس خۆش دەبێ، بەلام تۆبەى ساغ و راست، بەلام بەبێ گەرانەوہ (توبە)، دەگونجێ خواى پەرورەدگار لێیان خۆشبێ و دەشگونجێ لێیان خۆش نەبێ، بەلام بە نەسبەت شیرکەوہ خوا ھەرگیز نایوورێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (النساء، واتە: خوا لەوہ نابووورێ ھاوبەشى بۆ دابنرێ، بەلام جگە لەوہ بۆ ھەر کەسێک بێھوێ لێى دەبوورێ، واتە: بەبێ گەرانەوہ، چونکە بە گەرانەوہ لە ھەموو کەس دەبوورێ، وەك لە تەفسیری سوورەتی (النساء) دا بە تەفصیل باسمان کردوہ، کورتە باسیکمان لە بارەى گەرانەوہو بۆ لای خوا کردوہ، لە کتییى: (گەرانەوہ بۆ لای خواش) دا بە تەفصیل باسی ئەو مەسەلەیمان کردوہ.

كەواتە: وشەي: (الْمُتَّقِينَ) واتا چەمكەكەي گشتییەو، بۆمان نیە لە خوۆە
تایبەتی بکەین بە شتیکەو، (معتزلة) كە دەلێن: ھەر كەسێ یەك گوناح بکات،
نەك ھەر تەقوای نیە، بەلكو ئیمانیشی ھەلدەو، شتێتو، بێگومان زێدەرۆییان
کردو، بەلام لە بەرانبەر وان دا (مرجئة) ش - كە (أشاعة وماتريديە) ش كەم و
زۆر لە ژێر کاریگەری فیکری (مرجئة) دان، واتە: پاشینەکانیان مەرچ نیە (أبو
الحسن الأشعري) و (أبو منصور الماتريدي) خۆیان وابووین - كە دەلێن: گوناح
زیان بە ئیمان ناگەيەن، ئەوانیش كەمتەرخەمییان کردو و كورتیان ھێناو، پراي
راست ئەوێە كە گوناح زیان لە ئیمان دەداو، ئیمان بە گوناھان كەم دەكات
و، بە تاعەت زیاد دەكات، بەلام وەك (معتزلة) گوتوویانە - ھەروەھا (خوارج)
یش گوتوویانەو لە (معتزلة) ش زیاتر رۆشتوون - ھەر كەسێك یەك گوناح
بكات خاوەن ئیمان نەماو، ئنجا (معتزلة) دەلێن: خاوەن ئیمان نەماو، بەلام
نەشبۆتە كافر، بەلكو (لە منزلة بين المنزلتين) پێگەيەكی لە نێوان دوو پێگەكانی دا
ھەيە، بەلام (خوارج) دەلێن: ھەر كەسێ یەك گوناحی گەورە بكات، گوناحی
گەورەش یان چواندنی واجبێكە یان شكاندنی قەدەغەيەكە، سیفەتی ئیمانی لەسەر
لاچوو، ئەوان تێیان پەراندو و (مرجئة) ش كورتیان ھێناو كە دەلێن: مەرووف
ھەرچەند گوناھان بكات، زیان بە ئیمانی ناگات، بێگومان ئەوێەش بەزایەدان و
كەمتەرخەمییە.

پاریزكاران ئەوانەن كە خۆیان دەپاریزن، ھەم لە شیرك و كوفرو نیفاق و
ئیلحادو، ھەم خۆشیان لە گوناھان دەپاریزن بە گەورەو گچكەو.

ئنجا ئەوانەي لە نێو سیبەرەن دان و، لە نێو كانی و سەرچاوان دان، ئەو پاریزكارانەن.

(۲) - ﴿وَفُورِكَهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ﴾، لە نێو میوێ جۆراو جۆرەكانیش دان، لەوێ ئارەزووی
دەكەن، ﴿مِمَّا يَشْتَهُونَ﴾، (أَي مَا يَتَمَنُّونَهُ وَيَشْتَهُونَهُ مِنْ أَنْوَاعِهَا)، لەوێ لە جۆرەكانی
میوێ ئارەزووی دەكەن و حەزی لێ دەكەن.

۳- ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (پێیان دەگووتری: بخۆن و بخۆنهوه نۆشی گیانتان بێ بههۆی ئەوهوه که دەتانکرد، ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا﴾، واتە: پێیان دەگووتری، ئەمە گوترای قەسەیه کی قرتینراوه، ئنجا ئایا کێ وایان پێ دەلی؟ دەگونجی خوای بهرز وایان پێ بفهرموێ، دەشگونجی فریشتەکان وایان پێ بلێن، (هَنِيئًا): ئەوهیه چیژیکی پروت بێ و، ئازارو نهخۆشیی و گرتی ئاوێتە نهبێ، ههروهها ئەوهی له دنیا دا به دواي دا دی: میزو پیسای، ئەوهشی به دوا دا نهیهت، چونکه بهههشتیهکان پاشه روکیان نیه.

۴- ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾، ئیمه بهو شیوهیه پاداشتی چاکه کاران دهدهینهوه، واتە: چاکه کاران چاکه یان له گه لدا ده کری و، خراپه کارانی ش سزا ده درێن، ئەمەش دوو جارن دلخۆشکردنی بهههشتیه کانه.

یه کهم: که خوا پێیان ده فهرموێ: ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا﴾، بخۆن و بخۆنهوه، ﴿هَنِيئًا﴾، نۆشی گیانتان بێ، یان بێ گرت بن، ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، بههۆی ئەوهوه که دهتانکرد، کهواته: ئیوه که هاتوونه ئیره، ئەوه پاداشتی کردهوه کانی خۆتانوه، به رهه می ئیمان و کردهوه چاکه کانتانه.

دووهم: که خوا پێیان ده فهرموێ: ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾، ئیمه بهو شیوهیه پاداشتی چاکه کاران دهدهینهوه، کهواته: ئیوه چاکه کارن، بۆیه بهو جوړه خه لاتتان ده که یان و پاداشتان دهدهینهوه.

۵- ﴿وَلِلَّيْمِذِ لَلْمُكَذِّبِينَ﴾، لهو رۆژهدا سزای سهخت و بیرهزا بو به درودانه ران، به درودانه رانی پاداشتی خوا، که بو دۆستانی چاکه کاری دایناوه.

مه سه له ی چواره م و کوتایی:

هۆشداریی پیدانی کافران و مۆله تدانیان که بواریان پیدراوه رابویرن، بخۆن و بخۆنه وه و چیژ وهر بگرن، به لām با بزنان که له لای خوا تاوانبارن، مادام حیسابی قیامت و حیکمهتی ژیانی دنیایان نه کهن، بۆیه سزای سهخت چاوه پریانیه و، هیندهش ملهوپن، نه گهر پریان بگوتری: خوا به رستن و بۆی ملکه چ بن، گوئی ناگرن، بۆیه سزای بیره زای سازکراو بۆ به درۆدانه ران چاوه پریانیه و، نه گهر برواش به قورئان نه هینن، دوا ی بروا به چ قسه یه که ده هینن!

خوا ده فه رموی: ﴿كُلُوا وَتَمْنَعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ﴾ (۴۶) ﴿وَلَّيْلُ يَوْمِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ (۴۷) وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿۴۸﴾ ﴿وَلَّيْلُ يَوْمِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ (۴۹) ﴿فِي أَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ (۵۰)

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له پینچ بره که دا:

(۱) - ﴿كُلُوا وَتَمْنَعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ﴾، که می که بخۆن و بخۆنه وه، به دنیایی ئیوه تاوانبارن.

(قَلِيلًا): یانی: أ- (أَكَلًا وَتَمْنَعًا قَلِيلًا) خواردن و رابواردن و به هره وهر گرتنی که می، بخۆن و به هره وهر بگرن. ب- یا خود: ﴿كُلُوا وَتَمْنَعُوا قَلِيلًا﴾، (أَيِّ فِي زَمَنٍ قَلِيلٍ) بخۆن و رابویرن له ماوه ی که می ژیانی دنیا دا، بیگومانیش هه م خواردن و رابواردنه که له خودی خۆیدا که مه و، هه م کاته که ش که به سه ری ده به ن له خواردن و رابواردن دا، هه ر که مه.

لیره دا که ده فه رموی: ﴿كُلُوا وَتَمْنَعُوا﴾، (الْأَمْرُ مُسْتَعْمَلٌ فِي الْإِمْهَالِ وَالْإِنْذَارِ، أَي: لَيْسَ مَتَّعَكُمْ بِشَيْءٍ، لِأَنَّهُ قَلِيلٌ وَخِيمُ الْعَاقِبَةِ)، لیره دا فه رمان به کاره ی تراوه بۆ مۆله تدان و ترساندن و هه ره شه لی کردن، واته: رابواردنتان و خواردنتان شتی که نیه، چونکه که مه، سه ره نجامه که شی خراپه.

که دەفەر موی: ﴿إِنَّمَا تُجْرَمُونَ﴾، (إِنَّ) بۆ جه ختکردنه وه و دا کوکی کردنه، به لام لیڤردها هه والدان هه مه به ست پئی هه ڤه شه لی کردنه، چونکه تاوانباریی، سزاباری به دوا دادی، بۆیهش به (إِنَّ) ئامپازی جه ختکردنه وه، تاوانباریی ئه وان جه ختکراوه ته وه، چونکه نکو و لیبیان له وه کردوه که تاوانبار بن و، خۆیان پئی چاکه کار بووه و خۆیان پئی تاوانبار نه بووه، بۆیه خوا ده فەر موی: به دلناییی ئیوه تاوانبارن، ئنجا که تاوانباریش بوون، مانای وایه ده بئی چاوه پئی سزاو تۆله ی خوا بکه ن.

۲- ﴿وَلِئَلَّیْ یَوْمَیْذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ﴾، له و ڤۆژدها سزای سهخت بۆ به درۆدانه ران، واته: به درۆدانه رانی ئه وه که: تاوانباران و خراپه کاران سزا بدریڤن و لییان بیچریته وه.

۳- ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْکُوعُوا لَا یَرْکُوعُوا﴾، ئه گهر پێشیان بگوتری: ڤکووع بهن، ڤکووع نابهن، پێشتریش گوتم: وشه ی (رکوع) ئیمه له زمانی کوردیدا که به کاری دینین، بۆ پایه گرنگه که ی نوێژ، به کاری دینین، نوێژ چه ند پایه یه کی گرنگی ههن، وه ک نیهت هینان و، ڤاوه ستان و، چه مینه وه، که ڤکووعه، پاشان هه لسانه وه، دوا یی کړنووش بردنه کان، دوا یی خویندنی ته حییات، ئه وانه پایه گرنگه کانی نوێژن و دووباره ش ده بنه وه، ئیمه وشه ی ڤکووع هه ر بۆ ئه وه به کار دینین، به لام ڤکووع له زمانی عه ڤه بییدا، جگه له مانای پایه یه ک له پایه کانی نوێژ که ڤکووعه، به مانای چه مینه وه ش به کار دی و، به مانای ملکه چییش به کار دی و، ئه وه مانا مه عنه و ییه که یه تی.

لیڤردها وای تیده گم زیاتر مه به ست پئی مانا مه عنه و ییه که ی بئی، واته: ئه گهر پێیان بگوتری: بۆ خوا ملکه چ بن، بۆ خوا بنووشتینه وه و بچه مینه وه، به چه مانه وه و نووشتانه وه ی مه عنه و یی، مل بۆ خوا نه و ی بکه ن، سه ر بۆ خوا دابخه ن، له به رانه ر خوادا بچووکی بنوینن، که هه ر بچووکن و، خوا خاوه نی ئه و په ڤی مه زنی و گه و ره ییه، مرۆفیش که به شی که له مۆلکی خوا، وای شایسته یه، له به رامبه ر خوادا، خۆی بناسی و که خۆی ناسی مانای وایه بۆ خوا ملکه چ

دەبى، ئەگەر ئاوايان پى بگوتىرى، ئەوان بۇ خوا ملکہ چ نابىن، لە بەرامبەر خوادا ناچەمنەو، دەشگونجى ھەر مەبەست پى پکووع^(۱) بى، چونکہ ئەگەر پىيان بگوتىرى: نوئىز بکەن، کہ يەکیک لە پایە گرنگەکانى نوئىزىش بریتىە لە پکووع، نوئىز ناکەن و خوا ناپەرستى.

(۴) - ﴿وَلِیُّ یَوْمَئِذٍ لِّلْمُکَذِّبِیْنَ﴾ لەو پۆژەدا سزای سەخت بۇ بەدرۆدانەران، واتە: بەدرۆدانەرانى پەيام و ئایىنى خوا، شەریعەتیک کہ خوا ناردوویەتی.

(۵) - ﴿فَإِیَّ حَدِیْثٍ بَعْدَهُ یُؤْمِنُوْنَ﴾ لە دواى وی (دواى ئەم قورئانە)، برۆا بە چ فەرمايشتیک دینن؟ لێرەدا ئەم پرسیارکردنە بۇ سەرسوپماندن و نکوولیییکردنە (لِلتَّعْجِیْبِ وَالْإِنْکَارِ)، واتە: ئەگەر برۆا بە قورئان نەهینن، مانای وایە برۆا بە هیچی دیکە ناهینن، چونکہ قورئان دوا فەرمايشتى خواو دوا کتیبى خوایە بۇ کۆتا پیغەمبەرى خوئ دایەزاندو، دواى قورئان، خوا ﷺ جاریکی دیکە بەشەر نادوئیتتەو، دوا دواندنى خوا، کۆتا فەرمايشتى خوا، لە دوو توئى قورئان دایە، لە دواى قورئان، خوا جاریکی دیکە بەشەر نادوئیتتەو، لە دواى موحمەد ﷺ یش، نوئینەریکی دیکەى خوئ نانیریتتەو، کەواتە: ئەگەر برۆا بە قورئان نەهینن و، بە دواى پیغەمبەر موحمەد ﷺ نەکەون، مانای وایە نایانەوئى برۆا بینن.

مانایەکی دیکەشى ئەوێە: ئەگەر برۆا بەو قورئانە مەزنە نەهینن، کہ لە بەرانبەرى دا دەستە پاچەو دەسەوسانن کہ نەك وینەى قورئان بینن، بەلکو وینەى دە سوورەت، بگرە وینەى یەك سوورەتی بینن، یەك سوورەتی سى ئایەتیی، ئەگەر برۆا بەو قورئانە نەهینن، ئایا برۆا بە چى دیکە دینن؟ واتە: ئەو قورئانە هیندە مەزنە، ھەر کەسى برۆا بە قورئان نەهینن، برۆا بە هیچ شتیک ناهینن، ھەلبەتە پیشتیش گوتمان: تاکە موغجیزە کہ پیغەمبەرى کۆتایى خوا ﷺ وەك بەلگەى سەلماندى راستی لە دەعوای پیغەمبەرایەتیی دا، بەکارى هینابى، بریتی

(۱) واتە: پکووع بردنى نيو نوئىز.

بووه له قورئان، به لام ئایا پیغه مبهه موحه ممهه ﷺ ته نیا قورئانی هه بووه، وهك موعجیزه؟! به دنیایی نه خیر، پیغه مبهه ری خوا ﷺ موعجیزه ی زور بوون بو وینه^(۱):

۱- ئاو له نیوان په نجه موباره كه كانی هه لقولاوه.

۲- پیغه مبهه ری خوا ﷺ دوعای کردوه خواردنی كه م زور بووه، خواردنیك كه به شی سی چوار كه سی کردوه، به شی چهند سه د كه سی کردوه، چهند جاریك ته وه دووباره بوته وه.

۳- پیغه مبهه ری خوا ﷺ ده نكه چه و به رد له دهستی دا ته سبیحاتی کردوه.

۴- به رد سلاوی لی کردوه.

۵- پیغه مبهه ری خوا ﷺ بنكه دارخورمایهك كه وتاری له سه ر داوه، وهك به چكه حوشت نالاندوویهتی، دوا ی ئ مینه ریکیان بو دروست کردوه، چوته سه ر مینه ره كه، هه تا هاتوته خوارو دهستی پیدا هیئاوه.

۶- پیغه مبهه ری خوا ﷺ جاری وا هه بووه، نه خوشت هاتوته لای دوعای بو کردوه، یه كه سه ر چاك بووه.

۷- دوعای بو كه سیك كه چاوی له ده ستداوه کردوه و چاوه كه ی داناوه ته وه، له جاران چاوه كه ی جواناترو تیژتر بووه.

پیغه مبهه ری خوا ﷺ ته و شتانه ی زور بوون، به لام هیچ كام له وانه ی به كار نه هیئاوه بو ئیسا پی پیغه مبهه رایه تی خوی، به لكو تاكه به لگه یهك به کاری هیئابی بو سه لماندنی پیغه مبهه رایه تییه كه ی، بریتی بووه له قورئان، چونكه ته گه ر ته وانی دیکه ی به كار هیئابایه، وهك به لگه، ئیستا ئیمه په کمان ده كه وت، ته وه ی پیغه مبهه ری خوا ﷺ پی کراره، ئیمه پیمان ناكری، مانای وایه په کمان ده كه وت بو سه لماندنی راستیی پیغه مبهه ری خوا ﷺ، به لام

(۱) له کتیی حه وته می مه و سووعه ی: [الإسلام كما يتجلى فى كتاب الله] دا به ناویشانی: خاتم النبیین محمد:

پيغمبرهري خوا ﷺ، ته نيا ته م قورئانهي وهك به لگه بو ئيسپاتي پيغمبرهريه تي خوي هيناوه ته وه، ته م قورئانهش له بهردهستي ئيمه دايه، ههروهك له مانا گشتيه كه شيدا باسما نكرد كه له سووره تي (العنكبوت) دا، خوا فهرموويه تي: ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ آيَاتُ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾﴾ واته: (بيروايه كان گوتيان:) ده بووايه نيشانه كانى بو دابه زن، (موعجيزه ي وهك هى پيغمبره راني پيشوو، موعجيزه ي به رهه ست، خواش ﷺ ده فهرموئى:) بلى: نيشانه كان ته نيا له لاي خواوه ن و من ته نيا ترسيته رو وريا كه ره وه يه كي پروون و ئاشكرام (يا خود ئاشكر اكه رم)، {دوايي خوا ده فهرموئى:} ئايا بو ئه وان به س نيه، ئيمه كتيبيكمان دابه زانده ته سهرت به سهرياندا ده خوئندريته وه، له وه دا به زه يي و په ندو بيرخه ره وه هه يه بو كه سانيك پروايينن.

واته: كوومه ليك كه ده يانه وئى پروايينن، ئه وه قورئان به لگه يه له بهر ده ستيان، ئه گه ر نه شيانه وئى پروايينن، ئه گه ر جگه له قورئان چه ندان موعجيزه ي ديكه شمان بو تو ره خساند بانايه، ئه ي موحه ممه د ﷺ! هه ر ئيمانيان نه ده هينا، چونكه: ئه گه ر دز دز بى، تاريكه شه و زورن!

ئايا بيروايه كان به ئه ركه كانى شه ريعة ت ئه ركدار كراون؟!

ليرده دا زانايان مه سه له يه كيان باسكردوه: ئايا بيروايه كان ئه ركدار كراون به ئه ركه كانى شه ريعة ته وه، ئايا ئه ركه كانى شه ريعة ت ئه وانيش ده گر نه وه، كه پروايان به ئه سلى دين نيه؟

(فخرالدين الرازي) ده لئى: به لئى، به لام (ابن عاشور) ده لئى: نه خير!

منيش ده ئيم: له راستيدا ته م ئايه ته په يوه ندى به وه وه هه ر نيه، بيگومان كه سيك كه بانگ ده كرئى بو ئيسلام، پيشى بانگ ده كرئى، پروا به ئه سلى ئيسلام

بِئَنی، ئنجا دواوی داوای لئ دەکرێ، پابه‌ند بئ، تاكو پروای به بنچینه‌کانی ئیسلام نه‌بئ، یان خوا نه‌ناسئ و، خوا به پهرستراوی خوئی نه‌زانئ و، موحه‌مه‌د ﷺ به رابه‌رو پیشه‌واو سه‌رمه‌شق و ره‌وانه‌کراوی خوا نه‌زانئ و، قورئان به به‌رنامه‌و به دوا کتییی خوا نه‌زانئ، چوئن به‌ندایه‌تی بۆ خوا ده‌کات و، په‌پره‌ویی له پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات و، شوئن قورئان ده‌که‌وئ؟!.

که‌واته: شتیکی ئاشکرایه که پیشی خه‌لک بانگ ده‌کرێ بۆ پرواهینان به بنچینه‌کانی ئیسلام، دواوی داوای لئ ده‌کرێ پابه‌ند بئ به لقه‌کانی دینه‌وه، ئهم ئایه‌ته‌ش لی‌ره‌دا هیچ په‌یوه‌ندیی به‌و مه‌سه‌له‌یه‌وه نه‌یه، به‌لکو ئهمه دل‌دانه‌وه‌یه بۆ پرواداران، که کتیبه‌که‌یان قورئانه‌و له دوا قورئان هیچ کتیبییکی دیکه نه‌یه، شایسته‌ی ئه‌وه بئ، خه‌لک ئیمانی له‌سه‌ر بئنی و، با بزانه‌ن که ئهم قورئانه به‌سه بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لک ئیمانی پئ به خوا بئنی و، پئی ببیته پروادار، بۆ که‌سیک له ئیمان و پرواهینان بخه‌فتئ، به‌لام که‌سیک که به قورئانی ئیکتیفا ناکات، هه‌رچه‌نده تیشیگه‌یشته‌وه، ئه‌وه له راستیدا هه‌ر نایه‌وئ ئیمان بئنی و، با پرواداران دل‌نایان که کتیبه‌که‌یان راستترین و ته‌واوترین کتیبه‌وه، به‌لکو ته‌نیا کتیبی راست و تیرو ته‌واوو ده‌ستکاریی نه‌کراوی خوايه‌وه، شایسته‌ی ئه‌وه‌یه، مروؤف شوینی بکه‌وئ و بیکاته به‌رنامه‌ی ژیا‌نی، که‌واته: به‌هوئی ئه‌وه‌وه که بی‌پروایه‌کان پروای پئناهیئن، با له باره‌یه‌وه نه‌که‌ونه دوو دلیی و گومانه‌وه.

خوا به لوتف و که‌رهمی خوئی له‌و که‌سانه‌مان بگێرێ، که به‌راستی ئیمان به قورئان دینن، ئیمانیکی بئ خلته‌و قوول و مه‌حکه‌م، ئیمانیکی وا، که هه‌رچی پابه‌ندییه، په‌لکیشی بکات و، هه‌رچی سیفه‌تی به‌رزه، په‌لکیشی بکات بۆمان، خوا به لوتف و که‌رهمی خوئی یارمه‌تییمان بدات، که وه‌ک بۆ قورئان شایسته‌یه، بۆ دوا فه‌رمایشتی خوا، شایسته‌یه ئاوا مامه‌له‌ی له‌گه‌ل دا بکه‌ین..

تہفسیری سوورہتی

الذِّبَاءِ

دەستپیک

بەرئازان!

ئەمڕۆ كە (۶) ى (ذی القعدة) ى سالى (۱۴۴۱) ى كۆچىيە، بەرانبەر (۲۷) /
 حوزەيرانى /۲۰۲۰) ى زاینى، لە شارى ھەولێر، خوا پشتیوان بى، دەست دەكەین
 بە تەفسیرکردنى سوورەتى (النَّبَا)، ھەك عَادەتى خۆمان، پيشەكى پیناسەو نیوہرۆكى
 ئەم سوورەتە دەخەینەروو لە ھەوت بڕگەدا:

پیناسەى سوورەتى (النَّبَا) و بابەتەکانى

یەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:

ناوى ھەرە باوى ئەم سوورەتە موبارەكە: (سُورَةُ النَّبَا)، چونكە وشەى (النَّبَا)
 لە سەرەتاكەيەو ھاتو: ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾﴾، واتە: لە چى
 لە يەكدى دەپرسن؟ لە بارەى ھەوالە مەزنەكەو، بەلام وێراى ئەو ناو، (سُورَةُ
 النَّبَا)، چوار ناوى ديكەشى بۆ بەكارھاتوون:

أ: (سُورَةُ عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ)،

ب- (سُورَةُ عَمَّ)،

ج- (سُورَةُ التَّسَائُلِ)،

د- (سُورَةُ الْمُعْصِرَاتِ).

كەواتە: ئەم سوورەتە پینچ ناوى بۆ بەكارھاتوون، بەلام ناوى باوتر و
 ناسراوترى، بریتىيە لە: (سُورَةُ النَّبَا).

(۲)- شویننی دابه زیننی:

ئهم سووږه ته به یه کده نگی هه موو زانایان: سووږه ټیکی مه ککه ییه، وهك (السیوطی) له ته فسیره ناوداره که ی خوئی: (الدر المنثور) دا^(۱)، هیناویه تی و پالیشیداوه ته لای (ابن الضریس والنحاس و ابن مردویه والبيهقي) و ئهم دهقه شی هیناوه: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ ۱ ﴿مِغَّة﴾، واته: له عه بدوللای کورې عه عباسه وه ﷺ گپدراوه ته وه گوتوویه تی: سووږه تی: ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ ۱ له مه ککه دا دابه زیوه.

هه روه ها (السیوطی)، هه ر له سه رچاوه ی ناوبراو (الدر المنثور) دا، هه مان شتی شی پالداوه ته لای عه بدوللای کورې زوبه یر (خوا له خوئی و بابی رازی بی)، ئه ویش هه ر گوتوویه تی: (نَزَلَتْ سُورَةُ: ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ ۱ ﴿مِغَّة﴾).

نه شمزانیه هیه زانایه ك له و باره وه راجیایی و مشت و مری بووبی، که ئهم سووږه ته له مه ککه دا دابه زیوه.

(۳)- ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زیندا:

له موصحفه فدا ژماره که ی هه فتاو هه شت (۷۸) ه، چونکه ئهم به ش (جزء) ی سییه م، سی و هه وت (۳۷) سووږه ت ده گریته خوئی و، ئهم سووږه ته یه که مینیان و هه فتاو هه شته مین سووږه ته که له سووږه تی فاتیه و سه ره تای موصحفه وه دیی به لام، له ریزبه ندیی دابه زیندا، به پیی رای جابیری کورې زه ید که یه کیکه له زانایانی شوینکه وتووان (تابعین) و، سه رنجی ئه وه ی داوه: کام سووږه ت پیش کام سووږه ت و، کام سووږه ت دوا ی کام سووږه ت دابه زیوه؟ ده لی: ئهم سووږه ته سووږه تی هه شتا (۸۰) یه مینه و، پیش سووږه تی (النازعات) دابه زیوه و،

دوای سوورەتی (المعارج)، پېشتریش گوتوومانە ئەووە بۆ چووئیکى ئیجتیهادیی ئەو زانایەو دەگونجی نەپیکابى و، بە رای بەندە ئەم سوورەتە لە سوورەتە سەرەتایەکانی قۇناغى مەککەیه، بەلام ئەو وای داناووە، گریمان زووتر دابەزیی یان درەنگتر، شتیک لە بابەتەکە ناگۆرێ.

(ع) - ژمارەى ئایەتەکانى:

زۆربەى ھەرە زۆرى ژمیرەرانى ئایەتەکانى قورئان، ژمارەى ئایەتەکانى ئەم سوورەتەیان بە چل (۴۰) داناووە، ھەندیکیشان بە (۴۱) یەکیان داناووە، بەلام زیاتر ژمارەى چل (۴۰) تەبەئى کراووە، بە تاییەت لەو موصحفانەى لەبەر دەستى ئیمە دان و، لەم دەقەرانی ئیمە چاپ کراون، بۆیەش وا دەلیم: تاكو ئەگەر كەسێك موصحفیكى لە شوینیک لە ولاتیک كەوتە بەرچاو، كە ئەم سوورەتە (سورة النبأ)، چل و یەك (۴۱) ئایەتە، با سەرى سورنەمىنى، كورتى و درێژى پستەكانیشە دەبێتە ھۆى جیاوازی ژمارەى ئایەتەكان، چەند جارێكى دیکەش باسمان كردووە.

(و) - نپوەرۆكى ئەم سوورەتە:

تەوھەرى سەرەكى ئەم سوورەتە، بریتىە لە پۆژى دوایى و، ھەر چل (۴۰) ئایەتەكەى ئەم سوورەتە موبارەكەیان لى پىك دى، بەم جوۆرە دابەش بوون، بەسەر قۇناغ و پروداووەكانى پۆژى دوایدا:

بابەتى یەكەم: لە پینچ ئایەتەكانى: (۱ - ۵) دا، باسى مشتومپرو پرسىارکردنى بپروایانە لە بارەى پۆژى دوایەووە لە نپو خویندا، كە لە بارەىووە مشت و مرو راجیایان بوووە.

بابەتى دووھەم: لە دوازدە ئایەتەكانى: (۶ - ۱۷) دا، باسى خستە پرووى یازدە (۱۱) بەلگەىە لەسەر ھاتنى پۆژى دوایى، خوا ﷻ دوای ئەوھى باسى راجیایى

و پرسیارکردن و نکوویییکردنی بیپروایان دەکات لە بارە ی پۆژی دواییەو، یازدە (۱۱) بەلگە دەخاتە پروو لە دەورو بەرمانداو، لە خۆماندا، لەسەر ئەوێ پۆژی دوایی حەقەو راستەو دی.

بابەتی سییەم: لە سێ ئایەتەکانی: (۱۸ - ۲۰) دا، باسی قوونای یەکەمی پۆژی دواییە، کە ئاخیر زەمانەو، پیچرانەوێ لاپەرە ی ئەم گەردوونە یە.

بابەتی چوارەم: لە دە (۱۰) ئایەتەکانی: (۲۱ - ۳۰) دا، باسی دۆزەخ و دۆزەخیانە: کە چۆن ئازارو ئەشکەنجە دەدرین و، لەسەر چی ئەو سزایە دەدرین؟.

بابەتی پێنجەم: لە شەش ئایەتەکانی: (۳۱ - ۳۶) دا، باسی بەهەشت و بەهەشتیانە.

بابەتی شەشەم و کۆتایی: لە چوار ئایەتەکانی: (۳۷ - ۴۰) دا، باسی خوا ی پەرورەدگارو هەندیك لە سیفەتەکانی و، باسی پۆژی دوایی و، سەرەنجامی پەشیمانانە ی بیپروایانە، کە خۆزگە دەخوازن بەوێ هەر گۆ بوونایە، یاخود ببوونایەو بە گۆ و خاک.

(٦) تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە:

دەگونجی ژمارە یەك تاییەتمەندیی لەم سوورەتە موبارەكەدا باس بکړین، بەلام بەرای من ئەم چوار (۴) ه سەرەکییەکانن:

١- لەم سوورەتەدا پۆژی دوایی، بە: (النَّبَا الْعَظِيم) ناوێراو لە ئایەتی دووهمداو، نایەتەو یادم لە هیچ سوورەتێکی دیکەدا ئەو ناو، (هەوآلی هەرە گەرەو مەزن) کرابی بە ناوی پۆژی دوایی.

٢- یازدە (۱۱) بەلگە لەم سوورەتە موبارەكەدا، لەسەر هاتنی قیامت هێنارونەو، لە دوازدە ئایەتەکانی: (۶ - ۱۷) دا.

۳- تەنیا لەم سوورەتەدا خۆزگە خواستنی کافر بە: گۆل بوون، باسکراوە، لە ئایەتی ژمارە (۴۰)دا، لە هەموو قورئاندا تەنیا لە ئایەتی ژمارە ۱ چل (۴۰) ی ئەم سوورەتەدا باس کراوە، کە بابای کافر لە پۆژی دواییدا خۆزگە دەخوازی گۆل بووایە، یاخود ببووایەو بە گۆل.

۴- چەند تەعبیری وشەیک تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون:

أ- (عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ).

ب- (كَواعِب).

ج- (كَذَّاب).

د- (لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا).

۷- دابەشکردنی ئایەتەکانی:

تێمە کوێ ئەم چل ئایەتە ی ئەم سوورەتە موبارەکە، بۆ دوو دەرس دابەش دەکەین:

دەرسی یەكەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۲۰)، بیست (۲۰) ئایەتی یەكەم دەگرێتە خۆی، کە باسی پۆژی دوایی و بەلگەکانی و، هەندیک لە نیشانەکانی ئاخیر زەمان، لەو بیست (۲۰) ئایەتەدا، خراونە پروو.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (۲۱ - ۴۰)، بیست (۲۰) ئایەتی دووهمی ئەم سوورەتە موبارەکە، کە باسی دۆزەخ و دۆزەخییەکان، بەهەشت و بەهەشتییەکان و، پایە بەرزیی خوای بۆ وێنەو، باسی قیامەت و پەشیمان بوونەوێ بابای بیپروا، کە خۆزگە دەخوازی گۆل بووایە.

دەرسی یەكەم

له نۆره كۆمهله لايه نيه كه كان له كه لئانين
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

ډاگه يانډني مه كنه بېي ماموستانه علي بابير

علي بابير/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابير/Alibapir

كه نلې
ډاگه يانډني مه كنه بېي ماموستانه علي بابير

www.alibapir.net
English - عربي - كورډي

ډاگه يانډني مه كنه بېي ماموستانه علي بابير

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان بېست (۲۰) ئايەتى يەكەم دەگرېتە خوۋى و لە بارەيانەوہ دەلېين: خوا ﷺ لە سەرەتای بېست (۲۰) ئايەتى يەكەمى سوورەتى (النَّبَا) دا دەفەرموۋى: ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ ئايا ئەوانە لە بارەى چىيەوہ لە يەكدىي دەپرسن؟ دوایى ھەر خوۋى پرونى دەكاتەوہو وەلامدەداتەوہو دەفەرموۋى: ﴿عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ﴾ لە بارەى ھەوآلە مەزنەكەوہيە، يانى: پوژى دوایيە ئەوہى تېيدا كەوتوونە كېشەو مەشت و مرو بگرەو بەردە، دوایى دەفەرموۋى: نەخېر با واز بېنن بە زووى دەزانن، جارېكى دىكەش باواز بېنن بە زووى دەزانن، ئنجا خوا ﷺ لە دوازە (۱۲) ئايەتى دوایدا، ئايەتەكانى: (۶ - ۱۷)، يازدە (۱۱) بەلگە دېنئتەوہ لەسەر سەلماندى بوونى پوژى دوایى و، پوچەللى گومان و دوو دللى بېپروايان لە بارەى ھاتنى پوژى دوایيەوہ، يازدە (۱۱) بەلگەكانىش ئەوانەن:

يەكەم: راخستنى زەوىي و ئامادەکردنى بو مروڤ، كە لەسەرى بژى.

دووهم: وەك گولمېخ لېكردنى چيايەكان، كە وەك چوڭ گولمېخەكان و سىنگەكان بە دەورى چادرو پەشمال دا دەچەقېنرېن، تاكو راگېرى بكەن، چيايەكانىش ئاوا زەوييان راگېر كردوہ.

سېيەم: بە جووت خولقېنرانى مروڤەكان.

چوارەم: بە مايەى پشووكان و سەرەتن گېرانى خەوو نووستن.

پېنجەم: بە پوڤاك گېرانى شەوگار.

شەشەم: بە جېي تېدا كاسېيى كردن و بژيو پەيداکردنى پوژگار.

حەوتەم: بنیاتنانى حەوت ئاسمانى مەحكەم و بەھيژ لە سەروومانەوہ.

هه‌شته‌م: گێرانی خوڤر به چرایه‌کی تیشکده‌ری زۆر ڤوون و ڤرشنگدار.

نۆیه‌م: دابه‌زاندنی ئاوی به لوززه‌وو به خوڤر له هه‌وره‌ گوشراوه‌کانه‌وه.

ده‌یه‌م: که سه‌ره‌نجام خوا ﷺ به‌و ئاوه به خورزه‌مه، دانه‌وێله‌و ڤووه‌کی ڤی ده‌ڤوینی له زه‌وی دا.

یازده‌یه‌م: هه‌روه‌ها خوا باغ و چرو ڤره‌کانیشی ڤی ده‌ڤوینی.

ئنجا دواي خسته‌ن ڤووی ئه‌و یازده (۱۱) به‌لگه‌یه، که له هه‌مان کاتدا یازده (۱۱) چاکه‌و نيعمه‌تی خواشن، ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا﴾ (۱۷) به‌ دنیاییه‌وه ڤۆژی لیکه‌ه‌لاواردن کاته‌که‌ی دیارییکراوه.

که‌واته: خوا ﷺ که ئه‌م گه‌ردوونه‌ی به‌ ڤیک و ڤیکیی خولفاندوه‌و، ئه‌م هه‌موو چاکه‌و نيعمه‌تانه‌ی به‌ ئیوه‌ داوون و، توانای ئه‌وه‌شی هه‌یه‌ زیندووتان بکاته‌وه‌و، ئه‌و خواي په‌روه‌ردگاره‌ وای لی چاوه‌ڤان ده‌کری، سزاو پاداشتیک دابنی بۆ ئیوه، چونکه‌ ژيانی ئیوه‌ هه‌مووی ڤیک و ڤیکیه، به‌لام ئه‌گه‌ر بیت و ژيانی دنیا، قوئاغیکی دیکه‌ی به‌ دوا‌دا نه‌یه‌ت، که قوئاغی سزاو پاداشته، ئه‌و کاته‌ ژيانه‌ دنیاییه‌که‌تان وه‌ک ڤۆمانیکی بی تام و چیرۆکیکی بی ئه‌نجام دیته‌ به‌رچاوو، ئه‌وه‌ش شایسته‌ی خواي کاربه‌جی نه‌یه.

ئنجا له سێ ئایه‌تی دوايشدا، باسی هه‌ندیك له کاره‌سات و ڤووداوه‌کانی ئاخیر زه‌مان ده‌کات، که قوئاغی یه‌که‌می ڤۆژی دوايه، ده‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَنَأْتُونَ أَفْوَاجًا﴾، ئه‌و ڤۆزه‌ی فوو به‌ که‌ڤه‌نادا ده‌کری، ئیوه‌ش ڤۆل ڤۆل، کۆمه‌ل کۆمه‌ل دین، ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾، ئاسمانیش کرایه‌وه‌و بوو به‌ دالان دالان، بوو به‌ ده‌روازه‌ ده‌روازه، ﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا﴾، چیايه‌کانیش ڤۆیتران و هه‌لقه‌نران له شوینی خویان و بوونه‌ تۆزو گه‌ردی، وه‌ک تراویلکه، هه‌لبه‌ته: ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾ (۱۹) ﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ

سَرَابًا ﴿۲۰﴾، لە نیشانه‌کانی ئاخیر زه‌مانن، به‌لام ئه‌وه که ده‌فه‌رمووی: ﴿فَنَأْتُونَ أَفْوَاجًا﴾، به‌ دلنیا‌یی ئه‌مه په‌یوه‌سته به‌ قو‌نا‌غی دوو‌ه‌می پو‌ژی دواییه‌وه که قو‌نا‌غی قیامه‌ته‌و، لی‌ره‌دا خ‌وای په‌روه‌رد‌گار تیکه‌ه‌ لکی‌شی کردوون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ ۱) عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ۲) الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْلِفُونَ ۳) كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۴) ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۵) أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ۶) وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ۷) وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ۸) وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۹) وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۱۰) وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۱۱) وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۱۲) وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۱۳) وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۱۴) لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۱۵) وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ۱۶) إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا ۱۷) يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَنَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۱۸) وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۱۹) وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۲۰) ﴿

مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان

{به‌ ناوی خ‌وای به‌ به‌زه‌یی به‌خ‌ش‌نده، (ئه‌و خه‌ل‌که) له‌ باره‌ی چیه‌وه له‌ یه‌ک‌دی ده‌پ‌رس‌ن؟ ۱) له‌ باره‌ی هه‌وا‌له‌ مه‌زنه‌که‌وه! ۲) ئه‌و (هه‌وا‌ل)ه‌ی تێیدا راجیاو مشت و م‌پ‌ که‌رن؟ ۳) نه‌خ‌یر وانیه‌ (که‌ ئه‌وان ده‌لێن) به‌ زووی ده‌زانن ۴) دیسان وانیه‌ به‌ زووی ده‌زانن ۵) ئایا زه‌وپی‌مان نه‌کردو‌ته‌ (نشین‌گه‌یه‌کی) وه‌ک‌ پایه‌خ‌؟ ۶) چیا‌یه‌کانی‌ش‌مان کردوونه‌ گو‌لمیخ‌ ۷) به‌ جووتیش‌ دروست‌مان کردوون ۸) نووستنی‌ش‌تمان گێ‌راوه‌ به‌ (مایه‌ی) پ‌شوودان و ئاسووده‌یی ۹) شه‌وگاری‌ش‌مان گێ‌راوه‌ به‌ پو‌شاک‌ (داتانده‌پو‌شی) ۱۰) پو‌ژگاری‌ش‌مان گێ‌راوه‌ به‌

(هۆکاری) بژیوو گوزهران ﴿۱۱﴾ له سهرووشتانهوه ههوت (ئاسمانی) مه حکهم و قاییممان بنیاتناون ﴿۱۲﴾ چرایه کی تیشکده ریشمان بۆ ره خساندوون ﴿۱۳﴾ له (ههوره) گوشراوه کانیش ئاوێکی به خورزه ممان دابه زاندوه ﴿۱۴﴾ تاكو دانه ویلوه و رووه کی پێ (له زهویدا بروئین و) ده ربینین ﴿۱۵﴾ ههروهها باخه چرو پره کان ﴿۱۶﴾ به دلناییهوه پۆژی ههلاواردن (ی پاک و پيسان) ژوانگه داره ﴿۱۷﴾ ئه و پۆژی فوو به که په نادا ده کری، ئنجا پۆل پۆل دین (بۆ گۆره پانی کۆکرانه وه) ﴿۱۸﴾ ئاسمانیش کرایه وه و بوو به دهروازه گهل (و دالاندالان بوو) ﴿۱۹﴾ چیا به کانیش پۆنران (هه لکه نران و وردو خاشکران و) بوونه (تۆزو گهردی وهك) تراویلکه ﴿۲۰﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(يَسْأَلُونَ): له يه کدی ده پرسن، (السُّؤَالُ: اسْتِدْعَاءُ الْمَعْرِفَةِ، أَوْ مَا يُؤَدِّي إِلَى الْمَعْرِفَةِ، أَوْ اسْتِدْعَاءُ مَالٍ، أَوْ مَا يُؤَدِّي إِلَى الْمَالِ)، (سؤال): بریتیه له داواکردنی زانیاری، یان شتیک که بێتته هۆی پهیدا بوونی زانست، یان داواکردنی مال و سامان، یان شتیک که بێتته هۆی پهیداکردنی مال و سامان.

(عَمَّ)، له ریشه دا (عَنْ مَا) یه، (عَنْ) پیتی (جَزْ) هه، (مَا)، (مَا الْإِسْتِفْهَامِيَّة) یه، بۆ پرسیارکردنه، که واته: ﴿عَمَّ﴾، ئه لیف (أ) هکه ی لاجوووه، ئه گهرنا له بنچینه دا (عَنْ مَا) یه، واته: (عَنْ أَي شَيْءٍ؟)، له باره ی چیه وه له یه کدی ده پرسن، چونکه وشه ی (تَسْأُولُ): (تَفَاعُلٌ مِنَ السُّؤَالِ) واته: پرسیار له یه کدی ده که ن.

(النَّبَا): (النَّبَا: خَبَرٌ دُو فَائِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَحْصُلُ بِهِ عِلْمٌ أَوْ غَلَبَةُ ظَنٍّ)، (نَبَأ): هه وایکه سوودیکی مه زنی ههیه، به هۆی ئه وه هه وایه وه زانیاری یاخود گومانیکه زāl په یاد ده بێ.

(الْعَظِيمِ): (عَظَمَ الشَّيْءُ: كَبُرَ عَظْمُهُ، ثُمَّ اسْتَعِيزَ لِكُلِّ كَبِيرٍ، مَحْسُوساً أَوْ مَعْقُولاً، عَظِيمٌ): له (عَظْمٌ) هُوَ هَاتُوهُ، (عَظَمَ الشَّيْءُ) واته: تَيْسِقَانَهُ كَهَيِّ گهوره بوو، دوايي خواز او ته وه بو هه ر شتێك قه باره كهی گهوره بئ، چ به رهه ست بئ، چ نا به رهه ست بئ.

(مَهْدًا): (الْمَهْدُ: مَا يَهَيَّأُ لِلصَّبِيِّ، وَالْمَهْدُ وَالْمِهَادُ: الْمَكَانُ الْمُمَهَّدُ الْمُوْطَأُ)، وشه ی (مَهْدٌ) ئه وه یه كه بو مندالی گچكه ئاماده ده كړی، (به كوردیی ده لێن: لانكه یان بېشكه، پېشی ده گوتری: جۆلانه)، هه روه ها وشه ی (الْمَهْدُ وَالْمِهَادُ) واته: شوینیکي خوشکراو، ئاماده کراو، سازکراو.

(أَوْتَادًا): (كَوَى (وَتَدَ وَوَتَدَ ه، (وَتَدَ) سِينُك، گولمېخ، به كه سه ره، به فته شه (ده گوتری: (وَتَدْتُهُ أَتَدُهُ وَتَدًا)، واته: دامكوتا، دايده كوتم، داکوتران.

(سُبَانًا): (أَصْلُ السَّبْتِ: قَطْعُ الْعَمَلِ، سَبَتَ السَّيْرُ: قَطَعَهُ، سَبَتَ شَعْرُهُ: حَلَقَهُ)، كه ده فهرموئ: ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَانًا ۝٩﴾، واته: خه وه كه تا ئمان گيپراوه به مايه ی پشوودان و پراوه ستان و ئوقره گرتن، وشه ی (سَبَات) له (سَبَت) هوه هاتوه، (سَبَت) به مانای وه ستاندنی کار، ده گوتری: (سَبَتَ السَّيْرُ)، {(سَيْرٌ) يَانِي: زوێله چه رم}، چه رمه كه ی بری، (سَبَتَ شَعْرُهُ)، واته: قژي خوئی بری، پرچی خوئی تاشی.

(مَعَاشًا): (الْعَيْشُ: الْحَيَاةُ الْمُخْتَصَّةُ بِالْحَيَوَانِ، وَهُوَ أَخْصُ مِنَ الْحَيَاةِ)، (عَيْشٌ): يَانِي: ژيانیکي تاييه ت به ژياندارانه وه، كه تاييه تتره له ژيان، {يَانِي: وشه ی (عَيْشٌ) و (حَيَاةٌ) هه ردووکیان به مانای ژيانن، به لām وشه ی (عَيْشٌ) مانايه كه ی تاييه تتره له (حَيَاةٌ) چونكه خوای په روه ردگار وشه ی (حَيَاةٌ) ی بو به كاردی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝٢٥٥﴾ البقرة، به لām وشه ی (عَيْشٌ) ی بو به كارنایه ت}.

(الْمَعِيشَةُ: مَا يُعِيشُ)، (مَعِيشَةٌ) ئه وه یه كه مروؤف ده ژیه نی، (المعجم الوسيط) له باره ی (مَعَاشٌ) هوه سی واتای هی ناو:

۱- (مَا تَكُونُ بِهِ الْحَيَاةُ مِنَ الْمَطْعَمِ وَالْمَشْرَبِ وَنَحْوِهِمَا)، (مَعَاش): ئەوێهه كه ده‌بێته هۆی ژيان له خواردن و خواردنه‌وه‌و وێنه‌ی ئەوان.

۲- (زَمَانُ التَّمَاسِ الْعَيْشِ وَمَكَانُهُ)، كاتی خه‌فتان له‌ گۆزه‌ران و شوێنه‌كه‌ی، هه‌ردووکیان پێیان ده‌گوتری: (مَعَاش) كاتی كاسبیی كردن و هه‌ولدان بۆ وه‌ده‌سته‌پێانی بژیوو، شوینی هه‌ولدان بۆ په‌یدا‌كردنی بژیو.

۳- (الْمُرْتَبُ الَّذِي يَتَقَاضَاهُ مِنْ قَضَى مُدَّةٍ مُعَيَّنَةٍ فِي خِدْمَةِ الْحُكُومَةِ بَعْدَ انْقِطَاعِ عَنِ الْعَمَلِ)، ئەو ئەندازه‌ سامانه‌ی كه‌ سێك كه‌ ماوه‌یه‌كی له‌ خزمه‌ت حكومه‌ت دا بردۆته‌ سه‌ر، دوا‌ی ئەوه‌ی له‌ كار داده‌پری {كه‌ پێی ده‌لێن: (خانه‌نشین)}، وه‌ری ده‌گری، ئەوه‌ش پێی ده‌گوتری: (مَعَاش).

ده‌لێم: وشه‌ی (مَعَاش) مه‌رج نیه، ته‌نیا خانه‌نشین بگریته‌وه‌، به‌لكو هه‌موو ئەو كارمه‌ندانه‌ی مووچه‌ له‌ میریی وه‌رده‌گرن، مووچه‌كه‌یان پێی ده‌گوتری: (مَعَاش).

وشه‌ی (مَعِيشَة) كه‌ به‌ مانای (مَعَاش) یش دی، به‌ هه‌رسێ واتایه‌كه‌، به‌ (مَعَايش) كو‌ ده‌كرێته‌وه‌، (عَيْشَة: عَيْشَة رَاضِيَة)، (حَالَة الْإِنْسَانِ فِي حَيَاتِهِ)، (عَيْشَة) بریتیه‌ له‌و حاڵه‌ته‌ی مرو‌ف كه‌ له‌ ژيانیدا ده‌یێ.

(شِدَادًا): (الشَّد: الْعَقْدُ الْقَوِيُّ، وَشَدَدْتُ الشَّيْءَ: قَوَّيْتُ عَقْدَهُ)، (شِدَاد) له‌ (شَدَّ) هوه‌ هاتوه‌، (شَدَّ الْعَقْدَ)، گریه‌كه‌ی توند كرد، (الشَّدُّ الْعَقْدُ الْقَوِي)، (شَدَّ) یانی: گریدانێکی به‌هێز، ده‌گوتری: (شَدَدْتُ الشَّيْءَ) شته‌كه‌م توند كرد، به‌هێزو قایم كرد. (شِدَاد) كو‌ی (شَدِيدَة) یه، به‌هێزو مه‌حكه‌م و وه‌سفه‌ بۆ چه‌وت ئاسمانه‌كان: ﴿سَبْعًا شِدَادًا﴾، چه‌وت ئاسمانه‌ به‌هێزه‌كان.

(سَرَاجًا وَهَاجًا): (السَّرَاجُ: الرَّاهِرُ بِفَتِيلَةٍ وَدُهْنٍ، وَيَعْبَرُ بِهِ عَنْ كُلِّ مُضِيٍّ)، (سَرَج): چرا، ئەوه‌ی فتيله‌ی هه‌یه‌و رۆنی تێده‌كري، دوا‌ی بۆ هه‌ر تیشكه‌ده‌ریك

به کارهاتوه، وهك لامپاو فانوس، به فتيلهيان گوتوه، چرا ره شكهوه، قه ندیلیشیان پی گوتوه، به لام دوایی به شهر ورده ورده به رهو پی شهوه چووه لهو بارهوهو کردوویه تی به فانوس و، کردوویه تی به لامپاو، کردوویه تی به لوکس، دوایی کردوویه تی به چرای کاره بایی و بلاجکتورو، ههر خواش ده زانی ده یكات به چی دیکهش.

(وَهَاجْ): (الْوَهْجُ: حُصُولُ الضَّوِّ وَالْحَرِّ مِنَ النَّارِ)، (وَهَجْ): بریتیه له په یدابوونی تیشک و گهرمایی له ناگرهوه، ده گوتری: (تَوَهَّجَتِ النَّارُ وَتَوَهَّجَ النَّارُ)، واته: ناگره که بلیسه ی داو بلیسه ده دات.

(الْمُعْصِرَاتِ): کوئی (المُعْصِرَة) یه و (مُعْصِرَة) ش، له سه ر کیشی (مُفْعِلَة) یه، به لام به مانای (مَفْعُولَة) یه، وهك: (عُرْفَةُ مُضِيَّة)، (مُضِيَّة)، ته گهر ته ماشای کی شه که ی بکه ی به پوآله ت واته: پوونا ککه ره وه، به لام له ته سلدا به مانای پوونا ککه راه یه، (عُرْفَةُ مُضِيَّة) واته: ژووریکی پوونا ککه راه، (السُّحْبُ الْمُعْصِرَاتِ) یش واته: هه وره گوشراوه کان، له سه ر کیشی (مُفْعِلَة) ن، به لام به مانای (مَفْعُولَة) ن، واته: ته و هه ورانه ی گوشراون، له ته نجامی موتور به بوونیاندا، بایه کان له سه ریه ك که له که یان ده که ن و، له ته نجامی ته وه دا هه وره کان موتور به (تَلْقِيح) ده بن و ئویان لی په یداده بی، له شیوه ی باران و به فرو ته زردها.

(تَجَاجَا): (تَجَّ الْمَاءُ وَأَتَى الْوَادِي بِتَجِيحِهِ)، (تَجَّ الْمَاءُ): واته، ئاوه که به خورزه م و به خویری هات، ده گوتری: (وَأَتَى الْوَادِي بِتَجِيحِهِ) دۆله که ئاوه که ی به زوری هینا، هه روه ها له فه رمایشتی پیغه مبه ر ﷺ دا هاتوه: {أَفْضَلُ الْحَجِّ: الْعَجُّ وَالتَّجُّ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۸۲۷، وَابْنُ مَاجَهَ: ۲۹۲۴، وَالحَاكِمُ: ۱۶۵۵، وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَالدَّارِمِيُّ: ۱۷۹۷، وَأَبُو يَعْلِي: ۱۱۷) واته: باشتین حه ج، (عَجَّ وَتَجَّ)، (عَجَّ) واته: دهنگ به رز کردنه وه به (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) به زیکره کان، (تَجَّ) یش، واته: پشتنی خوین، قوربانیی، واته: ته و دووه ئه رکه گه وره کانی حه جن، به تاییه ت زیکره

باوه كه: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ، لَا شَرِيكَ لَكَ)، ئەمە لەگەڵ سەر برینی قوربانی دا باشتینی ئەركەکانی حەجن. بێگومانیش وەستان لە عەرەفات (الوقوف بعرفة) گەورەترین پایەى حەجە، وەك پێغەمبەرى خوا فەرموویەتی: [الحج عرفة] (أخرجه أحمد: ۱۸۷۹۶، وأبو داود: ۱۹۴۹، والترمذي: ۸۸۹، والنسائي: ۳۰۴۴، وابن ماجه: ۳۰۱۵، والحاكم: ۳۱۰۰، وقال الحاكم: صحيح).

(حَبَّ): (حَبَّ) یانی: دانەوێڵە، تاکەكەى (حَبَّة)یە، دانەوێڵەش بە برنج و گەنم و جوو نيسك و نوک و ماش، بە هەردوو جووری رەش و سپیی و، هەرز و زورات هەموو ئەوانە دەگوتری.

(وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا): (الْجَنَّةُ: كُلُّ بُسْتَانٍ ذِي شَجَرٍ يَسْتَرْ بِأَشْجَارِهِ الْأَرْضَ)، (جَنَّة): هەر باخیکە خاوەن درەخت بێ و درەختەکانی هێندە چڕ و پڕ بن، زەوییه کەیان داپۆشیبن. (جَنَّة)ش بە (جَنَّات) کۆ دەکرێتەوه.

(أَلْفَافًا): (إِلْتَفَ بَعْضُهَا بِبَعْضٍ لِكثْرَةِ الشَّجَرِ، لَفَفْتُ الشَّيْءَ لَفًّا، وَاللَّفِيفُ: الْمُجْتَمِعُ)، (أَلْفَاف): هەندیک گوتووێانە تاکیکە، کۆی نیە و وشەكە بۆ خوێ وایە، یان (أَلْفَاف) کۆی (لَف)ە، واتە: پێکداپێچراو، درەختەکانیان بە نێو یە کدا چوون و لێک ئالان، چونکە (جَنَّاتٍ أَلْفَافًا)، یانی: ئەو باخانەى درەختەکانیان زۆرن، دەگوتری: (لَفَفْتُ الشَّيْءَ لَفًّا) شتەكەم بە پێچانەوه پێچایەوه، (لَفِيفُ: مُجْتَمِعُ): واتە: کۆمەڵە خەڵکێك کە کۆبوونەوه سەر یەك.

(مِيقَاتًا): (الْمِيقَاتُ: الْوَقْتُ الْمَضْرُوبُ لِلشَّيْءِ، الْوَعْدُ الَّذِي جُعِلَ لِلْوَقْتِ) واتە: ژوانگە، کاتێك کە دانراوه بۆ شتێك، ئەو بەلێنگەیهى دانراوه بۆ کاتێك (كە شتێكى تیدا دەبێ).

(الْضُّوَرُ): (الضُّوَرُ: قِيلَ مَثَلُ الْقَرْنِ يُنْفَخُ فِيهِ)، گوتراوه: وەك قوچ و شاخە فوووی پێدا دەکری، هەندیکى دیکەش مانایەکی رەمزیان پێداوه.

(أَفْوَاجًا): (جَمْعُ فَوْجٍ: الْجَمَاعَةُ الْمَارَّةُ الْمُسْرِعَةُ)، (أَفْوَاجٍ) كَوَيْ (فَوْجٍ) هُو، ئەویش بە کۆمەڵیک دەگوتری کە بە خیرایی برۆن.

(وَسِرَّتٍ): (السَّيْرُ: الْمُضِي فِي الْأَرْضِ): (سَيْرٍ) بریتیه لە پۆشتن بە زەویدا، (سُرَّت) بۆ مانایەکی بە کوردیی گوتوومە: پۆینراو، واتە: لە شوینی خۆی پۆینراو هەلقەندرا.

(سَرَابًا): (السَّرَابُ: اللَّامِعُ فِي الْمَفَازَةِ كَالْمَاءِ، وَذَلِكَ لِانْسِرَابِهِ فِي مَرَأَى الْعَيْنِ)، (سَرَابٍ): بریتیه لەوێ لە بیابان و دەشتدا بریقە دەدات، لەبەر ئەوەی لەبەر چاو دەپوات و شەپۆل دەدا، مەرۆف لە دوورەوێ و دەزانن ئاوهو، لە راستیشدا ئاوی نیه، بۆیهش کوردەواریی خۆمان ناویان لێناوه: تراویلکە.

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەر موۆ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خواى بە بەزەیی بەخشنده، واتە: دەسپێکردنم بە ناوی خوايه، ئەوەش مەبەستى ئەوەیه:

۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.

۲- ئەم کارە بە پێی شەرعى خوا دەکەم.

۳- ئەم کارە بە تواناو یارمەتیی خواى بەرز مەزن دەکەم.

۴- ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

خوا ﷻ دەفەر موۆ: ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ لە بارەى چیهوه لە یەکدی دەپرسن؟ دواى ئەوهى پێغه مبهرى خاتەم ﷺ، خوا ﷻ دوا پەيامى خوۆ پێدا ناردوهو دوا فەرمايشتى خوۆ بۆ دابەزاندوه، خەڵك و كۆمه‌لگایه‌كه‌ی پێیان شتیكى نامۆو سەیر بووه، ئەو شتانەى ئەوان عاده‌تیان پێوه‌ گرتوون، بوونه‌ نهریتیكى ریشه‌دار له‌ ژياناندا، چ له‌ رووی فیکرییه‌وه، چ له‌ رووی ئاكاریییه‌وه، چ له‌ رووی خێزانییه‌وه، چ له‌ رووی كۆمه‌لایه‌تیی و، له‌ رووی ئابووری و، له‌ رووی سیاسیه‌وه، پێیان وابوو هەق هەر ئەوه‌یه، كه‌ ئەوان له‌ سهرینی! به‌لام پەيامى خوا كه‌ به‌ پێغه‌مبه‌رى كۆتاییدا، نێردراوه‌ وەك پەيامى هەموو پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بێگومان بۆیه‌ هاتوه‌ كه‌ ژيانى ئەو خەلكه‌ بگۆڕی، پێشێ جوۆری بێركردنه‌وه‌و بووناسیی تێروانییان بگۆڕی، ئنجا ئیمان و عه‌قیده‌یان، دواى هه‌لوێست و هه‌لسوكه‌وتیان له‌ گه‌ڵ خوادا، پاشان له‌ نێو خوێاندا، بۆیه‌ هه‌میشه‌ خه‌ریكى مقوۆ مقوۆ مشت و مێر بوون له‌ نێو خوێاندا، له‌ باره‌ی پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ و له‌ باره‌ی قورئانه‌وه، ئەوه‌ هه‌یچ گومانێكى تێدانیه‌، به‌لام لێره‌دا به‌ پێی رەوتی ئایەتەکان بۆمان دەرده‌كه‌وێ، ئەوه‌ی زیاتر له‌ نێو خوێاندا پرسیاران له‌

بارەوہ کردوہ، مشت و مریان لە بارەوہ کردوہ، بریتی بووہ لە پۆژی دوایی و ئەوہ کە: دوای ئەم ژيانی دنیا، قوناغیکی دیکە ژيان دئی، سزا هەیهو، پاداشت هەیهو، بەهەشت هەیه، دۆزەخ هەیه، ئەگەرنا بیگومان، لە یەکدی پرسیارکردن و پیکەوہ مشت و مەر کردن و مقو مقو کردنی بیپروایان، تەنیا لە بارە پۆژی دواییەوہ نەبووہ، ئەگەر ئایەتە کە بەس: ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾، بووایە: (لە بارە چى لە یەکدی دەپرسن؟)، ئەو ئەگەرنا هەموویان هەبوون، کە پروونکەرەوانی قورئان باسیان کردوون، لە بارە خودی موحەممەد پیغەمبەرەوہ h، لە بارە وەحییەوہ، لە بارە پەيامی خواوہ، بە گشتی کە هیناویەتی، لە بارە پۆژی دواییەوہ...هتد.

بەلام بە پێی سیاق کە دوایی دەفەرموی: ﴿عَنِ النَّبِیِّ الْعَظِیْمِ ۝۲﴾ الَّذِی هُرِفِیهِ مُخْلِفُونَ ﴿۲﴾، لە بارە هەوآلە مەزنەکەوہ کە ئەوان تێیدا راجیان، مشتومپرکەرن، ئەمە زۆر بە پروونی دیاری دەکات، کە پرسیار لە یەکدی کردن و مشت و مەر پیکەوہ کردنەکیان، لە بارە پۆژی دواییەوہ بووہ، دوایی دەفەرموی: ﴿عَنِ النَّبِیِّ الْعَظِیْمِ﴾، لە بارە هەوآلە مەزنەکەوہ، (نَبَأٌ) وَهَكَذَا (راغب الأصفهانی) دەلێ: (خَبَرٌ دُو فَائِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَحْصُلُ بِهِ عِلْمٌ أَوْ غَلَبَةٌ ظَنٌّ) (نَبَأٌ) بریتیە لە هەوآلیک کە سوودیکی مەزنی هەبێت، بە هۆیەوہ زانیاری یاخود بە لای کەمەوہ گومانی زāl پەیدا بێ.

ئەجا دوایی دەفەرموی: ﴿الَّذِی هُرِفِیهِ مُخْلِفُونَ﴾، ئەو هەوآلە مەزنەى ئەوان تێیدا ناكوكن، تێیدا مشت و مەر کەرن، تێیدا را جیاوازن، ﴿كَلَّا سَيَعْلَمُونَ﴾، وَهَكَذَا زُورْجَارَان گوتوو مانە: (كَلِمَةُ رَدْعٍ وَزَجْرٍ)، وشەیه کە بۆ پەرچدانەوہو تێوہ خوڕین بە کاردی، یانی: با واز بێنن، نەخێر وانیه، وَهَكَذَا ئەوان دەلێن، یان وَهَكَذَا ئەوان گومان دەبەن و بیر دەکەنەوہ، کە دنیا شاری بێ خواوہن بێ، لە دوای ئەم ژيانەى دنیا قوناغیکی دیکە نیە!، با واز بێنن لەو جوړه بیر کردنەوانە، ﴿سَيَعْلَمُونَ﴾، لە مەودوا بە زوویی دەزانن، ﴿كَلَّا سَيَعْلَمُونَ﴾، دوایی جاریکی

دیکە با وازیڭن، لەمەودوا بە زوویی دەزانن، چی دەزانن؟ دەزانن کە ما قوول
 نیە و ناگونجی پۆژی دوایی نەبێ، ناگونجی ژیاڤی مرووف لەم قوناغە ی ئیستادا
 کورت هەلبێ و، هیچ قوناغی دیکە ی بە دوا دا نەیت، چونکە ئەو کاتە ژیاڤی
 مرووف پۆمانیکی بێ تام و چیرۆکیکی بێ ئەنجام دەردەچیت، وە کاتی خوێ
 لە هەندیک لە کتیبە کاغدا گوتوومە، ئنجا خوا ﷻ دواي ئەو، پینچ ئایەتە ی، وە ک
 زەمینە خوشکردن و پیشەکی بوون، لە دوازدە ئایەتە کە ی دوایی دا، ئایەتە کانی:
 (۶ - ۱۷) دا، یازدە لە چاکە و نەعمەتە کانی خوێ دەخاتە بەرچاوی، لە هەمان
 کاتدا کە چاکە و نەعمەتیش، بە لگەشن، لە سەر ئەو ی ناگونجی ژیاڤی مرووف
 لە چوار چۆی ژیاڤی دنیا دا، کورت هەلبێ و، هیچ قوناغی دیکە ی بە دوا دا
 نەین، بە لێ ئەو یازدە شتە، هاو کات لە گەل ئەو دا کە چاکە و نەعمەتە کانی
 خوان و، بە لگەو نیشانە ی بەرز ی و مەزنی و پەرورەدگاریتی خوان، هاوکات
 بە لگەشن لە سەر هەبوونی پۆژی دوایی، بە بە لگە ی ئەو کە دوایی خوا
 ﷻ لە کو تایی ئەو یازدە نیشانە و بە لگە یەو، ئەو نەعمەت و چاکانە ی خویدا
 دە فەرموێ: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا﴾ (۱۷)، بە دلنایی پۆژی لیک هەلاوردن
 کاتیکی دیاریکراوی هەیه، واتە: لە کاتی دیاریکراوی خویدا، ئەو پۆژی لیک
 هەلاوردنە، دی.

ئیمە دوایی لە مەسە لە گرنگە کان دا، زیاتر هەلۆستە دەکەین لە بەردەم ئەو
 یازدە چاکە و نەعمەتە ی خوا دا، ئەو یازدە بە لگەو نیشانانە ی بە دیهێنەرایی
 و پەرورەدگاریتی و مشوورخوړی و خواوەنداریتی خوا، ئەو یازدە بە لگە یە ی
 راستی هاتنی پۆژی دوایی دا، چونکە ئەو یازدە شتە ی خوا باسیان دەکات، لە
 یە ک کاتدا سی ئامانج دەپیکن:

أ- هەم یازدە چاکە و نەعمەتە ی خوان و دەیانخاتە بەرچاوی مرووفە کان.

ب- هەم یازدە بە لگەن لە سەر مەزنی و بەرز ی و مشوورخوړیە تی و پەرورەدگاریتی
 و بالادەستی خوا، بە سەر کەون و کائیناتدا.

ج- ھەم یازدە بەلگەشن لەسەر ھاتنی پۆژی دواپی، سەرھەتا دەفەرموی:

﴿الَّذِي جَعَلَ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾، ئایا زەویمان نەگیراوە بە پایەخ؟ ﴿مَهْدًا﴾، ھەم بە مانای پایەخ دی و، ھەم بە مانای شوینیکی تەخت و لە بار دی و، ھەم بە مانای لانکە و بێشکەش دی، ئایا زەویمان بو وای نەکردوون؟ ﴿وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا﴾، چیا بە کانی شمان کردوونە گۆلمیخ، ﴿أَوْتَادًا﴾، کۆی (وَتَد) یان (وَتَد)ە، بە کوردیی دەلیین: گۆلمیخ یان سینگ، ئەوێ وڵاخی پێ دەبەستری تەو، یاخود چادر و پەشمال و تاوڵی پێ قایم دەکری، لەو لای لای تاوڵەکە، دادەکوتری، پەشمال و تاوڵەکە بە چەند پەتیکی مەحکەم بەو سینگ و گۆلمیخانەو دەبەستری بو ئەوێ نەجووڵی.

﴿وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا﴾، ھەروەھا ئێوەمان بە جووت دروست کردو، نێر و مێ، ژمارە ئێر و نێر مێیانەو پێژەکیان، لەوێ خوا مروۆی لەسەر زەوی داناو، ئەو ژمارەو پێژەکی توژی ھەلکشان و داکشانی ھەبە، بەلام بە ھاوکۆیی (معدّی) نێر و مێ یە کسان، ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا﴾، ھەروەھا خەو کەشتانمان گیراوە بە مایە سەرھوتن و پشوودان و ئیسپراحت.

﴿وَجَعَلْنَا أَيْلًا لِّبَاسًا﴾، شەوگاریشمان کردو بە پۆشەر، ﴿لِبَاسًا﴾، یانی: پۆشاک، واتە: شەوگار، وەك پۆشاکێک داتاندەپۆشی، ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾، پۆزگاریشمان کردو بە مایە ژیان و گوزەران، ﴿مَعَاشًا﴾، بە مانای ژیان دی و، بە مانای پەیداکردنی بژیو دی و، بە مانای شوین و کاتی تیدا پەیداکردنی بژیوو پۆزییش دی.

﴿وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا﴾، لەسەر ووتانەوێش ھەوتی مەحکەمان بنیاتناون، مەبەست ھەوت ئاسمانەکان، ﴿شِدَادًا﴾، کۆی (شَدِيدَة) یە، واتە: مەحکەم و قایم، ئنجا ھەرچەندە ئیمە ھەوت ئاسمانەکان نابینن، بەلام خوا ﷻ خاوەنی ئەم گەردوون و کەون و کائیناتەبەو، کەسانیک ئەو شتانەیان بو

روون دەکاتەو، لە دوو حالەتان بە دەرنین: یان خوا دەناسن، یان نایانسان، ئەگەر بیناسن، دەزانن خوا هەرچی بفرموی، وایه، ئەگەر نەشیناسن، پێش ئەوێ بپروا بەو نەکەن، کە خوا حەوت ئاسمانی دروست کردوون، بپروا بە بەدیھێنەرایەتی و پەرورەدگارێتی خوا ناکەن.

﴿وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا﴾، هەرۆهە چرایەکی تیشکدەر بە شوڤمان گیراوه، کە مەبەست پێی خوڤ، ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾، لە (هەورە) گوشراوەکانیش ئاوێکی بە خورزەم و بە خوڤمان دابەزاندو، لە شیوەی باران و بەفرو تەزەدا، بۆچی؟ ﴿لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا﴾، تاكو دانەوێڵەو پووەکی پێ دەربێنین، (حَبٌّ) (نَكْرَة) نەناسراو، واتە: جوڤەکانی دانەوێڵە: (گەنم و جو و برنج و نيسك و نوک و هەرزەن و ماش و زورپات و ...)، هەموو جوڤەکانی دانەوێڵە کە لە خوا دابەشی کردوون، بەسەر ناوچەکانی زەوی دا، بۆ وێنە: لە لای ئیمە: گەنم و جو و برنج و نيسك و نوک و ماش و هەرزەن، هەن، لە شوێنانی دیکەش جوڤی دیکە هەن، ﴿وَبَنَاتًا﴾، هەرۆهە پووەکەکانیش جوڤاو جوڤن، دارو درەختن، تەپەکارن، سەوزەن، گياو گۆلە جوڤاو جوڤەکانن، گۆل و گۆلزارن، هەموویان دەگریتهو.

﴿وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا﴾، هەرۆهە باخە چرو پەرەکان و، لَيْكِ ئالووەکان و پێکداچوووەکانیش، بۆ ئەوێ ئەوانە پێ دەربێنین، بۆیە ئەو ئالو بە خورزەمەمان لە هەورە گوشراوەکان دابەزاندو.

ئنجأ: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا﴾، بە دنیایی پۆژی لَيْكِ هەلاواردن، کاتەکە دیاریکراو، بە بەلگە ئەوێ خوا ﷻ ئەو هەموو چاکانە لەگەڵ ئیویدا کردوون، ئەو هەموو نيعمەتانە بۆ ئیوێ پەخساندوون، ئەو هەموو شتانە زۆر بە رێک و پێکی هێناونە دی، کەواتە: ئەو بەلگە لەسەر ئەوێ ژيانى دنيا تاکە دەرفەتی ژيانى مرووف نیه، بەلکو قوناغیکی دیکە بەدوا دی، کە بریتیه لە قوناغی لَيْكِ هەلاواردن و لَيْكِ جیاکردنەوێ پاک و پیس.

ئىنجا لە سى ئايەتى كۆتايى دا باسى ئەو پۆژە دەكات و دەفەرموى: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾، ئەو پۆژەى فوو بە كەپەنادا دەكرى، ﴿فَنَأْتُونَ أَفْوَاجًا﴾، ئىنجا ئىوہ كۆمەل كۆمەل، پۆل پۆل دىن، ھەلبەتە ئەگەر مەبەست فوو پيدا كوردنى يەكەم بى، دواى فوو پيدا كوردنى يەكەم، ئاخىر زەمان دى، بەلام: ﴿فَنَأْتُونَ أَفْوَاجًا﴾، دواى فوو دووہمە، بۆيە لىرەدا مەبەست فوو پيدا كوردنى دووہمە، كە مرۆڤەكان پۆل پۆل دىن.

بەلام كە دوايى دەفەرموى: ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾، ئاسمانىش كرايەوہ، ئىنجا بوو بە دەروازەو دالاندالان، ئەمەش بە دلنپايى لە قۇناغى يەكەمى پۆژى دوايى دايە، كە ئاخىر زەمانەو لەو كاتەدا، ئەم گەردوونە، بەم شىوہيەى نامىنى، ئاسمان وەك لە شوينى دىكەش دا فەرموويەتى، ئەو پىكەتەيەى ئىستاي نامىنى.

﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا﴾، چيايەكانىش پۆيىنران، ئىنجا بوونە تراويلكە، واتە: بوونە تۆزۆ گەردىك كە لە دوور را تەماشاي بكەى، وەك تراويلكە دىتە بەرچاو، وەك شەپۆلى ئاو كە ئاويش نيە، بىگومان ئەمەش لە قۇناغى يەكەمى پۆژى دوايىدايە كە ئاخىر زەمانە، كەواتە: لىرەدا خوا ﷻ ھەندىك لە رووداوہ كانى قۇناغى يەكەم و قۇناغى دووہمى پىكەوہ تىكەل و ئاويتە كردوون.

كەواتە: بەو بەلگانەى باسكران، ئىوہ دلنپا بن، پۆژى دوايى لەو كاتەداى بۆى ديارىيكراوہ، ھاتنەكەى مسۆگەرە، چونكە ناگونجى خوا ﷻ گەردوون و ژيانى مرۆڤى ھىندە بە رىك و پىكىي پەخساند بى، كە چى ژيانەكەى لە ژيانى كاتى و كورق دىادا كورت ھەلبى و، بە مردنى مرۆڤ ھەموو شتىك كۆتايى پى بى و، دوايى كەس بە مرۆڤەكان نەلى: لە كۆيە ھاتوون و، بۆ كۆى چوون و، چىتان كردو، چۆنتان كرد؟!.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

پرسیارکردن لە بارە ی لە یەكدی پرسینی بێپروایانەو، لە بارە ی هەوآله گرنگ و مەزنەكە ی پۆژی دوا ی، كە تێیدا لە مشت و مردان و، بەرپەرچدانەو ه ی گومان و قسە و قالیان و، دلتیاكردنەو هیان كە بە زووی پاستی ئەو هەوآله دەزانن:

خوآ دهفەرموئ: ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ ١ ﴿عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ﴾ ٢ ﴿الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ﴾ ٣
﴿لَا سَعَاءَمُونَ﴾ ٤ ﴿فَرُكَا سَعَاءَمُونَ﴾ ٥

شیکردنەو ه ی ئەم ئایەتانە، لە پێنج بەرگەدا:

١- ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾، لە بارە ی چییەو ه لە یەكدی دەپرسن؟ ﴿عَمَّ﴾، دوو پیتە (عَنْ) لە گەل (مَا)، (عَنْ) پیتی (جَرَّه)، بە لآم (مَا): ناوی پرسیارکردن (إِسْمٌ اسْتِفْهَام) ه، لە ئەسڵدا (عَنْ مَا) یە، بە لآم ئەلیف (ا) هكە ی لێكراو ه تەو ه و بۆتە (عَمَّا) واتە: (عَنْ أَيْ شَيْءٍ) لە بارە ی چییەو ه: ﴿يَتَسَاءَلُونَ﴾، لە یەكدی دەپرسن؟، (تَسَاوُل)، (تَفَاعُلٌ مِنَ السُّوَالِ)، (سُّوَال) یانی: پرسیارکردن، (تَسَاوُل) یانی: لە یەكدی پرسین، مانایكە شی دوو ئەگەری هەن:

١- ئایا هەر بە جیددی لە یەكدیان پرسێو ه، لە بارە ی پۆژی دوا ییەو ه، كئ زانیاری زیاتری لە لایە؟

٢- یاخود پرسیاركردنێكی پروكەشی بوو ه، وەك گآلتە پێكردن: ئایا دەزانن پۆژی قیامەت دی؟!

وشە ی: ﴿عَمَّ﴾، لە (عَنْ) و (مَا) پێكها تەو ه لە هەر شوێنێك لە قورئان دا پیتی ژێردارەكەو (جَرَّه) وەك: (عَنْ) و (ل) و (فِي) و (مِنْ) خرابێتە سەر (مَا) ی (إِسْتِفْهَامِيَّة)

یه، ئەلیف (ا)ی (ما) لایراوه: ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَهَا﴾ ٤٣ ﴿النازعات، یان: ﴿لَمْ أَذِنَ لَهُمْ...﴾ ٤٣ ﴿التوبة، یان: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ ٥٠ ﴿الطارق، له چەند شوێنیکی دیکه ش دا هاتوه، چونکه که ئەلیفه که لا دەبرێ، لهسەر زمان سووکتەر دەبێ.

(٢) - ﴿عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ﴾، له باره ی ههواله مهزنه کهوه، ﴿النَّبَاِ﴾، (خَبَرٌ ذُو فَائِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَحْصُلُ بِهِ عِلْمٌ أَوْ غَلَبَةُ ظَنٍّ) (نَبَأٌ): ههوالیک سوودیکی مهزنی ههبی و به هۆیهوه زانیاری یاخود به لای کهمهوه، گومانی زāl وه دهست دی.

(٣) - ﴿الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْلِفُونَ﴾، ئەو (ههواله مهزن)ه ی ئەوان تێیدا مشت و مێ کەرن، را جیان، ئایا مشت و مێو را جیاییه که یان هەر له نیو خۆیان دابوو، یان له گەڵ جگه له خۆیان دا بووه؟ ئەمهش دوو ئەگه ری هەن:

١- ده گونجێ را جیایی و مشت و مێه که یان هەر له نیو خۆیان دابوو، یه کێکیان گوتوو یه تی: زیندوو ده بینه وه، یه کی دیکه گوتوو یه تی: زیندوو نابینه وه، یه کێکی دیکه گوتوو یه تی: ته نیا پروحه کان زیندوو ده بنه وه، ئەوی دیکه یان گوتوو یه تی: هەر زیندوو نابینه وه و نکوولیشی له بوونی خوای به دیهینەر کردوه.

٢- را جیاییان بووه له گەڵ ئەهلی ئیمان دا، ئیمانداران گوتوو یانه: زیندوو ده بینه وه، ئەوانیش گوتوو یانه: نه خێر زیندوو نابینه وه.

(٤) - ﴿كَلَّا سَيَعْلَمُونَ﴾، نه خێر (وانیه که ده لێن، با واز بێنن) له مهودوا به زوویی ده زانن، (س)ی (سَيَعْلَمُونَ): (لِلتَّائِيْدِ وَالتَّقْرِيبِ) بۆ جه ختکردنه وه و نيزیک خستنه وه یه.

(٥) - ﴿كَلَّا سَيَعْلَمُونَ﴾، ئنجا نه خێر (وانیه) له مهودوا به زوویی ده زانن، ﴿كَلَّا﴾، وشه یه که بۆ بهر په رچدانه وه و تێوه خوړین و لابردن (نفي) به کاردی، واته: وانیه وه ک تێوه ده لێن، واز بێنن، به زوویی ده زانن، ﴿كَلَّا﴾، واته: ئنجا، یان جاریکی دیکه، دیسان واز بێنن به زوویی ده زانن.

دەپرسین: ئایا **كَلَّا**، كه (كَلِمَةً رَدَعٍ وَزَجَرٍ) وشەى بەرپەرچدانەووەو تێوہ
خوڕپنە، بەرپەرچدانەووەو تێوہ خوڕپنە بوو ئەوہی:

أ- واز بێنن لە پرسیار لە یەكدی كردن.

ب- یاخود وازبێنن لە مشت و مڕ پێكەوہ كردن و ڕاجیا بوون؟

هەردووکیان هەڵدەگرێ، بوچی خوا **وَاللّٰهُ** دەرەرمووی: با وازبێنن، بە زوویی دەزانن، كه
قیامەت هەر خوا دەزانێ كهنگی دی؟ وەلامەكەى ئەوہیە {مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ}،
هەر كهسێك مرد قیامەتی وی، هاتوہ، كهسێك مرد، لە خوێ حالیى دەبێ و تێدەگات كه
پێشتر تێنەگەییبوو، حالیى دەبێ كه وەختى خوێ نكووێلى لە قیامەت دەكرد، لە سزاو
پاداشتی خوا دەكرد، حالیى نەبووہ، كهواتە: زوو بوێ دەرەكەوێ.

پێشتریش گوتمان: لە بارەى ئەوہوہ كه ئایا ئەو هەواڵە مەزنە چییە؟
۱- هەندێك گوتووینانە: وەحییە، ۲- هەندێك گوتووینانە: قورئانە، ۳- هەندێك
گوتووینانە: پێغەمبەرە **صَلَّى**.

۴- بەلام بە سەرنجدانی ڕەوتى ئایەتەكان زۆر جوان دیارە، كه مەبەست
پێى ڕۆژی دوايیه، ڕۆژی دوايیش زیاتر قووناغى دووہم و قیامەتەكەى، واتە:
هەڵسانەوہو زیندوو بوونەوہو سزاو پاداشت.

مەسەلەى دووهم:

هينانه وهى يازده جوړه به لگه له سەر هه بوونى پوژى دوایى، كه بریتين له: پاخرانى زهوى، سينگ بوونى چيايه كان، به جووت دروستبوونى مروځان، ئيسپراحت پيكردى خه، پوښاك بوونى شهوگار، گوزهران تيداكردى پوژگار، كهوت ئاسمانه كان مه حكهم له سهروو بنیاتنراون، خوړى تيشكدهر په خستراوه، ئاو دابه زینراو له هه وره گوشراوه كان، پيروانى دانه ويلاه و پوهك و باخه چرو پره كان، ئەمانهش هه موویان واته: پوژى هه لاواردنى پاك و پیسان، به مسۆگه ریبى دى:

خوا ده فەرموى: ﴿الَّذِي جَعَلَ الْأَرْضَ مِهْدًا ۖ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ۖ وَخَلَقَنَّاكَ أَزْوَاجًا ۚ (۷) وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۚ (۸) وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۚ (۹) وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۚ (۱۰) وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۚ (۱۱) وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۚ (۱۲) وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۚ (۱۳) لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۚ (۱۴) وَجَنَّتٍ أَلْفَافًا ۚ (۱۵) إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا ۚ (۱۶)﴾

كورتە باسیك:

يازده چاكه و نيعمه تى خوا، كه يازده به لگه شن له سەر پهروه ردگاريتى خواو هاتنى پوژى سزا و پاداشت.

به پيژان!

به باشم زانى ليږده دا بو تيشكى زياتر خستنه سەر چه مك و واتاي ئەم دوازه ئايه ته موباره كه، به تايبه تى ئەو يازده نيعمه ت و چاكه يهى خوا له شيوهى يازده به لگه دا، هه م له سەر پهروه ردگاريتى خو، هه م له سەر ئەوه كه پوژى دوایى ده بى بى، خستوونيه روو، له بهر پوژى نايى ئەوهى له مهوسووعه

(ئیمان و ئیلحاد) له چاپی دووهمی دا^(۱) هیناومه، به ئەندازەیهك پوختکردنەووه،
بیخه‌مه‌روو، سه‌ره‌تاش به مانای کورت و ده‌قلاو ده‌ق به ئایه‌ته‌کاندا ده‌چم:

خوایه‌رمووی:

۱- ﴿الَّذِي جَعَلَ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾، ئایا زه‌ووییما نه‌کردوه به لانکه‌و بێشکه‌و، به رایه‌خ، که
پاخراوه؟.

۲- ﴿وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا﴾، چایه‌کانیشمان کردوونه گولمێخ، ﴿أَوْتَادًا﴾، کۆی (وَتَد) یان
(وَتِد)ه، ئەویش واته: گولمێخ، سینگ که چادرو په‌شمالی پێ ده‌به‌ستنه‌وه، یان وڵاخ
پێ ده‌به‌ستنه‌وه.

۳- ﴿وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا﴾، ئیوه‌شمان به جووت دروستکردوه، واته: له نێرو می، هه‌ر له
ئاده‌م و هه‌واوه بگه‌ر تاکو ئیستاش دواي ئیستاش.

۴- ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا﴾، نووستنی ئیوه‌شمان گه‌راوه به مایه‌ی پشوودان و ئیسپراحت
کردن.

۵- ﴿وَجَعَلْنَا أَلِيلَ لِبَاسًا﴾، شه‌وگاریشمان بو گه‌راون به پۆشاکێک داتانده‌پۆشی.

۶- ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾، رۆژگاریشمان بو گه‌راون به مایه‌ی ژیان و گوزه‌ران و کارو
کاسپی تیدا کردن.

۷- ﴿وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا﴾، له‌سه‌رووتانه‌وه‌ش هه‌وت ئاسمانی مه‌حکه‌ممان
دروست کردوون.

۸- ﴿وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا﴾، هه‌روه‌ها چرایه‌کی زۆر رۆشن و تیشکه‌رمان په‌خساندوه،
که مه‌به‌ست خۆره.

(۱) (دروه‌شاوه‌ی ئیمان و پووچه‌لیی ئیلحاد له‌به‌ر تیشکی زگمک و عه‌قل و زانست و وه‌حیی
دا)، به‌رگی یه‌که‌م لایه‌ره: ۴۶۶ - ۴۸۰، چاپی دووهم.

۹- ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾، لە ھەورە گوشراوە کانیش ئاوێکی بە خورزەممان دابەزاندووە.

﴿الْمُعْصِرَاتِ﴾ کۆی (مُعْصِرَة) لە کیشی (مُفْعِلَة) یە، بەلام بە مانای (مَفْعُولَة) یە، وەك (عُرْفَة مُضِيَّة)، واتە: ژوورێکی پووناك كراو، نەك ژوورێکی پووناك كەرەووە.

۱۰- ﴿لَتُنْجَحَ بِهِ حَبًا وَنَبَاتًا﴾، بۆ ئەوێ بەو ئاوێ بەخورزەم دابەزێنراوێ لە ھەورە گوشراوەکاندا، دانەوێڵەو پووەکی پێ بپروێنن.

۱۱- ﴿وَجَعَلِ الْأَفَّا﴾، ھەرۆھەباخە چپو پڕو لێك ئالووەکانیش.

دوایی دەفەرموێ: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا﴾، بە دنیایی پۆژی لێك ھەلاواردن، ژوانگەدارە (كاتی دیاریکراوی ھەیە)، ﴿مِيقَتًا﴾: (المِيقَاتُ عَلَى زِنَةِ اسْمِ الْآلَةِ، وَأُرِيدَ بِهِ نَفْسُ الْوَقْتِ الْمُحَدَّدِ بِهَ الشَّيْءِ)، (مِيقَات) ھەرچەندە لە سەر کیشی ناوی ئامرازە، بەلام مەبەست پێی خودی ئەو کاتە یە کە دیاریکراوێ ئەو شتە تیدا دەبێ.

ئنجابا تۆژی سەرنجی ھەر کام لەو یازدە نەعمەتە بەدەین، کە خوا ی پەروردگار وەك یازدە بەلگە لەسەر ھاتنی پۆژی دوایی خستوونێ پوو:

۱- ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا﴾، ئایا زەوییمان بۆ نەکردوون بە لانکەو بێشکە، یاخود وەك رایەخ بۆمان رانەخستوون؟ شایانی باسە: ئەو زەویە ی ئیمە لەسەری دەژین، ئایا ھۆی چییە ئاوا بە ئاسوودەییو لەسەری دین و دەچین؟ بەھۆی ئەووەو یە کە ھیزی کیشندە ی زەوی بە ئەندازە ی (۱ سم / ۲ کغم)، ھەر سانتیمەتر دووجایەك قورسای یەك کیلوگرامی دەکەوێتە سەر، بەلام لەسەر مانگ: (۶ سم / ۱ کغم)، واتە: ئەگەر شتێك لێرە (۶۰ کغم) بێت لەوێ (۱۰ کغم)ە، بۆیە ئەوانە ی دەچن بۆ سەر مانگ دەبێ کۆلێکی قورسیش لە کۆلێ بنین، بۆ ئەوێ کە ھەنگاویان ھەلینا، زۆر ھەلنەبەزەووە.

ئایا بۆچی خوا ﷻ زەوی ئیمە بە لانکەو، بېشکە دەچوینى؟ چونکە زەوی بە لای کەمەو پېنج جۆرە جوولەو سوورانەو ەى ەن:

۱- خولانەو ەى بە دەورى خۆیدا بە خیرایى (۲۸ کم لە خولە کێک دا)، کە بە بیست چوار سەعات ئەو خولە تەواو دەکات و دەبیتە ەوى پەیدا بوونى شەوو رۆژ.

۲- سوورانەو ەى زەوی بە دەورى خۆردا کە لە ەەر چرکە یەك دا (۳۰ کم) دەپرى، واتە: شەست (۶۰) ئەو ەندەى خیرایى خولانەو ەى بە دەورى خۆیدا، ئەویش بە سوورگە یەكی: (۲۳،۵) پلە لار، کە ئەگەر ئەو لارییەى نەبووایە، چوار کەشەکانى سالى دروست نە دەبوون، بەلکو ئەو کاتە ئیمە دوو ەرزى سالىمان دەبوون، زستان و ەاوین و، بە ەارو پایز نە دەبوون.

۳- سوورانەو ەى زەوی بە دەورى دالى ەستاو (الکوکب جاي) دا، یان دالى ەلنیشتوو، کە بە خیرایى (۲۰ کم/ چرکە یەك) دایە.

۴- سوورانەو ەى زەوی بە دەورى چەقى کاکیشاندا، زەوی لەگەل کۆمەلەى خۆردا، واتە: خۆرو ەەر نو (۹) خرۆکە کەى کە بریتین لە: مەرریخ و زوحەل و عەطاردو زوهرەو موشتەری و ئورانوس و نپتۆن و پلوتۆ، وپرای زەوی، بە خیرایى (۲۰۶ کم/ لە چرکە یەك دا).
۵- سوورانەو ەى زەوی لەگەل کاکیشاندا ئەویش بە خیرایى (۹۸۰ کم/ لە چرکە یەك دا) جارێکى دیکە زەوی ئەو جوولە یەشى ەیە.

کەواتە: بە لای کەمەو زەوی ئەو پېنج سوورانەو ەى ەن، کە چى ئیمە ئەو زەویە نابین بەرمان بداتەو، بۆیە خوا ﷻ تەشبیهی کردو بە لانکەو بېشکەو، لانکەو بېشکەو جۆلانەش منداڵ رادەژینى و دەجووڵینى، بەلام منداڵە کە ناخاتە خوار.

۲- ﴿وَالْجِبَالُ أَوْدَادًا﴾، ئایا چیا یە کانیشمان نە کردوون بە گولمىخ؟ یاخود: چیا یە کانیشمان کردوونە گولمىخ، دەگونجى ئەم رستە یەو ئەوانى دیکەش بۆ پرسىار کردنە کە نەگەرینەو، بۆچی خوا ﷻ چیا یە کان دەچوینى بە گولمىخەو، بە سینگەو؟

زانایانی زه‌ویناسیی (جیولۆجیی) ده‌لّین: هەر به‌رزاییه‌ك له‌سەر زه‌وی، بنك و ڕه‌گ و ڕیشه‌یه‌كی هه‌یه به‌ ناخی زه‌ویدا چۆته خوار، (۱۰ - ۱۵) هینده‌ی خو‌ی به‌ زه‌ویدا چۆته خوار، واته‌: چه‌نده‌ی به‌ ده‌ره‌وه‌یه (۱۰ - ۱۵) هینده‌ی به‌ زه‌ویدا چۆته خوار، له‌ ته‌فسیری نابولسی دا ده‌لّی: (چه‌نده‌ی به‌ ده‌ره‌وه‌یه، دوو س‌ هینده‌ی به‌ ناخی زه‌ویدا چۆته خوار)، به‌لام زه‌غلوول نه‌جبار كه‌ له‌ بواره‌دا له‌ (دكتور محمد نابلسی) شاره‌زاتره‌ ده‌لّی: هەر چیا‌یه‌ك كه‌ ده‌بیینی چه‌نده‌ی به‌ ده‌ره‌وه‌یه، (۱۰ - ۱۵) هینده‌ی به‌ ناخی زه‌ویدا چۆته خوار، بۆ وێنه‌: به‌رزترین لووتكه‌ی چیا، لووتكه‌ی (ئیفریست)ه، له‌ چیا‌ی هیمالا‌یاو (۸۸۶) م، واته‌: نزیکه‌ی (۹ كم) له‌ ئاستی ده‌ریاوه‌ به‌رزه‌، به‌لام زانایانی زه‌ویناسیی بۆیان ده‌ركه‌وتوه‌ كه‌ (۱۳۰ كم) به‌ ناخی زه‌ویدا چۆته خوار، واته‌: (۱۰ - ۱۵) هینده‌ی به‌ ناخی زه‌ویدا چۆته خوار، (۱۳۰،۰۰۰ م)، كه‌واته‌: كه‌ خوا ده‌فه‌رمو‌ی: چیا‌یه‌كا‌مان گرتوون به‌ گو‌لمیخ، ئه‌مه‌ وێكچوو‌اندنێکی پر به‌ پێستی چیا‌یه‌كانه‌، هه‌لبه‌ته‌ خواش كه‌ خو‌ی چیا‌یه‌كانی خو‌لقاندوون، ده‌زانی چه‌نده‌ش دایانده‌به‌زی‌ن‌ و، ده‌یانباته‌ خوارو، كاتێك وه‌سفی چیا‌یه‌كان ده‌كات، به‌و شی‌وه‌یه وه‌سفیان ده‌كات كه‌ له‌ واقع دا هه‌ن.

بۆيە زانايان دەلېن: زانست له كوڤى بوەستى، وه حىي له ويوه دەست
يېدەكات و، كوڤايى زانست سەرەتاي وه حىيه.

(۳) - ﴿وَحَفَنَّاكَ أَزْوَاجًا﴾، ئېۋە شىمان بە جووت دروست كىردۈ، دياردەى جووتىتىى (ظاهرة الزوجية)، نەك ھەر لە دىيائى مروۇقدا، بەلكو لە ھەموو دروستكراۋەكاندا، بىنچىنەى گىشتىى خوايە، ۋەك دەفەرموۋى: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ۴۹، الذاريات، لە ھەموو شىئىكىدا جووتمان دروست كىردۈ، بەلكو بىرتان بىتەۋە {كەسك ئەو ھەموو جووتانەى دروست كىردوون، خۆى تەنبايەو تاكە}.

ئىستا زانايان بۆيان دەرکەتوۋە كە نەك ھەر مروڧ و، ژيانداران نىرو ميان ھەيە، بەلكو رووۋە كىش، ئنجا رووۋە كىش ھەيە نىرەكەي جيايەو مېيەكەي جيايە،

وہك دارخورما تۆوی نیرەكەى بۆ مئیەكەى دەبەن، بەلام زۆربەى پرووہك و شینا وردەكان، مئیەكەیان لە نیو خۆیاندايە، بەلكو ئیستا زانایان بۆیان دەرکەوتوہ كە لە نیو گەردیلەشدا، كە خشتی یەكەمى دروست بوونی ماددەيە، دیسان ھەردووڪ بارگەى سالیب و موجیب ھەن، گەردیلە لە سى پیکھاتەى سەرەكى پیک دى: ئەلیكترۆن، پرۆتۆن، نیۆتروۆن، پرۆتۆن و نیۆتروۆن نیوكەكە پیکدینن و، پرۆتۆن بارگەيەكى موجیب و گەرمى ھەيە، نیۆتروۆن بى بارگەيەو ئەلیكترۆنیش بارگەيەكى ساردو سالیبی ھەيە.

(۴)- ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا﴾، خەوى ئیوہشمان گیراوە بە مایەى ئیسپراحت و پشوودان، یەكێك لە زانایان^(۱) باسی خەو دەكات كە لە كاتى خەودا چى پروودەدات:

۱- زانایانى توێکاریى كە لە جەستەى مروۆف دەكوڵنەوہ، دەلین: لە كاتى خەوتندا مێشك ھۆرمۆنى (سیرۆتۆنین) دەرەدا، كە خەوینەرە، یانى: كاتێك دەتەوێ بخەوى، مێشك ھۆرمۆنى سیرۆتۆنین دەرەدەكات، كە خەوینەرە، ئنجا خەوت لى دەكەوێ.

۲- لە كاتى خەوتندا ھۆرمۆنى گەشە كردن ھانى خانەكان دەدات، خۆیان تازە بكەنەوہ.

۳- لە كاتى خەوتندا بەكارھێنانى پرۆتینەكان لە مێشك و چاوەكان دا زیاد دەكەن و زیاتر بەرھەم دەھێنن.

۴- خەوتن دەبێتە ھۆى تازە كردنەوہى خانەكانى جەستە، بە تاییەت خانەكانى مێشك.

۵- خەوتن دەبێتە ھۆى ئەوہى ئینسان دواى خەو، باشتە شتى بێتەوہ بیر، كاتێك مروۆف مێشكى كول و ماندوو دەبى، كە دەخەوێ و ئیسپراحت دەكات و پشوودەدا، باشتە شتى دیتەوہ یاد.

(۱) (د. زغلول النجار) لە كتیبی (الإنسان من المیلاد إلى البعث) دا، لاپەرە (۴۴۵ - ۴۴۷)، ھەروەھا كتیبی (الموسوعة الذهبية في إعجاز القرآن و السنة النبوية)، (د. أحمد مصطفى متولي)، لاپەرە: (۳۰۴ - ۳۰۷).

۶- لە کاتی خەوتندا ئینسان لەو ژەهرانەى کە بریتین لە دەردراو و پاشەرۆکی خانەکان، دەربازی دەبێ و دینەوێ نێو خۆین، دواى لە جەستە دەردەکرین، کەواتە: کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا﴾، خەوتانمان گێراوێ بە مایەى پشوو دانتان، زۆر تەواو و لە جێى خۆیەتى و، پڕ بە پێستى واقعیە بێ کەم و زیاد.

۵- ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا﴾، شەوگاریشمان گێراوێ بە پۆشاک، یاخود: ئایا شەوگاریشمان نەکردوێ بە پۆشاک؟ ئەگەر بگێرێتەوێ بە بدریتەوێ بۆ سەر: ﴿أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا﴾، بۆ پرسیار کردنەکە، مەرووف وەک چۆن پۆشاک لەبەر دەکات و، عەوێرتى دادەپۆشێ، بە هەمان شێوێ شەوگاریش مەرووف دادەپۆشێ، هەم ئیسپراحتى تێدا دەکات، هەم خۆشێ لە هەندى لە جل و بەرگەکانى خۆى سووک دەکات، بگرە جل و بەرگی هەر لەبەریش دانەبێ، شەوگار بۆى دەبێتە پۆشاک و دايدەپۆشێ، بە دنیایى مەرووف کاتى ئیشیک کاسبییەك دەکات، پێویستى بە جوړە جل و بەرگیك هەیهو، کە جەنگ دەکات پێویستى بە جوړە جل و بەرگیك هەیهو....هتد، بەلام کە دەخەوێ و ئیسپراحت دەکات، پێویستە ئەو بەرگ و پۆشاکانە دابنێ، ئنجا شەوگار بە هۆى تاریکییەکەیهو، قەرەبووى ئەو پۆشاکەى بۆ دەکاتەو، خوا شەوگارى کردووی بە پۆشاک.

۶- ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾، پۆژگاریشمان بۆ گێراون بە مایەى ژيان و گوزەران، یان: ئایا پۆژگاریشمان بۆ نەکردوون بە مایەى ژيان و گوزەران؟ (مَعَاش) هەم بەو بژێوێ دەگوترێ کە بە پۆژ پەیدا دەکری، هەم بە کاتى پەیدا کردنى بژێوو، هەم بە شوێنى پەیدا کردنى بژیویش دەگوترێ، ئنجا ئەگەر دنیا پووناك نەبووایە بەهۆى پۆژگارەوێ، زەوى بە دەورى خۆیدا نەخوولابایەوێ لە بەرامبەر خۆرداو، نیوێ نەبووبایە بە پۆژو نیوێ نەبووبایە بە شەو، ئەو کاتە نە بە پۆژ کەسابەتمان بۆ دەکرا، نە بە شەویش ئیسپراحتەمان بۆ دەکرا.

۷- ﴿وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا﴾، لەسەر ووشتانەوێ حەوت ئاسمانى مەحکەممان خۆلقاندوون، یان: ئایا حەوت ئاسمانى مەحکەممان لەسەر ووشتانەوێ نەخۆلقاندوون؟

هەلبەتە ئیمە نازانین سنووری ئەو حەوت ئاسمانانە کوئیەو چۆنە؟ بۆیە ئەوانە ی لەو بارەو هەندیک قسە ی دیکە یان کردوون، نە یانپیکاو، بۆ وینە: هەر کام لە: (ابن عاشور) و، (محمد راتب النابلسی) و (محمد عقیف طبارە) و (محمد عبده) لە تەفسیری بەش (جزء) ی (عم) داو، زۆری دیکەش دەلین: مەبەست لە حەوت ئاسمانەکان، ژمارە ی حەوت بۆ زۆرییە، یان دەلین: مەبەست حەوت خرۆکەن، بەلام ئەو قسانە راست نین، چونکە لە چەندان ئایەت دا خوا دەفەرموی: (حەوت ئاسمانان خولقاندوون)، کە زانست تاکو ئیستا نەگەشتو هەو ی بزانی سنووری ئاسمانی یە کەمیش تاکو کوئیە، چ جایی شەشە کە ی دیکە بزانی، بەلام ئایا بۆچی خوا دەفەرموی: ﴿الْمَرْوَا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا نُوح، ئایا نەتاندیو، ئایا سەرنجتان نەداو؟ کاتی خۆی لە تەفسیری (سوورەتی نووح) دا لەو بارەو هەو ی باسما کرد، کە کەسێک خوا بەو شێو یە دەیدوین، لە دوو حال بەدەر نیە: یان پرۆای بە خوا هە یە، یان پرۆای بە خوا نیە، ئەگەر پرۆای بە خوا نەب، دەب بەر لەو ی لە حەوت ئاسمانەکان بکوڵیتەو، لە شتی دیکە بکوڵیتەو، چونکە بەر لەو ی پرۆای بەو نەب، کە خوا ئەو هەوآلە ی پێدەدا، هەر لە بنەرەت دا پرۆای پێی نیە، کەسێکیش کە پرۆای بە خوا هە یە: خوا بۆ خۆی خاوەنی گەردوونەو دەفەرموی: حەوت ئاسمانان خولقاندوون، عەرشم خولقاندو، درەختی کوئای (سدرۃ المنتهی)م خولقاندو، ئنجا ئایا لە کوین و سنووریان کوئیە؟ خۆی بە دیهینەریان دەیزانی، تۆی پرۆاداریش باوەر و متمانەت بە خۆی پەرورەدگار هە یەو، خواش هەوآل دەدا، بۆیەش خوا وەك شتیکی بەلگە نەویست و ئاشکرا هەوآل پێدەدا، چونکە بەس خۆی دەزانی چی خولقاندو، ئیمەو مانانیکیش کە پرۆادارین، باوهری سەدا سەدما بە خۆی پەرورەدگار هە یە، بەلکو ئەگەر شتیکی بە چاوی خۆمان ببینین بە ئەندازە ی ئەو ی خوا هەوآلمان پێدەدا، متمانەمان پێی نیە، چونکە چاومان بە هەلە دادەچن و، گویمان بە هەلە دا دەچن و، عەقلمان بە هەلە دادەچن، بەلام ئەو ی خوا بیفەرموی، سەدا سەد وایە.

۸- ﴿وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا﴾ ئەگەر بچیتەو بۆ پرسیار کردنە کە: ئایا چرایەکی تیشکدەر و زۆر پرشنگدارمان بۆ نەهیناونە دی؟ ئەگەر هەر وەك هەوآلدانیک ب: چرایەکی

تیشکدەرۈ پرشنگدارمان بۆ ھېئانۈنە دى، مەبەست پېي خۆرە، كە لە ھەر چرکەيە كدا (۶۵۵) ملیون تەن، نایترۆجین دەگۆرپى بۆ (۶۵۰) ملیون تەن ھېلیۆم، واتە: پېنج ملیون تەن لە ھەر چرکەيە كدا لە خۆر دەبېتتە وزە، ئنجا ئەگەر بىتەوئى بزانى لە سالیكدا چەندە؟، دەبى: بلىين: (۵,۰۰۰,۰۰۰) تەن $۶۰ \times ۶۰ \times ۲۴ \times ۳۶۵ = ۲,۶۲۸,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰$.

واتە: (۵) ملیون تەن $\times$ (۶۰) چرکە = ۳۰ ملیون تەن، لە خولەك كدا، ئنجا ۳۰,۰۰۰,۰۰۰ تەن $\times$ (۶۰) خولەك $\times$ (۲۴) سەعات $\times$ (۳۶۵) رۆژ = دوو تريليون و ۶۲۸ ملیار تەن وزە لە سالیكدا، بەلام يەك كىك بۆي ھەيە بلى: چۆن خۆر مادام لە سالیك كدا دوو تريليون و ۶۲۸ ملیار تەن وزە لە سالیكدا سەرف دەكات و لىي دەچىتە دەر، بۆچى ھەر تەواو نابى؟!

زانايان دەليين: بە مەزەندە خۆر تاكو ئىستا (۵ ملیار) سالى تەمەنى بەرپى كردوھو، بايى (۵) ملیار سالى دىكەش نایترۆجینی پىماوھ بىگۆرپى بۆ ھېلیۆم، ئەوھش لە حال كىدا خۆر تەمەنەكەي بەردەوام بى، كەواتە: خۆر زۆر زۆر گەورەيەو، بە مەزەندە دوو ھەزار تريليون تريليون (۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) تەن قورسەو، بارستايى (كتلة)ەكەي (۳۳۳,۰۰۰) ھىندەي ھى زەوييە^(۱).

۹- ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾، لە ھەورە گوشراوھ کانیش ئاويكى بە خورزەممان دابەزاندوھ، يان: ئايا لە ھەورە گوشراوھ کانیش ئاويكى بە خورمان دانەبەزاندوھ؟، ھەورە گوشراوھ کانیش بەم جورە دىنە دى: تيشكى خۆر لە ئاوى دەريايەكان دەداو ھەلم پەيدا دەكات، ھەلمەكە دى بۆ ناوچە ساردەكان، با دەيھيئى، ئنجا كە دى بۆ ناوچە ساردەكان، بارگەي ساردو بارگەي گەرم پەيدا دەبى لە ھەورەكاندا، ئنجا ئەو بارگە ساردە بۆ ئەوھى خۆي دەرباز بكات، بەرەو زەوى دى لە كاتىكى ديارىيكرودا، كە دەبىتە ھەورە تريشقەو، جارى واش ھەيە بەرەو سەرى دەچى، ديسان دەبىتە ھەورە

(۱) السماء في القرآن الكريم، د. زغلول النجارة ۴۴۱-۴۴۲ ص.

تریشقەو، سەرەنجام ھەورەکان بەھۆی گوشاری ھەواو ھەتوربە دەبن و، نیشانەى ھەتوربەبوونەکیان ئەو ھەورە تریشقانەن، ئنجا کە گوشارن و ھەتوربە بوون، ئاویان لى دیتە خوار، بە شێوەى باران و بەفر و تەزرە، ھەر بۆیەش جارى وایە ھەوران دەبینن، بەلام باران و بەفر و تەزرە نیە، بۆچی؟ چونکە ھەورەکان ھەتوربە نەبوون.

(۱۰) ﴿لَنُخْرِجَنَّ بِهٖ حَبًا وَّنَبَاتًا﴾، بۆ ئەوێ بەو ئاوەى بە خورزەممان دابەزاندو، دانەوێڵەو پرووێ کی جوراوجۆر دەریبینن.

دانەوێڵەش ئیمە زیاتر ئاشنای: گەنم و جۆو برنج و نىسک و نوک و ماشى سپی و ماشى پەش و ھەرزى و زورپات و ئەوانەین، بەلام گومانى تیدانیە جگە لەوانەش دانەوێڵەى دیکە لە ولاتانى دیکەدا ھەن، شایانى باسیشە: لە جورەکانى گەنم و جورەکانى جۆو جورەکانى برنج و نىسک و نوک و ماش زورپات، لە ھەر کام لەوانە دەیان و سەدانیش ھەن،

بەلام خوا دابەشى کردوون بەسەر زەویدا، بە پێى ھەلکەوتەى جوگرافیى پارچەکانى زەوى، ھەروەھا پرووێکەکانیش دیسان زۆرو جوراوجۆرن.

(۱۱) ﴿وَجَعَلْنَا أَلْفَافًا﴾، ھەروەھا بەھۆى ئەو ئاوە بە خورزەم دابەزێنراو ھەى لە ھەورە گوشارو ھەورەکان دیتە خوارى، باخە چر و پرەکانیش دەپوینن، (أَلْفَاف) واتە: لىک ئالو و پیکداچوو، لە (لَف) ھەتاتو، واتە: پىچاى، ئالاندی، لولى کرد.

(۱۲) ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا﴾، بە دنیایى پوژى لىک ھەلواردن دیارییکراو، ژوانگەى بۆ دانراو ھەو پاش و پىش ناکات.

کەواتە: خوا ﷻ ئەو یازدە نىعمەتە، ئەو یازدە نیشانەى دەکاتە بەلگە لەسەر ئەو ھەى پوژى دواى دەبى بى، ئنجا ئەوانە ھاوکات لەگەل ئەو ھەى یازدە چاکەو نىعمەتى خوان، یازدە بەلگەشن لەسەر زانایى و کارزانى و مېھرەبانى و دەسلەلاتى بى سنوورى خوا ﷻ.

مەسەلەى سىيەم:

باسى فوو پىدا كىردى كەپەناو، كۆمەل كۆمەل ھاتنە گۆرەپانى مرقەكان و،
كرانەوھى ئاسمان و گۆرانى بۆ چەندان دەرۋازەو، دالان دالان بوونى و، پۆيترانى
چىايەكان و ھەلكەنرانىان لە شوينى خويان و، دوايى وردو خاش بوونىان، ۋەك
تۆزۈ گەردىكى تراويلكە ئاسا:

خو دەفەرموى: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَنَأْتُونَ أَفْوَاجًا﴾ (۱۸) وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ
أُبُوابًا (۱۹) وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿۲۰﴾.

شىكرنەوھى ئەم ئايەتانە، لە چوار بىرگەدا:

(۱) - ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾، ئەو رۆژەى فوو بە سووردا دەكرى، زۆر باسى سوور
كراو لە قورئاندا، زۆر بەى زانايان وشەى (صور)يان بە (بوق) داناو، واتە: كەپەنا، كە
شتىكە فوو پىدا دەكرى و دەنگىكى بىرەزاي لى دى، بۆ كۆكردنەوھى خەلك، زانايان
گوتووينا: (صور) لەسەر شىوھى قۆچ (قَرْن)ە، ۋەك لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ
ھاتو^(۱)، (قَرْن)ىش بە ماناى قۆچ، شاخ دى، لەبەر ئەوھى لەسەر شىوھى شاخ و قۆچى
ئاژەلە، ھەندىكىش گوتووينا: (صور) شتىكى ماددىي نى، مەخلووقىك بى و لە لايەن
فرىشتەيەكەوھ فوو پىدا بكرى، بەلكو ئەو تەعبىرىكى پەمزيە، ۋەك چۆن ئەگەر
بويستى خەلكىك بانگ بكرى و كۆبكىتەوھ يان بلاو بكرى، ئىمەى بەشەر عادەتھان
وايە بۆ وئىنە: فەرماندەى سوپايەك بىھوئى سوپايەكەى كۆ بكاتەو، جارچىي جار دەداو،
بە بووقىك بانگ دەكرىن، خواى پەرۋەردگار شى وىستوويەتى ئىمە ھالىي بكات كە لە
رۆژى دوايىدا، ۋەك چۆن ئىو ئەگەر بتانەوئى خەلكىك كۆبكەنەو، بانگيان دەكەن،
ئىمەش ئاوا كۆيان دەكەينەو.

(۱) (كيف أنعم وصاحب القرن قد التعمم القرن.....) رواه الترمذي: ۲۴۳۹، وصححه الألباني..

بەلام پېم وایه ئەو رایه راستره که دروستکراویک ههیه به ناوی صوو،
 که لەسەر شیوهی قۆچه، یان پیغمبەر ﷺ وای ناو ناوه، چونکه له فهرمایشتی
 پیغمبەر ﷺ دا هاتوهو سه نه ده که شی راسته، له لای زانای فهرمووده ناسی
 هاوچهرخمان شیخ ئەلبانیی خوا لێی خوشبی، وهك دوايي باسی دهکهین، گرنه
 ئەوهیه خوا دهفهرموی: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾، له قورئاندا به زۆریی فوو
 به کهرەنادا کردن به شیوهی بکهرد نادیار (مَجْهُولُ الْفَاعِل) هاتوه، دهفهرموی:
 ﴿يُنْفَخُ فِي الصُّورِ...﴾ (۱۰۱) الْمُؤْمِنُونَ، یان دهفهرموی: ﴿يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾، وشە:
 ﴿يَوْمَ﴾، لێره دا پالداروه بو لای رستهی: ﴿يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾، ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي
 الصُّورِ﴾، ﴿يَوْمَ﴾، دهبیته پالدارو (مُضَاف) و ﴿يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾، دهبیته
 پالوه لادارو (مُضَاف إِلَيْهِ): ﴿يَوْمَ﴾، (مَبْنِيٌّ) یه لەسەر (فَتْح)، چونکه (ظَرْف) هه،
 ﴿يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾، له شوینی (مَجْرُور) هه دهبیته پالوه لادارو (مُضَاف إِلَيْهِ)، یانی:
 ئەو رۆژهی فوو به کهرەنادا دهکری.

۲- ﴿فَنَأْتُونَ أَفْوَاجًا﴾، {(ف) بو به دوا دا هاتن (فاء التعقيب) ه}، یه کسه که فوو به
 کهرەنادا دهکری، کۆمه ل کۆمه ل دین، ﴿أَفْوَاجًا﴾، کۆی (فَوْج) ه، (الْفَوْجُ: الْجَمَاعَةُ
 الْمُتَصَحِّبَةُ مِنْ أَهْلِ الْأَنْبِيَاءِ بِاخْتِلَافِ الْأَغْرَاضِ)، یه کێک له زانایان وای لێک داوه تهوه،
 ده لێ: (فَوْج) کۆمه له خه لکیکن پیکه وهن، له که سانیکی دابهش بوو به پێی جیاوازی
 مه بهست و ئامانجه کانیان، واته: مه رج نیه هه موویان یهك شیوه بن، بهلام هه موویان
 پیکه وه کوکراوهن، که دهفهرموی: ﴿فَنَأْتُونَ أَفْوَاجًا﴾، ئەمه رسته یه کی (حَالِيَّة) یه، واته:
 له حالیکدا که ئیوه کۆمه ل کۆمه ل دین، یاخود: ئەوهی له شوینی حاله رسته ی دوا یه
 که دهفهرموی:

۳- ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾، {له حالیکدا فوو به کهرەنادا دهکری، ئیوه پۆل
 پۆل دین}، ئەوهش له حالیکدا یه که ئاسمان کراوه تهوهو، بوته چه ند ده رگایهك، چه ند
 ده روازه یهك.

وشەي ﴿وَفُتِحَتْ﴾، خویندراویشە تەوہ: (فُتِحَتْ)، یانی: زۆر کراوہ تەوہ، کەواتە: مانایە کە ی ئاوی لی دێ: ئەو پۆژە ی فوو بە کەرە نادا دەکری، یە کسەر ئیوہ کۆمەل کۆمەل دین، لە حالیکدا ئاسمان کراوہ تەوہ بوۋتە چەند دەرگا و دەروازە یە ک یان چەند دالانیک، ئەمەش لێرەدا ویچواندنیکی مانا گە یە نەر (تَشْبِيه بَلِيغ) هەو لە بنەرە تدا ئاویە: (فَكَانَتْ كَالْأَبْوَابِ)، ئاسمان وە ک دەرگا و دەروازە کراوہ کانی لێهات، دالان دالان بوو.

٤- ﴿وَسِيرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا﴾، چیا یە کانی ش پۆنێزان، ئنجا بوونە تراویلکە، (سَارَ) یانی: (مَشَى) پۆی، ﴿وَسِيرَتِ﴾، یانی: پۆنێزان، هەلکە ندران و وە جووڵە خران، ﴿فَكَانَتْ سَرَابًا﴾، دوا ی ئەوہ ی بە جووڵە دەخرین، پیکدا دەرین، وردو خاش دەبن، سەرەنجامە کە ی بوونە تراویلکە، رستە ی: ﴿فَكَانَتْ سَرَابًا﴾، ديسان ویچواندنی ئەو پەر (تَشْبِيه بَلِيغ) ه، یانی: چیا یە کان ئەوہ ندرە وردو خاش بوون، بوونە تۆزو گەردیک کە ئەگەر لە دوورەوہ تەماشات کردبایە، وە ک تراویلکە دەهاتە بەرچاو، (التَّسْيِيرُ: جَعَلَ الشَّيْءَ سَائِرًا، أَي مَاشِيًا، وَأُطْلِقَ هُنَا عَلَى النُّقْلِ مِنَ الْمَكَانِ)، (تَسْيِير): بریت یە لەوہ ی شتیک وای لی بکە ی پروات، بەلام لێرە بە کارهێنراوہ بو گواستنەوہ لە شوینی خو، یانی: هەلکە ندران.

(المعجم الوسيط)^(١) ئاوا پیناسە ی (سَرَاب) دەکات، (مَا يُرَى فِي نِصْفِ النَّهَارِ مِنْ اشْتِدَادِ الْحَرِّ كَالْمَاءِ فِي الْمَفَاوِزِ يَلْصَقُ بِالأَرْضِ)، (سَرَاب): کە بە کوردی تراویلکە ی پی دەلین، ئەوہ یە کە لە نیوہ راستی پۆژی دا، {لای نیوہ پۆ، پێش نیوہ پۆ، چرە ی گەرما ی نیوہ پۆ}، لە کاتی کدا گەرما توندو سەخت دەبی، لەو شوینانە ی گەرما سیرن (لە بیاباندا) دەبیتری لە شیوہ ی ئاودا لە حالیکدا کە بەزەو ییەوہ نووساوە.

کاتیک تەماشای دەکە ی، شە پۆلان دەدا، ئەوانە ی سەفەری بەغدادو شوینە کانی دیکە دەکەن لە شوینی بیابانی، کاتیک تەماشای دەکەن، هەوا وە ک شە پۆلی ئاوی دیتە بەرچاویان، ئەوہ تراویلکە (سَرَاب) ی پی دەلین.

یەکیکی دیکە لە زانیان ئاوا پێناسە ی دەکات: (وَالسَّرَابُ: مَا يَلُوحُ فِي الصَّحَارِي مِمَّا يُشْبِهُ الْمَاءَ وَلَيْسَ بِمَاءٍ، وَلَكِنَّهُ حَالَةٌ فِي الْجَوِّ الْقَرِيبِ، تَنْشَأُ مِنْ تَرَاكُمِ أَبْخَرَةٍ عَلَى سَطْحِ الْأَرْضِ)، واتە: سەرپ ئەوێهە کە لە بیابانان دێتە بەرچاوو شیوێ ئاوا دەکات و ئاوێش نیە، بەلکوو حالەتێکی هەوایی نزیکە، لە ئەنجامی کەلە کە بوونی هەلمەکانی کە لە پرووی زەوی هەلساون، دروست دەبێ.

لە بارە ی {فوو کردنەووە بە کەرەنادا}، جارانی دیکەش باسمان کردووە، کە هەرچەندە دەگونجێ {فووکردن بە کەرەنادا} تەعبیریکی پەرمزی بێ چونکە لە قورئاندا خوا ﷻ هەندیک جارمان هەندیک تەعبیری پەرمزی بەکار دێت بۆ حالیکردنی ئێمە، بۆ وێنە: لە بارە ی بەری درەختی زەققوومەووە دەفەرموێ: ﴿طَلَعُهَا كَأَنَّهُ رُئُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ (٦٥) الصافات، بەرە کە ی میووە کە ی وە ک سەری شەیتانان وایە، بێگومان هیچ کەس سەری شەیتانانی نەبینیووە، بەلام لە خەیاڵ و ئەندێشە ی هەموو کەسدا، شەیتان شتیکی قێزەوون و دزیوو ناشیرینەو، دەبێ سەریشی دزیوو قێزەوون و ناشیرین بێ، لێرەدا خوا ی کاربە جێ خەیاڵی ئێمە دەدوێت، کەواتە: ئەووە لە پرووی زمانەوانیی و پێزمانییەووە بواری تێدا هەیه، بەلام مادام فەرماشتی پێغەمبەرمان ﷺ هەیه لە لایە ک و لە لایە کی دیکە شەووە: لەو هەموو ئایەتە موبارە کەنادا، فوو بە کەرەنا (صور)دا باسکراووە، هیچ رێگریکیش نیە، ئامێرێ ک هەبێ و فریشتە یە ک تەرخان کرابێ بۆ فوو پێدا کردنی، جاریک فوو ی پێدا دەکات، ئاخیر زەمان دەقەومێ و گەردوون دەپێچرێتەووە، جاری دووهم فوو ی پێدا دەکات، قیامت دەقەومێ و، ئەوانە ی لەسەر زەوی بوون بە جند و بە مرووفەووە، هەموویان زیندوو دەکێنەووە، پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموێ: {كَيْفَ أَنْعَمَ وَصَاحِبُ الْقُرْنِ قَدْ التَّقَمَ الْقُرْنُ وَحَنَى جَبْهَتَهُ يَسْمَعُ مَتَى يُؤْمَرُ فَيَنْفُخُ، فَقَالَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: كَيْفَ نَقُولُ؟ قَالَ قُولُوا: حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا}، (رواه الترمذي: ۲۴۳۹، عن أبي سعيد الخدري، وصححه الألباني في سنن الترمذي)، واتە: چۆن خووشیی وەربگرم (دڵ بە دنیا خووش بکەم

و پابویرم له دنیادا) له حالیکدا خاوهنی قوچ (قرن)، که پره نایه که ی به ده مه وه گرتوه و نیو چهوانیشی نوشتاندۆته وه و خوار کردۆته وه و گوئی هه لخشته، که ی فه رمانی پئی ده کری، فووی پيدا بکات، هاوه لانی پیغه مبه ر خواش ﷺ گو تیان: چو ن بلیین؟ فه رموو ی بلین: {حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا}، خوا مان به سه و با شترین کار پیس پیر درا وه و ته نیا پشتمان به وه به سته.

هه چه نده هه ندیک له زانایانیش مشت و مریان هه یه له باره ی سه نه دی ئەم ده قه وه، به لام گرنگ ته وه یه زۆربه ی زانایان هینا وایانه و، ته نانه ت زانایان با سی ئەو فریشته یه شیان کرد وه و ناویان هینا وه و، له هه ندیک ده قاندا ها ته که ناوی (ئیسرافیل) ه، ئەو فریشته یه ی دانرا وه، بۆ فوو کردن به که پانادا به دوو جار و دوو قوناغ، جاری یه که میان که فووی پيدا ده کات، ئاخیر زه مان ده قه ومی، جاری دو وه م که فووی پيدا ده کات، قیامه ت دیته پیش، وه ک دوایی له سوو په تی (النازعات) یشدا با س ده که یین و، کاتی خو ی له ته فسیری سوو په تی (الزمر) یشدا، با سمان کرد، چونکه له و ی خوا ﷺ زۆر به روون و راشکاوی با سی هه ردوو فوو هکانی کرد وه و ده فه رموی: ﴿وَنُفِخُ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخُ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (۶۸) الزمر، واته: (جاری یه که م) فوو به که پره نادا کرا، ئنجا هه ر که س له ئاسمانه کان و زه ویدا هه بوون، هه موویان مردن (یا خود بئ هۆش که وتن) جگه له وه ی خوا بیه و ی، نه مر ی (یان بئ هۆش نه بئ)، دوایی جار یکی دیکه فووی پيدا کرا، یه کسه ر هه موویان هه لسانه وه و چاوه ری بوون، ته ماشایان ده کرد، (تا کو بزائن خوا فه رمانی به چییه!).

دەرسى دووھەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە بیست (۲۰) ئایەتی نیوەی دووھمی سوورەتی (النِّبَا) پیکھاتو، لەو بیست (۲۰) ئایەتەدا خوا ﷻ لە دە (۱۰) ئایەتی یەکەمدا باسی دۆزەخ و دۆزەخییان و ئەو سزاو جەزەبەییە دەیچیژن لە دۆزەخدا، دەکات. لە دە (۱۰) ئایەتی دووھمیشدا، وێرای بەهەشت و بەهەشتییەکان، باسی ھەندیک لە سیفەتەکانی خوای بەرزو بێ وێنە دەکات و، ھەندیک باسی مەزنیی رۆژی قیامەتیش کراوە.

ھەرۆھە لە کۆتاییدا باسی ئەوھش کراوە، ھەموو کەسیک لەو رۆژەدا تەماشا دەکات، بزانی چی کردو، ھەردوو دەستی چیان پیشخستو بۆ ئەو رۆژو، بابای بێپرواش خۆزگە دەخوازی گۆ بووایە.

﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٣١﴾ لِلطَّاغِينَ مَنَابًا ﴿٣٢﴾ لِيُثْبِتَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٣٣﴾ لَا يَدْخُلُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٣٤﴾ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٣٥﴾ جَزَاءً وَفَاقًا ﴿٣٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٣٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٣٨﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٣٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٤٠﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٤١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٤٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَزْجَارًا ﴿٤٣﴾ وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٤٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ﴿٤٥﴾ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا ﴿٤٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أُذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٤٨﴾ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَنَابًا ﴿٤٩﴾ إِنَّا أَنْذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٥٠﴾﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به دَلْنیایی دۆزهخ له بۆسه دایه (۲۱) بۆ یاخییان جیی بۆ لا گه رانهوهیه (۲۲)
 رۆژگارانیك (ی بی کۆتایی) تیدا ده میننه وه (۲۳) نه فینکایه تی تیدا ده چیژن نه
 خواردنه وه (۲۴) بیجگه له ئاوی کولیوو زووخاو (۲۵) (ئه و سزایه ش) سزایه کی
 تیرو ته و اوو گونجاوه (۲۶) چونکه ئه و (بیروا ملهور) انه به ئومیدی لیپرسینه وه
 نه بوون (۲۷) به سهختیش نایه ته کاغانیان به درۆ دانان (۲۸) ئیمه ش هه موو
 شتیکیان به نووسین سه ر ژمیر کردوه (۲۹) ده جا بیچیژن (ئه ی بیرواینه!) جگه
 له ئازار بۆتان زیده ناکه ین (۳۰) بیگومان پارێزکاران به مراد گه یشتیان هه یه
 (۳۱) باخ و بیستان و (په زی) ترییه کان (۳۲) ههروه ها (ئافره ته) تازه مه مک
 کردوه هاو ته مه نه کان (۳۳) ههروه ها ده فری پر کراو ((له خواردنه وه ی جوړاو
 جوړ) (۳۴) قسه ی پووچ و درۆی تیدا نابیستن (۳۵) (ئا ئه وه) پاداشته دانه وه یه له
 پهروه ردگارته وه، به خششیکی ژمیرراو (و ئه ندازه گیری کراو) ه (۳۶) پهروه ردگاری
 ئاسمانه کان و زهوی و ئه وه ی له نیوانیاندایه (خوای) به بهزه یی (دروستکراوه کان)
 مافی دواندن (و داوا لیکردن) بیان نه (۳۷) ئه و رۆژه که پووح (جییریل) و
 فریشته کان به ریز ده وه ستی، قسه ناکه ن، جگه له و کهسه ی (خوای) به بهزه یی
 مۆله تی بدات و (قسه ی) ریک و راستیش بللی (۳۸) ئه و رۆژه ش چه سپاوه (و
 دی)، ئنجا هه ر کهس ویستی به ره و لای پهروه ردگاری گه رایه وه (۳۹) به دَلْنیایی
 (خه لکینه!) ئیمه له سزاو ئازاریکی نیزیکی ترساندوو مانن و وریامان کردوونه وه،
 رۆژیك مروّف ته ماشا ده کات دوو دهسته کانی چییان پیشخستوه و (بابای) بیپرواش
 ده لئ: ئه ی خۆزگه گل بوومایه (۴۰)!

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(مِرْصَادًا): (الرَّصْدُ: الإِسْتِعْدَادُ لِلتَّرْقُبِ، المِرْصَدُ: مَوْضِعُ الرَّصْدِ وَالْمِرْصَادُ نَحْوُهُ، لَكِنْ يُقَالُ لِلْمَكَانِ الَّذِي اخْتُصَّ بِالتَّرْصُدِ، وَالْمِرْصَادُ: طَرِيقُ الرَّصْدِ وَالْمِرَاقَبَةِ أَوْ مَوْضِعِهِ، وَهُوَ لَكَ بِالْمِرْصَادِ، أَي: يُرَاقَبُكَ وَلَا تَفُوتُهُ)، وشه ی (رَصْد): به مانای خو ئاماده کردنه بو چاودییری، (مِرْصَد) شوینی چاودییری تیدا کردن و تیدا چوونه بو سه یه، (مِرْصَاد) یش به هه مان شیوه، {شوینی تیدا چوونه بو سه و چاودییری تیدا کردنه}، به لام (مِرْصَاد) تایبه ته به و شوینه وهی چاودییری تیدا ده کری و بو سه ی لی داده نری، (مِرْصَاد)، به ری چاودییری تیدا کردن، یا خود به شوینه که شی ده گوتری، (هُوَ لَكَ بِالْمِرْصَادِ)، واته: ئەو چاودییرییت ده کات و تو له دهستی ده رباز نابی.

(لِلطَّغَيْنِ مَعَابًا): (طَاغَيْنٌ) کو ی (طَاغِي)یه، که له (طَغَى) وه هاتوه، (طَغَى يَطْغَى طُغْيَانًا، وَالطُّغْيَانُ تَجَاوُزُ الْحَدِّ فِي الْعَصْيَانِ)، (طُغْيَانٌ): بریتیه له سنوور به زاندن له سه ر پیچییکردندا، واته: یاخی بوون و له سنوور ده رچوون، ئنجا (طَاغَيْنٌ) یانی: یاخیان و له سنوور ده رچووان، له سه ر پیچییکردندا.

(مَعَابًا): (الْأُوبُ: ضَرْبٌ مِنَ الرُّجُوعِ)، (مَعَابٌ) شوینی بو لا گه پانه وه، له (آب) وه وه هاتوه، (آبٌ، يَتُوبُ، أُوبًا)، (آبٌ)، گه پاره وه، (يَتُوبُ) ده گه ریته وه، (أُوبًا)، گه پانه وه، به لام (أُوبٌ) جو ریکی تایبه ته له گه پانه وه وه، بریتیه له گه پانه وهی ئه وانیه خواهنی هه ست و ویستن، ئه گه رنا نا گوتری: (آبُ الْفَرَسِ) یان (آبُ الْغَنَمِ) ئه سه په که گه پاره وه، مه ره که گه پاره وه، ئه وان وشه ی (عَادَ) و (رَجَعَ) یان بو به کاردی، به لام (آبٌ) بو خواهن ویست و هه ستان به کار ده هی نری، بو فریشتان، بو مرو قان، بو جندان.

(الْمَاءُ: الْمَصْدَرُ مِنْهُ وَاسْمُ الزَّمَانِ وَالْمَكَانِ)، وشه ی (مَعَابٌ): به مانای چاوگ دی، واته: گه پانه وه، ده شگونجی ناوی کات بی، واته: کاتی گه پانه وه، هه روه ها ده شگونجی شوین بی، شوینی بو لا گه پانه وه.

(لَبِثِينَ فِيهَا): لەویدا دەمێننەوێه لەو دۆزەخەدا دەمێننەوێه، دەگوتری: (لَبِثَ فِي الْمَكَانِ أَقَامَ بِهِ مُلَازِمًا لَهُ)، واتە: لەو شوێنەدا مایەوێه پێوێه پەيوەست بوو.

(أَحْقَابًا): (قِيلَ جَمْعُ الْحُقُبِ: وَهُوَ الدَّهْرُ)، (أَحْقَاب) گوتراوێ کۆی (حُقُب)ە، کە بە مانای پۆژگار دی، (وَالْحِقْبَةُ مُدَّةٌ مِنَ الزَّمَانِ مُبْهَمَةٌ)، (حِقْبَةُ)، ماوەیەك لە کات کە نادیارە چەندە.

(حَمِيمًا): (الْحَمِيمُ: الْمَاءُ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ)، ئاوێکی زۆر گەرم، بە کوردیی دەلێن: ئاوی داغ، ئاوی کولۆ.

(وَعَسَاقًا): (الْعَسَاقُ: مَا يَقْطُرُ مِنْ جُلُودِ أَهْلِ النَّارِ)، ئەوێ لە پێستی دۆزەخییەکان دێتە خوار (لە کیم و زووخوا و ئاوی زەلەلە)، پێی دەگوتری: (عَسَاق).

(دِهَاقًا): (دِهَاقًا: أَي مَفْعَمَةً)، واتە: پەر، پێکراو، (أَذْهَقَ وَدَهَقَ الْكَاسُ: أَي: مَلَأَهَا)، ئەگەر پەرداخیك یان دەفریک پەر بکری لە خواردنەوێهەك، دەگوتری: (دَهَقَ، وَأَذْهَقَ)، (وَكَأَسَ دِهَاقٌ أَي: مُمْتَلِئَةٌ)، دەفریکی پەر، (دِهَاقَ)، یانی: پێکراو، لە شەراب یان لە هەر جوړە خواردنەوێهەك.

(كَذَّابًا) (أَي: تَكْذِيبًا)، (كِذَّابَ)، لێرەدا چاوە بە مانای (تَكْذِيبَ)، بە درۆ دانان.

(وَفَاقًا): (الْوَفَاقُ: مَصْدَرٌ وَافَقَ وَهُوَ مُؤَوَّلٌ بِالْوُصْفِ أَي: مُوَافِقًا لِلْعَمَلِ الَّذِي جُوزُوا عَلَيْهِ، وَالْوَفَقُ الْمُطَابَقَةُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ، وَافَقْتُ فُلَانًا، وَوَافَقْتُ الْأَمْرَ: صَادَفْتُهُ، وَالْإِتِّفَاقُ مُطَابَقَةٌ فِعْلَ الْإِنْسَانِ الْقَدَرِ، وَيُقَالُ ذَلِكَ فِي الْخَيْرِ وَالشَّرِّ)، وشە (وَفَاقَ)، چاوە لە (وَفَاقَ) هە هاتو، ئنجا (وَفَاقَ) لێرەدا بە وەسف مانا کراو، ﴿جَزَاءً وَفَاقًا﴾، یانی: (مُوَافِقًا)، گونجاو {مُوَافِقَ} بە کوردیی دەلێن: لەگەڵ گونجاو، پێکەڵپێک، پەر بە پێست {مُوَافِقًا لِلْعَمَلِ الَّذِي جُوزُوا عَلَيْهِ}، واتە: پەر بە پێست و پێکەڵپێک لەگەڵ ئەو کردەوێهەدا کە لەسەری سزا دراو.

(وَفَقَ)یش پێکەوێه گونجان و پێکەوێه بوونی دوو شتانه، دەگوتری: (وَافَقْتُ

فَلَانًا، وَوَأَفَقْتُ الْأَمْرَ)، له گەل فلانکه سدا پیکه لپیک بووم، ئەو چی گوت منیش وام گوت، ئەو چی کرد، منیش وامکرد، (وَأَفَقْتُ الْأَمْرَ)، واتە: کارەکمە وەك خووی ئەنجامدا، (إِتْفَاقٍ) یش یانی: پیککه وەتن لە نیوان دوولایەن یان زیاتردا.

(مَفَازًا): (المَفَازَةُ: الفَلَاةُ القَلِيلُ المَاءِ، سُمِّيَ تَفَاوُلًا بِالْخَلَاصِ مِنْهَا)، (مَفَازَةً): بە دەشتیک دەگوتری ئاوی کەم بێ، {یاخود ئاوی هەر نەبێ}، بۆیەش (مَفَازَةً) بە مانای سەرفرازی و بەمراد گەیشتن و دەرباز بوون دی، وەك گەشبینیەك گوتراوە: (مَفَازَةً)، واتە: شوینیك كە خەلك لێی دەرباز دەبێ، وەك گوتراوە: (تَفَاءَلُوا بِالْخَيْرِ تَجِدُوهُ)، گەشبین بن و هەمیشە ی چاوەروانی چاکە بکەن، تووشی چاکە دەبن، کەواتە: لێرەدا (مَفَازًا)، (أَيُّ قَوْزًا وَالْقَوْزُ: الظَّفَرُ بِالْخَيْرِ مَعَ حُصُولِ السَّلَامَةِ)، (رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِي) دەلی: (قَوْز)، بریتیه له وەدەستەپنانی خێرو خوشی له گەل دەستەبەر کرانی سەلامەتی دا.

کەواتە: (مَفَاز) بە مانای چاوگ دی، {سەرکەوتن و بە مراد گەیشتن}، بە مانای شوینی تیدا بە ئامانج گەیشتنیش دی.

(حَدَائِقُ): (جَمْعُ حَدِيقَةٍ: قِطْعَةٌ مِنَ الْأَرْضِ ذَاتُ مَاءٍ سُمِّيَتْ تَشْبِيهًا بِحَدَقَةِ الْعَيْنِ فِي الْهَيْئَةِ وَحُصُولِ الْمَاءِ فِيهَا، وَجَمْعُ حَدَقَةٍ: حَدَاقٌ، وَأَحْدَاقٌ)، (حَدَائِقُ)، کۆی (حَدِيقَةٍ) یه، (حَدِيقَةٍ) پارچه زهوییه که، ئاوی تێدابی، بۆیەش ئەو ناوەی لێناوە، چۆنراوە بە چاوهوه، له شیوه که ی دا که چاویش ئاوی تێدایه، ئنجا کۆی (حَدَقَةٍ) ی چاو، گلێنە ی چاو، بریتیه له (حَدَاقٌ، وَأَحْدَاقٌ)، هەردووکیان کۆی (حَدَقَةٍ) ن، کۆی (حَدِيقَةٍ) ش (حَدَائِقُ) ه، بە کوردیی (حَدِيقَةٍ) دەبێتەو بە باغ و بیستان، چونکە (حَدِيقَةٍ)، وەك دوايش باسی دەکەین، بریتیه له باخ و دارستان و میوه و شیناوردیک دەوری تەنرایی و پەرژین یان دیوار هەبێ.

(وَكَوَاعِبُ): (كَوَاعِبُ) کۆی (كَاعِبُ)، واتە: ئافەرەتیک که تازه مەمکی کردوون، ئافەرەتی تازه پیکەیشتوو، ئەویش له (كَعْبُ الرَّجُلِ)، له گوێزینگێ پێ، هاتو،

هەر پێیه کی مروّف دوو گوژینگى هەن، لای دەری و لای ژووری، (العظمُ الَّذِي عِنْدَهُ مُلْتَقَى الْقَدَمِ وَالسَّاقِ)، (كَعْبٌ)، تیسکیکه لهو شوینهی پى و لاق پیک دهگه ن.

وشه ی (کَوَاعِب)، که کو ی (کَاعِب) ه، دهگوتری: (كَعْبُ الشَّيْ كَعْباً وَكَعَابَةً)، واته: مه مکی خر بوو، دهركهوت، (کاعب) کچیکه مه مکی شو پ نه بووبنه وه، ئافرهت که ده کهو پته ته مه نه وه مه مکی شو پ ده بیته وه، وشه ی (کَوَاعِب) یش له بهر ئه وه ی ته نیا به ئافرهت و دهگوتری، بویه پیویست ناکات (ة) ی مینه بخریته سه ر تاکه که ی و پپی بگوتری: (کَاعِبَةً)، ههروه ک به ئافره تی هه یزدار دهگوتری: (حَائِض) و ناگوتری: (حَائِضَةً)، چونکه پیویست ناکات به تای مینه (تاء تأنیث) جیای بکه یه وه، له بهر ئه وه ی کهوتنه بى نوژیی، تایبه ته به ئافره تانه وه، ئه و حاله تی سینگ و مه مک خر بوونه ش، هه ر تایبه ته به ئافره تانه وه.

(أَنْزَابًا): (أَنْزَاب) کو ی (تَرْب) ه، یانی: (الْأَقْرَانِ فِي السَّنِّ)، ئه وانه ی هاوته مه نن، ئنجا پیکه وه هاوته مه نن ئه و ئافره تانه، یاخود له گه ل میرده کانیا ندا هاوته مه نن، هه ردوو واتیه که ی هەن، وشه ی (أَنْزَابًا) کو ی (تَرْب) ه واته: هاو ته مه نن، بویه واگوتراوه:

أ- یان له بهر ئه وه ی پیکه وه پى دهگه ن و یه کسان، وه ک په راسو وه کان (تَرْاب)، که به ئه و په راسو وانه ی دهو ری سینگ دهگوتری، ئه وانیش ته مه نیا ن به ئه ندازه ی یه که.

ب- یان له بهر ئه وه ی ئافره تانی دنیا که پیکه وه له دایک بووبن، پیکه وه کهوتوونه زه وى، ئه وانیش هه روان.

ج- یان له بهر ئه وه ی کاتی خو ی که گچکه بوون، پیکه وه یارییان به گل (تْراب) کردوه. (أَنْزَابًا)، ئه و ریشه زمانه وانیا نه ی هه رسیکیان هه ن.

(وَكَأْسًا): (الكَأْسُ: الْإِنَاءُ مِمَّا فِيهِ مِنَ الشَّرَابِ، وَسُمِّيَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِإِنْفِرَادِهِ: كَأْسًا)، (كأس)، دەر، بەلام بە مەرچیک شەراب و مەى تەدابی و، هەر کام لە دەر (كأس) هکە، خوی بە تەنیاو، شەرابە کەش کە لە نیوی دایە، هەردووکیان (كأس) یان پێ دەگوتری.

(دِهَاقًا): (دِهَاقًا: أَي مَفْعَمَةً)، پەرکراو.

(خِطَابًا): (الْخِطَابُ: الْكَلَامُ)، دواندن، قسە لەگەڵدا کردن.

(صَوَابًا): (الصَّوَابُ: السَّادُّ وَالْحَقُّ)، (صواب) یانی: قسەى بە جی و ریک و راست.

(الْمَرْءُ): (الْمَرْءُ: زَوْجُهُ) تەفسیرەکان بە (الرَّجُل) یان لیکداوەتەو، بەلام بۆ پیاو وشەى (رَجُل) هەیهو، وشەى (الْمَرْء)، بۆ پیاو ئافرەت بە کاردی و، ئەگەر بویستری تایبەت بکری بە ئافرەتەو دەلین: (إِمْرَأَةً)، (ة) ی مێنەى دەخریتە سەر، بەلام وشەى (الْمَرْء)، لە ئەسڵدا بۆ پیاو ئافرەت بە کاردی، تەنیا کاتیک ئافرەت جیا دەکریتەو، دەگوتری: (إِمْرَأَةً)، ئەگەرنا مادام (ة) یەکەى پێو نەبى، واتە: مەرۆف، وەك وشەى (إِنْسَان)، بۆ مێ و بۆ نێر بە کاردی.

وشەى (مَرْوَةٌ) یش هەر لە (الْمَرْء) هەو هاتو، کە ئاوا پێناسە کراو: (الْمَرْوَةُ: آدَابُ نَفْسَانِيَّةٍ تَحْمِلُ مُرَاعَاتَهَا الْإِنْسَانُ عَلَى الْوُقُوفِ عِنْدَ مَحَاسِنِ الْأَخْلَاقِ وَجَمِيلِ الْعَادَاتِ)، (مَرْوَةٌ)، جوامیری، چەندە ئەدەبیکی دەروونیین پەرچاو کردنیان مەرۆف و لێ دەکات، بە پەوشتە جوانەکان و نەریتە پەسندەکان برازیتەو.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای پەرورەدگار لەم بیست (۲۰) ئایەتە کۆتایی سوورەتی (النبا)دا، وەك پێشتریش باسمان کرد، هەم باسی دۆزەخ و ئەهلی دۆزەخمان بۆ دەکات، کە ژیان و گوزەرانیان لەویدا چۆنەو، هۆکاری چۆنە ئیو دۆزەخیشیان باس دەکات، هەم باسی بەهەشت و بەهەشتیانمان بۆ دەکات، دوایش لە کۆتاییدا، باسی چەند سیفەتیی بەرزو بێ وێنەى خوا ﷻ و سام و هەبەتیی خوا، دەکات، کە هیچ کەس مافی ئەوەی نیە، لە خزمەت خوادا قسە بکات، مەگەر خوێ مۆلەتیی لەسەر بێ و قسەى راست بکات، پاشان سەرەنجامی مەرووف لە پۆژی دواییدا دەخاتە پوو کە چۆن هەموو کەس تەماشای دەکات: چیکردووە؟ بابای کافریش خۆزگە دەخوایێ هەر گۆ بووایە، دەفەرموێ:

﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾ بە دنیایی دۆزەخ کەمینگە، بۆسە، شوێنیکە سزای خوا لەویدا بۆ بێروایان لە بۆسەدا، وشەى ﴿مِرْصَادًا﴾، بە مانای شوێنی چاودێری کردن و، بە مانای بۆسە، بە مانای شتیکیش کە لە بۆسەدا، هاتو، کەواتە: دەگونجێ ئاوا لێک بدرێتەو: دۆزەخ بۆسە و چاودێرانکارە بۆ بێروایان، یاخود شوێنی بۆسەدانان و چاودێریکردنە، ﴿لِلطَّغَيْنِ مَثَابًا﴾، بۆ لە سنوور دەرچووان لەسەرپێچیدا، شوێنی بۆ لاگەرپانەو، ﴿لِئِثْنَيْنِ فِيهَا أَحْقَابًا﴾، پۆژگارانیکى زۆر تێیدا دەمێننەو، دوایی لە بارەى ئەم ئایەتە موبارەکەو، زیاتر قسە دەکەین، کە هەندیک لە زانایان گوتوویانە: ئەمە ئامارە بۆ ئەو کە سزای دۆزەخیان لە دۆزەخدا، کاتیک دێ کۆتایی دێ، بە گشتی، بەلام دوایی قسەى زانایان لەو بارەو دێن و، لێرەش ئەوەندە دەلێن: ئەمە هەر ئەوەندە دەگەنێ کە پۆژگارانیکى زۆر، لە دۆزەخ دا دەمێننەو، چونکە: ﴿أَحْقَابًا﴾، کۆى (حُقب) و (حُقبە)یە، واتە: ماوەیەک لە کات، ئنجا خواش نەیفەرموو ئەو کاتانە، خاوێن کۆتایی و سنووردان، گرنگ ئەوەیە لە دۆزەخدا کاتەکان

تېدەپەرن بېپرو سزا دراوہ کان کاتی زۆریان بەسەردا تېدەپەرن، بەلام خوا
 نەیفەرمووہ کاتەکان سنوورو کوٹایان ھەيە، ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾،
 ھېچ جوړە فېنکايەتیی و خواردنەوہیەکی تېدا ناچېژن، ﴿إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا﴾،
 جگە لە ئاوی داغ و کولوو کیم و زووخوا، ﴿جَزَاءً وَفَاءً﴾، ئەوہش سزایەکی
 پیکەلپیکە، سزایەکی پر بە پێست و گونجاو، خوا ﷻ بە زۆری وایە کە باسی
 سزادانی بېپروایان دەکات، باسی ھۆکاری سزادراوەکەشیان دەکات و، کاتی باسی
 پاداشتی بەھەشتییەکان دەکات، باسی ھۆکاری پاداشتدراوەکەشیان دەکات،
 لێرەش دا دەفەرموو: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾، {بۆيەش بەو جوړە سزا
 دەدرین}، چونکە ئەوانە بە ئومیدی لێرسینەوہ نەبوون، زانایان: ﴿يَرْجُونَ﴾،
 یان بە (یخافون) لێکداوہتەوہ، واتە: لە لێرسینەوہ نەدەترسان، بەلام وشە
 ﴿لَا يَرْجُونَ﴾، یانی: ئومیدەوار نەبوون، ئەمەش توانج گرتنە لە بېپروایەکان کە
 برواداران، ئومیدەوار بوون و، چاوہروان بوون و، ھیوایان ھەبوو بە لێرسینەوہ،
 چونکە دەیانزانی شتی باشیان لە ھەگبە دایە، وەک گوتراوہ: ئەوہی پاکە بێ
 باکە، بەلام ئەوانە ھېچ ئومیدیکیان نەبوو بۆ لێرسینەوہ و ئومیدی خیریان
 نەبوو، چونکە دەیانزانی چیان کردوہ! ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا﴾، بە بەدرۆ
 دانائیکی زۆر بېرەزاش، ئایەتەکانی تێمەیان بە درۆ دانان، ﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ
 كِتَابًا﴾، تێمەش ھەموو شتیکمان سەرژمێر کردوہ بە نووسین و تۆمارکردن،
 بەو جوړە تۆمار کردنە ھەر خوا دەیزانی چۆنە، ﴿فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا
 عَذَابًا﴾، {پێیان دەلێن: یان پێیان دەگوتری} بېچێژن، بەس سزاو ئازارتان بۆ
 زیاد دەکەین، واتە: ئەگەر شتیکتان بۆ زیاد بکەین، ھەر سزاو ئازارە، ئەگەرنا
 بە تەمای ھېچی دیکە مەبن.

ئنجادیتە سەر باسی بەھەشت و بەھەشتییەکان و دەفەرموو: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ
 مَفَازًا﴾، بە دلنایایی بۆ پارێزکاران، واتە: ئەوانە ھێ خۆیان پاراستوہ، لە دنیادا لە
 کوفرو شیرک و نیفاق و ئیلحادو، گوناھە گەورەکان و تاوان و لادان، بۆ ئەوان بە

مراد گەشتن و بە ئاوات گەشتن و دەرباز بوون هەیه، ئایا لە چیدا بەرجەستە دەبن، ئەو دەرباز بوون و بە ئاوات گەشتن و بە مراد گەشتن؟ ﴿حَدَّاقٌ وَأَعْنَبًا﴾، باخەکان و ترییه‌کان، (حدائق) کۆی (حديقة) یە، کە باخی شوورە و پەرژین کراوە، ترییه‌کانیش بێگومان دارمیوه‌کانن، ﴿وَكَوَاعِبَ أَرْبَابًا﴾، ﴿وَكَوَاعِبَ﴾، کۆی (کاعب) ه، واتە: ئافەرەتی تازە مەمک کردوو، ﴿أَرْبَابًا﴾، کۆی (ترب) ه، واتە: ئافەرەتانی تازە پێگەشتووی هاوتەمەنی مێرد، یان ئافەرەتەکان لە بەینی خۆیاندا هاوتەمەنن. ﴿وَكُلَّامًا دَهَقًا﴾، هەروەها لەو بەهەشتەدا پێکی پری جووری شەپاب هەیه، یان لە جوورەکانی دیکە خواردنەوه هەیه، بەلام زۆربە زانیان دەلێن: مەبەست پێی شەپابە، چونکە دوایی دەفەرموی: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا﴾، لەو بەهەشتەدا، یان لە کاتی ئەو شەپاب خواردنەوه‌یدا، نابێست نە قسە پووچ، نە درۆ کردن، بە پێچەوانەی ئەهلی شەپابەوه کە لە دنیادا سەرخۆش دەبن، عەقل لە دەست دەدەن و، قسە بێ جێ دەکەن و درۆ دەلەسەوشتی خراب دەلێن، ﴿جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا﴾، ئەوەش پاداشتی کە لە پەرورەدگار تەوه، بەخششێکی ئەندازەگیری کراوە، بەخششێکی ژمێردراوە لە گۆترە نیه، ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ﴾، پەرورەدگاری ئاسمانەکان و زەوی و ئەوهی لە نیوانیاندا، بە بەزەییە، خۆندراویشەوه: (رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا)، (الرَّحْمَنُ) خۆندراویشەوه: (الرَّحْمَانُ)، پەرورەدگار و خاوەنەکانی ئاسمانەکان و زەوی ئەوهی دەکەوێتە نیوانیانەوه، بە بەزەییە، ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا﴾، مافی قسە کردنیان لەگەڵی نیه، واتە: هیچکەس مافی ئەوهی نیه، لە خووه‌خوای پەرورەدگار بدوین و داوای لێ بکات و قسە لەگەڵ بکات، بە پێچەوانەی خەیاڵلای هاوبەش بوو خوا دانەرەکانەوه، کە پێیان وایه پەرستراوەکانیان شەفاعەت و تکیان بوو لەلای خوا دەکەن، ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا﴾، ئەو پۆژە پووح و فریشتەکان بە ریز دەوه‌ستن، ﴿الرُّوحُ﴾، هەرچەندە هەندێک لە زانیان گوتووین: دروستکراویکی خاویە نازانین چۆنە! هەندیکیش گوتووین: یانە:

مەبەست پىي پووچى مروڤه كانه، بەلام ﴿الرُّوحُ﴾، لە قورئاندا كە بەكارهاتو،
بۆ جىيرىل بەكارهاتوو، لە چەند شوئىنكىشدا زۆر بە پوونى دياره، بۆ وئنه:

أ- ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمِي﴾، لە سوورەتى (القدر)دا.

ب- ههروهها ﴿تَعْرُجُ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾، لە سوورەتى (المعارج)دا، واتە: (جىيرىل) -- كە نازناوه كەى (روح)ە -- لەگەڵ
فرىشتهكان بە ريز دەوهستن، ﴿لَا يَتَكَلَّمُونَ﴾، قسە ناکەن، ﴿إِلَّا مَنْ أِذْنُ لَهُ الرَّحْمَنُ
وَقَالَ صَوَابًا﴾، مەگەر كەسێك (خوای) بە بەزەيى مۆلەتى دابى و قسەى راست و بە
جیش بكات، ﴿ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ﴾، ئا ئەو پۆژە پۆژىكى چەسپاو، هەقە، دێتە دى،
پۆژىكى دادگەرانه، ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا﴾، ئنجا هەر كەسێك ويستى
بەرەو لای پەرورەدگارى پى گرتە بەر، بۆ لای پەرورەدگارى گەرايهوه، ﴿إِنَّا أَنْذَرْنَكُمْ
عَذَابًا قَرِيبًا﴾، بە دلنیايى ئيمە ترساندووومان، ئاگادارمان كردوونەوه لە سزايەكى
نيزىك، ئايا ئەو سزايە نيزىكە كەنگىيە؟ ﴿يَوْمَ يُنْظَرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾، ئەو پۆژەيه
كە مروڤ تەماشاش دەكات، دەستەكانى چيان پيشخستوه؟ هەر كەسە تەماشاش دەكات،
بزائى چ بەرهەمىكى هەيه؟ چى لە ژيانى دنياوه بردوه بۆ قيامەتى و پيشخستوه؟
﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ بَلَيْتَنِي كُنْتُ رَبًّا﴾، باباى بىپرواش دەلى: خۆزگە گل بوومايه، واتە:
خۆزگە هەر دروست نەكرابامايه، ياخود: خۆزگە كە دەمردم و دەبوومهوه گل، زیندوو
نەكرابامايهوه، يان كاتىك كە ئاژەلەكان دەبينى دواى سزاو پاداشت دانەوهيان و دادگايى
كرانيان -- وەك لە فەرمايشتێكدا هاتو -- دەبنهوه بە گل و خۆل، ئەويش خۆزگە بە
حالى وان دەخوایى.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

دۆزه خ بۆسه گای یاخیانه، رۆژگارنیککی بى کۆتایی، تیتدا ده میننه وه، هیچ
فینکایه تیی و خواردنه وهی تیتدا ناچیزن، جگه له ئاوی داغ و زووخا، ئه وهش
سزای پر به پیستیانه:

خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۚ لِلطَّغْيَنِ مَتَابًا ۚ ۲۲﴾ لَبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا
﴿۲۳﴾ لَا يَذُقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۚ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ۚ ۲۴﴾ جَزَاءً وَفَاقًا ۚ ﴿۲۵﴾

شیکردنه وه ئهم ئایه تانه، له شهش برگه دا:

۱- ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾، به دنیایی دۆزه خ بۆسه گایه، واته: شوینی بۆسه دانانه،
یاخود: دۆزه خ خوی بۆسه یه، (الطبري) ده لئ: (أَي ذَاتُ الرَّصْدِ لَأَهْلِهَا الَّذِينَ يُكْذَّبُونَ فِي
الدُّنْيَا بِهَا) واته: خاوه ن بۆسه یه، بۆ که سه کانی، ئه وانه ی له دنیا دا پتی بی پروا بوون.

وشه ی ﴿مِرْصَادًا﴾، پیشتیش گوتمان:

أ- به مانای ئه و شوینه دی، که بۆسه ی تیتدا داده نری.

ب- به مانای خودی بۆسه که ش دی.

ج- به مانای شوینی چاودیری لئ کردن (مَكَانُ الرَّصْدِ) یش دی.

۲- ﴿لِلطَّغْيَنِ مَتَابًا﴾، بۆ سنووربه زینان (له سه ریچی خوی پهروه ردگادا)، شوینی
بۆلا گه رانه وه یه، (سفيان) که یه کیکه له راوییه کان و پیده چی (سفيان الثوري) بئ،
(الطبري)، ئه و ده قه ی لیه وه هیناوه، ده لئ: (مَتَابًا: أَي مَرْجَعًا وَمَنْزِلًا) (جامع البيان:
۳۶۱۵۹)، واته: (مئاب) شوینی بۆ لا گه رانه وه و شوینی تیتدا سه قامگیر بوونه.

(۳) - ﴿لَبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾، پوژگارانیك (ی بئ كۆتایی) تئیدا دەمێننەو، وشە: ﴿لَبِثِينَ﴾، خوێندراویشەتەو: (لَبِثِينَ)، بەلام (الطبري) دەلی: (لا بئین) راست و دروستتر، هەرچەندە ئەویش یەکیكە لە خوێندنەوکان.

﴿لَبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾، ﴿لَبِثِينَ﴾، كۆی (لَبِث)، (لَبِث) ناوی بکەر (اسم الفاعل) هەو لە (لَبِث) هەو هاتو، (لَبِثٌ فِي الْمَكَانِ): (أَقَامَ فِيهِ مُلَازِمًا لَهُ)، واتە: لەو شوێنە مایەو و پێهەو پەيوەست بوو، (قتادة)، کە (الطبري)، لێهەو هیناوە لە بارە: ﴿لَبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾ هەو، گوتووێتی: (وَهُوَ مَا لَا انْقِطَاعَ لَهُ كَلَّمَا مَضَى حَقْبٌ جَاءَ حَقْبٌ بَعْدَهُ) (جامع البيان: ۳۶۱۶۵)، واتە: بریتیه لە کاتیکی بئ كۆتایی، هەتا ماوەیهك لە کات دەروا، ماوەیهکی دیکە لە کات دی.

(حَقْبٌ)، کە بە (حَقْبَةٌ) ش هاتو، واتە: ماوەیهکی نادیار لە کات، هەندیک لە زانیان گوتووینە: ماوەکە ی هەشتا سأل، بەلام هەر سأل هیندە سەد سأل، یان هەر سأل بە قەدەر پەنجا هەزار (۵۰,۰۰۰) سأل، ئەو هەمووی قسە ی زانیانەو، گرنگ ئەو یە خوا ﷻ لێرەدا دەفرموێ: پوژگارانیکی زور، ﴿أَحْقَابًا﴾، کەواتە: ﴿لَبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾، یانی: ماوە بە دوای یە کدا هاتو نەزانراوەکان، لە ویدا دەمێننەو.

(الحسن البصري) کە (الطبري) لێهەو هیناویەتی، گوتووێتی: (أَمَّا الْأَحْقَابُ: فَلَا يَدْرِي أَحَدٌ مَا هِيَ، وَأَمَّا الْحَقْبُ الْوَاحِدُ، فَسَبْعُونَ أَلْفَ سَنَةٍ كُلُّ يَوْمٍ كَأَلْفِ سَنَةٍ) (جامع البيان: ۳۶۱۶۹)، واتە: (أَحْقَاب)، هیچ کەس نازانی چیه، بەلام (حَقْبٌ) یك بریتیه لە هەفتا هەزار (۷۰,۰۰۰) سأل، هەر پوژێکی بە قەدەر (۱۰۰۰) سأل، لەگەڵ ئەو هەشتا کە نازان چەند (حَقْبٌ) یشە، ئیمە دوایی هەلوێستەیهکی باش دەکەین، لەبەر دەم ئەم ئایەتە موبارە کەدا، کە هەندیک لە زانیان ئەو یان لئ هەلێنجاو، دەبئ کاتیك بئ كۆتایی بئ بە سزادارانی دۆزەخیان لە دۆزەخدا بە هەموو جوړەکانیانەو، واتە: چ گوناھبارانی ئیماندار، چ بێبروایان، گوتووینە:

(أَحْقَاب) کۆی (حُقْب) هو (حُقْب) یش هەر چۆن بى ماوهیه که له کات، با نادیاریش بى، ئنجا خواى پهروهردگار (حُقْب) ی کۆکردۆتهوه، کهواته: چهند ماوهیه کی نادیار له کات، کهواته: ئهوه کاتهش سنوورداره، که دۆزهخیه کانی تیدا سزا دهدرین، لهو پرسته قورئانه ئهوهیان وهگرتهوه، بهلام وهك باسمان کرد هەر کام له (قتادة) و (الحسن البصري) پهحمهتی خویان لى بى، وایان لیکداوتهوه که (حقب) کاتیکی نادیاره.

۴- ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾ له ویدا نایچیژن له دۆزهخدا، نه فینکایهتی نه هیچ جوړه خواردنهوهیهك، (بَرْد) به نهزانراو (نَكِرَة) هاتوه، ههروهها (شَرَاب) یش هەر به (نَكِرَة) هاتوه، پهوانبیژان گوتووایانه: (النَّكِرَةُ فِي سِيَاقِ النَّفْيِ يُفِيدُ الْعُمُومَ)، نهزانراو له پهوتی لابردهن دا مانایه که ی گشتگیره، واته: هیچ جوړه فینکایهتییهك و هیچ جوړه خواردنهوهیهك له ویدا نایچیژن، لیره دا (شَرَاب) به مانای مهی خواردنهوه نیه، چونکه ئهوان له ویدا خوا خواى چۆره ئاوکیانه شهراپی چی! لیره دا (شَرَاب) به مانای خواردنهوهیه، یانی: هیچ جوړه خواردنهوهیهك و هیچ جوړه فینکایهتییهك نایچیژن له ویدا، ئهدی چی تیدا ده چیژن؟!

۵- ﴿إِلَّا حَيْمًا وَعَسَاقًا﴾ جگه له ئاوی داغ و کیم و زووخواو.

(عساق)

أ- واته: کیم و زووخواو، ئهوه یه کیکه له واتایه کانی.

ب- یاخود: (عَسَاقًا)، به مانای (زَمَّهْرِير)، سه رماو زوقمیکی زۆر.

ج- ههندیکیش: (عَسَاقًا) یان به (المُنْتِن) لیکداوتهوه، خواردنهوهی بۆگهن.

د- (فخرالدين الرازي) یش که له ئهسل دا فارس بووهو زمانی فارسی زانیوه، له یه کیک له زانایانهوه دهلی: (تیمه له پیشووانی خوڤمان بیستوه که وشه ی (عَسَاق) له خاشکی فارسییهوه هاتوه، (خاشاک) یش شتی قیزهونه، ئیستاش له کوردی دا هەر به کاری دینن، دهلین: (زبل و خاشاک) واته: خشپ و خال و ئهوهی گهسك دهدری، شتی پیس، بهلام

زۆربەى ھەرە زۆرى زانايان دەلّین: (عَسَّاق) چ بە گیرە، چ بە بى گیرە، واتە: (عَسَّاق)، یانى: (الصَّدِيد)، کیم و زووخوا، یان (مَا يَسِيلُ مِنْ جُلُودِ أَهْلِ النَّارِ) ئەوھى لە پىستی دۆزەخییەکان دیتە خوار کە کیم و زووخوا و زەلّزەلەيە.

٦- ﴿جَزَاءً وَفَاقًا﴾، ئەوھش سزایەکی پیکەلپیکە، وشەى ﴿وَفَاقًا﴾ مان پىشتەر مانا کرد، (هَذَا عَلَى وَفْقِ هَذَا)، واتە: ئەو دووھ پیکەل پیک و پر بە پىستن، بە ئەندازەى یەکن، واتە: ئەو سزایە پر بە پىست و پیکەلپیکە لە گەل کردوھ خراپەکانى ئەواندا.

کە لیڕەدا دەفەرموی: ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾ ٢٤ ﴿إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَّاقًا﴾ ٢٥، ئەم ھەلاواردنە پىی دەگوترى: (إِسْتِثْنَاءً مُنْقَطِع) ھەلاواردنى داپراو، چونکە ئاوى کولۆ داغ و کیم و زووخوا بە شیک نین لە فینکایەتیی و خواردنەوھى ئاسایی، کەواتە: ھەلاویردراو (مُسْتَثْنَى) لە جینسى لیپەلاویردراو (مُسْتَثْنَى مِنْهُ) نیە، بۆیە پىی دەگوترى: ھەلاویردراوى داپراو، چونکە بۆ وینە: ئەگەر یەکیك بلى: (مَا شَرِبْتُ إِلَّا الْمَاءَ)، دەگوترى ئەوھ ھەلاویردیتکی پەيوەستە، (إِسْتِثْنَاءً مُتَّصِل) چونکە ئا و بە شیک لە جینسى خواردنەوھ، بەلام لیڕەدا کیم و زووخوا و ئاوى داغ و کولۆ بە شیک نین، نە لە فینکایەتیی و نە لە خواردنەوھى ئاسایی.

کورتە باسیک: مانەوھى بیروایان لە دۆزەخدا ھەتاهەتایی و نەبراوھە، بە شیک لە زانايان لە بارەى ئەم رستە قورئانییەوھ کە دەفەرموی: ﴿لَيْثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾، لە دۆزەخدا دەمىننەوھ چەند ماوھەکی زۆر، گرفت و ئیشکالیکمان لەبارەى بە ھەمیشەیی مانەوھى بیروایانەوھ لە دۆزەخدا بۆ دروست بوو، بەھووى وشەى (أَحْقَابًا) ھوھ: باسى (أَحْقَاب) مان کرد، کە کووى (حُقْب) ھە یان: (حُقْبَة) یە، ئەویش ماوھەکی نەزانراوھ لە کات، دەلّین: ئەگەر تەماشای ئایەتەکانى قورئان بکەین، ھیچ دوو دلّیەکمان بۆ دروست نابى کە لیڕەدا مەبەست لە: ﴿لَيْثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾، کاتیکى نەبراوھ ھەتاهەتاییەو، ھەر کام لە (قِتَادَة) و (الحسن البصري) یش گوتووینانە: لیڕەدا مەبەست لە (أَحْقَاب) ماوھ بە دوایە کدا ھاتووھ نەبراوھ کانن، ماوھ بە دوایە کدا ھاتووھ کانى بى کوئایی.

ئىنجا ئەگەر تەماشای قورئان بکەين دەبينين بەلای کەمەوہ لە سى ئایەتى قورئاندا، لە سى شوینی قورئاندا، خوا ﷻ باسى ئەوہی کردوہ کە بېپروایەکان بۆ ھەتا ھەتایەو، بە بى پروانەوہ لە دۆزەخدا دەمىننەوہ:

۱- لە سوورەتى (النساء) لە ئایەتەکانى: (۱۶۸ - ۱۶۹) دا، دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۖ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾، واتە: بە دلىيای ئەوانەى بېپروا بوون و ستميان کردوہ، ناگونجى خوا لىيان ببوورى و ناگونجى ريشيان پيشان بدات، (رپى دەر باز بوون لە دۆزەخ)، مەگەر رپى دۆزەخيان پيشان بدات، بە ھەميشەى تىيدا دەمىننەوہ و ئەوہش لەسەر خوا ئاسانە.

۲- ھەروەھا لە سوورەتى (الأحزاب) لە ئایەتەکانى: (۶۴ - ۶۵) دا، ديسان ئەو راستىيە دووبارە بۆتەوہ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرِينَ وَاعَدَ لَهُمْ سَعِيرًا ۖ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجْدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾، واتە: بە دلىيای خوا نەفرينى لە بېپروايان کردوہ و کلپەى دۆزەخى بۆ ئامادە کردوون، بە ھەميشەى تىيدا دەمىننەوہ، ھىچ سەرپەرشتيارو يارمەتيدەر و ھاوکارىکيان چنگ ناکەوى.

۳- ھەروەھا لە سوورەتى (الجن) لە ئایەتى (۲۳) دا، ھەمان راستىيە کە بېپروايان بە بېپرانەوہ و کوٹايى لە دۆزەخدا دەمىننەوہ، ھاتوہ، دەفەرموى: ﴿وَمَنْ يَعَصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا﴾، واتە: ھەر کەسک سەرپىچى لە خواو پىغەمبەرەکەى بکات، {واتە: سەرپىچى يەكجارى و بە پەھايى}، ناگرى دۆزەخى بۆ ھەيە، بە ھەميشەى و بى کوٹايى تىيدا دەمىننەوہ.

ئىنجا وەك چۆن لىرەدا، بە ھۆى ئەو رستە قورئانيەوہ، زانايان جوړىك لە ئىشكال و گرى و گوٹاليان بۆ دروست بوو، بەلام بە سەرنجدانى ئەو ئایەتانەى سوورەتەکانى: (النساء والأحزاب والجن)، ئەو ئىشكالە لادەچى، چونکە ئەگەر ئایەتىك مانای پوون نەبى، ياخود جوړىك لە ئىشكال و گرفت دروست بکات،

دەبى مانايەكەى لەبەر پۆشنای ئايەتەکانى دیکەدا، کە مانا پوونن، تەماشای بکەین.

وهك خواى پەرودەگار دەفەرموى: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ﴾، خوا کتیبى دابەزاندۆتە سەر تو، ئايەتانىكى مەحکەمیان (مانا پۆشنایان) هەن، ئەوانە ئەسڵ و بناغەى کتیب، ئايەتانىکیشیان هەن، مانای ویکچووین هەن، (واتە: ئەو مانایەش هەلدەگرى و، ئەوەش هەلدەگرى، وهك ئەم ئايەتە موبارەكەى ئێرە).

خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ﴾، ئنجا ئەوانەى دلیان لادانى تێدایە، بە دواى ئەو ئايەتانه دەکەون، کە مانای ویکچووین هەن، بە هاندهرى لادان و تاوان و بە هاندهرى مانای لیکدانهویان، ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾، تەنیا خواش ﷻ مانایەکیان دەزانى، ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾، هەرودەها قوولبووهوان بە زانیاری دا، ئەگەر لەسەر ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾، نەهەستى، یانی: پۆچووانیش بە زانیاری دا مانایەکیان دەزانن، بەلام ئەگەر بوەستى، یانی: تەنیا خوا مانایەکیان دەزانى، ﴿يَقُولُونَ أَمَّا بِهٖ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾، (پۆچووان بە زانیاری دا) دەلین: پرومان پێى هەیه، هەمووی لە لایەن پەرودەگارمانهوهیه، چ ئەوهى مانایەكەى پۆشنهوى یەك مانا هەلدەگرى، چ ئەوانەى زیاتر لە واتایەك هەلدەگرن و مانای ویکچووین هەن و پێیان دەگوترى: (مُتَّشَابِه).

ئنجا وهك چۆن لە بارەى ئەم ئايەتەوه ئەو ئیشکال و گریه بووه، بەلام بەهۆى ئەو ئايەتانهوى مەحکەمن، دەزانن مەبەست پێى کاتە لە دواى یەكە بى کۆتاییەکانن، بە هەمان شیوه لە سوورەتى (الأنعام) یش دا ئايەتى ژمارە (۱۲۸)، چەمک و واتایەكى بەو جوړەى هەیه و ئەمەش دەقەكەیهتى: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشَرُ الْجِنَّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِّنَ الْإِنسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُم مِّنَ الْإِنسِ

رَبَّنَا أَسْتَمِعْ بَعْضَنَا يَعْصُ وَبَلَعْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَكُمْ خَلِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾، که شوینی مه به ست ٲیره یه: ﴿﴾ قَالَ النَّارُ مَثْوَكُمْ خَلِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿﴾ (خوا) فہرموی: شوینی ٲیدا مانہ و ہ تان ناگرہ بہ ہمیشہ یی ٲیدا دہمیئنہ و ہ، مہ گہر ٲہ و ہ ی خوا بیہ و ی، بہ دٲنیایی پہر و ہ ردگارت کارزانی زانیہ.

ٲیرہ دا دہ فہرموی: ﴿﴾ خَلِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ﴿﴾، بہ ہمیشہ یی ٲیدا دہمیئنہ و ہ، مہ گہر خوا بیہ و ی، ٲیرہ دا ہہر مہ بہ ست ٲی ٲہ و ہ ی، کہ ویستی خوا ﷻ نہ بہ سترا و ہ و ہ دہستی دہ سہ لاتی خوا بہ سترا و نیہ، بہ لام خو ی ٲہو برپارہ ی داوہ، کہ دہ بی بہ ہمیشہ یی ہمیئنہ و ہ.

کاتی خو ی لہ تہ فسیر کردنی (الأنعام) دا بہ دریژی قسہ مان لہو بارہ و ہ کرد.

ہہر و ہ ہا لہ سوورہ تی (ہود) یش ٲاہ تہ کانی: (١٠٦ و ١٠٧ و ١٠٨) دا، دیسان چہ مک و واتاہ کی بہو جوړہ ہہ یہ، کہ کاتی خو ی تہ فسیرمان کردو ہہ ٲوہ ستہ مان لہ بہ ردہم ٲہو ٲاہ تانہ دا کرد: ﴿﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُّوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فِي الْجَنَّةِ خَلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾، ٲہوانہ ی خراپہ کار بوون (خویان تووشی بہ دہبہ ختی کردوہ) لہ دؤزہ خ دا دہمیئنہ و ہ بہ ہمیشہ یی، بو ٲہوان ہہناسہ دانہ و ہ و ہناسہ ہہ ٲکیشان ٲک ہہ یہ، ہہ تا ٲاسمانہ کان و زہوی بہ ردہ و ام بن، ٲیدا دہمیئنہ و ہ، مہ گہر ٲہ و ہ ی پہر و ہ ردگارت بیہ و ی، بیگو مان پہر و ہ ردگارت بکہری ہہر شٲیکہ بیہ و ی، ٲہوانہ ش کہ بہ ختہ و ہر کراون (بہ ٲاوات گہ یہ نراون)، لہ بہ ہشتدان، ٲیدا دہمیئنہ و ہ، ہہ تا ٲاسمانہ کان و زہوی بہ ردہ و ام بن، مہ گہر ٲہ و ہ ی پہر و ہ ردگارت بیہ و ی، بہ خششیکی نہ ہراوہ یہ.

کاتی خووی قسەمان لە بارەیی ئەو سێ ئایەتە موبارە کەشەو کرد، کە تەنیا مەبەست پێیان ئەوێه:

یە کەم: ویستی خوا ی پەرەردگار پەرەو کراوێه.

دووهم: خوا ﷻ بە پێی عەقڵی ئیمە دەماندوین، ئیمە ئەگەر شتێک بەمانەوێ بڵین بێ کووتاییه، دەلین: ﴿مَادَامَتِ السَّمَوْتُ وَالْأَرْضُ﴾ هەتا دنیا دنیا، کەواته: لێرەدا خوا ﷻ بە پێی عەقڵی ئیمە و باوی ئیمە فەرماشته کە ی خووی فەرمووه، ئەگەرنا ئەوێ لێ وەرناگیرێ کە ژیا نی دۆزەخیان و بەهەشتیان کووتایی پێ بێ.

چونکە: سێ ئایەت لە قورئاندا وشە: ﴿أَبَدًا﴾ واتە: بێ کووتایی، بێ سنوور، بێ پرانەو، بۆ سزای کافرەکان لە دۆزەخدا بە کاردین و، زیاتر لە سێ ئایەتیش بگرە دەیان ئایەت لە قورئاندا بۆ بەهەشتییەکان باسی ژیا نی بێ کووتایی، بەهەشت دەکەن، بۆیە زانیان بۆ مانا لێکدانەوێ ئەم پرستە موبارە کە، چەند وەلامیکیان داوئەو:

۱- یە کێک لە وەلامەکان ئەوێه گوتووین: (أَحْقَابًا أَي: مُدَدًا طَوِيلَةً بِلَا نِهَايَةٍ)، ماوه درێژەکانی بێ کووتایی.

۲- یە کێک دیکە لە زانیان دەلێ: ﴿لَيْشِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾، واتە: لەو جوۆرە سزایەدا، چەند ماوهێه کێ یە ک لە دوا یە ک تێیدا دەمێننەو، دوا یی بە جوۆرێکی دیکە سزا دەدرێ.

۳- هەندێکی دیکە وە ک هەولدان بۆ تەئویل کردن گوتووین: مەبەست پێی برۆادارە ئیماندارەکان، کە دەچنە دۆزەخەو دوا ی ماوهێه کێ زۆر و سالانیکی زۆر، دێنە دەرێ و دەر بازیان دەبێ.

ئەو سێ رایەش هەر سێکیان گونجاون.

بەلام رایەکی دیکە هەیه، شتێکی نەگونجاو، گوتووین: (مَنْسُوخَةٌ نَسَخْتُهَا ((فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا))), واتە: ئەم ئایەتە مەنسوخەو ئەوێ نەسخی کردۆتەو

که دهفه رموی: ﴿فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾، بیچیزن ههر سزاو ئازارتان بو زیاد ده کهین، ئیمهش ده لئین: ههواله کانی خوا ﷻ نهسخیان ههر تیدا نیه، ته نانهت له لای ئهوانهش که پروایان به نهسخ ههیه له قورئاندا، که ئیمه ههتا ئهم له حزهیه یه که ئایه قمان لی عاسی نه بووه، ناچار بین بلئین: ئهو ئایه ته، به لی بیژه که ی ههیه، به لام مانایه که ی مه نسووخه و کاری پی ناکری، تا کو ئیستا ئیمه ئایه تیکی ئاوامان له راست را نه هاتوه، نه سخ به و واتایه ی ئایه تیک هه بی بخویندریته وه، به لام حوکمی پی نه کری، له قورئاندا نیه، به لام له سهر رای ئهوانه ی ده لئین نه سخیش ههیه، ههواله کانی خوی پهره و ردگار نه سخیان ههر به سهر دانایهت، چونکه که خوا ههوالی دا له باره ی شتیکه وه، ههوال یانی: ئهو شته به و شیوهیه ده قه ومی، یاخود به و شیوهیه پرویداه، ئه وه چون نه سخ ده بیته وه؟ حوکم ده گونجی خوا ئیستا بفه رموی وا بکه ن، دوا یی بفه رموی: وامه که ن، ئه وه ری پی تی ده چی، ههر چه نده شتی واش له قورئاندا نیه، به لام ههوال خوی پهره و ردگار بفه رموی: فلانه شته ده بی له پوژی دوا ییدا، یان: فلانه شته بووه له رابردو وداو پرویداه، چ په یوه ندیی به رابردوو، چ به داهاتووه وه بی، ههر مه عقوول نیه، نه سخی به سهر دابی.

له کوتایی ئهم مه سه له یهش دا ئهم ده قه دینن له تهفسیره که ی (الطبری) یه وه به ژماره: (۳۶۱۵۴) ده لی: (كَانَ الْحَسَنُ إِذَا تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾ قَالَ: أَلَا إِنَّ عَلَى الْبَابِ الرَّصَدَ، فَمَنْ جَاءَ بِجَوَازٍ جَازَ، وَمَنْ لَمْ يَجِئْ بِجَوَازٍ اخْتَبَسَ)، واته: هه سه لی به صرایی کاتیک ئهم ئایه ته ی ده خوینده وه: ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾، به دلنایی دوزه خ بۆسه گایه {یان خوی بۆسه یه، یان شوینی چاودیری کردنه بو بیروایان} ده یگوت: ئاگادار بن! له سهر ده رگا چاودیر ههیه، بۆسه ههیه، ئنجا ههر که سی که هۆکاری په تبوونی پی بی، پهت ده بی، به لام ههر که سی که هۆکاری په تبوونی پی نه بی، {مو له تی پهت بوونی پی نه بی}، را ده گیری.

ههروهها له ههسهنی بهصرایهوه ئهم دهقهش ههههاتوه له تهفسیری
(الطبري) دا به ژماره: (۳۶۱۵۵)، گوتهویهتی: (قَالَ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَحَدٌ حَتَّى يَجْتَازَ
النَّارَ»)، واته: ههچ کهسێک ناچیتته بهههشت تاکو به ئاگردا رهت نهبی، دهبی
بهسهه پشته دۆزهخدا رهت بی و ئهوی ههلبویری، ئنجا دهچیتته بهههشتهوه.

مەسەلەى دووهم:

هۆكاری ئەو سزادرانەیان، بێپروایان بوو بە لێپرسینەوهو بە درۆدانانی
ئایەتەکانى خوا، خواش هەموو شتێكى زۆر باش سەرژمێر کردو، بۆیە پێیان
دەفەرموى: بێچێژن هەر سزاو ئازارتان بۆ زێدە دەکەین:

خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾ (٢٧) وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾
وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

شیكرنەوهى ئەم ئایەتانە، لە چوار برگەدا:

(١)- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾، بە دنیایی ئەوان بە ئومیدی لێپرسینەوه
نەبوون، واتە: ئەو بێپروایانە بۆیە تووشی ئەو پۆژە پەشە بوون و، تووشی ئەو سزایە
پەر بە پێستە بوون، چونکە بە ئومیدی لێپرسینەوهو سزاو پاداشت درانەوه نەبوون،
(الرَّجَاءُ: تَرْقُبُ الْأَمْرِ الْمَحْبُوبِ)، (رَجَاء)، بریتى لە چاوەرێکردنى شتێكى خوشوێستراو،
بۆیە هەندێك لە زانایان گوتووین: ئەوانە هیچ ئومیدیكى خێریان نەبوو، کەواتە:
مەبەست لە: ﴿لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾، یان: (لَا يَخَافُونَ حِسَابًا)، لە لێپرسینەوه نەترساون،
چونکە ئەوانە هیچ ئومیدیكى خێریان نەبوو، کە لە پۆژی دوایدا تووشی خێر بن!
ئیمەش دەلیین: خوا وشەى (يَخَافُونَ) شى بەکارهێناوه، لە شوێنى دیکەدا، لێرهەدا
کە دەفەرموى: ﴿لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾، لەبەر ئەوەیە کە دواى ئەوهى باسى پروداران
کراوه، ئەوانیش هەوالتى سزادرانى لە خوا یاخییەکانیان، زۆر لە قالب خوشەو، زۆر
پێى دلخۆش بوون و ئومیدەواریش بوون بە پاداشتی خوا، ئنجا لێرهەدا بۆ بێپروایەکان
ئەو بەسکراوه، کە هیچ ئومیدیکیان نیه و نا ئومیدبوون لە لێپرسینەوه، بەلام پروداران
ئومیدەوار بوون، بە پۆژی لێپرسینەوهو (ئەوهى پاکە بى باکه)، کەسێک کە لە ژیاى
دنیاى دا چاکەى کردو، دیارە ئومیدەوار دەبى بەو لێپرسینەوهیهى لەگەڵیدا دەکرى.

که ده فەرموی: ﴿لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾، دەلی: (الحِسَابُ: عَدُّ الْأَعْمَالِ وَالتَّوْقِيفُ عَلَى جَزَائِهَا أَي: لَا يَرْجُونَ وَقُوعَ حِسَابٍ عَلَى أَعْمَالِ الْعِبَادِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)، وشەي (حِسَاب) بە مانای ژماردنە {حَسَبَ، يَحْسِبُ، أَي عَدَّ يَعُدُّ}، لیڕەدا مەبەست ژماردنی کردەوه کانه و وهستیژانی مروّقه لەسەر سزاو پاداشتی کردەوه کان، واتە: ئەوانە بە ئومیدی ئەوه نەبوون لیپرسینهوه بیتە پیش، لەسەر کردەوهی مروّقه کان لە پوژی قیامەتدا.

۲- ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا﴾، {تاوانیکی دیکەشیان ئەوه بوو}، که بە بەدرۆدانانێکی زۆر سەخت و بیڕەزا، ئایەتەکانی ئیمەیان بە درۆ دادەنا.

ئایەتەکانیش مەبەست پێیان پرستەکانی قورئانە، ئەمە زیاتر لەگەڵ پەوتی ئایەتەکاندا دەگونجی، ئەگەرنا ئایەت دەگونجی مەبەست پێی دیاردەو دیمەنەکانی خواو دروستکراوەکانی خوا بێ، دەشگونجی مەبەست پێی موعجیزەکانی پیغەمبەرانی بێ، بەلام لیڕەدا مەبەست پێی ئایەتە خوێندراوەکانە.

وشەي (كِذَاب) چاوگی (كَذَّب) یە، واتە: ئایەتەکانی ئیمەیان بە درۆ دانا، بە بە درۆ دانانێکی زۆر سەخت و بیڕەزاو خەست، چونکە (كِذَاب: مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ مُؤَكَّدٌ لِعَامِلِهِ لِإِفَادَةِ الشَّدَّةِ)، (كِذَاب) بەرکاری پەهایەو جەختکەرەوهی بکەرەکهی خۆیەتی که بریتیه لە (كَذَّب)، بۆ ئەوهی ئەوه بگەیهنی که بە درۆدانانەکیان زۆر سەخت و بیڕەزایە.

۳- ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا﴾، ئیمە هەموو شتیکیان سەر ژمیر کردو، بە تۆمار کردن و نووسین.

ئەو نووسینەش هەر خوا دەزانی چۆنە.

﴿أَحْصَيْنَاهُ﴾، (الإحصاء: حِسَابُ الْأَشْيَاءِ لِيَضْبُطَ عَدَدُهَا)، (إحصاء) بە کوردیی سەرژمێرەو ژماردنی شتەکانە، بۆ ئەوهی بزانی ژمارەکیان چەندە؟ ﴿كِتَابًا﴾،

(مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ مَصْدَرٌ مَعْنَى الْكِتَابِ، وَهُوَ كِتَابَةٌ عَنْ شِدَّةِ الصَّبْرِ لِأَنَّ الْأُمُورَ الْمَكْتُوبَةَ مَصُونَةٌ عَنِ النَّسْيَانِ وَالْإِغْفَالِ)، ﴿كِتَابًا﴾، دەبیته بەرکاری پەهاو چاوگە بە مانای نووسین و، کینایە بە بۆ ئەوێ چاک کردەوێ کانیان کۆنترۆڵ کراون، چونکە ئەو شتانە دەنووسرێن و تۆمار دەکرین و دەپاریزرین لە لەبیر چوونەوێ فەرامۆش کردن.

وشە: ﴿كَذَابًا﴾، وەك گوترا: چاوگەو چەند وشە بە کێش لەسەر ئەو کێش (وَزْن) هاتوون، وەك: (قَصْر، قِصَار)، هەروەها (قَضَا، قِضَاء)، (خَرَق، خِرَاق)، (فَسَّر، فِسَار)، هەموو ئەوانە چاوگن، (قِصَار) واتە: زۆر کورتکردنەوێ، (قِضَاء) واتە: زۆر دادوەریی کردن، (خِرَاق) واتە: زۆر درێن، (فِسَار) واتە: زۆر پووێکردنەوێ. لە کۆتاییدا دەفەرموێ:

٤- ﴿فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾، ئنجا بچێژن هەر ئازارتان بۆ زیاد دەکەین. (ف) ﴿فَذُوقُوا﴾، (لِلتَّفْرِيحِ وَالتَّسْبُّبِ)، بۆ لێکردنەوێ، {یان: بێنا لەسەر ئەوێ پێش}، هەروەها بۆ بوونە ھۆکاره {یان: شتەکانی پێش ھۆکاری ئەوێ}، بۆیە دەفەرموێ: بچێژن، ﴿فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾، تەنیا ئازارتان بۆ زیاد دەکەین، فەرمانکردنیش لێرەدا: ﴿فَذُوقُوا﴾، بەکارھێنراوێ بۆ سەرزنەشتکردن و پەخنە لێگرتن.

کە دەشفەرموێ: ﴿فَلَنْ نَزِيدَكُمْ﴾، (الزِّيَادَة: ضَمَّ شَيْءٍ إِلَى غَيْرِهِ مِنْ جِنْسٍ وَاحِدٍ)، زیادە بریتێ بە خستە پالێ شتێک بۆ شتێک هەر لە جۆری خۆی. (الطبري) دەلێ: ﴿فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾، (أَي سَتَزِيدُكُمْ عَذَابًا زِيَادَةً مُسْتَمِرَّةً فِي أَرْمَةِ الْمُسْتَقْبَلِ)، ئێمە بە بەردەوام ئازارو سزاتان لە کاتەکانی داھاتوودا بۆ زیاد دەکەین.

(الطبري) به ژماره: (۳۶۲۰۳) له عەبدوللای کورپی عەمری کورپی عاصهوه (خوا له خووی و بابی پازی بئی)، هیناویهتی، گوتوویهتی: (لَمْ تَنْزِلْ عَلَى أَهْلِ النَّارِ آيَةً أَشَدُّ مِنْ هَذِهِ: ﴿فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾^(۱)) عەبدوللای کورپی عەمر کورپی عاص، گوتوویهتی: هیچ ئایه تیک دانه به زیوه، سهخترو توندتر بئی له سههه دۆزه خیهه کان، لهه ئایه ته موباره که: ﴿فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾.

که دهفهرموی: ده بیچیزن ههه ئازارتان بو زیاد ده کهین، (الطبري) ئاوا مانای لیکداتهوه: (ذُوقُوا أَيُّهَا الْقَوْمُ! مِنْ عَذَابِ اللَّهِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ فِي الدُّنْيَا تُكَذِّبُونَ، ﴿فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ عَلَى الْعَذَابِ الَّذِي أَنْتُمْ فِيهِ لَا تَخْفِيفًا مِنْهُ، وَلَا تَرْفُهَا، واته: ئهه کومه له خه لکه کهه نیو دۆزه خ! له ئازارو سزای خوا بیچیزن، که له دنیاا به درۆتان داده نا، ئیمه ئهه ئازارو سزایهه تیدان، ههه بۆتان زیاد ده کهین، نهه لیتان سووک بکهین و حاله تیکی خوشتان بو بره خستین.

(ابن عثيمين)، په حمه تی خوای لی بئی له تهفسیری بهش (جزء) ی (عم) دا^(۲)، که دهفهرموی: ﴿فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾، بیچیزن ههه ئازارو سزاتان بو زیاد ده کهین، بهه بۆنه وه ئهه ئایه ته موباره که دینی له سووپه تی (غافر) ئایه تی ژماره (۴۹): ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ يَخْفَفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ﴾، دۆزه خیهه کان به دۆزه خه وانه کان ده لێن: له پهروه ردگارتان بپارێنه وه یهه پۆژ سزامان له سههه سووک بکات، ده لێ: ئهوه چوار شتی تیدان:

۱- راسته وخو داوایان له خوا نه کردوه، به لکو داوایان له دۆزه خه وانه کان کردوه، داوایان بو له خوا بکهن.

۲- ده لێن: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ﴾، له پهروه ردگارتان بپارێنه وه، نالین: (ادْعُوا رَبَّنَا)، له پهروه ردگارمان بپارێنه وه، چونکه پرووی ئهوه یان نه بووه، خوایان به بهندهه ئهه پهروه ردگار دابنن.

(۱) جامع البيان: ص ۱۵، ج ۳۰.

(۲) ص ۳۲، ۳۳.

۳- دەلین: ﴿يُخَفِّفُ عَنَّا﴾، بۆمان سووک بکات، نالین: ئازارە کەمان لە کۆل بکاتەو.

۴- دەلین: ﴿يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ﴾، یەك پۆژ، نالین: بە یە کجاری سزایە کە لابەدات.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی، لە سزاو ئازارو مەینەتی و نەرەحەتیەکانی ئەو پۆژە، بمانپاریزی و، بە پەزنامەندیی خۆی و بە دیداری خۆی شادمان بکات.

لە تۆرە کۆمەڵایەتییەکان لەگەڵتانین
Stay in touch on social media
نەن مەگم عەر موافق التواصل الاجتماعي

راگەیانندی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتانی
راگەیانندی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

Google Play

App Store

Telegram

WhatsApp

Phone

راگەیانندی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

مه سه له ی سیه م:

باسی به ئامانج و به به مراد گه یشتنی پاریزکاران و، گه یشتیان به باخ و بیستان و پرهزه ترییه کان و، ئافره تانی تازه پیگه یشتووی تازه مه مک کردو و، پیکی پر له خواردنه وه که قسه ی پووچ و دروکردنی تیدا نابیستن، ئه وهش وهک پاداشتیکی به خشر اوو حیسابکراوه له خوای پهروه ردگار وه:

خوا ده فره موئ: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۖ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۖ وَكَوَاعِبَ أَزْوَاجًا ۚ﴾ (۳۲) ﴿وَكَأْسًا ۚ دِهَاقًا ۚ﴾ (۳۴) ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ۚ﴾ (۳۵) ﴿جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا﴾ (۳۶)

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له شهش برگه دا:

(۱) - ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا﴾، به دنیایی بو پاریزکاران سه رفرازی ههیه، ﴿إِنَّ﴾، بو دا کوکیکردن و توخکردنه وهی ئه و مه به ستهیه، دهویستری بگهیه نری، ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا﴾، به دنیایی بو پاریزکاران سه رفرازی و به ئاوات گه یشتن ههیه، ده رباز بوون و به مراد گه یشتن ههیه، (الطبري) ئاوی لیک داوه ته وه: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ﴾، مَنجَى مِنَ النَّارِ إِلَى الْجَنَّةِ وَمَخْلَصًا مِنْهَا لَهُمْ إِلَيْهَا، وَظَفَرًا بِمَا طَلَبُوا، بو پاریزکاران شوینی ده رباز بوون ههیه، له ئاگر به ره و به ههشت و، شوینی قوتار بوون ههیه له ئاگری دۆزهخ و، پرگار بوون به ره و به ههشت و وه ده ست هیئانی ئه وهی عه ودالی بوون و مه به ستیان بووه (که په زامه ندیی خواو پاداشتی به هه شته).

(الطبري) له (قتاده) وه به ژماره: (۳۶۲۰۶) دینئ، ده لئ: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ﴾، إِي وَاللَّهِ مَفَازًا مِّنَ النَّارِ إِلَى الْجَنَّةِ، وَمِنْ عَذَابِ اللَّهِ إِلَى رَحْمَتِهِ، به لئ به خوا ده رباز بوونیک له ئاگری دۆزهخ به ره و به ههشت و، له سزاو ئازاری خوا به ره و به زهیی خوا، ههیه.

وشه ی: (مَفَاز) له رووی ریزمانی عه ره بییه وه: (مَصْدَرٌ مِّمِّيٌّ، يَعْنِي فَوْزًا)، (مَفَاز) چاوگیکی میمییه به مانای: سه رکه وتن و به مراد گه یشتن، ته نوین (تنوین) ه که ش

بۆ گەورەیی و مەزنیی پێشاندانی ئەو بە مراد گەشتنە واته: بە جوړیکه ناگونجی وەسف بکری.

وشەى: (مَقَاز) وەك چۆن بە چاوگ هاتو، بە مانای ناوی شوینیش هاتو، واته: (مَكَانَ الْفَوْز) ئەو شوینەى مرقۆى لێى دەرباز دەبێ و لێى سەرفراز دەبێ، كە مەبەست پێى بەهەشتە.

ئنجأ خوا ﷻ ئەو بردنەوێه، ئەو بە مراد گەشتنە، ئەو بە ئامانج گەشتنە، شیدە کاتو هە لە چەند موفردەیه کدا، پێش دەفەر موی:

(۲) - ﴿حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا﴾، باخ و بیستانانیک و تریانیک (ی ناوازه و دەگمەن)، بە نەناسراو (نکرة) هاتنى (حدائق) و (أعناب) گەیه نەرى ئەو راستییه كە هەر کامیان: باخەكان و ڕەزە تریه كان، یەكجار ناوازه و دەگمەن، بەلكو بێ وێنە و هاوتان.

﴿حَدَائِقَ﴾، كۆى (حَدِيقَة) یه، بریتیه له باخ و بیستانیک پەرژین و شوورەى بۆ کرابی و دیواری بە دەوردا کرابی.

﴿وَأَعْنَابًا﴾، كۆى (عَنْب) ه، یانى: تری، بەلام له هەموو قورئاندا خواى تاك و پاك باسى دارى تری نه كرده، كە بە كوردیی دەگوترى: دارى تری یان ڕەز، یان دار میو، بە عەرەبیی پێى دەگوترى: (كَرْم) و بە (كُرُوم) كۆ دەكرێتەوه، بەس بە (أَعْنَاب) هیناویەتى، پێم وایه حیکمەتەكەشى ئەوێه كە دارى تری بۆ خوێ درەختیکى جوان و بەرچاو نیه، بە زەوییەوه پان دەبێتەوه، یان دەبێ بلند بکریته سەر کەپره كە، یان پان دەبێتەوه، زۆر بەرچاو و دیار نیه، دیمەنیکى زۆر سەرنجراکێشى نیه، وەك باغى درەختى: خورماو هەنارو هەنجیرو خوڤ و .... هتد، بەلكو لاسکیكى باریكى هەیه و هیشوو تریه کانى پێوهن، بۆیه خوا ﷻ هەر بە: (أَعْنَاب) دەبێتەنى كە كۆى (عَنْب) ه، مەبەست پێى درەختەکیه تى و میوه کەشیه تى، ﴿وَأَعْنَابًا﴾، تریه كان بە كوردیی پێى دەگوترى: ڕەز، وشەى: ڕەز یانى: باخ و درەختى میو، كە تری دەگرى.

(۳)- ﴿وَكَاَعَبَ اَنْرَابًا﴾، ھەروەھا ئافرەتانی تازە مەمك كرددوی ھاوتەمەن، ﴿وَكَاَعَبَ﴾، كۆی (كَاَعَب) ە، یانی: ئافرەتی تازە مەمك كرددو، لە (كَعَب) ەو ەیه كە گۆیزینگی مەوۆفە، ئەو شوینە ی لاق و پێ بە یەكەو ەدەبەستتەو ە، ھەموو مەوۆفك دوو گۆزینگی ھەن، یەكك بە دیوی ژووریدا، یەكك بە دیوی ەری داو خرن، واتە: ئەو ئافرەتە تازە پیدەگەن، ئەك كەوتبە تەمەنەو ە، ئافرەت كە دەكەوێتە تەمەنەو ە، مەمكەكانی شوڕ دەبنەو ە.

لە سۆنگە ی ئەو ەو ەش كە وشە ی (كَاَعَب) بەس بو ئافرەت بە كاردەھێنری، پێویست ناكات (ة) ی مینە ی بخریتە سەر، وەك (حَائِض) و (حَامِل) ئافرەتێك كە دەكەوێتە ھەیزەو ە، یان تۆلدار دەبی، لەبەر ئەو ە ی بەس ئافرەت دەكەوێتە ھەیزەو ەو تۆلدار دەبی، پێویست ناكات بلیین: (حَائِضَة) و (حَامِلَة)، (كَاَعَب) یش كۆی (كَاَعَب) ە، پێویست ناكات بلیین: (كَاَعِبَة).

﴿اَنْرَابًا﴾، كۆی (تَرْب) ە، (تَرْب) یش ھاو تەمەنە، یانی: كەسێك كە لەگەڵ جگە لە خۆیدا ھاوتەمەنە، دوایی (كواعب) و (اَنْرَاب) ھەردووکیان زیاتر شی دەكەینەو ە، لە چییەو ە ھاوون؟ بەلام با جارێ شتەكانی دیکەش باس بكەین كە خوای پەرەردگار ئەو سەرفرازی و بە ئاوات گەشتنە ی پارێزكارانیان پێ تەفسیر دەكات، پێشی باغ و بیستانەكان، دوایی رەزو تریبەكان، ئنجا ئافرەتانی تازە مەمك كرددوی ھاو تەمەن، كە پێكەو ە ھاوتەمەن، یان لەگەڵ مێردەكانیاندا ھاوتەمەن، ھەردوو واتایەكان دەگەینەن.

(۴)- ﴿وَكَاَسَادِهَا قَا﴾، پێكێکی پریش، پەرداخێك یان دەفرێکی پر لە شەپاب، ئنجا ئایا شەپاب، لێرەدا مەبەست پێی (مە ی) یە كە لە دنیا دا خەلك پێ سەرخۆش دەبن، بەلام لە بەهەشتدا بە دنیایی وانیه، یان مەبەست پێی ھەر جۆرە خواردنەو ە یەكە؟ ھەردووکیان دەگریتەو ە، بەلام بە بەلگە ی: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا﴾، مەبەست (مە ی) یە.

﴿دِهَاقًا﴾، (إِسْمٌ مَّضَرٌّ دَهَقٌ، أَوْ أَذْهَقٌ، وَالذَّهْقُ وَالْإِدْهَاقُ: مَلَأَ الْإِنَاءَ)، وشهی: (دِهَاق) ناویکی چاوگه، له (دَهَق) یان (أَذْهَق)ه، (دَهَق) و (إِدْهَاق)یش ههردووکیان چاوگن، واته: پرکردنی دهفر، پرکردنی قاب.

۵- ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا﴾، لهویدا نابیستن، نه قسهی پووچ و نه درۆکردن، یاخود: ﴿فِيهَا﴾، راناوهکهی دهچیتهوه بو شهراپهکه، چونکه له زمانی عه‌په‌بیی دا مهی (خَمْر) میننه‌ی (مَجَازِی)یه، واته: له کاتی ئەو شه‌راب خواردنه‌وه‌یه‌دا، نه قسهی پووچ ده‌بیستن، وه‌ك خه‌لكی دنیا، كه شه‌اب ده‌خۆنه‌وه‌و سه‌رخۆش ده‌بن، نه قسهی پووچ و درۆ و ده‌له‌سه ده‌که‌ن، هه‌ر دوو واته‌یه‌که ده‌گه‌یه‌ن، به‌لام زیاتر وا پێده‌چێ مه‌به‌ست ئەوه‌ بێ: له به‌هه‌شت دا، قسهی درۆو قسهی پووچ نایستن.

۶- ﴿جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا﴾، ئەوه‌ش پاداشتیکی به‌خشاوی ژمێرراوه له په‌روه‌ردگارته‌وه، (عطاء) به‌خششیکی ناوازه، ﴿حِسَابًا﴾، تیرو ته‌واو، یاخود: (حِسَاب)، ژمێردراو.

کورتە باسیک: جهوت پروونکردنه‌وه له‌باره‌ی ئایه‌تکانی: ۳۱-۳۷ هه‌.

تێستاش با زیاتر ئەو وشانه، شی بکه‌ینه‌وه:

یه‌که‌م: (الطبري) ئەو ئایه‌ته موباره‌کانه‌مان ئاوا بو ته‌فسیر ده‌کات، له ته‌فسیره ناوداره‌که‌ی خویدا، ده‌لێ: (إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ ظَفَرًا يَمَّا طَلَبُوا مِنْ حَدَائِقِ وَأَعْنَابٍ؛ وَالْحَدَائِقُ: جَمْعُ حَدِيقَةٍ، وَهِيَ الْبَسَاتِينُ مِنَ النَّخْلِ وَالْأَعْنَابِ وَالْأَشْجَارِ الْمَحْطُوطِ عَلَيْهَا الْحِيطَانُ الْمُحْدَقَةُ بِهَا، لِإِحْدَاقِ الْحِيطَانِ بِهَا تُسَمَّى الْحَدِيقَةُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنِ الْحِيطَانُ بِهَا مُحْدَقَةً، لَمْ يَقُلْ لَهَا حَدِيقَةً، وَإِحْدَاقُهَا بِهَا: اشْتِمَالُهَا عَلَيْهَا. (وَأَعْنَابٌ): يَعْني: كُرُومُ أَعْنَابٍ، وَاسْتَعْنَى بِذِكْرِ الْأَعْنَابِ عَنْ ذِكْرِ الْكُرُومِ).

(الطبري) په‌حمه‌تی خوا‌ی لێ بێ عاده‌تی وایه زۆر به‌ شینیه‌ی و به‌ پروونی قسه له‌سه‌ر ماناو چه‌مکی ئایه‌ته‌کان ده‌کات، ده‌لێ:

به دَلْنیایی بو پارێزکاران، گەشتن ههیه، بهوهی داویان کردوه و عهوداڵی بوون، {که پاداشتی خوایه و ئهویش لهچیدا بهرجهسته دهبی؟}، {حَدَائِقُ وَأَعْنَابٌ}، (حَدَائِقُ) کوو (حَدِيقَةٍ) یه که بریتیه له باغ و بیستان و دارو درهخت و ئهوهی له دارخورماو دار تری و، درهختانی دیکه پێک هاتوه، به مهرجێک دیواری به دهورهدا کرابی، شوورای بو کرابی، ئهو دیوارانهی دهپواننه ئیو ئهو باخانهوه، ئنجا له بهر ئهوهی دیوارهکان به سههر باخه کهدا دهپوانن، بۆیه پێی گوتراوه: (حَدِيقَةٍ) و، ئه گهر شوورهو دیواری بو نه کرابی و، ئهو باخه دیوارهکان دهوهریان نه دابی، پێی ناگوتری: (حَدِيقَةٍ)، دهوهرهانی ئهو دهرو دیوارو شوورایهش بریتیه لهوهی دیوارهکان ئهو باخه بگرته ئیو خویان.

{أَعْنَابٌ} ییش درهختهکانی ترییه، یانی: دارمیوهکان {كُرْمٌ} کوو {كَرْمٌ} هاته: دارمیو، {كُرْمٌ أَعْنَابٌ}، هاته: دارمیوهکانی ترییهکان، بهلام له بهر ئهوهی باسی ترییهکان کراوه، بۆیه به پێویست نه زانراوه باسی دارمیوهکان بکری.

{الطبري} لیڤه ناڵی و له تهفسیرهکانی دیکه شدا نایهته یادم باسی حیکمهتی ئهوهیان کردبی، بۆچی له ههموو قورئاندا خوا ﷻ باسی (میو) درهختی تری نه کردوه، بهلام پێم وایه له بهر ئهوهیه که درهختی تری، درهختیکی ئهوهنده بهرچاوو سههرچاکیش نیه، دارمیو ته نیا لاسکه دارن به زهوییهوه پان دهبنهوه، یان ئه گهر که پریکی بو بکری، به سههر که پره کهدا بلاوده بیتهوه، ئهوه نیه قیت و که له گهت و هه لچوو بی و لق و پۆپی ههبن، لاسکه داریکی رهقه، وهک وایه ری کارهبا، بهلام ئهوه هی شووه تریانه دهگری، ئنجا ئهوهی زیاتر سههرنج راده کیشی، خودی هی شووه تریهکانن، بۆیهش خوای کار به جی ههه باسی ئهوانی کردوه.

دووهم: که دهفه رموی: ﴿وَكَايِبَ أَرْبَابًا﴾، پێشتریش باسمان کرد، {كَاعِبٌ: الْمَرْأَةُ الَّتِي تَكْعَبُ ثَدْيَهَا، أَيْ صَارَ كَالْكَعْبِ، أَيْ اسْتَدَارَ وَتَنَّا، وَلَمْ تَلْحَقْهُ تَاءُ التَّائِيثِ لِاخْتِصَاصِ الْمَرْأَةِ بِهِ}، {كَاعِبٌ} ئهو ئافره تهیه، مه مکی وهک گو یزینگ خر بوو بی، {شور نه بوو بیتهوه}، بۆیهش {ة} ی مینهی پیوه نیه، چونکه ئهو حال ته تایبه ته به ئافره تهوه.

﴿اَنْزَابًا﴾، كۆي (تَرْب) ه، يانی: هاوته مهن، یاخود: هاوکووف و هاوشیوه،
تهویش دوو واتایان ده گریته وه:

۱- له گه ل میرده کانیاندا هاوته مهن، یان هاوشیوه و هاوسرووشتن.

۲- ئافره تانی به ههشت له گه ل یه کدی دا، هاو ته مهن و هاو سرووشت و هاو شیوه ن.
هه ردوو واتایه کان ده گریته وه، به لام زیاتر واپیڤده چی مه به ست هاوته مهنی و
هاوشیوه یی له گه ل هاوسه ره کانیان بی.

(اَنْزَاب) یش له چیه وه هاتوه؟ زانیان سی ئه گه ریان بو داناون:

أ- (اَنْزَاب) کۆي (تَرْب) ه، له (تَرْاب) ه وه هاتوه، (تَرْاب)، به په راسووه کانی ده وری
سینگ ده گوتری، ئه و په راسووانه هه موویان دوو دوو وه ک، مروف بیست و
چوار په راسووی هه یه، دوازه له و به رو دوازه له و به ر، ئه و بیست و چواره، هه ردوو
دوویان وه ک یه کن و به ئه ندازه ی یه کن.

ب- ده شگونجی له وه وه هاتبی که ئه و ئافره ته له گه ل هاوسه ره کهیدا، وه ک چۆن دوو
مندال که پیکه وه له دایک ده بن، پیکه وه ده که ونه سه ر سه ر زه وی (تَرْاب)، ده گونجی
له وه وه هاتبی، له دنیا شدا ده گوتری: (هَذَا تَرْبٌ هَذَا)، یانی: ئه وه له گه ل ئه وه دا
هاوته مهن و پیکه وه له دایک بوون.

ج- هه ندیک له زانیانیش ده ئین: له وه وه هاتوه: که سانی هاوته مهن که مندال بوون،
پیکه وه یاری و گه مهیان کردوه به گل و خوّل (لَعِبُوا بِالْاَنْزَاب)، گرنه ئه وه یه لی ره دا
مه به ست پی ئه وه یه هاوشیوه و هاوته مهنی یه کدین.

سییه م: که ده فهرموئی: ﴿وَكَاَسًا دِهَاقًا﴾، (کَاس) بریتیه له ده فریک ئاماده کرابی بو
شله مهنی تیدا خواردنه وه، ئنجا شه رابه، شه ربه ته، ئاوه، ماستاوه، هه رچی هه یه، به لام
به پی ره و ت بۆمان ده رده که وئی، که لی ره دا مه به ست پی شه رابه، ﴿دِهَاقًا﴾ یش،
ناوی چاوگه و یان له (دِهَق) وه هاتوه، یان له (أَذْهَق) وه، هه ردوو کیشیان به مانای: (پری
کردن)، (دِهَق) یش ناوی چاوگه، یانی: پر، ﴿وَكَاَسًا دِهَاقًا﴾، یانی: پیکی پر له شه راب.

چوارەم: که دەفەرموی: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا﴾، پیشتیش گوتمان: هەردوو ئەگەرەکە ی هەن:

أ- لە بەهەشتدا قسە ی پوچ و درۆ نابیستن، یان بە درۆ دانانی یەکدی نابیستن، وەك خەلکی دنیا که شەراب دەخۆنەوێ و سەرخۆش دەبن و قسە ی بێ جێ دەکەن.

ب- لە کاتی شەراب خواردنەوێ که دا، قسە ی پوچ و درۆ نابیستن، هەردوو واتایە که هەڵدەگرێ.

پنجەم: که دەفەرموی: ﴿جَزَاءٌ مِّن رَّبِّكَ﴾، پاداشتە لە پەروەردگارتەوێ، ئەمە بۆ دلخۆشکردنی بەهەشتیانە، که ئەو پاداشتە ی دەتاندیترتەوێ، لە پەروەردگارو مشوورخوێ خواوەنتانەوێ، واتە: شتیکتان کردوێ، خوا بەو شیوەیە پاداشتان دەداتەوێ، بە دلناییش مروۆف ئەگەر بزانی شتێک که دیتە دەستی، بەری پەنجی خۆیەتی، زیاتر پێی دلخۆش دەبێ.

شەشەم: که دەفەرموی: (عطاءً)، یانی: هەرچەندە ئەو پاداشتە بە هۆی کردوێ چاکەکانەوێ، بەلام هەر بەخششی خوای پەروەردگاریشەو، کردوێکان تەنیا هۆکارن بۆ ئەوێ مروۆف بچیتە بەهەشت، بەلام نرخێ بەهەشت نین، وەك پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: {لَنْ يَدْخُلَ أَحَدًا عَمَلُهُ الْجَنَّةَ، قالوا: ولا أنت يا رسول الله؟ قال: لا، ولا أنا، إلا أن يتغمّدني الله برحمته منه وفضل} (أخرجه البخاري: ۵۳۴۹، ومسلم: ۲۸۱۶)، واتە: هیچ یەکیک کردوێکە ی نایخاتە بەهەشت، گوتیان: تۆش ئەو پیغەمبەری خوا؟ گوتی: منیش مەگەر خوا بە بەزەیی و بەخششی خۆی دامپوشت.

واتە: کردوێ هیچ کام لە ئێوێ بارتهقاو نرخ و بەهای بەهەشت نیە، بەلێ هۆکارە بۆ چوونە بەهەشت، هەر وەك کوفرو کاری خراپی بێپروایان، هۆکارە بۆ چوونە دۆزەخ، بەلام بەدلنایی ئیمان و کردوێی باشی ئیمانداران، نرخ و بەهای ئەو بەهەشتە رازاوێ و نەپراوێ بێ کۆتاییە نیە، بەلکو تەنیا هۆکارە.

هه‌وته‌م: که ده‌فه‌رموئ: (حِسَاب) لێره‌دا دوو واتای هه‌ن:

أ- یان له (حَسَب) هوه هاتوه، (حَسَب: أي: عَدَّ)، ژماردی، (حِسَاب) یش، واته: ژماردن، یانی: ئه‌و پاداشته به ژماردنه‌و هه‌روا له گۆتره نیه.

ب- یاخود: ﴿حِسَابًا﴾، له (أَحْسَب) هوه هاتوو: (أَيُّ أُعْطَاهُ مَا كَفَّاهُ فَهُوَ مِعْنَى: الإِحْسَابُ لِأَنَّ مَنْ أُعْطِيَ مَا يَكْفِيهِ قَالَ: حَسْبِي)، (أَحْسَب) ه، واته: هینده‌ی پێدا به‌شی بکات (إِحْسَاب)، واته: پێدانی شتێک به‌که‌سێک که به‌شی بکات، به‌ئەندازە‌ی پێویستی بێ و پر به‌پێستی بێ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌سێک شتێکی بدریتێ به‌شی بکات، ده‌لێ: (حَسْبِي)، واته: ئه‌وه‌نده‌م به‌سه.

مەسەلەى چوارەم و كۆتايى:

باسى خىواى بە بەزەيى كە خاوەنى گەردوون و ئاسمانەكان و زەويەو، هېچ كەس هېچ شتېكى لە بەرانبەريدا بە دەست نە، لە پۆژى وەستانى جىبرىل و فريشتانىش دا، هېچ كەس نادۆى، مەگەر خوا مۆلەتى بدات و قسەى راست و پەواش بكات، ئەو پۆژەش هەق و چەسپاوەو، مەوفايش پى لە بەردەم دا ئاچووخ و كراوەيە بەرەو خواو، خواش لەو سزا نيزىكە ترساندوونى (مەوفاەكانى ترساندوون) كە باباى بېپروا تىيدا حەز دەكات، گل و خۆل بووايە:

خو دەفەرمۆى: ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا﴾ (٣٧)
 يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿ذَلِكَ﴾ (٣٨)
 الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿إِنَّا أَنذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾ (٤٠)

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە نو بڕگەدا:

(١)- ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ﴾، پەرورەدگارى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوہى لە نىوانياندايەو، بە بەزەيە، وشەى: ﴿رَبِّ﴾، خویندراویشەتەوہ: (رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَانُ) واتە: ھەركام لە (رَبُّ) و (الرحمان) بە (رَفَع) يش خویندراونەوہ، ئنجا ئەگەر بە ژىر (كسرة) بخوینزینەوہ، ئەو كاتە (رَبُّ) دەيیتە تەفسىر بۆ وشەى (رَبُّ) كە پيشتر ھاتوہ، لە: ﴿جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ﴾ دا، پاداشتتان لە پەرورەدگارانەوہ بۆ دى، ئنجا ئايا ئەو پەرورەدگارە كييە؟ ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ﴾، بەلام ئەگەر بە پەفەخ بخوینزینەوہ، ئەوہ پى دەگوترى: (جُمْلَةً ابْتِدَائِيَّةً اسْتِنَائِيَّةً)، رستەيەكى لە نووى دەستپيكر، پەرورەدگارى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوہى دەكەويتە نىوانيانەوہ.

﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (ما) لیره‌دا (مَوْصُولَةٌ) یه، واته: هه‌رچی ده‌که‌وێته نیوانیان‌ه‌وه (الَّذِي يَقَعُ بَيْنَهُمَا) نیوان ئاسمانه‌کان و زه‌وی، (الرَّحْمَانُ) یان ﴿الرَّحْمَنُ﴾ به به‌زه‌ییه.

۲- ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا﴾ مافی قسه‌کردن و دواندانیان له‌گه‌لیدا نیه، لیره‌دا: ﴿لَا يَمْلِكُونَ﴾ پاناوه‌که‌ی ده‌چێته‌وه بو‌هه‌موو دروستکراوه‌کان، ئه‌گه‌ر مرو‌قن، ئه‌گه‌ر جندن، ئه‌گه‌ر فریشتهن، خاوه‌نی ماف نین، خوا ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ﴾ (الملکُ) مَعْنَى الْقُدْرَةِ، فَتَفِي الْمَلِكُ نَفِي الْإِسْطَاعَةِ، که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ﴾ (ملك) به‌مانای توانایه‌و، لابردنی (توانا) لابردنی (پیکران) یشت.

(خِطَاب): بریتیه له‌قسه‌یه‌ک که به‌رانبه‌ر به‌که‌سیکی ئاماده‌ده‌کری، که‌سیک که ئاماده‌یه له‌لای بابای و ته‌بیژ، یاخود وه‌ک ئاماده‌بوو وایه، ئنجا لیره‌دا که یثفه‌رمو‌ی: ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا﴾ وشه‌ی: ﴿خِطَابًا﴾ مانای هه‌وال پێدان و داواکردنیشی خراونه‌نیو، واته: هه‌یچ‌که‌س بو‌ی نیه، هه‌والیک به‌خوا بدات، یاخود داوایه‌ک له‌خوای په‌روه‌ردگار بکات، یاخود له‌و کاته‌دا قسه‌یه‌ک بکات.

۳- ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا﴾ ئه‌و پو‌ژه‌ی رووح و فریشته‌کان به‌ریز ده‌وه‌ستن، ﴿الرُّوحُ﴾ هه‌ندیکیان گوتوو یانه: ﴿الرُّوحُ﴾ دروستکراویکی خوایه، ئیمه‌نازانین چیه‌و چونه‌؟ هه‌ندیکیان گوتوو یانه: ﴿الرُّوحُ﴾ مه‌به‌ست پێی رووحی مرو‌قه‌کانه، (أل)ی ناساندنی له‌سه‌ره‌و مه‌به‌ستی پێی تیکرایه، واته: جینسی رووحه‌کان، پاده‌وه‌ستن له‌گه‌ل فریشته‌کاندا به‌ریز، به‌لام له‌پاستییدا پێویست به‌و ته‌ئویل و مانایانه‌ ناکات، چونکه‌خوا وشه‌ی: ﴿الرُّوحُ﴾ ی له‌قورئان دا بو‌ (جبریل) به‌کاره‌یناوه، له‌چه‌ند مه‌قامیکدا، بو‌وێنه:

۱- ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١١٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١١٤﴾﴾ الشعراء.

۲- ﴿تَنْجُ الْمَلَائِكَةَ وَالرُّوحَ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ المعارج.

۳- ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ.....﴾ (۱۰۲) النحل.

۴- ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرِ﴾ (۴) القدر.

ئىنجا ھىچ دروستكراوئىكى دىكەش خوا پىيى نەناساندووین لە قورئاندا، وشەى: ﴿الرُّوحُ﴾ ى، بۆ بەكاربھێنرى، تاكو بلىين: مەبەست پىيى ئەوھى، ناشگونجى مەبەست پىيى ڕووحى مەبەستەكان بى، چونكە لەو ڕۆژەدا تەنیا ڕووحەكان نین دەوھەستن، بەلكو مەبەستەكان بە ڕووح و جەستەوھ -- جەستەھىك كە خوا دەزانى چۆنە! -- بە ڕووح و جەستەوھ دەوھەستن، لەو گۆرەپانەدا كە خوا بۆ كۆكرنەوھو لىرسىنەوھ دایناوھ، كەواتە: لىرەدا كە دەفەرموى: ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَكُ صَفًّا﴾، ئەو ڕۆژەى ڕووح و فرىشتەكان بە ریز دەوھەستن، (الروح) مەبەست پىيى جىيرىلە.

۴- ﴿لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾، ھىچ كامیان نادوین مەگەر كەسێك (خواى) بە بەزەھى مۆلەتى دابى و قسەى ڕێك و راستىش بكات، نادوین، نە جىيرىل دەدوى، نە فرىشتەكان دەدوین، ﴿لَا يَتَكَلَّمُونَ﴾، قسە ناكەن، ﴿إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾، مەگەر كەسێك (خواى) بە بەزەھى مۆلەتى دابى، تەنیا دەبى خوا مۆلەتى دابى، ﴿وَقَالَ صَوَابًا﴾، ئىنجا دەبى قسەى ڕێك و راستىش بكات، ياخود: مەگەر كەسێك (خواى) بە بەزەھى مۆلەتى دابى، كە قسەى راست بكات، (الإذن: إِسْمٌ لِلْكَلَامِ الَّذِي يُفِيدُ إِبَاحَةَ فِعْلٍ لِلْمَأْذُونِ، وَهُوَ مُشْتَقٌّ مِنْ أَذِنَ لَهُ: اسْتَمَعَ إِلَيْهِ)، (إذن): ناوھ بۆ قسەھىك ئەوھ دەگەھىنەى باباى مۆلەتدراو، ڕى دراوھ كەدەوھىك بكات، لە وشەى: ﴿أَذِنَ لَهُ﴾، داتاشاروھ: (أَذِنَ لَهُ: أَيِ اسْتَمَعَ إِلَيْهِ)، گوێى بۆ گرت، ﴿وَقَالَ صَوَابًا﴾، ئەمە دوو واتاىان دەگەھىنەى:

أ- (و) بۆ بادانەوھ (عطف)یەو، ئەم ڕستەھى دەگىرئەوھو باى دەداتەوھ سەر ڕستەھى پىيشى، كە دەفەرموى: ﴿أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ﴾، (أى: إِلَّا مَنْ قَالَ صَوَابًا، فَمَنْ لَمْ يَقُلْ صَوَابًا، لَا يُؤْذَنُ لَهُ)، واتە: كەس نادوى لەو ڕۆژەدا، [مەگەر كەسێك (خواى) بە بەزەھى مۆلەتى دابى و كەسێكىش قسەى راست بكات، واتە: كەسێك قسەى راست نەكات، مۆلەتى نابى.

ب- یاخود: (و)ی ﴿وَقَالَ صَوَابًا﴾، واوی حاله (واو الحالیه)یه، یانی: له حالیکدا که قسهی راستیش دهکات، واته: حاله بو (مَنْ)، ﴿إِلَّا مَنْ أَدْنَىٰ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾، له حالیکیش دا، ئەو کەسەى خوا مۆلەتى دەدا، قسهی راست و پڕیکیش بکات، (أَي: يَأْذَنُ الله لِمَنْ يَتَكَلَّمُ مِمَّا يُرْضِي الله)، یانی: خوا مۆلەت دەدا بە کەسیک، بە مەرجیک کە قسه دهکات، بە جوړیک بدوئ، جیگای پەزامه ندى خوا بى.

(۵)- ﴿ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ﴾، ئەو پۆژه پۆژیکى چه سپاوه، یاخود پۆژیکه حەقى تیدا دەچهسپئ، دادگەری تیدا دەچهسپئ.

(۶)- ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا﴾، ئنجا هەر کەسیک ویستی بەرهو پەروەردگاری پڕی گەرانەوهی گرتە بەر.

پستهی: ﴿ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ﴾، زانایان بە سئ واتا مانایان کردوه:

۱- ئەو پۆژهی پۆژیکى چه سپاوه.

۲- ئەو پۆژه پۆژیکى دادگەری تیدا دەچهسپئ.

۳- تەنیا ئەو پۆژه شایستهی ئەوهیه ناوی لى بنرى: پۆژ، پۆژیکه بەلام پۆژ.

کە دەفەرموی: ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا﴾، پیتی (ف)، لیرەدا: (الفاء الفصیحة تفسر عن شرطٍ مُّقَدَّرٍ نَاشِئٍ عَنِ الْكَلَامِ السَّابِقِ، وَالتَّفْذِيرُ: فَإِذَا عَلِمْتُمْ ذَلِكَ كُلَّهُ، فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ مَآبٍ عِنْدَ رَبِّهِ، فَلْيَتَّخِذْهُ)، فائى (فصیحة)یه، مەرجیک دەگەیه نئ کە لە قسهیه کی پیشترهوه مەزەندە کراوهو ئەو دەگەیه نئ، واتە: ئەگەر هەموو ئەو شتەى باسکرا، زانیتان، ئنجا هەر کەسیک بیهوئ پڕی گەرانەوهی بەرهو پەروەردگار بگریته بەر، با بیگریته بەر.

(۷)- ﴿إِنَّا أَنْذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا﴾، ئیمە ئیوه مان لە ئازارو سزایه کی نزیک ترساندوهو وریامان کردوونهوه.

(الْإِنْذَارُ: الْإِخْبَارُ بِحُصُولِ مَا يَأْتِي فِي الْمُسْتَقْبَلِ الْقَرِيبِ)، (إِنْذَار) ھاوالداتیکە بەھوێ لە داھاتووی نیزیك دا دێ، یانی: بۆ بابای ترسیژاوو ئاگادارکراو، خراپەو مەترسییەکی نیزیك ھەیە، یاخود: (إِنْذَار) بریتیە لە ئاگادار کردنەوھێك لەگەڵ ترساندن دا. (إِعْلَامٌ مَعَ تَخْوِيفٍ).

(مَثَاب): ۱- یان چاوگی میمییە، یانی: گەرانیوھە (الرجوع).

۲- یان شوینی بۆ لا گەرانیوھە (محل الرجوع).

۳- یان کاتی تێدا گەرانیوھە (وقت الرجوع).

کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا﴾، ئیمە ئیوھمان لە ئازاریکی نیزیك ترساندو، بۆچی دەفەرموێ: نیزیك؟ چونکە:
۱- ھەموو ھاتوویەك نیزیكە، (كُلُّ آتٍ قَرِيبٌ).

۲- مروّفەکان ئەگەر جاری ئاخیر زەمانیشیان بەسەردا نەیت، گرنگ ئەوھە ھەر کەسێك مرد، بۆ خوێ لە حاڵی خوێ حاڵی دەبی (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)، کەواتە: سزای خوا ھەر چۆن بێ، نیزیكە، چ بەو ئیعتیارە ھەموو کەسێك مردنیک لە ڕیگایەو مردنەکەشی نیزیكە، چ بەو ئیعتیارە ھەرشتیک بێ، ھەر نیزیكە، ئەویش ئاخیر زەمان و ڕۆژی دواییە.

(۸)- ﴿يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾، ئەو ڕۆژە ڕوؤف تەماشای دەکات، دوو دەستەکانی چیان پێشخستو؟ (ما) کە دەفەرموێ: ﴿مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾:

۱- دەگونجی (مَوْصُولَةٌ) بێ، یانی: (الَّذِي قَدَّمَتْ يَدَاهُ)، مروّف تەماشای دەکات، دوو دەستەکانی چیان پێشخستو؟.

۲- دەشگونجی (ما) ی پرسیارکردن (ما الْإِسْتِفْهَامِيَّة) بێ، یانی: (أَي شَيْءٍ قَدَّمَتْ يَدَاهُ)؟، مروّف سەرنج دەدا بزانی دوو دەستەکانی چیان پێشخستو، چیان کردو؟.

۹- ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيِّنَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾، بابای بیپرواش دەلێ: ئەی خۆزگە گل بوومایە، وشە: ﴿الْمَرْءُ﴾:

أ- هه‌ندێك له زانایان ده‌لێن مه‌به‌ست پێی: پیاو (الرَّجُل)ه‌و، ئەگەر بیان‌ه‌وێ ب‌لێن: مرو‌فێکی مێینه‌، ده‌لێن: (إِمْرَأَة).

ب- به‌شێکی دیکه‌ش له زانایان ده‌لێن: وشە (مَرْء)، به‌ مانای مرو‌ف (إنسان)ه‌، به‌گشتیی و ئەگەر ویسترا دیاریبکەن، که ئەو مرو‌فه‌ ره‌گه‌زه‌که‌ی مێیه‌، ئەو کاته‌ ده‌لێن: (إِمْرَأَة)، ئەگه‌رنا (مَرْء) پیاوو ئافه‌رت ده‌گرێته‌وه‌، به‌بێ به‌ ره‌چاوکردنی ره‌گه‌زه‌که‌ی، (التفسير المنيّر)^(۱) ده‌لێ: (الْمَرْءُ عَامٌ يَشْمَلُ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى وَالْمُؤْمِنَ وَالْكَافِرَ)، وشە (مَرْء) گشتیه‌ نێرو مێ و، پروادارو بیپروا ده‌گرێته‌وه‌، پێشم وایه‌ ئەو رایه‌ راسته‌، که ته‌ماشای به‌کارهێنانی وشە (مَرْء) ده‌که‌ین له‌ قورئانداو، له‌ زمانی عه‌ره‌بییدا، مه‌به‌ستیان پێی مرو‌فه‌، به‌بێ له‌به‌ر چاوگرتنی ره‌گه‌زه‌که‌ی، داخو‌ نێره‌ یان مێیه‌.

لێره‌دا (إِبْنُ عَثِمِينَ)، له‌ ته‌فسیری به‌ش (جزء)ی (عَم)دا^(۲)، له‌ ته‌فسیری ئەو پسته‌یه‌دا که ده‌فه‌رموێ: ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيِّنَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾، بابای بیپروا ده‌لێ: خۆزگە گل بوومایە، سێ مانایانی بو‌ داده‌نی:

۱- ﴿يَلَيِّنَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾، (فَلَمْ أُخْلَقْ، لَإِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ مِنْ تُرَابٍ)، واته‌: هه‌ر گل بوومایه‌و دروست نه‌کرا‌بامایه‌و نه‌کرا‌بامایه‌ مرو‌ف.

۲- ﴿يَلَيِّنَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾، (فَلَمْ أُبْعَثْ وَكُنْتُ تُرَابًا فِي أَجْوَافِ الْقُبُورِ)، خۆزگە هه‌ر گل بوومایه‌و دوا‌ی ئەوه‌ی ده‌مردم، هه‌ر به‌ گل و خۆلێ مابوومایه‌وه‌، له‌ نێو هه‌ناوی گۆره‌کانداو زیندوو نه‌کرا‌بامایه‌وه‌.

(۱) ج ۳۰، ص (۳۹۱).

(۲) تفسیر جزء (عم) ص ۳۸.

۳- ﴿يَلَيِّنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾، (كَمَا كَانَتْ هَذِهِ الْبَهَائِمُ)، (له پوژى دواييدا، دواى ئەوێ ئازەلان دادوهرییان لەنێواندا دەکری، دەبنەو بە گۆ و خۆل)، بابای کافریش خۆزگە دەخوازی و دەلی: بریا وەك ئەو ئازەلانی بوومایە (و مروۆف نەبوومایە، ئیستا منیش دەبووماوە خۆل و دەر بازم دەبوو لە سزا).

لەو بارەوێ ئەم دەقەش هەیه کە (الطبري) بە ژمارە: (۳۶۲۷۱)، هیناویەتی: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَحْشُرُ الْخَلْقَ كُلَّهُمْ، كُلَّ ذَابَّةٍ وَطَائِرٍ وَإِنْسَانٍ، يَقُولُ لِلْبَهَائِمِ وَالطَّيْرِ كُونُوا تُرَابًا، فَعِنْدَ ذَلِكَ يَقُولُ الْكَافِرُ: يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا}، (إسناده حسن، كما قال الطبري).

واتە: ئەبوو هورەیرە خوا لێی پازی بێ، لە پیغەمبەرەوێ ﷺ دەیهێنی کە فەرموویەتی: خوا هەموو دروست کراوەکان کو دەکاتەوێ لە پوژى دوايیدا هەموو ژياندارێک و هەموو بالندەیهک، هەموو مروۆفێک، دواى بە ژيانداران و بالندەکان دەفەرموی: ببنەوێ گۆ و خۆل، (دواى ئەوێ دادگایى لە نێوانیاندا دەکری)، ئنجا لەو کاتەدا یە بابای بیپروا دەلی: خۆزگە منیش گۆ بوومایە.

یان: ئیستا منیش لەگەڵ ئەوانەدا دەبووماوە گۆ و خۆل و، تووشی ئەو سزاو جەزەبە یە نەدەبووم، کە چاوەڕێم دەکات.

لێرەدا کووتایی بە تەفسیری سوورەتی (النبا) یاخود سوورەتی (عم) دینین و، لە خواى پەرورەدگاری میهرەبان دەپاریینەو، یارمەتییمان بدات و هەرچی زیاتر عەقل و دڵمان پوۆشن بکاتەو، بە پرووناکیی و بەرەکەتی قورئان و، یارمەتییمان بدات: چۆن قورئان دەفەرموی، بەو شیوەیە پەفتار بکەین و، لە ژيانى تاکى و خیزانیى و کۆمەلایەتییماندا، ئەم قورئانە بکەینە چرایەك و پرووناکیی و بەرەکەتێک، بەسەر دەورووبەرماندا بیگشتین و دەورووبەریشمانى لێ بەهرەمەند بکەین.

تہفسیری سوورہتی

النَّازِعَاتِ

رێگه‌پانده‌نی مه‌کتبه‌ی مامۆستا عه‌لی بابێر

f

هه‌لی بابێر/Alibapir

f

archive.org/details/@alibapir

PDF

هه‌لی بابێر/Alibapir

YouTube

رێگه‌پانده‌نی مه‌کتبه‌ی مامۆستا عه‌لی بابێر

کەتالی

Telegram

WhatsApp

Phone

Alibapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

QR Code 1

QR Code 2

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

QR Code 3

رێگه‌پانده‌نی مه‌کتبه‌ی مامۆستا عه‌لی بابێر

هه‌ڵبژێره‌ گۆمه‌ڵه‌یه‌کیه‌کانه‌ له‌ گه‌ڵه‌ڵانه‌یه‌کانه‌

Stay in touch on social media

تۆن مه‌که‌م عێر مۆاڵه‌ی ئۆنلایه‌ی

هه‌لی بابێر

دوستیک

به ریّـزان!

خوا پشتيوان بڼې ته مړو که (۹) ی (ذی القعدة) ی سالی (۱۴۴۱) ی کوچیه، به رانېر (۳۰/ حوزه يرانی/ ۲۰۲۰) ی زاینی، له شاری هه ولیر، ده ست ده که ین، به تفسیر کردنی سوورې ته (النَّازِعَات) و، وه ک عاده تی خوشمان، پیښه کی پیناسه و نیوهرؤکی ته م سوورته موباره که ده خدینه روو له حهوت برغه دا:

پیناسه‌ی سووره‌تی (النازعات) و باب‌ته‌کانی

یہ کہم: ناوی ٹہم سوورہ تہ:

ئەم سوورەتە ناوی ھەرە باوی: (سُورَةُ النَّازِعَاتِ) ھ، ھەلبەتە زۆر ئىك لە زانا يانىش بۇ ويئە: (البخاري) لە كىتەبى (الصحيح) ى خۇى لە (كتاب التفسير) دا بە ناوى (سُورَةُ النَّازِعَاتِ) ھيئاويەتى، بەلام ويپراي ئەو ناو ە بە: (سُورَةُ السَّاهِرَةِ) و (سُورَةُ الطَّامَةِ) و (سُورَةُ الْمُدْبِرَاتِ) ىش ھاتو ە، چونكە ئەو وشانە تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتوون.

دوهم: شوینې دابه زینې:

به یه کده نگی زانیان ئهم سوورده ته موبارده که له شاری مه کهکه دابه زیوهو، لهو باره وهش ئهم دهقه هاتوه: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَكَّةَ} (أَخْرَجَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْثُورِ: ج ٨، ص ٤٠٣، ونسبه لابن

الضَّریس والنَّحاس وابن مردویه والبيهقي، وقال: وأخرج ابن مردویه عن عبدالله بن الزبير مثله) بـروانه: (الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۴۹۲).

واته: عەبدوللای کوری عەبباس رضی اللہ عنہ گوتووێتی: سوورەتی (النَّازِعَات) لە مەککە دابەزیو، لەو سەرچاوانەدا کە ئاماژەم پێدان، ئەو دەقە هاتو، ئێینو مۆردەو وەبەش هێناوێتی لە عەبدوللای کوری زوبەیرەو، کە گوتووێتی: ئەم سوورەتە موبارە کە لە مەککە دابەزیو.

سێیەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:

ئەم سوورەتە موبارە کە لە موصحفدا ریزبەندییە کە یە هەفتاو نو (۷۹) یە، یانی: لە سوورەتی (الفاتحة) هەو کە دێی ئەم سوورەتە موبارە کە ژمارە کە ی (۷۹) یە، لە دابەزینیشدا ژمارە کە ی هەشتاو یە ک (۸۱) ه، پێش (الإنفطار) و دوا (النبا) دابەزیو، ئەو هەش وە ک جارانی دیکەش ئاماژەم پێداو، بۆچوونیکە زانیان - بە تاییەت (جابر بن زید) کە ئێمە زیاتر پشت بەو دەبەستین لە دیاریکردنی ریز بەندی سوورەتەکان لە کاتی دابەزینیاندا - بەراو بۆ چوونی خۆیان ئەو یان گوتو، نە ک دەقیکی لەسەر بێ.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

زۆربە ی هەرە زۆری ژمێرەرانی ئایەتەکان، ژمارە ی ئایەتەکانی ئەم سوورەتەیان بە چل و پینج (۴۵) داناو، بەشیکیش بە چل و شەش (۴۶) یان داناو، زیاتر ژمارە ی چل و شەش (۴۶) تەبەننی کراو، بە تاییەتی لەو موحەفانە ی لەو ناوچانە ی ئێمەدا هەن.

پېنجەم: نېوەرۆکی ئەم سوورەتە:

تەوهری بنەرەتی ئەم سوورەتەش ھەر باسی پۆژی دوایی و ھاتنی سزاو پاداشتە، بەلام بەسەرھاتی مووسا عليه السلام و ناردنی بۆ لای فیرعەون، کە دوازدە (۱۲) ئایەتی بۆ تەرخانکراون ئایەتەکانی: (۱۲ - ۲۶) و، ئاماژەیکیش بە ھەندیک لە دیمەنەکانی گەردوون، کە ئەویش ھەوت (۷) ئایەتی بۆ تەرخانکراون، ئایەتەکانی: (۲۷ - ۳۳)، نیاوخنێ ئەو بابەتە بنەرەتیە ئەو سوورەتە کراون، کەواتە: (۱۲ = ۷ + ۱۹)، نۆزدە (۱۹) ئایەت، بۆ ئەو دوو بابەتە نیاوخن کراوە تەرخانکراون، ئنجا (۴۶ = ۱۹ - ۲۷) واتە: بیست و ھەوت (۲۷) ئایەت لە سەرەتاو لە کۆتاییەو لە بارە پۆژی دواپیەو، کە بریتین لە چوارە (۱۴) ئایەت لە سەرەتایەو، سێزدە (۱۳) ش لە کۆتاییەو.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە:

سێ تاییەتمەندی گرنگم لەم سوورەتەدا کەوتوونە بەرچاو:

۱- جگە لە سوورەتی (الزمر)، باسی دووجار فوو کرانەکان بە کەرەنادا، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو، بە دوو وشە: **الرَّاجِفَةُ** و **الرَّادِفَةُ**، لە سوورەتی (الزمر) دا ئاوا ھاتو: **وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى...** (۶۸)، بەلام لێرەدا ئاوا ھاتو: **يَوْمَ رَجِفُ الرَّاجِفَةُ** (۶) **تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ** (۷).

۲- لەم سوورەتەدا دەق لەسەر ئەو کراو، کە زەوی دوا ئاسمان دروست بوو: **عَٰلَتُمْ أَشَدَّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا** (۲۷) **رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْنَاهَا** (۲۸) **وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا** (۲۹) **وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا** (۳۰)، واتە: ئایا دروستکرانی ئیو قورسترە یان ئاسمان؟ (خوا) بنیاتی ناو. شەوگارەکی تاریک کردو و تیشک و پروناکییەکی دەرھێناو، دوا ئەو ش (خوا) زەوی پانراخت و ئامادەکرد.

ئەمەش دەقە لەسەر ئەوێ که زەوی پاش دروست کرانی ئاسمان دروست بوو.

بۆیەش وا دەلیم: چونکه کاتی خووی له کاتی تەفسیری سوورەتی (فصلت)دا لەو بارەوێ مشت و مڕیکی زانایانمان باسکرد، که زانایان هەندیکیان رایان وایە زەوی پیش ئاسمان دروست کراو، لەبەر ئەوێ خواي پەرورەدگار دەفەرموێ:

﴿قُلْ أَيْنَكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝٩ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلنَّاسِ لَیْلِن ۝١٠ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ ۝١١﴾ فصلت، له وی پروغان کردو، که (ئُم) لێرەدا بو پیزبەندیی باسکردنە، ئەک پیز بەندیی دروستکردن، بەلام ئیستا که زانستی فیزیایی و گەردوونناسیی بەرەو پیشەوێ چوو، ئەوێ بۆتە شتیکی بەلگە نەویست که زەوی یەکیکە لە کۆمەلەی خوړو نوو خوړکە بە دەوری خوړدا دەخولێنەو، خوړیش ئەستێرە یە که لە نزیکەی تریلۆنیک، هەزار (۱۰۰۰) ملیار ئەستێرە لە کههکەشانی کاکیشاندای، کههکەشانی کاکیشانیش یەکیکە لە دوو سەد (۲۰۰) ملیار کههکەشان و، بە رایەکی دیکەی زانایان: یەک تریلیۆن (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰).

که لە گەردوونی بینراو (الکون المنظور)دا هەن.

کهواتە: ئەم زەویە یە ئیمە لە پرووی قەبارەوێ شتیکی زۆر بچووکه لە نیو گەردووندا، ناگونجی سەرەتا زەوی دروست کرابی، ئەم ئایەتەش زۆر بە پروویی ئەوێ دەگەیهنی که دواي ئەوێ خوا ئاسمان یانی: گەردوونی خولقاندوێ ئەو دروستکراوانە ی هەر خوا ﷻ دەزانی سنووریان تاکو کوێه؟! ئنجا لە نیو ئەواندا، دواي زەوی دروست کردو: ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ۝٣٠﴾ النازعات.

۳- چەند وشەو تەعبیری که تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون و، ئەوانە ی بە زەقی هاتوونە بەرچاو، ئەمانەن:

۱- ﴿وَالْتَرَعَتِ غَرَقًا﴾

۲- ﴿وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا﴾.

۳- ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ﴾.

۴- ﴿تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ﴾.

۵- ﴿وَاجِفَةٌ﴾.

۶- ﴿الْخَافِرَةُ﴾.

۷- ﴿نَجْرَةٌ﴾، (نَاخِرَةٌ).

۸- ﴿زَجْرَةٌ﴾.

۹- ﴿بِالسَّاهِرَةِ﴾.

۱۰- ﴿وَأَعْطَشَ﴾.

۱۱- ﴿ضَحَّهَا﴾.

۱۲- ﴿الطَّائِمَةُ الْكُبْرَى﴾.

دەشگونجى وشەو تەعبیری دیکەش پەیدا بکړین، که تاییه تن بهم سوورپه تە موبارپه که وه.

حهوتهم: دابه شکردنی ئایه تەکان بو چەند دەرسيك:

كۆي چل و شەش ئایه تەكەي ئەم سوورپه تە موبارپه که، دەكەينه يەك دەرس، چونكە هەموویان پیکه وه پەيوه ست و تیکهه لکیشن، وهك جارێ دیکەش باسم کردوه، هەر سوورپه تیک که دەمهوی تەفسیری بکەم، زۆر سەرنجی دەدەم، وێرای ئەوهی تەماشای تەفسیره کان دەکەم، زۆریش بو خۆم تێوهی راده مینم و لێی ورد دەبمەوه، ئایا دهگونجی بو چەند برگه بو چەند تەوه ر دابه ش بکړی؟

بەلام ھەندىك لە سوورەتەكان، واتىكھەلكىش بە ئاسانى ناگونجى بىرگە
 بىرگەو دابەشى بىكەى، بۆچەند دەرسىك، ئەم سوورەتەش يەككىكە لەو جورە
 سوورپانەو، چوارە ئايەتى سەرەتا باسى پۆژى دواىى بە تايەت ئاخىر زەمان،
 دەكەن و، دواىى قىامەتیشى لەگەل دا تىكھەلكىش دەكرى.

ھەروەھا سىزدە ئايەتى كۆتايىش ديسان باسى پۆژى دواىى و قىامەت و
 بەھەشت و دۆزەخ و... ھتە دەكەن.

ئىجا دوازە ئايەت دەربارەى بەسەرھاتى موسا عليه السلام و، ھەوت ئايەتیش لە
 بارەى پيشاندانى كۆمەلىك لە ديارە و ديمەنەكانەو لە گەردووندا ھەن، وەك
 بەلگە لەسەر دەسلەلاتى بى سنوورى خواو، مشوور خورىى خوا عليه السلام و، سيفەتە
 بەرزو ناوازەكانى خوا عليه السلام، ئەو نوژدە (۱۹) ئايەت.

دەرسی یەكەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە كۆى چل و شەش ئايەتەكەى (النَّازِعَاتِ) پېك دېنى، كە دابەش دەبن بۆ پېنج تەوەر:

تەوەرى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۱۴)، سوېند خواردنى خوا ﷻ بە پېنج شت و، باسى دووجار فوو كرانهكە بە كەرەنادا، شەژان و كۆست كەوتنى بېپروايان و، چەند مەسەلەيەكى ديكە لەگەل ئەو بابەتە سەرەككەدا نېواخن كراون.

تەوەرى دووهم: ئايەتەكانى: (۱۵ - ۲۶)، واتە: دوازده ئايەت، باسى بەسەرھاتى مووسا ﷺ و ھاروونى براشى و، ناردنى بۆ لای فیرعەون و، بە نەرمى و مېھرەبانى دواندى و، لە بەرانبەردا خو بە زلگرتنى و ملھورپى و عینادى و ياخیبوونى فیرعەون و سەرەنجام سزادانى.

تەوەرى سېيەم: ئايەتەكانى: (۲۷ - ۳۳)، واتە: ھەوت ئايەت، باسى سەرنجراکېشانى مروقان بۆ دروستكرانى ئاسمان و زەوى و پېكھاتە سەرەككەكانى زەوى.

تەوەرى چوارەم: ئايەتەكانى: (۳۴ - ۴۱)، واتە: ھەشت ئايەت، باسى ھاتنى قیامەت و سەرەنجامى ھەر كام لە ياخیيانى ئارەزوو پەرست و، خو پارىزانى خواپەرست و خو مەرزەمكەر لە بەرانبەر ئارەزوو ھەشەرەككەكان دا.

تەوەرى پېنجەم و كۆتايى: ئايەتەكانى: (۴۲ - ۴۶)، واتە: پېنج ئايەت، باسى پرسىار كران لە پېغەمبەرى خوا لە بارەى ئاخیر زەمانەو، پارگەياندنى خوا كە ئەرکى پېغەمبەرى خوا ﷺ زانىنى ئەو كاتە نى، بەلكو ئەرکى ئەو تەنیا ترساندى كەسانىكە كە سام و ھەيەتيان ھەيە، بەرانبەر بەو پۆژە، بۆ ئەو ھەوى وریا بن و، تووشى سزاو جەزەبەى خواى دادگەر نەبن لەو پۆژەدا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۝١ وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا ۝٢ وَالسَّيْحَاتِ سَبْحًا ۝٣ فَالْسَّيْقَتِ سَبْقًا ۝٤
 فَالْمُدِرَاتِ أَمْرًا ۝٥ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝٦ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ۝٧ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۝٨
 أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ۝٩ يَقُولُونَ أَيْنَا لَمْرَدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۝١٠ أَيْنَا كُنَّا عِظَمًا
 نَخِرَةً ۝١١ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝١٢ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۝١٣ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝١٤
 هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثُ مُوسَى ۝١٥ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝١٦ أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
 طَغَى ۝١٧ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَن تَرْكَبُنِي ۝١٨ وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى ۝١٩ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى ۝٢٠
 فَكَذَّبَ وَعَصَى ۝٢١ ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَى ۝٢٢ فَحَشَرَ فَنَادَى ۝٢٣ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ۝٢٤
 فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ۝٢٥ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى ۝٢٦ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ
 بَنَاهَا ۝٢٧ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيَهَا ۝٢٨ وَأَغَطَّشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝٢٩ وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ
 دَحَاهَا ۝٣٠ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۝٣١ وَالْجِبَالُ أَرْسَاهَا ۝٣٢ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝٣٣
 فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى ۝٣٤ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ۝٣٥ وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَى ۝٣٦
 فَأَمَّا مَنْ طَغَى ۝٣٧ وَءَاثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝٣٨ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ۝٣٩ وَأَمَّا مَنْ خَافَ ۝٤٠
 مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى ۝٤١ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ۝٤٢ يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ
 مُرْسَاهَا ۝٤٣ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۝٤٤ إِلَى رَبِّكَ مُنْهَلَا ۝٤٥ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مِّنْ يَّخْشَاهَا ۝٤٦
 كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُؤْتَوْنَهَا لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ۝٤٧

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده. سویند بهو (فریشته) انه ی ده رکیشه ر
 ی گیانی بی پروایان) ن به توندی (۱) ههروه ها سویند بهو (فریشته) انه ی کیشه ر
 ی گیانی بروداران) ن به نه رمیی و سینایی (۲) ههروه ها سویند بهو (فریشته)
 انه ی مه له کهرن (به خیرایی له نیوان ئاسمان و زه ویدا دهفرن) (۳) ئنجا سویند
 بهو (فریشته) انه ی (بو جی به جیکردنی ئه رکه کانیان) له یه کدی پیشکه وتوووه ون
 (۴) ئنجا سویند بهو (فریشته) انه ی کاروبار بهرپوه بهرن (۵) ئهو پوژه که
 (زهوی) به راته کێترانیکی تایهت (دوای فووکردنی یه کهم به که پنه نادا) ده له رزی
 (۶) (فووکردنی دووه می) به دوا داهاتووشی شوین ده که وی (۷) دلانیك لهو
 پوژهدا به ته په ته پ (و هه راسان) ن (۸) چاوه کانیان زه بوون و به ترس و له رزن
 (۹) (بی پروایان) ده لێن: ئایا تیمه (دوای مردن زیندوو ده کرینه وهو) گیردراوه
 ده بین بو حاله تی پیشوو؟! (۱۰) ئایا ئه گهر بوونیه ئیسکه کلورو پرتوو کاوه کان؟
 (۱۱) (ئه گهر وابی) که واته: ئهو گه رانه وهیه زیانبارانه و دۆراوانه ده بی (۱۲)
 (به لی): بیگومان ئهو (کار) ه، ته نیا یه ک تیه خوړینه (۱۳) (ئیدی دوای فووکردنی
 دووه م به که پنه نادا) یه کسه ر ئه وان له گوړه پان دا ده بن (۱۴) (ئهی موحه ممه د!)
 ئایا (هه والی) باس و خواسی مووسات بو هاتوه؟ (۱۵) کاتیك په روه ردگاری له
 دۆلی توای پاککراوه دا بانگی کرد (۱۶) (پیی فهرموو): بچو بو لای فیرعه ون،
 چونکه ئهو (له خوا) یاخی بووه (۱۷) ئنجا (پیی) بلی: ئایا هه ز ده که ی
 خو ت پاک و چاک بکه ی؟ (۱۸) ههروه ها به ره و لای په روه ردگارت رینماییت بکه م
 (تا کو بیناسی و بروای پی بیتی و) سه ره نجام به مه زه نگرته وه سامی لی بکه ی؟
 (۱۹) ئنجا (مووسا) گه ره ترین نیشانه ی پیشان دا (۲۰) که چی (فیرعه ون) به
 درۆی داناو سه ریچی کرد (۲۱) دوایش پشتی هه لکردو (ده تبینی) شیلگیرانه
 (له دژی مووسا و په یامه که ی) هه ولی ده دا (۲۲) ئنجا خه لکی کو کرده وه،

یەكسەر بانگی كرد: ﴿٢٣﴾ گوتی: من بەرزترین پەروەردگارتانم ﴿٢٤﴾ ئنجا خواش بە سزادانی (سڵەمێنەرەوانە) کۆتایی و یەكەم (دواپۆژ و دنیا) گرتی ﴿٢٥﴾ بە دڵنیایی لەوەدا پەندەییە بۆ ھەر كەس ترس و سام بکات (لە خوا) بەرزى مەزن) ﴿٢٦﴾ (ئەى خەلكینە!) ئایا دروستکردنی ئیوہ قورستەر یان ئاسمان؟ (خوا) بنیاتی ناوہ ﴿٢٧﴾ ئەستووری و بەرزىیەكەى بلند کردوہ، ئنجا رێك و پێكى کردوہ ﴿٢٨﴾ شەوگارەكەشى تارىك کردوہ و تیشك و پروناکییەكەشى دەرھیناوە ﴿٢٩﴾ دواى ئەوہش زەوى راخست و ئامادە كرد (بۆ ژيان و گوزەران) ﴿٣٠﴾ ئاوەكەى و (پرووہك و) لە وەرگایەكەى لى دەرھینا ﴿٣١﴾ چپایەكانیشى چەسپاندن (و پێیدا پۆبردنە خوار) ﴿٣٢﴾ (كە ئەو ھەلكەوتەى زەوى بێتە مایە) بەھرە وەرگرتن و گوزەرانى خۆتان و ئازەلانتان ﴿٣٣﴾ ئنجا ھەر كات پرووداوە بێرەزا داپۆشەرەكە ھات ﴿٣٤﴾ ئەو پۆژەى مرووف دیتەوہ یادى چ كۆششێكى کردوہ! ﴿٣٥﴾ دۆزەخیش بۆ ھەر كەسێك بێنى، وەدەرخرا ﴿٣٦﴾ ئنجا ھەر كەس (لە خوا) یاخى بووبى ﴿٣٧﴾ ژيانى دنیاى ھەلبژاردبى (بەسەر ھى دواپۆژدا) ﴿٣٨﴾ (ئەوہ) بە دڵنیایی دۆزەخ سەرەتگایەتى ﴿٣٩﴾ بەلام كەسێك سامى لە پێگەى پەروەردگارى كرد بى و، خووى لە ئارەزوو (ى ناشەرعى) گیرايتەوہ ﴿٤٠﴾ ئەوہ بێگومان بەھەشت سەرەتگایەتى ﴿٤١﴾ لە بارەى پۆژى دوايىوہ لیت دەپرسن: چ كاتىك (كاتى) لەنگەر گرتىەتى؟ ﴿٤٢﴾ باسکردنى (و زانینى كاتەكەى) كەى كارى تۆیە؟ ﴿٤٣﴾ كۆتایی و سەرەنجامەكەى تەنیا بۆ لای پەروەردگارتە ﴿٤٤﴾ تۆ تەنیا ترسینەر و ریاكەرەوہى كەسێكى ترس و سامى لى ھەبى ﴿٤٥﴾ ئەو پۆژەى دەبیینن وەك تەنیا ئیوارەيەك یان چیشتەنگاوەكەى (لە ژيان دا) ماينەوہ ﴿٤٦﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَالنَّازِعَاتِ غَرَقًا): (نَزَعُ الشَّيْءِ: جَذْبُهُ مِنْ مَقَرِّهِ، كَنَزَعِ الْقَوْسِ عَنْ كَبِدِهِ)، (نَزَع): بریتیه له دارنن و ڕاکێشانی شتیک به توندیی، له شوینن که لێهت، وهک چۆن که وان ده کێشری، (وَالنَّازِعَاتِ غَرَقًا): (المَلَائِكَةُ تَنْزِعُ الْأَرْوَاحَ مِنَ الْأَشْبَاحِ)، ئه وه فریشتانهی ڕووحه کان له که له شه کان، جهسته کان وهرده گرن.

(غَرَقًا): (الغَرَقُ: الرُّسُوبُ فِي الْمَاءِ وَفِي الْبَلَاءِ)، (غَرَقَ): بریتیه له نغرو بوون له نیو ئاوداو له به لاو نارهحه تیدا، ده گوتری: (أَغْرَقَ فِي الشَّيْءِ: جَاوَزَ الْحَدَّ وَبَالَغَ)، له سنوور تێپه ڕاندو زۆر به سه ختی ئه وه کاره ی ئه نجام دا، که واته: که ده فهرمو: (وَالنَّازِعَاتِ غَرَقًا): واته: ئه وه فریشتانهی به توندیی ڕووحه کان ده کێشن، زۆربه ی زانایان، گوتوویانه: ئه وه به توندیی کێشرانه، بو ڕووحی بێ پروایه کانه.

(وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا): (نَشَطَ يَنْشُطُ: نَزَعَ يَنْزِعُ)، واته: ڕایکێشا ڕاده کێشی، (نَشَطَتْ الْعُقَدَةُ: عَقَدْتُهَا)، واته: گریه کهم گریدا، (وَالنَّشْطُ: الْعَقْدُ الَّذِي يَسْهُلُ حُلُّهُ)، (نَشَطَ)، به گریه که ده گوتری به ئاسانی بکێته وه، بۆیه زانایان گوتوویانه: (وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا)، واته: ئه وه فریشتانهی ڕووحی بپرواداران به نه رمیی و به هێواشیی له جهسته یان ده کێشن.

(وَالسَّيِّحَاتِ): له (سَبَحَ) وه هاتوه، (السَّبْحُ: الْمَرُّ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ فِي الْهَوَاءِ)، (سَبَحَ): بریتیه له ڕویشتنی خیرا به نیو ئاودا، یان له نیو هه وادا (که مه له ی پێ ده گوتری و فرینی پێده گوتری) (سَبَحَ، سَبَحًا، وَسَبَاحَةً)، واته: به خیرایی ڕویشتن.

(فَالْمَدِيرَاتِ أَمْرًا): (التَّدْبِيرُ: التَّفَكُّرُ فِي دُبْرِ الْأَمْرِ)، (تَدْبِيرَ): بریتیه له بیرکردنه وه له سه ره نجامی کاره که، بۆیه به کوردیی ئه گه ر بلێن: ته گبیری کرد، مشووری خوارد، سه ره په رشتییکرد، ئه وه مانای (تَدْبِيرَ) ه.

(رَجَفُ الرَّاغِفَةُ): (الرَّجْفُ: الإِضْطِرَابُ الشَّدِيدُ)، (رَجَفَ): بریتیە له له‌رزینه‌وه‌و هه‌ژانیکی به‌هێز، ده‌گوتری: (رَجَفَتِ الْأَرْضُ وَرَجَفَ الْبَحْرُ)، زه‌وییه‌که‌ له‌رزیه‌وه‌و ده‌ریاکه‌ هه‌ژا، هه‌روه‌ها (رَجَفَةَ) به‌مانای: (الصَّيْحَةُ وَالزَّلْزَلَةُ)، چریکه‌و له‌رزینه‌وه‌ش، هاته‌و.

(الرَّادِفَةُ): (الرَّدْفُ: التَّابِعُ، وَرَدْفُ الْمَرْأَةِ: عَجِيزَتُهَا)، (رَدَفَ): به‌مانای شوێنکه‌وتوو، شتێك له‌ دوا‌ی شتێکه‌وه‌، (رَدَفَ الْمَرْأَةَ)، سمت و پاشه‌وه‌ی ئافهرت، (الرَّادِفُ: الْمُتَأَخِّرُ)، (رَادَفَ)، دواکه‌وتوو، لی‌ره‌ که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ﴾، یانی: (تَتَّبِعُ الرَّجْفَةُ الْأُولَى)، به‌ دوا‌ی له‌رزینه‌وه‌ی یه‌که‌م دادی (فووی دووهم که‌ به‌ که‌ره‌نادا ده‌کرێ، به‌ دوا‌ی فوووی یه‌که‌م دا دی، له‌ دوا‌ی فوووی یه‌که‌م ئاخیر زه‌مان ده‌قه‌ومێ (تیکچوونی گه‌ردوون) و، له‌ دوا‌ی فوووی دووهمیش و قیامه‌ت و زیندوو کرانه‌وه‌ پوو ده‌دات).

(وَاجِفَةُ): (الْمُضْطَرِبَةُ مِنَ الْخَوْفِ، وَجَفَ كَضَرَبَ)، (وَاجِفَةُ)، یانی: ترس و له‌رز لێنیشتوو، (وَاجِفَةُ)، له‌سه‌ر کێشی (ضَرَبَ)یه‌، وه‌ك (وَجَفَ، يَوْجِفُ، ضَرَبَ، يَضْرِبُ)، (وَجَفَ وَجِيفٌ وَجُوفٌ)، هه‌ر سێکیان چاوگن، واته‌: ترس و سام پێنیشتن، یاخود شله‌ژان، (الْوَجِيفُ: سُرْعَةُ السَّيْرِ)، خێرا پو‌شستن، ﴿فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾ الحشر، واته‌: هه‌یچ و لا‌خه‌ به‌رزه‌و حوشترتان به‌خێرای ی نه‌پو‌شیتانده‌بون بو‌ ئه‌و جه‌نگه‌، له‌ زمانێ عه‌ره‌بییدا گوتراوه‌: (أَوْجَفَ وَأَعْجَفَ): واته‌: و لا‌خه‌که‌ی به‌ خێرای لێخوری و له‌رو لاوازی کرد، (چونکه‌ ماندووی کردوه‌).

(أَمْ نَالِ الْمَرْدُودُونَ): ئایا ئێمه‌ گێرداره‌وه‌ین؟ (الرَّدُّ: صَرْفُ الشَّيْءِ بِذَاتِهِ أَوْ بِحَالِهِ مِنْ أحوَالِهِ)، (رَدَّ): بریتیە له‌ گێرانه‌وه‌ی شتێك به‌خودی خو‌ی یان به‌حالێك له‌ حاله‌کانی، (الْمَرْدُودُ: الشَّيْءُ الْمَرْجِعُ إِلَى صَاحِبِهِ)، (مَرْدُودُ): شتێکه‌ بگێردیته‌وه‌ بو‌ خاوه‌نی، گوتراوه‌: مالی قه‌لب سه‌ر به‌ خاوه‌نیه‌تی، که‌واته‌: (أَمْ نَالِ الْمَرْدُودُونَ): واته‌: ئایا ئێمه‌ گێرداره‌وه‌ین؟

(الْحَافِرَةُ): (الْحَالَةُ الْقَدِيمَةُ: رَجَعَ عَلَى حَافِرَتِهِ، وَرَجَعَ الشَّيْخُ إِلَى حَافِرَتِهِ: هَرِمَ، الحافرة: الأرض التي جُعِلَتْ قُبُورُهُمْ، أي: أَنَحْنُ مَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ)، (حَافِرَةٌ): بریتیه له حاله تی پِشتر، (رَجَعَ عَلَى حَافِرَتِهِ)، واته: گهراپیهوه بو حاله تی پِشوو، (رَجَعَ الشَّيْخُ إِلَى حَافِرَتِهِ) واته: پیربوو (گهراپیهوه بو حاله تی پِشِ، سهردهمی مندالیی) (حافرة) زهوییه که کراوه به گوږه کانیان، ﴿أَمْ نَأْمُرُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ﴾، (أَنَحْنُ مَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ)، ئایا له کاتیکدا ئیمه له چالی مهرگ داین، دهگپریینهوهو زیندوو دهکریینهوهو؟!

(نَخْرَةُ): (نَخِرَتِ الشَّجَرَةُ: بَلَيْت، نَخْرَةُ الرِّيحِ، أي: هُبُوبُهَا، وَالنَّخِيرُ: صَوْتُ مِنَ الْأَنْفِ)، (نَخِرَتِ الشَّجَرَةُ)، درهخته که کلور بوو، بۆش بوو، (نخرة الريح) دهنگی با، ههروهها دهنگی لووقی که سیك که پرخه ی دی (نَخِيرُ) ی پیدهگوتری.

(كَرَّةٌ): (الكَرَّ: الْعَطْفُ عَلَى الشَّيْءِ بِالذَّاتِ أَوْ بِالْفِعْلِ)، (كَرَّ): بریتیه له گهراپیهوه، بۆ شتیک خودی ئه و شته یاخود کردهوه که ی.

(زَجْرَةٌ): (زَجَرْتُ: وَاتِه: تَخَوَّرِينَ بِهِ كُورِدِي، (الزَّجْرُ: طَرْدٌ بِصَوْتٍ، ثُمَّ يُسْتَعْمَلُ فِي الطَّرْدِ تَارَةً وَفِي الصَّوْتِ أُخْرَى)، (زَجَرْتُ): بریتیه له ده رکردنی که سیك به دهنگ، دواپی به کارهینراوه ههم بۆ ده رکردن، ههم بۆ دهنگ، به جیا جیا.

(بِالسَّاهِرَةِ): (وَجْهَ الْأَرْضِ)، (سَاهِرَةٌ)، واته: پرووی زهوی، (أَرْضُ الْقِيَامَةِ)، گوږه پانی قیامهت، (وَحَقِيقَتُهَا الَّتِي يَكْثُرُ الْوَطْءُ بِهَا فَكَأَنَّهَا سَهَرَتْ بِذَلِكَ)، (سَاهِرَةٌ)، ئه و زهوییه یه زوری پی لیئراوه، وه که له بهر ئه وه شه و نغوونی کیشابی، خهوی لی نه که وتبی.

(طَوًى): (طَوَيْتُ الشَّيْءَ طَيًّا)، شته کهم پیچایهوه، (طَوًى)، ناوی ئه و دۆلهیه که یه کهم جار خوا تییدا وه حیی بۆ مووسا نارد.

(نَكَالٌ): (نَكَلَ عَنِ الشَّيْءِ: ضَعْفَ وَعَجَرَ، وَنَكَلْتُه: قَيَّدْتُه، وَالنَّكْلُ: قَيْدُ الدَّابَّةِ وَحَدِيدَةُ اللَّجَامِ، وَنَكَلْتُ بِهِ: إِذَا فَعَلْتُ بِهِ مَا يُنْكَلُ بِهِ غَيْرُهُ)، (نَكَلَ عَنِ الشَّيْءِ) واته: بى هیز

بوو و دهسته پاچه بوو، له بهران بهر نهو شته دا، (وَنَكَلْتُهُ: قَيْدْتُهُ)، به ستمه وهو كه له پچه م كرد، (نَكَل) بهو ئاسنه ده گوتري كه له پي ئاژه ل ده كرى، ههروه ها بهو (لغاو) هه ده گوتري: كه له زارى ولاخه به رزه ده كرى بو نه وهى له وهه نه خوا، (نَكَلْتُ بِهِ)، كارى كم پي كرد جگه له خوئ پي ته مبي خوار دوو بي.

(لَعِبْرَةً): په ندو ئاموزگار يى، (أَصْلُ الْعَبْرِ تَجَاوَزٌ مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ، وَالْإِعْتِبَارُ وَالْعِبْرَةُ: الْحَالَةُ الَّتِي يَتَوَصَّلُ بِهَا مِنْ مَعْرِفَةِ الْمَشَاهِدِ إِلَى مَا لَيْسَ مُشَاهَدًا)، وشه ي: (عَبْرَ)، له ته صلا به ماناي تپه پينه له حال كيه وه بو حال ك، (اعْتِبَارٌ وَعِبْرَةٌ)، بهو حال ته ده گوتري: كه به هوئ شتيكى زانراوه وه به شتيك نه زانراو، ده گه ي. (بَنَيْهَا): واته: دروستى كردو بنياتى نا، (بَنَى الشَّيْءَ يَبْنِيهِ بَنَاءً وَبَنَاءً وَبُنْيَانًا: أَقَامَ جِدَارَهُ وَنَحْوَهُ)، شته كه ي دروست كرد دروستى ده كات، (بَنَاءٌ وَبَنَاءٌ وَبُنْيَانًا) هه رسيكيان چاوگ (مصدر) ن واته: ديواره كه ي دروست كرد، يان شي وه ي ديواره كه ي دروست كرد.

(سَمَكًا): (سَمَكَ يَسْمُكُ سُمْوَكًا: عَلَا وَارْتَفَعَ)، (سَمَكَ يَسْمُكُ)، واته: به رز بوو، به رز ده بي، (سُمُوكٌ)، به رز يى، به رز كراوه (سَامِكٌ)، به رزو هه لچوو، (سَمَكَ الشَّيْءُ سَمَكًا: رَفَعَهُ)، شته كه به رز كرده وه، (سَمَكَ: سَقَفٌ)، (سَمَكَ) به سه ربان ده گوتري و به نه ستوورى و به رز ييش ده گوتري.

(فَسَوَّيْنَاهَا): (سَوَّى الشَّيْءَ: قَوَّمَهُ وَعَدَّلَهُ وَجَعَلَهُ سَوِيًّا)، واته: شته كه ي ري كخست و هاوسه نكي كردو چاكي كرد.

(وَأَغْطَشَ): (غَطَشَ اللَّيْلُ يَغْطِشُ غَطْشًا: أَظْلَمَ)، شه وه كه تاريك بوو، تاريك ده بي، تاريك بوون، (وَأَغْطَشَ اللَّيْلُ وَالْبَصَرُ: أَظْلَمَ)، شه وه كه يان چاوه كه حال ته يكي (غَطَشَ) و (إِغْطَاشَ) يان به سه ردا هات، يانى: تاريك بوو، چاوه كه نه ييني و تاريك بوو، جه وه كه تاريك دا هات، (أَغْطَشَ اللَّيْلُ)، كه واته: (أَغْطَشَ الْقَوْمُ)، واته: خه لكه كه چوونه نيو تاريكاييه وه (وَأَغْطَشَ اللَّهُ اللَّيْلَ)، واته: خوا شه وه كه ي تاريك دا هينا.

(صُحَّهَا): (الضُّحَى: ضَوْءُ الشَّمْسِ)، (ضُحَى): بریتیه له تیشکی خۆر، (وَأَرْتَفَاعَ النَّهَارِ وَامْتِدَادُهُ)، بهرزبونهوهی رۆژ و درێژه کیشانی رۆژگار.

(دَحَاهَا): (دَحَى الشَّيْءِ: بَسَطَهُ وَوَسَّعَهُ)، واته: زهوییه کهی پانراخست و فراوانی کرد، ئامادهی کرد.

(وَمَرَعَهَا): (مَوْضِعَ الرَّعِي)، واته: شوینی لئ لهوه پاندن، (الرَّعِي: حِفْظُ الْحَيَوَانَاتِ)، (وَمَا يَذَّبُ الْعَدُوَّ عَنْهُ)، (رَعِي) بریتیه له پارێزگاریی لیکردنی ئازهل، چ بهوهی ئهه خۆراکهی بدریتتی که ژيانی دهپاریزی، چ بهوهی دوژمنی لئ دوور بخریتهوه.

(أَرْسَهَا): (رَسَى الشَّيْءُ يَرْسُو رَسًا: ثَبَتَ، وَأَرْسَاهُ غَيْرُهُ)، (أَرْسَهَا)، له (رَسَى) وه هاتوه، (رَسَى الشَّيْءُ يَرْسُو رَسًا)، واته: شته که چهسپا، ده چهسپي، چهسپان، (وَأَرْسَاهُ غَيْرُهُ)، واته: جگه له خۆی چهسپاندی.

(مَتَاعًا): (الْمَتَاعُ: كُلُّ مَا يُنْتَفَعُ بِهِ عَلَى وَجْهِ، فَهُوَ مَتَاعٌ وَمَتْعَةٌ)، ههر شتیک بههره ی لئ وهربگیری به شیوهیه که له شیوهکان، پئی دهگوتری: (مَتَاع) و (مَتْعَةٌ) یانی: بههره لئ وهرگیراو.

(الطَّائِفَةُ الْكُبْرَى): کارهساته ههره گهوره که، له (طَمَّ) وه هاتوه، دهگوتری: (الْبَحْرُ الْمَطْمُومُ)، واته: دهریایه کی هه لکردوو، دهریایه که بهسهر هه موو شتیک دا زال بئ و بهرز بیتهوه.

(وَمُرَزَّتِ الْجَحِيمُ): دۆزه خیش هیئر، پیشاندرا، (بَرَزَ: ظَهَرَ بَعْدَ خَفَاءٍ)، (بَرَزَ) ده رکهوت دواي ئهوهی پیشی په نهان بوو، (بَرَزَ لَهُ)، بۆ دابهزی، خۆی له کومه له کهی جیا کردهوه و بۆ چوو مهیدانی.

(وَأَثَرُ): (أَثَرُهُ إِثَارًا: فَضْلُهُ وَاخْتَارَهُ)، هه لیباردو گولبژی کرد.

(الْمَأْوَى): (الْمَلَجَأُ الَّذِي يُؤْوَى إِلَيْهِ)، په ناگه ئه شوینه په نای پى ده بردرئ، ده گوترئ: (فُلَانٌ مَّأْوَى الْمَحَاوِجِ)، فلانکەس په ناگه ی ئاتاجانه، که سانیک که ئاتاج ده بن په نای پى ده بهن و هاوکارییان ده کات.

(مَقَامَ رَبِّهِ): (المَقَامُ: المَجْلِسُ)، (مَقَامُ)، شوینی دانیشتنه، (المَقَامُ: الإِقَامَةُ وَمَوْضِعُ الْقَدَمَيْنِ)، وهستان و شوینی دوو پییه کان، بو که سی که راده وستی (المَقَامُ: الإِقَامَةُ) شوینی لیمانه وه، ههروه ها به مانای شوینی لى نشته جى بوون دى، دواى ده خوارزیته وه بو پیگه ی مه عنه ویى، واته: سام و هه یبه تی خوا، یان پیگه ی بى وینه ی خوا.

(مُرْسَهَا): واته: شوینی لى چه سپان، شوینی له نگه ر لیگرتن.

هۆی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

ده رباره ی هۆی هاتنه خواره وهی ئه م ئایه ته موباره کانه: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۚ﴾ ﴿٤٢﴾ ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۚ﴾ ﴿٤٣﴾ ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ مِنْهَا ۚ﴾ ﴿٤٤﴾ ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّنْ يَخْشَاهَا ۚ﴾ ﴿٤٥﴾ ﴿كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُرَوَّنَا لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ۚ﴾ ﴿٤٦﴾ دوو گیراوه هاتوون:

أ- عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ لَا يَزَالُ يَذْكُرُ مِنْ شَأْنِ السَّاعَةِ حَتَّى نَزَلَتْ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۚ﴾ ﴿٤٢﴾ { (أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ: ٦٦٦٥، والطبري في جامع البيان: ج ٣٠، ص ٣١، والطبراني في المعجم الكبير: ٨٢١٠، وقال مؤلفا: الاستيعاب في بيان الأسباب قلنا: وهذا سند صحيح، والطارق رضي الله عنه، رأي النبي ﷺ ولم يسمع منه هو من صغار الصحابة).

واته: تاريقي كورى شيهاب (كه يه كيكه له هاوه لان، به لام ئه و كاته ته مه نى گچكه بووه، ئه گه رنا به خزمه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ گه یشتوه)، ده لى: پیغه مبه ری خوا ﷺ به رده وام باسى كاروبارى رۆژى دواى (تاخير زه مانى) ده كرد هه تا ئه م ئایه ته موباره کانه دابه زین: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۚ﴾ ﴿٤٢﴾ ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۚ﴾ ﴿٤٣﴾

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَلًا ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا ﴿٤٥﴾ له باره‌ی پوژی دوا‌یی (یان ئاخیر زه‌مان) هوه پرسیا‌رت لی ده‌که‌ن، که‌نگی له‌نگه‌ر ده‌گری، له‌نگه‌ر گرتته‌که‌ی که‌یه؟ تو هیچ په‌یوه‌ندی‌ت به‌ باس‌کردنی‌ه و نی‌ه، (زانی‌نی کاتی هاتنی ئاخیر زه‌مان عایدی تو نی‌ه)، کو‌تایی زانیاری‌یه‌که‌ی ته‌نیا بو‌لای په‌روه‌ردگار‌ته، تو‌ش ته‌نیا ترسی‌نه‌رو وریا‌که‌ره‌وه‌ی ته‌و که‌سه‌ی، ترس و سامی به‌ران‌به‌ر به‌و پوژه‌ه‌یه.

ب- هه‌ر له‌و باره‌وه ته‌م ده‌قه‌ش هه‌یه: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: لَمْ يَزَلِ النَّبِيُّ ﷺ يَسْأَلُ عَنِ السَّاعَةِ حَتَّى نَزَلَتْ: ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَهَا﴾ ﴿٤٣﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَلًا ﴿٤٤﴾}، (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ فِي جَامِعِ الْبَيَانِ: ج ٣٠، ص ٣١، والبزار في مسنده: ٢٣٧٩، والحاكم في المستدرک: ج ١، ص ٥٠٣، وقال: هذا حديث لم يُخْرَجْ في الصحيحين، وهو محفوظ صحيح على شرطهما معاً، وقد احتجاً معاً بأحاديث ابن عيينة عن الزهري عن عروة عن عائشة رضي الله عنها).

واته: دایک‌مان خاتوون عائشه (خوا لی‌ی پازی بـ)، ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌رده‌وام له باره‌ی (السَّاعَةِ) هوه پرسیا‌ری ده‌کرد، (له خوا‌ی په‌روه‌ردگار داوا‌ی کردوه) هه‌تا خوا ﷺ ته‌و ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَهَا﴾ ﴿٤٣﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَلًا ﴿٤٤﴾، تو چ په‌یوه‌ندی‌یه‌کت به‌ باس و خوا‌سیه‌وه هه‌یه، کو‌تاییه‌که‌ی بو‌لای په‌روه‌ردگار‌ته.

دیاره ده‌قه‌که‌ واهاتوه، ته‌گه‌رنا له هه‌ندی‌ک ده‌قی دیکه‌دا هاتوه، که بی‌پروایه‌کان پرسیا‌ریان لی‌کردوه‌و، لی‌ره‌ش خودی ئایه‌ته‌که هه‌ر واده‌گه‌یه‌نی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ ﴿٤٢﴾، پرسیا‌رت لی‌ده‌که‌ن، که‌واته: ده‌بی ته‌وانه‌ی پرسیا‌ریان کردوه، بی‌پروایه‌کان بووبن، چونکه‌ پروایان پی‌ نه‌بووه، پرسیا‌رکردنه‌که‌شیان ده‌گونجی:

أ- وه‌ک گالته‌ پی‌کردن، یان نکو‌و‌لی‌ی‌کردن بووبی.

ب- ده‌ش‌گونجی به‌ جیددی‌ی بووبی: ئایا که‌یه؟ به‌لام هه‌ردوو ده‌قه‌کان - هو‌ی هاتنه‌ خواری ئایه‌ته‌کانیان - واهاتوون^(۱).

(۱) (الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٤٩٢ و ٤٩٣) ته‌و دوو ده‌قه‌ی هی‌ناون.

کورتە باسیک لە بارەی سویندەکانی قورئانەوه

بەرێـزان!

بەمەبەستی بەگشتی تیشک خستنه سەر بابەتی سویندەکانی قورئان، که زۆر دوبارە بوونەوه خوا یاریی، لە پینچ برگەدا ئەم کورتە باسە دەخەینەپوو:

۱- مانای سویند خواردنی خوا.

۲- ئامانجی سویند.

۳- پایەکانی سویند.

۴- حیکمەتی سویند خواردنی خوا.

۵- کۆی ئەو سوورەتانەیی بە سویند دەستیان پیکراوه.

بۆ ئەوهی بە گشتی بەر چاومان ڕۆشن بێ، ئەگەرنا ئەو سوورەتانەیی تیپه‌ریون، ئەو سویندەکانەیی لە پیشیانەوه هاتوون، هەموویان قسەمان لێ کردوون، ئەوانەیی دێشن، بە تایبەت قسەیان لێ دەکەین، بەلام بە گشتی بە باشم زانی ئەم کورتە باسە لە بارەی سویندەکانی قورئانەوه بکەین، لەبەر ئەوهی لە سەرەتای بیست و سێ (۲۳) سوورەتی قورئان دا، سویند خواردن هاتوهو، خوا بە سویند دەستی پیکردوون.

برگەیی یەکەم: وشەکانی سویند خواردن:

بۆ (سویند خواردن) سێ وشە هاتوون لە قورئاندا: ۱- (قَسَمٌ) و ۲- (خَلِيفٌ) و ۳- (يَمِينٌ).

۱- (قَسَمٌ)، وهك:

أ- ﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ (١) وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ القيامة.

ب- ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ﴾ (٧٥) وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾ الواقعة.

(٢)- (حَلَف) وهك:

أ- ﴿يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا﴾ (٧٤) التوبة.

ب- ﴿وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ المجادلة: ١٤-.

(٣)- ههروهها (يَمِين) يش هاتوه، بهلام نهك له حالهتي كردار (فِعْل) دا، بهلكو له حالهتي ناو (اسم) دا، وهك:

أ- ﴿ذَلِكَ كَفَرَةٌ أَيَمْنِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ﴾ (٨٩) المائدة.

ب- ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَنَهُمْ جُنَّةً﴾ المجادلة: ١٦.

١- وشهی (قَسَم)، (أَقْسَم، يُقْسِم، فَهُوَ مُقْسِم)، سویندی خوارد، سویند دهخوا، نهو سویند خوره.

٢- (حَلَف، يَحْلِف، فَهُوَ حَالِفٌ)، سویندی خوارد، سویند دهخوا، نهو سویند خوره، نهگه ر بویستری زیدهرویی له واتایهکهی دا بکری، دهگوتری: (حَلَّاف)،

٣- بهلام وشهی: (يَمِين)، بهس به حالهتي ناو (اسم) هاتوهو وهك كردار نههاتوه.

پیویسته بزانی که بو ئیمه و مانان، دروست نیه به جگه له خوا و سیفه ته کانی خوا، سویند بخوین وهك پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: {مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْمُتْ}، (أُخْرِجَهُ مَالِك: ١٠٢٠، وأحمد: ٤٥٩٣، والبخاري: ٥٧٥٧، ومسلم: ١٦٤٦، وأبو داود: ٣٢٤٩، والترمذي: ١٥٣٤) واته: هه ر که سیك سویند دهخوات با سویند به خوا بخوات، نهگه رنا بی دهنگ بی، واته: سویند به زاتی خوا بخوات و بلی: (به خوا، یان به پهروهردگار)، یان به یه کیك له سیفه ته کانی خوا، بو وینه: (به فهرمایشتی خوا که قورئانه)، به زانیاری خوا، به بهزهیی خوا.

به لام خوا ۱۰۰۰ بۆ خۆی ههم سویندی به زاتی خۆی خواردوه، ههم سویندی به کردهوهی خۆی خواردوه، ههم سویندی به دروستکاروه کانی خۆشی خواردوه.

برگهی دوهم: ئامانجی سویند:

بۆ خوا و به نسبت ئیمه شهوه که سویند ده خوین، ئامانج و مه به ست له سویند خواردن، بریتیه له جه ختکردنه وهی ئه وه وه وه وه، داکوکی له راستیکردنی و، دلنیاکردنه وهی لایه نی به رانه ر، خوا ۱۰۰۰ به پپی عه قلی ئیمه و باوی ئیمه و ئاستی ئیمه، ئیمه ده دوین، بویه ئه ویش که سویند ده خوات، ئامانجی سه ره کیی له سوینده کان، بریتیه له دلنیاکردنه وهی ئیمه و جه ختکردنه وه له سه ر راستی ئه وه شته ی ده یفه رموی، به لام به دلنیا یی - وه ک دوایی باسی ده که یی - حیکمه تی سویند خواردنه کانی خوا ۱۰۰۰ جگه له وهی خه لک دلنیا بکاته وه، داکوکی بکات له سه ر راستی ئه وه مه به ستانه ی ده یانفه رموی، وپرای ئه وه، هه ندیک حیکمه تی دیکه ش له سوینده کانی خوای په روه ردگادا هه ن، که دوایی له برگهی چواره م دا باسیان ده که یی.

کهواته: ئامانجی سویند خواردن بریتیه له ساغکردنه وهی ئه وه وه وه وه، داکوکی لیکردنی و، دلنیاکردنه وهی لایه نی به رانه ر.

بۆ وینه خوا ۱۰۰۰ که ده فه رموی: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْقِعِ الْجُومِ ۖ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۖ إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ ۖ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ۖ لَا يَمْسُهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۖ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝۸۰﴾ الواقعة، ئه گه ر ته ماشا بکه یی ئامانج و مه به ستی سویند خواردنه که زۆر پوونه، خوای په روه ردگار ده فه رموی: نه خیر (راست نه، وه ک ئیوه ده لین، ئه ی بیروایه کان) سویند ده خۆم به ری و شوینه کانی ئه ستیره کان و، ئه گه ر بشزانن ئه وه سویندیکی مه زنه، ئنجا که ده فه رموی: ﴿إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ﴾، ئه وه سویند له سه ر خورا و

(مُقَسَّم عَلَيْهِ) كه يه، ئهم قورئانه (ئەوێ بەسەرتاندا دەخوێنرێتەو)، قورئانیکی بەرپۆز بەخشندهیه، ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾، لە نووسراویکی شیردراوه دایه، كه مه بهستی زانیاری خوایه، یان مه بهستی (اللّٰهُ وَالْمَحْفُوظُ)ه، ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾، فریشته پاکه رهوه کان، نه بی دهستیان نایگاتی، ﴿تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾، لە لایه ن پهره ردگاری جیهانیانهوه دابه زی تراوه.

کهواته: خوا ﷻ سویندی خواردوه به پۆ و شوینی ئه ستیره کان، له سه ر ئەوێ ئهم قورئانه، قورئانیکی بهرپۆز بهخشندهیهو، لە نووسراویکی په نهان و شیردراوه دایه و فریشته پاکه کان نه بی، دهستیان نایگاتی و، لە لایه ن پهره ردگاری جیهانیانهوه دابه زی تراوه.

هه ره ها سوینده کانی دیکه ش هه موویان ئامانجی سه ره کیی لیان، پراگه یاندنی راستیه که و داکوکی له سه رکردنی راستیه که، ئنجا چ ئه و راستیه باس کرابی، چ باس نه کرابی، وه ك له برگه ی سییه مدا باس ده که ی ن.

برگه ی سییه م: پایه کانی سویند:

سویند خواردن سی پایه ی هه ن:

پایه ی یه که م: خودی سویند خواردنه که.

وهك خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿فَلَا أُفْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝۱۷ وَالْأَيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝۱۷ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝۱۸ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝۱۹﴾، إلا نشقاق، به زۆری کرداری سویند خواردن به پیتی (ب)، ده ست پیده کات، جاری واش هه یه به پیتی (و)، وهك (والله)، جاری واش هه یه به پیتی (ت)، به لام پیتی (ت) تایه ته به خوا ی پهره ردگاره وه: (تالله)، به لام هه ردووك پیتی (و) و (ب) گشتین بو سویند پۆ خواردن.

کهواته: پایە ییە کهمی سویند خواردن، بریتیه له خودی سویند خواردنه که که به پیتەکانی: (و) و (ب) و (ت) ئەنجام دەدری.

پایە یی دووهم: بریتیه له سویند پیخوراوه که.

ئەو شتە ی سویندی پی دەخوری، وهك ئەو نموونانە ی هینامانەوه:

۱- ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِالْشَفَقِ﴾، خوا سویندی خواردوه به (شَفَق)، واتە: ئەو سووراییه ی له ئاسوی ئاسماندا دەمی، دوا ی خۆرئاوا بوون.

۲- ﴿وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ﴾، ههروهها سویندی خواردوه به شهوگار که دادی.

۳- ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ﴾، دیسان سویندی به مانگ خواردوو کاتی که جیخونکه دهکات و دهگاته (۱۴ و ۱۵)، کهواته: پایە ی دووهمی سویند بریتیه له: سویند پیخوراوه.

ئنجا دەتوانین بڵین: به گشتی خوا سویندی به سێ شتان خواردوه.

۱- یە کهم: به زاتی خۆی، وهك:

أ- له سوورەتی (الذاریات) له ئایەتی (۲۳) دا دەفهرمو: ﴿فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ واتە: سویند به پهروهردگاری ئاسمانهکان و زهوی، خوا سویند خواردوه به پهروهردگاری ئاسمانهکان و زهوی، که خۆیهتی.

ب- ههروهها له سوورەتی (الحجر)، له ئایەتی (۹۲) دا دەفهرمو: ﴿فَوَرَبِّكَ لَسَعَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾.

ج- ههروهها له سوورەتی (النساء) دا دەفهرمو: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾.

۲- سویند پیخوراوی دووهم: به نسهت خوا ی پهروهردگارهوه، سویندی خواردوه به کردهوی خۆی، بو وینه: ﴿وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا﴾ ٥ ﴿وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا﴾ ٦ ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ ٧، ئەمانه ههموویان له سوورەتی (الشمس) دا هاتوون له ئایەتهکانی: (۵ و ۶ و ۷) دا:

ا- ﴿وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا﴾، سویند به ئاسمان و به دروستکردنه که ی.

ب- ﴿وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَاهَا﴾، سویند به زهوی و به پانراخستنه که ی.

ج- ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾، سویند به نهفس و بهو زاتهی ریکیخستوه، کهواته: جاری وایه خوا ﴿وَمَا سَوَّاهَا﴾ سویند دهخوات به کردهوه که ی خو ی.

هه لبه ته: ﴿وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا ۝۵ وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَاهَا ۝۶ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝۷﴾ تهفسیری دیکه شیان هه یه، که (ما) مه به ست لیړه دا پیی خوی پهروده دگاره واته: ئه و زاته ی دروستیکردوه، ده شگونجی (ما)، لیړه دا (ما المصدریه) یه بی.

۳- سویند پی خوراوی سییه م: بو خوی پهروده دگار، ئه وه یه که سویند دهخوات به دروستکراوه کانی خو ی، بو وینه: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱﴾ النجم، سویند به ئه ستیره، کاتیک ئاوا ده بی، هه لبه ته زور به ی سویند پیخوراوه کانی خوی پهروده دگار، دروستکراوه کانی، وه ک: ﴿وَالذَّرِيَّتِ دَرُورًا ۝۱﴾ فَالْحَمَلَتِ وَقَرًا ۝۲ فَالْحَكْرِيتِ يَسْرًا ۝۳ فَالْمُقَسَّمَتِ أَمْرًا ۝۴ الذاریات، هه روه ها له سووره تی (الصفات) دا: ﴿وَالصَّفَّتِ صَفًا ۝۱﴾ فَالزَّجَرَتِ زَجْرًا ۝۲ فَالتَّلَيَّتِ ذِكْرًا ۝۳ الصفات، ئنجا ئه و شته ش که سویندی پی ده خوری، ده گونجی ئاشکرا بی و ده شگونجی په نهان بی، یانی: (مُظْهَر) بی، وه ک: ﴿فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۝۲۳﴾ الذاریات، یاخود (مُضْمَر) بی، وه ک: ﴿لَتَبْلُوَنَّكُمْ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ۝۱۸۱﴾ آل عمران، واته: سویند به خوا تاقی ده کرینه وه له سامانیشتانداو له خودی خویشتاندا.

پایه ی سییه می سویند خواردن: وه لای سویند یاخود سویند له سهر خوراوه (مُقَسَّم علیه) که.

به زوری وایه خوا ﴿وَمَا سَوَّاهَا﴾ وه لای سویند ده کان ده قرتیتی، له بهر ئه وه ی دیارو ئاشکرایه، بو وینه: که خوی پهروده دگار له سووره تی (النازعات) دا ده فهرمی: ﴿وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۝۱﴾ وَالنَّشِيطَاتِ تَشِيطًا ۝۲ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ۝۳ فَالتَّيَقَّنَاتِ سَبْقًا ۝۴

فَالْمَدِيرَاتِ أَمْرًا ۝۵، ديار نيه سویند له سەر خوراوه که چیه، به لام به سیاق و سه لیه ده زانری، یانی: ﴿لَتُبْعَنَّ ۝۷﴾ التغابن، به دنیایی زیندوو ده کرینه وه، ههروه ها له زۆر شویناندا، خوا وه لامی سوینده که ی قرتانده، بو ئه وه ی زیاتر له واتیه که هه لبگری.

برگهی چواره م: حیکمه ته کانی سویند خواردنه کانی خوا ۝۱۰:

حیکمه تی سویند خواردنه کانی خوا ۝۱۰ زۆرن، به لام ئیمه پینچ حیکمه تی سه ره کیان لی باس ده که یین:

۱- یه که م حیکمه ت که ئامانجی سه ره کیی سویند خواردنه، بریتیه له جه ختکردنه وه له و راستیه ی راده گیه نری و، دلیا کردنه وه ی لایه نی به رانه بر، خوی پهروه ردا گار سویند ده خوات بو ئه وه ی لایه نی به رانه بر دلیا بکاته وه، بو وینه خوا ۝۱۰ ده فهرمو ی: ﴿ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝۱ مَا أَنْتَ بِمَجْنُونٍ ۝۲﴾ القلم.

سویند به قه لهم و به وه ی ده ی نووسن، تو به هو ی چاکه ی پهروه ردا گار ته وه شی ت نی. لی ره دا دویندراو پیغه مبه ری خوی به ۝۱۰ له بهر ئه وه ی ناحه زه کانی تو مه تباریان ده کرد، که شی ته، یا خود جادووی لی کراوه و ده ستی لی وه شی تراوه.

۲- حیکمه تیکی دیکه ی سویند خواردن، پروونکردنه وه ی راستیه که که خه لکیک نکووولی لی ده کات، بو وینه: پوژی دوا یی، خوا ۝۱۰ له سووره تی (القیامة) دا ده فهرمو ی: ﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۝۱ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝۲﴾ القیامة، لی ره دا حیکمه تی سویند خواردن به پوژی قیامه ت، ئه وه بووه که ئه وان نکووولی یان کردوه له پوژی هه لسانه وه، خوا ۝۱۰ ده فهرمو ی: نه خیر (راست ناکه ن)، سویند ده خوم به پوژی هه لسانه وه، ههروه ها (راست ناکه ن) سویند ده خوم به نه فسی زۆر په خنه گر (له خو ی)، ئنجا پوژی هه لسانه وه که خواس سویندی پښ بخوات، مانای وایه پوژیکی مه زنه و راسته ودی، خوا دلیانی ده داته ئه و که سانه ی سوینده که یان بو ده خوات، له سه ره ئه وه.

۳- سَیِّهَم جارى وا ھەيە، خوا ﷻ سویند بە شَتِیک دەخوات، تاكو سەرنجى خەلك رابكىشى بۆ بايەخى ئەو شتە، بۆ وینە دەفەرموى: ﴿وَاللَّيْنِ وَالزَّيْنُونَ ۝۱﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿۲﴾ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿۳﴾ التین، واتە: سویند بە ھەنجیرو بە زەیتوون و، سویند كیوى سیناو، سویند بەم وڵاتە بە ھیمن و ئاساییشە (كە مەبەستى پى مەككەيە) واتە: خوا ﷻ سەرنجى خەلك پادەكىشى بۆ گرنگى ھەنجیرو زەیتوون و كیوى سیناو مەككە، یاخود: ئەو شوینەى ھەنجیرو زەیتوونى لى دەروین، كە شام و فەلەصطینەو، ئەو ھەش پاری ھەندىك لە زانایانە.

ھەروەھا خوا ﷻ لە سوورەتى (الذاریات) دا دەفەرموى: ﴿وَالذَّارِيَّتِ ذَرَوَا ۝۱﴾ فَالْحَمِلَتِ وَقْرًا ﴿۲﴾ فَالْجَرِيَّتِ يُسْرًا ﴿۳﴾ فَالْمَقْسَمَتِ أَمْرًا ﴿۴﴾ الذاریات، كە ئەو ھەم بۆ دلتیاكردنەو ھى لایەنى بەرانبەرە، ھەم بۆ سەرنجراكیشانى خەلكیشە بۆ گرنگى ئەو شتانەى خوا سویندى پى خواردوون: ﴿وَالذَّارِيَّتِ ذَرَوَا ۝۱﴾ سویند بەو بايانەى پادەمالن بە پاماشتن، ﴿فَالْحَمِلَتِ وَقْرًا ۝۲﴾ ئنجا سویند بەو بايانەى بارى قورس ھەلدەگرن، یاخود كەشتیەكان كە لە دەریادا بارى گران ھەلدەگرن، ﴿فَالْجَرِيَّتِ يُسْرًا ۝۳﴾ ئنجا سویند بەوانەى زۆر بە ئاسانى دەپۆن، كە ھەورەكانن، لە فەزادا دەپۆن، یاخود دیسان مەبەست پى كەشتیەكانن، ﴿فَالْمَقْسَمَتِ أَمْرًا ۝۴﴾ ھەروەھا سویند بەوانەى كاروبار دابەش دەكەن، كە مەبەست پى فریشتەكانن.

۴- جارى واش ھەيە خوا ﷻ سویند بە ھەندىك شت دەخوات، لەبەر ئەو ھى كەسانىك بوون شتە ماددىیەكانیان، نادیدە گرتوون، یان بە كەمیان تەماشاكردوون و زیدەپۆیان كردو، لە لایەنى رووحى و مەعنەوى دا، لەسەر حیسابى لایەنى ماددى و بەرھەست.

بۆ وینە: خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ۝۷۵﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿۷۶﴾ الواقعة، واتە: نەخیر راست ناكەن، سویند دەخۆم بە رى و شوینی ئەستێرەكان و، ئەگەر بشزانن ئەو ھى سویندىكى مەزنە، كەواتە: ئەو شتانەى خوا سویندىان پى دەخوات، چ رى و شوینی ئەستێرەكان بن، چ ئەستێرە:

﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ (۱) النجم، چ کیوی (طور) و... هتد: ﴿وَالطُّورِ﴾ (۱) وَكُنْتَ مَسْطُورٍ ﴿۲﴾ فِي رَقٍ مَّنْشُورٍ ﴿۲﴾ وَالْيَبْتِ الْمَعْمُورِ ﴿۴﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿۵﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿۶﴾ الطور، چ قه لهم و دیر: ﴿وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ (۱) القلم، به لئ ئه و شتانهی خوا سویندیان پئ ده خوات، که شته ماددییه کانن، بو به رپه رچدانه وهی ئه وانهیه که ئهم دنیاو واقعیه ماددییهی تئیدا ده ژین، نادیده یان گرتوون و زیده پژیان کردوه له پرووی پروو حیی و مه عنه وییه وهو، دنیاو لایه نی ماددی و واقعیان، وهك خهون و خه یال ته ماشا کردوه، که نه خیر وانیه، وهك ئیوه ده لئین، ئه وه تا خوا سویند ده خوات به ئه سئیره و مانگ و خوړو، سویند ده خوات به گهر دوون و، سویند ده خوات به ئاسمان و به زهوی.

۵- حیکمه تیکی دیکه ی سویند خواردنی خوا ئه وهیه، خوا ﷻ ده یه وی بو چوونی خه لکیک راست بکاته وه به رانه به به دروستکراوه کانی، که به پیچه وانهی ئه وانهی پیشیوه، ئه مان زیده پژیان کردوه، پئیان وابوو ئه و دروستکراوه ماددیانه هه ن و، له پشتیانه وه شتیکی دیکه نیه و دهستی به دیهینهر و خاوه ن په روه ردگار یک له و باره وه له کاردا نه بووه و نییه!

بو وینه: خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا﴾ (۱) وَالْقَمَرِ إِذَا لِلَّهَا ﴿۲﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ﴿۳﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿۴﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ﴿۵﴾ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ﴿۶﴾ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿۷﴾ الشمس، وهك ده بینین خوای به رزی مه زن لهم ئایه تانه دا یازده (۱۱) سویندان ده خوات:

۲، ۱: سویند به خوړ و به تیشکه که ی ﴿وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا﴾ .

۳: سویند به مانگ که به دوای خوړدا دئت ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا لِلَّهَا﴾ .

۴: سویند به رۆژگار که زهوی ده دره وشینته وه ﴿وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا﴾ .

۵: سویند به شهوگار که دایده پۆشی - واته: زهوی - ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا﴾ .

۷،۶: سویند به ئاسمان و به بنیاتنەرە کە ی - که خوایه - ﴿وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا﴾ .

۹،۸: سویند به زهوی و به پانراخەرە کە ی - که خوایه - ﴿وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا﴾ .

۱۱،۱۰: سویند به نهفس و به ریکخەرە کە ی ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ .

کهواته:

بزانن که خۆر و مانگ و رۆژ و شەو و ئاسمان و زهوی و نهفس، به دیهینەر و خاوەن مشوورخۆریکیان ههیه که خوا ی بهرز و وینهیه.

ههروهها دهشگونجی زۆر حیکمهتی دیکه له باره ی سویند خواردنهکانی خوا ی پهروهردگار هوه بخوینه روو.

برگه ی پینجه م و کو تایی: کو ی سویندهکانی خوا ﷻ له سه ره تایی سووره ته کاند، به پئی تیرامانی من ئهو سووره ته موباره کانه ی به سویند ده ست پینده کهن، ئه گهر هه یچیانم له بیر نه چووبن، بیست و سی (۲۳) سوورته ن و، به پئی ریز به ندیی موصحف ئه مانه ن:

۱- سوورته تی یه که م: سوورته تی (یس): ﴿يَس ۱﴾ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿۲﴾، [دوو پیتی] یاسین، سویند به قورئانی قسه زان و کار به جی، دوا یی ههر یه که سر وه لأمی سوینده که ش هاتوه: ﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۲﴾، واته: به دنیایی تو له په وانه کراوانی (ئهی موحه ممه د ﷺ)!

۲- سوورته تی دووهم: سوورته تی (الصافات)، که خوا ﷻ به سی سویندان دهستی پینده کات: ﴿وَالصَّفَّاتِ صَفًا ۱﴾ فَالْزَجَرَتِ زَجْرًا ۲ ﴿۲﴾ فَالْتَلَيَتِ ذِكْرًا ۳ ﴿۳﴾ إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿۴﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ الْمَشْرِقِ ﴿۵﴾، له ویشدا دیسان خوا سی شته سویند پیخوراوه کان هاتوون، به لأم سویند له سه ر خوراوه که ش ههر هاتوه، ده فهرمو ی: سویند به ریز بووه کان به ریز بوون، ﴿فَالْزَجَرَتِ زَجْرًا﴾، ههروهها ئه وانه ی تیه ده خوړن، به تیه خوړین، ﴿فَالْتَلَيَتِ ذِكْرًا﴾، ئنجا ئه وانه ی زیکر ده خویننه وه

یاخود زیکر باس ده‌کهن، که به پای زۆربه‌ی زۆری زانایان هه‌رسیکیان مه‌به‌ست پیتیان فریشته‌کانن، ئەو فریشتانه‌ی به‌ریز ده‌وه‌ستن و، ئەو فریشتانه‌ی شه‌یتانه‌کان ده‌رده‌کهن و، ئەو فریشتانه‌ی ئایه‌ته‌کانی خوا، (ذکر)ی خوا ده‌خویننه‌وه به‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ران دا، وه‌لامی سوینده‌که‌ش: ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ﴾، به‌دنیا‌یی په‌رستراوی تێوه‌یه‌ک په‌رستراوه، په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و روژه‌له‌ته‌کانه.

۳- سوورہ تی سییہم: سوورہ تی (ص)ہ، کہ بہ سویند دہست پیدہ کات: ﴿ص وَالْقُرْآنِ ذِی الذِّکْرِ﴾ ۱، بہ لام وہ لامی سویندہ کہ نہ ہاتوہ۔

صاد (بیټیکه) سویند به قورټانی خاوهن بیرکردنهوه، یان خاوهن په ندو ټاموژگاری.

۴- سوورەتی چوارەم: که به سویند دەست پێدەکات، سوورەتی (الزخرف) ە: ﴿حَم

۵- سوورپه تی پینجه م: سوورپه تی (الدخان): ﴿حَم ۱﴾ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلْمِیْنِ ﴿۲﴾ ﴿﴾
(حا) (میم) سویند به کتییی روژن، یان روونکه ره وه.

ٺه مانه هه موويان، واته: سووڙه ته ڪاٺي: (يس، ص، الزخرف، الدخان)، دوايي سووڙه تي (ق) پيش ڪه له دوايي ٺه وانه وه ڏي، له هه موويان دا سوڀند به ڦورٺان خوراوه.

۶- سووږه تی شه شه م: سووږه تی (ق) ٺه ویش دیسان به سویند ده ست پیده کات: ﴿ق﴾ وَالْقُرْءَانِ الْمَجِیدِ ﴿۱﴾.

قاف، سویند به قورٲانی خاوهن شکۆ، لهویش دیسان وهلامی سوینده که نه هاتوه به ئاشکرا، به لام له په رده دا هاتوه: ﴿قَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ (۲)، وهك: سویند به قورٲان، به قورٲانی خاوهن شکۆ، تۆ ره وانه کراوی، یاخود زیندوو ده کړنه وه.

۷- سوورەتی ھەوتەم: سوورەتی (الذاریات) ە، کە ئەویش بە سویند دەست پێدەکات: ﴿وَالذَّرِيَّتِ ذُرُؤًا ۝۱﴾ **فَالْحَمِلَتِ وَقْرًا ۝۲** **فَالْجَرِيَّتِ يُسْرًا ۝۳** **فَالْمَقْسَمَتِ أَمْرًا ۝۴** **إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ۝۵** **وَالَّذِينَ لَوْفِعُ ۝۶**، سویند بەو بایانە ی پامالەرن بە پاماشتن، ئنجا سویند بەو کەشتییانە ی باری قورس ھەلگرن، یاخود: بەو ھەورانە ی باری قورس ھەلگرن (کە بارانە و)، سویند بەو کەشتییانە ی بە ئارامی پۆیون (لە دەریادا)، (یاخود: سویند بە ھەورەکان) و، سویند بەوانە ی کاروبار دابەشکەرن (سویند بەو چوارانە) **﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ۝۵﴾** **﴿وَالَّذِينَ لَوْفِعُ ۝۶﴾**، ئەوێ بەلێنتان پێ دەدرێ راستەو، سزاو پاداشت دێ، دەرەدەکوێ و دەچەسپن.

۸- سوورەتی ھەشتەم: سوورەتی (الطور)، خوا دەفەرموێ: ﴿وَالطُّورِ ۝۱﴾ **﴿وَكُنْتُ مَسْطُورٍ ۝۲﴾** **﴿فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ ۝۳﴾** **﴿وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۝۴﴾** **﴿وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۝۵﴾** **﴿وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۝۶﴾** **﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوْفِعٌ ۝۷﴾** **﴿مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۝۸﴾**، لەوێشدا دیسان وەلامی ھەر پێنج سویندەکە، ھاتوێ سویند بە طور [ناوی کێو و چیا بە گشتی، یاخود چیا بە کێ تاییبەتە کە موسا عليه السلام لەسەری گفتوگۆی لە خزمەت خوا ی پەرورەدگارد کردوێ]، و بە کتییکی نووسراو (کە دەگونجێ مەبەست پێی تەورات بێ) لە پێستیکی نووسراو [یاخود: مەبەست پێی قورئانەو خوا ھەواڵیداوێ کە ئەو قورئانە] دەنووسرێتوێ لە پێست و چەرمدا] ئنجا سویند بە مالی ئاوەدان [کە (کەعبە)یە، یاخود مالیک لە ئاسمان و کەعبە ی فریشتەکانە] و سویند بە سەربانی بەرز کراوێ (کە ئاسمانە) و سویند بە دەریای پڕکراو، [یاخود: دەریای کلپە سەندوو]، سزاو ئازاری پەرورەدگارت دێ و، ھیچ بەر پەرچەدەرەوێشی نیە.

۹- سوورەتی نۆیەم: کە بە سویند دەست پێدەکات، سورەتی (النجم) ە: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱﴾ **﴿مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲﴾** **﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝۳﴾** **﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴﴾**، لەوێشدا دیسان سویند پێخوراو ھاتوێ، سویند لەسەر خویندراویش ھەر ھاتوێ، سویند بە ئەستێرە کاتیک ئاوا دەبێ، یاخود دەکوێ، **﴿مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ﴾**، ھاوێلەکەتان (کە موحمەد صلى الله عليه وسلم) نە پێی لێ تیکچووێ نە بێمراو بێ

ئاكامیش بووه، ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾، له ئاره زووشهوه قسه ناکات، ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾، به لکو (ئهو قورئانه) سرووشی خوايه بوی ده کری.

۱۰- سوورەتی دهیهه: سوورەتی (القلم) ۵: ﴿ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿۱﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿۲﴾﴾، واته: نوون، سویند به قه له م و بهوهی دهینووسن، تو (ئهی موحه ممه د!) به هوئی چاکه ی پهروه ردگارته وه شی ت نی.

۱۱- سوورەتی یازدهیهه: سوورەتی (القیامة) یه: ﴿لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿۱﴾ وَلَا أَقِيمُ بِالنَّفْسِ الْوَلَامَةِ ﴿۲﴾﴾، واته: نه خیر (وانیه) سویند ده خو م به روژی قیامهت، نه خیر (وانیه) سویند ده خو م، به نفسی په خنه له خوگر، وه لامی سوینده که ش نه هاتوه، به لام به سیاق و سه لیکه ده زانری، واته: ئیوه زیندوو ده کری نه وه و سزاو پاداشتتان له پیشه.

۱۲- سوورەتی دوازدیههه: سوورەتی (المزلات) ۵، که به پینج سویندان ده ست پیده کات: ﴿وَالْمُرْسَلَتِ عُرْفًا ﴿۱﴾ فَأَلْصَقَتْ عَصْفًا ﴿۲﴾ وَالنَّشْرِتِ نَشْرًا ﴿۳﴾ فَأَلْفَرَقَتْ فَرَقًا ﴿۴﴾ فَأَلْمَلَقَتِ ذِكْرًا ﴿۵﴾ عُدْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿۶﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَفْعٌ ﴿۷﴾﴾، لهویشدا دیسان وه لامی سوینده که هاتوه: ﴿وَالْمُرْسَلَتِ عُرْفًا ﴿۱﴾ فَأَلْصَقَتْ عَصْفًا﴾، رای زالتری زانایان ئه وهیه: که مه به ست پیی بایه کانه، ئهو بایانه ی ئیردراون به دوا ی یه کداو، به توندیی هه لده که ن، ئنجا: ﴿وَالنَّشْرِتِ نَشْرًا ﴿۳﴾ فَأَلْفَرَقَتْ فَرَقًا ﴿۴﴾ فَأَلْمَلَقَتِ ذِكْرًا ﴿۵﴾ عُدْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿۶﴾﴾، مه به ست پییان فریشته کانن که باله کانیان بلاو ده که نه وه و، هه ق و ناهه ق لیك جیا ده که نه وه، (ذکر) ی خوی پهروه ردگار فری ده دن و ده هاوین و، ده نیترن بو پیغه مبه ران، وه لامی سوینده که ش ئه وهیه: ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَفْعٌ﴾، ئه وهی به لیتان پین ده درئی دی و، پرو ده دات.

۱۳- سوورەتی سیزدهیهه: که به سویند ده ست پیده کات، سوورەتی (النازعات) ۵: ﴿وَالنَّازِعَاتِ غَرْفًا ﴿۱﴾ وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا ﴿۲﴾ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ﴿۳﴾ فَالسَّيَقَاتِ سَيْقًا ﴿۴﴾ فَأَلْمَدِرَاتِ أَمْرًا ﴿۵﴾﴾، ئه مانه ش پینج سویندن که ئیمه دوا یی به درژی قسه یان له سه ر ده که ی ن، دیسان ئه مانیش وه لامی سوینده کان دیار نیه، به لام به سیاق ده یزانین.

۱۴- سوورەتی چواردەھەم: سوورەتی (البروج) ۵: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝۱ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝۲﴾ **وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝۳ قِيلَ أَصْحَابُ الْأُخُودِ ۝۴**، ئەمانیش چوار سویندن دیسان وەلامی سویندەکە دیار نیه، بەلام بەسیاق و سەلیقە زانراوە.

۱۵- سوورەتی پازدەھەم: سوورەتی (الطارق) ۵: ﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝۱ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝۲﴾ **النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝۳ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝۴**، لێرەدا وەلامی دوو سویندەکە دیارە، سویند بە ئاسمان و بە طارق، ئەو ئەستێرەیی دی، **النَّجْمُ الثَّاقِبُ**، ئەستێرەیی کی کونکەرە (بە تیشکەکەیی در بە تاریکی دەدا) **إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ**، هیچ نەفسێک نیه، مەگەر پارێزەرێکی بە سەرەوێه.

۱۶- سوورەتی شازدەھەم: سوورەتی (الفجر) ۵: ﴿وَالْفَجْرِ ۝۱ وَلَيْلٍ عَشْرِ ۝۲ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝۳ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُّ ۝۴﴾ **هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۝۵**، ئەمانتش پینج سویندن و وەلامی سویندەکان دیار نیه، سویند بە بەرە بەیان و، سویند بە دە شەوێکان، (زۆربەیی زانایان دەلێن: دەشەوێکەیی مانگی (ذی الحجّة) ن کە شەوی کۆتاییان جەژنی قوربانە)، **وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ**، سویند بە جووت و بە تاك (جووتەکە هەموو دروستکراوانی خوان، تاکیش خوای پەروەردگارە)، **وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُّ**، سویند بە شەوگار کە دەپوا، **هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ**، ئایا لەو شتانەدا سویند خواردن هەیه، بۆ خاوەن عەقلان؟ (هەموو ئەوانە شایستەن سویندیان پێ بخوری؟).

۱۷- سوورەتی حەفدەھەم: سوورەتی (البلد) ۵: ﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝۱ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝۲﴾، واتە: وانیه (وەک ئێوە دەلێن) سویند دەخۆم بەم ولاتە، لە حالیکدا تۆ نیشته جێی لەم ولاتەدا، **وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ۝۳**، هەرەها سویند بە هەر دایک و بابێک و بە هەر پۆلەییەک، **لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝۴**، (ئەو وەلامی سویندەکەیه) بە دنیایی مروڤمان لە رەنج و نارهەتییدا خولقاندووە، (ژایانی مروڤ هەمووی بریتیه لە رەنج و زەحمەت و هەولدان و تیکۆشان، یاخود دروست بوونی مروڤ بە قورسی و زەحمەت هاتووە بە قونای جۆراو جۆردا تێپەریوە).

۱۸- سوورەتی ھەژدە یەم: کە بە سویند دەستی پیکردو، سوورەتی (الشمس) ە:
 ﴿وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ۝ (۱) وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ۝ (۲) وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ۝ (۳) وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا ۝ (۴)
 وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا ۝ (۵) وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَاهَا ۝ (۶) وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝ (۷) فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝ (۸)
 قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝ (۹) وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝ (۱۰)﴾، ئەمانیش یازدە سویندن و
 دوو ئایەتی (۹ و ۱۰) ش وەلامی سویندە کەن و، ئەمە تاکە سوورەتیکە یازدە سویندی
 تیدا خوراون، خوای پەرەردگار سویند دەخوا بە یازدە شتان، وەلامی سویندە کەش
 ئەو ەو یە: ئەو کەسە ی خۆی پاک و چاک دەکات، سەر فرازەو، ئەو کەسە ی خۆی لە بن
 چلکی گوناھان دا پەنھان دەکات، پەشیمان و بەدبەخت و بێمرا دە.

۱۹- سوورەتی نۆزدە یەم: کە بە سویند دەست پیدە کات، سوورەتی (اللیل) ە:
 ﴿إِذَا يَغْشَىٰ ۝ (۱) وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝ (۲) وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝ (۳) إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ۝ (۴)﴾، ئەوانش
 سۆ سویندن، وەلامی سویندە کانی ش ئەو ەو یە: ﴿إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ﴾، تیکۆشان و ھەو لە کانی
 ئیو ە جوړاو جوړن.

۲۰- سوورەتی بیستەم: کە بە سویند دەست پیدە کات، سوورەتی (الضحی) یە: ﴿وَالضُّحَىٰ ۝ (۱)
 وَاللَّيْلُ إِذَا سَجَىٰ ۝ (۲) مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۝ (۳)﴾، سویند بە چیشتنەنگاوو سویند بە
 شەوگار، کە بە تاریکییە کە ی دادەپۆشی، ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ﴾، ئەو ەش وەلامی
 سویندە کە یە، پەرەردگار ت نە وازی لە تۆ ھیناوە ەو نە لیشت توور ە یە، بە پیچەوانە ی
 ئەو ەو ە کە کافر ە کان بانگە شە یان دە کرد.

۲۱- سوورەتی بیست و یە کەم: کە بە سویند دەست پیدە کات، سوورەتی (التین) ە:
 ﴿وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ ۝ (۱) وَطُورِ سِينِينَ ۝ (۲) وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝ (۳) لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي
 أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ (۴)﴾، خوا سویند دەخوات بە چوار شتان: ﴿وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ ۝ (۱) وَطُورِ
 سِينِينَ ۝ (۲) وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾، سویند بە ھەنجیرو، بە زەیتوون و، سویند بە طووری
 سینا (کتیوی دەشتی سینا) و، سویند بەم ولاتە پر ھیمن و ئاساییشە (کە مەبەست
 پێی مە ککەو دەورووبەر یە تی)، ئنجا وەلامی سویندە کەش ھاتو ە: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ

فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿۱﴾، بەراستی مروڤمان لە باشتەین پیکهاتەیی ماددی و مەعنەویی دا هیناوەتە دی.

۲۲- سوورەتی بیست و دووهم: که بە سویند دەست پیدەکات، سوورەتی (العادیات) ۵: ﴿وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ﴿۱﴾ فَالْمُورِيَتِ قَدْحًا ﴿۲﴾ فَالْمُغِيرَتِ صُبْحًا ﴿۳﴾ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿۴﴾ فَوْسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿۵﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿۶﴾﴾، ٲایەتی شەشەمیش وەلامی سویندەکەیه، خوای میهرەبان سویند دەخوات بەو ئەسپانەیی بە خیرایی دەپۆن و سیفەتەکانی دیکەشیان باس دەکات، دواپی دەفەرموئ: بەدنیایی مروڤ بەرانبەر بە پەرورەدگاری بێخێرە.

۲۳- سوورەتی بیست و سێهەم و کوٲایی: که بە سویند دەست پیدەکات، سوورەتی (عصر) ۵: ﴿وَالْعَصْرِ ﴿۱﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿۲﴾﴾، واتە: سویند بە (عصر)، نوێژی ئیوارە، یان پۆژگار بە گشتیی، بە دنیایی مروڤ لە زیانباری دایە، واتە: مروڤێک که دەستی هیدایەتی خوای بەبەزەیی نەگەییٲٲ، دواپی بە چوار مەرجان ئەو مروڤانەیی تووشی زیانباری نابن، جیایان دەکاتەو، که بریتین لە: ئیمان و، کردەوێ باش و، یەکدیی راسپاردن بە هەق و، یەکدیی راسپاردن بە خوٲراگری.

ئەو بیست و سێ سوورەتە لە قورئاندا، بە سویند دەست پیدەکەن.

بەلام وێرایی ئەووە چەند سویندیکیش لە نیو سوورەتەکان دا هاتوون، بۆ وێنە:

۱- سوورەتی (الواقعة): ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ﴿۷۵﴾﴾.

۲- هەرەوھا لە پێش ئەودا سوورەتی (الذاریات): ﴿فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مَثَلٍ ﴿۱۸﴾ مَا أَنتُمْ بِنَاطِقُونَ ﴿۱۹﴾﴾.

۳- هەرەوھا لە سوورەتی (التکویر) لە نیووە راستەکەیدا: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالْخَاسِ ﴿۱۵﴾ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿۱۶﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ﴿۱۷﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿۱۸﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۱۹﴾﴾.

٤- هەروەها لە سوورەتی (المعارج) دا: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ﴾ (٤٠).

هەروەها لە سوورەتی (الإنشقاق) دا: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالسَّفَقِ﴾ (١٦) **وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ﴾ (١٧) وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ﴾ (١٨) لَتَرَكِبَنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾ (١٩)،** هەلبەتە لە شوێنی دیکەشدا دیسان سویند هەر خوراوان لە نیو سوورەتەکان دا، بەلام تەنیا ئەو بیست و سێ سوورەتە بە سویندەکان دەستیان پیکردووە.

رێکەڵاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە تۆرە کۆمەڵایەتییەکان لەگەڵمان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتالی

رێکەڵاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

QR codes for social media and website

رێکەڵاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

مانای گشتیی نایه ته کان

سه ره تا خوا ﷻ ده فره موئ: ﴿سَمِيعٌ رَّحِيمٌ﴾

به ناوی خوا ی به به زهیی به خشنده، واته:

ده ستی کردنم به ناوی خوا یه، که نه وهش مه بهستی نه وه یه:

۱ - ئەم کاره ته نیا بو خوا ده کهم.

۲ - ئەم کاره به پی شه رع ی خوا ده کهم.

۳ - ئەم کاره به تواناو یارمه تی خوا بالاده ست ده کهم.

۴ - ئەم کاره بو هیئانه دی ره زامه ندیی خوا نه نجام ده ده م.

تجنا خوا ده فره موئ: ﴿وَالنَّازِعَاتِ غَرَقًا﴾ ۱ ﴿وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا﴾ ۲ ﴿وَالسَّيِّحَاتِ سَبَّحًا﴾ ۳ ﴿وَالسَّيِّحَاتِ سَبَّحًا﴾ ۴ ﴿فَالْمُدْرَاتِ أَمْرًا﴾ ۵ ﴿لِيرْهَدَا﴾ ۶ ﴿وَالسَّيِّحَاتِ سَبَّحًا﴾ ۷
ده خوات، زانایان له و باره وه زور مشت و مریان کردوه، که ئایا مه به ست له و
پینج سویندانه چی و چیه؟ ئایا هر یه ک شته، یا خود چهن د شتی که؟ که
دوایی ئیمه له مه سه له گرنگه کاند، زیاتر تیشکی ده خه ینه سه ر.

به لام ئیستا هر به کورتیی ده لئین: زور به ی زانایان ده لئین: ﴿وَالنَّازِعَاتِ غَرَقًا﴾، واته: سویند به فریشته ده رکیشه ره کانی پرووحی بی پروا و تاوانباران به
توندیی، چونکه وشه ی: (نَزْع)، به مانای پاکیشانی شتی که له شوینی خو یه وه،
وشه ی: ﴿غَرَقًا﴾ ش بو خسته پرووی نه وه یه، که نه و پاکیشانه گه یشتوته کو تایی،
یانی: (مُغْرِقِينَ فِي النَّزْع)، گه یونه کو تایی و زور به توندیی رایانکی شاون، که واته:
مه به ست نه و فریشتانه ن، یان نه و کو مه له فریشتانه ن که پرووحی مروقه کان به
تایبه ت مروقه تاوانبارو بی پروایه کان، به توندیی راده کی شن.

﴿وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا﴾، وهك چۆن (نَزَعَ) يانی: (جَذَبَ)، رای كیشا، (نَشْط) یش هەر به مانای وهرگرتن دى، به لām (نَشْط) بریتیه له وهرگرتنى شتیک به سووكی، یان به ئاسانی، (أَنْشُوطةً)، به گریهك دهگوترى، به ئاسانی بكریتهوه، كهواته: ﴿وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا﴾، یانی: سویند بهو فریشتانهی پرووحی ههندیك له مروّقه كان، كه مروّقه پرواداره چاكه كاره كانن، به ئاسانی وهرده گرن و به ئهسپایی به دهستیانهوه دین.

﴿وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا﴾، سویند بهو فریشتانهی به مهله كردن (له ههوادا) مهله دهكهن، چونكه (السَّيْحُ: الْمُرَّ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ فِي الْهَوَاءِ)، (سَبْحُ): پۆشتنى خیرایه له ئاوداو له ههوادا، فریشته كانیش كه خوای پهروهردگار له ئاسمانهوه دهیاننیری بۆ سهر زهوى، بۆ ئه نجامدانى ئهو كارانهی په یوه ندىيان به مروّقه كانهوه ههیه، بیگومان ههم به بهرگه ههوادا، ههم پيش بهرگه ههوا، بهو فهزا فراوانه دا كه ههر خوا دهزانى، ماوه كه ی چهنده، دهیبرن، ئنجا دهگه نه سهر زهوى.

كهواته: سویند بهوانه ی به خیرایی ده پۆن، خیراییه كى سهر سووپهینه ر.

﴿فَالْمُدْرَاتِ أَمْرًا﴾، سویند به فریشته به پیشكه وتوووه كان به پیشكه وتنهوه (سَابِقُ)، كه سیكه پيش كه سیك كه وتبیتهوه له پۆشتندا، فریشته كانیش پیشبهركه دهكهن، یان خیرایی دهكهن، لیره دا مه به ست له پیشبهركه كردن خیرایی كردنه و كه سیك له گه ل كه سیكدا پیشبهركه بكات، دهیه وى هه موو تینی خو ی تیبكات و به خیرایی پروات.

﴿فَالْمُدْرَاتِ أَمْرًا﴾، سویند بهو فریشتانهی كاروبار به پۆه ده بهن و سهر په رشتی كاره كان دهكهن، (أَمْرًا) به نه ناسراو (نَكْرَة) هاتوه، واته: ئهو كارانه ی وه سف ناكړن، یاخود مه به ست پنی زۆرییه، یانی: ئهو كاره زۆرانه ی نایه نه ئه ژمار.

ئنجا وهك دواى باسى دهكهن، ههندیك له زانا یانىش مانای دیکه یان لهو سویندانه داوه تهوه:

أ- هەندیکان گوتوویانە: مەبەست پێیان ئەستێرەو خرۆکەکانن.

ب- هەندیک گوتوویانە: مەبەست پێیان ڕووحەکانن.

ج- هەندیک گوتوویانە: مەبەست پێیان ئەسپی موحامیدو جەنگاوەرەکانن.

د- هەندیک گوتوویانە: مەبەست پێیان ئەو کەوانانەن کە رایانکیشاو، تیریان پێ ھاویشتوون ... هتد.

بەلام مانایەك كە زیاتر بە عەقڵ و دڵەو دەنووسى و، لەگەڵ سیاقى ئایەتەکانیش دا دەگونجى و، ئەوەش دىنى كە خواى پەرورەدگار سویندى پى بخوات و، بۆ ھەموو مەرقەکانیش بشى بە درێژایى كات و بە پانایى زەمین، ئەوەیە كە مەبەست پێیان فریشتەکانن، چونكە ئەگەر كەوان بى، پۆژگارى تیرو كەوان بەسەرچوو، كاتى خۆى كەوانیان پاكیشتاوە و تیرەكەیان پى ھاویشتووە، ھەرۆھە پۆژگارى ئەسپیش تێپەریوە، خواى پەرورەدگاریش نەك تەنیا لێرە بەلكو لە چەند شوێنێكى دیکەش دا بۆ وینە: لە سەرەتای سوورەتى (الصفات)دا، ھەر سویندى خواردووە بە فریشتەكان، كە كاروبارى گەردوونى پى سپاردوون، وەلامى سویندەكەش لێرەدا دیار نیە، بەلام دەزانین كە مەبەست پى ئەوەیە: سویند بەو فریشتانەى ئەو كارانە ئەنجام دەدەن، ئیوە زیندوو دەكرێنەووەو سزاو پاداشت چاوەرێتان دەكات، بە چى دەزانین؟ بەو دەزانین كە ئەم سوورەتە ھەمووى وەك لە پێناسەكەیدا گوتمان: چواردە ئایەتى سەرەتای، ھەرۆھە سێزدە ئایەتى كۆتایى ھەموویان لە بارەى پۆژى دواپیەو، ئنجا بەسەرھاتى مووساش عليه السلام، لە دوازدە ئایەتدا و، دواى ھەندیک لە دیاردە سەرنجراکێشەکانى گەردوون لە ھەوت ئایەتدا نیاوخن کراون، ئەوانیش دەكەنە نۆزدە ئایەت، بەلام لە راستییدا ئەوێ ئامانجى سەرەکییە لەم سوورەتەدا، باسى پۆژى دواپیە.

ئنجا خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ﴾، ئەو پۆژى لەرزینەووەكە دەلەرزیتەو، یاخود ئەو پۆژى زەوى دەلەرزیتەو، ﴿الرَّاجِفَةُ﴾، دەگونجى

مہ بہ ست پیّی خودی لہرزینہ وہ کہ بیّ، کہ لہ دواۓ فووی یہ کہم بہ کہرانا دا دیتہ دی، دہ شگونجیّ مہ بہ ست پیّی زہوی بیّ، ئەو زہویہ ی لہ ئەنجامی فوو کردن بہ کہرانا دا، بو جاری یہ کہم دہ ہه ژۆ و دہ لہرزیتہ وہ.

﴿تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ﴾، شوینکە وتووہ کہ بہ دواۓ دادیّ، شوینکە وتووہ کہ (الرّادِفَةُ) مہ بہ ست پیّی فووی دووہ مہ، لہ ئەنجامی فووی دووہ میش دا ئاسمانە کان و زہوی جاریکی دیکہ دہ لہرز، بو جاری یہ کہم ئاخیر زہمان پەیدادە بیّ و، بو جاری دووہم قیامت و زیندوو کرانہ وہ و ہه لسیژانہ وہ پەیدادە بیّ، دہ شگونجیّ مہ بہ ست لہ: (الرّادِفَةُ) ہەر خودی ئەو دہنگە گہورہ یہ بیّ، کہ لہ ئەنجامی فوو کردن بہ کہرەنادا دہ بیّ، واتہ: فووی یہ کہم دہ کریّ و، فووی دووہ می بہ دوا دی.

﴿قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ﴾، دلانیک لہو پوژدەدا پرتس و لہرزو، ہه راسان، ئوقرہ یان لیّ ہه لگیراوه.

﴿أَبْصَرُهَا خَشِيعَةً﴾، چاوہ کانیاں ترس و بیمان لیّ دہباری، چاوہ کان مات و حەیرانن.

﴿يَقُولُونَ أَيْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ﴾، دہ لّین: ئایا ئیمہ دہ گیردیرینہ وہ بو حالہ تی پیشیمان، ﴿لَمَرْدُودُونَ﴾، یانی: (مُرْجَعُونَ)، ئایا ئیمہ دہ گیردیرینہ وہ؟ ﴿فِي الْحَافِرَةِ﴾، ئەمہ تەعبیریکی لہ زمانی عہرەبییدا: (رَجَعَ فِي حَافِرَتِهِ، رَجَعَ فِي الْحَافِرَةِ)، گہرایہ وہ بو حالہ تی پیشووی، مہ بہ ستیان پیّی ئەوہ یہ: ئایا ئیمہ دواۓ ئەوہ ی دہ مرین، جاریکی دیکہ دہ هێرینہ وہ بو ژیان، (ژیانیکی دیکہ کہ لہ پوژی دوا ییادیہ)؟ ﴿أَيْنَا﴾، خویندراویشە تہوہ: (إِنَّا لَمَرْدُودُونَ)، پرسیار کردنە کەش پرسیار لی کردنی نکوولیکی کرانہ و پەخنە گرانہ یہ، ئەگەر خویندە نہ وہ ی: (إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ) ش بیّ بہ شیوہ ی پرسیار کردنە، ئایا ئیمہ دہ گیردیرینہ وہ بو حالہ تی پیشیمان و دواۓ ئەوہ ی مردین، جاریکی دیکہ، دہ خرینہ وہ نیو ژیانیکی

دیکه؟ ﴿أَذَا كُنَّا عَظْمًا نَّخْرَةً﴾، ئایا دواى ئەوێ بووین بە ئیسقانی پرتوو کاوو رزیو؟ یانی: ئەوێ شتیکی زۆر دوورەو هەرگیز ناگونجی شتی وا رووبدات.

﴿قَالُوا تِلْكَ إِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ﴾، گوئیان: کەواتە: ئەوێ گەرانەوێهەکی زۆر زیانبارانە، واتە: گەرانەوێهە کە ئیمە زۆر زیانی لێ دەکەین، ئەگەر وابێ، هەلبەتە لێرەدا مەبەستیان پێی ئەوێ نەبوو، بروایان بەو گەرانەوێهە هەبی، ئنجا ئەو زیانەش هەبی کە لەو گەرانەوێهە دەیکەن، بەلکو ئەوێ جوړیک بوو لە توانجەدان و گالته پیکردن، خواى پەرەوێردگاریش لەوە لایماندا دەفەرموێ: ﴿فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ﴾، ئەوێ زیندوو کرانەوێهەو لێسراوەوێهەو هاتنی قیامەتە، تەنیا یەك تێوێخوێنە، ﴿زَجْرَةٌ﴾، بەمانای یەك جار تێوێخوێن دێ، کە بریتیه لە فەرمانکردن و رێگریکردن لە کەسێک بە تووێهێ، بە کوردیی دەئێن: تێوێخوێن، یانی: یەك تێوێخوێنە، ﴿فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾، ئنجا هەموویان دەکەونە گوێرەپانیکی تەخت و فراوان و سپییهو (السَّاهِرَةِ) واتە: زەوێهەکی سپیی و ساف، واتە: دەکەونە ئێو مەیدانی مەحشەر، دواى لەو بارەوێ دوو فەرماشتی پێغەمبەری خوا دێن، کە دەفەرموێ: ئەوێ شوێنەى مەرۆقەکانی لەسەر کۆدەکرێنەوێهەو، سزاو پاداشتی لەسەر دیاریی دەکری لە ئێو مەرۆقەکاندا، دەشتیکە وەك نایکی سپیی وایە، بێ گری و گرفت و، مەرۆق لەو سەری تاكو ئەو سەری دەتوانی ببینی^(۱)، واتە: مەرۆق شێوێ پیکهاتەى ئیستای نامینی، چونکە ئیستا بەس تاكو ماوێهەکی دیارییکراو دەبینی، بەلام هەموو ئەو مەرۆقەنەى خوا دروستی کردوون، هەر وەها جندیش، لە مەیدانییدا کۆدەکرێنەوێهەو مەرۆقیك لەو سەری تاكو ئەو سەری هەموویان بتوانی ببینی، مانای وایە پیکهاتەى مەرۆق جوړیکى دیکە، هەم ئەو گوێرەپانەش کە خەلکی لێ کۆدەکرێتەوێهە، شتیکی دیکە، جگە لە ئەم زەوێهەى ئیمە، ئەو زەوێهەى ئیمە خەو بازنەییەو،

(۱) پروانە: بڕگەى (۱۴) لە مەسەلەى یەكەم.

ئەگەر مەیدانیک ھەبى بە ھەموو زەوى دا بىلاو بىتەو، مەيدانەكە وەك تۆپى لى دى، كەواتە: ھەندىكى ديار دەبى و زۆربەى ديار نابى.

ئىنا خوا ﷺ دىتە سەر باسى پووداوى مووسا ﷺ، پەوانەكرانى بۆ لاي فیرعەون، ئەو بەسەرھاتەى مووسا كە دوازە ئايەت دەگریتەو، ئايەتەكانى: (۱۵ - ۲۶) و، خوا ﷺ تىكھەلكىشى دەكات لەگەل ئەو باس و خواسەدا، واتە: ئیو، كە بپروا ناھىنن بە پۆزى دواى ئەى بپروایەكان و، گالتەى پیدەكەن و، بە سەر سوورمانەو، باسى دەكەن، دەبووایە پەند وەر بگرن لە فیرعەون كە كاتى خۆى مووساشمان نارد بۆ لاي فیرعەون و، زۆر ئامۆزگارى كىردو، زۆر بە نەرمى دواندى، بەلام بە قسەى نەكردو، سەرەنجام تووشى سزاو جەزەبە بوو و سەرى بە فەتارەت چوو، ئیو، لە حالىك دا كە موخەممەد مان ﷺ وەك دوا پەيامبەر و پەوانەكراوى خۆمان نارد بۆ لاي ئیو، كە لى بەھرەمەند بن و، ئەو ھۆشدارییەى پىتان دەداو، ئەو ترساندنەى پىتان دەترسىنى، بە جیددى وەرى بگرن، دەرس و پەند و عیبەت لە فیرعەون وەر بگرن و لە جگەلە فیرعەون وەر بگرن، كە گوئى بۆ مووسا نەگرت و، سەرەنجام تووشى سزاى خواى دادگەر بوو، لە دنیاو لە دواپۆژدا، دەفەرموئى:

﴿ هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴾، (ئەى موخەممەد!) ئایا بەسەرھاتى مووسا قسەو باسى مووسا بۆ ھاتو، (پىت گەشتو)؟ لیرەدا خوا زۆر بە كورتى باسى بەسەرھاتى مووسا دەكات، لە میانى ئەو دوزادە ئايەتەدا، بەلام لە سوورەتەكانى دىكەدا بە تايەتى: (الأعراف وطه والشعراء والقصص) دا كە پىشتەر ھەموو یاغمان تەفسیر كىردو، ستایش بۆ خوا، خواى پەرورەدگار بەدریژى باسى بەسەرھاتى مووسا و فیرعەونى كىردو، بۆیە لیرەدا بە كورتى و گوشراوى زیاتر شوئى مەبەست باس دەكات، كە ئەو سەرەنجامەى فیرعەون تووشى بوو، لەبەر ئەو، گوئى نەگرت بۆ پەيامەكەى مووسا، ﴿إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾، كاتىك پەرورەدگارى بانگى كىرد لە دۆلى طواى پاكراو، لە سوورەتى

(طه) شدا، دةفەرموئ: ﴿إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾، بەدئایى (ئەى مووسا!) تۆ لە دۆلى بە پاکگیراو و خاویئکراوہ دای کە ناوی (طوی)یە، خواى پەرورەدگار بانگی کرد: ﴿أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ﴾، برۆ بۆ لای فیرعەون، چونکە ئەو یاخی بوو، (طَغِيَان): بریتىە لە: (تَجَاوَزَ الْحَدَّ فِي الْعُصْيَانِ)، سنوور بەزاندن لە سەرپىچى کردندا ﴿فَقُلْ هَلْ لَّكَ إِلَهٌ إِلَّا أَن تَزُكَّ﴾، پىی بلى: ئایا ئارەزووت نىە خووت پاک و چاک بکەى! ﴿هَلْ لَّكَ﴾، تەعبیریکی عەرەبییە بەکاردهیئى بۆ دواندن بەو پەرى لوتف و میهرەبانىیەو، یانى: (هَلْ لَّكَ رَغْبَةٌ إِلَىٰ أَنْ تَزُكَّ)، ئایا ئارەزووت هەیه پاک و چاک بى؟ یان (هَلْ لَّكَ الْإِسْتِعْدَادُ إِلَىٰ أَنْ تَزُكَّ)، ئایا ئامادەى خووت چاک و پاک بکەى؟ ﴿وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتُخْشَىٰ﴾، بەرەو پەرورەدگاریشت رینماییت بکەم و سام و هەییەتى خوا بچیتە دلت؟ پىشى مووسا عليه السلام بۆى پىشنیار دەکات، کە خووى پاک و چاک بکات، دواى پىی دةفەرموئ: ئایا رینماییت بکەم بەرەو پەرورەدگارت، بۆ ئەوہى ترس و سام و هەییەتى پەرورەدگارت بچیتە دلت؟ چونکە لە راستییدا هیدایەتى خوا تەنیا دەچیتە دل و دەروونیکەوہ پالفتە کرابى، پاک و چاک کرابى، هەرورەک چۆن کەسێک بىهوئى تۆوێک لە زەوى دا بوەشیئى، پىشى ئەو زەویيە دەکێلێ و هەلیدەوێژێرى و ئامادە دەکات، هەرورەها کەسێک بىهوئى رەزێک، باخێک لە زەویيەک دا بنیژى، پىشى دەبى هەلیبوژێرى و پاکى بکاتەوہو ئامادەى بکات، بەلام بەو هەموو پىس و پۆخەلییەوہ، کە فیرعەون هەیهتى ئەگەر خووى پاک و چاک نەکات، نەمامى، ئیمان لە دلیدا نانێژرى و، تۆى برەواو تەقوا، لە زەوى دلیدا سەوز نابى!

﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْكَ الْكُتُبَ﴾، ئنجا نیشانە هەرە گەرەکەى پىشان دا، نیشانە هەرە گەرەکەى مووسا عليه السلام گۆچانەکەى بوو، هەرورەها دەستیشى بوو، هەندیکیش دەلێن کووى ئەو نۆ نیشانەیه بوون کە خوا پىی داو، وەک دةفەرموئ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ (۱۰۱) (الإسراء)، کە ئەمە هەم لە سوورەتى (النمل) دا هاتو، هەم لە سوورەتى (الإسراء)یش دا: نۆ نیشانەمان بە مووسا داوون،

واته: نوۆ به لگه، که هەر کامیکیان به تهنیا بایی ئیسپاتکردنی دهعوای مووسای دهکرد، به لام لیڤه دا که دهفه رموی: ﴿فَارَبُّهُ آيَةُ الْكُبْرَى﴾، نیشانه ههره گه وره که ی پێشاندا، یان له بهر ئه وه یه که نوۆ نیشانه کان و به لگه کان به یه که به لگه و نیشانه دانراون، یا خود مه به ست له نیشانه ههره گه وره که، به س گوچانه که یه تی که فری ده دا، ده بوو به هه زیو ئه ژدیها یه کی گه وره، ﴿فَكَذَّبَ وَعَصَى﴾، به (ف) ی به دوا داها تن (تعقیب) هیناویه تی، ﴿فَكَذَّبَ﴾، واته: یه کسه ر دوای ئه وه ی مووسا ئه و نیشانه ههره گه وره یه ی پێشاندا، فیرعه ون به درۆی دانا، یانی: مووسای به درۆ دانا، نیشانه که ی خوای به درۆی دانا، په یامی خوای به درۆی دانا، هه مووی ده گرێته وه، ﴿وَعَصَى﴾، هه روه ها سه ریچی کرد، واته: سه ریچی له مووسا کرد، که به ده م بانگه وازه که یه وه بچی، سه ریچی له فه رمایشتی خوا کرد، سه ریچی له خوای په روه ردا گار کرد، هه موویان ده گرێته وه، بۆیه هه ر کام له: ﴿فَكَذَّبَ﴾ و ﴿وَعَصَى﴾، به رکاره که یان قرتیخوا وه، تا کو زیاتر له واتیه که هه لگرن، ﴿ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَى﴾، دوایی هه ر به و به وه نده ش وازی نه هینا، که به درۆی دانا و سه ریچی کرد، به لکو پشتی هه لکردو پۆی و هه ولشی داو ده ستی به تیکۆشان و خه بات کرد له دژی مووسا عليه السلام، ﴿فَحَشَرَ فَنَادَى﴾، ﴿فَحَشَرَ﴾، دیسان به رکاره که ی قرتیخوا وه، واته: کو ی کرده وه، به دلنیا یی خه لکی کو کردۆته وه، هه ندیک له پوونکه ره وان گو توویانه: (فَحَشَرَ السَّحَرَةُ)، جادوو گه ره کانی کو کردنه وه، چونکه له سووره تی (الشعراء) دا ده فه رموی: ﴿قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأُبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ ﴿٣٦﴾ يٰٓأَتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾، گو تیان: خو ی و براهه که ی دوا بخه و به شاراندا چارچییان بنیره، هه ر جوړه جادوو گه ریکی شاره زو زانات بو بێن.

ئنجا ئه وه ی ئه و ی دیاره باسی ئه وه یه که کو که ره وانی جادوو گه ره کانیان نار دوون، به لام لیڤه به دلنیا یی مه به ست پیی جادوو گه ره کان نیه، چونکه لیڤه دا فیرعه ون ده لی: ﴿فَحَشَرَ فَنَادَى﴾ ﴿٣٢﴾، کو ی کرده وه و بانگی کرد، واته:

خەلکە کە ی کۆ کردەو، جە ماوەری میسری کۆ کردەو، بانگی کرد، ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ﴾ گوتی: من پەرەردگاری ھەرە بەرزترینتانم، ئاشکرایە مەبەستی پێ خەلکی میسر بوو بە گشتیی، واتە: ئە ی خەلک و جە ماوەر! من پەرەردگاری ھەرە بەرزتانم.

﴿فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ﴾، ئنجا خوا سزای تەمییکەرانی دواڕۆژو یە کەم (دنیا) ی دا، (أَخَذَ) بریتیە لە گرتن، بەلام لیڕەدا خوازاو تەو بو سزادان، یانی: (فَعَاقَبَهُمُ اللَّهُ عِقَابَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ)، خوا سزای دواڕۆژو دنیای دا، بوچی سزای دواڕۆژ پێشخراو؟ چونکە سزای دواڕۆژ سزای پێ بە پێستە، بو بیپروایان، بەلام سزای دنیا کەم و زوو تێپەرە.

﴿نَكَالَ﴾ یش بریتیە لە: (العُقُوبَةُ الْمُنْكَالَةُ)، سزایەکی تەمییکەر، سەلمێنەرەو، (العُقُوبَةُ الَّتِي يَنْكُلُ بِهَا غَيْرُهُ)، ئەو سزایە بە سەر کە سێکدا دەدری، بەلام جگە لە ئەوی پێ دەسەلمێتەو دەپرینگێتەو تەمبێ دەبی، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى﴾، بەراستی لەو دا پەندێکی گەورەو مەزن ھەیە، بو کە سێک سام و ھەییەتی ھەبی بەرانبەر بە خوا ﷻ.

ئنجا خوا ﷻ دوا ئەو ئاماژە کورتە، بە بەسەرھاتی مووسا و فیرعەون، کە شیاوی ئەو ھە پەندو عیپرەتی لی وەرگیری، چ بو بیپروایەکانی پۆژگاری پێغەمبەری کووتایی ﷺ، چ بو ھی ھەموو چاخ و سەردەمەکان، وە ک عادت قورئان بە زۆری وایە، کە سەرنجی مرووف رادەکیشتی بو میژوو، دوا یی بو گەردوون و دەورووبەر، یان جاری وایە سەرنجی بو گەردوون و دەورووبەر رادەکیشتی دوا یی بو میژوو، وە ک لە سوورەتی (ق) دا واهاتو: پێشتی خوا سەرنجیان رادەکیشتی بو ئاسمان و زەوی و دابارینی ئاو و، ئەو دانەوێلانەو رەزو باخانە ی پێی دەپوین، دوا یی سەرنجیان رادەکیشتی بو میژوو، لیڕەش دا بە پێچەوانەو: پێشتی سەرنجی بو میژوو پاکیشان، دوا یی سەرنجیان رادەکیشتی بو گەردوون، چونکە لە راستیدا

هه م کتیبی میژوو، کتیبیکه زۆر دهرس و په ندو عیبه تی لیوه درده گیرین، هه م کتیبی گهر دوونیش ته گهر مروؤف تیوه ی پامینن، زۆر دهرس و په ندو عیبه تی تیدا ده خویننیه وه، ﴿أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ﴾، ئایا دروستکردنی ئیوه قورسترو زه همه تتره یا خود هی ئاسمان، وهك چهند جاریکی دیکه ش باسمان کردوه، وشه ی ئاسمان؟ ته گهر به تهنن بئ (سماء) یا خود به کو بئ ﴿سَمَوَاتٍ﴾، یان به وشه ی هه وت ئاسمانه کان ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، هه موویان مه به ست پیان گهر دوونه، یانی: کو ی دروستکراوی خوا ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، زه ویش که باس ده کری له به رانه ریدا، زه وی شتیکی بچووکه له نیو گهر دووندا، به لام به نسبت ئیمه ی مروؤفه وه زه وی ته گهر له ئاسمان گرنگتر نه بئ، که متر گرنگ نیه، چونکه ژیانی ئیمه به زه وییه وه په یوه سته، به نسبت ئیمه وه زه وی ته ونده گرنگه، ته گهر نا له پرووی قه باره وه، زه وی شتیکی زۆر بچووکه له نیو گهر دووندا، چونکه زه وی په کیکه له نو خرۆکه که ی که به ده وری خوردا ده خولینه وه، خوریش خوی و نو خرۆکه که ی که به ده وری دالی راوه ستاودا ده خولینه وه، خوریش ته ستیره که له دوو سه د ملیار ته ستیره، به هه ندیک سه ر ژمیریش ده لین: یهك تریلیون، واته: هه زار ملیار ته ستیره، که له نیو که هکه شانی کاکیشاندان، که هکه شانی کاکیشانیش په کیکه له دوو سه د ملیار که هکه شان، یا خود یهك تریلیون که هکه شان له وه ی هه تا ئیستا هاتوته بهرچاوی دوور بینه کان و ده بینن.

خوا ده فهرموئ: ئایا دروستکرانی ئیوه قورسترو یا خود ئاسمان؟ ﴿بَنَاهَا﴾، بنیاتی ناوه، دروستیکردوه، ﴿رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا﴾، (سَمَك)، واته: به رزی و ته ستووری، به رزییه که ی، زۆر به رز کرده وه، وهك له سووپه تی (الرحمان) دا، ده فهرموئ: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾، له ویدا کورته باسیکمان کردوه له باره ی فراوانی و به رزی گهر دوونه وه، ﴿فَسَوَّاهَا﴾، ریکیخستوه، یانی: ئاسمان و گهر دوونی زۆر باش، ریکیخستوه و چاکی کردوه، هه ر شتیکی له شوینی خویدا دناوه، ﴿وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا﴾، شه وه که ی تاریك داهیناوه،

رووناکییه که شی دهرهیناوه، ئەمە وەك دوایی باسی دەکەین، ئیعبازیکی زانستی تیدایە، چونکە پێشتر وازانراوە وەك چۆن بۆ ئیمە کاتیک پۆژ دەبێتەو، دنیا رووناکە، وایانزانیوە گەردوون ھەمووی وایە، بەلام لە دەرەوێ بەرگە ھەوای زەوی، ھەرچەندە ئەستێرەکان وەك تیشکیکی باریک دەبیزین، بەلام گەردوون ھەمووی تاریکە، مەگەر لە ئەستێرەکان نزیک ببینەو، کە ھەمووی تەقینەو، نێوەکیە، ئەگەرنا ئیمە بەس بە ھۆی بەرگە ھەواوە دنیامان بۆ رووناکەو، ھەر شوینیک بەرگە ھەوای لێ نەبێ، تیشک ناشکێتەو و کە تیشکیش نەشکاویە، دنیا رووناک دانایە، بەلکو تیشکەکە وەك دەزوویەك و گوللەیکە دەروات.

﴿وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ دوای ئەو زەویشی پانراخستو، ئەمەش وەك دوایی باسی دەکەین، دەرەو لەو بارەو کە دوای دروستبوونی ئاسمان، دوای دروستبوونی گەردوون، ئنجا خوا زەوی لە نێو گەردوون دا دروست کردو، چونکە زەوی و ھەموو کۆمەلەی خۆر لە خۆر جیاپوونەو، ھەروەك چۆن مانگ لە زەوی جیاپووتەو، بۆیەش بێگومان پێشی دەبی خۆر بووبێ، ئنجا دوایی زەوی دروست بووبێ، ھەروەك پێشی زەوی بوو، ئنجا مانگیش دروست بوو، چونکە ھەندیک لە زانیان پێشی، وایانزانیوە زەوی پێش ئاسمان دروست بوو! بەلام بە پێی گەردوونناسی نوێ زەوی بەشیکی بچوو کە لە نێو ئاسماندا، دوای ئەوێ گەردوون دروست بوو، ئنجا لە نێوی دا زەوی دروست بوو، زانیان بە مەزەندە دەلێن: میژووی زەوی دەگەرێتەو بۆ چوار ملیار و ھەشتسەد ملیۆن سالیان ھەوتسەد ملیۆن سالیان، تەمەنی خۆر دەگەرێتەو بۆ پێنج ملیار سالیان، بەلام تەمەنی گەردوون دەگەرێتەو بۆ سێزدە ملیار و ھەوتسەد، یاخود ھەشتسەد ملیۆن سالیان، لەمەوبەر، ﴿دَحَاهَا﴾، یانی: (بَسَطَهَا وَوَسَّعَهَا وَمَهَّدَهَا)، فراوانی کردو لیکیکیشایەو ئامادە کرد، ﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَهَا﴾، ھەم ئاوێ کە لێ دەرھێنا، ھەم لەوەرگایە کە لێ دەرھێنا، گژو گیاو لەوەر و رووکی لێ دەرھێنا، ﴿وَالْجِبَالُ أَرْسَاهَا﴾، چیاھەکانیشی چەسپاندن و

داکوتان لە زهویدا، بێگومان داکوترانی چیاپه کانیشت لە زهویدا پێش هاتنه ده‌ری
 پرووه‌ک و گژوگیاو له‌وه‌رو زهمه‌ند بووه‌ له‌ زه‌وی دا، به‌لام خ‌وای په‌روه‌ردگار له‌
 باس‌کردن دا خ‌ستوو‌یه‌ته‌ د‌وایه‌، چون‌که ئه‌وه‌ی بۆ ئی‌مه‌ی مر‌ووف زی‌اتر گر‌نگه‌
 ئاوه‌و، له‌ د‌وای ئا‌ویش پرووه‌که‌، ﴿مَنْعَا لَكُمْ وَلَا تَعْمَلْكُمْ﴾، ئه‌وه‌ش هه‌مووی وه‌ک
 به‌هره‌ پێدان‌یکه‌ له‌ لایه‌ن خ‌وای به‌خ‌شه‌ره‌وه‌ بۆ ئی‌وه‌و بۆ ئا‌ژه‌لانتان، یانی: هه‌م
 ئا‌ژه‌لانتان، هه‌م ئی‌وه‌ به‌بێ ئاوو سه‌ه‌وزایی و پرووه‌ک و دارو دره‌خت ژیان‌تان نابێ.
 ئه‌مه‌ش ئه‌و حه‌وت ئایه‌ته‌ی خ‌وای په‌روه‌ردگار که‌، چه‌ند دیارده‌ و دیمه‌نیکی
 گه‌ردوون و ده‌ورو به‌ری تێدا خ‌ستنه‌ به‌رچاومان.

که‌واته‌: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی نکوویی ده‌که‌ن له‌ هاتنی پ‌وژێ د‌وایی! خ‌وایه‌ک که‌
 ئه‌و گه‌ردوونه‌ی به‌و ش‌یوه‌ خ‌ولقاندوه‌، ئه‌و ئاسمانه‌ی به‌و به‌رزیه‌ پ‌یک‌خ‌ستوه‌و،
 ئا‌وا شه‌وه‌که‌ی تاریک دا‌ه‌یناوه‌و، تیش‌که‌که‌ی لێ ده‌ره‌یناوه‌و، به‌و ش‌یوه‌یه‌ زه‌وی
 پانراخ‌ستوه‌و، ئا‌وی شیرینی تێدا په‌یدا کردوه‌و، له‌وه‌ر‌گایه‌کانی لێ په‌یدا کردوون
 و، چیاپه‌کانی تێدا داکوتاون، خ‌وایه‌کی ئا‌وا ﴿سَمَاءٌ﴾ ده‌توانی زیندووتان ب‌کاته‌وه‌و ل‌یی
 عاسی نابن و، ناش‌گونجی زیندووتان نه‌کاته‌وه‌و س‌زاو پاداش‌تتان نه‌داته‌وه‌، له‌
 حیکمه‌ت و په‌حمه‌ت و که‌رهم و داد‌گه‌ریی ئه‌و خ‌وایه‌ ﴿سَمَاءٌ﴾ زۆر دووره‌ مر‌وفه‌کان
 بخ‌ولقینی و، د‌وایی وه‌ک به‌رزه‌کی بانان بۆی ده‌ر‌ب‌چن و س‌زاو پاداش‌تیان نه‌داته‌وه‌!

د‌وایی جار‌یکی دیکه‌ خوا د‌یته‌وه‌ سه‌ر باسی پ‌وژێ د‌وایی: ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ
 الْكُبْرَى﴾، ئنجا هه‌ر کاتیک پ‌ووداوه‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ هات، ﴿الطَّامَةُ﴾، ده‌گوتری:
 (طَمَّ الْوَادِي)، واته‌: دۆله‌که‌ پ‌ر بوو، (طَمَّةٌ: أَي غَلَبَتْ)، به‌سه‌ریدا زāl بوو، (طَمَّ
 الْبَحْرُ وَهُوَ مَطْمُومٌ)، ده‌ریایه‌که‌ زāl بوو به‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و ش‌تانه‌ی له‌ ده‌ورو
 به‌ریدان، که‌واته‌: ﴿الطَّامَةُ الْكُبْرَى﴾، یانی: ئه‌و پ‌ووداوه‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌ئه‌ی زāl
 ده‌بی به‌سه‌ر هه‌موو ش‌تیکدا، که‌ مه‌به‌ست پ‌ی پ‌وژێ د‌واییه‌، ئنجا چ مه‌به‌ست
 پ‌ی ق‌وناغی یه‌که‌می بی، که‌ ئاخیر زه‌مانه‌و تیک‌چوونی گه‌ردوونه‌، چ ق‌وناغی
 دووه‌می بی، که‌ قیامه‌ت و هه‌لسانه‌وه‌یه‌، ﴿يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَنُ مَا سَعَى﴾، ئه‌و

پوژەى مروّف وه بیری دیتەوه، چی کردوهو ههولّی بوّچی داوه! ﴿وَبُرَزَتْ
الْجَحِيمُ لِمَنْ بَرَى﴾، دۆزه خیش رانویژاو هیژنایه پیشهوه بوّ که سیّک ببینی، ﴿فَأَمَّا
مَنْ طَغَى﴾، (أَمَّا)، (حَرْفُ تَفْصِيلٍ)، پیتی روونکردنه وهیه، ئنجا هەر که سیّک یاخیی
بوو بّی، له سنوور دەرچوو بّی له سه ریچی کردندا، ﴿وَأَثَرُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، ژيانی
دنیا شی هه لّبارد بّی به سه ر پوژی دوایدا، ﴿فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى﴾، به دّنیایی
کلّیهی دۆزه خ سه ر هتگایه تی، یانی: ئەو شوینەى تیتدا دهره وى و پشوو و تیدا
دهدا، ئەو ییه، ئەگەر شوینیک هه بّی تیتدا به ویتەوهو به سه ر ه وى و پشوو بدات،
هه ر دۆزه خه.

﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى﴾، به لام که سیّک له پیگه ی
په روه ردگاری بترسّی، یاخود: له وه ستانی په روه ردگاری بترسّی له پوژی دوایدا،
بوّ سزاو پاداشت دانه وه ی مروّفه کان، یاخود: له وه ستانی خو ی له به رده م
په روه ردگاریدا بترسّی، ﴿وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى﴾، خودی خویشی بگێرته وه
له ئاره زووه کان، واته: له ئاره زووه ناشه رعیی و ناره وایه کان، ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ
الْمَأْوَى﴾، به دّنیایی به هه شت جیگا و سه ر هتگای ئەو که سه یه، به هه شت ئەو
شوینەیه که تیتدا ده وه ویتەوهو سه قامگیر ده بّی.

ئنجا خوا ﷻ له پینج ئایه تی کوّتاییدا، روو له پیغه مبه ری خاته می ﷺ
ده کات، که زورجار ببیروایه کان هه لیان ده پیچا: ئایا ئەو قیامه ته ی توّ باسی
ده که ی، یان ئەو ئاخیر زه مانه ی توّ ده لیّی، که نگێ دێ؟ ده فه رمو ی: ﴿يَسْأَلُونَكَ
عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾، پرسیا رت لیّ ده که ن له باره ی کاته که (ساعة) وه که نگێ
کاتی له نگه ر گرته که یه تی؟ ﴿مُرْسَاهَا﴾، چاوگی میمییه به مانای (رُسُو)، له نگه ر
گرتن، یانی: که نگێ ده وه ستی و له نگه ر ده گری؟ یاخود: (مُرْسَى) به مانای شوینی
له نگه ر گرته، یاخود به مانای کاتی له نگه ر گرته، وشه ی: ﴿السَّاعَةُ﴾ ش لیّره دا
ده گونجی به مانای کو ی پوژی دوا یی بّی، ده شگونجی به مانای ئاخیر زه مان
بّی، قو ناغی یه که می پوژی دوا یی، که دوا ی فووی یه که م به که ره نادا، دیته دێ،

یاخود مەبەست پیتی قۇناغی دووہمی بئی، کہ لە دوای فووی دووہم بە کەرەنادا، دیتە دی، کہ قیامەتە، چونکہ وشە: ﴿السَّاعَةُ﴾، بۆ ئاخیر زەمان بە کاردی، بەلام زۆرجاریش بۆ پۆژی دوایی بە گشتی بە کاردی و، ھەندیک جاریش تەنیا بۆ قیامەت بە کاردی، بەلام بە زۆری بۆ کاتی کۆتایی ھاتنی ژیانی دنیاو گەردوون بە کارھاتو، ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا﴾، خوا ﷻ بە پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموی: تۆ چ پەیوەندییەکت ھەییە بە باسکردنیو، یانی: کە ی ئەو ھەشی تۆیە، بزانی پۆژی دوایی کەیننی دی؟ یاخود: ئاخیر زەمان کە ی دی؟ یان قیامەت کە ی دی؟ ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَلًا﴾، کۆتاییە کە ی واتە: زانیاری ھەبوون بە کۆتایی، ئەو پۆژە کە کە ی دی و لەنگەر دەگری؟ بۆ لای پەرەردگارتە، واتە: کۆتایی ھاتنی ئەو پۆژەو زانیاری ھەبوون لەو بارەو، پەیوەستە بە پەرەردگارتەو، ئەدی ئایا ئەرکی پیغەمبەری خوا چییە ﷺ؟ ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مِّنْ خَشْعَتِهَا﴾، بیگومان تۆ تەنیا ترسینەر وریاکەرەو ی ئەو کەسە، لپی بترسی و سام و ھەیبەتی بەرانبەری ھەبئی، ئەرکی تۆ بەس ئەو ھەییە، ئەرکی تۆ ئەو ھەییە، بلی: قیامەت فلانە پۆژی دی و، فلان پۆژی ئەو دنیا یە تیکدەچی، مروڤ پەکی لەسەر ئەو نەکەوتو، بزانی کە ی دنیا تیک دەچی؟ چونکہ ئەگەر ئەو ھەش نازانی کە ی ئاخیر زەمین دی، کە ی کۆتایی بە ژیانی مروڤ دی لەسەر زەوی، ھەر دنیایە کە بە مسوگەری کاتیک دی، کۆتایی بە ژیانی دنیا ی دی، کەواتە: با بزانی چۆن ژیا نە کە ی بەرپ دەکات! چونکہ ئەگەر کۆتایی ھەموو ژیا نی خەلکی سەر زەوی لی دیار نەبئی، کە لە ئاخیر زەماندا دیتە دی، کۆتایی ژیا نی خو ی ھەر لە لای مسوگەرە، کە مردنییەتی بۆیە دەفەرموی:

﴿كَانَ يَوْمَ يَوْمِهَا لَمْلَبُوتًا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾، ئەو پۆژە ی دەیینن وە ک تەنیا ئیوارە یە ک، یاخود چیش تەنگاوی ک مابنەو، ﴿عَشِيَّةً﴾، بریتیە لەو کاتە ی پۆژ لە نیو ھەستی ئاسمان لادەدا، تا کو ئاوا دەبئی، دوای نیو پۆژ تا کو شیوان، (ضحی) ش بریتیە لەو کاتە ی خۆر ھەلیدی، ھەتا خۆر دەگاتە نیو ھەستی ئاسمان،

واتە: چىشتەنگاۋ، ياخود پىشنىۋەرۆ، كاتىك كاتەكە (ساعة) دەيىن، ۋەك تەنيا دواى نىۋەرۆيەك، ياخود پىش نىۋەرۆيەك مابنەۋە، ﴿لَوْ يَلْبِسُوا﴾، (لَمْ يَكُنُوا لَمْ يَبْقُوا)، ۋەك نەمابنەۋە لە دىياداۋ نەيانگوزەراندى، تەنيا دواى نىۋەرۆيەك، يان پىشنىۋەرۆيەك، ئەۋەش حەقىقەتتىكى زۆر مەزنە كە ئىمەى خەلكى سەر زەۋى پىۋەرمان بۆ كات، پەيۋەستە بە جوۋلەى زەۋى بە دەۋرى خۇيدا لە بەرانبەر خۇردا، كە شەۋ و پۆژ پەيدا دەكات و، بە خىرايى سى (۳۰) كەم لە خولەكىكدا، ھەرۋەھا جوۋلەى زەۋى بە دەۋرى خۇردا كە بە خىرايى (۳۰ كەم/ چركە)، واتە: شەست ھىندە خىرايى خولانەۋەى بە دەۋرى خۇيدا خىراترو، لە ئەنجامى ئەۋەش دا، ھەم شەۋ و پۆژمان بۆ دروست دەبن، ھەم سالىمان بۆ دروست دەبى.

كەواتە: كاتى ئىمەى خەلكى سەر زەۋى، برىتيە لە شەۋو پۆژ و، شەۋ و پۆژەكانىش، ھەفتە پىك دىنن و، ھەفتەكان مانگ پىكدىنن و، مانگەكانىش سالى و، سالىەكانىش تەمەنى مروڤ پىكدىنن، بەلام كاتىك مروڤ ئەم ژيانە زەمىنىيەى بەجى دىللى و دەچىتە ھەرۋەى چوارچىۋەى زەۋى، لەۋى كات (زمن) چەمكىكى دىكە پەيدا دەكات، ھەر ئىستاش كاتىك ئىمە لەم ژيانە دىيائەش دايىن، ئىستا ھەندىك لە خرۆكەۋ ئەستىرەكان، كات لە ئەۋان دا چەمكىكى دىكەى ھەيە، خرۆكە ھەيە بە مليۇنىك سالى جارىك بە دەۋرى خۇيدا دەخولتتەۋە، كاتىك زەۋى ئىمە لە بىست و چوار سەعاتدا جارىك بە دەۋرى خۇيدا دەخولتتەۋە، كەواتە: شەۋو پۆژى ئەۋان مليۇنىك سالى، ھى ئەۋ خرۆكەيە ئەۋ ئەستىرەيە، بەلام لە پۆژى دوايىدا، يان دواى جىابوونەۋەى پرووح لە لاشە، كات واتايەكى دىكەى بۆ پەيدا دەبى و، وادىارە لەۋ كاتەدا كات دەۋەستى و، ئىمە ئىستا مەھكومى خولانەۋەى زەۋى و شەۋو پۆژ بە دواى يەكداھاتنى زەۋىيىن، جەستەكەشمان ديارە لە خاكى سەر زەۋى پىكھاتوۋە، مەھكومى ئەۋ ياسا فیزیایى و كىمىيى و بايولۇجىيەنەيە كە خۋاى پەرۋەردگار بۆ دروستكراۋەكانى سەر زەۋى دايانۋن، بەلام كاتىك پرووحمان لە جەستەى خاكىيمان دىتەدەرو، دەچىتە قۇناغى بەرزەخ

و دواتریش دەگوازیتەووە بۆ قۆناغی قیامەت، کات ئەو چەمکە ی ئێستا دەیزانین،
 نایمێن، بۆیەش خوای پەروەردگار دەفەرموێ: وَهَكَذَا دَوَّى نِيوَه پَرَوِيَه ك، یاخود
 چیشتەنگاویك مابنەو، لە شوێنێکی دیکەش لە سوورپەتی (طە) دا دەفەرموێ:
 هەیانە دەلێ: سەعاتیک ماوینەووە هەیانە دەلێ: رَوَزِيك ماوینەووە، لە سوورپەتی
 (الروم) یش دا، دەفەرموێ: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَنَا بِغَيْرِ
 سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ﴾، ئەو رَوَزِي قیامەت رادەبێ، تاوانبارەکان
 سویند دەخۆن تەنیا یەك سەعات ماونەووە، چونکە تەماشای رَوَزِي دوازی دەکەن،
 کات لەوێ تێناپەرێ و وەستاو، کە ژيانى دنیايان دیتەووە بێر دەلێن: ژيانى
 دنیا مان لە چا و هی ئێرە، تەنیا سەعاتیک بوو، یان هەر تَوَزِيك بوو.

خوا بە لوتفی کەرەمى خوێ و امان لى بکات، قەدرى ئەم ژيانە دنياييه مان
 بزاین و، قەدرى سأل و مانگ و هەفتە و رَوَز و خولەك و چرکەکانى تەمەن مان
 بزاین بزاین چۆن بەرپایان دەکەین، تاكو کاتیک ئەم ژيانە دنياييه و، جەستەکەمان
 ئەم پۆشاکە خاکییە ئەم بەرگە خاکییە، جى دێلێ و دەچیتە قۆناغى بەرزەخ،
 پاشان دەچیتە قۆناغى قیامەت، لەوێ سەر بەرز بین و روو سوور بین و بلێن:
 خوايه! ژيانەکەمان بەو شیوەیە بەرێ کرد کە تۆ پیت خوێشەو، شەریعەتى تۆ
 بۆ ديارى کردبووین.

دياره ئەویش بەهۆی زیاتر بەهرە وەرگرتن لە قورئان، لە کۆتا فەرماشتى
 خوا بۆ مروۆفەکان و، بەهۆی پەرەویی کردن لە رێبازی پیغەمبەرى خاتەم ﷺ، کە
 بیگومان ژيانى پیغەمبەرى خاتەم و رێبازەکەیشی، هەر بریتیه لە جییه جێکردنى
 قورئان لە ژيانى تاکى و خیزانى و سیاسى و کۆمەلایەتیی خۆیدا.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

سویند خواردنی خوا ﷻ بە فریشتەکان کە بە توندیی گيانی بپروایان دەکێشن و، بە نەرمیی هی برواداران و، بە خیرایی بە هەوادا دەپۆن و، پێشپەرکە دەکەن و، سەرپەرشتیی کارەکان دەکەن و، باسی لەرزینەووی زەوی دواي فووی یەكەم و بەدواداھاتنی فووی دووهم و، دڵ وەتەپە تەپ کەوتنی بپروایان و، چاو کزو مات بوونیان و، نکووییکردنیان لەووی زیندوو بکێنەو، وەلام درانەوویان: کە ئەو تەنیا یەك تێو خورینی دەوی و، یەكسەر هەموویان دینە مەیدانی کۆکرانەو:

خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۝۱ وَالنَّشِطَاتِ نَسْطًا ۝۲ وَالسَّيْحَاتِ سَبْحًا ۝۳ فَالسَّيْحَاتِ سَبْحًا ۝۴ فَالْمُدْرَاتِ أَمْرًا ۝۵ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝۶ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ۝۷ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۝۸ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ۝۹ يَقُولُونَ أَيْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۝۱۰ أَيْنَا كُنَّا عِظْمًا نَخِرَةً ۝۱۱ قَالُوا تِلْكَ إِذَا كَرَّ خَاسِرَةٌ ۝۱۲ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۝۱۳ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝۱۴﴾.

شیکردنەووی ئەم ئایەتانە، لە چوارده بڕگەدا:

﴿وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۝۱ وَالنَّشِطَاتِ نَسْطًا ۝۲ وَالسَّيْحَاتِ سَبْحًا ۝۳ فَالسَّيْحَاتِ سَبْحًا ۝۴ فَالْمُدْرَاتِ أَمْرًا ۝۵﴾. پێشتریش لە مانا گشتییەکەیدا تیشکمان خستە سەر ئەو پێنج سویندە، کە زانایان زۆر لە بارەیانەووە مشت و مریان بوو، کە ئایا:

۱- مەبەست لەو پێنج سویندە، پێنج شتن، شتی سەر بەخۆو جیا جیا.

۲- یاخود یەك شتن.

۳- یاخود شتی جوړاو جوړن و مەرچ نیه، هەر کامیکیان شتیکی سەر به خو بی، به گشتی ئه و سئ رایه ههن، به لام زۆربه یان ده لئین: ئه و پینج شته ی خوا سویندی پئ خوار دوون، هه موویان یه ك شتن و فریشته کانن.

منیش له مانای ده قاو ده که هی و له مانا گشتیه که شیدا، ههر ئه و مانایه م وەر گرتوه.

رایه کانیان به م شیوه یه ن:

۱- هه ندیکیان ده لئین: ﴿وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۝۱﴾ وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا ۝۲﴾، مه به ست پئیان فریشته کانن.

به لام: ﴿وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا ۝۳﴾ فَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا ۝۴﴾، مه به ست پئیان جه نگاوه رانن.

﴿فَالْمُدْرِيَاتِ آمْرًا ۝۵﴾ یش زۆربه ی هه ره زۆریان ده لئین: مه به ست پئیی فریشته کانن.

ئه وه ئه گه ر شتی جوړاو جوړ بن.

۲- ئه گه ر یه ك شتیش بن، زۆربه ی زانایان ده لئین: فریشته کانن.

۳- هه ندیکیش گوتوویانه: مه به ست پئیان ئه ستیره و خرۆکه کانن.

۴- هه ندیکیش گوتوویانه: مه به ست پئیان ولاخی جه نگاوه رانن.

۵- هه ندیکیش گوتوویانه: مه به ست پئیان تیر هاوێژه کانن که له پئی خوادا جه نگ و جیهاد ده که ن.

به لام ئه وه ی ئیمه زیاتر په سه ندمان کرد، ئه وه یه که مه به ست پئیان فریشته کانن.

(الطبري) له باره ی: ﴿وَالنَّازِعَاتِ﴾ هوه، ده لی: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى ذِكْرُهُ أَقْسَمَ بِالنَّازِعَاتِ غَرْقًا، وَلَمْ يُخَصَّصْ نَازِعَةً دُونَ نَازِعَةٍ، فَكُلُّ نَازِعَةٍ غَرْقًا، فَدَاخِلَةٌ فِي قَسَمِهِ،

مَلَكًا كَانَ أَوْ مَوْتًا، أَوْ نَجْمًا، أَوْ قَوْسًا، أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ، دوايي له باره‌ی: ﴿وَالنَّشِيطَاتِ نَشَاطًا﴾ ۲ ﴿وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا﴾ ۳ ﴿فَالسَّيِّقَاتِ سَبْقًا﴾ ۴ یشه‌وه، هه‌روا ده‌لئ، به‌لام له باره‌ی: ﴿فَالْمُدْرِبَاتِ أَمْرًا﴾ ۵ هوه، له (قتاده) هوه به ژماره: (۳۶۳۰۷) ده‌یه‌ئیی: که مه‌به‌ست پییان فریشته‌کانن، (الطبري) له ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی دا^(۱) ئه‌و رایانه دینئ.

واته: خوا سویندی خواردوه به: (النَّازِعَاتِ غَرْقًا) (نازعة) یه‌کیشی له (نازعة) یه‌کی دیکه جیا نه‌کردو‌ته‌وه، که‌واته: هه‌موو ئه‌وانه‌ی ئه‌و سیفه‌ته‌یان به‌سه‌ردا بچه‌سپئ (نازعة غَرْقًا)، فریشته بن، یاخود مردن بی (هه‌ندیکیان وایان لیکداوه‌ته‌وه) ئه‌ستیره بی، یان که‌وان بی، یان جگه‌له‌وانه، هه‌موویان ده‌گریته‌وه، هه‌روه‌ها: ﴿وَالنَّشِيطَاتِ نَشَاطًا﴾ ۲ ﴿وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا﴾ ۳ ﴿فَالسَّيِّقَاتِ سَبْقًا﴾ ۴ یش به‌هه‌مان شیوه.

به‌لام پیشتریش گوتمان ئه‌و رایه‌مان زیاتر پی راسته، که مه‌به‌ست له هه‌ر پینجیان فریشته‌کانن.

(۱) - ﴿وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا﴾ سویند به‌و فریشتانه‌ی ده‌رده‌کیشن، (ملائكة الموت تَنْزِعُ الأَرْوَاحَ مِنَ الأَجْسَادِ، غَرْقًا مَّضَرَّ مُؤَكَّدٌ بِحَذْفِ الرَّوَايدِ أَي: إغْرَاقًا وَتَشْدِيدًا فِي النَّزْعِ)، واته: سویند به‌و فریشتانه‌ی پروو‌حه‌کان له جه‌سته‌کان وه‌رده‌گرن به وه‌رگرتنئکی توند، وشه‌ی ﴿غَرْقًا﴾ یش چاوگی جه‌ختکه‌ره‌وه‌یه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی زیاده‌کانی لئ قرتینراون، واته: زور به قوولئیی و به توندیی له وه‌رگرتندا وه‌رده‌گرن.

(۲) - ﴿وَالنَّشِيطَاتِ نَشَاطًا﴾ سویندیش به‌و فریشتانه‌ی به‌نه‌رمیی و ئه‌سپایی پروو‌حی پرواداران له جه‌سته‌کانیان ده‌ردینن. (النَّشْطُ: الْجَدْبُ، وَالْخُرُوجُ وَالْإِخْرَاجُ بِرَفْقٍ وَسَهْوَلَةٍ، وَحُلُّ الْعُقْدَةِ)، (نَشْطُ): به‌مانای پاکیشان و هاتنه‌ده‌رو ده‌ره‌ئییانی به‌نه‌رمیی و ئاسانی، هه‌روه‌ها (نَشْطُ) به‌کردنه‌وه‌ی گریش ده‌گوترئ، (النَّشُوطَةُ) ش‌گرتیه‌که به‌ئاسانی

بکریته وه، ده گوتری: (نَشَطَ يَنْشِطُ أَي: خَرَجَ يَخْرُجُ)، که واته: ﴿وَالنَّشِطَةُ نَشَاطٌ﴾
 واته: سویند بهو فریستانه ی به نه رمیی و هیواشیی پرووحیی پرواداران له جهسته کانیان
 ده ردنن.

(۳) - ﴿وَالسَّيِّحَتِ سَبْحًا﴾، سویند بهو فریستانه‌ی مه‌له ده‌که‌ن، به مه‌له کردن، پیشتیش گوتمان: (السَّيِّحُ: السَّيْرُ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ وَ فِي الْهَوَاءِ)، (سَبْحُ): بریتیه له رویشتنی خیرا له نیو ئاوداو له نیو هه‌وادا، (وَالسَّيِّحُ: الإسْرَاعُ فِي الْحَرَكَةِ)، (سَبْحُ): بریتیه له خیراییکردن له جووله‌دا، مه‌رج نیه مه‌له‌ی نیو ئاو بیت، یاخود مه‌له‌ی نیو هه‌وا بی، به‌لام به زووری وایه ته‌وه‌ی به نیو ئاودا ده‌روا، به خیرایی ده‌روا، هه‌روه‌ها ته‌وه‌ی به نیو هه‌وادا ده‌فری، مه‌ل و بالنده، به خیرایی ده‌روون، له‌وه‌وه‌ش (سَبْحُ) به‌کاره‌یتراوه بو هه‌ر رویشتنیکی خیرا، بنگومان فریشته‌کانیش زور به خیرایی ده‌روون.

(۴) - ﴿فَالْتَبَيَّنْتَ سَبْقًا﴾، ئنجا سویند بهو فریساتانهی پیش ده کهون به پیشکهوتن.

(۵) - ﴿فَالْمُدْرِبَاتُ أَمْرًا﴾، ټنجا سویند بهو فریشتانهی کاروبار بهرپوه دهبن، (الْمَلَائِكَةُ الْمُدْبِرُونَ لِلْأُمُورِ الْمُوقُولَةِ إِلَيْهِمْ)، ټهو فریشته سهرپهرشتیارو بهرپوه بهری کاروبارانهی، ټهو کاروبارانهی ښان سیترراون، بهرپوه یان دهبن و مشووریان ده خوڼ.

چۆنیه تىي پېكەوۋە پەيوەست بوونى ئەو سۆيىدانه ش بەمبۆرەيە: سوئند بەو
فرىشتانەي پرووحى بېيروايان و تاوانباران بە توندى دەردە كېشن لە جەستەكانيان
و، سوئند بەو فرىشتانەي پرووحى برپواداران و چاكەكاران بە نەرمى و بە
هېواشىي لە جەستەكانيان دەردىن، هەرۇهەا سوئند بەو فرىشتانەي بە خېرايى
دەرۆن، دواي ئەوۋى پرووحەكانيان وەرگرتوون، وەك پېش يەكدىي بكەونەو،
ئاوا پېش دەكەونەو، وەك پېشپرکەيان بى، ياخود: پرووحەكان پېش دەخەن،
بەرەو بەهەشت، ئەگەر چاكەكاربن، يان بەرەو دۆزەخ، ئەگەر خراپەكار بن،
ياخود: ئەو فرىشتانەي پېش شەيتانەكان دەكەونەو شەيتانەكان ناتوان ھەر
توخنيان بكەون، ئنجا سوئند بەو فرىشتانەي دوايى كاروبارى ئەو رووحانەي

کیشاویانن، به‌پړیوه ده‌به‌ن و، جگه له کاروباری پرووچه‌کانیش، هەر کاریک خوا پټی سپاردوون، به‌پړیوه‌ی ده‌به‌ن. وه‌لامی سوینده‌کانیش وه‌ک پېشتریش باس‌مان کرد، باس نه‌کراوه، به‌لام به‌سیاق ده‌زانین، چونکه سوورپه‌ته‌که به‌زوری باسی قیامت و زیندوووبونه‌وه‌و پوژزی دوا‌یی و سزاو پاداشته، که‌واته: سویند به‌و پینج کومه‌له له فریشته‌کان، که‌ئو کارانه ده‌که‌ن، ئیوه زیندوو ده‌کرینه‌وه‌و سزاو پاداشت ده‌درینه‌وه، دوا‌یی که‌ده‌فرمو‌ی: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۖ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ۖ قُلُوبٌ يُّومَذٍ وَاجِفَةٌ ۖ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ۖ﴾ ۹، ده‌لاله‌ت له‌سهر سویند له‌سهر خوراو (مُقَسَّم عَلَيْهِ) که‌ده‌کات، یا‌نی: وه‌لامی سوینده‌که، چونکه ده‌فرمو‌ی: ئو پوژزی له‌رزینه‌وه‌که ده‌له‌رزیتته‌وه، دوا‌یی شوینکه‌وتوو‌ه‌که‌ی به‌دوادا دی، له‌و پوژده‌دا دلّتی‌ک هه‌راسان و به‌ته‌په‌ته‌پن و، چاوه‌کانیان (چاوی ئو خاوه‌ن دلّانه)، مات و به‌ترس و له‌رزن، که‌مه‌به‌ست بی‌پروایانن.

۶- ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ﴾، ئو پوژزی له‌رزیه‌وه‌که ده‌له‌رزیتته‌وه. وشه‌ی: (الرّجف) به‌مانای: (إضطراب) دی، واته: له‌رزینه‌وه‌و هه‌ژان و تیکه‌وه راشه‌قێران، زانایان به‌دوو جوړ ئه‌م ئایه‌ته‌یان لیکداوه‌ته‌وه:

أ- (الطبري) له (إبن عباس) هوه به‌ژماره: (۳۶۳۰۹) هی‌ناویه‌تی، ده‌لّی: (الرّاجِفَةُ: النَّفْخَةُ الْأُولَى، والرّادِفَةُ: النَّفْخَةُ الثّانِيَةُ)، (رّاجِفَةُ) (له‌رزینه‌وه) فووی یه‌که‌مه‌و (رّادِفَةُ)، (به‌دوادا‌هاتوو) فووی دووه‌مه، که‌له‌لایه‌ن فریشته‌یه‌که‌وه به‌که‌ره‌نادا ده‌کرّی، له‌لایه‌ن ئو فریشته‌یه‌وه‌ی بو‌ئو‌کاره‌ته‌رخانکراوه‌و ناوی به‌ئیسرافیل هاته‌و.

هه‌روه‌ها (الطبري) له (الحسن البصري) یه‌وه به‌ژماره: (۳۶۳۱۱)، هی‌ناویه‌تی، ده‌لّی: (هُمَا النَّفْخَتَانِ: أَمَّا الْأُولَى فَتَمِيتُ الْأَحْيَاءَ، وَأَمَّا الثّانِيَةُ فَتُحْيِي الْمَوْتَى؛ ثُمَّ تَلَا الْحَسَنُ: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ ۶۸). (۶۸)

واتە: (الحسن البصري) یەش پەحمەتی خۆی لای بێ، هەرۆهك عەبدوللای كۆری عەبباس (خوا لە خۆی و بابی پازبێ)، هەمان بۆچوونی هەیهو دەلێ: مەبەست دوو فووهكانە، كە بە كەرانادا دەكرێن، فووی یەكەم هەرچی ژياندارە دەیمرێن، (هەرچی خاوەن ژيانە، لە ئەنجامیدا هەموویان دەمرن) و، لە ئەنجامی فووی دووهمدا مردووان زیندوو دەبنەوه، دوايی حەسەنی بەصرایی ئەو ئایەتە سوورەتی (الزمر)ی خوێندەوه، كە ئەم ئایەتە ی ئیرە و ئەو ئایەتە سوورەتی (الزمر)، بە پێی زانیاریی من تاكە دوو ئایەتێكن لە قورئاندا، باسی هەردوو فووهكان بە روونی و راشكاویی بكەن، ئایەتەكە سوورەتی (الزمر)، دەفەرموێ: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصُوعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (۶۸) فووی بە سووردا كرا، ئنجا هەر كەس لە ئاسمانەكان و زەوی دا هەیه، جگە لەوهی خوا بیهوێ، هەموویان مردن، [یان: هەموویان لە هۆش خۆیان چوون] دوايی فووێکی دیکە ی پێدا كرا، یەكسەر هەموویان راوهستا بوون، چاوه‌پێیان دەکرد.

هەرۆهك چۆن لیرەش دەفەرموێ: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ﴾ (۶) ﴿تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ﴾ (۷) ئەو پایەکی زانیانە كە: (الرَّاجِفَةُ وَالرَّادِفَةُ) یان بە دوو فووهكان كە بە كەرانادا كراون، لێكدەدرێتەوه.

ب- پایەکی دیکەش هەیه، كە: (الرَّاجِفَةُ هِيَ الْأَرْضُ الْمُضْطَرِبَّةُ)، واتە: ئەو زەوییهی دەههژێ و دەلەرزیتەوه، لە ئەنجامی فوو پێدا كردنی یەكەم بە كەرانادا، كە مەبەست پێی هاتنی ئاخیر زەمانە.

(۷) - ﴿تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ﴾ بەدوادا هاتووش شوێنی دەكهوێ، مەبەست لە (الرَّادِفَةُ) ئاسمانەكانن، ئەوانیش بە دواي زەوی دا دەلەرزنهوهو دین و دەچن و، ئەو حالەتە ی ئیستا هەیانە، نایامێن.

ئەو دوو پایش هەر تێكهەلکیش دەبنەوه، چونکە لە ئەنجامی فووی یەكەم بە كەرانادا، زەوی و ئاسمانەکانیش ئەو حالەتە ی ئیستایان نامێن و، لە ئەنجامی

فووکردنی دووهم دا، - وهك ئایهتی (۶۸)ی سوورەتی (الزمر)، ئاماژە ی پێداوه -
قیامەت و هەلسانەوهو زیندوو کرانهوه، دێته پێش.

ئنجا خوا ﷻ باسی ئەو پۆژه دەکات:

(۸)- ﴿قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ﴾، دلالتیک هەن لەو پۆژەدا هەراسان و بیزارو بە ترس و لەرز، (الْوَجْفُ: الإِضْطِرَابُ، وَجَفَ وَجْفًا وَوَجِيفًا وَوَجُوفًا: اضْطَرَبَ)، (وَجَفَ)، یانی: هەژان و پاتەکیتران و لەرزین، (وَجْفًا وَوَجِيفًا وَوَجُوفًا)، ئەوانە هەر سیکیان چاوگن، یانی: (اضْطَرَبَ)، لەرزیی و پاتەکیتر، دلالتیک لەو پۆژەدا هەراسان و بە تەپە تەپن.

(۹)- ﴿أَبْصَرُهَا خَشِيعَةً﴾، چاوەکانیان زەبوون و ملکه چن، یانی: چاوەکانی خاوەنی دلەکان، (خُشُوعٌ) لە ئەصلدا بریتیه لە زەبوونی و ملکه چیی، بەلام لێرەدا مەبەست ئەوهیه چاوەکان زەبوون و ملکه چن، واتە: چاوەکان ماتن و پرتس و لەرز، داماون، مرووف ئەگەر ترس و لەرزیک زۆری لێ بێ، دەگوتری: (چاوی کەوتوون)، ئەوهش ئەو کاتیه کە فووی دووهم بە کەرەنادا دەکری، لەو پۆژەدا ئەوانە ی بێروابوون، دلایان هەراسان دەبێ و بە ترس و لەرز دەبن، چاویشیان تەمی خەم و ناپرەهتیی لێ دەنیشی و چاوەکانیان دادەمێنن و کز دەبن.

(۱۰)- ﴿يَقُولُونَ أَءَنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ﴾، دەلێن: ئایا ئێمه گێرداوه دەبین بۆ حالەتی پێشوومان؟ ئەمه قسهی دنیاiane خوا دەیکات، ئەو بێروایانهی ئەو پۆژه چاوەپێانهو بەو شیوهیان لێ دی، ئێستا دەلێن: ئایا ئێمه گێرداوه دەبین بۆ حالەتی پێشوومان؟ (المَرْدُود: الشَّيْءُ الْمَرْجِعُ إِلَى صَاحِبِهِ، أَي: مُرْجَعُونَ إِلَى الْحَيَاةِ)، (مَرْدُود)، شتیکه بەسەر خاوەنیدا بدرێتەوه، ﴿أَءَنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ﴾، ئایا ئێمه دەگێردرێتەوه، بۆ ژيانێ کە کاتی خۆی لە دنیادا گوزەراندوویمان، ئایا جارێکی دیکه ژیاومان دێتەوه بەر؟ (الْحَافِرَةُ: الْحَالَةُ الْقَدِيمَةُ)، حالەتی پێشوو وهك لە دنیادا ژیاوین، (رَجَعَ إِلَى حَافِرَتِهِ)، ئەمه تەعبیریکی عەرەبییه، ئەگەر کەسێک لە حالیکهوه گواستبێتیهوه بۆ حالیک، دوا ی بگەرێتەوه بۆ حالەتی پێشی، دەلێن: (رَجَعَ فِي حَافِرَتِهِ، رَجَعَ إِلَى حَافِرَتِهِ)، ئەگەرنا وشە ی:

(حَفَرٌ)، بە مانای ھەلکەندنەو (حَافِرَةٌ) ش کەسێکە ئەو شوێنە ھەلکەنێ وو شوێنە ھەلقەندراوھە (مَحْفُور) پێدەگوترێ، (ھەلقەندراو) بەلام ئەوان مەبەستیان بەو تەعبیرە چوونەوھو ھەلگەرانەوھە بۆ ھالەتی پێشوو.

(۱۱)- ﴿إِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً﴾، ئایا کاتێک بووینەوھ بە ئێسکە رزیو و پرتووکاوەکان؟ ئەمە خوێنراویشەتەوھ: (إِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً)، ھەر بە ئاوازی پرسیارکردن، ھەردوو خوێندراوھەکان ھاتوون، ھەرۆھە (نَّخِرَةً)، بە (نَّخِرَةً) ش خوێندراوھەتەوھ، (النَّخِر: نَخَرَ الْعَظْمُ: بَلِيَ فَصَارَ قَارِعَ الْوَسَطِ مِثْلَ الْقَصَبَةِ)، ئەگەر ئێسقان کلۆر بێ و برزی، نیوھراستەکە بۆش دەبێ، وە ک قامیشێک و قانگە لۆشکێکی لێ دێ (کە نیوھەکە بۆشە).

(۱۲)- ﴿قَالُوا تِلْكَ إِذْ أَكَرَّةٌ خَاسِرَةٌ﴾، گوتیان: کەواتە: ئەو ھەلکەرانەوھەکی زیانبارانەوھە، واتە: ئەگەر ئێمە دواي ئەوھ دەمرین، بگێردرێنەوھ بۆ ھالەتی پێشیمان، کە ژیاغانە، جارێکی دیکە بگێردرێنەوھو زیندوو بکرینەوھ، بەدلیایی ئەو ھەلکەرانەوھەمان ھەلکەرانەوھەکی زیانبارانەوھە، وشە: ﴿كَرَّةٌ﴾، (الْكِرَّةُ: الْمَرَّةُ مِنَ الْكَرْ وَهُوَ الرُّجُوعُ بَعْدَ الذَّهَابِ)، (کِرَّة)، یە کجارە لە (کِرَّة) ھوھ ھاتوھ، کە بریتییە لە ھەلکەرانەوھ دواي پوشتن، گوتراوھ: (كِرَّةٌ عَلَى مَا قَرَّ)، واتە: لەوھ لێی راکردوھ، بۆی ھەلکەرانەوھە.

(الطبري) لە تەفسیرەکە ی خویدا^(۱) ئاوا ئەم ئایەتە موبارەکە مانا کردوھ: (أَنَّا لَمَرْدُودُونَ إِلَى حَالِنَا الْأَوَّلَى قَبْلَ الْمَمَاتِ، فَرَاغُ حَيَاتٍ كَمَا كُنَّا قَبْلَ هَلَاكِنَا، وَقَبْلَ مَمَاتِنَا؟ وَهُوَ مِنْ قَوْلِهِمْ: رَجَعَ فُلَانٌ عَلَى حَافِرَتِهِ: إِذَا رَجَعَ مِنْ حَيْثُ جَاءَ وَمِنْهُ قَوْلُ الشَّاعِرِ:

أَحَافِرَةٌ عَلَى صَلَعٍ وَشَيْبٍ ... مَعَاذَ اللَّهِ مِنْ سَفَهٍ وَطَيْشٍ).

واتە: ئایا ئێمە گێردراوھ دەبین بۆ ھالەتی پێشیمان، پێش ئەوھ ھەمر، ئایا دەگێردرێنەوھ بە زیندووھەتی، وە ک چۆن پێش ئەوھ لە ھەین بچین و ھەمر،

زیندوو بووین؟ ئەوێش لەو قسەیانەوێ هاتوێ: (رَجَعَ فَلَانَ عَلَى حَافِرَتِهِ)، ئەم تەعبیرە بەکار دێنن بۆ کەسێک کە لە کوێوێ هاتوێ، بگەرێتەوێ بۆ وێ، ئەو قسە یە شاعیریش هەر لەوێوێ هاتوێ، کە دەلێ: (أَحَافِرَةٌ عَلَى صَلَعٍ وَشَيْبٍ ... مَعَاذَ اللَّهِ مِنْ سَفَهٍ وَطَيْشٍ)، ئایا دوا ئەوێ سەر پووتاواتەوێ موو سپیی بوو، بگەرێمەوێ بۆ حالەتی پێشی، پەنا بە خوا لە نەفامیی و هەلەشەیی. کەسێک بوو، گلەیی لە خۆی کردوێ، کە دوا ئەوێ کەوتۆتە تەمەنەوێ، گوناھو توانی کردوێ، وە ک سەردەمی گەنجییتی و نەفامیی.

ئەوان ئاوا دەپرسن بە نکوولیکردنەوێ دەلێن: ئایا دوا ئەوێ ئێمە بووینە ئێسقانە رزیوو پرتوو کاوێکان، دەگێردرێنەوێ بۆ حالەتی پێشوومان؟ ﴿قَالُوا تِلْكَ إِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ﴾، گوتیان: کەواتە ئەوێ گەرانیوێیەکی زیانبارانە، خواش ﷻ لە وەلامیاندا دەفەرموێ:

(۱۳) - ﴿فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ﴾، ئەوێ تەنیا یەك تێوێ خوێنە، ﴿زَجْرَةٌ﴾، جارێک لە (زَجْر)، ئەوێش قسە یە کە فەرمان کردن و پێ لێگرتنی تێدا بێ، بەلام بە توورپیی، بۆیەش فەرموو یەتی: ﴿زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ﴾، هەرچەندە ﴿زَجْرَةٌ﴾، خۆی یە کجارە لە تێوێ خوێن، بەلام بۆیە بە: ﴿وَاحِدَةٌ﴾، جەختی لێکردۆتەوێ، تاكو وانه زانری: بۆیە گوتراوێ: ﴿زَجْرَةٌ﴾، چونکە بۆ جوړە، ئنجا کە وشە ی: ﴿وَاحِدَةٌ﴾ ی خرایە سەر، کەواتە: هەر یەك تێوێ خوێنە، کە مەبەست پێی فووی دوومە، چونکە فووی یە کەم، بەلێ یە کەمە، بەلام دوو می هە یە، بەلام فووی دووم، یەك فووە دوو می نیە، تازە هیچ فوو کردنی دیکە بە کەرە نادای بەدوا دانایەت!

(۱۴) - ﴿فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾، یە کسەر ئەوان دەچنە ساراوێ، (سَاهِرَةٌ)، (الْأَرْضُ الْمَسْتَوِيَّةُ الْبَيْضَاءُ الَّتِي لَا نَبَاتَ فِيهَا)، (سَاهِرَةٌ): زەوی یە کسانێ سپییە، پروو کی تێدانیه.

هەندیک لە زانایان دەلێن: بۆیە دەشت و بیابان پێی دەوگوتری: (سَاهِرَةٌ)، چونکە ئەو کەسە ی پێیدا دەروا، هەردەم بیدارەو ناویری بخەوێ، لەبەر جرو

جانەوهر و درنده ی له و ده شته هەن، ئنجا ئەو گۆرەپانە ی خوای پەرورەدگار دەفەر موی: خەلک هەموویان لەو ئی کوو دەبنەو، لە دوو فەرماشتی پیغەمبەر دا ﷺ هاتو، کە وەسفی ئەو دەشت و ساراو گۆرەپانە مان بوو دەکات، ئەو شوێنە ی مەیدانی کوو کردنەو و لێرسینەو یه:

۱- یەکیک لە فەرماشته کان دەفەر موی: {يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقُرْصَةِ النَّقِيِّ لَيْسَ فِيهَا عِلْمٌ لِأَحَدٍ}، (أخرجه البخاري: ۶۱۵۶، ومسلم: ۲۷۹۰، وابن حبان: ۷۳۲۰) واتە: خەلک لە پۆژ هەلسانەو دا لەسەر زەوییەکی سپی، وەك نانیکی گەمی سپی کوو دەکرینەو، نیشانە ی بوو هیچ کەس تێدا نیه، واتە: پێك و یەكسان و تەختە.

۲- هەر لەو بارەو ئەم فەرموودە یه ش هەیه کە دەفەر موی: {إِنَّ اللَّهَ يَجْمَعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، فَيُسْمِعُهُمُ الدَّاعِيَ وَيُنْفِذُهُمُ الْبَصَرَ}، (أخرجه البخاري: ۳۱۸۲)، واتە: بێگومان خوا لە پۆژی قیامەت دا پێشووە کان و دوایینە کان لە یەك دەشتا، (لە یەك مەیدان و گۆرەپاندا) کوو دەکاتەو، ئەو کەسە ی بانگیان دەکات، بە هەموویان دەبیستێنێ و، ئەو کەسە ش تەماشایان دەکات، چاوی هەموویان دەبینێ.

ئەمە ش ئەو دەگەیه نێ کە ئەو دەشت و گۆرەپانە، نابێ لەسەر زەوی بێ، وەك پێشتریش باس مان کرد، چونکە زەوی تێمە خرو هیلکە یی هەلکەو تەو، چا و تەنیا تەمەودایەك دەبینێ و دوای کوو دەبێتەو، نەك هەر لە وشکانی دا، بەلکو لە دەریاشدا هەروایه، کەشتیەك کە بەرەو پروت دی، پێشێ، لای سەر یی دەبینی، پاشان ورده ورده ئەو دیکە ی دەردە کەوێ، چونکە بە هۆی هیزی کێشندە یی زەوییەو، دەریایە کانیش کە بە دەوری زەوییەو، ئەوانیش کوو بوونەو.

هەر وەها پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەر موی: ئەو کەسە ی بانگیان بکات، هەموویان دەنگە کە دەبیستن، کە هەرگیز شتی وا لە دنیا دا نیه، ئەو دەنگە هیئە بە هیز بێ بگاتە هەمووان، هەر وەها دەفەر موی: کەسێک تەماشایان بکات،

هه موویان دەبینی! ئەوێش بەلگەیه کی دیکەیه لەسەر ئەوێ ئەو گۆرەپانە
هیچ پەیوەندیی بەو زەوییهی ئیستامانەوێ نیه، ئیمە لە سوورەتی (إبراهيم)
دا لەبەر ڕۆشنایی ئێو ئایەتە موبارەکەدا که دەفەرموی: ﴿يَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ
غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (۴۸)، واتە: ئەو ڕۆژە نە زەوی
وەک خۆی دەمێنی، نە ئاسمانەکان و، هه موویان بۆ خۆی تاکێ مەلیکەچکەر
دێنە گۆڕی، واتە: دێنە ئەو گۆرەپانەوێ که خوا ﷻ باسی کردووە، لەوێ کورتە
باسی کمان لەوبارەوێ کردووە.

کورتە باسیک: سێ هه لۆهسته

هه لۆهسته یه کهم: ئەگەر تەماشای کۆی ئایەتەکانی قورئان بکەین، ئەوانە ی لە بارە ی
فریشتەکانەوێ دەدوین، بۆمان دەردەکەوێ که خوا ﷻ فریشتەکانی کردوونە هۆکاریک
لە نیوان خۆی و بەرپۆهەردنی کارەکانی گەردووندا، بە تاییه تی ئیمه ی مروّف، ئایەتەکان
زۆر بە ڕوونی ئەوێ دەگەیه ن، ئنجا ئەک هەر لە دنیا دا، بە لکو لە ڕۆژی دوايشدا،
خوا ﷻ کاروبارەکانی بە فریشتان سپاردوون، با چەند بەلگەیه ک لەو بارەوێ بینینه وێ:

أ- بە نسبەت دروستبوونی مروّفه وێ، وەک لە فەرمايشته کانی پیغەمبەری خاتەم دا ﷺ
هاتوێ، ئەوێ فریشتەکان ڕووح دەخەنە بەر جەسته ی ئەو کۆرپەلەیه ی لە مندا لانی
دایکی دایه، دوا ی ئەوێ قوناغەکان تێدەپەرینی، وەک لە سوورەتی (المؤمنون) دا
ئاماژە ی پیکراوێ، که دەفەرموی: ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ (۱۶)،
که زۆر به ی زانا یان دەلین: مەبەست پی ڕووح بە بەردا کردنیه تی.

ب- ئنجا پاراستنی فریشتەکان بۆ مروّف و نووسین و تۆمار کردنی کردەوێکانی: ﴿وَإِنَّ
عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ﴾ (۱۰) ﴿كِرَامًا كَتِبِينَ﴾ (۱۱) ﴿الْإِنْفِطَارِ﴾ ﴿مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ
عَبْدٌ﴾ (۱۸) ق.

ج- ئنجا گیانکیشان: ﴿تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ﴾ (۶۱) ﴿الْأَنْعَامِ﴾ ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَيْكُمْ
مَلِكُ الْمَوْتِ الَّذِي يُكَلِّمُكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ (۱۱) ﴿السجدة﴾.

د- ئىنجا كاروبارى وه حىي: ﴿ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾ ﴾ الشعراء، تىكپراي پىغەمبەرانىش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، هەر جىبرىل وه حىي بۇ ھىناون.

ھ- ديسان كاروبارى رۇژى دوايى و، كاروبارى به ھەشتىش و، دۆزەخىش بۇ وئە: سەرنجى ئايەتەكانى كۆتايى (الزمر) بدە، ئايەتەكانى: (۷۱ - ۷۵). بەلئى ئەگەر سەرنجى كۆى ئايەتەكان بدەين، بۇمان دەرەكەوى كە خوا ﷺ كاروبارى دىناو دوارۇژى بە فرىشتەكان سپاردوون، بىگومان خوا ﷺ هەر كاتىك بىھوى، كاريك بكات، وەك چۆن ئىمە بە شتىك بلئىن بە، يەكسەر دەبى، ئاوايە بۇ خوا، واتە: كاتى تىناچى و، ماندوو بوونى پىناوى، بەلام ديارە خوا ﷺ حىكمەتى واى خواستوہ كاروبارى ئەم گەردوونە، لە دىناو دوارۇژدا بە فرىشتەكان بسپىرى.

ھەلوەستەى دووہم: ئەو ئايەتە موبارەكەى دەفەرموى: ﴿ فَأَلْمَدِرَّتْ أَمْرًا ﴾، كە وەك باسماں كەرد، زۆربەى زانايان لەسەر ئەوہن كە: ﴿ فَأَلْمَدِرَّتْ أَمْرًا ﴾، مەبەست پىنى فرىشتەكانەو، ئەگەر لەوانى دىكەدا پاجىايەكىان ھەبى، بەلام لەمەدا پاجىايەكى وايان نى، كە لىرەدا مەبەست پىنى فرىشتەكانن، ئىنجا لىرەدا بە باشم زانى لە تەفسىرى (روح المعاني) (الألوسي) قسەيەك بخوازمەو، كە تەنبا چەمك و واتايەكەى دىنم، دەلئى: [كە خوا دەفەرموى: ﴿ فَأَلْمَدِرَّتْ أَمْرًا ﴾، زۆربەى ھەرە زۆرى زانايان - ئەگەر نەلئىن يەكەدەنگن - رايان وايە كە مەبەست پىنى فرىشتەكانن و ئەوانن كە كاروبارەكانى خوا بەرپۆە دەبەن، ھەندىك لە زانايانى گەردووناسى پىشوش، بە ھەلە داچوون، لەوہدا كە پىيان وابوو، ئەستىرەو خرۆكەكان، جوړىك لە ويست و خواستيان ھەيەو، كاريگەرييان ھەيە بەسەر ژيانى مروّفەو، ئىستاش لەگەلداپى ھەندىك لەوانەى باسى ئەستىرەناسى دەكەن، باسى كەلووہكان (أبراج) و، جوولەى خرۆكەو ئەستىرەكان دەكەن و، گوايە كاريگەرييان ھەيە لەسەر ژيانى مروّف لە پرووى مەعنەوييەو، لە پرووى مادديەو، بىگومان لە پرووى مادديەو ئەستىرەكان، ئەو تىشكانەى دەيانئىرن و ئەو شەپۆلە كارووموگنا تىسيانەى دەيانئىرن، كاريگەرييان ھەيەو، ئەو شتىكى سەلمىتراو و عىلمىيە.

بەلام ئەووە کە کاریگەری مەعنەویان ھەبێ، ھیچ بەلگە یەکی لەسەر نیە،
 وَهَكَذَا (الّلّوسى) یش، (پەحمەتى خواى لى بى) دەلى: (بَاطِلٌ عَقْلًا وَنَفْلًا)، واتە: ئەووە
 شتىكى پووچە لە پرووى عەقلەووە، لە پرووى نەقلەووەش، چونکە خواى پەرورەدگار
 کاروبارى گەردوونى بە فریشتەکان سپاردووە، ھەلبەتە لە پروو ماددىيەکیەووە،
 ئەووە دیارە شتە ماددىيەکان کاریگەری ماددىی خۆیانیان ھەيە، بەلام کەسىک
 بلى: خرۆکەو ئەستێرەکان لە پرووى مەعنەویيەووە کاریگەریان ھەيەو، جوړىک
 لە عەقل و ھەست و شعوریان ھەيە، ئەووە لە راستیدا نە شتىكى عیلمییەو،
 نە لە رى نەقلەووەش، شتىكى وا ھەيەو، نە لە رى عەقلیشەووە.

شتىكى دیکە ئەووەیە کە ئەم ئایەتە موبارەکە ئەووەش بە درۆ دەخاتەووە،
 کە ھەندىک لە ئەھلى تەھەووفى لادەر، پىیان وابوووە دۆستانی خوا دواى
 مردن کاریگەریان ھەيە، بەوھى شىفای کەسىک بدەن، یان کەسىک کە خەریکە
 بخنکى، دەربازى بکەن، یان کەسىک بەسەر دوژمندا سەربخەن، یان کەسىک
 کارىکى بو بکەن، کە ھەندىکیان ئەو کاریگەرییە تايبەت دەکەن بە پىنج لە
 دۆستانی خواووە، کە ناویان لى دەنن: (أَوْتَاد)! بەلام (الّلّوسى)، قسەکی جوان
 دەکات و دەلى: (وَالْكُلُّ جَهْلٌ وَإِنْ كَانَ الثَّانِي أَشَدُّ جَهْلًا)، واتە: ئەووە ھەمووی
 نەزانی و نەفامییە، ھەرچەندە دووھەمیان (کە دەلى: خوا کاروبارى ژیان و زەوى
 بە پرووھەکانى پىنج لە دۆستانی خوۆ دەسپىرى) نەفامییەکەى توندتر و سەختەر.

دواى (الّلّوسى) دەلى: بەلى نابى لەووەدا دوو دلىمان ھەبى کە خوا ﷻ
 دواى مردنىش چاکە لەگەل دۆستەکانى خویدا دەکات بەو شىوہیەى حیکمەتى
 خوۆ بىخوازى، وَهَكَذَا ئەووەى بىنە خەوى کەسىک و رىنمایى و ئامۆزگارى بکەن،
 یاخود شتىكى وەبیر بىننەووە، ئەو شتانە ئاسایین کە خواى پەرورەدگار لەگەل
 ھەندىک لە دۆستانی خوۆ دا دواى مردنیشان، بەلام ئەووە کە خوا کاروبارى
 خەلکى سپارد بى بەو پرووھانەو، بە پرووھى چەند کەسىک دیارىیکراو، ئەووە
 ئەسل و ئەساسى نیە.

هه لوه سته ی سییه م: (الرازي)، له ته فسیره که ی خویدا ئاماژه به قسه یه که ده کات و پالی ده داته لای (أبو حامد الغزالي)، ده لی: (قَالَ: إِنَّ الْأَرْوَاحَ الشَّرِيفَةَ إِذَا فَارَقَتْ أَبْدَانَهَا، ثُمَّ انْفَقَ إِنْسَانٌ مُّشَابِهٌ لِلْإِنْسَانِ الْأَوَّلِ فِي الرُّوحِ وَالْبَدَنِ، فَإِنَّهُ لَا يَبْعُدُ أَنْ يَحْصَلَ لِلنَّفْسِ الْمَفَارِقَةِ تَعَلُّقٌ بِهَذَا الْبَدَنِ حَتَّى تَصِيرَ كَالْمُعَاوَنَةِ لِلنَّفْسِ الْمُتَعَلِّقَةِ بِذَلِكَ الْبَدَنِ عَلَى أَعْمَالِ الْخَيْرِ، فَتُسَمَّى تِلْكَ الْمُعَاوَنَةُ إِلَهَامًا، وَنَظِيرُهُ فِي جَانِبِ النَّفْسِ الشَّرِّيرَةِ وَسُوسَةٌ).

واته: (أبو حامد الغزالي)، ده لی: رووچه به پرزو پا که کان، کاتیک له جه سته کان جیا ده بنه وه، نه گهر مروفتیک هه بی، وه که نه و مروقه ی پیشی بجی که مردوه، له رووچ و له جه سته یدا، دوور نیه نه و رووچه ی مردوه، جوړیک له په یوه سته ی هه بی به و جه سته یه وه، وه که هاوکاریکی نه و رووچه ی په یوه ست به و جه سته یه وه، لی بی و شتی چاکی فیر بکات، بو کاری خپرو نه و هاوکاریه ش به خورپه (إلهام) ناوده بری و، هه روه ها هی رووچه خراپه کاره کانیش به خوتخوته (وسوسة) ناوده بری.

گوايه (أبو حامد الغزالي)، کتیبکی هه یه تیدا ئاماژه ی به وه کردوه و (الرازي) یش ئاماژه ی پی ده کات.

ننجا (الآلوسي) قسه یه کی جوان ده کات، ده لی: (وَلَمْ أَرَ مَا يَشْهَدُ عَلَى صِحَّتِهِ فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ وَكَلَامِ سَلَفِ الْأُمَّةِ، وَقَدْ ذَكَرَ الْإِمَامُ نَفْسَهُ فِي الْمَبَاحِثِ الْمَشْرِقِيَّةِ اسْتِحَالَةَ تَعَلُّقِ أَكْثَرِ مَنْ نَفْسٍ بِبَدَنِ وَاحِدٍ، وَكَذَا اسْتِحَالَةَ تَعَلُّقِ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ بِأَكْثَرِ مَنْ بَدَن) واته: نه مديوه نه وه ی هیناویه تی هیچ به لگه یه که له قورئان و سووننه تداو قسه ی زانایانی پیشین، نه وه پشت راست بکاته وه و (الرازي) یش خو ی له کتیبی (المباحث المشرقية) دا ده لی: موسته حيله زیاتر له رووچیک په یوه ست بی به جه سته یه که وه، هه روه ها زیاتر له جه سته یه که چند رووچیک پیوه ی په یوه ست بن.

دەلیم: ئەو ەى (الرازي) ەك پشتگىرىکردن لہ (أبو حامد الغزالي) ەو ە دەيھىنئ، دەچىتەو ە نىو جوغزى ئەو ەى پىى دەگوترى: (تتاسخ الأرواح) (دۇنا دۆن) ەو ئەو ەش شتىكى پووچ ە ئەفسانەو، لہ ئاينى ەىندۆسىى ە بوزاىى دا ەەيە، بىگومان مروۆف كە دەمرئ تازە كۆتايى دئ ە، تەكلىفى شەرىعى لہ سەر نامىنئ.

بەلئ: دەگونجئ كەسىك دۆستى خوا بوو بئ، بىتە خەوى كەسىك ە رىنمايىەكى بكات ە لىى بەەرەمەند بئ، ەك پىغەمبەرى خوا ﷺ ەاتوو ە دىتە خەونى زۆر كەس، ئەو ەش ئەزموونكراو، دىسان جگەلە ئەو ەش ەەر كەسىك لہ قەدەر خوى، دەگونجئ بتوانئ لہ پرووى زانىارىيەو ە سوود بە كەسىك بگەيەنئ.

لاگەياندى مەكتەبى مامۇستا ەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

لە نۆرە كۆمەلەنمەكەن لەكەلتەن

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردى

ەلى بابىر/ AliBapir

ەلى بابىر/ AliBapir

كەنالى

لاگەياندى مەكتەبى مامۇستا ەلى بابىر

لاگەياندى مەكتەبى مامۇستا ەلى بابىر

مەسەلەى دووهم:

باسى پوخته يەكى بەسەرھاتى موسا عليه السلام، كاتىك خواى پەرۋەردگار لە دۆلى بە پاگىراوى (طوى)، بانگى كردو، ناردىە لای فیرعەونى ياخىى كە بانگى بكات بۆ خو پاك و چاككردن و، سام و ھەيبەت ھەبوون بەرانبەر بە پەرۋەردگارى، كەچى ھەرچەندە نیشانە مەزنەكەى ۋەك بەلگەى سەلمىنەرى پىغەمبەرەيەتسى خۆى، پىشان دا، بەلام فیرعەون مى نەداو لەسەر بەدرۆ دانان و سەرپىچى بەردەوام بوو و، بانگەشەى پەرۋەردگارپىتى ھەرە بەرزى بۆ خۆى دەكرد، سەرەنجام خوا سزای دواپۆژ و دىناى داو، كرىە پەندو عىپرەت بۆ خەلكى:

خو عليه السلام دەفەرموى: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ۚ (۱۵) إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (۱۶) أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ (۱۷) فَقَالَ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَن تَزُكِّيَ (۱۸) وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَخَشَىٰ (۱۹) فَإِنَّهُ آيَةُ الْكُبْرَىٰ (۲۰) فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ (۲۱) ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَىٰ (۲۲) فَحَشَرَ فَنَادَىٰ (۲۳) فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ (۲۴) فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ (۲۵) إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ (۲۶)﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانه، لە دوازدە برگەدا:

بەرلەوھى بچىنە سەر وردەكارىيەكانى چەمك و واتاى ئەم ئايەتە موبارەكانە، چۆنەتسى پەيوەست بوونى ئايەتەكان پىكەوھە باس دەكەين، كە پىشتريش ھەر ئاماژەمان پىداوھ: لە چوارە ئايەتسى پىشوو دا خوا عليه السلام دواى سوپند خواردنى بە پىنج جوړ لە فريشتەكان، لەسەر ئەوھى زىندو كرانەوھو سزاو پاداشت دى، ئنجا باسى ھەندى لە ديمەنەكانى پۆژى دواىى كردو، باسى ھەردو فوو پىدا كردنەكانى بە كەپەناى دا كرد، لىرەش خوا عليه السلام باسى بەسەرھاتى موسا عليه السلام و پەوانەكرانى بۆ لای فیرعەون، نىواخن دەكات، واتە: ئەى بىپروايەكان كە بىپروان بە پۆژى دواىى و، بىپروان بە پىغەمبەرى خاتم عليه السلام و بە كۆتا پەيامى خوا، پەندو دەرس ۋەربگرن لە فیرعەون، كە ۋەك چۆن خوا پىغەمبەرى كۆتايى

ناردوھ بۆ لای ئیوھ، کاتی خۆشی مووسای علیہ السلام ویاپرای ھاروونی برای نارد بۆ لای فیرعھون، بەلام ھەرچەندە مووسا زۆر بەدلسۆزانەو میھرەبانانە دواندی، ئەو لەسەر ملھوویی و تاوان و لادانی خۆی بەردەوام بوو، سەرەنجام بوو بە پەندی زەمانەو بۆ خەلک کرا بە دەرس و پەندو عیپرەت، کەواتە: ئیوھش پەند وەر بگرن لە فیرعھون، تاکو وەك فیرعھون نەبنە پەند بۆ خەلکی دواي خۆتان!

(۱) - ﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾، ئایا ھەوآل و باسی مووسات بۆ ھاتوھ! ﴿أُنَبِّئُكَ﴾، واتە: بۆت ھاتوھ، بەلام لیڕەدا یانی: ئایا پێت گەشتوھ؟ ﴿حَدِيثُ مُوسَى﴾، (الحَدِيثُ: الْخَبْرُ، وَأَصْلُهُ فَعِيلٌ مَعْنَى فَاعِلٍ مِنْ حَدَثَ الْأَمْرِ إِذَا طَرَأَ وَكَانَ، أَي: الْحَادِثُ، وَالْأَصْل: خَبَرُ الْحَدِيثِ، أَي: خَبَرُ الْحَادِثِ)، وشەي: (حَدِيثُ)، واتە: ھەوآل، (حَدِيثُ) لەسەر کیشی (فَعِيل)ە، بە مانای (فَاعِل)، واتە: (حَادِثُ)، ئەویش یانی: (حَدَثَ الْأَمْرُ إِذَا طَرَأَ وَكَانَ)، واتە: کاریک پروویدا کەواتە: پرووداویک کە پروودەدا پێی دەگوتری: (حَادِثُ)، ئنجا لیڕەدا کە دەفەرمووی: ﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾، لە ئەسڵدا یانی: (هَلْ بَلَّغَكَ خَبَرُ حَادِثِ إِرسالِ مُوسَى إِلَى فِرْعَوْنَ) ئایا ھەوآلی نێردرانی مووسا بۆ لای فیرعھونت پێ گەشتوھ؟ بەلام ئەوھ ھەمووی کورت کراوھتەوھو بۆتە: ﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾، ئایا ھەوآلی مووسات بۆ ھاتوھ، واتە: باس و خواسی ھەوآلی پرووداوی نێردرانی مووسا بۆ لای فیرعھونت بۆ ھاتوھ، چۆن بوو؟!

(۲) - ﴿إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾، کاتیک پەرورەدگاری لە کێوی پاککراوھ (طوى) دا بانگی کرد، (إِذْ): (وَإِذْ اسْمُ زَمَانٍ، وَاسْتُعْمِلَ هُنَا فِي الْمَاضِي)، (إِذْ) بۆ خۆی ناوی شوین، (ظُرِفَ الزَّمَانُ)ە، بەلام بە کارھێنراوھ بۆ رابردوو، چونکە باسی رابردوو دەگێرێتەوھ.

(الْوَادِ الْمُقَدَّسِ)، (الْوَادِ: الْمَكَانُ الْمُتَخَفِضُ بَيْنَ الْجِبَالِ، وَالْمُقَدَّسُ: الْمُطَهَّرُ وَطُوًى: اسْمُ مَكَانٍ)، (وادی): شوینیکی لیژایی و نزماوییە لە نێوان چیاھەکاندا، تیمە دەلیین: دۆل، شیو، (وَالْمُقَدَّسُ: الْمُطَهَّرُ)، (مقدس) یانی: پاککراوھ، ھەلبەتە پاککراوھییە کە بەھووی ئەوھوھ بوو، کە خوا لەویدا مووسای دواندوھ، وەك لە سوورەتی (طه) دا، دەفەرمووی: ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾، واتە:

بِیْگومان من پهروه ردگارتم ټنجا نهغله کانت (پیلاره کانت) دانې، چونکه تُو له شیوېکې پاککراوه ی که [ناوې] (طوې)یه.

(طوې) به تهنوینیش خویندراوه تهوهو به ټهلیفی مهقصوره (طوې)ش خویندراوه تهوه ﴿بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾، خوا بانگی کرد له دۆلې به پاکگیراوی (طوې) دا، چی پې فهرموو؟

۳- ﴿أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ﴾، (فهرموو): پرېو بُو لای فیرعهون به دنیایې ټهو یاخی بووه، ﴿إِنَّهُ﴾، (اِنَّ) پیتی جه ختکردنهوهیه ناوه که مهنصوب و ههواله که مهرفوع دهکات (حَرْفٌ تَأْكِيْدٌ تَنْصِبُ الْإِسْمَ وَتَرْفَعُ الْخَبْرَ)، به لَام لیږده دا مانای پاساوی خراوه ته نیو، واته: بچو بُو لای فیرعهون، چونکه یاخی بووهو له سنوور دهرچووه، (الطُّغْيَانُ: هُوَ مُجَاوِزَةُ الْحَدِّ فِي الْعِصْيَانِ) (طُغْيَانُ): بریتیه له سنوور به زاندن له سهرپیچی کردندا.

۴- ﴿فَقُلْ هَلْ لَّكَ إِلَٰهٌ أَن تَزْكَىٰ﴾، ټنجا (پېی) بلې: ټایا ټاماده ی خوټ پاک و چاک بکه ی؟ وشه ی: ﴿تَزْكَىٰ﴾، خویندراویشه تهوه: (تَزْكَىٰ)، ټنجا وشه ی: ﴿هَلْ لَّكَ﴾، پیشتیش باسما ن کرد: له زمانی عه پرهبیدا، دهگوتری: (هَلْ لَّكَ إِلَىٰ كَذَا)، یانی: (هَلْ لَّكَ مِمْلٌ إِلَىٰ كَذَا)، ټایا ټاره زوومه ندی بُو ټهو شته؟ یان دهگوتری: (هَلْ لَّكَ فِي كَذَا) یانی: (هَلْ لَّكَ رَغْبَةٌ فِي كَذَا)، ټایا تامه زروویت بولای فلان شته ههیه؟ کهواته: لیږده دا که مووسا عليه السلام به فیرعهون ده فهرموو: ﴿هَلْ لَّكَ إِلَٰهٌ أَن تَزْكَىٰ﴾، یانی: ټایا تُو ټاماده یی و ټاره زووت ههیه، خوټ پاک و چاک بکه ی؟ چونکه ﴿تَزْكَىٰ﴾، و (تَزْكَىٰ)، ش له ټهسل دا (تَتَزَكَّى)یه، یانی: ټایا ټاماده ی پرۆسه ی خو پاک و چاککردن له خوټدا ټه نجام بده ی؟

۵- ﴿وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَخَشَىٰ﴾، ههروه ها به رهولای پهروه ردگارت رینمایي و راسته ریت بکه م ټنجا لپی بترسی (سام و ههیه ته خوات بچیته دل و دهرورونهوه، ټایا بُو ټه مه ټاماده ییت ههیه؟!).

بِیْگومان ټه مه زور شیوازیکی نه رم و نیان و میهره بانانه یهو، وهک پیشتیارکردن وایه، جولاندنی ټاره زوویه ته به شیوازیکی زور نه رم و نیان و، ټه وهش ههر

جیبه جی کردنی فه رمانی خواجه که له سوورەتی (طه) دا، به مووسا و به هاروونی
برای ده فه رموی: ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئَنَّا نَعْلَمُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى﴾، قسه یه کی
نه رمی له گه ل بکه ن، به لکو بیر ی بته وه و به ند وه ربگری، یا خود ترس و سام و
هه یبه تی بجیته دل.

لیره دا که ده فه رموی: ﴿وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَخْشَى﴾، به دلنیا یی هیدایه تی خوا
ناچیته هه موو دل و ده روونی که وه و، ده بی ته و دل و ده روونه، پالفته و پاک و چاک
بووبی، ئاماده یی وه رگرتبی، ئنجا هیدایه تی خوی لی میوان ده بی، دوایش که
هیدایه تی خوا چوو ده دلی مرۆقه وه، ئنجا سام و هه یبه ت و پیز و حورمه ت و
به گه وه و مه زنگرتنی تیدا پهیدا ده بی، به رانه ر به به دیهینه رو پهروه ردگار و
خاوه نی خوی.

که ده فه رموی: ﴿وَأَهْدِيكَ﴾، لیره دا هیدایه ت ده گونجی به مانای پینمای
بی و، ده شگونجی به مانای راسته پیکردن بی، که واته: (أَهْدِيكَ) یانی:
أ- ریت پیشان بده م و پینماییت بکه م.

ب- راسته ریت بکه م و بتخه مه سه ر پی راست.

٦- ﴿فَارَبُّهُ آيَةُ الْكُبْرَى﴾، ئنجا نیشانه هه ره گه وه که ی پيشاندا، (الآيَةُ: حَقِيقَتُهَا
الْعَلَامَةُ وَالْأَمَارَةُ، وَتُطْلَقُ عَلَى الْحُجَّةِ الْمُثْبِتَةِ)، وشه ی: ﴿الآيَةُ﴾، به مانای نیشانه دی، (به
مانای ته وه ش دی، شتیکی پی بناسی) به لام بو به لگه یه کی ئیسپاتکه ریش به کارده هیتر،
که ده فه رموی: ﴿فَارَبُّهُ آيَةُ الْكُبْرَى﴾، نیشانه هه ره گه وه که ی پيشاندا، زانیان
زوریان قسه له باره ی نیشانه هه ره گه وه که کردووه:

١- هه ندیکیان گوتوو یانه: مه به ست پی ده ستیه تی.

٢- هه ندیکی دیکه ش گوتوو یانه: مه به ست پی گوچانه که یه تی.

٣- هه ندیک گوتوو یانه: مه به ست پی هه ردووکیانه.

۴- هەندیک گوتووێانە: مەبەست پێی هەر نو نیشانەکان، کە دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ (۱۰۱) ﴿الْأَسْرَاءَ﴾.

بەلام بە پێی هەردوو ک ئایەتی (۲۲ و ۲۳) ی سوورەتی (طه)، کە دەفەرموێ: ﴿وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ءَايَةً أُخْرَى﴾ (۲۲) ﴿لِزِيكَ مِنْ ءَايَتِنَا الْكُبْرَى﴾ (۲۳)، کەواتە: دەگونجی مەبەست پێی دەستی و گوچانە کە ی بێ، بەلام ئەگەر مەبەست یەکیکیان بێ، دیارە گوچانە کە نیشانە یەکی گەورە تر بوو لە دەستی، دەشگونجی مەبەست پێی هەر نو نیشانە کە بێ، کە خوا ﷺ نو موعجیزە ی دان بە مووسا، وە ک لە تەفسیری سوورەتی (الأعراف) داو، لە تەفسیری سوورەتی (الأسراء) داو، لە سوورەتی تەفسیری (النمل) داو باسما ن کردووە.

بەلام ئایا فیرەو ن ئامادە بوو؟ نە خێر: ﴿فَكَذَّبَ وَعَصَى﴾ (۲۱) ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى﴾ (۲۲) ﴿فَحَشَرَ فَنَادَى﴾ (۲۳) ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ (۲۴).

(۷- ﴿فَكَذَّبَ وَعَصَى﴾، یە کسەر بە درۆی داناو سەرپێچی کرد، بە (ف) ی (تعقیب) یانی: یە کسەر بە دوا ی ئەو دا کە گوێبیستی پەیا مە کە ی مووسا بوو، بە درۆی داناو سەرپێچی کرد، چی بە درۆ دانا؟ ﴿فَكَذَّبَ مُوسَى، أَوْ فَكَذَّبَ رِسَالَةَ مُوسَى، أَوْ فَكَذَّبَ اللَّهَ، أَوْ فَكَذَّبَ لِقَاءَ اللَّهِ...﴾، مووسا ی بە درۆ دانا، یان پەیا مە کە ی مووسا ی بە درۆ دانا، یان خوا بە درۆ دانا، یان دیداری خوا ی بە درۆ دانا، هەموو دەگریتهو، بۆ یە بەرکارە کە ی قرتینراو، بە درۆی دانا، هەموو شتێکی بە درۆ دانا بە رەهای، ﴿وَعَصَى﴾، هەروە ها سەرپێچی کرد، لە کێ؟ ﴿عَصَى اللَّهَ، أَوْ عَصَى رَسُولَ اللَّهَ، أَوْ عَصَى رِسَالَةَ اللَّهَ...﴾، هەموو دەگریتهو، سەرپێچی لە خوا کرد، سەرپێچی لە پیغەمبەری خوا کرد، سەرپێچی لە پەیا می خوا کرد.

(۸- ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى﴾، (هەر بەو نە دەش وازی نە هیئا کە بە درۆ دابن و سەرپێچی بکات، بە لکو) دوا یی پشتی هە لکرد، هەو لیشی داو کوششی کرد، ﴿ثُمَّ: لِلتَّزْيِيبِ الرَّتْبِيِّ إِذْهُمَا أَشَدُّ مِنَ الْأَوَّلَيْنِ﴾، ﴿ثُمَّ﴾ بۆ ریزبە ندیی پلە پلە ییە، چونکە ئەم دووانە (پشت هە لکردن

و ھەولدان لە دژی مووسا (علیہ السلام) گەنگەرن لە بە درۆ دانان و سەرپێچی کردنەکە، واتە: ھەر بەوھەندە وازی نەھێنا کە بۆ خۆی بە درۆ دابنێ و سەرپێچی بکات، بەلکو پشتیشی ھەلکردو دەستیشی کرد بە ھەولدان و کۆشش کردن، کە نەھێلێ خەلکیش ئیمانی پێ بێنێ، یاخود: ھەر بەوھەندە وازی نەھێنا کە بە درۆ دابنێ و سەرپێچی بکات، بەلکو ھەولێ لە بەینبردن و کوژانەوێ ئەو پووناکییەشی دا، کە خوا (ﷻ) وەك ئایین و پەلامی خۆی بە مووسادا (علیہ السلام) ناردبووی.

۹- ﴿فَحَشَرَ فَنَادَى﴾، کۆی کردەوێ بانگی کرد، یانی: (فَحَشَرَ النَّاسَ)، خەلکی کۆکردەوێ، لێرەدا دیسان بەرکارەکەی قەتێراو، چونکە ئاشکرایە، کێی کۆکردەوێ، خەلکی کۆکردۆتەوێ، ھەندێک لە پووناکەرەوانیش گوتووین: ﴿فَحَشَرَ﴾، واتە: جادووگەرەکانی کۆکردوونەوێ، کە لەو دوو ئایەتە سۆرەتی (الشعراء) یان وەرگرتوێ: ﴿وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ (۳۶) ﴿يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَالِمٍ﴾ (۳۷)، بە شاراندە جارچییان و کۆکەرەوان، بێرە ھەموو جادووگەریکی زانات بۆ بێنن، بەلام بێگومان ئەو سیاقە ئێوی، جیاوە باسی کۆکردنەوێ جادووگەرەوان، لێرەدا باسی کۆکردنەوێ خەلک و جەماوەر بە گشتیی، چونکە جادووگەرەکان پێویستییان بەو نەبوو فیرەوون پێیان بلی:

۱۰- ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾، ئنجا گوتی: من پەروەردگاری ھەرە بەرزتانم. ئەوان بە گەرەو پەرستراو و ھەموو شتێکی خۆیانیان زانیو، بۆیەش جادوویان بۆ کردو، پێش ئەو ئیمان بێنن، بەلام خەلک و جەماوەرە کە فیرەوون کۆی کردنەو.

﴿فَنَادَى﴾، (النِّدَاءُ: رَفْعُ الصَّوْتِ بِدَعْوَةٍ أَحَدٍ لِيَحْضُرَ)، (نِدَاءُ) بانگکردن، دەنگ بەرزکردنەوێ دەنگ ھەڵیانە، بۆ بانگ کردنی کەسێک تا کو ئامادە بێ، ئنجا کە بانگی کردن، بە دەنگی بەرز چی گوت؟ ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾، گوتی: من پەروەردگاری ھەرە بەرزتانم، گومانی تێدانێ کە گوتووێتی: ﴿أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾، مەبەستی پێی ئەو نەبوو، من تێوێ دروست کردوێ دەژێم و دەمرێم،

نەخێر، بە لکو مەبەستی ئەو بوو کە حوکمرانی هەرە بەرزو بالادەستان منم، یانی: بەس منم کە دەبێ فەرمانبەرییم بۆ بکەن بە پەهایێ و، دەبێ هەر بە قسەی من بکەن، مەبەستی ئەو بوو: نەچن بە قسەی مووسا بخە لە تین و، جگە لە من کە سێکی دیکە بپەرستن، یان جگە لە من سەرپەرشتیاریکی دیکە بۆ خۆتان پەیدا بکەن! ئەگەرنا مەبەستی ئەو نەبوو: من ئێوەم بە دیهیناوه و ئێوە دەژینم و دەمرینم، چونکە وشە: (رَبُّ)، هەموو ئەو واتایانە دەگرێتەو، بەلام وێرایی ئەو (رَبُّ) مانای سەرپەرشتیاری دنیاییش دەگەیەنێ و، فیرعهون مەبەستی ئەو بوو، واتە: سەرپەرشتیاری هەرە بەرزو دنیاتان، منم، بەلام بیگومان خوا ﷻ لێی نەگەراوه، وەك بەرزەکی بانان بۆی دەربچێ:

(۱۱) ﴿فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى﴾، خوا ﷻ گرتی وەك سزادانی کۆتایی و یەكەم، ﴿نَكَالَ﴾، (مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ «لَاخَذَهُ» بِتَأْوِيلٍ فِي الْأُولَى وَالثَّانِيَةِ، أَي: عَذَّبَهُ عَذَابَهُمَا، غَرَقًا فِي الْأُولَى، وَحَرَقًا فِي الْآخِرَةِ)، وشە: ﴿نَكَالَ﴾، بەرکاری پەهایە بۆ (أَخَذَهُ)، (أَخَذَهُ) یانی: گرتی و سزایدا، واتە: لە جیاتی یەكەم و دووهم سزای دا، سزای دنیا بە خنکندن و نغزو کردن لە دەریای سوورداو، سزای دواڕۆژیش بە سووتاندن، لە قووناغی بەرزەخ دا، لە پیش قیامەتیش دا. ﴿نَكَالَ﴾، (العُقُوبَةُ الْمُنْكَالَةُ لِلْغَيْرِ مِنَ النُّكْلِ)، ﴿نَكَالَ﴾: بریتیه لە سزایەکی سڵەمیئەرەو بۆ ئەوی دیکە، ئەو یە کە سێک سزا بەدی و بە هوێ سزادانی ئەو بوو، جگە لە ئەو عیبرەتی لێوەربگرێ و پێی تەمبێ بێ و بسلەمیئەرەو، لەوێ وەك ئەوێ پێش بکات، کە سزا دراوه.

پروونکەرەو یەك دەلێ: (النَّكَالُ: إِيقَاعُ الْأَذَى الشَّدِيدِ عَلَى الْغَيْرِ مِنَ التَّشْهِيرِ بِذَلِكَ بِحَيْثُ يَنْكَلُ، أَيْ يَرُدُّ وَيَصْرِفُ مَنْ يُشَاهِدُهُ عَنْ أَنْ يَأْتِيَ بِمِثْلِ مَا عُمِلَ بِهِ الْمُنْكَالُ بِهِ)، ﴿نَكَالَ﴾: بریتیه لە سزادانیکی سەختی کە سێک بە شیوەیەك هەر کە سێک بیینی، بسلەمیئەرەو بپرینگێتەو، لەوێ کاریك بکات کە بابای سزادراو کردوویەتی.

(۱۲) - ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى﴾، بەراستی لەوەدا پەند هەیە بۆ هەر کەسێک بترسێ، ئەگەر کەسێک سام و هەبەتی خۆی لە دڵ دا نەبێ، هەزار شت ببینێ، پەندی لێوەرناگرێ و دەرسی لێ فیڕنابێ، (جمال الدین قاسمی)، خاوەنی (محاسن التأویل)^(۱) لە تەفسیرە کەیدا، دەلێ:

(أي: في أَخْذِهِ وَمَا أَحَلَّ بِهِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْخِزْيِ، عِظَةٌ وَعِبْرَةٌ لِّمَن يَخَافُ اللَّهَ وَيَخْشَى عِقَابَهُ، وَيَعْلَمُ أَنَّ هَذِهِ سُنَّتُهُ فِي كُلِّ مَنْ يَقَاوِمُ الْحَقَّ وَيُحَارِبُهُ)، واتە: لە گرتنی خوادا بۆ فیرەهون و، لەوەدا کە سزای بەسەردا سەپاندو سەرشوێری کرد، پەندو ئامۆژگاری هەیە، بۆ هەر کەسێک لە خوا بترسێ و، لە سزای خوا سام و هەبەت بکات و، بزانی ئەوە یاسای خوايە، لە مامەڵەی لەگەڵ هەر کەسێکدا کە بەرھەڵستی و دژایەتی هەق بکات، بەھەمان شیوە سزا دەدرێ.

کەواتە: کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى﴾، ئەمە ئەوە دەگەیهێنێ کە لێرەدا خوا ﷻ باسی یاسایەکی خۆی دەکات، بەلێ: باسی پوویداویکی دیاریکراو دەکات، بەلام کە دوازی خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى﴾، مانای وایە ئەوە بەرجەستە بوونی یاسایەکی خوايە لە ژيانێ مروّفدا، کە هەر کەسێک دژایەتی پەيامی خوا بکات، سەرەنجام ئاوی لێ دی، درەنگ یان زوو.

مەسەلەى سىيەم:

پرسىيارکردنى سەرزەشتکارانە، کە ئايا دروستکرانى مروّقان قورسترە يان ھى ئاسمان؟ خوا دروستى کردوھ و بڵندى کردوھ و پىکىخستوھ، شەوگارەکەى تاريک کردوھ، پرووناکییەکەى دەرھیناوە، پاشان زەوى پانراخستوھ و ئاوو لەوھەرگایەکەى لى دەرھیناوە، تاكو بوّ خەلک بىیتە مایەى بەھرەى خويان و ئازەلەکانیان:

خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ۖ (۲۷) رَفَعَ سَعْتَهَا فَسَوَّاهَا ۖ (۲۸) وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۖ (۲۹) وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ۖ (۳۰) أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۖ (۳۱) وَالْجِبَالُ أَرْسَاهَا ۖ (۳۲) مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۖ (۳۳)﴾

شىکردنەوى ئەم ئايەتانە، لە ھەشت برگەدا:

وہک پىشتريش گوتمان، دواى ئەوھ خوا ﷻ سەرنجى پاكيشان بوّ ميژوو و، نموونەيەكى بەرجەستەيى ميژوويى خستە بەر چاوى بىپروايەکان، کە ئىردرانى مووسا ﷺ و، ھاروونى ﷺ براى بوو بە پەيامى خواوە، بوّ لای فيرعەون و، سەرنجام ملنەدانى فيرعەون بوّ ھەق و، بەردەوام بوونى لەسەر ملھورپى و، سزادانى خواى پەرۋەردگار بوّ بە جوړە سزايەك، کە جگەلە خویشى پىى تەمبى بى، ئنجا خوا ﷻ سەرنجيان پادەكىشى بوّ ميژوو، زۆرجاران خوا ﷻ سەرنجى مروّقان پادەكىشى بوّ گەردوون، بوّ دياردەو ديمەنە دلبزوین و سەرنج پاكيشەکانى گەردوون و دەوروبەر، دوايى سەرنجيان پادەكىشى بوّ ميژوو، چونکە لە راستيدا ھەم ميژوو کتیبیکە زۆر جىي سەرنج و تەماشاو جىي پەندو عىپرەتە، ھەم گەردوونيش کە سيفتەکانى خواو ياسايەکانى خواى تيدا بەرجەستەن، زۆر شايستەى ئەوھيە مروّق زۆر سەرنجى لى بدات، تاكو ھەرچى زياتر شکۆدارى و پاىە بەرزىي خوا ﷻ و، سيفتە بەرزو مەزنەکانى لە رووپەرى دياردەو ديمەنەکانى گەردووندا بخوینیتەوھ:

(۱) - ﴿ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَوْ السَّمَاءُ﴾، ئایا دروستکرانی ئیو قورسترو زەحمەتەر، یاخود هی ئاسمان، لیرەدا ئەم پرسیارکردنە ﴿ءَأَنْتُمْ﴾، ھەمزە (أ) ەکە (هَمْزَة الإِسْتِفْهَام) ە، بەلام پرسیارکردنی (تقریری) یە، بە کوردیی دەبیته پرسیارکردنی دانپیداھێنان، واتە: بەرانبەرەکەت وادار بکە، دانپیدا بین، چونکە هیچ دەرفەتی نیە، دانی پیدانەھێن.

وشە: ﴿السَّمَاءُ﴾، دەلین: ئاسمان، بەلام لە بەکارھێنانی قورئاندا مەبەست لە: ﴿السَّمَاءُ﴾ و ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ و ﴿سَمَوَاتٍ﴾، کۆی گەردوونە، ئەوھی ئیمە تاكو ئیستا بەس گۆشە یەکیان بە دوور بین و تەلەسکۆبەکان لێ بەدی کردو.

(۲) - ﴿بَنَاهَا﴾، (خوا) ئاسمانی بنیاتنا، دروست کرد، (الْبِنَاءُ: ضَمُّ الْأَجْزَاءِ الْمُتَفَرِّقَةِ بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ، مَعَ رَبْطِهَا بِمَا يُمَسِّكُهَا حَتَّى يَكُونَ عَنْهَا بُنْيَةٌ وَاحِدَةٌ)، (بناء): بریتیه لەوھی بەشە پرژو بڵاوەکانی شتێک بخوێنەو سەر یەك و، بە یەكەو پەییوەست بکری، ھەتا لە ھەموویان یەك شت دروست بێت، (وہك چۆن لە ئاوو چەو و لم و چیمەنتۆ و گەچ و شیش و چی و چی، ھەمووی بینایەك دروست دەکری).

(۳) - ﴿رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا﴾، [(سَمَك): بەرزایی و ئەستووری، (خوا) بەرزاییەكە ی ھی ئاسمانی بەرز کردووەو بلند کردو رێکیخست، (السَّمَكُ: قَامَةُ الشَّيْءِ)، ھەموو تەئیک پانیی ھەیه، لە رووی جەستەییەو، پانیی ئەو بارەییەتی کە کەمترەو، درێژی ھەیهو قوولی (عُمُق) یاخود (سَمَك) بەرزیشی ھەیه.

جاری واش ھەیه شتێک چوارلایەكە ی بە ئەندازە ی یەكن و پێی دەگوتری: چوارگۆشە، ئەگەرنا ئەو لایە ی کەمترە و، کەم بەرتەر پێی دەگوتری: پانیی (عُرْض)، لایەكە ی زیاتر پێی دەگوتری: درێژی (طَوَّل)، قوولی و ئەستووریەكە شی پێی دەگوتری: بەرزایی (سَمَك).

﴿فَسَوَّاهَا﴾، (أَي: فَعَدَّلَهَا بِوَضْعِ كُلِّ جَرْمٍ فِي مَحَلِّهِ)، رێکیخست بەوھی ھەر شتە لە شوینی خویدا دابن.

۴- ﴿وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا﴾، شەوێ کە ی تارێک داھێناو ڕووناکییە کە شە ی لێ دەرھێنا، ﴿وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا﴾، (ئە ی: جەل لێلھا مَظْلَمًا)، شەوگاری گەردوونی تارێک داھێنا، (غَطَشَ وَأَغْطَشَ)، ھەردووکیان ھاتوون، واتە: تارێکی داھێنا، (ضَحَى) ھەرچەندە بە مانای چێشتەنگاوی دێ، بەلام بە مانای تیشکیش دێ.

۵- ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾، زەویشی دوا ی ئەو، پانراخست و ئامادە کرد، ئەمەش بە لگە یەکی ڕوون و ئاشکرایە لە سەر ئەو زەوی دوا ی دروستکرانی ئاسمان، دروستکراوە و بەو شێو یە بۆ ژیا نی مەو ف ئامادە کراوە، زانیاری گەردوونناسی ئیستا ئەو ی لە لای بۆتە شتێکی زۆر ڕوون.

بۆ یەش وا دە لێم، چونکە لە تەفسیرەکاندا زۆر مشت و مری لە بارەو کراوە، ئایا ئاسمان پێش دروستکراوە یان زەوی؟ لە راستیدا ئە گەر کاتی خۆ ی جی مشت و مری بوو بێ، ئیستا دوا ی بەرەو پێشچوونی گەردوونناسی و، دوا ی ئەو ی بۆمان دەرکەوتووە، کە زەوی یەکیکە لەو نو خڕۆکە یە بە دەوری خۆدا دەخولێتووە و، خۆریش ئەستێرە یە کە لە ئەستێرەکانی کەھکە شانی کاکیشانی کە زانیان دە لێن: بە مەزەندە یە ک تریلیۆن ئەستێرە ی تێدایە، کەھکە شانی کاکیشانی یەکیکە لە دوو سەد ملیار، بە لکو ھەندیکیش دە لێن یە ک تریلیۆن، (ھەزار ملیار) کەھکە شانی دیکە، کە ھەتا ئیستا کەوتوونە بەر چاوی دوور بین و تەلسکۆبەکان، ئیستا ساغ بۆتووە کە خڕۆکە ی زەوی دوا ی ئەو ی گەردوون ھەمووی دروست بوو، ئنجا خوا ﷻ لە ئیو گەردووندا، ئەم زەوی یە ی ئیمە ی بەو شێو یە ھەلخستووە، کە لە سوورەتی (فصلت) دا خوا ﷻ باس دەکات، زەوی چۆن بە چەند قو ناغان دا تێپەریو، لە وێ دەفرموی: ﴿قُلْ أَيْنَكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝١ وَجَعَلَ فِيهَا رُوسًى مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلنَّاسِ لِيْنِ ۝١٠﴾، ئەم دوو ئایەتە بە پێزە لێان وەردەگیرێ، کە زەوی بە چوار قو ناغان ئەم ھالەتە ی ئیستای پەیدا بوو کە ژیا نی لە سەر دروست بێ و، دواتر ژیا نی

مرۆفیی لەسەر دروست بێ، ئەو بە چوار قوئاغان دا تێپەریو، کاتی خۆشی لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (فصلت) دا بە درێژایی لەو بارەو قسەمان کردو، گرنگ ئەو یە لێرە دا دەفرموئ: ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ زەوی دوا ئەو یانی: دوا ئەو ی ئاسمانی بنیاتناو بەرزیه کە بەرز کردو، پێکیخست و، شەو کە تاریک داهێناو، پۆژە کە پووناک کرد، ئنجا دوا ئەو، زەویشی پێکیخست و پانراخست و ئامادهی کرد، چی لیکرد؟

(۶) - ﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَهَا﴾ هەم ئاو کە لێ دەرھێنا لە زەوی و، هەم لە وەرگایە کەشی لێ دەرھێنا.

(۷) - ﴿وَالْجِبَالَ أَرْسَهَا﴾ هەر وەرگایە کانیشی چەقاندن و داکوتان، ﴿أَرْسَهَا﴾ (أي: أَثْبَتَهَا وَرَسَخَهَا)، چایە کانی داکوتان و چەسپاندنی لە زەویدا، هەلبەتە چەسپاندنی چایە کان و داکوتانیان، کەوتۆتە پێش ئەو زەوی ئاو لە وەرگای تێدا پەیدا بن، بەلام لە باسکردندا دواخراو، ئەگەر نا لە دروستکردندا بەدنیایی چایە کان داکوتراون و، ئنجا دوا یی لە ئەنجامی هەبوونی چایە کاند، هەلمی ئاو کە لە دەریاکانەو هەلساو، لەسەری چایە کاند کۆبۆتو، بۆتە باران و بەفرو تەزەر و داباریو تە خوارو، ئاویش دروست بوو، لە ئەنجامی ئەو ش دا لە وەرگا دروست بوو، دوا ئەو کانی و سەرچاو کان دروست بوون، لە وەرگایە کانیش دروست بوون.

(۸) - ﴿مَنْعًا لَكُمْ وَلَآئِعًا لَكُمْ﴾ [خوا هەموو ئەو شتە ی پەخساندوون] تاکو بەهرە بێ بۆ ئێو بۆ ئازە لە کانتان: ﴿مَنْعًا﴾، لە پروی پێزمانیو هە دوو حالەتی هەن:

أ- یان (مَفْعُولٌ لَهُ) یە، یانی: (فَعَلَ ذَلِكَ تَمَتُّعًا لَكُمْ وَلَآئِعًا لَكُمْ)، خوا ئەو کرد بۆ ئەو، بەهرە بگە یەنێ بە خوتان و بە ئازە لە کانتان

ب- یاخود: ﴿مَنْعًا﴾ (مَصْدَرٌ مُؤَكَّدٌ لِفَعْلِهِ الْمُضْمَرِ، أي: مَتَّعَكُمْ بِذَلِكَ مَتَاعًا) چاوگیکێ جەختکەر وە یە بۆ کردارە شیراوە کە، واتە: خوا ﷻ بەو ئێو بەهرەمەند کرد، بە بەهرەمەند کردن.

دوو سهرنچ دانی کورت له زهوی و له چیاپه‌کان

1- یوز:

(د. محمد راتب النابلسي) له ته فسیره که ی خوځی (تفسیر النابلسي) دا^(۱)، ده لئ: ۳۶۰۰۰) ۳۸۰۰۰۰ کم و، تیشکیش له چرکه یه کدا (۳۰۰،۰۰۰) کم ده بری، که واته: لیړه وه یو مانگ چرکه یه ک و ۵/۱ ی چرکه یه ک یان که متریشه.

[illegible]

۲- چیاپه کان:

که خوا ده‌فهرموئ: چیاپه‌کانی له زه‌ویدا داکوتان، زۆرجاران باسی چیاپه‌کاڤمان کردوه، لێره‌شدا چه‌ند شتێک له‌ باره‌ی چیاپه‌کاڤه‌وه‌ باس ده‌که‌ین:

۱- ئەو چىيانە دەبنە ھۆى ئەۋەى لە خىرايى سوورانهۋەى زەۋى، چ بە دەۋرى خۇيدا، چ بە دەۋرى خۇردا، بىگرنەۋە، چونكە چىايەكان بەرزى و ۋەك كۆسپ و بەربەستىك لەخىرايى سوورانهۋەى زەۋى بە دەۋرى خۇيدا و، بە دەۋرى خۇردا، كەم دەكەنەۋە.

۲- چىايەكان بۇ خۇچكەى زەۋى، ۋەك پەيكەرى ئىسكىي وان بۇ جەستەى مرۇف، پەيكەرى ئىسك لە جەستەى مرۇف دا، چ دەۋرىك دەبىنى، كە جەستەى مرۇف بە پەيكەرى ئىسكەۋە راۋەستاۋە، چىايەكانىش بۇ زەۋى ئەو دەۋرى دەبىنى.

۳- ھەرۋەھا چىايەكان دەبنە ھۆى ئەۋەى زۇرىك لە خىرايى بايەكان بىگرنەۋە، (با)يەكان كە بەھىزەۋە ھەلدەكەن، ئەگەر بەھۆى ئەو چىايانەۋە نەبى كە لە تەۋژم و خىرايىان دەگرنەۋە ئەو بايانە زۇر بەھىزىر دەبۋون و زۇرشتىان رادەمالى.

۴- چىايەكان مەخزەنن بۇ ئاۋ، ئىمە ئاۋى شىرىنمان لە كۆى دەست دەكەۋى؟ بىگومان لە رى باران و بەفرو تەزەرۋە، ئەو باران و بەفرو تەزەرۋەى بە زۇرى لەسەر لووتكە بەرزەكانى چىايەكان دەبارن و، خوا لەۋى بۆمانيان عەمبار دەكات.

۵- ھەرۋەھا چىايەكان وپراى ئەۋە مەخزەن و عەمبارن بۇ ھەموو جۆرەكانى كانزا، بەتايبەت ئاسن و مس و زىرو زىوو تىكراى ئەو كەرەستانەى مرۇف لىيان بەھرەمەند دەبى.

۶- ھەرۋەھا چىايەكان شوئىكىش، زەۋىيان وا لى كردۋە بىتە شوئى گەشت و ھاۋىنە ھەۋارو جىگاي فىنك و خۇش.

۷- دەۋرىكى دىكەى چىايەكان ئەۋەىە كە پانتايى زەۋىيان فراۋان كردۋە، بەھۆى بنارو دۆل و شىوو قەدپال و لووتكەكانى چىايەكانەۋە، ئەۋە لە كۆى كە زەۋى ھەموۋى تەخت بوۋايە، بەلام ئىستا بە ھەر دۆل و شىوو قەد پالى چىايەك دا دەپۇى، بەملادا دەپۇى و، بەولادا دەپۇى، پانتايى زەۋى فراۋانتر بوۋە، دىمەنىكى جۋانترىشى بە زەۋى داۋە، چىاو دۆل و شىوو قەدپالەكانىان بوۋنە شوئى زۇرىك لە شارو دىيەكان و، ئەو شوئىنەى خەلك بۇ تەماشىا كردن و دىدەنىيان دەچى.

مەسەلەى چوارەم:

باسى ھاتنى پرووداوى ھەرە گەورە كە لەو رۆژەدا مروۆف دیتەو ھەيادى، چ كۆششەي كىردو، ئەگەر چاك، ئەگەر خراپ، دۆزەخىش پادەنوینى و، خەلكىش دەبنە دوو بەش: ياخيانى دىپاەرسەت: كە ئەوانە سەرەوتگيان دۆزەخە و، ترساوان لە پاىەى بەرزى خواو خو مەرزەمكەر لە ئارەزووى ناھەق، ئەوانەش سەرەوتگا و شوینى ھەوانەيان بەھەشتە:

خو دەفەرەموى: ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ ۖ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَنُ مَا سَعَىٰ ۖ ﴿٣٥﴾ وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ ۖ ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ۖ ﴿٣٧﴾ وَءَاثَرَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ۖ ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۖ ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ ۖ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۖ ﴿٤١﴾﴾

شىكردنەو ھى ئەم ئايەتانە، لە نو برگەدا:

(۱) - ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ﴾، ئنجا ھەركات كارەساتە ھەرە گەورەكە ھات، پیتی (ف)، (فاء التفریع) ھو، ئەو باس و بابەتەى دەخەیتە پروو، بنیاتی دەنى لەسەر ئەو ھى پێشەو، لە ئايەتەكانى پێشیدا خوا ﷻ دواى ئەو ھى لە چواردە ئايەتى سەرەتادا، سویندى خوارد بە پینچ كۆمەل لە فەرشەكان، دواى سەرنجى پاكىشان ھى ھەموو لایەك، بە تايبەتى بېروايەكان بۆ بەسەرھاتى پەوانەكرانى مووسا ﷺ بۆ لای فیرەھون و، ياخيى بوونى فیرەھون و بەردەوام بوونى لەسەر ياخيى بوونى و سەرەنجام سزادراى، دواى سەرنجى پاكىشان بۆ ئاسمان، پاشان بۆ زەوى و بۆ پێكھاتەكانى زەوى، كە خوا ﷻ زەوى و پەخساندو، مروۆف لەسەرى بژى، خوايەك كە ئەو شوین دەستىەتى، ھەم لە مێژووى بەشەردا، ھەم لە گەردوون و دەورو بەردا، ناگونجى لە مروۆفان بگەرى بەبى لپسەرەو و بە بى سزاو پاداشت، بچنە دەريای نەبوونەو ببنە بەردى بن گومى، بۆيە رۆژيەك دى ئەم گەردوونە، ئەو لاپەرەيەى ئیستای دەپچریتەو و لاپەرەيەكى دیکەى بوون دیتە ئاراو، خوا دەفەرەموى:

۱- ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ﴾، ئىنجا ھەر كات پرووداۋە ھەرە گەۋرەكە ھات، ئەو پرووداۋە ھەرە گەۋرەيەش مەبەست پىي پۇژى دوايىيە، دەشگونجى مەبەست پىي بەس قىيامەت بى، دەشگونجى مەبەست پىي ھەردووكيان بى، كە پىشى ئاخىر زەمان دى، دوايى فوو كەرنى يەكەم بە كەپەناداۋ، دواي فووكرانى دووھم بە كەپەناداش قىيامەت دى، دەگونجى: ﴿الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ﴾، ناو بى بۇ ھەردووكيان، يانى: بۇ پۇژى دوايى و، دەشگونجى تەنيا ناو بى بۇ دووھميان: قىيامەت.

ۋەشە: ﴿الطَّامَّةُ﴾، زانايانى پروونكەرەۋەي قورپان:

أ- ھەندىكيان بە: (الدَّاهِيَةُ) يان لىكدادەتەۋە، واتە: بەلایەك كە دى و خەلك تىيدا سەراسىمەۋ مات و ھەيران دەبى.

ب- ھەندىكيان بە: (الْحَادِثَةُ الَّتِي تَطُمُّ)، بەۋە لىكيان داۋەتەۋە، ئەو پرووداۋەي زال دەبى بەسەر ھەموو شىكىداۋ، ھەموو شىكىدا دادەپۇشى، دەگوتى: (طُمُّ الْوَادِي أَي: عَلَىٰ وَغَلَبَ وَتَفَوَّقَ) (طَامَّةٌ) بە بەلایەك دەگوتى، خەلك ھەموو داپۇشى و وابى لە ھەموو شتەكانى دىكە كە ھاتوون، گەۋرەتر بى و خەلك لەبەر ئەو بەلایەۋ ئەو پرووداۋە، ئاگای لە ھىچى دىكە نەمىنى.

گوتراۋە: (الطَّامَّةُ: الْحَادِثَةُ الَّتِي تَطُمُّ، أَي: تَعْلُو وَتَغْلِبُ وَتَفُوقُ أَمْثَالَهَا مِنْ نَوْعِهَا)، ئەو پرووداۋەي دادەپۇشى و زال دەبى، بەرزتر دەبى لە ھاۋىتەكانى خۇي لە جوړى خۇي، كە بىگومان مەبەست لە: ﴿الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ﴾، پۇژى دوايىيە، چ قۇناغى دووھم بى بە تايەت، چ ھەردوۋ قۇناغەكە بى، (إِذَا) ظَرْفٌ لِلْمُسْتَقْبَلِ لِذَلِكَ إِذَا دَخَلَ عَلَى الْمَاضِي صُرْفٌ لِلِاسْتِقْبَالِ، (إِذَا)، لىرەدا (ظَرْفٌ) بۇ داھاتوۋ، بۇيە كاتىك (إِذَا) دەچىتە سەر كىردارى رابردوۋ، ئەو كىردارە رابردوۋە مانايەكەي دەگورپى بۇ داھاتوۋ، (جاءت) يانى: ھات، (ھات) بۇ رابردوۋە، بەلام كە (إِذَا) ي چوۋە سەرى، ﴿فَإِذَا جَاءَتِ﴾، (كاتىك ھات) مانايەكەي دەگورپى بۇ داھاتوۋ، واتە: ھەر كاتىك لە داھاتوۋدا، پرووداۋە ھەرە گەۋرەكە ھات، چى دەبىت؟

(۲) - ﴿يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى﴾، ئەو پۈژە مەروڤ بیری دیتەووە ئەوێ کردووێهەتی و ئەنجامی داو، ئەو هەولە ی داوێهەتی، (التَّذَكُّرُ: يَفْتَضِي سَبْقَ النَّسْيَانِ وَهُوَ أَهْجَاءُ الْمَعْلُومِ مِنَ الْحَافِظَةِ)، (تَذَكَّرَ)، بیرهاتنەو، خوازیاری ئەوێهە دەبێ له بیرچوونەوێهەك بووبی، له بیرچوونەوێهەش بریتیه له سپارنەوێهە زانیارییهك لههۆشدان كه پێشتر له لای مەروڤ بوو، بهلام دوايی مەروڤ له بیری چوو، وشە ی: (تَذَكَّرَ): له قورئاندا زۆر بهکارهێنراو، چونکه له راستییدا خوا مەروڤی وا پەخساندووە و خولقاندووە، كه له هەموو ئەو راستییانە ی وەحیی خوا هێناونی، پێشەکیان له زگمāk و ناخی مەروڤدا دانراون، بۆیه مەروڤ پێویستی بهو هەیه، وەحیی خوا ئەو راستییانە ی بینیتەو، بیرو، دوايی بۆی پوون بکاتەو، ئەگەرنا وەك ئەسل و پێشەکیان یان هەن: ۱- پڕوا بوون به بوونی خوا ﷻ، و، به پەرورەدگاریتی خوا، به خاوەنداریتی خوا، به تەنیا پەرستراویتی خوا. ۲- پڕوا بوون به دیداری خوا، بهوێ له حیکمەتی خوا ناوێشیتەو، مەروڤهکان ویل بکات و پەيامیان بۆ نەنێری و، پێخەمبەریان بۆ نەنێری، شیوێ ژيانی تاکیی و خیزانی و کۆمەلایەتی بۆ دیاریی نەکات، ئەو راستییانە له ناخی مەروڤدا هەن و زگمākی مەروڤ هەستیان پێ دەکات، كه ئەم دنیاو گەردوونەو، ئەم مەروڤه دەبێ خاوەن و بەدیھێنەریکی هەبێ و پەرورەدگاریکی هەبێ و پۆژیکی دانابێ، ئەو مەروڤه لێی پێرسیتەو، خوا ﷻ وای لێ چاوەرێ دەکری، مادام بەرنامەو سستی می بۆ هەموو شتێک داناو، دەبێ به مەروڤیشی پێشاندا بێ، چی بکات و چۆن بژی و، چی و هەلاله، چی حەرām، و چی چاکەو چی خراپە؟

﴿مَا سَعَى﴾، (مَا) لێرەدا (مَا الْمَوْصُولَةُ) یه، یانی: (الَّذِي سَعَى) و بهرکارهکە ی قرتینراو، یانی: (مَا سَعَاهُ، مَا كَسَبَهُ)، ئەوێ هەولێ بۆ داووە وەدەستی هێناو، ئەو کۆششە ی کردووێهەتی، مەروڤ بیری دیتەو.

(۳) - ﴿وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى﴾، دۆزه خیش رانویژراو ئاشکرا کرا، خرایه گۆرێ، بۆ هەر کەسێک بیهینی، (تَبْرِيْزُ الْجَحِيْمِ: إِظْهَارُهَا)، (بُرِّزَ، بَرَزَ، يُبْرَزُ، تَبْرِيزًا)، واتە: دەرخوا،

دەردەخری، دەر خست، یانی: دۆزەخیش ھینرایە گوڤری و ئاشکرا کرا، بۆ ھەر کەس ببینی، واتە: بۆ ھەموو کەس، چونکە لەویدا ھەموو کەس دەبینی.

ھەتا ئیستا وەلامی (إِذَا) نەھاتو، ھەر کاتیک ئەو ھەو، مەوۆ ئەو ھەو دیتەو ھەو یاد کە کردوو ھەو و دۆزەخیش رادەنوینری و پێشان دەدری بۆ ھەر کەسیک ببینی، ئەمە وەلامی (إِذَا) نییە، چونکە (إِذَا)، وەك چۆن (ظَرْفٌ) ھە بۆ داھاتوو، مانای بەمەر جگرتنیشی گرتۆتە خووی و تییادیە، ھەر کاتیک ئەوانە بوون، چی دەبی؟ وەلامی (ژذا) لە ئایەتەکانی ۳۷، ۳۸، ۳۹ ئنجا ئایەتەکانی: ۴۰، ۴۱ دا دی. ۴- ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَى﴾ ئنجا ھەر کەسیک یاخی بی، (الطُّغْيَان) (مُجَاوَزَةُ الْحَدِّ فِي الْعِصْيَانِ)، (الطُّغْيَان) بریتیە لە سنوور شکاندن لە سەرپێچییکردن دا، واتە: سەرپێچییکردنی زۆر بێرەزا، بە کوردیی دەلیین: یاخی بوون، ھەلگەرانەو، لە سنوور دەرچوون.

وشە: (أَمَّا)، پێشتریش گوتوو مانە: (حَرْفُ التَّفْصِيلِ)، پیتیکە بۆ درێژە پێدان و ڕوونکردنەو ھەو ئەو مەبەستە دوا ی دی، لە زمانی عەرەبییدا مانایە کە ی ئاویە: (مَهْمَا يَكُن مِنْ شَيْءٍ)، ھەر شتیک بی، دوا ی خوا ﷻ ڕوونی دەکاتەو، دەفەر موی: ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَى﴾ ئنجا ھەر کەس، یاخی بی، (مَنْ)، واتە: ھەر کەس، بۆ تەك و بۆ دووان و بۆ کوو بۆ ئیرو بۆ مئ، بۆ ھەمووان بە کاردی، ھەر کەسیک یاخی بووی لە سنوور دەرچوو بی، لە سەرپێچی کردنی خوا دا.

۵- ﴿وَأَثَرُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، ژیا نی دنیا ی ھەلبارد بی، (الْإِثَارُ: تَفْصِيلُ شَيْءٍ عَلَى شَيْءٍ عِنْدَ عَدَمِ إِمْكَانِ الْجَمْعِ بَيْنَهُمَا)، (إِثَارُ): بریتیە لە ھەلباردن شتیک بە سەر شتیکدا، کە نەگونجی ھەردووکیان پیکەو کۆبکرینەو، ئنجا کەسیک ژیا نی دنیا ی ھەلبارد بی بە سەر ژیا نی ڕۆژی دوا ییدا، واتە: دنیا ی لە باو ھش گرتی و دوا ڕۆژی وەلا نابی، ئەگەر نا وەك دوا یی باسی دەکەین، ئەگەر کەسیک دنیا ی بە ئەندازە ی خو ی گرنگی پێ بدات و، دوا ڕۆژی بە ئەندازە ی خو ی گرنگی پێ بدات، کاریکی راست و پەوای کردوو و شەریعت و دەلی، شەریعت نەھاتو، بلی: واز لە دنیا بینی، چونکە تۆ لە دنیا دای

و ناگونجی وازی لئ بښی و پستی ټیټکه، به لّام نابې بیکه ی به ئامانج و، ده بې ته نیا به ئه ندازه ی ئه وه ی ده یه ښی گرنگی پې بده ی، هه روه ک له فره میشتی پیڅه مبه ردا ﷺ دا هاتوه، ده فره موی: {وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمًّا، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمًا}، (آخړه ابن المبارک فی الزهد: ۴۳۱، والترمذی: ۳۵۰۲، وقال: حسن غریب، والحاکم: ۱۹۳۴، وقال: صحیح علی شرط البخاری)، واته: خوايه! دنیا مه که به گه وره ترين ئامانجمان، (گه وره ترين شت که خه فه تی لئ بخوین و گرنگی پې بده ی ن و)، مه یکه به ئه وپه ری زانیارییمان [که عیلم و عه قلمان هه ر هه تا سنووری ژیا نی دنیا بر بکات].

خوایه ریموئیل: هه ره که سێک یاخی بوو بێ له به رانبهر خواداو، سنووری به زاندبێ له سه ریچی کردنی خواداو، ژیا نی دنیا شی هه لێ ژارد بێ:

(٦) - ﴿فَإِنَّ الْجَنَّمَ هِيَ الْأُمُورُ﴾، به دنیایی ته وه دۆزه خ سهر وتگایه تی، (أل) ی سهر (مأوی)، لیره ش و له دوایش دا که ده فهرموئ: ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْأُمُورُ﴾، له ههر دوو شوینه کاند (أل) هکه بو ناساندنه، به لام ناساندنی (عَهْد)، واته: سهر وتگایه که ی هی که سیك له خوا یاخی بی و دنیا هه لبرئری، دۆزه خه و، که سیکیش له پیگهی بهرزی پهروهرداری بترسی و، خوئی له گوناهان بگپزیتته وه له ئاره زووه ناشه رعیه کان، سهر وتگابه که ی به هه شته.

(۷) - ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ﴾، به لّام که سیّک له پیځه‌ی په‌روه‌ردگاری بترسئ، (مَقَام)، له‌ته‌سلدا (مَكَانُ الْقِيَامِ)، شوینی لی راوه‌ستان، دوايي به‌کاره‌ی‌نراوه‌ بوّ خودی‌ ته‌و‌شته‌ی پالی ده‌دریته‌ لا، واته: به‌هوّ مه‌زنگرتنی‌ ته‌و‌ که‌سه‌وه، که له‌وئ وه‌ستاوه، شوینه‌که به‌مه‌زن ده‌گیرئ، ته‌مه وه‌ک وشه‌ی: (جَنَاب) و وشه‌ی: (کُنْف)، ده‌گوترئ: جه‌نابی‌ توّ، (جَنَاب) به‌مانای‌ ته‌نیش‌ت و (کُنْف) به‌مانای‌ په‌نایه، به‌لّام دوايي پال ده‌دریته‌ لای خودی‌ ته‌و‌ که‌سه.

۱- کهواته: ﴿مَقَامَ رَبِّهِ﴾، واته: ۱- پیڼګه بهرزو بی وینه په روهردګاری.
۲- ﴿مَقَامَ رَبِّهِ﴾، واته: (قِيَامُهُ أَمَامَ رَبِّهِ)، راوهستانی له پيش په روهردګاری،

چونکہ (مَقَام) وەك چۆن بە مانای شوینی وەستان دى، دواىى بە کاردەهینى بۆ خودى ئەو زاتەى وەستاو، بەهەمان شپۆ بە مانای وەستان لە بەردەم پەرورەدگاریشى دا دى، واتە: هەر كەسێك ترسى ئەو حالەتەى هەبى كە لە بەردەم پەرورەدگاریدا:

پادەگیرى بۆ پرسىارو وەلام و، لىپىسراوانە سزاو پاداشت بۆ ديارىبىكران.

۸- ﴿وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ نەفسىشى لە ئارەزووئەكەى قەدەغە بکات، (النَّفْس) يش (أل) كەى بۆ ناساندنە، بەلام (عَوَّضَ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ)، قەرەبووى پالۆیدراو دەکاتەو، یانى: (وَنَهَى نَفْسَهُ)، خوێ قەدەغە بکات، ﴿عَنِ الْهَوَىٰ﴾ لە ئارەزووان، (الْهَوَى) كە (أل) ناساندنى لەسەرە، بەدلىيایى مەبەست پىي تىکرا (جنس) ى (هَوَى) نیه، بەلکو ناساندن (تعريف) هەكە بۆ (عهد)، یانى: ئارەزووئە ناپەرەوايه كە، ئنجا ئەگەر (هَوَى) مەبەست پىي کۆى ئارەزووئە کان (مُشْتَهَات) بى، سەرچەم ئەوشتانەى مرووف ئارەزوویان دەکات، بىگومان تەنیا مەبەست پىي ئارەزووئە ناپەرەواو ناھەقەکانە، واتە: هەموو ئارەزووئە ناشەرىی و ناپەرەوايه کان، ئەگەرنا وشەى: (هَوَى) وەك چۆن بۆ ئارەزووى نا شەرىی و ناپەرەوا بە کاردەهینى، بۆ ئارەزووى پەرەواش بە کاردى و، بىگومان مرووف پابەند نەکراو خوێ بگىریتەو لە ئارەزووى پەرەوا، بۆ وینە: خواردن و خواردنەو، خەوتن و، بەرگ و پۆشاک و، جىگاو رىگا، هاوسەرگىرى و، پارەو سامان، ئەوانە هەموویان ئارەزوو کراو (مُشْتَهَات) ن، بەلام لە رىي شەرىیەو و بە ئەندازەى پىويست، بەدلىيایى ئەك هەر لە مرووف قەدەغە نیه بیانخوازى و هەولێ دەستەبەرکردنیان بدات، بەلکو جارى وایە لەسەرىشى پىويست دەبى، چونکە ئەگەر وانەکات دەبى چاوى لە دەستى ئەم و ئەو بى، یاخود ژيانى دىيایى هەر بەرپۆە ناچى، ئنجا كەسێك لە پىگەى بەرزى پەرورەدگارى بترسى، یاخود لە وەستانى خوێ لە بەردەم پەرورەدگاریدا بترسى و، خوێ لە ئارەزووئە ناپەرەواکان بىگىریتەو خوێ قەدەغە بکات:

۹- ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ ئەو بە دلىيایى بەهەشت سەرەوتگایەتى، بەهەشت شوینی حەوانەوئەیهتى، وشەى: (هَوَى)، (هَوَى يَهْوَى هَوَاً) ئارەزووى کرد، ئارەزووى

دەكات، ئارەزوو كردن، (هَوَى) چاوگە، بەلام بە مانای بەرکارە، وهك (خَلَقَ)، بە مانای دروست کردنه، بەلام بۆ دروستکراو (مَخْلُوق) بەکار دێ، کهواته: (هَوَى)، له ئەسڵدا چاوگە، بەلام بە مانای ئارەزوو بۆ کراوه، یهکیک له پوونکه رهوانی قورئان دهلێ: (وَالْمَقْصُودُ بِالْهَوَى: مَا تَرَعَبَ فِيهِ قَوَى النَّفْسِ الشَّهْوِيَّةِ وَالْغَضَبِيَّةِ مِمَّا يُخَالِفُ الْحَقَّ وَالنَّفْعَ الْكَامِلَ)، مەبەست له (هَوَى) ئەوەیە که هیزه ئارەزوو خوازو هیزه توو پرەبیەکانی نهفس، ئارەزووی ده کهن، له وهدا که پێچهوانه ی ههق و سوودی تهواوه، واته: پێچهوانه ی بهرژهوهندیی تهواوه، که بریتیه له وهدهسته ئێنایی په زامه نندی خوا ﷻ.

کهواته: ئەم ئایه ته موباره کانه، دوو هاوکی شه یان خستوونه پروو:

هاوکی شه ی یه کهم: ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ وَءَاثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ هه ر کهس له خوا یاخیی بێ و، له سه ریچی خوادا سنوور به زیئ و ژیا نی دیا ش هه لبرێری (ژیا نی دنیا هه لبرێری به سه ر پوژی دوا ییدا)، ئەو دهره نجامه ی بۆ په یدا ده بێ: ﴿فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ (جَحِيم): کلپه سهوزه که ی ئاگره، ئاگری بلێسه داری دۆزه خ سه روتگا و شوینی هه وان هه یه تی.

هاوکی شه ی دووهم: ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ به لام هه ر که سیك له پێگه ی به رزو بێ وێنه ی په ره ر دگاری ترسی هه بێ و خوی له ئاره زوو هه کان بگێرێته وه، ئەمه پێشه کی یه کهم و پێشه کی دووهم، دهره نجامه کی: ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ به دلێایی به هه شت سه روتگا و شوینی هه وان هه یه تی:

(طُغْيَان + إِيْثَارُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا = الْجَحِيم).

(خَوْفُ مَقَامِ الرَّبِّ + نَهْيُ النَّفْسِ عَنِ الْهَوَى = الْجَنَّة).

پێویسته ئەو راستیی هه جاریکی دیکه ش جه ختی له سه ر بکه ی نه وه، که لیره دا خوا ﷻ نه یفه رموو ه: ئەو که سه ی ژیا نی دیا ی خو شه وێ، یا ن ژیا نی دنیا گرنگی پێ ده دا، به ئەندازه ی خوی، به لکو ده فه رموی: ﴿وَأَثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، ژیا نی دیا ی هه لبرێاردوه (هه لبرێاردوه به سه ر پوژی دوا ییدا)، ئنجا ئەو

هەلبژاردنە مانای ئەوە نیە، کە گرنگییشی بە پۆژی دوایی داو، بە لکو مەبەست پێی ئەوەیە هەلبژاردووە ئیکتیفای پێ کردووە، ئەگەرنا کەسێک لە ژيانی دنیا دا تێپەرێت، بە لām پرواشی بە پۆژی دوایی هەبێ، بە دلناییی ئەوە گوناھبارە، بە لām جێگای دۆزەخ نیە، بە و واتایە ئەھلی دۆزەخ بێ، بە یە کجارەکی، چونکە لە ئایەتەکانی دیکە داو، لە فەرماشتی پیغەمبەر دا ﷺ هاتووە کە مەرۆف دەبێ بە ئەندازە ئەوەی ژيانی دنیا دەبھێت و، ژيانی دنیا بە باشی دەگوزەرێت، گرنگی و بایەخی پێ بدات و خەمی لێ بخوات، بە لām گرنگ ئەوەیە تێنەپەرێت و، نەیکاتە ئامانجی و، لە سەر حیسابی پۆژی دوایی نەبێ و، بە پێی بەرنامە ی خواو لە پێھەکی شەرعییەو بێ و بە ئامرازە شەرعییەو بێ، ئەگەر وا بێ، ئەو کاتە ئەو کەسە هیچ گلەیی نایەتە سەر.

ئەو دیکەش کە دەفەرموی: ﴿وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾، دەبێ بگوترێ: مەبەست ئارەزوو نەشەرعییەکان و نەھەقەکانن، یان دەبێ بگوترێ: ﴿وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾، لە تێپەراندن لە داواکردنی ئارەزوو کاندای خۆی گێراوەتەو خۆی مەرزەم کردووە، ئەگەرنا وشە (هَوَى) کە وەك چاوەگەو بە مانای بەرکار (مفعول به)، یانی: ئارەزوو کراو، بێگومان ئەوەی مەرۆف ئارەزووی دەکات، ھەبە پەرەوایەو، ھەبە نەرەوایە.

بە کورتیی:

أ- یان دەبێ بگوترێ: لە ئەصْلدا مەبەست لە (الْهَوَى) ھەموو ئارەزوو نەرەوایەکانن.

ب- یان دەبێ بگوترێ: (الْهَوَى)، (أَل) کە ی بۆ (عَهْد)ە، واتە: ئارەزوو نەشەرعییەکە.

کەواتە: مەرۆف دەبێ خۆی لە ئارەزوو نەشەرعییەکان بپارێزێ، ئەگەرنا ھەموو ئارەزوویەک، مەرۆف پابەند (ملزم) نیە خۆی لێ بگێرێتەو، بە لکو ئارەزووی خراپ و پێی خراپ، بۆ تێکردنی ئارەزووان ھەرنامەو نەشەرعییە.

بەرپەرچدانەوہی قسە یەکی (إِبْنِ عَثِمِينَ)

لێرەدا بەر لەوہی ئەم مەسەلە یە چوارەمە بە جیہێلین بە چاکم زانی،
قۆلە باسیکی کورت لەسەر قسە یەکی (إِبْنِ عَثِمِينَ) پەحمەتی خۆی لێ بێ و
بەرپەرچدانەوہی بکەم:

(إِبْنِ عَثِمِينَ) کە یەکیک بوو لە زانیانی دیاری ئیسلام لە تەفسیرەکی
خۆی^(۱) (تفسیر جزء عم) دا قسە یەکی دەکات بە بۆچوونی من تێیدا نەپێکاوە،
بۆیە بە چاکم زانی ئەو هەلە یە راست بکەینەوہ، دەلی:

(وَلِلْإِنْسَانِ ثَلَاثُ نَفُوسٍ: مُطْمَئِنَّةٌ وَأَمَّارَةٌ وَلَوَّامَةٌ، أَمَّا الْمُطْمَئِنَّةُ فَفِي قَوْلِهِ تَعَالَى:
﴿يَتَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (۲۷) أَرْجَىٰ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَةً ﴿۲۸﴾ فَأَدْخُلِي فِي عِبْدِي ﴿۲۹﴾
وَأَدْخُلِي جَنِّي ﴿۳۰﴾ الْفَجْر، وَأَمَّا الْأَمَّارَةُ فَفِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ
لَأَمَّارَةٌ بِالْسُوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي﴾ (۳۱) إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۵۳﴾ يَوْسُف، وَأَمَّا اللَّوَّامَةُ فَفِي
قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ (۱) وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿۲﴾ الْقِيَامَةِ،
وَالْإِنْسَانُ يُحْسِنُ بِنَفْسِهِ بِهِذِهِ الْأَنْفُسِ).

ئەمە دەقی قسە یەکی.

واتە: مەرووف سی جۆرە نەفسی هەن:

۱- (مُطْمَئِنَّةٌ)، ئارام گرتوو، ئوقرە گرتوو، (أَمَّارَةٌ)، زۆر فەرمانکەر بە خراپە، (اللَوَّامَةُ)،
پەخنە لە خوگر و، گلەیی لە خوگر،

۲- هەرچی جۆری یەکەمی نەفسە، (النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ)، ئارامگرتوو لە قسە ی خۆی بەرزدا
هاتو، کە دەفەرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (۲۷) أَرْجَىٰ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَةً ﴿۲۸﴾

(۱) تەفسیری بەشی (عم)، لاپەرە (۵۳- ۵۴).

فَادْخُلِي فِي عِندِي ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾، الفجر. واته: ئەي نەفسی ئارامگرتوو (تۆقرە گرتوو) بگەرێوه بۆ لای پەرورەدگارت، تۆش پازیی و، ئەویش لە تۆ پازییەو، بچۆ نێو بەهەشتە کە مەووە بچۆ نێو بەندە کائەووە.

۲- (النَّفْسُ الْأَمَّارَةُ) لە قسە ی خۆی بەرزدا هاتو، کە دەفەرموێ: ﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ الْأَمَّارَةَ بِالْأَسْوَاءِ إِلَّا مَا رَجَمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ﴿٥٣﴾، یوسف. واته: خۆم دوور ناخە مەووە لە هەلەو پەلە، چونکە نەفس زۆر فەرمان بە خراپە دەکات، مەگەر ئەو حالەتە ی پەرورەدگار بە بەزەیی بنوێت، بێگومان پەرورەدگارم لێبوردە ی بە بەزەییە.

۳- (النَّفْسُ اللَّوَّامَةُ) لە قسە ی خۆی بەرزدا هاتو، کە دەفەرموێ: ﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ ﴿١﴾ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾، واته: نەخێر (وانیە) سوێند دەخۆم بە پۆژی قیامت و، نەخێر (وانیە ئەو هاوبەش دانەرەکان!) سوێند دەخۆم بە نەفسی پەخنە لە خوگر.

دوایی دەلی: (وَالْإِنْسَانُ يُحْسِنُ بِنَفْسِهِ بِهَذِهِ الْأَنْفُسِ)، مرووف لە خۆدی خۆیدا هەست دەکات بەو سی جوړە نەفسانە.

پەخنە کە ی منیش ئەوێه:

خوَا ﴿٢٩﴾ لە قورئاندا، پیغەمبەری خاتەم ﷺ لە فەرماشته کانیدا باسی یەك نەفسیان کردو، جاری لە ئایەتەکاندا، خوَا ﴿٣٠﴾ بۆ هەموو مرووفیک باسی جەستە یەکی خاکی و رووھیکی خۆایی کردو: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ، سَكِينٌ﴾ ﴿٧٢﴾، کاتیک جەستە کەیم ریکخست و، لەو رووھە ی تاییە تکرایی خۆم، فووم بە بەردا کرد، بۆی بە کړنووش دابکەون. هەر وەها لە فەرماشته ی پیغەمبەردا ﷺ هاتو: {إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ}، (آخرجه: مسلم: ۹۲۰)، واته: کاتیک رووھ لە جەستە دەچێتە دەری، چاو شوینی دەکەوێ... کە دیارە رووھ ی پێ دەگوتری، وەك هەقیقەتی خوێ، کاتیک دەچێتە نێو جەستە ش وشە ی، نەفسی بۆ بە کاردی، بەلام هەر یەك شتن.

بەراستی پیم سەیره (إِبْنُ الْعَثِمِينَ) پەحمەتی خۆی لای بی، تووشی ئەو
 ھەلەیه بوو، وایزانیو مەرۆف سۆ نەفسی ھەن، نەخیر یەك نەفسی ھەیهو،
 من لە کتیبەکانی خۆمدا بە تاییەت لە کتیبی: (پێگای صالح بوون و بەرەو
 خواچوون) دا، ھەرۆھە لە کتیبی: (گیانی ژیان) و لە کتیبی: (خواپەرستی و
 تەزکیە و تەقوا)، کە یەکیکە لە کتیبەکانی: (مەوسووعە): بەرەو باشتەر پێگەشتن
 و پێگەشتن، لەو چوار کتیبانەداو لە شوینی دیکەش دا باسم کردو، کە خوا
 یەك نەفسی بە ھەر کام لە مەرۆفەکان داو:

۱- ئەو نەفسەش لە ئەسڵدا ئەگەر مەرۆف لای گەڕی، زۆر فەرمان دەکات بە خراپە
 (أَمَارَةٌ بِالسُّوءِ) دەبێ.

۲- دواي ئەوێ مەرۆف لەگەڵ خۆیدا خەریک دەبێ، دەچیتە حالەتێکی میانجیی و زۆر
 فەرمان ناکات بە خراپە، بەلکو جار جار خراپە دەکات و، خواوەنەکە ی دەیگێرێتەو بە
 چاکە و، دەکەوێتە حالەتی (الْوَامَةِ)، واتە: لەسەر خراپە پەخنە لە خۆی دەگرێ، بەلام
 ھی پیشێ ھەر فەرمان بە خراپە دەکات.

۳- لە قوناغیکی دیکەدا کە مەرۆف زیاتر لەگەڵ خۆیدا خەریک دەبێ، دەچیتە قوناغی
 (مُطْمَئِنَّةً) و ئەو نەفسە ئارامدەگرێ لەسەر جادە ی شەریعەت و، ئوقرە گرتوو و داسەکناو
 دەبێ و بەملاولادا ناڕوا، تاوان ناکات و، شایستە ی ئەو دەبێ خوا بیدوینێ: ﴿يَا أَيُّهَا
 النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۖ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۚ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۚ وَأَدْخُلِي جَنَّتِي ۚ﴾
 ﴿۲۷﴾ ئە ی نەفسی ئارام گرتوو، ئوقرە گرتوو، لەسەر جادە ی شەریعەت، کە ھەلبەزو
 دابەزت نەماو، لادان و تاوانت نەماو!

لەم تەفسیرەدا عەدەتم وایە: دواي ئەوێ تەماشای تەفسیرەکان دەکەم،
 وێرای ئەوێ لە تەفسیرەکان بەھەرمەند دەبم، ئەگەر شتیکی دیاریکراویش
 ھەبێ و بە پێویستی بزانم، ھی تەفسیرێک باسی دەکەم، بەلام وێرای بەھەر
 لای وەرگرتنەکان و ئاماژە کردن بە تەفسیرەکان، ئەگەر تێبینیی و پەخنە

سەرنجیشم ھەبى، لەسەر تەفسیری یەكێك لە زانیان، لە تەفسیرکردنى ئایەتێك دا كە تییدا، نەپێکابى، ھەر كەسێك بى ھەر لە (الطبري) یەو ھەر بگرە (پەحمەتى خواى لى بى)، بەلکو لە پيش (طبري) یشدا، ئەگەر لە ھاوھەڵان و لە شوێنكەوتوووانیشەو شتێك ھاتبى كە عەقلم نەبیرى، ئنجا چ ئەو قسە یە ئەو ھاوھەڵە کردبیتى، یاخود ئەو زانای تابیعینە گوتووبیتى، یاخود پيشەوا یەكی دیکە گوتبیتى، ھەر ھەسەنە دەكەى راست بى، یان بە دەمى ئەو ھەو ھەو گوترابى، گرنگ ئەو ھەو یە ھەر شتێك بە پيوستى بزەنم و پيم وابى لە مانا لیکدانەو ھەو ئایەتەكەى خواى پەروەردگاردان نەپێکاو، بە ئەركى شەریعی سەرشانى خۆمى دەزانم، كە ئاماژەى پى بەكەم، وەك زانیان گوتوویانە: فلان زانیە لە لمان خۆشەو یستە، بەلام ھەقمان لەو خۆشتر دەوئى.

رێگەباندنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە تۆرە كۆمەڵە نەبەكان لەكەلتان

Stay in touch on social media

ئەن ئەمەم عەز موافق التواصل الاجتماعى

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلى بابىر/Alibapir

عەلى بابىر/Alibapir

كەتالى

رێگەباندنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

QR codes for social media and website

رێگەباندنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

مەسەلەى پىنچەم و كۆتايى:

ئاگادار كىرگەنە ۋەى پىغەمبەرى خوا ﷺ كە ئەوانەى لە بارەى ھاتنى قىامەتە ۋە لىى دەپرسن، با بزەن ئەو ھىچ پەيۋەست نىە بە ۋە ۋە، تەنبا پەرۋەردگارى كۆتايى كەى دەزانى، موحەممەد ﷺ تەنبا ترساندى ئەوانەى سامى لىدە كەن، ئەركىەتى، كاتىكىش دى پىيان وا دەبى تەنبا ئىۋارەيەك يان چىشتەنگاۋىك لە ژيانى دىيادا ماۋنە ۋە:

خو دەفەرمىۋى: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ (۴۲) ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا﴾ (۴۳) إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَلًا﴾ (۴۴) ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّنْ يَخْشَاهَا﴾ (۴۵) ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحًى﴾ (۴۶).

شىكرەنە ۋەى ئەم ئايەتەنە، لە پىنچ بىرگەدا:

(۱) - ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾، لە بارەى (ساعة) ۋە لىت دەپرسن: كەيە كاتى لەنگەر گرتە كەى؟ وشەى: (ساعة) ۋەك جارانى دىكەش باسما كىردە، دەگونجى مەبەست پى ئاخىر زەمان بى، كە لىرەدا وا پىدەچى، واتە: تىكچوونى ئەم گەردوونە، چونكە بەدلىيى پىش ئەو ۋەى قىامەت بى، دەبى ئاخىر زەمان بى، ئىجا دوايى قىامەت دى، بۆيە يەكە لە بىپروايان دەپرسى: ئەو ئاخىر زەمانەى تۆ دەلىتى كە ئەم دىيايە كۆتايى دى كەى دى؟ ھەرچەندە وشەى: (ساعة) لە قورئاندا جارى وايە بۆ كۆى رۆژى دوايى بە ھەردوو قۇناغى ئاخىر زەمان و قىامەتەشە ۋە بەكارھاتە، بەلام بە پى سىاق مانايەكەى دىارىي دەكرى، لە بارەى (ساعة) ۋە، يانى: ئەو كاتە دىارىيكرە ۋەى دىياي تىدا كۆتا دى، ياخود: لە بارەى ئەو كاتە ۋەى كە رۆژى دوايى تىدا دى، لىت دەپرسن: لەنگەرگرتە كەى كەيە؟ ﴿أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾، (أَيَّانَ) ۋەك پىشتىش گوتوومانە: (إِسْمُ يُسْتَفْهَمُ بِهِ عَنْ تَعْيِينِ الْوَقْتِ)، لە ئەسلىدا ﴿أَيَّانَ﴾، بىر تىە لە: (أَيُّ آن)، چ كاتىك، ناۋىكە پىسارى پى دەكرى، لە بارەى دىارىيكرەنى كاتىكە ۋە بۆ شتىك، ﴿مُرْسَاهَا﴾، («مُرْسَاهَا»

مَصْدَرٌ مِّمِّيٌّ لِفِعْلِ أَرْسَى، وَالْإِرْسَاءُ: جَعَلَ السَّفِينَةَ عِنْدَ الشَّاطِئِ لِقَصْدِ النُّزُولِ مِنْهَا، تَشْبِيْهَا لِلْسَّاعَةِ بِالسَّفِينَةِ الْجَارِيَةِ، ﴿مَرْسَهَا﴾، وشەى: (مَرْسَى)، چاوگىكى ميميه، له (أَرْسَى) وه هاتوه، (أَرْسَى)، واتە: چەسپاندى (مَرْسَى)، واتە: چەسپاندن (إِرْسَاء) بە كوردی دەلێن: لەنگەر پێگرتن، بریتیه لەوێ كەشتى لە لای كەنارى دەریا، لەنگەرى پى بگىرى تاكو ئەوانەى سواری بوون، سەرنشینەكانى دابەزن، لێرەدا خوا پوژی دوایی چواندوه بە كەشتیەكەوه كە بەسەر دەریادا دەروات، دوایی لە كەنارى دەریا لەنگەر دەگرێ.

ئەم ژيانە دنیایەش دەروا دەروا دەروا كاتێك دێ، كۆتایی دێ، وهك چۆن كەشتیەكە لەنگەر دەگرێ لە كەنارى دەریا، دەبێ سەرنشینەكانى دابەزن، ئەم ژيانە دنیایەش كاتێ دێ، كۆتایی دێ، هەموو ئەوانەى لەسەر زەویین ئەوانەى لەو كاتەدا خاوەنى ژيان دەبن، هەموویان كۆتاییان پێ دێ، ئنجا كە لێى دەپرسن، ئایا ئەو پرسینە پرسیارکردنى راستەقینە بوو، كە بزەن كەنگیە؟ دەگونجێ، بەلام زیاتر وا پێ دەچێ مەبەست پێى پرسیارى لێکردنى نكوولییێکردن و گالته پێکردن بووبێ، ئەوه لەو بېروایانە دەوهشیتهوه، خوا دەفەرموێ:

٢- ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرُهَا﴾، تۆ چ پەيوەندییەكت بە باس و خواسى (كاتەكە) وه هەیه؟! ﴿فِيمَ أَنْتَ﴾، «فِيمَ» اسْمُ اسْتِفْهَامٍ مَعْنَى: أَيُّ شَيْءٍ؟ مُسْتَعْمَلَةٌ فِي التَّعْجِيبِ مِنْ سُؤَالِ السَّائِلِينَ عَنْهَا ثُمَّ تَوْحِيْهِمْ، وشەى: (فِيمَ أَنْتَ)، ناوی پرسیارکردنە بە مانای (أَيُّ شَيْءٍ)، چ شتێك، بەلام لێرەدا بەكارهێنراوه بۆ سەرسوڤمەندن لە پرسیارکردنى پرسیاركەرەكان، پاشان سەرزەنشتیكردن، واتە: تۆ چ پەيوەندییت بە باس و خواسى هاتنى (ساعة) وه هەیه، كاتەكە (ساعة) ش، ئاخیر زەمانە، یاخود پوژی دواییە.

٣- ﴿إِلَى رَبِّكَ مُنْهَلًا﴾، كۆتاییەكەى بەرەو لای پەروەردگارتە، ﴿مُنْهَلًا﴾، (المُنْتَهَى): أَصْلُهُ مَكَانُ انْتِهَاءِ السَّيْرِ، ثُمَّ أُطْلِقَ عَلَى الْمَصِيرِ، لە ئەسڵدا (مُنْتَهَى) ناوی شوینە، شوینی كۆتایی هاتنى پویشن، بەلام بە مانای سەرهەنجام بەكارهاتوه، واتە: سەرهەنجامەكەى بەرەو لای پەروەردگارتە، كە بەدلیایی لێرەدا مەبەست ئەوهیه: زانیاری سەرهەنجامەكەى و، زانیاری هاتنى كاتى كۆتاییەكەى بۆ لای پەروەردگارتە.

۴- ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مِّنْ يَّخْشَاهَا﴾، تۆ ته نیا ترسینه رو وریا که ره وهی ئەو که سهی سام و ههیه تی ههیه به رانبه ری به رانبه ر به ئاخیرزه مان (سَاعَة)، به رانبه ر به پۆژی دوا یی، یان به رانبه ر به قیامه ت.

وهك چۆن وشه ی: ﴿مُنْذِرٌ مِّنْ يَّخْشَاهَا﴾، هاتوه، دیسان: (مُنْذِرٌ مِّنْ يَّخْشَاهَا) ش، خویندراوه ته وه، واته: به ته نوینیش.

۵- ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ رَوْنَاهَا لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾، ئەوانه ی پرسیار ده که ن کاتیک ئەو (کاره سات) ه ده بینن، ﴿لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾، وهك ئەوه وان که ته نیا ئیواره یه ک، یاخود چیشته نگاوێک مابنه وه، ﴿عَشِيَّةً﴾: ئەو کاته یه که لادانی خۆر له نیوه راستی ئاسمانه وه ده ست پێده کات، تاکو ئاوابوونی.

(ضحی) بریتیه له وه کاته ی له هه لهاتنی خۆره وه ده ست پێده کات، تاکو خۆر ده گاته نیوه راستی ئاسمان، به کوردیی به (ضحی) ده لێن: چیشته نگاو، به (عشیه) ش ده لێن: ئیواره، به لام به پێی باو (عرف) زۆر که س (ئیواره) ته نیا به سه رو حه دی شیوان ده لێن و، چیشته نگاویش به وه کاته ده لێن که پۆژ ئەندازه یه ک به رز ده بیته وه.

یه کیك به یه کیك ده لێ: (أَتَيْتُكَ غَدَاً أَوْ عَشِيَّتَهَا) واته: به یانی هه لهات یان ئیواره که ی، لیره ش: (أَوْ ضُحَاهَا)، راناوی (هه) گێپراوه ته وه بۆ (عَشِيَّة) له به ر ئەوه ی هه ردووکیان پێکه وه په یوه ستن، هه ردووکیان له یه ک پۆژدان، یه کیان کو تاییه که یه تی و، ئەوی دیکه شیان سه ره تاییه که یه تی، ﴿عَشِيَّةً﴾، واته: (مَسَاء)، ئیواره ﴿ضُحَاهَا﴾، واته: (صَبَاح)، به یانی ئنجا له به ر ئەوه ی هه ردووکیان ه ی یه ک پۆژن، بۆیه (ضحی) پال دراوه ته لای (عَشِيَّة).

که ده فه رموی: ﴿عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾، (أو) یان، بۆ سه رپشک کردنه له وێکچواندن دا، واته: به خه یالی ئەوان وایه، تۆ سه رپشکی و ئەوان وا بیر ده که نه وه، که له

ژیانی دنیا دا یان ئیوارە یەك مابوونەو، یاخود چیشته نگاویك مابوونەو، کو تایى تەفسیری ئەم سوورە تەش بەم دوو فەرمايشته ی پیغەمبەری خوا ﷺ:

۱- {قَالَ رَجُلٌ لِلنَّبِيِّ ﷺ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى السَّاعَةُ؟ قَالَ وَمَا أَعَدَدْتُ لَهَا؟ قَالَ مَا أَعَدَدْتُ لَهَا إِلَّا أَنِّي أَحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، قَالَ: الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ} (أخرجه البخاري: ۶۱۶۷، ومسلم: ۲۶۳۹).

واتە: پیاویك بە پیغەمبەرخوا ی گوت، ئە ی پیغەمبەری خوا ﷺ (ساعة) کەنگی دی؟ (واتە: ئاخیر زەمان، یاخود پۆژی دوا یی) ئەویش پیی فەرموو: چیت بو ئامادە کردو؟ گوتی: جگە لە خو شویستنی خوا و پیغەمبەرە کە ی هیچم بو ئامادە نە کردو، ئەویش ﷺ فەرمووی: مرو ف لە گە ل ئەو کە سە دایە کە خو شویستو. یانی: مادام پیغەمبەری خوات خو شویستو، لە پۆژی دوا ییش دا لە خزمەت پیغەمبەر دای ﷺ.

۲- {مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ رضي الله عنها: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَكْرَهُ الْمَوْتَ! فَقَالَ: لَيْسَ ذَلِكَ، وَلَكِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا حَضَرَ الْمَوْتُ، بُشِّرَ بِرِضْوَانِ اللَّهِ وَكَرَامَتِهِ، فَلَيْسَ شَيْءٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا أَمَامَهُ، فَأَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ، وَأَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ} (أخرجه البخاري: ۶۵۰۷).

واتە: پیغەمبەری خوا ﷺ دەر فەرمو ی: هەر کە س یك دیداری خوا ی حەز ل ی ب ی، خواش حەز بە دیداری دە کات و، هەر کە س ی پیی خو ش نە ب ی بە دیداری خوا بگات، خواش حەز بە چارە و دیداری ناکات، عائیشە (خوا ل یی پازی ب ی) گوتی: ئە ی پیغەمبەر خوا ﷺ! هەموومان ر قمان لە مردنە (کە یفمان بە مردن نایەت) فەرمووی: مە بە ست ئەو نە، بە لکو بر وادار کات یك دە چیتە حالە تی سەرە مەر گەو، موژ دە ی پی دە در ی بە رە زامە ندی خوا و ر ی ز لیگرتنی خوا بو ی، ئنجا هیچ شت یك لە لای خو شە و یستەر ناب ی لەو ی بگاتە ئەو ی لە پی شیه ی و حەز بە دیداری خوا دە کات، بو یە خواش لەو کاتە دا حەز بە دیداری دە کات، (مە بە ست پیی ئەو یە).

خوا به لوتف و کەرەمی خۆی ئیمە لەو کەسانە بگێڕێ کە سەرەنجام خێر دەبن و بە شیوەیەك بژین و ژيانە دنیاییە کەمان وا بگوزەریین، کە کۆتاییە کە ی وایی هەر کاتیک مردمان گەشتە سەر، حەز بەکەین زوو بە خزمەت خوا ی پەرورەدگارو بە دیداری خوا شاد بین و، بە دیداری پیغەمبەری خوا ﷺ شاد بین، پیشی لە قوئای بەرزەخ داو، پاشانیش لە قوئای پوژی دوایی و قیامەتدا، هەلبەتە ژيانی پاک و چاک و بە پێی شەریعەت بە پێوەبردنیشتی، بیگومان سەرەنجامە کە ی خێرە، چونکە پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: هەر کە سە لەسەر چی بژی لەسەر ئەو هەش دەمری و، لەسەر چیش مەری لەسەر ئەو هە زیندوو دەکریتەو^(۱)، لێرەشدا کۆتایی بە تەفسیرکردنی کۆی سوورپەتی (التائعات) دێین.

لە تۆرە کۆمەڵەبەربەسەرمان لەکەلتان
Stay in touch on social media
نەج مەحکم عێز موانع التواصل الاجتماعی

Alibapir/عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

Alibapir/عەلی بابیر

YouTube icon

Alibapir/عەلی بابیر

QR codes for social media

(۱) {يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ} أخرجه عبد بن حميد: ۱۰۱۳، ومسلم: ۲۸۷۸، وابن حبان: ۷۳۱۹، والحاكم: ۳۶۸۸.

نیوهرپوک

- ۵..... پیښه کی ټم تهفسیره به گشتی
- ۱۰..... بهرچاو پروونییه کی گرنګ له باره ی ټم تهفسیره وه
- ۱۵..... **تهفسیری سوورپه تی (نوح)**
- ۱۷..... دهسټیک
- ۱۷..... پیناسه ی سوورپه تی (نوح) و بابه ته کانی
- ۱۷..... یه که م: ناوی ټم سوورپه ته:
- ۱۷..... دووهم: شوینی دابه زینی:
- ۱۸..... سییه م: ژماره ی ټایه ته کان:
- ۱۸..... چوارهم: ریزبه ندی له موصحه ف و له دابه زیندا:
- ۱۸..... پینجه م: نیوهرپوک:
- ۱۹..... شه شه م: ټایه تمه ندیه کانی:
- ۲۰..... حه وته م: دابه شکردنی ټایه ته کانی ټم سوورپه ته:
- ۲۱..... ده رسی یه که م
- ۲۳..... پیناسه ی ټم ده رسه
- ۲۵..... مانای ده قاو ده قی ټایه ته کان
- ۲۷..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
- ۳۱..... مانای گشتی ټایه ته کان
- ۴۳..... مه سه له گرنګه کان
- ۶۳..... ده رسی دووهم
- ۶۵..... پیناسه ی ټم ده رسه
- ۶۷..... مانای ده قا و ده قی ټایه ته کان
- ۶۸..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
- ۷۰..... مانای گشتی ټایه ته کان
- ۷۴..... مه سه له گرنګه کان
- ۸۲..... کورته باسیک له باره ی بټپه رستییه وه

- تەفسىرى سوۋرەتى (الجن) ۹۹
- دەستىپىك ۱۰۱
- پىناسەى سوۋرەتى (الجن) و بابەتەكانى ۱۰۱
- يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە: ۱۰۱
- دوۋەم: شوئىنى دابەزىنى: ۱۰۱
- سەيئەم: ژمارەى ئايەتەكان: ۱۰۲
- چوارەم: رىزبەندىي لە موصحف و لە دابەزىندا: ۱۰۲
- پىنجەم: نۆۋەتچى: ۱۰۴
- شەشەم: تايەتمەندىيەكانى: ۱۰۶
- حەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك: ۱۰۷
- كورتە باسپىك دەر بارەى جند ۱۰۸
- دەرسى يەكەم ۱۵۳
- پىناسەى ئەم دەرسە ۱۵۵
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان ۱۵۷
- شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان ۱۵۹
- ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان ۱۶۴
- ماناى گشتىي ئايەتەكان ۱۶۶
- مەسەلە گرنگەكان ۱۷۲
- دەرسى دوۋەم ۲۰۱
- پىناسەى ئەم دەرسە ۲۰۳
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان ۲۰۴
- شىكردنەۋەى ھەندىك وشەكان ۲۰۵
- ماناى گشتىي ئايەتەكان ۲۰۶
- مەسەلە گرنگەكان ۲۱۱
- كورتە باسپىك لە بارەى پەنھان (غيب) و سنوورى پەيپىردنىيەۋە ۲۲۳
- تەفسىرى سوۋرەتى (المزمل) ۲۳۱
- دەستىپىك ۲۳۳

- ۲۳۳.....پېناسەى سوورەتى (المزمل) و بابەتەکانى.....
- ۲۳۳.....يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:.....
- ۲۳۳.....دووهم: شويىنى دابەزىنى:.....
- ۲۳۶.....سېئەم: ژمارەى ئايەتەکانى ئەم سوورەتە:.....
- ۲۳۶.....چوارەم: رېزبەندىى لە دابەزىن و لە موصحەفدا:.....
- ۲۳۸.....پېنجەم: نيوهرۆكى:.....
- ۲۴۰.....شەشەم: تايبەتمەندىيەکانى:.....
- ۲۴۱.....هەوتەم: دابەشکردنى ئايەتەکان بۆ چەند دەرسىك:.....
- ۲۴۳.....دەرسى ئەم سوورەتە.....
- ۲۴۵.....پېناسەى ئەم دەرسە.....
- ۲۴۹.....ماناى دەقاو دەقى ئايەتەکان.....
- ۲۵۱.....شىکردنەوہى ھەندىك لە وشەکان.....
- ۲۵۵.....ھۆى ھاتنە خوارەوہى ئايەتەکان.....
- ۲۶۱.....ماناى گشتىى ئايەتەکان.....
- ۲۶۸.....مەسەلە گرنگەکان.....
- کورتە باسېك لە بارەى ئەدەبەکانى قورئانخوئىدن و، پېناسە و حوکم و گرنگى و پلەکان و چۆنىيەتى قورئان خوئىندنەوہ و ئەدەبەکانى قورئان خوئىندنەوہ.....
- ۲۸۵.....کورتە باسېك لە ھەوت سەرنج دا.....
- ۳۲۵.....
- ۳۳۱.....**تەفسىرى سوورەتى (المدر)**.....
- ۳۳۳.....دەستېيک.....
- ۳۳۳.....پېناسەى سوورەتى (المدر) و بابەتەکانى.....
- ۳۳۳.....يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:.....
- ۳۳۳.....دووهم: شويىنى دابەزىنى:.....
- ۳۳۴.....سېئەم: ژمارەى ئايەتەکانى:.....
- ۳۳۴.....چوارەم: رېزبەندىى لە موصحەف و لە دابەزىندا:.....
- ۳۴۰.....پېنجەم: نيوهرۆكى ئەم سوورەتە:.....
- ۳۴۲.....شەشەم: تايبەتمەندىيەکانى ئەم سوورەتە:.....

۳۴۳..... دابه شکردنی ئایه ته کانی ئەم سوورپه ته:
 ۳۴۵..... ده رسی یه کهم
 ۳۴۷..... پیناسه ی ئەم ده رسه
 ۳۴۸..... مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان
 ۳۵۰..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
 ۳۵۵..... هو ی هاته خواره وه ی ئایه ته کان
 ۳۶۱..... مانای گشتی ئایه ته کان
 ۳۷۷..... مه سه له گرنگه کان
 ۴۰۹..... ده رسی دووه م
 ۴۱۱..... پیناسه ی ئەم ده رسه
 ۴۱۲..... مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان
 ۴۱۳..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
 ۴۱۶..... مانای گشتی ئایه ته کان
 ۴۲۲..... مه سه له گرنگه کان
 ۴۳۸..... کورته باسی کنازادی مرو ف له نیوان ویستی په های خواو ویستی جوزئی خویدا
 ۴۴۷..... **ته فسیری سوورپه تی (القیامة)**
 ۴۴۹..... ده ستییک
 ۴۴۹..... پیناسه ی سوورپه تی (القیامة) و بابه ته کانی
 ۴۴۹..... یه کهم: ناوی ئەم سوورپه ته:
 ۴۴۹..... دووه م: شوینی دابه زینی:
 ۴۵۰..... سییه م: ژماره ی ئایه ته کانی:
 ۴۵۰..... چواره م: ریزبه ندیی له دابه زین و له موصحه ف دا:
 ۴۵۱..... پینجه م: نیوه پوکی:
 ۴۵۲..... شه شه م: تایبه مه ندیه کانی:
 ۴۵۴..... هه وته م: دابه شکردنی ئایه ته کان:
 ۴۵۵..... ده رسی ئەم سووره ته
 ۴۵۷..... پیناسه ی ئەم ده رسه

- ۴۵۹..... مانای دهقاو دهقى ئايەتەکان.....
- ۴۶۱..... شىکردنەۋەى ھەندىك لہ وشەکان.....
- ۴۶۷..... ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەکان.....
- ۴۶۹..... مانای گشتى ئايەتەکان.....
- ۴۸۴..... مەسەلە گرنگەکان.....
- ۵۱۲..... كورته باسېك: يىنىنى بىرۋاداران بۇ خۋاى بەرز وبى وېنە لەبەھەشت دا.....
- ۵۳۱..... كورته باسېك لہ بارەى رۆژى دۋايىيەۋە.....
- ۵۳۲..... تەۋەرى يەكەم: مانای بىرۋاھىتان بە رۆژى دۋايى:.....
- ۵۳۴..... تەۋەرى دوۋەم: گرنگى و پېگەى بىرۋاھىتان بە رۆژى دۋايى:.....
- ۵۳۶..... تەۋەرى سېيەم: بەلگەكانى بىرۋاھىتان بە رۆژى دۋايى:.....
- ۵۴۲..... تەۋەرى چۋارەم: قۇناغەكانى رۆژى دۋايى و پېشەككەى:.....
- ۵۵۱..... تەۋەرى پېنجەم: ھەوت مەسەلەى گرنگى پەيۋەست بە قىامەتەۋە:.....
- ۵۵۶..... تەۋەرى شەشەم و كۆتايى: قۇناغى سېيەمى رۆژى دۋايى:.....
- ۵۶۳..... **تەفسىرى سوۋرەتى (الإنسان)**.....
- ۵۶۵..... دەستېيك.....
- ۵۶۵..... پېناسەى سوۋرەتى (الإنسان) و بابەتەكانى.....
- ۵۶۵..... يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە:.....
- ۵۶۷..... دوۋەم: شوئى دابەزىنى:.....
- ۵۷۶..... سېيەم: ژمارەى ئايەتەكانى:.....
- ۵۷۷..... چۋارەم: رېزبەندى لہ موصحف و لہ دابەزىندا:.....
- ۵۷۷..... پېنجەم: نېۋەرۈكى ئەم سوۋرەتە:.....
- ۵۷۸..... شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى ئەم سوۋرەتە:.....
- ۵۷۹..... ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكانى بۇ دوۋ دەرس:.....
- ۵۸۱..... دەرسى يەكەم.....
- ۵۸۳..... پېناسەى ئەم دەرسە.....
- ۵۸۵..... مانای دهقاو دهقى ئايەتەکان.....
- ۵۸۷..... شىکردنەۋەى ھەندىك لہ وشەکان.....

- مانای گشتیی ئایه ته کان ۵۹۵
- مه سه له گرنگه کان ۶۰۶
- کورته باسیک له باره ی چیه تی مروّقه وه ۶۱۰
- کورته باسیک له باره ی چه مک و واتای هیدایه ته وه ۶۱۵
- دهرسی دووهم ۶۴۵
- پیناسه ی ئەم ده رسه ۶۴۷
- مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان ۶۴۸
- شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان ۶۴۸
- مانای گشتیی ئایه ته کان ۶۵۰
- مه سه له گرنگه کان ۶۵۷
- کورته باسیک: په یوه ندیی نیوان ویستی خواو ویستی مروّف ۶۸۰
- ته فسیری سوورپه تی (المرسلات)** ۶۸۷
- ده ستپیک ۶۸۹
- پیناسه ی سوورپه تی (المرسلات) و بابه ته کانی ۶۸۹
- یه که م: ناوی ئەم سوورپه ته: ۶۸۹
- دووهم: شوینی دابه زینی: ۶۹۰
- سییه م: ژماره ی ئایه ته کانی: ۶۹۱
- چواره م: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زیندا: ۶۹۱
- پینجه م: نیوه روکی ئەم سوورپه ته: ۶۹۱
- شه شه م: تابه تمه ندیه کانی ئەم سوورپه ته: ۶۹۲
- حه وته م: دابه شکردنی ئایه ته کانی: ۶۹۴
- دهرسی یه که م ۶۹۵
- پیناسه ی ئەم ده رسه ۶۹۷
- مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان ۶۹۸
- شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان ۶۹۹
- مانای گشتیی ئایه ته کان ۷۰۴
- مه سه له گرنگه کان ۷۱۳

- ۷۳۸.....چوار كورته سهرنج
- ۷۴۳.....دهرسى دووهم
- ۷۴۵.....پېناسه ي ئەم دەرسه
- ۷۴۶.....ماناي دهقاو دهقى ئايه ته كان
- ۷۴۷.....شېكردنه وهى هه ندىك له وشه كان
- ۷۵۰.....ماناي گشتىي ئايه ته كان
- ۷۶۰.....مه سه له گرنگه كان
- ۷۸۳.....**ته فسيري سوورپه تي (النبا)**
- ۷۸۵.....ده ستپيك
- ۷۸۵.....پېناسه ي سوورپه تي (النبا) و باب ته كانى
- ۷۸۵.....يه كه م: ناوى ئەم سوورپه ته:
- ۷۸۶.....(۲) - شوپنى دابه زىنى:
- ۷۸۶.....(۳) - ريزبه ندىي له موصحه ف و له دابه زىندا:
- ۷۸۷.....(۴) - ژماره ي ئايه ته كانى:
- ۷۸۷.....(۵) - نيوهرۆكى ئەم سوورپه ته:
- ۷۸۸.....(۶) تاييه تمه ندىيه كانى ئەم سوورپه ته:
- ۷۸۹.....(۷) - دابه شكردنى ئايه ته كانى:
- ۷۹۱.....دهرسى يه كه م
- ۷۹۳.....پېناسه ي ئەم دەرسه
- ۷۹۵.....ماناي دهقاو دهقى ئايه ته كان
- ۷۹۶.....شېكردنه وهى هه ندىك له وشه كان
- ۸۰۲.....ماناي گشتىي ئايه ته كان
- ۸۰۸.....مه سه له گرنگه كان
- ۸۲۷.....دهرسى دووهم
- ۸۲۹.....پېناسه ي ئەم دەرسه
- ۸۳۰.....ماناي دهقاو دهقى ئايه ته كان
- ۸۳۱.....شېكردنه وهى هه ندىك له وشه كان

- مانای گشتیی ئایه ته کان ۸۳۶
- مه سه له گرنگه کان ۸۴۰
- تهفسیری سوورپه تی (النازعات) ۸۷۱**
- دهستینک ۸۷۳
- پیناسه ی سوورپه تی (النازعات) و بابه ته کانی ۸۷۳
- یه که م: ناوی ئەم سوورپه ته: ۸۷۳
- دووهم: شوینی دابه زینی: ۸۷۳
- سییه م: پریزه نندی له موصحف و له دابه زیندا: ۸۷۴
- چواره م: ژماره ی ئایه ته کانی: ۸۷۴
- پینجه م: نیوه پۆکی ئەم سوورپه ته: ۸۷۵
- شه شه م: تایبه تمه نندیه کانی ئەم سوورپه ته: ۸۷۵
- حه وته م: دابه شکردنی ئایه ته کان بۆ چه ند ده رسیک: ۸۷۷
- ده رسی یه که م ۸۷۹
- پیناسه ی ئەم ده رسه ۸۸۱
- مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان ۸۸۳
- شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان ۸۸۵
- هۆی هاتنه خواره وه ی ئایه ته کان ۸۹۰
- کورت ه باسیک له باره ی سوینده کانی قورئانه وه ۸۹۲
- برگه ی یه که م: وشه کانی سویند خواردن: ۸۹۲
- برگه ی دووهم: ئامانجی سویند: ۸۹۴
- برگه ی سییه م: پایه کانی سویند: ۸۹۵
- برگه ی چواره م: حیکمه ته کانی سویند خواردنه کانی خوا ﷻ: ۸۹۸
- مانای گشتیی ئایه ته کان ۹۰۹
- مه سه له گرنگه کان ۹۲۵
- دوو سه رنج دانی کورت له زه وی و له چیا یه کان ۹۵۲
- به رپه رچدان وه ی قسه یه کی (ابن عثیمین) ۹۶۲